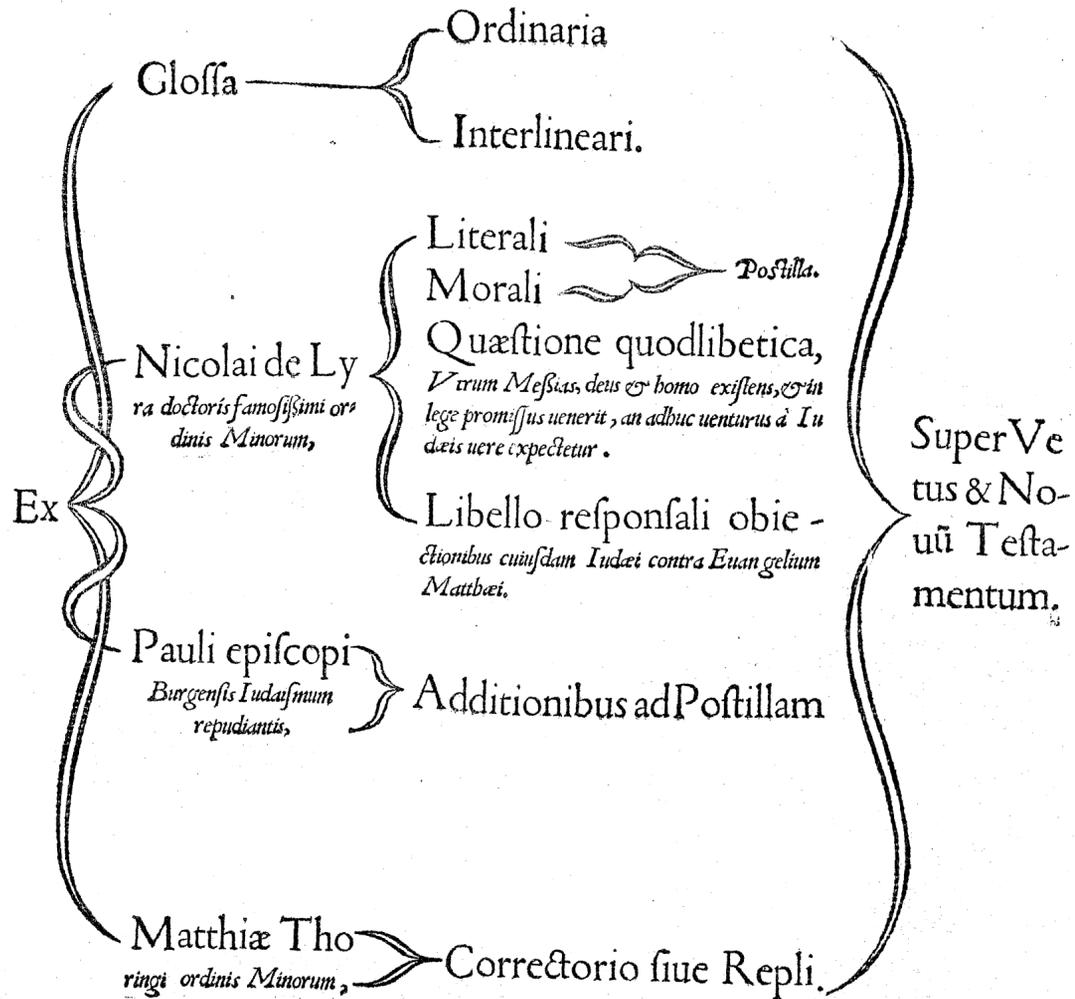

I N D E X

ALPHABETICVS,

selectas omnes continens sententias,

L V G V D N I, A N N O

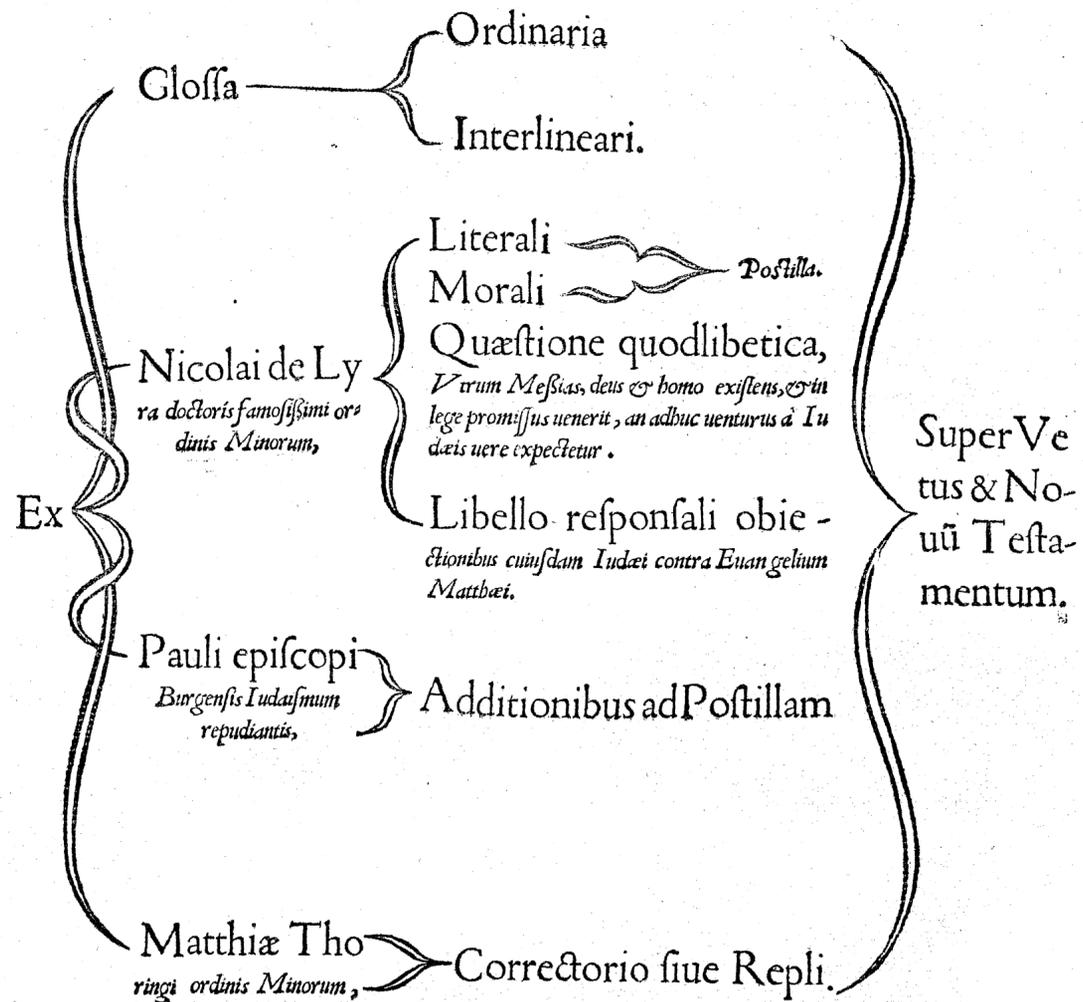
M. D. XLV.

Cum priuilegio Regis.

I N D E X

ALPHABETICVS,

selectas omnes continens sententias,

L V G V D N I, A N N O

M. D. XLV.

Cum priuilegio Regis.

Ad Christianum lectorem.

COMMUNI mortalium generi hoc ferè à natura inditum est, lector Christiane, ut nouarum rerum semper plus æquo sumus appetitio- res, licet ex consuetis longè plus emolumentis & commoditatis capias. Vnde iam pridem perniciosissima illa opinio varietas & diffusio in religionem Christianam irrepsit, ut sacrarum literarum tyrones adhuc & elementarij temeraria quadam nouitatis auiditate sanctissimis ueterum doctorum scriptis & monumentis repudiatis, ineptorum quorumlibet neotericorum nouis inhient tantum paradoxis. Quæ res hoc malum literariæ Reipublicæ ingessit, ut hac (proh dolor) tempestate nihil nisi recens, & varijs nouitatis salibus conditum studiosorum palato sapiat, nihilque pene admittatur, nisi Ciceronianam redolet eloquentiam, quod affectus moueat, quod splendida seu potius fucata orationis suauitate aures demulceat. Vnde non pauci amplissimæ alioqui indolis iuuenes à uero diuinæ scientiæ tramite in abstrusissima deuiâ aberrarunt, qui se totos prophanis uocum nouitatibus (quas summus ille diuini uerbi præco Paulus multis in locis detestatur, & à Christianorum auribus uult esse alienissimas) mancipantes, complurium doctissimorum ueterum scripta cum ob uetustatem, tum ob incomptam præcipuè dicendi phrasim non sine ingenti fastidio è manibus reiecerunt. Inter quos cum plures sint, quam ut omnes enumerare possimus, præcipui tamen sunt, qui superioribus temporibus ante nostram ætatem in sacros libros sunt commentati, atque illi nimirum qui Glossam (ut uocant) ordinariam in Vetus atque Nouum testamentum confecerunt, uiri citra assentationem undecumque doctissimi, licet aliquantulum in scriptis illorum adhuc comperias barbariei, quæ non illis, sed ætati imputanda est, in qua cultiores literæ ueluti mucoso quodam situ obrutæ & sepultæ iacebant. Nos igitur qui in tam felicitate nati sumus, in qua omnes bonæ literæ & linguæ renatæ atque in pristinum uigorem restitutæ sunt, non solum incultam illorum barbariem æqui bonique consulere debemus, uerum etiam dignas illis referre gratias, qui in tantis literariæ rei tenebris, quæ omnia ea ætate offuscabant, ea nobis maximis suis sudoribus & uigilijs pepererunt, posterisque suis reliquerunt, sine quibus uix ad genuinam sacrarum scripturarum cognitionem peruenire possimus. Quamobrem nos nostri muneris non immemores, cum uideremus ceteros ferè typographos nouis excudendis libris occupatissimos, singulari quadam erga studiosos pietate ducti, ne ueteres illi orthodoxi doctores optimè de religione nostra meriti perpetua premerentur obliuione, Glossam ordinariam in Biblia sacra à uiris doctissimi, contextam, iam animis hominum penè clapsam, ac multis annis à typographis omissam in lucem reuocare studuimus, sed noua quadam illi prius forma & facie inducta, mendis omnibus repurgata, ac tali iam restituta nitore, ut qui rebus studet nouis, hoc non secus ac nouo ac recens in lucem edito opere frui possit. Cum enim antehac deformi & obscuro admodum charactere opus fuerit excusum, nos quam potuimus commodissimo, eleganti ac nouo in publicum emitti curauimus. Quæ ex Hebræis aut Græcis codicibus aliquando corruptè citabantur, proprijs characteribus sunt à nobis nunc restituta. Vbi item à translatione nostra discedit Hebraica ueritas in Veteri testamēto, aut Græca in Nouo, id nos in margine hoc signo crucis diligenter annotauimus. Et ne quippiam in hac editione desideraretur, uarias Latinorum codicum lectiones eadē notula adiecimus: eaque omnia potissimū ex Biblijs Roberti Stephani deproplimus, hominis multum de studio omnibus meriti, atque literis iuuandis, codicibusque deprauatis in integrum restituendis uigilantissimi. Præterea obelisco confodimus, quod in Hebraicis uoluminibus non legitur. * Asterisco autem usum, quoties Hebræa plus habent quam nostra translatio. Habes hic Christiane lector breuibus hac in editione obseruanda, habes in edendo hoc opere sumptus nostros, labores haud exiguos, curam atque industriam maximam: tuis pij atque grati hominis partes fopere niteris, placida fronte suscipito, quicquid longa tibi nostra tandem protulit diligentia. Vale.

Lugduni, X I. Calend. August.

Index in Glos. ordi. & Postil. Nic. de Lyra.

A A DOMINE deus &c. Ab aliquibus expositio ratio ponitur quare ter ponitur sed est ignorantia Hebraici sermonis. parte. 4. fol. 3. C. & fol. 118. D. Est enim apud Hebræos una dictio ex tribus literis composita: quæ sic sonat aha: aduerbijs administrandi. fol. 132. C. & fo. 157. A. dicitur: & hæc dictio est quedam interiectio, exprimens dolorem. & fol. 118. H. dicitur: & est interiectio admirantis seu conuerentis. & fol. 240. G. & fol. 355. B. Aaron natus fuit tribus annis ante Moysen, & ante præceptum de submersione masculorum Hebræorum. parte. 1. fol. 132. G. H. & fol. 125. B. Aaron & Moyses, sancti sunt, & perfecti. Et magis euangelij, quæ legis discipuli ostenduntur. parte. 1. fol. 121. G. & fol. 128. H. Aaron aliquando preponitur Moysi, aliquando etiam Moyses, preponitur cum simul combinantur: & quare. parte. 1. fol. 136. G. Aaron quomodo dicitur propheta Moysi, parte. 1. fol. 137. B. Aaron licet non dicatur propriè propheta, habuit tamen reuelationem à deo immediatè. parte. 1. fol. 133. F. & fol. 137. D. Aarō quomodo fuit cōsecratus in pontificem per Moysen, cum ipse non esset sacerdos. parte. 1. fol. 128. H. & fol. 129. C. Aaron erat ordinatus in his quæ pertinebant ad populū. Moyses autē in his quæ pertinebant ad deum. parte. 1. fol. 142. D. Aaron & Moyses sufficiunt, ut tota gens Israelitarum saluetur. Quid amplius est in his duobus, quæ tanta uirtus, quod meriti, quod sexcentamilla, & eo amplius liberentur, & in Sodomis ad minus decem requirebantur, per quos uix saluarentur qui habitabant pentapoli. parte. 1. fol. 121. F. Aaron iuter sacrificia, semper in humeris sicut & in pectore portabat nomina patriarcharū tribus de causis. parte. 1. fol. 189. E. Aaron cum in Exodo octo uesibus induendus ascenderet, in Leuitico nonum addi uideatur, baltheus scilicet, quò linea tunica ante induta hyacinthina præincta erat parte. 1. fol. 192. F. Aaron & filij eius minoresque sacerdotes diuerso modo uingebantur. parte. 1. fol. 156. H. Aaron quatuor filij cum eo in sacerdotium electi sunt, sed duobus in situ suo manentibus, alij igne diuino exusti sunt &c. parte. 1. fol. 269. B. Aaron soli & filijs suis licuit diuina mysteria nudè uidere. parte. 1. fol. 272. A. B. C. In Aarō supplicandi deo & obsecrandi forma dat. parte. 1. fol. 291. F. Aaron ut dicit Rab. Sal. depinxit cum stilo in tabula formam vituli, & tradidit artificibus, ut faceret ad similitudinē illius &c. parte. 1. fol. 198. C. & fol. 199. G. Aaron qua intentione iussit colligi in aures & ornamenta uxorum & filiarum, quando Hebræi petebant, ut faceret eis deos: parte. 1. fol. 198. B. C. & fol. 199. E. Aaron, ut aliqui dicunt proiecit aurum in ignem ut ibi periret, non ut idolum fieret, sed opere diaboli formatus est inde vitulus &c. parte. 1. fol. 199. G. Aarō quid intendebat in fabricatione vituli, cum ipse sciret, quod vitulus ille non posset deducere populū, neque etiam intendebat ut adoraretur ut deus parte. 1. fol. 200. H. Aarō an & quomodo peccauerit in facto vituli, Et an peccato idololatriæ. parte. 1. fol. 200. G. Aaron peccatum, an aggrauatur multum ex magnitudine documenti quod in populo fuit subsequutum. parte. 1. fol. 201. B. Aaron tribuitur illud totum malum quod populus fecit, quia consensit ad faciendum quod male petierat. parte. 1. fol. 199. E. Aaron peccatum in fabricatione vituli, an fuit tante grauitatis, ut ipse cum posteritate sua deberet disperdi. parte. 1. fol. 221. H. & fol. 223. A. C. Aarō, an per mendacium se excusauit apud Moysen. parte. 1. fol. 198. G. & fol. 200. H. & fol. 201. A. B. G. Aaron, quare, quando, & ubi peccauit &c. parte. 1. fol. 297. D. & fol. 299. B. Aarō ante defunctus est quā Israel in aliquā partē terræ promissionis intraret: Moyses autē adhuc uiuente capta est terra Amorreorum &c. & quid per hoc designatur. parte. 1. fol. 314. B. Aaron, quare mortuus est ante ingressum terræ promissionis, parte. 1. fol. 328. E.

Aaron ubi & quomodo mortuus est, & an Eleazar filij eius & successor in sacerdotio, sepeliuit eum. Et an in monte Hor, uel in Mosera sepultus sit. parte. 1. fol. 298. E. F. Et. fo. 324. D. Et. fol. 331. A. Abacuk uaticiniū habuit contra Nabuchodonosor & Chaldeos, siue Babylonē, A quibus terra Iuda uastata est, & Ierusalē. Ab templumque subuersum, parte. 4. fol. 389. G. Et. fol. 390. F. Abacuk historia de missione eius ad Danielem apud Hebræos non legitur. parte. 4. fol. 389. H. Et in textu. Abacuk liber scriptus fuit per magnum tempus post mortem Iosue, scilicet post octingentos annos & plus. parte. 1. fol. 16. C. Abagarus rex qui regnauit iuxta Euphraten scripsit Christo saluatori epistolam, ut haberetur in Ecclesiastica historia. parte. 5. fol. 17. G. Abba pater, utriusque uerbi eadem significatio, tamen unum est Græcum, & aliud Latinum. parte. 5. fol. 116. D. Item parte. 6. fol. 18. F. Et. fol. 84. F. Et. ibidem. H. sic dicitur, hæc duæ dictiones sunt idem significantes. Prima Hebraica, uel potius Syriaca: tamen ea cōmuniter utuntur Hebræi, quia lingua Syra & Hebræa sunt propinquæ. Secunda Græca &c. Abba pater, quid mysterij continet, quod simul ponuntur hæc duo uerba, cum idem significant. parte. 6. fol. 18. F. & fol. 84. F. Abdias sub quo regum prophetauit. parte. 4. fol. 370. E. Abdias secundum doctores Hebraicos et Latinos fuit dispensator domus Achab regis Israel qui pauit prophetas quinquagenos & quinquagenos &c. parte. 4. fo. 370. H. Abdias donum prophetiæ consequutus est, quia adfcondit centum prophetas, saluans eos à morte contra persecutionem Iezabelis. parte. 2. fol. 155. D. Item parte. 4. fol. 370. H. Abdias secundum doctores fuit tertius quinquagenarius, qui timens deum humiliavit se corā deo & Elia eius seruo, & non fuit combustus per ignem, sicut ceteri. parte. 2. fol. 162. B. Abdias prophetauit contra Idumeos, qui debebāt Iudæos diligerē, eo quod à duobus fratribus defendissent, & ipsi contra riuo habuerunt eos odio persecutoribus auxiliū præbendo parte. 4. fol. 370. H. Abel & Cain quomodo tipum gerunt duarum generationum, hominū electorum scilicet, & reproborum. parte. 1. fol. 45. A. Abel cum scribitur in Hebraico cum litera, a, significat luctum propriè: sed quādo scribitur cum litera, h, scilicet quod dicitur Habel, non significat luctum, sed uanitatē, tantum. Et ratio huius nominationis &c. parte. 1. fol. 47. B. Abel quare sibi elegit officium pastorum, & non potius agriculturam sicut Cain. parte. 1. fol. 45. C. D. & fol. 47. B. Abel de sua sanctitate & dignitate commendatur, quia primus, martyr, primus sacerdos, & primus uirgo. parte. 1. fol. 47. D. Abel quomodo fuit occisus: utrum cum armis, aut sine armis, parte. 1. fol. 47. H. Abel occisus est in campo Damasceno. parte. 4. fol. 359. A. Abel mortuus fuit sine generatione. parte. 1. fol. 189. G. Abel & Zacharias, per Iudæos & suos prædecessores occisi, quare magis nominentur per Christum, quam alij ante uel post natiuitatem Christi occisi: Et quid per eos significetur. parte. 5. fol. 71. H. & fol. 156. E. Abel nomen est ciuitatis fortis & muratæ. parte. 2. fol. 118. F. Abesalon uidetur esse alius ab Absalon filio Dauid. parte. 2. fol. 152. E. & fol. 3. A. Abies & de eius proprietatibus. parte. 4. fol. 92. E. Abijcenda uel abiecta quæ putantur apud homines, apud deum aliquam habent utilitatem, & aliquid operis necessarii. parte. 1. fol. 229. E. F. Abimelech pepigit foedus cum Abraham querens amicitiam eius triplici ratione. parte. 1. fol. 76. G. Abyssus pro quo accipitur cum dicitur, Et erant tenebræ super faciem abissi. parte. 1. fol. 30. E. Abyssus duplici modo accipitur cum dicitur: Et tenebræ erant super faciem abyssi. parte. 1. fol. 24. B. C. Abyssus qua ratione dicitur congeries elementorum. parte. 1. fol. 24. C. D. Abyssus anima humana dicitur, & quare. parte. 1. fol. 23. H. Abyssus cum in genesi memoratur, quare non additur iste clausula: Fiat terra seu abyssus. Similiter: Et factum est ita: Et uisus est deus quod esset bonū &c. sicut in ceteris creatis additum est. parte. 1. fol. 30. C. D. Abyssus si accipitur pro aquarum multitudine impenetrabili, terram undique circumdante, cur non propriè hoc declarauit, deus dicens: Multitudo aquarum erat super terram, cum aqua ab omnibus quantumcūque rudibus sit perceptibilis &c. parte. 1. fol. 30. C. E.

Index in Glof.ord.

Abyssi faciem: Si hoc complexum accipitur pro primo mo-
bili, cur factum ipsum nominat aquas: cum dicit: Ferebatur su-
per aquas: secundum istam expositionem, parte. 1. fol. 30. C. E. F.
Abyssi scilicet multitudinem aquarum in gyro vallavit deus
& facta fuit hec congregatio a deo per certam legem seu dis-
positionem, parte. 1. fol. 31. G.
Abyssi sunt profunditates aquarum latentium & maria omnia,
parte. 3. fol. 304. A.
Abyssus dicitur lex nova & verus, parte. 3. fol. 146. B.
Abyssi sunt corda latentium tam bonorum quam malorum,
parte. 3. fol. 388. A.
Ab lactatione duplices sunt, & quibus temporibus fiat, parte. 2. fol. 63. G.
Ab lactatione Isaac in die, quare fecit Abraham conuiuium po-
tius quam natiuitatis & circumcissionis, parte. 1. fol. 75. F.
Ablatio alicuius rei in iudicio non est repetenda quomodo ite-
ligitur, & etiā in q̄ casu, parte. 5. fol. 142. D.
Ablatio idolorum p̄ Rachelam facta nō fuit: nisi p̄ subtractionē
idolorum patris sui, parte. 1. fol. 94. D.
Ablutio baptismalis q̄ tollit p̄na & culpa, vbi & quomodo
reperitur figurata, parte. 4. fol. 262. F.
Abominatio in sacra scriptura communiter accipitur pro idolo-
latria, seu p̄ aliquo ad idololatriā pertinēte, parte. 1. fol. 355. H.
Abominatio, siue offensa in sacris voluminibus dicitur simus
lacrā, parte. 2. fol. 238. G.
Abominaciones vocant Hebręi illa que columnar ab idolo-
latriā, parte. 1. fol. 141. C.
Abominatio est peccatoribus bonorum religio: sicut quę vi-
detur incredulis, cum fideles propter dei amorem aduerſa su-
ſtinent mundi &c. parte. 3. fol. 322. B.
Abominatio desolatiōis potest Antichristus intelligi, vel imago
Cęsaris q̄ Pilat⁹ posuit in tēplo &c. vel statua Adriani cęstris
parte. 4. fol. 432. A. Item parte. 5. fol. 74. A. & folio. 113. E. F.
Abortus duplex est, scilicet, a vita natiuitatis: qui scilicet ipsius
nulla fumpſit iniuria: & est abortus a fide, parte. 1. fol. 285. E. F.
Abortus dicitur bonus, non absolutē, sed alijs comparatus &c.
& alius etiā videtur esse melior qui nondum natus est &c.
parte. 1. fol. 285. E.
Abortiuus quid vel q̄s dicat, parte. 3. fol. 12. B. Itē parte. 6. fol. 57. F.
Abortiu p̄na minor ē quā peccatoris adulti, parte. 4. fol. 27. D.
Abortiuus proprie dicitur secundum Hebręos factus cōceptus:
ante animationem destructus, parte. 1. fol. 168. H.
Abram, an fuit primogenitus Hare, & Aram vitimus, parte. 1.
fol. 59. D. Et fol. 60. f.
Abram prius dicitur esse Rām deinde nūcupatus est Abram,
& tandem Abraham, parte. 4. fol. 100. E.
Abram licet primo vocatus sit, & post Abraham, tamen fre-
quentius nominatur Abraham: quia est nomen magis vſita-
tum: & scribenti vel dicenti citius occurrit, nec est vſa de illo
cum per hoc sententia non mutetur, parte. 1. fol. 59. G.
Abrahę & Sarę nomina quo modo deus mutauit: & ex nomine
suo retragrāmationē hę litteram illis addidit, vt Hebręi dicunt.
Et quare nos a litteram proferimus, cū hę littera addita dicitur,
parte. 1. fol. 68. A.
Abram, dicitur quasi pater excelsus, Abraham verō dicitur
quasi pater multarū: Nam gentium in nomine non habetur,
sed subauditur, parte. 1. fol. 68. A. C.
Abraham commendatur in propheta Balaam, & per eum sta-
tus populi Israhelici, parte. 1. fol. 310. B.
Abraham, an edoctus fuit in astronomia, similiter & Isaac, parte.
1. fol. 83. A. C.
Abram vbi, seu in qua terra natus fuit, an scilicet in Chaldea,
vel in Mesopotamia, parte. 1. fol. 60. C. Et fol. 61. D. G. Et fol.
8. F. Et fol. 82. H. Et fol. 83. C.
Abrahę pater, eiusq̄ frater Nachor, vt dicit Rab. Sa. deſinauerūt
ad idololatriam, parte. 1. fol. 60. C.
Abram quādo exiit de Aram, an post mortē patris, vel ante &
de eius tate, parte. 1. fol. 60. A. B. C. E. F. Itē parte. 6. folio. 175. G. H.
Abram quod sit missus in ignem fabulantur Hebręi, quia ignē
noluerūt adorare quē Chaldej colūt, parte. 1. fol. 59. E. F. G. H.
Abram secundum Hebręos ex precepto Nemroth proiectus fuit
in ignem propter fidem vnius dei veri, sed diuinitus saluatus
fuit, parte. 1. fol. 59. G. Item parte. 4. fol. 263. F.
Abrahę cum dicitur: Egredere de terra tua, quomō hoc sibi di-
citur: cum iam diu ante egressus fuisset cum patre suo. Et an
de Chaldea vel Mesopotamia intelligendum sit, parte. 1. fol.
60. C. & fol. 61. D. G.
Abram cur voluit mentiri, sororē suam dicendo que fuit vxor,
& non potius deo commisit, qui si vellet eius pudicitia apud

Pharaonem conseruare posset, parte. 1. fol. 61. A. B.
Abram vir tante perfectionis, quomodo per mendacium expo-
suit vxorem suam periculo adulterij, quia vt videtur magis
debuisset eligere mori, parte. 1. fol. 61. B. F. G.
Abrahę vt nihil omitteret de his que poterat facere ad conseruan-
dam castitatem vxoris suę, induſerat eam infra vnam arcam,
vt dicit Hebręi, ne videretur ab Aegyptijs: sed cū peruenissent
ad quoddam passagium &c. parte. 1. fol. 61. C.
Abram vt habet quorundam Hebręorum error, multipliciter
peccauit, nō solum in mēdacio &c. sed etiā in quārum terram
promissionis exiit sine mādato domini &c. parte. 1. fol. 61. G.
Abrahę propter peccata (vt asserunt quidā Hebręi) filij Israhel fue-
runt in captiuitate Aegyptiaca per multos annos: que quidē
asseritio vana est, lbidem, g.
Abrahę de Aegypto ascendens redijt eadem via qua abiit duplici
de causa parte. 1. fol. 61. C.
Abram ducens guerram contra reges, post obrētā victoriā
decreuit eis qui cū ipso venerunt ad bellum ius habere in pars
te p̄darū: quod exponitur dupliciter, parte. 1. fol. 64. G.
Abram munuit expertos vernaculos: sic translatio nostra habet
sed hebraica sic habet: Numerauit expeditos vernaculos &c.
& vnde ista variatio puenit, Et est sensus, quod munuit sus-
os armis bellicis. Et quo patet prudētia Abrahę in remilitari
parte. 1. fol. 64. E.
Abram, an & quomodo timuit, ne forte pmissio sibi facta per tē-
solemnē victoriā, esset impleta, parte. 1. fol. 66. B. F. G.
Abram nō propter sterilitatē terrę promissū peregrinabatur in
Aegyptū, sed p̄pter probationē fidei &c. parte. 1. fol. 344. E. G.
Abram quia viuēte vxore, ancillę adiūgitur, excusatur de adul-
terio, parte. 1. fol. 66. F. Et fol. 67. A.
Abram nō vituperatur de bigamia sicut Lamech duplici ratio-
ne, parte. 1. fol. 67. A.
Abram quando cum Abimelech pactū fecit, & dicitur esse puteus
quem fodit, puteus iurationis: quomodo congruat veritati,
parte. 1. fol. 76. E.
Abrahę dedit Abimelech dona dicens: Hoc erit tibi in velamen
oculorum ad omnes qui tecum sunt &c. Hoc varijs sensibus
exponitur, & quare, parte. 1. fol. 75. D. E. G.
Abram de sacrificijs in lege sciendis ad colendum deū fuit instrus-
ctus: que erant quasi quedam professio interioris cultus: Et
quare, parte. 1. fol. 64. D.
Abram multū diligebat hospitalitatē. Et vt dicit Hebręi, tranſ-
tulit se alibi habitādo vbi essent vię frequentate, vt sic posset
hospites recipere, parte. 1. fol. 74. F. & fol. 76. G.
Abram vt Hebręi dicit, horū plātauit in quo diuersas arbores
posuit ad ferēdos fructus: & hoc p̄pter hospites tranſeūtes re-
cipiendos, vt amonitate loci recrearentur & fructibus refice-
rentur, parte. 1. fol. 76. G.
Abram cum esset nonaginta nouem annorum circumcidit carnē
preputij sui, & deinde dicitur esse Abraham, parte. 1. fol. 69. B.
Abrahā simul habuit preceptū circumcissionis (que fuit signū & cha-
racter sue fidei) in se & in suis sequacibus, parte. 6. fol. 11. C.
Abrahę circumcisio cōmendata fuit, & quare, parte. 6. fol. 11. a.
Abrahę non conuulit circumcisio, sed fides, paternitatem: quod
dicitur esse pater multarū gentium, parte. 6. fol. 11. C.
Abrahā pactū circumcissionis non suscepit, si adam pactum dei
custodisset, sed quia ipse in hoc membro culpa inobediētię
prius cognouit, decuit vt iste in hoc mēbro signū obediētię
secundo acciperet: & quare, parte. 1. fol. 68. E.
Abram cum affectū haberet ad opus hospitalitatis, & homines
non veniret, vidēs hoc deus, fecit tres angelos apparere, vt di-
cunt Hebręi in specie virorum, vt eis exhiberet hospitalitatis
officium, parte. 1. fol. 69. H.
Abrahę apparuerūt tres angeli, vt Hebręi tradūt, in specie viro-
rum. Vnus ad nūciandū Sarę cōceptū. Alius ad subuertendū
Sodomā &c. Et tertius ad sanandū Abram, & ad liberandū
Loth de subuersione Sodomorū, parte. 1. fol. 69. H.
Abrahę vt Hebręi dicit, apparuerūt angeli tertia die postquā
fuerat circumcisus, parte. 1. fol. 70. B.
Abrahā an quādo & quali adoratione vnū inter angelos in spe-
cie humana sibi apparētes adorauit, scilicet an duli adorationē
vel latrię, parte. 1. fol. 70. C. Et fol. 71. F. G. Et fol. 72. A. C.
Abrahā angelos sibi in specie virorū apparētes, an homines tē-
tum aut angelos vel deum esse credidit, parte. 1. fol. 71. F. H.
Abrahę ad querū Mābre, tres viri visi sunt, sed vtiq̄ nō erant
Non enim sunt angeli viri sed videtur, parte. 4. fol. 313. E.
Abrahę dignitas ostenditur ex hoc, p̄sertim in his que ad fidem
pertinent, quod in apparitiōe sibi facta, numerus determinas-
tus diuinarum

& Postil. Nico. de Lyra.

tus diuinarū personarū explicitē demonstratur, licet etiā antea
in prioribus implicitē innuebatur &c. I parte. 1. fol. 71. A.
Abraham, vt Hebręi dicunt, vitulum coquendū pro hospitibus
angelis, tradidit Israhel, vt cibum pararet, vt eum affluceret
hospitalitatis operibus, parte. 1. fol. 70. D.
Abrahę quare apparuerunt tres angeli in numero impari: So-
domam verō veniētes fuerūt in numero pari, parte. 1. fol. 72. B.
Abrahę apparētes tres angeli, vt Hebręi dicit, fuerunt Michael
Gabriel, & Raphael: ita quod Michael erat in medio: alij autē
duo ad dexterā & sinistrā. Erat autē mod⁹ ambulādū tūc: quod
superior ambulabat in medio, & in hoc cognouit Abraham
quis esset superior, parte. 1. fol. 70. C.
Abram vnde habuit occasiōē petendi prolē a domino, dicens:
Domine quid dabis mihi, Ego vado absq̄ liberis, parte. 1. fol. 64. F.
Abram nō dubitauit quin haberet prolem sibi pmissam a deo,
& similiter hereditatem in persona propria vel filiorum, parte.
1. fol. 65. D.
Abrahā in promissione filij p̄ cordis exultatione risit, nō sicut
Sara eius vxor diffidendo, parte. 1. fol. 68. G.
Abraham quomodo dicitur pater fidei, parte. 1. fol. 121. F.
Abraham est pater omnium fidelium, qui fuerunt post ipsum,
parte. 3. fol. 433. C.
Abraham an & quare nō ausus fuit petendo ad minorē numerū
descēdere, q̄ pro decē iustis, parte. 1. fol. 72. D. H. & fol. 72. C.
Abraham nullū legitur se cinerem & puluerem profellum esse,
nisi cum meruit die locutionē habere, parte. 1. fol. 71. A.
Abraham qua adoratione adorauit, cū dicitur: Quos cū vidisset
&c. & adorauit in terra, parte. 1. fol. 71. G. Et fol. 72. A. C.
Abraham quomodo adorauit populum terrę, filios videlicet
Heth p̄ sepultura vxoris suę cū scriptū sit, Dominū deū tuum
ado. & illi soli ser. parte. 1. fol. 79. E.
Abraham nō in die natiuitatis, nec in die circumcisōis filij sui: sed
in die ablatiōis conuiuium fecit: Et quare parte. 1. fol. 75. F.
Abraham primo per fidei meritū, omnium peccatorū remissionē
adeptus est. Deinde per iustitiam, vt multarū fieret pater gen-
tium. Tertio: facta promissio efficit quod fieret semen suum
sicut stellę, parte. 6. fol. 11. F. Item parte. 3. fol. 433. A.
Abraham quare contristatus est deiectione filij: Hismalei scilicet:
certum tamē hec propheta fuerit, quā ipse magis quā Sara
nosse debuit, parte. 1. fol. 76. A.
Abrahę fides & cōstantia &c. enumerātur magnificē, parte. 6. fol.
135. E. F. G. H. &c. Et fol. 123. A.
Abrahę dixit dominus. Vade in terram Morij deſt in terram in
qua erat mons ille, quem deus ipse erat sibi demonstraturus &c.
parte. 1. fol. 78. F.
Abraham immolare volens filij suū credidit quod deus ipsum
a mortuis suscitaret, vt cōpleret in eo pmissum suū. Alio mo-
do dicit Ioseph⁹. Et quō Abrahā p̄suadebat filio suo, vt spōtra-
neē subiret immolatiōis sacrificiū, parte. 1. fol. 77. E. G. H.
Abraham quomodo voluit filij suū immolare, cū occisio inno-
centis sit horribilis, & illicita, parte. 1. fol. 78. B.
Abrahę sacrificiū dicitur ab illo quod legitur fecit: quia ille iustus
obtulit, iste fecit quod lege vetat, parte. 2. fol. 47. A.
Abraham quando immolauit filij habebat centū & viginti quę-
quingentos: & Isaac triginta quingē, vt habetur, parte. 1. fol. 77. G.
Abrahę vt dicit Hebręi, fuerūt factę plures reuelationes & p̄-
cepta successiue, quando dixit dominus ad eum: Tolle filium
tuum &c. Et ideo, vt inquit, vt ex plurib⁹ responsionib⁹ ad
obediēdiū, maiorem haberet mercedē, Idōctores nostri dicunt
quod fuit vniciū p̄ceptum &c. parte. 1. fol. 77. B.
Abraham nō statim iustus est filium occidere sed triduo ad im-
molandum ducere: vt longitudine tēporis tentatio augetetur
& quomodo, parte. 1. fol. 77. A.
Abraham iustus est immolare filium, vt probaretur eius affectus &
fides, parte. 1. fol. 300. E.
Abraham seruū iussit ponere manum subter femur. Et quare
secundum Hebręos & catholicos, parte. 1. fol. 80. B. D. E.
Abrahā, vt dicunt Hebręi, ita mundus fuit a peccato quando
fuit centum annorum: & quando erat septuaginta, sicut quā-
do fuit solūmodo quinq̄ annorū, parte. 1. fol. 83. G.
Abraham grandæuis duxit Cet huram, mortua Sara: non pro-
pter incontinentiam: nec propter illius procreationem, sed
pro mysterio &c. parte. 1. fol. 83. B.
Abraham q̄ ex tribus mulieribus sobolem procreauit, quid my-
sticē significat, parte. 1. fol. 83. B.
Abraham mortuus est viq̄ suę anno centesimo septuagesimo
quinto, parte. 1. fol. 83. G.
Abrahę nō conuenit deficere vel minui, parte. 1. fol. 83. E.

Abrahamium locus est, vbi condita sunt corpora patriarcharū,
parte. 1. fol. 115. A.
Abrahę sinus quid est, parte. 3. fol. 152. B. Itē parte. 5. fol. 167. E. F.
Abrahę in sinu quare iusti dicunt fuisse, qui ante aduentū Chri-
sti seu eius passiōē decesserunt, parte. 1. fol. 69. C.
Abrahę sinus an ideo dicat quia habuerit credēdorū clariore re-
uelaciones q̄ posterij, vel alia ratione, parte. 1. fol. 121. F.
Abraham triplicem figurā gerit, Primam saluatoris, alteram pa-
tris æterni, tertiā sanctorum qui aduentum Christi cum gau-
dio susceperunt, parte. 1. fol. 69. F.
Abraham desiderauit cognoscere tēpus aduentus Christi, quod
est videre Christum in spū, parte. 5. fol. 213. F.
Abraham exultauit vt videret diem meum. Illa verba referenda
sunt ad tempus immolationis Isaac, & non ad visionem qua
dicitur. Sic erit semen tuum &c. parte. 1. fol. 66. D.
Abraham quomodo coram deo ambulare intelligatur. Vide in
Ambulare coram deo.
Ab Abraham descendunt Saraceni per Hismadē: & Idumęi
per Esau: & Iudęi per Isaac, parte. 1. fol. 68. C.
Abraham describit secundū triplicem statū. Primū em, vt incipit
parte. 1. fol. 60. B. Secundū, vt proficiēs, fol. 68. b. Tertio, quomo-
do se habuit vt perfectus, fol. 77. B.
Abrahę p̄pter suā iusticiā, nō solū spalia, sed & cęlestia siue ætera-
na a deo promissa fuerunt, parte. 1. fol. 65. B. C. Et fol. 66. D. E.
Abrahę tempore separatus est populus dei ab errore simulacro-
rum, parte. 1. fol. 25. G.
Abrahę tempore tertia ætas mundi incipit, & huius perpulchra
adaptatio: ætatisq̄ tertię hominis, & diei tertię creationis, ac-
commoda assimilatio, parte. 1. fol. 25. G.
Abrahę cōmisit de secreta sua duplici cōgruitate, parte. 1. fol. 70. F.
Abraham prim⁹ in scripturis presbyter vel senior appellat, parte.
2. fol. 19. E.
Abrahę humilitas commendatur cum puluere & cinere se confi-
teretur, parte. 1. fol. 71. A.
Abraham p̄gest familie hospitalitatis, parte. 1. fol. 258. F.
Abraham in casulis habitabat, quia sancti, hospites & peregrī-
nos se esse cognoscunt: expectantes ciuitatē habentem funda-
mentum: cuius artifex deus est, pro genes autem impiorum in
hac vita ciuitatem extruit &c. parte. 1. fol. 46. B.
Abſalon replicat p̄pter sex cōditiones poenę gehēnę, q̄ sunt, poe-
na damni, poena sensus, stridor dentū, & sletus, exteriores, tene
Abre, & duratio sine fine, parte. 2. fol. 116. H.
Abſalon p̄sequēs Dauid & viros ei⁹, signat tyrānū & oppressorē
rē simplicis, cuius caput adheret quercui, mundi sublimia ap-
petendo, lbidem, H.
Abſalon patris persecutor significat tyrannum apostatantem a
fide, persequens Christum patrē suum in membris, qualis fuit
Iulianus apostata, parte. 3. fol. 90. H.
Abſconſa res, audi⁹ queritur, celata queritur venerabilis conspicit, diu
queſita charius tenet, sine fastidio fir percepta cum mensura,
parte. 5. fol. 28. B.
Abſoluendi modus, quo Iesus absoluit adulteram, nō est trahen-
dus in consequentiam. Et huius rō, parte. 5. fol. 210. G.
Abſtinentia meritum auget, cui nulla est potentia nature, parte
5. fol. 33. A.
Abſtinentię & crucis duo sunt genera, Corporale, & spirituale
&c. parte. 5. fol. 52. H.
Abſtinentia a cibis nō est deo accepta, nisi cū hoc sit abſtinentia a vi-
cijs, & ieiuniū comitent⁹ opera pietatis, parte. 4. fol. 413. D.
Abſtinentia cibi & castigatio corporis corruptibili corpori neces-
saria sunt, parte. 1. fol. 292. C.
Abſtinentia nisi ſiſtat in medio, non valet, exemplum de cithara,
parte. 3. fol. 58. B.
Abſtinentia a cibis: in quibus & quando licita vel illicita sit, par-
te. 6. fol. 120. D.
Abſtinentia aliq̄ queſt laudabilis ē in religioſo, nō ē laudabilis i cō-
iugato: Et quare, parte. 6. fol. 26. H. Sic in iuvene & sene, lbidē.
Abſtinentes viri, Onagri vocabulo figurant, parte. 3. fol. 74. E.
Abſtractio a curis exterioribus requiritur ad inueniendum deū,
parte. 1. fol. 141. A. B.
Abſtractio mētis a terrenis tantō facit ipsam deo pleniorē, quā
rō in æterna liberius extenditur, parte. 1. fol. 160. F.
Abſtractio a curis secularibus necessaria est, vt homo dignā obla-
tionem faciat deo, parte. 1. fol. 208. F.
Per abſtractionē a ſenſibilib⁹ acquirit aliquando veritas in du-
bijs, parte. 1. fol. 279. C.
Abusus an & quō fiat in humana natura, q̄ ad gloriā dei est or-
dinata dum illa priuatur & dānatur, parte. 4. fol. 137. H.
a iij

Abusus factorum vel primitiarum fuit illicitus quia de talibus facere dotes domino ministrantes sustentabant. parte. 1. fol. 222. D.

Accaron est in tribu Dam vel iu tribu Iudae: & vsq; hodie grandis vicus est. parte. 2. fol. 69. A.

Accepta non sunt deo omnia exteriora q̄ sunt ad cultū diuinū, vt est materialis ecclesia, vasa argentea, & vestes quanticūq; sint pretiosa, nisi propter cultū interiorē &c. parte. 2. fol. 145. H.

Acceptio personarum, quando & quō sit culpabilis, & quādo quāte cōsideratione nō sit culpabilis, pte. 6. fo. 212. C.

Accidēs quoddā mutat subiectū & non mutatur, quoddā mutat & mutat, quoddā nec mutat nec mutat, q̄ddā non mutatur quō ad naturā, sed quō ad modū. parte. 6. fol. 100. A.

Accipere vult aliqd a nobis deus, & ita nobis largiri ipse, vt dona sua nō immeritis largiatur. parte. 1. fol. 317. F.

Accipere aliquando, auferre dicimus. Vnde aues q̄ alias rapifit accipitres vocamus. Vnde Si quis deuorat, si quis accipit id est rapit. parte. 1. fol. 359. A.

Accipere aliquid ex pacto p̄ spiritualibus, nō est licitū: tamen ab eis quibus spiritualia ministrata sunt, dona tēporalia accipere est licitū. parte. 4. fol. 299. B.

Accipiter inter rapaces est aues, sed mansuetit, & rapinam cum hominibus operatur. parte. 1. fo. 234. B.

Accipiter per singulos ānos p̄nā veterē noua nascente projicit & tēpore austri veteres p̄nas deponit. parte. 3. fol. 76. C. D.

Accipitres vocamus aues rapaces, q̄ ali as rapifit. p. 1. fo. 359. A.

Accusatio fursus quantū vitis sit. parte. 5. fol. 196. A.

Aceru in imolator, in sumo angustior crescit. pte. 3. fol. 365. F.

Acerubula os angustū habent, & angustiam literæ legis & obscuritatē, p̄phetarū significant. parte. 1. fol. 276. C.

Accitū multū refrigerat, & ideo in calidis regionibus cuiusmodi est terra Israel, vntur aceto, maximē tempore calido. parte. 2. fol. 58. B. C.

Accitū vtrum in tormētis existentib; acceleret mortē, p. 5. fo. 85. B.

Acetum bibunt qui post vitæ sanctitatē ad vetustatē p̄teritorum labuntur viciorum, & corruptione veteris nequitie detestantur. parte. 1. fol. 274. E.

Acetum dederunt crucifixo Iesu in potum cum vino mixtū, Et quare parte. 5. fol. 85. B.

Achab rex Israel quomodo dicitur malum fecisse in conspectu domini sup omnes ante eum. parte. 2. fol. 153. H. Et fo. 154. C.

Achab filius Chulie & Sedechias fuerit illi duo fenēs q̄s Daniel cōiucit de falso crimine contra Susannam. parte. 4. fol. 150. D. Et fol. 328. E.

Achaia nomē regiois est, cuius metropolis est Corinthus. parte 6. fo. 72. C.

Achan scribendum est, & nō Achor in Iosue, vt dicit Hieron. & sic est in Hebræo. parte. 1. fol. 11. C. D.

Achan quibus dupliciter errauerit, scilicet in peccato sacrilegij, surando rem sacrām, in violatiōe sabbati, & fuerit duplici p̄na punitus, tamen saluatus est. parte. 2. fol. 12. F.

Achates ab Achate fluuio Sicilia, vbi inuenitur, & fertur essenigri coloris habens candidos in superficie, ramos. parte. 2. fol. 290. A. Interi.

Achaz signum oblatum recusauit, quod ad eius consolationem Eliaas obtulit, sed de domino diffidens ad humanū auxiliū refugit & ideo populi sui iacturā passus est. parte. 2. fol. 121. G.

Achaz quare timer signum petere, cum tamē propheta ad hoc eum monuerit. parte. 1. fol. 80. F.

Achel demach sunt duæ dictiones, & sunt ppriē Hebraicæ, sed magis Syriacæ, signātes in latino agrum sanguis, sed qa lingua Hebraica & Syriaca sunt valde pp̄quæ, hoies notabiliter literati magis vrbantur liga Syra q̄ Hebræa &c. pte. 6. fol. 165. G.

Achimelech & Abimelech duo nomina sunt magnā habētia cōuenientia, sed tamen differunt. parte. 3. fol. 132. B. Et fol. 159. B.

Achor non est nomē pprium, sed appellatiuum. parte. 2. fol. 12. D. Et fol. 191. F. Item parte. 4. fol. 336. C.

Acidiosi licet natura sapientes & acuti, si sunt desides p̄dunt bonum naturæ, & qui minus habent p̄ naturā, acquirunt per industriam. parte. 1. fol. 77. B.

Acidiosi in bonis operibus per quos figurat. parte. 1. fol. 299. D.

Acidiosi est velle regnare cū domino, & nolle pati p̄ eo. parte 3. fol. 321. E.

Acidie a torpore quicūq; euigilauerit, & per exercitiū boni operis verē exurrexerit, in ecclesia supereminētē gratiam dei & introitū regni caelestis intelligit. parte. 1. fol. 90. A.

Acria est cæcitas qua percussus fuerunt, qui volebāt retinere angelos in fodomis. Et vnde dicitur. parte. 1. fol. 73. A. B. Itē pte 4. fo. 167. G. Itē pte. 3. fol. 436. F.

Actio quelibet huius mūdi mala est. Et quare. parte. 4. fol. 81. B.

Actio agentis po formā introductā & nō est necessariā in quibusdam ad illi formā cōseruationē. In quibusdā tamē est necessarius continuus influxus agentis in subiecto, etiam post introductionē formæ &c. parte. 3. fol. 211. C.

Actiōnem nostrā, euulsis iniquitatis sentib; ad frugem retributionis excolere, est p̄parato opere agrū diligenter exercere. parte. 3. fo. 332. E.

Actio miranda, cū elatiōe nō eleuari, sed grauari. pt. 2. fo. 79. A.

Actiōnis p̄ae p̄leuerit & famā, defigant ligna Cedri: Et quare. parte. 2. fol. 137. G.

Actio bona cum añ oculos dei vsq; ad terminos vitæ nos regit, quasi p̄ntia tunica talū corporis operit. parte. 1. fol. 102. A.

Actiōnes duæ sunt, quarum vna que malē gessimus p̄ p̄nitentia lamētum abluim; altera bonorum operū fructib; gratiā dei & p̄mūm beatitudinis p̄meremur. parte. 1. fol. 278. A.

Actio quæq; bona p̄ portā ciuitatis designatur. pte. 3. fol. 55. A.

Actio p̄sulis tantū debet transcendere actiōne populū: quantū distat a grege vita pastoris. parte. 3. fol. 149. D.

Actio duplex est, & quam istarum contemplatiua compatiatur. parte. 5. fol. 153. G.

Actiua vitæ p̄fectionem triplex impedimētum impicit, scilicet passionis impulsus, virtutis humanæ defectus, & corporis agegrauantis pondus. parte. 3. fol. 265. D. G. Et fol. 265. C.

Actiua vitæ & cōtemplatiuæ differentia. parte. 2. fol. 63. A. B. H. Et extensus clariūscq; fol. 104. D.

Actiua vita quibus melior est, tales initium renunciationis non accipiant, quia tepidē cōtemplationē exequentes, maiori se discrimini inuoluunt. parte. 1. fol. 353. E.

In actiua vita melius est quibusdam consistere quā tepidē cōtemplationem exequentes maiori discrimini seipsos inuoluer. parte. 4. fol. 436. F.

Ad actiuam vitam cōfugiant, in qua saluantur, qui ad cōtemplatiuam ascendere non sufficiunt. parte. 1. fol. 73. B.

Actiuam vitā eligere meli; est, & p̄ eam saluari, q̄ q̄ cōtemplatiuā perire si illa vertitur in tedū vel in arrogantiā. pte. 5. fol. 21. C. E.

Actiua vita & cōtemplatiua cū sit nobis ex dei gratia, vna est in necessitate, altera i voluntate. pte. 1. fol. 167. A. Et fol. 147. E.

Sine actiua vita nemo deum cognoscens regnum ingredi, sine contemplatiua verō multi. parte. 1. fol. 347. E.

Actiua vita non solum nunc in seruitute est: sed etiam cōtemplatio libertatem mentis non obtinet, quia in enigmate intima quietem videt. parte. 1. fo. 347. G.

Actiua vitæ opera designantur per cibū, per vinū (quod mētē alienat) cōtemplatiua accipitur, quæ ab amore seculi mētē electorum alienat. parte. 1. fol. 88. A.

Actiua vita & cōtemplatiua, ad seruum Hebræū, & rursus iberum in septimo anno, exponitur. parte. 1. fol. 167. A.

Actiua vitæ perfectio in senario: in septenario verō cōtemplatiua exprimitur. parte. 1. fol. 347. F.

Actiua vitæ præcepta, nidus in terra dicit, cōtemplatiua verō in arbore. parte. 1. fol. 355. F.

Actiui boni auris tunc perforatur, quando nō p̄pter laudē huius manā, sed p̄pter deum bene operatur. parte. 1. fol. 167. H.

Actiui intelliguntur per iumenta. parte. 3. fol. 30. D.

Actiuus habet agere cū cōsanguineis specialiter: & cum p̄ximis generaliter: & cum vxore sua singulariter. parte. 3. fol. 413. H.

Actiuus bonus qui fertilis est in bonis operibus, significatur p̄ Ioseph patriarchā. parte. 1. fol. 374. D.

Actiui cum Loth in montem cōtemplationis non ascendūt, sed in Segor paruula saluantur. parte. 1. fol. 73. B.

Actibus bonis cum integra deuotione operam damus: stabili fide in corde nostro, holocaustum offerimus domino super altare eius vespere & mane &c. parte. 2. fol. 245. F.

Actus & passiones hominum aliquando in scriptura attribuunt ipsi deo. parte. 3. fol. 362. D.

Actus prauos qui cohber, & zelo bono destruit, & tamen delectationem carnalem in abscondito peccatoris celat, significatur per reuertentem de bello qui seruat foeminam in prædam. parte. 1. fol. 319. A.

Actus meritorius nullus potest exire sine speciali dei motione. parte. 1. fol. 341. H.

Nullum actum bonum debemus nobis attribuere, sed totum virtuti diuinæ. Et de hoc simile in instrumentis alicuius artis, que licet sint optime constituta in esse sibi competenti, tamen nihil agere possunt sine motu artificis &c. parte. 1. fol. 341. H.

Actus humani quadriformes de pugna, & secundum hoc delectationem, scilicet ante legem, sub lege: post legem, & post hanc vltimā. parte.

Acti

Actu

Actus exteriores & signa nō habent rationem peccati, nisi in quantum sunt voluntarij. parte. 5. fol. 21. D.

Actus omnis virtutis consistit in hoc, quod bene sustinet quis illata, & in hoc quod etiam bene operatur bona. parte. 6. fol. 54. C.

Actuum humanorum extrema, sunt prima principia operabilium, scilicet. Hoc facias alij quod tibi vis fieri &c. parte. 3. fol. 5. F.

Actuum bonorum structura ojs, nititur velut fundamine firmissimo in virtutibus quatuor principalibus &c. parte. 2. fol. 37. A.

Actus dilectionis potest considerari in deo, vel vt est temporalis, & sic aliquid præcedit in deo, & aliud in homine per influxum generalē. parte. 6. fol. 215. B.

Actus orandi tria requiritur: primū, accessus orantis ad deum, sedūm est propositio eius quod in oratiōe petitur in generali & in speciali: tertium est per quod oratio exaudibilis est ex parte dei, & ex parte orantis. parte. 6. fol. 118. C.

Actus qui pertinent ad episcopum sunt sex secundum quod Paulus docuit. parte. 6. fo. 116. D.

Actus matrimonialis quando est sine culpa, non requirit indulgentiam, sed quando habet culpam annexam. parte. 6. fo. 42. F.

Actus matrimonialis prohibitus fuit per duos dies ante dationem legis propter iudiciam & eleuacionem mentis. parte. 1. fol. 162. C.

Actus interior cordis est peccatum, quia actus exterior non habet rationem peccati, nisi exeat vel prodeat ab actu interiori. Et hoc est cōtra errorem Iosaphi. parte. 1. fo. 165. D.

Ad Adam est nomē commune seu appellatiuum apud Hebræos, significans idem quod homo in latino & ideo aliquando accipitur Adā: pro viro & muliere: sed tractū est ad significandum primum hominem. parte. 1. fol. 47. A. Et fol. 48. H. Item. parte. 2. fol. 21. D. Item parte. 3. fol. 433. F.

Adam hoc nomē appropriatur primo homini propter eminentiam ipsius ad alios homines, sicut nomē philosophus appropriat Aristoteli &c. parte. 1. fol. 48. H.

Adam quatuor literis scribitur, & orbis quatuor partes habet: & has in capite literas, nomē Adā constituentes, habent dictiones Græcæ que significant quatuor partes orbis. parte. 3. fol. 236. E.

Adam secundum græcam linguam significat rotam, orbem. parte. 3. fol. 231. E.

Adā omnes filij dicuntur orbis, id est omnes homines fuerunt in eo vnus homo, qui tunc fuit in vno loco, sed modo dispersus est per totum orbem. parte. 3. fol. 231. E.

Adam si græcis literis scribit, numerus quadraginta sex insinuat, qui adificationi templi in Ierusalem adaptatur. parte. 5. fol. 193. F.

Adam corpus habuit animale de limo terræ formatū & non spirituale: quomodo ergo ad immortalitē p̄ Christum reformari debuit, quam ante nō habuit corpus eius animalc. pte. 1. fo. 35. F. Et fo. 28. B.

Adam habuit perfectam noticiam rerum naturalium. Et huius ratio. parte. 1. fol. 38. D.

Adam vtrum deus repente in ætate virili fecerit, an perficiēdo & ætates augendo sicut nūc format in matris utero. parte. 1. fol. 36. A.

Adam an & quomodo dici potuit beatus in paradiso existens. parte. 1. fol. 40. G.

Adā mens particeps angelicæ curiæ, & intrans sanctuariū dei, vt nouissima intelligeret, rectē extrasis ad hoc immisilla intelligit, vnde cui gilans p̄pheticō spiritu eruauit. Hoc nunc os &c. parte. 1. fo. 38. F.

Adam creatus fuit in plenitudine sciencie, & maiori quā cor sapiēs & intelligens in tantū, vt nullus ante te similis tui fuerit &c. parte. 2. fol. 129. C. Item parte. 1. fol. 41. G.

Adam creatus est in claritate diuinæ cōtemplationis, & ad dei similitudine: sed postq̄ per inobedientiam hanc similitudinem deleuit, factus terrenus, terrenos generauit. parte. 1. fol. 42. E.

Adam sexto die formato, & iam in paradiso constituto, an post accessum temporis foemina formata sit. parte. 1. fol. 35. G.

Adam vultu corpore animalē quidam putauerunt, sed mutatū cū in paradysum poneretur: sicut mutabitur in resurrectione, cū corpus animale erit spirituale, quādo. J. incorruptio inducet. pte. 1. fo. 35. F.

Adam corpus animale habuit, nō modo ante paradysum, sed & in paradiso, quāuis in interiori homine fuerit spiritualis: quod amisit peccādo, & meruit corporis mortē, q̄ nō peccādo meruisset in corpore spirituale mutationem. parte. 1. fol. 35. G.

Adam positus est in paradiso, vt operaretur & non ad laborem, sed ad voluptatē sicut quidā ex voluptate agricolant. pte. 1. fo. 37. C.

Adam si in obedientia perseverasset, sensus corporis, ad nullā voluptatem vertentur, malam scilicet &c. parte. 6. fol. 266. F.

Adam si sterisset in originali iusticia, generasset filio similes sibi, scilicet potentes non mori &c. sed nūc homines ab eo descendentes habēt necessitatem moriendi. parte. 3. fol. 373. F.

Adam prohibitus est a ligno sciencie, vt obedientia esset ei virtus merendi. parte. 1. fol. 36. G.

Adam pactum dei si custodisset, Abraham pactum circūcisionis non suscepisset, sed quia ille in hoc mēbro culpā inobedientiæ prius cognouit, decuit vt iste in hoc mēbro signum obedientiæ secundo acciperet, & quare. parte. 1. fol. 68. E.

Adā costa an secundum rationem quam primis operibus deus creauit id habuit, vt secundum ipsam ex eius costa foeminam fieri necesse esset: an hoc tantū vt fieri posset. parte. 1. fol. 38. E.

Adam formata muliere cognouit supernaturaliter eam factam esse de costa sua. parte. 1. fol. 39. D.

Adā costa de qua formata est Eua, an fuit de integritate ipsius Adā, vel fuit superflua. Si primū, ergo corpus Adā remansit imperfectum quod non decet cōditionem primi hominis &c. Si secundum, tunc illa costa fuisse monstruosa: sicut digitus in manu &c. Solutio. parte. 1. fol. 38. H.

Adā ad quid Eua in adiutorium fuit facta: & quid per hoc mysticē designetur. parte. 1. fol. 38. C. D. F.

Adā creauit deus, vt Hebræi tradunt duas vxores, Eua scilicet, & aliteram, ex qua dicunt multos filios esse natos, ex quibus genealogias infinitas texunt facientes infructuosissimas quæstiones. has autē dicit Apostolus fabulas. parte. 6. fol. 116. E.

Adam quare deus tentari permisit. parte. 1. fol. 40. E. F.

Adā foli, vel etiam foemina, vtrum deus præcepit, Scriptum est em̄. Præcepit dominus Adā dicens: Non dicit præcepit eis. Et subditur: Ex omni ligno paradisi comedite nō comedite &c. parte. 1. fol. 37. F.

Adā quomodo deo locutus est stud precipiendocū, non per suā substantiam loquatur quia spiritus est &c. parte. 1. fol. 37. F. & fo. 41. F.

Adam & Eua quomodo loqui potuerunt vel loquentem intelligere, qui nō dicerat inter loq̄ntes crescēdo vel magisterio. pte. 1. fo. 37. F.

Adam & Eua quomodo intelligerent lignū esse sciencie boni & mali, qui vsum mali nesciebant omnino. parte. 1. fol. 37. G.

Adam & Eua quomodo videbāt, si clausi erāt. Scribitur enim & ap̄ti sunt oculi eorum, postea q̄ comederunt &c. parte. 1. fol. 41. C.

Adam & Eua diuersimode fuerunt seducti. parte. 1. fol. 41. G.

Adam an serpente dolo quo mulier, vel vnde seductus est. parte. 6. fol. 119. B. D.

Adam præcisē errauit in actu interiori, sed Eua in interiori & exteriori. parte. 1. fol. 42. D.

Adam, an & quomodo credidit serpenti dicenti, si comederent &c. eos futuros vt deos, tanquā hoc solum creator creaturæ inuideret. parte. 1. fol. 43. E.

Adam quod in statu innocentie nudus fuit nec erubescere sicut pueri ante vsum rationis non erubescunt de sua nuditate. Huius rationem dat Iosephus dicens quod Adam tum vixit in simplicitate bestiali &c. Sed ipse exponendo turpiter deficit, & improbat. parte 4. fol. 304. Item parte. 1. fol. 41. G.

Adam superarus est in triplici tentatione. scilicet gula, vana gloria, & auaricia: & Christus eisdem superauit. parte. 1. fol. 41. B.

Adam vt dicunt Hebræi in die creationis suæ genuit pueros, cum adhuc esset in paradiso voluptatis. Doctores autē catholici dicunt cōtrarium. parte. 1. fol. 44. F. Et fol. 48. G.

Adam & Eua cur non coierūt in paradiso, cū ibi fuissent nuptiæ honorabiles, & thorus immaculatus, sine ardore libidinis, & sine labore parandi. parte. 1. fol. 38. A. B.

Adam & Eua ante peccatum genitalib; membris ad procreationē imitare potuissent, vt non cū ardore seminarent, vel cū dolore parerent, sicut pedibus & cæteris mēbris, que in quolibet opere sine molestia vlla, & pruritu voluptatis habebāt. libidem. B.

Adam & Eua in statu innocentie nō cōcubuerunt. parte. 1. fol. 44. F. Et fol. 48. G.

Adam peccando polluit posterum multipliciter. parte. 1. fol. 235. E.

Adam si non peccasset, Christus homo nō parceretur: sed cum Sathan Adam mouit, in Christum deū cōmouit. parte. 3. fol. 8. F.

Adam quæruerit filios suos colere deū per oblationes de fructibus. parte. 1. fol. 45. D.

Adam propter mortē Abel cōtinuit ab vxore, nec rediit ad eam vsq; ei a deo fuit reuelatum. parte. 1. fol. 47. A.

Adam fuerunt post mortē Abel, vultu se vxorem nō vltra cognitorum, nec filium generaturū: sed deo iubente frigit votū, & quare parte. 1. fol. 48. F.

Adam vt Hebræi dicunt, centū tribus annis quibus continuit se ab vxore sua Eua propter interfectionē Abel, demones succubi iungebantur ei: & concipiebāt ab eo & pariebāt demones, & isti filij icitariuerunt Salomonem ad peccandum &c. parte. 2. fol. 105. C.

Index in Glos. ordi.

Adam & Eua quare post lapsum tunicis pelliceis sunt induti, parte. 1. fol. 43. C. Et fol. 227. F. Et fol. 238. B.
Adam vixit secundum textum nongentis triginta annis, vel secundum opinionem aliorum mille triginta annis parte. 1. fol. 48. H.
De Adæ vita centum anni tacentur, quibus luxit Abel secundum aliquos doctores secundum Hebræos autem nihil omittitur, parte. 1. fol. 48. E.
Adam primus quomodo in quot & quibus dicitur forma & figura Adæ secundi, scilicet Christi futuri, parte. 6. fol. 13. D.
Adam non fuit principium Christi in quantum peccator, sed in quantum principium hominum in esse naturæ: sicut Christus est principium eorum in esse gratiæ &c. parte. 6. fol. 13. D.
Adam non fuit sepultus in loco passionis, sed iuxta Ebron. parte. 5. fol. 85. A. B.
Adam offenditur immunis ab omni peccato, parte. 3. fol. 87. A.
Adam fuit plenus omni malo, deliquit cogitatione vel voluntate, actu, verbi doctrina, vel consuetudine, ibidem.
Ab Adam incipit poena quam sustinemus, parte. 3. fol. 94. E.
Adam & Eua peccato miseriæ huic nos exposuerunt, parte. 3. fol. 122. B. Et fol. 125. A. B.
Adam transfudit in nos omnem penam quam patimur & culpam, parte. 3. folio. 211. E.
Adam rapuit presumens, ut diabolus de diuinitate, Rapere voluerit diuinitatem & perdidit felicitatem, parte. 3. fol. 179. F.
Adam quod voluit esse similis deo &c. parte. 3. fol. 179. E.
Adæ ex inobedientia corruit homo in istos defectus, parte. 3. fol. 195. F.
In Adam omnes fuimus quando peccauit, parte. 3. fol. 211. E.
Adam fuit superbus & à deo increpatus, parte. 3. fol. 264. A.
Adam cecidit per superbiam intumescens, parte. 3. fol. 275. E.
Adam sicut crassa terra que præ abundantia spinas germinat, ita præ diuitiis liberi arbitrii quasi luxurians, lignum veritatis usurpauit parte. 3. fol. 296. E.
In Adam omnis homo tanquam in radice viciatus est, & vanitati subiectus: quod prodest experiri, ut deiecit superbia, diligatur obedientia, & pereat non reditura miseria, parte. 3. fol. 266. F. Interl.
Adam & Eua si non peccassent cum omni posteritate, nec morbo, nec senectute defecissent: & finito seculo in meliorem statum scilicet in angelicam formam, non per mortem, sed per dei virtutem mutati fuissent, & translati sicut Enoch & Helias in aliam vitam, parte. 1. fol. 38. B.
Adamas fortior est omni cadenti metallo, in contritus & inuincibilis perseverans, parte. 4. fol. 173. B. Et fol. 413. E.
Additio duplex est scilicet deprauans, & illucidans: Deprauans intellectum legis prohibetur, non autem additio declarans, aut illucidans parte. 1. fol. 334. F.
Additiones super postillam fratris Nicolai de Lyra super totum corpus biblicæ Paulus episcopus Burgen, quondam Iudæus, compilauit, easque filio suo Alphoso legum doctore ex legitimo thoro procreato promunere paterno transmissit, parte. 1. fol. 41. G.
Additio peccati ad peccatum facit plura peccata, non tamen maiorem grauitatem, sicut de homicidio perpetrato ab hoie sobrio & ebrio parte. 5. fol. 215. G.
Adde propheta quis & quando fuerit, parte. 4. fol. 406. D.
Adeps in intestinis, pinguedo in carne, parte. 3. fol. 172. A.
Adeps generatur ex abundantia nutrimenti &c. parte. 3. fol. 404. G.
Adeps, an & quorum animalium comedendus sit secundum veterem legem, parte. 1. fol. 219. A. Et fol. 226. B.
Adipe an Iudæis modernis vesci liceat, parte. 1. fol. 219. A. B. Et fol. 226. B.
Adipis & sanguinis eius prohibetur duplici ratione secundum veterem opinionem, parte. 1. fol. 219. B. Et fol. 371. D. Vide etiã in eius sanguis.
Adeps significat læticiã & superbiam, à similitudine animalium, que ex adipe insantur, parte. 3. fol. 107. A.
Adeps significat sapientiam, que in abscondito est, sicut adeps in intestinis, parte. 3. fol. 172. A.
Adhuc, hæc dictio, aliquando accipitur in scriptura pro post, aliquando pro vsq; & Hebræicè dicitur od, & distinguitur per solam punctuationem, & quomodo apud eos variata est &c. parte. 4. fol. 318. D.
Adiurandi modus hic erat apud Hebræos, hæc faciat tibi deus: & hæc addat, Et est sensus &c. parte. 2. fol. 67. E. F.
Adiutores principum in regimine temporali debent esse industrii, scireque consuetudines & iura ciuitatum, & terrarum ad quas se extendit regimen suum: & conuersationis debent esse probatæ per experientiam bonæ vitæ, parte. 1. fol. 330. H.
Adiutores prelatorum in regimine spirituali debent habere naturalem industriam, & sacræ scripturæ noticiam, & conuersationem probatam, per experientiam bonæ vitæ & edificationem familiæ parte. 1. fol. 330. H.
Adiutorium erat faciendum homini propter filios procreandos, ut

virgultum ex vitro nascatur, parte. 1. fol. 38. A. D.
Adiutorium dei quamuis accipimus, tamen semper est rogandum, nequodam per negligentiam perdamus illud in secundis, parte. 3. fol. 263. F.
Adiutorium humanum non debemus negligere, licet nos deus dirigat in via morum. Nam in hoc homines sunt dei adiutores, parte. 1. fol. 281. D.
Adiuuare cum nos videtur homo vel angelus, deus per eos hoc facit, qui eos pro modo eorum bonos fecit, parte. 3. fol. 260. E.
Adiuuare imbecillum, charitatis est, adiuuare potètem elationis est, parte. 3. fol. 5. E.
Adiuuat deus eum qui se mendicum & inopem reputat, & nihil sibi dat, sed totum de misericordia dei expectat, parte. 3. fol. 248. E. Interlinearis.
Administratio rerum & conseruatio possunt dupliciter accipi. Vno modo ex parte causæ in quantum sunt actiones dei in ipso manentes, & sic sunt idem realiter, alio modo ex parte effectus qui est in creatura: & sic differt administratio à conseruatione. Et declaratur hoc in artificialibus & naturalibus, parte. 4. fol. 301. F. G.
Administratio suspendi mysterij (ait Origenes) promouetur, quòd tanta cura deo est in nobis, ut etiam angelos suos culpam pro nobis & confutari patiatur, parte. 1. fol. 311. C.
Admiratio confurgit ex inspectione rei magnæ & insolitæ: Quod potest esse dupliciter. Primo modo secundum quid, Secundo modo simpliciter &c. parte. 2. fol. 446. H.
Admiratio captiuis arcæ domini fuit, quòd caperetur ab infidelibus quæ tantæ reuerentiæ fuit, quia si videbatur à Leuiticis & dei cultoribus disceptata, moriebantur, parte. 2. fol. 67. C. Item parte. 1. fol. 272. D.
Admiratio fuit in Christo ad ostendendum veritatem humanæ naturæ, parte. 5. fol. 30. G.
Adolescentia tertia ætas filios habere iam potest, & comparatur diei tertio creationis, & tertiæ ætati mundi, parte. 1. fol. 25. G.
Adolescentia, ætas est prior ad peccandum, parte. 3. fol. 263. B.
Adolescentula quam Dauid ad calefaciendum se cupiuit vrum de corporali vel mystica sit intelligendum &c. parte. 2. fol. 125. A. B. F. Et fol. 127. A. B. C.
Adolescens qui sequebatur Christum in passione, dicunt quidam quòd fuit Iacobus frater domini: alij quòd fuit Iohannes euangelista: alij dicunt quòd fuit alius iuuenis de domo vbi comedunt pascha parte. 5. fol. 116. H.
Adonai hoc nomen dei, Hebræi proferunt loco nominis tetragrammaton, vbi cumque in sacra scriptura ponitur. Et est compositum apud eosdem ex quatuor literis, sicut nomen tetragrammaton, scilicet, a, d, n, j. Quæ quidem literæ in Hebræo sic syllabicantur, quòd propria nominis ex eis compositi pronuntiatio est adonai & cetera, parte. 1. fol. 129. E.
Adonai est nomen domini & magnæ excellentiæ est ponitur legiturque pro nomine tetragrammaton: rationibus & congruentijs quibusdam, parte. 1. fol. 135. F. G. H.
Adonai significat generale dominium, & quæ differenter patribus prececedentibus & Moyse ostensum sit, parte. 1. fol. 135. F.
Adonai vnus de decem nominibus dei apud Hebræos, significans quòd omni creaturæ dominetur, parte. 2. fol. 304. A.
Adonidem quomodo mulieres colebant, & deperditum & iniustum plangebant, per quem idololatria & voluptas demonstratur, parte. 4. fol. 223. E. F.
Adoptio filiorum dei sola charitate acquiritur, parte. 5. fol. 223. A.
Adorabis solum, dominum deum tuum, non est in præcepto dictum sicut dictum est: & illi soli serues, Talis enim seruitus soli deo debetur, quæ Græcè latreosis dicitur, parte. 1. fol. 79. E.
Adorare & colere quomodo differat, parte. 1. fol. 163. G.
Adoratio quibus signis exterioribus fieri solita sit, & an & quomodo liceat quosdam adus exteriores adorationis personis excellentibus offerre, parte. 2. fol. 309. A. B. C. D. E.
Adoratio quomodo & qualis deferri debet creaturis excellentibus parte. 2. fol. 309. A.
Adoratio licet consistat principaliter in actu interiori mentis deum reuerentis, habet tamè ex consequenti aliquem actum, seu aliquod obsequium exterius &c. parte. 2. fol. 309. A. B.
Adoratio que est per genuum flexum, vrum sit soli deo exhibenda, Arguitur pro & contra, cum responsione & solutionibus argumentorum, parte. 2. fol. 309. A. B. C.
Adorant falso Christum qui eum credunt, sed peruersis actibus deicipiunt, parte. 5. fol. 84. H.
Adoratio conuenit corpori Christi, non tamen illa quæ latria est, sed illa quæ dulcia dignorem, scilicet hyperdulia. Terra hæc sine impectat à verbo dei assumptæ adoratur, quia nemo carnem eius dignè manducat

& Postil. Nico. de Lyra.

gnè manducat, nisi prius adoret, sed non terram intuetur qui adoratur, sed illi potius, cui scabellum est per què adoratur, parte. 3. fol. 233. E.
Adoratiõis loc⁹ diuersus fuit inter Samaritanos & Iudeos, & alia aliq; ratio huius assignatur à doctoribus, parte. 5. fol. 198. H.
Adorant seculi dignitatem per adulationem, sarrapè, consiliarij, iudices, duces, tyranni, optimates. Et de hoc figura, parte. 4. fol. 303. B.
Adoralle non legitur Moyse, illam angelicam visionem videndo in rubo: & verba dei audiendo, & quare, parte. 1. folio. 129. F. Et folio. 130. F.
Adorationem actiuam ad deum, an quis ex nimia humilitate possit intermittere, parte. 1. fol. 128. F. Et fol. 130. F.
Adquisisse quomodo dicitur deus populum suum, cum sit creator omnium, que sua esse dubium non est. Videtur enim vnusquisque illud adquirere quod non fuit suum, parte. 1. fol. 134. G.
Adremmon vrbs est iuxta lezrael: quæ Maximianopolis hodie vocatur, in campo Mageddon, in quo Iosias rex iustus à Pharaone Nechao vulneratus est, parte. 4. fol. 419. E.
Adrianus imperator post destructionem ciuitatis & templi Ierusalè fecit poni statuam suam in loco templi, vbi steterat arca, parte. 4. folio. 318. E.
Adrianus electus imperator, Ierusalem destructam per Titum & Vespasianum reedificauit, prohibens Iudeos habitare in ea, sed Christianis permisit, parte. 4. fol. 94. G. Et fol. 401. B.
Adrianus papa condemnauit hæresim execrantium imagines Christi & sanctorum, quæ libri vrui rusticorum, parte. 6. fol. 264. D.
Aduenas & peregrinos in hoc mundo qui se iudicant, & à vicij sese parant, æternam merentur benedictionem, parte. 1. fol. 344. A.
Advena pro quo accipitur in sacra scriptura, parte. 6. fol. 218. F.
Aduentum tuum facias diligi, rarius veniendo, & melius est quàm vel vna vice tandiu cum proximo manere: vel totiens ad illum venire, ut fastidiat, parte. 3. fol. 333. B. D.
Aduentus Christi necessarius fuit ad illuminandum homines in cognitione diuinorum secundum quod Christus dixerat, Ego in hoc natus sum &c. parte. 5. fol. 187. B.
Per aduentum Christi, diabolus cadit, & homo à peccato & à morte absoluitur, parte. 3. fol. 110. E.
Aduentus Christi dicitur consilium, Et quare, parte. 3. folio. 104. B. Interl.
Aduentus Christi compleuit, quod deus per prophetas promisit, parte. 3. fol. 159. F.
Aduentum Christi priores iusti petebant, parte. 3. fol. 261. A.
Aduentus Christi dicitur dies domini, quem fecit dominus, & ideo de eo exultandum & lætandum, parte. 3. fol. 261. B.
Aduentum primum antiqui iusti expectauerunt, nos secundum, pro quo & illi & nos mandata diligimus &c. parte. 3. fol. 273. E.
Aduentum Christi quantum antiqui desiderabant, parte. 3. fol. 141. A.
Aduentus Christi fuit promissus infra certum tempus per hebdomadas, parte. 3. fol. 211. B. Item parte. 4. fol. 317. A. B.
Aduentus primus & secundus dicitur expectatio, parte. 3. fol. 141. B.
Aduentus Christi apud Hebræos habebatur pro maximo secreto, a quod denotandum septuaginta interpretes transulerunt illud Ista, 91. Vocabitur nomen eius magni consilij angelus &c. part. 4. fol. 315. G.
Aduentum Christi primum inter alios prophetas, probat efficacius Danielis reuelatio per angelum facta: ad confutandam Hebræorum perfidiam &c. parte. 4. fol. 318. E. F.
Aduentus Christi duplex. Primus occultus, Secundus manifestus, parte. 3. fol. 98. E. Secundus etiam dicitur occultus: quia de eo nemo scit, folio. 100. F.
Aduentus Christi duplex, ad iudicium scilicet, qui futurus est & in mundum, qui præterijt, parte. 3. fol. 231. G. Item parte. 5. fol. 54. F. H. Et fol. 189. A.
Aduentus vterque Christi proprium habet præconem, parte. 5. folio. 189. A.
Aduentus Christi secundus erit in igne: Et quare, parte. 5. fol. 159. B.
In aduentu primo fiet iudicium discretionis, sed in aduentu secundo fiet iudicium discussionis, quomodo & qualiter, parte. 4. folio. 426. D.
Aduentus Christi, Vnus in humilitate in carne, & mysticè in scripturis vmbra dicitur, & quare, Alius speratur in gloria, parte. 2. folio. 13. E.
Aduentus Christi duo sunt. Primum enim venit & passus est, Secundo in gloria venturus est, parte. 1. fol. 239. A.
Aduentus Christi primus fuit in infirmitate, secundus erit in virtute, parte. 5. fol. 75. B.
Ante aduentum Christi sancti descendunt in infernum, sed non in inferiorem, parte. 3. fol. 257. E.
Aduentus Messie secundum Hebræos quare tardatur, & quomodo

acceleraretur quòd statim veniret filius David, i. Christus, parte. 6. folio. 140. C.
Aduentus Christi ad iudicium non est futurus immediatè post xlv. dies, computandos à morte Antichristi, parte. 4. fol. 228. B.
Aduentum Christi ad iudicium præcedet ignis conflagrationis, purgans coelum aereum & terram &c. parte. 4. fol. 86. G.
Aduersa pati electos dei pro æterna salute in presenti, antiquum & frequens est, parte. 6. fol. 222. A.
Aduersarij cum filijs Israel in terra promissionis multi remanserunt, triplici de causa, parte. 2. fol. 19. G.
Aduersarij Salomonis principaliter fuerunt tres, scilicet Adad Idumæus, Razon & Ieroboam, parte. 2. folio. 148. H. Et fol. 149. B. C.
Aduersitas Iob duplex fuit scilicet, in bonorum temporalium amissione, & proprii corporis percussione, parte. 3. fol. 6. D.
Aduersitas non deiecit Iob ab habitu nec ab actu sapientiæ, cum aduersitatem sustinuerit patienter, parte. 3. fol. 54. H.
Aduersitates presentis vitæ non sunt nisi poena peccatorum quod patet per sapientis sententiam vel experientiam, parte. 3. fol. 40. B.
Aduersitas nulla debet excludere iustum ab vnitate fidelium, parte. 3. fol. 121. E.
Aduersitas, Vide in Tribulatio.
Aduersitatem deus quandoque præuidet, ut flagellati ad eum accelerent parte. 3. fol. 105. F. Interl.
Aduersitates huius mundi non inferri alicui nisi propter mala præterita, & prosperitates prouenire non nisi propter præcedentia merita, ostendere vult Iob esse erroneum, parte. 3. fol. 4. D.
Aduersarij semita fluctibus comparatur, Et quare, parte. 3. fol. 57. A.
Aduersitatum tribulatione qui frangitur, à quo factus est minimè contemplatur, parte. 3. fol. 65. F.
Aduersarius noster comparatur Vemetho, & etiam Leuiathan draconi, & tertio aui in perditionis suæ illusionem, parte. 3. fol. 79. A.
Aduersariorum quatuor genera sunt, parte. 3. fol. 166. E.
Aduersus cum animus non mouetur, deus perfectè diligitur, sed spe in charitate magis accenditur, parte. 3. fol. 257. G.
In aduersis anima turbatur, aliquando velit nolit, & quòd tunc sit remedium, parte. 3. fol. 302. A.
Adulatio quid est, parte. 6. fol. 218. E.
Adulator est gehenna dignus, parte. 4. fol. 139. G.
Adulatores pessimi sunt qui asserunt excessum in familijs, equitaturis, pompis, & expensis, & amicis carnalibus, vltra gradum & meritum suum promouendis, & decere statum prelatorum, & hoc cedere ad ecclesiæ reuerentiam & honorem, parte. 4. fol. 187. H.
Adulantium lingua terrenorum mentes, aliqua bona preferentes, immoderatus laudando corrumpunt, & significantur per locustas, parte. 1. fol. 144. E.
Adulator pessimus est qui peccatum attribuit virtuti & homicidium probitati, parte. 4. fol. 139. G.
Aduletur necesse est pascenti se, qui odio deditus, frequenter ad aliam mensam conuenit, parte. 6. fol. 115. F.
Adulatio semper comes est voracibus (alias voracitibus) & omnibus malis, parte. 3. fol. 104. A. Interl.
Adulatores magnatibus adulantur, ut delictijs vrantur, Et de hoc figura, quot & qui sunt, parte. 4. folio. 303. B. Item parte. 5. fol. 39. C.
Adulatio quomodo fit spernenda, exemplum nota Diogenis philosophi, qui adulatorem vrano confudit responso, parte. 5. folio. 39. C.
Adulatores quando verba loquentium fauoribus extollunt, herbæ locustæ comedunt, parte. 1. fol. 144. E.
Adulationis vicium cantus mortiferus syrenarum dicitur, & maxime est fugiendum, parte. 2. fol. 3. D.
Adulatores solent esse solliciti explorare locum & tempus in quo eorum adulatio recipiatur efficacius, parte. 3. fol. 335. C.
Adulatores regum & potentum faciunt eos vitijs insanire, & relinquere timorem diuinum, & predicatorum veritatis contemnere, & vsq; ad mortem aliquando persequi, Et de hoc figura, parte. 2. folio. 129. H.
Adulatores & adulationibus eorum adquefcentes, demones secum trahunt ad inferni supplicia, parte. 2. fol. 229. H.
Adulatores & maligni relatores signantur per Doech, qui bonum factum innocentis, Sauli retulit in malum, parte. 2. fol. 88. G.
Adulatorum lingua plus nocet quàm manus persecutoris, parte. 3. folio. 183. F.
Adulatoribus qui relationibus suis excitant aliquem potentem ad persequendum innocentem, respondendo eis dici potest psalmus Quid gloriaris &c. parte. 3. fol. 159. D. Et fol. 161. C. D.
Adulantium lingua alligant animas in peccatis, Delectat enim ea facere, in lingua non solum non meretur reprehensio, sed etiam auditur laudator, parte. 3. fol. 100. A.

Adulatorum lingue locustis comparantur. parte. 1. fo. 144. E
Adulatores & detractores quantum sunt periculosi principibus, ostēdit in Dauid, qui verbis Sibæ adularoris & detractoris ita captus & inqulutus fuit, quod hereditatem domini sui ei concessit in absentia &c. quem tamen debuisse suspendisse propter falsam accusationem domini sui. parte. 2. fo. 117. H.
Adulter est vxoris proprii amator ardentior. parte. 4. fo. 236. G.
Adultera dicitur mulier, que semen suscipit ab alio quam à proprio viro. parte. 6. fo. 64. B.
Adultera si à viro relinquatur & repudiatur hoc fit quartū ad habitationem, & debiti redditionem. Non autem quantū ad vinculum quod nō soluitur nisi per mortem. parte. 1. fo. 58. H. Et fo. 21. F. H.
Adulter si quis fidelis inueniatur & decollatur, videtur non amplius puniendus, ne his in idipsum iudicetur &c. parte. 4. fo. 386. B.
Adultero vel adultere in lege erat poena mortis ascripta. Apud Christianos verò nō est preceptū, vt corporaliter puniant, nec pās data est episcopis presenti morte danare, quā habebāt prebyteri in lege. parte. 1. fo. 250. C.
Adulter nimis fortiter trahitur à voluprate, & sic retrahitur à dei timore, eo quod non confiderat, quod deus ipsum videat ad puniendum. parte. 3. fo. 410. D.
Adulter vel adultera in lege non poterat dicere. Pœnitentiam petimus, & veniam deprecamur, mori necesse erat in criminibus linguis, quibus erat poena mortis ascripta. parte. 1. fo. 250. C.
Adulteri non se putent noctis tenebris vel parietum obtegi. parte. 3. fo. 324. E.
Adulter libidinosus quasi equus & mulus lasciuendo discurrit per latam & spaciosam viam, que ducit ad mortem. parte. 3. fo. 410. E.
Adulter primus in terra quis fuerit. parte. 1. fo. 46. F.
Adulterat spiritualiter, siue adulteriū spirituale facit, q legis dogmata corrumpit. Adulterat mulierem viri qui corrumpit ecclesiam Christi. parte. 1. fo. 250. B.
Adulterarum filios non fuisse eiectos, sed ipsas adulteras tantum: tempore Esdræ quomodo intelligendum sit. parte. 2. fo. 254. C.
Adulteri suspicio quomodo in lege precepta fuit puniri & examinari. parte. 1. fo. 273. G.
De adulterio potest accusari mulier dupliciter. Vno modo postq̄ ducta est in vxore. Alio modo ante, nō post affidationem. Et post cōtractū matrimonium, potest accusari dupliciter. Vno modo, quia à viro non inuenta est virgo. Alio modo licet sit virgo inuenta: postea tamen adulterata est. parte. 1. fo. 356. F.
Adulterium quare lex Moyſi morte puniri iubet, & non euangelium. parte. 1. fo. 250. C. D.
Adulterium in viro & in femina equaliter dñat. parte. 3. fo. 410. E.
Adulterium quare & vnde committitur. parte. 3. fo. 316. C.
Adulterium corporale malum est: spirituale peius. Hoc carni, illud spiritui contumeliam facit. Hoc homini, illud deo. parte. 1. fo. 250. B.
Adulterium multo grauius est furto. Et quare. parte. 3. fo. 316. B.
Adulteri turpitudō est quando adultera in eodem lecto recipit adulterum cum marito. parte. 4. fo. 143. B.
Adulteri prohibitiō: quare ratione in iteratione preceptorum decalogi Leui. 19. facta, omittitur, cum tamen cetera pœnōmnia ibi repetantur. parte. 1. fo. 249. E.
Adulteram, & non adulterum quare adduxerunt ad Iesum, cum adulter secundum legem eadem poena plectendus esset. parte. 5. fo. 210. F.
Adultera sit qualibet persona Christo per fidem deponſata, per peccatum mortale. parte. 5. fo. 210. H.
Aduocati in delicijs carnis immundè viuentes, & sua loquacitate prolongando causas, mundum inquietant multipliciter, & exemplo suæ immundiciæ multos sedant, & significatur per ranas. parte. 1. fo. 139. H.
Aduocati dolosi, & doctores vanegloriosi, ad subuersionē veritatis conantes magnis sumptibus & laboribus in speculabilibus, vel agibilibus comparantur ludjs. parte. 5. fo. 87. H.
Aduocati subuerentes veritatem iusticiæ, similiter & doctores vani subuerentes veritatem doctrine per ingenij perspicacitatem, & eloquij viuacitatem (que sunt dona naturalia) significatur per exercitum animæ bellicum. parte. 4. fo. 249. D.
Aduocatum habemus qui interpellat pro nobis, multo prestantiorē Moyſe, qui tamen pro populo exauditus est. Et fortallē propterea Moyſes scribitur priori populo veniam impetrallē, vt multo magis confidamus, quod aduocatus noster Iesus veniam impetrabit à patre. parte. 1. fo. 248. F.
Ac Aëris creatio seu formatio describitur, & de eius qualitate, quomodo etiam cœli aeris in diluuiō perijſſe leguntur, & quomodo hoc in relligendum sit. parte. 1. fo. 27. A. B.
Ac in summo iam tenuis esse dicitur vt neq̄ nubibus obumbretur, nec vento turbetur, nec aues sustineat, nec homines si qui forte ascē

derint, crassiori spiritu alar, sicut Aer iste. parte. 1. fo. 27. B.
Aeris ex elemento, duo sensus animalibus dantur, olfactus vaporibus, gustus explorandis liquoribus. parte. 1. fo. 27. B.
Aerem conſlamus dum ab extra, intrus trahimus, & ab intus extra redimimus. parte. 3. fo. 14. F.
Aer in scriptura vocatur cœlum: vnde dicuntur volucres cœli, que volitant per aerem. parte. 3. fo. 247. G.
Aer iste infernus est quantum ad celsitudinem cœli. Et quantum ad eiusdem aeris altitudinem, terra infernus intelligi & profundum potest. parte. 3. fo. 38. F.
Aeris caliginosa loca tenere demones permisi sunt: qui eis quasi carcer sit vsq̄ ad tempus iudicij. parte. 1. fo. 27. C.
Aer superior & inferior, cuius dispositionis sit vterq̄: & quid contineat. parte. 1. fo. 27. B.
Aerem nunquam nominauit moyses in toto processu sex dierum: etiam in loco vbi fuisset congruum nominari aerem: & quare. parte. 1. fo. 30. F.
Aer qui est elementum an pretermisus sit à Moyſe in enumeratione factorum à deo. parte. 1. fo. 27. A. B.
Affectiones hominis quæ sunt, & que dei. parte. 3. fo. 196. B.
Affectiones tres corporis. In stupore non dolet corpus. In immortalitate similiter. Sanitas si moleſtatur dolorem habet. parte. 3. fo. 110. 163. E.
Affectiones animæ tres, prouida cautela, stulta arrogancia, gloria secura. Stulta arrogancia similis est stupori, quando quis deſe preſumens nec timet, nec cauet. parte. 3. fo. 163. E.
Affectio intelligitur per pedem, eo quod anima procedit affectibus, sicut corpus pedibus. parte. 1. fo. 375. H.
Affectiones, cogitationes, loquutionesq̄ peccatorum non latent deſi quia spiritus eius vbiq̄ per essentiam & per preſentiam est. parte. 3. fo. 368. H.
Affectio spiritualis, affectioni carnali est preponenda semper. parte. 5. fo. 43. G.
Affectio sicut est in terrenis: ita in operibus & meditatione dei est interior quædam affectio: cum in creaturis queritur creator, & inuenitur, nusquam displicens, sed vndiq̄ placens. parte. 3. fo. 196. B.
Affectio superba est pes, quo iur à deo. parte. 3. fo. 136. A. Interl.
Affectus nos multa cogit facere, & dum corporum propinquitates respicimus, corporis & animæ creatorem offendimus. parte. 1. fo. 10. 251. C.
Affectum promotione fit ascensus de virtute in virtutem, vbi charitas mouet pedem. parte. 3. fo. 275. E. F.
Affectum piū deus magis respicit, quā quantitatem rei exhibitæ. parte. 5. fo. 38. E. Item parte. 6. fo. 71. G.
Affectum quadruplicem quilibet debet concipere de bonis amici. Primus est affectus fiduciæ. Secundus est affectus gloriationis. Tertius est affectus cōſolationis. Quartus est effectus exuberantis gaudij. parte. 6. fo. 10. 69. 4. H. Et fo. 70. B.
Affectus trahit intellectum ad inferiora sapientiæ. parte. 3. fo. 110. 373. A.
Affectus rationalis bene ordinatur, erga superiores per reuerentiam, erga pauperes per misericordiam, erga omnes per innocentiam. parte. 1. fo. 246. G.
Affectus dei patris ad filium, scilicet amoris, etiam secundum humanitatem non venit ex passione, sed magis precessit, sed aliquis amoris effectus sequitur, scilicet glorificatio corporis Christi in eius resurrectione. parte. 5. fo. 216. H.
Affer affer clamāt ecclesiasticorū amor inordinatus, pprie excellentiæ, & inordinatus zelus carnalis parentelæ. Et non solum clamāt, Affer affer, sed Aufer aufer, tolle vi, tolle fraude. parte. 1. fo. 110. 210. H.
Affirmatio ali quando ponitur pro negatione. Sicut cum dicitur alii cui male perenti ironice. Ego faciam quod petis. parte. 4. fo. 229. B.
Afflicti cordis proprium est, vt in omne quod appetit si possit fieri, cur ita vel non ita sit, diuinis sibi vocibus responderi velit: vt deum de cuncta rerum controuersia consulat, & responsionis eius cognita ratione conuiescat. parte. 3. fo. 62. A.
Afflicti à daemonebus per melodiam seu per aliqua alia sensibilia possunt afflictionem leuius ferre, & hoc dupliciter. parte. 2. fo. 110. 81. A.
Afflicti quando tacendo celat afflictionem suam interius, magis affligitur, quàm si exterius aperiat loquēdo. parte. 3. fo. 25. G. Et fo. 32. C. Item parte. 4. fo. 246. G.
Afflictorum mos est de sua afflictione loqui per modum querelæ. parte. 3. fo. 21. H.
Afflicti conſolatur ex signis veræ compassionis, sicut portans graue pondus, ex comportantibus alleuiatur. parte. 3. fo. 10. C.
Afflicti solent alijs afflictiſ compati. parte. 4. fo. 36. B.

Aff

Aga

Age

Agg

Agri

Afflicti potest habere remedium dupliciter. parte. 3. fo. 40. G.
Afflicti dicuntur esse in carcere secundum communem vsū loquendi. parte. 3. fo. 21. H.
Afflictionibus eruditur Christianus. parte. 3. fo. 145. E. Intel.
Afflicti cū tanta nos deprimit, vt nullius rei consolatione respirare animus possit, non iam flagellis solummodo ferimur, sed etiam cingimur, quia tribulationū verbere ex omni parte circumdamur. parte. 3. fo. 40. E.
Afflictio mentis & corporis magis apparet in oculis, q̄ in alijs partibus. parte. 3. fo. 216. G.
Afflictio in presenti nō semp̄ est punitio peccatorū, sed tentatio aliquā, ob cumulū meritorū & p̄miorum. parte. 3. fo. 20. G. H.
Afflicto dans afflictionē iniuste, per quem significetur, & que ei poena. parte. 2. fo. 114. D.
Afflicti cum sumus, nec tps, nec modū p̄scribere dño debem, sed magis arbitrio eius cuncta relinquamus. parte. 2. fo. 298. E.
Afflicti, nō cognoscunt vicia, à quibus reprobari reflitunt, que letos nouerant, id est pen etrabant. parte. 3. fo. 10. E.
Afflictiois populi Israel in Aegypto, duplex causa fuit. Vna, fuit mutatio regni &c. Alia causa fuit, inuidia Aegyptiorū cōtra filios Israel &c. & que fuit causa inuidiæ. parte. 1. fo. 123. G.
Afflictio Iudeorū per Romanos, fuit quedam figuratio iudicij finalis, propter quod quæſierunt apostoli de tempore vtriusq̄ scilicet de destructione ciuitatis & templi, & de aduentu sui iudicij. parte. 4. fo. 52. G.
Quid quid affligit, gladius solet dici. parte. 4. fo. 6. A.
Affligere qui se nō potest continere, cinere vt panem manducare: porcum cum sicut temperare, & his similia, semetipsum ad cōtemplandū deum, legis studij penitendo offerat, totā mētē suā cœlesti conuersationi cōsecrans, terrena plenissime deuitas, vñ sperat temissio peccatorū, & iustificatio. p. 1. fo. 211. F.
Africa in Aphrica.
Agar ancilla Saræ vñ & à quo fuerit propagata. parte. 1. fo. 66. H. Et fo. 67. F. H.
Agar vt dicunt Hebræi fuit filius regis Aegypti: nec istud est abſonum rationi &c. parte. 1. fo. 66. H. & fo. 77. F. G.
Agar an in fuga fuerit passus abortum in poena contemptus dñæ fuit, & superbi recessus à dñā &c. & an miraculosè reuiuificatus fuit in vtero extinctus. parte. 1. fo. 67. C. H.
Agar quomodo imposuit in humeris puerum tā grandē, Iſmaelem, scilicet quando expellitur &c. parte. 1. fo. 76. B.
Agar quomodo puerum annorum amplius. xv. sub arborē proiecit. parte. 1. fo. 76. C.
Agar vidisse angelum & quo modo, diuersis modis exponitur. parte. 1. fo. 67. F. G.
Agar scortum extinctum in poena cōtēpti dñi fuit viuificatū recepit vt dicit Hebræi &c. Et p̄pter rationē huius miraculi puer p̄nominat⁹ est ab angelo anteq̄ natus esset. p. 1. fo. 67. C. F. G. H.
Agar vt Hebræi suspicant, mutato nomine est Cethura: que Sarra mortua de cubina transferat in vxorem. Et quare. parte. 1. fo. 83. B. D.
Agar mater Iſmaelis fuit vxor Abrahe, & etiā Sarafē quia ista fuit principalis, Sara scilicet, retinuit ipsa nomē libere, & alia nomen ancillæ. parte. 6. fo. 85. G. Item parte. 1. fo. 100. G.
Agareni ab Agar ancilla dicti sunt, sed nomine libere velauerūt ignominiam ancillæ: & dicuntur nunc Saraceni. parte. 4. fo. 74. E. Et fo. 171. F. G.
Agarē q̄ & Saracē dicit, Mahumeto duce Aegypti & Aethiopia cōperit circa finē imperij Heradij. Similiter Hommar⁹ discipul⁹ Mahumeti Damascū & regionē Pheniciæ & Ierusalē totāq̄ Syriā & Antiochiā cōprehendit. pte. 6. fo. 262. A.
Agareni habitabant tantum in tentorijs, & ideo melius poterant custodire oues portando habitacula sua de loco ad locum ad inueniendum pascua. parte. 2. fo. 212. D. Itē parte. 3. fo. 356. C.
Vide etiam in Mahumet & Saracenus.
Agere rectē aliqui volunt, sed eis infirmis, aliqua in presenti obſistunt, & dum hec pati metuumt, deum offendunt: & hi sunt qui timent pruinam &c. parte. 3. fo. 19. G.
Ager signat laborē positū i exercitio vite actiue, & operibus misericordie, in regimine ecclesie. parte. 5. fo. 46. C.
Ager, mundus dicitur. Ager etiam, non terrę solū, sed corda humana, que angeli exceperūt excolendum. parte. 1. fo. 294. E.
Agrinum. Vide in loco suo.
Agge⁹ & Zacharias licet in eodē anno p̄phetauerint, Aggei tñ p̄phetia, præponit⁹ p̄phetie Zachariæ. Et quare. p. 1. fo. 16. G.
Agiographa sicut & prophetica multipliciter dicuntur. parte. 3. fo. 85. F. Et quare hoc nomen Hebræi imposuerunt. Ibidē. Item parte. 1. fo. 2. A. B. quot & qui libri inter agiographā enūmes

Afflicti

rentur. Item parte. 1. fo. 2. B. Item parte. 6. fo. 275. E.
Agnitionem sui dedit deus: & homo offert ei fidem suam & affe Agni. parte. 1. fo. 300. E.
Agnominare mulierem est eā ducere in vxore. parte. 1. fo. 167. E.
Agnoscentes hoc quod sumus, nec deſtucendo imis subijcitur, nec superbiendo de sublimibus inflamur. parte. 3. fo. 65. F.
Agnus tria ministrat possidentibus. f. lac, lanā, & esum carnis suę. Et sensus horum mysticus. parte. 5. fo. 189. F.
Agnus anniculus ab octauo die natiuitatis, & non ante, vsq̄ ad completionem anni, & non post, poterat immolari apud Iudeos. Et ratio quare. parte. 1. fo. 146. F.
Agnus masculus anniculus &c. qua necessitate ita translatum est, quasi agnus possit esse, non masculus &c. Vel quare non sic translatum est. Pecus perfectum masculum anniculum. Vel quare non sic. Ouis mascula &c. parte. 1. fo. 146. A.
Agni paschalis sacrificium est primū inter precepta Moſaice legis, scilicet in ordine preceptorum populo Israelitico à deo per Moyſen iniundorū. Et primū sacrificiū à toto populo Israelitico celebratum. parte. 1. fo. 151. H.
Agni paschalis immolatio duplici sensu grauida est. Vnus est, status populi exiitis de Aegypto, & est literalis & primus. Ali⁹ est prefiguratio Christi passuri &c. parte. 1. fo. 145. H.
Agnus paschalis p̄cipiebatur accipi à decima die mensis & vsq̄ ad decimam quartā seruari duplici de causa. Et an talis preceptio p̄ quatuor dies, obligabat in futurū. parte. 1. fo. 146. D.
Agni paschalis immolatio spiritualis ad sensum literalem adaptatur. parte. 1. fo. 15. G.
Agnus paschalem offert qui totā spem suam in eius immolatione ponit, scilicet in sua passione. parte. 1. fo. 275. A.
Agnus quare magis immolabat q̄ aliud aial: & deficiente agno quare magis immolabatur hœdus. parte. 1. fo. 146. F. G.
Agnus secundum Hebræos doct. p̄cipuos, est de quo immolatio paschalis debebat fieri, non de hœdo. Et hoc congruit tam caute literali huius sacrificij q̄ etiam figurali. Et huius declaratio. parte. 1. fo. 150. b. C.
Agnus paschalis tria figurabat, que in sacramento eucharistiæ sunt. parte. 1. fo. 151. H.
Agnus qui ad purificandū populū datus est, si Christum significat, consequenter cetera animalia purificationis deputata, referuntur ad alias personas, q̄ aliquid purificationis conferunt humano generi. parte. 1. fo. 315. F.
Agnus quare dicitur Christus magis quam bos, vitulus, capra, cū tamen illa etiā immolabantur in lege. parte. 5. fo. 189. G.
Agnus debebat immolari, non autem hœdus in solennitate paschali, licet agnus imolatus, accipiendus esset de grege, in quo essent agni & hœdi. parte. 2. fo. 237. C. H.
Agnus ad vesperum immolabatur. Ibi manifestatur in vltima ætate futuram nostram reparationem per Christi imolationē. parte. 6. fo. 247. F.
Agnus denocte comedimus, quia modo in sacramento dominicum corpus accipimus, quando adhuc inuicem nostras conscientias non videmus. parte. 1. fo. 146. E.
Agnus paschalis in lege, figurauit Christum verum agnum, illi ossa non frangebantur, nec Christi ossa cōminuta sunt. parte. 5. fo. 240. B.
Agnus non coques in lacte matris suæ quomodo intelligatur (ait Augu.) ad verborū proprietatem, nescio vtrum possit referri. parte. 1. fo. 173. A. C. Et fo. 206. B.
Agricola quando cœpit esse Noe. Vide in Noe.
Agri redemptio secundum legē taxabatur secundū quantitatem seminis qua seminabatur &c. parte. 1. fo. 263. G.
Agrum ille consecrat & redimit, qui conuersationem suam alij gubernandam permisit, sed eo iuuante prouectus, intellectum proprium addit, vt seipsum regere possit. parte. 1. fo. 263. F.
Agricolare videmus quosdam nunc ex voluprate: que amplior fuisset in statu innocentie, cum nihil aduerſi accidisset de cœlo vel terra, & hoc modo postus fuit Adam in paradiso, vt operaretur &c. parte. 1. fo. 37. C.
Agricultura nō erat laboriosa homini ante peccatū, erat enim nisi ad recreationem & virtutis exercitium. parte. 1. fo. 43. B.
Aha. Vide in A a domine &c.
Alias duplici de causa scidit pallium suum. parte. 1. fo. 149. D.
Alas p̄torum licentia angelis pingit, & vnde hoc trahunt. Et quare. parte. 1. fo. 177. A.
Alæ cum in significatione angelorum ponuntur, quid significent. parte. 2. fo. 136. A. Et fo. 216. B.
Alæ cum in sanctorum hominum figuram ponuntur, virtutes eorum significant quibus ad cœlestia volant &

conuerfantur. parte. 2. fol. 136. A. Et fol. 216. B
 Ale dicuntur doctrine duorum testamentorum, que nos ab infimis ad celestia portant. parte. 1. fol. 161. E.
 Alii sex debent ascendere vel volare viri ecclesiastici, scilicet predicatorum & doctores, similiter & descendere &c. p. 6. f. 247. D. E.
 Alig bestiarum quas vidit Daniel quid literaliter & moraliter significant. parte. 4. fol. 309. G.
 Alei sex quas vnus quodque quatuor animalium habebat, quod significat: & prima ala est lex naturalis, secunda lex Moisaica, tertia prophetarum oracula, quarta euangelium conciliorum: quinta doctrina apostolorum, sexta statuta generalium conciliorum. parte. 6. fol. 247. D.
 Albani populi sunt in partibus Asiaticis Scythiis: & vnde dicuntur. parte. 1. fol. 10. H.
 Albatio siue dealbatio aliquando laudabiliter, aliquando culpabiliter ponitur. parte. 1. fol. 333. D.
 Albaros viros vocat Mahometus apostolos. parte. 6. fol. 249. B.
 Alchimistis qui nuntur metalia & lapides sophistare maxime videntur sulphure. parte. 3. fol. 53. C.
 Alchimus summus pontifex, sacerdos fuit non de iure, sed de facto intrusus primo per Antiochum Epiphaneum: quia licet esset de genere Aaron, tamen non descendit ab eo per lineam sacerdotalem. parte. 4. fol. 444. C.
 Alchoranus nefandissimus saepe precepit seruare legem & euangelium, & tamen vtrique despiciunt Saraceni. parte. 3. fol. 276. E.
 Aleph doctrina interpretatur. parte. 3. fol. 262. D.
 Alexander magnus natus fuit de adultera: & quomodo adulter Nestanebus nomine, per illusiones magicas hoc operatus est. parte. 4. fol. 415. D.
 Alexander quo primus regnasse dicitur in Grecia, cum multi ibidem in diuersis locis ante regnasse reperiantur &c. parte. 4. fol. 429. A. B.
 Alexandri magni multa victoria, & de quibus prouincijs. parte. 4. fol. 429. A. B. C. E. F. G.
 Alexandri magni victoria nihil velocius fuit, qui ab Illyrico & Adriatico mari vsque ad Indicum Oceanum &c. non tam bellis quam victorijs cucurrit &c. parte. 4. fol. 309. E. F.
 Alexander magnus propter quatuor quos in eo fuerunt sic cedere habuit victorijs. parte. 4. fol. 309. G. Et fol. 429. H.
 Alexander in Macedonia existens vidit deum in similitudine summi pontificis Iudeorum indutus pontificalibus indumentis, seu ornamentis, promittentem sibi victorijs. parte. 4. fol. 309. G.
 Alexander occurrit sacerdoti princeps Iadus nomine, cum alijs sacerdotibus, & humiliter honorifice suscepit eum, & Alexander in mansuetudinem versus fuit &c. parte. 2. fol. 265. A. C. D. Item parte. 4. fol. 412. B.
 Alexander magnus sic triumphauit, non virtute sua, sed virtute a deo sibi data &c. parte. 4. fol. 309. G.
 Alexandro missa fuit puella veneno nutrita, vt sic per incotinentiam suam accedens ad eam intoxicaret: & quomodo Aristoteles eum promouit. parte. 4. fol. 312. H. Et fol. 314. A. Et fol. 429. E.
 Alexander per magnam tempestatem post Isaiam, & aliquid tempus ante Christi aduentum fecit Nilum diuidi in septem portiones intra mare mediterraneum separatim cadentes &c. Et quare parte. 4. fol. 29. H.
 Alexander destruxit ciuitatem que dicebatur Tyrus, vnde quidam circa ceteram, & lapidibus & lignis terram in mari impositis, totius gauit eam littori: & sic ea cepit atque exussit. parte. 4. fol. 415. C.
 Alexandria metropolis Aegypti prius tunc scilicet Hieremie Nun (alias) No dicta fuit, & Nabuchodonosor eam destruxit: sed Alexander, Aegyptio obrenta eam reedificauit, ampliauit & nomine mutato priori, ex nomine suo Alexandria eam noiauit. parte. 4. fol. 167. H. & fol. 388. B. D. G. Item parte. 1. fol. 11. D.
 Alexander responsum habuisse perhibetur ab arboribus folijs & lignis confectis, quod moreret antequam ad matrem & sorores rediret &c. parte. 4. fol. 429. H.
 Alexander separauit & diuisit bonam terram bellatoribus suis. parte. 4. fol. 415. D.
 Alexander magnus mortuus, quatuor habuit successores quibus diuisum fuit regnum eius, scilicet Ptolemaeus in Aegypto, Seleucus in Syria, Antigonus in Asia, & Philippus in Macedonia. parte. 4. fol. 309. G. Et fol. 313. A. Et fol. 322. H. Et fol. 323. A. Et fol. 428. G. H. Et Iacobi. fol. 429. E. F. G.
 Alexandri magni successores quot & qui fuerunt vsque ad Cleopatram, oculariter in figura demonstratur. parte. 4. fol. 323. A.
 Alexander mortuus est, xij. anno regni sui: & carnis suae anno. xxxij. in Babylone. parte. 4. fol. 313. C.
 Alexandri magni historia multa in se habet, parum habetia de apparenia veritatis. parte. 2. fol. 305. H.
 Alexander de Ales fuit maximus rheologus temporibus suis. parte. 4. fol. 57. H.

Alienigena omnis est, qui est extraneus Iudeorum, siue sit gentilis, siue Iudeus baptizatus. vt dicit Rab. Sa. de maledictione agni paschalis. Sicut etiam apud Christianos ad eucharistiam nullus admittendus est nisi catholicus. parte. 1. fol. 149. D.
 Alienigena, Allogenes, Allophylus quid & quam differenter significant. parte. 1. fol. 167. E.
 Alienigenae mulieres erant in duplici differentia in veteri testamento. Et cum quibus licuit contrahere Iudeis, & cum quibus non. parte. 2. fol. 128. H.
 Alimenti vsus duo respicit, scilicet nutritionem & augmentum. parte. 1. fol. 24. G.
 Alimento quod vsus vel quantum quis capiat &c. non interest, sed quam facile & laeto animo his careat, cum his oportet vel necesse est carere. parte. 5. fol. 30. A.
 Allegationes Moysi ad deum placandum pro liberatione populi, fuerunt, filiatione populi, pietas dei, & patrum merita. parte. 1. fol. 198. H.
 Allegoria historiarum tantum pcellit quatuor poma folijs. parte. 2. fol. 283. E.
 Allegorice aliquid significare quid sit. parte. 6. fol. 85. F.
 Allegorice intelligi aliqua, an necessarii sit cum secundum litteram stare possunt. parte. 1. fol. 294. B.
 Alleluia non est vna dictio vt creditur aliqui, sed duae in Hebraeo: quia allelu significat laudare, & est verbum imperatiui modi. parte. 3. fol. 242. C. Item parte. 6. fol. 268. H. dicitur sic, duae dictiones sunt in Hebraeo. Nam alle id est e quod laudate, luia nomē, diu.
 Alleluia quando ponitur in adfcriptione quae nullus interpretatus est. parte. 3. fol. 241. E.
 Alleluia alleluia, quid dicitur vni alleluia ad finem superioris psalmi pertinere quando sic dupliciter reperitur, alterum esse frequentis. Hanc regulam tenet Hieronymus & Cassiodorus, sed plures aliter dicunt &c. parte. 3. fol. 244. A.
 Alleluia magna id est hymnus magnus vocatur ab Hebraeis. Laudate pueri dominum &c. cum quinque sequuntur. Et singulariter de eo faciunt solemnitatem, & quomodo deo & quando eum cantant. parte. 3. fol. 255. H. Item parte. 2. fol. 204. B.
 Alleluia quare intermittitur a Septuagesima vsque Pascha, & duplicatur post hebdomadam Paschae. parte. 3. fol. 173. E.
 Allicientia ad peccatum & detinuit in ipso, significat per lectum, in quo iacet quis prostratus: Et habet noue cubitos longitudo & quatuor latitudinis. Et est moralitas exemplaris & notabilis. parte. 1. fol. 333. H.
 Allophylus qui & Palestini seu Philistaei, vnde denominantur. parte. 1. fol. 11. D.
 Alma semper virginem significat, & habet etymologiam apocrypha. ab eodem dicitur, & est virgo nimia diligentia custodita, & maioris laudis videtur esse quam virgo. parte. 1. folio. 81. F. Item parte. 4. fol. 21. C. D. Vide etiam in Alma
 Aloe est arbor aromatica cuius lignum est valde odoriferum, & contritum valet ad medicinas & vnguenta. parte. 3. fol. 362. C.
 Aloe non tantum vim habet quantum myrrha, sed tamen valet contra putredinem. parte. 3. fol. 362. A.
 Alpha & omega sunt duae litterae Graecorum, scilicet prima & vltima, & signant deum principium, & finem esse omnium. parte. 6. fol. 242. B.
 Alphabeto quadruplici describuntur lamentationes Ieremiae. Et quare. parte. 4. fol. 178. F.
 Altaria duo in templo erant, vnum incensum interius, alterum holocaustorum exterius. parte. 5. fol. 156. E.
 Altare aureum quod idem est quod altare incensum non erat intra sanctum sanctorum, sed extra, inter mensam propitiacionis & candelabrum. Et hoc secundum Hieronymum, & alios doctores. Sed secundum Augustinum, erat intra sanctum sanctorum. parte. 1. fol. 195. D. Et fol. 213. C.
 Altare incensum an & quando dicendum sit thuribulum aureum. parte. 1. fol. 195. Et fol. 197. B. D.
 Altare holocausti erat preceptum fieri de terra, & quare, vbi creabantur hostiae. Sed altare incensum de lignis sethim. parte. 1. fol. 165. E.
 Altaris holocausti dispositio & forma in pictura cassiodori senatoris, cuius ipse in expositione psalmodum meminit, figuratur. parte. 1. fol. 186. A.
 Altare holocaustorum erat quadratum secundum longitudinem & latitudinem quinq; cubitorum. Altitudo autem eius erat trium cubitorum. Et erat factum ad modum arcae quadratae carentis fundo & operculo: ita quod habebat superficiem terre pro fundo, & interius concauum erat. parte. 1. folio. 185. H.
 Altaris holocausti concauitas, quando fruabatur & stabant castra

castra & altare, implebatur terra vsque ad summum &c. Et quando mouebantur castra, amouebatur altare de tabulis factum & remanebat terra. parte. 1. fol. 186. C.
 Altare holocausti sic nominabatur, non quia hostiae holocausto rii ibi tantummodo offerrentur, sed etiam cum hoc hostiae pacifice, & pro peccato: sed quia hostia holocausti dignior erat, ideo deionis naba altare holocausti, tanquam digniori. parte. 1. fol. 186. D.
 Altare holocaustorum debebat esse de terra vel lapidibus non sectis: Et quare. Et quomodo preceptum fuit fieri illud delignis sethim operis ere &c. parte. 1. fol. 165. F.
 Altare holocausti non erat intra tabernaculum sed extra in acrio tabernaculi. Et quare. parte. 1. fol. 186. D.
 Altare quod fecerat Moyses erat multo minus quam altare templi Salomonis. parte. 2. fol. 216. H.
 Altari prius posito, postea fecerunt templum quod de captiuitate Babylonica liberati Ierosolymam venerunt. Et quare. parte. 2. fol. 244. B.
 Altare si vis esse dei, exinaniri te ipsum ab omni contagio mundanorum, vt in te ligna verborum coelestium locum habeant spaciolum, capiatque libramm spiritus sancti &c. parte. 1. fol. 186. E.
 Altare primo edificatum spiritualiter, cum ante omnia in corde nostro fidem dominice incarnationis & passionis collocamus & auditoribus tradimus. parte. 2. fol. 243. E.
 Altare edificatum Iesus ex his tanquam lapidibus viuus super fundamentum spirituale, qui orationibus & obsecrationibus vacat, & supplicationum victimas immolant. parte. 1. fol. 13. F. Et fol. 135. F. G.
 Altare vnum faciunt omnes in vnitatem fidei, & concordia charitatis. parte. 1. fol. 165. E.
 Altare habeat quicquid in se defixit: In quo orationum hostias, & misericordie victimas offerat, in quo continetur cultus superbiarum quasi taurum immolet iracundiarum quasi arietem iugulet, luxuriam & omnem libidinem tanquam hircos & hircos litet. parte. 1. fol. 210. B.
 Altare incensum habeat quicquid in penetrabilibus peccatis: vt dicat Christi bonus odor sumus deo. parte. 1. fol. 210. B.
 Altare holocausti est fides pura, doctrina recta, & conuersatio munda Christi ministrorum. parte. 4. fol. 438. E.
 Altare humilitatis nisi in arca cordis per lumen recte fidei & vere dilectionis homo deo constituat, non placatur deus ab homine. parte. 2. fol. 207. E.
 Altaris ad ministerium si quis electus thymiana orationum non redit, sed facrosancta mysteria sine ablutione copulationis intrat &c. mors illi timenda est eter na. parte. 1. fol. 196. E.
 Altare vnum in ecclesia dei, est Christus: & sunt sancti altaria ab hoc altari dicti sicut lux a luce &c. parte. 4. fol. 186. B.
 Altare ignori dei, apud Athenienses. parte. 4. fol. 438. E.
 Altaria faciebant idololatre valde solenia de marmoribus & metallis. parte. 1. fol. 165. E. F.
 Altaria fuerunt constructa idolis in Ierusalem in singulis vicis & plateis & maxime tempore Manasse regis. parte. 4. fol. 128. C.
 Alternari morore & letitia in vniuersumque electi aioribus modis inuenimus, scilicet conuersione, probatione, morte &c. parte. 3. fol. 63. B.
 Altiora loquens minus capaci, non utilitatem: sed sui ostentationem facit. parte. 9. fol. 35. E.
 Altitudo mundi secundum philosophos est polo antarctico, secundum tamen apparetur hominibus est in polo arctico sibi opposito, quia iste polus est nobis semper manifestus, & super nostrum hemisphaerium, & eleuatur. parte. 4. fol. 33. C.
 Amabilis dicitur est Ionathas super amore mulierum, & hoc potest intelligi dupliciter &c. parte. 2. fol. 98. F.
 Amalechites a quo nomen & originem traxerunt, an scilicet Amalech fuerit filius Hismael, vel Eliphaz primogeniti Esau. parte. 3. fol. 159. A. H.
 Amalech dicitur principium gentium, non primae antiquitate, ante quem fuerunt multi gentes, sed dicitur principium gentium quod insurrexerat prius contra filios Israel post exitum de Aegypto. parte. 1. fol. 309. A. B. C. D.
 Amalechites vtriusque sunt duae gentes eiusdem nominis, & quid mystice designent. parte. 1. fol. 309. B. C.
 Amalechitarum reliquiae duplices fuerunt, quaedam quae euaserunt manu Saul, & quaedam quae manu Dauid &c. parte. 2. fol. 195. D.
 Amare in Amor.
 Amantudines scribere dicitur deus & non loqui, dum diu super nos eius flagella perdurant. parte. 3. fol. 32. B.
 Ambitiosi quae semper querunt ascendere ad gradum indebitum, & per

Amodum illicitum, dicuntur idololatre super colles parte. 1. fol. 344. H.
 Ambitiosi dignitatis & officiorum in religionibus & ecclesijs, merentur poenam ignis gehennalis, & significant per viurpantes sibi sacerdotium in veteri testamento. parte. 1. fol. 291. D.
 Ambitiosorum verba falsa, opera ficta, & occulta munera, pro quae ipsi querunt obtinere in ecclesia gradum indebitum sibi significatur per thuribula &c. & quare. parte. 1. fol. 291. D.
 Ambitiosi habentes prelatum in ecclesia, & volunt per hoc propter ceteris promoueri, significatur per discipulos qui pro matre perierunt a Christo pro ceteris discipulis alijs honorari. parte. 5. fol. 63. D.
 Ambitiosus quilibet, qui pro sua promouendi consequenda flagitia facere non formidat, sed deo iuste faciente non obtinet, propositum, sed magis interitum significat per Menelaum &c. parte. 4. fol. 476. D.
 Ambitiosus vt propositum obtineat, facit fauor populi: Facit etiam ad hoc apparentia celsi circa cultum dei, & per has vias & confimiles querunt ambitiosi bonos superiores a suo statu deicere, vt sic ad eum possint ascendere. Et significatur per Absalonem &c. parte. 2. fol. 112. H.
 Ambitiosus qui facit diabolo sacrificium, vt per hoc promoueat ad dignitatem significatur per alchimium, qui Demetrio coronam auream & palmam, obtulit vt per hoc summum sacerdotium obtineret. parte. 4. fol. 477. D.
 Ambitiosi qui inter seculares vel religiosos seminant contentiones vel discordias, aggregant sibi causam magnam, vt obtineant multitudinem, quo ceteris non poterat ratione (hoc in principio) & regnis quantum ad statum laicorum in ecclesijs verum quantum ad statum clericorum, in religionibus verum quantum ad officia religioforum significat per Chore, Dathan, & Abiron. parte. 1. fol. 290. D.
 Ambitiosus maliciosus, qui quod non potest obtinere pro potestatem, studet habere per maliciam fraudulentam, significatur per Abisac &c. parte. 2. fol. 127. H.
 Ambulandi modus tempore Abrahamis erat, quando aliquis superior arat duobus alijs, quod ille ambulabat in medio. Et in hoc cognouit Abraham quis fuerat superior de tribus viris &c. vt tradunt Hebraei. parte. 1. fol. 70. C.
 Ambulare coram deo, est deo, & post deum, quomodo differat: & quid horum singulorum representat. parte. 1. fol. 69. C. D. E.
 Amen Hebraice, verum latine, quod nullus interpres mutauit. Et quare. parte. 5. fol. 212. A. Item parte. 6. fol. 55. F.
 Amen hanc dictionem Iohannes euangelista solus duplicat, & quare. parte. 5. fol. 202. G. Item parte. 3. fol. 244. A.
 Amen vbi duplicatur in sacra scriptura, est signum magne certitudinis & firmitatis. parte. 5. fol. 191. F.
 Amen aduerbium est etiam affirmandi in latino, et similiter in Hebraeo. Et si quando geminat, per tale duplicem affirmationem insinuat, quod est irrefragabilis veritas parte. 6. fol. 242. B.
 Amen respondetur hodie a sacerdotibus orantibus: & quare hoc, & vnde ille mos introductus est. parte. 2. fol. 205. A.
 Amen non legitur in veteri testamento, in dei persona, aliqua affirmatiue annunciantis seu promittentis sed solum in persona hominis supplicantis. parte. 4. fol. 106. B. C.
 Amens quae bruti animalia in agris & siluestribus locis quis nesciat viuere. parte. 4. fol. 303. E. Et fol. 304. D.
 Amicus lapis preciosus, & eiusdem moralitas. parte. 2. fol. 273. F. G.
 Amicitia humana triplex est, scilicet, vtilis, delectabilis, & honesta: & quomodo inter se, altera, ex altera causat. parte. 3. fol. 145. F.
 Amicitia quot & quibus gradibus nobis acquirere valeamus. parte. 3. fol. 393. E.
 Amici inemendabiles sunt a nobis alienandi, ne per immunditiam eorum, & ipsi polluti per eam. parte. 5. fol. 56. B.
 Amicitiae dissoluantur per lites & bella, & per oppositum reformantur & conseruantur per dulcia verba. parte. 3. fol. 409. D.
 Amicitiae plena & perfecta gratia, inter perfectos viros eiusdemque virtutis, per se uerare potest. parte. 3. fol. 393. E.
 Amicitiam Iudaeorum habere prohibentur hijs qui saluari cupiunt ne eorum vicinijs & ipsi pereant, quod casu Iudei fieri posse probatum est. parte. 3. fol. 330. E.
 Amicitia non debet rumpi propter pecuniam accommodatam, cum quis differt illam reddere. Nam amicitia multo preciosior est pecunia. parte. 3. fol. 395. C.
 Amicitias Iesu qui experit, sciat multorum sibi inimicitias partem enter tolerandas. parte. 2. fol. 15. E.
 Amicus est quilibet proximus. Et quare. parte. 3. fol. 19. E.
 Amicus verus non potest ad inimicitiam reuerti. parte. 3. fol. 393. A.
 Amicus dilectus: consiliarius, dicitur oculus. parte. 5. fol. 21. B. C.
 Amicus in anxietate animi querendus est, exemplo Dauid ad Ionatham. Apostema enim plus affligit clausum, quam post aperitionem. parte. 2. fol. 86. D.

Ama
 Amb

Index in Glos.ordi.

& Posti. Nico. DeLyra.

Amicus fidelis defuncti, qui naturali pietate motus plangit mortem amici, significatur per Abraham, parte. 1. fol. 79. H. Amicus mortuus non dolere, duri & insensibilis cordis videtur esse, sed virtuosus (maximè spem habentes resurrectionis) hunc dolorem moderantur, parte. 3. fol. 8. C. Amicorum fidetorum distinctio quadrimèbris. Est enim amicus secundum tempus aptum ad lucrum suum. Est alius, qui super crescentem prosperitate, incipit dolere & ei contrarius esse. Est alius qui fingit amicitiam ut eliciat secretum. Est quartus amicus mens & c. parte. 3. fol. 393. F. Amicus verus quas condiciones debet habere, parte. 3. fol. 393. D. Amicus nouus comparatur vino nouo, quia sicut de vino nouo nescitur quale finaliter erit, sic de amico nouo nescitur qualem fidelitatem tandem exhibeat, parte. 3. fol. 396. F. Aminadab sacerdos, ut tradit Hebræi, iussit filios suos Oza & haio, ut portarent arcam secundum præceptum legis: sed quia non portauerunt & percussit dominus Ozam & diuisit, parte. 2. fol. 202. F. Amm Ammonitæ filij Ammon geniti de stirpe Loth, habitant in Arabia, parte. 1. fol. 16. B. Ammonitæ & moabites in destructione Ierusalæ, concurrentibus Chaldeis ad aurum & argentum, isti magis voluerunt currere ad comburendum libros legis, & quare, parte. 4. fol. 181. H. Ammonites & Moabites non debent intrare ecclesiam domini in æternum, etiam post decimam generationem, ut præcepit Moyses. Et exponitur hoc tripliciter, parte. 2. fol. 268. D. Vnde etiam in Moabitis. Amn Amnon & quomodo potuit ducere Thamar in uxorem, parte. 2. fol. 110. D. Et quare David non coegit Amnon accipere Thamar uxorem post violationem, ibidem. G. Amor duplex est, scilicet ethereus & tartareus, parte. 3. fol. 295. F. Amor est desiderium boni aliquis, quod debet esse commune omnibus, parte. 6. fol. 27. F. Amor quatuor debet habere condiciones. Prima quod sit verus. Secunda quod sit discretus. Tertia, quod sit firmus. Quarta, quod sit communis abique acceptione, parte. 6. fol. 27. F. Amor qualicumque sit, vacare non potest, parte. 3. fol. 277. F. Amore dei nunquam est otiosus, parte. 5. fol. 1230. F. Amore in humanis, plerumque causatur ex precedentibus donis, & p. consequens maior amor ex maioribus donis, parte. 5. fol. 145. D. Amoris causa, quo modo & quando sit donum, & econuerso, parte. 5. fol. 145. F. G. H. Amore sicut attrahit ad bonum, ita terror retrahit a malo, parte. 1. fol. 335. D. Amore transformatur amantem in amatum, parte. 6. fol. 17. C. Amore duplex est, scilicet amicitie & concupiscentie. In primo, si multitudine est causa amoris. Sic autem non est in amore concupiscentie, & c. parte. 6. fol. 231. C. Amore duplex est, scilicet dei & seculi: & uterque causat tristitiam, & effectus utriusque quis sit, parte. 6. fol. 70. D. Ex amore dei, amor proximi gignitur, per amore verò proximi amor dei coalescit siue nutrit, parte. 1. fol. 338. B. Itè parte. 3. fol. 19. E. Amore dei & spes premij facit leuia, que natura dura sunt & aspera, parte. 6. fol. 234. B. Amore & obedientia ad deum est dispositio ad habendum plenius spiritum sanctum, parte. 5. fol. 228. F. Amore ubi abundat tremorum, mox vilescit possessio labentium, parte. 3. fol. 367. A. Amore domini, in pascendis eius quibus, maximè ostenditur, parte. 3. fol. 242. E. Interli. Amore vnus ex animæ motibus est, quo bene vitmur si sapientiam amemus & veritatem, male autem si carnem aut sanguinem, parte. 3. fol. 355. B. Amare amantem, natura est. Non amantem verò cogi beneficiis ad amorem perfectionis Christi est, parte. 5. fol. 128. F. Amare incipit, de civitate diaboli incipit exire, parte. 3. fol. 173. F. Quanto plus amaueris, tanto plus ascendis, parte. 3. fol. 210. B. Inter. Amare virtutes suas in alijs, est iustum bonis, parte. 3. fol. 267. B. Amare seipsum debet homo quare & qualiter & c. parte. 6. fol. 28. C. F. Qui amat, semper desideratur, semper queritur, ne sit abiens, sed semper presens, malus timere potest presentiam quâ bonus amat, parte. 3. fol. 242. B. Amare hominem si quis negligit quia homo est, quod in eodem exilio est, monedus est, ut diligat, quia ex deo natus, quia patericeps eiusdem gratie est, parte. 6. fol. 274. A. Quantum vnusquisque amat, tantum proximum iuganimitate tolerat, si desinit tolerare, desinit amare, parte. 4. fol. 168. E. Amare deum castè qui dicantur, & qui nō, parte. 3. fol. 46. E.

Amare qui negligit deum, diligere proximum nec fecit, parte. 1. fol. 338. B. Amare qui nō desinit nunquam desinit orare: Caritas clamor est, parte. 3. fol. 139. B. Amat nos sic deus, ut se dicat requiescere, si nos requiescimus in illo, parte. 3. fol. 285. B. Amas deum gratis, in lumine est: quod nemo nec etiâ diabolus scit, nisi solus deus, parte. 3. fol. 164. E. Interli. Amans deum gratis habet in eo omnia, parte. 3. fol. 189. F. Amantibus breue tempus longum videtur, parte. 1. fol. 91. A. Amor laborem seruitutis facit facilem, ibidem. Amatoria verba, tu ut spiritualis, audi spiritualiter, & discet motum anime tue, & naturalis amoris incendium, ad meliora transferre, parte. 3. fol. 355. B. Amantium propriū est, secreta sua inuicè reuelare, parte. 1. f. 51. G. Amantiscogitatio est, qua cogitat, ut per dilectionem operetur, parte. 3. fol. 267. E. Interli. Amos, pater Isaiæ, non duodecim prophetarum tertius est, diuersis enim literis apud Hebræos scribitur, parte. 4. fol. 3. F. G. Amos pater scilicet Isaiæ & Amasias rex Iuda fuerunt fratres, ut dicit Rab. Sal. & sic Isaias fuit de genere regio, nō autè Amos ppheta, q. fuit pastor & rusticus, parte. 4. fol. 3. G. & fo. 158. D. G. Amphora quale quantū cōtineat. Capitur enim pro vase in generali, & pro certa mensura, parte. 4. fol. 330. D. Et fol. 411. A. Amp Amplexus mulieris, maximè iuuuicū & virginis, ut medici aiunt optimū est remediū contra frigiditatem membrorum & paralytim imminetent, parte. 4. fol. 125. F. Amputare sibi aliquod membrum quando sit licitum, & non. Vide in Membrum. Anachoretarum cōcors vnitas per locustam designatur, parte. 3. Ana fol. 338. E. Anachoreta qui mfidum fugiens petiit desertum, ut sentiat diuina beneficia, dicat psalmū: Deus deus meus & c. parte. 3. fol. 171. H. Anastasius impator qñ regnauit, parte. 6. fol. 254. C. Anastasius iperator heresi Euticianæ corruptus, & Theodoricus rex in Italia Arrianus, ecclesiam catholicam maxime tribulaerunt & c. parte. 6. fol. 254. C. F. Anathema pro quo accipit, & vnde deriuatur, parte. 2. fol. 304. D. Itè parte. 4. fol. 439. H. Item parte. 6. fol. 79. A. B. Anathemazizare quid, & quomodo dicitur, parte. 1. fol. 264. A. Et fol. 299. A. Et fol. 340. F. Anathor est vicus tribus milibus distans à Ierusalem in sorte Bèiam in situ, parte. 4. fol. 100. H. Anchiton ligni genus vel ligno simile, quantum plus arserit, tantò Anc mundius inuenitur, parte. 1. fol. 186. E. Andreas fuit primus Christi discipulus ordine temporis: sed Petrus dicitur primus non propter primatam temporis, sed di gnitatē, parte. 5. fol. 35. H. Angeli nō fuerunt expressi in creatione mundi ppter populū ruitatē, & ne ei daretur occasio ad idololatriam, parte. 1. fol. 123. B. Sed secundū opes fuerunt creati à principio, fol. 25. D. Et in cludū tur in hoc quod dixit: Fiat lux & c. parte. 3. fol. 305. E. Angelos tradunt Hebræi fuisse creatos in feria secūda, ne si in prima fuissent creati, crederetur de angelis, quod fuissent cooperatores dei in mundi creatione, parte. 1. fol. 29. G. Angeliq. creaturæ quomodo cōpetat lux, & qualem diem efficiat parte. 1. fol. 35. A. Angelos quidā deum nō videre suspiciant, cum tamē dominus dicat: Angeli eorū in cœlis vi. sem. fa. pa. & c. parte. 1. fol. 203. B. Angeli quō deū vidēt sine anxietate, & sine fastidio, parte. 1. fol. 203. B. Angeli duplicē habēt cognitionem. Vna est qua vidēt diuinam essentiam, & de illa vn⁹ nō docet alium. Alia est cognitio in eis de alijs. Et hec est duplex, Vna est de ministerijs exequendis, & de his superiores loquuntur & docent inferiores, & nō econuerso. Alia est de conceptibus proprijs, & si etiam inferiores docent superiores, & loquuntur eis, sicut econuerso, parte. 5. fol. 33. H. Angelica cognitio est duplex, Vna est rerū in genere proprio, & hec dicitur yespertina. Alia est cognitio ī verbo, & hec dicitur matutina, parte. 1. fol. 23. B. Angelorū loquutio que qualis, & quomodo sit, parte. 1. fol. 23. B. Angeli ante calum, licet clariorē cognitionē habuerunt q̄ homines, tamen nō viderunt diuinā essentiam, nec propria persona rum & c. parte. 3. fol. 54. D. In angelis licet non sit purgatio ab immundicia, tamen est ibi purgatio à nescientia, parte. 3. fol. 80. G. H. Angeli omnes creati sunt boni, sed aliqui in sua conditione peccati sunt, ad laudem conditoris conuersi sunt, & vocantur filij dei. Alij à sua conditione cadentes per superbiam, vocati sunt demones

demones siue fathan, parte. 3. fol. 6. D. Et fo. 403. C. Et fo. 428. B. Angelos peccantes cecidisse secūda die, de scripturis autoritatē nō habet, ideo eadē facilitate cōtēnit qua probat & c. parte. 1. fol. 25. D. Angelos peccantes, in hui⁹ aeris detrusos caligine, scriptura dicit, tanq. carcerib⁹ inferi puniendos referuari, in cōparatiōe superioris cœli, vbi sanctorū demoratio est angelorū, parte. 1. fol. 191. A. Angelicæ virtutes, quæ in deo amore perfluerunt, hoc in retributione acceptant, ut in contēplatione conditoris perenni felicitate maneant, parte. 1. fol. 24. F. Angelorū ordines per tres hierarchias sunt distincti, & in singulis termi, parte. 6. fol. 76. B. Item parte. 3. fol. 292. H. Angelorum chori fortissimi sunt, & dicuntur prærupti filices, & quare, parte. 3. fol. 76. E. & inaccessæ rupes: ibidem. Angelorū quidam dicuntur assistere, quidam ministrare, parte. 2. fol. 291. F. Itè parte. 2. fol. 6. D. Itè parte. 4. fol. 10. B. D. Angeli dicuntur deo assistere tripliciter, primū d. l. propriè, secūdū largè, tertio largissimè & c. parte. 3. fol. 6. D. G. Angeli superiores secundum ordinem hierarchicum illuminant medios, & medij illuminant inferiores, parte. 4. fol. 408. B. Angelus vnus potest plus docere q̄ multitudo hominū seu doctorum, parte. 4. fol. 321. B. Angeli superiores illuminant inferiores, parte. 4. fol. 313. F. Angeli & quomodo in suo genere beati esse didi potuerunt, damnationis vel salutis incerti, parte. 1. fol. 41. A. Angelus est in suo statu immobilis permanet, in hoc tñ quod creatura est, vicissitudinem mutabilitatis habet, & ita stabilis non est, parte. 3. fol. 15. F. Angeli & ceteræ virtutes, patriarchæ, prophetæ, apostoli, quibus viuentes, comparatione omnipotentis dei, mortui dicuntur, parte. 4. fol. 233. F. Angeli omnia corporalia excedunt in quantitate discretæ, sicut corpora cœlestia totā regionē clementarē in quantitate cōtinua, parte. 3. fol. 293. B. Itè parte. 4. fol. 10. D. Itè parte. 6. fol. 248. G. Angeli & si missi veniant, sic exterius implent ministerium, ut nunq. intus desint per contēplationem, parte. 5. fol. 36. E. Et fol. 124. A. C. Angeli angelis præfunt, demones demonibus, homines hominibus, dum durat mundus, parte. 4. fol. 421. G. Item parte. 6. fol. 58. B. Item parte. 5. fol. 35. B. Angelis quodammodo subiectus est orbis secundū statum præsentem, sed non secundum futurum & c. parte. 6. fol. 137. C. D. Anglis obedit natura corporalis quæram ad localem motum, parte. 2. fol. 291. F. Angelus vnus reuoluit orbem circulariter in vna die, ad quem tota terra comparata est quasi punctus, parte. 4. fol. 331. D. Angeli sancti & ecclesie ministri sua presentia confortant & dirigunt populum in via dei, ut se perueniat ad lumen gloriæ cum iocunditate, parte. 4. fol. 206. A. Angeli apparent hominibus in corporibus formati, & formantur secundum conuenientiam ad id quod est significandum, parte. 2. fol. 287. D. Itè parte. 4. fol. 321. B. Itè parte. 6. fol. 177. C. Angeli in potestate sicut est formare corpus, ut appareat, ita & dissoluere, ut nō appareat, vel subiret transire ipsum ad aliu locū, vnde videri nō possit, parte. 4. fol. 322. C. Itè parte. 6. fol. 183. D. Angeli nobis apparentes, repentino aspectu videntur, nec in nostra potestate est illos videre, sed in potestate illorum est apparere, & videri quando volunt, parte. 5. fol. 123. E. Angelicæ apparitiones sunt ad instructionem hominum, & cōsistent appere per illum modum qui competit rei de qua debet instruere, parte. 5. fol. 241. C. Angeli ideo ex nomine aliquando signantur, ut ex ipso nomine quid ministraturi veniant demonstretur, parte. 5. fol. 124. E. Angeli ex officijs sortiti sunt vocabula, parte. 2. fol. 291. D. Item parte. 4. fol. 313. E. Angelorū nomina qui mittunt in ministeriū, variant scđm legationes ad q̄ mittunt, parte. 1. fol. 95. C. Itè parte. 2. fol. 49. C. Angeli quæ faciunt inter homines, in forma assumpta sunt figuratiua, parte. 1. fol. 187. D. Angeli boni qui sunt de ordine principatum, præfunt diuersis regnis & gentibus, parte. 6. fol. 264. E. Angelica præf designatur per alas, parte. 4. fol. 212. E. Angelorum ministeria super genes singulas vel etiam homines ordinata, quibus regantur, & defendantur, vbi significantur parte. 1. fol. 369. E. Angelicæ potestates quatuor, quæ regnis in quadripartito mundo possunt, præfunt, parte. 4. fol. 309. A. Angelorum nouem ordines representantur per nouem principatus terram promissionis diuidentes, parte. 1. fol. 325. H.

Ad angelos malos sicut quædam nomina gentiū vel principum referuntur, ita quæ de sanctis viris & de gente religiosa scribuntur, ad sanctos angelos referuntur, parte. 1. fol. 294. F. Angeli qui præfunt diuersis provincijs, dicuntur principes illarum & c. parte. 3. fol. 260. E. Item parte. 4. fol. 321. G. Angeli singulis regnis prælati, procurant bonum regnorum suę custodiæ deputatorum, parte. 2. fol. 173. B. Angeli boni sicut præfunt diuersis regnis promouendo ad bonum, sic etiam angeli mali sunt impellentes diuersa regna ad malum & c. parte. 6. fol. 124. B. Angeli diuersi, q. diuersas in hoibus linguas & loquelas operati sunt, putandū est, cū legitur in Genesi deus ad angelos locutus: Venite, confundamus linguam eorum, parte. 1. fol. 294. F. Angelis opus est in mundo, qui sunt super bestias, & præfunt animalium nauicati, virgultorum plantationūq. & ceterorum incrementis, & præfunt operibus sanctis, qui docent rerum diuinarum sententiam & c. parte. 1. fol. 303. E. Angeli angelis leguntur resistere, cum pax summa sit in sublimitibus & c. quomodo, parte. 3. fol. 15. G. Item parte. 4. fol. 321. G. Angeli boni quomodo dicantur pugnare adiuuicem. Similiter angeli mali dicuntur pugnare, parte. 4. fol. 309. C. Et fol. 321. G. Et fol. 322. B. Et fol. 354. C. Item parte. 6. fol. 264. G. Angelus iuctans cum Iacob, erat secundum Ra. Sa. & aliquos Hebræos, custos Esau, propter quod zelans pro eo voluit impedire Iacob ne transiret in terram promissionis ad obtinendum bñi dictionis & primogenita Isaiæ & c. parte. 4. fol. 347. G. Angeli, ut pugnet, p nobis, nō expectandū est tempus, sed in principio cōtū ab his principib⁹ iuuamur, sed pcellit tēporis oportet nos ipsos etiam armatos exire ad præliū & c. parte. 2. fol. 37. A. B. Angeli habet vnusquisq. homo ad custodiam sui deputatum, & aliquando apparet in specie illius, parte. 6. fol. 187. B. C. Angelus bonus adest vnusquisq. nostrum, qui regat, moneat, qui pro actibus nostris corrigendis, & misericordiosis exposcendis quotidie videt faciem dei, parte. 1. fol. 311. C. Angelus hominis esse videtur homo interior, qui deum semper sicut contēplatur, parte. 6. fol. 187. A. Angeli sunt medici, volentes animas nostras à vicijs curare: quos ipsi repellunt, dū cōsilijs eorū nō acquiescimus, videtes se pdes re opam adiuuicè dicunt: Redinquantus eam, parte. 4. fol. 175. B. Angelus dei cui credita est cura sermōnis ad medicamina tuæ salutis, caue ne te relinquat, dicens cū socijs: Abeam⁹ quisq. in terram suam, quia appropinquauit in cælum iudicium eius: contumax est, nō vult obseruare qd dicimus, parte. 4. folio. 175. B. Angelorum diligentia, si non sufficiat contra demones, & eorū qui ad peccandum trahunt, insidias, ipse vnigenitus dei adest, defendit, & custodit: ibidem. Angeli non offerunt orationes iustorum coram domino ad aliquid sibi manifestandū, quia oia sunt sibi nuda & aperta oculis eius, sed ad cōsulendū sup hoc diuinū cōsiliū, qd ppter hoc sit agē dū circa iustos, parte. 1. fol. 291. C. D. Angeli offerunt ex nobis primitias, & excolit quisq. qd studiose ab erroribus cōuerit ad deū. Et est quisq. in portione vel cura illius angeli, parte. 1. fol. 294. F. Angelus quisq. offert primitias gentis suę, vel ecclesie q̄ ei dispensanda commissa est, vel forte extrinsecus & alij sunt, q. ex omnibus gentibus fideles congregent, ibidem. G. Angelorum agri, corda nostra sunt: quisq. eorum ex agro quē colit offert primitias domino, parte. 1. fol. 294. H. Angelorū chorus spectat nos in hoc mōdo, cōtra nequitias spūales & concupiscentias carnales bellantes, & virtutū celestiu pīa erga nos pēdet expectatio, qñ vel quō de prælio reuertamur & c. parte. 1. fol. 319. B. Angelorum condiciones & dispositiones plurimæ ad deū, ad se inuicem, & ad homines designantur per figuram cherubim, parte. 2. fol. 136. A. B. C. D. Et fol. 216. A. B. C. D. Angeli semp habent animū obsequio diuinæ voluntatis paratū: administrationē charitatis nobis exhibent: grā dilectionis se inuicē cōplectunt, & naturā eorum conditor immortali claritate sublimauit. Et per quæ ista figurant, parte. 2. folio. 216. A. Angeli sancti sicut in ministerium missi, salutē hoim promouēt & procurant, ita & demones salutē eorum impediunt & perturbant, parte. 3. fol. 6. D. Angeli diuersi & diuersorū ordinū, sicut diuersis reb⁹ corporalib⁹ administrandis à deo præponunt, sic diuersi demones in diuersis tentationibus habent specialem effectum, quia aliqui tētant de diuitijs, aliqui de honoribus & c. parte. 5. fol. 55. B. Angelorum si quis fortassis vel iustorū hominum enixius interueniat pro peccatis hominum, pro reprobatione diuinā,

velut aries, aut hircus, aut vitulus oblati sacrificii accipio-
 est. parte. 1. fol. 315. F. G. Et fol. 316. A.
 Angelus verum culturae hominum, & an culturae angelicae non
 dignè humanae signa respiciat. putat (inquit Origines) in
 iudicio inquirendum. parte. 1. fol. 194. E.
 Angelos suos culpam pro nobis & cõfutarì deus patitur, in quo
 stupendi mysterij admiratione (inquit Origines) promouetur,
 quod tanta cura est illi de nobis. parte. 1. fol. 311. C.
 Angeli mali & boni, licet habuerint suum principale iudicium
 à principio mundi, tã de hominibus quos ad malũ incitauerunt
 mali, & ad bonũ scilicet recipiunt penam & p̃mũ. pre. 6. folio. 40. G.
 Angeli forte aliq̃ iudicabunt cũ Paulo, & cõferentur laboribus
 & fructibus eius, qui ex multitudine credentiu veniunt, & forte
 inueniet fortior aliquibus angelis & c. pre. 1. fol. 294. E. F.
 Angelorum vnusquisq̃ aderit in consummatione seculi iudicio
 produens secum eos quibus praefuit, quos iuuat, quos instruxit.
 parte. 1. fol. 294. E.
 Angeli veniunt ad iudiciũ nobiscũ, & stabunt ante solẽ iusticiae, ne
 forte aliqd causae ex ipsi fuerit quod deliquimus, ne forte minus
 operis expẽderint ne nos à peccatis reuocaret. pre. 1. fo. 311. D.
 Angelus si mercedẽ sperat (q̃ nos cõsignatos accepit) a deo p̃ his
 que bene gessimus, timet etiã culpam pro male gestis. Ibidẽ. D.
 Angeli curã habent animarũ, q̃ sunt in ecclesia dei, qui etiã ad iudiciũ
 cũ hominib⁹ veniunt, vt cõfiteri, vtrũ sui desiderio peccauerit
 hostes, an custodiũ negligentia. parte. 1. fol. 317. F.
 Angelorum ordinibus distinctis congruunt, & in eorum sortem
 per conuersionis similitudinem ascendant, distincte conuer-
 sationes hominum. parte. 1. fol. 359. F.
 Angeli qui ordinati sunt propter eos qui hereditatem capiunt
 salutis, eos portant, cum autem solutum fuerit tabernaculum
 hoc, & ceperimus ingredi ad illa sancta, & pergere ad locum
 promissionis, hi qui verè sunt sancti, angelis portantibus ince-
 dunt, & vsq̃ quo requiescat tabernaculum dei, portantur in hu-
 meris, & extolluntur in manibus. parte. 1. fol. 271. E.
 Angelos imitari debemus, & quo modo. parte. 1. fol. 176. A.
 Angeli virorum nomine saepe dicuntur, sed angelos prophetas
 dici non occurrit, quãuis est qui propheta est, saepe occurrit
 angelum dici & c. parte. 2. fol. 38. F. G.
 Angeli non sunt prophetae, quãuis annunciant hominibus futu-
 ra, quia non sunt viatores, & eorum conuersatio non est cum
 hominibus & c. parte. 5. fol. 210. C.
 Angeli de futuris ad quã mitteri sunt, non habent praecogni-
 tionem nisi quando deus reuelat eis, quã reuelatio fit secundũ
 formã suã voluntatis. parte. 2. fol. 49. C.
 Angeli dicuntur habere alas, & quare. parte. 4. fol. 16. F.
 Angeli extensis alis quasi ad volandum depinguntur, quia semper
 habent animam obsequio diuinæ voluntatis paratam. parte. 2. fol. 216. B. Et fol. 136. C.
 Angeli dicuntur principes, & eorũ principatus dicitur sacer, & c.
 parte. 3. fol. 129. H. Item parte. 4. fol. 321. G.
 Angeli in scriptura dicuntur filij dei, & etiã astra matutina, quia
 à principio simul creati fuerunt cũ caelo empyreo añ distinctio,
 ne elementorũ. parte. 3. fol. 70. H. Et fol. 403. D.
 Angeli dicuntur montes aeterni. parte. 3. fol. 194. C.
 Angeli sancti, aurum obrizum dicuntur. parte. 3. fol. 53. E.
 Angeli custodes, dicuntur turres. parte. 3. fol. 278. D.
 Angeli sancti in multis locis sacrae scripturae dicuntur dei militia
 & exercitus. parte. 3. fol. 336. H. Item parte. 5. fol. 130. C. Et dei mi-
 lites. fol. 403. D.
 Angeli dicuntur exploratores. parte. 2. fol. 5. B.
 Angeli dicuntur venti, & quare. parte. 4. fol. 309. B.
 Angeli dicuntur nubes & etiã astra, & quare. parte. 4. fol. 33. C.
 Angeli sancti, prelati gentibus infidelibus dicuntur sodales dei,
 parte. 3. fol. 356. G.
 Angeli dicuntur reges & etiã consules, & quare. pre. 3. fo. 12. B.
 Angelorũ vniuersitas designat p̃ septẽ oculos, Et isti septẽ oculi,
 sunt super Christũ, quia semper sunt attenti ad exequendũ eius
 mandatum, quia ipse est rex angelorum. parte. 4. fol. 409. D.
 Angeli quõs & penes quod possunt dici comedere & bibere, quia nõ
 ad nutritionẽ, licet ad consumptionẽ & c. pre. 2. fol. 291. F.
 Angeli, q̃ cõ patriarchis manducauerunt, non indigentia, sed be-
 nignitate factum est, vt hominibus familiaris congruerent,
 parte. 1. folio. 28. B.
 Angelorum duplex officiu est: alijs p̃mia iustis retribuunt: alij
 singulis praesunt cruciatibus. parte. 4. fo. 310. B.
 Angelos putant quidam fuisse Iohannem baptistam, Malachia,
 & Aggeum: & ob dispensationem iussu dei assumptis huma-
 na corpora & inter homines cõuersatos. parte. 4. fo. 403. B. Et

fo. 423. A. G.
 Angeli boni & mali, an, quomodo, quos, & in quibus, & c. diffe-
 renter puniunt. parte. 3. fol. 200. E.
 Angelus percussor primogenitorum vtrum fuerit bonus an ma-
 lus. parte. 1. fo. 148. A. B. C.
 Angeli mali leguntur flagellasse nunc bonos, nunc malos. parte.
 1. fo. 148. C.
 Angeli boni & mali dicuntur deo assistere, eo q̃ in pluribus sunt
 executores diuinẽ iustitiẽ. parte. 2. folio. 160. F.
 Angeli quã peccantes sua voluntate defectibiles, facti sunt mali:
 & sic ad penã sustinẽdã ex ordine diuinẽ iusticiẽ sunt deputa-
 ti & ex cõsequenti p̃ eandẽ iusticiã deputati sunt ad affligẽdũ
 homines peccatores, vt q̃ fuerit eis voluntarie subiecti in culpa,
 eis inuoluntarie subijciantur in pena. parte. 3. folio. 428. B.
 Angeli descensus in probaticam piscinam (in qua infirmi curas-
 bantur) causa assignatur. parte. 5. fo. 201. B. C.
 Angeli post victoriam tentatoris, Christo ministrant: post dei
 victã mortem gloriã annuntiant triumphantis. Et sicut corpo-
 ri in sepulchro asserunt, sic etiam corpori consecrato in altari
 quotidie assistunt. parte. 5. fo. 182. A.
 Angelorum conatus circa fideles tempore Antichristi erit neces-
 sarius ad duo. parte. 4. fo. 326. B.
 Angelorum timor non est aliud, q̃ admiratio de diuina virtute
 & iustitia, vt patet in deiectione demonũ & punitione eorũ
 dem. parte. 3. fo. 30. F. G.
 Angelicę virtutis presentiam, fragilitas humana videre in se de-
 scit. parte. 3. fo. 15. G.
 Angelos nõ potuissent Abrahamã videre, & hospitio suscipere, & ci-
 bos adhibere, nisi corp⁹ ex aere assumptissent. pre. 1. fo. 70. A.
 Angeli tres, nũero impari Abraham apparuerunt. & quare. Ad
 Sodomaũ aut duo venerunt, numero scilicet pari. pre. 1. fo. 72. B.
 Angeli recusantes hospitalitatem Loth qui eos inuitauit an-
 mentici sunt. parte. 1. fo. 72. D.
 Angelus qui Abraham apparuisse describitur, nõ dñs, modo an-
 gelus memoratur. parte. 1. fo. 67. E. Sic etiã angelus qui Moyse
 apparuit, modo dominus modo angelus vocatur. folio. 127.
 E. Et folio. 128. E. Et folio. 130. F. Item parte. 2. fol. 32. H.
 Angeli post incarnationem filij dei, per quam humana natura
 assumpta est, reformidat sic venerari a natura humana, quam
 vident supra se eleuatam in filio dei & c. parte. 6. fo. 269. C.
 Angeli boni & mali, similiter operantur, sicut Moyse & magi
 Pharaonis, serpens, & asina Balaam. parte. 1. fo. 42. D.
 Angeli Michael duobus synagogis tpe Moyse impeditũ fuisse,
 & absolutum a principatu propter perfectionem Moyse vsq̃
 ad tpa Iosue, an & quomodo possit verificari. pre. 1. fo. 205. B.
 Angelos omnes sub nomine Michaelis tantum ecclesia venerat-
 tur, & quare. Ibidem.
 Angeli & homines damnati subijciuntur Christo in futuro se-
 culo, quare & quo modo. parte. 6. fo. 138. E. F. G.
 Angustiani qui & quando dicitur. parte. 6. fo. 66. C.
 Angustijs huius seculi, & carnis conditione, vel fragilitate natu-
 re, multa facere compellimur. parte. 4. fo. 282. F.
 Angustia cordis in expõsitione manuũ exprimitur plus, quã
 in exclamatione oris. parte. 4. fo. 183. A.
 Angustũ est, omnia pretermittere, vnum solum diligere, vnum
 querere, ad vnum quotidie pulsare, prospera non ambire, ad-
 uersa non timere. parte. 5. fo. 29. A.
 Anima humana cum sit inuisibilis, cur expressa de eius creatio-
 ne sit mentio in sex diebus creationis, & non de alijs inuisibili-
 bus creaturis. parte. 1. fo. 30. G.
 Animã humanã an de⁹ creauit in illis primis opibus q̃ simul oia
 creauit, quã suo tempore corpori inspiraret. parte. 1. fo. 36. B.
 Animam infundendo deus, dat vitam, & etiã virtutes in quo-
 dam seminario. parte. 3. fo. 26. H.
 Anima naturę insinuatũ virtutibus non armatur, sed dei mun-
 re repletur, quãuis ipsa prius habuerit naturaliter concipi-
 endi gratiam, & nutriendi efficaciam. parte. 4. fo. 185. B.
 Animam ex anima putant quidam sicut carnem ex carne fieri,
 & dicunt deum vnã scisse animam sufflãdo in faciem viri,
 vt ex illã ceterę crearentur & c. parte. 1. fo. 38. G.
 Anima mulieris primę. f. Eug. quando & vnde creata sit, cum nõ
 de illa dictum est, q̃ statu dei sit animata sicut de viro. parte. 1.
 fo. 38. G.
 Anima hois est ab extrinseco p̃ diuinã creationẽ & infusionẽ, quã
 simul a deo creatur & corpori infunditur. parte. 1. fo. 36. D.
 Anima in sui creatione est sicut tabula rasa, in qua nihil est depl-
 ctum. parte. 3. fo. 373. G.
 Anima intellectiua (quę est forma hominis) non est ex semine p̃

generationem: sed a deo per creationem: & ideo in formatione ho-
 minis non dicitur: Producat terra: vel aliquid horum simile: sed fa-
 ciamus hominem. Et dicunt Hebræi q̃ est verbum dei ad angelos,
 sed hoc videtur falsum & c. parte. 1. fol. 27. H.
 Anima nominatur sanguis & quare. parte. 1. fol. 345. E. Et fol. 115. E.
 Animã vtrum de parentibus, an de super sint, vincant qui poterunt:
 ego (ait Aug.) adhuc inter vtrosq̃ moueor, aliquãdo sic, aliquã-
 do autem sic. & c. parte. 1. fol. 38. C. G. Et fol. 113. A.
 Anima intellectiua vtrum à parentibus cum corporibus ppagetur,
 aut corpore seminato à patribus, ipsi corpori à deo post eius crea-
 tionem de nouo infundatur. parte. 1. fol. 113. A. F.
 Animam vnde Christus accepit, Aug. rñdet pro meo capru libentius
 respondeo non de Adam, quã de Adam. & c. parte. 1. fol. 38. G.
 Animã qui putant esse partẽ dei non sunt audiendi, & quare. parte.
 1. fol. 36. C.
 Animã vtrum de⁹ ex nihilo fecerit, an ex re que iam facta erat, sed ani-
 ma non erat, ibidem. B.
 Animã si adhuc sunt, vel si fuit materies vnde anima fieret, quid est
 ipsa, quod nomen, quam speciem, quem vsũ in rebus conditis tes-
 tet, viuit an non & c. parte. 1. fol. 36. B.
 Animã creat creator cũ perfectiõẽ figurę corporis, vt dicit q̃dam glo.
 Hebraica. Et est contra eos q̃ dicit animã hominis praecedere corpus
 duratione. parte. 4. fol. 83. A.
 Animę cũ dicuntur egressa de femore Iacob, non est intelligendum
 quod anima intellectiua sit per generationem, sed accipitur anima
 pro homine & c. parte. 1. fol. 113. F.
 Anima an incorporari cõpellatur, vel naturaliter hoc vdit & c. parte
 1. fol. 36. C.
 Anima an & quomodo possit dici esse in corpore, sicut gladius in
 vagina, & q̃n sicut spiraculũ vite. pre. 1. fo. 52. B. C. E. F.
 Anima vnitur corpori sicut naua naui. parte. 3. fo. 331. G.
 Animã sanctã vniciq̃ corpus suum est equus. parte. 3. fo. 75. B.
 Anima corporis materiã viuificando vnit, nec patitur dissolui, sicut
 fit limus cõmixtione pulueris & liquoris. parte. 1. fo. 35. E.
 Animarũ magna dignitas, vt vnãq̃q̃ habeat ab ortu natiuitatis in cu-
 stodiã sui vnum delegatũ. parte. 5. fo. 36. E. Itẽ. parte. 6. fo. 187. A.
 Anima dicitur preciosa, quia ad imaginem dei facta, & ad supernaturalem
 beatitudinem ordinata. parte. 3. fol. 316. D.
 Anima rationalis imagine trinitatis insignita preciosior est omnibus
 creaturis. parte. 5. fo. 53. C.
 Anima intellectus, anima voluntas, anima memoria, non tamen tres
 animæ sed vna anima tres habens potestates vel dignitates, in quibus
 imaginem dei mirabiliter gerit. parte. 3. fo. 403. B.
 Animę similitudo cũ deo, pprie in hoc est quod incirculscripta, quod
 vbiq̃ tota & simul. parte. 6. fo. 49. A.
 In anima consistit imago dei, quantum ad proprietates naturales, scilicet
 licet memoriã intelligentiam & voluntatem. Similitudo autem, in
 gratis. parte. 1. fol. 28. D.
 Anima ad imaginem dei est creata secundum Hebræos propter istas
 proprietates. Et sunt quinque. Primò quia sicut anima replet totum
 corpus, ita deus totum mundum & c. parte. 1. fo. 28. D.
 Anima p̃ diuersis actionib⁹ diuersa nomina sortit pre. 1. fol. 213. C.
 Anima omnis etiã irrationalis, mouetur iustis. Sed rationalis, vol-
 untatis arbitrio cõsentit, vel non. Irrationalis quę hoc non habet
 pro suo genere, iustis tacta propellit. parte. 1. fol. 38. C.
 Anima hominũ vigentior fit post noctis quietem, corporis viribus
 instauratis, & non voluptatib⁹ occupata, audire & facere valet. que
 dicuntur. parte. 4. fo. 122. A.
 Anima intellectiua est magis disposita ad illuminationes diuinas per-
 cipiendas, cessantibus tumultibus & quiescentibus sensibus exteriori-
 rib⁹, sicut est in nocturna hora & c. pre. 2. fol. 129. C. Itẽ. pre. 5. fo. 8. D.
 Anima est sapientiæ capax nõ caro. parte. 1. fo. 216. F.
 Animã motus fortes reducant ad corpus, vt patet in timore & ira.
 parte. 3. fo. 210. C.
 Animã infunt non nisi tria scilicet potentia, passiones, & habitus.
 parte. 4. fo. 295. F.
 Animã licet sit eiusdem speciei, tamen variantur in operationibus
 consistẽtẽ corporibus: quia aliquę declinant ad bonum verũ, & ali-
 quę ad bonum apparens tantum, & secundum hoc diuersifican-
 tur status bonorum & malorum. parte. 3. fo. 131. C.
 Animas quidam putant fuisse in caelestibus, & de meliori in peiorem
 statum precipitatas, & quod mediũ fuerit in caelestibus quã in ter-
 renis commorari, & per quid probentur nituntur. parte. 4. fo. 139. E.
 Anima secundum suum statum in aliquo terrę loco nuncupatiue est,
 sicut corpus nostrum in aliquo terrę loco consistit, & signanter in
 quatuor. parte. 4. fo. 172. E.
 Anima in presenti corpore perficiens, quatuor corpori confert, scilicet
 esse conferuaria, pulchritudinem, & motum. parte. 6. fo. 59. G.

Anima rationalis est vita corporis, & animã vita est deus: super quam
 (q̃ est imago dei) nihil est nisi deus cuius est imago. parte. 5. fo. 202.
 E. Item parte. 6. fol. 154. B.
 Animã locus principalis nõ iuxta Platonẽ in cerebro, sed iuxta Chris-
 tum in corde est. parte. 5. fol. 103. B.
 Animã ætates quot, quæ, & quales sint. pre. 3. fol. 32. F.
 Animã humanã secundum Platonicos quando suam dignitatẽ ser-
 uant, secundum rationem viuendo, reuertunt ad claritatẽ stel-
 larum vnde defluerunt. parte. 3. fol. 68. C.
 Animam hominis esse mortalem dixerunt multi valde, & adhuc dicunt
 aliqui. Et circa hoc triplex error ex vna radice procedens. parte.
 3. fol. 369. B.
 Anima non est naturaliter incorruptibilis, sed gratia dei, per fidem &
 iusticiam ad intellectum perficitur incorruptibilis. pre. 6. fol. 217.
 Anima quę peccauerit mortuaria tamen quam dominus ad vitam
 æternã prouiderit, nobis quidem mortua fuisse, sed ei obdormisse nõ
 incongruẽ dici potest. parte. 5. fol. 99. E.
 Animam immortalem dicentes & resurrectionem ponentes, opinan-
 tur animam separatam à corpore maioris esse virtutis quã
 coniunctam corpori. parte. 5. fol. 47. A. C. D. Et fo. 52. C.
 Anima cum de Egypto huius vitæ tendit ad terrã promissionis, per-
 git per quasdam vias, & certas conficit mansiones. Sed quis ita est
 diuino non confici secretorum, qui possit describere mansiones,
 & cuiusq̃ loci labores & c. parte. 1. fo. 321. F. G. Et fol. 322. A.
 De animã vita post mortem huius ascensionis difficultatẽ reperitur
 in his libris aliquid euidẽtis scripturam. & c. pre. 1. fo. 296. H.
 Anima quid vtilitatis quid sit eruditionis aut illuminationis accipiat
 in mansionibus, quæ multæ sunt in domo patris, sicut solus pater fu-
 turi seculi & c. parte. 1. fol. 321. F.
 Animas sanctas à corporibus exutas, à visione diuina retardari vsq̃
 ad iudicium error est. parte. 6. fo. 67. D.
 Anima separata an statim in gloria recipiatur, vel an nisi post finalem
 resurrectionem. parte. 6. fo. 157. H.
 Anima cum corporeis vinculis laxata fuerit, vel ad inferna ducitur,
 vel ad caelestia subleuatur & c. parte. 4. fo. 368. E.
 Anima quamdiu est in corpore, corpus humanũ non est immundũ,
 sed quam cito anima recedit. parte. 4. fol. 404. B.
 Animã iustorum recipiunt in manu diuinæ misericordie: peccato-
 rum verò in manu suæ iusticiæ. parte. 3. fol. 383. D. Et fo. 370. C.
 Anima separata, & si in visione diuinæ essentia: totaliter quiescit ex
 parte appetibilis, non tamen totaliter ex parte appetentis. parte
 5. fol. 70. F.
 Animam nostram & corpus tanquam depositum accepimus à deo
 parte. 1. fol. 222. H.
 Animã tuã deus imaginem, & similitudinem suã tibi commendat
 ut hoc depositum, tam integre restituendum est quã à te constat
 esse susceptum. parte. 1. fo. 222. H.
 Anima quomodo mortua dicitur, cum corpus mortuum est. parte
 1. fol. 252. A.
 Animæ si corporalibus locis continentur, etiam corporibus exurgere
 potuit latro in paradysum induci, vbi prius fuit corpus primi ho-
 minis. parte. 1. fo. 36. F.
 Animã corpore exuta an & quomodo locis corporalibus à quibus-
 dam putentur contineri, cum sint sine corpore. parte. 1. fo. 36. F.
 Anima munda, separata ascendit ad deum per Christum, amoto im-
 pedimento naturæ & corpus quod sepelitur in terra, remanet vsq̃
 ad iudicium. parte. 1. fol. 377. D.
 Animã existentes in purgatorio clamant contra bona executionũ suarum
 detinentes & c. parte. 6. fol. 250. D.
 Anima iustorum & si in naturã bonitatis misericordiam habent, nulla
 tamen ad reprobos compassione mouentur, & quare. parte. 5.
 fol. 168. A. C.
 Anima cuiusq̃ hominis terra dei est. parte. 4. fol. 352. B. In qua seminat,
 sed si pepererit zizania, dominũ offendit. Si verò pœnitet, tunc
 dominus placabilis erit super malicia & c. fol. 354. E.
 Animã omnia mala accidere ex carne error est & c. parte. 6. fo. 87. E.
 Anima virtutibus sustentatur, sicut corpus ossibus. pre. 4. fol. 107. E.
 Anima habet virtutum moenia, sicut ciuitas ad ornamentum habet
 moenia. parte. 4. fol. 185. F.
 Anima nostra quamdiu in infantia constituta est, peccato caret: cum
 autem ætatis tps aduenit, multi sunt amatores dæmonum, heretico-
 rum, peruerforumq̃ dogmatum, qui eam capiunt declinare.
 parte. 4. fol. 231. B.
 Animã nostrã dant amatoribus suis idest dæmonibus, sensum, vel
 peruerforum dogmatum doctoribus, quando asserunt nihil nocere
 luxuriam, & corporis genitalia naturaliter coitum polcere, cibis
 omnibus indifferenter vi. parte. 4. fo. 232. G.
 Anima quælibet dicitur meretricis, dum viuit in desiderijs carnis. parte
 4

te.2.fol.3.F.
 Anima omnis profuita cum daemionibus, plures habet amatores, ut inrent ad eam, modo spiritus fornicationis, modo auariciae &c. parte.1.fol.163.H.
 Anima nostra dicitur ciuitas & pro hac pugnat dominus Iesus contra virtutes contrarias, & interficit reges, qui regnabant in animabus. parte.2.fol.16.F.
 Anima congregans virtutes suas, mox desiderat alias. parte.1. folio. 260.F.
 Anima inter peccatores posita, quando ad auctoris sui imaginem conditam se meminit, iuxta perceptae similitudinis ordinem incedit. parte.3.fol.356.F.
 Anima scientiae igniculo succensa nunquam occidit potest & quiescere, sed semper à bonis ad meliora & à melioribus ad superiora prouocatur. parte.1.fol.307.F.
 Anima superno spiritu afflata, in supernis appetit quod contempserat, & contemnit in infimis, quod appetiuit. parte.1.fol.157.E.
 Anima concubitus dum factus fuerit cum verbo dei, & complexus ad iuicem datus, nascitur generosa progenies, pudicitia scilicet, iustitia, pietas, & oēs virtutes. Si autem se diabolo & demonibus profuerit, facit filios adulterij, scilicet oīa peccata. pre.1.fol.310.F.
 Anima dum adheret sponso, & complectitur & audit verbum eius, ab ipso suscipit semen verbi, & concipit, & facit filios, vt salua sit per generationem filiorum. parte.1.fol.310.E.
 Anima si deo deserto ad se conuersa fuerit, & potētia sua sine deo frui voluerit, poena sequente experiendo discit quid sit inter bonum & malum. parte.1.fol.37.A.
 Anima semper parit, semper generat, vel de verbo concipiens, vel de contrario. Et forte ad has generationes respicit quod dictum est: Cum nondum nati fuissent &c. parte.1.fol.311.A.
 Anima concipit, parturit, lactat, & nutrit. Et quomodo, Et purificatur, & significatur per mulierem, quae se debet reputare immundam, & intendere purificationi septem diebus. parte.1.fol.216.C.
 Anima omnis aut domino conuersa est, aut meretrici. Quae se iungit domino, iungit se sapientiae, iusticiae, pietati &c. Quae se iungit meretrici, iungit se impudiciae, iniquitati, mendacio & omnibus malis. parte.1.fol.311.A.
 Anima quae virtutibus iuncta dea complexibus & postea adulterauit in vicia, & ab eo recessit turpata, ne gloriatur in nominis dignitate, sed pro mali conscientia vltra ad caelum oculos tollere non audeat. parte.4.fol.244.E.
 Anima quamuis grandes habeat profectus, tamen tentationes non auferuntur ab ea, quia quasi custodia & munimē sunt ei. parte.1.fol. 113.E.
 Anima si tantatione non salitur, continuo resoluitur, sicut caro si sale non aspergitur, corrumpitur. parte.1.fol.323.E.
 Anima fidelis quae per naturam est immortalis, per gratiam à purificatione peccati conferuatur, & signatur per arcam tabernaculi &c. parte.1.fol.343.E.
 Anima quae caelestem habet originem, quasi aduena moratur in corpore. parte.1.fol.357.E.
 Anima verius intelligit, quae fuit ratio suae peregrinationis est egressa fuerit in requiem suam idest in paradysum. parte.1.fol.321.G.
 Anima hominis potest in se habere & producere puteos & fontes & flumina, sed putei indigent fodiente, vt mudentur &c. parte.1.fol. 300.B.
 Anima si ad virtutes non veniat, sed perseueret in ignauia, nec caro ad hereditatem veniet, sed ad iudicium illius qui potest animam & corpus perdere in gehennam. parte.1.fol.309.A.
 Anima profectus est vt auferatur à commotione terrena, siue ab erroribus vitae ad viam virtutis, & ad agnitionem dei &c. parte.1.fol. 322.C.
 Anima pax reddit si ab ea hostes, peccata scilicet & vicia propellantur, & ideo armemur & cōcitremur ad praelium: sed cōtra hostes quae de corde nostro procedunt, scilicet malas cogitationes. &c. parte.2. fol.17.E.
 Anima ideo sanatur vt delectabiliter laboret, & dicatur ei: Labores fructuum tuorum quia manducabis &c. parte.1.fol.323.B.
 Anima maliuola quae dicitur. parte.3.fol.368.F.
 Anima quotiens peccat, totiens vulneratur peccatis velut telis. parte.1.fol.288.B.
 O si possimus per vnumquodq; peccatum videre quomodo anima vulneratur. parte.1.fol.288.B.
 Animarum in destructione & ruina, multū continuis luctibus & orationibus est insitendum, si vir sanctus lugebat destructa lignorum & lapidum aedificia. parte.2.fol.255.A.
 Anima vulneratur per cogitationes & concupiscentias malas: frangitur & constrictur, per opera peccati; quae omnia si videremus &

vulneratae animae cicatrices sentiremus: vsq; ad mortem resistere-
 raus contra peccatum. parte.1.fol.288.B.C.
 Anima quomodo laedi & percuti dicitur per membra, ad hoc referendū: dentem pro dentae, oculū pro oculo &c. parte.1.fol.169.A.B.
 Anima vt non seruiat corpus ad omnem nutum quasi famulus eius, quid iustus, cum ipsa noluerit seruire domino. parte.1.fol.38.C.
 Anima ex corruptione carnis, & pronitate ad malum continue descendit à perfectione, nisi conetur contrarium. Notatur exemplum de nauī. parte.6.fol.78.D.
 Anima dum in hoc mundo in erroribus viuūt, ignorātia veritatis, in Aegypto posita est &c. Et quomodo à plagis decem spiritualibus eripitur. parte.1.fol.145.E.F.
 Anima nostra inter has duas molas debet conteri, scilicet potestatem dei & misericordiam, ne propter terrorem potestatis desperet, vel propter suauitatem miserationis presumat. parte.3.fol.171.G.
 Anima debet intelligere se ordinatam in medio rerum, vt cum sub se habeat corpoream creaturā: supra se tamen intelligat esse naturam dei &c. parte.1.fol.53.F.
 Anima vna quae est velut olla feruens, quae cogitationū suarum impletus, quasi spumas vndarum ardentium sustinet. parte.3.fol.80.B.
 Anima sanctae cogitationū vicia corrigunt, & quasi renitentes vulneris, ex reddita imagine de speculo praeceptorum dei, componunt. parte.1.fol.211.F.
 Anima viciū est, ita suis operibus delectari, vt potius in ipsis quam in se requiescat ab eis, cum in ipsa vel anima, vel ratione, aliquid melius sit quo fecerit, quam ipsa sint quae fecerit. parte.1.folio 34.D.E.
 Anima Christianae erroribus haereticorum se miscere, & filium dei impudicitiae & libidini non licet se tradere. parte.1.fol.338.A.
 Anima peccatrix significatur per mulierem, quae pulchra dicitur ratione imaginis, sed captiua ratione criminis. parte.1.fol.354.H.
 Anima peccatorum semper contendit, quia synderesis seu dictamen rationis malo remurmurat, & sensualitas ad ipsum inclinatur, & sic est contentio inter partes animae. parte.6.fol.7.D.
 Anima sine charitate macilenta est & languida, & in nullo deo placitura. parte.1.fol.45.B.
 Anima quae non cognoscit se ad auctoris sui imaginem conditam, egreditur à secreto cordis in exteriores concupiscentias, & ad latam viam ducta, sequitur exempla populorum. parte.3.fol.356.E.
 Anima fidelis & plena iudicij deo obedit, deo in ea habitat, & est eius ciuitas. Si autem à deo recedit non loco, sed merito: habitat à malignis spiritibus. parte.4.fol.6.A.
 Anima fidelis est thronus dei, in qua residet, quando eam maiestatis suae illuminatione compleuerit. parte.4.fol.457.B.
 Anima licet peccatrix, tamē melior dicitur per naturam, corpore laudato in suo genere. parte.3.fol.302.B.
 Anima obligata terreno amore, viscum habet in pennis volare non potest, sed amor sanctus ad superna subleuat. parte.3.fol.277.F.
 Anima quae se per vniuersas cogitationes spargit, ad cōsiderationem sui sese nullatenus colligit. parte.5.fol.99.E.
 Anima salutem, quatuor passiones animi si vltra modum dominatur auferunt & impediunt. parte.1.fol.15.F.
 Anima oppressa & varijs perturbationibus occupata, cum desperat humanum auxilium, si rotamente conuertitur ad deū, consolatur à deo. parte.4.fol.301.E.
 Anima dum peccat diabolo subditur captiua, dum poenitentia agit, eleuatur & cōsurgit, & diabolus humilitatus ruit. parte.4.fol.87.E.
 Animas ista duo occidunt, desperatio & peruersa pes. parte.6.fol.7.A.
 Anima quae fuerat speculum dei, & viciorum supplantatrix: cum propter iniquitatem traditur spiritualibus nequitijs, frustra quaerit consolationem extrinsecus, quae spirituales consolationem perdidit intrinsecus. parte.4.fol.183.
 Anima per poenitentiam si pristinum robur receperit, vocabitur habitaculum sancti & sicut templum dei. parte.4.fol.88.A. Et folio 397.F.
 Anima in confusione posita gradatim luget. parte.4.fol.190.F.
 Anima quae prius oblectata vitijs gloriabatur, manu domini tacta, se vilem proficitur, quae ad imaginem sui creatoris condita erat. parte.4.fol.181.G.
 Anima habet falsos prophetas exterius, scilicet sensus carnis qui praesentia nunciant, futura non curant. Habet interius falsos cogitatus, quos prudentia carnis gignit qui falsa & stulta ostendit nobis. parte.4.fol.187.F.
 Anima & bona & mala habent tentorium & tabernaculum. parte.4.fol.185.G.H.
 Anima non clarescet in fulgore aeternae pulchritudinis, nisi (vt ita dicam) prius hic arserit in officina charitatis. parte.3.fol.52.F.
 Anima ita in contemplatione diuina absconditur, sicut corpus in sepulchro

pulchro, mundo mortua, vbi ab omni strepitu saeculi est quies. parte.3.fol.12.F.
 Anima quae in contemplatione debet consistere, & fructus acceptabiles facere &c. significatur per sion. parte.4.fol.5.A.
 Anima significatur per Ierusalem, in qua aedificatum est templum domini &c. parte.4.fol.384.A.
 Anima signari solent in scriptura ventorum velocitate & sublimitate. parte.3.fol.54.A.
 Anima fidelis per Ierusalem signatur obsessam ab exercitu regis Babylonis. parte.4.fol.162.D.
 Anima rationalis existens in corpore, quae per praedicationem contra diabolū munitur, significatur per Ierusalem &c. parte.4.fol.217.D.
 Anima fidelis in qua debet Christus regnare impugnatur per superbiam & auariciam, quae post se alia vicia trahunt tanquam caudas suas, & figuratur per Ierusalem, parte.4.fol.18.D.
 Anima fidelis in qua regnat verus Dauid Iesus Christus per gratiam significatur per ciuitatem Ierusalem. Huius autem ciuitatis portas, sunt sensus animae exteriores, qui non debent aperiri de nocte &c. parte.2.fol.261.D. Et fol.266.H. Et fol.269.D.
 Anima rationalis quae moralis Ierusalem dicitur, per quatuor impugnatur. Primum, est delectatio praua mulcens animum. Secundum, est consensus in peccatum. Tertium, operis executio. Quartum, consuetudo. parte.4.fol.47.G.
 Anima rationalis quae dei imagine insignitur, sed aliquando deceptioe demonis vicijs deturpat, significatur per Ioppe &c. & quomodo rursus purgatur. parte.4.fol.454.H.
 Anima viri fidelis dicitur filia patris prudentis: Et quare. parte.3.fol.405.E.
 Anima iusti est tabernaculum dei: Et describitur mystice secundum quatuor aspectus scilicet orientis & occidentis &c. Et per adaptationē xpi, tribuum castrametantium iuxta illud. parte.1.fol.268.D. Et fol.270.D.
 Anima fidelis per tabernaculum domini cōuenienter potest intelligi: Et quare. parte.1.fol.113.D.
 Anima fidelis est tabernaculum domini, & ad eius quatuor latera debent esse actus quatuor virtutum cardinalium & caetera. parte.1.fol.270.D.
 Anima dicitur flamen, quia cū tentationis fuso in filorum tenuitatem torquetur, firmioris virtutis soliditate constringitur. parte.1.fol.238.A.B.
 Anima quae solat in caelestis ecclesiae corpus trāseunt, in piscibus sequamatis figurantur, quae pinnulis virtutum fulgent, per caeleste desiderium saluunt ad cōtemplationem. parte.1.fol.233.F.
 Anima vaga quae egreditur claustrum rationis, significatur per Dinam. parte.1.fol.97.H.
 Anima fidiū pyrae tabernaculi designant. parte.1.fol.278.E.
 Anima humilium dicitur collis. parte.2.fol.70.A.
 Anima iusti nauis est quam Christus ingreditur, cui procellae tribulationum frequenter surgunt. parte.5.fol.98.B. Et fol.147.D.
 Anima peccatoris, ciuitati obsessae & coangustatae assimilatur. parte.5.fol.173.D.E.H.
 Anima rationalis est mulier, quae frangit alabastrum. parte.5.folio.114.H.
 Anima hominis mali, cuius sensualitas rebellat rationi, dicitur regnum diuinum. Et quare. parte.5.fol.42.D.
 Anima, natura pulchra, comparatur ciuitati Ninivae, quae voluptatibus herens effeminatur, & portas sensu aperit vicijs & daemionibus. parte.4.fol.388.E.
 Anima fidelis quomodo pedes domini rigat & vngit. parte.5.fol.145.B.
 Anima fidelis dicitur asellus super quem Iesus sedet & pergit ad Ierusalem &c. parte.5.fol.64.B.
 Anima rationalis significatur per reginam Austri, & quare. parte.5.fol.155.H.
 Anima vestis est caro, vnde nascit tentatio carnalis, per quam ad interitum venit. parte.3.fol.15.G. Et fol.32.E.
 Anima vestimentum est corpus, quod praecipit Salomon omnī tempore esse candidum. parte.3.fol.26.A.
 Anima bona opera protegunt sicut vestimenta corpus. parte.3.fol.48.F.
 Anima cornua sua habere perhibetur, & sunt fortia munimenta virtutum quibus aduersa quaeq; percutit, & quasi foenum aut puluerem in aërem ventilar & dispergit. parte.4.fol.185.
 Anima tabernaculum est corpus, & mens cogitationum. parte. parte.3.fol.47.A.
 Anima dicitur vidua, & quare. parte.3.fol.285.B.

Anima bene viuentium, signantur per stellas. parte.3.fol.50.B.
 Anima humana dicitur terra. parte.3.fol.53.E.
 Anima fidelis per domum Salomonis in qua erant quatuor deambulatoria significatur. parte.2.fol.138.H.
 Anima humana per reginam Saba intelligitur Quae regina dicitur ed quod est ad imaginem summi regis facta. parte.2.folio.147.D.
 Anima quae de confusione mundi ad dominum conuertuntur, significant per argentū & aurum, quae de Babilonia ad Hierosolimam mittuntur. parte.2.fol.251.E.
 Anima humana dicitur abyssus. parte.1.fol.23.H.
 Anima triplicis est natura, ideo iubetur diligere tripliciter. parte.1.338.B.
 Anima quae libet soli iusticiae cum sic propinquat, vt vnus spiritus cum eo fiat, & per ipsum innouata veterem hominem abijcit, offert in k alendis &c. parte.1.fol.315.C.
 Anima quae cunctis cernat ad thalamum Christi properare, condignum à suis doctoribus accipit ornamentum &c. parte.2.folio.307.E.
 Anima victa vna tentatione, venit ad aliam, quasi de mansione ad mansionem, & sic per singula tentamenta vitae & fidei profectus, mansiones habere dicitur, secundum illud. Ibiunt de virtute &c. parte.1.fol.322.A.
 Animarū curam qui pro domino suscipit: vt vel errantes doceat vel consoletur mactos, vel temporalibus bonis sustentet &c. sapiens est, & quare. parte.3.fol.320.E.
 Animarū regendarum sollicitudinē qui assumit, restat vt quibus aeterna praedicat, ad prouidenda quoq; eis temporalium necessitatum subsidia inuigilet. parte.3.fol.362.F.
 Animarum custodiam assument qui tentationum bella subegerunt, & cum apud se iam de vintima tranquillitate sunt securi. Sed quis haec perfecte subigat, cum Paulus dicat, Video aliam &c. parte.1.fol.278.E.
 Animas mortuorum praedicando suscitare, maius est quam corpus mortui terra abscondere. parte.5.fol.151.B.
 Animarum zelus, sacrificiū acceptissimū est deo. parte.1.fol.224.B.
 Anima mea in manibus meis semper, quomodo intelligatur ait Augustinus, nisi dicatur &c. parte.3.fol.269.F.H.
 Animam eius serua: cum dicitur, an intelligatur de vita corporali tantum, vel pro vsu rationis, vel an per hoc diabolus prohibitus est lob superare. parte.3.fol.10.C.D.
 Animam in manibus portare quid est. parte.3.fol.321.F.H.
 Animam suam deus vocat, voluntatem suam. parte.1.fol.216.F.
 Anima dei Christus est, sicut & verbum dei, sapientia dei, & virtus dei &c. parte.1.fol.261.B.
 Anima Christi à principio creationis fuit gloriosa per apertam visionem & perfectam fruitionem &c. Verum tamen corpus passibile & mortale, ad implendum precium redemptionis humanae. parte.5.fol.53.H.
 Animam habuisse Christum negant Apollinaristae, & vnde acceperunt occasionem. parte.1.fol.261.B.
 Animam perdit secundum Christum, qui desideria eius refrenat, cupiditates refecat, luxuriam & resolutionem castigat, & in nullo facit voluntatem suam, sed dei. parte.1.fol.309.A.
 Anima pro homine accipitur, quia est principalior pars hominis. parte.1.fol.216.F. Item parte.2.fol.6.B. Item parte.3.fol.335.H. Item parte.5.fol.95.B.C.
 Anima frequentissime accipitur in sacra scriptura pro persona humana. parte.1.fol.218.A.
 Anima sumitur pro vita temporali. parte.1.fol.258.A.
 Animam deus fecit, curet de ea si voluerit. Sic dicunt alij ad illam infantiā, plasi. parte.5.fol.77.C. Item dicitur Talis erit qlcp, quae se vult deus esse, cur nititur aliquis bene agere, cum nihil possit nisi quod deus velit. parte.6.fol.22.A. Item dicunt Deus nos fecit nos ad damnandum. parte.4.fol.119.E.
 Animas septuaginta septē exisse de Lamech, referebat mihi quidā Hebraeus quae omnes interiere diluuiō. parte.1.fol.46.F.
 Anima ex carnis substantia propagata dicitur Luciferiani haeretici. parte.1.fol.237.A.
 Anima beata descendit ad resumendum corpora, & ad communicandum eis gloriam. parte.6.fol.272.B.
 Animalibus terrae sexto die creatis cur non etiam additum est Benedixitq; eis deus dicens: Crescite & multiplicamini, sicut dicitur est de animalibus aquarum quinto die productus &c. parte.1.fol.27.G.
 Animalia in terra habitantia deleta sunt in diluuiō, & non aqua tilia, & quare. parte.1.fol.50.G.
 Animalibus ad quam vtilitatem seu ad quae solaria homo (si ste

tiffer) dominatus fuisse, cum non ipsa ad escam, sed herbe tantum & carborum fructus primo concessa sunt. parte. 1. fol. 28. F.

Animalia, ante peccatum hominis, animalium esu non vivebant, sed concorditer herbas & fructibus vescantur. par. 1. fol. 29. F.

Animalia cum communem acceperint alimoniam cum homine, quare ipse immortalis factus est (quia potuit non mori) præ alijs animantibus. parte. 1. fol. 28. B. C.

Animalia quæ tantum purantur veluti carnibus, vtrum præter numerum in arca fuerint, quæ aliorum alendorum necessitas cogit includi &c. parte. 1. fol. 51. F. G.

Animalia munda impari numero, immunda verò pari in arcam introducta sunt, & quare, & huius mysterium. parte. 1. fol. 52. F. Et quanto numero. fol. 53. B. C.

Animalia minutissima, qualia sunt mures, & stelliones, muscæ, & scabrones, scarabei, & pulices &c. an etiã in arca fuerint. parte. 1. fol. 51. F.

Animalia in sacrificio tria usurpata sunt scilicet ouis capra, & bos, & quare hæc mystice. parte. 1. fol. 65. G.

Animalia munda multa sunt ad esum, quæ non sunt munda ad immolandum. parte. 1. fol. 237. F.

Animalia in lege veteri, quædam fuerunt immunda, non quia de se essent mala sed quia signabant quædam vicia vitanda parte. 5. fol. 49. G.

Animalium mundorum & immundorum distinctio ante legem fuit vt dicunt Hebræi, maximè quæritur ad oblationem & sacrificium. parte. 1. fol. 52. H.

Animal ex quibus defectibus dicebatur fore maculatum, & quare non debebant offerri animalia talia domino. parte. 1. folio 254. B.

Animalia quæ non, & qua immundicia possunt nominari immunda. Vide in immunda. Et in Immundicia.

Animal offerendum in sacrificijs oportebat esse immaculatum id est absque defectu alicuius membri vel notabili deformitate, ita quod macula non accipitur p. varietate pellis. Et hoc observandum erat generaliter in omni sacrificio. parte. 1. folio 253. D.

Animalia ante octauam diem non debebant offerri: quia ante sunt quid imperfectum; perfecta autem sunt deo attribuenda &c. Hinc est quod circumsilio octauo die præcepta est fieri parte. 1. fol. 68. G.

Animal quod cornu percussit virum aut mulierem, si interfectum fuit lapidibus, illicitum erat Iudæis comedere de illo, & quare. parte. 1. fol. 169. D.

Animalia sic facta sunt, vt alia alijs in alimoniam cederent, vel senio deficerent: Homo verò factus est ad imaginem dei, sic quod si præcepta seruet, perpetua immutabilitate maneat. parte. 1. fol. 27. C.

Animalia minuta, vt quæ de cadaveribus atque corruptione lignorum herbarumque &c. gignuntur, vtrum in primis conditionibus creata sint, an ex rebus productis. Pleraque enim vt prædictum est, de humidorum corporum exhalationibus gignuntur &c. parte. 1. fol. 27. F.

Animalia venenosa & perniciosa vtrum post peccatum hois ad vindictam creata sint, an potius creata innoxia, peccatoribus nocere cœperunt. parte. 1. fol. 27. G.

Animalia irrationabilia vnde est quod sibijpsis nocentia & damna inferunt & etiam plerumque mutuo se occidunt, cum nullum peccatum habeant. parte. 1. fol. 27. G.

Animalia noxia, si viuos lædunt pœnaliter, exercent salubriter, aut ignorant docent, cur imbecas mortuos lacerant. parte. 1. folio. 27. G.

Animalia grandia sunt, inter terrestria Elephas valde monstruosus, & inter marina, cetus. parte. 3. fol. 77. G.

Animalia maria maiora sunt factis que terrestria. Et huius. p. 3. f. 81. D.

Animalia aliqua secundum conditionem nature sue per magnitudinem spatium non comedunt, sed nutrimento prius recepto viuunt. parte. 3. fol. 301. H.

Animalia irrationabilia quædam habent aliquam sensibilitatem rerum cognitionem (sicut asinus cognoscit stabulum suum, & pabulum, & dominum proprium, & sic de multis alijs) sed differentem à cognitione humana. parte. 5. fol. 186. F.

Animalia bruta cognoscunt beneficentiam suam, sicut patet per experientiam, & etiam scripturæ docent. parte. 5. fol. 215. H.

Animalia & aues & etiam pisces frequenter recipiunt mutationem conditionis futuræ de p. pinquo &c. Et quare. parte. 1. fol. 248. D.

Animalia & homines an rationem vitæ cum piscibus æqualiter participent. parte. 1. fol. 27. C.

Animalia & mulieres concipiunt vno modo: quia vtriusque imaginaria semine concipiunt illi quæ aspiciunt astrictè in extremo coitu. parte. 1. fol. 29. G.

Animalium quatuor signa, habuerunt vexilla quatuor tribuum filiorum Israel, quæ præsidebant quatuor partibus (vt dicunt Hebræi) vt in istis vexillis figurarentur ista quatuor animalia Ezechielis, in quorum medio sedebat deus scilicet in tabernaculo. parte. 1. fol. 269. A.

Animalia propriè loquendo non dicuntur habere vicia, nec virtutes, nec in eis sunt, tamen largè loquendo sunt in eis, sicut agnus dicitur mansuetus, vulpes dolosa, equus recalcitrat & superbus. parte. 4. fol. 355. C.

Animalia. Vide in Annus tricesimus.

Animalia exercitus Antichristi percussentur pestilentia, sicut & homines exercitus illius. parte. 4. fol. 421. H.

Animalia quatuor euangelia siue quatuor euangelistas aut quatuor patriarchales ecclesias notificat. parte. 5. fol. 2. F. Item. parte. 6. fol. 247. C.

Animus hominis generosus est, & facilius ducitur quàm trahitur. parte. 6. fol. 26. H.

In animis fortassis tanta diuersitas est, quanta in specie vultus. parte. 1. fol. 268. B.

Animi dispositio magis relucet in facie, quàm in alijs partibus corporis. parte. 4. fol. 464. D. Vide etiam in Cordis dispositio.

Animorum humanorum distinctio per diuersa signa designatur. Alterius enim animi motus lenior, est mitis placidus, tranquillus. Alterius, turbidus, elatus, asperior, incitator, petulantior. In his alijs plus alius minus &c. parte. 1. fol. 258. B.

Animus exultant naturaliter vini & musica. parte. 3. fol. 429. A.

Animus hominis electi, tribus modis alternatur in laticia & merore, scilicet, in conuersione, probatione, & morte. parte. 3. fol. 63. B.

Animi magni proprium est placidum esse, tranquillumque, offensas & iniurias remittere. parte. 2. fol. 75. B.

Animus hominis nihil magis deiecit ex acce iusticia, quàm blandimenta femine, corporumque ille contactus, sine quo vxor haberi non potest &c. parte. 3. fol. 350. B.

Animus dolens cogente mortificia per diuersa desideria vagatur, in nocte dtem, in die vesperam desiderat. parte. 3. fol. 21. A.

Animus nimis intentus humanis actionibus, deo quodammodo euacuatur, quo fit tantò plenior, quanto in superna & eterna liberius extenditur. parte. 1. fol. 26. F.

Animi motus regere, & perturbatões illius modestie, tranquillitate placare, itæ ac superbie imperus quasi feram bestiam frenare &c. abstinencia & crucis genus est preciosius atque subtilius. parte. 5. fol. 53. C.

Animi passiones. Vide in Passiones.

Animus fragilitatis humanæ obliuiscit vt fit in honoribus, quia per ea quæ circa corpus sunt, inflatur. parte. 3. fol. 9. B.

Animi primi motus secundum carnem prolant in peccatum ruunt. parte. 1. fol. 278. B.

Animi perturbatio vtrum & quando cadit in sapientem. parte. 1. fol. 65. E.

Animi & sensus virtutes, mentis filij sunt: filia verò, opera corporis ministerio. parte. 1. fol. 313. E.

Animi boni affectus, semper procliuus est ad pietatem. parte. 1. fol. 110. E.

Animus erumnis mundi plenus, semen dei suscipere, & fructum facere non potest. parte. 4. fol. 117. A.

Animus ex his quæ nouit, surgat ad incognita quæ non nouit, & per hoc quod sit notum diligere discat & incognita amare. parte. 1. fol. 65. C.

Animus postquam semel huic mundo perfecte abrenunciauerit, oportet vt totum se impendat obsequio diuinæ voluntatis. parte. 2. fol. 244. A.

Animus carnalis per arundinem significatur. parte. 5. fol. 144. C.

Animus regis ex quinque inclinatur, quæ sunt, humilis petitio, memoria iuramenti, superbia aduersarij inuadentis, deuotio populi, & periculum sui fuorumque. parte. 2. fol. 126. C.

Anna hoc nomen quinque leguntur habuisse. parte. 5. fol. 132. A.

Anna mater Samuelis quomodo per spiritum propheticum cognouit statum Iudæorum futurum tempore filij sui Samuelis, & temporibus sequentibus. parte. 2. fol. 65. B. C. D.

Anna mater beatæ virginis tres viros habuit, & tres filias. parte. 6. fol. 79. F. Et fol. 110. A.

Annas & Caiphas, & alij qui Christum pronunciauerunt esse reum mortis & erant de genere Aaron. parte. 1. fol. 215. C.

Annulus erat antiquitus signum dilectionis, & etiam firmitatis parte. 1. fol. 104. F. Item. parte. 2. fol. 159. F. Et fol. 308. H. Item parte. 3. fol. 437. D. Item parte. 4. fol. 141. G. Et fol. 405. C.

Ann

Annulo

Annulo signabantur literæ regis. Ibidem.

Annuli instar dicit Origenes Christum de manu patris auulsum &c. Item Annulus liber quidam dicitur est Quid de his dicat Hieronymus. Vide parte. 4. fol. 141. E. F.

Annus diuiditur in quatuor tempora, scilicet ver, æstatem, autumnum, & hyemen, & quodlibet istorum temporum habet certum medium & finem. parte. 3. fol. 374. C.

Annus solaris dicitur, quia sol complet circuitum trecentis sexaginta quinque diebus & quadrante. Sed reliqui planetæ annos suos complent breuiiores & prolixiores &c. parte. 1. fol. 26. B.

Annus solaris excedit annum lunarem in vndecim diebus. parte. 4. fol. 316. B. & C. E. Interl.

Annorum inchoationes apud singula gentes diuersè existunt. parte. 4. fol. 456. F. Et fol. 474. B.

Annus principium apud Hebræos non solum est vnum sed plura, & quomodo. parte. 4. fol. 405. D.

Annorum duo principia diuersa apud Hebræos comprobantur vnum est principium mensis primi. Secundum verò est in mense septimo &c. parte. 1. fol. 150. A.

Annorum in composito multum discordant septuaginta interpretes ab Hebraica veritate, maxime in legalibus libris. parte. 4. folio. 461. A.

Anni à principio mundi & dies sæculi, an & quomodo possunt numerari. parte. 3. fol. 388. H.

Anni ab initio mundi non sunt numerati certitudinaliter & præcisè, & hoc ideo, quia septuaginta interpretes multò plures annos computant ab initio mundi quàm in libris Hebraicis habentur &c. parte. 3. fol. 387. H.

Anni, & tempus quod fluxit ab exitu filiorum Israel de Aegypto vsque ad fundationem templi Salomonis, supputantur. Vbi & tempora, & anni Iudicum enumerantur &c. parte. 2. fol. 46. B. C. Et fol. 66. C. Et fol. 299. C. D. Vide etiam in Templum

Annorum computatio ab initio natiuitatis Isaac vsque ad annum egressionis Israel ex Aegypto. parte. 1. fol. 65. E. H. Et fol. 66. A. B. Et folio. 125. C. Et fol. 148. F. G. H. Et fol. 149. A. B. C. Item parte. 6. fol. 175. H.

Anni à diluuiio vsque ad natiuitatem Iacob supputantur. parte. 1. folio. 84. C.

Annus egressionis Isaac de Aegypto an fuerit solaris vel lunaris, & an luna decimaquarta in æquinoctio vernali &c. parte. 1. fol. 328. A.

Anni nongenti vel circiter fluxerunt à fabricatione vituli vsque ad captiuitatem Babylonis, & multò plures fuerunt anni vsque ad captiuitatem factã per Romanos, quæ fuit anno. xliij. post passionem Christi. parte. 1. fol. 200. D.

Anni quadraginta fluxerunt ab egressu Israel de terra Aegypti vsque ad ingressum terræ promissionis. parte. 3. fol. 200. C.

Anni qui à principatu lepte vsque ad fundationem templi Salomonis fluxerunt quomodo computantur. parte. 2. fol. 46. F.

Anni septuaginta fluxerunt secundum Hebræos à transmigratione Iochim vsque ad primum annum Cyri. parte. 4. fol. 149. G.

Anni septuaginta captiuitatis & liberationis Israel quando inaceperunt, & quando terminati fuerunt, sunt tres opiniones. parte. 2. fol. 240. F.

Anni in quadrigenti & viginti fluxerunt secundum Hebræos à summatione templi secundi vsque ad destructionem eius per Titum & Vespasianum, & multò plures secundum Latinos. parte. 2. fol. 242. G.

Annus septimus, remissionis annus in lege dicebatur, quare & quorum: Et quid à deo fuit institutus, & quibus priuilegijs dotatus. parte. 1. fol. 347. C. Et fol. 348. C. D. E. G.

Anno septimo quare terra non colebatur nec seminabatur. Vide in Seminare.

Annus quinquagesimus. Vide in Iubileus. Et etiam in Quinquagesimus numerus.

Annus iubileus. Vide in Iubileus.

Annorum dissonantia in regnis regum Hebraicorum soluitur quinque modis. parte. 2. fol. 152. F.

Annus regni primus alicuius regis dupliciter accipitur in scriptura. Vno modo, quando simpliciter incipit regnare. Alio modo denominatur primus annus, ab aliquo facto notabili parte. 2. fol. 224. G. Et fol. 228. F.

Annus quomodo accipitur in Daniele, an pro lunari vel solari &c. parte. 4. fol. 316. B. Vide in Hebdomada.

Annus quo Ierusalem reedificari permissa est, memorabilis est, & olim propheta Danielis præsignatus. parte. 2. fol. 255. E.

Annus tricesimus sicut in hominibus, ita in pecudibus & iumentis annus tertius, robustissimus est. parte. 4. folio 35. E. & folio

170. A.

Anno tricesimo Christus baptizatur, facit miracula, docet, vt res primat temerarios qui omnem gratiam ad hæc officia idoneam credunt. parte. 5. fol. 135. B.

Annus visitationis domini dicitur correctio & cruciatus peccatis parte. 4. fol. 142. E.

Annus pro die imputabitur. Timeo, in quid Origenes, hoc mysterium discuteret: video enim quoddam in hoc comprehenditur ratio peccatorum & peccatorum &c. parte. 1. fol. 188. A.

Annus renouationis datæ, incipit in Italia à natiuitate domini. In Francia verò ab eius resurrectione. parte. 4. fol. 474. B.

Annus magnum dixerunt quidam philosophi qui completus esset in triginta sex milibus annorum &c. parte. 3. fol. 21. D. Et fol. 32. G. Item parte. 6. fol. 59. B.

Annus in scripturis soler vocari totum tempus nostræ salutis, quo pro eterna retributione certamus. parte. 1. fol. 191. B. Et fol. 195. F. Et fol. 213. A.

Annus quia omnes horas in se habet, & dies & menses & circumsitus omnes, perfectionem significat. parte. 1. fol. 259. B.

Annus dicitur superna gratia, cuius dies, virtutes, vel dicitur multitudo redemptorum, cuius dies, singuli electi. parte. 3. fol. 11. C.

Annus redditus quis dicitur. parte. 2. fol. 246. C.

Annus significat quandoque antecessionem, quandoque assistentiam. Antiam. parte. 3. fol. 313. D.

Anthropomorphitarum heresis inter Iudæos quosdam, & etiam inter christianos fuit &c. parte. 4. folio. 106. D. Et fol. 113. A.

Antichristi regnum quodammodo pertinet ad regnum Romanum de quo oritur, quis & qualis erit. parte. 4. folio 314. C. D.

Antichristus & ministri eius, quanto tempore regnabunt, quomodo interficientur, & per quem, quanta tribuatio & c. parte. 6. fol. 112. E. Item parte. 4. fol. 265. B. C.

Antichristus confurget de gente modica, i. de populo Iudæorum, tam humilis atque despectus, vt ei non detur honor regius. parte. 4. fol. 324. A. F.

Antichristum per Dan signari putant, quem de hac tribu nasciturum æstimant. parte. 1. fol. 375. E. Item parte. 2. fol. 53. D.

Antichristi ortus, eius præcursores, ipsius progressus, et eiusdem finalis deictio &c. parte. 2. fol. 53. G.

Antichristus vbi nascetur, & qualis eius conuersatio &c. parte. 2. fol. 28. C. Item parte. 6. fol. 124. F.

Antichristi tempora quando incipient, & anni sui regni, quando & quomodo accipiendi sunt. parte. 4. fol. 327. H.

Antichristus habebit demonem priuatim, qui à deo permissus faciet multa miracula ad eius nutum, p. subuersiõe fidelium. p. 6. f. 113. C.

Antichristus erit totaliter à damone obfessus, & opera eius sicut virtute demonis. parte. 4. fol. 49. G.

Antichristum omnium hypocritarum caput, Iudæa exigentibus meritis accipiet, quia super se verum regem regnare noluit. parte. 3. fol. 65. B.

Antichristo subijciuntur in primis rex Affricæ, Aegypti, Aethiopiæ. parte. 4. fol. 310. A.

Antichristus tanta faciet miracula, vt ab aliquibus credatur deus, & tamen erit homo purus. parte. 4. fol. 310. C.

Antichristus castitatem simulabit, vt melius decipiat. parte. 4. fol. 325. F. Sed non erit. Ibidem. H.

Antichristus erit psequutor ecclesiæ, sicut Antiochus psequutor fuit synagoga. Et erit sine cõparatione maior psequutor ecclesiæ, & multò plures per eum à fide auerentur, & multò plures in fide stantes cruciabuntur quàm per Antiochum. parte. 4. fol. 325. G.

Antichristus tanta tunc signa demonstraturus, & crudelia ac dura facturus est vt ad stuporem perducatur quos in fine mundi inuenerit. parte. 3. fol. 40. A.

In Antichristum diabolus veniens tantæ virtutis apparebit, vt si supernum adiutorium desit, & prædicantium acumen obtundat, & longanimitatem patientium destruat. parte. 3. fol. 80. F.

Antichristus præmittere prophetas suos loquentes in spiritu diabolico, sicut & Christus præmisit apostolos loquentes in spiritu sancto. parte. 6. fol. 120. D.

Antichristi tempore tanta erit tribuatio, quod videbitur aliquibus de ecclesia, quod fides catholica debeat totaliter deficere. parte. 3. fol. 237. C.

Antichristi tempore tanta esset futura persequutio ecclesiæ, vt videatur deus eam deseruisse. parte. 3. fol. 100. G.

Antichristus erit maxime crudelitatis aduersus iustos, & nullum opus pietatis exhibebit. parte. 4. fol. 418. F.

Antichristi tempore officium ecclesiæ cessabit. parte. 3. fol. 58. D.

b iij

Antichristi principalis & ppria nequitia cõsistit in negãdo Chri-
stũ esse deum, & restaurare attentabit legẽ p̃rathẽcam: scilicet
legis ceremonialia: & iudicialia. & huiusmodi. par. 3. fo. 160. G
Antichristus futurus fautor huius erroris fiet, vt videtur, quod
diuina prouidentia non se extendat ad ista inferiora. parte. 3. fo.
100. F.
Antichristi malicia prudentes seculi peruersis consilijs inhaerens,
quali palpebræ sunt diluculi &c. parte. 3. fo. 80. B
Antichristus qui amarus est electis & cõtempus, suauis per do-
na & miracula est reprobis. parte. 3. fo. 45. A.
Antichristus dona donabit, & terram exercitui suo diuidet &c.
parte. 4. fo. 326. per totum.
Antichristi tribulatio ad quid ordinabitur principaliter. parte.
4. fo. 87. F. Et fo. 151. D.
Antichristus adherentibus sibi laxabit habenas concupiscentie.
parte. 4. fo. 42. H.
Antichristi violentia fideles per corporalem defensionem resiste-
re non possunt, sed tantum per patientia virtutem. parte. 4.
fo. 354. D.
Antichristi persecutio aliquando accipitur strictẽ, & aliquando
largẽ. & horum declaratio. parte. 4. fo. 314. F.
Antichristi timor amouetur duplici ratione. parte. 4. fo. 87. C.
Antichristi & sui exercitus deiectione ratione fiet. parte. 4. fo. 266. C.
Et folio. 421. C.
Antichristus fulminabitur per Michaelẽ archangelum Chri-
sto præcipiente, & citam maxima pars sui exercitus peribit. par-
te. 6. fo. 270. H.
Antichristus vbi occidetur. parte. 6. fo. 115. B.
Antichristi sepultura. parte. 4. fo. 265. G. H.
Antichristi ministri an post eius obitum securos credentes se &c.
festa facient, ducentes vxores, & facientes coniuuia &c. Hoc im-
probatur, & illa improbatio reprobatur. parte. 6. fo. 112. E. Et
fo. 113. F. G.
Antichristo mortuo quantum temporis restabit ad iudicium fi-
nale. parte. 4. fo. 265. F. G.
Antichristo mortuo non erit necessarius vsus armorum & equo-
rum, quia tanta erit pax. parte. 4. fo. 422. D.
Antichristi mors figurata fuit per mortem Antiochi Epiphani.
parte. 4. fo. 471. H.
Antichristus & membra eius Philistæis & alijs equiparantur. par-
te. 4. fo. 268. B.
Antichristus & discipuli eius significantur per mare Aegypti.
parte. 4. fo. 29. H.
Antichristi figuram gerit Barrabas. parte. 5. folio. 180. A. Et fo.
110. 84. A.
Antichristus potest intelligi abominationis nomine. parte. 5. fo.
110. 113. E.
Antichristus significatur per Gog. parte. 6. folio. 270. H. Vide
etiam in Gog.
Antichristus significatur per regem Sennacherib, & quare. parte.
4. folio. 60. D. Et fo. 386. D.
Antichristus significatur per statuam quam vidit Nabuchodo-
nosor, qui grauius ceteris populum dei afflicturus est per qua-
tuor: & quæ illa sunt. parte. 4. fo. 296. D.
Antichristi figuram habet Antiochus Epiphani. parte. 4. fo.
325. per totum, Et signanter. F. G. Et iterum ad longũ fo. 430. F.
&c. Et fo. 435. E. F. Et fo. 442. B. Et fo. 467. B.
Antichristus dicitur superbus, & quare. parte. 4. fo. 392. B.
Antichristus significat per regẽ Assur, & quare. parte. 4. fo. 26. D
Antichristus significatur per rhamnũ, quia exierat ignis de rhamno
lani quitas de Antichristo parte. 2. fo. 43. B
Antichristus significatur per Holofernem. parte. 2. fo. 294. A
Antichristi (per Vehmõh significati) cauda cedio comparatur
& quare. parte. 3. fo. 77. E
Antichristũ volebant quidam fuisse Neronem, & quare. pre. 6.
fo. 114. F. Item parte. 4. fo. 325. A. Et fo. 430. F
Antichristi dicuntur omnes mali Catholici. Si negatio non tan-
tum lingua fit, sed etiam factis, certe multos inuenimus Antia-
christos. parte. 6. fo. 129. A.
Antichristus est, quicũq; negat Christũ factis. p. 6. fo. 129. A
Antichristi oēs hæretici, oēs q; fidẽ quã cõfiteant verbis, destrutũ
actib; oēs Christo cõtrarij q; futuro suo capiti testimoniu red-
dit quia mysterij iniquitatis iã operat. pre. 6. fo. 230. B
Antidotus apud medicos noxios humores temperans, ex amari-
tudine nominatur, quæ dulcis ostenditur restituens sanitatem
parte. 1. fo. 322. F
Antiochia ciuitas à quo edificata & nominata est. parte. 5. fo.
110. 121. E. Hebræus dicit. Sedechias cæcatus est in Reblata. An

tiocchia. parte. 4. fo. 393. A.
Antiochig dug sunt Vnain Syria à Seleuco rege, condita, quæ
Reblata ante vocabatur, in qua primo cognominati sunt disci-
puli, Christiani. Altera est in puincia Persidie. pt. 6. fo. 188. B.
Antiochene ecclesie primus patriarcha fuit beatus Petrus. par-
te. 6. fo. 249. B.
Antiochi magni posteritas, in figura ostenditur oculariter. par-
te. 4. fo. 429. &c.
Antiochus Epiphani. qui anno. cxliij. à Seleuco regnauit in Sy-
ria, ingressus Ierosolimam & vniuersam vastauit &c. & post sta-
tuã Iouis in templo posuit. parte. 4. fo. 313. A. C. D. E. Et dicitur
impudens facie. parte. 4. fo. 314. B. Et folio. 325. F. Et folio
327. A. Et fo. 430. B.
Antiochi Epiphani calliditas & malicia enumeratur, spoliator
Aegypti fuit, Legati Romani ab obsidione licet inuitum eũ ce-
dere minis coegerunt, & quomodo Ierusalem & templũ enora-
millimẽ spoliavit, profanauit &c. parte. 4. folio. 430. per
totum.
Antiochus fœdus pepigit cum Israelitis, & iurauit illis & princi-
pes eius, sed rupit iurandũ, quomodo, & quomodo proditoriẽ
parte. 4. fo. 443. F. G. &c.
Antiochus exercitũ aduersus Parthos ducens, luxuria nõ minor
apparatus quã militie fuit. Nam octo milia armatorũ secu-
ta sunt, trecenta milia iaxarum, & quibus cocorum pistorumq;
maior numerus fuit. Argenti & auri tantum vt &c. parte. 4. fo.
110. 477. F. G.
Antiochus Epiphani. qua morte & vbi obiit. parte. 4. folio.
442. A. Et fo. 461. E.
Antiphona: sacramentales ante natale, scilicet. O adonai &c. sunt
septem & secundi toni: Et quare, & quid mysterij continent.
parte. 3. fo. 267. F.
Anronius collega Augusti Cæsaris, amore Cleopatra: reginæ Ae-
gypti captus, repudiavit vxorem suam Augusti sororem, &
Cleopatram accepit, & Augusto bellum indixit, à quo tamen
captus &c. parte. 4. fo. 39. F.
Antonius anachoreta, quem cum ciues vellent rapere, & episco-
pum sibi constituere, secuit sibi aurem sinistram, & quare, quẽ
tamen Theophilus episcopus elegit dicens: Ego autem si dede-
ritis mihi aliquem auribus truncatum, sed moribus probum:
non dubito eum episcopum facere. Hoc tamen modo non ob-
seruatur. parte. 5. fo. 89. D.
Anxietas animi quid est, & vnde prouenit. parte. 5. fo. 80. C. D.
Anxietate animæ, doloris est augmentum: quia in quo sperat, dif-
fert auxilium. parte. 4. fo. 183. F.
Anxietas & angustia tempore persecutionis Antichristi, futura
christifidelibus, designatur per masculum parientem. i. generã
rem. parte. 4. fo. 351. C.
Aperitionis ianuæ celestis duplex ratio. parte. 4. fo. 49. C. Et etiã
dicitur de clausura eius. Clauditur enim iniustus simpliciter, ali-
quibus ad tempus &c. ibidem. F.
Aperitio oculorum Adæ & Eue fuit solum mentalis, qua cogno-
uerunt suam nuditatem esse confusibilem propter suam trans-
gressionem. i. p̃cepti diuini. parte. 1. fo. 41. H.
Aperuit vnũ militũ latum eius &c. Aperuit, quare dixit euãgelista
parte. 2. fo. 113. 4. E. Et fo. 248. F.
Apex literæ & quid significat. parte. 5. fo. 120. A.
Aphrica à quo, & quomodo nomẽ sortita est. parte. 2. fo. 190. F
phricus est ventus tempestuosus generans turbines: fulgura & Aph-
ronitura, quæ sunt valde terribilia. parte. 4. fo. 41. H.
phricus ventus vbi fiat. parte. 4. folio. 41. H. Item parte. 6. fo.
110. 206. E. G.
Apis laudabile animal in scripturis est, cuius laboribus & reges
mediocres ad sanitatem vtuntur. parte. 1. fo. 324. D.
pes quando aliquid persequuntur, volando turmatim hoc fa-
ciunt. parte. 1. fo. 331. H.
Apes quæ abhorrent fetida, quomodo mellificauerant in ore
leonis, quem Sanson dilacerauit. parte. 2. fo. 49. H.
Apis apud Aegyptios maximum numen reputabatur. Et appa-
rebat in specie rauri &c. parte. 1. folio. 40. G. Et fo. 41. A. C.
clarius. Et fo. 198. A. Et fo. 216. D.
Apocalypsis liber quatuor habet cõditiones, & explicantur. par-
te. 6. fo. 239. C. D.
Apocalypsis vt Hieronimus ait, omnis ille liber aut spiritaliter
intelligendus, vt nos æstimamus, aut si carnalẽ interpretatio-
nem sequimur, iudicis fabulis, acq̃uiescendum sit, vt rursus
ædificetur Ierusalem, & hostie offerantur in templo &c. parte.
6. fo. 60. A.
Apocryphus vnde dicitur. Et quot & qui libri apocryphi cense-
antur.

antur apud Hebræos de veteri Testamento. parte. 2. fo. 2. B.
Item parte. 1. fo. 2. A. Et fo. 20. F.
Apolinarius hæreticus dixit, quod verbum assumpsit carnem,
quia secundum ipsum assumpsit animam sensitiuam, nõ autem
intellectiuam: Sed improbatur. parte. 5. fo. 187. H. Item parte.
6. fo. 138. E. Et fo. 275. G.
Apolinarius hæretici vnde acceperunt occasionem, dicentes,
animam non habuisse Iesum. parte. 1. fo. 261. B.
Apolonius, multi hoc nomine nuncupati sunt, qui etiam, viri stu-
diofi, & multarum scientiarum fuerunt. parte. 1. fo. 10. G.
Apostata est qui fide recedit à deo: Sic qui ad peruersum opus
redit, etiam si fidem tenuerit. Parte. 4. fo. 124. A.
Apostata de quolibet statu, magis formidandi sunt illis à quibus
recesserunt, quã alijs aduersarij. parte. 4. fo. 162. B.
Apostatas cum quique arguit & damnabiles ostendit, in timore
debet arguere, & quare. parte. 6. fo. 139. A.
Apostasia tanta est grauitas, quod vix potest homo ad bonum
reparari. parte. 3. fo. 115. G.
Apostasia quædam à deo, est in omni peccato mortali, et maximẽ
in peccatis enormibus. parte. 3. fo. 115. G.
Apostasia maior non est quã creaturã à creatore recedere, quæ
merito ascribitur superbia. &c. parte. 3. fo. 139. A.
Apostasia culpam superbus rector totiens incurrit, quotiens præ-
esse hominibus delectatur, & honoris sui singularitate lætatur.
parte. 3. fo. 64. E.
Ad apostasiam suuicidolatriam hominum mētes allicientes, aut
vanis prosperitatum promissionibus blandientes, significantur
per fundibularios & sagittarios, & quare. parte. 4. folio
446. A.
Apostata à fide, vel à religione, seu à societate ciuitatis, vel regni,
qui iungunt se cum aduersarijs communicatum, vt possint eis
inferre maius malum, significantur per &cetera. parte. 4. fo.
442. H.
Apostata qui post præceptam fidem, religionem Christianam
blasphemant, & ecclesiastico derahunt cultui, per quem signi-
ficantur. parte. 4. fo. 444. B. E.
Apostata in fide, qui viam Christi & apostolorum deserit, vel
apostata in religione, qui regulam deserit à patribus obserua-
tam, significatur per Ioram. parte. 2. fo. 227. H.
Apostata à fide, in sua malicia confirmatus, nititur suos fratres
& alios fideles trahere secum ad infidelitatem, quæ est mors spi-
ritualis. parte. 2. fo. 228. C.
Apostata à religione ad excusationem apparentem suę malicię,
nititur fratres illius religionis diffamare ac scandalizare &c.
Ibidem.
Apostatae alius dolore percutitur, quando mens eius pessima
machinatur: Et tunc huiusmodi dolor est insanabilis, quando
vsque ad mortem perueuerat in machinationibus illis. Ibidem.
Apostata de religione non solum sustinet excommunicationem
& aculeum conscientie pungentem, sed etiam corporalem pæ-
nam maiorem quã in religione. parte. 2. fo. 295. A.
Apostata significantur per sidera errantia. parte. 4. folio. 223. H.
Item parte. 6. fo. 186. D.
Apostema plus affligit clausum quã post aperitionem, per quã
sanies desluit & euacuatur. Applicatur ad anxiatum amicum
&c. parte. 2. fo. 86. D.
Apostoli omnes fuerunt ferẽ de regno decem tribuum. parte. 4.
fo. 416. B.
Apostoli vocati sunt per Christum varia vocatione. parte. 5. fo.
17. A. B. C. D. Et fo. 139. D. Et fo. 91. F. G.
Apostoli ante vocationem vivebant mundialiter, sicut ceteri
homines. parte. 5. fo. 234. H.
Apostoli erant quasi fundatores ecclesie post Christum. parte.
2. fo. 24. H. Item parte. 5. fo. 44. B. Item pre. 6. fo. 1273. D. Itẽ
fundamenta ecclesie. parte. 4. fo. 53. B.
Apostoli quidquid habebant & habere poterant, exposuerunt
pro spiritali ædificio ecclesie: Et de hoc figura. parte. 2. folio
244. D.
Apostolis non minus credendum est, quã prophetis, immo
magis, &cetera. parte. 4. fo. 269. B. Item parte. 6. folio. 217. H.
Et fo. 224. G.
Apostolos maiora prophetis nosse declarat dominus, dicens:
Multi prophetae, &c. Et post ascensionem &c. In futuro quo
maius promittit &c. parte. 1. fo. 177. B
Apostolorum catalogus per nomina singulorũ ponit, & quare,

parte. 5. fo. 135. E. G.
Apostolorum nomina singulorum interpretantur.
parte. 5. fo. 135. E. F.
Apostoli duodecim à domino eliguntur, sed adduntur Iacobus
frater domini & Paulus, & sic quatuordecim erunt. parte. 6.
fo. 120. A.
Apostoli vnde Iuda reprobat, per quos predicatum est euã-
gelium Christi in mundo, significantur per vnde decim dies.
parte. 1. fo. 329. E
Apostoli sunt scribae & notarij Christi. parte. 5. fo. 46. F.
Apostoli sunt maiores ecclesie ministri, ad quorum officia tria
pertinent. parte. 6. fo. 153. F.
Apostoli & alij discipuli Christi qui nullius erant reputationis
eleuati sunt per illuminationes diuinas, & operationes miracu-
losas, & sacerdotes & scribae, qui erant magnæ reputationis
& autoritatis, sunt annihilati per excæcationem, & tandem
per occisionẽ in destructione ciuitatis per Romanos. parte. 4.
folio. 53. D.
Apostolorum gloria in quo fuit. parte. 6. fo. 69. A. E.
Apostoli per dñi gratiã ad culmen honoris electi sunt, sed tñ à
peccatorib; multas p̃pessi sunt tentationes atq; iniurias Et
sunt significati per filios Marahie &c. parte. 4. fo. 432. F.
Apostolis nullus de gẽtilitate renatus in Christo: præpositus est
in donis gratiæ & gloriæ, sed magis econuerso, qui renati sunt
de Iudæa primum locum obtinent, quorum ecclesia sequitur
autoritatem. parte. 1. fo. 355. A
Apostoli tres erant magis familiares ipsi Christo & ad eius secre-
ta admittebantur magis q; alij. pre. 5. fo. 53. G.
Apostolos tres assumpsit ad montẽ Thabor in transfiguratione
Christus, sciens meritorum cognitio perfectiores fuisse ceteris
illos. parte. 5. fo. 149. F.
Apostoli predicando legem euangelicam, obscuritatem propheti-
arum aperuerunt, & declarauerunt eas in Christo esse impletas.
parte. 4. fo. 23. C.
Apostoli certius verba euangelij ab ipso nouerunt, sed gentiles
ab erroribus ad veritatem euangelij conuersi, certius gentium
errores nouerunt, & ideo subtilius expugnauerunt. parte. 2. fo.
215. A.
Apostoli gloriam filij dei humanati quasi naturaliter procederis
à deo patre, viderunt, & hoc multis modis. parte. 5. fo. 188. B.
Apostoli duplici modo videndi habuerunt notitiam verbi in
carnari. parte. 5. fo. 188. B.
Apostolis quando lex noua data est. parte. 6. fo. 148. F.
Apostoli & euangelistae sepe cum aliquod testimonium assump-
tis magis sensum quã verba ponunt. parte. 3. folio. 243. C. Et
fo. 121. G. Itẽ pre. 4. fo. 54. A. Et fo. 152. A. Et fo. 426. C. Itẽ
parte. 5. fo. 99. E. Itẽ pre. 6. fo. 5. B. Et fo. 113. B. Et fo. 214. H.
Apostolis multa de futuris reuelata fuerunt per spiritum san-
ctum. parte. 5. fo. 232. G.
Apostolorum sollicita promptitudo aliorumq; discipulorum
ad implendum Christi mandatum figuratur per cursores Eze-
chiæ regis. &c. parte. 2. fo. 1233. G.
Apostoli Christi miracula videntes, stupebant magnitudine
virtutum, sed diuinæ maiestatis veritatem non cognoscebant.
parte. 5. fo. 102. B.
Apostolorũ predicatio fuit virtuosa ex duob; pre. 6. fo. 173. B.
Apostoli Christianum fidelibus propinauerunt, propter quod
saluator de seipso dicit, Ego sum vitis vera &c. pre. 4. fo. 336. C
Apostoli domino credentes habuerunt spiritum sanctũ, sed pro
modulo & mensura &c. parte. 5. fo. 209. E.
Apostoli receperunt spiritum sanctum per modum habitus firmi-
titer permanentis, & non passionis transietis. pre. 5. fo. 228. G.
Apostolos ex verbis Christi intelligimus baptizatos: & si non le-
gimus, vbi vel quando. parte. 5. folio. 225. A. Item parte. 6. fo.
110. 64. B. C.
Apostoli non erant baptizati spiritu, quando Petrus negauit,
sed aqua. parte. 6. fo. 164. C.
Apostoli humanum quid passi, nedum habuerunt cogitationem
de maiestate inter eos, sed etiam de hoc facta est inter eos con-
tentio &c. parte. 5. fo. 150. F. G.
Apostoli non excusantur omnino à peccato veniali, sicut nec pa-
tres veteris testamenti. parte. 1. fo. 108. F.
Apostoli aliqui, passim aliquod humanũ incurrerunt quẽdam mo-
tum turbationis & inuidiæ: & per hoc impediti fuerunt in cur-
satione infirmi oblati. parte. 5. fo. 54. G
Apostoli quatuor synodos habuerunt, & de quibus. parte. 6. fo.
200. E.
Apostoli quare ex præcepto diuino vna tunica iussunt esse cõ-

venti, cum pontifex vete. le. duabus tunicis vestiri precipiebatur. parte. 1. fo. 227. E.

Apostolis quare precepit Christus, ne eu evangelizarent dei filium ante passionem suam. parte. 5. fo. 149. E. Et fol. 150. C.

Apostoli per subiectos sibi discipulos, verbi diuini semina per mundum sparserunt, & quomodo. De hoc figura. parte. 2. fo. 229. E.

Apostoli magis occupabant se circa predicationem & per suos discipulos baptizabant, & quare. parte. 6. fo. 34. F.

Apostolorum vniciusq; partem erat ad quos in predicatione dirigeretur &c. De quorum fide gloriarentur. parte. 6. fo. 73. E. F.

Apostolorum & doctorum primitiuae ecclesiae perfectio in hoc fuit quod in breui tempore per orbem publicauerunt fidem Christianam &c. parte. 4. fo. 470. D.

Apostolorum tempore publicatum fuisse euangelium per orbem vnuerfum ostendit. parte. 6. fo. 24. B. Et fol. 104. C.

Apostolorum predicatione idola destructa sunt, & prophetae Daemonum, & diuinitio magorum ad nihilum deuenerunt. parte. 4. fol. 80. B.

Apostolorum incredulitatem quare Christus increpauit recedens ab eis. parte. 5. fo. 120. H.

Apostoli dicti sunt beati, quia in eis fuit completum quod sanctis patribus fuit promissum. parte. 5. fo. 44. H.

Apostolorum transitus ad predicandum gentibus significatur per transitum domini in Aegyptum. parte. 5. fo. 13. C.

Apostoli dicuntur pedes domini. parte. 4. fol. 98. E.

Apostoli per columnas duas significantur, & quare. parte. 2. folio 139. A.

Apostoli, euangelista, & prophetae, per quos nobis forma fidei & rectae operationis ministratur, per portas & turres significatur. parte. 2. fo. 258. C.

Apostolus & praedicator quomodo differunt. parte. 6. fo. 118. H.

Apostoli dicuntur nubes, & quare. parte. 1. fo. 376. A.

Apostoli dicuntur venti. parte. 4. fo. 175. E.

Apostoli dicuntur rotae, quia summa celeritate mundum praedicando peragraverunt. parte. 4. fo. 310. B.

Apostoli duodecim significantur per duodecim praefectos Salomonis. parte. 2. fo. 130. D.

Apostoli significantur per duodecim fontes & septuaginta discipuli per septuaginta palmas. parte. 3. fo. 256. E. Item parte. 1. folio 156. A. Et fo. 255. H. Et fo. 322. H.

Apostoli alijq; discipuli Christi per semen regium possunt intelligi quod Iudaea voluit interficere &c. Et de hoc figura. parte. 2. folio 171. D.

Apostoli dicuntur vermes. parte. 4. fol. 72. E.

Apostoli multo ante excidium Iudaeae omnes ad predicandum euangelium per totum orbem sunt dispersi exceptis &c. parte. 5. fol. 113. E.

Apostoli duo in Iudaea interfecti sunt ante dispersionem eorundem in vnuerfum mundum. parte. 5. folio 73. F. G. Et folio 113. E.

Apostolorum discursus assimilatur nubibus, & etiam columbis. parte. 4. fo. 99. C. D. Item parte. 3. fo. 179. G.

Apostoli calciaui, secure & sine impedimento praedicantes, vt libererent discurre ad vltimas partes Aegypti, Romanorum virtute pacati, Nilus diuisus & in partes caesus dicitur. Ante natiuitatem domini non licebat de gente in gentem transire quod post passionem eius licuit, domino euangelio viam praeparante. parte. 4. fo. 29. F.

Apostoli dicuntur sacerdotes orantes. parte. 4. fo. 461. H.

Apostoli duodecim lapidibus preciosis adaptantur. parte. 6. folio 173. D.

Apostoli dicuntur muri, & quare. parte. 4. fol. 100. E. G.

Apostoli dicuntur brachia corporis ecclesiae, sicut & Christus dicitur caput eius. parte. 4. fo. 86. E.

Apostoli dicuntur reges, quia peccati regnum expulerunt, & iustitiae regnum in membris suis posuerunt. parte. 1. fo. 300. D.

Apostoli dicuntur reges, qui perseruantur alta dei & ecclesias regunt. ibidem. D.

Apostoli dicuntur prophetae filij. parte. 3. fol. 53. B.

Apostoli & prophetae dicuntur alae vel fines terrae, & quare. parte. 4. fo. 47. A.

Apostoli sunt fores sanctae ecclesiae, per quos debet ingredi aulam caeli omnis coetus sanctorum, & maximè praepositorum, vt eos imitentur, & eorum vestigia sequantur. parte. 1. fo. 213. B.

Apostoli & euangelista fodientes puteum, nouum testamentum inuenerunt aquam salientem in vitam eternam, & per quem significantur &c. parte. 1. fo. 86. E.

Apostoli dicuntur montes. parte. 4. fo. 204. F.

Apostoli synagogae carne editi, per fructuosis oua designantur, parte. 3. fol. 75. E.

Apostoli dicti sunt filij Iacob & Israel, eo quod ad Christo vocati sunt praeteris tempore & dignitate. parte. 4. fol. 381. H.

Apostoli caeli dicuntur, & quare. parte. 3. fo. 111. F.

Apostolorum vel quorilibet praedicatorum vox dicitur turris vox, & quare. parte. 3. fo. 358. F.

Apostoli & praedicatores noui testamenti dicuntur viri misericordiae &c. parte. 3. fo. 432. E.

Apostoli & discipuli a Christo missi ad praedicandum per mundum, significantur per exploratores a Iosue missos ad explorandum Iericho. parte. 2. fo. 5. D.

Apostoli duodecim significantur per duodecim principes existentes cum rege David per singulos menses successiue. parte. 2. folio 211. H.

Apostoli alijq; discipuli & eorum successores, euangelium Christi per orbem praedicantes, significantur per sacerdotes arcam foederis portantes. parte. 2. fo. 6. H.

Apostoli dicuntur seniores, qui cum Iesu vel post Iesum fuerunt. parte. 2. fo. 33. B.

Apostolos vocat Mahumerus viros dealbatos. parte. 6. fo. 249. B.

Apostoli designantur per duodecim panes in mensa tabernaculorum. parte. 1. fo. 257. A.

Apostoli designantur per zabolō & Isachar, qui in Galilea possessionem acceperunt. parte. 1. fo. 374. G.

Apostoli quatuor epistolas scribentes sunt figurati in multis quaernitatibus. parte. 6. fo. 209. A.

Apostolorum verba sunt panes, lagana prophetarum, & quare. Vtriq; autem sine fermento scientiae saecularis &c. parte. 1. folio 217. B.

Apostoli aut apostolici viri vbiq; loquuntur ad populos his testimonijs aburuntur, quae iam fuerant in gentibus diuulgata &c. parte. 1. fo. 113. E.

Apostoli significantur per principes iuxta tabernaculum castrametates &c. parte. 1. folio 268. C. Et folio 275. H. Et folio 276. A.

Apostoli & euangelista dicuntur caeli propter vnitatem fidei & doctrinae. parte. 1. fol. 374. E.

Apostoli filios spirituales in ecclesia genuerunt Vnde per fratrem defuncti sine liberis, qui suscitare tenebatur semen fratris sui, fuerunt figurati sic eorum successores ad generandum filios spirituales in ecclesia sunt obligati. parte. 1. fol. 361. H.

Omnis apostolici & euangelici sermonis initium in prophetia cis libris initium praesignatur & finis, omnis apostolorum & successorum vita mysticis veteris Testamenti incerta est paginis. parte. 1. fol. 183. C.

Apostolicae consuetudinis est, vt quidquid viderint vile audientibus, & non repugnare praesentibus, de testimonijs alterius temporis confirmet. parte. 4. fol. 355. F.

Apparatus ex parte regalium semper est cum ira & cupiditate, cum App multitudine superba & potestate, apparatus autem Iudeorum semper fuit eum oratione & humilitate, & cum dei fiducia & pietate. parte. 4. fol. 435. G.

Apparitiones frequenter fiunt exterius, ad designandum dispositionem hominis interius, cui fit apparitio. parte. 1. fo. 67. F. G.

Apparitiones fiunt communiter secundum dispositionem interiorum ipsorum quibus fiunt. parte. 5. fo. 102. B.

Apparent angeli boni & mali, sed differenter in principio & fine. parte. 5. fo. 123. E.

Apparitiones angelorum in corporibus assumptis fiunt secundum proprietatem legationum ad quae mittuntur. parte. 2. folio 282. D.

Apparitiones angelorum sunt ad aliquid significandum, ideo formantur secundum conuenientiam ad illud, quia aliquando dicuntur deus, aliquando angeli nominantur, quia dei personae representant, & in eius persona loquuntur. parte. 6. fo. 177. C.

Apparitio demonum, qua apparent suis cultoribus fit per abstractionem a sensibus, & cum aliqua horribili passione corporis. Et hoc fit dei prouidentia vt &c. parte. 1. fol. 304. H.

Apparitiones demonum communiter magis fiunt in tenebris & in solitudine, quam in luce vel societate, & quare. parte. 1. folio 304. H.

Apparuit Christus post resurrectionem quotiens & quibus, parte. 5. fo. 88. B.

Apparere quod turpe est turpis est esse, Et quod formosum est apparere, formosius est esse. parte. 5. fol. 172. D.

Appellare licitum est ab inferioribus iudicibus ecclesiasticis ad summum pontificem, & ab inferioribus principibus & iudicibus secularibus

secularibus ad regem seu imperatorem, & vnde hoc originem accepit. parte. 1. fo. 350. C.

Appetitus quid est & quomplex est. parte. 6. fol. 67. H.

Appetitus in homine est duplex scilicet sensitiuus, & intellectiuus, & vterq; aliquando nominatur voluntas largè loquedo, quia solus intellectus dicitur voluntas. parte. 5. fol. 243. G.

Appetitus intellectiuus & sensitiuus fratres dicuntur, & tamen frequenter sensitiuus est potentior, & trahit ad se intellectiuum, quauis intellectiuus debet dominari. parte. 1. fol. 96. D.

Appetitus est duplex, scilicet naturalis & gratiae. Primus inclinatur ad conseruandum vnionem animae cum corpore & dissolutionem refugit, Appetitus autem gratiae inclinatur ad consequutionem gloriae &c. parte. 6. fol. 66. H.

Appetitus carnalis dicitur arcus fortis, qui sepe in hominibus moedic viriuitis tendit ad extra ad suum concupiscibile, tanquam arcus proiciens sagittam ad signum. parte. 1. fo. 120. E.

Appetitus gulae temperare a potu & epulis, & a delectationibus & molliissimis suauitatibus coercere &c. abstinentiae & crucis genus est. parte. 5. fo. 53. C.

Appetitus ardentius, quo potius nondum sumus, parte. 4. fo. 112. E.

Appetitus hominis non quiescit totaliter in adptione cuiuslibet boni finiti &c. sed quiescit in adptione boni infiniti, quod est solus deus. parte. 1. fo. 34. H.

Appetitus malorum radicatur in bono sensibili, quod habet modicum de bonitate, & sic eius appetibilitas cito transit, & eius adeptio fastidium inducit. parte. 3. fol. 136. G.

Appetitus felicitatis sume, procedit ex amore mutuo dei & creaturae rationalis. parte. 3. folio 355. C.

Appetitus vindictae vixari ex duobus potest, quae sunt contentio in aperto, & detractio in occulto. parte. 3. fol. 416. H.

Apponi ad populum suum, cum dicitur de patribus veteris Testamenti, quod intelligendum sit. parte. 1. fol. 12. A. Et fol. 121. A. H.

Appropinquare ad deum qui supra ipsum est aliquis non potest nisi a semetipso deficiat. parte. 5. fo. 105. C.

Aprilis vnde dicitur, & est primus mensis apud Hebraeos. parte. 1. fol. 146. A.

Vide etiam in Mensis.

Aprilem esse primum mensum apud Hebraeos, vt aliqui doctores catholici dicunt, stare non potest. parte. 1. fol. 146. B.

Apritudo potentiae ad bene operandum politice, sicut et habitus virtutum politicarum, sic aptitudo animae ad opera meritoria est per habitum gratiae & virtutum insularum, quas deo operatur in nobis. parte. 6. fol. 162. C.

Aqua habet humorem & vaporem, per humorem conuenit cum piscibus, per vaporem qui sursum eleuatur in aere, conuenit cum auiibus. parte. 1. fol. 183. C.

Aquarum natura bipertitum locum sortita est inferiorem in vna dalabili, superiorem in aura stabili, illum natantibus, hunc volantibus. parte. 1. fol. 127. B.

Aque superficies huc atq; illuc aura impellit. parte. 3. fo. 49. B. C.

Aque rotunditas potest demonstrari physice, sicut & terrae rotunditas. parte. 1. fol. 31. F.

Aqua quae in principio creationis fuit concentrica terrae & vnuerfo, an & quomodo facta sit eccentrica terrae, & concentrica lunae, vt apparere possit arida. parte. 1. fol. 31. G. Et fol. 33. C. D.

Aquarum pars est super caelos, pars sub caelo. parte. 1. fol. 322. G.

Aque superiores & inferiores non merè equiuocè dicuntur, sed quodammodo quasi analogicè. parte. 1. fol. 31. D. Et folio 33. D.

Aquas super caelum siderum esse non posse afferunt quidam, cum earum pondus exigit hoc, vt supra terram fluant &c. Sed quo modo modo ibi sint, ibi esse non dubitamus. parte. 1. fo. 24. F. G. Et fol. 27. A. B.

Aquas superiores diuisit firmamentum, scilicet caelum siderum ab aquis inferioribus, non solum secundum locum sed etiam secundum quasdam proprietates, essentialiter consequentes motum earum. parte. 1. fol. 31. D.

Aque aliquae sunt de natura celestis, alique de natura elementari parte. 1. fo. 25. D.

Aque omnes quae sub caelo sunt, inclinantur ad vnum locum, scilicet ad vnum centrum, seorsum a centro terrae ad quod centrum congregantur aquae, sicut partes terrae ad centrum terrae. parte. 1. fol. 31. C.

Aqua & terra licet in ripa maris communiter sint equalis altitudinis, tamè procedendo in mare per elongationem a terra, mare semper est altius terra. parte. 1. fol. 31. C.

Aque maris in Oceano, an in medio Oceani altiores sint, & contra naturam suam sic decinantur. parte. 3. folio 130. F. G. Et folio 139. H.

Aque vbi sunt congregatae, quae omnes partes terrae vsq; ad caelum tegerant &c. parte. 1. fo. 25. D. E. Item parte. 3. fo. 130. G.

Aquarum congregatio de qua in operibus f. dierum agitur, an & quomodo sit intelligenda per densitatem earundem, vel per earum receptionem in concavitatibus terrae. parte. 1. fol. 31. G. H. Et fol. 33. C. D.

Aquarum reuersio in mare potest dupliciter intelligi. parte. 3. fo. 342. G.

Aqua quamuis sit vna per continuationem vocatur tamen plures congregationes aquarum pluraliter propter multos numeros earum. parte. 1. fol. 25. E.

Aquas dulces, quae mari influunt, dicunt philosophi, vel ardente sole consumi, vel saluginis maris esse pabula: Sed aliter ecclesiastes dicit &c. parte. 3. fol. 342. E.

Aque inferiores & salae, significant infideles, concupiscentiarum & tentationum fluctibus sese quatientes, quae tunc separantur ab arida, quando infideles coercentur, ne aridam, id est animam domini scientem conturbent. parte. 1. fol. 26. A.

Aqua est maximè formabilis in res viuas, vnde & foemina hominum & animalium ceterorum sunt humida. parte. 3. fol. 70. H.

Aqua niuis ex aere est, sed aliq; aquae extra oriuntur. parte. 3. folio 25. F.

Aqua per glaciem in superficie durefcit, sed intus fluida est &c. parte. 3. fol. 72. B.

Aqua quando fundit abluit, rigat, & lapsum pedibus facit. parte. 3. fol. 114. E.

Aque viuè dicuntur & mortuae ad similitudinem animalium & plantarum. In quantum habent in se principium sui motus secundum augmentum & decrementum: vt aquae quae scaturiunt ex fontibus, dicuntur viuè. Aquae verò cisternales, mortuae. parte. 3. fol. 362. C. Item parte. 5. fo. 198. C. Et parte. 1. fo. 238. H. Et fo. 241. C.

Aqua naturalis tantum ascendere potest quantum descendere. Et sic est de aqua spiritali, scilicet gratia diuina. parte. 5. fol. 198. F.

Aque nauarum operatione sepius illustrant, qui in profundum mersi, missi ex ore oleo aquas sibi illustrant. parte. 1. fol. 24. B.

Aque inuidantes multis voluminibus impetu feruntur. parte. 3. folio 112. G.

Aqua corporalis deorsum fluit, aqua spiritalis sursum salit. parte. 5. fol. 198. E.

Aque calidae orientes & exeuntes de terra per modum fontis, conrahunt calorem a venis sulphureis quae ibi sunt, cuiusmodi fontes in pluribus terris inueniuntur. parte. 1. fol. 101. B.

Aquas calidas quas terras appellamus, quis primus repperit, & vbi parte. 1. fol. 100. H.

Aqua in vinum conuersa, miraculum dicitur, & miramur, cum alia maiora sint, sed ex vsu viluerunt. parte. 5. fol. 192. B.

Aque in vinum conuersio vtrum fuerit Christi primum miraculum. parte. 5. fol. 194. B.

Aqua miscetur vino in calice, & quare. parte. 6. folio 50. B.

Et si per aliquam negligentiam non apponatur, quid tunc. fol. 51. B. C. De ista materia vide parte. 5. fol. 206. G. Et fol. 240. A. Item parte. 6. fol. 50. H.

In aquis baptismalibus purgat virtus Christi passi immunditias mentis, & in aquis poenitentiae immunditias post baptismum contractas. parte. 1. fol. 296. D.

Aquis lustrationis utebatur populus Iudaicus, dum erat in terra promissionis &c. sed ducto populo in captiuitatem cessauit talis emundatio. parte. 3. fol. 220. F.

Aqua fluminis in Aegypto versa est in sanguinem, per quod designatur quod deus requirebat ab Aegyptiis sanguinem puorum in flumine exinctorum. parte. 1. fol. 132. D.

Aqua omnis Aegypti conuersa est in sanguinem. parte. 1. fo. 138. H.

Aquila dicitur rex auium, & viuut de preda. parte. 1. fol. 23. H.

Aquila mirabilis est in multis &c. parte. 3. fo. 76. D. G.

Aquila in rupibus inaccessis nidum parat, & in medio amethisum lapidem (qui omnia venena fugat secundum physicos) propter serpentes arcendos & quaedam alia secreta naturae collocat: Et horum mystificatio. parte. 4. fol. 107. E.

Aquila plus omnibus bestiis auiibusq; foetus diligit vt auit qui de animantium scripsere naturis. parte. 4. fol. 107. E.

Aquilae modus est quado portat pullos de loco ad locum, quod portat eos super dorsum, & quare &c. parte. 1. folio 161. G. Et folio 377. B.

Aquila altius volat ceteris auiibus, & habet tam acutum visum, vt in sublimibus volans, pisciculos videat in mari natantes &c. parte. 4. fol. 371. B.

Aquila secundum physicos ab acumine oculorum est vocata, & reliquae eius proprietates describuntur. parte. 1. fol. 369. F.

Aquila dum senio grauatur, quomodo excutit vetustatem. parte. 3. fol. 238. A.

Aquila tantam pre se fert similitudinem, quanta potest esse, de re mortali ad immortalitatem, parte. 3. fol. 238. A.

Aquila in porta templi ciuitatis Ierusalem fuit posita per Herodem, sub quo natus fuit Christus, quod fuit solum ad portam de eorum & imperij honorem, sed illam Iudæi zelo legis deiecerunt in terram, propter quod multi occisi sunt, parte. 4. fol. 9. F.

Aquila est signum romani imperij, parte. 4. fol. 211. C.

Aquila signum est imperij Romani, cuius alæ sunt duæ, acies duas notantes, parte. 6. fol. 238. D.

Aquila interpres primus ex Hebræo in Græcū, & quando floruit, parte. 3. fol. 2. F. Item parte. 4. fol. 23. A.

Aquilo ventus durissimus, parte. 4. fol. 248. E.

Ar metropolis est Moabitarum super ripam torrentis Arnon, olim possessa à gente veterima Emim & c. parte. 1. fol. 332. A.

Ara in qualibet erat titulus superscriptus illius idoli quod ibi venerabatur apud Athenienses, parte. 6. fol. 65. B.

Arabes sunt Sarraceni ab Ismaele & Cedar filio eius descendentes, qui melius ab Agar matre sua, Agareni dicebantur, sed maluerunt & c. parte. 4. fol. 43. A. C. Vide etiam in Sarracenus.

Arabia que & Saba appellata est, unde & quare sic dicatur, parte. 1. fol. 11. D.

Arabia est duplex, superior & inferior, parte. 4. fol. 43. C.

Arabici heretici sunt, qui animam cum corpore mori putant, parte. 1. fol. 137. A.

Aram est dictio æquiuoca. Vno modo significat patrem Loth, Alio modo significat quendam locum in Mesopotamia & c. parte. 1. fol. 61. F. Et fol. 80. G.

Aranearum tela studiose textitur, flatu venti dissipatur, parte. 3. fol. 23. B. D.

Arandi arcam adiuuenit Noe, in qua plus satis laborant animalia quam homines, ideo dicitur dedisse requiem hominibus, parte. 1. fol. 49. D. Et fol. 50. A. C.

Ararath regio est Armeniæ campestris & c. parte. 4. fol. 67. F. Itē parte. 2. fol. 180. A.

Arbe & Hebron & Mambre, synonima sunt eiusdem ciuitatis parte. 1. fol. 100. A.

Arbe est ciuitas, vt dicunt aliqui, propter quatuor gigantes ibi sepultos & c. Alij dicunt quod sic dicta est propter quatuor patriarchas ibi sepultos, & enumerantur & c. parte. 1. fol. 79. F.

Arbitrium Vide in Liberum arbitrium.

Arbitrij libertas ita seruatur vt in omnibus excellat gratia largitoris, parte. 4. fol. 137. A.

In arbitrio hominis esse vt saluetur qui negant, erubescant. Quo modo enim posceret ab homine deus, nisi haberet homo in potestate sua, quod poscerit debeat offerre, parte. 1. fol. 300. E.

Arborum acque herbarum prima creatio vtrum fuerit cum irrigatione pluuiarum & c. sicut modo solitum est fieri, parte. 1. folio. 35. D.

Arbor scientie boni & mali, quare sic dicta est, Et bona erat, & bonus fructus eius, parte. 3. fol. 179. F.

Arbor de cuius fructu comederunt protoparentes, dicitur Hebræi, quod fuerit ficus, parte. 1. fol. 41. H.

Arbores plantantur in montibus altis, & sicut edificia ad idolatriam excedunt, parte. 1. fol. 325. C. Et fol. 349. H.

Arbores & lucus iuxta templum non plantentur, nec voluptuosaloca relectione emolliant, parte. 4. fol. 338. B. Item parte. 2. fol. 23. C. Et fol. 175. H.

Arbor bona fructificat & obumbrat, ita homo bonus proximo prodest in bonis, & protegit à malis, parte. 1. fol. 26. A.

Arborum præputia id est primos flores seu gemmas auferre iubetur Hebræi, & quare, parte. 1. fol. 248. C.

Arbor nimis cito fructificans, postea citius fit minus utilis parte. 1. fol. 248. C.

Arca constructa Noe de lignis imputribilibus & Christus ecclesiam de victuris in sempiternum hominibus, que sicut arca natarat in fluctibus, parte. 1. fol. 51. A.

Arca linita fuit intrinsecus & extrinsecus propter magnum impetum aquarum, & quia diu stetit in aqua. Vasculum autem Moy si in quo erat positus, tantum linitum exteri, & quare, parte. 1. fol. 51. C.

Arca bicamerata habuit in inferioribus, tricamerata in superioribus, quinque ergo mansionibus distincta sunt, parte. 1. folio. 40. F.

In arca Noe ubi mensura coelitus datur, in inferioribus trecentorum cubitorum ponitur ligitudo, & quinquaginta latitudo: sumitas verò vnus cubiti spacio consummat, parte. 1. fol. 313. A.

Arca plures fenestras habuit, sed fuit vna principalior. Sed qualis fuerat notatur opinionones duæ, parte. 1. fol. 51. D.

Arca tam magna vtrum centum annis potuit fabricari à quatuor

hominibus, vel an alios fabros adhibuerit Noe, parte. 1. folio. 52. F.

Arca vtrum tanta capacitate, quanta describitur animalia omnia que ingressa dicuntur & c. eas eorum ferre potuerit, parte. 1. fol. 53. E.

Arca fuit profundata inter aquas per duodecim cubitos & plus parte. 1. fol. 51. D. Et fol. 57. G.

Arca quot cubitis intrabat aquam quando aque fuerunt in fortitudine sua, non enim intrabat quindecim cubitis & c. parte. 1. fol. 54. C. D. Et habes alteratione lōgā de hoc, fol. 55. B. D. E. G.

Arca Noe ad quos montes delata est, parte. 4. fol. 67. F.

Arcam salutis edificat, qui se ab amore mundi conuertit in corde, habens in se longitudinem, & trinitatis fidem, ac longitudinem vite & immortalitatis: latitudinem in charitate, altitudinem in spe, quare erigat & c. parte. 1. fol. 51. E.

Arca testamenti & arca testimonij solet dici quare & quando, parte. 2. folio. 7. F.

Arca quot & que in se habebat recondita, parte. 1. folio. 360. D. Item parte. 2. fol. 13. G. Et fol. 103. D. Item parte. 3. fol. 284. H. Itē parte. 6. fol. 152. B.

Arca veteris Testamenti dicebatur sancta, & quare, parte. 3. folio. 233. F.

Arca domini à folis Leuitis & in humeris portari debuit & c. parte. 2. fol. 103. D.

Arca vt dicunt Hebræi aliter transiit Iordanem quam populus, & quod arca portauit portitores suos, & quod cum sacerdotibus suerit subito transportata, parte. 2. fol. 7. H.

Arca portabat seipsum, hoc est dictum vt dicunt Hebræi, quod diuina virtute sic portabatur, quod leuitæ portitores eius nullum pondus sentiebant, parte. 2. fol. 103. H.

Arce duæ fuerunt, vt dicit. Rab. Sal. Vna que precedebat exercitum, in qua reuerter feruabantur primæ tabule fracte, eo quod erant scripte digito dei. Alia erat in medio progreditum & c. parte. 1. fol. 281. B.

Arca domini transeunte ad gentes, quando scilicet capta fuit per Philistæos mysticè significat, quod perijt sacerdotium Iudeorum, parte. 2. fol. 68. B. Interl.

Arca à tempore quo fuit capta per Philistæos vsque ad tempus in quo fuit posita in templo constructo per Salomonem, non habuit stabilem mansionem, parte. 2. fol. 70. G.

Arca testamenti quotiens, quando, per quem & quo translata fuit, parte. 1. fol. 345. B. Item parte. 2. fol. 70. A. B. Item parte. 3. fol. 284. G.

Arca cum transferretur à sacerdotibus in templum Salomonis, portæ vt Hebræi dicunt clausurunt se contra eos, sed cum orando dicerent psalmum: Memento Dauid & c. & venissent ad verbum illum. Propter Dauid seruum tuum & c. portæ se aperuerunt parte. 3. fol. 285. F.

Arca domini fuit amota de templo secundum aliquos tempore Achaz secundum alios tempore Manasse regis Iuda, simulacris in templo missis, & fuit arca traducta in domum Sellum & c. Sed reportata ad locum primum per Iosiam, parte. 2. fol. 237. B. C.

Arca testamenti non leguntur habuisse Iudæi post captiuitatem Babylonicam, nec propitiatorium, nec reposita in rationali summi sacerdotis, nec vnctioem regum & pontificum Et hoc etiam consentitur Iudæi moderni & c. parte. 4. fol. 443. G.

Archidiaconi, decani, curati, possunt dici alij prelatorum quia supportant eorum onera, parte. 1. fol. 172. D.

Archiepiscopus dicitur archisynagogus, & quare parte. 5. folio. 34. D.

Ad archiepiscopum, referendum est, quod per inferiores eo, corrigi non potest, parte. 2. fol. 252. B.

Archita philosophus? Sumpsit inquit à te supplicium nisi tibi iratus essem & c. parte. 1. fol. 10. C. D.

Arcturus est quedam constellatio & c. parte. 4. fol. 364. C.

Arcturus in axe cæli septem stellis lucet, semper versatur & nunquam mergitur, parte. 3. fol. 24. B. D. Et fol. 68. H. Et fol. 72. E. G.

Arcus celestis quare datus à deo, & quot habeat colores & c. parte. 1. folio. 56. A.

Arcus celestis nunquam nisi de sole respicendit, parte. 1. fol. 56. A.

Arcus dicitur iudicium domini, & ratio quare, & de eius varijs significatis, parte. 4. fol. 185. E.

Area, areola: & areolæ, quid dicantur, parte. 2. fol. 270. D.

Arena non accipitur in scripturis sacris communiter pro conuenuo sed discreto, vt non significat magnum fed multum, parte. 3. fol. 20. G.

Areola est portio terre bene feminata, que delectat valde visum quando incipiunt semina pullulare, parte. 3. fol. 363. G.

Argentum

Arg. Argentum, eloquium signat, parte. 4. fol. 121. E. Et folio. 221. F.

Argentum offert qui conficitur quod bene credit, parte. 1. fol. 238. E.

Argenti claritas ex visu seruatur, sine visu in nigredinem vertitur parte. 1. fol. 183. C.

Argentum sonat & lucet, parte. 1. fol. 209. D.

Arguens alium & existens in crimine an & quando peccet, parte. 5. fol. 28. C.

Argui grauius est quam accusari, parte. 3. fol. 94. A.

Argumentum dicitur tripliciter, parte. 6. fol. 163. F.

Argumentum ex quolibet sensu literali non potest fieri eque efficax apud omnes diuersimode sentientes, parte. 1. fol. 6. C.

Argumentum officax non habetur, nisi per literalem sensum, licet scriptura sacra habeat multiplicem sensum, parte. 1. fol. 3. G. Et fol. 6. B. Item parte. 6. fol. 134. F. H.

Argus qualis fuerit, describitur fabule poetarum, parte. 4. folio. 211. E.

Arida & terra quomodo differenter dicitur, Et arida raro in bono accipitur, parte. 1. fol. 321. A.

Aries si deo vouetur, sanctus appellatur, nec licet eum tōderi ad communes vsus, parte. 1. fol. 317. F.

Aries Christus dicitur, ducatur præbens ouibus, parte. 1. folio. 228. G.

Arietes dicitur duces Christiani gregis, parte. 2. fol. 130. E. Interl.

Aries qui pro Isaac immolatus est, non putatius, sed verus est ideo magis putatur angelum eum aliunde attulisse, quod ibi de terra post sex dies opa procreasse. Dicunt enim Hebræi, quod ibi fuit para? à principio creatiois mundi, scilicet sexta die, in qua formauit deus animalia, sed fictici reputandū est, parte. 1. folio. 68. A. C.

Arietis illius in signum qui pro Isaac immolatus fuit soler Iudæi in cornu clangere, parte. 1. fol. 78. B. C.

Arietes duo offerebant in cōsecratione summi sacerdotis, & quare, parte. 1. fol. 192. G.

Arioli sunt deceptores & adularores, qui veneficis verbis auditorum multorum corrumpunt, & à veritate auertunt, parte. 1. folio. 250. A.

Arioli, magi, & malefici, qui dicuntur, & quomodo differunt, parte. 4. fol. 296. D.

Ariopagus quid significat. Et unde dicitur, parte. 6. folio. 194. D. Et fol. 195. E.

Arista spicarum sumitas est, parte. 3. fol. 49. F.

Aristobolus post captiuitatem Babylonicam primus sibi imposuit diademata regni Iudæorum. A caprone enim Sedechie per cecclxxxiii, annos nullus fuit rex apud Iudæos præter istum & c. parte. 4. fol. 459. F. Et fol. 463. B.

Aristoteles si minus inter alios philosophos dicitur errasse, tamen errauit in multis & c. parte. 3. folio. 340. H. & folio. 343. C. Et fol. 373. C.

Arm armorum genera quinque sunt ad inuadendum. Inter que tria ferunt de prope, alia verò percuriunt à longè parte. 3. fol. 80. H.

Arma precipua quibus miles Christi armatur sunt patetia & benignitas & c. parte. 6. fol. 54. A.

Arma de directo plus sunt in defensionem quam in offensionem parte. 1. fol. 48. D.

Arma, scuta, & vexilla militum ponuntur supra sepulchra eorum, ad memoriam æternā, quod mortui sunt in defensione gentis sue, & unde hoc trahitur, parte. 4. fol. 454. H.

Armanur lectione illorum, qui ante aduentum Christi in lege iustificati sunt & nobis certantibus contra demones veniunt in auxilium. Et de hoc figura, parte. 2. fol. 4. F.

Armamentarium dicitur domus salus & c. parte. 4. fol. 44. A.

Aromatica in sepulchris regum cōburebatur, non solum cōtra cadaueris fetorem, sed etiā ad defuncti honorem, parte. 4. fol. 158. D.

Aromaticum domus quæ Ezechias legatis regis Babyloniæ ostendit, que & qualis fuerit, parte. 2. fol. 181. B.

Arrius in Alexandria vna scintilla fuit, eius flamma totū orbem depopulata est, parte. 5. fol. 146. H. Item parte. 4. fol. 264. D.

Arrius inter alios Hereticos videtur magis Christum soluisse, negans eius deitatem. Similiter soluit humanitatem, negans Christum habere animam humanam & c. parte. 4. folio. 263. H. Item parte. 1. fol. 236. H.

Arrius si verum literalem sensum habuisset huius dicti: Ego & pater vnus sumus. Et huius: Pater maior me est & c. non corruisset in heresim damnatam, parte. 1. fol. 8. B.

Arrius superbia inflatus, asseruit contra articulum trinitatis. Contra hunc errorem congregatum est cōcilium generale. cccxviii, episcoporum in Nicæa ciuitate Bithiniæ, parte. 6. fol. 252. F. H.

Arrius dixit, quod ex carne & verbo non est facta vna natura, sed ipsum verbum carnem assumpsit, non tamen animam, quia

verbum suppleret locum anime: Improbatur, parte. 5. fol. 187. G. Item parte. 6. fol. 138. E.

Arrius dixit quod pater & filius essentialiter distinguuntur, sicut & personaliter, quod est erroneum, parte. 5. fol. 186. D. Itē parte. 3. fol. 322. E.

Arrius dixit quod verbi secundum naturam verbi, sit factum: Et ex quo loco ad hoc sumit dicendi occasionem, parte. 5. fol. 188. D. Et fol. 234. G.

Arrius quomodo turpiter mortuus fuit, & per hoc sui complices confusi sunt, parte. 4. fol. 265. C.

Arrius per eum figuratur, qui multitudinem populi preparabat ad pugnam, parte. 4. fol. 472. H.

Arriani quod per simplices Christianos conuicti sunt, & catholicam fidem acceperunt, parte. 4. fol. 265. D.

Arrianus vide in Eremitas.

Arrogans quis dicitur, parte. 3. fol. 77. D.

Arrogantis proprium, vt cum rectum vel paruū etiā fererit, inde eleuetur, & quasi doctior reuerentiam à melioribus exigat parte. 3. fol. 35. A.

Arrogantes per humilitatis speciem ornari concupiscunt, ne videantur rumidi, vt sunt, quomodo & per quid, parte. 3. fol. 63. C.

Arrogantis modus est: suam scientiam nimis magnificare, parte. 3. folio. 63. H.

Arrogantes hoc proprium habere solent, quod auditoribus suis ne quid forte inordinate dixerint, tunc requirunt, cum se laudabiliter aliquid dixisse cognoscunt. Hoc autē faciunt, non quod de dictis suis ambigunt, sed quo ab auditorum iudicio fauores querunt, parte. 3. fol. 65. B.

Arrogantium fraus est, vt tūc de errore requirere studeant, quando se nouerint non errasse. Qui rursum requirere vel argui despicunt, si quando se errasse veraciter cognoscunt. Ibidem.

Arrogans non esse, sed videri humilis cupit. Ibidem.

Arrogantes multa & inepta loquuntur, & in locutione sua semper incipere student, quatinus ipsa locutione suspensos auditores faciant, quo quasi nouum audire aliquid expectent, parte. 3. fol. 65. E.

Arrogantes dum non possunt respondere iuste que sunt, reprehendunt mentiendo, que non sunt. Ibidem.

Arrogantis proprium est, vt multa que dicit pauca putet, pauca que audit, multa, parte. 3. fol. 66. B.

Arrogantes graue se damnum perpeti iudicant, si scientiam suam loquendi breuitate constringant. Tantū enim semetipsos credunt doctiores ostendere, quanto se potuerint multiplicitate loquacitatis aperire, parte. 3. fol. 66. B.

Arrogantes quia sepe sentiunt silentij reuerentiam non deseriendum sibi silentium exigunt, quod non merentur, specie tenus deum præferunt, parte. 3. fol. 66. B.

Arrogantes si qua obscurius dicunt, repetunt: non quo auditoribus profint, sed quo eorum iudicio videri eloquentes volunt. Ibidem.

Arrogans frequenter, vt reuerentius audiat, zelo veritatis loqui se dicit, licet amore propriæ laudis moueatur, parte. 3. folio. 66. D.

Arrogans mos est, quia qui ad blanda descendit vilescere se putat, ideo mox increpat, vt timeatur, parte. 3. fol. 67. A.

Arrogantes qui pro hominum laude volunt benigni apparere, ire motum deputant quidquid geritur censura disciplinæ, & dū pro hominū laude benigni volunt apparere, à bonis rectoribus opprimi estimant, quos inuitos cernunt à vicijs cocereri, parte. 3. folio. 67. A.

Arrogantia difficilium quam auro caremus & gemmis, parte. 3. folio. 324. F.

Arrogantes inueniunt prædicatores, humiles verò contemptores, parte. 3. fol. 400. A.

Arrogantes ecclesie defensores quamuis ordinem dicendi non teneant, tamen aduersarios virtute doctorum perturbant, parte. 3. fol. 61. A.

Arrogans non aduersariorum dicta superare sed suam sapientiā ostentare festinat, parte. 3. fol. 61. B.

Arrogantium grauis labor est, si quod sapiunt non ostendunt parte. 3. fol. 61. C.

Arrogantis modus est cum disputat, de scientia & eloquentia se iactare, parte. 3. fol. 61. H.

Arrogantium prædicationem nullus admittet, si non aliquid humilitatis imagine permiserit, parte. 3. fol. 63. F.

Arrogantiæ vicium aliquando inuentibus fortiter in sacerdotibus & Leuitis, qui ad exemplum humilitatis positi sunt in circulo altaris velut specula quadā: & de altari domini quod

debet incensu suauitate fragrare, odor terribis superbię retinet. parte. 2. fol. 34. B.

Arrogantiam persona designatur per Eleazarum, qui elephantē interficiens occubuit. parte. 4. fol. 443. A.

Arrogare sibi hominem quod nō est: sicut grauis culpa est, sic culpa nulla est, si humiliter dicat quod bonum est. parte. 2. fol. 180. B. Item parte. 3. fol. 66. B.

Art. Ars nescit vicium: Et si in omnibus artibus male agitur, non ex eis, sed ex hominibus. parte. 3. fol. 185. B.

Ars licet imitetur naturam, tamen opera artis non assequitur naturę perfectionem. Et hinc est, quod tinctores pannorum non possunt facere colorem ita viridem sicut natura in terrę nascens tibus facit. parte. 5. fol. 27. C.

Ars & natura sicut procedunt de imperfecto ad perfectū, ita etiā reuelationes diuine secundū promissum tēporis, quia prophetę posteriores ad tēpus Christo appropinquates, clariore habuerunt reuelationes de Christo, quę priores. parte. 5. folio. 67. C.

Ars magica reperta fuit in parte orientali respectu Iudeę, vbi Balaam magus habitabat, quia a tempore iudicium Iudę cepērunt magis artibus vti. parte. 4. fol. 9. G.

Ars magica vel diuiniua quecunque, non se extendit ad aliquid requirendum ab intelligentijs separatis. parte. 4. fol. 297. B.

Ars magica nescit benedicere, nec demones, Impiorum nullus benedicere nouit. parte. 1. fol. 302. E.

Ars magica quecunque, per demones est, vt sunt consultations & pacta quedam, & ligaturę que sunt in quibusdam rebus suspendendis & alligandis &c. parte. 6. fol. 48. A.

Ars tentoria primum per Iahel adiuuata est. parte. 1. fol. 46. F.

Ars ad interpretandum somnia, dicebatur diuina scientia. De qua dicunt Socratem exclamasse Atheniensibus, laudantem scientiam diuinationis somniorum, & dicentem: Absit hoc a me, vt hanc vestram quam experti estis per somnia dicam esse falsam sententiam, sed &c. parte. 4. fol. 303. F. G.

Artes mechanicę sunt quedam hominis inuamenta in corporali vita, & significantur per bestias & iumenta. parte. 1. fol. 27. H.

Artes mechanicę a quibus & propter quid iuuentę sunt. parte. 1. folio. 47. G.

Artes omnes absque doctore non discimus. Sola hęc tacēdi, tam vilis & tam facilis vt pceptore non egeat. parte. 3. fol. 345. E.

Artibus liberalibus ne Christiani imbuerentur prohibuerūt pagani. parte. 2. fol. 77. A.

Artaxerxes secundum Iosephum fuit filius Darij Hytaspis, & vocat eum Xerxes dimunutiue. Secundum verō Rab. Sal. fuit filius Aueri & reginę Hester. parte. 2. fol. 254. H. Et fol. 270. H.

Artaxerxes secundum Rab. Sal. nomen commune est regum Persarum: sicut reges Romanorum nomine regni vocabantur Cęsares, & omnes reges Aegypti Pharaones. parte. 2. folio. 245. G. Et fol. 248. D.

Artaxerxes qui epistolam accusationis a Samaritis suscepit, & uenit Ierusalem & templum construi, quis fuerit. parte. 2. folio 245. F. G. Et fol. 249. C. D.

Artaba est genus mensurę continens tres modios, sed cuius quantitas sit modius hęc acceptus non habetur. parte. 4. folio 330. D.

Artelabus. parte. 1. folio. 234. D. Item quid dicitur & vnde oritur &c. parte. 4. fol. 60. E. Et fol. 388. G.

Articuli fidei duodecim: licet quidam distinguant quatuordecim, quorum quidam pertinent ad diuinitatem, & quidam ad humanitatem. parte. 6. fol. 272. F. Et fol. 273. C.

Articuli fidei sunt pncipia omnium credibilium, & ideo fides (que est virtus intellectualis) est illius intellectus, qui est proprie habitus principiorum. parte. 4. fol. 204. D.

Articuli duo sunt principales nostre fidei, scilicet articulus sanctę trinitatis, & articulus incarnationis. parte. 4. fol. 292. B.

Articulus vnitatis diuine essentie: & articulus siue puidentię, quātum ad pncipationem boni & pncipationem mali. Illi duo articuli semper fuerunt necessarij ad salutē. parte. 4. fol. 592. C.

Articuli duodecim notant in duodecim lapidibus preciosis. parte. 6. fol. 272. F.

Artifices eiusdem artis inuidia inuicem cōcitantur, & quare. parte. 4. fol. 128. G. Item parte. 5. fol. 47. B.

Artifex in edificatione quatuor agit. Primo disponit modū fundamenti, secundū disponit quantitatē edificij. Tertio cogitat illud bene stabilire. Quarto ponit lapidem angularem, cui possint alij coniungi. parte. 3. fol. 70. G.

Artifex creatus completo artificio, remouet manum suam ab eo; quia tamen factor est, & non conseruator. Sed artifex optimus deus, quia non solum factor, sed etiam cōseruator est. pō.

abstrahit manū, quia si subtraheret a formato, illud in nihilum decideret. parte. 3. fol. 292. D.

Arua tempore pacis sunt speciosa, quia sunt bene culta & fructificata, & sic dicuntur metaphorice cantare: Et e contrario conticere, quādo sunt destructa ab aduersarijs, sicut patet dicitur ruderere, quādo viret: & plorare quādo aret. pte. 4. fol. 146. F.

As allis est genus numi. parte. 5. fol. 37. B.

As in ponderibus hoc est, quod in numeris est vnum. parte. 5. folio. 157. B.

Ascalon antiquitus vocabatur Philistim, vnde & regio postea vocata est Philistea, & habitatores eius Philistim. parte. 4. folio. 359. E.

Ascensus in labore est descensus in voluptate. parte. 3. fol. 19. E.

Ascensio Christi figuratē significatur. parte. 2. fol. 144. A. Et fol. 307. H. Et fol. 308. C.

Ascensio Christi in Ioseph fuit figurata, qui scilicet Ioseph currū meruit, & pteco pteconauit ante eum: sic Christus ascendit currum celestis regni. parte. 1. fol. 107. E.

Ascendens Christi vestigia in loco, quo stetit adhuc sunt, & locus ille non potuit continuari pavimento cum reliqua strarum parte, respuens quecunque ei applicabatur, excussis in ora apponentium marmoribus &c. parte. 6. fol. 164. F.

Ascendunt differēter Elias, Enoch, & Christus. parte. 3. fol. 436. A. B. Item parte. 2. fol. 162. A. D.

Ascensus contemplationis philosophorū, & etiam theologorū sanctorum, incipit in admiratione, quia doctores sancti vidē res scripturas sacras, confidentes de diuino auxilio, intellectum earum sanum inquirere ceperunt, non sic philosophi, quibus non fuit reuelatum. parte. 3. fol. 271. C.

Ascendere incipiens, quia multos inuenit obstitentes, a linguis eorum petit liberari. parte. 3. fol. 275. F.

Asia duplex, scilicet maior & minor, & de earum situ, & earū nominatione. parte. 6. fol. 240. D. Et fol. 242. E.

Asia pars qdam Afie, que pprrie dicitur Asia, q̄tis Afiam alij dimidiū orbem terrarū, alij tertiam partem posuerūt. pte. 2. fol. 15. F.

Asini vt nascerentur velocissimi, arbitrantur quidam ana (sic enim nuncupatus est) onagros asinabus admisisse, & huiusmodi reperisse concubitus. Alij dicunt quōd equarum greges ab asinis primus fecit ascendi. parte. 1. folio. 100. F. Et folio. 101. B. Item parte. 2. fol. 243. A.

Asina Balaam quōd illa verba intellexerit vel formaret, non est sic accipiendum, sed formata fuerunt, virtute angeli mouentis linguam Asinę ad prolationem verborum in confusione ipsi Balaam. parte. 1. fol. 304. D.

Asinus qui portauit ligna holocausti, quando Abraham voluit immolare & cecidit eundem (vt Hebręi dicūt) equitatur est rex Messias quando ueniet &c. parte. 1. fol. 133. C.

Asinam (cui dominus insedit, quādo ingressus est Ierusalem) quidam subiugalem dīctam putant: Et quare. parte. 1. folio. 17. B. Item parte. 4. fol. 415. G. Item parte. 5. fol. 64. C. D.

Asinus vtrum & quomodo verē & proprie nominari possit vir literatus & contemplantioni deditus. parte. 1. folio. 120. D. Et folio. 121. D.

Aspectus impudicus est valde periculosus, quia Dauid tam sanctus & bonus per hoc fuit tractus in adulterium. parte. 2. folio 108. C.

Aspectus arcę bene fuit prohibitus Leuiticis & dei cultoribus, imo etiam introitus tabernaculi, donec omnia essent inuoluta sub pona mortis, nec experientia aliquo modo retraheret ad videndum ea que interius essent. parte. 1. fol. 272. D. Item parte 2. fol. 67. D. Et fol. 69. G.

Aspersio sanguinis victimę super populum fuit in signum profelhionis legis. parte. 1. fol. 174. F. G.

Aspersi sunt sacerdotes & eorum vestes sanguine. parte. 1. folio 193. F.

Aspersio sanguinis septenam denotabat expiationem que signabatur per septenarium. parte. 1. fol. 219. H.

Aspis inanisima in Aegypto a quodam patrefamilias domita, quotidie de caverna egressa, a mensa eius annonam percipit parte. 6. folio. 214. A. Item parte. 3. folio. 42. F. Item parte. 4. folio. 96. E.

Assiduitas mēdaci jocosij vel officiosi dupliciter dicitur esse mala, & quare. parte. 3. fol. 394. H.

Assyrii vnde sortiti sunt nomen, & de situatione terrę assyriorū parte. 1. fol. 11. C.

Assyriorum regio fuit ab Euphrate vsque ad Tigrim & quos antiqui Assyrios vocant, nos Syros, partem ponentes pro toto parte. 4. fol. 41. A.

Assyriorum

Assyriorum regnum incepit ab antiquo Bello. &c. parte. 2. folio 397. D.

Assyriorum regum supplicatio. parte. 2. fol. 292. E. F.

Assyriorum regum hic motus est, transferre gentem sibi subiectam de terra sua natia ad aliam, vt sit magis secura de ei subiectione. parte. 2. fol. 292. E. F.

Assyrii dupliciter abusi sunt potestate a deo eis cōcessa cōtra Hebręos &c. parte. 4. fol. 26. D.

Assyrii ducentes decem tribus in captiuitatem, posuerunt vt dicit Rab. Sal. idola que coluerunt super humeros eorum in itinere, vt sic apparet, quōd dii quos colebant nō poterūt eos saluare contra Assyrios. parte. 4. fol. 365. C.

Assistentia angelorum bonorum & etiam malorum coram deo tripliciter sumitur. Primō proprie. Secūdo large. Tertio largisime &c. parte. 3. fol. 66. D. G. Item parte. 2. fol. 291. D.

Assumptio beatę virginis, debet esse valde celebris omni populo Christiano. parte. 2. fol. 145. G.

Assumptio beatę virginis figuratē significatur per exaltationem Ester, que ducta est ad cubiculum regis Aueri. parte. 2. folio. 307. H.

Assumptio beatę virginis pro allegoria adaptatur ad psalmum: Domini est terra & plenitudo eius &c. parte. 3. fol. 118. H.

Astare dupliciter accipitur vt de angelis dicitur. parte. 2. fol. 291. D. Item parte. 3. fol. 66. D. G.

Asteriscus vnde & quid dicitur. parte. 1. fol. 20. D.

Astygates rex Medorum & Persarum somnium habuit, quod cōiectores sibi exponentes, dixerūt de filia sua nasciturum filium, qui totam terram illam occupaturus esset &c. parte. 4. fol. 78. G. H. Et fol. 330. A. B. Item parte. 5. fol. 130. B.

Astronautica quomō deum laudare dicunt. parte. 3. fol. 73. H.

Astrorum curibus qui vitas hominum & gesta perquirunt, & qui auium volatur & huiusmodi obseruāt, castra domini poluunt &c. parte. 2. fol. 100. C.

Astrologia & astronomia quomodo differūt. parte. 1. fol. 13. H.

Astronomi qui dicuntur, & astronomia quid sit, & quomodo diuidatur. parte. 1. fol. 13. H.

Astrologia, geometria & alia huiusmodi, ideo despectę sunt a nostris, quia nihil ad salutē pertinent, sed mittunt in errorem, & dū student in his curā animę non habent. parte. 6. fol. 105. F.

Astrologia partim naturalis, & partim superstitiosa est. parte. 1. folio. 13. H.

Astrologi licet in circumotione motuum planetarum ecētricos & epicyclos posuerunt, tamen non ex hoc certitudinaliter habet, quōd ista sint causę talium uarietarum &c. parte. 3. folio. 72. G.

Astrologi quomodo quedam legant in publico, & quedam (scilicet licet quomodo est superstitiosum & falsum) legunt in secreto. parte. 3. fol. 301. G.

Astronomia vbi & per quos primo inuenta est. parte. 4. fol. 69. G. Item parte. 2. fol. 181. C. G. Et fol. 182. D.

Astronomi, an perceperunt vel non. Et quare non in scriptis reliquerūt miracula facta in retrogradatione & statione & edipsi solis tempore Christi: & quomodo error non contigit in conspectu &c. parte. 2. fol. 181. F. Et folio. 182. B. C.

Astronomiam an sciuerunt Abraham & Isaac &c. an primus ex Abraham docuit in Aegypto. parte. 1. fol. 83. A. C.

Astruphus longobardorum rex in Italia multum afflixit ecclēsię. parte. 6. fol. 263. C.

Ast. Auerus, de quo fit mentio in libro Ester, de hoc quis fuerit, vatrie loquuntur doctores, & per annos regum disquirunt. parte. 1. fol. 305. A. C. D. F. Et fol. 306. H.

Aueri coniuuiū an fuerit vni vel duplici. parte. 2. folio. 305. F.

Auerus mandauit populum requiescere durantiū nuptijs Ester ab operibus seruilibus, & solutione tributi per omnes prouincias. parte. 2. fol. 106. H.

At. Athenę quid & vnde dicitur &c. parte. 2. fol. 187. H. Item parte 1. folio. 10. D.

Atramentarium Gręce calamarium, quia in eo calam reponuntur. Alij significantius thecas vocant, quia scriptorum calamos tegit parte. 4. fol. 224. B.

Atrium quod erat circa tabernaculum describitur. Erat namque platea magna sub diuo, habens in longitudine centum cubitos &c. parte. 1. fol. 186. H.

Atrium quare circa tabernaculum fuit ordinatum, parte. 1. folio. 187. H.

Atria tria habuit templum Salomonis. Et quomodo appellabatur, & vbi situata &c. parte. 4. folio. 5. F. Et folio. 162. B. Et fol. 222. G. Item parte. 3. fol. 277. H. Item parte. 2. fol. 137. C. D.

Attributa diuina sunt idem cum essentia diuina, tamen signantur per modum qualitatum sibi adiacentium, & sic comparatur comę, quia sicut comę inherēt capiti & adjacent ei. parte. 3. folio. 363. H.

Attributa trium personarum in diuinis que & qualiter dicuntur parte. 3. fol. 387. H.

Auaritia est sagax & versuta, multos sibi subiugat. parte. 1. folio. Auaritia. 63. A.

Auaritia quā detestabilis sit. parte. 1. fol. 19. D. E.

Auaritia multa mala inducit. parte. 1. fol. 303. B.

Auaritia dicitur idolorum seruitus. Quod intelligendū est similitudinarię & nō proprie, sicut etiā quodlibet viciū idololatrię dici potest per tale modum loquendi. parte. 1. fol. 344. H.

Auaritia idololatrię equat, & quare. parte. 6. folio. 95. E. Et folio 108. D.

Auaritia quomodo & quare dicitur peccatum ceteris grauius & scelestius. parte. 3. fol. 397. B.

Auaritię genus omne reprehenditur in tribus. parte. 5. fol. 26. B.

Auaritia & superbia quomodo & qua cōsideratione dicit vtraque esse initium omnis peccati. parte. 6. fol. 123. A.

Auaritia & superbia dicuntur titiones fumigantes, & quare. parte. 4. fol. 18. D.

Auaritia qui vastatur in mente, impetiginem habet moraliter in corpore, que si in paruis non compescitur, sine mensura dilatat. parte. 1. fol. 232. F. H.

Auaritia dum animū delectat, exulcerat, quia dum acquirere nititur, ad inimicitiam accenditur. parte. 1. fol. 252. F.

Auaritia quare & quomō est excecatio mentis & obtenebrationē inducit in omnibus operibus. parte. 5. fol. 26. D.

Auaritia desideratis rebus nō extinguit, sed augetur. Nam morē ignis cū ligna que cōsumat acceperit, excrescit, & vnde videt ad momentum flamma comprimi, inde paulō pōst cernit, dilatarī parte. 3. folio. 43. A.

Auaritię stimulis multi excitantur in his que appetūt, & si eos dē obtusi sensus homines cernimus, & qui ad bona videnda cecī sunt, excitātibz premijs ad peragenda vigilantes sunt. parte. 4. folio. 410. F.

Auaritia que omne genus hominum quasi totum corpus comaculatur, designatur per lepram toto corpore florescentem. parte. 1. folio. 237. E.

Auaritia est velut amphora, & quasi os patens, que os cordis in ambitu apertum tenet. parte. 4. fol. 410. F.

Auaritia designatur per radicem iuniperi, que radix est omnium malorum quasi spinarum. parte. 3. fol. 56. F.

Auaritia doctoris ecclēsiastici quedam est bona, & quedam perueria. parte. 4. fol. 392. E.

Auaritia clericorum & religiosorum quā damnabilis sit. Nā plerique estimant mendicantes religiosos hypocritas, habentes speciem religiositatis propter questum, & nō propter Christum, & sic faciunt Christo barbam de straminibz, secundū estimationē malorum. parte. 2. fol. 46. H. Et parte. 6. fol. 47. H.

Auarus & cupidus differunt. parte. 6. fol. 161. A. C.

Auarus hinc inde infidiatores metuit, & continua molestia torquetur. parte. 3. fol. 43. A.

Auarus furripit aliena, aliquando per elationem, quia querit preesse. Rapitaliquando timore penurię, cū sua sibi sufficere non posse suspicatur. parte. 3. fol. 43. B.

Auari poena dicitur ad similitudinem illius qui nimis comedit, & sic artatur intra pellem ventris, que non potest vltra extendi, inde tunc causantur torfiones & dolores, & sic tales rapine veruntur in dolorem raporis iudicio dei punientis. parte. 3. folio. 43. C.

Auaro deest tam quod habet, quā quod non habet. parte. 1. fol. 19. D. Item parte. 3. fol. 122. G.

Auaritiam latentem, paruulę rei cupido signat. parte. 4. folio 123. A.

Auari idolum est pecunia. parte. 3. folio. 201. D.

Auari plerumque penuria puniuntur. parte. 2. fol. 56. H.

Auari designantur per accipitrem, qui mansuetus videtur, parte. 1. folio. 346. F.

Auaritia & inuidia quā detestabilia vicia sint exemplo monstratur. parte. 1. fol. 42. F. G.

Auarius nihil est Romanis & Iudeis, Gręcę & Latine testantur Istorie. parte. 4. fol. 9. E.

Autorem esse alicui rei contingit dupliciter. parte. 3. fol. 85. A.

Autores quāto iuniores sunt tantō perspicaciores: & ingenijs floruisse, & valuisse diligentia: omnium iudicio confirmantur eruditissimorum. parte. 1. fol. 20. B.

Autōr principalior effectus est administrator forme quę materię

Aut.

& quomodo hoc intelligendum. parte. 3. fo. 88. A.
Autores psalmodum secundum Hiero. fuerunt multi, secundum autem Augusti. fuit precipue David. parte. 3. fo. 87. B.
Autor libri sapiencie fuit vocatus Philo, discretissimus Iudeorum, qui licet Græce ex sententijs Salomonis ipsum cõpilauerit, nõ tamen est eius autor principalis, sed Salomon. loquedo de autoribus humanis. parte. 3. fo. 368. C.
Autor libri ecclesiastici fuit Iesus, filius Sirach: quẽ scripsit tempore Simonis, filij Onie, vel post parte. 3. fo. 387. F.
Autor libri ecclesiastici non videtur orasse pro consecratione fidelium in vnã ecclesiam, sed magis orabat pro consecratione Iudæorum in Iudæa dispersonum, & in captiuitate detetorum. parte. 3. fo. 424. C.
Autor libri ecclesiastici & alij Iudei licet ignorarent modũ implẽdi mysterium Christi quantum ad conditiones particulares, tamẽ credebant in quodam generali, quod multa miracula fierent in aduentu Messie in Iudæa. parte. 3. fo. 424. D.
Autor libri ecclesiastici fuit Hebræus, licet scripserit hunc librum Græce, interferuit tamen hoc nomen Hebraicum scilicet Iesus. parte. 3. fo. 432. D.
Autoritas iudicandi notatur per cathedram Moyfi in qua sedesunt scribẽ & pharisii, qui eligebantur à populo ad iudicandũ tanquam magis periti. parte. 5. fo. 70. G.
Autoritas sanctorum & reuerẽtia, vbi vt sancti locuti sunt, semper debet à fidelibus venerari. Vbi autem vt homines & ex opinione locuti sunt, aliter &c. parte. 1. fo. 9. C.
Autoritas librorũ Tobie, Iudith & Machabeorum: non est efficaç ad probandum aliquid quod in contentione vel dubiũ venit, & inter apocrypha cõputantur. parte. 2. fo. 240. C.
Autoritates Virgilij & Homerij quidam de Christo exponere nituntur, in hoc multum errantes. parte. 1. fo. 14. C. D.
Aud. **Audacia** sicut in via seculi fortitudinem, timor debilitatem parit, ita & in via dei audacia debilitatem, timor dei fortitudinẽ. parte. 3. fo. 14. E.
Audientibus magis opera suadet quã verba. Ideo magnis precõijs remunerandi sunt qui negligentibus magistris de folijs verbis proficiunt. parte. 6. fo. 115. F.
Audiores plures simul magis proficiunt, quã vnus solus, & quare. parte. 3. fo. 439. E.
Audiores, duo faciunt attentos, parte. 3. fo. 32. C.
Auditor humilis in auri aureẽ comparatur, & quare. parte. 3. fo. 331. B.
Audiores sunt sara per que discipuli trãseunt cum sollicitẽ doctores inspicunt quomodo vnũ quem que atrahere possint ad salutem & cõspicias vellunt, fricant &c. parte. 5. fo. 40. E.
Auditorio in publico quidquid faciẽdum cognouimus: mutua inter nos colloquutione tractemus, & qualiter singula castigacione cordis vel corporis complere valeamus, solerter perquiramus. parte. 2. fo. 263. B.
Audiores verbi dei per cyphos signantur, qui ad vocem predicationum vino scientie replentur &c. parte. 1. fo. 179. A.
Aue **Aueris** negat deum habere rationẽ causẽ efficientis in productione mundi, & tamen dicit eum habere rationem causẽ finalis. parte. 6. fo. 195. C.
Auersio paruulorum, & prosperitas stultorum, est occasio mortis culpe, & perditionis gehennẽ, paruulorum scilicet sensu, & stultorum quantum ad deum. parte. 3. fo. 310. H.
Aues innituntur pennis volantes vt pisces quibusdam suis alis natantes. parte. 1. fo. 27. B.
Aues sua norunt tempora, vt sciant quando ad calida festinãtes loca, rigorem hyemis declinare debeant, & veris principio ad solitas redire regiones. parte. 4. fo. 124. A.
Aues plurimę, & si in terris aliquando requiescunt, fortis que faciunt, non tamen de terra sed de mari viuunt, & libentius mari quã terra vtuntur. parte. 1. fo. 27. E.
Aues que sine aquis nõ viuunt, que etiam in profundo sepe sicut pisces latent, nõ nunquam super terram egredi solent, maxime cum foetus faciunt & nutriunt. parte. 1. fo. 27. E.
Auium garrũ & volatu an & quãdo sumi possit diuinatio. parte. 4. fo. 9. G. H. Vide etiam in Auguria.
Aues & animalia bruta, suo garrũ vel volatu, aliquos euentus & effectus sentiunt, eo quod non habent intellectum distrahentem, videlicet sensitiuum, & secundum talem immutationem, nãcipiunt garrũ vel mouere deloco ad locum. parte. 4. fo. 9. G. H.
Aues & volucres quo die & de qua materia sint producte, & quare potius de elemento aque creatẽ dicantur quã de alijs elementis. parte. 1. fo. 27. C.

Aues & pisces vtrũ ex elementis sint producte passiuẽ solum, aut etiam actiuẽ. parte. 1. fo. 27. C. Et fo. 30. F. Et fo. 33. G.
Auium natura ex aquis processit, sed in aere habitationem acquiuit sibi. parte. 1. fo. 283. A.
Auium esum, non ferarum, non quadrupedum, nec terrestrium animalium deus populo in deserto nauicanti de manna celesti tribuit, & quare. parte. 1. fo. 283. A.
Auferam de spiritu tuo &c. habet translatio nostra, sed in hebreo habetur: Auferam de spiritu tuo. Similiter: Auferens de spiritu qui erat in Moyse &c. Et satis consonat cum translatione Chaldaica: sed postea per vitium alicuius scriptoris fuit interposita u. &c. parte. 1. fo. 284. B.
Auferam de spiritu tuo &c. quomodo intelligẽdum. parte. 1. fo. 282. A. B. D. F. Et fo. 284. A. B.
Auferes malum, i. malignum de medio tui, secundum Græcum, in masculino genere, non hoc malum, quamuis intelligi possit aliter, vt vnusquisque malum vel malignum ex seipso auferat &c. parte. 1. fo. 359. A. B.
Augurium quid sit &c. parte. 1. fo. 248. C.
Auguria, diuinationes sunt per garrũ seu volatũ auium. parte. 1. fo. 306. C. D. Et fo. 351. C. Item parte. 2. fo. 182. H. Et fo. 235. B. Item parte. 4. fo. 9. G. H.
Auguribus, & is qui in cędentibus auspicia captant, lupi ferunt omina, aut vulpes, aut accipitres, aut corui, aut aquile, aut huiusmodi, que Moyse his de causis norauit immunda. parte. 1. fo. 306. F.
Augustus dicitur est Octavianus Cesar, & quare. parte. 4. fo. 370. F.
Augustus Cesar quare madauit, vt describeretur vniuersus orbis parte. 5. fo. 129. C.
Auicenna Mahometum suum prophetam reprehẽdit de premia tione futura in alia vita. parte. 5. fo. 234. F.
Auidus acquirendi pro damno blasphemar, pro precijs rerum mentitur, peccat, & ita tota die non est in eius ore laus dei. parte. 3. fo. 185. A.
Auis in Aues &c.
Aulam celestem nullus cum corruptione presentis vite potest intrare, sed ante obitum suum debet quisque corporis castigacione & cordis compunctione regni pulsare introitum. parte. 2. fo. 309. E.
Aures suas qui abscondit ne audiat, & terga in faciem legentis obuertit, quomodo intelligit, ad quem sonus vocis vix accessit. parte. 1. fo. 206. H.
Aures ad que & qualia, & quomodo patere vel claudi debeant. parte. 1. fo. 132. F.
Aures quedã sunt claudẽs, & alię aperiẽde. parte. 1. fo. 307. B.
Aurifex vas necessarium facere volẽs, frequenter admouet igni, subdit malleis, rasorijs perfringit, vt purgatus fiat, vt ad speciem quam prospicit artifex, perueniat. parte. 1. fo. 324. B.
Auriga quãdo videt bouem onere depressum, subleuat iugum, vt alleuiatus vires resumat ad laborãdum. parte. 4. fo. 346. G.
Aurora est medium inter tenebras noctis & lucem perfectã diei. parte. 5. fo. 119. H.
Aurum quantum sono vincitur, tantum splendore vincit cętera metalla. parte. 1. fo. 195. A.
Aurum Arabicum purissimum quod de Saba offertur domino: est preciosissimũ quod de Ophir offertur. parte. 4. fo. 196. B.
Auri minerę que sunt in montibus prouincię Ophir à leonibus & bestijs squilissimis inhabitantur, & quomodo aurum inde abduci possit. parte. 2. fo. 146. G.
Aurum in regione valde frigida, videlicet aquilonari, generatur in visceribus terrę à calore solis terram penetrante, & materiam digerente, que magis est digesta in auro quã in alijs metallis. parte. 3. fo. 69. G.
Aurum, vite vel sapientie claritatem signat. parte. 4. fo. 121. E. Et fo. 221. F.
Aurum signat charitatem, quia sicut aurum omnia alia metalla excelsit, sic charitas omnia dei dona. parte. 6. fo. 243. B.
Auro & margaritis & monilibus adornatẽ, ornamenta cordis & corporis perdidit. parte. 6. fo. 220. A.
Aurum, argenti & lapides preciosi triplicem doctrinam bonam signant, scilicet lignum, fornũ &c. salã & curiofam. parte. 6. fo. 37. H. Et fo. 38. C.
Aurum, argentum, lapides preciosi, hęc tria edificant contemptores seculi, qui sua omnia pauperibus dant. parte. 6. fo. 37. F.
Auster vnde incipiat flare. parte. 3. fo. 68. H.
Austeritas vite requiritur in euangelij predicatorum. parte. 5. fo. 13. H.
Auxilium nostrum est dei respectus. parte. 3. fo. 143. E.

Aug.

Aui.

Aur.

Aux.

Auxilio dei desistente, laborare potes contra vicia, sed non vincere, & te presso tua praua consuetudine humiliabitur cor tuum, vt discas clamare ad dominum &c. parte. 3. fo. 1247. A.
Auxilium humanum, deo etiam nobis auxiliante in via morum non est contemnendum, Nam homines in hoc fuit dei adiutores. parte. 1. fo. 281. C.
Ax **Axis** cœli habet arcturum, qui septem stellis lucet, semper versatur, & nunquam mergitur. parte. 3. fo. 24. B. D. Et folio. 58. H. Et folio. 72. E. G.
Az **Azymis** vti quando & quare filijs Israel à deo fuit præceptum. parte. 1. fo. 72. E.
Azuma comedere, est pure & simpliciter viuere. parte. 1. fo. 348. F.
Azuma comedit: qui recta opera sine corruptione vanę glorię facit, & mandata misericordie sine peccati admixtione. parte. 1. fo. 279. E.
Azorus vrbs, Palestinorum potentissima de quinque: quam Sargon, qui & Sennacherib (Septem enim nominibus dicitur est secundum Hieronymum) misit Thartan duce exercitus, expugnauit & tenuit parte. 4. folio. 41. B. C.

B **Baal** singularis numeri: idoli Sydoniorũ. parte. 4. fo. 125. B. Interl. Itẽ parte. 2. fo. 33. E.
Babel vna in Hebreo scribitur tres literas tantũ scilicet per duplicem Beth, & Lamech parte. 4. fo. 146. C.
Babylonia, nomẽ ciuitatis est, & etiam prouincię. parte. 6. folio. 175. D. Item parte. 4. fo. 110. 381. C. D.
Babylonia ciuitas magna. Et dicit Philosophus quod magis erat dicenda regio clausa muris quã ciuitas. parte. 4. fo. 30. E. & fol. 31. C. & fol. 175. H. & fo. 305. B. & fo. 375. G.
Babylon ciuitas, vt dicit Hieronymus, habebat muros qui in quadro erant edificati, & quodlibet iatus habebat sedecim miliaria, quare faciunt octo leucas. parte. 4. fo. 31. C.
Babylonię regnum quomodo & per quem cępit esse multum potens: & quando cępit debilitari &c. parte. 4. fo. 392. C.
Babyloniõrum idolum principale fuit Bel: aliud minus principale fuit Nabo &c. parte. 4. fo. 80. B.
Babylonia fuit triplex. vna Chaldæorum alia est in Aegypto. tertia est Roma. parte. 4. fo. 381. C.
Babylon vbi regnabat Nabuchodonosor, est in medio climate terrę habitabilis. parte. 4. fo. 303. H. Item est in Asia Babylonia. parte. 3. fo. 276. D.
Babylonij per tria confidebat semper manere in sua potentia, primum fuit multitudo incantatorum, secundum scientia astrologorum, tertium potentia mercatorum. parte. 4. fo. 81. G.
Babylonicis regni gloria modicum durauit respectu aliorum regnorum. parte. 4. fo. 54. F.
Babylonię regni destructio iusta fuit propter sex vicia in illo regnãtia. parte. 4. fo. 392. D. F. G.
Babylon metropolis Chaldæorum fuit incensa pro magna parte per Cyrum & Darium. parte. 4. fo. 205. F.
Babylon ciuitas dicitur mare desertum, propter attenuationem Euphratis, quia Persę & Medi obidentes Babylonem, & non potentes eam capere propter murorum altitudinem & spissitudinem, ideo ciuitate diuiserunt fluium Euphraten (qui per arcus per mediam ciuitatem transibat) in multos riuos, & sic per arcus illos intrauerunt. parte. 4. fo. 41. G. Item. parte. 4. fo. 69. G.
Babylon capta fuit tempore conuiuij celeberrimi, quod Balthasar rex fecit, & eadem nocte captus & iugulatus &c. par. 4. fo. 307. A. B.
Babylonia destructa, non postea reedificata est, sed dicitur in medio esse lacus serpentibus &c. Duę ciuitates apud Medos dicuntur facte ex ea &c. parte. 4. fo. 31. E.
Babylonis vsq; hodie tantum reliquę manent, quam posuit deus in sempiternam solitudinem &c. parte. 4. fo. 245. A.
Babylonij erant intenti circa curius siderum: vnde & astronomia primo fuit inuenta in Chaldæa secundum aliquos. parte. 2. fo. 181. C.
Babilonij triplici ratione fuerunt puniti. parte. 4. fo. 41. D. F.
Babylonij multum innitebantur constellationibus & ideo fecerunt idolum in veneratione constellationis, que apud vulgares vocat Gallina pullinaria, & apud literatos dicitur Pliades, & sic aliqui faciebant imaginem solis, & aliqui lunę. parte. 2. fo. 177. B.
Bac **Baculus** est vas argenteum in quo recipitur sanguis agni immolati. parte. 1. fo. 147. H.
Baculus pontificalis ex inferiori parte pigit, superius in anteriora extenditur, & quid hoc significat. parte. 3. fo. 288. B.
Baculus in scriptura accipit pro fulcramento virtutis. parte. 1. fo. 1068. G.

Balaam famosus erat in arte magica & in carminibus potens. Non enim habebat potestatem vel artem verborum ad benedicendum sed ad maledicendum. parte. 1. fo. 302. B. Et fo. 303. F.
Balaam secundum communem opinionem dicitur fuisse Eliu buzites, qui fuit vnus de quatuor amicis Iob contra eum disputantibus &c. parte. 3. fo. 228. C. Item primum vir sanctus & propheta dei, postea per inobedientiam & desiderium munerum, dum Israeli maledicere cupit, diuini vocabulo nuncupatur. parte. 1. fo. 78. E.
Balaam in scripturis nunc vituperabilis, nunc laudabilis ponitur &c. parte. 1. fo. 304. B. C.
De balaam scribitur. Sermo dei positus est in ore eius, & spiritus dei factus est super eum, quamuis hoc difficile inueniatur de quolibet prophetarum scriptum. parte. 1. fo. 304. C. E. Et fo. 307. B. Et exten sius fo. 308. E.
Balaam fuit propheta dæmonum, & etiam propheta domini, & quomodo. parte. 1. fo. 302. C.
Balaam prophetę si à Moyse scriptę sunt, quanto magis ab his qui cum eo habitabant in Mesopotamia: apud quos tanquam discipulos huius artis, magnificus habebatur. parte. 1. fo. 303. A.
Balaam quomodo interpretatur, & quibus conuenit sua interpretatio. parte. 6. fo. 226. B.
Balaam quare loquente asina territus non fuit &c. parte. 1. fo. 303. B. Et fo. 304. D.
Balaam maledictionem cur deus impediẽbat, cum talis maledictio non potuisset nocere populo, nisi deus permisisset: & ex hoc magis notificata fuisse diuina potentia. parte. 1. fo. 307. C.
Balaam prophetans de statu populi Israeli: à principio vsq; ad finem, nunquam tamen aliquid tangit de infortunijs eorum, licet multa talia eis deuenirent &c. parte. 1. fo. 310. A.
Balaam populũ Israeli: commendat in quinque in statu datione legis vsq; ad tempus quo terram promissionis possederunt. parte. 1. fo. 310. C.
Balaam quatuor prophetie videntur respicere quatuor status populi Israeli: Quorum primus ante legem, scilicet ab Abraham vsq; ad dationem legis &c. parte. 1. fo. 310. B.
Balaam propheta commendat Abraham in quatuor &c. parte. 1. fo. 310. B.
Balaam quomodo interfecit fuit. parte. 1. fo. 318. H. Et fo. 319. A.
Balaam querens augurium recedebat à societate aliorum, & quare. parte. 1. fo. 304. G.
Balbutiẽdo prout possumus excelsa dei facta resonamus. parte. 4. fo. 58. B.
Balduinus, secundus rex Ierusalem successit fratri suo Godofrido, anno domini millesimo centesimo, & de eius mirabili victoria de Sacracenis sub vexilli crucis signo. parte. 6. fo. 269. C. D.
Balsamum, parte. 3. fo. 412. B. Et exten sius. E. F.
Balthasar à suis cubicularijs interfecit, sed secundum glossam interfecit est ab exercitu Persarum & Medorum. parte. 4. fo. 110. 37. A. B.
Baptismus non habuerunt patres veteris testamenti, & tamen saluati sunt, sed quomodo. parte. 5. fo. 194. H.
Baptismi figura præcessit in veteri testamento. parte. 1. fo. 296. A. B. E. F.
Baptismus fuit figuratus in lege Moyfi & in prophetis. parte. 5. fo. 119. D.
Baptismus per diluuium significatur, cuius aqua quindecim cubitis excreuit super omnem altitudinem montium. Sic hoc sacramentum transcendit omnem sapientiam superbiorum &c. parte. 1. fo. 53. F.
Baptismalis sacramenti figura fuit circuncisio solemnissimã &c. parte. 2. fo. 8. D.
Baptismi & circuncisionis coequatio & differentia. parte. 6. fo. 11. B.
Baptismi sacramentum significatur per transitum Iordanis. parte. 2. fo. 6. H. Et fol. 8. D.
Baptismus quomodo figuratus est in lauacro pedum virorum qui apparuerunt Abraham. parte. 1. fo. 69. F.
Baptismi mysterium & spiritualium hostium interitus designatur per mare rubrum & Pharaonis submerisionem atq; Aegyptiorum. parte. 1. fo. 122. F.
Baptismus Christi sanguine consecratus, significat mare rubrum, hostes à tergo sequentes cum rege moriuntur, quia peccata præterita in baptismo delentur. parte. 1. fo. 153. A.
Baptismus gentium & hereticorum & eorum qui non plena fide recipiunt, non lauant in salutem. parte. 4. fo. 231. A.
Baptizari per mundũ quasi per desertum post transitum maris rubri ducuntur, nondum habentes promissam patriam. parte. 1. fo. 1055. E.

Baptizatus in Christo in aqua & in spiritu, scias te infectari Aegyptios, & ad seruitium reuocare, rectores, mundi & spiritales nequitas, quibus ante seruiti &c. parte. 1. fo. 152. F. Baptismi apertionem, non diuisionem signauit diuisio maris. parte. 2. fo. 137. B. Baptismo consecratus qui per sensualitatem aliquando a gratia in baptismo recepta deicitur, significatur per Sanonem Nazarem de ceptum per Dalilam. parte. 2. fo. 82. B. C. Baptismus per vas aeneum quod mare dicitur, significatur, & quare. parte. 2. fo. 140. E. Baptismus per puteum significatur. parte. 1. fo. 90. E. Baptismus aquae per doctores Hebrorum attestatur futurus. Ait enim Rabbi Barachias, Sicut fuit redemptor primus sic erit & ultimus Redemptor primus, i. Moyses, fecit ascendere puteum, sic redemptor ultimus qui est rex Messias ascendere faciet aquas &c. parte. 6. fo. 281. G. H. Et fo. 282. A. Baptizauit Ioannes baptista ante Christum, & quare. parte. 5. fo. 189. F. Et fo. 190. A. Baptismus Iohannis Christus subiit, & quare. parte. 5. fo. 191. B. Item parte. 5. fo. 281. F. G. Baptismus Iohannis ante baptismum Christi tantum profuit, quantum catechumini nondum baptizatis prodest doctrina fidei. parte. 5. fo. 196. B. Baptismus Iohannis quare non statim cessauit baptizato Christo, cum ad ipsum manifestandum ordinaretur. parte. 5. fo. 196. D. Baptismus Iohannis iteratur, baptisma domini non iteratur, & quare. parte. 5. fo. 190. A. Item parte. 2. fo. 8. F. G. Baptismus Iohannis fuit quaedam praeparatio baptismi Christi de proximo venturi. parte. 5. fo. 13. H. Et fo. 90. D. Baptismus Iohannis fuit quaedam protestatio faciendi poenitentiam, & disponendi ad baptismum Christi, in quo datur gratia iustificationis. parte. 6. fo. 197. B. Baptismus Christi & baptismus Iohannis differunt. parte. 5. fo. 196. C. Baptismus Iohannis conuenienter factus est in Iordanis flumine, & quare. parte. 5. fo. 90. G. Baptizatus est Christus tribus de causis. Ibidem. Baptizato Christo verum conueniens fuit coelum aperiri, & an vel quam differenter tunc & in passione aperta sit ianua coelestis. parte. 5. fo. 91. C. Baptismatis Christi quinque mentionem faciunt, & quasi ad ipsum praebent aditum. parte. 5. fo. 201. D. Baptismus est triplex, i. aquae sanguinis, & flaminis. Vel sic. In aqua, in poenitentia & in sanguine. parte. 5. fo. 120. H. Item parte. 6. fo. 143. D. Baptismus in primitiua ecclesia ad tempus collatus fuit in nomine Christi, sed nunc confertur in nomine patris & filij & spiritus sancti, & quare. parte. 5. fo. 91. B. Item parte. 6. fo. 34. B. Baptismus per Christum significatur, & de quibus baptizandi sunt instruendi. parte. 2. fo. 4. H. Baptizandi & catechizandi infantes, exemplum datur. parte. 5. fo. 102. E. Baptizatus baptismum Christi recipit spiritum sanctum, & efficitur dei filius adoptiuus. parte. 5. fo. 91. D. Baptismus poenitentiae vis est, sine quo poenitentia non prodest. Est enim sicut sanguis, qui est vita carnis. parte. 1. folio. 22. 4. Interl. Baptismalis efficaciae causa principalis, est mysterium incarnationis per quam filius dei uiniuit sibi humanam naturam. parte. 5. fo. 101. F. Baptismalis efficaciae causa secunda est mysterium passionis Christi. Ibidem. Baptismi potestas est apud dominum, & ministerium dedit seruis suis ut ipse baptizatorum tantum sit in domino, & ne sint tot baptismi quocumque baptizata. parte. 5. fo. 190. A. Item parte. 6. fo. 34. A. Baptismatis unitas per apostolos toto orbe praedicata per quid significata fuit. parte. 2. fo. 27. C. Baptismus & alia sacramenta ecclesiae in effusione sanguinis Christi habuerunt efficaciam. parte. 5. fo. 139. D. In baptismatis sacramento sicut & in alijs solus Christus operatur, Alij uero sunt ministri. In labore & mente sunt differentes, in operatione indifferentes. parte. 5. fol. 190. B. Item parte. 6. folio. 33. H. Et folio. 34. B. C. In baptismum potestatem excellentiae Christus sibi tetinuit, & consistit, in quatuor. Primum quod ipse solus baptismum instrueret &c. parte. 5. fo. 190. C. In baptismum Christus duplicem habet virtutem propriam. Vnam diuinam. Aliam quae competit ei secundum naturam humanam. parte. 6. fol. 34. C. Baptizatus uirtus vel sapientia nihil operatur in baptismum, propter quod non refert per ministerium maiorem vel minorem baptizari.

parte. 6. fo. 34. F. Baptismus Iuda, non Iuda sed domini est. parte. 5. fol. 190. A. Baptizati a Iuda non rebaptizantur, sed baptizatus a Iohanne. parte. 6. fo. 197. A. Baptisma domini nihil differt, siue per bonum siue per malum tradatur ministerium. parte. 5. folio. 190. A. Item parte. 6. fo. 34. A. Baptizatus per ignorantiam a non baptizato, sed tamen recte fidei, an ille debeat rebaptizari. parte. 6. fol. 197. A. In baptismum, unde est tanta uirtus aquae, ut corpus tangat, & cor abluat, nisi faciente uerbo, non quia dicitur, sed quia creditur. parte. 6. fo. 26. E. Baptizare per se, & minus docti possunt perfecte autem euangelizare multo difficilius est, & rarioris operis. parte. 6. fo. 34. F. Baptizandi in aqua uerbum mundat, Detrahe uerbum, & quid est aqua nisi aqua. parte. 6. fol. 23. E. In baptismum spiritus sanctus datus terminat uitam ueterem quae fuit sub peccato, & inchoat nouam quae est in gratia. parte. 6. fo. 130. B. Baptismus dicitur spiritus sancti receptio, & quare. parte. 6. fo. 164. D. In baptismum per fidem & confessionem parentum liberantur a daemone paruuli, qui necdum per se sapere uel aliquid agere boni possunt aut mali. parte. 5. fo. 103. E. Item parte. 6. fo. 67. B. Baptismus datur in duabus naturis, corporali, & spiritali &c. parte. 6. fo. 164. A. Baptismatis sacramento, ubi peccato fideles moriuntur, & sanguine lenta opera ablui cognoscuntur, quasi sanguine aqua infecta fluere uidetur. parte. 4. fo. 47. B. Baptismus sanguinis, solum est quod nos puriores reddat quam aqua baptismi, de quo dicitur, Baptismo habeo baptizari &c. parte. 2. fo. 308. E. Baptismus sanguinis & baptismus aquae comparantur ad uicem, & utrum istorum praeter temeritatem altero praeratur. 2. parte. 2. folio. 38. F. Baptismus in sanguine & in poenitentia, quare & quomodo iudicatur. parte. 6. fo. 143. A. B. Baptizatorum quidam suscepro baptismum, ad secularia redeunt &c. quidam uero permanent & dulcedine seruant, Et ad hoc figura datur parte. 2. fol. 7. A. Baptismus est ad ueniam: uita bona ad coronam. parte. 6. fo. 28. F. Baptismi mysterium cuiusque datur, sibi uinea locatur, ut bene operando in ea exercatur. parte. 5. fo. 66. D. Et fo. 111. F. In baptismum quando nos uingimur oblatis, sicut efficiuntur dominice passionis: cuius baptismus imaginem gerit. parte. 1. fo. 228. F. Baptizatus & non alius pertinet ad corpus Christi. parte. 6. fo. 164. A. Baptismo Christi indigent sanctificati in utero, ad hoc ut sint Christo incorporati. parte. 5. folio. 14. H. Item parte. 6. fo. 281. G. Baptizato non imponitur aliqua poenitentia satisfactoria pro peccatis praeteritis, & quare. parte. 4. fo. 157. D. Baptismus tollit irregularitatem. parte. 6. folio. 119. G. Vide etiam folio. 118. E. Baptismus quare non est reiterabilis sicut poenitentia. parte. 6. folio. 144. F. G. H. Baptismus an & quomodo possit dici quaedam generatio. parte. 6. folio. 144. H. Baptisma Christi & apostolorum ante eius passionem an & quale baptisma fuit. Arguitur pro & contra cum responsione &c. parte. 5. fo. 197. C. D. Baptizandi & baptizati qui & quales esse debeant in constantia. Et de hoc figura. parte. 2. fo. 40. F. Baptismi sacramentum datur a sacerdotibus, datur etiam in necessitate a simplicibus laicis &c. parte. 1. fo. 341. D. Barrabas interpretatur filius magistri, uel patris eorum. parte. 5. fo. 180. A. Et folio. 84. A. Barba, uiriliter sexus & aetatis index: uirtutem solet significare. parte. 2. fo. 252. E. Barba est ornamentum uiri. parte. 1. fo. 237. B. Barbam radere apud Assyrios erat ualde ignominiosum, & adhuc est. parte. 2. fo. 235. E. Barbam capiti rasura, apud antiquos Iudaeorum fuit. parte. 3. fo. 8. B. Item parte. 4. fo. 351. D. Et fol. 123. A. C. Et fol. 170. A. Et fol. 350. E. Et fo. 368. B. Barbam Iudeos Christo euulsisse, licet non sit scriptum in euangelijis tamen fuit paratus hoc sustinere &c. parte. 4. fo. 86. B. Barbari dicuntur omnes populi, exceptis Hebraeis Graecis & Latinis. parte. 3. fo. 256. B.

Bariona

Bariona quid dicitur &c. parte. 5. fo. 52. D. Barnabas & Barfabas an unius uel duorum nomen sit. parte. 6. fol. 172. B. C. Baruch fuit notarius Ieremie, a tempore Ioaachim filij Iosiae. parte. 4. fol. 202. D. Baruch secundum Ra. Sa. moleste ferebat, quod ipse non esset affectus spiritum prophetiae, quia diu seruiert Ieremie, sicut Io sueminister Moysi & Elifus minister Eliae. parte. 4. fo. 166. F. G. Baruch liber apochryphus est apud Hebraeos, ibi dem. F. Bafan regio est quae pecoribus abundat propter pascua &c. parte. 1. fol. 370. A. C. Basiliscus statu suo aues volantes per aera occidit. parte. 4. folio 96. E. Et fol. 29. A. Bathuel secundum Iosephum, erat frater Rebeccae, & Laban erat iunior eo. Ra. Sa. uero dicit, quod erat pater Rebeccae. parte. 1. fol. 80. D. H. Et fol. 83. A. Batas Hebraice bath eadem mensura quae Ephraim, sed solum in illiquidis uini olei & huiusmodi. parte. 4. fol. 284. A. Item parte. 2. fo. 141. D. Beatiudo quid est. parte. 3. fol. 131. B. Beatiudo & poena nunquam conueniunt. parte. 1. fol. 203. B. Beatiudo siue uita aeterna in quo consistat essentialiter. Similiter & beatiudo hominis. parte. 6. fol. 234. F. Beatiudo consistit essentialiter in aspectu uero ipsius diuinitatis, & perfecta eius fructio: accidentaliter autem consistit in aspectu humanitatis Christi. parte. 5. fol. 54. C. Beatiudo dupliciter dicitur. Vno modo in re, Alio modo in spe. parte. 3. fol. 262. G. Ita parte. 5. fol. 18. G. & fol. 242. C. Item parte. 6. fol. 10. H. Beatiudo hominis quae principaliter in anima erit, an per corpus gloriosum perficiatur an impediatur. parte. 5. fol. 70. F. Beatiudo differenter consistit in aspectu diuinitatis, & in aspectu humanitatis Christi. parte. 5. fol. 54. C. Beatiudo celestis non potest ab electis haberi, nisi prius quodammodo ad eos descendat in presentia. parte. 6. fol. 272. B. D. Beatiudinis bona per fidem cognoscimus certitudinaliter, quod sunt in deo obiectiue, & in beatis spiritibus subiectiue. parte. 4. fol. 204. D. Beatiudinis uita erit omnibus, sed non omnibus eadem dignitas. parte. 4. fol. 269. B. Beatiudo omnis in animo, qui melior est corpore, & nunquam homo est beatus per id quod est eo inferius: ergo per nihil terrenum, sed per iustum animum fiet & corpus immortale &c. parte. 3. fol. 103. F. Beatiudo prout habetur in uia consistit in perfectioe uic actiue & contemplatiue &c. parte. 3. fo. 262. G. Beatiudo uera est hominis, non aduersus carere quae in presentia sunt, sed aeternae sapientiae perceptione laetari. Quod est in hac uita domini uoluntatem cognoscere, & in futuro eius uisione perfrui. parte. 3. fol. 312. A. Beatiudinis finem in quo posuerunt philosophi, & quomodo. parte. 5. fol. 198. D. Beatiudinem aeternam uterque hominum sexus secundum meritum percipiet, & ubi hoc figuratum fuit. parte. 1. fol. 313. H. Beatiudo licet sit reddenda pro operibus uirtuosiss generaliter, tamen per quandam appropriationem dei, reddenda est pro omnibus operibus misericordiae specialiter. parte. 3. fo. 252. 4. G. Beatiudo uera pro misericordiae operibus reddet, & immiseriam cordis misericordia est infligenda. parte. 3. fol. 254. G. H. Beatiudinum excellentia superuirtutes politicas. parte. 5. folio. 18. F. G. H. Beatiudines quomodo differenter attribuuntur donis spiritus sancti & quatuor uirtutibus cardinalibus, & a uirtutibus seu donis quomodo distinguuntur. parte. 5. fol. 23. C. D. Beatiudines septem, & septem dona spiritus sancti, & septem petitiones orationis dominicae, inter se conferuntur. parte. 5. folio. 18. A. B. Beatiudinum praemia an ad futuram uitam pertineant, an ad praesentem, uel quae ad praesentem, & quae ad futuram. parte. 5. folio. 23. D. Beatiudines sunt octo, quae & qui earum sunt effectus. parte. 5. fo. 18. D. Beatiudinem non suscipit apud animum iustorum aspecta poena reproborum, & quare. parte. 5. fol. 168. A. Beatiudinis gradus distincti siue mansiones in celestibus significatur per fores. parte. 1. fol. 368. D. Beatiudinis adeptio in terra uiuentium significatur per possessionem in terra promissionis. parte. 2. fo. 24. D.

Beatiudinem futuram significant dicta ueteris testamenti, & ad hoc sunt referenda. parte. 6. fo. 45. G. H. Beatiudo aeterna comparatur terrae in qua fluit lac & mel. parte. 1. fol. 251. A. Beatiudinis aeternae bona fuerunt in lege figurata. parte. 1. fo. 267. F. Beatiudo quae requiem aeternam continet, quomodo acquiritur, & de cognitionibus beatiudinis aeternae. parte. 1. fo. 251. D. Beatiudo lilio comparatur, & quare. parte. 5. fo. 158. A. Beatiudinis aeternae uarij status. parte. 1. fo. 265. E. Beatiudinem aequalem non omnes beati fortuantur, sed quidam ceteris excellentiorem: & ubi hoc in lege figuratum. parte. 1. fo. 313. E. F. Item parte. 2. fo. 25. C. E. Beatiudo terrena in quatuor consistit: contra quae saluator quatuor in oppositum inducit. parte. 5. fo. 141. G. Beatiudinis diuinae perpetuitatem, Hebraei (qui literam maxime sequuntur) concedunt, sicut & nos. parte. 1. fo. 316. D. Beatus quis dicitur. parte. 5. fo. 19. B. Beati reficiuntur in teris in conspectu diuinitatis Christi, & exterius in aspectu humanitatis Christi. parte. 5. fo. 216. D. Et parte. 6. folio. 36. C. Beati qui quiescunt a laboribus suis, habent quietem in deo ipso perfruendo. parte. 5. fo. 140. H. Beati non quiescunt ab omnibus operibus generaliter loquendo quia continue & aeternaliter uident, amant & laudant deum sed quiescunt ab operibus laboriosis. parte. 6. fo. 140. H. Beati uiri plena diffinitio. parte. 3. fo. 87. A. Beatus est qui recordatur se aliquid boni operis fecisse coram domino, & obtulisse munera beneplacita deo, uirtutes, & animi & ornamenta pietatis. parte. 1. fo. 320. B. Beati qui propria peccata lugent, sed beatiiores qui aliena desunt, ut timor domini, quaedam plures, sicut paupertas spiritus &c. sed beatiudo profusa uniuersum populum beatificat, qui scit iubilationem. parte. 2. fo. 10. E. Beatorum locus tria continet, quae fuerunt figurata per illa tria quae in tabernaculo interiori uel Testa, continebantur. parte. 1. folio. 177. D. Beati quomodo & quare delectentur in poenis damnatorum. parte. 4. fol. 108. G. Belphégoridolum est quod apud Madianitas, praecipue a mulieribus colitur, & est species turpiditatis, sed scriptum uix reperitur quae uel qualis sit, uel cuius forma: forte nec auditorum polluat. parte. 1. fo. 311. B. Belzebub est princeps demoniorum, & caput cunctorum daemonum qui in hoc seculo dimicant. parte. 4. fo. 394. F. Begardi sanctitatem simulantes propter quosdam, non propter salutem animarum, quibus comparantur. parte. 5. folio 71. D. Bel idolum unde nomen traxit, per quem institutum, & uariatum nomen apud diuersos fortitur. parte. 1. fo. 304. F. G. Item parte. 3. fo. 245. D. F. Et fo. 381. C. D. Item parte. 4. fo. 72. E. F. Et folio. 244. A. Et fo. 330. C. Item parte. 5. fo. 154. F. Et fol. 37. E. Et folio. 42. A. Bel quomodo colebatur. parte. 4. fo. 330. G. H. Bellantes suis uiribus confidentes, & in apparatu magno, in equibus & ceteris, magis quam de deo, frequentiter superari leguntur. parte. 4. fo. 58. H. Bellantiu optima dispositio est ista ita quod per nimiam separationem aduersarij non ingrediantur aciem, & per nimiam coniunctionem unus non impediatur alium ad inuadendum aduersarios. parte. 4. fo. 354. C. Bellare absque duce non tamen est uituperabile apud Romanos, sed etiam vincere sine duce. parte. 2. fo. 302. G. Bellatorum dei in ordine, multa est diuersitas. parte. 1. fo. 319. F. G. Bellatores utantur temperate uictorijs habitibus, cum modamine misericordiae, & humiliter, & ne superstitiosa uideatur obseruatione. parte. 4. fo. 81. D. Bellum per antiphrasim dicitur, quia non est bonum. parte. 1. folio. 324. A. Bella quis primo adinuenit, & res bellicas. parte. 1. fo. 46. E. In bellis plus ualeat sapientia quam uires. parte. 3. fo. 329. G. Et fo. 112. E. Et fo. 331. H. Belli euentus est uarij. parte. 1. fo. 299. D. Bello potius uincit quandoque paucitas iustorum quam multitudo peccatorum. parte. 1. fo. 118. E

C

Bellorum tempore multa mala occurrunt, Nam in bellis trahuntur dilipatur, respicit pietas, districtio soluitur, qua soluta, infirmorum castitas violatur, parte. 6. fo. 118. B.

Bellum deum plueri quid sit parte. 3. fo. 43. B.

Bellum sanctificare quid est, parte. 2. fo. 13. C.

Bellum corporale aliquando fit pugnando, de prope, manu ad manum, aliquando de longe, vt sagittando, vel funda lapides iaciendo, parte. 3. fo. 299. D.

Bellum iustum quod, & quale dicitur, parte. 2. fo. 12. F. G.

Bellum iustum cum quis susceperit, cui bellare fas est, vtrū aperta pugna vel infidijs vincat, nihil ad iusticiam interest, parte. 2. folio. 12. F. G.

In bello vtrū licitum sit infidijs & cautelis vtrū arguitur contra & pro cum responsione & solutionibus argumentorum, parte. 2. folio. 12. G.

Bellū ingredi, quadruplices inepti prohibebantur in veteri lege & qui sunt tales &c. parte. 1. fol. 333. F.

Bellum quando licite intrare valebant, & pugnare cum aduersarijs sacerdotibus ve. Te. est, parte. 1. fo. 267. G.

In bello quolibet iusto pugnantes moueri non debent propter lucrum temporale sed zelo fidei, & amore iusticie, etiam quando christiani pugnant contra infideles, parte. 2. fol. 312. H.

Bella à fidelibus sunt committenda, non cupiditate sed charitate parte. 1. fol. 64. E.

Bellum iustum habentes dirigunt angeli sancti, & eos adiuuant, & personam principis specialiter conseruant, & non solum in campo, sed etiam in refugio malorum destruendo, parte. 4. fol. 473. D.

In bello videntur aliquando interfici, etiam paruuli, ppter enormitatem criminis, parte. 1. fol. 318. H.

Ad bellum pergentibus cautela datur ex mortalitate Saul, parte. 2. fol. 98. D.

Bellum iustum inuenitur motum in sacra scriptura à plurimis causis, & enumerantur duodecim, qui talia bella, & vbi gesserunt &c. parte. 1. fo. 318. H.

Bella infesta fuerunt causa desolationis regni Romanorum, parte. 1. fo. 309. H.

Bella Christianorum quatuor contra infideles & iniquos, significatur per quatuor bella Dauid & seruatorum eius contra aduersarios parte. 2. fol. 120. D.

Bella in plerisque contingit fortiter perire, & in alijs eneruiter expugnari, & quomodo ista differunt. In istis excitatur virtus, ne extolli debeant, in illis omnimodo extinguitur, ne subsistant, parte. 1. fo. 278. E.

Bellando contra vicia tria requiruntur scilicet contritio vera, confessio integra, & satisfactio perfecta, & per que ista designantur, parte. 2. fo. 55. D.

Bello quo pugnatur aduersus vicia, inepti reputantur, qui molles & effeminati sunt, elati per superbiam, & occupati nimis circa cupiditatem, & qui tentationibus non resistunt. Et per quos figurantur, parte. 1. fo. 33. D.

Bellorum domini liber quis dicitur, & quare sic dicitur, parte. 1. folio. 299. F.

Bellum israeliticum, quo subuersa sunt vrbes & regna per Iosue &c. religio? intelligitur, vt nullus malicie sensus in anima vltra respiciat, vel iræ vel concupiscentiæ saluetur affectus &c. parte. 2. folio. 16. G.

Bella israelitarum nisi figuram spiritualium gererent, nunquam discipulis Christi, qui pacem veni docere, apostoli hec legenda tradidissent, parte. 2. fo. 18. A.

Bellum periculolius ab hoste contra nos confurgit quam à carne, quia de spiritualibus peccatis impugnat, & hoc per multos reges facit, parte. 2. fo. 17. H.

Bella victorū nascitur vnicuique à vicesimo anno, p. 1. fo. 266. C.

Bellum spirituale fit sicut corporale, Aliquando de prope pugnatur, vt in peccato fornicationis vel adulterij, Aliquando de longe, cum sit contra occasionem fornicationis vel adulterij, vt est alpectus impudicus, parte. 3. fo. 299. D.

Benedicamus domino, paruulo post omnia dicenti, seniores alta voce idem respondent, Deo gratias, & quid per hoc significetur, parte. 3. fol. 274. C.

Benedicentur in femine, tuos omnes gentes terræ, Hoc Iudæi exponunt dicentes quod tunc fit, quando quis bona impetratur alicui, dicens, Benefaciat tibi deus, sicut fecit Isaac filio Abraham &c. Catholici aliter &c. parte. 1. fo. 78. D. Et fo. 86. B.

Benedicentur, hoc verbum in promissionibus per dominum Abraham factis, non modicam differentiam habet in Hebraico sermone, & huius declaratio, parte. 1. fo. 79. C.

Benedicere & laudare deum, an & quomodo debent inanimatorum & ratione carentia, parte. 4. fo. 302. C.

Benedicere si vis deum fac verbum eius, fac voluntatem eius, parte. 3. fol. 238. E.

Benedicere debent superiores in ecclesia subditis quādo recedunt ab ipsis, parte. 5. fol. 183. H.

Benedicere pertinet per se ad ecclesie prelatos & rectores, nō autem maledicere, nisi per accidens pro peccantium contumacia parte. 1. fo. 363. C. D.

Benedictio quam facit episcopus super populum vnde figuratiter sumpta est, & quomodo peragitur, & de hoc mysticus sensus, parte. 1. fo. 265. C.

Benedicti deus ab homine, & homo benedicitur à deo, quomodo, & quando, parte. 6. fo. 89. E.

Benedictiones duæ sunt, Vna de nobis ad deum, Altera de deo ad nos, parte. 4. fol. 300. E.

Benedicit creator creaturæ, & benedicit creatura creatori, & quomodo, parte. 3. fo. 176. B.

Benedicit à maiore quod minus est, vtrū verum sit generaliter, Arguitur cōtra & pro cū rēspōsione, parte. 6. fol. 147. A. B. D.

Benedicitur à deo qui ipsum benedicit more iheroniani famuli, qui vilescente domino, vilescit, & domino glorificato glorificatur cum ipso, parte. 3. fo. 132. A.

Benedici potest omni benedictione quisquis iustus & perfectus vt capiat benedictiones leuitici & libri Numeri & Genesis &c. parte. 1. fo. 260. E.

Benedici solet ab hominibus aliqua persona notabilis propter excellentiam suā bonitatis multipliciter, parte. 1. fo. 119. B.

Benedici volunt homines multi, copia rerum prole, & alijs huiusmodi, sed iusti volunt, quod dñs illuminet vultum suum super nos, & miseric. &c. parte. 3. fo. 176. A.

Benedictio ista qua dicitur, Benedixitq; eis dicens Crescite &c. est ordinatio ad multiplicationem indiuiduorum in natura humana per generationem scilicet per coniunctionem maris & femine, parte. 1. fo. 27. D. H. Et fo. 28. H.

Benedictionis forma vt Hebraei tradunt, qua sacerdotes vtebantur super populum, incipiebat à nomine Abraham, & in nomine eius terminabatur &c. parte. 1. fo. 60. D.

Benedictio sacerdotum veteris legis super populum describit, & p cam trinitas personarum in diuinis significabatur, parte. 1. folio. 275. E.

Benedictiones sumende in veteri Testamento per primogenitos à patribus modus & forma sic fuit, quod primogenitus procurando & preparando epulum decoqui fecit, & ornatum vestitum se induerat, & sic decotum ipsi genitori offerrebat &c. parte. 1. fo. 87. F. G. Et fo. 89. A. B. D.

Benedictiones & cetera communita in primitiua ecclesia fiebant in vulgari, sed postea fuit immutatum &c. parte. 6. fo. 55. H.

Benedictionem præstare potest non solum is qui sacerdotiū fortitatus est, sed quicunq; Christum in seipso habet, & eius gerit figuram per conuersionem bonam sicut Moyses &c. parte. 1. fo. 230. F.

Benedicit deum non solum qui sermonibus solis, sed actibus, vti & moribus facit nomen dei benedici, parte. 1. fo. 38. B.

Benedictio celestis gratiæ est ros, que non de aere, vbi multæ perturbationes sunt, sed de celo descendit, parte. 4. fo. 43. A.

Pro benedictione que deus dat, si his in contrarium vtamur, aliquid quando iuste subtrahuntur, parte. 4. fo. 344. B.

Benedictio dextræ, est in celestibus & æternis, benedictio sinistra in temporalibus, que est communis bonis & malis, parte. 4. fo. 176. A.

Benedictio decem maiorum natu ostendit in nomine Iesu omnes gentes esse benedicendas, parte. 2. fo. 59. E.

Benedictio Sem, qua benedixit ei pater suus Noe, qualiter intelligatur, & quare ipse fratri suo Iaphet preponitur in benedictione, parte. 1. fo. 57. C.

Benedictio & meritum correspondens obedientiæ in oblatione Isaac, respicit Isaac, sicut & abraham, parte. 1. fo. 79. D.

Benedictio ipsius Iacob à patre suo Isaac fecit quod sic exponitur, vt tria sint mere temporalia, & vnum intelligatur de bonis spiritualibus, parte. 1. fo. 89. B.

Benedictio diuinæ gratiæ in tenebris huius mundi in pinguedine charitatis suscipitur, & flammis tentationum probatur &c. parte. 3. fo. 361. C.

Benedictiones imprecantur secundum ea que solent homines desiderare in presentia vita, quia in veteri lege obseruatoribus legis promittebantur bona temporalia tanquam hominibus carnalibus & imperfectis &c. parte. 1. fo. 364. C.

Benedictio

Benedictio hostie signat verba consecrationis Christi quibus dicit: Hoc est corpus meum, parte. 6. fo. 50. G.

Benefacere est effectus dilectionis, Ideo sicut tenemur diligere inimicos quantum ad bona gratiæ & gloriæ, ita tenemur in effectu salutem eorum modo debito & possibili procurare, parte. 5. fol. 23. B. C.

Benefacite his qui oderunt vos, ministrando cibum mentis vel corporis, Quod facit etiam qui dicit, Cum huiusmodi nec cibum sumere, parte. 5. fol. 23. A.

Benefactoribus & amicis debet quilibet refundere de bonis sibi concessis, & si debet hoc fieri de bonis temporalibus, multo magis de bonis spiritualibus, parte. 2. fol. 96. D.

Beneficij duo genera sunt, parte. 5. fol. 142. B.

Beneficia vt quis recipiat, optimus modus est ostendere gratitudinem de beneficijs receptis in preterito, parte. 3. fol. 221. F.

Beneficia duo commendant, intellectus & memoria, parte. 3. fol. 144. E.

Beneficium qualecunq; est non reum esse qui gloriosus nō est Prodest enim pauperem non esse, qui rex esse non potest, parte. 1. fol. 73. F.

Beneficijs deo nemo seruiliter timēs respondet, tantummodo qui per fiduciam amoris non timent, digna ei reddit obsequia parte. 3. fol. 26. B.

Beneficium duplex fuit homini collatum, etiam ante lapsum, scilicet beneficium creationis, &c. Secundum beneficium gubernationis &c. parte. 3. fol. 221. F.

Beneficium dei erga humanam naturam post lapsum, est reuocatio de culpa ad gratiam, & fit multis modis, Aliquando enim fit monitis, aliquando beneficijs, aliquando flagellis, & alijs modis secundum ordinem sue sapiētiæ infinitæ, parte. 3. fol. 121. C.

Beneficia dei ex parte mentis sunt duplicia, scilicet bona naturalia & gratuita, parte. 3. fol. 266. H.

Beneficiū creationis Iudei recolentes, dicunt in die sabbati psalmum nouagesimum primum, Nos vero Christiani pro iolentia diei dominicæ exponimus que succedit diei sabbati, parte. 3. fol. 225. H.

Beneficia sex collata populo Israel in exitu de Aegypto, parte. 3. fol. 376. F.

Beneficijs vndecim quibus benedixit Moyses filijs Israel correspondent vndecim psalmi d. c. parte. 3. fol. 223. H. Et fol. 225. A. G.

Beneficia dei tredecim exhibita Israeli debent ipsum mouere ad seruendum domino fideliter & deuote, parte. 2. fol. 29. H.

Beneficia septem contulit deus Israelitis, & ideo merito ab eis colendus fuit, parte. 1. fol. 369. F. G. H.

Beneficiorum multitudo & magnitudo exhibitorum specialiter filijs Israel &c. parte. 2. fo. 263. F. G.

Beneficium triplex ostendit deus Israeli in deserto, Primum in columna ignis & nubis, Secundum in manna dato cælicus in cibum, Tertium fuit ritus sacrificiorum, per que placabantur offensa diuina, parte. 3. fol. 377. H.

Beneficium duplex ex parte anime debetur proximo in effectu Et que ista sint, Similiter ex parte corporis &c. parte. 5. fol. 56. B.

Beneficia plura ecclesiastica qui accipit, quorū quodlibet per se deberet sufficere, considerans conditionibus status & personę significatur per Lamech &c. parte. 1. fo. 46. D.

Beneficiorum pluralitas in dericis quādam damnabilis & reprehēnsibilis fit, parte. 1. fol. 47. D. H.

Beneficiarius de beneficijs acceptis debet se gratum ostendere, & benefactorem laudare, sed benefactor de beneficijs non debet laudem propriam querere, parte. 5. fol. 104. C.

Beneficia ecclesiæ non profunt excommunicatis iuste & ad hoc rationes, parte. 6. fol. 256. B.

Beniamin, &c. parte. 1. fo. 99. E. & Bennoni in Hebręo similitudo nominis resonat, parte. 1. fo. 99. E.

Beniamin tribus fuit valde bellicosa, vnde accepit guerram contra alias vndecim tribus, & bis debellauit eas in campo, & spolia eorum rapuerunt, parte. 1. fo. 119. G.

Benignitas vnde dicitur, & quando exhibetur, parte. 6. fol. 54. C.

Berillus lapis preciosus, & eiusdem moralitas, parte. 4. fol. 152. B. Item parte. 6. fol. 273. E. F.

Berabee dictus est in Hebręo locus triplici causa, p. 1. fol. 76. F.

Berabee, vna est in termino australi terę promissionis, que est in tribu Iuda, Alia non est in Iudæa, parte. 4. fol. 368. F.

Berabee in tribu Iuda vel Symeonis, est vicus grandis in vicesimo ab Hebron miliario, &c. parte. 2. fol. 67. E. Et fo. 266. B.

Berabee puteus, septimus, propter septem agnas quas Abraam ibidem stauit, Etia dicitur puteus iuramenti, quia Abimelech & Abraam ibidem fœdus iurauerunt, parte. 1. fol. 76. G. Item

parte. 2. fo. 108. A.

Berabee à monte Moria (vbi Abraam iussus est immolare filium suum Isaac) distat, alias, xx. leucis vel circiter, parte. 1. fol. 77. F.

Besleel: vide in Hur.

Beslie bestijs nocent: que peccatum non habent: nec tamē vindicta dicitur: nec tali exercitio recipiunt virtutem: sed alię sunt cibis aliarum, parte. 1. fol. 27. G.

Bestia omnis (inquit Ra. Moy.) que immūda reputat in hoc seculo, deus sanctus & benedictus faciet eam mundā in futuro seculo. I. t. p. Mellis, sicut primitiū fuit filijs Noe, p. 6. fo. 184. B.

Bet confusio declaratur, parte. 3. fo. 263. A.

Bethania quo ad situm & distantiam à Ierusalem describitur, & mystice exponitur, parte. 5. fo. 183. E. F. Et fol. 118. H.

Bethania villa vel ciuitas in latere montis Oliueti, & dicitur domus obedientiæ, parte. 5. fo. 173. A.

Bethaniæ duæ sunt, Vna trans Iordanem, Altera citra, non longe à Ierusalem, vbi Lazarus suscitatus est, parte. 5. fo. 189. E. G.

Bethabara (vt dicit origenes) & non Bethania, villa trans Iordanem, sed vicijs scriptorum corruptū, parte. 5. fo. 189. G.

Bethauen & Bethelan, & quomodo dicenda sit vna ciuitas, parte. 2. fo. 11. C. D. F. Et fo. 25. F. G.

Bethel est ciuitacula in duodecimo lapide ab Helia, ad dexteram euntibus Neapolim, que prius Iuzā vocabatur in tribu Beniamin, parte. 1. fo. 62. A. Et fol. 90. A. C. Et fol. 97. F. Et fol. 99. A.

Bethel vna ciuitas fuit in tribu Beniamin, vbi Ierobam posuit vnum de duobus vitulis aureis, Alia est Ierusalem, parte. 2. fol. 198. C. Et fo. 223. E.

Betheron duo vici, duodecimo ferme ab Elia lapide, Nicopolim pergentibus, quorum secundū situm vnus dicitur Betheron superior, & alius Betheron inferior, datus leuitis in possessionem, parte. 2. fo. 220. E.

Bethleem duę sunt, Bethleem iudæ quæ prius dicta est Ephrata, & altera in Galilæa in tribu Zabulon &c. parte. 5. fol. 11. A. Et fol. 13. C. Item parte. 4. fo. 381. E. Item parte. 2. fol. 26. B. Et fol. 52. G. Et fol. 192. C. E.

Bethphage viculus est sacerdotum, & vbi situs est, & quomodo interpretatur, parte. 5. fo. 63. H. Et fol. 64. C. Et fo. 173. A.

Bethabee an adulterium commiserit voluntariē vel violentata &c. parte. 6. fo. 281. B.

Bethsaida interpretatur domus fructuum, vel venatorum, parte. 5. fo. 39. F.

Bethsames est ciuitas sacerdotalis in tribu Beniamin, Altera Bethsames est in tribu Neptalim, parte. 2. fo. 69. B. Et fo. 230. E.

Bibens vinum, quia timet inebriari bibit temperate, parte. 3. fo. 35. B.

Bibere vinum ad necessitatem, non vetatur, sed morari extra tempus, & vilitatem in vino, & euacuandis certare calicibus, parte. 3. fo. 331. E.

Biblia grandis est liber, multitudine verborum & grandior profunditate sententiarum, parte. 4. fol. 11. H. Item parte. 1. fo. 3. D.

Biblia dicitur canon, & libri in ea contenti dicuntur de canone, & quare, parte. 2. fo. 283. C.

Bibliae translatores seu interpretes multi fuerunt, parte. 1. fo. 2. G.

Biduo mortis Christi transacto, tertia die transijt ad gloriam corporis, sic nos post bidduum confessionis & satisfactiois transibimus ad gloriam patris, parte. 5. fol. 78. D.

Bigania an quare & quomodo impedit ordinationem, parte. 6. fol. 128. E.

Bigamiam introduxit primus Lamech, cōtra naturæ institutionem quæ fuit, vnus cum vna, parte. 1. fo. 46. F.

Binarius immundus numerus est, qui primus à virginitate vnitatis discedens, princeps est totius alernitatis, parte. 4. fo. 42. C. Et infamis, ed quod primus recedit ab vnitare, parte. 1. fol. 25. D. Et fol. 32. F. Et fol. 33. F. Et fo. 72. B.

Binarius numerus in sacro euangelio laudabilis & mysticus designatur, parte. 1. fo. 25. D.

Binario gemina charitas insinuat, parte. 5. fol. 109. H.

Bisul de terra viridi oritur, sed eruta siccat tandem coquitur torquet: & magno lōgoq; exercitio ad candidū perducitur colorē, Sic caro nostra &c. parte. 1. fo. 186. F.

Bithynia duplex, Vna in Asia, Alia in Europa, &c. p. 6. fo. 217. B.

Bitumen est glutē feruētissimū & viscosissimū, parte. 1. fol. 51. A.

Bituminis natura est, vt in viminalibus valculis accessum aquæ coerceat, parte. 1. fo. 124. H.

Blada in Iudæa tondebantur, & talis tonsio erat pro animalium regis nutritiōis, parte. 4. fo. 366. G.

Blandimēta fecinarū maxime honanē deiciunt, & nihil ē quo magis animus hoīs ad peccatum trahatur, parte. 3. fo. 330. B.

Blandiunt quā deo flebit, quā ad mēte redeūt, & iusticiā ei? cōtre

miscuit. Et cum quasi à cōspectu eius recedūt: moribus detra-
hunt. & ad iniquitatem redeunt. parte. 3. fo. 31. E.
Blasphemare quid est: & quō differt à peierare. parte. 6. fo. 95. B
Item parte. 4. fo. 383. D. Item parte. 5. fo. 217. F.
Blasphemia spiritus quis dicitur. parte. 5. fo. 42. H.
Blasphemiam si spiritus sanctus non remittit: quid proficit si pa-
ter & filius remittunt. & quid sibi nocet si spiritus sanctus non
remittit. ex quo pater & filius remittunt ei. Argumentum est
Iudei cuiusdam conātis arguere quod pater & filius & spiritus
sanctus non sint vnus essentia & vnus voluntatis. Sed solus
parte. 6. fo. 284. A.
Blasphemiam contra filium hominis distinguit saluator à bla-
sphemiam contra spiritum sanctum &c. parte. 6. fo. 284. C
Blasphemia diuini nominis horror tantus est. quod in sacra scri-
ptura frequenter exponitur per verbum oppositum. scilicet benedi-
ctionis. parte. 3. fo. 6. C
Blasphemus omnes cōmuniter debent punire qui omnī au-
daciā nō metuūt detrahare: & oēs ab eo separe. par. 1. fo. 238. B.
Blasphemia quaedā est diuini iusticię. dicere se grauari esse ultra
debitū modū à deo. cū tñ iuste fiat parte. 4. fo. 257. H.
Blasphemia spiritus sancti est cum quis manifestē opera dei intelli-
git. & cum de virtute negare non possit. stimulus inuidia ca-
lumniam. parte. 5. fo. 157. C.
Omne peccatū cōparatū blasphemie leuius est. parte. 4. fo. 38. E.
Blasphemiam anima est à demonibus grauius punienda. qui nomi-
nantur aues &c. parte. 4. fo. 479. D.
Blasphemiam dicere noluit Michael diabolo sibi aduersanti.
quantō magis hominibus omnis blasphemiam cauenda est. par-
te. 6. fo. 238. B. C
Blasphemo potest dici iuxta moralitatem. loquendo psalmus.
Dixi insipiens in corde &c. parte. 3. fo. 160. D.
Blasphemie crimen lepre assimilatur. quā omnino mundari nō
potest. parte. 1. fo. 237. F
Boa Boanerges dicitur filius tonitruū. quod nomen impositum fuit
duobus apostolis à Christo in transfiguratione. par. 5. fo. 96. D
Bon Bonifacius sanctus missus fuit à pontifice Romano ad predicā-
dū fidem Catholicam gentilibus. & multos conuertit ad Chri-
stum in Thuringia. Austria & Phrysa. parte. 6. fo. 262. C. Item
parte. 3. fo. 19. D.
Bonitas copiosa quæ est. parte. 6. fo. 6. E
Bonitas & pulchritudo in istis inferioribus siue sensibilibus sunt
reducendæ in laudem & gloriam conditoris. qui eius sapientia
& prouidentia ad omnia se extendit quantumcumq; sint minia
ma. parte. 2. fo. 205. C.
Bonitas diuina non sentitur ab iniquis. si cut nec claritas delecta-
bilis est oculis infirmis &c. parte. 3. fo. 188. D.
Bonitas dei perfecta ostendit ex septem conditionibus. & enume-
rantur. parte. 1. fo. 369. D.
Bonitati dei conuenire si quis neget. vt pro vnus diei peccato.
annum suppliciorum rependar. immo dicat etiam si diem pro
die reddat. quamuis iustum non videtur esse benignum. Respō-
sum notabile habet per simile corporale. parte. 1. fo. 288. B
Bonitas vel malicia variat propriam actionem. quando virtute
propria aliquid agit. sed quando aliquis agit virtute
alterius non variat. Et de hoc exemplum. parte. 6. fo. 147. B.
Bonorum genus est triplex. vel bona sunt in triplici genere.
Quedam enim sunt spiritualia. Quedam bona nature. Quæ-
dam bona fortune. parte. 5. fo. 142. B. C. Et abusio fit in talib⁹.
& per quid significantur. parte. 4. fo. 249. D. Itē p. 3. fo. 136. G.
Bonum nature est contra malum nature. bonum gratie contra
malum cuiusq; bonum glorie contra malum gehennæ. parte. 3.
folio. 421. C.
Bona nature sunt valde magna. bona gratie sunt maiora. bona
autem glorie sunt maxima. quæ deus dat omnibus hominibus
affluenter. parte. 6. fo. 210. G.
Bonum omne quod facim⁹. p̄ueniente gratia spūs sancti incipi-
mus. & eadem comitante perficimus. parte. 2. fo. 248. C.
Ad bona aſurgere perfecte non possumus. nisi nos spiritus. &
p̄ueniendo eleuet. & subleuet conforter. parte. 4. fo. 215. G
Bonum inchoare nihil proficit. si non studuerit quis illud ad
bonum finem perducere. parte. 4. fo. 158. E.
Bonum est omne quod fecit deus. sed in tempore suo bonum est
parte. 3. fol. 345. F.
Bona si quis inchoet. mirum non est. sed valde mirabile est. si in-
tentione recta in bono opere perseveret. parte. 3. fo. 366. B.
Bonum amare. sed implere non posse. ex infirmitate. p̄ter accide-
re. parte. 3. fo. 64. F
Bonum nec facere nec amare. est ex studio peccare. parte. 3. fo.

lio. 64. F.
Bonum diligit qui non inuitus & metu legum quod bonum est
operatur. sed dilectione ipsius boni. parte. 4. fo. 364. E.
Bonum agunt quidam. ipsius boni & benedictionis desiderio.
quidam metu supplicij neſtant in gehennam. & per quos signi-
ficantur. parte. 2. fo. 14. A.
Bonum qui amat in alio. quod ipse non potest habere. imputat
tur ei quasi haberet. parte. 3. fo. 278. B
Bonum quod agitur aliquando per obedientiam debet intermit-
ti. parte. 3. fo. 82. F.
Bonum opus de genere non nunquam relinquendum est. si sit oc-
casio ruinæ. parte. 5. fo. 21. H
Bona spiritualia sunt duplicia. & quæ & quando sunt dimittenda
ad vitandum scandalum. parte. 6. fo. 29. G
Bonum contingit vno modo malum autem omnifariam. parte
5. fo. 24. B. Et fo. 28. H.
Bonum consistit ex omnibus bonis circumstantijs malum autē
ex singulis defectibus. parte. 6. fo. 86. H
Bonum scimus. nec delectat agere. & cupimus vt delectet. p̄æuo-
lat intellectus. sequitur nullus vel tardus affectus. parte. 3. fo.
lio. 264. A.
Bonum & malum. bonus vsus. & malus vsus sibi adiuncta altera-
nam. quatuor differētijs faciunt. parte. 6. fo. 46. B
Bonum minus comparatum ad maius bonum. habet rationem
defectus. & per consequens mali aliquatiter. sicut minimum
malum comparatum ad maius habet rationem eligibilis. & p̄-
consequens boni aliquo modo. parte. 1. fo. 260. H.
Bona non amare. & mala non fugere vicium est. quantō magis
odisse bonum. & amare malum. parte. 4. fo. 379. F.
Bona quæ facis. secundum diuinæ legis præcepta facias & dño
separes. vt ad eius laudem omnia facias parte. 1. fo. 346. G
Bona prodesse nequeunt. si mala non cauentur quæ surrunt.
Perit enim omne quod agitur. nisi sollicite in humilitate custo-
diatur. parte. 1. fo. 37. E.
Bona citius pereunt. quæ ante tempus innotescunt. animo non
dum per humilitatem confirmato. parte. 3. fo. 23. E
Bona inchoantes. si laudibus coperint delectari. fructum ope-
ris perdunt. velut ex nebula fauoris qua fit caligo intelligentie
vt nequeant discernere qua intentione quid faciant. parte. 3.
folio. 36. A.
Bona opera nostra non nobis. sed diuinæ virtuti debemus ascri-
bere. parte. 1. fo. 341. H
Bona nostra veraciter in conspectu iudicis placent. cū hæc mēs
subtilius cogitando cōterit. & quasi de aromatibus puluerem
reddit &c. parte. 1. fo. 197. A
Bonū p̄prie dici nō potest. quod aliquando à malo est. neq; ali-
quod p̄prie malum. quando à deo. parte. 1. fo. 306. C.
Quod bonum non est. quod malum sit. non statim sequitur. par-
te. 4. fo. 239. E
Bona deteriorum comparatione magis noscuntur parte. 1. fo.
lio. 291. C.
Bonum singularis personę in tribus consistit. Et enumerantur
parte. 1. fo. 38. C
Bonum commune. & maxime pacis tempore. ex tribus confer-
uatur. Et enumerantur &c. par. 1. fo. 357. D
Bonum proprium corporale. propter salutem boni communis
est exponendum. parte. 4. fo. 443. C.
Bonorum communicatio quomodo & in quibus fieri debet in
effectū & in signo. parte. 6. fo. 27. F. G.
Bona quaedam sunt modica. quaedam media. quaedam maxima.
Prima sunt species quorumlibet corporum. Secunda sunt po-
tētię animæ. Tertia sunt virtutes & scientiæ. parte. 3. fo. 136. G
Bona spiritualia quæ alijs communicata nō minuuntur. sed poti⁹
augentur. liberaliter sunt comunicanda. parte. 2. fol. 28. H
Bona multa spe de multis sperantur. sed cū ipsi docēdi habent. &
exemplo vitę alios instruēdi oportunitatē consequuntur. vel pa-
rū vel nihil est in eis inueniunt. parte. 4. fol. 403. A
Bonū hominis potest aliquid dici dupliciter. parte. 6. fol. 116. H.
Bonū diuinū potest dupliciter intelligi. Vno mō p̄ ipsa bonitate
diuina. Alio mō pro bono. vniuersi &c. parte. 1. fo. 204. F.
Bonū delectabile quod habetur absq; labore hominis. & etiam
cū labore significatur per mel & butyrū. parte. 3. fol. 42. H.
Bonū sensibile. modicum habet de bonitate. & ideo appetibilitas
eius cito tranſit. & eius adeptio & continuatio fastidium indu-
cit &c. parte. 3. fol. 136. G.
Bona. cum dicantur sigillatim cetera creata. cur homini qui est
ad imaginem dei factus. cum ceteris hoc dicitur. parte. 1. fo.
lio. 28. F.

Bonum

Bonum ad mala trāserimus. sicut dicitur bonus latro. qui vias
accommodas adinuenit ad faciendum latrocinia. parte. 2. fo.
lio. 301. A.
Bona nature quadruplicia sunt. scilicet. claritas intelligentie. capacitas
memoria. viuacitas sensuum exteriorum integritas & sanitas
membrorum. Et potest homo illis bene & malē vri. parte. 5.
folio. 166. D.
Bona spiritualia per frumentum. vinum & oleum parabolice
intelliguntur. quæ non capiuntur ab hominibus nisi sub simi-
litudine corporalium. p̄pter quod scriptura veteris & noui Te-
stamenti loquitur frequenter parabolice. parte. 4. fo. 152. E.
Bona gratiæ & gloriæ optāda sunt inimicis. terrena non nisi in
generali. parte. 5. fo. 23. B
Bona diuinitus collata. nō cedunt ad gloriam malē operantib⁹
sed magis ad poenam. parte. 5. fo. 77. D
Bona spiritualia tantum excedunt temporalia. quantū centena-
rius vnitate. parte. 2. fo. 108. G
Bonum duplex eligitur diuina potentia ex hæresibus. Primū ex
hoc veritas fidei elucidatur. Secundo per hæreticorū persecu-
tionem examinantur. & probantur fideles sicut aurum in for-
nace. parte. 6. fol. 50. C
Bonum triplex sequitur ex cessatione legalium. Primum. libera-
tas summē desiderabilis. Secundo. vniuersæ legis impletio fa-
cilis. Tertium. sequela spiritus sancti. per quem homo proficit in
spiritualibus. parte. 6. fo. 87. C. D
Bona nature bona gratiæ. & gratiæ darē bona sciētię bona poten-
tię & bona opulentię. dicunt talia quia per bonū vsū pot
homo sibi acquirere cœlestē p̄mijum. parte. 5. fo. 76. G
Bona in hac vita collata homini. parua sunt respectū bonorum
glorię. quia ibi confertur homini bonum infinitum. parte. 5.
folio. 77. C.
Bona opera nostra occultare & non ostentare debemus coram
hominibus. & quare. parte. 1. fo. 124. F.
Bona opera sine charitate facta ad terram viuientium non intro-
ducunt. parte. 1. fo. 368. D
Bonum opus in principio non debet laudari. sed cū perseveran-
ter fuerit factū maximē laudandum est. parte. 2. fo. 28. D.
Bona exteriora. tan & quomodo sunt dicēda bona. & quomō di-
uersimode de hoc philosophi sentiunt. parte. 3. fo. 8. C.
Bona temporalia siue terrena dat deus indifferenter bonis & ma-
lis. sic autem non est de spiritualibus bonis & æternis &c. par-
te. 1. fo. 332. D.
Bona temporalia & spūalia. licet sint dei dona & aliter tamen & ali-
ter. & quō differenter ad deo dantur. parte. 3. fo. 52. G
Bona temporalia minima sunt. & aliena à nobis. Bona autem
spiritualia sunt maiora. & nostra. parte. 5. fo. 166. G. Et fo. 222. F
Bona exteriora sunt propter corpus hominis. & corpus homi-
nis. propter animam. & quomodo illa ordinanda & diligen-
da sunt. parte. 3. fo. 8. H.
Bona exteriora. sicut sunt propter corpus hominis. ita corpus p̄-
pter animam. ergo ordinans bona animę principaliter ad bo-
nū corpus. est amor & ordo peruersus &c. parte. 3. fo. 8. H.
Bona exteriora. vide in Exteriora bona.
Inter bona extrinseca. maxima sunt honor & dignitas. & ideo ia-
ctura istorum est maximē afflictiuā. parte. 3. fo. 40. G.
Bonū plis est præcipuū inter oīa bona exteriora. p. 3. fo. 254. H.
Bonorum temporalium adeptio non est immoderate gaudē-
dū. nec de eorum amissione nimis tristandū. quot & quib⁹ de
causis. parte. 3. fo. 8. D
Bona presentia à deo nobis donata. consolatio sunt. cum de-
sunt. iusticia est. parte. 3. fo. 225. H
Bona temporalia sunt duplicia. & qualia propter scandalum di-
mittenda. parte. 6. fo. 29. G. H.
Bona presentia & caduca dum p̄ æternis quandoq; habendis di-
mittenda esse persuadēt. multi in ecclesia timent. & se deceptos
credunt. parte. 5. fo. 204. E.
Bonorum temporalium collatio nō est certū signū amicitie diuine.
sed aliquando magis ad cōtrariū. parte. 1. fo. 332. D
Bona terrena (cū sint multo minora bona operibus virtuosus) nō
possunt esse principale præmijum promissum patriarchis pro
operibus virtutis. parte. 4. fo. 96. C. Et fo. 116. D. Vide etiam in
Temporalia bona.
Bona fuerunt quatuor promissa obseruantibus præcepta diui-
na. Et enumerantur &c. Et contrario nō obseruantibus cōmis-
natus est per quatuor contraria illis. Et enumerantur. parte. 1.
fo. 160. C. Et fo. 261. C
Bona temporalia quæ habent impij non sunt in manu sua. in
potestate. quia sunt auferibilia violenter. sed spiritualia. quæ

sunt virtuosus non possunt auferri. & solum habent à iustis &c.
parte. 3. fo. 44. C
Bona in manu habet. qui despiciēdo temporalia sub dominio
mentis premit. At quisquis ea nimis diligit. se magis illis quā
ipsa supponit. parte. 3. fo. 44. B.
Bona temporalia largiuntur in presenti plerūq; vt ad cœlestia al-
liciant. parte. 1. fo. 127. F
Bona fortunæ oculis clausis videmus. quæ mox apertis non in-
uenimus. in vita somnū in morte cuigilant. scientes quid est
parte. 3. fo. 189. B
Bona temporalia siue corporalia quæ reputantur speciosa. licet
sint occulta. possunt tamen inueniri studio & labore hominū
quamuis cum difficultate. Bona autem spiritualia sicut gratia
& virtutes infusæ impossibile est labore hominum inuenire.
parte. 3. folio. 53. C
Bona temporalia præcipua vt metalla & preciosi lapides. ha-
bent suæ emanationis principia subus terram: & in profundis
fluuiorū sunt abscondita parte. 3. fo. 54. D.
Bonū tpale & etiā spūale designant p̄ adipē. parte. 1. fol. 218. H.
Bona temporalia & eorumdem abundantia ab amore dei retrahunt.
parte. 1. fo. 338. F
Bonū incipere debes quamuis perficere non confidas. Melius est
enim perfectam viam querenti in itinere mori. quā nec pro-
ficisci. parte. 1. fo. 152. E
Bonorum temporalium siue carnalium & spiritualium. atq; eter-
norum quæ certior distinctio est. quā passio Christi &c. par-
te. 1. fo. 295. E
Bonus est deus ex se & in se. cuius bonitas non est qualitas. sed na-
tura &c. Et eguerunt illo cetera. vt fierent bona. parte. 3. fo.
lio. 287. F.
Bonus homo. simpliciter per bonitatem voluntatis dicitur ma-
gis. quā per bonitatem aliarum potentiarum animę. & ratio
huius &c. parte. 5. fo. 130. C. D.
Bonos non faciunt duæ res. parte. 3. fo. 119. B
Bonis nos nocet cum malis esse corpore. sed mente. Si desit spiri-
tus non adiuuat locus &c. parte. 4. fo. 214. B
Bonorum vita non irrigatur aquis deliciarū ad pullulationem
viciorum & augmentum. sed ad sustentationem corporis in ex-
ercitio virtutum. parte. 1. fo. 343. H.
Bonum dum de malo tentantur. cui nequaquam consentiunt. quo
per infirmitatem titubant eo gressus cordis ad iusticiam veri⁹
figunt. parte. 1. fo. 305. E
Bonum sermonibus iniquorum atteruntur. quando contra eos il-
li in verbis tument. qui aut in peruersa fide. aut in prauis mori-
bus iacent. parte. 3. fo. 40. B
Bonum cum loquitur. duo sunt quę in suis loquutionibus attendit
vt videlicet aut sibi & auditoribus suis. aut sibi met folis. p̄nt
si auditoribus prodesse non possunt. parte. 3. fo. 43. E
Bonus si in humili mente. exigente causa vel dolore. bona de se
dicit. non peccat. parte. 3. fo. 39. E
Bonum nec delecti sua aperit. cum alijs non profunt. quod eēt
se ostendere. non prodesse &c. parte. 3. fo. 59. E.
Bonum in p̄sequutionibus quas à malis frequenter sustinent. sic se
habent &c. parte. 1. fo. 95. H
Bonus non fuit. qui malos tolerare non potuit. parte. 3. fo. 357. E
Bonis. p̄sequutio iniquorū utilis est. & ad quid. par. 1. fo. 227. F.
Bonorum & malorum hominum vita differenter se habet. & in
quibus. parte. 1. fo. 343. H
Booz tres fuerunt. sed euangelista Matthe⁹ vnū tñ nominat. par-
te. 5. fo. 6. D. Item primus fuit auus. secundus filius. tertius ne-
pos. Primus fuit filius Salmon quem genuit de Raab. & tertius
fuit iste qui genuit Obeth ex ruth. parte. 2. fo. 57. G. Et fo. 59. H.
Et fo. 191. G
Booz & Abessam vtrum fuerit idem homo. parte. 2. fo. 57. F
Bos quinque habet utilitates. immola. ur. arat. pascit. iactat. coriū
etiā diuersis vsibus ministrat. parte. 1. fo. 169. F. Et fo. 170. B
Bos aliter de præsepe. sed & labore bouis p̄p̄te repletur. & bos
de presepe suo reficitur fructu. parte. 3. fo. 322. E
Boves sceno non nisi mīdo veltuntur. parte. 3. fo. 77. E.
Bos for quō interpretat. & cui interpretatio cōgruit par. 3. fo. 226. A
Bosra vel potius Bisra. est nomen proprium & appellatiuū &c.
parte. 4. fo. 101. F
Brachia in virtute crucis Christi extollamus. & leuemus in ora-
tiōe sanctas manus. vt dei auxilium mer. amur. pre. 1. fo. 135. B.
Brachmanę populus est. cuius origo & mores describuntur. Mo-
res illorum hi sunt. Pura & simplici vita viuūt hæc gens. nullis
serum capitur illecebris. Illi genti lex est contra ius non ire na-
ture. Et plura alia commendanda de ea narrantur. parte. 1. fol.
c. ij

to. H. Et fo. 11. A. B. C
 Bre Breuissimum est quiddam finitur si aeternitati comparatur. parte. 1. folio. 371. A.
 Bri Brigam suicitat dominus aliqui inter malos, vt boni maiore habeant quietem. parte. 4. fol. 448. H.
 Brito frater de ordine minoru prologos bibliae exposuit valde sufficienter. parte. 1. fol. 3. H. Et nomine proprio dictus est Guilelmus. parte. 4. fol. 405. E.
 Bru Bruchus vnde nascitur, & quamdiu sic nominatur. parte. 4. fol. 60. E. Et fol. 351. C. F.
 Brutis animalibus necessaria prouidit natura, & non homini rationali, & quare. parte. 5. fol. 26. H.
 Bu Butyrum: quod est pinguedo lactis, est praecipuum inter illa quae de pecudibus extrahuntur. parte. 3. fol. 35. C.
 Caa AATH FILIVS LEVI HABUIT quatuor filios. Amram primogenitum, Isuar secundum, Ebron tertium, & Oziel quartum &c. parte. 1. fol. 290. C.
 Caathrae dicuntur sacerdotes & Leuitae qui fuerunt de tribu Caath. sed differenter nominati sunt, & quomodo. parte. 1. folio. 271. B. D.
 Cada Cadauer corporis sine anima, & anima sine deo, qui est eius vita. parte. 1. folio. 354. A.
 Cadauer vocari potest ois qui post mortem ceciderit. parte. 3. fol. 76. F.
 Cadauera Antichristi & sui exercitus primò corroduntur à bestiis & auibus, & postea traduntur sepulchris, non propter Antichristi & suorum honorem, sed ad terrae purgationem. parte. 4. fol. 265. H. Et folio. 266. C.
 Cadere leguntur sancti in faciem. Mali verò retrò &c. parte. 4. fol. 213. F. Et folio. 299. E.
 Cedit in faciem, qui in hac vita culpam agnoscit, eamque poenitentia deserit. Retrò cedit, qui in hac vita repente decidit &c. parte. 6. fo. 257. A. Item parte. 4. fol. 213. F.
 Cadat necesse est & moriatur qui cuiusque conuertitur à fide & veritate. parte. 2. folio. 68. B. Interl.
 Cadere passim in voluntarium omnium viciorum non trepidat, qui inter bonum & malum quasi insanus discernere ignorat. parte. 3. fol. 331. E.
 Cadere in corporis corruptione aliquando minus est quàm cogitare taceat, ex deliberata elatione peccare. parte. 2. folio. 108. F.
 Cadunt qui sibi volunt esse fortitudo & laudatio, sed non cadit cui dominus est fortitudo & laudatio, sicut nec dominus cadere potest. parte. 3. fol. 260. E.
 Cadens adorat Iob, quia ille veram orationem exhibet, qui quoddam puluis sit humiliter videt. parte. 4. folio. 8. B.
 Cedit septies iustus in die, & p. que & qualiter. parte. 3. fo. 332. A. B. Solus in illicitis non cadit, q. caute se refrigit à licitis. parte. 3. fo. 13. A.
 Cades est duplex. Vna est locus deserti, vbi manserunt filij Israél per aliquod tempus, qui dicitur Cadesbarne. Alia est sita in forte Iudae. parte. 3. folio. 412. A.
 Cadesbarne est locus in deserto, qui coniungitur ciuitati Petre in Arabia, vbi occubuit Maria, & Moyses rupe percussa aquam sitienti populo dedit. Monstratur etiam vsq. hodie ibidem sepulchrum Mariae. parte. 1. fol. 332. E.
 Cain debet scribi per. n. & non per. m. secundum Hebraeos. parte. 1. folio. 45. C.
 Cain quare praeelegit agriculturam. parte. 1. fol. 47. B.
 Cain quare agriculturam dimisit, & ipse suam posteritas in artibus mechanicis inueniendis studuerunt. Ibidem. G.
 Cain vnde habuit uxorem &c. parte. 1. fol. 46. D.
 Cain oblatio qualis & de quibus fuerit. parte. 1. fol. 45. D. Et fol. 47. B. Et folio. 48. A.
 Cain percepit munera Abel fratris sui à deo accepta, & non sua, per ignem immisissum à deo, consumentem oblationem Abel, parte. 1. folio. 45. D.
 Cain vt dicunt Hebraei dixit Abel fratri suo verba iniuriosa quae reus occasiones occidendi eum, licet non sunt expressa in textu, verba illa. parte. 1. fol. 45. F. G.
 Cain punitio septupla secundum Hebraeos refertur ad mortem Cain, & secundum proprietatem Hebraicam septem diebus punitur. parte. 1. fol. 46. C. D. Et fol. 47. D. E. F. Et fol. 48. A. B.
 Cain peccata septem enumerantur. parte. 1. fol. 46. B.
 Cain quibus adiutoribus adificauit ciuitatem, si plures homines non fuerunt quem scriptura dicit. parte. 1. folio. 46. B.
 Cain fuit interfectus per Lamech in vltionem fratris sui, & hoc

fuit in alia generatione &c. parte. 1. fol. 46. D.
 Cain an vsq. ad diluuium vixerit, & in eo submersus fuerit. parte. 1. fol. 47. F. Et fol. 48. C. D.
 Caiphaz de stirpe Aaron descendit. parte. 1. fol. 215. C.
 Caiphaz non prophetauit de Christo ratione sui meriti, sed ratione sui officij. Nec fuit verus propheta, quia conditioes quas verus propheta debet habere non habuit. parte. 5. folio. 220. D. E. F.
 Caiphaz Iudaeorum pontifex quereus Christi mortem significatur per Saul &c. parte. 2. fol. 90. D.
 Caius imperator misit statuum suam per orbem, vt adoraretur in ea, quam soli Iudaei adorare reuerentur. parte. 3. fol. 382. C. G.
 Calamitas arenae comparatur quae aestu vndarum exterius pellitur, & quare. parte. 3. fol. 18. E.
 Calamus est arbor aromatica gracilis & nodosa ad modum cannae vel arundinis, & ponebatur in sacra vntione qua vngentur vasa diuino cultui consecrata. parte. 4. fol. 221. C.
 Calamus prout est mensura quot cubitorum sit. parte. 4. fo. 289. B. C.
 Calcari multorum clericorum pl. q. altaria fulger. parte. 1. fo. 370. D.
 Calcator vult & feminator. praedicationem verbi dei significant, parte. 4. fol. 369. H.
 Calcedonius lapis quam proprietatem habeat, & moralis illius significatio. parte. 6. fol. 273. A. C.
 Calciamentis an Christus vsus sit. Arguitur pro & contra. parte. 5. fol. 93. B. C. D. E. F.
 Calciamenti corrigiam vel solam &c. quomodo hoc dixit Iohannes baptista de Christo, cum apostolis ipse portare calciamenta in huius. Et cepit Iesus sa. & do. parte. 5. fol. 189. F.
 Calculus quid significat. parte. 4. fol. 17. D.
 Caleb Caleph & Calubi eiusdem nomina sunt. parte. 2. fol. 191. B.
 Caleb fuit filius Efron. Et dicitur aliqui quod pater Caleb fuit binomi & dicitur est Efron & Iephone &c. parte. 2. fol. 121. B. Et fol. 194. C.
 Caleb habebat tantum octo annos vt dicit glo. Hebraica quoniam accipit Azuba, & genuit ex ea Ierioth, quoniam natus est non anno gratiae Caleb &c. Sed improbat glo. parte. 2. fol. 191. H.
 Caleb coniugium cum Maria sorore Moyfi vt glo. Hebraica dicit improbat. Ibidem.
 Caligo quaedam est bona, quaedam est meroris & turbinis. parte. 4. folio. 184. H.
 Callidus proprie dicitur qui prauidet pericula sibi ab alijs praeparata. parte. 3. fol. 322. G.
 Calix in sacra scriptura intelligitur poena à deo inflata vel infligenda. parte. 3. fol. 193. F.
 Calix dei dicitur amor Christi vel spiritus sancti, & quare. parte. 3. folio. 111. A.
 Calor naturalis dupliciter accenditur. parte. 3. folio. 271. G.
 Caluariae locus dicitur, non ob caluicium Adae, quod ibi mentium sepulchrum, sed ob decollationem damnatorum. parte. 5. fol. 85. A. B. Et folio. 239. B.
 Caluit inchoationem vel principium dicit fenestra, quia quando homo incipit decaluari, dicitur habere fenestras vel fenestram in capillis. parte. 1. fol. 238. E.
 Caluitium dicitur perfectio vel finis fluxus capillorum, & quid intelligatur per hoc. parte. 1. fol. 238. D.
 Calumniatores qui dicuntur &c. parte. 3. folio. 65. F.
 Calumnia describitur. parte. 1. fol. 247. D.
 Calumnia habet in tentationem, sed tentatio potest esse sine calumnia &c. parte. 3. fol. 271. B.
 Cambyles Darij filius dicitur alio nomine Nabuchodonosor secundus, quia sicut primus templum destruxit sic iste regificationem eius impeditur. parte. 2. fol. 293. D.
 Camelopardalis animal est albis maculis respersum, capite camelo similis, collo equino, pedibus bubali, per caetera pardus in Aethiopia nascitur. parte. 1. folio. 346. E. H.
 Camelus est animal gibbosum & oneriferum, & eius moralitas. parte. 4. folio. 98. A.
 Camelus melius sciunt nutrire & custodire Israélite, quam Ismaelites. parte. 2. folio. 212. D.
 Camelus mundum animal partim, quia ruminat: partim autem immundum, quia vngulam non findit. parte. 3. fol. 7. E.
 Candor duplex scilicet lepre & lucis. parte. 2. folio. 26. F.
 Canhedrin dicebantur, qui fuerunt de collegio, seu consistorio Iudaeorum, ad quos omnes difficultates, seu dubia legis & fidei perueniebant. Et residebant sub regibus & ducibus Iudae &c. Et durauerunt vsq. ad certum tempus ante destructionem templi secundi &c. parte. 1. fol. 120. B. Et fol. 121. B. C.
 Canes à canendo dicti sunt. Canum enim consuetudo est, illa loca latrare defendere, in quibus se norunt alimoniam reperire. parte. 2. folio. 133. A.
 Canis

Canis supra omnia caetera animalia, amore dicitur proprio domino feruere, nec terrore nec iniurijs obliterari in eo fertur affectus. parte. 2. folio. 40. F.
 Canis cum vomit, cibum qui peccus deprimebat abiicit: sed cum ad vomitum reuertitur, vnde leuius fuerat, rursus occupatur, & vomitatio eiusdem. parte. 6. fol. 226. E. Et parte. 3. fo. 334. B.
 Canis tantae vilitatis reputabatur, quod non solum erat animal immundum ad immolandum & comedendum, sed etiam ad redimendum. parte. 6. fol. 106. F.
 Canis primogenitum non poterat offerri, nec etiam redimebatur: Quid autem de illo primogenito, scilicet canis fiebat, non primitur &c. parte. 1. fol. 358. A. B. D.
 Canibus non dedit sanctum Christus, cum infidatoribus & conculatoribus secreta mysteria loquebatur &c. parte. 5. folio. 174. G.
 Canes dicuntur, & gentes & Iudaei, & quare. parte. 3. folio. 167. B.
 Canes dicuntur Iudaei gentes omnes. Et vocantur gentes, qui non sunt de lege eorum. parte. 1. fol. 171. F.
 Ocanes beatos, qui persequuntur infideles, fures abigunt, ouilia sancta custodiunt. parte. 2. fo. 133. B.
 Cani sicut in iusto pro sapientia, sicut in impio pro stulticia accipiuntur &c. parte. 4. fol. 341. E.
 Canicis gloria senis. Item canicis hominum prudentia est. parte. 4. folio. 11. A.
 Canicis sensuum cum canicie, capitis dignitas & reuerentia senum. parte. 3. folio. 329. B.
 Canones duplices sunt, scilicet euangeliorum & conciliorum. Et quis primus canones euangeliorum excogitauit. Et quot sunt &c. & modus intelligendi eosdem. parte. 2. folio. 283. C. D.
 Canones diuinorum librorum qui hodie sensu euangelico exponuntur, per doctores veteris Testamenti significantur &c. parte. 2. folio. 210. A.
 Canonici libri totius Biblię quot & quae sunt. parte. 1. fol. 2. B. C. D.
 Canonice scripturae quare sic dicantur. parte. 3. folio. 308. B. Item parte. 1. folio. 11. A.
 Canonice scripturas esse quosdam libros, orientalis ecclesia non recipit, sed bene occidentalis. parte. 3. fol. 308. B. C.
 Canones generalium conciliorum temporibus Constantini magis coeperunt. parte. 2. fol. 283. D.
 Canonici si pingues praesentias odore percipiunt, se praesentes allociunt: si verò tenues, vicarios mittunt. Et assimulantur &c. parte. 5. fo. 64. H.
 Cantant indigni. Laudate pueri deo, qui se magnos putant. parte. 3. folio. 255. B.
 Non cantat hilariter, qui non amat. parte. 3. folio. 188. A.
 Cantica multa legimus in scripturis, sed hoc, Moysi scilicet, primum omnium est, quod Aegyptijs & Pharae submerso post victoriam cantatur. parte. 1. folio. 453. F.
 Cantica graduum (scilicet psalmi quindecim) quare sic dicantur & à quo: & ad quid facti sunt &c. parte. 3. fol. 275. Et folio. 276. D.
 Cantica laetitia subtricit ecclesia in septuagesima, & quare. parte. 3. folio. 173. E.
 Cantica cantorum dicitur liber Salomonis, & quare sic dicitur, & quod Graecae & Hebraice intitulae. parte. 3. fol. 307. H. Et fol. 354. H.
 Cantica cantorum libri matena quae sit, scilicet eius sponsum, quae sponsa, quia vario modo ab Hebraeis & Latinis assignantur. parte. 3. fol. 355. C.
 Cantica cantorum liber quatuor personas inducit: sponsum, & sodales eius: sponfam, & adolefcentulas cum ea. Ibidem. A.
 Cantica cantorum liber secundum translationem nostram in pluribus discrepat à litera Hebraica, & similiter signatio capitulorum &c. Ibidem. C.
 Cantica cantorum liber apud Hebraeos, quibus & quae legere permisissum est. parte. 3. fol. 354. H. Vide etiam in Ezechielis difficultatem.
 Cantores Dauid instituit, postquam obtinuit regnum & arca in tabernaculo fuit, vt exerceat officia coram domino. parte. 2. fol. 196. F.
 Cantores principales tres fuerunt, sicut tres fuerunt filij Levi, scilicet Heman de Caath, Alaph de Gerson, Ethan (qui alibi dicitur Idithun) de Merari. parte. 2. folio. 196. E.
 Cantores erant sic ordinati, quod Heman cum societate sua erat in medio, Alaph autem cum sua societate ad dexteram &c. Ibidem. F.
 Cantores quatuor praeposuit Dauid canentibus psalmos ante arcam, qui psalmos personabant tribus modis, & qui fuerunt. parte. 3. folio. 86. B. D.
 Cantores fuerunt tres principales in veteri Testamento, & de filijs istorum ritum instituit viginti quatuor cantores, & deseruiebant ordinati viginti quatuor hebdomadarijs sacerdotibus &c. parte. 2. folio. 210. C.
 Cantores viginti quatuor institui sunt per sortes, quis esset pri-

mus, & quis esset secundus &c. & non sunt ordinati secundum ordinem patrum vel aetatum &c. parte. 2. fol. 210. C.
 Cantorum ordinatio in suis officijs distincta fuit per vigintriquatuor vices sibi succedentes, sicut & ordinatio principalium sacerdotum, qui hebdomadarij dicebantur. Ibidem. D.
 Cantores de simplicibus Leuitis, aliqui erant cantores ad dicendum diuinas laudes, alij alij in officijs constituti, quia aliqui erant ianitores, aliqui custodes vasorum &c. Ibidem. C.
 Cantoribus & cantatricibus instrumentis musicalibus, & vocibus humanis licitum est vt moderatè, & horum ratio. parte. 2. folio. 118. A.
 Cantus releuat labores, & tollit tedium. parte. 3. folio. 266. A.
 Capharnaum dicitur ciuitas Christi, & quare. parte. 5. fol. 32. A. B. Et est ciuitas principalis siue metropolis in Galilea. fol. 55. C. Et fo. 139. C. Et folio. 200. F. Et fol. 16. E. Item parte. 4. folio. 24. B.
 Cappillaturam mulieres nutrebat, sicut fit adhuc in aliquibus gentibus. parte. 6. fol. 254. B.
 Capillos (vt veterum mos fuit) si quis nutriuit ob speciem corporis, eos afflictiois tpe abscindebat. Et conuersio, quae pertraquillo absciderat, in ostensione afflictiois nutrebat. parte. 3. folio. 8. B.
 Capillos corporales quidam offerunt diabolo &c. parte. 1. fol. 346. A.
 Capillorum crescentia in Nazarenis, erat signum durationis voti. parte. 1. fol. 375. C.
 Capillos capitis discipulorum dicit dominus esse numeratos, non qui rudent vel proiciunt vel aere pereunt, sed qui in Nazarenis erant, quibus inerat virtus spiritus sancti. parte. 1. folio. 165. D.
 Capillos capitis appellauit dominus virtutes animi, & multitudinem sensuum, de mente tanquam de capite apostolorum prouidentes. parte. 1. fol. 265. D.
 Capillorum nigredo attestatur fortitudini & iuuentuti. parte. 3. folio. 363. G.
 Capitium quid dicitur. parte. 3. fol. 57. E. G.
 Capitulum quid est, & quare sic dicitur. parte. 6. folio. 147. E. G.
 Capitulum signatio in biblijs nostris, est frequenter defectiua, quia frequenter non sequit signationem Hebraicam: nec etiam Hieronymi &c. parte. 4. fol. 355. F.
 Capiuntur homines per diabolum & ministros suo, in triplici statu. Primò, principes & praelati, secundò mediocres, tertio omnes, per triplex instrumentum &c. parte. 4. fol. 391. H.
 Capiendi modus Christum, magis conueniens ad subuertendum populum (quem Pharisaei timebant) fuit, vt fieret per discipulum &c. parte. 5. fol. 179. D.
 Cappadoces & Philistii exierunt de eadem gente. parte. 1. fol. 57. C. Item parte. 4. fol. 168. D.
 Capparitis renibus valet, est herba qua excitatur luxuria. parte. 3. folio. 354. A. C.
 Caprarum plerumque parium bis, scilicet hyeme & aestate quorum Caprarum chimarrus & chimarra &c. parte. 1. fol. 220. E.
 Caprae pili vel caprarum pelles, si semper significarent peccatorem poenitentium, non ipsum animal inter munda computaretur, nec in laude sponsi diceretur. Capilli tui sicut grex caprarum &c. parte. 1. fol. 181. E.
 Captiui dicuntur ciuilitate mortui & sepulti. parte. 4. fol. 263. F.
 Captiuus non omnibus, ppter peccatum suum captus. parte. 4. folio. 208. F.
 Captiui ducebantur in bello colligati, & cilicio siue sacco induti, subtrahis eis vestibus preciosis. parte. 4. fol. 170. C.
 Captiuorum capita radebantur & ducebantur nudatis capitibus ad maiorem eorum confusionem, & victoriae declarationem, quod distrahebantur, & sub corona vendi dicebantur. parte. 1. folio. 371. F.
 Captiui ducti radebantur antiquitus, quantum ad capillos & barbam. parte. 4. fol. 170. B. Et fol. 368. C.
 Captiuitate imminente & hostili per agros vrbesque clade ferente, naturale est, cunctos qui euadere queunt, alta vel abdita requirere. parte. 5. fol. 180. E.
 Captiuas decem tribus pro peccatis vltra montes Persarum, ita vt amplius non sint reuerfurae ad proprium locum depolarat propheta. parte. 4. folio. 363. F. Item adhuc non est redacta. parte. 4. fo. 156. G.
 Captiuitas Iudaeorum vt tradunt Hebraei non venit quamdiu reges & populus colebant vitulos, sed postquam Osee rex permisit vt si vellent, irent ad templum dei, & ibi sacrificaret, carens verò populus omni exultatione captiuatus est. parte. 4. folio. 344. F.
 Captiuitas Iudaeorum per quos, & quos facta fuit, & per quae significatur: & quare. parte. 4. fo. 352. A. B.
 Captiuitas Iudaeorum Babilonica, & captiuitas hodierna (quam ipsi Romanam vocant) comminatur eis differenter in Leuitico & in Deuteronomio &c. sub nomine maledictionum. parte. 1. folio. 262. G. H. Et fol. 365. F. G. H.

Captiuitas Iudaeorum Babylonica tolerabilior, & mitior fuit Hebraeis incomparabiliter magis quam captiuitas hodierna, & hoc patet ex tribus, parte. 4. fol. 318. H. Et fol. 327. A. B.

De captiuitate Babylonica redierunt tantum duce tribus, & pauci de decem tribubus &c. & tamen multi de istis, & de illis remanserunt in Babylonia, detenti amore vxorum, prolium, & honorum temporalium &c. parte. 4. folio. 366. C. Et fol. 379. C. Et folio. 125. A. Item parte. 2. folio. 198. F. G. Et folio. 249. F.

Captiuitatis tempus Iudaeorum primae & secundae quando inceperit, & quantum durauit, parte. 4. fol. 217. E. G. H.

Captiuitas Iudaeorum praesens, est secundum Ra. Sal. propter peccatum vituli confamilis expiandum, propter quem & nunc sustinent afflictiones, parte. 4. fol. 90. B. Sed fugit.

Captiuitas ista moderna vsq; ad finem mundi durabit &c. parte. 3. folio. 103. B. Item fuit figurata per captiuitatem Babylonicam, parte. 6. fol. 189. D.

Captiuitas quomodo dicitur auersa à Iacob, cum decem tribus (quae erant maxima pars descendentiū de Iacob) fuerunt trans migratae vltra flumina Gōzan: & nō fuerunt reuerse in liberatione Babylonica &c. parte. 3. fol. 112. F. G. H. Et fol. 113. A. C.

Captiuitatis malum quantum boni populo dei attulit, liquide ostenditur, & nobis in exemplum proponitur, parte. 2. fol. 243. B. Et folio. 244. F. G.

Captiuitas populi Iudaici quid nobis spiritualiter significet, parte. 4. folio. 208. F.

Captiuitas humani generis designatur per captiuitatem Tobiae, parte. 2. folio. 283. E.

Caput quod aperit habet, in lectu operitur, parte. 1. folio. 231. F.

Caput optimum ponit super deus, vbi fuerat caput pessimum ipso abscisso, parte. 4. fol. 394. F.

Capite cooperto decenter orare possunt aliqui in secreto, vel vt singulares personae. Sic palmas canentes, sic praedicans, seu docens in scholis &c. parte. 6. fol. 49. C.

Capita mouere solent homines re admiracione, quando vident aliquid esse magnum repente deiectum, & annihilatum, parte. 3. fol. 148. C.

Capite damnatur, qui turpiter & bestialiter agit, vt forma hominis priuatur, q; sapientia rationem non tenuit, parte. 3. fol. 272. E.

Caput Iohannis baptistae in tria loca dicitur fuisse allatum, sed nunc in Ambianis creditur esse, parte. 5. fol. 47. G.

Carbones iuniperorum diu seruantur, scilicet ad annum, quando suis cineribus sunt operiti, parte. 3. fol. 276. B.

Carbunculus ardentium gemmarum principatum tenet, sic dicitur quia ignitus, vt carbo &c. parte. 3. fol. 420. A.

Carcer duplex est, scilicet viciōrū & tribulationū. Primus est reprobōrū, qui mentis operibus iniustus grauat, donec carne soluti in exterioribus tenebris projiciantur aeternae damnationis. Secundus est iustorum, parte. 6. fol. 222. A. B.

Cardines orbis terrae qui sunt, parte. 3. fol. 217. G.

Carcedum non carpitur manu, quia acutus angulis surgens, manum secatur, parte. 3. fol. 23. A. C.

Cariatharba, ciuitas quatuor, quia quatuor magni patriarchae sunt ibi sepulti cum vxoribus, parte. 1. folio. 79. E. F. Item parte. 2. fol. 121. D. Et fol. 31. G. Item parte. 5. fol. 85. B.

Carmelus, parte. 4. fol. 27. A. Et fol. 36. F. Et fol. 60. H. Et fol. 112. G. Et fol. 359. A. Et fol. 368. F. Item parte. 2. fol. 91. A.

Carmen in no. &c. leticia est in tribulatione, parte. 3. fol. 65. F.

Carmen Moisaicum, an sit mere propheticū, vel exhortatorium, & cōminatōrū, p. c. 1. fol. 369. D. & fol. 371. G. Et folio. 372. D.

Carnale efficitur hoc, qd nimia discussione sentit, par. 3. fol. 338. F.

Carnalitas nostra talis est, vt ardentius desideret prohibita, parte. 6. fol. 16. E.

Carnalitates siue cupiditatis vicio datur iudicium requitatis. In quo notantur superfluitas, gula, inepta leticia, luxuria, adulatorum applaudentia, & superbia &c. parte. 4. folio. 307. B. C.

Carnalibus illecebris seruienti, nascuntur punctiones viciōrum, quibus vel se vel proximum lacerat, & hoc vitare non nouit, parte. 3. fol. 334. B.

Carnales & stulti cum eis consiliuntur ad salutem, illi totum reputant ad noxietatem: & inuidiae stimulo incitati, nequissimae suae eligunt deseruire volunt, parte. 4. folio. 451. E.

Carnalis homo potest dici homo natus de muliere, id est sensualitate, q; sensualitati sicut matri studet obedire, parte. 3. fol. 33. D.

Carnalibus actis qui adhuc incumbit, necesse est vt mentes aliorum spiritualiter instruat erubescat, parte. 3. folio. 20. A. Item parte. 2. folio. 204. E.

Carnales & infirmi, & si ob meritum castae fidei & pietatis ad electorum sortem pertinent, longe tamen ab his sunt qui dicunt,

Non audeo loqui &c. parte. 2. fol. 137. F. & fol. 217. F.

Carnalium multo maior est in ecclesia numerus quam perfectiorum. Sed quantum praesant numero, tantum succumbunt merito, parte. 2. fol. 137. F. Et fol. 217. F.

Carnalium in ecclesia vitā moresq; basilica grandis extra atrium sacerdotum figurat, parte. 2. folio. 137. F. Et folio. 217. F.

Carnales quiq; praesentem felicitatem & copiam rerum temporalium, certant sibi multiplicare, parte. 1. fol. 343. E.

Carnales quinque sensibus corporis dediti, cum à domino fuerint correpti, scelera sua propria cognoscetes, iuste se percussos esse consentunt: Et per quid significantur, parte. 2. folio. 69. A.

Carnales de vitijs suis carnalibus poenitentes, & postea recidiantes, oburgandi sunt per asperam correctionem: Sunt etiam maledicendi, suntq; etiam cadendi corporaliter, per quos, & quomodo, parte. 2. fol. 269. F. G.

Carnales homines à pristina conuersatione discedentes, & in vnitatem fidei & bonorum operum se nobis sociantes, eorum errores in vsum nostrum non conuertamus, sed effundamus, Et de hoc figura, parte. 1. fol. 345. E.

Carnalitates viciū per Pharaonis nomen significatur, parte. 4. folio. 252. D.

Carnalis delectatio dicitur lectulus &c. parte. 3. fol. 62. H.

Carnalis vita per seculum intelligitur, parte. 3. fol. 77. H.

Carnium crassitudo & delitiosa epulae prouocant corpus ad libidinem, parte. 2. fol. 29. A.

Carnis motus, bestiae sunt, quae continentia quasi cauea pressa, & si tentando rugiunt, non tamen ad effectum quasi ad rabiem morsus excedunt, parte. 3. fol. 17. F.

Carnis nomine, carnis delectatio accipitur, parte. 3. fol. 62. E.

Carnis voluptatem, minoris laboris est, incognita caueri quam rejicere cognitam, parte. 2. fol. 259. B.

Carnis molestijs afficiuntur homines quinque de causis: Aut propter merita augenda, aut propter humilitatem conferuandam, aut ob peccata intelligenda & corrigenda, aut ad gloriam dei, aut ad initium aeternae damnationis, parte. 5. folio. 94. A.

Carnis peccatum allicium & superinducit nouem & quatuor: Et designatur per lectum ferreum, qui habet cubitos longiorum dinis nouem, & quatuor cubitos latitudinis, parte. 1. folio 333. H.

Carnis delectatio quotiens in mente iniqui dominatur, in tabernaculo eius sulphur aspergitur, parte. 3. fol. 39. F.

Caro per Chananeum significatur, quae licet nobiscum est, non est tamen obediens, nisi tantum quod tributa soluit id est ministerium agendi aliquid vel merendi, parte. 2. fol. 24. A.

Caro significatur per Amalech, qui interpretatur gens bruta, quia per eam homo conuenit cum animalibus brutis, parte. 1. folio. 159. D.

Carnem suam quidam offerunt in holocaustum, sed concupiscentiae gloria maculantur &c. sed quasi stultae virgines sunt, quae corpore castrae fuerunt, oleum autem charitatis, & aliarum virtutum non habuerunt, parte. 1. fol. 215. B.

Caro nostra dicitur mulier, quae infidiatur calcaneo nostro, & est in singulis nostrum, Et quid per calcaneum designatur, parte. 3. folio. 154. A.

Caro nihil nisi per animam concupiscit, sed concupiscere dicitur cum anima carnali concupiscentia spiritui reluctatur, parte. 6. folio. 87. B.

Caro non concupiscit sine anima, quamuis caro concupiscere dicatur: quia carnaliter anima concupiscit, parte. 1. folio. 338. A.

Caro quam deus fecit, non est carcer, sed corruptio eius & tentatio, parte. 3. fol. 298. A.

Caro plerūq; p molestias tacta, flagello suo mēti indicat deum, quae ipsa carni praesidens, non videbat &c. parte. 1. folio. 303. G.

Caro cum ita afficitur ieiunijs, & vigilijs maceratur, vt non penitus rumpatur, tunc caput ad collum retorquetur, & non abscedit, parte. 1. fol. 216. B.

Carnis macerationem deo faciunt acceptam septem condiciones, parte. 6. fol. 26. H.

Carnis desideria domare nihil adeo ad hoc valet, quam pensare qualis ipsa sit mortua, parte. 3. fol. 49. E.

Caro quod debellat, & vincit, vt spiritui subiacet, p. 1. fol. 159. D.

Carnes iustas lacerare dicuntur viri sancti, & quando, parte. 3. folio. 31. H.

Carnem nostram non debemus abominari, sed fouere, & necessaria illi praebere, curam tamen eius in desiderijs non facere, parte. 1. fol. 357. E.

Caro nostra, vt ad virtutē decoremq; perueniat castitatis, necessesse est vt oret, ieiunet, vigilet, & omni cōtinētia laboret, vt delectationes

stationes ingenitas siccet &c. Exemplum de bysso &c. parte. 1. fol. 186. F.

Caro nostra vitulus superbus est, hanc offerim⁹ dū castā custodiamus, parte. 1. fol. 215. B.

Caro filia Babylonis dicitur, Et quare, parte. 3. fol. 230. F.

Carnis nostrae castigatio p linū significatur, Et quare, parte. 3. fol. 339. F.

Caro Christi multis nominib⁹ nominat, scilicet, arca, velamen, nubes &c. Et quare &c. parte. 1. fol. 242. A.

Caro Christi, deicitas tabernaculi, parte. 3. fol. 121. E.

Caro Christi tripliciter intelligitur, vel illa quae crucifixa & sepulta, vel spūalis & diuina &c. parte. 6. fol. 50. E.

Carnis veram naturam, siue veritatem creatam in Christo ostēdunt sanguis & aqua, quae fluxerūt de ei⁹ latere in cruce, parte. 6. fol. 234. E.

Caro Christi licet absolute sumpta sit terra, nō tamē dicitur terra quae est diuinitati vnita, & virtute spiritūali formata, parte. 6. fol. 148. C.

Caro Christi nō erat peccati, quia non de traduce mortalitatis in Mariā p masculū venerat, quise virgine mortalitatis fuit, ex qua similitudine habebat carnis peccati, parte. 1. fol. 355. C. Vide etiā Christi caro.

Caro Christi & Mariae licet i lūbis Adā & Abrahāe fuerit, differēter tamē ad matrem & filium traducta est, parte. 1. fol. 38. G. Item parte. 6. fol. 145. E. F.

Caro quae est sine peccato in hac vita, nisi illa sola quae nō habuit in se viciū, parte. 1. fol. 295. F.

Caro quia traditur de Adā est subiectū peccati, parte. 6. fol. 17. F.

Caro quia ex Adam traditur, p mē in se habet, si aīa traduce retur, & ipsa haberet, parte. 6. fol. 17. F. Item parte. 1. fol. 38. G.

Caro nomine vermis signat, Et quare, parte. 3. fol. 49. E.

Caro pacem dei in se recipere nō potest, parte. 4. fol. 129. E.

Caro nostra post resurrectionē eadem erit & diuersa & quomodo &c. parte. 3. fol. 41. F.

Caro in resurrectione ex gloria animae ad corp⁹ redundat, sicut incorruptibilis in nullo aggrauas animā nec impedit à diuina visione, parte. 3. fol. 41. H.

Caro nostra post resurrectionē nō eget ciborū refectione. Caro Adā ante peccatū ita immortalis creata est, vt p alimonia ad iūta, esset mortis & doloris experta &c. parte. 1. fol. 28. B.

Caro dicitur resorere quādo ex latice cordis interiore, sit quaedam refluxio in carne exteriorē, parte. 3. fol. 123. C.

Caro quae aliquādo fuerat inimica per obediētiā spiritus confortis futurae hereditatis existit cum anima, parte. 1. fol. 308. H.

Carnes in vespere, & panes in mane quare dati sunt filijs Israel, parte. 1. fol. 157. D.

Carnes curi eremo desiderauerūt, cū tamē Israelitae de Aegypto cum multo pecoribus exierint, parte. 1. fol. 128. B.

Carnes quare & q; desiderabat Iudaei in deserto &c. parte. 1. fol. 281. G.

Carnē cū sanguine nō comeditis, Hoc quadrupliciter exponitur à Iudaeis, parte. 1. fol. 55. H.

Carnes in veteri testamento oblatas in altari, comedebāt quaedā sacerdotis, quaedam p pinqui &c. parte. 4. fol. 44. B.

Carnes hostiae p peccato cōmissionis & omissionis erant sacerdotis offerentis, parte. 1. fol. 225. C.

Carnes agni paschalis tunc crudae accipiuntur, cum humanitas Christi attenditur, inconsiderata, & sine reuerētia cognitionis relicta illius diuinitate, p. 1. fol. 146. F.

Caro Christi vera est sub specie panis ex virtute sacramenti, & si militer sanguis est sub specie vini ex vi sacramenti, caetera sunt ex cōcomitātia, parte. 5. fol. 206. G.

Caro Christi quomodo realiter sumitur & sanguis, & qualiter sunt cibus & potus, & reficitur animā, quae est immortalis, Sed non sic est de cibo corporali, qui tantum reficit corpus, quod est corruptibile, parte. 5. fol. 206. G. H.

Carp Carnium eius quādo cōcessus est, Vide de hoc in Eūs carnium, Carpogriani haeretici sunt qui negant resurrectionem carnis, parte. 1. fol. 236. E.

Care Carthago, ciuitas magna Africae capiteana, parte. 4. fol. 149. H.

Carilago habet speciem ollis, nō firmitatē, parte. 3. fol. 78. A.

Cal Carthalum quid, parte. 4. fol. 120. F.

Calia in aquis nascit, & crescit in immēsum & reddit odorem, parte. 3. fol. 149. E. Et fol. 362. A. C.

Calli Calliodorus senator, in pictura post se reliquit tabernaculi & tēpli positionem, ac altaris holocausti, quod cum à Iudaeorū doctoribus didicisse putamus, parte. 1. fol. 186. A. Item parte. 2. folio. 137. D. E.

Cast Castigat se pulchre, qui exēplo alterius se emendat, parte. 6. folio. 47. D. Et fol. 339. A.

Castimonia ad perfectū mundiciā candorē ducitur, cū p abstīnē-

tiam caro fatigatur, parte. 1. fol. 189. A.

Castimonia carnis saepe castimonia mentis adimit, dū segni⁹ bonis operibus insistit quādo min⁹ pspicit, parte. 1. fol. 192. A.

Castitas virtus tres gradus habet, parte. 5. fol. 44. D. Et fol. 45. D.

Castitas carnis nihil est, si nō alit mentis suauitas in amore proximi, parte. 3. fol. 18. A.

Castitas magna nō est sine bono opere, nec bonū opus aliquid sine castitate, parte. 3. fol. 340. D.

Castitas eleuat mentē à carnalibus, Et sicut disponit intellectum ad cōtēplationē veritatis, sic eōtrario luxuria mētē deprimit, &c. parte. 5. fol. 76. G.

Castitatis fermēto accepto quotidie castior efficitur, sic accepto nequitiae fermēto, quotidie efficitur neq; or & deterior, parte. 1. folio. 315. F.

Castitas pura consciētia & cōuersationis pbyssum significatur, parte. 3. fol. 340. C.

Castitas cōiugatorū etiam donū dei est, & nō tm castitas cōtinentium, parte. 6. fol. 42. E.

Castitas perpetua nostris sacerdotib⁹ indicitur, Et quare, parte. 5. folio. 124. B.

Castitas eorum quae castrauerūt, ppter regnū caelōrū melior est & magis meritoria quā secūditas prolis, parte. 4. fol. 93. D.

Castitate candida mundiciā corporalis induit omnes qui del officio alisunt & laudes ei ore, moribus, & actu concrepant, Et de hoc figura, parte. 2. fol. 218. F.

Castor & Pollux gemini dicuntur, & gentiles in mari deos inuocant, Et quare, parte. 6. fol. 208. A.

Castribantur antiquitus illi qui in domo regia seruibant ad interiora domus ppter securitatem à mulieribus, vt dicunt aliqui, parte. 4. fol. 294. H.

Castri alicius redditionis terminū an liceat praesigere Sarassenis parte. 2. fol. 298. F.

Castrorum optimus situs est in figura quadrata, parte. 1. fol. 271. A.

Castra sunt praesē vita, in qua sempre cōtra spirituales nequitias pugnamus, parte. 1. fol. 223. C.

Castrorum filiorum Israel dispositio circa tabernaculum secundum quatuor partes orbis, parte. 1. fol. 268. H.

Castra in exercitu Hebraeorum erant tria: scilicet castra deitatis, atriu in quo erat tabernaculum; Castra populi, qui erant extra in circuitu leuitarum, & castra leuitarum quae erāt circa tabernaculum, parte. 1. fol. 238. C. Et fol. 268. D. H.

Catalogus sortium David exprimitur, & primo exprimitur nomina aliquorum valde notabilium, secundo aliorum magis cōmuniū, parte. 2. fol. 122. G.

Cathari haeretici refutantur: Et quare, parte. 3. fol. 120. A.

Cathaphrygae ore vncinato mel promittunt, sed turpe est dicere quae in occulto faciunt, parte. 4. fol. 341. E.

Cathecumini figuratur per Nicodemum, parte. 5. fol. 194. E.

Cathedra docendi in Docendi cathedra.

Catechizadi & baptizandi infantes exemplum datur qui nec facere nec sapere aliquib possunt, parte. 5. fol. 50. B.

Catechizandis, quatuor euangeliōrum principia recitantur, & de figuris & ordine eorum in aperitione auriū solerter erudiuntur &c. parte. 1. fol. 187. C.

Catholicus bon⁹ regno caelesti dignus, debet habere vñtionem spiritūsancti in corde, in ore, in opere &c. parte. 2. fol. 98. G.

Catholicus bonus magis timet de bonis spiritualibus amittēdis quā de corporalibus, seu de temporalib⁹ parte. 2. fol. 295. D.

Catholicus deum imcens omnia agit doctorum consilio, & scripturarum documento, parte. 3. fol. 420. E.

Catholicus quilibet, cum artem quam pro communi vtilitate didicit, superbia vel cuiuslibet vicij contagione polluit, suo se gladio confodit &c. parte. 2. fol. 199. G.

Catholicus haeticusq; (quorum perpetua contentio) quia dispar intentio inuicē semper rixantur, Alter enim falsitatem, alter defendit veritatem, parte. 1. fol. 361. F.

Catholici mali licet ab ecclesia non recedant, tamen magis inueniuntur per diuersa vicia seruire diabolo quā per bona operā militare deo, parte. 1. fol. 349. E.

Cauene vacuus ab opere dies eat & premiū minuatur, parte. 3. folio. 20. F.

Cauendi sicut sunt illi qui habent speciem bonae vitae propter dogma nequitiae, sic & hi qui cum inregrā fidei & doctrinae sint, turpiter viuunt, parte. 5. fol. 29. B.

Causa productiua creaturarum siue rerum est, quod deus producit eas omnino libere & voluntate liberrima, & non de necessitate. Vbi excluditur error philosophorum qui dixerunt deum creaturas siue res de necessitate pro-

ducere, parte. 3. fo. 186. E.
 Cause rationales omnium rerum quae naturaliter sunt in mundo sunt abscondite, parte. 6. fo. 92. E.
 Cause eorum quae per gratiam sunt, sicut eorum quae mirabiliter, non naturaliter sunt, in deo sunt, ibidem.
 Causa dilatationis ne populus Israel deleatur, propter magnitudinem beneficiorum dei est duplex, parte. 1. fo. 370. G.
 Causa una incarnationis Christi fuit ad supplendum perfectionem legis per ipsum Christum incarnatum, parte. 6. fo. 143. B.
 Causa rebellionis Ieroboam contra Salomonem, unde occasio traxit, et assignantur causas diuersae, parte. 2. fo. 149. C. D.
 Causas naturas rerum non potest homo explicare, nec oculus ad plerumque intueri nec auris instruitur doctore ad summam scientiam peruenire, parte. 3. fo. 341. F. Et fo. 342. H. Vide etiam in Creatura.
 Causas nostras singuli si requirimus, in scripturae dei eloquio inuenimus, ibi enim nobis omnibus in eo quod specialiter patimur communiter respondetur, parte. 3. fo. 62. A.
 Causa prima plus influit in causam quam causa secunda, ideo deus qui est causa prima et rector totius creaturae plus facit ad gubernationem cuiuslibet communiter, quam omnes alij, imo sine ipso omnes alij nihil possunt, parte. 2. fo. 62. C.
 Causam tria generantur circa quae versatur rector, parte. 4. fo. 351. D.
 Causelis licet vti, contra cautelas malorum insidiantium bonis: exemplo Christi & Pauli, parte. 5. fo. 65. G.
 Cautelis vrendi exemplum contra malicia peruersorum, exemplum dedit David, quando se simulauit ut euaderet mortis periculum, parte. 2. fo. 87. G.
 Caeci & claudi quos Dauid cepit, secundum doctores fuerunt homines quos Iehusai posuerunt, in fortitudine murorum confidentes, in contemptum exercitus Dauid & c. Ra. Salo. dicit quod isti caeci & claudi erant due imagines, quarum una representabat Isaac, qui in fine fuit factus, & alia Iacob, qui claudicabat ex luctu cum angelo & c. Et quare dicuntur caeci & claudi in plurali, licet esset tantum vna imago & c. parte. 2. fo. 101. G. H.
 Caecitas vel ignorantia peccati, potest causari tripliciter, parte. 5. fo. 215. E.
 Caecitas, non dicitur simpliciter negationem visus, cum sit priuatio, sed dicitur negationem in subiecto apto nato, & per tempore in quo visus debet inesse: Et sic est in spiritalibus de caecitate mentis & c. parte. 5. fo. 215. D.
 Caecitas mentis, an excuset peccatum, & quid sit caecitas mentis, quare peccatum excuset, & quod excuset, parte. 5. fo. 215. D.
 Caecitas vel ignorantia quae est causa peccati, tripliciter potest causari. Vno modo ex ruditate intellectus, alio modo ex negligentia, studendi. Tertio modo causatur ex malicia propriae voluntatis, parte. 5. fo. 215. E.
 Caecitas mentis consequens ad actum peccati, potest se habere tripliciter. Antecedenter, concomitanter, & consequenter, ibidem.
 Caecitas exiliij quod homo se non nouit, unde cogit, parte. 3. fo. 32. E.
 Cedar filius fuit Ismaelis, a quo Saraceni descendunt, & ideo per ipsum designatur populus Ismaelitarum, parte. 4. fo. 74. E. F. & fo. 98. B. Item parte. 3. fo. 276. A. Et fo. 356. C.
 Cedron est nomen fluminis qui inter Ierusalem & montem Oliueti currit per vallem Iosaphat, parte. 5. fo. 236. B.
 Cedrus quae est altissima arbor nisi succisa inutilis est in sua radice manens non facit vtilis fructus, parte. 3. fo. 123. F. Et fo. 412. A. Item parte. 2. fo. 131. A. & fo. 134. G. Et fo. 221. F. Item parte. 1. fo. 296. B.
 Cetera, aut Sela dicitur Hebraice, secundum Hebraeos doctores minime sentientes, significat proprietatem: sed secundum doctores Hebraicos in eadem lingua magis eruditos, nihil significat: Et quare & propter quid ponitur & c. parte. 3. fo. 211. B.
 Celare dicitur deus in corde suo ea quae pertinet ad hominem: quando non ostendit erga eum beneficia exteriora, dimittendo cum in afflictione magna, parte. 3. fo. 27. B.
 Celebrare nullus permittendus est, nisi fidem faciat de sua ordinatione, et vnde huiusmodi habetur argumentum, parte. 2. fo. 242. F. H.
 Caelestes habitatores inquit allegorice interpretantur, sponte allumate corpora, infantium vagitum, & incubula paruulorum & c. & quodam ad propria terram reuerterentur: alios futuros demones, sed de lyrameta sunt, parte. 4. fo. 148. A. B. Et fo. 149. A. B. Et fo. 150. B.
 Caelestium corporum materia quae & qualis sit, parte. 1. fo. 23. C. D.
 Caelestia corpora, an & quod digniora sint homine, parte. 1. fo. 336. B. D. E. G.
 Caelestia desiderare debemus, & illa hoc modo adipisci valemus, parte. 1. fo. 122. F.
 Caelestia corpora an & quod possunt dici animata & c. parte. 4. fo. 125. H.

Et extensus, fo. 127. D. E.
 Caelestia corpora an & quod habeat contrarietatem, parte. 3. fo. 431. C.
 Caelestia corpora licet sint aegria de necessitate, habent tamen virtutem immutandi elementa & composita ex eis ad diuersas qualitates, ex quibus disponuntur humana corpora ad varias infirmitates, parte. 4. fo. 126. B.
 Caelestium corporum decor, maxime consistit in luce, parte. 4. fo. 57. G.
 Caelestia dicuntur mundari per Christum sanguine, sicut tabernaculum dicebatur antiquit' mundari, parte. 6. fo. 151. D.
 Celeuma quid dicitur, parte. 4. fo. 146. D. Et fo. 169. H.
 Cella vinaria ut dicitur Ra. Salo. dicitur, eo quod in libaminibus sacrificiorum effundebatur vinum, & sic leuitus & ceteros incipiebant cantare laudes diuinas, quae ordinant ad dilectionem dei, & etiam proximi, parte. 3. fo. 357. H.
 Celte sculpturae in cilice, in biblijs antiquis habetur, vel certe sculptantur in cilice, quod magis consonat cum Hebraeo, parte. 3. fo. 42. B.
 Caeli sunt septem, quorum haec sunt nomina aer, ether, olympus, spacia vel igneus, firmamentum, caelum angelorum, & trinitatis, parte. 1. fo. 123. F.
 Caelos quid dicitur tres, scilicet aereum, aethereum, & sphaerum: Nonnulli septem, primum aereum, secundum aethereum tertium olympum, quartum igneum, quintum firmamentum, sextum aquae, septimum angelorum, parte. 1. fo. 143. A.
 Caelum & terra cur dicuntur in principio creata, & non facta pro ut ceterae creaturae factae dicuntur, parte. 1. fo. 23. E.
 Caelum, non visibile firmamentum, sed empyreum, igneum vel intellectuale, creauit deus in principio, quod non ab ardore, sed a splendore dicitur, & statim repletum est angelis & c. parte. 1. fo. 23. F. Et fo. 26. G.
 Caelum de quo dicitur, Fiat firmamentum: vtrum excedit aeris spacia, an ipse aer vocatur firmamentum, parte. 1. fo. 24. F.
 Caelum quod firmamentum dicitur, describitur, parte. 1. fo. 40. C.
 Caelum de quo dicitur: Vocauit deus firmamentum caelum, quid ibi caelum illud significet, ibidem, C.
 Caelum empyreum (de quo dubitauerunt doctores, vtrum sit alius locus corporalis an non) est caelum crystallinum, quod etiam dicitur aquae, Et quare, parte. 1. fo. 24. H. Et fo. 26. F. G.
 Caelum empyreum dicitur caelum caelorum, Et quare, parte. 3. fo. 304. H.
 Caelum empyreum quod est locus beatorum, dicitur tertium caelum, secundum crystallinum, dicitur etiam paradysus, & vtriusque intravit Paulus in raptu, parte. 6. fo. 76. D.
 Caelum quare solet cuius figurae sit, Sed spiritus sanctus quamuis auctores nostri scierint, per eos docere noluit, nisi quod profuit salutis, parte. 1. fo. 25. B.
 Caelum quare sit si ster an moueatur, Si mouetur in quiete, quo modo est firmamentum, Si stat, quo modo sidera in eo fixa circumstant, & c. parte. 2. fo. 25. B.
 Caelum aereum fuit purgatum per diluuium, ascendens, xv. cubitos supra cacumina montium, parte. 6. fo. 126. H.
 Caelum hoc visibile prius firmamentum dictum est postea caelum, parte. 1. fo. 321. A.
 Caeli (vnde dicuntur aues caeli) non est dubium quin in diluuium perierunt, & perituri sunt igne, de superioribus autem caelis caelorum vtrum ipsi perituri sunt igne quaestio est & disputatio scrupulosior inter doctos, parte. 6. fo. 35. E.
 Caeli sunt inanimati & insensibiles, parte. 4. fo. 105. H. Et sic agunt in hac inferiora ex necessitate naturae & c. ibidem, H.
 Caelum primum, secundum, & tertium multipliciter exponitur, parte. 6. fo. 76. A. B.
 Caeli altitudo a terra quomodo accipitur, & comparatur ad distantiam orientis ad occidentem, parte. 3. fo. 103. C.
 Caeli superiores sunt mutabiles quantum ad situm: inferiores autem vti aer quantum ad alterationem, parte. 3. fo. 237. D.
 Caelo & terra in natura corporum durabilius nihil est, parte. 5. fo. 126. A.
 Caeli dicuntur solidissimi, quia non diuiduntur & reuoluuntur, vnde soliditas propriae & aliae qualitates elementares, non sunt in caelis, quae sunt alterius naturae, parte. 3. fo. 69. D.
 Caelum quomodo & quare apertum fuisse dicitur Christo baptizato, parte. 5. fo. 91. A. C. Et fo. 93. C. D. G.
 Caelum quare magis apertum fuisse legitur in baptismo Christi quam in eiusdem passione & c. parte. 5. fo. 91. C.
 Caelum quomodo diuersimode dicitur aperiri in baptismo & in passione Christi, ibidem, C. D.
 Caelum quasi rectum mundi extendit deus, non labore & c. parte. 3. fo. 103. E.
 Caelum est camera in mundo, terra pavementum, parte. 3. fo. 264. B.
 Caelum vnde quod circa terram, vnde etiam peccantibus lux, aer, spiritus pluuia, inde fructus, sine caelo deficit terra, parte. 3. fo. 238. B.

Caeli peribunt

Caeli peribunt in fine mundi, non quantum ad substantiam, sed quantum ad aliquam dispositionem, Et huius declaratio, parte. 3. fo. 103. D.
 Caelum & elementa dicitur angelorum opera: non quia sunt eorum factores, sed quia administratores, eo modo loquendi quo vinea dicitur opus vineatoris, & domus gubernanda opus dispensatoris, parte. 3. fo. 403. D.
 Caeli extrema secundum apparentiam visus in circuitu orizontis nostri, videntur super terram figi: & mediū quod est super capita nostri in altum erigi: & sic habet apparentiam tabernaculi extensi, parte. 4. fo. 71. C.
 Caelum ornauit de stellis & luminaribus, aereum autibus, aqua piscibus, & terra animalibus, parte. 3. fo. 403. C.
 Caelum aereū dicitur metaphorice ad similitudinem obstupescere, quando notabiliter immutat, sicut homo stupidi in facie mutatur: isto modo dicitur caelum obstupescere in tepestate, quando sunt tonitrua, pellae & fulgura, quae sunt signa dei, parte. 4. fo. 113. C.
 Caeli sex audiri dicuntur quantum ad temporalia & quantum ad spiritualia, & quomodo, parte. 4. fo. 103. D.
 Caelorum rationem quae & quod de narrare dicitur, parte. 3. fo. 73. A.
 Caelum significat per tabernaculum, quod anime deuote non possunt ingredi durante vita presenti & c. parte. 1. fo. 111. H.
 Caelum dicitur thesaurus, quia ibi abscondita sunt & reposita bona diligenter. Itaque quia tota fertilitas honorum in istis inferioribus prouenit ex influxu caeli & stellarum, parte. 1. fo. 164. C.
 Cena Christi cum discipulis, vtrum fuerit facta luna decima quarta existit, Et arguitur contra & pro responsione & solutionibus argumentorum, parte. 5. fo. 226. E. F. G.
 Cernaculum vbi Christus fecit cenam cum discipulis, Et vbi ipsi latuerunt propter metum Iudeorum, & vbi receperunt spiritum sanctum, idem locus est, parte. 5. fo. 115. H.
 Cenereth nomen est lacus magni, per quem transit Iordanis fluminis, & vocatur in euangelio mare Cenereth, a quadam villa sic nominata, super litus eius sita & c. parte. 1. fo. 334. A.
 Cernobitarum qui dicuntur, parte. 6. fo. 172. A. B.
 Censum vtrum liceat dari Caesari an non, ista quaestio ortum habuit a tempore natiuitatis Christi, parte. 5. fo. 69. C.
 Censum non est in crimine sed in iustitia, sed qui bonis male vitur, hoc agit, ut per edacitatem ingluuiem, eo quod viuere debuit pane, moriatur, parte. 1. fo. 71. B.
 Centenarius numerus in dextera computat, pollice & indice in contraria flexis, Vnde dextera computat annos, parte. 1. fo. 267. D.
 Centenarius quia a leua transit ad dexteram, in caelestibus vnde significatio ponit consuevit, parte. 1. fo. 80. B. Et fo. 186. f. Item parte. 2. fo. 220. E. Et fo. 221. A. Et fo. 250. C. Et fo. 256. E. Et fo. 304. E. Item parte. 5. fo. 103. E.
 Ceterum recipiet omnis qui reliquerit patrem & matrem, & c. Sed hoc quomodo, parte. 5. fo. 60. A. C. D. Et fo. 171. C. Et fo. 108. F. G.
 Centurio quis & quare sic dicitur, parte. 5. fo. 30. D. E.
 Cepe & porri cum lachrymis comeduntur, parte. 1. fo. 281. E.
 Cepta bona quae districte non exequuntur, dissolutione negligentiae manum destruentis imitantur, parte. 3. fo. 326. E.
 Cereus quandoque vnus, quandoque duo ante euangelium deferuntur, quid & quos significet, parte. 3. fo. 285. E.
 Ceremoniae quid & ad quid sunt, parte. 6. fo. 133. A.
 Ceremoniae legis sunt in quadruplici differentia: quaedam pertinent ad sacramenta, quaedam ad sacrificia, quaedam ad obseruationem, quaedam ad sacra, parte. 4. fo. 132. A.
 Ceremonialia veteris legis quae principaliora, & quid figurabatur, & quare cessauerunt, parte. 6. fo. 117. B.
 Ceremonialia an tantum erant figuralia, vel an habebant duplicem rationem, scilicet literalem & figuralem & c. parte. 3. fo. 205. G.
 Ceremonialium duplex est opus & exercitium, scilicet opus operans, & opus operatum: & quid singulorum horum respiciat & c. parte. 3. fo. 205. G.
 Ceremonialia quod non debet cessare tempore Messiae, Argumentum validum putat Iudaei se habere contra Christianos, Sed soluitur, parte. 4. fo. 427. H.
 Ceremoniae legis praecipue filijs Israel & c. Expositores Hebraeorum dicunt quod hoc praecipuum vocatur sic, quia non habet rationem literalem sic claram, sed potius secretam & c. parte. 1. fo. 297. D.
 Ceremonialia omnia reducuntur ad praecipuum de obseruatione sabati, parte. 1. fo. 164. H.
 Ceremoniales obseruantiae veteris legis: significatur per vestes, & quare, parte. 2. fo. 125. H.
 Cernimus cerni in luce diurna, in nocturna vero visione prima: gines videmus, parte. 3. fo. 62. B.
 Certitudo est duplex, scilicet certitudo & adhaesio, parte. 6. fo. 164. F. G.

Cerui tempore amoris discedentes a patria, alter clunibus alterius capite imposito se sustentant & c. parte. 3. fo. 138. B.
 Cernuus senio grauat, excrescentibus pilis & cornibus, serpente naribus haurit & c. & haustu de fonte sumptum, cornua & pilos depone, parte. 3. fo. 145. A. Et fo. 358. B. C. Et fo. 359. E. F.
 Cerui elusivus est secundum legem, non tamen legitur aliquis sanctus ceruinus carnes comedisse in veteri lege, parte. 1. fo. 360. H.
 Caesar dicitur est Iulius: Et quare, parte. 4. fo. 370. F.
 Caesar Augustus sub quo Christus est natus diuisit regiam potestatem Aegypti in septem principatus, ne possent rebellare, quod fuit quaedam dispositio ad hoc quod euangelium praedicaretur liberè per orbem, parte. 4. fo. 30. A.
 Caesarea Philippi ciuitas est sic dicta, quia per Philippum renouata & ampliata, prius dicta Lachis postea Dan, Et quare nunc Pelneas, seu Palneas, Est & alia ciuitas in Palestina sic dicta, parte. 5. fo. 52. B. Et fo. 103. A. Item parte. 6. fo. 196. G.
 Caesaries Sanfonis distincta erat per septem floccellos, parte. 2. fo. 51. H.
 Cethura ut Hebraei suspicatur mutato nomine est Agar, quae Sa Cera mortua de concubina transiit in uxorem, parte. 1. fo. 83. B. D.
 Cetus piscis magnus intra Oceanum detinetur, ne veniat ad maria mediterranea, in quibus homines communius nauigant, ne sit hominibus nocivus, parte. 3. fo. 21. H.
 Cetus est maximum animal marinum, & longitudo eius, occupat spacia quantum quatuor iugera terrae & c. parte. 3. fo. 78. H. Et fo. 241. B. Vide etiam fabulosa Iudeorum deliramenta de Leviathan, fo. 241. B. C. Item copiose de hoc, parte. 1. fo. 10. 27. D.
 Cetus in fronte dicitur habere multas plicas ad modum falcis dispositas, ad quarum reuocationem nullus audeat accedere, parte. 3. fo. 76. H.
 Ceti os est ita terribile, quod quaelibet creatura vitra modum horretet intrare, ibidem.
 Ceti duae mandibulae superior & inferior ad modum portarum aperuntur & clauduntur, ibidem.
 Ceti squamae sunt magnae ad modum scuti, & ita coniunctae, quod vix aer potest inter eas ingredi, parte. 3. fo. 80. C.
 Ceti oculi videntur alonge per modum cuiusdam claritatis diffusae similes aurorae, ibidem.
 Cetus respirat sicut & Delphin, ibidem, D.
 Cetus quomodo capitur & occiditur, parte. 3. fo. 79. C. Et fo. 10. 24. C. D.
 Cetus inuentus est in ripa maris iuxta portugaliam, de cuius lingua particulatim decisa, fuerunt onerati viginti quatuor muli, ex quo fatis apparet magnitudo capitis, cerebri, & oculorum, parte. 3. fo. 80. C.
 Chaldaica translatio apud Iudaeos, thargum vocatur, & est magis Chaldaicae autoritatis apud eos, sic quod nullus ausus fuit eam contradicere, parte. 4. fo. 74. B. Et fo. 88. H. Vide etiam in Thargum.
 Chaldaei vnde originem & nomen trahant, parte. 1. fo. 11. C. Et fo. 98. D.
 Chaldaei feroces interpretantur, & eius moralitas, parte. 4. fo. 81. A.
 Chaldaea quondam fuit dicta terra Sennaar, parte. 1. fo. 58. F.
 Chaldaei abundanti fluminibus, & strenui sunt in nauibus, parte. 4. fo. 76. A. B.
 Chaldaei & Persae equis gaudent, parte. 4. fo. 129. A.
 Chaldaeorum lingua quadam proprietate distat ab Hebraea, Philo arbitratur linguam Hebraeorum esse Chaldaicam & c. parte. 4. fo. 295. A. C. Item parte. 2. fo. 245. H.
 Chaldaeorum literarum numero & sono concordant cum Hebraicis, discrepant tamen characteribus id est figuris, parte. 4. fo. 292. H. Item parte. 6. fo. 275. F.
 Chaldaeorum Philosophi, mathematici scilicet & etiam reges & principes illius gentis omnia faciunt secundum artem, scilicet per considerationem astrorum, parte. 4. fo. 196. E.
 Chaldaei solem adorant, dumque regi morali (Ezechiae scilicet) deum suum praebuisse obsequium cognouissent, illum adorandum plus homine crediderunt, parte. 2. fo. 181. A.
 Chaldaei cupidi, capta Hierusalem recipiebant de sepulchris preciosa, parte. 4. fo. 203. G. Et fo. 123. F.
 Cham transfulerunt Septuaginta pro eo quod est Ham, & quare, a quo Aegyptus vnde hodie lingua Aegyptiorum dicitur Ham, parte. 1. fo. 55. E. Et fo. 63. D.
 Chanaan quare maledicitur & non Cham & c. parte. 1. fo. 56. G. H.

Chanaan puer antequam nasceretur maledicitur, quomodo & quare. parte. 1. fol. 311. A.
Chanaan, terra scilicet promissionis, a Noe post diluuiū ipsi Sē fuit ordinata, & postmodum Abrahe (quia erat de stirpe Sem) & posteritati ei? promissa est, sed Chanaan occupauerit in iure istam terram datā Sem & filiis suis. parte. 1. fol. 60. G. Et fol. 62. D. Et fol. 55. C. D. Item parte. 6. fol. 188. E.
Chanaan in Hebręo est nomen proprium & appellatiuū. Quādo est nomen proprium significat Iudeam, & quare: quando autem est appellatiuum significat terram Babylonis, & quare &c. 4. fol. 235. B.
Chanangi. Vno modo accipiuntur generaliter pro omnib? illis qui descendunt de Chanaan. Alio modo dicitur specialiter &c. parte. 1. fol. 299. B. Et fol. 331. H.
Chananei habitatores Iudęe, ante filios Israel, quomodo dicti sūt comedisse carnes hūas, & bibisse sanguinē &c. parte. 3. fol. 78. G
Chanangi filios suos idolis immolabant. Ibidem. H.
Chara. bap. ismalis est indebilis gratia. parte. 6. fol. 218. D.
Charitas virt? quā nihil vincit. parte. 6. fol. 126. B. Et fol. 233. A.
Charitas in nobis debet esse quadruplici ratione. Et cōmendatur in tribus. primō scilicet, quia facit participare deitate, secūdo, cōtra horrorem futuri iudicij dat securitatem. tertio, excludit timoris ferulitatem. parte. 6. fol. 233. C. D. G. H.
Charitati nō possunt deesse fides & spes. Sed fides & spes possunt esse sine charitate. parte. 6. fol. 54. F.
Charitas interior semper haberi potest, quāuis in publicum non semper potest ostendi, aliter de virtutib? alijs, ex fragilitate carnis. parte. 6. fol. 226. A.
Charitas possidet secreta totam magnitudinem & amplitudinē diuinorum eloquiorum. parte. 6. fol. 116. E.
Charitas est horus deliciarum. ex quo omnia genera virtutum, nutriuntur, ex quo ascendit fons qui irrigat omnia genera virtutum, & primit at tollens se in quatuor capita virtutum. parte. 4. fol. 194. A. Item parte. 2. fol. 136. B.
Charitas est fons proprius bonorum, cui alienus non comunicat. parte. 6. fol. 53. E.
Charitatis latitudo, longitudo, sublimitas, & profunditas: longe & multiformiter distenditur. parte. 6. fol. 93. A. B. E. G.
Charitas sola est, quę etiā reddita, semper retinet debitorem. Redditur cum impenditur, debetur etiā si reddita fuerit, quia nullum tempus quo impendenda non sit. Nec cum redditur amittitur, sed potius reddendo multiplicat &c. parte. 6. fol. 128. E.
Charitas omnis, minus quā inter duos haberi nō potest. Et huius ratio. parte. 4. fol. 445. E.
Charitas ordinata est, & quomodo. parte. 3. fol. 357. F.
Charitatis gratia quem non infundit, proximum suum etiam si ipse deo hunc genuit, extraneū respicit. parte. 3. fol. 75. B.
Charitas licet principaliter deo subiciatur, tamen manifestatur per dilectionem proximi. parte. 6. fol. 133. C.
Charitas vera consistit in tribus, scilicet in receptione hospitem, in cōpassione oppressorum, in subuentione pauperum & infirmorum. parte. 6. fol. 161. B. C.
Charitas si non habet quod det, det calicem aque & tantum imputatur ei quantum Zachęo multa. parte. 3. fol. 278. B.
Charitas patiens est, benigna est. Si alterum deest, charitas nō est, scilicet si tolerat quos non amat, vel si non tolerat quos amat. parte. 3. fol. 20. B.
Charitas nomen difficultatis erubescit. parte. 3. fol. 116. G.
Charitas ad alta mirabiliter surgit, cum ad ima proximorū miser corditer se attrahit, & quomodo benignē descendit ad infima valenter recurrit ad summa. parte. 1. fol. 277. E.
Charitatem, vt habere studeamus, quadruplici ratione persuadetur. parte. 6. fol. 233. C. D.
Charitas in cordibus electorum inextinguibilis manet, quia in futuro in mentibus sanctorum charitatis seruo accrescit. parte. 1. fol. 223. E.
Charitas enuacuabitur sicut scientia. Et quomodo scientia & charitas possunt dici euacuari. parte. 6. fol. 54. E. H.
Per charitatem Christus nobiscum in terra, per charitatem cum illo sumus in celo. parte. 2. fol. 279. B.
Charitas fraterna sicut est quid optimum, ita e contrario odium fraternum est quid pessimum. parte. 1. fol. 101. H.
Charitas sicut stimulat ad bonum duplex, scilicet naturale & grauitum, ita recalcitrat contra malum, quod fit resistendo tērationibus & dēmoni. parte. 3. fol. 266. G.
Charitatis preceptū quatuor locis traditur in scriptura. parte. 5. fol. 70. B.
Charitatis precepta, quę sunt prima & maxima mandata, cur inter

precepta decalogi non ponuntur. parte. 1. fol. 166. B. C. D
Charitatis precepta cum duo sint, pro vtroque sepe vnum ponitur, quare & quomodo. parte. 6. fol. 28. E.
Charitatis preceptum, qualiter sit intelligendum, qualiter sit primum, qualiter implendum. parte. 5. fol. 70. B.
Charitas que transformatur in amatum, per similitudinem designatur. parte. 1. fol. 28. D.
Charitas dicitur glutinum Christi, & quare. parte. 1. fol. 10. A.
Charitatis opus per catenulas aureas signatur. parte. 1. fol. 190. D.
Charitatem significat panis, & quare. parte. 5. fol. 154. E.
Charitas dicitur omne verbum. parte. 5. fol. 155. F.
Charitas designatur per Iosue. parte. 1. fol. 368. D.
Charitatis opera esse dicebantur quidam, crebro conuiuari, luxurari, consentire vicij alienis &c. parte. 6. fol. 228. B.
Cherub singulari numero, plurali autem cherubim, sed Gręca cōsuetudo neutri generis cherubin posuit, litera m in nmutata. Hic, autem & masculino genere duos cherubim aureos &c. parte. 1. fol. 177. A.
Cherub generis masculini, numeri singularis, cherubim plurale &c. parte. 2. fol. 136. A. Et fol. 216. B. Item par. 4. fol. 291. E.
Cherub, de quo Ezechiel scribit, quę & qualis eius facies & quare alibi facies bouis dicitur. parte. 4. fol. 235. C. G.
Cherubim duos fecit Moyses super arcam. Salomon verō addidit alios duos multo maiores, quos in templo posuit, & quare parte. 2. fol. 136. C. D. Et fol. 144. A.
Cherubim arce tabernaculi quare mutuo se respicientes, versis vultibus describunt. parte. 1. fol. 177. D. Et fol. 180. E. G.
Cherubim alis expansis designantur, & quare. parte. 1. fol. 177. B.
Cherubim stabant erectis pedibus, intelligendum est, non quod vnum pedem habebant magis eleuatum altero, quasi disponerentur ad ambulandū, sed stabant super pedes suos &c. parte. 2. fol. 116. D.
Cherubin duo intra scā scripturam erāt imagines iuuenū supra propiciatoriū posite: Et hoc secūdu Ra. Sa. & alios doctores. parte. 1. folio. 166. F. Aliter secundum Iosephum. fol. 177. C. Item parte. 4. fol. 225. C. D.
Cherubin, seraphin, troni & dñatōes, archangeli, sedes, virtutes, angeli, ministri: hęc militia dicitur oīs vrus celorū, arq; multa sūt officia, quę fortasse aut nos in libris posita sacris, non possumus inuenire, aut humanis celata sensibus inquirere non valeamus. parte. 2. fol. 239. B.
Chirographa singulorum manibus scripta, proprijs signis & indicijs agnoscuntur. parte. 1. folio. 268. B.
Chora & chore quam significationē & distinctionem habeant. Cho parte. 2. fol. 199. A
Chore quā terra deuorauit cū multis alijs, filij ei? remaserūt stātes in aere diuina virtute quousq; terra fuit iterū reclusa sub pedib? eorū parte. 1. fol. 312. F. Et fol. 313. E. G. Item parte. 3. fol. 150. F. G.
Chore quem pro iniquitate terra viuum absorbit cur in genecalogia iustorum scriptus sit. parte. 1. fol. 136. E.
Chore filij an omnes fuerint ianitores, vel quidam cantores. Et an a tpe pditionis patris eorū, quod fuit in deserto, habuerūt spiritū propheticum. parte. 3. fol. 146. F. G. Et fol. 150. F. G.
Chorus quid significet, & quomodo accipitur cū dicitur: Laudate eum in choro. parte. 3. fol. 306. H. Item parte. 1. fol. 155. C.
Chorus est etiam genus mensurę &c. parte. 2. fol. 130. F. Item parte. 4. fol. 336. H. Et fol. 337. B.
Chrysolithus lapis preciosus & eius moralitas. parte. 6. fol. 273. Chr B. D. Item parte. 4. fol. 225. C. Et fol. 250. B. & fol. 321. B.
Chrysolithus, lapis preciosus & eius moralitas. parte. 6. fol. 273. E. G.
Christiano ante oia cōuenit humilitatē diligere, in, in lectione scripturę cautum esse, fidem tenere, modum in scientia seruare, & charitatis regulam. parte. 3. fol. 419. E.
Christiani a Christo fideles dicunt, nō a Petro Petri, vel a Paulo Paulini: quā defuncto Christo, tāq; frēs, spōsā ei? i. ecclesiā regēdā, & ad semē excitandū susceperūt. parte. 3. fol. 149. F.
Christianus quilibet debet esse ter in unū. Et figuratur hoc per triplicem David vnctiōnem. parte. 2. fol. 101. H.
Christianus bonus a Christo in unctus vnctiōne gratię, significatur per David in unctum a Samuele. parte. 2. fol. 83. D.
Christiani quando & vbi fideles primō dicti sunt. parte. 6. folio 123. E. Et fol. 186. A.
Christianum decet esse disciplinę distributoris, pro quo Christus mortuus est, pro te dei filius iugularis est, & iterum te peccare delectat. parte. 1. fol. 217. E.
Christianus in hac vita, semper debet pendere in hac cruce vt sit fixus clauis & preceptis iusticię, vt Christus in cruce clauis cōfixus fuit. parte. 6. fol. 87. E.
Christianū non solum in actib?, sed etiam in habitu ordinatū vult Paulus

Paulus esse. parte. 1. fol. 268. A.
Christiani debent esse cōuersationis cęlestis, & p quid hoc significatur. parte. 1. fol. 290. B.
Christianum decet equalibus & inferioribus affabilem esse & mitem, senioribus humilem. parte. 3. fol. 391. F.
Christianorum diuitię, sunt victus & vestitus. parte. 3. fol. 132. G.
Christianę vitę perfectio non consistit essentialiter in paupertate voluntaria, sed voluntaria paupertas operatur instrumentaliter ad perfectionem vitę. parte. 5. fol. 224. B.
Christianus quilibet bonus qui conatur supplantare vicia, est filius Christi per adoptionis gratiā & significat per Iacob. parte. 1. fol. 89. D.
Christianus adherens Christo fide formata charitate, fructificat per opera meritoria, sed si prescinditur & infructuosus redditur. parte. 4. fol. 230. D.
Christiani veri, sunt victus iusticię, quę ab apostolis immolatur dum terrena desideria mortificare docentur, vt spiritualia viuificentur. parte. 1. fol. 375. A.
Christianus si patitur pro fide & confessione nominis Christi nō erubescat, vt possit dici: Bonus est dominus iste, qui habet tam fideles seruos. parte. 6. fol. 222. B.
Christianus quilibet in arto positus, per preces deuotas recurrere debet ad dominum Iesum Christum, exemplo Dauid, qui venit ad Achimelech &c. parte. 2. fol. 87. G.
Christiano q̄lis debet esse sabbati obseruatio. parte. 1. fol. 315. A. B.
Christiano quilibet regnum anime sue bene regenti adaptatur moraliter psalmus, Domine in virtute tua letabitur rex &c. parte. 3. fol. 112. H.
Christianus quilibet est dispensator domini sui. Et hoc tripliciter, vel in dispensatione spiritualium, vel in regimine temporalium, vel in bono vsu gratiarum sibi a deo collatarum. parte. 5. fol. 75. H.
Christianus vir sentit diuersarum prelia cupiditatum: studiorū conflictus. parte. 5. fol. 113. H.
Christianus bonus quilibet in Christi virtute fiducialiter contra diabolum pugnat? significat p Abiā &c. parte. 2. fol. 223. D.
Christianus plequectionis tpe, & tēpore pacis, habet quib? possit probari in confessione Christi. parte. 5. fol. 149. E.
Christiani in primitiua ecclesia degeneres sub imperio Romano, significatur per filios Israel existentes in Aegypto. parte. 1. folio 112. D.
Christiani tpe persecutionis propter acerbitatē persecutorū non audeant eucharistiā offerre, nisi in cryptis martyrum & in alijs locis occultis. parte. 4. fol. 338. H.
Christianum nemini licere, sine criminis obiectione aut probatione damnare, statuerunt Traianus & Elius Adrianus &c. parte. 2. fol. 300. E.
Christianus per ouem significatur &c. parte. 1. fol. 170. A.
Christiani significantur per filios Israel, qui debent offerre oleū id est, pietatis fructum. parte. 1. fol. 187. H.
Christiani qui cappellas edificat de rapinis, vel ministris ecclesię elemosinas dant, per hoc credentes saluari, sine emendatione peccati, falluntur. parte. 4. fol. 121. H.
Christiāne religionis liberatae, in seruitutem nimis onerosam conuertunt, qui super populum catholicum statuta nimis graua ponunt. parte. 6. fol. 291. D.
Christiani populū grauem ex malicia cleri pueri ostēdit. Tātū em pondus citationū, excommunicationū, interditiōrū &c. sup populū ponit qđ sub onere iacet depressus. parte. 4. fol. 419. D.
Christiani duplices & ficti dicuntur rugę. parte. 3. fol. 36. H.
Christiani qui tamen Christi nomine gloriantur, & malis actib? iugiter implicantur, significatur per Sāsonē &c. parte. 2. fol. 51. E.
Christiani mali qui timore ponę cessāt a peccato, & statim reuocant cessante periculo, significatur per Iudęos. parte. 3. folio 199. H.
Christianus populus malus designatur p populū Iudaicū, & dicitur vallis visionis. Et quare. parte. 4. fol. 43. D. H.
Christiani mali peius paganis & Iudęis viuunt &c. parte. 3. folio 126. E.
Christianitatis falsum nomen sibi assumptas, qui scilicet in ecclesia constituti non recedunt a vicij, significatur per filios Iacob &c. parte. 4. fol. 426. E.
Christiani increduli sunt in duplici gradu. parte. 4. fol. 282. D.
Christianorū malorū sunt duo modi puniēdi. parte. 6. fol. 263. D.
Christiani omnes vituperantur pro malis a circumcunctis & nunquam inrantibus. parte. 3. fol. 126. f.
Christianus peccans mortaliter, per Sedechiam institutum in regem significatur. Et quare. parte. 4. fol. 235. D.

Christianorū pētā & nouissima nostra, in cōsumatione seculi, similia erunt peccatis iuda, imo peiora. parte. 4. fol. 115. B.
Christiani inter infideles habitantes sub tributo emunt cōmunia illis pecunia. parte. 4. fol. 200. H.
Christianus populus quem Antichristus ad idololatriam & ad spruciam cōuertere conabit, significat per Eleazarum. parte. 4. fol. 468. E.
Christiani Iudaizantes, & Iudęi ad mille annorum regnum dicta prophete referentes, cogētur vt suscipiant omnes qui salui fuerint, in habituros in terra Israel, edificandā Ierusalem, extruēdum tēplum &c. parte. 4. fol. 263. A.
Christianus populus non est Idemeus, licet hoc teneant Iudęi in omnibus libris suis tam thalmodicis quā alijs, sed redarguitur. parte. 4. fol. 63. F.
Christiani dū nō erubescunt imitari peccata quibus ethnici poluuntur, quasi per vxores alienigenas degenerant a femine veri dei, quo fuerunt generati. parte. 2. fol. 152. B.
Christiani qui hodie ventrē suum, vt deū habēt aut auariciam sequuntur, aut ceteris mundi illecebris mancipari sunt, imitantur samaritanos, qui ita domino seruiebant, vt dijs suis non renūciarent. parte. 2. fol. 158. B.
Christianus mollis & effeminatus, qui nescit resistere peccatis, nō est aptus ad receptionem eucharistię, & significatur per filiam sacerdotis &c. parte. 1. fol. 253. H.
Christiani quidā acceptum mysterium corporis & sanguinis domini, sic in perditionem sibi conuertunt, sicut Iudęi incrassati beneficijs, idololatrę facti sunt. parte. 1. fol. 370. B.
Christianus animi virtute destitutus, qui vendit possessionem suam, id est animā diabolo per mortalem culpam, significatur per fratrem attenuatum &c. parte. 1. fol. 259. D.
Christiani mali in bonis terrenis tantum modo confidentes, frequenter nituntur impedire bonos Christianos (qui sunt fratres eorum in fide) a profectu in via morum &c. parte. 1. folio 298. D.
Christiani qui deserta veritate ad errores declinant, malignis spiritibus traduntur, qui dignitatem angelicam perdidit. parte. 1. fol. 370. E.
Christianos falsos significat Cham, qui passionem Christi annūciant profiteendo, sed inhonorant malē viuendo. parte. 1. folio 57. A.
Christiani aliqui inclinant in ortu solis se versus illam partem, renitentes in hoc modum paganorum, qui eos in eadem terra precesserunt. parte. 1. fol. 140. H.
Christorum multa sunt genera. Patriarchę dicti sunt Christi. In parabolis dicitur Christi, omnes qui de Aegypto egressi sunt Cyrus rex Persarum & Medorum (qui Israel relaxauit) Christi est a lepra mūdatus in lege, vocatur Christus dei &c. parte. 3. folio 86. D. E.
Christus siue deus incarnatus, est nomen suppositi, duplicem naturā habētis, diuinā videlicet & humanā. parte. 5. fol. 2. D. E. & fol. 5. D. Item parte. 6. fol. 232. G. & clarius fol. 35. B. & fol. 232. G.
Christus Gręce, Messias Hebręice, vnctus Latinē. parte. 5. fol. 90. A. Et fol. 190. E. F. Et fol. 130. B.
Christi filij dei vngit & vngit: Vngens verbo diuinitatis, secūdu quod cūpare & spūsanctio habet omnia cōmunia. A parte vngit secūdu humanitatē, & a spū sancto &c. parte. 1. fol. 228. E.
Christus dicit vntē nō vnctiōne humana, sed diuina: quia in humanitate pro nobis assumpta, fuit vnctus a deo patre, immo a tota trinitate plenitudine gratię. parte. 5. fol. 130. B.
Christi saluatorē nostrum, fuisse deum & hominem, vtrū ex scripturis receptis a Iudęis possit efficaciter probari, Et arguitur affirmatiuē pro supposito & quęsito, Cum solutionibus argumentorum &c. parte. 6. fol. 275. E. &c. per totum.
Christus est rex & sacerdos vnctus in humana natura plenitudine gratię. parte. 5. fol. 190. G.
Christus qđ dicit secūdu Hebręos Messias, qđ sit de? & hō in vna persona, probatur multis autoritatibus veteris Testamenti. parte. 6. fol. 275. H. Et fol. 276. per totum. Et fol. 280. E.
Christus in lege & prophetis promissus probatur quod sit verus deus & verus homo. parte. 4. fol. 390. F. G.
Christi diuinę psonę incarnatio, ita quod Messias promissus in lege & pphetis sit verus de? & verus hō, probat ex scripturis receptis ab Hebręis. parte. 6. fol. 275. G. H. Et fol. 277. A. B. C. D. E.
Christi diuinitas clarius exprimitur per prophetā Ieremię, quā in alijs libris fuit. Testa. parte. 4. fol. 110. C.
Christi tres in se habuit naturas, & significant per tres vitas, & sūt diuinitas, aīa, & corpus. parte. 1. fol. 106. D. Et fol. 222. B.
Christus in vna persona est deus verus ab æterno, & homo in tempore. parte. 4. fol. 381. F.

Christus vna persona est gemine substantie, pte. 6. f. 4. A. & fo. 45. A.
Christus habet duplicem naturam in vna persona, & inde media
tor dicitur parte. 5. fol. 12. B. Et etiam quia debuit vitam com-
muniter ducere, parte. 5. fol. 40. D.
Christi vna personam, dicitur figurare duas personas, angeli, s.
& hominis. Nec mirandum, quia in expositi omnibus partum, le-
gimus vnam eius esse personam in Isaac & arietem figuratam &c.
parte. 2. fol. 283. E.
Christi ppter potestatem dei, amen dico quod ipse solus hac dictione
amen frequentabar promittendo, parte. 4. fol. 106. C. D.
Christus est lux sufficiens ad illuminandum homines in cogni-
tione diuinorum triplici ratione, parte. 5. fol. 187. B.
Christus est veritas, verus deus, verus homo, & de vtroque habemus
certum testimonium, parte. 6. fol. 234. E. F. G. H. I. K. L. M. N. O. P. Q. R. S. T. U. V. W. X. Y. Z.
Christus dicitur veritas, vita & via, & quare parte. 5. fol. 228. B.
Audeo & dico (ait Origenes)
Christus anima dei est, sicut & verbum dei sapientia dei & virtus
dei, parte. 1. fol. 261. B.
Christi humanitas ex coniunctione ad deitatem, habet quodam
modo valorem infinitum, parte. 4. fol. 53. B.
Christi secundum quod homo, non est filius dei, &c. parte. 6. fol. 4. D.
Christum licere creaturam vel seruum, simpliciter & proprie, pe-
riculo est, nisi cum reduplicacione specificatiua, parte. 4. fol. 76. H.
Christus in quantum homo est creatura. Omnis autem creatura si
relicta fuerit, in nihilum cadet sicut est de nihilo, & ira potest
ista concedi cum reduplicacione: Christus in quantum homo
nihil est ex se, sed omnino deficiens, parte. 6. fol. 283. E.
Christus in quantum deus est filius dei, sed quidquid habet filius
in quantum deus, habet nascendo, & per consequens habet illud
a patre, & sic ex se nihil est, sed est omnino deficiens. Non sequi-
tur, & quare. Ibidem.
Christus in carne lauit, ne ad Iudaeis inueniret diuinitas, sicut Da-
uid lauit in spelunca. Sic & alia que David gessit in illa fuga fi-
guraliter Christo, & mystice adprantur, parte. 2. fol. 90. A.
Christus in infirmitate agnoscendus, est patri equalis, non visione
corporali, sed fide, & dum hoc credimus, in nobis ad patrem ascen-
dit, parte. 3. fol. 167. A.
Christus dicitur occultus, quia humilis, humilis, vt possit sperni &
occuli, vt redimeret mundum, parte. 5. fol. 188. F.
Christus in quantum deus, est essentialiter ipsa beatitudo, & qua-
tita ad humanitatem erat actu beatus in anima, parte. 5. fol. 222.
F. Et fol. 228. B.
Christus est eiusdem nature cum patre, non identitate specifica, quia
natura diuina non est diuisibilis sicut humana, sed identitate na-
turali, distinctus tamen in persona, parte. 6. fol. 234. D. H.
Christus in eo quod est filius dei, est vita que viuificat ainas, in eo
quod filius hominis, i. d. ex. parte. 3. fol. 102. E.
Christus homo per diuinitatem dimittit peccata, per humanita-
tem pro peccatoribus potest mori, parte. 5. fol. 202. A.
Christi diuinam maiestatem tacere iubentur ante passionem demo-
niaci ab eo sanari, & apostoli, & quare, parte. 5. fol. 95. E.
Christi in se habuit duplicem statum, vite scilicet & mortis, parte. 6. fol. 66. D.
Christus habuit eandem naturam cum patre. Hoc viderunt apostoli in
transfiguratione, in baptismo, per angelorum obsequium, per creaturas
visibiles, & per modum docendi & operandi, parte. 5. fol. 188. B.
Christi quomodo per opera potuit probari filius dei, cum de apo-
stolis dixerit: Maiora facietis, parte. 5. fol. 138. A.
Paris periculi est discredere veram humanitatem in Christo sicut
& deitatem, parte. 5. fol. 219. F. Item parte. 3. fol. 156. C. Item par-
te. 4. fol. 90. F. Item parte. 6. fol. 234. E.
Christus, quod negatur vel taceatur, vel non confiteatur, est pec-
catum mortale, parte. 5. fol. 38. C.
Christi non diuidas, sicut quod diuidit, dicitur: Qui de Maria, pas-
sus est: quod de deo, passus non est & de hoc figura, parte. 1. fol. 220. A.
Christus contra spiritalis nequitias pugnaturus, in infirmitate
carnis virtute diuinitatis preueniens apparuit &c. Et significa-
tur per Gad, i. d. accinatus, parte. 1. fol. 375. B. D.
Christus licet in quantum deus sit eternus, non tamen fuit rex vel
dominus ab eterno, sed quoad creaturam habuit subiectam & c.
sic in sanctis angelis coepit regnare, parte. 2. fol. 305. H.
Christi dicere patrem dominum non facile inueniunt, preferri ante in-
carnationem. Na secundum carnem hoc cogit dicit, parte. 1. fol. 78. A.
Christus est pater noster, qui nos fecit & genuit. Si ergo agnosca-
mus quod deus pater meus pater sit, glorificabo eum. Si etiam quod
patris mei exalabo eum, parte. 1. fol. 153. H.
Christi secundum premissa sensu fuit viator, & ante passionem, sed post
resurrectionem non, parte. 5. fol. 210. C. Item parte. 6. fol. 177. F.

Christi caput est deus qualiter & quod, parte. 6. fol. 49. A. B.
Christus est caput hominum, ideo comparatur ad ipsum sicut men-
bra ad caput, & hoc quadruplici ratione, parte. 6. fol. 48. H. Et
fol. 49. A. Item parte. 3. fol. 272. E.
Christus primatum tenet, non solum respectu hominum, sed etiam
omnium angelorum, & quomodo, parte. 6. fol. 104. H.
Christus non indiget auxilio angelorum. Nec ideo dicit: Et exhi-
bebit, modo plus quam angelis, i. e. an. sed angelis indigent suo auxi-
lio, parte. 5. fol. 81. C. Et fol. 16. B. Item parte. 1. fol. 271. E.
Christo quomodo & secundum quod donauit deus nomen quod
est super omne nomen, & an secundum quod dicitur vel secundum
quod homo &c. parte. 6. fol. 100. B. C.
Christo vtrum omnia sint subiecta secundum humanitatem in su-
turo seculo. Arguitur contra & pro, cum responsione & solu-
tionibus argumentorum, parte. 6. folio. 138. D. E. F. G. Et fol.
168. H.
Christo omnia creata sunt subiecta siue subiecta secundum diuini-
tatem naturam, & etiam humanam, & quomodo hoc intelligi-
tur, parte. 5. fol. 40. D. Item extensus parte. 2. fol. 55. B.
Christus non solum dicitur dominus in concreto, sed etiam in
abstracto dicitur dominator vel dominatio propter excellen-
tiam dominij sui, parte. 6. fol. 237. C.
Christus dicitur homo nobilis secundum deitatem & humanita-
tem qui abijt in regionem laginam, & c. parte. 5. fol. 172. D.
Christus solus est sacerdos in eternum, parte. 3. folio. 251. F. Item
parte. 5. fol. 190. G.
Christus solus dicitur habere regnum perpetuum & nullus alius
parte. 4. fol. 263. D
Christus excellit angelos in quatuor, quia patri coeternus, con-
substantialis, coequalis in potestate & dignitate, in quibus an-
geli deficiunt, parte. 6. fol. 104. H
Christi non solum in quantum deus, sed etiam in quantum homo regnabit in eternum,
non solum super homines, sed etiam super angelos, parte. 5. fol. 125. C.
Christi superior est angelis, propter vniuersalem ad suppositum & plenitudi-
nem gratie licet sit minor illis ratione naturae, parte. 6. fol. 246. G
Christi in quantum homo est perfectio finita, deus autem est perfectio infinita.
Et in hoc supereminet deus Christo, & etiam vt creator creaturam, licet
quod influit ei plenitudine gratiae, parte. 6. fol. 49. B
Christus dicitur plenus gratiae, quod & quod & quod differenter ad alios gra-
tia plenus, parte. 5. fol. 188. B. Item parte. 6. fol. 133. F
Christi solum dona spiritus sancti apprehendunt, omnes viros
transiit, & super humanam manere dicuntur & c. p. 4. fol. 13. A
Christus dicitur testis dei, sicut apostoli dicuntur testes Christi,
parte. 4. fol. 76. F. G. H
Christus est alpha & omega, id est principium & finis totius sacre scri-
pturæ, parte. 5. fol. 185. B.
Christus an fuerit propheta, arguitur contra & pro, cum respon-
sione & solutionibus argumentorum, parte. 5. fol. 210. B. C. & fo-
lio. 47. A. Item parte. 3. fol. 85. G. Item parte. 6. fol. 177. F.
Christus secundum deitatem manet in eternum, quod fuerunt
confessi Iudei dicentes: Nos audiuimus ex lege quod Christus
& c. parte. 3. fol. 236. D.
Christi regnum incipit tunc quo vltimum regnum de quatuor regnis, i.
romanum, fuit in sua potestate quod maxime fuit tpe Augusti, quod
tpe Christus de virgine fuit natus & c. parte. 4. fol. 290. C.
Christi dilectio ad genus humanum fuit in iunmo gradu triplici-
ter, parte. 5. fol. 227. A.
Christi ardens desiderium ad nostram redemptionem ostenditur
tripliciter, parte. 5. fol. 80. D.
Christum Iudei dicunt in aduentu suo venturum ad regnandum
temporaliter in potestate: Sed improbat illud, parte. 4. fol.
290. H. Et fol. 49. C.
Christus in primo aduentu suo non venit in magnitudine sue pote-
statis, sed in benigneitate sue humilitatis, parte. 3. fol. 186. G.
Christus suo aduentu primo duplicem consolationem populi
fecit, parte. 4. fol. 70. D.
Christus est mittens & missus in sua incarnatione benedicta, sed
diuersa ratione & c. parte. 6. fol. 285. C.
Christus quater deum & hominem medius propitiator interuenit
per propitiatorium super arcam testamenti positum designat,
parte. 1. fol. 211. B
Christus in quantum deus, presciuit se temporaliter nasciturum
& huius vite ordinem & modum, parte. 3. fol. 71. H
Christo nulla causa veniendi fuit, nisi quod peccatores saluos faceret,
parte. 6. fol. 117. B. E.
Christi quod venerit: & quod tempus aduentus sui iam transierit in pre-
teritum, probat multis modis, i. ex lege & prophetis & ex alijs scri-
pturis Iudeorum auteticis, parte. 6. fol. 277. G. H. Et fol. 278. p. totum

Et soluuntur Iudeorum argumenta in contrarium, folio. 279.
B. C. D. E. F. G.
Christus in lege promissus probatur venisse, & non esse ventu-
rus, parte. 4. folio. 8. F. H. Et folio. 290. F. G. Et folio. 316. F. G.
habes notabilia. Item parte. 3. fol. 215. B. Item parte. 5. fol. 11. C.
Christum quem Iudei dicunt Messiam, multi Iudeorum dicunt
natum in die destructionis templi. Et cum queritur ab ipsis vbi sit
Christus, & vbi per tantum tempus fuerit, dicitur aliqui quod ipse
cum angelis viuens in eo modo quo Moyses vixit, xl. diebus in
monte Sinai, & expectat preceptum domini ad se ostendendum &c.
Alij aliter dicunt. Vide, parte. 4. fol. 107. B. C. Item parte. 6. fol. 275. F.
Christum qui negat venisse, ostendat regem de tribu Iuda in gene-
te Iudeorum, parte. 1. fol. 117. E.
Christus dicitur confanguineus & cognatus legis, & legislator,
quia per legem promissus, & de patriarchis natus, & de gente
Iudeorum secundum carnem, parte. 2. fol. 57. B. E.
Christum futurum prophete dixerunt & inter alia de eo prophete-
tarunt, quod esset legislator noue legis, quod esset redemptor,
quod esset mortis destructor, parte. 5. fol. 16. D.
Christum sibi promissum Messiam, vtrum Iudei cognouerunt esse
Iesum Nazarenum, Arguitur contra & pro, cum responsione & c.
parte. 5. fol. 66. F. G. H. Et fol. 41. F. Item parte. 6. fol. 36. D.
Christus se ostendit verum messiam ex tribus signis. Primum fuit
manifestatio occulti presentis, secundum preteritum futu-
rum, parte. 5. fol. 192. D.
Christus solus dicitur est Messias, & nullus alius, parte. 1. fol. 117. H.
Christus quomodo in lumbis Abraham decimatus est, an secundum
animam, vel an secundum carnem, & quod, Et vnde animam accepit,
parte. 1. fol. 38. G. & fol. 355. C. Item parte. 6. fol. 145. E. F. H.
Christus secundum carnem fuit nasciturus de populo Israel, par-
te. 1. fol. 161. H.
Christus sicut pro vtroque populo venit, sic de vtroque nasci vo-
luit, parte. 4. fol. 35. F.
Christus non solum fuit expectatio Iudeorum, sed etiam gentium,
parte. 5. fol. 220. D.
Christus talis sibi hominem quem suscipere voluit diuinitus, puidit,
qui nulla sibi repugnante lege peccati, lege dei absque vlla men-
tis vel carnis contradictione seruauerat, parte. 2. fol. 249. H.
Christus qui miserium suum incarnationis mirabile efficit, & de se ait:
Ego sum ostium & c. significatur per Ioathan & c. parte. 2. fol. 231. E.
Christi generatio secundum carnem (que non a Cain primogenito
Adæ incipit) a quibus initiu habuit describit, parte. 1. fol. 48. F. H.
Christus significatur per Ioseph patriarcham in senectute patris
natum, senescente mundo filius dei de virgine natus fuit tanquam
filius senectutis, parte. 1. fol. 101. F. H. Et fol. 102. E. Et fol. 105. H.
Et fol. 107. E. Et fol. 266. F. Et fol. 374. B.
Christus nasciturus erat secundum carnem de femine Abraham seu
de femore, parte. 1. fol. 80. D.
Christus descendit de Abraham per Isaac & non per Hismaelem, par-
te. 5. fol. 5. F.
Christum esse de femine David scriptura prophetarum in pluribus
locis prefigit, & quod in Bethleem nasceretur, parte. 5. fol. 209.
H. Et fol. 124. G.
Christus licet secundum humanitatem fuerit post David, tamen se-
cundum diuinitatem est eternus, parte. 3. fol. 435. D.
Christus intelligitur sedisse super sedem David spiritualiter, non
autem temporaliter, parte. 5. fol. 125. C.
Christus dicitur germen domini, quia solus spiritus sancti opere
conceptus est, parte. 4. fol. 13. C.
Christus potest dici factus cum hac tam determinatione factus homo
secundum carnem, quia natura humana Christi facta est, & est vnica
ad suppositum diuinum, parte. 3. fol. 9. H. & fol. 4. C. D.
Christus ab instanti conceptionis habuit corpus omnibus lineamē-
tis distinctum, quamuis nondum habuerit perfectam corporis
quantitatem, sed animam omnibus virtutibus & scientijs ple-
nam, parte. 5. fol. 188. F. Item parte. 3. fol. 115. F.
Christus dicitur flos rone puritatis, quia nullum actuale suum ori-
ginale peccatum locum in eo habuit, & quia etiam protulit fru-
ctum nostræ salutis, parte. 4. fol. 28. D.
Christo aptatur illud quod de templo dicitur, s. quod xlvi. annis
edificatum dicitur, autem em phisici, quod hoc dicitur numero corpus
humanum vero a tpe conceptionis vsque ad perfectam membrorum linea-
mentum creatus & c. parte. 2. fol. 248. F. Vide etiam in Tempulum.
Christus natus est de virgine que est nobilissimum membrum ec-
clesie, parte. 3. fol. 215. F.
Christi de virgine desponsata voluit nasci, & quare, parte. 5. fol. 124. E.
Christus qui est altissimus secundum naturam diuinam, fundauit

virginem eam confirmando sua gratia, ita quod nec mortaliter
nec venialiter peccauit, parte. 3. fol. 215. F.
Christi natus est contra cursu nature de virgine clausa, parte. 4. fol. 25. C.
Christus sicut sol visibilis oritur de loco aurore, sic ipse ortus est
de virgine, qui dicitur sol iusticie, parte. 3. fol. 252. D.
Christus dicitur primogenitus virginis Marię, non quod alij fue-
runt ante sed quia post eum nullus fuit, parte. 5. fol. 8. F.
Christus natus fuit tempore maxime pacis, i. tempore Augusti Cę-
saris, anno imperij eius. xliij. subiectus omnibus gentibus Roma-
no imperio, parte. 4. fol. 9. B. Item parte. 5. fol. 129. C.
Christi natus est tempore Herodis alitigenę, i. Idumei, parte. 1. fol. 117. F
Christus in Nazareth fuit conceptus, & etiam nutritus: licet in Beth-
leem fuerit natus, parte. 5. fol. 13. C. Et fol. 191. D.
Christus dicitur vir vnus, quia nullus alius fuit, nec est, nec erit,
deus & homo in vna persona & c. parte. 2. fol. 62. D. F.
Christus dicitur alter homo, quia fuit alter ab omnibus alijs ho-
minibus, quia omnes alij procefferunt de radice peccati, iste au-
tem solus innocens, parte. 5. fol. 2. H.
Christus circumcidi voluit septem rationibus, quamuis non esset
legi subiectus, parte. 5. fol. 130. G.
Christi caro & Marię licet in lumbis Adę fuerit, differenter ta-
men inde in matrem & filium descendit, parte. 1. fol. 38. G. Et fol.
355. C. Item parte. 6. fol. 145. E. F.
Christi caro multis nominibus dicitur, i. velamentum, arca, nubes & c.
quare & propter quid, parte. 1. fol. 242. A.
Christi caro an & quomodo de terra dicenda sit, parte. 6. fol. 148.
C. Item parte. 3. fol. 237. E. Vide etiam in Caro christi.
Christus cum esset verbum in principio apud patrem, verbum
factum est caro, vt per carnem panis celestis transiret ad infantes
parte. 3. fol. 484. B.
Christum significat aureum altare, qui ineffabiliter ita veram car-
nem traxit de Adam, vt a peccato carnis Adę esset immūns & c.
parte. 1. fol. 155. F.
Christi corpus, voluntate fuit mortale & passibile: naturaliter
nec mortale, nec passibile, & immortale datum fuit discipulis
& si tunc mortale esset, parte. 6. fol. 51. B. C.
Christus solus mortuus est voluntate, alij omnes ex necessitate.
Ibidem. C.
Christi corpus optime complexionatum erat, tamen carnositas
eius fuit immutata in maciem, ex ieiunijs, ex laboribus, & vigi-
lij & c. parte. 3. fol. 251. B.
Christus fuit multum macilentus, maxime tempore mortis sue
& c. parte. 3. fol. 41. D.
Christus, que fragilitati hominum veraciter conueniebant, mise-
ricorditer in se transferre dignatus est & c. Et figurat per Eldra-
& c. parte. 2. fol. 252. F.
Christus infirmitates & defectus quas, quos, qualesque accepit,
parte. 5. fol. 31. B. C.
Christus carnis desideria que habuerat, habuit ex nobis, vt sitim
& esuriam & huiusmodi. Non tamen sunt omnia in Christum re-
cipienda, sicut gula, & coitus desiderium & c. parte. 1. fol. 219. G.
Christus sola suggestionem tentatus fuit, non delectatione vel con-
sensu, parte. 5. fol. 15. F. Item parte. 4. fol. 375. A.
Christus fuit turbatus secundum quid, quomodo, & vnde, parte. 2.
fol. 288. A. Item parte. 5. fol. 222. F. G. & fol. 225. E.
Christus nullo inordinato motu potuit moueri ex iniurijs sibi
illatis & c. parte. 3. fol. 106. C. Item parte. 6. fol. 168. D.
Christum habere animam humanam siue intellectiuam negauit Ara-
rius hereticus, asserens locum anime ipsam verbu tenere, parte
4. fol. 263. H. Item parte. 6. fol. 275. G.
Christus & si fuit beatus ex parte anime ab instanti conceptionis,
ex parte tamen corporis erat viator & passibilis ante resurre-
ctionem & c. parte. 5. fol. 79. H.
Christus qui ab instanti conceptionis fuit omnisciens, an scien-
tia experimentalis profecerit, parte. 5. fol. 40. F. G. H. Item parte
6. fol. 239. H. Item parte. 3. fol. 145. B.
Christus habuit duplicem scientiam. Et subdistinguitur & c. parte
5. fol. 30. G. & fol. 133. A & fol. 208. D. Item parte. 4. fol. 28. F. G.
Christus habuit scientiam infusam, & fuit homo in tempore
nullam habens ignorantiam, parte. 4. fol. 20. B.
Christus homo qui habuit perfectam noticiam ab instanti sue con-
ceptionis, quomodo per suam resurrectionem cognouit erga
se dilectionem vel approbationem patris, parte. 3. fol. 145. B.
Item parte. 5. fol. 188. F.
Christus homo licet ab instanti incarnationis habuerit dominium
super omnia creata autoritarius, non tamen executiuus: sed hoc
modo accepit in sua resurrectione, parte. 4. fol. 151. B. Item par-
te. 6. fol. 285. A. Item parte. 5. fol. 87. G.

Christus licet non meruerit gloriā animę suę quam ab infanti suę conceptionis habuit, tamen meruit gloriā corporis & suam exaltationem. parte. 3. fo. 245. B. C. D.
 Christus in quantum deus cognoscit patrem noticiā comprehensiois, & in quantum homo plenus cognoscit quā aliquis angelus quantumcumque beatus. parte. 5. fo. 235. H.
 Christus in quantum homo licet habeat noticiā creatā omnium effectuum dei qui facti sunt, & sicut, nō tamen habet noticiā omnium possibilium a deo fieri. parte. 3. fo. 388. D.
 Christus qui est cognitor iniquitatum dicitur ignorare peccatū, non quidem nō vidēdo, sed non cōmittendo. parte. 3. fo. 134. A.
 Christus plenissime nouerat cum esset in corruptibili carne, quāta vel sibi vel membris gloria esset futura. parte. 1. fo. 176. E.
 Christus quare non fuit immolatus primo anno quo fuit natus, sicut agnus immolatus fuit secundum legem Ipse enim fuit verus agnus parte. 4. fo. 286. C.
 Christus non fuit occidēdus a Iudęis infans: & de hoc figura. parte. 1. fo. 173. A. B.
 Christus anno quoto ex Aegypto venit seu reportatus fuit. parte. 5. fo. 13. D. & fo. 15. D.
 Christus in dolore cōtritionis quereendus est, & sic post triduum inuenitur. parte. 5. fo. 132. H.
 Christus cōmuniter vixit inter homines. Duxit enim vitam inter omnes. parte. 5. fo. 189. F.
 Christus alperis vestibus vtebatur. parte. 3. fo. 181. D. & vilibus vestimentis sicut pauper & Palestini. parte. 15. fo. 239. D. E.
 Christus vestē porrauit distinctuam a ceteris populis, quemadmodum reliqui Iudęi, qui de hoc preceptum habebant. Similiter & alia legalia obseruauit vsque ad passionem & c. parte. 5. fo. 34. D.
 Christus an calcematus vsus sit, Arguitur pro & cōtra. parte. 5. fo. 93. B. C. D. E. F. & fo. 90. H.
 Christus quali cingulo cinctus fuerit. parte. 5. fo. 194. D. E.
 Christus quod eandem artem exercuerit sicut pater suus putatus, probabile videtur. parte. 5. fo. 100. D.
 Christus omnia terrena bona contempserit, & omnia terrena mala sustinuit, & cetera talia passus, & quare. parte. 6. fo. 158. F.
 Christus quare in paupertate voluit viuere, cum tamen diuitis, sicut sunt impedimenta reprobis, ita probis sunt adiumenta, nihil autem faciens ad virtutem debuit Christo deficere. parte. 5. fo. 32. F.
 Christus nasci voluit pauper, quod notatur ex hoc, quia non p illo offerbatur agnus & pullus columbinus, aut turtur, sed par turturum, aut duo pulli columbarum. parte. 1. fo. 236. A.
 Christus natus est in maxima paupertate & humilitate, in quibus etiam finiuit vitam suam. parte. 5. fo. 129. G.
 Christus in paupertate fuit natus, conuerfatus, & mortuus. parte. 3. fo. 115. D. & fo. 144. C.
 Christus tantę fuit paupertatis vt vnde daret tributa nō haberet & c. parte. 5. fo. 55. E.
 Christus docuit contemptum tēporalium bonorum, quę tamen in lege veteri promittebatur in p̄mium, & de hoc figura. parte. 2. fo. 87. H.
 Christus baptizatus ordinem nobis sequendum ostendit, qui ad consortia angelica festinamus. parte. 5. fo. 91. A.
 Christus venit ad baptismum Iohannis, vt eius p̄dicationem approbaret, vt tactus sui corporis vim generatiuam aquis conferret, & vt testimonium Iohannis & dei patris populus audiret. parte. 5. fo. 14. H. & fo. 90. H.
 Christus triplici ratione venit ad baptismum Iohannis. parte. 5. fo. 191. B.
 Christus in susceptione baptismi orauit, dans exemplum quod quilibet homo orare debet in susceptione sacramentorum. parte. 5. fo. 135. C.
 Christus intelligitur factus ante Iohannem secundum p̄dicationē vel perfectionem. parte. 5. fo. 188. D. F.
 Christus abstulit peccatum originale per sacramentum baptismi & actuale per sacramentum p̄nitentię. parte. 4. fo. 350. C.
 Christus postquam fuit baptizatus a Iohanne, moratus est prope locum illum, & factus est Iohanni familiaris. parte. 5. fo. 190. D.
 Christus licet non habuit proprium domicilium, tamen habuit accomodatum pro tempore ad manendum sicut hospes, Ibi dem. F.
 Christus mortuo Ioseph comitatus est matrem suam, debitum ei obsequium impendendo. parte. 5. fo. 192. D.
 Christus carnem suam mortificauit, p̄bens alijs exemplum, ante p̄dicationem intrās desertum, & ibi ieiunauit quadraginta diebus & noctibus. parte. 5. fo. 91. D.

Christus cum fuit deus: quę laus est deo, quod d ieiunauit. cum deo non comperat comedere vel ieiunare. Argumentū est cuiusdā Iudęi contra diuinitatem Christi, sed soluitur. parte. 6. folio 282. C.
 Christus non p̄dicauit publice antequam Iohannes incarcerationetur. parte. 5. fo. 91. G.
 Christus cuius vita in terris disciplina morum fuit est via, quam sequentes, ad patriam eterne beatitudinis perueniunt. parte. 1. fo. 281. C.
 Christus suę conuerfationis exemplo ducatum sequentibus p̄stans, de iusticia sua confidentibus, nulla luce claruit, peccatorū suorum tenebras agnoscentibus, igne sui amoris insulfit. parte. 1. fo. 279. G.
 Christi itinera & loca plena sunt sacramentis, sicut via dicta & facta. parte. 5. fo. 43. F. & fo. 44. E. Item cibus & potus & ambulatio, & omnia quę gessit, salutis seruiunt. parte. 5. fo. 33. B.
 Christi sermo nullus inuenitur, in quo aliquid parabolę non inueniatur. parte. 5. fo. 97. F. G. & fo. 110. E.
 Christus formam humilitatis p̄bens, exercitium lōganimitatis, passionis & patientię exempla monstrauit, sicut solent iuuenes exercitati armorum vsu meditari. parte. 1. fo. 82. E.
 Christi humanitas dedit fidei exempla patientię, ex quorum consideratione accipit homo in tentatione & tribulationibus virtutem constantię. Et significatur per columnam nubis. parte. 1. fo. 153. D.
 Christus vtrum legem impleuerit & non soluerit, similiter & prophetas. Arguitur pro & contra cum responsione & solutionibus argumentorum. parte. 5. fo. 119. H. & fo. 20. E.
 Christus moralia p̄cepta adimpleuit, consilia superaddendo, iudicialia verō adimpleuit rigorem temperando, vt homines cauerent a malis & studerent bonis, magis ducti amore quā timore mali p̄cepti. Ceremonialia (quę tamen figuralia erant) adimpleuit in sua incarnatione & passione. & c. parte. 3. fo. 205. B. Item parte. 4. fo. 20. B.
 Christus impleuit legem quantum ad p̄cepta & quantum ad promissa. parte. 5. fo. 120. D.
 Christus impleuit prophetias, opera salutis faciendo. Ibidem.
 Christus non solummodo erat doctor legis & euangelij, sed etiā institutor. Aliter tamen, quia vetus Testamentum dedit mediatibus angelis, nouum autem per seipsum. parte. 5. folio. 19. H. & folio. 2. E.
 Christus solus accepit nouum Testamentum a patre & alijs publicauit. parte. 1. fo. 1205. H.
 Christus est causa euangelicę doctrine triplex. scilicet efficiens, materialis, & finalis. parte. 5. fo. 12. D.
 Christus lignum sapientię si missum fuerit in lege, ostendens quomodo debeat intelligi, circunciso, sabbatum, amaritudo legis vertitur in dulcedinem intelligentię spiritualis, & de hoc figura. parte. 1. fo. 155. A.
 Christus nihil scripsit, sed scribere euangelia euangelistis inspirauit. parte. 3. fo. 215. F.
 Christus vtrum doctrinam suam debuierit tradere scripto. Et arguitur pro & contra, cum responsione & solutionibus argumentorum. parte. 5. fo. 114. F. G. & fo. 203. G. Item parte. 6. fo. 148. G. H. & fo. 149. A. Item parte. 4. fo. 155. C. & fo. 182. F. Itē parte. 2. fo. 189. F.
 Christus legem scripsit in cordibus fidelium siue hominū, & non in tabulis vel pelibus. parte. 4. fo. 154. D.
 Christi doctrina in comparatione cuiuscunquę doctrine ex sola naturali ratione iudicatur sanctissima, mundissima, & honestissima. parte. 5. fo. 113. C. & fo. 159. G.
 Christus incepit p̄dicare quando fuit triginta annorum vel vigintinouem, & secundum hoc p̄dicauit tribus annis cum dimidio. parte. 5. fo. 135. C. & fo. 161. H.
 Christus tamquam deus a propria autoritate loquens dabat doctrinam suam. parte. 5. fo. 188. B.
 Christus non vocauit apostolos de phariseis, sed de simplicibus hominibus, & quare. parte. 6. fo. 34. H.
 Christus quamuis a principio vocauit simplices, tamen aliquos vocauit literatos. parte. 5. folio. 194. G. Item parte. 6. folio. 35. D. E. Mahometus autem solum vocauit rudes & illiteratos. Ibidem.
 Christus noluit ad apostolatū recipere dęmoniacum sanatum. Et hinc est, quod dęmoniaci vel furiosi non promouentur in ecclesia dei. parte. 5. fo. 98. H.
 Christus eligendo apostolos primo ascendit montem, post ea descendens docuit turbas. parte. 5. fo. 141. C.
 Christus vocauit apostolos suos fratres. parte. 5. fo. 141. F.

Christus

Christus septuaginta discipulos ad p̄dicandum misit, & ratio huius assignatur. parte. 5. fo. 151. G. H.
 Christus septuaginta discipulos binos in p̄dicatione misit triplici de causa. Ibidem. G.
 Christus septuaginta discipulos de elatione corripuit, & caueret ne ex potestate cōcessa sup dęmones caderet, sicut Sathā. parte. 1. folio. 152. D. G.
 Christus licentiauit apostolos, vt deferrent necessaria sibi tēpore persequutionis, & etiā arma defensua moderate. parte. 5. folio 177. H. Et fol. 178. C. G.
 Christus voluit, vt apostoli aduentū eius denūciaret, & non divulgarent. parte. 5. fo. 52. G.
 Christus quare p̄cepit apostolis vt nemini dicerent, quia ipse esset Christus. parte. 5. fo. 52. G. Et fo. 105. B.
 Christus mittens apostolos ad p̄dicandū, dedit eis miraculorū gratiam. parte. 5. fo. 35. G.
 Christus prohibuit apostolos ire ad p̄dicandū gentilibus & etiā Samaritanis, quia nō erat magnus tēpus vsq; ad Christi passionem, & quare. parte. 5. folio. 306. B.
 Christi & discipuli baptizabāt, quęritur quale fuerat baptisma. parte. 5. fo. 197. C. D. E.
 Christi p̄pter maliciā & auaritiā sacerdotū misit apostolos ad p̄dicandum, & vult Christus p̄ hoc rogari. parte. 5. fo. 35. F.
 Christus licet p̄dicauerit in tēplo & sinagogis, tamen separatim docuit discipulos a turbis. parte. 5. fo. 37. H.
 Christus excauit discipulos de violatione sabbati & fricatione spicarum. parte. 5. fo. 41. C. Et fo. 201. G. H.
 Christus cōsolatus est apostolos tripliciter. parte. 5. fo. 231. H.
 Christus cōmittendo Petro officium ipsum examinauit, & quid per hoc signatur. parte. 5. fo. 243. C.
 Christus beati Marci in medio discipulorum statuit, & quare. parte. 5. fo. 55. C.
 Christus duxit seorsum Petri Iacobum & Iohannem ad videndum gloriam suę maiestatis. parte. 5. fo. 150. D.
 Christus vt apostolus principaliter missus est ad p̄dicandū Iudęis, ideo in propria p̄sona nō p̄dicauit nisi Iudęis, & hoc ex causa speciali. parte. 5. fo. 50. B.
 Christus non solum p̄dicauit Iudęis, sed etiam Samaritanis in vna lingua. scilicet Hebraica. Apostoli autē in septuaginta duabus linguis. parte. 5. fo. 228. F.
 Christus in propria p̄sona p̄dicauit filiis Israel, & si aliquando alijs p̄dicauit. scilicet Samaritanis: fuit tamen raro. parte. 3. folio. 110. 156. C.
 Christus p̄dicauit nō credituris, & credituros curauit. Ipse scit cuius vię sunt misericordia & veritas. parte. 5. fo. 39. F.
 Christus pro nobis & nostra salute labores sustinuit, laborando, ieiunando, vigilando, docendo, p̄dicando, & multa alia quę erant ad salutem nostram ordinata comedendo. parte. 4. fo. 84. B.
 Christus ex feruore p̄dicationis horā comedendi sapius omittit. parte. 5. fo. 96. D.
 Christus in monte Sion pluries personaliter p̄dicauit: & p̄cepta moralia docuit. parte. 3. fo. 89. C. Et fo. 155. F.
 Christus post p̄dicationē suā solus ascendit orare, dās exemplum p̄dicatoribus verbum dei. parte. 5. fo. 101. H.
 Christus describēdo virtutes actiuorū, incepit ab humilitate duplici de causa. parte. 5. fo. 55. F.
 Christus omnibus seruauit lēgē. p̄misit bona spiritualia & eterna. gratiā & gloriā. parte. 5. fo. 20. D.
 Christus & apostoli nō semper allegauerunt scripturam veteris Testamenti de verbo ad verbū. parte. 3. fo. 143. C. Item parte. 6. folio. 284. E.
 Christi sicut p̄pheta vt. Test. aliquādo p̄pheta vt verbis, aliqñ sensibilibus signis, ita ipse qui dicitur p̄pheta magnus p̄dicauit destructionē ciuitatis Ierusalē futurā per Romanos per sensibile signum arboris fructu carentis & c. parte. 6. fo. 284. F. G.
 Christus apostolis loquebat secundū sensum latentē, sed turbis secundum sensum patentem. parte. 5. fo. 97. H.
 Christus aliquādo planē & apertē loquebat tractās ea quę sunt de salutis necessitate. parabolice aliquādo incidantibus ei vt non intelligerēt, ne daret sanctum canibus. parte. 6. fo. 284. E. Itē parte. 5. fo. 44. B. D. E. Et fo. 46. B.
 Christum quadripartitē turbę sequutę sunt, alij p̄pter cęleste mysterium, vt discipuli, alij ob curationem infirmitatum, alij sola fama & curiositate, experiri volētēs si verū esset quod dicebat, alij per inuidiā volētēs eum accusare, & in aliquo capere. parte. 5. fo. 17. F. Et fo. 29. F. Et fo. 30. B. Et fo. 35. D. Et fol. 146. B.
 Christus fugit, quando cognouit, quod vēturū esset in raperē eum, & facerēt ipsum regē, & quare. parte. 5. fo. 204. E.

Christus cum ad honorem quæreretur fugit, sed morti sponte se obtulit. parte. 5. fo. 48. D.
 Christus nō assumpsit statum sacerdotis legalis vel terreni regis, imo dixit coram Pilato: Regnum meum nō est de hoc mundo & c. parte. 5. fo. 20. C.
 Christus nō habuit vñtionē corporalē, sed spiritualē p̄ plenitudinem gratię. parte. 5. fo. 20. C.
 Christus triplici de causa legitur a turbis recessisse ad desertum, vt daret p̄dicatoribus verbi diuini exemplū. parte. 5. fo. 31. C.
 Christus modo rogatus, modo vltro curat. parte. 5. fo. 201. A.
 Christus ostēdēs aliquā virtutē emittere, quomodo dicitur illum emittere vel emisisse. parte. 5. fo. 99. D.
 Christum quare & quomodo aliqui petebant a se discedere. parte. 5. fo. 32. E. F.
 Christi miracula nō fiebāt virtute dęmonis, sed virtutem cuiuscunq; creaturę transcendentia. parte. 5. fo. 213. C. Vide etiam in Miracula.
 Christus vt Iudęi dicunt, fecit miracula virtute nominis tetragramaton, quia p̄nunciationē illius nominis didicit, & in tēplo domini lapidē super quē steterat arca domini antiquitus, inuenit, in quo erat scriptum tale nomē expositū. parte. 6. folio. 279. A.
 Christus quomodo dicitur admiratus fuisse & c. parte. 1. fo. 13. C.
 Christus i operibus miraculorum nō quęruit ostentationē, exēplum dans apostolis. parte. 5. fo. 99. D. F.
 Christus an fecerit miracula sola virtute diuina, vel humana, vel vtracq; parte. 5. fo. 99. G.
 Christus fecit miracula imperando, sancti autē in nomine eius & diuinā virtutem implorādo. parte. 5. fo. 33. C.
 Christus fecit miracula secundum humanitatē diuinitati cōiunctam, sed apostoli p̄ hoc quod erat cōiuncti p̄ fidem parte. 5. folio. 228. D.
 Christus secundū partem sensitiuā non fecit miracula, sed diuina virtute parte. 5. fo. 32. B.
 Christus aliquādo fecit miracula imperando, aliquādo orando. parte. 5. fo. 204. D.
 Christus & si in miraculis faciēdis aliquādo orauerit, vt in susceptione Lazari, tamē cōmuniter miracula facebat imperādo. parte. 5. fo. 288. B. Et fo. 217. G. Et fo. 228. F.
 Christus in perfecta ætate quę est xxx. annorum: incepit facere miracula parte. 5. fo. 194. B. C.
 Christus in miraculis factis in creatura corporali & spirituali, se ostendit dominū esse cęli & etiā terrę. parte. 5. fo. 31. H. Et fo. 32. C.
 Christus manens inter suos, multa miracula fecerat, & tamē impfecti trepidabāt, & nemo prorsus fuit in illis qui nō erraret. parte. 3. fo. 292. F.
 Christus in miraculis habuit malignos & detractores. parte. 5. folio. 154. H.
 Christus curando infirmū in sabbato, nō fecit cōtra legem, quia licitum erat facere in diē sabbati. parte. 5. fo. 20. D.
 Christus quare cęgere voluit leprosum, curādo illum, cū esset in lege prohibitu. parte. 5. fo. 30. C.
 Christus aliquādo tangendo infirmos sanauit, ostendēs humanitatem suam esse instrumentum diuinitatis. parte. 5. fo. 103. H.
 Christus p̄cepit leprosum ire ad sacerdotem, vt legem impleret & obseruaret. parte. 5. fo. 30. C.
 Christus non creauit panes de nouo in cibatiōe populorum, sed p̄æxistētes multiplicauit. parte. 5. fo. 204. D.
 Christus infirmitates nostras suscepit in propria p̄sona, vel in aliena in quantum talia misericorditer curauit. parte. 5. fo. 31. B.
 Christus intrās nauem, volēs ad Capharnaum, tria fecit miracula. Super aquas ambulauit, tēpēstatem sedauit, & breui tēpore ad portum remeauit. De hoc duplex habetur opinio. parte. 5. folio. 204. G. H.
 Christus sanauit emorroissam in via, cundo ad suscitationē puellę: quod fecit duplici de causa. parte. 5. fo. 34. C.
 Christus a duobus cęcis vocatus est filius Dauid, quia tūc erat inter Iudęos fama quod Christus erat de semine Dauid natiurus secundum carnem. parte. 5. fo. 34. G.
 Christus bis imposuit manus super oculos cuiusdam cęci, quod denorauit cęcitatem apostolorum siue discipulorum. parte. 5. folio. 104. H.
 Christus miraculū de cęcis curatis noluit publicari, sed qua vobis iungat, vide parte. 5. fo. 24. G. H.
 Christus voluit & noluit nonnunquam miraculum manifestari. parte. 5. fo. 34. H.
 Christus demones permisit intrare porcos, ad demorandū, quod d homines immundos dęmones intrant. parte. 5. fo. 32. D.

d

Christus intrans ciuitatem Samaritanorum, nō fuit receptus duplici ratione. pte. 5. fo. 150. H.
 Christus quibus immunis esset à tributo propter duplicem naturā ramen soluit, vt viraret scādalum. pte. 5. fo. 55. D.
 Christus manducauit cū peccatoribus, cū amicis, cū cognatis, & cū pharisæis. pte. 5. fo. 145. C.
 Christ⁹ fuit medius. i. cōmuniter viuēs inter homines, quia vitā cōmunem duxit. pte. 5. fo. 139. F.
 Christus phibet ne cōtemnamus aliquē de pusillis. pte. 5. fo. 56. F.
 Christus duplici de causa finxit se dormire. i. ppter discipulos, & propter humanā naturā. pte. 5. fo. 31. H.
 Christus cū nō haberet nisi trigintatres annos quare Iudæi dixerunt ei: Quinquaginta annos nōdum habes &c. pte. 5. fo. 123. G.
 Christi ministerium quomodo nō est de terrenis, cum caro eius de terra sit, quā p nobis obtulit. pte. 6. fo. 148. C.
 Christus quidquid egit, preces, & supplicatiōes fuerūt p omnib⁹. parte. 6. fo. 142. A.
 Christus quomodo & quare orauit, & an tantū secundū humanitatem, vel etiā secundū diuinitatē. pte. 3. fo. 123. D.
 Christ⁹ in omnib⁹ orationib⁹ suis quæ pcedebāt ex voluntate de liberatiua semp erat cōformis volūtati diuinitatis. pte. 3. fo. 123. B.
 Christus inquantū deus nō orauit, sed inquantum homo, triplici ratione orauit. pte. 5. fo. 154. C.
 Christus in aliquibus orationibus exauditus est & in aliquib⁹ nō parte. 3. fo. 115. E.
 Christus præcipue orauit patrē in passione p quibusdā illiteratis deceptis à sacerdotibus. pte. 5. fo. 180. H.
 Christus debuit orare p apostolis imminētē passiōē & recessū ab eis quadruplici ratione. pte. 5. fo. 234. H. Et fo. 235. B. C.
 Christus dedit exemplum orandi respectū præcedētium & præsentium & sequētium. pte. 5. fo. 234. B. Et fo. 235. B. C.
 Christus clamore duplici clamauit. i. prædicatiōis & orationis. parte. 4. fo. 74. C.
 Christus orat p nobis vt sacerdos noster, orat in nobis vt caput nostrum, oratur à nobis vt deus noster. parte. 3. fo. 23. B. Item, parte. 6. fo. 284. G.
 Christus ea ratioe orauit qua crucē tulit, fleuit, & fugit. pte. 3. fo. 110. 23. B. & fo. 224. E.
 Christus cum de vertice mōtis descēderet, & sub rupe latere vellet, saxum cōcauitatē fecit &c. & adhuc vestigium (sicut testatur qui viderūt) manet. pte. 5. fo. 137. H. Et fo. 191. D.
 Christus fugit dñi Iudæi voluerūt eum interficere, quia non erat adhuc tēpus passiōis suæ. pte. 5. fo. 201. G.
 Christum arguit quid à hæretici ignarū physice scientiæ, quod dominus prater omnem cibos in vētre ire, & in seccellum digeri. parte. 5. fo. 103. A.
 Christus peccata pharisæorū in terra scripsit in defensionē mulieris in adulterio deprehensæ. pte. 5. fo. 110. G.
 Christū quare contēpserūt principes sacerdotū & scribæ. pte. 4. fo. 87. H.
 Christus quibus à Iudæis fuit agnitus, quia tamē vicia eorū reprehendit, statim impugnauerūt eum. pte. 5. fo. 42. F. H.
 Christi nomen in primitiua ecclesiā odiosum erat multis. pte. 6. fo. 34. D.
 Christus de tribus arguit legis peritos. parte. 5. fo. 156. F.
 Christum deridēdi occasio fuit pharisæis, & sacerdotib⁹ sua auaricia. parte. 4. fo. 94. H.
 Christus aduersarijs suis varijs modis respondit. Aliquando exēplis, aliquādo miraculis, aliquādo scripturis, aliquādo rationibus, aliquādo testimonijs. pte. 5. fo. 161. C.
 Christus frequēter legitur imposuisse Iudæis silētium ppter veritatis euidētā. pte. 4. fo. 86. C.
 Christus vsus est cautelis cōtra sibi incidētes, quod est licitū. parte. 4. fo. 65. F. G.
 Christus vtrum debuit vitare scandalū siue offensionem sacerdotum parte. 5. fo. 111. B.
 Christus dixit Iudæos esse cæcos in intellectu scripturarum. parte. 5. fo. 216. B.
 Christus cōparauit Iudæos pueris, nō ppter innocentā, sed Iudæi interpretatiōem. pte. 5. fo. 39. F. G.
 Christus pbauit Iudæis per ratiōes, quod nō expellebat demōes arte vel potestate diabolica. parte. 5. fo. 42. C.
 Christus dupliciter se esse deū ostēdit scribis: primo corū cogitatiōes vidēdo, secūdo paralyticū sanādo, ac peccatū dimittēdo. parte. 5. fo. 32. H.
 Christus post labores aliquādo declinavit ad locū sibi familiaritū & deuororū ad quietē habendā post labores. pte. 5. fo. 31. B.
 Christus in Bethania saepe hospitat⁹. est. Tum ppter deuotiōē

audiētū. Tū etiā ppter bñficiā ab eis recepta. pte. 5. fo. 153. F.
 Christ⁹ dicitur recipi in proximo p beneficij exhibitōē. parte. 5. fo. 56. B.
 Christus audita infirmitate Lazari, non statim ad eum venit, sed expectauit quatuor diebus, ppter miraculi maiorē certitudinē & Iudæorū impugnationē. pte. 5. fo. 218. F.
 Christus est vita omnīū viuētū, & potest dare vitā mortuis. parte. 5. fo. 219. C.
 Christus intrās Ierusalē fuit māfuerus, iustus & paup. parte. 4. fo. 415. G. H.
 Christus verus Messias (qui est verus deus) demōstratus fuit digito ro à pueris Hebræorū, & ramis in die palmarum. Et hoc non intelligēs dicit Ra. Mo. gerūd. quod in futuro tpe (scilicet, Messia) pueri Iherusalē sunt demōstraturi deū digito &c. parte. 1. fo. 262. F.
 Christus fuit honoratus in ramis palmarum, & designauit victoriā quā ipse de inimicis vel hoste erat habiturus. pte. 5. fo. 221. H.
 Christus quare ingressus est Ierusalē cū laudibus, & rex vocatus, quādo erat passurus, cū tamē id antea fugerat, quādo à populo coronatus rex rapiebatur. pte. 5. fo. 173. C. Et fo. 64. B.
 Christus ascēdens ad Ierusalē duplici de causa assumpsit duodecim discipulos in ista passione. pte. 5. fo. 62. H.
 Christus apostolis resurrectionē pmisit siue prædixit, ne ppter tristitiam absorberentur. parte. 5. fo. 63. B.
 Christus super ciuitatē Ierusalē fleuit ppter mala culpæ quæ sibi multiplicata fuerant, & ppter mala pœne quæ futura imminabant. pte. 5. fo. 173. G.
 Christus intrās Ierusalē primo sup pullū, postea sup asinā sedit, & quid p hoc signatur. pte. 5. fo. 63. H. Et fo. 64. C.
 Christus maledixit sicuti habēt in folia, qd̄ denorauit sacerdotes maledicēdos. pte. 5. fo. 104. H.
 Christus nō fuit in festo Paschæ cū Iudæis in Ierusalē, nā excusat⁹ fuit propter illorum inimicitias. pte. 5. fo. 201. H.
 Christus Iudæi tolerauit, & ad prædicandum misit, & ei eucharistiā dedit, vt ostenderet dona peruenire ad eos qui fidē accipiūt, etiam si falsi sit p quē accipiūt qualis Iudas fuit. pte. 3. fo. 100. E.
 Christus dicit in generali maliciā Iudæi (quā nō intellexit) Nec dicit in speciali, ne peior fieret ex malicia. pte. 5. fo. 207. F. Vide in Iudas.
 Christus traditiōē Iudæi nō reuelauit manifestē, sed secretē, & præcipue Iohāni. pte. 5. fo. 177. D.
 Christus quando corpus suū discipulis suis tradidit in sacramento, vtrū illa cœna facta fuerit, luna decimatertia, vt dicitur Greg. ci, vel decima quarta, vt dicitur Latini, existere. Arguitur p & cōtra cū responsiōe & solutiōib⁹ argumētōrū. pte. 5. fo. 226. E. F. G.
 Christus quādo cum discipulis pascha māducauit, vtrū illa quinta feria fuerit decima quarta luna primi mēsis, in qua agn⁹ paschalis secundū legē immolari debuit. Arguitur p & cōtra cū responsiōe. pte. 5. fo. 82. C. D. E. F. G. H.
 Christus corpus suum cōsecrauit in pane azimo, & nō fermentato. pte. 5. fo. 226. F.
 Christus dixit verba cōsecratiōis, & postea dedit discipulis corp⁹ consecratū. parte. 5. fo. 177. C.
 Christus nō fregit corpus suum, quia nō est in sacramēto frāgibili modo, sed fregit species panis remanentes. pte. 6. fo. 50. G.
 Christ⁹ postquā fecit cenā cū discipulis: nō comedit nec bibit vsq; post resurrectionē suā, ad pbandū verē resurrectionis veritatē. parte. 5. fo. 177. C.
 Christus lauit primo Petro apostolo pedes, deinde cæteris apostolis. pte. 5. fo. 224. G.
 Christus de duplici regno disposuit regimē. i. militatis ecclesię & triumphātis. pte. 5. fo. 177. F.
 Christus pass⁹ est duplicē psequutiōē. i. corporalē & spiritualē. parte. 4. fo. 80. A. C.
 Christ⁹ bis nobis mysteria suæ passionis cōmisit & quādo &c. parte. 1. fo. 27. D.
 In Christū Sarā cōmouit deū cū Adam mouit. parte. 3. fo. 8. F.
 Christū quare oportuit pati. pte. 5. fo. 182. H.
 Christus cōueniēt pass⁹ est, & hoc triplici rationē. pte. 6. fo. 137. F.
 Christus passus est nō solum p salute Iudæorū sed gentiliū, propter quod nō sunt reputandi immūdi. pte. 6. fo. 184. B.
 Christi passio sicut inter omnia meritoria quæ in Ierusalē fuerūt acta, fuit summū sua passio, sic inter omnia peccata in Ierusalē cōmissa, summū fuit passio Christi. pte. 4. fo. 195. E.
 Christus ex morte imminente habuit materiam maximē anxietatis. pte. 5. fo. 8. C.
 Christus fuit coartatus de desiderio nostræ salutis, cōnde anxietate &

tate & tristitia in passione. pte. 5. fo. 159. D.
 Christus cū dicit apostolis: Surgite eam⁹ hinc & eadē quē locum duxerit, nō habebit certum. pte. 5. fo. 229. H.
 Christus secundū sensualitatē dixit: Trāseat a me calix iste, sed secundum rationē dicebat. Veruntamē nō sicut ego volo, sed sicut tu. parte. 3. fo. 196. B.
 Christ⁹ ter tentatus est, per orationes replicauit, & discipulos ter visitauit. pte. 5. fo. 80. G.
 Christus ter orat, vt liberet nos à malis præteritis p veniā, à præsentibus per tutelā, à futuris p cautelam. Ibidem.
 Christus præoptē se obtulit ad patiendū dupliciter: primo, quia se nō occulauit, secūdo, quia defensionem prohibuit. parte. 5. fo. 236. B.
 Christus per fortitudinē deiratis noluit resistere Iudæis & gentilibus eum crucifigētib⁹. parte. 5. fo. 41. H.
 Christus noluit mori ante tēpus præfinitum à patre. parte. 5. fo. 140. H.
 Christ⁹ ligat⁹ adduct⁹ est ad Annā primo, triplici ratione. pte. 5. fo. 23. B. G.
 Christus quare percutiētī maxillam suam non præbuit aliam, cū ipse hoc docuerit. &c. parte. 5. fo. 237. A.
 Christus accusat⁹ fuit de tribus coram Pilato. parte. 5. fo. 179. D.
 Christus nō respōdit Pilato cum interrogaret eū, & quare. pte. 5. fo. 238. G.
 Christus ostēdit Pilato nō habere potestatem nec à Cæsare nec à deo, cōdemnādi innoxios: & cum hoc ostēdit peccatum Iudæi & Iudæorum esse maius quā peccatum Pilati. pte. 5. fo. 238. G.
 Christi corpus flagellis & clausi plagatum, significatur per leonē quē Sāsōn lacerauit. parte. 2. fo. 50. B.
 Christus forsitā sustinuit, quod Iudæi eius barbā euellerent, cū maiora sustinuerit, & paratus esset sustinere, licet nō sit scriptū parte. 4. fo. 86. B.
 Christū q; pronūciauerunt esse reū mortis, & effuderunt sanguinem eius ad basim altaris, erat de genere Aaron, vt Annas, Caiphas, & alij. parte. 1. fo. 215. C.
 Christus iniuste cōdemnatus est, primo p sacerdotes, postea per Pilatum. Sed ex hoc portauerunt exterminii, & Iudæi & Pilatus &c. parte. 4. fo. 86. C.
 Christus peccatum quo reus esset mortis, nō cōmisit, sed alterū. i. mortē, quæ peccato inflicta est, suscepit p nobis. pte. 1. fo. 335. B.
 Christus quia per toram noctē præcedentē afflictus fuerat, lento gradu incedebat, coegerunt quendā vt iuuaret eū portare crucem, vt citius ad locū passionis veniret. pte. 5. fo. 239. B.
 Christus intelligitur oculus ab origine mūdi dupliciter. i. dispositiue & figuratiue. parte. 6. fo. 259. B. C.
 Christus præcipue secundū humanitatē fuit traditus, & passus, nō autem secundū diuinitatē, in qua est impassibilis. parte. 1. fo. 177. C.
 Christus sicut in sacrificiū oblatus peccatorum, remissionem vniuerso mūdo præstitit, ita forte cæterorum sanctorum sanguis qui effusus est, alterius sicut vitulæ, alterius sicut hirci &c. fusus est ad expiandum pro parte aliqua populū. pte. 1. fo. 315. F.
 Christum p dilectoribus seculi pati facilius est, quā dilectores seculi ad Christum conuerti. parte. 5. fo. 59. E. Et fo. 171. B. Et fo. 110. 108. E.
 Christus pedēs in ligno crucis, pmisiss gētibus, de terra genitricis Mariæ secundū carnē nat⁹, figuratur p botrū in ligno de terra pmisionis, quē duo aduehit. pte. 1. fo. 286. F. Et fo. 331. B.
 Christus exaltatus in cruce fuit figurat⁹ in exaltatiōe serpentis per Moysē in eremo. pte. 4. fo. 29. C. Itē pte. 1. fo. 299. A. D. Et fo. 110. 373. D.
 Christus dicitur exaltatus in cruce, moriēs in aere, debellādo aere as potestates parte. 5. fo. 222. H.
 Christus nudus fuit crucifixus. parte. 3. fo. 115. B.
 Christus fuit derisus à præteritib⁹, secūdo à sacerdotibus, tertio à latronibus. pte. 5. fo. 85. D.
 Cum Christo pass⁹ sunt tres psonæ, duæ p cōpassionē mētis, & tertia per cōpassionē carnis: Et per quid significantur & c. parte. 1. fo. 256. D.
 Christus in cruce positus voluit matri suæ de custodia & ministerio puidere, dās exemplū de honorādo parētes. pte. 5. fo. 239. F.
 Christus noluit genitricē suam vocare matrē, sed mulierē, ne animus eius ex cōpassiōe graueretur. pte. 5. fo. 239. G.
 Christus cū clamauit ad patrē in cruce, quare nō est exaudit⁹, parte. 3. fo. 114. B.
 Christ⁹ qui i cruce fuit læce percussus, & inde exiuit sanguis & aqua, significatur per petrā, ex quib⁹ virtutē habēt ecclesiæ sacramenta. pte. 1. fo. 159. D.

Christ⁹ inebriatus dū pass⁹, nu dar⁹, dñi crucifix⁹. pte. 1. fo. 56. E.
 Christus in passione multos humores emisit de corpore. pte. 3. fo. 180. F.
 Christus dicitur maledict⁹ & maledictū, quare & quomodo. parte. 6. fo. 82. F.
 Christus peccata nostra quę portauit, nō polluerunt eū, & aliena fuerunt ab illo. parte. 1. fo. 220. A.
 Christus mos redemit de maledictō legis, nō de maledictō mādati, vel testimoniū, vel iudiciorum. pte. 1. fo. 294. C.
 Christus se obrulit, quia defuit sacerdos dign⁹ ad offerēdum &c. parte. 6. fo. 147. E. F.
 Christus in sua passione satisfecit p nobis p viam iusticiæ, quam iusticiam pax statim fuit osculata, quia p suum sanguinē pacificauit ea quę sunt in cælis, & ea quę i terris sunt. pte. 3. fo. 211. C.
 Christ⁹ p suā passiōē euacuauit cerimonialia. pte. 6. fo. 184. B.
 Christus diabolu q; eū capere in cruce voluit, apprehēdit: & moriēdo vicit. pte. 2. fo. 288. B.
 Christū decimo octauo anno Tyberij passum dicit Beda. pte. 4. fo. 317. E.
 Christus qui sexta hora fuit crucifixus: hora nona emisit spiritū, & quare & quid p hoc significetur. pte. 1. fo. 41. F.
 Christus passus est anno quo cōcurrit cōstitutiō luminarium ppe æquinoctium vernale. Hoc certissimē calculant est p Paulum episcopū Burgensem cū perinis Hebræorū. pte. 5. fo. 83. A.
 Christi vestes quare milites diuiserūt. parte. 5. fo. 240. D.
 Christi passiōē quodā volamento regim⁹. i. sacramēto, honoramus, eiusq; mysterij rationē reddentes, à Iudæorū detractione operim⁹. Figura de Sem & Iaphet &c. pte. 1. fo. 56. E.
 Christi mors licet fuit cōtempnibilis, sepultura tñ eius fuit honorabilis. parte. 4. fo. 29. D.
 Christi humanitatis potētā vngim⁹, dñi sacri eloquij bona opinione prædicamus, sed pharisæus vidēs hoc inuider. pte. 5. fo. 110. 145. B.
 Christus secundū animā fuit in limbo p trigintanoue horas tantum, scilicet ab hora nona sextæ feriæ vsq; ad diluculū diei dominicæ, quādo fuit corpori reunita. parte. 3. fo. 106. E.
 Christus quādiu fuit in limbo. pte. 5. fo. 168. D.
 Christi potētia secundū hominē maximē in resurrectione apparuit. pte. 3. fo. 175. A.
 Christus mortuus est ex humanitatis infirmitate, sed resurrexit ex diuinitatis virtute. 3. parte. fo. 176. H.
 Christus p brachia in cruce exēpta peruenit ad gloriā resurrectionis, & sic ad dominiū plenæ potestatis. parte. 4. fo. 70. G.
 Christ⁹ quādo inter passionis cōtumelias latuit, tādē per virtutē resurrectionis effulcit, & qui pri⁹ incredulitatis ferocitate psequuti sūt, postmodū ei charitatis ardore adhaeserūt. pte. 1. fo. 373. B.
 Christus dicitur primitiue primitiarum. parte. 1. fo. 294. E.
 Christus dicit primitiæ & primogenitus totius creaturæ, quod vtrum p singulas creaturas intelligi debeat: vt inter homines primitiæ dormientiū dicit, an ceteri & diuiniore intelligentia, nō ibi determinatur. pte. 1. fo. 294. H.
 Christus dicitur primogenitus mortuorū: qui primus resurrexit ad vitam immortalē, & si alij surrexerūt prius, tamen ad vitam mortalē, quia postea mortui sunt. parte. 6. fo. 104. H.
 Christus octo vicibus apparuit post resurrectionē, & bis in die ascensionis. pte. 2. fo. 87. F. G. Et fo. 183. G.
 Christ⁹ surrexit media noctē, secundū aliquos, secundū Augustinum autē in aurora. pte. 5. fo. 120. F.
 Christus apparuit Magdalene in cōsimili corpore secundum apparentiā, quale habuit ante passiōē, & non in forma corporis gloriosius. parte. 5. fo. 241. D.
 Christus apparuit Mariæ magdalene in corpore, qualis ipsa erat in mēte parte. 5. fo. 241. D.
 Christus post resurrectionē ostēdit se habere idem corpus numero, sicut prius. parte. 5. fo. 182. H.
 Christus sicut p resurrectionē probauit humanitatem, sic per illam pbauit diuinitatem. parte. 5. fo. 183. C.
 Christus multa fecit, p declaratiōē suæ humanitatis. pte. 5. fo. 219.
 Christus est resurrectio nostra, quia sua est causa nostræ resurrectionis, Ibidem. C.
 Christus de lege & prophetis & agiographis induxit aliqua testimonia duobus discipulis euntibus in Emaus. pte. 5. fo. 182. H.
 Christus finxit se longius ire, non duplicitate vel falsitate, & voluit discipulos duos præterire. pte. 5. fo. 102. B.
 Christus ante & post passionem sic frangebatur panem, ac si culter lo scinderetur. parte. 5. fo. 182. H. Et fo. 243. B.
 Christum resurrexisse apostoli vident, tangunt, palpant, piscem illum offerunt &c. pte. 5. fo. 183. D.

Christus post resurrectionem manducauit, non ut cibo indigeret, sed ut veram post mortem carnem recepisse monstraret. par. 1. fo. 28. B. Christus post resurrectionem de pisce animalis aquatili manducauit, non de terrestri animalis, & quare. pre. 1. fo. 43. A. Christus bibit cum apostolis post resurrectionem, quod in euangelio taceatur. pre. 6. fo. 185. A. Christus accepit regimē super totā creaturā in sua resurrectione & ascensione. pre. 3. fo. 227. D. Christus fuit glorificatus in passione, in resurrectione, in ascensione, & in genitū cōuersione. pre. 5. fo. 222. D. Christus glorificatus est quantum ad gloriā corporis in resurrectione, in ascensione, miraculorū p apostolos operatiōe. pre. 4. fo. 92. D. Christus in humana natura fuit exaltatus a deo patre in sua benedicta ascensione. pre. 3. fo. 251. C. Christus fuit exaltatus, primo quantum ad declarationem suae diuinitatis in sua praedicatione & miraculis, secundo quantum ad exaltationē suae humanitatis ad dexterā patris sedētis. pre. 4. fo. 24. C. Christus assumptus est tripliciter, scilicet a trinitate, a seipso, & a nube. parte. 6. fo. 163. E. Christus ascendit super omnes caelos, id est ad digniorē partē caeli empyrei, quod est locus beatorū & caelum supremū. pre. 6. fo. 94. C. Christus intrauit in caelum: quia eius humanitas fuit trāllata de mundo ad caelum. pre. 6. fo. 151. F. Christū ascendere in caelum maius fuit quā angelū in persona dei loquentē, ad dandū legē super montē Sinai descendere. parte. 3. fo. 110. 177. G. Et fo. 178. D. Christus ascendens in gloria caelesti, nihil preparauit: sed per ascensionem suā donū sancti spiritus fidelib⁹ suis misit: per quod praeparant ad cōsecrationē beatitudinis, & hoc modo intelligit illud. Et si abierō & c. parte. 5. fo. 227. G. Christus sol iusticiae decē gradib⁹ descendit, & per eosdē gradus sursum in caelum ascendit. parte. 2. fo. 180. F. Christus in templo quod erat in monte Sion frequēter praedicauit, & miracula fecit, & ibidē apostolis resurrectionē suā manifesta uit, & super eos spiritum sanctum in signo visibili misit. pre. 4. fo. 30. F. Et fo. 53. B. Christus post ascensionē suā misit Vespasianū & Titū ad Iudaeam & c. sicut Elifaeus ascendens in Bethel misit duos viros & c. parte. 2. fo. 163. A. C. D. Christus & ecclesia vnitas est sicut capitis & corporis. Quasi enim vna persona est caput & corpus. parte. 3. fo. 307. F. Christus ex speciali gratia apparuit post ascensionē Iohāni, Petro & Paulo. pre. 5. fo. 232. H. Christus quāuis vn⁹ sit p substantiā, singul⁹, tamen diuersus effectus. parte. 1. fo. 293. A. Christus quā ratione fundamentū ecclesiae dicitur. pre. 1. fo. 6. H. Christi corpus myctitū, an p fidē vel charitatem cōpactum sit ad ipsum caput. q est Christ⁹. pre. 6. fo. 95. B. Christus sibi duas vxores, populū, scilicet Iudaeorum & gentium: con iugij copulauit nomine, odiosa est fynagoga, dilecta gentilis ecclesia. parte. 1. fo. 354. E. H. Christus legē in manu habuit, & quare. pre. 2. fo. 150. B. Et habet sapientiā in manu sua. Ibidem. F. Christus ea quae in lege ppter infirmitatē eius perfici nō poterāt, in ecclesia pficit. Ipsa enim est atriū domus domini, per quam ingressus patet in caelestem Ierusalē & c. pre. 2. fo. 219. F. Christus destrūctō diaboli regno, electos suos qui erant dispersi, ab eius tyrānide in ecclesia cōgregauit & c. & significat p Cyrū regem. pre. 2. fo. 240. A. D. Et fo. 241. H. Christus omnes patriū praerariatiōes diluit, & cultū pietatis in ecclesia instaurauit, & legatos ad cōuocandas gentes misit. Et significatur per Ezechiam. pre. 2. fo. 232. E. Et fo. 233. D. Christus assistit ecclesiae, aliquādo miracula faciendo, & ipsam dirigendo. parte. 5. fo. 88. B. Christus homo sicut est dei tēplū p diuinitatē, & sacerdos, & hostia quia obtulit semetipsum patri p salute mūdī: sic fideles cōfirmati sunt domus vel tēplum, in quātum deus habitare in eis per gratiā. pre. 6. fo. 220. H. Christum habere in corde parū est nisi interritus (alias exterius) confiteatur ore. pre. 3. fo. 265. C. Christum ut signaculū ponimus super cor, cū ea quae dixit ita dicitur, quasi diuinā veraciter sint verba sapientiae. pre. 3. fo. 367. A. Christum ut signū super brachiū ponimus: cū ea quae fecit, ita audire & sequi studemus, quasi verē sint exēpla virtutis. parte. 3. fo. 367. A. Christo duce ad bellū pcedit, qui qd ore annūciat, ope ostēdunt. parte. 2. fo. 41. C.

Christū praedicat nō solū q fidē astruit, sed qui mores quibus in eo viuunt instruit. pre. 6. fo. 35. E. Christi sacrificiū omnib⁹ imitandū, tā in his q inferioris sunt cōuersionis, quā in his qui altiora sequuntur. pre. 1. fo. 220. A. Christus omnia est quae dei sunt, & p varietate sensuū, diuersis vocabulis nūcupatū: cū oīa vnū sint i subiacētū. pre. 4. fo. 126. F. Et fo. 173. F. Et fo. 286. A. Et pre. 3. fo. 375. E. Et pre. 1. fo. 157. B. Et fo. 219. F. H. Et fo. 242. A. Christū si aliquorū bona significat, nō est necesse eorū mala qd ipsi Christo cōueniāt. pre. 2. fo. 305. E. Christ⁹ designat p sacerdotē ingrediētē tēplū tabernaculi, q duo decim lapides i pedore portare iubet: Et qre. pre. 1. fo. 190. E. F. Christus est rex, sacerdos, & cibus fidelium. Et hoc fuit figuratū per illa tria quae in arca cōtinebant. pre. 1. fo. 176. D. Christus ipse est sacerdos, ipse sacrificiū, ipse & altare. Sicut enim multa operatur, ita cōueniēt multib⁹ nominib⁹ appellatur. parte. 1. fo. 219. h. Christus figuratus fuit p sacrificiū sacerdotis multitudinis, principis, & personae singularis & c. pre. 1. fo. 22. H. Christum verū pontificem, ita significat summus sacerdos tabernaculi, sicut tabernaculū cum ornatus suis & vasis significat ecclesiam. pre. 1. fo. 188. B. Christus iure per pontificem, q in habitu totius mūdī figurat, simul & hominis habet, significatur, & quare. parte. 1. fo. 193. A. Christus pōtēx summ⁹ benedictionem suae gratiae largitū omni busecclesiae suae, & omnib⁹ personis ea existentib⁹, q cōtra diabolum fortiter praefiant. pre. 2. fo. 303. D. Christus cādelabrum tabernaculi dicit, qd fuit ex auro purissimo & ductili & c. & quare. pre. 1. fo. 178. F. Et fo. 179. C. Et fo. 211. B. Christus dicitur altare de terra nostra, & quare. pre. 1. fo. 215. C. H. Christus figuratus fuit in triplici holocausto, scilicet de bob⁹, ouibus, & aubus, & quare. parte. 1. fo. 214. H. Et fo. 241. H. Christus p quatuor animalia significatur, scilicet agnū, hircū, arietem, & taurum & c. pre. 6. fo. 161. F. G. Christus offerebatur in vitulo, ppter virtutē crucis, in agno propter innocentiam, in arietē propter principatum, in hircō propter similitudinem carnis peccati, in turturē & colūba, qd de⁹ & homo. parte. 1. fo. 124. B. Et fo. 124. H. Christi caro turtur, & colūba ē spiritus sociata & c. pre. 1. fo. 216. A. Christus p nobis oblat⁹, dicitur farina, panis coct⁹ in dibano, panis frigus. Item panis coct⁹ in craticula, & panis coct⁹ in aqua calida, & quare. pre. 1. fo. 117. D. Christus qui per Neemiā significat, missus fuit a patre ad cōsolationem omnium gentiū, quae cōsolatio p passionem eius exhibita est, & mysticē quomodo hoc innuit & c. pre. 2. fo. 154. H. & c. Christus per hostiam pacificā intelligitur de boue, & per hostiā de oue, & p hostiā de capra & c. pre. 1. fo. 218. D. Christus significat p arietē, & quare. pre. 1. fo. 77. F. Et fo. 79. A. B. Et fo. 222. D. Christus dicit agn⁹ tenell⁹, & quare. pre. 2. fo. 70. D. Christus qualiter figurat p agnū paschalē quem praecipit deus immolare filiis Israel. pre. 1. fo. 149. G. Christus quā rōne dicit agn⁹. pre. 1. fo. 316. F. G. Christus magis vocatur agnus qd aliud animal, ppter figuras veteris, & ppter iuge sacrificiū qd figurat ppetuitatem beatitudinis. pre. 5. fo. 189. G. Christus dicitur agn⁹ & pastor & ostiū, & quare, sed horum nullum est propriū sed figuratiuē. parte. 1. fo. 123. B. Item parte. 5. fo. 216. D. F. Christū māuetudo designat p agnū paschalem immolādum. parte. 1. fo. 145. H. Christi caro p vaccā rufam, & eius passio per vaccā in lege offerēdam fuit figurata. parte. 1. fo. 295. D. E. F. Et fo. 296. D. Christus per multos & multa fuit praefiguratus. pre. 1. fo. 13. B. Christus assimilat quatuor fluminib⁹ paradisi ex vno fonte procedentib⁹. pre. 3. fo. 413. A. Christus per fontē significatur, q est fons gratiae, a quo aquaeductus gratiae fluit in ecclesia. parte. 2. fo. 297. H. Christus significatur per Enoch, Neemiam, Seth & Sem & quare. parte. 3. fo. 437. E. G. Christus per Noe, qui solus iustus inuentus est in generatione sua significatur, cui propter iusticiam suam septem homines donatur. Sic Christo septem ecclesiae condonatur. Et sicut Noe per aquam & lignum liberatur, & familia eius: sic & familia Christi per baptismum & crucem. parte. 1. fo. 50. E. Christus ver⁹ rex & sacerdos noui Testamenti significatur: per Melchisedech, qui interpretatur rex iustitiae, & dicitur rex pacis. parte. 1. fo. 64. A. Christus significat per Abraham. parte. 1. fo. 74. E. Et fo. 75. A. Christus &

Christus & apostoli & quasi omnes fideles primi descēderunt a Iacob. parte. 4. fo. 152. D. Christus secundū duplicē interpretationē nominatur Israel: qd interpretatur vidēs deū, quia anima Christi vidit diuinā essentiam ab instanti suae creationis. Alia interpretatio est: dicitur cū deo & c. parte. 4. fo. 83. H. Christus significatur p Iacob qui seruiuit septē annis oues pauit tres virgas in alueis posuit & c. parte. 1. fo. 91. A. Christus quomodo per Ioseph patriarchā figuratus fuit. pre. 1. fo. 101. F. H. Et fo. 102. H. Et fo. 108. B. Et fo. 266. F. Christū nō modo verbis, sed reb⁹ Iob praefignauit. pre. 3. fo. 4. G. Et fo. 5. G. Et fo. 18. H. Et fo. 37. H. Et fo. 40. D. Christus per Moysen significatur & quare. parte. 1. fo. 15. A. Et fo. 110. 125. F. Et fo. 126. A. Et fo. 126. D. Christus per Aarō significatur. pre. 1. fo. 175. B. Et fo. 195. B. C. Et fo. 266. D. Et fo. 292. B. Item pre. 3. fo. 286. H. Christus per Naalon filium Aminadab fuit figuratus. parte. 1. fo. 110. 266. E. Christum Elizama filium Ammiud significat. parte. 1. fo. 266. F. Christus significatur per Iosue: & nō solū in gestis, sed etiā in nomine figurat gerit Saluatoris. pre. 2. fo. 3. H. Et pre. 1. fo. 175. Et folio. 368. D. Christus figuratur p Iosue, qui populū Iudaicū habuit ingrātū, sic etiā Christus haereticos & c. parte. 4. fo. 344. H. Christus per Iudā figurat, i. tribū Iudae, & quare. parte. 2. fo. 31. F. H. Christus significat per Caleb cōfundētē tres gigantes & c. Sic Christus cōfundit ternariū filiorum diaboli & c. pre. 2. fo. 22. D. Christus p Gedeonē significatur, q sub vmbra sanctae crucis praedestinatio incarnationis futura mysterio cōstitutus, reatitudine iudicij quasi virgalectionē sanctorum a viciorū paleis sequestrabat. parte. 2. fo. 38. F. H. Et fo. 39. D. Et fo. 40. A. D. Christus figuratur p Iepthe, & quare. pre. 2. fo. 45. H. Christ⁹ significat p Sanonē & c. pre. 2. fo. 48. E. H. Et fo. 49. H. Et folio. 52. A. Christus q portat omnia verbo virtutis suae, significat p Booz, qui fortitudo interpretatur. parte. 2. fo. 57. H. Christus figuratur p Ionathā, qui colūba donū interpretatur. parte. 2. fo. 76. D. Et fo. 77. D. Et fo. 84. B. Christus figuratur per Dauid in p̄satione fugae sibi facta. pre. 3. fo. 101. D. Et fo. 102. D. Et fo. 131. E. Et fo. 133. C. Et fo. 135. B. Et fo. 164. H. Et fo. 165. H. Et fo. 197. D. Et fo. 435. A. Et pre. 2. fo. 202. H. Et pre. 4. fo. 92. C. Christ⁹ nominatur Dauid in scripturis veteris Testa. pre. 4. fo. 319. F. Et folio. 369. F. Christus per Dauid figuratur: tanq̄ dign⁹ regia maiestate ter fuit declaratus. parte. 2. fo. 101. H. Et fo. 102. E. Christus per Salomonē significatur, & quare. parte. 3. fo. 435. E. Et pre. 2. fo. 127. E. Et fo. 130. D. Christus per Salomonem significatur, in cuius ditione sunt oīa regna terrae. parte. 2. fo. 130. E. Interl. Christus per Naboth figurat⁹ fuit. parte. 1. fo. 15. F. Christus per Eliam significatur, & ecclesia per Eliseum, & quare. parte. 3. fo. 436. E. Item parte. 2. fo. 154. A. B. Christus significatur p Elizeū, qui incubuit super puerum & reuixit puer & c. parte. 2. fo. 165. A. Christus significatur p Ieremiā, pphetā, & quare. pre. 4. fo. 478. H. Christi figurā praefert Ionas secundū interpretationē, ergo tot⁹ ordo eiusdē secundū allegoriā ad Christū exponit. pr. 4. fo. 173. F. Christus per Ezechielē significatur, & quare. pre. 3. fo. 437. A. Christus per Danielē qui vir desideriorū dicitur, significatur. parte. 3. fo. 172. H. Christus p regē Idumae significatur, & quare. parte. 4. fo. 360. D. Christus significatur p regē Nabuchodonosor. parte. 4. fo. 235. D. Christus signatur per regē Sedechiā duplici rōne. pre. 4. fo. 158. D. Christus significatur p regē Assuerū duplici rōne. pre. 2. fo. 305. D. Et fo. 313. H. Christus p Eldrā, qui velox scriba appellatur, significatur, & multiplici ratiōe. pre. 2. fo. 249. F. H. Et fo. 254. E. F. Christus significari pōt p Alexandrum magnū quare & quō. parte. 4. fo. 428. H. Christus figuratur p Zorobabel. pre. 4. fo. 45. C. Christū significat Onias sacerdos magn⁹, & quare. pre. 4. fo. 464. A. Christus est salus gentium effectiue, propheta autē denominatiue. parte. 4. fo. 101. G. Christus secundū carnē dicitur fili⁹ Salathiel sicut & Dauid, parte. 4. fo. 405. C. Christus significatur per equitē in veste cādida hastā vibrantē & c. parte. 4. fo. 173. E. F.

Christus significatur per arcum caelestē, in quo est signum forte & chorda & c. parte. 1. fo. 56. D. Christus est dies, cui⁹ duodecim horae duodecim sunt apostoli. parte. 3. fo. 163. E. Et fo. 198. E. Christus dicitur Samaritanus, Elifaeus, angelus, in cuius descēsu aqua mouebatur, omnipotēs sermo. parte. 6. fo. 83. B. C. Christ⁹ dicitur paterfamilias, & quare. pre. 5. fo. 161. E. Et pre. 4. fo. 332. G. Christus verus deus dicitur pater orphanorū, eos nutriendo, & viduarum iudex eas de iniurijs vindicādo. pre. 3. fo. 177. C. Christus dicitur medic⁹, & quare. parte. 5. fo. 137. B. Et fo. 140. A. Item parte. 6. fo. 138. B. Christus per bouē fuit figuratus. parte. 1. fo. 278. A. Christus dicitur lapis angularis, ppter Iudaeos & etiā gentiles. parte. 4. fo. 154. G. Christus lapis dicitur: & lapis quē reprobauerunt, & lapis angularis, pre. 5. fo. 66. F. Et pre. 4. fo. 53. B. Et fo. 298. B. Item parte. 3. fo. 261. C. Christus dicitur virga, baculus, amygdalus, & nux, & qua ratiōe parte. 1. fo. 17. C. Christus p virgā Aarō germinantē figurat⁹ fuit. parte. 1. fo. 292. F. Christus secundū Hebraeos dicitur flos & virga. Virga ppter regiā potestatis: flos ppter vitam sanctitatis. Et dicitur ascendit de radice Iesse, quia Christus descendit de Dauid, cuius pater fuit Iesse. parte. 4. fo. 28. D. Christus dicitur germē iustitiae. pre. 4. fo. 157. G. Christus dicitur mercator, & quare eius merces, & quid dat, & quid accipit & c. parte. 6. fo. 338. B. Christus dicitur homo, vitul⁹, leo & aquila: & qre. pre. 1. fo. 176. F. Christus leoni cōparatur. parte. 6. fo. 248. A. Et pre. 1. fo. 117. E. Item parte. 5. fo. 88. C. D. Christus dicitur catulus leonis ppter fortitudinē, & quia paruus sus fieri dignatus est. parte. 1. fo. 375. E. Christi virtus & potētia ad fortitudinem rhinocerotis siue vni⁹ cornis assimilatur. parte. 1. fo. 306. B. Christ⁹ dicitur arca, & quare. pre. 6. fo. 257. A. D. Et pre. 1. fo. 76. B. F. Christus iaspidi cōparatur, & quare. parte. 6. fo. 272. B. C. Christus monti cōparatur. Est enim solum spūaliter mōs caelestij rerū qualitate copiosus, ex quo fluunt aquae viuae, & quidquid summ⁹ bonū creditur, in hoc fundatur qui est mons omnium montium. pre. 5. fo. 95. F. Et pre. 6. fo. 272. A. Christ⁹ camelo cōparatur. parte. 5. fo. 171. B. Et fo. 108. E. Christus dicitur medulla cedri, & quare. parte. 4. fo. 235. H. Christus dicitur sol, & quare. parte. 4. fo. 461. H. Christus verus sol exurit & illuminat. parte. 3. fo. 356. A. Et parte. 3. fo. 374. H. Christus dicitur stat hera in manu patris. parte. 3. fo. 18. E. Christus vulturis appellatioe designatur, & quō. pre. 3. fo. 53. A. Christus sicut typum aus tenuit in praedicatione, sic vulturis in passione. parte. 3. fo. 53. D. Christus grano synopsis cōparatur, quod creuit in arbore magna & volucres celi requierunt in ramis eius. parte. 3. fo. 54. A. Christus verus pastor, vterus est de semine Dauid secundū Ra, Sa. pre. 4. fo. 259. G. Christus angelus dicitur. pre. 3. fo. 162. Christus nō solum praestat salutē his qui sunt pfectē contriti, sed etiam his qui sunt atriti, qui dimisit peccare ppter timorem dei. pre. 3. fo. 212. C. Christus dicitur tonitru⁹, qui ex patrū cōueniente pphētia quasi concursū nubium nobis, platus est, qd terribiliter, insonuit. parte. 3. fo. 72. A. Christus onagro cōparatur. parte. 3. fo. 74. C. Christ⁹ dicitur lignū viride, & Iudaei lignū aridū. pre. 5. fo. 180. H. Christus dicitur vir beatus. Fuit enim ab instanti suae cōceptionis vir pfectus in virtutibus & sciētijs. Fuit etiā beatus beatitudinis clarae visionis & pfectae fruitionis. pre. 3. fo. 87. D. Christus dicitur iust⁹ absolute & antonomastice, eo quod nō solum est iustus formaliter, vt alij sed etiam effectiue alios iustificando. pre. 4. fo. 86. G. Christus nō solum dicitur iustus in concreto, sed etiam iustitia in abstracto. Ibidem. H. Christi decem mysteria in psalmo secundo p ordinem exprimuntur. Primū est, quod regnū Christi nullo suffragio humano, sed potius regib⁹ & principibus, gentibus & populis, toto suo potē aduerfantibus conualuit & c. pre. 3. fo. 90. A. B. Christus gallinae se cōparat. Et quare. parte. 3. fo. 167. A. Et pre. 5. fo. 72. E. G. Christus dicitur misericordia & c. pre. 3. fo. 212. A.

Christus dicitur pax & misericordia in abstracto p. excellētiā. parte. 4. fo. 381. H. Christus dicitur vigilās & custos. parte. 3. fo. 277. A. Christus p piscem qui primo ascēdit. habens statherē in ore signi ficatur. parte. 3. fo. 291. E. Christus dicitur puer pauper. & sapiēs. parte. 3. fo. 347. B. Christi caro dicitur pellis. Et quare. parte. 3. fo. 356. A. Christi corp⁹ dicitur vitulus tener & saginat⁹. q filio pdigo occiditur. parte. 1. fol. 74. E. Et fol. 75. A. Christus significatur p Silo. parte. 2. fo. 24. H. Christi dicitur esse pulchritudo tauri. & quare. parte. 1. f. 374. F. Christus significatur p vectē. quia cuiuscq electi regēdo caput est. parte. 1. fo. 213. B. Christus significatur p nubē. & stat super ecclesiam quasi colūna ignis. repellēs tenebras noctis ignoratiē &c. parte. 1. fo. 279. H. Christ⁹ est colūna. qui p noctē lucens. p diem nō est lucēs. vt qui nō vidēt vident. & qui vidēt. cæci fiunt. parte. 1. fo. 279. F. H. Christus vidētiēter pōt dici terra. pmissiois. & quare. parte. 1. fo. 286. D. Christus aquilæ cōparatur. parte. 1. fo. 369. F. Christus oleū de firma petra dedit & similiter mel. quō & quans do &c. parte. 1. fo. 370. A. Christus ortus pgressus. & obitus &c. p quatuor portas significa tur. parte. 2. fo. 211. B. C. Christus quomodo dicitur esse nobiscū vsq ad consummationē seculi. parte. 3. fo. 78. F. Christus habitat in homine dupliciter. Vno modo quantum ad intellectū. Alio modo quantum ad effectū &c. parte. 6. fo. 78. B. Christū recipit. qui imitatorē Christi recipit. & qui imaginē dei recipit deū recipit. parte. 5. fo. 150. C. Christus pmitit fideles suos tribulari tpe antichristi. vt purgē tur à peccatis. quæ circa tēpora illa abundabūt. parte. 4. f. 151. D. Christū negat. qui se negat eius discipulū. parte. 5. fo. 117. E. Christi nomē tollere est Christū interficere &c. parte. 2. fo. 85. E. Christū cōculcar. qui libere peccat. absq timore & poenitētia. & qui eo indigne picipat. Sanguinē pollutū ducit. si ab eo mūda tus ad vomitū redit. & poenitere negligit. parte. 5. fo. 153. E. Christus sic in sacrificio eucharistiæ cōsecrat corpus & sanguinē suū. sicut Melchisedech obtulit panē & vinū in sacrificio. parte. 3. folio. 152. F. Christus institūdo eucharistiæ sacramentū præcepit simul exer cium eius. parte. 3. fo. 156. C. Christi corpus cū accipim⁹. p peccatis cōpungi debem⁹. vt ama ritudo poenitētiæ abstergat amorē perueriæ poenitētiæ. parte. 1. folio. 179. E. Christus in cōsecratione est summus sacerdos. Ecclesiasticus autē sacerdos est minister. parte. 3. fo. 115. E. Christi corp⁹ triforme est in altaris sacramēto. & qualiter. parte. 6. folio. 51. B. Christus corpus in eucharistiæ sacramēto à brutis animalibus nō sumitur. & si videtur. parte. 6. fo. 51. B. Christus in quantum homo. est minister sacramētorū. & in quantum deus autor eorū. parte. 6. fo. 147. H. Christus mundās terrā Iuda ab omnibus immū dicit⁹. & octāua ætate sanctos suos ad æternā beatitudinis denarium pducens. significatur p Iosiam &c. parte. 2. fo. 237. A. Christi saluatoris typum tenet Iosias qui phasē in octāua ætate. generali resurrectione perperrata. celebrabit. parte. 2. fo. 184. F. Christus (qui est agricola agri sui qui est ecclesia) in finali iudicio ponet electos suos in distinctis mansionibus gloriæ secundum varia eorū merita. parte. 4. fo. 53. F. Christus licet apparebit in iudicio in forma humanitatis. tamen non erit infirmitati subiecta. sed apparebit in forma gloriosa &c. parte. 2. fo. 65. B. Christus secundū humanitatē sublimabitur. & iā sublimatus est parte. 2. fo. 65. B. Christus ad iudiciū veniēs apparebit circa vallem Iosaphat cum omnibus iudicandis. parte. 4. fo. 356. D. Christus cū carnē p nobis suscepit. glorificatus est. non tamē glo rios⁹. Glorificatus est cū venit ad crucē. & pertulit mortē. In his glorificatus est. sed humiliter. nō glorios⁹. Cū venerit in gloria patris & angelorū iudicare terram. tūc glorios⁹ glorificabitur &c. parte. 1. fo. 153. F. Christus significatur per Dā. qui iudiciū interpretatur. Ait em̄ In iudiciū ego in hunc mundum veni. parte. 1. fo. 375. E. Christus apparebit in iudicio in forma humanitatis. tamen non erit infirmitati subiecta sicut fuit coram Pilato. sed apparebit in forma gloriosa. omni creaturæ. etiam supremis angelis præ

Iara. parte. 2. fo. 65. B. Christus in humana natura apparebit in iudicio in qua fuit iudi carus coram Pilato. sed apparebit in forma gloriosa omnibus manifesta parte. 3. folio. 155. H. Et folio. 186. D. Item parte. 3. fo. 110. 41. G. Christus futurū iudiciū nūciavit hominibus p suam prædica tionē. Similiter in iudicio futuro sententiā iudicij feret in hu manitate. sed in forma gloriosa. parte. 5. fo. 41. G. Christus venit dupliciter. Primo accipēdo fideles ad beatitudi nem animæ. & sic quotidie venit ad ecclesiam. nō tamē corpo raliter. secūdo venit in die iudicij corporaliter sumēdo fideles ad beatitudinē animæ & corporis simul. parte. 5. fo. 227. H. Christus venit particulariter in mēte. & in morte cuiuslibet ho minis. Sed generaliter venit ad iudiciū. parte. 6. fol. 154. A. Et fo. 262. F. Christus habitat in homine dupliciter. Vno modo quantum ad intellectū. Et sic habitat in eo per fidē informem. Alio modo quantum ad effectū. & sic est in eo p charitatē &c. parte. 6. f. 78. B. Christus desideratur dupliciter in quantum homo tm̄. vel in quan tum deus. vel homo humanatus. parte. 6. fo. 163. G. Christus intrat in morte cuiuslibet hominis specialiter. & intra bit generaliter. in futuro iudicio. parte. 5. fo. 68. G. Christus tempore tribulationis Antichristi auertet faciem suam à fidelibus. eos in acerbitate tribulationis dimittēdo. sicut ho mo auertit faciem suam ab aliquo quē nō vult à miseria releua re. parte. 4. fo. 266. D. Christus de Antichristo & sibi adherentib⁹ magnā faciet vindic tam. parte. 4. fo. 151. F. Christus an & qua considerationē sit subiectū vtriusq Testamēti. parte. 4. fo. 1. E. Cronica quid & vnde dicitur. parte. 2. fo. 61. D. Cronicis Hebræorum credendum est. quādo ex textu Bibliæ nō potest haberi veritas. Et illo modo doctores. catholici recur runt ad illa. Et ad annales Iudæorum. parte. 1. fo. 65. H. Chus genuit Nemiroth. q induxit posteritatē Noe ad faciendam ciuitatē & currim cōtra dominū. parte. 1. fo. 57. H. Et. f. 58. F. G. Chusai vocatur amicus David. Alius verō Chusi. & ex vicio trā latorū seu scriptorū vocat⁹ est vterq Chusi. est autē Chusi æq uocum &c. parte. 2. fo. 116. H. Cibus lignivitiæ in medio paradisi quid homini cōferebat parte. 1. folio. 36. F. Cibus omnis. nomine panis & aquæ notatur in sacra scriptura. parte. 2. fo. 151. B. Et fo. 167. G. Item parte. 4. fo. 61. B. C. Cibus requiritur ad vitā animalē continuandā per quē restaura tur humidū deperditū per actionē calidi naturalis. parte. 1. fo. 110. 36. H. Ciborū differētiās creauit deus diuersas. p diuersitate animalū. vel humani desiderij. parte. 1. fo. 321. E. Cibus proprios animalia cognoscunt. & alijs vtitur leo. alijs cere uus. In hominib⁹ quocq qui san⁹ est & validus. fortem cibum requirit. cōfiditq edere omnia infirmus delectatur oleribus. & fortem cibum nō paritur. Paruulus verō si nō voceat. tamen ipsa lac tm̄ requirit. parte. 1. fo. 321. E. Cibus corporalis in propria forma si maneat. nō nutrit sed ma gis nocet. Aliter cibus spiritalis. parte. 5. fo. 205. C. Cibus & potibus secundū tēporis exigentiam lauius & restricti⁹ vtendū est. parte. 3. fo. 349. G. Cibus lautiores plerūq sine culpa sumimus. & abiectiones cum reatu cōcupiscētiæ degustamus. parte. 1. fo. 84. F. Cibi tanta luxuria & porus. tanta ambitio vestium. curruum & palatiorum in principio nō fuit. sed pomis arborum & oleribus herbarum viuēbant antiqui. & dominus primis parētib⁹ pelliceas tunicas post peccatum fecit. parte. 3. fo. 418. A. Cibus quantumq purus sit. habet aliquid impuritatis. quod expellitur à natura sanq̄ superfluum. & aliquid retinetur tan quam ad nutritionē necessarium. Et neutriū istorum coinquinat hominē spiritaliter loquendo. parte. 5. fo. 49. G. H. Non ciborum vīus. sed concupiscētia refrenāda est. Non inter est quid alimentorum vel quantum pro congruentia hominū & personæ suæ & pro validudinis suæ necessitate quis capiat. sed quā facile & læto animo carcat his. cum his vel oportet vel necesse est carere. parte. 6. fo. 30. A. Cibus non in vicio est. sed appetitus. parte. 1. fo. 84. F. Cibus quandoq̄ deum laudat. & quandoq̄ blasphemat. Si ad re fectionem fumis. reparationemq̄ membrorum. gratias agens &c. cibus tuus & porus laudat deum. Si verō nature modum immoderatione voracitatis excedas. & vinolentia ingurgites. quantalibet laudes dei. lingua tua sonet. vita blasphemat. par te. 6. folio. 48. F. Ciborum

Ciborum

Ciborum prohibitio quæ pcrinet ad ceremonialia legis p Chri stum euacuata est &c. parte. 6. f. 184. B. C. Et f. 180. D. Et f. 161. B. Ciborum custodia. vt quida superstitiosē docebat abstīnēdum. nihil profuit sed fides. abstīnētia qua abstinetur à peccato pro dest. parte. 6. fo. 161. B. Ciborum decoctio die sabbati quare prohibita erat in lege. parte. 6. fo. 283. G. Cibos discernere morē Iudæorum nō est Christiani. Perfectæ fi dei est nullū cibum discernere vel immūdum putare. quia oīa munda mundis. parte. 6. fo. 29. A. Cibus debet henedici ante comestionē exemplo Christi benedi centis panē. parte. 5. fo. 48. C. Cibus fit sanctus & salubris. nō noxius animæ vel corpori. qui cum gratiarū actione accipitur. verbum sanctificat. oratio im petrāt. Diabolus verō per cibum tenetur. parte. 6. fo. 120. E. Cibus sumendus est sicut medicamentū. & quō palliatur sub ne cessitate voluptas. parte. 6. fo. 28. F. Ciborum tres species generaliter describuntur. quo pastus est po pulus Israel. scilicet Aegypti. deserti. & terræ promissionis. Et illius mysticus sensus. Significat enim triplicem scientiam &c. parte. 2. fo. 59. A. Cibi ex arborū pomis. immortalibus corporibus non sunt neces sarij. parte. 1. fo. 35. F. Cibus paruulorum. lac scilicet doctrinē. his qui ad bonū tēdunt. vitam tribuit & salutem. His verō quibus contraria placent & omnis impietas cordi est. necem. parte. 2. fo. 35. E. Cibus rationalis naturæ ver⁹ sermo dei est. sed & hic differētiās habet. Non omnis eodem verbo nutritur. est alijs in verbo dei cibus lactis aptior. scilicet doctrina. sicut moralis quæ rudibus solet præberi &c. parte. 1. fo. 321. E. Cibus ei dem aluntur boni. suffocantur mali. & vbi pijs vita. im pijs mors. parte. 2. fo. 36. E. In cibus rōnabilibus non refutanda est scriptura. quæ obsecutor videtur & incōueniēs incipientib⁹ paruulis. infirmis & minus ad intelligendum validis. parte. 1. fo. 321. E. Cibi multi alimonie cœlestis. sunt in dictis & exemplis patrum. parte. 3. fo. 322. B. Cibus dulcis qui de supernis accipitur man hu vocatur. quod di cimus. qm̄ cerim⁹ quod nesciētes admiramur. parte. 1. f. 157. E. Cibus hominis duplex est. secundū quod duplex est in eo natu ra. parte. 1. fo. 341. A. Cibus corporalis & spiritalis contrario modo se habent in con uersio. Cibus enim corporalis si nutrit. oportet quōd à pro pria natura pereat & cōuertatur in mēbra ecōuersio autē cibus spiritalis manet. & conuertit in seipsum fumentē. parte. 5. fo. 110. 205. C. Cibus spiritalis est ipsum verbum incarnatum principaliter ra tione diuinitatis. & ex cōsequenti rōne absumpcōe carnis. quæ datur nobis in sacramento eucharistiæ. libidem. B. Cibus dei & sanctorum est salus peccatorum. parte. 5. fo. 165. E. Cibus hoc tibi in futuro erit. si quid hic boni operis acquiras. si quid iusticiæ. misericordiæ. & pietatis recōdas. parte. 1. fo. 156. F. Cibus demonū est ebrietas. fornicatio. & huiusmodi. quæ blan da sunt. & ad sui vsum puocāt. vel sunt carmina poetarum & doctrinæ seculares. parte. 5. fo. 165. A. Cicarices dominus seruauit. & in iudicio seruaturus est. Et quæ re. parte. 5. fo. 183. B. Et fo. 240. B. Ciconia in abiectionibus. domus eius. Sic habet Hebraica veritas. & consonat sequenti vbi nos. Herodij domus dux eorum &c. par te. 3. fo. 241. H. Cygnus longi colli est & cibū de profundo terræ trahere dicitur parte. 1. fo. 346. F. Cilicia vel Cilices à quo descenderunt. Et est ciuitas metropolis eorum vocata Tharsis. vnde natus fuit Paulus apostol⁹. parte. 1. folio. 57. H. Item parte. 6. fo. 201. D. Cilicium poenitētiū est. parte. 1. fo. 181. E. Cilicium fit ex hœdis. asperū serigerūq̄ est tegumentum. parte. 4. folio. 433. A. Cilicio operiri mysticē quid sit &c. Et Christum historicē nusq̄ legimus vsum fuisse cilicio. parte. 4. fo. 433. A. Itē parte. 3. fo. 181. D. Cilicium dicitur caro Christi ppter similitudinem carnis peccati. parte. 3. fo. 134. B. Cymbala inuicē se tangūt vt sonent. parte. 3. fo. 206. F. Et f. 307. A. Cymbala benefonātia sunt labia nostra. quæ percussa ad inuicem suauē humanæ vocis harmoniam reddunt. parte. 2. fo. 203. E. Cymbala quæ se vt resonēt inuicē tangūt. opera charitatis expri munt. quibus se sancti alterutrum excitant in laudem. parte. 2. folio. 244. H. Cingulo

Cingulo lumbos refringimus. parte. 4. fo. 45. E Cingulum pontificis duplex est. ad designandū quōd dupliciter debet esse confictus. quō & in quibus. parte. 1. fo. 228. C Cingulo quali fuerit cinctus Christus. parte. 5. fo. 194. D. E Cinis cōbustionē designat. parte. 1. fo. 364. F Cineres vaccæ apud Hebræos nō solum seruabantur per totum annū. sed p plures annos. Tradit em̄ Hebræi. quōd sex vaccæ fuerunt tantum. immolatæ per totam durationem vtriusq̄ tē pli. Quartum prima &c. parte. 1. fo. 297. D Cineres vitulæ rufæ cōgregans quōd ex hoc fiebat immūdus. cum tamen per ipsos fieret mūdatio. parte. 1. fo. 296. F Cinis vitulæ rufæ passionem Christi vel sacrificia iustorum si gnat. parte. 1. fo. 185. E Cinis mortalitatem nostram signat. qui in cineres fumus redimē ri &c. parte. 1. fo. 216. B. C. Cinis. cōsummatio boni operis. parte. 1. fo. 223. B Cinis subtilitatem notat. parte. 1. fo. 296. F Cineres sacros suscipiunt fideles. cum exempla & sacramēta doe minicæ passionis ad custodiam sui pia mente retrāctāt vel exi tum iustorum diligenter aspiciunt. qui magnis elaboratis ago nibus de pcepto brauiō sine fine letantur. vt cōsideratis maio rum virtutib⁹. & ipsi magni efficiantur. parte. 2. fo. 217. F. G Cinis & cilicium sunt arma peccatorum. parte. 3. fo. 236. B Cinis super capita. memoria fragilitatis ad mentem reducta. par te. 2. fo. 297. E. Interl. Cinis. memoria fragilitatis & mortis. parte. 1. fo. 299. b. Interl. In cinerē homo reuertitur. cū humilitatis spiritu tangitur. & nil se esse aliud quā cinerē recordatur. parte. 3. fo. 64. B Cinnamomū quid in re. & etiam in moralitate. parte. 1. f. 196. F. Cinnamomū duplex est. Vnū quod parū. aut nihil de odore ha bet. Aliud aromaticū. parte. 1. fo. 196. G Cynomia significat caninos mores. parte. 1. f. 140. F. Itē parte. 3. folio. 200. A Cypressus medēdis apta corporibus. venustatem comæ suæ nul lo deponit impulsu. & qd moraliter significat. parte. 3. fo. 412. A Cyprus quandoq̄ est nomen insulæ in mari mediterraneo. quā doq̄ est arbor aromatica. quæ crescit circa vineas Engaddi. & facit grana simul iuncta sicut in vuis vineæ. parte. 3. fo. 357. D. Et folio. 361. G Circulus ppetuitatē signat. qd circuli. nec initij nec finis inueniē tur. parte. 1. fo. 181. A. Interl. Circulus aureus perpetuam claritatē signat. parte. 1. fo. 181. G Circulorum arcæ situs. alius erat secūdm Iosephum. & alius se cundum Ra. Sa. parte. 1. fo. 176. G Omnis circulus quantum habet spacij in diametro. tantum habet ter in gyro parte. 2. fo. 239. G Circuncisio quid est. parte. 6. fo. 11. C. Item parte. 4. fo. 91. C Circuncisio fuit signū & caracter fidei. in se & in sequētib⁹. par te. 6. fo. 11. C. Item parte. 1. fo. 68. E Circuncisio dicitur signaculum. & quare. & cuius. parte. 6. fo. 11. A Circuncisio erat quedam prestatio legis seruandæ. sicut pmissio regulæ alicui religio si eam impleat opere. parte. 6. fo. 8. C. Circuncisionis ritus ab Abraham sumpsit exordij. quādo etiam pueris nomen imponebatur. parte. 5. fo. 130. E. F Circuncisionis præceptum. quia Abraham ex dei mandato ad im pleuit. imitator fuit perfectionis Christi in duobus. parte. 1. fo. 110. 69. D. G Circuncisio solēnis quā Iosue fecit dicitur secūda. respectu illij quam fecit Abraham de mādato domini. quia tunc fuit circū cisus cū omni domo sua. nō quōd fuerit alia prima. parte. 2. f. 8. G Circuncisio grauius affliguntur tertia die quā prima. & hoc ob la cob & filij eius irruētes cōtra mafculos Emor & Sichē. pariter necauerunt. propter Dinā fororem suam. parte. 1. fo. 98. F Ad circuncisionem tria necessario requirūtur. Primum est sexus masculinus. secundū est corporis pars determinata. tertium est tempus determinatum. & istorum ratio. parte. 1. fo. 68. D Circuncisæ cum non fuerint feminæ quomodo saluabatur &c. parte. 1. fo. 69. B Circuncisio quare præcepta est. quādo de Sara filius pmititur. f. Isaac in quo promissa est vocatio gentium. parte. 1. fo. 68. F. Circuncisio Abrahæ præcipitur tribus de causis. libidem. E. Circuncisio data est propter tres causas. parte. 5. fo. 208. E. Itē pro pter plures causas. parte. 6. fo. 11. A. Et fo. 176. A Circuncisio cū ob multas causas præcepta sit. specialiter figurat Christi prædicit. q nos per baptisimū veteri homine exuit &c. parte. 1. fo. 75. F. Circuncisionis figura multiformis est. Signaculum enim est & iu

d iij

dicium castigandi, & prophetia nascitur &c. parte. 1. fo. 75. E
 Circūcisio fiebat octauo die, cū cultro lapideo, & quare hoc, my-
 stice, parte. 6. fo. 11. B. Et fo. 176. A.
 Circūcisio quādo fit, nō est de necessitate circūcisionis cultellus
 lapideus, neq; hoc vtuntur Iudaei moderni in circūcisione: sed
 cultello ferreo, parte. 2. fo. 8. D.
 Circūcisio ante tēpus octo dierū nō poterat anticipari, sicut nec
 animalia ante octauū diē poterat deo offerri, & quare. Nec po-
 terat vltra octo dies differri, parte. 1. fo. 68. G.
 Circūcisio omittēs pater pueri vel eius tutor, qua poena plectē-
 dus fuit, parte. 1. fo. 68. G. Et fo. 69. E. G.
 Incircūcili pueri quare pite debet, cū pactū dei irritū nō fecerint
 & qui eos circūcidere debebat neglexerūt, parte. 1. fo. 68. F.
 Circūcisionis praeceptū stendē octauo die toto illo tēpore fuit sus-
 pensum ab egressu Aegypti, donec Iudaei fuerūt in terra pro-
 missionis, parte. 1. fo. 147. G. H.
 Circūcisio filios suos tribū leui in deserto dicit Ra. Sa. sed non
 aliae tribus &c. Cōstrariū tamē dicit cōmuniter expositores no-
 strī, & huic cōsonat scriptura, parte. 1. fo. 374. C.
 Circūcisio quare fiebat in mēbro genitali, parte. 6. fo. 176. A. Item
 parte. 1. fo. 68. E.
 Circūcisionis verba quae sunt, quibus vtuntur Iudaei dū puer cir-
 cūcidiūtur, parte. 6. fo. 14. B.
 Circūcisio in carne facta est, vt firmius memoriae eorū imprime-
 retur, parte. 1. fo. 66. G.
 Circūcisio fecit filios Israel, quōd hoc sit intelligendū, cū vnus
 homo non erat bis circūcidendus, parte. 2. fo. 8. B. E. F. G. Et
 folio. 9. D. E. F. G.
 Circūcisio prima & secūda quae & q̄lis dicit apud nos, parte. 2. fo. 8. E.
 Circūcidiūtur multae gentium, & maxime Iudaeae & Palaestinae cō-
 fines vsq; hodie, & praecipue Aegyptij & Idumaei, Ammonitae
 & Moabitae, & omnis regio Saracenorū, parte. 1. fo. 69. A. B.
 Circūcisio azima, & pascha, viūibile sunt, ergo necesse est quodcūq;
 eternum nō esse, sed tēporale, Quomodo enī pōt aeternum esse
 quod viūibile est, parte. 1. fo. 294. D.
 Circūcisio in scripturis dicitur tribus modis, in p̄cepto, in cor-
 de, in auribus, parte. 4. fo. 120. E.
 Circūcisio est duplex, vna spiritalis, alia corporalis, prima est
 p̄cepto culpae, secūda est p̄cepto pelliculae, Et sic etiā est duplex
 scilicet spiritalis & corporalis, parte. 6. fo. 8. C.
 Circūcisio carnalis in lege octaua die celebratur, in euāgelio ve-
 rō in p̄senti circūcisio cordium, & in futuro corporum, & sic
 dupliciter est octonarius, parte. 2. fo. 209. F.
 Circūcisio spiritalis figurā habuit, & quare, parte. 2. fo. 8. H.
 Circūcisio carnalis a deo in velege instituta quid spiritaliter
 significet, parte. 1. fo. 68. D. Et fo. 69. A.
 Circūcisio spiritalis ad omnē p̄fessionē p̄tinet, & p̄ quid hoc
 p̄figuratur, parte. 1. fo. 69. B. Interl.
 Circūcisio an cōferbat etiā grām cōhoc, quōd tollebat peccatū
 originale, parte. 6. fo. 132. B. C.
 Circūcisio quō cōferbat gratiā, & quomodo differēt datur
 in baptismo, parte. 6. fo. 10. D. Et fo. 11. B.
 Circūcisio p̄senti tēpore curationis auxilium quod nūc cōferet
 baptisma tēpore gratiā, nisi q̄p̄ introitus in regnū nondum pa-
 tebat, parte. 5. fo. 103. F. G.
 Circūcisio & p̄ceptū, duae naues sunt, p̄scatores doctores &c.
 parte. 5. fo. 138. E. H.
 Circūcisio cor, similiter & caro circūcidiūtur, & quomodo, parte. 4.
 folio. 281. E. Item parte. 1. fo. 68. B.
 Circūcisio per Iesum, est vicia & cōsuetudines prauas & pessimas
 instituta deponere, & quidquid ab honestatis regula discordat
 abscindere, parte. 2. fo. 3. F.
 Circūcisio est qui obturat aures, ne audiat sanguinē, & claudit
 oculos, ne videat malū, qui nō delinquit lingua sua, cuius cor
 non grauatur crapula & ebrietate, 1. fo. 343. A.
 Circūcisione bina indigemus, ne ex his quaeramus vanā gloriā,
 ne foris mundi, & incus immūdi simus, & simulatae sanctitatis
 poenas sustineamus &c. lbidem.
 Circūcisione qui veneratur & baptisma, significatur per Iarū,
 qui vt aus volat, & vt aqua nāt, parte. 1. fo. 146. F.
 Circūcisio Iesus octaua die, & quid mystice per hoc innūci-
 tur, parte. 5. fo. 130. E. F.
 Circūcisio spiritaliter, & sacramento eucharistiae munit, quē s̄p̄
 sum, cōsequatur, parte. 2. fo. 9. D.
 Circūstantias particulares peccatorum aliorum cōsiderans mēte
 re, inuenit vnde displicent, & se retrahat, aliter in fornicatione
 &c. parte. 6. fo. 47. G.
 Cyrus Iapine, Hebraice Cores, Quando enim ad latinū trāssertur

vocat Cyrus: sicut hoc nōmē Saul, trāslatum ad latinū, p̄nū-
 ciatur & scribitur Saulus, parte. 4. fo. 78. H.
 Cyri regis Persarū natiuitas & educatio p̄ caniculā mirabilis fuit
 & quomodo tandē monarchiā adeptus est, parte. 4. fo. 78. G. H.
 Item parte. 3. fo. 193. F. Et parte. 2. fo. 240. E. Et fo. 330. A. B.
 Cyrus rex liberator Iudaeorū, quomōdō educatus in paupertate, parte. 5.
 fo. 130. B. C. Et Iudaeis multa donauit, parte. 4. fo. 406. B.
 Cyrus monarcha publicauit licentiā Iudaeis reaedificādi Hierusalē
 per totum regnū suū, parte. 4. fo. 205. G.
 Cyrus dicitur Christus, quare & quomōdō, parte. 4. fo. 394. G.
 Cyri fides & pietas, parte. 2. fo. 241. A. B.
 Cyrus rex Persarū & Dari⁹ rex Medorū cum suis exercitib⁹ se-
 milis Babylonē ceperūt, parte. 4. fo. 30. H.
 Cyrus multis regnis impugnat⁹ & principib⁹ superans, Scythas
 bello impetebat: Tamyris regina Scytharū dolo eum circūce-
 niens, caput Cyri, atq; amputari in vtrū humano sanguine ple-
 nū p̄ijci iussit, dicens: Saria te inq; sanguine, quē quē iussit, parte. 4.
 folio. 402. A.
 Cis p̄ Saul: & Ner. p̄ Abner, principis militiāe Saul, fuerunt fra-
 tres, & per consequens Saul & Abner cognati germani, parte. 2.
 folio. 198. E.
 Cisternas fodiebant Ierosolymitae, & quare, parte. 4. fo. 44. A.
 Cithara quid sit, & vnde dicatur, parte. 1. folio. 427. E. Item parte. 2.
 folio. 203. E. G.
 Cithara per chordas sonatur organum p̄ fistulas, parte. 3. fo. 58. B. Et
 folio. 306. F.
 Cithara sonū cōpositū non emittit, si chorda rupta fuerit, parte. 4.
 folio. 37. A.
 In cithara quae sunt, nō omnia sonāt sed iuuant, sic nō tota histo-
 ria spiritalē intelligentiā sonat, sed tota iuuat &c. parte. 1. fo. 330. A.
 Ciues Romani reputabant nobiles p̄ totū orbē, & hoc cōstratus
 est Paul⁹ dū deberet flagellari, p̄pter quod euasit, parte. 6. fo. 202. B.
 Propemodū naturalis est ciues ciuib⁹ inuidere, parte. 5. fo. 137. E.
 Ciuium supernorum numer⁹ & infinit⁹ & definitus est deo nu-
 merabilis, & nobis innumerabilis, parte. 4. fo. 310. B.
 Ciues vel caelestes, p̄ habitatores ciuitatū Irael intelliguntur, par-
 te. 4. fo. 265. F.
 Ciues caelestes significānt p̄ Romanos, quō & q̄re, parte. 4. fo. 445. A.
 Ciuitas a cōuersatione cōiuiū appellat⁹ parte. 3. fo. 55. E. Et fo. 48. G.
 Ciuitatē extruxit impiorū p̄geniū in ipsa mundi origine, funda-
 mentū quare in hac vita, Sancti in caelis habitabat &c. parte. 1.
 folio. 46. B.
 Ciuitatem quis prim⁹ in hoc saeculo aedificauit, & ad quid, quib⁹
 adiutorib⁹, parte. 1. fo. 46. B. D. Et fo. 48. B.
 Ciuitas quaelibet est mater populi ibidem nati & nutriti, parte. 2.
 folio. 118. H.
 Ciuitatis bon⁹ status expostulat, vt in ea sit sollicitudo diuersorū
 artificum in artibus suis, sine quarum vsu nō potest ciuitas be-
 ne stare &c. parte. 3. fo. 426. G.
 Ciuitatis vel domus quatuor cōditiones sunt, pertinentes ad bo-
 num earundē, Quorum primum est ipla aedificatio, secundum
 custodia eius, tertiu, industria ciuiū &c. quartū, pluralitas ciuiū,
 parte. 3. folio. 281. H. Et fo. 282. A.
 Ciuitatis nobilitas magis cōsistit in populo, quā i spacio, parte. 4.
 folio. 381. G.
 De ciuitate quae q̄ immūda esset, nō minoris virtutis atq; vtilita-
 tis est quā munda inferri, parte. 2. fo. 257. C.
 Ciuitas facile capitur deficientibus vel ablati ab hoste aquis, par-
 te. 2. fo. 257. G.
 Ciuitas vel republica vel ecclesia iniuste impugnat, per Ierusalē
 lem sic impugnat⁹ significari potest, parte. 2. fo. 265. H.
 Ciuitas saluatur orationibus sanctorum, exemplum habetur de
 Ezechia, parte. 2. fo. 179. C. Et de sancto Basilio, parte. 3. fo. 99. H.
 Ciuitatibus multis & fluminibus, sicut & ipsis hominibus mule-
 tis de causis adduntur nomina vel mutantur, parte. 1. fo. 99. A.
 Ciuitates leuitarum fugientibus homicidis per leges deputantur
 & quare, parte. 1. fo. 352. B.
 Ciuitates refugij trans Iordanē tot erāt, quot citra Iordanē;
 Et quare sic fuerunt multiplicatae, habetur ratio, parte. 1. fo.
 137. A. Et fo. 336. A. Item vbi & quae fuerunt, parte. 4. fo.
 196. H. Et fo. 177. G.
 Ciuitates refugij sex tantū fuerunt, tres citra Iordanē & tres trans
 Iordanē, in quibus homicida casualis saluabatur, Et quid mys-
 tice designet, parte. 1. fo. 352. B. F. Item parte. 2. fo. 126. H. Et fo.
 196. H.
 Ciuitates refugij pro homicidis non solum fuerunt sex, sed nouē
 quando tota terra patrib⁹ promissa foret acquirit, parte. 1.
 fo. 351. H. Et fo. 353. B. Item parte. 2. folio. 26. F. G. H.

Ciuitates

Ciuitates & terrae plures in terra promissionis remanserūt adue-
 rarijs filiorum Irael per magnum tempus plurib⁹ de causis &c.
 parte. 2. fo. 119. G.
 Ciuitates suas vacuas cum agris & villis reppererunt Israelitae re-
 deunte de captiuitate, non enim eas, cum ipsi in Babylone ser-
 uierāt, quicūq; solo nus intrarat, parte. 2. fo. 243. C.
 Ciuitates quas construxerunt in Iudaea quae de Babylonia transe-
 rant &c. nominantur quaedam, parte. 2. fo. 176. E.
 Ciuitas Babylon fuit aedificata satis cito post diluuium sed Na-
 buchodonosor eam amplauit, & fortificauit, parte. 1. fo. 57. F.
 & fol. 58. G. Item parte. 4. fo. 305. B.
 Ciuitates Iudae in tribu Symeonis, vel Benjamin, si quispiam res-
 periat non mirari debet, Tribus enim Iuda in omnibus tenuit
 principatum &c. parte. 2. fo. 67. E.
 Ciuitas Hebron antea dicebatur Cariatharbecid est ciuitas qua-
 tuor patriarcharum, eod quōd quatuor patriarchae principales
 sunt ibi sepulti &c. parte. 1. fo. 79. F. Item parte. 2. fo. 21. D. &
 fol. 31. G. Vide in Cariatharbe. Et in Hebron.
 Ciuitas Dauid vocabatur illa pars ciuitatis Ierusalem, vbi erat
 mons Sion, & in illa erat templum: & ibi celebrabantur festiui-
 tates per annum &c. parte. 4. fo. 61. E. F.
 Ciuitas Dauid mons Sion appellabatur &c. parte. 2. fo. 157. F.
 Ciuitas Ierusalem triplici muro clausa fuit, & quid designat, par-
 te. 2. fo. 256. F.
 Ciuitas Ierusalē p̄pter iniquitates factas per Manassē, licet ipse
 poeniterit, destructa fuit & populus captiuatus, & quare, par-
 te. 2. fo. 185. G. Item parte. 4. fo. 200. H. & fol. 235. G.
 Ciuitas Ierusalem fuit prim⁹ per Nabuzardan destructa & com-
 busta, parte. 2. fo. 186. C. D.
 Ciuitas Ierusalem fuit combusta anno, xj. Sedechiae, qui fuit an-
 nus, xj. a transmigratione Iochachim, qui Sedechias succellit ei in
 regno, parte. 4. fo. 225. B.
 Ciuitas magna Ninive condita est per Ninum filium Beli, quam
 vocauit Ninium ex suo nomine, parte. 2. fo. 293. D.
 Ciuitas Ninive propter p̄nitentiam non fuit subuersa prima
 comminatione, sed secunda: quia homines postea cōuersi sunt
 ad vicia cōsuetera, parte. 2. fo. 292. D. F. G.
 Ciuitas Thebae (a qua fuit legio Theborum) est in Aegypto.
 Sed in Iudaea est alia ciuitas, quae vocatur Thebsa, de qua fuit
 Elias Thebites: Est & alia in Graecia quae vocat Thebae, a qua
 dicitur Thebanus, parte. 2. fo. 54. G.
 Ciuitas solis, vna est in Aegypto: Altera in Iudaea, parte. 2. fo. 11. F.
 Ciuitas solis, i. Christi qui est sol iustitiae, secundum aliquos est,
 Alexandria, eod quōd fides Christi ibi viguit tempore Marci
 euangelistae sub quo fideles ibi viuēbant, habentes omnia
 cōmunia, eo modo quo legunt vixisse sub Petro in Ierusalem
 parte. 4. fo. 40. H.
 Ciuitates duae faciunt duo amores &c. parte. 6. fo. 92. A.
 Ciuitates duae, Vna malorū Babylonia, quae a Cain incepit, Alce-
 ra bonorum Ierusalem, quae ab Abel &c. parte. 3. fo. 171. A.
 Ciuitates duae sunt, fides & diaboli, & qui ciues vtriusq; & per
 quid significānt &c. parte. 4. fo. 44. D. Et parte. 2. fo. 185. E.
 Ciuitas diaboli est malorum hominum congregatio, Haec autē ci-
 uitas debellatur dupliciter, parte. 4. fo. 30. H.
 Ciuitas culpae quam facit amor sui triplici muro clauditur &c.
 & ille murus lubertit tribus & debellatur &c. parte. 2. fo. 10. H.
 Ciuitas caelestis per Romanam ciuitatem significatur, & quomo-
 do ciuitas illius dupliciter habetur, parte. 6. fo. 202. C.
 Ciuitatis supernae spaciū quantum ad murum, fundamentum
 & portas, parte. 6. fo. 272. F. G. H.
 Ciuitates tres, vel ciuium vnitates, in quibus omnes electi in ani-
 ma & corpore constituti vniuntur, dici possunt, tres personae,
 in trinitate personarum, & vnitates essentiae, parte. 1. fo. 326. H.
 Ciuitas dei ex angelis & hominibus constat, ad quam tantū con-
 scendunt, quantum illic remanserunt angelorum, Et vnde hoc ha-
 betur, parte. 1. fo. 369. E.
 Ciuitates tres sunt ante iudicium in quibus vniuntur fideles, s.
 vnus dominus, vna fides, vnum baptisma, parte. 1. fo. 326. A.
 Ciuitates tres post iudicium possunt dici, visio clara, fructio per-
 fecta, & tentio firma, parte. 1. fo. 326. H.
 Clamor quodammodo ad deum res naturalis quaelibet eo ipso
 qd naturali desiderio appetit aliquod bonū, parte. 3. fo. 73. D.
 Clamor populi tribus de causis augetur, parte. 2. fo. 259. E.
 Clamor in scripturis, non magnae vocis emissio, sed scientiae intel-
 ligitur & intentionis magnitudo, parte. 6. fo. 84. H.
 Clamor magn⁹ est vox cordis &c. parte. 4. fo. 194. F. & fo. 272. A.
 Clamor secretus in desiderio non peruenit ad aures humanas, di-
 uinas replet, parte. 1. fo. 194. E.

Clamor orationis est propter impletionem desiderij clamantis
 parte. 4. fo. 106. B.
 Clamor sicut in patria ponitur exultationis, sic in gehenna cla-
 mor tristitiae & desolationis, parte. 4. fo. 105. D.
 Clamor triplex ascendit in caelum, scilicet innocētis, p̄tīm cō-
 tra naturā, & afflictio & defraudatio pauperum laborantium
 parte. 1. fo. 70. H. & fol. 71. B. & fol. 127. G. Item parte. 6. fo. 215. H.
 Clangor vel sonus q̄ fuit audit⁹ tpe datōis legis fiebat ministerio
 angelico, Sed vt Iudaei fabulant⁹ fiebat in quodā cornu, qd fuit
 acceptū de arietē immolato pro Isaac, parte. 1. fo. 162. D.
 Clangor buccinarum siue tubarū fiebat in memoria liberationis
 nis Isaac ab immolatione, & fiebat primo die mensis septimi
 parte. 1. fo. 155. H.
 Clangor morionis castrorum differēbat a clangore vocationis
 multitudinis, quia erat prolixior & cōcilius, non autem alius
 parte. 1. fo. 280. D.
 Clarificare quando aliquis dicitur, & quomodo differt a glori-
 ficare, parte. 6. fo. 171. E.
 Claritas domini in transfiguratione qualis fuerit dicenda, an cla-
 ritas gloriae, cum eius anima a principio creatōis fuerit glorio-
 sa &c. parte. 5. fo. 151. E. F.
 Claritas gloriae in quo & vbi terminetur, parte. 5. fo. 207. G. H.
 Claritas beatorū quatū ad gloriā animae, & etiā corporis, est: quae-
 dam participatio diuinae claritatis, parte. 6. fo. 272. C.
 Claudicans tantum sano pede inniditur, parte. 1. fo. 96. A.
 Claudicatio quae est p̄ coercionē pedis ab illicito gressu, & manus
 ab illicito tactu, & oculi ab illicito visu, est meritoria & lauda-
 bilis, nō autē illa quae fit p̄ membrorū priuationē, parte. 5. fo. 156. D. F.
 Clavis aurea qd p̄desti nō aperiat, & qd obest lignea si aperiat,
 Nihil enī querrim⁹, nisi vt pateat qd claudicat⁹, parte. 1. fo. 280. B.
 Clavis scientiae, quae dicitur, parte. 5. fo. 156. G.
 Clavis, humilitas Christi quam qui habent scripturas intelligūt
 parte. 1. fo. 156. F.
 Clavis apertōis, vt aqua sciētiae de profundo bibamus, est humi-
 litas passionis Christi, Haec enī prius audita, iam intelligimus
 facta, quae prius legebant⁹, & nō intelligebant⁹, parte. 1. fo. 82. B.
 Clavis scientiae vocat⁹ auctoritas docendi, quia claudicat⁹ ostiū per sal-
 sam, vel aperit per verā doctrinā: qd quidē ostiū vel regnū cae-
 lorum idem est quod beatitudo aeterna, parte. 5. fo. 71. D.
 Claves regni caelorum Petro traditae &c. quae quales & quot sint
 parte. 5. fo. 52. E. G.
 Claves in legitimo & debito vsu an praerigant necessario scienti-
 am in sacerdote ordinato, parte. 5. fo. 53. D. E.
 Clavi spirituales sunt duplices, scilicet dilectionis & timoris &c.
 parte. 2. fo. 135. G. H. & fol. 216. A.
 Clavi Christi, vnus in freno, alius in diademate Constantini ima-
 peratoris per matrem ei⁹ Helenā positi sunt, vt sic esset secur⁹ in-
 ter praeliorum pericula, parte. 4. fo. 422. E.
 Clauis portarum templi contra sacerdotēs portantes arcam do-
 mini & earum apertio fuerunt in inferno angelico &c. parte. 3.
 fo. 117. H. Et fo. 118. D.
 Claustrales aliqui sunt in intenti cōtemplationi, & alij vt officiales,
 sunt intenti actioni, parte. 1. fo. 374. H.
 Claustrum regulariū pōt intelligi p̄ ouile ouis, parte. 5. fo. 215. H.
 Claustrum gen⁹ est qd nō sine clauē pōt claudī, nec sine clauē ape-
 riri, & talia verrudata dicuntur, parte. 2. fo. 35. A. Cle

Clerici tria in se debent habere, & que illa sint, & significant per tria que porrabant Leuitae &c. parte. 1. fol. 272. H. Clerici ministrantes sacerdotibus noui Testamenti, debent purificari per actum confessionis, & per depositionem superfluitatis bonorum temporalium, & per honestam conuersationem &c. parte. 1. fol. 278. D. Clericus deuotus secularis vel religiosus, qui ad voluntatem sui superioris vel prelati libenter facit officia humilitatis, dicitur pascere afinos &c. parte. 1. fol. 100. H. Clerici ad quid sunt deputati, parte. 1. fol. 267. E. & fol. 269. D. & fol. 278. D. Clerici significant per signa abiegna, qui per intentionem erectam ad deum, debent ad modum abietis esse recti, parte. 2. fol. 131. D. Clerici qui sunt sub sacerdotibus, etiam in alijs sacris ordinibus constituti, non debent exercere actus pertinentes ad officium sacerdotum, & de hoc figura, parte. 1. fol. 253. D. Clerici & religiosi soli vnus populus, in quantum clericatus diuiditur contra laicum, parte. 4. fol. 360. C. Clerici & laici intelligi possunt per duas domos, parte. 4. fol. 23. D. Clerici quibus prouisum est de prebendis & ecclesijs vel dignitatibus vacaturis per mortem alteri, & de obitu illius expectanter gaudent, significant per Tyrios &c. parte. 4. fol. 248. D. Clericus secularis vel religiosus recedens a virtute, parum curat de deo, vult inter hoies apparere, & ideo accipit ecclesiam vel officij dignitatem simoniace &c. parte. 1. fol. 103. H. Clerici cupidi qui non student nisi ad augendum pecunias per litas & fraudes, & per prebendas malo titulo acquirendas, significantur per Ephraites, parte. 2. fol. 48. D. Clerici cupidi qui congregadis fortune bonis totaliter sunt intenti, significantur per Gad, qui fortuna interpretatur, parte. 1. fol. 320. D. Clerici mali multo plus incensum sunt igne cupiditatis & luxurie, quam laici qui carent luce scientie &c. parte. 4. fol. 362. D. Clerici (qui prius ceteris debent esse templum dei) combustio per cupiditatem incendium per quid significatur, parte. 4. folio. 417. D. Clericorum ingratitude de receptione diuinorum beneficiorum significatur per ingratitude populi Israel de beneficijs a deo receptis, parte. 1. fol. 369. D. Clericalis status arguitur & specialiter, prout extendit se ad prelatos, clericos & religiosos, parte. 4. fol. 3. H. In clero regnant gastrimargia, acedia & crudelitas, quare & quomodo, parte. 4. fol. 5. D. Clerici alij etiam in sacris ordinibus, aut etiam in gradu maioris constituti, allociant se principibus in talibus que non decent statum suum, vt sunt venationes, aucupia, haustulidia & torneamenta, parte. 2. fol. 170. H. Clerici aliquando propter magnitudinem & multitudinem eorum & famulorum, faciunt pauperes declinare a firata publica parte. 4. fol. 361. C. Clerici docti mercedem iniquitatis amantes, asinae contra naturam loquentis comparantur, parte. 6. fol. 726. A. B. Clerici mali significantur per Israel, qui generaliter coluit vitulos, parte. 4. fol. 360. H. Clerici mali sicut fuerunt in statu altiori, sic erunt in loco gehennae profundiori, parte. 1. fol. 370. H. Clerici & religiosi quia ratione filij dei dicuntur, & quomodo ipsi pro maiori parte sunt causa diluuii peccatorum in terra, populum suum malis exemplis corrumpendo, parte. 1. fol. 50. D. Clericis stipenda necessaria quibus sustententur laici & seculares provideant, & ab incuris hostium eos tuent, parte. 1. fol. 268. G. Clibanus panem suscipit & ignem, sic vterus virginis panem vitae id est dei verbum & ignem spiritulanti de caelo suscepit parte. 1. fol. 217. B. Climata non distinguuntur secundum distantiam ab oriente in occidentem, sed secundum distinctionem a meridie in aquilonem, parte. 3. fol. 295. A. Cuius ascensus montis flexuosus, parte. 2. fol. 72. F. Coccyus quid significat, parte. 3. fol. 45. A. B. C. Cochleae maris ferro circumsae, lachrymas purpurei coloris emittunt, quibus colectis tinctura purpurei coloris conficitur, parte. 3. fol. 365. F. Codices pulchros multi habere malunt, quam emedatos, p. 3. fol. 2. A. Coactum filij cum patre declaratur, parte. 6. fol. 134. A. Coera quae dicuntur, parte. 6. fol. 133. G. Cogitantis mala duo signa, & horum ratio, parte. 3. fol. 325. C. Cogitatio, verbum, & distinctio differetia habet, parte. 5. fol. 185. F. Cogitationes per radices accipiuntur, que in occulto sitae sunt, & visibilia opera producant, parte. 3. fol. 39. E. & fol. 55. F. Cogitationes dicuntur ancillae, & ratio domina, quomodo &

quare, parte. 3. fol. 5. E. Cogitationes dicuntur filij, parte. 4. fol. 344. A. Cogitatio est tabernaculum, in qua mens habitat quam aestus auaricie vastat, parte. 3. fol. 365. A. In cogitatione quae reuoluuntur, de facili illa verbo proferuntur etiam praeter intentionem proferentis, parte. 3. fol. 353. C. Cogitatione in lubrica ne versetur, non debemus intueri quod non licet concupisci, Vt enim munda mens in cogitatione seruatur, a lasciuia voluptatis suae seruadi sunt & reprimendi oculi, quasi quidam raptores ad culpam, parte. 1. fol. 41. C. Cogitatio aliqua qui non maculetur, nullum puto tam purum esse, Certum est ergo habitare etiam Iebusos cum filiis Iuda in Ierusalem, parte. 2. fol. 23. C. F. Cogitationes superfluae magno studio amputandae sunt, sed amputari funditus non possunt, parte. 1. fol. 278. A. Cogitationes per pilos capitis designantur, quae de occultis cordis radice velut de internis cerebri radicibus oriuntur, parte. 2. fol. 252. E. Item parte. 1. folio. 236. E. & fol. 239. A. & fol. 278. A. & fol. 346. A. Cogitatione sedula quam exquirimus quo ordine agenda sint que agere disponim? quasi acceptos in stomacho cibos ardore iocoris coquimus, parte. 2. fol. 288. B. Item parte. 1. fol. 146. F. Cogitationes si rectae sunt debent conseruari, si autem reprobae debent abscondi sicut pili, & de hoc figura, parte. 2. folio. 252. E. Cogitationum superfluarum multitudo cum in cordibus humanis generatur, in artibus virgulta nascuntur, parte. 4. fol. 438. B. Cogitationes seculi expellat qui vult vitam animae, Vt enim per vniuersas cogitationes spargit, ad considerationem sui sese nulatenus colligit, parte. 5. fol. 101. E. Cogitationes nouae ad meliora pullulant, veteribus rasis, quomodo rasis pilis succedunt noui, parte. 1. fol. 259. A. Cogitationes vitae veteris & superfluae quaelibet humanae corruptionis sunt pili, & quare, parte. 3. fol. 15. E. Cogitationes nostras cum immunda tentatio inquinat, intestina hostiae, sterus portant, sed vt comburi debeant lauatur &c. parte. 1. fol. 215. G. Cogitationes charitatis dicuntur boues arantes, quae corda durorum arando praefcindunt, parte. 3. fol. 7. B. Cogitationes grauiiores, sunt boues arantes, quae cor exercendo, vberiores fructus reddunt &c. parte. 3. fol. 7. B. Cogitationes superfluae quae assidue in animo carnalia cogitant, nascunt, & deficiunt, suauitate perdunt &c. parte. 1. fol. 141. B. Cogitationes malas diuulgimus, & in virtutes vertimus, quasi hostes per interitios hostiam in amicos mutam? parte. 3. fol. 10. A. Cogitationes immundas quas suggerit diabolus si videro, vel venientes repulero, vel ingressas intra me, ne ad affectum veniant nec auero, hoc ipso tamen pollutus sum quo pollutum calcare contedi &c. Sed mystica sunt haec, & ineffabilia, parte. 1. fol. 319. B. Cogitationes si quis vicerit, nemo sibi attribuat quia nisi diuini fortitudinis reprimat manus, omne bonum naturae, culpa voceratur in profundum, parte. 1. fol. 35. A. Cogitationis immundae strepitum tantum latius sibi cumulant plerique, quantum securus ab externis cessant & hostes ipsas vacationes ad illicita pertrahunt, parte. 1. fol. 89. E. Cogitatio infirma, plicis malus dicitur, quae se curis huius mundi ultra modum immergit, parte. 2. fol. 169. B. Cogitationes prauae per menstrua designantur, & quare, parte. 1. fol. 241. B. Cogitatio praua cuius noxijs inspirationibus in humanis cordibus nascit, de naribus eius procedere fumus aserit, parte. 3. fol. 80. B. Cogitationes prauae & suggestionibus quibus stuprat anima iniquum opus gignit, dicuntur testiculi, & nervi perplexi daemonis, parte. 3. fol. 77. F. Cogitationis motus dicuntur gressus, quibus quasi passibus, vel a deo recedimus, vel ei propinquamus, parte. 3. fol. 64. F. Cogitationum in quietudo signat noie vermium, parte. 1. fol. 49. E. Cogitatio carnalium occulta & maliciofa, designatur nomine vuluae, parte. 3. fol. 70. F. & fol. 71. A. Cogitationes malignae non a diabolo immittuntur, sed ex propria voluntate nascuntur, Diabolus incensor est, non auctor, parte. 5. fol. 49. A. & fol. 103. B. Cogitatio praua ex tentatione, licet non ducatur ad effectum non tamen est parupendenda, parte. 3. fol. 9. B. Cogitationes minutissimae iudicia dñi, ac verba tenuissima quae apud nos vsu videntur, non indistincta remanebunt, parte. 3. fol. 58. B. Cogitatio non est peccatum, nisi procedat ad effectum, seu opus Error est, Et patet ex illo falsitas Iosephi hoc dicentis &c. parte. 1. fol. 165. D. Item parte. 4. fol. 433. F.

Cogitationes

Cogitationes humanae sunt ad iniurias vindicandum, cogitationes autem diuinae sunt magis ad miserendum, parte. 4. fol. 92. F. Cogitationes hominum possunt cognosci dupliciter, Vno modo per certitudinem, & sicut non possunt cognosci nisi diuina reuelatione, Alio modo per coniecturationem ex signis exterioribus &c. parte. 3. fol. 137.4. D. Cogitationibus, particulares conditiones viciorum considerans inuenit vnde displiceant, & se retrahat. Aliter in fornicatione parte. 6. fol. 41. G. Cogitationem nostram dicunt aliqui doctores esse cognoscibilem puris substantijs spiritualibus, tamen de intentione cogitationis ipsi concordant & concedunt, quod est cognoscibilis soli deo, Et de hoc exemplum, parte. 6. fol. 141. C. Cogitatio importuna repellamus, & alios instruere laboremus, crebra factorum & doctorum domini meditatione, exemplo beatae virginis, parte. 5. fol. 132. F. Cognatio non facit proximum, sed misericordia, parte. 5. fol. 153. B. Cognatio dicitur frequenter domus in scriptura, & maxime veteris Testamenti, parte. 3. fol. 320. F. Cognationis terrenae copulam debemus agnoscere, sed si cursum mentis praepedit ignorare, vt affectus mentis viscera repleat, sed a spiritali proposito non auertat, parte. 1. fol. 373. F. Cognatio magna est euangelij & legis, Euangelium namque expositio est legis &c. parte. 1. fol. 231. E. Cognitio lux est, & ignorantia tenebra, parte. 1. fol. 24. H. Cognitio omnis fit in aliquo lumine, parte. 5. fol. 186. F. Cognitio actualis est duobus consistit, scilicet ex lumine & specie rei cognitae, parte. 4. fol. 295. G. H. Cognitio fit per assimilationem cognoscentis ad cognitum, parte. 6. fol. 231. D. Cognitio, nobilitatem sortitur ex obiecto, parte. 2. fol. 122. B. Cognitio duplex est in angelis, vna qua vident diuinam essentiam, Alia cognitio est de alijs, Et haec est duplex, vna de ministerijs diuinis prouidentiae exequentis, Alia de conceptibus proprijs &c. parte. 6. fol. 45. H. Cognitio angelica est duplex, Vna est rerum in genere proprio, & haec dicitur vespertina, Alia est cognitio in verbo, & haec dicitur matutina, parte. 1. fol. 23. B. Cognitiones humanae naturalis modus, qualis est, parte. 5. folio. 201. B. Et fol. 194. A. Cognitio nostra procedit de imperfecto ad perfectum, parte. 5. folio. 185. F. Cognitio omnis humana quae modo naturali acquiritur, a sensibus oritur &c. parte. 3. fol. 30. C. In cognitione nostra, primum est noticia principiorum, & horum habitus dicitur intellectus secundum, noticia conclusionum, & designat consilium, tertium, certum iudicium de conclusionibus inueniens, & dicitur sapientia, quartum, potentia exequentis, & dicitur fortitudo, & quomodo ista dicantur esse in deo &c. parte. 3. fol. 30. D. Cognitio diuinae augmetur per successiones creuit aetate, parte. 1. fol. 135. E. Cognitionem diuinorum & eorum quae supra se sunt, an liceat querere homini cum sit mortalis &c. parte. 3. fol. 344. D. Cognitio humana quomodo fertur in finem supernaturalem ad quem ordinatur, cum vim rationis transcendat &c. parte. 1. fol. 352. A. B. Ad cognitionem dei ascendit homo ex creaturis visibilibus. Inter quas primum locum tenet firmamentum. Secundum locum proprius motus planetarum &c. parte. 3. fol. 47. G. Cognitionem sui supernaturalem dat deus homini disposito &c. sicut corpore disposito & organizato per naturam infunditur a deo anima, parte. 6. fol. 5. D. Ad cognitionis summam conteditur in velocitatis vigore atque ingenij acumine, parte. 1. fol. 352. F. Cognitio dei per intellectum & desiderium quid in nobis operetur, parte. 1. fol. 96. F. Cognitione sola dei, an quis saluatur, & quomodo, parte. 1. folio. 116. F. Cognitio rei in verbo, & cognitio eius in natura, differentiam habent multam, parte. 1. fol. 24. F. Cognitio triplex naturalis habetur de deo, Vno modo per essentiam suam: Et illa soli deo conuenit, Alio modo per similitudinem immediate ab eo deriuatam in cognoscere, Tertio cognoscit quasi in speculo, Et de hoc pulchrum simile, parte. 6. fol. 54. G. Cognitio dei & amor, sumuntur dupliciter, scilicet naturaliter & supernaturaliter, parte. 5. fol. 186. F. A cognitione naturali humana, remota, sunt in triplici differentia, Quaedam propter conditionem rei cognoscende, & aliqua ex cognoscentis conditione, & aliqua propter modum cognoscen-

di, Primum adhuc est in triplici gradu &c. parte. 3. fol. 83. H. Cognitio angelicalis, cognitio demonum, & cognitio humana ad quae vnaquaeque se extendat, & quomodo se mutuo excedant, parte. 1. fol. 301. G. H. Cognitionem angelorum non habemus nisi valde longinquam & remotam a nobis, non propria & determinata, parte. 1. fol. 67. E. Cognitio prophetica fit tribus modis, Primo per abstractionem a sensibus exterioribus vt in somno vel extasi, Alio modo sine tali abstractione, & sic dupliciter &c. parte. 1. fol. 285. C. D. Cognitio sanctorum & philosophorum est distincta in duobus, scilicet in praerogative deo cognitis, & in fine cognitionis, parte. 1. fol. 3. B. Cognitio omnis humana quomodo naturali acquiritur a sensibus oritur, & quomodo sensus auditus, & visus differenter ad hoc cooperantur, parte. 3. fol. 30. C. Cognitionem sui nullus colligit, dum se per innumeras desideriorum cogitationes spargit, parte. 1. fol. 141. C. Cognitio qua Ioseph non cognouit virginem, fuit facialis siue carnalis, parte. 5. fol. 8. E. Cognoscit aliquid in habitu, cuius tamen cognitio actualis impeditur praeter aliquam passionem vel habitum impediens, parte. 5. fol. 66. H. Non cognoscimus vt credamus, sed credimus vt cognoscamus parte. 5. fol. 122. A. Cognoscere nomen proprium dei, & videre essentiam diuinam, differentiam habet, parte. 1. fol. 136. F. Cognoscere aliqua ex scripturis, & si conceditur nobis, aliqua ratione deo referuntur, quae superant nostros sensus, ne aliter a nobis qua veritas habet proferantur, melius ista igni referuamus: Et de hoc figura, parte. 1. fol. 22.4. E. Nunc cognoui, quod timeas deum &c. quod cognoui accipiam, Vel sic alios cognoscere feci, Vel metaphorice sicut alia quae deo dicuntur secundum similitudinem &c. parte. 1. fol. 78. H. & fo. 79. E. G. Cohortes fuerunt duodecim, ordinatae ex militibus per Dauid, & in qualibet cohorte erant viginti quatuor milia bellatores: & prima cohors erat cum rege primo mense, secunda, in secundo mense & sic de alijs, parte. 2. fol. 212. E. Coire & generare etiam peccatum est, Ratiocinari & intelligere hominem est, Ratio ergo quae praesidet, motus inferiores tanquam regina frenare debet, non immoderate laxare, Ideo peccoribus in natura datum est, vt certis temporibus tamen ad coitum moueantur: homo autem semper moueri potest, quae frenare motum potest, parte. 1. fol. 142. A. Coitus carnalis inter coniuges tribus bonis excusatur, vt vel non sit peccatum, vel veniale, parte. 6. fol. 42. A. Coire in paradiso cur a primis parentibus non sit peccatum, Et verum si sterilesent, coire inter ipsos fuisset, & qualis, parte. 1. folio. 38. A. Coitus in paradiso a protoparentibus vt Hebraei tradunt perpetratus est, parte. 1. fol. 44. F. & fo. 48. G. Coitus in arca Noe aliquotum aliorum, pura auium nechoim fuit, ad designandum vniuersalem mundi tribulationem, parte. 1. fol. 53. C. Coitus siue concubitus sicut ingressus arcae Noe fuit phibitus, ita in exitu fuit relaxatus, parte. 1. fol. 53. A. C. & fol. 54. H. & fol. 55. B. Coitus quare tempore menstruo vitandus & phibitus, parte. 1. fol. 241. C. & fol. 246. A. B. Colere & adorare quomodo differunt, parte. 1. fol. 163. G. Colendi deum ritus quare non obseruatur apud nos, sicut apud Hebraeos &c. parte. 6. fol. 148. A. Collatio inter dei seruos esse debet, non altercatio, parte. 6. fol. 125. A. Collyrida Vide in Torta Collo vel alibi, mulier cuius gerentes euangelij chartulis scriptura vel lignum crucis, an probandum vel ne, parte. 5. fol. 71. A. Collum si stringit, vocis visus & vitalis flatus necatur, parte. 3. fol. 57. E. Per collum cibos traicimus in corpore reficiendum, & vba perferimus quibus secreta cordis proximis declaramus, parte. 3. fol. 356. F. Collum extendimus, quoniam longius prospicimus, parte. 3. fol. 360. G. Colluctari fortiter contra Iulium demonum facit tria, parte. 1. fol. 268. D. Colloquia prauorum, noxia inter fideles, vt de Petro exemplum habemus, parte. 5. fol. 117. F. & fol. 82. A. Colobis, i. vestibus sine manicis, magis vtebantur antiqui, parte. 1. fol. 102. A. Colonia quid sit, parte. 4. fol. 2. D. & fol. 331. G. Item parte. 1. fol. 189. D. E. Color candidus habet plurimum de luce, parte. 1. fol. 24. C. Colubri versus in virga significat, quod finaliter filij Israel egredierentur de captiuitate ad magnam libertatem & et dignitatem, parte. 1. fol. 132. C. Columbe proprietates enumerantur, parte. 5. fol. 15. B. Item parte. 3. fol. 357. B. & fol. 363. E. Columbae minores plus valent, parte. 1. fol. 216. C. Columba quid mystice representat, parte. 5. fol. 131. B. Columbe in figura, spiritus sanctus apparuit, quae & qualis fuerit, & quare columbae in specie figurari voluit, parte. 5. fol. 15. B.

Columna nubis ostēdit filiis israel viā, & protexit eos ab ardore solis, cuius calor est multū intēperatus in illa terra. Secūdū Hebręos fuit duplex, scđm alios fuit vna tm, scilicet illuminatio nis & obumbratio nis. parte. 1. fol. 151. G.

Columna filios israel protegens, fuit nubes cōtra estum solis de die, & nocte fuit colūna ignis contra tenebras. Et hec fuit figura gratię spūsancti, Christo discipulis in signovisibili datę. parte. 4. fol. 13. E. Item parte. 6. fol. 166. H.

Columnę quę tabernaculi, dicuntur quinę libri Moysi, quibꝫ doctores pdicationē suam muniunt, qui primitivam instruxerunt ecclesiam, quę ex Hebręis congregata, solam legis auctoritatem nouerat. parte. 1. fol. 185. A. D.

Com Comam in rotundū attonder: qui ipam ad excitationem carnalis lasciuę curiosē disponit. parte. 1. fol. 248. D.

Comedebant antiquitus hoies sedendo in lecti s, & ideo in sacra scriptura frequenter dicunt recumbere vel accumbere. parte. 2. fol. 73. C. Itē parte. 1. fol. 185. A.

Coma quid sit. parte. 4. fol. 331. F. Item parte. 3. fol. 3. D.

Cominationes Vide in Maledictiones.

Comentariorum & explanationum scriptoribus mos est, miscere hmoi sermonem. Quidam hoc dicūt, alij autem hoc, nō nulli sic sentiūt & c. parte. 4. fol. 141. E.

Comercium optimū, cum bona q̄ valemus operantes, primum hanc mercedē à domino recipimus. vt ad maiora semper agenda, p̄ficiamus, deinde ad vitam eternam. parte. 3. fol. 339. F.

Commissio rei aliene, fit quadrupliciter, primò per modum depositi, scđm pro mercede, tertio per modū mutui, quarto per locationem. parte. 1. fol. 170. D. F. G.

Commodat qui mutuū prestat, post tantūdem recepturus. parte. 5. fol. 254. F.

Commune, p̄ immundo ponitur, & vnde hoc sumptum sit. parte. 6. fol. 129. E. & fo. 183. F.

Communia omnia habentes, imitantur statum futuri seculi. parte. 6. fol. 172. A. B.

Communicatio honorum in quibus cōsistat & fieri debeat. parte. 6. fol. 27. F. G.

Communicatio hoim adiuicem tunc est bona: quando dependet ex charitate & diuina parte. 3. fol. 400. C.

Communicatio idiomatum sit, attribuendo ea quę sunt hominis Christi, deo, & econuerso, propter inseparabilem vnionem humanitatis in Christo. parte. 5. fol. 235. B.

Communicatio idiomatum ponit has propositiones veras. Deus passus est. Et: Iste puer creauit stellas: demonstrato Christo. parte. 5. fol. 100. C.

Communicantes ad mensam. Christi figurantur per Ioseph Christum sepelientem. parte. 5. fol. 119. G.

Communicantibus qui sacramento participant p̄cipitur, vt actus suos & cogitatus discutiāt, & compunctio nis lachrymis abluant. parte. 1. fol. 196. E.

Communio eucharistię corporalis, quo ad laicum, an sit cōsiliū, vel an sit p̄ceptū necessarium. parte. 3. fol. 253. H. & fol. 254. C.

Cōitas ecclēsię secularis, & etiam religionis magis diligit simplices & bonos, q̄ astutos & malos. parte. 1. fol. 84. H.

Cōmunitati licet in multis parcendū sit, nō tamē in casu idololatrię vel heresis est parcendum. parte. 1. fol. 346. C.

Cōmunitatis negotiū singuli de cōmunitate exequātur, & se ab illo absentantes plectendū sunt. parte. 2. fol. 25. C. D.

Cōmunitas iusticia in emptione & venditione, an & quomodo obseruanda est. parte. 1. fol. 115. C. D.

Cōpatio debet esse inter illa quę sunt eiusdē ḡnis. pt. 5. fol. 37. B.

Cōparatio Christi fit tripliciter ad tria: primò est hois ad Christū q̄ est caput hoim, & scđm hoc hoies cōparantur ad ipm sicut mēbra ad caput. Secūda est hois ad hoim. Tertiā est Christi ad deū patrem & c. parte. 6. fol. 48. H. & fol. 49. B.

Comparatione humane nature: & demoniacę nature, nos locuste sumus, si dubia sit fides nostra. Si verò sequimur Iesum & verbis eius credimus tanq̄ nihil erunt, in conspectu nostro gigantes id est demones. parte. 2. folio. 287. B. E.

Compassio plus est quā datum: quia rem quamlibet plerūq̄ dat etiam qui comparatur. parte. 3. fol. 57. F.

Compassionem adiuicem habent naturaliter illa quę sunt eiusdem speciei. parte. 4. fol. 366. G.

Compassionis affectu inclinatus vltimis membris Christi, pedes domini rigat lachrymis. parte. 5. fol. 145. A.

Completio vel perfectio alicuius rei ē dupliciter. Vno mō quādo allequitur formā debitā. Alio modo quādo exit in opationem sibi debitam. parte. 1. fol. 34. D.

Compositores amabiles, discordes ab inuicem ad vnitatem p̄-

cis & concordie reformātes, per cementarios interrupta cōcludentes, significantur. parte. 2. fol. 172. D.

Compunctio nis duo genera sunt. Vna compunctio oritur ex timore p̄nę. Alia ex amore glorię. parte. 5. fol. 131. B. Item parte. 2. folio. 23. A.

Compunctus corde non solet dici, nisi qui stimulis peccatorum punctus est in dolore p̄nitendi. parte. 3. fol. 250. E.

Compunctio nis & lachrymarū status duobus modis distinguitur. parte. 1. fol. 196. B. C.

In compunctio ne, vt anima viri iusti vehemēter afficiatur, quatuor ad hoc sunt qualitates. parte. 3. fol. 62. B.

Compungimur plerūq̄ mali inutiliter ad iusticiā, sicut boni innoxie tentantur ad culpam. parte. 1. fol. 305. E. & fol. 310. B.

Compungimur verē cum p̄cepta dei studiosē persecutamur, vt per hęc proficere contendamus, per quę proficisse cognouimꝫ quos veneramur. parte. 1. fol. 211. F.

Cōpungimur tūc de nobis verē, si studiosē p̄cedentū patrum facta pensamus, vt cōspēta illorum gloria, in oculis nostris, videri nos itra sorescat. parte. 1. fol. 211. F.

Computatio septuaginta hebdomadarum Danielis tpe quorum regum incipiat & terminetur. Et quorum regū anni inclusiue vel exclusiue accipiuntur. Et an computetur per annos solares vel lunares. parte. 4. fol. 316. per totum. Et fo. 317. per totū & c. Vide etiam in Hebdomada.

Conamina immundorum spirituum rudentibus conuenienter comparantur. parte. 6. fol. 225. B.

Conatus angelorū circa fideles tempore Antichristi erit ad duo necessarius, scilicet ad defensionem, & ad aduersarij destructionem. parte. 4. fol. 326. H.

Concauitates in terra factę sunt diuina virtute, in quibus receptis aquis apparuit pars terrę discooperata aquis ad habitationem hominū & animalium, & sic elementa in locis suis distincta fuerunt. parte. 1. fol. 25. D.

Conceptio secundum culpam & natiuitas sicut lugenda est, sic & huius vitę (quę post mortis est) continuas. parte. 3. fol. 12. H.

Conceptio nostra propter delectationes carnis immundicia est parte. 3. fol. 33. A.

Conceptio Christi quomodo fuit per spm̄ scđm, & quare non ante virginis p̄conceptionem. parte. 5. fol. 122. H.

Conceptio p̄cursoris fuit miraculosa. parte. 5. fol. 122. H.

Conceptus mētis interior in nobis est duplex. Vnus informis & imperfectus, alius formatus & perfectus. parte. 5. folio. 185. D.

Concipere foetum similem imaginationi habitę in extremo coitus tempore, naturale est, & experientia certum tam in hominibus quā in animalibus. parte. 1. fol. 93. B. G.

Concipere p̄cedit parturire, & parturire parere. parte. 3. folio. 96. D.

Concipiunt quidam in corde, sed non peruerfa quę silentio cōpescant, vt perfecti. Alij praua concipiunt, sed silentij vigore magno constringunt. Alij concipiunt & mox efferunt, in sensu leues, in lingua p̄cipites. parte. 3. fol. 14. E.

Concordię & charitati nihil p̄ponamus, sed per dexterā prosperitatis, vel sinistram aduersitatis in pace & directione perseueremus. parte. 1. fol. 62. B.

Concordiam inter se diligenter seruare curret domini & rectoris spirituales & temporales, & quare. parte. 1. fol. 252. D.

Concordia firma & vnitas nūq̄ saluari potest inter supbos & arrogantes. parte. 4. fol. 446. A.

Concordia quomodo fit in corporibus celestibus, quam Iudei negant, et si non omnes. parte. 3. fol. 50. B.

Concubitus licet nunc mortalium corporum sit indicium, potuit tamen esse alius modus in corporibus immortalibus, vt charitatis affectu, nulla corruptionis concupiscentia filij nascereatur & c. parte. 1. fol. 28. C.

Concubitus vagos & incertos non esse in specie humana ratio naturalis dicitur. parte. 6. fol. 42. D. Item parte. 5. fol. 58. F.

Concubitus carnalis, etiam conjugalis, impedit feruorem & efficaciam orationis, parte. 2. folio. 288. F. Item parte. 6. folio. 220. E.

Concubitus filij cum vxore patris scilicet matris quā sit detestabilis, notatur exemplum de elephante, qui reductus ad matrem propriam egit cum ea, post coitum cognoscens factum, interfecit hominem, qui hoc fieri coegerat. parte. 6. folio. 39. G.

Concupiscentia vnde causetur, & quando, & quādo non sit peccatum. parte. 5. fol. 21. D. F. G.

Concupiscentia aliquando est nomen fomitis scilicet vicij innati aliquando actus in proprio. parte. 6. fol. 15. A.

Concupiscentia est in primo motu, qui dicitur pro passio, & in secundo

scđo q̄ dicitur delectatio, & in tertio qui dicitur consensus: Et quando prohibetur. parte. 6. fol. 15. A.

Concupiscentia est mater omnis peccati. parte. 4. fol. 337. H. Item parte. 1. fol. 363. E.

Concupiscentia non prohibetur, vt Hebręi dicunt, & erroneē, nisi si aliquo modo prurumpat in actus exteriores & c. parte. 1. fol. 165. C. D. Vide in Iosephus.

Concupiscentia mala, & mali actus, etiam in veteri Testamento prohibebantur. parte. 5. fol. 20. E.

Cōcupiscentia est desiderij, sed nō omnis. parte. 3. fol. 264. A.

Concupiscentię quędam bonę, & p̄cipiuntur: alię malę, & prohibentur. parte. 5. fol. 97. E.

Concupiscentia duplici p̄cepto prohibetur, & quare, secundū catholicos, Hebręi autem dicunt, qđ est vnum p̄ceptum de vtraq̄ concupiscentia. parte. 1. fol. 165. C.

Concupiscentię carnalis causa, non est in anima sola, nec in carne sola, ex vtroq̄ enim fit, quia sine vtroq̄ delectatio nulla sentitur. parte. 6. fol. 87. B. Vide etiam in Anima.

Concupiscentia carnis, concupiscentia oculorum, & superbia vitę, in quibus singulum istorum consistat. parte. 6. fol. 230. B. C.

Cōcupiscentię affectus nō sariatur visu, gustu, & ceteris sensibus, quibus p̄ciosa quęq̄ p̄ cibo deditur. parte. 4. fol. 281. G.

Concupiscentia hominis per diabolum inflāmata, & per torcular nequitie exp̄ssa, vinum p̄fundit amaritudinis in doctrina praua & operatione peruerfa. parte. 2. fol. 69. B.

Concupiscentię carnales dicuntur passiones, & quare. parte. 6. folio. 16. D.

Concupiscentia carnis in tribus consistit, primum est vita, secundum est incolumitas vitę, tertium, quod concupiscitur in vita p̄sentis, est iocunditas. parte. 6. fol. 68. H.

Concupiscentia interior ex aspectu mulierum quomodo procedit in homine. parte. 5. fol. 21. D.

Cōcupiscentię interioris malę, p̄ vxores alienigenas intelliguntur, & per filios eorum, actus exterioris ex ipsis p̄cedentes, quę oia à vere penitentibus sunt abijciēda. parte. 2. fol. 235. H.

Concupiscentia inordinata dicitur viciū puerile, nō solum quia contingit sepe pueris, sed secundū similitudinem quandam. Et hoc propter tria: Et enumerantur. parte. 1. fol. 283. G.

Concupiscentiarum vincendarum difficultas, ceteris est. Et quare hanc dominus permittit & c. parte. 3. fol. 247. A.

Cōcupiscere dicitur caro, qđ hoc scđm ipam agit aia, quę caro, nihil, nisi per animā cōcupiscat & c. parte. 6. fol. 230. B. C.

Cōcupiscere mulierē in corde post vinum, penē naturale viciū est, comitante etiā turpitudine verborum. parte. 3. fol. 331. E.

Semper bonus, vult penitus non concupiscere, sed nunq̄ hoc perficit in hac vita. parte. 6. fol. 17. E.

Non concupisces vxorem & c. quomodo Iudæi exponunt & intelligunt. parte. 5. fol. 21. D.

Concupiscentia scilicet fomes peccati, quando est culpa & p̄nā, & quando non & c. parte. 3. fol. 128. E.

Quod concupiscitur, sit dulcius dum vetatur, & quare. parte. 6. folio. 16. F.

Condemnandus nullus est ante inquisitionem, & de hoc exemplum. parte. 1. fol. 42. D.

Condemnādis ad mortē vt daretur cyphus plenus de vino forti, ordinauerunt Iudæorum sapientes. parte. 3. fol. 181. F.

Condemnabitur impius in iudicio extremo ex duobus principaliter. parte. 3. fol. 154. D. E. F.

Conditio nis quinq̄ extremi iudicij scilicet eius inuitabilitas, generalitas, claritas, iudicialia potestas, iudicij sublimitas. parte. 6. fol. 67. D.

Conditio propria & singularis ipsius dei, est necessitas essendi & eternitas, & immutabilitas per omnem modum & c. parte. 1. folio. 128. C.

Conditio nis aggrauātes sunt istę. scđm obstinatio in peccato, & ingratitude de beneficiis acceptis. parte. 4. fol. 315. C.

Conditio nis noui Testamenti, in quo nobis tria promittuntur parte. 6. fol. 160. D.

Conditio aquilę est quando vult transferre pullos de loco ad locum, quod portat eos super humeros suos, & quare. parte. 1. folio. 370. E.

Conditio propria Christi (qui est autor euangelij) est quod deus est & homo verus, in vna persona. parte. 3. fol. 156. C.

Conditio nis cuiuslibet legis conuenienter data sunt quatuor, prima est, vicia extirpare, secunda, mores sue actus hominis ordinare, tertia, inducere ad felicitatem, quarta, lucidē tradere veritatem. parte. 5. fol. 2. A. B. C.

Conditio debita orantis est, quod attendat tempus orandi, Et de

hoc exemplum. parte. 4. fol. 314. G. H.

Conditio nis propositio nis veritas vel falsitas, non est ex veritate vel falsitate partium, sicut nec contingentia: quia & si partes conditionales sint contingentes, stat bene conditionalis esse necessariam: imo stat partes esse impossibiles, & tamen conditionalis esse veram, imo necessariam & c. parte. 2. folio. 89. H.

Confederatio in pluribus locis sacre scripturę dicitur dextera rum datio, & quare. parte. 3. fol. 179. G.

Confessio duplex scilicet peccatorum & diuinę laudis & c. parte. 4. fol. 350. C. Item parte. 2. fol. 31. H.

Confessio gemina est: nunq̄ sine ea simus, siue in tribulationibus siue in exultatione iusticię & c. parte. 3. fol. 125. B. Et fol. 229. F. Et folio. 234. A.

Confessio peccatorum, cōscientię est testimonium timētis parte. 5. fol. 13. F.

Confessio vera, per quā aperit terra cordis nostri, p̄ boni operis fructificationē, designatur per vomerem. parte. 2. folio. 35. D.

Confessionis sacramento sacerdotum opera & affectiones debēt lauari, quando ad offerendum sacrificium eucharistię sunt accessuri. Et de hoc figura. parte. 1. fol. 196. D.

Confessionis iteratio, vera est humilitas supplicantis. parte. 2. folio. 239. A.

Confessio fidei quando est ad turbationem hominum, & ad nullam vtilitatem, est omittenda: non autem quando est ad necessitatem & c. parte. 5. fol. 224. A.

Confessio fidei, vel operatio miraculorum, prophetia, ceterisq̄ dæmonum, vel ista coniuncta simul, non sufficiunt ad salutem sine operibus, & quare. parte. 5. fol. 29. D.

Confessio & magnificentia coram eo. Hoc de duplici loco exponi potest. parte. 2. fol. 204. G.

Confessionis vocem expectat deus, & si omnia nouit. parte. 5. folio. 165. B.

Confessio extorta non habet meritum, sed est veluti fugitiui serui, qui post multum tempus videns dominum suū, nihil aliud nisi de verberibus deprecatur. parte. 5. fol. 138. A.

Confessor debet peccatoribus veraciter ostendere grauitatem suorum peccatorum, & eis dare salubre remedium & c. parte. 3. folio. 82. D.

Confessor confitentem debet ita charitatiuē tractare & discretē, quod nō det ei occasionem recidendi in culpam. parte. 1. fol. 358. D. Et fo. 359. D.

Confessor per increpationem nimis duram facit peccatorem labi in desperationem, & mortē inducit spirituale. Et per quid significatur. parte. 1. fol. 359. D.

Confessores possunt dici exploratores, quia debent diligenter conscientias explorare, & sic ingrediuntur domum mulieris meretricis id est conscientiam personę peccatricis. parte. 2. folio. 5. H.

Confessores qui bonis exhortationibus peccatores inducunt ad lachrymas contritionis, offerunt lagana & c. qualiter & quare parte. 1. fol. 217. D.

Confessorum status, qui sunt filij Christi, significatus fuit per euationem cuiusdam aufugientis & c. parte. 2. fol. 88. G.

Confidere debemꝫ in deo & etiam in homine, sed diuerso modo, qualiter & quomodo. parte. 3. fol. 302. G.

Confirmatio fidei siue doctrinę catholicę, in naturalibus est per argumēta ex principijs euidentibus deducta. In his autem quę sunt supra rationem diuinitus reuelata, confirmatio est per ea quę sunt diuinę virtutis propria: & hoc fit dupliciter & c. parte. 6. fol. 52. G.

Constitutus Iudæ Machabæi fuit impeditus triplici dilatioe parte. 4. fol. 471. B. C.

Confusio duplex est, scđm eterna & tēporalis, & quid quęq̄ sit. parte. 3. fol. 125. F.

Confusio temporalis est perturbatio animi respicientis peccata sua, & respectio nis horrentis, & horrore erubescētis, & erubescendo corrigentis. parte. 6. fol. 15. E.

Confusio vera est, quę est coram deo per peccatum in conscientia mala, licet sancti bene sustineant confusionem coram hominibus: sed ista non est vera confusio. parte. 4. fol. 301. C.

Confusio est quę mordet conscientiam. parte. 3. folio. 182. A.

Cōfusio Christi fuit ex quatuor, ex loco, ex tēpore, ex societate, & ex p̄cedenti honore. parte. 6. folio. 159. H.

Confusus homo solet faciem operire, & se quantum potest operire. parte. 3. fol. 148. C.

Congregant se animalia eiusdem speciei, & aures propter melius scilicet propter maiorem securitatem & c. Similiter congregantur homines in ciuitate, & quare. parte. 6. fol. 50. B.

Congregatio filiorum Israel in prophetis pmissa, intelligit de vniversis ad fidem Christi conuertendis, parte. 3. fol. 42. C.

Congregari ad populum fuit dicitur nonnulli sancti antiqui testamenti, cum de hac vita migrauerunt. Nunquam tamen de aliquo eorum dicitur: Obdormiuit in domino &c. parte. 1. fol. 84. F. H.

Congregatio hominum per mare intelligitur, parte. 4. fol. 42. G.

Congregatio fidelium fitenda per Christum secundum intentionem legis & prophetarum, est de spirituali congregatione: que iam partim impleta est & perfectius implebitur circa finem mundi &c. parte. 4. fol. 463. B.

Congregatio sanctorum dicitur nubes, propter fastigium vitæ, propter doctrinæ succiduum, & concupiscentiæ refrigerium parte. 6. fol. 138. G.

Congregationes aquarum secundum Hebræos, aliquando dicuntur mare, aliquando stagnum, parte. 5. fol. 17. C.

Congregatio aquarum quælibet, morè Hebræorum dicitur mare, maxime notabilis, parte. 1. fol. 322. H. & fol. 334. A.

Coniu Coniugalis vita non virtutibus mira est, sed tantum à supplicijs secura, parte. 1. fol. 73. E.

Coniugati de humilitate actiui, aliqui ascendunt ad altitudinem contemplatiuæ, ibidem. F.

Coniugati aliqui cōgrediuntur audacius quā cōtinētes, continētes quā virgines, & maioris sunt meriti &c. parte. 1. fol. 267. D.

Coniugati separant quicquid ad cohabitationem & debiti redditionem, non tamen quantum ad vinculum, parte. 5. folio. 58. H.

Coniugatis fidelibus, pari consensu seruato, licet continentiam seruare, coniugiumque vocari &c. parte. 5. fol. 7. B. Item parte. 6. fol. 44. A. Item parte. 1. fol. 358. F.

Coniugatus si abstinencia se castigat qua religiofus, illaudabilis est: Er quare, parte. 6. fol. 26. H.

Coniugati non solum ab alienis sed etiam in suis vxoribus temporaleserunt, parte. 4. fol. 236. F.

Coniugatorum status significat per ciuitates, parte. 4. fol. 370. A.

Coniugium honestum fuisse in paradiso, nisi prius inobediencia meruisset exilium, quam deus induxisset carnale confortium parte. 1. fol. 44. F.

Coniugium verum fuit inter Mariam & Ioseph ex affectu & consensu mutuo sine copula carnali: non coniunctione corporum sed copulatione animorum, parte. 5. fol. 8. A.

Coniugia gratiora iudicanda sunt, que siue filijs procreatis, siue terrena contempna, continentiam pari consensu seruare poruerit, parte. 6. fol. 44. A. Item parte. 1. fol. 358. F. Item parte. 5. fol. 7. B.

Coniugia dei & hominum distantiam habent. Homines de virgine, non virginem faciunt: deus autem iunctus meretricibus, virgines reddit, parte. 4. fol. 336. B.

Coniugium solus expertus, non de longinquo venit ad Christum, sicut qui nihil carnalis corruptionis expertus ad seruitutē dei festinans, de longinquo non venit, parte. 5. fol. 104. B.

Coniugium non omne est à deo. Non enim gentilibus Christianæ nœ copulantur, parte. 5. fol. 167. B.

Coniugium non reputatur postquam detectum fuerit, si ancilla libera, vel seruus liberæ supponitur: Sic & de consanguineis, parte. 5. fol. 18. E. Vnde etiam in Matrimonio.

Coniunctio Christi cum ecclesia de gentibus collecta, significatur per coniunctionem matrimonialem Salomonis cum filia regis Aegypti, parte. 2. fol. 128. H.

Coniunctio personæ deuoræ cum Christo potest effici durante vita presentis, & quibus modis, parte. 2. fol. 58. D.

Coniunx que & qualis & quando dicat, parte. 5. fol. 8. A.

Coniunx pudica, virum & timer, ne ab illo deseratur: & amat ut fruatur, sicut etiam patres à pijs filijs timentur & amantur &c. parte. 3. fol. 273. B.

Coniunx fidelis quod permittit cohabitare infideli secundum Apostolum, cum videatur contra sacram scripturam, parte. 6. folio. 43. C.

Coniuges est per incontinentiam miscenē, lapsus scelerum fugiunt, & cum venia saluantur &c. parte. 1. fol. 73. E.

Coniuratio quid est, parte. 4. fol. 23. A.

Coniuratores superstitiosi & diuini cum crucibus ac characteribus sæpe reperunt Adonai, Aglan, & Tetragrammaton, quæ proculdubio Latini & Christiani à perfidis Iudæis didicerunt, & quare, parte. 1. fol. 131. F.

Connu Connubia legitima carent quidem peccato, non tamen quæ actus conjugales gerunt spiritualis datus, parte. 1. fol. 382. G.

Connubia non sunt, ubi non est mors. Connubia tamen propter filios: filij propter successione, successio propter mortem. Vbi ergo non est mors, neque connubia, parte. 5. fol. 174. G.

Conq Conquisitor est qui secreta naturæ rimatur, parte. 6. fol. 34. E.

Consanguinei in scriptura dicuntur fratres, sicut patet de Abraham & Loth, dicente: Ne quæso sit iurgium inter me & te, fratres

tres enim sumus. Erat autem Loth nepos Abraham parte. 3. fol. 413. H.

Conscientia quid & quando est, & quomodo sit, parte. 6. fol. 116. H.

Conscientia nostra sufficit nobis propter nos: propter vos fama nostra non polluit, sed pollere debet in vobis, parte. 6. fol. 71. F.

Qui conscientiam fidens, negligit famam, crudelis est, parte. 6. fol. 71. F. & fol. 79. B.

Conscientia remordens, omnia recta, suam irrisione putat, & generaliter dicit sibi æstimat, parte. 3. fol. 28. A.

Conscientia est quibusdam quies, quibusdam tormentum, parte. 3. fol. 94. E.

Conscientia noxia præmit, morbi vis vrget, sensum mentis intercipit angustia, parte. 3. fol. 272. A.

Conscientia felix quæ afflictionis tempore, bonorum operum recordatur, parte. 2. fol. 180. A.

Conscientia nostra fit vicij purgata deo habitatore gaudet, vocari potest Ierusalem, cuius portæ sunt corporis sensus, & quare parte. 2. fol. 269. B.

Conscientiæ bonæ vrbem, capere hostes cupiunt per fenestras quinq; sensuum, parte. 4. fol. 354. A.

Conscientia cordis est venter, & habet fontem, parte. 5. fol. 209. E.

Conscientias suas frequenter lauare debent per veram & puram confessionem ambulantes ad patriam per huius vitæ viam parte. 2. fol. 288. D.

Conscientiæ quæ designat per sedilia coniuuantium, in quibus sedere debent percipientes sacramentum eucharistiæ &c. parte. 2. fol. 306. D.

Conscientiam qui delectationibus scelerum polluit, in ecclesia vxores alienigenas ducunt, parte. 2. fol. 269. B.

Conscientia est quoddam retinaculum quod retrahit hominem à peccato, parte. 1. fol. 311. D.

Conscientiæ vermis significatur per vesicas turgentes, id est pungentes, parte. 1. fol. 142. D.

Conscientia peccatoris dicitur locus quo effertur, parte. 5. folio. 43. G.

Conscientiæ & opera singulorum dicuntur libri aperti, & quare parte. 4. fol. 310. E.

Conscientiæ signantur domorum nomine, in quibus habitamus cum aliquid tractamus bonum, parte. 3. fol. 49. A.

Conscientia virtutem cuiusque examinat, parte. 1. fol. 259. A.

Consecrat agrum & redimit agrum, qui conuersationem suam alij gubernandam permittit, sed eo iuuante prouectus, intellectum proprium addit, vt seipsum regere possit, parte. 1. fol. 263. F.

Consecrare qui vult deo initium conuersationis & voluntatis, quinq; sensus corporis debet diligenter custodire, ne per lasciuiam in errorem aut immunda desideria defluant, parte. 1. folio. 271. A.

Consecrare domino primordia laboris debemus, non solum de predicationis officio, sed & de domesticis disciplinis (quas in se quisque solerter exercet) inchoatione bonæ voluntatis debemus domino dedicare parte. 1. fol. 289. C.

Consecramur illi demōi, cui curæ est quod admittim⁹ per omnia peccata quæ committimus, maxime si non ex surreptione aliquid, sed studio peccamus, parte. 1. fol. 311. C.

Consecramur tot demonibus quorū peccata committimus, & mysteria idoli illius, vel illius suscipimus, ibidem.

Consecratio accipitur pro deputacione alicuius rei ad cultum diuinum absque reditu ad communem usum & tale quid non poterat vendi vel redimi, parte. 1. fol. 264. C.

Consecrari dno aliquid in lege vnde dicebat dupliciter: & hoc innuitur per dictiōem Hebraicam, Herem quæ vno modo significat sanctificationem. Alio modo destructionem, non tamen omnem &c. parte. 1. fol. 264. C. D. F. G. H.

Consecrata dno in veteri lege fuerunt in multiplicibus, in hominibus, & alijs &c. Et multiplici modo: & de hoc plana distinetio, parte. 1. fol. 264. D.

Consecratio ad opera Leuitarum nulli licebat nisi de tribu Leui, sed de alijs tribubus Israel, personæ consecrabantur in alijs pijs operibus exercendis &c. parte. 1. fol. 264. D.

Consecratio rerum diuersimode debebat ad utilitatem sacerdotum vel ad cultum dei, ibidem. H.

Consecratio data Sanioni pro consolatione populi intelligit per donū fortitudinis, quæ fuit quædam gratia gratis data, & potest fieri cum peccato mortali, sicut & donum prophetiæ, parte. 2. fol. 48. G.

Consecratio Sanionis fuit non similis Nazareori, quia illi erat cōsecrati ad rps & ad vacandū orationibus & pijs opibus. Sed Sanion fuit cōsecratus per totam suam vitam &c. parte. 2. fol. 52. G.

Consecratio summorum pontificum veteri Testamē, post Aaron (quæ Moyses ex precepto dñi cōsecrauit) sicut seu per quæ fiebat parte. 1.

parte. 1. fol. 228. H. & fol. 229. C.

Consecrationis verba in sacramento eucharistiæ que sunt, & quo modo intelligenda &c. parte. 6. fol. 50. G. H.

Consecratione facta qualis sit conuersio specierum, & de accidentium priorum substantia, parte. 6. fol. 51. A.

Consecratio carnis & sanguinis Christi fit sub speciebus distinctis, tñ sub vtraque specie est totus Christus, parte. 5. fol. 79. F. G.

Consecratio qualis fuisset, si in triduo mortis Christi facta fuisset, parte. 6. fol. 50. H.

Consecrationis sacramenta nullus audeat recusare, quantalibet pollens gratia, parte. 1. fol. 314. E.

Consentit, qui desinit obuiare cum potest, parte. 3. fol. 208. A.

Consentientes qui possunt accusare vel arguere vel monere & non faciunt, non effugient iudicium, parte. 1. fol. 250. A.

Consequencia ad diuinum iudicium, sunt, retrusio demonom & damnatorum in infernū, deductio electorum ad cælum empyreum, parte. 4. fol. 47. G.

Conseruatio vitæ & prolongatio, decoctioni assimilatur, quia quamdiu calor naturalis decoquit alimentum conuertendo in membra, durat hominis vita.

Tam diu viuunt animalia quādiu nutriunt, & quādo deficit calor naturalis, deficit vita naturalis morte, parte. 4. fol. 226. B.

Consiliari debemus morose, sed exequi velociter bene consiliata parte. 3. fol. 419. H.

Consilium quomodo agendum sit apud maiores. Vt scilicet quicquid pro suo sensu quod optimum intellexerit, vel intellexisse sibi videbitur, dicat, & tamen ei qui præest locum discernendi relinquat &c. parte. 2. fol. 233. E.

Consilium vile, vt opera dei non incaute discutiamus, sed creatori in omnibus laudemus & benedicamus, parte. 3. fol. 428. A.

Consilij superni vis vitari non potest, sed magna sibi virtute hanc temperat qui se sub eius nutibus refrinat, eiusque pondera leuiat qui volens portat, parte. 1. fol. 105. B.

Consilium dei & sententia dei quod dicant, & penes quid accipiant scdm variabilitatē & permanentiam &c. parte. 3. fol. 130. H.

Consilij dei humana facta etiam tunc congrue seruiunt, cum restant, vt in venditione Ioseph &c. parte. 3. fol. 17. B. D.

Consilij dei ratione querere est contra illud suppire, parte. 3. fol. 24. F.

Consilium nouū dō vobis, quare non dixit Saluator: sed Mandatum nouum &c. cum cōmuniter non cadant sub precepto que ibi mandantur sed sub consilio, parte. 5. fol. 227. B.

Consilio non est opus nisi in aduersis, parte. 3. fol. 103. A.

Consilium dare stulto charitatis est: consilium dare ipsi sapienti per ueritatis est, parte. 3. fol. 50. E.

Consilium solet dari inferiori à meliori & digniori, par. 3. fol. 302. A.

Consilium bonum inferioris non est contemnendum. Exemplum datur de Moyse, parte. 1. fol. 160. F. & fol. 161. B. C.

Consilium inique mentis cum vanū esse probatur, quo se impune peccare arbitrabatur, tunc caput inimicorum nudari dicitur parte. 1. fol. 371. E.

Consilio qui cuncta agunt, nec caducis rebus, sed virtutibus diuinites esse volunt, substantiam suam pauperibus tribuunt, thesauros in cælo condunt, figurant in Afer, parte. 1. fol. 266. H.

Consilia bona maxime in bellis valent, que confirmantur quando victoria obtinetur, & ad quam victoriam sequatur victorum læticia, parte. 3. fol. 112. E.

Consilium Balaam quod dedit ipsi Balach ad prouocandū filios Israel ad luxuriam, erat vt mitteret, puellas pulchras nobiles & ornatas prope exercitum eorum &c. parte. 1. fol. 310. H.

Consolari percussum mœrore, est ei post percussione de venia congaudere, parte. 3. fol. 82. E.

Consolari quid est, parte. 5. fol. 18. G.

Consolatio fit multis modis, parte. 4. fol. 194. C.

Consolatio, solatiū, societas & miseratio quomodo differunt parte. 6. fol. 99. G.

Consolatio grandis illorum qui premuntur, si sciant hostes suos esse pericuros, parte. 4. fol. 412. E.

Consolatio magna est in re que displicet, si eo ordinante geritur cui nil nisi iustum placet, parte. 3. fol. 8. E.

Consolatio magna est in malis bonorum reminisci, sicut in lætis temperat ab elatione prauisio mali, parte. 3. fol. 9. F.

Consolatio bona, cōsiliū sapientum, qui dum se inuicem consolando instrunt, ferrū ferro acuitur, parte. 3. fol. 335. A.

Consolatio interior à deo data significatur per somnia que interioris sunt, parte. 2. fol. 93. H.

Consolationes spiritus sancti datæ diuinitus afflictis iniuste, per orationes hominū deuororū, p que significant, par. 2. fol. 115. H.

Consolantur Christū, cōsolantur ecclesiam quæ ab infidelitate respiciunt,

& prauitate per quā repugnauerant deserunt, parte. 3. fol. 82. E.

Consolatio populi facta per Christum in aduētu suo, primo duplex est &c. parte. 4. fol. 70. D.

Consolationum suffragia per pietatem benigni iudicis, vincunt tentationis nostræ dispendium, parte. 3. fol. 82. A.

Consperio quid est, parte. 6. fol. 40. A.

Constantia voluntatis & perseverantia bonæ operationis: significatur per soliditatem aeris & ferri, parte. 1. fol. 375. H.

Constantis Eraclij nepos cepit imperare anno. 643. & persuasus à Paulo Constantino politano episcopo incidit in hæresim Monocholitarum &c. parte. 6. fol. 262. F. G.

Constantinus magn⁹ exhibuit beato Siluestro stratoris officium parte. 4. fol. 206. A. & fol. 384. H.

Ante constantini tempora non in conuentu populorū sed tanquam per latebras prædicabatur fides: in secreto cōgregabantur Christiani, parte. 1. fol. 86. A.

Constantinus magnus imperator in signo crucis vicit Maxentium, & similiter Licinium. Et magnificē ecclesiam dotauit, parte. 6. fol. 251. B. Item parte. 4. fol. 394. A.

Constantinus magnus quando dedit ecclesiæ bona temporalia vox fertur audita fuisse: Hodie cecidit vntem in ecclesiam dei parte. 3. fol. 370. D.

Constantinus magnus extirpauit quatuor tyrannos Christianorum persequutores in quatuor partibus mundi. Et significatur per Ezechiam regem &c. parte. 2. fol. 232. D.

Constantinus (alius post magnum) qui cepit imperare anno domini. 740. fuit pessimus, imaginē Christi, & sanctorū ab ecclesijs remouit, Monachos & moniales contrahere matrimonium coegit, parte. 6. fol. 264. D.

Constellaciones qui sequuntur, culpantur, non qui naturales effectus elementorum nouerunt &c. parte. 6. fol. 85. A.

Constellaciones circa signa quomodo mouentur siue voluuntur: Et quomodo signant, parte. 3. fol. 24. D.

Consuetudo dicitur bonus vsus, non abusus. Et est optima interpretis legis, parte. 1. fol. 359. B.

Consuetudo est quædam altera natura proueniens ex longa consuetudine & indurata, parte. 3. fol. 397. B.

Consuetudo magnum in se vinculum habet, parte. 3. fol. 263. B.

Consuetudinem dimittere difficile est, parte. 3. fol. 2. C.

Difficile surgit quæ moles malæ consuetudinis premit, p. 5. fol. 219. E.

Consuetudo est haqueus detinens in peccato, parte. 3. folio. 39. F.

Consuetudine praua victa cauti⁹ obtemperebis rōni, ne ad aliquā perniciosam consuetudinem defluas, parte. 1. fol. 43. A. Interi.

Consuetudo praua tenet hominem in peccato ligatum propter malum habitum inclinatum, parte. 4. fol. 352. D.

Consuetudines hominum viciose dicuntur portæ gratiæ, parte. 3. fol. 247. A.

Consuetudinis fuit, maxime in illa simplicitate antiquorum, vt propinqui propinquos oscularentur, & hodie fit in multis locis, parte. 1. fol. 90. F.

Consuetudo veterum erat, vt si sponsus sponsam repudiaret, in signum repudij discalciaretur, parte. 1. fol. 127. E.

Consuetudo est Iudeorum tempore vesperarum orare, parte. 1. fol. 82. F. Item parte. 4. fol. 315. G.

Consuetudo fuit apud Iudæos in solennitate paschali vinculum vnum propinquum morti saluare: Et hanc consuetudinē impestrauerunt Iudæi ab imperatore, parte. 5. fol. 84. C. & fol. 180. D. & folio. 238. B.

Consuetudo inoleuit in noua lege, quæ sacerdotes cum vestibus sacerdotilibus sepeliuntur: Et vnde hoc trahitur, parte. 1. fol. 271. H.

Consulere non est semper consilium dare, sed secretum reuelare parte. 1. fol. 308.

Consulere dominum quomodo iuit Rebecca, cum nondū essent prophete vel sacerdotes, parte. 1. fol. 84. A.

Consules reuerunt Romam vsque ad Iulium Cæsarem, par. 4. fol. 445. F.

Consummatio omnium à deo duplex significat, parte. 1. fol. 258. E.

Consummatio est omnium virtutum perfectio, pro summo bono oia facere, vsque ad mortē per veritatem certare &c. parte. 3. fol. 258. E.

Consummationis temporū in iustū aduent⁹ dñi est, parte. 1. fol. 253. G.

Contemplari volenti diuina ineptris locus est ciuitas tumultuosa, parte. 5. fol. 183. H.

Contemplari dei sapientiā non possunt qui sibi sapientes videntur, & huius ratio, parte. 4. fol. 396. H.

Contemplari qui volunt pro sua quiete, dimissa proximorū necessitate arguuntur, parte. 2. fol. 157. D.

Contemplari volētē impedit curiositas percuratōris, par. 3. fol. 271. D.

Contemplatiue vitæ perfectio est quædam inchoatio vitæ celestis parte. 4. fol. 384. D.

Contemplatiua vita delectabilior & sublimior est actiua:

Et quare. parte. 3. fol. 267. H.
 Contemplatio est participatio quedam caelestis & immortalis vitae. parte. 1. fol. 373. H.
 Contemplatio vitae excitat desiderium contemplationis patriae. parte. 1. fol. 127. H.
 Contemplationis montem tria faciunt conscendere. parte. 5. folio. 149. H.
 Ad contemplationem quatuor inter caetera disponunt, scilicet, acquisitio sapientiae, conferuatio mundiciae, humiliatio intelligentiae, & consideratio remunerationis diuiniae. parte. 3. folio. 427. B.
 Contemplatiuus debet fugere tumultum multitudinis praesentis vitae quantum potest bono modo, ne per hoc impediatur in contemplatione. parte. 1. fol. 373. H.
 Contemplationis claritatem impedit tribulationis impetus. parte. 3. fol. 38. H.
 Contemplatiui duplicem materiam habent contemplandi, scilicet miseriam humanam, vt se humiliet, & excellentiam diuinam, vt deum magnificent. parte. 3. folio. 430. H. Et folio 428. C. D.
 Contemplatiuae vitae exercitium ad quid ordinari debet. parte. 5. folio. 76. G.
 Contemplatiuus facit tria tabernacula, quando legem & prophetas & euangelium practice legendo disponit &c. parte. 5. folio. 54. D.
 Contemplatio omnis vitae praesentis quantumcumque sit eleuata tamen habet obscuritatem annexam & hoc significatur per turbam in Eliae ascensu. parte. 2. fol. 163. D.
 Contemplationis culmen non attingimus, si non ab exterioris cura oppressioe celsamus. Nec nos ipsos intuemur (vt sciamus in nobis aliud esse rationale quod regit, aliud animale quod regitur) nisi ad secretum silentij recurrentes, ab exteriori perturbatione sopiamur. parte. 1. fol. 38. H.
 Contemplationis perturbatio à quiete, vno modo est ab extrinseco, alio modo ab intrinseco. parte. 3. fol. 273. D.
 Contemplationis studium non potest assequi, qui adhuc in delectatione configitur carnis. parte. 4. fol. 436. F.
 Contemplationis gratiam habens homo delere debet nomē sensualitatis: Et tunc delerit, quando sensualitas iam non repugnat rationi &c. parte. 1. fol. 362. B.
 Contemplationi vacantes sunt volatilia, qui si necessitate terrenis negocijs se immiscuant, mox ad caelestia reuolant. parte. 1. folio. 216. B.
 Per contemplationis intimae infusionem quotiens de supernis aliquid tenuerit videmus rotiens de rore cali accipimus. parte. 1. fol. 88. C.
 Contemplationis lumen ignorans, praesentis vitae tenebris pressus dum venturam lucem diligenter non conspicit, nescit quo porrigat operis gressum. parte. 1. fol. 252. E.
 Contemplatiue qui ad superna tollitur, per humilitatis compassionem debet condescendere inferioribus: nec se ex eo quod habet erigat, sed his qui illud non habent, praedicando libenter impendat. parte. 1. fol. 296. B.
 Contemplationis arcem qui tenere desiderat, prius necesse est in campo actionis se per exercitia probet. parte. 4. fol. 204. H. Itē parte. 3. fol. 262. G. Itē parte. 2. fol. 163. C. Itē parte. 1. fol. 99. C. & fol. 162. E.
 Contemplationis exempla inuenit vnde diues fit qui sapientiam quaerit in iustis olim mundo sepultis. parte. 3. fol. 11. F.
 Contemplatio est sepulchrum quae à mundo mortuos in intimis abscondit, & actiua vita quodammodo sepelit, quae à prauis moribus mortuos regit. parte. 3. fol. 128. A.
 Contemplationis luce pasci, est comedere: quam non habet nisi qui prius in hoc exilio quasi vbi non sunt bona, gemit & suspirat desiderio. parte. 3. fol. 21. G.
 Contemplationis dulcedo breuis est & rara propter grauedinem carnis, quia terrena inhabitatio aggrauat sensum multa cogitantem. parte. 3. fol. 358. C.
 Contemplatiua vita consistit in oratione deuota, & in meditatione sanctorum scripturarum diuinitus eleuata. parte. 2. folio. 222. D. Item parte. 1. fol. 202. H.
 Contemplationes altae vel altae sententiae scripturae sanctae, sunt montes pascuae. parte. 3. fol. 74. F.
 Contemplationis ad virtutem non sufficit, emundare opera poenitentiae lachrymis, nisi sequatur castitas mentis & corporis. parte. 1. fol. 162. B.
 Contemplationi non potest seruire vxoris seruus, nec assequi suum diuum contemplationis qui haeret in delectatione carnis. parte

1. fol. 353. E.
 Contemplatiuus homo intentus circa deū, descendit ad actiuam propter necessitatem proximū, & significatur per Sanfonem Nazareum. parte. 2. fol. 51. C.
 Contemplatiuus homo caelestis patriae terram non intrat, licet multum desideret, nisi morte corporis praecedente. Et significatur per Moysen. parte. 1. fol. 377. D.
 Contemplatio per oculum intelligitur, quae non deficit in bono contemplatiuo, sed magis proficit tēpore senectutis sedatis passionibus sensitivae partis. parte. 1. fol. 377. D.
 In contemplatiua homo perfectus significatur per Dauid. parte. 2. folio. 122. D.
 Contemplatiuus homo perfectus significatur per Moysen. parte. 1. fol. 202. H.
 Contemplatiuus vir significatur per Eliam in caelum ascendentem. parte. 2. fol. 163. C.
 Contemplatiui sunt reges & cōsules, & quare. parte. 3. fol. 12. D.
 Contemplatiui intelliguntur per volatilia. parte. 3. folio. 30. C.
 Contemplatiuus significatur per onagram. parte. 3. folio. 74. D.
 Contemplatiuum significatur cedrus. parte. 5. fol. 226. G.
 Contemplatiuorum vniuersitas signatur per decē virgines. parte. 5. fol. 76. F.
 Contemplationis philosophicae ascensus: inceptat ab admiratione, & similiter ad sublimitatem contemplationis theologicae, sancti doctores incepterunt ascendere ex admiratione &c. parte. 3. folio. 271. C.
 Contemplatio sanctorum & potissimē euangelistarum differt à contemplatione philosophorum. parte. 5. fol. 184. B.
 Item parte. 3. fol. 262. H. & fol. 268. H.
 Contemptus quid est. parte. 3. fol. 148. A.
 Contentio quid est. parte. 6. fol. 6. A.
 Contentio est nocua, quare & quomodo. parte. 6. fol. 125. A.
 Contentiones vel discordias qui seminant inter seculares vel religiofos caudam sibi magnam aggregant, vt multitudine obtineant, quod consequi non poterant ratione (& hoc in principibus & regnis quātū ad statū laicorū: in ecclesijs verō quātū ad statū clericorū: In religionibus autē quātū ad officia religionū) significatur per Chore Dathan &c. parte. 1. fol. 290. D.
 Contentiosi intelliguntur per hominem ratione abutentem, & quare. parte. 4. fol. 397. D.
 Continens & castus differunt. parte. 6. fol. 87. H.
 Continentis hominis figuram tenet Iob, qui fortes passiones vel tentationes patitur, sed ab eis non superatur. parte. 3. fol. 20. H.
 Continentes qui suum propositū complere cogitant, quibus munimentis hoc perficere valent, Et de hoc exemplum. parte. 1. folio. 118. G. H.
 Continentia quae est ex naturali frigiditate cōtracta à parentibus vel priuatione membrorum genitalium, non est laudabilis: nisi in quantum per voluntatem acceptatur &c. parte. 5. fol. 59. B.
 Continentiam qui voluntate elegerunt, fecerunt eam esse necessariam, quoniam iam ab illa sine dānatione detiari non possunt. parte. 4. fol. 139. A.
 Continentia coniugalis meritoria est, minus tamen quam vidualis & virginalis. parte. 2. fol. 129. C.
 Continentia quaedam est laudabilis &c. quaedam non, vt quae accidit ex naturali frigiditate &c. parte. 5. fol. 59. B.
 Continentia virginalis inducit intellectus subtilitatem: sed lasciuia illius hebetudinem. parte. 5. fol. 184. C.
 Continentia est custos bonorum operum. parte. 1. folio. 190. E.
 Continentium vita signatur in Nazareis. parte. 1. fol. 274. E.
 Continentia & puritas in virginibus despondendis temporibus antiquis qualis fuerit insinuatur. parte. 2. fol. 110. E.
 Continentiam vouit Adam, quam tamen ex ordinatione dei non seruauit, & quare. parte. 1. fol. 48. D. F.
 Continentiam seruauit Noe in arca & filij sui. parte. 1. fol. 53. B. D. & fol. 53. B.
 Continere, melius est simpliciter quam nubere, & hoc duplici de causa. parte. 5. fol. 59. B.
 Continere est bonum ratione animae, ratione corporis, & ratione rerum exteriorum. parte. 6. fol. 42. B.
 Continere qui studet propter deum, vt sine sollicitudine viuens cogiter quae dei sunt, allumetur. parte. 5. fol. 75. E.
 Contractus matrimonialis magis fuit prohibitus in lege inter amitam & nepotem, quam inter auunculum & nepotem, & quare. parte. 1. fol. 22. G.
 Contractus matrimonij fuit impeditus cum muliere Israelitica: A quo impediuntur potētes ad generandū, patētes defectū nataliū ppter vilitatē originis: Amonitē & Moabitē Aegyptij & Idumaei.

Idumaei. parte. 1. fol. 357. D.
 Contractus secundarum nuptiarum improprie & large vocatur permisso, in quantum consilium quod datur de minori bono ne maius bonū malē cōseruetur, vocat permisso. parte. 1. fol. 359. B.
 In contractibus, proximis compatiatur, ne quis nimium studeat possessione aliorum acquirere, sed indigentibus commodare, & cōmodata paulatim de fructibus agrorū recipere. p. 1. f. 258. F.
 Contrariū species in intellectu non sunt contrariae. p. 3. fo. 374. B.
 Contritari cepit Iesus, quare, & propter quid. parte. 5. fol. 80. B.
 Contritio quaedam est prophetarum, alia est peccatorum, & quo modo differant. parte. 4. fol. 193. H.
 Contritio mentis, non oris loquutio dominicam pietatem inflat. parte. 2. fol. 239. A.
 Contritionis lachrymae non sufficiunt de communi cursu, nisi sequantur opera satisfactoria. parte. 2. fol. 32. H.
 Controuersia intermos & Iudaeos de nono & decimo praecipis decalogi recitatur. parte. 1. fol. 165. C.
 Controuersiam inter pastores catholicos, & subuersores haereticos, significat rixa inter pastores Lorth, & pastores Abrahāe. parte. 1. fol. 62. B.
 Contumeliosa verba non tam conuicia quam adiutoria esse credidit Dauid. qd se purgari sibi misereri posse idcauit. Ibidē.
 Contumeliosus gratia magis quā ira debet, quorum interuētū deo iudice poena grauior declinat. parte. 2. fol. 114. A.
 Contumeliosus verborū pressus qui virtutem patientiae seruire non potest vel sufficit, f. cū Dauid ad memoriam reuocet: quē cū Semel cōiucij vgeret, & armau proceres vltis cōtenderēt, ait: Dimitte eum vt maledicat &c. parte. 2. fo. 114. A.
 Conturbati minus praudent. parte. 3. fol. 128. B.
 Conuersandi modus debitus alternatur scilicet triplicem actum. Primo in actu ratiōis qui est loqui. Secundo in actu concupiscentis. Tercio in actu irascibilis. parte. 3. fo. 345. G.
 Conuersationem iudicā habitus & victus. par. 5. fol. 13. F.
 Conuersatiois nouae dulcedo, dicitur sicut & vna. par. 5. fo. 29. A. B.
 Conuersatio sancta in tribus consistit: primum est tolerantia malorum, secundum operatio bonorum, tertium operatio istorum & illorum. parte. 6. fol. 68. F.
 Conuersatio & cohabitatio fidelium in primitiua ecclesia metaphoricē per lupi & agni habitacionē designatur. In qua quis ante discordes in actibus, & moribus, vel modo viuēdi fuissent, recepta fide Christi & gratia spiritus sancti in omnibus fuerunt concordēs. parte. 4. fo. 28. H.
 Conuersatio nostra semper in caelis, omnis motus noster, actus, cogitatus, & sermo, caelestis sit: Quāto enim illic ardentius ascendimus, tantō demones praecipites descendēt: & quōd nos superiores, tāto illi inferiores. parte. 1. fol. 287. F.
 Conuersationis bonae initium & confessiois, per quid significatur. parte. 1. fol. 268. E.
 Conuersationis bonae primordia in exercitio actionis publicare, est arare in primogenito bouis. parte. 1. fol. 348. A.
 Conuersatio vniuersalis dicitur eius possessio: alius virginitatem habet, alius continentia pollere: hic praeremittere sacerdotio, ille pauperum patrocinio: quilibet secundū virtutem habet possessionem. parte. 1. fo. 259. B.
 Conuersationes hominum diuersae sunt secundum leges. parte. 1. fo. 218. b.
 Conuersationis & voluntatis initium qui vult deo consecrare, quinque sensus corporis debet diligenter custodire, & quare. parte. 1. fol. 271. A.
 Conuersatiois sanctae virtus quibus quemlibet euerit, adhuc tñ ei de vetustate vitae nascitur quod roleret &c. parte. 1. fol. 278. A.
 Conuersationes distinctae hominum distinctis congruunt ordinibus angelorum, & in eorum sortem per conuersationis similitudinem ascendunt. parte. 1. fol. 369. F.
 In conuersatione nostra nulli vicio parcendum, ne coram oculis domini voluptatibus corrupti & abominabiles appareamus &c. parte. 1. fol. 354. A.
 Conuersatio carnalis est pellis exterior. parte. 1. fol. 238. B.
 Conuersio duplex scilicet quia quis ad deum conuertitur, vel à deo &c. parte. 2. fol. 17. G.
 Conuersio in ingressu, oēs qui catechizant remissionē peccatorum & requiem sperare docentur &c. parte. 1. fol. 287. B. C. D.
 Conuersiois facultas intra nos est, cum enim conuersus ingrueris saluus eris &c. parte. 1. fo. 317. E.
 Conuersionum initia sunt permixta nouae vitae per intentionem & veteri per consuetudinem &c. parte. 3. fo. 76. A.
 Conuersi de gentibus, & in scientijs philosophicis edocti, illas scientias conuerterunt ad aedificium ecclesiae Christi: & per quos signi-

ficentur. parte. 2. fol. 241. H.
 Conuersio perfecta insolentis ad deum, alios plures ad hoc animare solet ad simile faciendum. parte. 5. fol. 110. D.
 Conuersio in praesenti vita & fructuosa penitentia, celerem confert medicinam, quae non solum vulnus praeteritum sanat, sed vltra non sinit animam peccato vulnerari. parte. 1. fol. 288. E.
 Conuersi ad bonū per praedicationem, qui non solum operantur bonum quod est necessitas, sed etiā aliquid quod est supererogationis, significant per filios Iacob &c. parte. 6. fol. 251. D.
 Conuersiois nostrae ad deū primordia, quādo in praesentē ecclesiam intramus, figurantur per introitū templi siue oraculi, vbi fuit arca, qui significat introitum caeli: Ille ingressum nostrū ad fidem, ille ad spem designat &c. parte. 2. fol. 137. A.
 Conuersi dantur magistris ecclesiae erudiendi & membris ecclesiae aduocandi committuntur. parte. 2. fol. 247. F.
 Conuersum quēq; facile est diabolo renuocare, vnum & verum deum confiteri, & percipere sacramenta &c. sed ipsa confusio viciorum, conuersis quasi inimica turba repugnat, & tanto ad superandum difficilior, quanto diutius terram cordis virtute vacuam possedit. parte. 2. fol. 249. B.
 Conuersi desinunt esse quod fuerant & quodammodo occiduntur. parte. 2. fol. 312. E. Interl.
 Conuersio fit in futuro ad confusionem eis qui noluerunt habere salutem. parte. 3. fol. 84. E. Interl.
 Conuersi de nouo incipientes seu Neophyti, significant per primidua. parte. 1. fol. 348. B.
 Conuersi ad fidem Christi denorantur per Sodomam & Gomorram, per Samariam & per Ierusalem. parte. 4. fol. 234. B. C.
 Conuersio Iudaeorum in fidem mundi ad Christum. parte. 4. folio 151. C. D. G.
 Conuersio Christianorum & Iudaeorum, per reuersionem Iacob intelligitur. parte. 4. fol. 151. C. D. G.
 Conuersio gentiū ad fidē mellis nomine designat. p. 4. fol. 263. G.
 Conuersio virgarum in dracones non fuit virtute demonis secundum veritatem, licet secundum apparentiam potuit fieri. Notantur opiniones. parte. 1. fol. 358. B. C.
 Conuersi si quis voluerit ad nostram fidem, & cuius terrae nostrae ascribi, non affligamus eum, nec imponamus graue iugum. parte. 1. fol. 248. E.
 Conuersi dum volumus ad dominum, post peccata magis à diabolo impugnamur, & acriores tentationes excitat quā prius, quando possidebat quietus. parte. 5. fol. 54. F.
 Conuersi ad deum, & aucti à deo quid sit, & quando quis dicitur ad deum conuersus, & à deo auctus. parte. 1. fol. 206. G.
 Conuiciari & impropere differunt. Nam conuiciari est imponere alicui crimen viciosum, vt scilicet, quod sit latro vel ribaldus &c. Impropere est aliquid turpe irrogare, quod in non est viciū, vt sit spurius, vel seruilis conditiois. parte. 3. fol. 409. C.
 Conuicia illata tunc bene toleramus, cū in secreto mentis ad mala perpetrata praecurrimus. parte. 2. fol. 114. A.
 Conuiuantes possunt semetipso reuocare meritorie, & etiam illi dicit. parte. 5. fol. 162. G.
 Conuiuantes in solennitatibus solent lautius comedere & bibere, & per consequens iurgari de facili, & inter iurgia proripere ad blasphemias. parte. 1. fol. 257. G.
 In conuiujs carnalibus solent homines relaxare linguas suas ad blasphemias & conuicia. parte. 6. fol. 274. F. Itē pte. 3. fol. 6. C.
 Conuiuium Aueri fuit in quadam mirabili domo habente columnas argenteas &c. & an fuerit vnu vel duo. pte. 2. fol. 305. G. H.
 Conuiuium fecit Abraham, non in die natiuitatis, nec in die circuncisionis Isaac filij sui, sed in die ablationis, & quare. parte. 1. fol. 75. F.
 Conuiuium nuptiarū septem diebus durabat: quod pater de Lija & Sanfone & multis alijs. parte. 1. fol. 91. G. Item pte. 2. fol. 50. A.
 Cophinus quid dicitur. parte. 3. fol. 206. D. Cop
 Cophini impleti panibus quid significant. Et vnde fuerunt apportati, quando fragmenta collecta fuerant quae superauerant de quinque panibus hordeaceis, quibus cibari fuerunt quinque milia virorum &c. parte. 5. fol. 204. D.
 Copres presbyter sanctus interrogatus de Melchisedech quis fuisse, cum de hoc cepisset cogitare percussit os suum dicens. Vg tibi Copres, quia quae tibi mandauit deus vt faceres dereliquisti, & quae à te non requirit, illa scrutari praesumis. parte. 3. fol. 391. B.
 Copulae mentium religiosiores sunt quae corporis. pte. 5. fol. 146. G.
 Coquimus quasi mente omne quod subtiliter cogitamus. parte. 1. fol. 146. F. Item parte. 2. fol. 288. B. Coq
 Cor dicitur fons à quo procedunt spiritus vitales sicut aquae vitae ex fonte. parte. 3. fol. 354. D. Cor

Cor duplicem habet operationem secundum medicos, quia per unam partem alimenta trahit, per alteram purgationem discernit. parte. 1. fol. 218. E.

Cor hominis deuotum in quo crematur incensum orationis deuotum, significatur per altare incensum. parte. 1. fol. 194. G.

sunt afflicti ab occidente & oriente, a meridie & aquilone. parte. 4. fol. 407. F.

ganis corporalibus frequenter impellitur, & aliquando periclitatur. parte. 5. fol. 202. C.

Corpora caelestia licet sint inanimata, tamen dicuntur laudare deum, in quantum ex sua pulchritudine & virtute ducunt homines in cognitionem & laudem ipsius dei. parte. 3. fol. 304. H.

do ex parte corripiendi. Alio modo ex parte corripientis. parte. 1. fol. 352. D.

Creatoris bonitatem intellige, si voluntati eius obtemperes: si legem eius sequaris, elementa tibi contra naturam seruire compellunt. parte. 1. fol. 152. F.

Creatura omnis corporalis a deo bona creata est & ad bonum hominis ordinata. Quod autem deus ipsa vitur ad punitionem malorum, hoc est ex consequenti &c. parte. 3. fol. 428. B.

Cred

Cri

c ij

Cro
Cru

demonis nutriti prohibemur. parte. 1. fol. 248. B. D.
 Crystallus quod & vnde dicitur. parte. 1. fol. 24. 3. Item parte. 3. folio 304. B. & fol. 432. C. Item parte. 4. folio. 211. F.
 Crocus est aurei coloris. & significat diuinam sapientiam imbutos. parte. 3. fol. 362. A. C.
 Cruciatu mali in poena. ideo quia in tempore sibi dato ad poenitentiam peccare non desinunt. parte. 3. fol. 428. E.
 Cruciatuum materia. erit recordatio preteritarum delictiarum in consumatione mundi. parte. 4. fol. 46. F.
 Cruciatu grauis in inferno. vbi tormenta a suis qualitatibus discordant. sicut viuentes a voluntate dei discrepabant. parte. 3. folio. 27. E.
 Crucifixio quomodo sicut antiquitus. parte. 3. fol. 113. B.
 Crucifixio Christi dicitur exaltatio. & quare. parte. 5. fol. 195. G.
 Crucifixio Christi fuit turpissima ex conditione loci. & ex modo mortis. parte. 5. fol. 239. B. C.
 Crucifixu si quis fide attendit. pro similitudine carnis petri in gneo serpente pignatur. oim demonum & malorum hoim calumnie tanquam colubrorum venena vincuntur. parte. 3. fol. 270. E.
 Crucifixus si non fuisset Christus. sacrificium corporis eius non comederimus: quod modo in memoriam passionis eius facimur. parte. 1. fol. 217. B.
 Crudelitas & cupiditas impediunt iudicem iuste ferre sententiam. parte. 3. fol. 392. F. G.
 Crudelitate habet diabolus? tanquam filia spiritualis. sicut per oppositum. misericordia celestis regis est spiritualis filia. parte. 4. fol. 450. H.
 Crudelitas est. sicut dicitur quidam. cum nulli hostium parere legunt. nec intelligunt in his verbis obliuata mysteria. parte. 2. fol. 80. A.
 Crucem portauit Christus dum duceret ad patibulum. in qua meruit principatum. parte. 4. fol. 25. A.
 Crux Christi finita est in poena & manet in gloria. A locis enim super pluciorum transit ad fontes imperatorum. parte. 3. fol. 137. E.
 Crux nobis impressa est. in signum regis nostri. que est lumen vultus. parte. 3. fol. 92. A.
 Crux in fronte credentium (vbi sedes est veritatis) signat. & quare parte. 5. fol. 223. E. Item parte. 6. fol. 23. E. & fol. 88. G.
 Crucis impressione dum decoratur. & vexillum triumphum dum in fronte portamus. splendor dei super nos est. parte. 3. fol. 222. E.
 Crux dicitur in fidelibus? copulatur. fidelibus? parte. 4. fol. 193. E.
 De crucis Christi apicibus conferuntur cornua iustis: in his ventus lamus. & destruitur demonum animarum nostrarum indiantes. parte. 2. fol. 64. B. Interl.
 Crux Christi fugat demones. sicut cithara furor Saul. parte. 2. fol. 80. E.
 Crucis signum cum in nobis fideliter fixum viderint. cadent super demones timor & tremor. parte. 1. folio. 154. F.
 Crux Christi in tau signat. qualiter & quare. parte. 4. fol. 184. A.
 Crux super omnia fortis. omnem creaturam crucifixo subiecit. & carnem eius que ante passionem eius videbat non apra. post apra fecit. Et comparatur farragini. parte. 1. fol. 217. B.
 Crucis sancte auxilio. quinque sensus nos varijs vicij captiuantes. superamus. & contra spiritalia nequitias belligeramus: Et de hoc figura. parte. 1. fol. 63. E.
 Crux quodammodo inter impassibilem diuinitatem & humanitatem media est (que igne passionis est affata) sicut farrago inter ignem & cibum. parte. 1. fol. 217. C.
 Crucis in passione lapidea corda mollita sunt. mollia & fluxa solida sunt. sicut in farragine mollia durecunt. dura mollescunt. Ibidem
 Crucis de mysterio cum veneratione disputare. est de farragine sacrificium offerre. Ibidem.
 Crucis opus & effectus peccatorum nostrorum perfecta remissio est. parte. 1. fol. 220. F.
 Crux Christi gemina ratione constitit. quia visibiliter dei filius in carne crucifixus est: inuisibiliter vero diabolus cum principibus suis. parte. 2. fol. 113. E.
 Crux Christi per quam mundus. & princeps mundi superatus. diabolus cum principibus & potestatibus. significat per virgam Moysi. qua Pharaon superatur. parte. 1. fol. 137. F.
 Crucis sub virga transeunt. quibus fides & amicitia dei donata. vt remunerentur. & amici dei inueniantur. parte. 1. fol. 264. E.
 Crucis dominice duplex est ratio. Vna quod Christus reliquit nobis exemplum. Altera in quod crux illa tropheum fuit diaboli. in quo crucifixus est & triumphatus. parte. 2. fol. 13. E.
 Per crucem Christi non solum idololatria. sed & omnis carnis affectus. vel concupiscentia perimitur. parte. 1. fol. 311. F.
 Crucis mysterium ostenditur in his verbis apostoli. que sit latitudo & cetera. parte. 6. fol. 93. D.
 Crucis signum faciebat proprie sacerdos manus suas & offerretis primitias in veneratione primitiarum. parte. 1. fol. 227. C. & fol. 362. H.

Crux Christi figuratur per hoc quod virga petra putitur. Ligno enim accedente ad petram gratia manauit: & quibus percussit eundem tuis significat crucem & cetera. parte. 1. fol. 297. E.
 Crucis sancte moraliter figurat describit Paulus. parte. 5. fol. 85. E.
 Crucis sancte lignum designatur in trecentis cubitis arce Noe. parte. 1. fol. 51. B.
 Crux Christi significatur per virgam Moysi. per quam mundus vincitur. & diabolus superatur. parte. 1. fol. 140. B.
 Crucis arbor dicitur nauicula. parte. 5. fol. 147. A.
 Crucem significat arbor morus. parte. 5. fol. 168. E. H.
 Crux Christi dicitur mucipula principis huius seculi. Et quare. parte. 6. fol. 138. B.
 Crux Christi significat denarii numeri figura. parte. 1. fol. 71. A. E.
 Crux sancta dicitur malogranatum & cetera. parte. 3. fol. 366. H.
 Crux in qua vitis vera calari & exprimi dignata est. significatur per Geth. quod interpretatur torcular. parte. 2. fol. 103. E.
 Crucis signum exprimitur ligni nomine & lignorum numero. quo nobis panis vite eterne est preparatus: Et signatur per ligna quibus Sa reptana cibos parauit. parte. 2. fol. 154. E. Interl.
 Crux tollitur. vel per abstinentiam. vel per compassionem. parte. 5. fol. 53. A. & fol. 149. E. Item parte. 6. fol. 93. B.
 Crucem dicitur qui sponte portant per dnm. qui inuiti per Symonem de Cyrenis (que est in Libya) significatur. parte. 5. fol. 81. A.
 Crux duobus modis baiulatur. parte. 5. fol. 163. E. & fol. 38. B. D.
 Crux baiulam. vt trabem super humeros apponam. sed vt semper per Christi mortem pre oculis habeam. parte. 5. fol. 163. H.
 Crucis duo genera sunt. Vnum corporale. Aliud spirituale: vnum est a poru & epulis temperare appetitum & cetera. alter est preciosius atque sublimius. motus animi regere. & perurbationes illius modestie tranquillitate placare. vt ac superbie impetus quasi fera bestiam refrenare & cetera. parte. 5. fol. 53. C.
 Crucis sancte historia de eius ablatione de Ierusalem. & populi captiuatione per Cosdroe regem Persarum signatur per ablationem arce per Philisteos. parte. 2. fol. 67. H.
 Crucis sancte reparatio quam Heraclius imperator fecit per quid significatur & cetera. parte. 2. fol. 69. D.
 Crucis signum mirabiliter radians apparebit in iudicio nouissimo. parte. 4. fol. 108. B.
 Cubile dicitur delectatio carnis. in qua captiua versatur ratio. vt fera in cubili: vel cubilia sunt cogitationes ferocium peccatorum. parte. 2. fol. 91. E.
 Cubile est cor hominis. & qualiter in eo est quietendum. & que impediunt eius quietem. parte. 3. fol. 91. E.
 Cubitus quod genere masculino (ait Hieronymus) non neutro cubita dicimus. non ex grammatice imperitia. sed propter simplices & idioras (quorum in congregatione ecclesie maior pars est) facimus. parte. 4. fol. 287. A.
 Cubitus quantum mensuram capiat. parte. 2. fol. 81. G. Item parte. 1. fol. 326. F. & fol. 327. F. G. H. & fol. 333. H.
 Cubiti qui describuntur in fabricatione arce quales fuerunt an geometrii vel vsuales. & quid quisque cubitus conueniat. parte. 1. fol. 51. C. & fol. 176. B.
 Cubiti quinque faciunt septem pedes & dimidium secundum vnam opinionem. vel secundum alios decem. parte. 2. fol. 141. D.
 Cucurbita vel hedera genus virgultu. vel arbutu. lata habentis folia & cetera. parte. 4. fol. 376. E.
 Culpa perpetratur tribus modis. parte. 1. fol. 41. B.
 Culpa queque sua lex dicitur interimendum. parte. 1. fol. 359. E.
 Culpa citius dimittitur que non maliciose perpetratur. parte. 1. fol. 352. E.
 Culpa tantum insensibilis redditur quantum quasi vera virtus laudatur. parte. 4. fol. 197. B.
 Culpa quod frequenter committitur. sed minus committentis animus verecundatur. parte. 4. fol. 215. B.
 Culpa facilius corrigitur que erubescitur. que autem virtus puratur. difficilius. parte. 3. fol. 78. A.
 Culpa que libet si sequenti pia operatione purgatur. quantum magis hec facile abstergitur. quam mater boni operis pietas committatur. parte. 1. fol. 124. E.
 Culpas delinquentium qui redarguit tanta equalitate intra ecclesiam id efficiat. vt in nulli respiciat favore. parte. 1. fol. 199. E.
 Culpabiliores esse solent qui loqui in contentione inchoant. que qui respondent. parte. 3. fol. 65. B.
 Culpe presentis casus sunt isti. vt lingua cum non restringitur ne quaquam vbi ceciderit laceat. sed semper ad deteriora descendat. parte. 3. fol. 46. A. B.
 Culpe grauis sicut est sibi arrogare quod non est. sic plerumque culpa nulla est. si humiliter bonum dicat quod est. parte. 3. fol. 34. F.
 Culpe

Cup

Culpe memoria erit in beata vita. non quod mentem polluat. sed que sine igitur beatitudinis. arde beatitudini & leticie astringat. vt sanati. dolorum sine dolore recordemur. parte. 3. fol. 112. E.
 Culpe quodam in hoc seculo laxatur. que quodam (parce scilicet) etiam in futuro. parte. 5. fol. 42. F.
 Cultus diuinus duplex. scilicet interior & exterior. parte. 1. fol. 65. D. & folio. 214. D.
 Cultus diuinus principaliter est in actibus interioribus mentis. requiritur tamen etiam cultus exterior qui est quedam professio interioris cultus & cetera. Et in quo ille fuit in vere. Test. parte. 1. fol. 65. D. & folio. 214. D.
 Cultus interior qui consistit in fide & deuotione. bene supplet aliquid quod deficit in exteriori cultu. Et de hoc exempla. parte. 2. fol. 233. G.
 Cultus verus vnus dei est illud per quod possideri poterat terra illa Abrahę promissa. Et ideo idololatrię Iudei semper puniuntur & cetera. parte. 1. fol. 65. D.
 Cultus latrice debitus consistit in duobus. scilicet in sacrificij oblatione. & debita oratione. parte. 3. fol. 422. G.
 Cultum diuinum vt homo faciat congruenter. aptus reddit per gratiam. & in eptus fit per peccatum. & secundum quid per immundiciam corporalem quod ad vere? Test. & cetera. parte. 6. fol. 149. D.
 Cultui diuino & studio deputati debent pueri de viu ab his qui habent curam regende communitatis. parte. 1. fol. 174. H.
 Cultus diuino multa vsurpata sunt que honoribus deferuntur humanis. siue humilitate nimia. siue adulatione pestifera & cetera. parte. 2. fol. 309. B.
 Cultus fuit iustitias paschal' vocat religio. que dicitur ad religio: quia per cultum diuinum homines religunt deo. parte. 1. fol. 149. D.
 Cultus diuorum idolorum erat varius. & aliquando contra ritus. sicut in sacris veneris colentes erant nudi. & in sacris Martis erant armati. parte. 4. fol. 282. D.
 Cultus dei in ve. Test. fuit figuralis respectu cultus qui obseruatur in noui Testa. Cultus vero Testamenti non est suo modo figuralis respectu cultus celestis. parte. 6. fol. 273. H.
 Cuna regis Og (vt dicitur Hebrę) in qua positus fuit. quando erat ferrea. quia erat iam tanquam fortitudinis & magnitudinis que poterat teneri. & habebat nouem cubitos vsuales in longitudine. parte. 1. fol. 333. G.
 Cuneus quid significat. & vnde dicitur. parte. 1. fol. 267. H. & fol. 353. H.
 Cupiditas siue auaritia dicitur radix omnium malorum similiter & superbia. & quomodo. parte. 6. fol. 123. A. G. Item parte. 3. fol. 397. A.
 Cupiditatis vicium est exigere velle quod cognoscas te non commodalte. parte. 1. fol. 358. B.
 Cupiditas impellit ad omnia mala. parte. 4. fol. 141. D.
 Cupiditas accipitur in duobus. in male accipiendo. secundo in male possidendo. parte. 5. fol. 36. D. F.
 Cupiditatis seculi amentes facti. vel vitij inebriati. non sentimus quantum vulnera animę acquirimus peccando. sicut demones nati non sentiunt si vulnerantur. parte. 1. fol. 288. E.
 Cupiditatis vicio datur iudicium equitatis. & de eiusdem vicio conditio. parte. 4. fol. 307. B. C.
 Cupiditatis bestiales & libidines que solent de repentino successu terrene felicitatis existerre. bestie ferę dicunt. parte. 2. fol. 34. A.
 Cupidi deos suos fecerunt de auro & argento & lapidibus preciosis. parte. 1. fol. 370. D.
 Cupidus non facile mercede caret. parte. 1. fol. 303. F.
 Cupiditatis igne & luxurie diabolus succedit cleru. nobiles. & communitate populū. & de hoc figura. parte. 2. fol. 186. H.
 Cupiditas cęca diuitiarum generat vermes his qui habent pecuniam & videntes in necessitate fratres suos. claudunt viscera ab eis. & de hoc figura. parte. 1. fol. 156. F.
 Cupiditatis immundicia terribilissimos figurat coruus. qui non redijt aut aquis interceptus. aut cadauere natante illectus. parte. 1. fol. 54. E.
 Cupidi qui fraudibus & violentijs auferunt aliorum hereditates. per quos significatur. Ibidem.
 Cupidus homo boni alieni. significatur per Achab & cetera. parte. 2. fol. 159. D.
 Cupiditas nascentes anteque robur accipiant. facilius vincunt. parte. 3. fol. 290. F.
 Cupidus & auaris formidabilis est iudicij futuri aduentus propter duos. propter indebitam bonorum tpauii cogregationem & cetera seruationem. propter pauperum defraudationem. parte. 6. fol. 215. H.
 Cura maior est deo humane salutis. que diabolus perditionis. parte. 1. fol. 311. C.
 Cura Iuda Machabgi de Iudęis mortuis in bello fuit ratione corporis & anime: quia valuit eis. quia mortui fuerunt in statu salutis. parte. 4. fol. 476. C. D.

Cura presentium malicia dicitur. & quare. parte. 5. fol. 27. F. G.
 Cura presentis mens obruitur. Ibidem.
 Cure seculi sunt spinae & tribuli. parte. 5. fol. 29. A. & fol. 142. G.
 Cure carnalium desideriorum insolentes figurantur per muscas. parte. 1. fol. 140. F.
 Curam animarum assumentes in quibus & quot. examinandi sunt. parte. 5. fol. 243. D.
 Curam proximorum agere cum quis fidelis sollicitudine accingit. hoc duobus modis facit. parte. 3. fol. 338. F.
 Curam aliorum debet quisque pro quantitate virium suscipere. & ideo proprias vires perdere. ne fiat subditus auctori ruine & cetera. parte. 3. fol. 394. E.
 Curam ecclesiarum dei non immerito accipit. qui dono dei accipit lumen scientie. & rectitudinem fidei fortiter seruat in opere. parte. 2. fol. 212. A.
 Cura aliorum suscipere non presumat. qui adhuc impugnantium viciorum certamina per consensum delectationis tolerat: & de hoc figura. parte. 1. fol. 278. E. Vide etiam in Animarum curam.
 Curatorum aduersus pauperes predicatorum suggestio ad populum. dicentium. quia non habent potestatem nisi de licentia proprii sacerdotis: quod tamen falsum est. parte. 4. fol. 137. H. Item parte. 2. fol. 152. H. & fol. 245. H. & fol. 259. H. Item parte. 1. fol. 282. E. & fol. 298. D. & fol. 358. F.
 Curatorum statui conuenit audire synodalia statuta ab episcopis. & denunciare suis parochijs. parte. 2. fol. 25. H.
 Cura laicalis iustitias agit que clericalis: Pilatus enim pronunciat innocentem & iustum. quem principes sacerdotum condemnant tanquam reum mortis. parte. 5. fol. 179. H.
 Curiosi qui facta mirabilia bonorum videre quęunt & audire. sed non imitari. significantur per Herodem tetrarcham & cetera. parte. 5. fol. 148. H.
 Curiositas perferunt impedit in contemplatione diuine veritatis. parte. 3. fol. 271. D.
 Curiositas humane mentis per tria ostenditur. & in his tribus oia vicia concluduntur. parte. 3. fol. 415. A.
 Currus plures pro personis suis habebant olim reges. pugnantes in curribus. sicut principes nunc in bellis habent plures equos. parte. 2. fol. 237. H.
 Currus falcati qui dicuntur. parte. 2. fol. 24. F.
 Curuari sub manu domini quid sit. parte. 4. fol. 192. F.
 Custodia nostre salutis & dux. doctrina est. parte. 1. fol. 242. A. Custodia sanctę ecclesie sic rite perficitur. si quisque sua sollicitudine oim fidelium gerat. vt specialiter eis quibus prelarus est curam diligentioris studij impendat. parte. 6. fol. 261. B.
 Custodia animarum fortiantur. qui tentationum bella subegerunt & cum apud se iam de intima. tranquillitate sunt securi sed quis hec perfecte subigat. parte. 1. fol. 278. E.
 Custodes animarum non sunt de neophytis vel de plebe constituti. sed de illis qui a certamine viciorum dei gratia liberati. iam mentem in visione tranquille pacis habent. parte. 2. fol. 261. B.
 Custodire qui vult diligenter rem aliquam. habet attentos oculos super ipsam. parte. 3. fol. 129. B.
 Non custodisse dicitur rem suam qui sic agit vt perdat. & si alius sit salua. parte. 1. fol. 37. E.
 Custodiuisse paradisi quomodo dicatur homo. Ibidem. C. E.
 Cutis desiccatur & nigratur ex defectu nutrimenti. parte. 3. fol. 21. C. D. & fol. 36. G. Item parte. 4. fol. 201. D.
 Cutis sunt in ecclesia qui solis exterioribus curis vacat. quorum corda desperatio siccat. parte. 3. fol. 21. B.
 Cutis est exterior pars corporis. quod dum non trahit humorem de interioribus. arefcit & coarctatur. parte. 3. fol. 21. A. Interl.
 Cutis sunt in ecclesia. qui solis exterioribus vacant. & quorum corda desperatio siccat & cetera. Ibidem.

DABAR & Deber dicitur sunt Hebraice & differunt. parte. 4. fol. 25. A.
 Dagō idoli quod colebat a Philisteis. habebat caput piscis: & ideo vocat Dagō. quia dag piscis significat i Hebręo. parte. 1. fol. 163. H. Item parte. 2. fol. 68. F. G.
 Dalmanuta: vide in Magedam.
 Damascus secundu Hebręos campus est. vbi Abel a Cain interfectus est. parte. 4. fol. 250. B. & fol. 359. A. & fol. 362. C.
 Damascus est metropolis in Syria: & quis eam condidit & cetera. parte. 4. fol. 26. E. & fol. 37. B. Item parte. 1. fol. 16. A.
 Damascus Papa statim post Iulianum apostatam presuit ecclesie & ordinauit per omnes ecclesias psalmos die noctuque canere. & vt in fine psalorum diceretur: Gloria patri & filio & cetera. Sicut e iij

erat &c. parte. 6. fol. 251. D.
 Damnanare & p. d. ere qua inter se habeat differentia. pte. 2. fol. 239. A.
 Damnanatorum quibus spaciofa via fit que ducit ad mortem, tamē prefura corporis coartati, rectū iter inuenire non poterunt, sed in se inuicem colliduntur, sibi spirantur veterē furorē, & sicut fulgura huc illucq; discurrent &c. parte. 4. fol. 387. B.
 Danationis nostrę malū leue creditur, sed vtiā veniat qui ostendēs patriā, graue esse exilium doceat. pte. 3. fol. 128. E.
 Danandus vt temper in semetiores iuueniat dignū est, qui relicto creatore in se gaudii querebat. parte. 3. fol. 34. B.
 Dammati an & quomodo poterunt dici patres sancti in limbo existentes. parte. 6. fol. 20. F. G.
 Dammati, an eadē rōne possit dici, q; redirent a pœna ad glām, & q; beati possint cadere ad glām. pte. 6. fol. 138. G. & fo. 144. G. H.
 Dammati sicut intus & extra deliquerunt, sic intus & extra puniētur. parte. 3. fol. 17. F.
 Danatorū oim dolor, quibus sit infinitus, grauiora tamen tormenta recipiunt, qui multa iniquitatibus, ex suis quoq; delictis in uenerunt. parte. 3. fol. 43. A.
 Damnatū pœnas p. p. corū gignit cōsciētia. Sicut em̄ q̄dū humor ē in cadauere, vermes nascunt ex putredine, sic ex ipsa materia peccatorū gignit supplicia. parte. 4. fol. 132. F.
 De damnatorū iudicio dei humana nō potest scire fragilitas, nec de pœnarū magnitudine vel mensura ferre sententiā; quod domini arbitrio derelictum est. parte. 4. fol. 27. F.
 Dammati & si nō pertingit ad vltimū finem humanę vitę quę est felicitas æterna, non tamen ideo sunt frustra creati, & quare. parte. 3. fol. 20. G.
 Damnadus p. soluet in tormēto ea quę hic illicita seruauit desideria; nec in morte consumet, sed vt sine fine crucietur; viuere sine fine cōpessit, vt cui? vita hic mortua fuit in culpa, illic ei? mors viuat in pœna. parte. 3. fol. 43. A. & cū interl.
 Dammati quō murmurabit cōtra deū punitorē, & quare, & quō nudabunt cōsciētia corū in iudicio. parte. 4. fol. 387. A. B.
 Danatorum pœna est æterna, & quare. parte. 3. fol. 335. A. Item parte. 5. fol. 128. A.
 Dammati recordabuntur facinora, non ad consolationem, sed ad aggregationem pœnę & quomodo. parte. 4. fol. 180. G.
 Dana? quā hic amaret, nec relinquere voluit, tūc p. tormēta relinquere voluit, sed non poterit. parte. 3. fol. 43. E.
 Damnatū anima & corpore punitur, quia in vtroq; peccat. parte. 3. fol. 43. E. Interl.
 Danati bōs in requie vidēt, vt eos vidētēs & cōspicientes in gaudio, non solum de suo supplicio, sed etiā de illorum bono crucientur. parte. 5. fol. 167. F. & quomodo hoc intelligendū, quia non habetur de hoc certitud. Ibidem. G. H.
 Dammati quō conuerentur in inferno quę noluerunt hic p. uis dere. parte. 4. fol. 188. B.
 Dammati q; velle n. venire ad locum electorū, si esset possibile, nō est dubiū. Sed de electis, q; vellent ire si esset possibile ad locum damnatorū, certū est q; non ad manendum: vellent tamen ire illuc si esset possibile ad propinquos suos liberandum: & hoc secundū voluntatē naturālē &c. pte. 5. fol. 168. C.
 Damnantur multo plures q; saluantur: & de hoc figura. parte. 1. fol. 127. D.
 Danandi post hęc sententiā: Ite maledicti in ignē æternū: post multos dies. i. post mille ānos, visitandi & liberandi sūt, vt dicit Origenes. Sed hoc ecclesia non recipit. parte. 4. fol. 47. E.
 Damnanatorū spiritus inde in perpetuum interit, vnde ad temp? caro suauiter viuūt. parte. 3. fol. 29. A.
 Dan, ex patriarchę noīe Dan, & trib? & loc? in q; habitauit, nomē accepit, vbi hodie Pancas, q; quōdā Cæsarea Philippi dicebatur vñ Iordanis. i. fluii? Dan q; fluit de Libano. pte. 4. fol. 250. B.
 Daniel apud Hebręos non reponitur inter prophetas sed inter a. giographa. parte. 4. fol. 337. B.
 Danielis prophetiam Porphirius negauit, sed alteri esse ascribendum contendit. parte. 4. fol. 294. A.
 Danielis liber continet cū alijs apocryphā p. & historiā Susānę, hymnū puerorū, & Belis draconisq; fabulas. pte. 4. fol. 292. H. & huius declaratio. fol. 293. C. D. Itē parte. 1. fol. 12. E.
 Danielis interpretatio p. septuaginta repudiata est ab ecclesia, q; discrepat multū ab Hebraica veritate. pte. 4. fol. 292. F. & fo. 303. E.
 Daniel dictus est vir desideriorū, i. desiderans scire secreta diuina, & quare. parte. 4. fol. 315. G. & fo. 321. C.
 Daniel vidit non solū angelū apparentē, sed audiuit eū loquentē & intellexit: vñ autem qui erant cum Daniele viderunt solum angelum apparentem. parte. 4. fol. 321. C.
 Daniel nullus prophetarum apertius de Christo scripsit. parte. 4

fol. 294. A. Itē parte. 1. fol. 17. F.
 Danieli vnum intelligentia oculorum fuerit collata per aliquem habitū sibi infusum. pte. 4. fol. 295. F.
 Daniel habuit solutionem q̄tum ad intellectū scripturarum alijs occultarum, quę dicuntur eis ligatę, quia non possunt videre intellectum interioris &c. parte. 4. fol. 306. C.
 Danieli dedit dñs sciam & intellectū in omni arte grammatice dedit & intellectū in omni vbo & visione: & inuēt? est decuplo sapienrior q; sophistę & philosophi & iatores & magi &c. p. 1. fol. 308. F.
 Daniel fuit Iudeus natione, & bis fuit missus in lacū, q; de causis & p. quot dies. parte. 4. fol. 308. D. & fol. 331. B. C.
 Daniel pmissus est a deo captiuari p. regem Babylonis ad sui hūilitatē, & vt cōsequeret sapientiam. parte. 4. fol. 294. E.
 Daniel duplici pœna fuit punit? vna pœna mortis, & quomodo alia fuit pœna famis &c. parte. 4. fol. 331. A. B.
 Daniel & socij eius ppter inuidiā & cupiditatē nō fuerūt cū illis ariolis ad somniū interpretandum. pte. 4. fol. 296. F.
 Daniel quare nō prohibuit statum erigere & illius adorationē. parte. 4. fol. 299. F.
 Daniel fuit honorē & gloria dotatus ppter sapientiam a deo sibi collatam, in regnis Persarum, Medorum & Chaldecorū a tēpo re Nabuchodonosor vsq; ad tēpus Cyri, qui destruxit regnum Chaldecorum. parte. 4. fol. 294. H. & fol. 295. A.
 Daniel triplici gradu honoris sublimatus est p. Dariū regē, scilicet p. positio, comparatio, & superlatio. pte. 4. fol. 307. C.
 Daniel quando liberatus fuit Susānā, cui? gratis, & sub quo regē accidit &c. parte. 4. fol. 330. A. B. C.
 Daniel interfecit D. aconē cū pice, adipe & pilo. parte. 4. fol. 331. A.
 Daniel non peccauit orando pro liberatione a populi captiuitate. parte. 4. fol. 314. G. H. & fo. 315. H.
 Daniel cum esset senex & iam septuaginta annorū, nō fuit tātē auferitatis in se sicut in iuuentute: quādo bibit solum aquam, & comedit legumina. parte. 4. fol. 320. H.
 Daniel nō legitur rediisse de Babylone in Ierusalē, sed magis dicit sepultus in Babylone &c. parte. 2. fol. 241. G.
 Daniel cum socijs rediit in Ierusalem cum muneribus post transmigratiōē, secundum Hebręos. parte. 4. fol. 412. B.
 Daniel quomō consequit? est interpretatiōē somniū. Ibidem.
 Dans vt careat tēdo interpellāns, nō vt reficiat viscera indigentis & meritum & rem perdat. parte. 6. fol. 72. A.
 Dans iusto p. alia causa q; quia opus dei est, non dar iusto. parte. 3. fol. 238. A.
 Dare calicem aquę frigidę, tantum est quantum fuit Zachę dare. Dar dimidium patrimonij. parte. 6. fol. 54. A.
 Dare pertinet ad rationalem sensum, & ad offerentis voluntatem. parte. 3. folio. 87. E.
 Dare ponit aliquādo p. sustinere, & quare. parte. 6. fol. 124. B.
 Beatius est magis dare q; accipere, quomodo intelligendum est. parte. 6. fol. 199. F. G. H.
 Dari? de q; meminit Aggeus p. pheta i. p. principio, cui? fili? fuerit, scilicet an filius Hytalspis, vt dicit Iosephus, vel filius Aseri & He ster. pte. 4. fol. 402. D. & fo. 456. D. Itē pte. 2. fol. 305. D. F.
 Dari? hoc nomē quatuor habuerūt, prim? fuit fili? Atyagis, secund? fili? Hytalspis: tert? Dari? dictus est cognomeno nothus, quē p. fecit secundus Xerxes; quartus fuit filius Ariamī, quē iter fecit Alexander: & fuit vltim? de regib? Medorū & Perlarū. pte. 4. fol. 401. G. H. & fol. 402. D. Itē parte. 2. fol. 305. D. F.
 Darius sub quo defecit regnū Perlarū p. Alexandrū magnū, qui de bellauit eū, cuius filius fuerit. parte. 4. fol. 323. B.
 Datio spū sancti i. signo visibili fuit manifestatio Christi glificati Dar sedentis ad dexterā patris. parte. 4. fol. 335. H.
 Datio legis appropriat filio, licet opera trinitatis sint i. diuina: quia illa quę pertinent ad sapientiam, appropriantur filio, cuius mos di est datio legis. &c. parte. 4. fol. 83. B.
 Datio coturnicū siue recreatio, quomodo & quib? fuit ad consolationē bonorū, & ad mortē malorū. parte. 3. fol. 86. D.
 Datum & fructus quomodo differunt. parte. 6. fol. 103. E.
 Datū ex dātis corde accipit vel refuta. i. parte. 1. fol. 45. A. Interl.
 Dauid fuit prim? rex de tribu Iuda, inunctus p. Samuelē: & tūc rex Dauides de illa tribu successerunt. parte. 1. fol. 117. D.
 Dauid a fuerit eximi? pphetarū & excellētiōr. p. pheta q; Moyses: Et arguit cōtra & p. cū rñōe & solutionib? argumētōrū. pte. 3. fol. 83. H. & f. 84. D. E. F. & excellēs hęc q̄tio vñ ita fo. 85. p. totū.
 Dauid quomō comparatur ad alios pphetas noui Testamētū, sicut sunt apostoli & veteris Testamētū. pte. 3. fol. 84. D.
 Dauid pphetia respectu aliorū pphetarū in cōmuni in duob? excellēbat. parte. 3. fol. 87. G. Itē parte. 2. fol. 122. B.
 Dauid dicitur stella, vt dicunt aliqui Hebręi propter sanctitatem parte

parte. 1. folio. 308. H.
 Dauid inter alias virtutes maximē resplenduit in eo māfuetudo. parte. 3. fol. 132. C.
 Dauid humilitas magna in multis ostenditur. pte. 2. fol. 203. F.
 Dauid fecit dñm Hiero. Hilarium & omnes doctores Hebraicos non fecit omnes psalmos, sed maiores parte. Aliter sentit Augustin? pte. 3. fol. 83. E. Et. f. 87. B. G. Et. f. 88. A. Et elucidat B. C.
 Dauid ab ineunte puericia, patris sui pascebat oves, & deinde asumptus est ad militiam & c. ideo studio vacare non potuit, vt meritis & ornatē psalmos cōscriberet &c. nisi q; dicit scētias li berales eum habuisse infusus. parte. 3. fol. 88. B.
 Dauid prim? floruit innocenter, & sic fuit a deo exaltatus: sed do vixit in solentē: propter quod fuit a deo castigatus. parte. 2. folio. 101. F.
 Dauid a sua iuuetute laudes dei canebat in cithara, non ad dissolutionem, sed ad deuotionem. pte. 3. fol. 432. H.
 Dauid mater quę fuerit, nulla mentio penitus legitur in scriptura fieri, quāuis de patre saepe fit mentio. pte. 3. fol. 214. D. Item parte. 2. fol. 207. B.
 Dauid quāuis in vtero matris fuerit p. deo, sine qua pro rectione nō fuisset natus de vtero matris, nō tamē in vtero matris sanctificatus. pte. 3. fol. 184. F.
 Dauid pater trinomius fuit. I. Iesse, I. Iai, & Naas. pte. 2. fol. 115. G.
 Dauid a iuuetute a deo magna beneficia recepit: qui exiit leonē, vrsū, & Goliath gigantem interfecit. parte. 3. fol. 237. H. Et fo. 110. 184. G.
 Dauid quot nominibus nuncupatus fuit, & eorundē ratio. pte. 2. folio. 207. B.
 Dauid nō mot? cupiditate lucri vel honoris principaliter voluit pugnare cum Goliath, sed propter gloriā dei & liberationem populū. parte. 2. fol. 82. D.
 Dauid fecit sibi nomē magnū quia fecit sepeliri Idumæos mortuos in p. lio: & exercuit op? misericordie. pte. 2. fol. 106. F. G.
 Dauid fuit inunct? in regē, nō ad hoc vt statim possideret regnū: sed quādo accederet beneplacitū diuini. pte. 2. fol. 80. B.
 Dauid illo die quo vnct? est in regem, cepit psalmos canere. parte. 2. fol. 80. F.
 Dauid quasi cōtinuē erat intētus diuinis laudib? pte. 3. fol. 184. G.
 Dauid de eadē materia aliqñ fecit plures psalmos. pte. 3. fol. 163. F.
 Dauid vocat colūba muta elongatiōē, & q; sic dicit, vatio. Ibidē.
 Dauid ter fuit in cētus. prim? in domo patris, secund? in Hebrō, tertio super totū Israel &c. parte. 2. fol. 98. G. Et fo. 101. H.
 Dauid nunquā fuit ita firmatus in regno nec ita potens, sicut Saulom? filius eius. parte. 3. fol. 235. D.
 Dauid dicitur pauper in respectu ad Salomonē, & quare. parte. 2. folio. 208. D.
 Dauid an vno lapide vel trib? Goliath gigantem strauerit. parte. 2. folio. 73. C.
 Dauid habendo plures vxores, an fecerit cōtra mādatum. i. quod rex cōstitutus de Israel, nō debebat sibi multiplicare vxores, &c. parte. 2. fol. 92. C. Item parte. 1. fol. 305. E. F.
 Dauid ex visione angeli p. reuocatus populū p. numeratione populū, sic terris est, quod de cetero fuit quasi languidus, nec calescebat vestibus: & ex hoc fuit motus clamare ad dominum, Ego sum qui peccavi. parte. 3. fol. 94. C.
 Dauid vnum peccauit iurando facere misericordiam ipsi Sauli, cū sciret eū esse a domino reprobatū. pte. 2. fol. 90. G.
 Dauid habebat bellatores ex tribus paribus, vna erat trib? Iuda &c. parte. 2. fol. 118. B.
 Dauid nō legitur habuisse viros ante mortē Saul, nisi tantū sexcētos. parte. 2. fol. 201. F.
 Dauid ordinauit milites p. duodecim cohortes, & in quilibet erant viginti quatuor milia bellatorum. parte. 2. fol. 211. E.
 Dauid tria bella principaliter legitur in Paralip. In Regum quatuor &c. parte. 2. fol. 107. A. C. D.
 Dauid an peccauit qñ p. mittere ad bellū cū rege Achis cōtra filios Israel &c. parte. 2. fol. 93. E. Et fo. 94. F. G. H. Et fo. 95. B. C.
 Dauid in cithara sua malignū spiritū cōpescuit, non quod tanta vis esset in cithara, sed in figura crucis Christi &c. pte. 2. fol. 80. E.
 Dauid a sua iuuetute laudes dei canebat in cithara: cuius exēplo nō ad dissolutionē, sed ad deuotionē modi musici inuētū sunt. parte. 3. fol. 432. H.
 Dauid ego plus saltantē stupeo quā pugnante: pugnādo hostē subdidit fatidō corā dño semetipsum vicit. pte. 2. fol. 104. A. Et fo. 203. F.
 Dauid non habuit p. recognitionem sui casus, quā requiritur ad prophetiam. pte. 3. fol. 214. B.
 Dauid peccata septem scripta in veteri testamento enumerantur

&c. parte. 6. fol. 280. B. C.
 Dauid propter ocium & incautum aspectum mulieris, fuit inuitatus ad adulterium, & ex cōsequenti ad homicidium proditoriē procuratum. parte. 2. fol. 107. H. Et fo. 108. C.
 Dauid fact? quid fecit estius, qd Vria mūdus, literaliter. Sed ad mysteriū: qd Dauid sanctus, qd Vria infidelis. pte. 2. fol. 108. E.
 Dauid quare numerādo populū peccauit. parte. 2. fol. 207. E.
 Dauid valde grauitur legitur peccasse in adulterio cū Bethsabee, & homicidio Vrię, & in numeratione populū: & tamē de istis obrinuit remissionem a deo. parte. 3. fol. 237. H.
 Dauid regi quomodo peccata dimissa sint, plures fuerunt reuelationes diuine. parte. 3. fol. 128. C.
 Dauid an non grauitur peccauerit, quia non increpauit Amnon filium de stupro Thamar, quem etiā vt videtur, debuit interficere pro violētā virginis defloratiōe. pte. 2. fol. 110. F. Et fo. 115. G.
 Dauid nō recessit a ciuitate timore Absalon, sed timore dei: quē sciebat se prius offendidisse deo ad placandū irā dei, voluit se humiliare coram deo. parte. 2. fol. 113. A.
 Dauid an arguēdus sit mēdaciū, iducēdo aliū ad mēdiciū. Ibidē. E.
 Dauid non fuit transgressus iuramentum Semetium inuinxit filio suo Salomoni de morte eius. parte. 2. fol. 117. F.
 Dauid an fecerit contra legem, corpora suspensa dimittendo in paribulis: cū scriptum sit, quod appensus in paribulo deponat eadem die & sepelatur. parte. 2. fol. 119. G. & pte. 1. fol. 355. D.
 Dauid instituit ducentos octoginta cantores ad diuinas laudes canēdas corā arca domini. pte. 3. fol. 140. C. Itē pte. 2. fol. 110. C.
 Dauid in viginti quatuor fortibus Leuiticam tribū & sacerdotalē ordinem distribuē, ostendens ecclesiam sacerdotalem & regī dignitatem habere plenē, & legis & euangelij doctrinam perfecte seruare. parte. 2. fol. 209. F. G. H. Et fo. 210. A. B. Item pte. 3. folio. 140. C.
 Dauid quādo fecit distinctiōes & numerationes Leuitarum, erat quadragesimus annus regni sui, & vltimus vitę suę, nā quādo incepit regnare erat triginta annorum. parte. 2. fol. 211. D.
 Dauid volens ampliare cultum dei, ordinauit de viginti quatuor generationibus viginti quatuor sacerdotes, qui succedunt: seruirent p. hebdomadas in templo domini. parte. 5. fol. 122. H. Item parte. 4. fol. 432. D.
 Dauid duplici modo obtulit donaria pro domo domini edificāda. parte. 2. fol. 213. F.
 Dauid ceruificatus est de exauditiōe orationis propter edificatiōnem altaris, & propter descensum ignis de cælo super holocaustum suum. parte. 1. fol. 94. F. G.
 Dauid in spiritu vidit futuras octo generatiōes &c. ab illis regnū suum ad tempus p. ascendendū &c. quare psalmos fecit intitus laros Pro octaua &c. parte. 2. fol. 193. D.
 Dauid pro declaratione diuina sapientię nō est vsus creaturis spiritalibus, cuius modi sunt angeli, quia nō sunt visibiles, sed corporibus cælestibus, quę sunt manifesta omnibus. pte. 3. fol. 110. F.
 Dauid vnde sic infrigidatus, cū fuerit bene cōplexionatus, nec in tam magna senectute constitutus. parte. 2. fol. 125. A. B. D. E. Et folio. 126. G. H.
 Dauid p. iudicē secundum Ra. Sa. in spiritu se habitaturum in presenti tabernaculo dei, & in futuro tabernaculo, qui est loc? sanctorum. parte. 3. fol. 170. C.
 Dauid secundum animam & carnem desiderauit Christum venenturum & nasciturum de femine suo. parte. 3. fol. 172. B.
 Dauid quare adolecentulam appetiit vt caleficeret, cum multo grandæuios patres cum vxoribus vetulis non refrixerunt. parte. 2. fol. 125. A. G. Et fo. 127. A. C.
 Dauid non in Bethleem (vt quidam putant) sed in Ierusalem est sepultus certa ratione mysterij &c. parte. 2. fol. 257. F.
 Dauid quomodo dedatur quod fuit ex inferno inferiori eruit? parte. 3. fol. 214. B.
 Dauid & Petri peccata ad hoc in scriptura sunt indita, vt cautela minorum sit ruina maiorum. parte. 2. fol. 108. E.
 Dauid specialiter nominauit Amasē, quia paratus erat remittere offensam, sicut & Christus post resurrectionem suam per angelum expresse Petrum specialiter. parte. 2. fol. 117. C.
 Dauid in curia sua habebat cantores & cantatrices, instrumentis & vobis humanis. Nam talibus licitum est vii pro recreatiōe virum animę moderatē. parte. 2. fol. 118. A.
 Dauid veniens in Ierusalem, reperit se esse sedatum in vxoribus suis per Absalon: ideo reclusit eas, prouidens eis de victu & vestitu duplici ratione. parte. 2. fol. 118. C.
 Dauid petiuit aquam, non propter concupiscentiam aquę, sed quia volebat experiri audaciam suorum: quam noluit bibere, sed libauit eam domino &c. parte. 2. fol. 123. D.

David petiit a domino deo tentari, vt eius innocentia fieret alijs manifesta. parte. 3. fo. 120. G.

David ostendit homines esse peregrinos, & quod patria nostra propria non est hic inferius, sed in caelestibus, & hoc etiam intellexerunt patres antiqui. parte. 2. fo. 213. G.

David orando deum allegat diuinam exauditionis decentiam septem rationibus. parte. 3. fo. 213. B. C. D.

David fecit aliqua vota specialia deo, vt liberaret a periculo, quae desiderabat implere. parte. 3. fo. 164. F.

David ex angustijs & doloribus venit ad defensionem, & praecise vixit septuaginta annis: quia triginta annorum erat cum regnare coepisset, & praecise quadraginta annis regnavit. parte. 3. fo. 226. G.

David fugiens Geth, & agni? a Philistaeis, du? est ad Achis vt interficeretur, ppter quod David in periculo positus, simulavit se insanum &c. & ideo Achis tanquam insanientem eum eiecit. parte. 3. fo. 132. B.

David bis legitur fugisse ad speluncam Odolam, vbi venerit ad eum illi qui erant de cognatione sua &c. parte. 3. fo. 104. G.

David bis legitur notabiliter peccasse, primo in facto Vriam, secundo in numeratione populi. parte. 3. fo. 140. G. H. Et fo. 141. F.

David quinq; modis contra deum deliquit, primo adulterando, secundo peccatum celare volendo, tertio filium haeredit inducendo, quarto Vriam militem fidelissimum pitorie interficendo, quinto plures de seruis interimito; & sic p his omnib; orauit deum sibi misereri. parte. 3. fo. 157. D.

David sanctus & Ezechias deuotus nominatur nominibus colubri & reguli, propter nocumeta quae fecerunt infidelibus: sicut Salon qui in catalogo sanctorum habetur, nominatur coluber & cerastes. parte. 4. fo. 34. C.

David & Abraham in genealogia Christi ponuntur duo patres tanquam radices: quia ad istos facta est specialiter de Christo pmissio &c. & pponitur David Abraham, & quare. parte. 5. fo. 5. D.

David vnde & a quo originem & polimitarij nomen duxisse dicat. parte. 1. fo. 197. B.

David & Daniel, similiter & Job, cum prophetae veraciter fuerint, quare inter pphetas a beato Hieronymo in prologo galeato non enumerantur. parte. 2. fo. 61. B.

De De prepositio aliquando tenetur materialiter, aliquando terminatiue & localiter. parte. 4. fo. 289. G. H.

Dea Deambulare non est cōstricti sed liberi. parte. 3. fo. 71. F.

Deambulat qui via eundo vel redeundo cōculcat. parte. 1. fo. 82. B.

Deb Deber & Quereb; sunt nomina demonum; & primo est eis pmissa potestas magis nocendi in tenebris, secundum magis in meridie siue de clara die. parte. 3. fo. 224. C.

Debitas accipitur generaliter vel specialiter, secundum totum vel secundum partem. parte. 5. fo. 50. G.

Debita pecunia alicui repetere cōceditur, sed debita peccatorum petenti veniam nunquam iuste negamus. parte. 5. fo. 25. E.

Debita, an in anno remittantur tantum non potentibus soluere. parte. 1. fo. 26. D. Et extēsus fo. 348. C. D. E. G.

Debitum exigere ab eis qui non possunt reddere, si impiū est: multo magis ab his quis non debent. parte. 4. fo. 95. E.

Debitorum male soluentium exultationes quas fingunt parte. 3. folio. 47. F.

Debitor noster efficitur proximus cum in nos aliquid peccat, quia peccata debita vocantur &c. parte. 1. fo. 171. A.

A debitore pignus accipimus, cum ab eo qui in nos peccauit, peccati cōfessionem tenemus, per quam relaxare peccatum postulamus. parte. 1. fo. 171. A.

Debitores sumus deo in tribus, scilicet fidelitatem, reuerentiam, & famulatum debitum, ad quae tria prima decalogi praecipia nos obligant. parte. 1. fo. 163. D.

Debita non soluta debitorum haereditibus negates, a mortuis veritate querere dicuntur. parte. 1. fo. 351. D.

Dec Decalogi praecipia aptantur psalterio decachordo & quare. parte. 3. fo. 427. E.

Decalogum implere possunt quosiuuat gratia euāgelij. parte. 1. folio. 275. F.

Decaluarj quando homo incipit, dicitur habere fenestram vel fenestras in capillis. parte. 1. fo. 238. D. E.

Decanus est qui praestitit decem homines &c. parte. 1. fo. 161. B.

Decapolis, est nomen regionis, cuius vna pars est ultra Iordanem, alia citra. parte. 5. fo. 103. H.

Decem praecipia legis quomodo sint diuidenda, vtrum sint quatuor vsq; ad praecipium de sabbato quae ad deum pertinent, & reliqua sex ad hominem &c. parte. 1. fo. 163. B. E. Et fo. 164. C.

Decem requirebantur ad minus in Sodomis, per quos vix salua rentur qui habitabat Pentapoli: nunc autem duo inueniuntur,

Moyse & Aaron, qui sufficiunt, vt tota gens Israelitarū saluetur. parte. 1. fo. 191. F.

Decem tribus dicuntur Ephraim, Ioseph, Samaria &c. & quare. parte. 4. fo. 333. F.

Decem tribus captiuae sunt a Salmanasar rege Assyriorum (alibi Chaldaeorum) & in omnibus Medorum locatae. Ibidem. B.

Decem tribus quae dicuntur Israel: vsq; hodie in montibus & vrbibus Medorum seruiunt captiuae, duae autem quae Iudas dicitur, a Chaldaeis captiuae, post septuaginta annos in terrā suā rediere. parte. 4. fo. 244. A. E. fo. 262. F.

December, qui ab Hebraeis vocatur Calleu, in medio hyemis pluvialis & tepesiuosus. parte. 2. fo. 253. F.

Deceptio quot & quibus modis pueniat. parte. 6. fo. 20. E. F.

Decipere quilibet, & ab alio decipi posse, non multam differentiam habent. parte. 4. fo. 459. B.

Decimas qui soluit alteri, in hoc designat se imperfectū, & alterū perfectū, retinens sibi nouē partes, dando decimam alteri, quae signat perfectionem. parte. 2. fo. 268. C.

Decimas ecclesia non repetit ad scandalum vitandum, vbi non est consuetum decimas dare. parte. 5. fo. 55. F. Et fo. 22. G.

Decimas animalium & terrigenarum ministri ecclesiae habent. parte. 4. fo. 99. G. Item parte. 1. fo. 295. A.

Decimae tres erant, vt dicitur aliqui, vna erat ad sustentationem leuitarum, secunda erat de nouem partibus residuis &c. tertia fiebat tertio anno solum &c. parte. 1. fo. 362. F.

Decima quaedam fiebat in tribus annis pauperibus distribuenda, ne Iudaei pauperes cogere querere elemosinas a gentilibus, & quaedam oblatione a diuinis, & quaedam de posita quae cōseruabantur in arario. parte. 4. fol. 464. C. Et parte. 1. fo. 347. B. Et folio. 362. F.

Decimas auas faciebant Iudaei, vt dicitur aliqui quolibet anno de omnibus bonis suis &c. Sed hoc dictum non habetur ex scriptura &c. parte. 1. folio. 345. D.

Decima quadruplex dabatur, cui & quare. parte. 4. fo. 284. B.

Decimare est decimam partem dare, & nouē sibi retinere. parte. 4. folio. 427. D.

Decimationem inferi in horreum dei moraliter, qui de omnibus operibus suis quidquid est tibi perfectionis, attribuit diuinæ bonitati &c. parte. 4. fo. 427. D.

Decimationes omnium fructuum, & primitiua omnium pecorum quomodo iubet dominus non manducari nisi in ciuitate vbi tēplum erat, et eas Leuitis dari in lege praecipit. parte. 1. fo. 344. E. G.

Decimae & primitiuae quodammodo inter res sacras cōputantur, quia determinantur per legem debent dei ministris. parte. 1. fo. 273. F.

Decimas sacerdotibus debentur a quibus populus benedicitur, cōprobatur exemplo Abraham ante legem. parte. 1. fo. 64. A. D.

Decimas & primitiuae atq; oblationes deputauit dominus sacerdotibus. parte. 1. fo. 273. F.

Decimae de minimis, quauis non essent soluendae de necessitate, tamen non sūt malū persoluere illas: sed bonū &c. parte. 1. fo. 362. F.

Declinare ad dexteram quid sit, similiter quid sit declinare ad sinistram &c. parte. 3. fo. 314. A.

Declinatio in grammatice sicut est de casu in casum, sic declinatio a iusticia est ruendo de peccato in peccatum. parte. 3. fo. 113. F.

Declinandum non est a veritate in iudicio propter maiorem pte iudicantium, nec ppter maiorem auctoritatem habentes. parte. 1. folio. 172. B.

Declinandum est semper in dubijs casib; inter misericordiam & iusticiam, ad misericordiam partem, vt etiam notat Ra. Sa. parte. 6. folio. 212. G.

Decor duplex est, hypocritarū, & decor sanctitatis. parte. 2. fo. 305. B.

Decretum si p determinatione ecclesiae habeatur de fuscitatione Samuelis, tenenda est pars ista determinatē &c. Si autem non sit determinatio ecclesiae, videtur pbabilior modus dicendi, qd anima Samuelis virtute diuina & eius dispensatione apparuerit &c. parte. 2. fo. 95. H.

Decuriones dicitur, qui sunt de curia alicuius magni principis, vel qui suscipiunt curam plebis. parte. 5. fo. 119. D.

Dedicationis templi festum institutum est celebrandum per Felis Decem Papam. parte. 6. fo. 255. H.

Dedicatio bisanam potest accipi, vna in spe desiderantium & mundantium oculis cordis, alia in vita futura &c. parte. 2. fo. 265. F.

Dedicatio prima templi tempore Salomonis facta fuit in mense Septembri, alia post reditum Babylonicę captiuitatis fuit in vere. parte. 4. fo. 439. D. & fo. 449. A.

Dedicatio templi Salomonis prima, secunda, & tertia, a quibus factae sunt, & in quibus temporibus. parte. 5. fo. 217. B.

Dedicatio templi primi & secundi, vide in Encenia.

Defectibilitas

Defectibilitas impiorum vt notetur, datur exemplum de spuma aquae, & fumo, & hospite vnus diei, quae statim dissipantur, & dantur obliuioni. parte. 3. fo. 372. C.

Defectus simpliciter solum accipi in malo, sicut profectus in bono, nisi addatur in quid. parte. 3. fo. 267. F.

Defectus quos & quales assumpsit Christus in persona propria, & quodammodo in persona aliena. parte. 5. fo. 31. B. C.

Defectus quidam sunt scientiae & gratiae, quidam ignorantiae & somnolentiae, quidam qui non sequuntur, & isti cōtingunt dupliciter &c. parte. 5. fo. 31. B. C.

Defendere nūquid non potuit deus populū a dæmonibus, vinctis eorum cōpesceret, quid opus erat vt veniret ad Balaam, phiberet dæmones, ne vel cōtarent ledere populū Israel. parte. 1. fo. 302. F.

Deformitas corporalis causatur vel a causa intrinseca, vel ex defectu materiae, aut est causa extrinseca &c. parte. 6. fo. 146. H.

Defraudans bona aliena non recipens per afflictionem sui corruptionem in seipsum: & huiusmodi, vel per orationem religiosorum quibus benefaciunt, & ponunt exempla. parte. 3. fo. 422. H.

Defraudans proximi suū in negatione depositi vel de quocunq; alio p fraudē vel violentiā habito, qualiter tenetur ad restitutionem. parte. 1. fo. 222. H.

Defunctus quae & qualia, quibus & quādo p sunt adiutoria quae a viuis offeruntur, quod sit Iacob, ipso pgenere in Mesopotamia. parte. 4. fo. 476. B. C.

Defuncti maxime amici, propter spem reuerentionis moderate lugendi sunt, de amicis enim mortuis non dolere, duri & incelsibilis cordis videtur esse. &c. parte. 3. fo. 8. C.

Dei Deici prima poena, quod sit fugitiuus de loco proprio &c. secunda est priuatio suae substantiae. parte. 3. fo. 35. H.

Deitas non est cōmunicabilis creaturae, tamen aliqua similitudo & participatio ipsius cōmunicatur ei. parte. 1. fo. 137. D.

Deitas propriae non est nominabilis a quocunq; creatura, quia est in cōprehensibilis ab ea. parte. 6. fo. 90. H.

Deitas Christi testificata est verbis & factis. parte. 3. fo. 156. C.

Delbora quomodo erat cū Iacob, ipso pgenere in Mesopotamia. parte. 1. fo. 99. C.

Delbora mulier prophetissa vxor Lapidoth, iudicabat Israel &c. quaretur quid habet ista scriptura doctriina vel increpationis vel disciplinae &c. parte. 2. fo. 35. F.

Delectatio non dominus in factura sua, in decore ipsius mundialis fabricae, & in obedientia & in dispositione, & in causis, & in effectibus, & in operibus manuū quibus vror vel quae miror. parte. 3. fo. 226. A. C.

Delectari in domino est de bonitate eius lactari, quae fugitur per cognitionem & amorē. parte. 3. fo. 136. H.

Delectatio in opere est signi habitus generati vel acquisiti. parte. 3. folio. 263. G. Et fo. 324. B.

Delectabile est vnicuique quod cōsonat eius habitui. parte. 3. fo. 476. C.

Delectatio inducit ad fortius operandum & meditandum. parte. 3. fo. 263. G.

Delectatio quae est in sensibus exterioribus, vsq; ad cor redundat: sic cōuersio sensus & motus de corde procedunt ad exteriores sensus. parte. 3. fo. 334. H.

Delectatio proueniens ex sapientia est super laetitiam quae ex vino vel musica, & quare. parte. 3. fo. 429. B.

Delectatio carnalium passionū fortius militat in mēbris nostris quam studia virtutum: quae summa cordis, & corporis cōtinentione acquiruntur. parte. 1. fo. 340. A.

Delectatione carnis qui in occulto peccatoris celat, facile in culpa prauae actionis exorbitat. parte. 1. fo. 319. A.

Delectatio culpae vt nulla nos possit pulsare, dū adhuc carnis corruptibilis pōdere graui fumus, sic viuere non valeamus. parte. 1. fo. 108. A.

Delectatione sinistra viri sancti cōpulsari se sentiunt, ipsa (p quae formae species ad mentem ingrediuntur) disciplina magisterio luminis restringit, ne prauae cogitationē visio lenocinata famuletur. parte. 2. fo. 18. B.

Delectationes corporales in alia vita se habituros, licet aliqui suadentur credat, cōmunitas tamē eorum hoc omnino respuit. Est enim cōtra illud Mat: A saeculo non audierunt, nec auribus perciperunt, quae praeparasti expectantibus te &c. parte. 1. fo. 33. A. Vide etiam Iudeorum traditiones thalmodicas.

Delectatio bonorum in terrenis licet bonis, quare a deo pmisceat amaritudinibus. parte. 3. fo. 144. B.

Delectatio peccati verius dicitur amaritudo. parte. 6. fo. 159. E.

Delectatio praesentis vitae dicitur panis. parte. 3. fo. 62. E. Et dicitur lectulus ibidem. H.

Delectabilium carnis & mundi, indebitus vsus, significatur per po-

tionem vini, quae maximē decipit. parte. 4. fo. 352. D.

Deliri de libro vitae quomodo fieri possit, cum sit idem quod diuina praedestinatio, quae est immutabilis. parte. 1. fo. 200. B.

Deliri de libro quomodo Moyse a domino petiuit, & de quo libro &c. parte. 1. fo. 200. B.

Delibatio quid significat. parte. 6. fo. 25. E. Et fo. 127. B. C.

Deliberatione qui coharet vel coerit cum voluntariis prauis ad terram promissae, vt est mortis, de hoc figura. parte. 1. fo. 250. E.

Deliberare est quoddam dicere. parte. 3. fo. 128. F.

Delicata dicebāt antiqui dijs cōsecrata, quae nūc dicimus dedicata. parte. 2. fo. 100. E.

Deliciae corporales cum non habentur, graue in se desiderium accedunt, cum verō habitae eduntur, comedentem protinus in fastidium per fatietate vertunt &c. parte. 3. fo. 343. H. Et fo. 344. C. Et folio. 375. E.

Deliciae inclinant ad actū luxuriae. parte. 6. fo. 121. D.

Delictum duplici modo dicitur. parte. 1. fo. 221. E. Et fo. 224. H. Et folio. 225. A.

Delictum & peccatū differunt. parte. 6. fo. 88. A.

Delictum deus dedit, sed inultum non deseruit aut enim homo in se poenitens punit, aut deus hae cum homine vindicans percutit. parte. 2. fo. 109. E.

Delicta solent capillis capitis aliquotiens coaptari, plerūq; arenae maris, & quae differentia inter has cōparationes. parte. 2. fo. 238. F.

Delinquere facit populum sacerdos, & intelligit dupliciter. parte. 1. folio. 219. G.

Delinquimus non solum per excessum, sed etiam per voluntatis pessimae desiderium. parte. 4. fo. 201. F.

Delinquentis animi corrigitur per tristitia vultus. parte. 3. fo. 334. E.

Delubra vnde & quid dicuntur. parte. 4. fo. 104. E. Et quomodo ibi dormiebant ad habendū reuelationes in somnis. Ibidem. F.

Demerare quid est. parte. 6. fo. 179. E.

Dem Daemon vel daemonium quid significat &c. parte. 6. fo. 194. E. Et an Hebraicum vel Graecum. Ibidem. G. H.

Dæmones de caelo empyreo ceciderunt in instanti, & videntibus sanctis angelis, & cum foetore peccati proprij, & ad inflammandum homines per tentationē parati. parte. 5. fo. 152. D.

Dæmonum cunctis oribus qui in hoc saeculo dimicant caput est Beelzebub. parte. 4. fo. 394. F.

Dæmones cō quod in eis remanserunt naturalia integra, intellectus perspicacitate & experientia longi temporis, multa sciunt hominibus incognita, & de talibus diuinates, ab eis instruitur, Aliquando etiam dæmones ad dicendum diuinis aliqua vera a deo coguntur &c. parte. 2. fo. 69. C.

Dæmones non nisi virtute diuina pnt a corporibus expelli immediate, vel mediābus sanctis angelis, qui frequēter in talibus sunt exequutores voluntatis diuinæ. parte. 2. fo. 81. A.

In dæmones nulla res sensibilis aut virtus corporalis, potest aliquid agere directē vel indirectē, cum sint omnino spirituales substantiae, quae quod possint ad aliquid cōpelli, nec cōsequens ab obfessus corporibus expelli. parte. 2. fo. 81. A.

Dæmones cum sint intellectuales simpliciter, non possunt habere corpora sibi vnita, nec vlla corporalis creatura potest in eis aliquid quam facere impressionem. parte. 2. fo. 80. H. Et fo. 81. A. B.

Dæmon permixtus potest virtute propria facere ignē cadere de caelo, sicut & Antichristus ante diem iudicij faciet ignem de caelo descendere. parte. 2. fo. 155. G. Item parte. 6. fo. 259. F. G.

Dæmones propriae virtuti dimissi, possunt facere ea quae causari possunt sunt ex motu locali, & cōsequenter ignem de caelo aere in caelum mittere, & ventum turbis cōmouere. parte. 3. fo. 8. C.

Dæmon dicitur principium viarum dei, quia inter creaturas angelica est prima &c. parte. 3. fo. 78. A.

Dæmones in quibus remanserunt naturalia integra, & in quibus conueniunt cum angelis sanctis sunt de militia caeli, cō quod volitant per caelum aereum. parte. 4. fo. 47. G.

Dæmones ceciderunt in hunc aere caliginosum, quomodo & quare ibi sunt, post iudicium autem detrudentur in infernum. parte. 6. fo. 225. D. Et fo. 237. H. Item parte. 3. folio. 423. B. Item parte. 1. fo. 27. C.

Dæmones si haberent corpora sibi naturaliter vnita, sicut dixit Apuleius, quod sint animalia corpore aerea, non esset impossibile quod res corporales in eis facerent impressionem ratione corporum, sed aliter sentit fides & philosophus. parte. 2. fo. 288. C. Item parte. 4. fo. 296. H.

Dæmones aerea dicitur animalia, quia corporum aereorum natura vigent, nec per mortem dissoluntur, quia praevalet in eis elementum aërius ad faciendum quam ad patiendum &c. parte. 1. fo. 27. C.

Dæmones quidam nostri nō putant cælestes vel supercælestes angelos fuisse. parte. 1. fo. 27. C
 Dæmones nō sunt æquales in virtute naturali. parte. 5. fo. 106. G.
 Et singulæ eorum curiæ habent capita & principes suos. parte. 4. fo. 394. F
 Dæmones superbiæ fastu elati oēm militiæ suæ paraturam ascribunt propriæ virtuti. parte. 1. fo. 332. A
 Dæmones virtum virtute melodiæ possunt expelli de corporibus obsessis: Arguitur Pro & cōtra, cum responsiōe & solutionib⁹ argumentorum. parte. 2. fo. 80. G. H. Et fo. 81. A. B. C. D
 Dæmonis potestas tanta est, q̄ nulla virtute hominis, carminib⁹ herbis, lapidibusq̄, characteribus, & similibus pōt astringi, licet aliquando hoc fingat, vt homines talibus intentos, in errorib⁹ detineat. parte. 3. fo. 79. B. Item parte. 2. fo. 288. C
 Dæmones & si aliquando ab obsessis corporibus recedunt, ad deportationem aliquorum lapidū & huiusmodi: nō fit virtute talium, sed dæmones hoc fingunt voluntarie, vt teneant homines in errore. parte. 2. fo. 282. D
 Dæmones quibus est permissa potestas magis nocēdi in tenebris &c. & nomina ipsorū sunt Deber & Quereb, & quid de hoc tenendum sit. parte. 3. fo. 224. C
 Dæmones cōmuni apparēt magis in tenebris & in solitudine, quā in luce vel societate, quia spiritus sunt renebrarum, & p̄ pacta occulta & priuata, & nō per signa publicè iusticiæ faciūt quod, & faciunt quare. parte. 1. fo. 304. H
 Dæmones per pacta cum diuinis inita tacite vel expresse, aliquādo coguntur à deo ad dicendum vera. parte. 2. fo. 69. C
 Dæmōes solent pleriq̄ gentiliū colere ne officiat, & alios exhortare vt proficiant. parte. 4. fo. 126. A
 Dæmones multa dicit hominib⁹ incognita, vnde & propter qd̄ &c. parte. 2. fo. 69. C
 Dæmones à deo permissi possunt hominibus aliquas veritates reuelare, & quomodo & qualiter. parte. 1. fo. 301. H
 Dæmonibus non est credendum, etiā si vera dicant, & quare. parte. 5. fo. 92. H. Item parte. 6. fo. 113. A. Item parte. 4. fo. 73. B. Itē & si verum est quod dicit, ex fine tamen mendacium iudicatur quia dicit vt decipiat &c. parte. 2. fo. 422. C
 Dæmones dum malefici per incantationem eorum aliquid efficere conantur: discurrunt per mundum, & subito semina eorū de quibus hoc agitur, asserunt. parte. 1. fo. 138. A
 Dæmones concubitus exercentes, vulgus vocat incubos, & quomodo per eos generatio contingat. parte. 1. fo. 52. A
 Dæmonum filij per eorum administrationem nati, quomodo tā proceræ naturæ erant, vt alij homines quasi locustæ videbantur in comparatione eorum. parte. 1. fo. 52. A. B
 Dæmonum virtute qua magi vruntur, vtrū potuit fieri cōuersio virgarum in dracones: Arguitur contra cum responsiōe & solutione argumenti. parte. 1. fo. 138. C. D
 Dæmōes pro voluntate sua per linguā hominis diuersa possunt formare verba, & sic arrepticij aliquando loquuntur idioma ignotum sicut, purus laicus latinū: quod est manifestum signū demoniaci. parte. 5. fo. 35. A
 Dæmōes possunt cōmouere humores interiorum sensuum & exteriorum, & sic possunt ad organa sensuum aliquas formas reducere, ac si venirent ab extra, non solum in dormientibus, sed etiam vigilantibus &c. parte. 1. fo. 138. D
 Dæmonum operatio quædam est in ministerio presentæ: quæ artibus quibuslibet ad his qui se dæmonibus mancipauerunt, colligitur, & nunc per fortes, & nunc ex contemplatione fibrarum, & huiusmodi præstigijs comprehenditur & intelligitur. parte. 1. fo. 306. D
 Dæmones (quorum virtute vtuntur magi) non habent potestatem super aliquod corpus, quod est minus grano hordei seu leuciculi: vt dicitur aliqui Hebræi: sed apparet in rauidabiliter dicitur parte. 1. fo. 140. D. Et lucidius fo. 141. B. F. G
 Dæmonis operationem possunt impedire res sensibiles: quia possunt aliquam dispositionē facere in corpore humano, propter quam est minus dispositum ad patiendum à dæmone. parte. 2. fo. 288. B
 Dæmon antequam caderet per peccatum, licet esset superior homini, deprauatus tamen per peccatum factus est inferior, & cecidit quodammodo in bestialem mōstruositatem: vnde & in animalibus monstruosis solet apparere &c. parte. 3. fo. 77. G
 Dæmones vt frequēter apparet hoib⁹ in forma brutorum, sicut Eugi specie serpētis, & signant p̄ Amalechitas &c. parte. 2. fo. 96. C
 Dæmones permittit aliquando dare responsa deus idololatris, q̄ ex malicia sua demerent, qd̄ sicut in erroribus nutriantur: & talia

responsa aliquando sint vera. parte. 2. fo. 53. B.
 Dæmones gaudent sanguine. parte. 1. fo. 241. E
 Dæmones semper sitiunt secum trahere plures. parte. 3. fo. 335. C.
 Dæmones quosdam esse malos constat, qui inuocati à magis, alij sunt eis ad malum non ad bonum. parte. 1. fo. 302. E.
 Dæmones ad male dicendum inuitantur, non ad benedicendum. parte. 1. fo. 302. B
 Dæmonia proiecta de superioribus in hoc mundo, prauis superiorum operibus delectantur. parte. 3. fo. 78. B
 Dæmones de celo abiecti sunt p̄ superbiā: ideo oportet illuc homines venire per humilitatē. per viā cōtrariā. parte. 5. fo. 55. G
 Dæmon in peccato luxuriæ maxime delectatur: quare & quomodo. parte. 3. fo. 77. H
 Dæmones cum omni peccato gaudeant, præcipue tamē fornicatione & idololatria, & quare. parte. 1. fo. 246. B
 Dæmōes circueuntes quærit quomodo vniūquēq̄ mysterijs suis consecrent. parte. 1. fo. 311. C
 Dæmones vnumquēq̄ p̄tendit, illis affectib⁹ animæ laqueos tradentes, quibus nos senserint egrotare. parte. 1. fo. 319. A
 Dæmones diuersi tentant de vicij diuersis, & sic diuersimode nominantur ab effectu. parte. 3. fo. 224. D. Item parte. 5. fo. 55. B
 Dæmones singuli si per singula genera peccatorum ascribuntur, quid mirum, cum scriptum sit in vno homine integram fuisse legionem. parte. 2. fo. 18. G
 Dæmones tentant ex inuidia homines, licet nō ignorent eorum peccata in futuro crescere ex hominū dānatione. parte. 1. fo. 42. G
 Dæmones propter odium quod habet aduersus nos, dū nō possunt nocere nobis in persona, cupiūt nocere in substantia. parte. 5. fo. 32. D
 Dæmones nos tentant de tribus. parte. 2. fo. 76. H
 Dæmones ante aduentū Christi, quieti & securi animas possidentes regnabant: sed vbi gratia & misericordia apparuit, & docuit vt liberaretur & imaginem suam anima quæq̄ suscipiat, anq̄ possidet, flores ad pugnam prouocantur. parte. 2. fo. 17. E
 Dæmōes quāntis putas agi tormētis, si quæ videat videri oia sua, & dare paupib⁹, & tollere crucē suā, & seq̄ Christū. parte. 1. fo. 322. D
 Dæmon virtutis lachrymis poenitentiæ fornicatoris, cum ad pudicitiam cōuertitur, vel de superbia ad humilitatem, de luxuria ad parsimoniam, ibidem.
 Dæmones videntes se sanctos homines impedire non posse per apertas tentationes: per malicias occultas sub specie boni quærunt impedimētū: & de hoc figura & exemplū. parte. 2. fo. 260. H
 Dæmones sicut se ingerunt peccatoribus, vt faciant eos ruere de peccato in peccatū, sic refugium quādo vident peccatōrē à deo exaudiri & liberatum. parte. 3. fo. 94. G
 Dæmonum inuidia qua cessant aliquando à tentatione hominū est, vt homines decipiant. parte. 4. fo. 161. D. Et fo. 378. H
 Contra dæmones viriliter pugnare non potest qui mundi dulcedinem nescit declinare. p̄ parte. 2. fo. 78. A
 Dæmones & homines mali nituntur impedire bonos in processu virtutis, sed cum dei adiutorio à bonis superantur: & de hoc, si gura. parte. 1. fo. 300. H
 Dæmones lites suscipiant & contentiones, & tela nequitia parant contra fideles: & significantur per Emim. parte. 1. fo. 332. A
 Dæmones qui assilunt fideles, suis eos tentationibus impugnant, significantur per Aegyptios. parte. 1. fo. 362. D
 Dæmones festinant ad destruendum bonorum operum initia, vt sic sequens fructus impediatur, significantur per locustas saliantas, ad corrodendum viridia. parte. 2. fo. 144. D
 Dæmones qui fideles Christi semper desiderāt mergere in cœnū victorum, significantur per principes qui Ieremiam miserunt in lacum. parte. 4. fo. 161. E
 Dæmon qui est caput omnium malorum: significatur per veruicem. parte. 1. fo. 375. D
 Dæmon sub similitudine ceti, qui est animal maximum & marinum, ostenditur omnibus creaturis terribilis. parte. 3. fo. 78. H
 Dæmones significantur per scribas & pharisæos, & q̄re. parte. 5. fo. 210. H
 Dæmones significantur per Sabeos. parte. 3. fo. 7. H. Et etiam per Chaldeos. ibidem.
 Dæmonibus cōgruit interpretatio Assiriorum, i. sublimium, & Philistinū, i. cadentium: & quare. parte. 4. fo. 25. H. Itē parte. 2. fo. 76. D
 Dæmones volucres cæli dicuntur, & quare. parte. 5. fo. 97. E. Item parte. 6. fo. 126. F. Item parte. 4. fo. 102. H. Item parte. 2. fo. 119. H
 Dæmones per Philistinos figurantur, qui ante aduentum veri Dauid superari non potuerunt & cetera. parte. 2. fo. 83. A. Et fo. 96. H.

Dæmon per

Dæmon p̄ Saul significatur, & quare. parte. 3. fo. 91. D. Et fo. 92. B. Et fo. 119. D
 Dæmon dicitur spiritus domini, & quare. parte. 2. fo. 80. F
 Dæmones significantur per Aethiopes, & quare. parte. 4. fo. 52. H. Et fo. 394. A
 Dæmō significat per vulpem. parte. 1. fo. 294. G
 Dæmonis dolositas qua quærit hominū prelatū vel doctorē gladio peccati mortalis occidere: & sic eū infamare &c. significatur per triphonem &c. parte. 4. fo. 453. H
 Dæmonis p̄suasionibus vir sapiēs & bonus nō acquiescit, sed magis repellit. parte. 4. fo. 433. D
 Dæmones, an ex prophetis, q̄ temp⁹, locū & modū veniendi ipsi⁹ Christi determinauerāt, sciebāt ipsū esse Christū. parte. 5. fo. 92. B. C
 Dæmones si Christum deum esse cognouissent, an Iudæos ad eū crucifigendū induxissent. parte. 5. fo. 93. D. G. Et fo. 138. C
 Dæmones credebant aliquando Iesum esse filium dei, & rursum nō credebant, & quare. parte. 5. fo. 32. B
 Dæmones in terris dñm cernētes, se cōtinuo esse iudicandos credebant. parte. 5. fo. 92. A
 Dæmones magis suspicati quā nosse Iesum esse filium dei credēdi sunt. parte. 5. fo. 32. B
 Dæmon qui Iesum tentauit, acutioris ingenij fuit quā ceteri, nec tamē eū filium esse potuit cōprehendere. parte. 5. fo. 32. C. Et fo. 32. C
 Dæmon quare lunaticos magis vexat in nouis lunationibus quā reliquis temporibus. parte. 5. fo. 54. G
 Dæmones quare permittit Christus in porcos intrare, & præcipitare eos in mare. parte. 5. fo. 32. D
 Dæmones multo minus possunt nocere hominibus qui nec peccatoribus. Et quib⁹ nocere possunt. parte. 5. fo. 32. B. Itē parte. 4. fo. 73. B
 Dæmōes de obsessis corporib⁹ solēt exire, nō solū cū afflictione corporis sed cū mutilatione alicui⁹ mēbris. parte. 5. fo. 92. C. D. Et fo. 138. D.
 Dæmō si alicui⁹ corp⁹ p̄turbet & sopiat mētē, adhibeant multæ orationes, multæ exoresitantiū orationes: & si penit⁹ expelli nō poterit: tributari⁹ tamen sit &c. parte. 2. A. B
 Dæmones per deuotā orationē debellantur. parte. 2. fo. 295. G
 Dæmones & si portēt seculū ignē suū: tamē reparant se torqueri & affligi, quādo eijciunt, ne obsessis nocēat, & quare. parte. 5. fo. 32. D
 Dæmōes p̄pter multitudinē dicunt gētes vniuersæ. parte. 1. fo. 246. A
 Dæmōes aliquādo in monumētis habitāt, & quare. parte. 5. fo. 32. C
 Dæmonū hospitiū sit quicquid in hoc seculo p̄pter honores & diuitias laborat, quas postq̄ cōsequitur est tradit se luxuriæ & voluptatibus. parte. 4. fo. 394. A
 Dæmōes tāto præcipites descendēt, quāto nos ardēt⁹ ascēdim⁹: cōuersatio ergo nostra semper in cælis sit &c. parte. 1. fo. 287. F
 Dæmones inter nos habitāt vsq̄ ad iudiciū, & quare. parte. 5. fo. 32. D
 Dæmones, quia sciūt qd̄ tēp⁹ eorū hoc præterit seculū cōtinet, ideo diaboli dñs nō remouit a principatu hui⁹ seculi, & nō vult ante tēp⁹ à p̄positi sui intentionē violētē abstrahere. parte. 1. fo. 302. F
 Dæmōes sūt exequutores diuine iusticiæ in inferno. parte. 4. fo. 300. H
 Dæmonū poena augetur per dānationē hoim malorū, sicut p̄ salutē hoim auget ḡl̄ia sētorū angelorū, & tñ ad peccatum homines incitare non cessant &c. parte. 1. fo. 42. F
 Dæmones qd̄ pri⁹ blandiendo carnalibus persuaserūt vt seducerēt, suriose à peccatorib⁹ expecti vt cruciēt. parte. 1. fo. 370. F
 Dæmon Vide etiam in diabolus.
 Dæmoniaci vel mente capti non sentiūt si vulnerātur, quia carēt naturalibus sensibus. parte. 1. fo. 288. E
 Dæmoniaci possunt multa agere & pati quæ nō possunt alij. parte. 5. fo. 39. G. Et fo. 147. D
 Dæmoniaci & furiosi post curationem nō pmouētur in ecclesiā dei. Et vnde hoc accipitur. parte. 5. fo. 98. H. Et fo. 147. H
 Dæmōsthene orator clarissim⁹: Echinē oratorem eloquentia superat, & ab eo bestia appellat, & quare. parte. 1. fo. 112. H. Et fo. 21. B
 Denarius numerus est prim⁹ limes numerorū, & sequētes numeri cōponūtur ex denario pluries sumpto &c. Ideo denarius bene significat vniuersitatē. parte. 5. fo. 76. F. G. Itē parte. 6. fo. 124. A. C
 Itē parte. 4. fo. 349. H. Et fo. 363. F. Et fo. 415. B. Itē parte. 2. fo. 68. C
 Denarius dicitur eo quod valebat decem nummos vsuales. parte. 6. fo. 249. F. Et continere in se regis nomē & imaginē consuevit. parte. 2. fo. 136. A. Item parte. 1. fo. 183. C
 In denario numero terminātur verba legis, Denarius em̄ ex octo nario cōstat & binario, vel ex septenario & ternario vel ex senario & quaternario: Et horū singulorū mysteriū parte. 1. fo. 342. F
 Denarius æternę vitę quatuor partibus fundatur. parte. 5. fo. 96. E
 Denarius superna premia designat, vbi humana natura in vtracq̄ substantia sua immortaliter subleuata, in diuinæ visionis præsentia lætatur. parte. 1. fo. 187. A
 Denarius potat multitudine adhaerentium apostolis ad sequē-

dum Christum &c. parte. 4. fo. 415. B
 Denominatio tribus, fit ex parte patris & non matris. parte. 1. fo. 10. 17. 4. G
 Dentes pro verbis accipiuntur. parte. 1. fo. 258. B. Et fo. 353. A
 Denescibum ad interiora traiciunt. parte. 1. fo. 377. D
 Dentium diuersum est officium, & illius moralitas. parte. 4. fo. 10. 183. G.
 Deordinatio non potuit esse in virib⁹ inferioribus nisi prius esset in ratione. ideo serpens non tentauit primò de comestione, sed de restrictione præcepti. parte. 1. fo. 40. D
 Deordinatio partis irascibilis primò & maxime apparet in homicidio, secundò in quibusdam alijs quæ procedunt ex rancore & odio. parte. 1. fo. 352. B
 Depositiū accepimus à deo animam nostrā & corpus, & quod est depositum maius, animæ tuæ imaginem & similitudinē suā commendauit, hoc tam integre restituendum est quā si à te cōstat esse susceptum. parte. 1. fo. 222. H
 Deprecatio siue exhortatio iustorum potēs est apud deum quia relaxat, vel saltem temperat peccata comminatum. parte. 3. fo. 10. 402. F
 Deprecatio modus est incidere inclinatio capite, & quādo liberantur caput eleuare. parte. 1. fo. 261. C
 Deputati diuino cultui & studio debent prouideri de victu & vestitu ab his qui habent curā gerere ciuitatis, siue cōtatis. parte. 1. fo. 114. H. Vide in seruientes communitati.
 Derisio humana illi facit deo proximum, quæ ab humanis prauitatibus vitæ innocentia seruat alienum. parte. 3. fo. 29. F. H
 Derisor ille etiā dicitur qui contempnit videre dicta antiquorū, & creditur inire sapientiam per ingenium suum. parte. 3. fo. 10. 322. G
 Derisor sapientiam quam quærit non inuenit, quia & si aperte cōtra illius stulticiam disputādo incedat, nescit intelligere quæ dicitur. ibidem. E
 Derisus quid est. parte. 3. fo. 148. A
 Descensus pluuie & modus imperatiouis per Heliam, prophetā Def est diligenter notandus. parte. 2. fo. 156. D. E
 Descensus ignis super sacrificia & illa cōsumens, fuit à deo: quod fuit signū acceptationis diuinæ, sicut de sacrificio Abel; & de sacrificio Helie in monte Carmeli. parte. 1. fo. 203. H.
 Descriptio qua describatur vniuersus orbis, primū incepta est in Iudæa, quæ postq̄ cōsequitur est tradit se luxuriæ & voluptatibus. parte. 4. fo. 394. A
 Descriptio facta tempore Augusti Cesaris non fuit solū secundū numerum personarum sed etiā genealogiarum, vt sciretur numerus determinatus nobilitatis & ignobilitatis. In qua proficebatur dupliciter se esse subiectos Romano imperio, scilicet scripto & facto &c. parte. 5. fo. 129. D
 Desiderare solent homines quatuor. Primò, prosperitatē domus suæ. Secundò in microrum suorum depressionē. Tertio, famæ celebritatem. Quarto dominij & honoris sublimitatē. parte. 1. fo. 364. C. D. Et horum contraria refugiant, ibidē. G. H. Et fo. 365. C. D
 Desiderare solent homines prosperitatem domus suæ: quæ consistit in sœcunditate prolis & abundantia temporalium bonorum. parte. 1. fo. 364. C
 Desiderare scientiam & actum docendi non est malum, imo meritorium: sed desiderare nomen tantum, hoc est malum & singulare peccatum. Sed si desideret nomen autoritatis magisterij ad hoc quod scientia iam habita quis possit melius vti, non est malum &c. parte. 5. fo. 71. B
 Desiderium propriè loquēdo est rei non habitæ, sicut delectatio est rei presentis. parte. 4. fo. 49. D. F
 Desiderium oratio est: nec vnquam definit orare, qui non definit amare: charitas clamor est. parte. 5. fo. 139. B
 Desiderium bonum est oratio, & si continuū est desiderium, continua est oratio. parte. 6. fo. 113. A
 Desideriū & concupiscentia quomodo differūt. parte. 3. fo. 264. A
 Desiderium omne pœna est, dum differtur. parte. 3. fo. 25. B
 Desiderio hominis est tardū, quod citius est deo. parte. 3. fo. 415. E. B
 Desiderantis mos est frequenter repetere ex quæ tantis precibus orat parte. 3. fo. 204. E
 Desiderio nimio tēp⁹ longū videtur, & si breue. parte. 3. fo. 276. A
 Desideriorum finis inter ea quæ honestè desiderantur sunt, vitæ, salus, gloria, pax. parte. 6. fo. 58. F
 Sicut desiderium est bonū nō habitū, ita delectatio est boni adepti parte. 3. fo. 322. C
 In desiderijs est omnis ociosus. parte. 3. fo. 332. E
 Desideria terrena prauitencia & punctiōes victorum pullulant in-

corde negligentium. Ibidem.
 Desideria spiritalia dicitur ardere, frugesque carnalia. pte. 3. fo. 267. F.
 Desiderium perspicuendae veritatis non est improbandum, sed ad ordinem reuocandum, ut a fide incipiat, & bonis operibus nitatur peruenire quo tendit. parte. 1. fo. 91. F.
 Desiderium caelestis vitae significat balis, cuius tanta est causa, ut perfecti viri se quotidianis diluant lachrymis, & gaudium interuinae quietis, quod viuendo non valent, suspirando degustant. parte. 1. fo. 196. E.
 Desiderium quo angeli desiderant, prospicere, non importat expectationem non habiti, sed continuationem habiti. parte. 6. fo. 217. H.
 Desiderium fruitionis diuinae in presenti habet aliquid afflictionis ratione dilationis, & habet aliquid delectationis, propter spe consequendi optatum. parte. 4. fo. 50. A. B.
 Desiderium Iacob pro sepultura, ut sepeliretur in terram promissionis cum Abraham Isaac vnde fuit. &c. Forte vidit spiritum quod Christo resurgente, resurgente multi sancti, iam defuncti, & sperabat cum ipsis resurgere. parte. 1. fo. 115. B.
 Desperatio est qua quis penitus diffidit de dei bonitate. pte. 6. f. 7. A.
 Desperatio vnde oritur, & est blasphemia in spiritu sancto. parte. 1. fo. 45. F.
 Desperatione nihil execrabilius. parte. 3. fo. 332. A.
 Desperantes propter magnitudinem peccati, iam ex damnatione peccati tales habere credendum est, quia huiusmodi affectiones mentis habent, ut se non humiliter ad petendam veniam. parte. 5. fo. 23. B.
 Desperatum non est in aduersis, sed semper de dei auxilio confidendum parte. 1. fo. 299. A. D. Et fo. 324. B.
 Desperans nubibus comparatur, & quare. parte. 3. fo. 21. E.
 Desperare iuste est praesentis vitae bona aeternitatis electione deserre. parte. 3. fo. 22. D.
 Desperatio Cain & eius fuga, & quomodo dupliciter glossatur & intelligitur. parte. 1. fo. 45. H.
 Despicere consuevit bonos qui arbitratu se despici, & ex suspitione contemptus ad indignationem profilit & contumelias ingerit. parte. 3. fo. 39. A.
 Despicendus non est qui non simpliciter amat, & si quid inepte agat. parte. 3. fo. 319. F.
 Destruccio Chaldaeorum per Medos & Persas fuit dictata per digiros scribentibus in pariete, Et quod per hoc figuratur. parte. 4. f. 306. G. H. Et fo. 307. B.
 Destruccio Hierusalem per Titum & Vespasianum post resurrectionem anno. xliij. ponitur in. ix. capitulo. Danielis. parte. 5. fo. 193. H.
 Detectio criminum indebita fit duodecim modis. Et enumerantur. parte. 1. fo. 246. C.
 Deterioribus displicent saepe facta vel dicta meliorum, quia intellegi non valent, sed eo ab eis non temere reprehenda sunt, quo apprehendiveraciter non possunt. Saepem aliquid a maioribus difpenfatoriae agitur, quod a minoribus error putatur. Saepemultra a fortibus dicuntur, quae infirmi diiudicant, quia ignorant. parte. 3. fo. 103. B.
 Determinatio vitae humanae post diluuium non ponitur cum dicitur. Eruntque dies illius. cxx. anno. v. quia multi diuinus faus vixerunt post diluuium & c. parte. 1. fo. 50. F.
 Detraccio quid est. parte. 6. fo. 218. E.
 Detractor & susurro quod differunt. parte. 6. fo. 6. C.
 Detraccio quando est peccatum. parte. 1. fo. 103. C. D.
 Detraccio aliquando diffamato vitis est, detractoribus vero semper danabilis & periculosa. parte. 1. fo. 285. A.
 Detractionis vicio periclitatur totum penes genus humanum. parte. 3. folio. 332. B.
 Detraccio est vitanda, & quare. parte. 6. fo. 6. C.
 Detraccio phibet in se comedere sanguis animalium. parte. 1. fo. 244. H.
 Detractionis modi duodecim &c. Et enumerantur. parte. 4. f. 309. H. Et fo. 311. C. D. Item parte. 1. fo. 246. D.
 Detractorum triplex malignitas, quia aut benedictus oblatrant, aut auctoris pueriam intentionem affirmant, aut veteres modis magis ingeniosos aestimant & praeponeos iudicant. parte. 1. folio. 20. B.
 Detractorum tres conditiones sunt. Sunt enim venenosi in corde, dolosi in ore, & perniciosi in opere. parte. 2. fo. 2. E.
 Detractores vix possunt cognosci, eo quod in presentia vngunt, & in absentia grauius pungunt. Et significatur per cyniphe. parte. 1. fo. 139. H.
 Detractor aliquando indit a commendatione psonae, cui vult detrahere, ut per ea inclinet corda audientium ad credendum, quod in dicendo mala de illa persona non moueat odio &c. parte. 1. fo. 287. B.
 Detractor omnis eradicabitur, & despectu inopemque a cunctis bonis operibus mors illi inueniet, quae hic alienae vitae exquirendo crimina detractionis suae laqueo occupauit. parte. 3. fo. 431. B.
 Detractores pessimi apud magnos accusantes nequiter innocentes & eorum poena consumibilem impetrantes significantur per accusantes inique regi Lemia. parte. 4. fo. 161. H.
 Detractores porcis quos daemones intrauerat comparantur, qui tamquam porci palcutur immundicijs aliorum, & grunniunt contra viam bonorum. parte. 5. fo. 147. H.
 Detractores signantur per Palestinos, qui interpretantur ore contundentes & ore contusi, qui ore suo maledictio contundunt famam bonorum. parte. 4. fo. 168. D.
 Detractores & adulatores quantum sunt periculosi principibus, habetur exemplum in Dauid, qui ore suo maledictio contundunt famam bonorum. parte. 4. fo. 168. D.
 Detractores & adulatores quantum sunt periculosi principibus, habetur exemplum in Dauid, qui ore suo maledictio contundunt famam bonorum. parte. 4. fo. 168. D.
 Detractorum plaga significatur per plagam locustarum, qui rodere studet vitam & famam bonorum. parte. 4. fo. 366. H.
 Detractores se inuicem comedentes significantur per locustas, quia alienos fructus inuicem comedunt. parte. 3. fo. 200. B.
 Detractores canibus comparantur, qui contra quemlibet ignorantum canisq; bonum oblatrant. parte. 1. fo. 20. B.
 Detractor scorpionum assimilatur. parte. 1. fo. 2. E.
 Detrahes & obreccas, si est in eo gratia sancti spiritus recedit ab eo post obreccationem. parte. 1. fo. 285. E.
 Detrahente si hilari vultu audieris, tu illi das fomitem detrahendi. parte. 3. fo. 333. E.
 Detrahentium linguas quo modo cōpescēda sunt. parte. 6. f. 237. A.
 Detrahere superiori est caput radere secundum morale sensum &c. parte. 1. fo. 251. H.
 Detrahentium in rebus exterioribus ad salutem corporalis vitae sicut rationabiliter ordinatur. Sicut rationabiliter ordinatur detrahentium vitae corporalis ad salutem animae & gloriam dei, & detrahentium boni particularis ad bonum commune &c. parte. 1. f. 360. B.
 Deuotio quid est. parte. 3. fo. 274. D.
 Deuotio potissimum consistit in oratione. parte. 5. fo. 170. C.
 Deuotio ut sit perfecta requiritur in vtriusque vita. parte. 3. fo. 274. F. Deuotionis signa exteriora in actiua vita & contemplatiua. Ibidem. D.
 Deuotionis signa intrinseca & per modum causae & per modum effectus. Ibidem. E.
 Deuotionis sanctae regula. parte. 3. fo. 193. A.
 Deuotione cōcernentia, siue ad eam pertinentia, quaedam consistunt in actibus exterioribus, & pertinent ad deuotionem dispositiue quaedam etiam ad intensiōem affectus. parte. 3. fo. 274. G. H.
 Deuotionis pie actus vel gressus, ordines sunt lapidum politorum, quibus in corde nostro dilectam deo habitationem construimus. parte. 2. fo. 244. C.
 Deuotus homo aliquando non solum praevalet diabolo in morte contemplationis, sed etiam in capto actiōis. parte. 4. fo. 450. D.
 Deuotior tantum, ut dignum est, sit in diuini officij quatuordecim praeratus est ceteris. parte. 2. fo. 199. B.
 Deuotio est tunc (in fallor) ois populi? Israeliticus cum sacerdotibus & leuitis, magistris, suis, ex quo egressi de Aegypto nusquam reperitur fuisse in celebratione Pasche, quae post transmigrationem de quo scribit Esdra. parte. 2. fo. 249. A.
 Deitas an & quod sit nominabilis a creatura, licet sit incomprehensibilis. parte. 6. fo. 89. H.
 Deitatis non esse principis, nisi esset ipse noster mortalitatis. parte. 3. folio. 266. B.
 Deus vel dominus diuersis literis Hebraeorum scribitur. Quando enim sub signo tetragramato scribitur, nulla dubitatio est, quin de deo vero dicatur, quando vero de communibus literis, incertum est, an de deo vero, an de quolibet alio dicatur. parte. 1. fo. 303. B. C.
 Deus est nomen incommunicabile secundum rem, est tamen communicabile per similitudinem. parte. 3. fo. 381. G.
 Dei nomen Vide in Ego sum, & in Tetragramaton.
 Deum diabolus nominauit primum in Genesi. parte. 5. fo. 138. A.
 Deum esse an & quod, & a quibus sit creditum. parte. 6. f. 155. C. Et f. 158. G.
 Deum esse, cum sit per se notum, & eius notitia inserta est naturaliter menti humanae, quod dicere potuit Pharaon. Nescio dñm. parte. 1. fo. 134. D. Et fo. 135. D.
 Deum exprimeret perfectio sermo non possumus, humanitatis nostrae modo quasi infantiae imbecillitate praepediti, cum aliquando balbutiendo resonamus. parte. 1. fo. 162. F.
 De deo intelligimus quae loquimur? non valent, & multa recte loquimur quae intelligere, non sumus idonei. parte. 6. fo. 133. F.
 Deus in presenti nominatur a nobis pluribus nominibus, quia nominamus eum sicut cognoscimus. In cognitione dei deuenimus ex praesentibus creaturarum quae sunt plures & distinctae, sed in patria dei videtur se ipsum, & sic notat vno simplici nomine. parte. 4. fo. 421. G.
 Deus vnus

Deus vnus

Deus vnus est in essentia, trinus in personis quod hoc a Moyse exprimitur. parte. 1. fo. 29. G. H.
 Deus dicitur tribus modis, natura, adoptione, & falso. parte. 5. folio. 217. E. F. Item parte. 6. fo. 45. A. Item parte. 3. fo. 155. E.
 Deus aliquando nuncupatur dicitur, aliquando essentialiter. Et quod do parte. 1. fo. 137. B.
 Deus solus qui exordium non habet, verae essentiae nomen tenet. parte. 1. fo. 127. A.
 Deus est principium simpliciter primum & intellectualis naturae, parte. 5. fo. 185. H.
 Deus est dominus dicitur viuere, quia est vita praesentia, & omnia viuunt in eo. parte. 2. fo. 121. G. Item parte. 3. fo. 136. A. Item parte. 4. folio. 330. D.
 Deus lux est quam non capit locus, vox quam non capit tempus, odor quem non spargit flatus, sicut, quae non minuit edacitas, amplexus quae non diuellit saretas. parte. 6. fo. 229. A.
 Deus, solus est lux per essentiam, & quare. parte. 5. fo. 210. H. Et fo. 211. H.
 Deus est intellectualis natura, ut ab omnibus sanctis & prophetis tanquam manifestum supponitur, & in ipso ponitur verbum, non tamen ad similitudinem verbi largi dicitur. parte. 5. fo. 185. H.
 Deus est charitas, non quod sit charitas mouens immediate voluntatem humanam ad actum diligendi sine habitu medio, sed deus mouet ipsam voluntatem ad actum diligendi merito in parte habitum charitatis in se ipsum. parte. 6. fo. 233. C. D. Et fo. 234. C.
 Deus per suam essentiam omnia perfecte representatem cognoscit res & non per formam extraneam a rebus acceptam. parte. 3. f. 363. H.
 Deus seipso finit, & quietat in seipso, quod est proprium eius. parte. 5. fo. 40. F.
 Deus circumspicit omnia & vbique. parte. 3. fo. 401. C.
 Deus vbique totus, & semper est, dicitur tamen sedem habere in caelo, & quare. parte. 2. fo. 102. B. E. Et fo. 106. A.
 Deus est vbique per essentiam & praesentiam; essentiam in caelo speciali modo, per apertam visionem. parte. 3. fo. 239. G.
 Deus in parte non est; quia vbique est, & minus inuenitur si in parte quaeritur. parte. 3. fo. 47. F.
 Deus est praesens vbique tripliciter, sicut aliquid dicitur esse alicubi tripliciter, vno modo per potentiam, sicut rex est in toto regno. Alio modo per praesentiam, sicut rex, est in aula sua. Tertio modo per essentiam, sicut rex est in suo loco determinato. Sic deus praesens est vbique hoc triplici modo &c. parte. 5. f. 187. D. Item parte. 6. fo. 228. G.
 Deus est vbique per diuinitatis praesentiam, sed non vbique per inhabitationis gratiam. parte. 6. fol. 38. B. Et fol. 67. A. Et fol. 364. A.
 Deus an & quomodo a nobis videatur in hac vita. parte. 6. f. 233. B.
 Deus inuisibilis est ab omnibus in natura, videtur autem cum vult, & sicut vult, non sicut est, sed quali specie vult apparere. In futuro vero, videbunt eum filij sicut est. parte. 6. fo. 117. E.
 Dei substantiam nec hominum, nec angelorum, sicut est, quisque videre potuit. parte. 1. fo. 202. E.
 Deum cōspici in claritate sua in regione beatitudinis dixerunt quidam, sed in natura non videri, sed non est aliquid claritas, aliquid natura. parte. 1. fo. 203. B.
 Deus quando iudic mortaliter praebetur aspectibus, sic exhibebatur, ut non in eis vilo sensu corporis sentiretur diuina natura. parte. 1. fo. 202. E.
 Deum apparuisse hominibus, siue visibiliter carnalibus oculis, siue inuisibiliter prophetis visionibus, per subiectam creaturam intelligendum est. parte. 5. fo. 188. E. Item parte. 1. fo. 175. A.
 Deum nullus dignè consistere vel videre potest, nisi cuncta terra & mortalia vicia deponat. parte. 1. fo. 127. B.
 Deum vident quidam, vel ad quosdam descendit in nubem ad alios autem descendit in caliginosa nube, & quae differentia illa habeat parte. 1. fo. 163. A.
 Deum nemovideat, nisi prius deo appareat, sol enim sua luce facit nos videre, ita & deus. parte. 3. fo. 172. A.
 Deum cum nemo vidit vnquam, quod dicit Iacob: Vidi dominum facie ad faciem. parte. 1. fo. 56. E.
 Deum & si per se non videmus, qualiter tamen sit eius aeternitas sine praeterito vel futuro, non videmus. parte. 3. fo. 48. B.
 Deum (si non creditis verbis) ex creaturarum magnitudine creatorem intelligite, credite oculis vestris, & elementorum omnium seruitute omnipotentiam domini cogitate. parte. 4. fo. 71. B.
 Deus licet non possit cognosci a priori, est tamen cognoscibilis a posteriori, ab effectibus. parte. 3. fo. 380. C.
 Deus licet per creaturas non possit cognosci quantum ad distinctionem personarum diuinarum, potest tamen per eas cognosci quantum

ad essentialia attributa, scilicet potentia, sapientia, & huiusmodi in quibus improprietabiliter transcendit omnem naturam creaturarum mundi. parte. 3. fo. 380. D.
 Deum quod intensus agnoscere quare, est intensus cum in comprehensibilem esse intelligis, & non est tua culpa si cum non cognoscis, sed est infirmitas humanae conditionis. parte. 3. fo. 364. B.
 Deus licet sit immutabilis, tamen mutabilia operatur, ex quibus varietate nominatur. dicitur enim pius, quoniam dat prospera durus quoniam infert aduersa, secundum communem modum loquendi hominum. parte. 3. fo. 57. G.
 Deus non mouetur ab aliquo alio ad aliquid volendum de nouo. parte. 3. fo. 8. H. Item parte. 1. fo. 202. D.
 Dei notitia ex mundi fabrica percipitur. parte. 3. fo. 380. B.
 Deus nihil quasi repentino consilio facit, sed quod ab aeterno praesentia videtur, sed mutare dicitur quod secundum rerum causas sequi videtur, alij causis contra interuenientibus, sed & causas & quid fieret immutabiliter praedicit. parte. 3. fo. 246. A.
 Deus ostenditur in his quae creauit indefinenter operari. parte. 6. folio. 195. B.
 Deum esse initium omnis temporis & rerum omnium contra Platonem & Aristotelem sententiam ostenditur. parte. 1. fo. 21. G.
 Deus fecit mundum & omnia quae in eo sunt, hanc propositionem concedebat communiter philosophi: vocantes deum primam causam omnium. parte. 6. fo. 195. C.
 Deus antequam faceret caelum & terram, antequam faceret sanctos, vbi habitabat. parte. 6. fo. 38. A.
 Deus quare non euncta simul condidit dicitur, cum a Moyse ex diebus rum mutatione euncta distincte creasse legatur. parte. 1. fo. 22. H.
 Deus operatur quatuor modis. Ibidem. A.
 Deus creauit omnia, id est de nihilo produxit, quod est proprium ipsius dei, caelum, i. corpora caelestia omnia in suis formis substantialibus distincta, licet adhuc in aliquibus proprietatibus accidentibus essent informia: & terram in sua forma substantiali distinctam. parte. 1. fo. 23. H.
 Deus creauit omnia simul: intelligit dupliciter. parte. 3. f. 404. E.
 Deum dicere vel dixisse: Fiat lux &c. qualiter & quomodo & per quid intelligendum sit. parte. 1. f. 24. B. D. Et fo. 30. H. Et fo. 166. B.
 Deus quomodo fecit caelum & terram, nullo modo dici potest. parte. 1. fo. 34. A.
 Deum creare nouum caelum, & terram nouam in futuro, quomodo intelligatur. parte. 4. fo. 105. F.
 Deo licet septima die quiescit a nouis operibus condendis, non tamen quiescit a creaturis productis conseruandis. parte. 5. fo. 201. H.
 Deo & artifex differet, producat suos effectus, & quomodo hoc. parte. 5. fo. 201. H.
 Dei opera sunt duplicia: publica & secreta. Publica sunt opera sapientiae dei, ut quos gratis condidit, benigne disponit, bona asperat, perficit, custodit, quod omnibus liquet. Secreta eiusdem operis sunt, quae contra facit in malis quos deserit, quae pauci possunt inquirere, sed nullus inuenire. parte. 3. fo. 28. B.
 Deus nullum vel angelorum vel hominum crearet quae malum futurum esse praediceret, nisi pariter nosset eos quibus honorum vltibus commoderet. parte. 6. fo. 22. B.
 Deus cur hominem tertiari permittit, quae casurum praescebat. parte. 1. folio. 40. D. F.
 Deo membra & humani affectus tropica loquutione ascribuntur, ut scilicet in capacitate nostra conformem dogma diuina. parte. 3. f. 379. A.
 Deus quomodo dicat habere passiones, ut furor, obliuionem, iram, poenitentiam &c. parte. 4. fo. 104. E. Et de poenitentia dicitur. fo. 137. B. Et fo. 4. 6. E. Vide etiam in Passiones.
 Deus dolere more nostro dicitur, cum homines, quos ad se credendum laudandique creauit, diabolo seruire conspiciunt. parte. 3. f. 327. E.
 Deus dicitur vigilare & dormire, & quando. parte. 4. fo. 214. B. Item parte. 3. fo. 22. H. Et fol. 277. C.
 Dei audire est desideria nostra percipere. parte. 3. fo. 82. A.
 Deus ambigens affectu loquitur, & quare. parte. 4. fo. 214. B.
 Deus dicitur recordari & obliuisci secundum nostrum modum loquendi, non quod obliuio nec recordatio in deo cadat: & quando dicitur obliuisci vel recordari. parte. 1. fo. 54. B. Et fo. 56. B.
 Deus quomodo dicitur aliquid experiri. parte. 2. fo. 33. G.
 Deo laudat hominem, quando per aliquem effectum suum signum virtutis praebet ei testimonium. parte. 3. fo. 132. C.
 Deus dicitur iure visitare hominem, quando ei dat beneficia spiritalia vel corporalia. parte. 3. fo. 27. B.
 Deo dicitur celare in corde suo ea quae pertinent ad hominem, quoniam non ostendit erga eum beneficia exteriora, dimittendo eum in afflictione magna parte. 3. fo. 27. B.
 Deus dicitur stare in congregatione iudicij, quia clare videt & attente facta & dicta eorum. parte. 3. fol. 207. H.

Dec

Deus dicitur habere oculos, quia cuncta videt; manus quia cuncta operatur: & etiam omnia membra parabolice, pte. 3. fo. 363. H
 Deus dicitur habere genas, & sunt ipsius virtus attractiva, sicut oculi virtus cognoscitiva; trahendo enim ad se electos, per fidem & amorem incorporat sibi eos, sicut per genas incorporantur materiales cibi. Ibidem.
 Dei loquutio quod intelligenda est, pte. 1. fo. 37. G. Et fo. 38. A
 Deus cum oculos suos dicit & labia sua, & caetera membrorum corporum vocabula, non accipimus eum forma corporis definitum; sed per haec intelligimus effectum operationum & sic cum dicitur. Et non abijcet vos anima mea. pte. 1. fo. 261. B
 Deus non habet animam, sed tropice dicitur animam habere sicut manus & pedes, & caetera corporis membra, parte. 2. fo. 66. E
 Audeo & dico (air Origenes) anima dei Christus est, sicut & verbum dei, sapientia dei, & virtus dei, &c. parte. 1. fo. 261. B
 Deus vocat voluntatem suam, animam suam, parte. 1. fo. 261. B
 Deus saepe ternario numero propter eam quae ipse est trinitatem figuratur, parte. 1. fo. 183. A
 Deus dicitur bonus, non pater solus, sed & filius & spiritus sanctus, parte. 5. fo. 108. B
 Deus pater an & quomodo dicitur deus filij &c. parte. 3. fo. 411. H
 Deus pater est vita per essentiam, & per consequens filius: cum sint una essentia & una vita, & consequenter vita vivificativa omnium resurgendum, parte. 5. fo. 202. G
 Deus pater inspiravit Christo homini voluntatem paritendi pro salute mundi ex maxima charitate qua diligit hominem, parte. 5. fo. 10. 219. H
 Deus pater vult bonum Christo homini ditinum, non solum secundum unionem quae est per operationem in fructione vera, sed etiam secundum reale unionem suppositi. Fidelibus autem vult bonum diuinum tantum secundum unionem gratiae & gloriae, quae est in fructione nec tamen ita perfecte fruuntur sicut anima Christi, parte. 5. fo. 130. F
 Deus pater significatur per David, & quare, parte. 2. fo. 212. H
 Deum vnum credere, providentem salutem hominum per modum sibi congruum, sufficiebat gentilibus ad salutem: & in hoc articulo providentia, continetur totum Christi mysterium implicitum, parte. 2. fo. 248. C
 Deus licet sit pater omnium per creationem, tamen speciali modo est pater pauperum per hereditatis aeternae promissionem, parte. 3. fo. 422. G
 Deus multipliciter dicitur pater in sacris scripturis respectu creaturarum, parte. 3. fo. 89. H
 Deus dicitur pater, quia iubet, vocat, condidit & regit; mater, quia fovet, continet, collat, & nutrit, parte. 3. fo. 122. B
 Deus dicitur pater, magister homo, parte. 5. fo. 71. A
 Deus solus dicitur magister & pater, Ibidem, B. C
 Deus an quare & quomodo dicitur magis pater noster quam mater, parte. 4. fo. 103. A. D
 In deo quod dicimus esse, cum non simus tanquam eius substantia, parte. 6. fo. 195. B. G. H
 Dei opus proprium est misereri, parcere, condonare, non suum sed alienum est irasci, punire, parte. 4. fo. 53. A. D. Et fo. 54. C
 Deus omnipotens tanquam misericors & miserator, modo aquilae, modo gallinae, modo matri blandienti se comparat, & quare, parte. 4. fo. 107. E
 Dei misericordiam vt consequamur, docemur ad eum recurrere per sex, parte. 4. fo. 189. D. E
 Deus non est iudicandus severus & austerus, quia & si temporaria punit pro peccatis, hoc ideo facit: ne in aeternum puniat, parte. 4. fo. 386. B
 Deus non tantum benignus est, & non severus si enim benignus tantum esset, bonitatem eius contemneremus, si severus tantum desperaremus, parte. 4. fo. 115. B
 Deus alia concedit propitius, alia permittit iratus, quae tunc in usum sui consilij venit, vt quae eius consilio repugnant, eius consilio militent &c. parte. 3. fo. 17. B
 Deo aliud misericorditer dat, aliud sinit habere irato, pte. 3. fo. 30. A
 Deus omnipotens cur non talem fecit qui perire non posset, item cur deus fecit quem periturum praevidebat, parte. 3. fo. 25. F
 Deum malas hominum voluntates quas voluerit, quando voluerit, ubi voluerit, in bonum non posse convertere: quis tam impietate decipiat, vt hoc dicat, parte. 1. fo. 364. E
 Dei facta venerari debent, quia iuvata est non possunt nec discutere, quia rationem consilij eius quaerere est contra illud superbire, parte. 3. fo. 24. F
 Deum quidam accusant legis duritiae & crudelitatis, qui non solum gentem Amalech sed & semen eius pronunciat periturum, par

te. 1. fo. 309. F
 Deus cum loquutus est de Ninive quod post triduum subvertet, quomodo permanit in verbo suo, cum id sequitur non fuerit parte. 1. fo. 305. G. H
 Dei promissio immobilis permanet, sicut leges caeli & terrae diei & noctis in ordine suo immobiliter persistunt, pte. 4. fo. 157. F
 Deus solus est qui probat iustitiam, sicut solus est qui cordis videt conscientiam, parte. 4. fo. 139. A
 Deus incommutabilis, quomodo in extremo iudicio: electis & reprobis nequaquam sub specie eiusdem incommutabilitatis ostenditur, parte. 4. fo. 146. E
 Deus qui super omnia est a nullo terri potest: vt sententiam mutet, parte. 1. fo. 305. F
 Deus non solum bonis vitur ad opus bonum, sed etiam malis parte. 1. fo. 303. D
 Deus actibus malorum bene vitur in bonum, sicut per daemones exercet suam iustitiam in damnatos, parte. 4. fo. 172. G
 Deus malicia hominum non indiget ad declarationem suae fortitudinis eos flagellando, sed perferit eos patienter, quousque scit oportere &c. parte. 1. fo. 142. F. G
 Deus maullt invenire cui indulget, quae quem punit, parte. 5. folio. 25. F. Item parte. 4. fo. 110. E. Et declaratur per plura exempla, & fo. 136. H
 Deus licet sit auctor mali poenae, non est auctor mali culpae, pte. 6. folio. 267. C
 Deus auctor est mali poenae, pte. 6. f. 97. B. Item parte. 4. fo. 186. D
 Deus an sit causa peccati, arguitur quod sic, cum reponione & solutionibus argumentorum, parte. 3. fo. 402. B. C. Et. f. 401. G. H. Item parte. 2. fo. 114. E. F
 Deus licet nullo modo sit causa efficiens malorum, sed tantum bonorum est tamen auctor ordinationis tam bonorum quam malorum, parte. 3. fo. 421. F
 Ad deum si vita & meritis accedamus & digni efficiamur vt afficiat nobis, dicitur nobis vt soluamus a pedibus animae nostrae si quid mortalis est vinculi, parte. 1. fo. 9. B. C
 Deus cur eos quos eligit, quousque ad donorum spiritualium cultum assumit, a vicij non custodit, parte. 2. fo. 108. F
 Deus cur non homines ita instituit, vt certi peccare omnino nolent & certi peccare non possent, si vellent; sicut tales instituit, cum vtrumque bonum fuisset, parte. 1. fo. 40. E
 Deus cum iustus est, visitando, miserendo, & confortando, cum impijs vero visitando, & puniendo, parte. 1. fo. 202. A
 Deo nihil voluptuosum, nihil suave placet, sed quod habet aliquid mordacitatis & severitatis, parte. 1. fo. 217. F
 Dei sapientia omnia ita sunt disposita, vt nihil otiosum sit apud deum, vel bonum, vel malum, parte. 1. fo. 303. C
 Deus scit per intellectum cognoscitur voluptatem carnis arefacit: & qui prius duobus pedibus cum videbantur quere, & secuti tenere, post agnitionem: vnus pes sanus permanet, alter claudicat, exemplo Iacob, parte. 1. fo. 96. A
 Deus (cum sit creator omnium) quomodo dicitur acquisisse quod suum esse dubium non est, videtur enim vnusquisque illud acquirere, quod non fuit suum, parte. 1. fo. 154. G
 Dei cognitio & amor possunt dupliciter accipi. Vno modo vt ex naturalibus, Alio modo de supernaturali, pte. 5. fo. 186. F
 Deus dicitur scire, quae illi placent, scire quae displicent, non quia ignorat, sed quia non approbat &c. parte. 1. fo. 202. E
 Deus nunquid plus aliqua scit & aliqua minus & pte. 1. f. 202. E
 Dei scientia ostenditur dupliciter. Vno modo ex certa reuelatione contingentium futurorum, Alio modo ex occultatione eorum, parte. 4. fo. 82. B. C
 Deus an & quomodo habeat notitiam determinatam de substantijs incorruptibilibus & superioribus; & de inferioribus, & an intellectus eius vilescat ex talium cognitione, parte. 3. fo. 46. G. Item pte. 4. fo. 143. D
 Deum non putat haereticum videre terrena ex loquinquo: ideo quod caelo altior sit, & quasi in nubelatis per caliginem iudicet, pte. 3. fo. 46. E
 Deus duobus modis aliquas res considerat, scilicet secundum meritum & secundum rei naturam quae dicuntur cause inferiores esse: & secundum suum consilium, parte. 4. fo. 68. B
 Dei tres quodammodo virtutes esse dicuntur, scilicet fortitudo, sapientia, prudentia: & vnicuique propria distribuuntur opera, parte. 4. fo. 126. E. F. Item parte. 3. fo. 30. F
 Deus quomodo omnibus & omnifariam adest, parte. 3. fo. 46. E
 Deus suo iudicio iusto mutat tempora & aetates, transiit regna atque constituit, Et eodem modo dicendum est de summo sacre dotio & alijs dignitatibus, parte. 2. fo. 66. F

Deum

Deum pavent & tremunt oes angeli, homines, daemones vniuersa rationalis creatura: Et quare, parte. 2. fo. 238. E
 Deus est magnitudinis & bonitatis infinitae, & per consequens quam laudabilis est, laudari non potest, parte. 2. fo. 204. G
 Deus nihil facit contra naturam (quia id est natura quod facit) sed contra consuetam nobis, parte. 6. fo. 26. A
 Dei maior virtus & humilitas in nostra reparatioe cognoscitur, quam in nostra creatione, parte. 5. fo. 56. F
 Dei maxima virtus & eius sapientia apparet in Christi crucifixione, parte. 6. fo. 35. C
 Deus est mortuus, sicut homo creauit stellas: quomodo & qualiter & pro quo verificatur eius propositiones, pte. 5. fo. 235. B. Item parte. 6. fo. 3. F. Et Deus crucifixus est, fol. 35. B. & fo. 36. A. B.
 Deus vnus colitur modo a Christianis, Iudaeis, & Saracenis, licet vario modo, pte. 4. fo. 79. H
 Deum qui talem cogitat qualis non est, alienum deum & falsum in cogitatione portat. Quis est autem qui sic cogitat deum, vt ipse est, parte. 2. fo. 30. F
 Deo similis est, qui credit deum esse sumum, nullo egere, se vero non per se, sed apud eum esse. Qui vero per se vult esse, vt deus a nullo est per eum esse similis, vt diabolus, qui noluit esse sub eo, pte. 3. folio. 185. E
 Deo homines mali, non solum aequant hominem mortalem, sed etiam praeponeunt, magis timentes offensam mali principis vel palati quam offensam dei, parte. 4. fo. 80. H
 Deum suum faciunt raptores & avari aurum & pecunias, gulose delicias, luxuriosus voluptatem tactus, & huiusmodi, parte. 3. folio. 422. G
 Deus est hoc vnicuique quod praeter se colit & diligit &c. parte. 2. folio. 33. E
 Deus recens, dicitur creatura quae male amat, sicut pecunia est deus avari & ribaldi luxuriosi, pte. 3. fo. 206. H
 Deum recentem putare, & idolis seruire, penes par est scelus, pte. 3. folio. 206. E
 Deo qui putat placere malum, non est putat deum, parte. 3. f. 160. A
 Deus non placatur ab homine, nisi in area cordis per lumen rectae fidei & verae dilectionis constituat illi altare humilitatis, parte. 2. folio. 207. G
 Deus illos polluit, cum iuste pollutos ostendit, qui se & alios coram deo castos exhibere & custodire debuerunt & immaculatos, parte. 4. fo. 185. B
 Deus si quosdam post baptismum prauae acturos videt: & ideo praeventi morte ad baptismum non ducitur, si ita est, tunc peccata quorum runda punitur antequam sint perpetrata &c. pte. 3. fo. 67. F
 Deum qui quasi semper praesentem perimefcit, nemine fraudare intendit, parte. 3. fo. 417. E
 Deus quomodo dicitur magis diligere vnum quam alium, cum vno actu simplicissimo diligit omnia, pte. 3. fo. 393. G
 Deus si diligendum sit propter se tamem cum exaudit deprecantem, occidit sibi dat, quod desideratius ipsum diligit, pte. 3. fo. 257. H
 Deum posse retineri precibus sanctorum ostenditur, pte. 4. f. 148. E
 Deus dicitur venire & abire, & quado, parte. 3. fo. 24. E
 Deus sicut in suis vestij pacis & refici dicitur, sic & affligi & pati persequutionem &c. parte. 4. f. 356. E
 Deus Abraham quare dicitur, parte. 3. fo. 152. B
 Deus Abraham Isaac & Iacob, quare tantum dicitur istorum triu, & non etiam aliorum, parte. 2. fo. 238. E
 Deus Iacob quare dicitur, pte. 3. f. 93. F. Et fo. 205. H. Et fo. 302. G. Et fo. 411. F. Item pte. 2. fo. 191. D. Et fo. 204. E
 Deus per propitiatorium designatur, parte. 1. fo. 177. D
 Deus per Leuita qui dicitur vir potest allegorice significari, parte. 2. fo. 53. H
 Deus quomodo dicitur tradere aliquem, parte. 2. fo. 34. A
 Dii aliquando in plurali dicuntur in scriptura prophetae & homines sancti & quare, parte. 3. fo. 155. H
 Deus humanandus est subiectum in omnibus libris prophetarum sicut, deus humanatus in euangelij, pte. 4. f. 110. C. Et fo. 208. D. Item parte. 2. fo. 240. A
 Deus sub ratione absoluta est subiectum in tota sacra scriptura, Ibidem.
 Deum dicitur Iudaei in quilibet vigilia noctis dolere de destructione templi & captiuitate Iudaeorum, sicut quid facit de? i duodecim horis diei &c. parte. 4. fo. 64. B. C. Et fo. 411. F. Et fo. 43. G
 Deus requirit vitionem de homicidio, siue fiat de manu hominis immediate, siue etiam si fiat medijs bestijs vel per bestias, & quod hoc intelligitur, parte. 1. fo. 55. H. Et fo. 56. B
 Deus Abraham de nocte fecit promissionem de multiplicatioe seminis, & quomodo ista multiplicatio intelligenda sit, pte. 1. f. 65. B.

Deus iuravit per semetipsum, quia non potest esse maius aliqd deo, ideo per semetipsum iuravit, parte. 1. fo. 78. C
 Deus qualiter dicitur zelotes, quia non vult quod homo fornicetur cum dijs alienis per idololatriam, pte. 1. fo. 164. C
 Deus non solum zelotes, sed zelus etiam in abstracto potest dici, pte. 3. f. 368. H
 Deus aliquando in praesenti vitam sanctos homines punit graui poena, etiam pro leui culpa suo iusto iudicio, licet occulto. Expiu habetur de Nadab & Abiu, & de multis alijs, pte. 1. fo. 231. H
 Deus promissit patribus ante legem duo specialiter, scilicet terrae magnitudinem, & prolis multitudinem, pte. 1. fo. 330. B
 Deus quomodo sit diligendus ex toto corde, ex tota anima, pte. 1. folio. 338. C
 Deus est colendus propter septem beneficia exhibita, & quae sunt ista, parte. 1. fo. 369. F
 Deus populum Israel gubernauit & direxit tripliciter. Primo per iudices vsque ad Saulen regem. Secundo per reges a Saule vsque ad transfmigrationem Babylonis. Tertio per pontifices a rege dicitur capitiuitatis Babilonicae vsque prope aduentum Christi, pte. 2. f. 31. C
 Deus aliquando permittit daemones dare responsa idololatriae, quia ex malicia demeretur, quod sic in erroribus nutriantur: & talia responsa aliquando sunt vera, parte. 2. fo. 53. B
 Deus permittit filios Israel bis in principio debellari vt humiliaretur, & recurreret ad deum, magis consideres de virtute diuina quam de sua, parte. 2. fo. 54. H
 Deus licet omnia gubernare possit per seipsum, tamem ad considerandum pulchritudinem vniuersi (quae consistit in ordine partium ad inuicem, & ad deum, sicut ad primum ducuntur inferiora regis per media, vt corporale creaturae & spiritualis: Et eodem modo vult geres homines per reges, parte. 2. fo. 62. C
 Deus sanctus & fortis per essentiam, alia autem sunt per participationem pte. 2. fo. 64. D
 Deus non vult mortem peccatoris per se, sed per se vult iustitiam suam, sicut & bonitatem, ad quam sequitur punitio peccatoris; quae aliquando fit per mortem corporalem: & aliquando cum hoc per mortem gehennae, parte. 2. fo. 66. B
 Deus elegit sibi populum Israel tanquam sibi familiarem & peculiarem, parte. 3. fo. 190. D
 Deus adeo est omnipotens & bonus, quod frequenter vitur malis voluptatibus & actibus hominum in executione suae ordinationis: & ponitur exemplum de passione Christi ad salutem electorum praedeterminata per malos homines, parte. 2. fo. 153. F
 Deus affligit innocentem, hoc tamen non sine causa, parte. 3. fo. 17. G
 Deus licet sit deus torius creaturae, tamen specialiter dicitur deus caeli. Nam ibi relucet gloria sua, pte. 2. fo. 291. B
 Deus licet sit vbique per essentiam praesentiam & potentiam, tamem dicitur specialiter esse in caelis, in beatis per apertam visionem, parte. 5. fo. 56. G
 Deus licet sit rex omnium per potentiam & generale regimem, dicitur tamen rex Hebrorum per specialem curam, & etiam protectionem, parte. 3. fo. 93. B
 Deus licet sit deus omnium per creationem, tamem dicitur deus Hebrorum siue Iudaeorum per verum cultum & fidem, gentilibus alijs ad idololatriam deditis, pte. 3. fo. 93. C
 Deus licet sit vbique per essentiam praesentiam & potentiam, tamem dicitur specialiter habitare in Ierusalem ratione templi, sibi & suo cultui sic dedicati & deputati, parte. 3. fo. 93. C. D
 Deus non exaudit aliquando ad votum, tamem exaudit ad profectum, ordinans huiusmodi flagella ad meritum vitae aeternae, pte. 5. fo. 110. 24. H. Et fo. 25. B
 Deus infundens animam dat vitam, & virtutes etiam in quodam seminario, parte. 3. fo. 26. H
 Deus iustos & perfectos semper consolatur suis promissionibus & donis, parte. 1. fo. 64. H
 Deus tunc pharetra sua contra Iob aperuit: quoniam diabolo dedit licentiam percutiendi eum in exterioribus & in ple, pte. 3. fo. 57. C
 Deus loquitur siue respondet hominibus tripliciter, primo dedito et lumine intellectus naturalis: quod est quaedam impressio iuuinis luminis, secundum reuelationem diuinam: quae vt frequenter fit in somnis, tertio per infirmitatem carnis a deo immixtam, pte. 3. fo. 62. C. D. G
 Deus super tribus vicibus tantum recipit peccatorum ad veniam, sed si quareo reciduerit, non recipitur amplius sed referuat ad gehennam, sic dicit Ra, Sa, sed illud dicitur est erroneum &c. pte. 3. fo. 63. C
 Deus est scrutator cogitationum & delectationum, quae per corda & renes designantur, pte. 3. f. 95. H
 Deus quando electi cadunt in peccatum, non differit punire vsque in finem, sed punit in praesenti & cito de communi cursu, parte. 3. folio. 139. B

Deus rex noster ante secula, dupliciter exponitur. Vno modo sic, Ante secula, i. ab aeterno, non tamen rex ab aeterno, quia nomen regis connotat respectum ad creaturam subditam. Alio modo, ut per secula intelligantur reuoluciones multorum iubilaeorum. Seculum enim communitur accipitur in sacra scriptura pro reuolutione. Iannorum, parte. 3. fo. 131. C.

Deus dicitur dux pubertatis synagoga Iudeorum, eam ducendo de Aegypto, & in datione legis eam desponsando, quem reliquit multipliciter idololatrando, parte. 3. fo. 311. D.

Deus est pater omnium per creationem, & specialiter Iudeorum per legis dationem, quae non fuit data alijs, parte. 4. fo. 424. B.

Deus ad hoc creauit res, ut in esse permanent incorruptibiles, ut angelos, animas humanas, corpora caelestia, etiam elementa quantum ad corralitatem, licet in aliquibus partibus eorum sit generatio & corruptio. Res uero corruptibiles conseruatur in esse secundum eorum spem per continuam generationem, parte. 3. fo. 369. B.

Deus curam habet de omnibus aequaliter, & ista cura idem est quod eius prouidentia, parte. 3. fo. 372. G. H.

Dei prouidentia prout est in mente diuina, sic non est ibi aliqua distinctio: si autem accipiat actus exterior, sic est ibi distinctio, & quomodo, parte. 3. fo. 375. G. H.

Deus est iusticia & bonitas per essentiam, propter quod non potest aliquid facere nisi pie & iuste, & per omnipotentiam suam iustificat impium, cuius iusticiam comitatur misericordia, & cetera, parte. 3. fo. 379. C.

Deus quomodo relinquit hominem in manu consilij sui, & quomodo non sit causa peccati, ingritur & soluitur, parte. 3. fo. 401. H.

Deus appo suit homini ignem & aquam, i. refrigerium gloriae, & poenam gehennae, per quod ostenditur peccatum esse ab homine, parte. 3. fo. 401. H.

Deus uoluit naturam angelicam & humanam esse bonam, quod patet ex sua sapientia, parte. 3. fo. 402. A.

Deus non agit a casu sed sciens & cogitans, per hoc quod eius effectus attingit a summo caelo usque ad centrum terrae, quantum ad omnia quae in eis sunt particulatim, parte. 3. fo. 42. G.

Deus quare permittit malos doctores & praedicatorum ad ecclesiae regimem promoueri, soluitur, primo permittendo, exemplum in naturalibus, secundum, applicando ad propositum in hominibus, tertio confirmando per simile, in artificialibus, & cetera, parte. 3. fo. 421. C.

Deus uoluntate antecedente uult omnes homines saluos fieri, sed non est uoluntate consequente, parte. 3. fo. 421. F.

Deus uult omnes homines saluos fieri, exponitur tripliciter, parte. 6. fo. 118. G.

Deus subuenit unicuique secundum conditionem suam necessitatis: nam natura non deficit in necessarijs, & multo minus auctor naturae ipse deus & dominus noster, parte. 3. fo. 423. E.

Deus permittit bonos in hac uita tribulari, quod non est ex odio sed ex dilectione, ne ex prosperis eleuentur in superbia, & per exercitium in bono custodiantur, parte. 4. fo. 51. A. B. Et fo. 390. H.

Deus uerum debuit parcere Iudeis propter meritum iustorum cuiuscumque populi, parte. 4. fo. 51. A. B. Et fo. 390. H.

Deus dicitur dominus simpliciter & absolute, alij autem dicuntur domini diminutiue & participatiue, parte. 4. fo. 74. D.

Deus dilexit Cirum promouendo de statu infimo ad dignitatem regni & monarchiae, non tamen quantum ad bonum gratiae & gloriae: quia licet deum caeli consellus fuerit, tamen idola coluit, parte. 4. folio. 82. G.

Deus cum sit ueritas per essentiam, non potest aliquid seducere vel fallere secundum ueritatem, sed secundum eximinationem falsam, parte. 4. fo. 138. H.

Deus prior est ad miseriam quam ad condonandum, & per consequens ad non inferendum malum comminatum, quod ad auferendum bonum promissum, licet tam promissio quam comminatio sint sub conditione, parte. 4. fo. 149. C.

Deus licet ab aeterno dilexerit electos praedestinando: tamen specialiter modo dilexit electos de populo Israel, inquam erat de eo carnem assumpturus: propter quod & illi populo specialia dona contulit, parte. 4. fo. 152. B.

Deus in terris uisus est, & cum hominibus conuersatus, dupliciter exponitur. Vno modo de preterito, alio modo de futuro, parte. 4. fo. 205. H.

Deus est principium & finis omnium, loquendo de fine extrinseco siue obiecti uel: tamen finis est duplex, parte. 4. fo. 208. E.

Deus est principium effectiui, a quo oia produuntur, & est finis in quo oia ordinantur: quod notat in hoc quod deus est alpha & omega, principium & finis, parte. 6. fo. 271. F.

Deus non uult per se malum poenae, sed per accidens, scilicet propter ordinem suae iustitiae, cuius proprium sit misereri & perere, parte. 4. fo. 228. G.

Deus non potest esse causa mali culpae causaliter, sed consequentiu. Ad hoc

enim quod deus non rideret male petenti, uel obscurum responsum dar ei, sequitur quod remanet in errore suo, parte. 4. fo. 229. C.

Deus distinxit punitionem Iudeorum & gentium per quatuor periculas secundum opinionem Ra. Sa. parte. 4. fo. 229. F.

Deus elegit ciuitatem Ierusalem ad suum cultum, licet et bis fuerit funditus euerfa: tamen bis fuit reaedificata, & adhuc stat, parte. 4. fo. 230. B.

Deus praesidens omni creaturae caelesti & terrestri ad cuius nutum omnia disponuntur, intelligitur per sedentem in throno supra firmamentum, parte. 4. fo. 212. F.

Deus aliquando seruos suos non liberat temporaliter, ut melius saluet eos inuoluntate, eos ad regem transferendo, parte. 4. fo. 300. D.

Deus se dicit persequutione pati in populo Israel ratione aliquorum bonorum qui cum malis affligebantur, parte. 4. fo. 356. G.

Deus secundum Augustinum adeo est omnipotens & bonus, quod non sineret mala fieri, nisi ex eis maiora bona eliceret, parte. 4. folio. 374. H. Item parte. 6. fo. 50. C.

Deus qui elicit bona ex malis, non semper elicit hoc ad bonum peccantis, sicut patet in datione malorum, ex qua deus elicit augmentum gloriae electorum, parte. 6. fo. 14. G.

Deus aliquando permittit in opere sibi placito impedimenta occurrere, ut maius meritum habeat in maiori labore, parte. 4. fo. 402. G.

Deus quare iustos permittit ab iniquissimo Antichristo ante diem iudicij affligi & deprimi: Respondetur quod non est mirandum quia proprio filio suo non peperit, & cetera, parte. 4. fo. 420. C.

Deus quare exhortatur, ex quo sibi nihil per orationem manifesta, nec animus eius in aliquo mutatur, parte. 5. fo. 124. G.

Deus quare quibus modis immittit flagella siue infirmitates in homines, primo ad peccati punitionem, secundum ad peccati purgationem, tertio ad gloriae manifestationem, quarto ad humiliationem, quinto ad probationem: Et de hoc uersus, & cetera, parte. 5. fo. 32. G.

Deus de reuersione peccantium ad salutem habet specialem rationem gaudij, quia non habet de peccatis in iusticia: tamen tam pariter permanentes in iusticia, sunt magis dilecti a deo, parte. 5. fo. 56. G.

Deus ad modum recordantis se habuit, quando filium suum patribus antiquis, permissum in carnem misit, parte. 5. fo. 126. G.

Deus humanatus duos filios habuit, scilicet populum gentilem & Iudaeum, uel iustos, & peccatores. Qui filij dei dicuntur in quantum sunt ad imaginem eius facti, licet oes non sint filij per gratiam, parte. 5. folio. 164. G.

Deus est natura naturans, res natura naturata, parte. 5. fo. 186. G.

Deus praecipit uinum tantum licet sacerdotem summum & per totam uitam suam: quo moriente alij sibi succederent. Sed Iudaei cupiditate ducti, in quolibet anno statuerunt, quod unus esset qui illo officio fungeretur, parte. 5. fo. 220. B.

Deus est infinitus, & ideo offensa in ipsum commissa quaedam infinitate habet, parte. 5. fo. 57. D.

Deus punit citra condignum, & praemittit ultra condignum, parte. 6. fo. 15. H.

Deus si omnia mala praesentialiter puniret, nihil futuro iudicio referuaret. Iterum si nulla mala puniret impraesentem, eius prouidentia nulla hominibus uideretur, parte. 6. fo. 51. G.

Deus aliquando permittit sanctos corporaliter affligi uel teteri, & aliquid labi in peccata minora, ut ad maiorem praeseruent: quae humilitati recurunt ad diuinum auxilium, de se uel suis meritis nullatenus confidentes: Et ponitur exemplum de medico, parte. 6. fo. 76. F.

Deus aliquando teteri praedicatorum de nimis aspera correptione sub specie ze li iusticiae: quando de nimis parua sub specie misericordiae, parte. 6. fo. 63. G.

Deus sicut per influxum generale mouet creaturas ad perfectiones suas naturales, sic per influxum mouet creaturam rationalem ad bonum supernaturale: Et talis influxus a doctoribus uocatur influxus diuinus. Et est prima praeparatio ex parte dei ad habitum gratiae consequendam, parte. 6. fo. 18. H.

Deus licet sit omnium deus, tamen specialiter est deus bonorum per fidem & deuotionem, parte. 6. fo. 33. F.

Deus quando benedicit nobis: aliquid donum nobis tribuit. Sed nos quando benedicimus deum, nihil sibi accrescit, sed solum sibi gratias agimus, parte. 6. fo. 61. H.

Deus quod dat beneficium alicui ad preces aliorum, non solum obligat ad gratias agendum deo, ille qui beneficium recipit, sed etiam omnibus per quorum orationes hoc fit: propter quod deus aliquando dat aliquid ad preces multorum, ut omnes obligentur ad gratiarum actiones, parte. 6. fo. 62. D.

Deus aliquando non exaudit ad nutum, licet exaudiat ad bonum. Exemplum ponitur de Paulo & de medico infirmum curante, parte. 6. fo. 76. F.

Deus est immutabilis, quia immutabiliter facit mutabilia sicut noster intellectus immaterialiter intelligit materialia. Nec sunt in deo plures actus intelligendi, & uolendi sibi succedentes: sed unico actu aeterno & simplicissimo & intelligit se & omnia alia, parte. 6. folio. 111. D.

Deus mouet

Di

Deus mouet uoluntatem humanam ad actum diligendi meritorum, per habitum charitatis infusum, sicut mouet intellectum ad actum credendi per habitum fidei. Et sic intelligitur dictum illud: Deo charitas est & cetera, parte. 6. fo. 233. C. D.

Deus permittit filios adoptionis & coheredes regni in hoc mundo tribulari ad donum ipsorum. Et notatur exemplum de auro in fornace per ignem purgato, parte. 6. fo. 217. G.

Deus est super omnia diligendus, secundum animam propriam, tertio animam proximi, quarto proprium corpus, parte. 6. fo. 232. C.

Deus quomodo similes fieri dicitur, ut Iohannes dicit: Scimus quomodo niam cum apparuerit, similes ei erimus: cum scriptum sit alibi: Quis similis tui, parte. 1. fo. 154. E.

Deum ante omnia laudare & ipsi uota nostra offerre debemus, exemplo populi Israelitici, parte. 1. fo. 210. G.

Deus in primis liberalissimus: quia multo maiora conferre solet quam promittat, parte. 1. fo. 292. E. G.

Deus est inhabitator quorundam nodum cognoscendum deum, & non quorundaem cognoscendum, parte. 6. fo. 138. B.

Deorum coxum ingredi perfonas excellentes post mortem gentilitium opinio fuit, parte. 5. fo. 52. D.

Deuteronomium quod & uide dicitur, parte. 1. fo. 14. H. Et fo. 329. B. Et fo. 366. B. Item parte. 6. fo. 23. G.

Deuteronomium ad Moysen uel alius conscripserit & cetera, quomodo toti populo collecto promulgauerit, parte. 1. fo. 329. D.

Deuteronomium tradidit Moyses filijs Israel per modum exhortationis & praedicationis, & ideo repetit frequenter eandem sententiam in diuersis locis, & cetera, sicut fletus in praedicationibus, & cetera, parte. 1. fo. 329. D. Et fo. 344. F.

Deuteronomij liber quado & ubi inuentus est, parte. 4. fo. 209. B. F.

Deuteronomium inuenit Elchias sacerdos magnus in templo domini in tempore Iosiae, parte. 2. fo. 398. F.

Deuteronomium scriptum noster Iesus in lapidibus uiuis & intergritis, & cetera, parte. 2. fo. 123. G.

Dexterae leges quae sunt secundum Iudeos, quado traditae & conscriptae, & cetera, parte. 4. fo. 411. B. Item parte. 6. fo. 116. E. Et fo. 275. F.

Dextera dei quor modis & quomodo intelligitur, parte. 5. fo. 121. B.

Dextera dei quae dicitur, similiter & quae sinistra dei, parte. 5. fo. 277. B. Et fo. 291. E. Item parte. 2. fo. 226. A.

Dextera operatur quidquid facit pro aeternis, si & alij intendit, sinistra fere immiscuit, & in ea delectatus quasi in dextera, patet ex na, parte. 3. fo. 290. E.

Dextera designat fortitudinem & constantiam, exemplum ponitur in Iacob, parte. 3. fo. 99. F.

Dextera & sinistra ubi in bono simul accipiuntur, Iudaeam & gentilitiam, & cetera, designat, ubi uero absolute in bono ponitur dextera, aeterna saepe gaudia monstrat, parte. 2. fo. 142. E.

Diabolus cui sit obiectum? & praemittit ultra condignum, parte. 6. fo. 15. H.

Diabolus si omnia mala praesentialiter puniret, nihil futuro iudicio referuaret. Iterum si nulla mala puniret impraesentem, eius prouidentia nulla hominibus uideretur, parte. 6. fo. 51. G.

Diabolus aliquando permittit sanctos corporaliter affligi uel teteri, & aliquid labi in peccata minora, ut ad maiorem praeseruent: quae humilitati recurunt ad diuinum auxilium, de se uel suis meritis nullatenus confidentes: Et ponitur exemplum de medico, parte. 6. fo. 76. F.

Diabolus aliquando teteri praedicatorum de nimis aspera correptione sub specie ze li iusticiae: quando de nimis parua sub specie misericordiae, parte. 6. fo. 63. G.

Diabolus in tempore uel in statu innocentiae non habuit potestatem tentandi hominem interiori mouendo, sed exterius proponendo sensui, parte. 1. fo. 40. D.

Diabolus & si beatitudinem perdidit, magnitudinem naturae non amisit, parte. 3. fo. 81. C.

Diabolus multis nominibus nominatur, scilicet Sathan, Belial & cetera, parte. 4. fo. 50. E. uide etiam in Leuiathan.

Diabolus uerum ab initio temporis cecidit, & an beatus fuerit, parte. 1. fo. 40. G. H. Et extensus fo. 81. A. Et fo. 42. D.

Diaboli natura uerum habuerit alterum principium a deo, & non sic creatura dei, parte. 1. fo. 40. F.

Diabolus an tentauit Euam in specie horribili, uel in gratiosa specie, & cetera, parte. 1. fo. 40. D.

Diabolus protoparatus non dixit, Eritis dii, absolute, sed, sicut dii, & quare, parte. 1. fo. 41. D.

Diabolus uerum serpente per quem seducere mulierem conabatur, ad hoc faciendum eligerit, uel in potestate sua erat quodcunque aliud animal ad hoc assumere, & qualiter ipsi mulieri per serpente locutus sit, parte. 1. fo. 40. B.

Diabolus mundi princeps dicitur Caesar, parte. 5. fo. 99. D. Et folio. 222. H.

Diabolus per concupiscentiam tripertitam ascendit ad regnandum super mundum, propter quod huius mundi princeps nominatur, parte. 4. fo. 477. D.

Diabolus incensor & adiutor malorum cogitationum esse potest, autor esse non potest, parte. 5. fo. 103. B.

Diabolus potest ignem de caelo aereo inferius mittere et ventos turbis commouere, & chorum ratio, parte. 3. fol. 8. C.

Diabolus multos habet hic principes qui sibi nunc seruiunt per culpam & in futuro ei nisi poenitentur subijcientur per poenam, parte. 4. fo. 147. H.

Diabolus bona nostra tribus modis insequitur, parte. 4. fo. 163. E.

Diabolus nuncios mittimus, quoniam pandimus eis & perbem frangenda in peccatore uera & saturati uoluptatibus ab alijs ad alias transimus, & non tam fornicationem quam meretricium numerum desideramus, parte. 4. fol. 244. E.

Diabolus illos inhabitat, a quibus deus non loco, sed merito recedit, parte. 4. fol. 6. A.

Diaboli malicia, quando non potest homines per apertas tentationes deicere in peccata: per quadam adulationem querit eos subuere, infigendo eorum memorie sua merita, parte. 4. fo. 433. B.

Diabolo non sufficit subijcere sibi simplices laicos, sed inuadit etiam clericos & religiosos, parte. 4. fol. 443. H.

Diabolus excitat cupiditatem in hominibus ad deservendum eis mutua charitatem, nec curat ut terrena tollat, sed ut charitatem in nobis seruet, & hoc figurat per regem Assyriorum & cetera, parte. 4. fo. 41. D.

Diabolus saepe postquam mentem impugnavit, ad tempus cessat, ut securam repente irrumpat, parte. 3. fo. 9. A.

Diabolus duobus modis impugnat, tribulatione ut frangat, & persuasionem ut molliat, parte. 3. folio. 9. C.

Diabolus tribus modis impugnat, scilicet carnis concupiscentia, exterioribus mundi oblectamentis & cetera, parte. 5. folio. 29. C.

Diabolus exactor est, qui semel homini numum malae suae conuulit, & quotidie ab eo huius debiti reatum querit, parte. 4. folio. 74. E.

Diabolus ut inermis vincitur, cum aperta mala suggerens, omnia bona simul tollere conatur, sed armatus uenit, cum alia bona intacta praeterit, alia latenter corrumpit, parte. 3. fo. 16. F.

Diabolus cupidus prospera, timidus aduersa per somnia ingerit, ut magis afficiat, parte. 3. folio. 21. F.

Diabolus princeps falsiloquij habet nunc contra ecclesiam furor, sed parus est, parte. 3. fo. 16. F.

Diabolus dicitur princeps mundi, quia dominaat hominibus munditia uel uicibus, in quibus ei subijciunt, parte. 5. fo. 222. H.

Diabolus tor testes habet, quos iniquitatis suae praedicatorum pos fidet, parte. 3. folio. 77. F.

Diabolus non uincit, sed callide interficit, parte. 3. folio. 78. A.

Diabolus non pro magno aestimat, cum eos deuorat qui per ipsa suae uicia studia deorsum currunt: sed cum eos quos iam caelestibus iungi contemplantur, parte. 3. folio. 78. E.

Diabolus inimicus nullo alio sic vincitur, ut de misericordia, parte. 3. folio. 299. C.

Diabolo nusquam est locus nisi ex tuo desiderio, parte. 3. folio. 295. B.

Diabolus aliquando uanam gloriam, quae aliquando grauius peccatum impedit, subtrahit, ut per hoc aggrauet suam seruitutem, parte. 1. folio. 134. H.

Diabolus exeuntes de seruitute sua transeuntes ad meliorem uitam, toto conatu nititur ad pristinam reducere uilitatem, immittendo eis fortiores tentationes & cetera, & significatur per Pharaonem, parte. 1. folio. 152. D.

Diaboli semen suscipimus, cum ab eo suademur ad peccandum: & cum facimus quod suadet, iam genuit nos, nascimur enim eius filij per peccatum, parte. 1. folio. 164. A.

Diabolum si uicero, & cogitationes immundas quas suggerit, uel uenientes repulero, uel ingressas intra me, ne ad effectum ueniant: nec uero, conculcans caput draconis: hoc ipso tamen pollutus sum, quo pollutum calcare contendi & cetera, sed mystica sunt haec & ineffabilia, parte. 2. folio. 319. B.

Diabolus quiescit & habitat in hominibus ocio deditis tanquam in locis umbratis, quae sunt apta quiescentibus & ociosis, parte. 3. fo. 78. G.

Diabolus intrante deo in hominem, fugit, parte. 4. folio. 393. A.

Diabolus id agit, ut uiam ad deum pracludat: obiecta idololatriae ne quis in Christum credat: conclusio enim praecedit ut rex, conclusio sequitur ut plebs, parte. 1. folio. 329. F.

Diabolus rex uictorum humanis se immiscet cogitationibus, & mentem cogit superfluis sollicitudinibus: ne proferat uerba ueritatis, uel exerceat opera pietatis, parte. 1. folio. 329. F.

Diabolus non implet animam intrando, haec enim potestas solus dei est, sed infundendo, uel uirus infundendo, trahens per cogitationes & incentiuauictorum, parte. 6. folio. 172. E.

Diabolus & exercitus eius si interemptus per crucem Christi, quomodo adhuc contra seruos dei praualer, & sicut leo rugiens

f n

circumit &c. parte. 2. fo. 13. E.
Diabolus licet afflictionem iustorum semper appetat, tamen si a deo potestatem non accipiat, ad tentationis articulum non coalescit. parte. 2. fo. 80. E.
Diabolus duplici reatu constringitur. scilicet superbia & inuidia parte. 2. fo. 77. A.
Diabolus contra bonos reges & eorum populum excitat bellum spirituale per se & satellites suos, & aliquando bellum corporale per malos homines. parte. 2. fo. 224. A.
Diabolus domino in cruce passio (quo momento crucifixus erat) aduenit, quarens si quid peccati in eo inuenisset. parte. 2. folio 288. A.
Diaboli astutia & nequitia cognita nobis ad medelam proficiunt, quare enim ea certius exploramus, tanto certius declinamus. Ibidem. B. D.
Diabolus studet maxime ut doctrinae fluentia & virtutum arma auferat, & sic nequitiam suam & interitum seruorum dei velociter expleat. parte. 2. fol. 297. E.
Diabolus acris in surgit & maiora vicia immittit, ex quo in animam sermo dei peruenit. parte. 1. fol. 134. F.
Diabolus ad hoc certat, ut quos regit nunquam intrent sanuam fidei, sed foris manentes semper operibus insistant prauis. parte. 1. folio. 329. F.
Diabolus Christum nouit uenisse in mundum, seu per prophetas, seu per angelos, seu per Iohannem Baptistam demonstrantem, sed quia humilia vidit in eo in dubium venit. parte. 5. fol. 15. E. G. Item parte. 3. fol. 9. A.
Diabolus pignorum potentiam certior effectus Christi filii dei arbitrabatur, non ergo eum deo crucifiguit ut filium dei ignoraret, sed quia eius morte se damnandum non preuidit. parte. 5. fol. 128. C.
Diabolus an Christum cognoscebat esse Messiam promissum & filium dei &c. cum dixit: Quid uenisti nos torquere ante tempus? parte. 5. fol. 136. A.
Diabolus Christo in specie hominis apparuisse quando eum tetrauit uerisimile est. parte. 5. fol. 15. F.
Diabolus uenisse redemptorem senserat: sed propter humilia que passus est, quicquid de deitate suspicatus est, in dubium euenit pro sua superbia: & non deum nati, sed dei gratia custoditum credidit. parte. 3. fo. 6. G. & fo. 9. A. Item parte. 5. fo. 15. E. G.
Diabolus quare, quot, & quibus tentauit Christum, parte. 5. folio. 15. G.
Diabolus interiora nisi per habet & gestus nouit. parte. 5. fo. 49. A.
Diabolus conuersos ad dominum pergrunq; grauius pulsat, ut uel de sua expulsioue se vindicet, uel ut ad uicia reducantur. parte. 5. folio. 150. E.
Diabolo tormentum est a Iesione hois cessare, & tunc dimittit grauitus, quare possedit diutius. parte. 5. fol. 98. E.
Diabolus transfiguratur se in angelum lucis, & hoc multipliciter &c. parte. 6. fol. 64. G.
Diabolus quomodo & qualiter cor alieuit ingredi possit. parte. 6. folio. 172. E.
Diabolus non habet potestatem super creaturas ad libitum suum, sed solum quantum deus permittit secundum iudicium occultum suum, ad exercitium patientie electorum. parte. 5. fol. 136. G.
Diabolus gehenna dicitur, quia ubi quis sit, uel in aere uel sub terra secum fert tormenta suarum flammarum. parte. 6. fol. 213. F.
Diabolus quomodo circumtentando & illiando multis modis, parte. 6. fol. 223. A.
Diabolus habet tres pessimas condiciones, quas Christus ostendit: Iudicis, prima quod ab initio fuit homicida, secunda, quod non stetit in debita obedientia, tertia, quod est pater mendacium. parte. 5. fol. 212. H.
Diabolus in substantia bonus, sed uoluntate malus. parte. 6. folio. 238. B.
Diabolus non est malus per essentiam, ut dixerunt Manichei, qui posuerunt duo principia &c. sed est in malo obstinatus, & ad malum semper intentus. parte. 5. fol. 45. B. & fol. 186. D.
Diabolus ante eius electionem seu reclusionem sic dominabatur suis possessis, quod trahebat eos ad libitum suum, sicut ascensor trahit equum cum freno. parte. 4. fol. 58. D.
Diaboli omnis iniquitas duabus bellis monstratur. parte. 4. folio. 191. B.
Diabolus quos captiuat alio nomine uocat, iustum uocat in iustum, castum incertum, & huiusmodi. parte. 4. fol. 195. A.
Diabolus erubescit quod in beatitudine deo contumax fuit, cui etiam homo percussus hymnum dicit. parte. 3. fol. 8. E.
Diaboli oblatio per duriciam eris & ferri significat, in qua desiderat sibi peccatorum assistere. parte. 3. fol. 78. D.
Diabolus cum domino pactum ferit, & est seruus eius semper.

nus. parte. 3. fol. 78. G. H. & fol. 79. A.
Diabolus fecerit peccata leprosi notabilis esse, de domo eius factus est: & perseuerat usque in finem leprosus, separatus a populo dei: & per quem significatur. parte. 2. fol. 174.
Diabolus cum plebem inuadit fidelium, & inflammatos cupiditate subuertit, uniuersumque consuetam per flammam illiicitum amoris per turbat: & de hoc figura. parte. 2. fol. 186. E.
Diabolus predicatorum sermonem uel conuersationem maculans & turpia facta que persuaserat in oculis hominum reuelans, significatur per Anon. parte. 2. fol. 206. E. F.
Diabolus quanta arte pugnandi impugnet fideles, & quod nullum tempus relinquat securum: de hoc figura. parte. 2. fo. 254. B. C.
Diabolus significatur per piscem. parte. 2. fol. 288. A. D.
Diaboli si reges iniqui in male factis significantur, cur non reges istum benefactis Christum demonstrant. parte. 2. fol. 305. E.
Diabolus quomodo & qualiter a sanctis luditur. parte. 1. fo. 41. B.
Diaboli tyrum gerit Laban, qui interpretatur dealbatio: diabolus uero cum sit tenebrosus transfiguratur se in angelum lucis. parte. 1. fol. 94. B.
Diabolus sic loquebatur per serpentes ignorantem, sicut per eneguminos uel phanaticos. parte. 1. fol. 40. B.
Diabolus quare dicitur callidus, & quomodo illam calliditatem ostendit. parte. 1. fol. 40. D.
Diabolus uult uicia uiuere. interfectis uirtutibus, & fortes uirtutesque animi sensus nititur occidere &c. & de hoc figura. parte. 1. folio. 124. C.
Diabolus significatur per Aegyptium (qui tenebrosus interpretatur) qui faculo peccati mortalis percutere populum Christianum nititur. parte. 1. fol. 125. H.
Diabolus per principem Aegypti designatur, non uult ut totum triduum a se proficiatur populus dei: & quale illud triduum sit &c. parte. 1. fol. 134. B. Item parte. 4. fol. 450. D.
Diabolus quid dedit, ut nos mercaretur qui per Christum redempti sumus. parte. 1. fol. 155. A.
Diaboli omne corpus. i. omnis societas gentium idololatricae deditur, in vitulo combusto & conrito per Moysen significat est, & quo igne. parte. 1. fol. 199. B.
Diabolus rex inferni uidentis fideles ad terram uiuentium anhelare, nititur eos impedire, & aliquando debellat eos: & de hoc figura. parte. 1. fol. 299. D.
Diabolus qui se transfiguratur in angelum lucis, ut per schismata in cautos decipiat uel per heresim, significatur per Seon regem Amorrhorum. parte. 1. fol. 329. F.
Diabolus dicitur serpens, cuius anhelitus prunas ardere facit. parte. 1. fol. 341. F.
Diabolus mons dicitur. parte. 1. fol. 55. B.
Diabolus significatur per regem Ammon, qui est caput omnium iniquorum, & huiusmodi membra sunt omnes iniqui. parte. 4. fol. 163. G. Item significatur per Ismael. Ibidem. H.
Diabolus lupus dicitur, quia ecclesiam fidelium persequitur. parte. 5. folio. 216. E.
Diabolus per uiperam significatur. parte. 6. fol. 207. H.
Diabolus tentans de inuidia, significatur per Cendebeum ducem maritimum, quare & per quos sibi repugnat. parte. 4. folio. 438. G.
Diabolus speciem uirtutum aliquando simulat, licet ipse per uicia sedulo contra uirtutes pugnet &c. & significatur per Gorgiam prepositum Idumae. parte. 4. fol. 475. F. G. H.
Diabolus dicitur malleus uniuersae terrae, & quomodo: & per quem fractus est. parte. 4. fol. 173. B.
Diabolus significatur per Nabuchodonosor. parte. 4. fol. 234. H. & fo. 241. D. Item parte. 2. fo. 241. H. & folio. 305. E. F.
Diabolus dicitur gladius acutus: dicitur etiam limatus. parte. 4. folio. 241. D.
Diabolus per uenatores significatur. parte. 4. fo. 249. E.
Diabolus princeps malicie, & discipuli eius diaboli nominantur. parte. 4. fol. 252. E.
Diabolus significatur per aquilam, & quare. parte. 4. folio. 342. D. Item parte. 3. fol. 338. B.
Diabolus figuratur per Nemroth, & quare. parte. 4. folio. 381. A. Item parte. 1. fol. 53. D.
Diabolus dicitur superbus, & quare. parte. 4. fol. 392. B.
Diabolus per Antiochum Epiphaneum significatur. parte. 4. folio. 442. D. E.
Diabolus significatur per Demetrium, & quare. parte. 4. fol. 445. H.
Diabolus significatur per regem Oziam & leprosum & quare. parte. 4. fol. 16. D.
Diabolus securus, ferra & uirga dicitur, & quare. parte. 4. fol. 26. F.
Diabolus

Diabolus significatur per regem Pharaonem, & quare. parte. 3. fol. 289. F.
Diabolus significatur per regem Ierico, & contra illam ordinat Christum exercitum. parte. 2. fol. 9. H.
Diabolus significatur per Madian, qui propter excellentiam in malicia non solum iniquus, sed etiam iniquitas nominatur. parte. 2. folio. 38. D.
Diabolus significatur per Naas &c. & querit oculos dextrorum uirum in charitate seruientium. parte. 2. fol. 74. H. & fo. 75. B. C.
Diabolus in tenebris peccatorum & inferni regnans, significatur per regem Aegypti. parte. 2. fol. 152. D.
Diabolus significatur per regem Syriae, qui sublimis interpretatur &c. parte. 2. fo. 157. H. & fol. 158. E. H. & fol. 167. D.
Diabolus per Leuiathan & per cetum denotatur, non occidit morte naturae, cum sit immortalis, sed morte gehennae: nec poterit homines tenere: & in hoc crederi poena eius &c. parte. 4. fol. 50. H.
Diabolus per captiorem Christi procurauerat per Iudaeos, per aliqua signa pedit quod ipse esset uerus Christus, & per consequens quod eius morte expoliaret infernum: & uide signa per ipse dicitur ad eius liberationem per uxorē Pilati attentauit. parte. 5. fo. 84. D.
Diabolus omnium dicitur conuersationes, uentilat curas, scrutatur affectus, & ubi querit causas nocendi, ubi quere: uiderit studio suus occupari. parte. 6. fol. 97. C.
Dialectica minutis & subtilibus uerborum stimulis animas terebrat, & tanta calliditate circumuenit, ut decepte nec uideat nec intelligat unde decipiat: & comparatur cyniphibus. parte. 1. fol. 140. B.
Dialectica arte subuertitur & probatur esse nihil quod putabatur esse firmissimum, & quicquid ad terrenam scientiam pertinet, & putatur esse robustum. parte. 4. fol. 247. F.
Diana quid & unde dicitur & quod pingit. parte. 6. fol. 197. H.
Dicendi optimus modus est, quod sit ut qui audit, ueritatem audiat & intelligat: bonique ingenij insignis in doctis in uerbis uerum amare, non uerba. parte. 1. fol. 280. B.
Non omnibus omnia dicenda sunt, sed per capacitate audientium doctor dispensare debet uerbum. parte. 5. fol. 137. B. Item parte. 4. fol. 327. C.
Dicere uere & proprie, non est hoc, ubi prolatio discordata uoluntate. parte. 5. fol. 129. C.
Dicere uere, dominus Iesus, est in corde credere, ore confiteri, opere uere attestari. Ibidem. B.
Dicere in spiritu sancto potest aliquid dupliciter. parte. 6. fol. 52. C. D.
Dicere Christi: est liberare hominem, naturam hominis assumendo & liberam demonstrare &c. parte. 3. fol. 62. F.
Dicere dei est facere, unde, Quoniam ipse dixit & facta sunt. Dicere uere nostrum, non est facere. parte. 6. fol. 61. H. Item parte. 5. fo. 221. H.
Dicere dei non importat aliquam uocem sensibilem, sed intelligere dei praeceptum, quod includit ipsam uelle: quae secundum formam suae dispositionis & uoluntatis, sequitur effectus. parte. 1. fol. 24. D. Item parte. 4. fol. 186. D.
Dicitur aliquid bene, aut quia congruit dicenti, aut rei dicente, aut congruit utriusque. parte. 5. fol. 225. C.
Dicta Hebraeorum recipienda sunt, & eis in hrendum est quod cum sonat rationi & literae uentati. Immo recurrere debemus ad textum hebraicum, tanquam originale pro ueritate textus declaranda in dubijs &c. parte. 1. fol. 3. G.
Dicta omnia non solum ex sermone qui dicit pensanda sunt, sed ex persona dicentis. parte. 1. fol. 320. B.
Dicta ueritate non habet, si intellectu carent. parte. 3. fol. 31. B.
Dictamen recte rationis est quasi quoddam uestigium impressum mentibus humanis. parte. 3. fol. 48. B.
Dictamen legis naturalis est quaedam impressio diuinae legis in nobis. parte. 3. fol. 228. H.
Dictio una in diuersis idiomatibus diuersa significat. Sicut haec dictio iam, in Hebraeo significat mare. In Latino est aduerbium temporis. parte. 1. fol. 207. H.
Dictiones multae sacre scripturae secundum Hebraeos sunt equiuocae, propter quod eadem litera aliquando uarijs significationibus & sensibus accipitur. parte. 1. fol. 67. G.
Dictio exclusiua addita uni personae in diuinis respectu terminat

essentialis non excludit aliam, sed potius includit &c. parte. 5. folio. 40. D. & fol. 206. D.
Didymus Alexandrinus, captus a parua graecae oculis, & ob id clemens torum ignarus, tam miraculum sui omnibus praebuit, ut dialecticam & geometriam (quae maxime uilu idiget) usque ad perfectum didicit. Is plura opera nobilia conscripsit. parte. 1. fol. 11. A.
Didrachma duplex reddenda est imperatori omnium, scilicet poenitentia corporis, ut fames & sitis. Item poenitentia mentis, scilicet timor & tristitia &c. parte. 5. fol. 55. D.
Didrachma, mystice & moraliter uario modo exponuntur. parte. 1. fol. 263. A. B.
Dies & nox distinguuntur per lucem & tenebras. parte. 1. fol. 24. D.
Dies quid est. parte. 1. fol. 24. G.
Dies hebdomadae apud Hebraeos denominantur a sabbato, quia denominatione fit a digniori. parte. 5. fo. 86. H. Et fo. 120. D. & fol. 140. F.
Dies omnes hebdomadae paschalis uocabantur sabbata, & quare prima tamen dies & septima erant celebriores intermedijs. parte. 5. fo. 119. H.
Dies hoc nomen in plurali inuenitur acceptum pro duobus diebus naturalibus, & pro anno uel annis indeterminat. parte. 2. folio. 93. B.
Dies sex distinctos habet uniuersumque nostrum in rebus operibus & recta uita, post quos debet quietem sperare. parte. 1. fo. 25. E. F. G. Et fo. 24. E. Et fo. 34. A.
Dies quare ubique reperitur in assignatione primorum sex dierum temporis. parte. 1. fo. 24. F.
Dies unus dicitur quo scit deus caelum & terram: & insinuata est omnis creatura ante peccatum animae. parte. 1. fo. 35. C.
Dies an longior fuit sub Iosue, uel sub Ezechia. Et de hoc narratur opinio. parte. 2. fo. 17. A. B. C. D.
Diem dicere non fuisse longiorem nec breuiorem solito, & solent non retrocessisse tempore Ezechiae, an & quomodo probari possit. parte. 2. fo. 181. G. H. Et folio. 182. A. B. D. E. G.
Diebus sex creationis mundi adaptantur sex dies recreationis hominis. parte. 1. fo. 22. F. G.
Dies sex pertinent ad usum, septima ad fructum. parte. 1. fo. 39. H.
In die secundo quare non dicitur: Et uidit deus quod esset bonum sicut in alijs diebus. parte. 1. fo. 25. B. D.
Dies duo sunt attributi mundo uisibili, scilicet & infimae parti mundi, tres reliqui deputati sunt uisibilibus & mobilibus mundi partibus quae intra mundum creatur. parte. 1. fo. 26. A.
Dies illi primi sex utrum praeterierunt, & addico septimo nunc per uolumina temporum non res, sed nomine reperantur. parte. 1. fo. 34. B.
Dies sex praecedentes sicut dicuntur tempus productionis, ita dies septimus & deinceps dicuntur tempus gubernationis. Ibidem. D.
Diem septimum sanctificauit dominus in quo requieuit: & non illud quo facienda inchoauit, nec illud quo fecit ea, & quare. Ibidem. fo. 34. F. Et fo. 35. A. B.
Diem septimum quando creauit dominus: In ipso enim nihil fecit, sed ab his quae fecerat requieuit. Quomodo ergo requieuit in die quae non creauit &c. parte. 1. fo. 34. F. G. Et fo. 35. A.
Dies septima ad hoc deputatur, ut homo uacet & occupetur in contemplatione creatoris sui, & per hoc beatitudo in praesenti uita inchoatur quodammodo. parte. 1. fo. 34. H.
Diei septimi requies post opera sex dierum, signauit diem sabbati, quo Christus in sepulchro quieturus mundum restaurauit. parte. 1. fo. 35. B.
Dies naturalis xxiiij. habet horas, & ex duabus partibus integratur quia completitur diem & noctem. parte. 1. fo. 24. H.
Dies artificialis quis dicatur. parte. 3. fo. 115. G.
Dies artificialis secundum Hebraeos incipit ab ipso mane & terminatur in uespere sequenti. Dies autem naturalis secundum eisdem incipit a principio primae noctis & terminatur in principio noctis sequentis. parte. 1. fo. 31. B.
Dies secundum doctores nostros computantur a mane usque ad mane &c. Et de hoc rationes dantur. Ibidem.
Dies more antiquorum a praecedente nocte incipit. parte. 5. fo. 43. B.
Dies singulis facere debemus opus dei, scilicet ipsi deo & proximo: & quomodo. parte. 2. fol. 243. G.
Dies praesentis nec augeri nec minui possunt, nisi contingat ut ita praesentis, ut uel cum operibus optimis sint longiores, uel cum pessimis breuioribus. parte. 3. fo. 35. G.
Quis sibi praestat ut in bonis diebus sit aut malis, & habeat dies Iesu uel iustorum aut impiorum, & quomodo dies Iesu allequamur &c. parte. 2. fo. 32. F.
D

Dies in sacra scriptura, aliquando accipitur pro anno, aliquando pro mense, parte. 1. fo. 134. D. l. c. par. 4. fo. 217. G. H. Et fo. 328. B. Dies pro omni tempore ponitur, ut cum apostolus dicit, Ecce nunc dies salutis, significat totum tempus quo hic vivimus. parte. 1. fo. 35. B. Dies quomodo & pro quo accipitur, cum dicitur, In die quo fecit dominus deus caelum & terram & omne virgulum &c. l. b. Dies Christi vel tempus intelligitur tempus passionis & resurrectionis, secundum quod ipse dixit imminente passione: Tempus meum prope est &c. parte. 1. fo. 65. C. Dies dominica quibus privilegij sit dotata, parte. 1. fo. 279. B. C. Dies dominica sabbato Iudaeorum comparatur, & declaratur dominica nostra suo sabbato prelatata, parte. 1. fo. 136. E. Dies dominica non observatur cum tanto rigore, scilicet vacatio ab operibus manualibus, sicut in veteri, quia possit parari ci baria & aliqua alia fieri die dominica, quae non erant facta in sabbato. Et quare, parte. 1. fo. 164. G. Dies dominica servat loco sabbati. Et quare, parte. 1. fo. 164. G. Die dominica qui adulteratur transgressor est duplicis precepti, parte. 1. fo. 164. G. Die sabbati non solum manibus proprijs, sed nec per manus gentium licebat ludis operari, exceptis his quae ad vescendum pertinebant, parte. 1. fo. 141. G. Die sabbati non erat licitum vasa locare vel accommodare gentilibus ad faciendum opera sua, pura securim ad sciendum ligna, & similia, parte. 1. fo. 172. F. Die sabbati non erat licitum ludis educere vel accommodare gentilibus ad faciendum opera sua, pura securim ad sciendum ligna, & similia, parte. 1. fo. 172. F. Dies solenes oes qui facti celebrant in anno, ut Pascha, Pentecoste & hmoi, & qui in quibuslibet hebdomada, ut sabbata, & qui in quibuslibet mense, ut neomenie, & dies determinati ad solennizandum, sicut sunt dies victorie de interfectione Holofernis, & de interfectione Aman, oes dies predicti apud Iudaeos fuerunt immunitatis ab omni exactione & vexatione, parte. 4. fo. 449. C. Die dabo Noe ingressus est in arcam ad ostendendum quod poterat deus eum tueri a malis hominibus illis temporibus qui cogitaverunt eum occidere, parte. 1. fo. 54. G. Dies pro labore dierum accipitur secundum illud, Et videbant illi pauci dies pro amoris magnitudine, quia labor allucinat, & videbatur parvus propter amorem, parte. 1. fo. 91. C. Dies peregrinationis viginti diebus parvi & mali &c. Sic dixit Iacob patriarcha. Et dixit dies malos septuaginta de causa, parte. 1. fo. 114. C. Dies quatuordecim fluxerunt ad minus a recessu Moysi a Pharaone & percussione primogenitorum Aegyptii in quibus populus se preparavit ad celebrandum pascha & ad recedendum de Aegypto, parte. 1. fo. 145. D. Dies mercenarii non sunt appetibiles ratione laboris, sed ratione mercedis pro labore recipiendi: & ideo dies operata mercenarii est dies pro premio, parte. 3. fo. 33. C. Dies notat novum Testamentum quod est veritas reuelata, & nox designat veterem, & quare, parte. 3. fo. 111. F. Dies & nox quae causantur ex motu solis, proprie non erit in generatione resurrectionis, quia cessabit motus caeli: sed dies causat ex latitudine solis super nostrum hemispherium &c. parte. 4. fo. 421. D. Dies iudicij hominibus existebat in conuiuijs & festiuitatibus, in qua securis & nihil timetibus repentinus venit, parte. 5. fo. 176. C. Diem iudicij non est opus scire post quantum temporis futurus sit, sed quo modo, parte. 6. fo. 112. E. Dies nouissimus erit dies resurrectionis vniuersalis, quae quidem resurrectione ordinatur ad hoc quod electi sint perfecte beati, parte. 5. fo. 209. D. Dies nouissimus mundi, in hoc quod comprehendit, in quo inuenit eum suus nouissimus dies, parte. 5. fo. 114. E. In die iudicij si fiduciam habeamus, probare potest quicumque quantum in charitate profecerit, parte. 6. fo. 233. F. Dies decem notant tribulationem perfectam, vel decem tribulationes, vel decem precepta decalogi, parte. 6. folio. 243. H. & folio. 244. E. Dies dicitur mundi prosperitas vel peccati delectatio, parte. 7. fo. 10. F. Dies iudicij in scriptura veteri & noua Testamento dicitur dies mala & terribilis, denotans genus humanum, in quo sunt plures mali quam boni, parte. 3. fo. 154. C. Dies festos suos habet deus, parte. 1. fo. 314. F. Dies festus ois qui hic agit in pregeritur, non in integro: sed est exieris de Aegypto, tunc erit tibi perfecta festiuitas, parte. 1. fo. 322. C. Diem suum habet hinc aia peruersa, & pacem habet in die sua, sed in die aliena restat eterna damnatio, parte. 4. fo. 188. B.

Diem quendam gratie spiritalem fecit presentia Christi, qui est sol iustus in humanitate assumptus, sicut presentia solis super terram facit diem. Et duravit dies illa a Christi natiuitate usque ad eius ascensionem, parte. 5. fo. 124. E. Dies vna est tota vita presentis, parte. 2. fo. 8. A. Dies bonos quidam incipiunt, sed in malis continue perseverant: alij dimittunt, alij implent dies bonos, & alij moriuntur in Aegypto, alij in deserto, alij in terra sancta &c. parte. 3. fo. 163. A. Dies dicuntur mali quare, quando, & unde inceperunt mali dici, parte. 6. fo. 96. G. Dies mali dicuntur breuiari, longui autem & multi spacij, dies boni, in quibus deo seruiunt, parte. 2. fo. 33. B. & fo. 114. A. Diebus solennibus & festiuitatibus est lautius viuere quam alijs temporibus, parte. 2. fo. 162. H. Diebus solennibus diabolus fortius impugnat homines sanctos, & quare, parte. 4. fo. 447. E. Diere tres sunt accipiendi, pcedendo per vicus ciuitatis Niniue ubique Sic enim Ionas habebat facere, denunciando populo subuersionem ciuitatis, parte. 4. fo. 375. H. Difficile est valde in bonis operibus patere factis, vanam gloriam Difficiliter euitare, parte. 5. fo. 23. C. Difficile est magna agere, & de magnis apud se fiduciam non habere, parte. 3. fo. 8. B. Difficile est plures esse bonos, parte. 4. fo. 115. B. Difficile est potentes & eloquentes in mundo ad Christi humilitatem conuerti, parte. 4. fo. 376. A. Difficile intrinsecus vincit quod exterius iudicatur, parte. 3. fo. 128. F. Difficilius extirpat spiritualis bestia, iactantia, superbia, vel vana gloria, quam carnalia vicia, parte. 1. fo. 340. E. Difficultas discendorum potest contingere dupliciter, parte. 6. fo. 142. F. Difficultas triplex in poenitentibus ad opera virtutum, Prima, corruptio naturae, secunda, habitus vel inclinatio, tertia, difficultas operis virtuosum, parte. 5. fo. 161. D. Difficultas quae homo a peccato non potest resurgere non est ex parte diuinae potentiae, sed ex parte peccatoris. Et quare, parte. 4. fo. 359. C. Diffidentia de adiutorio dei peccatorum est, parte. 2. fo. 123. E. Diffidentia de deo quantum ipsi deo displicet, in Iacob patriarcha ostenditur, parte. 1. fo. 96. G. Et in Ioseph patriarcha, fo. 106. E. Diffusio glorie ipsius anime in reuersione resurget ad corpus & per consequens in vitam sanctam, quae sunt totius conuersionis, parte. 3. fo. 388. F. Diffusio siue dilatio diuini cultus in Ierusalem per bonum, odorem signatur, parte. 3. fo. 422. D. Digerio multa significat, parte. 6. fo. 1209. G. Dignitas dei est hic, quod intelligendum sit, vel pro diuina virtute, vel pro virtute alicuius demoni superioris per artem magicam operationem inferioris impediens, parte. 1. fo. 140. G. Dignitas scribentes in parte, mane, techel, phares, quid notant moraliter, parte. 4. fo. 306. B. Dignitas & gloria plati consistit in bonitate subditorum ita defectio sui honoris, est in eorum pueritate, parte. 1. fo. 158. G. Dignitas omnis sequi, diabolice subiacet potestati, parte. 5. fo. 136. E. Dignitas sacerdotalis & regia consistit in hoc quod instituantur reges & sacerdotes per sacram vocationem, parte. 4. fo. 100. C. Dignitas sacerdotalis & regia debet plene & legis & euangelij doctrinam habere & perfecte seruare, parte. 2. fo. 209. F. Dignitas fugradu quae a deo percipitur, quae cupiditate corrupti non custodit, significat, p Abiathar & parte. 2. fo. 212. B. Dignitatem perdidit: propensius malum est, quam non habuisse, parte. 6. fo. 201. E. Dignitatum nomina in consumptione mundi tollent, & vni grex humilis sub mansueti pastore manebit, parte. 4. fo. 400. F. Dignus est qui saluat indignum, & ex dignitate sua facit dignum, quem culpabilis vii tractus faciebat indignum, parte. 2. folio. 239. B. Dilatio Perfarum, Medorum, & Graecorum ad alias partes intelligitur per hoc quod animalia & rore ad quatuor partes ibat & non reuertebatur, parte. 4. fo. 112. E. Dilectio fortis est ut mors, & quod, & quare, parte. 6. fo. 126. B. Dilectio dei fons est omnium virtutum, Dilectio mundi omnium viciorum, parte. 6. fo. 230. A. Dilectio dei dedit nobis ut diligeremus eum, parte. 6. fo. 233. F. Dilectio dei per timorem nascitur, sed in affectu crescendo mutatur, parte. 1. fo. 338. B. Dilectio compingit corpus Christi, ut sit vni Christus, parte. 6. folio. 234. A. Dilectionis causa est aliquid dupliciter, Primum quia est ratio diligendi.

Dig

gendi. Secundo quia est via quaedam ad acquirendum dilectionem, parte. 6. fo. 233. H. Dilectio est certum signum, quo discernuntur filij dei & filij diaboli &c. parte. 6. fo. 231. F. Dilectionis diuinae actus quod prior est nobis, & quo modo dicitur. Appropinquate deo, & appropinquate vobis, parte. 6. fo. 215. B. Dilectio fratris qui videtur si non habetur, dei dilectio minime haberi arguitur: sed hoc quomodo, cum deus prior diligendus sit, parte. 6. fo. 234. B. Dilectionem ordinatam qui habet, ille sancte & iuste viuunt, sicut qualiter, & quo modo, parte. 6. fo. 116. F. Ex dilectione dei principaliter, & ex dilectione proximi consequenter, in operabilibus omnia dependunt, sicut in speculatiuis omnes conclusiones dependent ex hoc principio, De quolibet affirmatio vel negatio &c. parte. 5. fo. 74. C. D. Dilectionis sui ipsius preceptum an & ubi datum sit, parte. 6. fo. 116. F. Item parte. 1. fo. 338. A. Dilectionis preceptum ex toto corde &c. importat interiore motum cum magna promptitudine, & hoc est difficillimum: ideo expressio huius precepti rationabiliter fuit reseruata ad tempus vltimum totius doctrinae Moysae &c. parte. 1. fo. 339. H. Dilectionis dei preceptum ex toto corde &c. quare preceptum ista perfectio, quae in hac vita non possit haberi, parte. 1. fo. 338. A. & fo. 339. G. Item parte. 6. fo. 102. C. Dilectione dei & proximi tantum monere videtur Iohannes vt fratres diligamus, cum dominus dicit, & pro inimicis orandum, quod intelligendum, parte. 5. fo. 23. B. l. c. parte. 6. fo. 22. & fo. 133. E. F. Dilectionis causa per se est similitudo, parte. 3. fo. 66. D. Dilectio amici intelligenda est per imitationis similitudinem, & non per equalitatem, parte. 1. fo. 247. G. Dilectio alicui rei facit de illa re frequenter meditari, parte. 3. fo. 265. G. Dilectio qua diligenda diliguntur, ita amanda est, sicut odienda est dilectio qua non diligenda diliguntur, parte. 3. fo. 265. G. Dilectionis vires homo ignorat, nisi experimento cognoscat, parte. 1. fo. 77. A. Dilectio proximi ordinatur finaliter ad dilectionem dei, ex qua sequitur quod preceptum de dilectione dei habet rationem finis, & per consequens principij respectu omnium preceptorum, parte. 6. fo. 338. C. Dilectio dei maxime nutrit mitatem & humilitatem, parte. 5. fo. 40. F. In dilectione dei necessaria est fides & vita. In dilectione proximi patientia & benignitas, parte. 4. fo. 272. Dilectio dei specialis ad populum Israel descendit ad Iacob, & alio nomine dicitur est Israel, parte. 4. fo. 423. G. Dilectio dei erga Iacob, & odium erga Esau fuerunt signa electionis & reprobationis eterne, parte. 6. folio. 211. F. Item parte. 4. folio. 423. G. Dilectio Christi fuit gratuita, & discreta & necessaria, parte. 5. fo. 224. F. Dilectores mundi nihil habent nisi tria, quibus omnia viciorum genera comprehenduntur, parte. 6. fo. 230. A. Dilexit deus Iacob, & odiuit Esau, cum nondum nati &c. quare, & propter quid, parte. 6. fo. 21. E. Diligamus filios dei, vt diligamus filium dei, cuius membra sunt parte. 6. fo. 334. A. Diligendus ois homo: Sed est omnibus prodesse non possit, ijs potissimum consulendum est, qui pro locorum & temporum vel quarumlibet rerum oportunitatibus constitutus tibi coniungunt, parte. 6. fo. 388. F. & fo. 116. F. Item parte. 1. fo. 338. B. Dilectio est inimicus, & quomodo, parte. 6. fo. 388. F. Nihil diligendum diligitur, si ipsa dilectio non diligitur, parte. 3. folio. 263. G. Diligendi sunt qui persequuntur, & amici vitandi sunt qui mala suadent, parte. 3. fo. 270. A. Diligenda sunt quatuor ex dilectione, scilicet deus, anima, proximus, & corpus proprium, parte. 5. fo. 230. H. Item parte. 6. fo. 232. C. Diligendus est peccator, non in quantum peccator est, sed omnis homo in quantum homo est, propter deum diligendus, parte. 1. fo. 338. A. Diligere est alicui velle bonum, parte. 5. fo. 142. B. Diligere possimus inuisa, incognita aut nequaquam, parte. 5. fo. 166. G. Diligere conditorem se frustra credunt, qui eius monita contemnant, parte. 5. fo. 336. A. Diligere debes deum ex toto corde &c. proximum verum sicut teipsum, inimicos non ex toto virtute, non sicut teipsum, sed simpliciter. Sicut enim quod diligamus? & non odio habeamus, parte. 3. fo. 347. F. Sicut non potest diligere proximum, qui non diligit se. Sed autem non diligit, qui diligit iniquitatem, parte. 6. fo. 78. B. Diligere dicitur ordinare, qui quod non est diligendum, non diligit, & diligenda diligit: nec plus quod minus est diligendum, nec equaliter, quod plus vel minus, nec plus vel minus, quod equae est di-

ligendum, parte. 1. fo. 338. A. Diligere proximum: & preceptum de dilectione proximi erga proximum adimplere, vni sit perfectum, quod implere cetera mandata circa eum, propter preceptum dilectionis, parte. 1. fo. 249. C. Diligere proximum vtrum sit de preceptis iuris naturalis primo per se notis, ibidem. Diligere proximum, vtrum sit preceptum difficultius ceteris preceptis quae ordinant ad proximum, ibidem. Diligere iubet aia triplicitate, quae tripliciter est naturae, parte. 1. fo. 338. B. Diligere deum ex toto corde contingit dupliciter &c. Vno modo in actu, Alio modo habitualiter. Et hoc iterum dupliciter &c. parte. 1. fo. 339. E. Diligit deus non oino ex tota aia, cum inest aliquid carnalis concupiscentiae, vel quod continendo frater, parte. 1. fo. 338. A. Diligere deum ex toto corde &c. quomodo totalitas illa sit intellegendum, parte. 1. fo. 339. E. Diligitur per odium, qui carnaliter sapiens dum praua nobis ingerit non auditur, parte. 5. fo. 163. H. Queritur quis de duobus melior: an qui minus diligit Christum & ab eo plus diligitur: an quem minus diligit Christus, cum ipse cum plus diligitur, parte. 5. fo. 243. E. F. Diligens in prosperitate, incertum est, an prosperitas, an persona diligatur, in bonis enim non agnoscat amicum, & in malis non abscondit inimicum, parte. 1. fo. 338. E. Diligentia nimia in operibus humanis & negligentia in diuinis reprehenditur, parte. 4. fo. 403. C. Diluculū est diei principij quado, primo incipit lux solis apparere. Sed aurora quae lux pcedens irradiat vapores existetes in aere in pre orientali, parte. 3. fo. 71. D. Item parte. 2. fo. 44. B. Diluculū designat pueritiam sicut vespas senectutem, parte. 4. fo. 192. D. Diluuium ex tribus elementis processit, scilicet aqua, terra & aere, parte. 6. fo. 227. C. Item parte. 4. fo. 352. F. Diluuium generale non processit ex causa naturali, sed supernaturali, nec generale potest esse natura quae particulare in aliqua parte terrarum habeat causam naturalem. Et ideo deridendi sunt qui huius diluuii volunt causam naturalem assignare &c. parte. 1. fo. 53. F. Diluuiū quod incipit desinare, a quo quolibet die decredebant equa liter, & hoc est satis probabile, parte. 1. fo. 54. G. Diluuiū si fuit vni de maximis euentibus mundi narratione dignis, non tamen scriptura faciens mentionem de eius initio computat: a creatione mundi, quoniam dicit: In tali anno post creationem mundi contigit diluuium, & quare, parte. 1. fo. 149. F. Diluuium venit propter peccata hominum, & fuit in poenam hominum non demonum, parte. 1. fo. 50. B. Diluuium principaliter inundauit propter peccata gigantum, parte. 3. fo. 380. H. Diluuium terrae sterilitatem induxit parte. 1. fo. 50. H. Diminutio populi Iudaici per Romanos facta fuit tanta, immo maior quam illa quae fuit facta per Assyrios & Chaldaeos &c. parte. 4. fo. 344. C. D. Vide in Iudaei quod ad principio &c. Dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus. Dimissio peccatorum potest intelligi dupliciter. Vno modo quantum ad offensam & hoc est necessitatis. Alio modo quantum ad iniuriam, & hoc est pererogationis, parte. 5. fo. 25. H. Dina filia Iacob in die solennitatis volens videre mulierem ornatas & sibi emere ornamenta, per Sichem filium Emor rapta fuit parte. 1. folio. 97. H. Diogenes quomodo adulationem aspernat? sit, parte. 5. fo. 39. C. Dionysius tyrannus quod probauit anxietatem & timorem presentis vitae, & quod ipse esset in continua anxietate probauit amico per gladium acutissimum suspensum super eundem &c. parte. 3. fo. 35. C. D. Dionysius tyrannus cum penes totius Siciliae tyrannidem accepisset, maximarum opum dominus, exercituum, dux, & rector classium, equitatum potens, propter innoptiam literas puerulos Corinthi docuit, parte. 1. folio. 10. F. Dionysius Ariopagita quomodo vidit lunam retrocedentem ab oriente, & supponere se soli tempore eclipsis in crucifixione Christi &c. parte. 6. fo. 195. B. C. Diotrepes haereticus tempore beati Iohannis apostoli, asserens inutilem hospitalitatem, parte. 6. fo. 236. F. Diocorus melis apud Graecos qui apud Latinos vocatur Iunius, & quare sic dicitur, parte. 4. fo. 474. A. Dipondius quid sit, parte. 5. fo. 157. B. D. Dipas genus aspidis quae Latina dicitur situla, quemcumque morderit sit perit &c. parte. 1. fo. 341. E. F. Dirigi quicquid voluerit magis optet audire, quod loquitur, parte. 3. fo. 395. E f. iij

Dirigit non solum opera, sed & cogitationes dñs, quando (quæ nihil latere nouimus) in cunctis quæ agimus, in memoriâ red-ducimus, & illius flagitamus auxiliu, pte. 3. fo. 324. B.
Difcedorū difficultas potest cōtingere dupl'r. parte. 6. fo. 142. F.
Discere debet quilibet in præfenti vita, ne qd̄ indiscissum relinq̄uat, ne cum non possit, discere incipiat. parte. 1. fo. 157. E.
Disciplina duplex. Vna qñ pro peccatis suis mala q̄s patitur, vt corrigatur. Alia quæ scientia dicitur à discēdo. pte. 6. fo. 159. B.
Disciplina vel misericordia multum destituit, si vna sine altera teneatur. parte. 1. fo. 298. F.
Disciplinæ censura si quis non premitur quasi vas immundum pollutumq̄ reprobatur. parte. 1. fo. 297. A.
Disciplinis secularibus, maxime philosophicis, melius est se tradere, q̄ in ecclesia illa permanere in qua omnis populus hæreticorū gladio & peste hæretica moritur. pte. 4. fo. 140. A.
Disciplina omnis quæ fallum asserit etiam v̄ vehemens videatur & verisimilis, tamen nō debet sapientia dici. parte. 1. fo. 308. E.
Disciplinæ vel astrologicæ, vel magicæ, vel cuiuslibet doctrinæ, quæ contra pietatem est, baptizatus amplius non sumat, qui abrenūciat diabolo & pompis eius, & operib⁹ eius & omni seruitio & voluptatibus eius. parte. 1. fo. 332. E.
Disciplinæ gentiliū nihil mundū habent, quia nulla apud eos disciplina est, cui non sit aliqd̄ immunditiæ, vel superstitionis admixtum. parte. 1. fo. 354. E.
Disciplina rationalis apud gentiles inuenta, significatur per mulierem pulchram, cuius cæcarietas radenda fuit & vngues circūcidendi. parte. 1. fo. 354. E.
Discipulus Christi dupliciter potest intelligi, vno modo generaliter secundum cōmunem statum fidelium, alio modo cum hoc, per obseruationem consiliorum. parte. 5. fo. 163. G.
Discipuli docilis modus est aurem suam humiliter inclinare ad verba magistrī sui. parte. 3. fo. 197. F.
Discipulis non statim profunda & secretiora tradēda sunt sacramēta, sed morū correctio & disciplinæ emēdatio. pte. 2. fo. 136. E.
Discipulorum differentia est sicut in primogenitis mūdis vel in mundis: quidam cum obedientia, legis meditationē & scientiā acquirunt, quidā solā sapientiā habent. parte. 1. fo. 264. E.
Discipuli nostrī, qñ sumi p̄fecti nihil nisi egēt magistrī. Ibidē. G.
Discipulus audiens deuote & intente, accipit fructum sacre scripturæ à doctore, sed quādo habituatus incipit docere, tunc dat h̄mōi fructū alijs tempore suæ doctrinæ. parte. 3. fo. 87. D.
Discipulus mollis & effeminatus doctore pestifero se subiciens comparatur mulieri quæ succumbit viro. &c. 2. 46. D.
Discipulus doctrinā doctoreū verboforū sequens & approbans, significatur p̄ pollutum super mortuo, & isti sunt eiciendi de scholis & fidelitū collegijs. parte. 1. fo. 273. B.
Discipuli sub benigno magistro superbientes, & contra psonam eius vel doctrinam irreuerenter loquētes, grauiter sunt obiurgandi, sicut Aaron & Maria &c. parte. 1. fo. 282. H.
Discipuli Iohannis bap. in tribus deficiēbant, primò, quia de abstinētia se iactabāt, secūdo, quia Phariseis se cōiūgebāt, tertio, quia Christiū arguebant ex defectu abstinentiæ. parte. 5. fo. 133. G.
Discipuli Christi in charitate dinoscuntur, nō in prophetia, fide & alijs, quæ habent & non discipuli. parte. 6. fo. 44. A.
Discipuli qui adhaerunt Christo ante miracula ipsi adhaerunt ex Iohannis testimonio inchoatiue. parte. 5. fo. 194. D.
Discipuli Christi duplici de causa dæmoniacum quōdam nō poterant curare. parte. 5. fo. 54. H. Et fo. 150. D.
Discipuli Christi nondū in bono cōfirmati erāt aliquid humanū passi, quia moti fuerunt quodam zelo inuidiæ contra tres qui assumpti fuerūt in trāsfiguratione &c. parte. 5. fo. 150. D.
Discipuli p̄phetarū dicitur eorū pueri siue filij. pte. 4. fo. 23. C.
Discipuli Christi, ppter persecutionē quādo debent fugere, & dare locum iræ, & quādo nō. parte. 5. fo. 37. F. Et folio. 201. G.
Discipuli adhuc imperfecti dicitur pulli, & quare. pte. 3. fo. 76. H.
Discipuli sermone dominicæ passionis totiens replicatum intelli gere nō valent, & quare. parte. 5. fo. 171. E. G.
Discipuli duo cutesin Emaus, vnus erat Cleophas, alter Lucas, sed nomen suum taceat. parte. 5. fo. 182. D.
Discipul⁹ hūilis significat p̄ Nicodemū, & q̄re. pte. 5. fo. 194. H.
Discit modo libenter dicere, quod didicerit non libenter audiri. Hoc de detractore dicitur. parte. 3. fo. 331. E.
Discit plurimi, nō vt sequant, sed vt iudicēt & cōuicāt, sicut aliq̄ dicitur doctrinā Aegyptiorū vel mathematicā. pte. 4. fo. 255. A.
Quidquid dicitur, non naturæ est, sed studij & propriæ voluntatis. parte. 4. fo. 130. F.
Discordiam & scissuram faciunt motus irascibilis & concupiscibilis inordinati in eodem homine, & inclinant hominē ad mæ-

lum: ratio verò & synderesis trahunt ad oppositum, & sic in eodem homine fit scissura. parte. 1. fo. 290. D.
Discordiam seminantis crimen, in comparatiōe ad sex capitalia crimina, quasi minora deponitur: & quare. pte. 3. fo. 315. E.
Discordantiū poene multe sunt, & quæ sint. parte. 4. fo. 361. F.
Discordij materia erat inter gentiles & Iudæos cōuersos: quia de iudaismo conuersi se præferbant gentilib⁹ ex Moisaicæ legis suscepiōne, & econuerso gentiles Iudæis de scientiæ acquisitione. parte. 6. fo. 14. G.
Discretio decipit, vt si p̄ infirmitate, quasi discretē pl⁹ alimētorū sumimus, & indiscretē bella carnis excitam⁹. pte. 3. fo. 10. A.
Discretionis necessaria, requiruntur duo, scilicet impeditiua & promotiua. Impeditiua vt caueantur, promotiua vt teneantur. parte. 3. folio. 424. F.
Discretionis impeditiua sunt quinque, & enumerantur, ibidem.
Discretiōis promotiua sunt quatuor, & enumerantur. pte. 3. fo. 425. D.
Discretionis intentio significatur per digitos, Et quare. parte. 3. folio. 340. B. Et fo. 362. F.
Discretio opationis signatur in digito. parte. 1. fo. 295. G.
Discretiōe sunt habētes, q̄nōrunt discernere de sacrificio saluari: quæ oibus sint dicenda, quæ p̄fectioribus, quæ humanæ cognitionis modum sunt excedentia, igni spūsancti tribuēda. Et tales cultris assimilantur. parte. 2. fo. 241. F.
Discretionis immoderata subtilitas, quæ plus q̄ oportet vel de- cer est excrecens, actionis confundit rectitudinem. parte. 1. fol. 252. E. H.
Discretionem boni & mali qui habere sciunt, & meditantur in lege die ac nocte, illos recipit ecclesia, & per quid significatur. parte. 1. fol. 346. E.
Dispensabilia non sunt, quæ sunt per se mala, quia nō possunt bene & absq̄ peccato fieri. parte. 2. fo. 166. F.
Dispensatio dei iusta, sed occulta alijs, alios pro varijs meritis præponit, vt humana formidine peccare metuant. qui diuina iudicia non formidant. parte. 1. fo. 55. F.
Dispensationes terrenorum significat camelus, in quibus multiplex hostis insidiatur, & tales curas, modo torpentis vel præcipitata actione fieri, modo pigra vel immoderata locutione confundit. parte. 3. fol. 7. E. F.
Dispensatiōe sæpe aliquid à maioribus agitur, quod à minoribus error putatur. parte. 2. fo. 103. B.
Dispensatores misericordiæ Christi aduertēt scriptū esse in lege. Et oīno indigēs & medic⁹ nō erunt vos. &c. pte. 1. fo. 47. D. H.
Dispensatorū quidā boni, & quidā mali. pte. 6. fo. 308. E.
Dispersio Iudæorum per Titum & Vespasianū, xliij. anno post passionē dñi vbi figurata & p̄pheta est. pte. 1. fo. 365. F.
Displicet sibi tātò min⁹ q̄q̄, quātò se min⁹ videt. pte. 3. fo. 82. A.
Displicens sibi hic, talis deo placet: & cui deus placet, ipse sibi displicet. parte. 3. fol. 279. A.
Displacencia quam habuit Samuel super verbo populi quo dixit: Da nobis regem, vt iudicet nos: fuit propter tria. Et enume rantur. parte. 2. fo. 71. A.
Dispositio debita ad recipiendum salutem per Christum donandam, est q̄ homines iuste se habeant erga proximum, & deuote erga deum. parte. 4. fo. 92. H.
Dispositio optima bellanū est, q̄ per nimiam separationē aduersarij nō ingrediatur acie, & per nimiam cōiunctionē vnus nō impediatur aliū ad inuadendum aduersariū. parte. 4. fo. 354. C.
Dispositio debita ad perceptionem diuinæ gratiæ & cōsolationis, est veritas penitentiæ & cōtitionis. pte. 4. fo. 354. D.
Dispositio bona prædicatoris in tribus cōsistit, scilicet q̄ ieiunet, q̄ oret, & q̄ resistat tentationibus. parte. 5. fo. 136. D.
Dispositio dei æterna, est immutabilis, quæ est idem quod eius consilium, quod nunq̄ mutatur, licet sententia eius mutetur. parte. 6. fo. 144. C.
Dispositio debita ad p̄ficiendum per viam periculosam filijs Israel fuit duplex demonstrata, & enūteratur. pte. 2. fo. 251. D. H.
Dispositio Abrahæ tendebat ad p̄fectum, quia fuit p̄ dei monitionem ac opera p̄fectionis, & per eius p̄missionem in bonis conferendis, & per mutationē nominis. pte. 1. fo. 68. B.
Dispositio cordis. Vide in Cordis dispositio.
Dispositio filiorū Israel excundo de Aegypto fuit agni pascha- lis immolatio cuius sanguine linita sunt superliminaria &c. & quid figurauit. pte. 6. fo. 156. G. H.
Disputans contra aliquem frequēter arguit, aut aliquid dicit, p̄cedens ex concessis ab eo, ad aliquid contra eum concludendum. parte. 3. fo. 10. G.
Disputantes de dogmatibus vel quæstionibus legis ad subuersio- nem audiendum percutiunt animum quæ concepit nuper per

verbum dei. Et de hoc figura. parte. 1. fo. 168. F.
Disputatio inter doctos gentiles & catholicos, per quid significa- tur, & cum rationib⁹ & scripturis superatur, conuersi ad fidē viles ecclesię efficiuntur. parte. 4. fol. 474. G.
Ad disputationē cōtra hereticos venire nō debet nisi doctus & p̄fectus, ne scandalicet alios superatus. pte. 1. fo. 353. F.
Disputare volentes cum Iudæis necessario habent translationem Chaldaicam per Ionatham factam apud eos receptam tanquā irrefragabilem. parte. 6. fo. 275. F.
Disputamus cum omnipotente, dum nos illius iusticię cōiungētes facta nostra subtili indagatione discutim⁹. &c. pte. 3. fo. 31. B.
Disputatiōes tunc sunt viles, si non ibi consideretur nisi vici do- mini. parte. 3. fo. 263. E.
Disputare de deo non omnium est, sed eorum qui nihil femineū, nihil fluxū in cogitationib⁹, vel operib⁹ habēt. pte. 1. fo. 223. G.
Disputando de deo, i. theologizando sufficit nobis tantum tan- gere. Qui enim vult calescere si manum in ignem miserit, pro ca- lesfactione aduentionem sustinebit. parte. 1. fol. 24. A.
Disputans Paulus cum philosophis quem ordinem obseruat, & nobis imitandus &c. parte. 6. fo. 195. A.
Disputatio de morte Christi & de resurrectione, oportet misce- ricordiam adde, & quare. parte. 1. fo. 217. C.
Disputātes cū beato Iob, aliquando amici aliqñ inimici notantur, nec in hoc est repugnantia. parte. 3. fo. 29. C.
DisSENSio erat inter Corinthios baptizatos à diuersis: & de doctri- na prophetarum & apofolorum. parte. 6. fo. 33. H.
DisSimulare quandoq̄ necesse est. parte. 1. fo. 98. B.
DisSipatur homo ad orientem quando tempore iuuentutis con- sumitur in peccatis. Ad meridiem verò quando tempore viri- litatis vitur iniurijs & rapinis &c. parte. 1. fo. 367. H.
Dissonantia computationis annorū regum Iuda soluitur, quinque modis. parte. 2. fo. 152. F.
Distantia maior significat remissionem culpæ, quæ est maius ma- lum, quia opponitur bono spiritali, minor autem distantia, pœna est corporalis. parte. 3. fo. 238. C.
Distingtio sententiarum quotuplex & quid quæq̄ sit, & vbi assu- gnetur. parte. 4. fo. 2. D. E.
Distingtio siue rerum diuisio vel operum dei per dies qualiter fue- rit. parte. 3. fo. 403. C.
Distingtio personalis in diuinis innuitur, quia dicitur filius missus à deo & spiritu eius, in quo apparet distinctio ipsius filij missi à patre & spiritu sancto, à quibus missus in carnem pro mūdi sa- lute. parte. 4. fo. 83. B.
Distingtio Iudæe & gentilitatis non fuit à principio, sed incepit in Abraham, qui circumcissionem accepit in signum huius distin- ctionis. parte. 4. fo. 91. C.
Distributio in his quæ Moyses distribuit, & in his quæ Iesus, inue- nimus aliquam differentiam. parte. 2. fo. 20. B. E.
Distingtio operum sex dierum creationis mundi incipitur à luce & quare. parte. 1. fo. 24. D.
Diuisitas animalium pro sacrificio quæ fuit. parte. 1. fo. 65. F.
Diuisorum fuit locus vbi hospitabantur, vel dicebantur homi- nes, ab extra. parte. 5. fo. 129. G.
Diuis, in Diuites.
Diuina nō intelligim⁹, nisi ex creaturis, & sic noiām⁹. p. 3. fo. 312. G.
Diuina licet non sint præsumptiue inquirenda, tamen per diui- nam reuelationem sunt humiliter suscipienda. parte. 1. fo. 127. E.
Diuina prouidentia ad hæc inferiora, vt errantes quidam dixerūt non extenditur. parte. 3. fo. 402. G.
Diuitias Christi confessa est confessione laudis ab angelis in ho- ra natiuitatis, & ista laus fuit p̄fecta quando pueri in templo clamabant, O sanna filij Da. parte. 3. fo. 97. F.
Diuitias in dedicatione templi Salomonis quod ædificauit deo, ostensa fuit in ligno visibili nebulæ. parte. 2. fol. 144. D. Item parte. 3. fol. 362. H.
Diuitatio non diuitibus datur, sed per antiphrasim dicitur, quæ si quæ per hoies fiat demonib⁹ repletos. parte. 1. fo. 306. E.
Diuitationis virtus nulla est, nisi in quantum deus permittit. parte. 1. fo. 305. G. Et fo. 307. A. D.
Diuinandi modus qui iam erat per projectionem baculi. parte. 4. fo. 338. A. C.
Diuitatio aliqua per garrum & motum auium, an & quādo est licita. parte. 4. fo. 9. G. H.
Diuinandi instrumenta curiositas humana adiuuenit. p. 1. fo. 302. G.
Diuitationem vel augurationē exercētēs, oēs isti auīū vel anima- liū ministerio vtunt, quæ in lege scribunt imūda, & semper ho- mini insidiantur, ex quo ministerio dæmonum, oportuna & di- gna indicantur. parte. 1. fol. 306. E. F.

Diuitatio aliud est, & aliud prophetia in diuina scriptura. Abdi- catur ergo penitus diuitatio, opere enim & ministerio dæmo- nū impletur. parte. 1. fo. 302. F.
Diuitatio multū detestabilis est & maximè vitanda, quia oīa in opatiōe dæmonū fieri nō dubito &c. à quib⁹ omnibus qui hō dei est, & in portioe dei numerat, penit⁹ debet esse alienus quæ occultè demones machinant. parte. 1. fo. 306. E.
Diuitacula nominauit scriptura quædā in aribus, quas curiositas hūana cōposuit. Gentilis autē cōsuetudo vel tripodas, vel cori- nas, vel h̄mōi vocabulis appellat, quæ quasi ad hoc cōsecrata, moueri ab eis & cōtractari solent &c. parte. 1. fo. 302. E.
Diuitatores & doctores superstitiosi sunt primo occidendi gla- dio spūali per excommunicationē, & si permanserint obstinati, p̄ mortem corporalem &c. parte. 1. fo. 346. B.
Diuitatores somniorum antiquitus super corium hostiæ immo- late dormiebant ad habendum reuelationes in somnis. parte. 4. fo. 104. F.
Diuinum creditur ritus gētium omne quod per qualencunq̄ spi- ritum profertur. parte. 1. fo. 306. E.
Diuini q̄ dicunt, par. 4. fol. 23. E. Et fo. 149. F. Item parte. 2. fo. 69. C.
Diuisio linguarum facta est, & p̄ mundū sunt dispersæ. parte. 1. fo. 59. C. Et fo. 369. G. Item parte. 3. fo. 422. D.
Diuisio maris rubri, q̄ fuerit in duodecim diuisiōnes, scilicet dūo decim tribus, est opinio aliquorū: sed magis tenet q̄ fuerit solū vna. parte. 1. fo. 152. F. Et fol. 153. B.
Diuisio animalium in sacrificijs quæ fuerit & quare, & quid desi- gnat. parte. 1. fo. 65. F. G.
Diuisio terræ promissionis aliter fit in libro Iosue & in Ezechiele, & quomodo. parte. 4. fo. 283. B.
Diuisio terræ pertinet ad Christū quæ per Iosue significat, dupli- citer potest intelligi, de ecclesia militante & triumphante. Et qd̄ per nouē partes quæ diuisæ fuerant significatur in militante & triumphante. parte. 2. fo. 19. H.
Diuisio possessionum inter se requirit ad bonā ordinationem po- puli, quia communia negliguntur, & propria curantur magis &c. parte. 1. fo. 312. C.
Diuitis facta & dicta multi sunt q̄ extollit, pauci verò qui doctri- nā humilī & virtutem intelligunt. parte. 3. fo. 400. A.
Diuitū numero deputandi sunt q̄ amat diuitias, & si nō habent. pte. 5. fo. 171. C. Et fol. 108. F. Item parte. 6. fo. 210. E.
Diues & pauper tūc obuiant sibi, qñ diues ad petitiōnē pauperis supplet defectū sue indigentia. parte. 3. fo. 330. C.
Diues & pauper quomodo differenter honorari possunt, & qua- liter non. parte. 6. fo. 212. C. D.
Diues Abraham fuerat, qui Iazarū pauperē in sinu tenebatait tū loquar ad dñm meū, cū sim puluis & cinis &c. Quid diuitias suas æstimabat qui seipsum puluere cinerēq̄ spurcabat. parte. 1. folio. 71. B.
Diuites huius mundi documentum habēt ne moleste ferant peti- tiones pauperū, ne declinent ab eis &c. parte. 2. fo. 57. C.
Diuites temporaliter dicuntur pingues, similiter donum gratiæ pinguedo nominatur. parte. 1. fol. 118. H.
Diuites misericordes vbi & de q̄ pœnas passi sūt. p. 6. f. 215. E. F.
Diuites comparantur perdidit, & quare. parte. 4. fo. 136. B.
Diuites fuerunt, Mathæus, Zachæus, Ioseph, & ceteri plurimi, & tamen saluati, sed quo modo. parte. 5. fo. 108. E.
Diues in inferno sepultus non nominatur, & quare: Lazarus autē nominatur, & quare. parte. 5. fo. 167. D. G.
Diuitiæ antiquorum erant greges animalū. Non ergo mirum si filia magnorū habebat curā de gregib⁹ alendis. p. 1. fol. 116. B.
Diuitiæ antiquorū principaliter erant in pecoribus, & inde dicta est pecunia. parte. 3. fo. 65. B. C. Et fo. 5. G.
Diuitiæ antiquorū fuerūt principaliter aſalia. pte. 3. fol. 5. G. Inter q̄ boues multū reputabant, & quare. fo. 4. B. Et fo. 55. C.
Diuitiæ tempore Saulis regis p̄ maiori parte in animalibus conſi- stebant. parte. 2. fo. 74. H.
Diuitiæ & honores sicut sunt impedimēto reprobis, ita sunt pro- his adiumenta virtutis. p. 3. fo. 55. C. D. Fr fo. 300. C. Item pte. 5. fol. 26. G. Et fo. 141. H. Et fo. 166. G. Item pte. 6. fol. 122. H.
Diuitiæ iuste habitæ sunt materia exercendæ virtutis per opera misericordiæ & liberalitatis. parte. 3. fo. 400. D.
Diuitias habētes nō reprehēdunt, quia his abſtant, sed quia pro- dextera habent, i. p̄ beatitudine. parte. 3. fo. 300. B.
Diuitias habere, non prohibemur: non enim damnantur diuitiæ vnde mercamur cœlum, sed non apponere cor iubi mur &c. parte. 3. fo. 371. E.
Nec tam diuitiæ quā amor diuitiarū in culpa est. p. 5. fol. 141. F. Item parte. 1. fo. 71. A. B.

Diuitias qui sedulo congregat, & non pro redemptione anime sue dispensat, sed alijs dispensanda referuat, non recte facit, parte. 3. fol. 322. A.

Diuitijs multiplicandis qui incubit, patet, quia vite alterius gaudia querere contemnunt, parte. 5. fol. 108. E.

Diuitiarum adiectio maiorem accendit flammam, & violentior est cupido, parte. 5. folio. 59. H.

Diuitijs terrę sine amaritudine non possidentur sicut nec sine felice epar est, parte. 4. fol. 187. B.

Diuitijs iugitur sollicitudo custodij (quę affligit) & voluptas (quę effugere facit), parte. 5. fol. 45. A. & fo. 157. C. & fo. 146. E.

Diuitijs solent quatuor facere mala, quę ex abundantia earum ueniunt, scilicet ociositate, ebrietate, & cessatione celebrationem, parte. 5. fol. 157. G.

Diuitijs quare congregantur, & penę sper contrarium consequuntur finem, parte. 5. fol. 26. C.

Diuitijs & si delectare videntur, tamē possessoribus suis spinguntur, parte. 5. folio. 146. E.

Diuitiarum seruus est, qui custodit eas vt seruus dominum: qui autem earum seruitutis excussit iugum, distribuit eas, vt dominus, parte. 5. fol. 26. H.

Diuitijs fomentum prestant omnibus peccatis, parte. 4. folio. 169. D. Item parte. 3. folio. 419. F.

Diuitijs sicut negligentiam parant salutis sicut egestas dum saturari querit ad iusticia declinat, parte. 6. fol. 113. A. Item parte. 4. folio. 250. B.

Diuitijs Christianorum, & maximē episcoporum & sacerdotum, debent esse victus & vestitus, parte. 6. fol. 119. G. Item parte. 3. folio. 32. G.

Diuitijs artificiales sunt, vt aurum, argentum, arma, & huiusmodi. Naturales verō sunt de quibus possunt homines viuere, vt sūt blada, vinum, oleum, & animalia &c, parte. 2. fol. 212. D.

Diuitijs naturales cōmunes & artificiales cōmunes sunt bonis, & frequentius conceduntur malis quā bonis, parte. 3. fol. 373. H.

Diuitijs & sanitas corporū & oīm rerū abundantia & his cōtraria etiā apud philosophos, nec bona dicūt, nec mala, parte. 4. fol. 28. F.

Diuitijs non sunt hominis summum bonum, vel felicitas, & aq hoc plures rationes ponuntur, parte. 3. fol. 347. H.

Diuitijs spūales non habent afflictionem annexā sicut habent tēporales, parte. 3. folio. 319. D.

Diuitiarum circumstantiam Sathā pellem nominauit dicens: Pelle pro pelle &c, parte. 1. fol. 215. B.

Diuitijs impiorū cōparatū fluuiio siue torrenti qui subito itumescit & cito desiccatur, sic diuitijs infortium velociter acquiritur, parte. 3. folio. 418. G.

Diuitias habentes significantur per arbores frōdofas & vmbrosas, parte. 4. folio. 338. D.

Diuitijs comparantur tonitruo, quod cito per pluuiam cessat: sic pompa iniquorum tollitur cito a diuitibus, principibus, & modica occasione data, parte. 3. fol. 428. G.

Diuitiarum abundantia solet esse causa discordiarum, parte. 3. fol. 5. G. Item parte. 1. folio. 62. C.

Diuitijs dicuntur feces eō quōd p̄beant omnibus vicijs fomentum, parte. 4. folio. 69. C.

Diuitijs male acquisitę frequētes ab alijs rapiti &c, & significantur p̄ perditę, cuius pulli quādo nati sūt fugiūt ab ea, parte. 4. fol. 136. D.

Diuitijs si iniusto titulo acquirantur, de eis non debet fieri elemosyna, vel etiam si iniuste possideantur, sed est restituito faciendā, parte. 5. fol. 166. G.

Diuitijs p̄stant viam & fomentum ad omnia vicia, & p̄dicatores euangeli debent esse a terrenis cupiditatibus expediti: magna enim cura circa illas impedit actum p̄dicacionis, parte. 6. fol. 122. H. Item parte. 3. fol. 188. G.

Diuturnitas populi & laus sapiētis fluuiio cōparat, parte. 3. fol. 425. G.

Diuturnitas sūt solū fortē in illis qui in sacra scriptura nominantur, scilicet Adam, Seth, & Enos, & ceteris: Nō autem in alijs cōtemporaneis, qui non tā diuturnē viuēbūt, parte. 1. fol. 49. H.

Do

Docendi officium qui idocētus vsurpat, maiorē damnationē meretur q̄ si solus suo scelere periret, parte. 6. fol. 213. E.

Docendi cathedra si indocto tribuitur, q̄que per hoc ecclesia vt iustitiam persecutione leditur, parte. 3. fol. 333. F.

Docendi actum desiderare & scientiam, non est malum: sed meritorium, quomodo & qualiter, Vide, parte. 5. fol. 71. B.

Docendi habitus dupliciter accipitur, parte. 6. fol. 125. H.

Ad docendum qui p̄liuor est quā ad faciendum, aliquādo inconstantiam vel contumeliam incurrit, vel inuidiam, & alia multa, parte. 6. folio. 114. B.

Docendo vel increpando qui corda p̄ximorū instruit, illos dum sūt

mitter iter alios cōsistere docēt, quasi quadrando aptant & sunt latomi in constructione domus dei, parte. 2. fol. 244. C.

Docendi auctoritas apud Hebręos duplex erat: quia aut secundū derivationē generis, vt in sacerdotibus, aut secundum graduationem &c, parte. 5. fol. 57. A.

Docent multi verbis, & desunt illa exemplis, vt meretrix quę vigilans puerum lactauit, & dormiens extinxit, parte. 4. folio. 187. F.

Docentium precium non est aliud quā labor discipulorum in addiscendo, & reuerentia ad magistrum, & sustentio eius si idigeat, quantum ad victum & vestitum, parte. 1. fol. 108. C.

Docenti nemo tribuat, quod ex ore docentis intelligit, Nisi intrus qui doceat sit, lingua doctoris exterius in vacuum laborat, parte. 6. folio. 130. F.

Quę docentur, & si manifestē vera esse nō ignorātur, tamen si negligi cōperint ad magistrum, non facile proficiunt, parte. 6. fol. 115. F.

Docentes in scholis ex charitate, offerunt panes coctos in sartagine, i. frictos, & quare, parte. 1. fol. 216. H.

Docentes sacram scripturam i scriptis ex charitate, occupati studio quasi in clibano offerunt panes coctos, parte. 1. fol. 216. H.

Docere alios qui valet, & refugit, dicens: sufficit mihi de mercedem reddere: quid opus est alijs ministrare, vt de eis cogar rationē reddere, a uidet: Scitbas quia merito &c, parte. 5. fol. 77. B. & fo. 172. F. Item parte. 4. folio. 43. B.

Docere decet eū ceteros, q̄ prius fecerit quę docet, parte. 1. fol. 300. D.

Docere volens, vt et omnia verba quę nō docēt: & si pro eis quę intelligantur, dicere potest integra, id magis eligat, si verō non sunt, vel in presenti non occurrunt, vtatur verbis minus integris, dummodo res integrę doceatur & discant, parte. 1. fol. 280. B.

Docere in doctrina verbi, & vti sapiētia verbi in his q̄ sunt fidei differētia habet, primū est fidei corruptiuum, alterū verō est bonum & meritorium, parte. 6. fol. 34. F. G.

Non est docere sed dicere, vbi nemo discit, parte. 4. fol. 166. F.

Docere debemus auditores non nostra propria, sed ea quę legis & euangeli sunt mandata, si ad p̄mia domini vna cum eis peruenire curamus, parte. 2. fol. 248. H.

Non docere obediētia, qui ad se pertinent subditos, & eorum vitam vt operentur secundum legem non disponere, insensati patris aut magistri est, parte. 1. fol. 164. A.

Docentū quatuor species, duę bonorū, & duę malorū, parte. 6. fol. 98. F.

Docentes nouellos audire, & doctrinam sanctorum patrum declinare non debemus, parte. 3. fol. 395. E.

Docentes inferiores deferre superioribus honores docuit: Iohannes Baptista, parte. 5. fol. 196. H.

Docentes moderni cōtra exemplū Christi faciunt, nā vnus reprobat quātū p̄t dicit alterius, & similiter bacalauri dicta suorum doctorum impugnant, parte. 5. fol. 17. B.

Docentes vni doctrinam vtilē antiquorū cōtēnūt, & nouitates inutiles ad sui iactantiam antepōnūt. Qui nos p̄cellerūt, respectu nostri rudes fuerūt, sicut lateres respectu lapidum quadrorum &c, parte. 4. fol. 25. H.

Docentes superiores non debent inferiores cōtēnere, sed magis quantum possunt, salua veritate, eos commendare, parte. 5. folio. 39. D.

Docet si illos quos verbo ædificat, exemplo scandalizat: nec ipse regnum dei intrat: & illos qui intrare poterant excludit, parte. 4. fol. 156. F.

Docentium ordo quasi rex p̄sider in ecclesia, parte. 3. fol. 56. B.

Docet debet sedere docendo, parte. 5. folio. 25. C. Item parte. 2. folio. 40. H.

Docentium ordinem Christus in culmine ecclesiasticę dignitatis constituit, parte. 2. fol. 204. B.

Docentes bonę doctrinę sed malę vitę significantur per scribas, qui Christum Herodi ostenderunt, sed natum non adorauerūt, parte. 5. fol. 12. D.

Docentes & pastores ecclesię debent alijs communicare quę didicerunt per studium sacre scripturę, parte. 5. fol. 130. H.

Docentis sermo in potestate sit, cum cuncta quę docet operatur, parte. 5. fol. 137. G.

Docet & p̄dicat non solum debent docere verbis sed etiam factis, exemplo Christi, parte. 2. fol. 249. H.

Docentē tēperate vni verbo ad turbas, vt nec terrena eis p̄cipiatur, nec a terrenis p̄funda sacramentorū recedat, vt ea penitus nō intelligat, parte. 5. fol. 138. E. Item parte. 3. fol. 51. D. Et fo. 426. E. Item parte. 2. fol. 108. E. Et fo. 217. G. Item parte. 1. fol. 169. E. Et fo. 178. C. E. Et fo. 276. C. E.

Docet ecclesię si de profundioribus mysterijs tractat, & occulta sapientię inter perfectos proferat, inuis est, cum verō ad turbas

ad turbas loquitur, ea quę proficiunt his qui foris sunt, foras exit &c, parte. 1. fol. 282. F.

Docentis sermo est ociosus, nisi idem spiritus affit cordi audientis, parte. 5. fol. 229. D.

Docet veritatis exp̄secutione non debet cessare a veritatis doctrina, sed constantius docere, parte. 4. fol. 160. D.

Docet theologus curiosus & vanigloriosus, verba multiplicans ad sui ostentationē, vel ad questum, & non ad vtilitatem audientium, dicitur vir seminifluus, parte. 1. fol. 240. H.

Docet qui non intendit nisi questū vel fauorem hominum, frequenter cum bonis quę dicit prorumpit in mala verba & inhoestia, parte. 1. fol. 240. H.

Docetores vni & elati non sunt contenti sententijs per prophetas & populos traditis, sed vltius ad sui ostentationem diuina curiosius percurantur, parte. 4. fol. 251. D.

Docetores peruersi putant questum esse pietatē, sedentes in templo quasi numularij, proponunt columbas, nō in causis, sed in cathedris vendunt dona spiritus sancti, parte. 4. folio. 368. A. Et folio. 80. A.

Docet vanus significatur per Tharsis, qui non querit docere vtilia, sed magis curiosis auditoribus placencia, parte. 4. fol. 226. D. Et folio. 157. D.

Docetores tam in veteri testamento q̄ in nouo, qui negligentius agunt, & minimos scandalizant &c, vendunt sibi creditos, ex mortuis illorū diuitias consequuntur, laudantes eos, qui p̄cedā agunt &c, parte. 4. fol. 427. E.

Docet si quis est in lege, sciens alios erudire, nō debet sibi attribuere, sed deo: deinde his a quibus doctus est &c, & hoc mō dat decimas & primitias, parte. 4. fol. 427. A.

Docentibus bonis ablati s̄pendium non minimum fides sentiunt auditores &c, parte. 4. fol. 446. F.

Docetores sancti intus operā dant virtutibus, & tamen foris cum fidei scuto, & gladio spiritus contra hostes dimicare nō cessant, parte. 4. folio. 448. B.

Docet quilibet demonstrat ad spem modo videntibus, qualiter p̄cedentes iusti p̄sentis vitę pelagus transierunt nauigio crucis Christi, vt sicut illis ita & istis litus quietis conferatur, parte. 4. fol. 454. F.

Docetores sancti in p̄dicacione euangeli gentibus promittunt regnum cęlestē, & æternam beatitudinem, si fidem Christi recipere voluerint, euangelicamq̄ doctrinā vtiq̄ in fine vitę seruare, parte. 4. fol. 456. F.

Docetores sancti crebro reperunt: si quę obscurius dicunt, vt cordibus auditorū voce hęc iterationis infundant, parte. 3. fol. 66. E.

Docentis perfecti est sic aliorum improbitatem patienter sufferere, vt se nouerit ab iniquis patienter obseruare, parte. 3. fol. 327. E.

Docet habitus & qui incipit docere comparatur ligno secus decursus aquarum plantato, parte. 3. fol. 37. D.

Docet nouus studere debet: vt sanā doctrinam & operationem firmiter percipiat, & postea sibi & alijs proficiat, parte. 3. fol. 396. E.

Docetores tot operationes & documenta mentibus electorum imprimunt quot species virtutum sunt, parte. 3. fol. 426. E.

Docetores ecclesię tot ornamenta tribuūt, quot virtutum bona docuerunt, parte. 1. fol. 82. A.

Docet in iuuenili tate constitutus, quem vita & discretio commendat, non est cōtēnendus, parte. 3. fol. 430. E.

Docet eos maxime docet quos in intentione cōtēplationis, & ad amorem patrię cęlestis intentos esse perspexit, parte. 2. fol. 70. B.

Docetores sancti dum ministerio verbi fideliter insunt opus dei operantur, & quare, parte. 2. fol. 139. A.

Docetores boni in scriptis, vel scholis sunt custodes thesaurorū regis nostri Iesu Christi, habentes i se sapiētia & virtutē, parte. 2. fol. 212. E.

Docetores in vilitate literę sensum p̄ciosum q̄rere laborāt, & sensum historie allegorice & topologie atq̄ anagogicę in diuinis libris per grām spiritus sancti inueniūt, parte. 2. fol. 226. F.

Docentibus ecclesię spirituales scientiam per duo Testamenta cōmendauit ad plebem tuendam, quam antiquus hostis per incursionem retrorsum abstrahit, parte. 2. fol. 222. F.

Docetores cum intendunt terrenis rebus, minusq̄ curant de cęlestibus, & se sensu spirituali p̄dicatores aspiciunt, per eloquentiam verborum copiam querunt, libidem.

Docetores sancti cum turba fidelium colligit de spolijs hostium quicquid de physica, ethica, & logica legendo & scribendo & docendo vtiliter tradiderunt &c, parte. 2. fol. 227. A. Item parte. 1. folio. 145. D. Et fo. 161. B.

Docetores gēliū ad Christianismū cōuersi magnū fructū discurrendo ad docendū alios fecerūt, parte. 5. fol. 199. H. Item parte. 4. fol. 9. B. Et fol. 440. B. Et fo. 474. H. Item parte. 1. fol. 75. B.

Docetores electi de gentibus significantur per seruos Hiram p̄dicantes cedros: Salomoni &c, parte. 2. fol. 131. E. Et fo. 215. A. Item parte. 1. fol. 75. B.

Docetores gentium qui a primis p̄dicatoribus ad p̄dicandum ordinati sunt, per quem significantur, parte. 2. fol. 210. E.

Docentibus mandat Christus, vt per p̄dicatorum officia ad refectionem spiritualis templi conferatur quicquid a sanctis scientię spiritualis, vel bonę operationis collatum est in thesauro domini, parte. 2. fol. 229. A. B.

Docetores quicquid inuenierint per errorem scissum vel per vicia lesum restituant, ne per negligentiam eorum p̄creat auditorū multitudo, libidem. B.

Docetores gaudent in salute poenitentium, sed lugent quia vnquā poenitenda commiserunt &c, parte. 2. fol. 245. A.

Docetores boni vel p̄dicatores inducit populos quōd exant de seruitute peccati, & per opera bona veniant in Ierusalem allegoricam quę est militans ecclesia, vt numero & merito sit de ipsa, parte. 2. fol. 250. H.

Docetores ecclesię oportet nunquā obliuisci sanctimonie, ad quā suscipiendam etiam auditores insituant, vt qui a domino oblatis sunt per rudimenta fidei, etiam per eorum qui in fide p̄celsēserunt exempla & monita magis confirmantur, & supernę ciuitatis introitu digni efficiantur, parte. 2. fol. 251. F.

Docentium spiritualium est sapiens noctu surgere: & solerti indagine statum ecclesię quietentibus ceteris inspicere, vt vigilanter inquirant, quomodo ea quę vitiatorum bellis sordidata vel deiecta sunt, corrigant & erigant, parte. 2. fol. 256. A.

Docetores (immo omnes) qui zelo dei feruent, in afflictione maxima sunt, quando cernunt portas virtutum deiectas & opprobrio habitas, libidem.

Docentium fides & opera, per quę populos in ecclesiam oportebat induci, sic sunt proftrata per appetitum terrenę voluptatis, quōd de uariatione eorum cęlestibus gaudijs ceteros videm? esse priuandos, libidem. F.

Docetores qui mentes auditorum sacris lectionibus ad lachrymas p̄cedentes iudicem & cōsolantur, dum gaudia secutura promittunt, parte. 2. fol. 262. E.

Docentium scripta relegentes, quasi ad officium altaris & hostiarū dñi copiosiores accipimus ministros, parte. 2. fol. 266. E.

Docentium per sermones, ad custodiam fidei & bonę actionis, & ad seruendum incensum cōspectui diuinę maiestatis eruditur, libidem.

Docetores qui populum mundare desiderant (iustus omnino ordo) prius mundant, castigent corpus & seruituti subiciant, ne forte alijs p̄dicantes reprobi inueniantur, parte. 2. fol. 267. A.

Docetores & p̄lati debent alijs esse loca refugij, quos diabolus querit principaliter subuerrere, parte. 2. fol. 294. G.

Docentores quinq̄ dies, quinq̄ scilicet sensus corporis quasi quinq̄ dierū inducias expetit, qui corporale vitiū solatium auditoribus idiferetē promittit quibus in potestate sua sit summi dantis magnificentia &c, parte. 2. fol. 298. A.

Docetores inertes si p̄sentis vitę negatur solatium subditos deserunt, vt cedentes p̄secutionibus corporale deiciunt supplicium, libidem.

Docetores dimittit dicere verum, ne a maioribus confusionem patiantur in conspectu hominum, parte. 3. fol. 392. D.

Docet vana glorię cupidus vercundatur respondere, nec audet in palam, quia nescit veritatem, parte. 3. fol. 393. B.

Docentium vnusquisq̄, & tota simul ecclesia, solet appellari domus vel templum dei: in scripturis sanctis, & quare, parte. 2. fol. 240. E.

Docentis spaciota mansio est in corde auditoris, latitudo charitatis, parte. 1. fol. 81. B.

Docetores cum foris ambigunt quid disponant, ad mentem quasi ad tabernaculum redeant, & ibi dominum consulant de quibus dubitant, apud se in usuarii eloquij paginas requirunt, Exemplum de Moyse, parte. 1. fol. 39. F. Et fo. 277. E.

Docetores in scholis intelliguntur per fontes, parte. 1. fol. 341. D.

Docetores debent insinuare dicendorum difficultatem auditoribus, quę est duplex, propter materię arduitatem, & auditorium imbecillitatem vel tarditatem, & ab his animus auditorum excitatur ad attentionem, parte. 6. fol. 142. F.

Docetores bonus non solum debet esse sollicitus de discipulis suis p̄ mouendis in scientia, sed etiam de nutriendis ipsis & conferuandis in charitate mutua, parte. 1. fol. 110. H.

Docetores bonus queritur a diligentibus discipulis de partibus Iosaphat, vt inde reportent alimenta doctrinę, & significat per Iosaphat, parte. 1. fol. 108. D. H.

Docetores bonus & magnus postquam p̄bauit discipulos, non debet

eis aliquid celare de speculabilium aut agibilium secretis. parte. 1. fol. 111. H.

Doctor bonus discipulis probatis non solum debet occultam veritatem reuelare sed etiam defectus preteritos propter emendationem sequentem indulgere. parte. 1. fol. 112. D.

Doctores antiquitus in signum doctrinæ portabant virgam. parte. 1. fol. 137. H. Item parte. 3. fol. 252. B. Item quare Christus aliquando permisit aliqui prohibuit aplos virgâ ferre. parte. 4. fol. 36. G.

Doctores præbuit formam Moyses, ne à quibuslibet erubesceret. parte. 1. fol. 161. B. C.

Doctores qui ad officium prædicationis excubant, à lectionis studio nunquam recedant. parte. 1. fol. 176. E.

Doctores fuerunt ante aduentum domini: qui fidem trinitatis designauerunt mysticè: sunt & modo qui aperte prædicant: ita ut oēs qui ad Christum pertinent eadē fidē cōsequantur. parte. 1. fol. 179. B.

Doctorem mens quanto robustius ab superna engitur: tanto firmius docedo alios ad amorē supernorū attollit. parte. 1. fol. 185. E.

Doctores cum auditores de virtute ad virtutem docendo & meritis crescentibus ad altiora & diuī vīsonis arcana interiora prouehunt: quasi ignem de altari holocaustorum ad altare thymianarum deferunt. parte. 1. fol. 185. H.

Doctor cum desiderantibus fidelium mētibus testimonia scripturarum ingerit: signa arulæ altaris imponit. parte. 1. folio. 187. A.

Doctores eloquia diuina vitam suam eximunt: hęc nunquā obediendo portare desistit. sicut membra sine capite viuere nequeunt. parte. 1. fol. 186. E.

Doctores prædicant verbum non suum, sed domini, ad illustranda cognitione fidei auditorum corda, ad incendenda thymiamata orationum. parte. 1. fol. 187. A.

Doctores officii quod fortitū, rāto studio & amore debet legi adherere, vt germana videtur cognatione coniūgi. parte. 1. fol. 188. B.

Doctor egregius à tāta pfectione opus virtutū ichoat, ad quantā alius logo labore vix aliquando peruenit. parte. 1. fol. 190. H.

Doctor cum tanto timore famulatus omni hora cū deo ambulat, quantum alius vix moriturus, & ad iudicium vltimum ingreſsus, habere sufficiat. parte. 1. fol. 190. H.

Doctores vel rectorib⁹ debet inesse circa subditos, & iuste cōsolari misericordia, & pie fidei disciplina. parte. 1. fol. 198. F.

Doctores docent in ecclesia dei, sed differēt mō. Quidam enim increpant tantū, arguunt & castigant, & peccata populi exprobrant, sed nihil cōsolationis profertur de diuinis scripturis, nihil obſcurū explanant, nihil intelligētis factoris aperiunt. Quidā autē alij docent, & mysteria legis aperiunt, arcana discutiunt, sed peccantes non arguunt & c. parte. 1. fol. 209. A.

Doctores sancti qui prædicatione sua domum dei fabricant, in dei defensione confidunt. parte. 1. fol. 210. D.

Doctores & curati qui per malam doctrinam suā vel vitā, simplices faciunt peccare, cōcos i itinere faciunt errare. parte. 1. fol. 234. G.

Doctor cum sorore sua filia patris sui dormit, qui sapientiam à domino sibi datā inmundicia vitæ polluit, & contempnibile alijs reddit. parte. 1. fol. 363. H.

Doctores sermo frusta exterius irrigat nisi riget interius gratia conditoris. parte. 1. fol. 374. E.

Doctor bonus ita diligens debet esse de profectu circa bonam vitā et scientiā i fenestrate, sicut fuit in iuuentute. parte. 1. fol. 376. D.

Doctor peruersus cōparat pulcri p ventū dei cō: quia doctor puer⁹ ad fingēdū errores & piculosas nouitates, p ventū supbiē & inanis glorię impellitur. parte. 3. fol. 87. F. Item quare pulcri cōparatur, & non ligno sicco in deserto. lbidem. H.

Doctores malos quos populus malus terrę, s. terrę cupiditati dedit cōsentientes vicij suis prælatos eligūt, significat loachaz & c. parte. 2. fol. 183. A.

Doctores apud rectē vinūt & docēt, i ornati ciuitatis industria suę artis impēdunt sed si forte errauerint, talentū acceptū in terra defoditur, & de hoc figura. parte. 2. fol. 183. F.

Doctor cocum offert duplicatum, quando cū sciētis lumine igniculum seueritatis admiscet. parte. 1. fol. 209. A.

Doctores legis quos scientia nō inflat, sed charitas edificat, quos modestia & humilitas exaltat, dicuntur artifices qui in valle habitant. parte. 2. fol. 194. A.

Doctores figulos intelligimus: qui in plantationibus & sepibus laborant, qui formant & cōponunt vasa domini. parte. 2. fol. 194. E.

Doctores sancti sunt quatuor principes sanctorum, qui quatuor euangelij ostium fidei seruantes, patefaciunt credentibus. parte. 2. fol. 199. A.

Doctores primi ecclesię de iudæa venientes septiformi spiritu illustrati, adiuuant nostrum Dauid contra hæreticos & c. Et per quem significatur. parte. 2. fol. 201. E.

Doctor fidelis qui cum ecclesiastica doctrina redarguit argumēta philosophorum vel hæreticorum (quibus scelera sua defendere vel alleuiare nituntur, dicitur ciuitatem fortium destrueret. parte. 3. fol. 329. F.

Doctor fidelis & sapiens, si cum infideli & contumace contendat, siue tormenta reproborum, siue gaudia narret bonorum, frustra erga infensatum laborat. parte. 3. fol. 336. A.

Doctores cælestibus intentos qui inquirere præsumit, etiam virtutes quas habere se crederat perdit. parte. 3. fol. 358. B.

Doctorem est cuius congrua diuīte, & significatur per fuscianas. & quare. parte. 2. fol. 217. G.

Doctores verba sacri eloquij ab umbra in veritatem transferentes, quasi lucē scientiæ in cædesiam super candelabrum mysticū positi multiplicantes & significatur per forpices. parte. 2. fol. 218. B.

Doctores & sacerdotes qui instruendo baptizando cōmunicando corporis & sanguinis mysteria, prima nobis ecclesię limina pandunt, figurantur per ostia. parte. 2. fol. 218. B.

Doctores sancti per ligna præciosa significantur, quorum virorū fidei nunquam areſcit, nec folia verborum decidunt. parte. 2. fol. 221. A.

Doctorem ordo dum verbum prædicationis faciunt, cuiusq; animę quasi coniungenda vnigenito filio prouisores sunt, & per quem significantur. parte. 2. fol. 8. E.

Doctorem virorum & legisperitorum numerositas, designatur per turbam siderum. parte. 1. fol. 265. E.

Doctores qui sunt contra hæreticos defensores quatuor in se habere debent, scilicet castitatem, meditationem cælestium, martyrij desiderium vel saltum meditationem Christi passi: & geminam charitatem, & per quæ ista significantur. parte. 1. folio 180. A.

Doctores sanctis facilius erat furori gentilitatis occurrere & c. quā hæretico confidendi in sui perfidia dogmatis, & quare. parte. 3. fol. 325. E.

Doctores sunt arietes & duces gregis dominici. parte. 1. fol. 182. E.

Doctorem est cuique personę ministerium cum dīreone committere, & de hoc figura. parte. 1. fol. 285. G. H.

Doctores qui corda auditorum, ad cælestia sustollunt, ne quid dupliciter veniant, sed simplici intentione coram domino nitantur significantur per columnas quibus tentoria suspenduntur. parte. 1. fol. 186. G.

Doctorem linguam prædicando audientium corda tangit, & tangendo subleuat: & figuratur per passillos subleuantē funes velorum vel tentorium. parte. 1. fol. 187. F.

Doctorem lingue qui scripturam exponunt, significantur per passillos in modum lingue factos. parte. 1. fol. 212. A.

Doctores & studentes nimis curiosē scrutantes diuina: assimilantur illis qui perchant signum de celo. parte. 5. fol. 154. H.

Doctores non soluant legem diuinam, ei doctrinam philosophicam præponendo, nec discant ipsam vel doceant speculatiuē tantū, sed etiam practicē, ipsam opere impletā. parte. 5. fol. 199. H.

Doctor bonus & humilis per Iohannem Baptistam figuratur. parte. 5. fol. 308. H.

Doctores ecclesię dicuntur candelabra, & quare. parte. 6. fol. 243. B.

Doctores & prædicatores significantur per quatuor animalia. parte. 6. fol. 247. G.

Doctor notabilis catholicis assimilatur Cyro regi & c. parte. 4. folio. 78. D.

Doctores assimilantur ceruis, qui morē ceruarum interemptis vicij quasi extinctis serpentibus viuunt, & inde acris ad fontem vitæ inardescunt. parte. 4. fol. 131. E.

Doctores sunt portæ ecclesię, qui clauem scientiæ gerunt. parte. 4. fol. 186. F.

Doctorem corda sapientiæ & scientiæ dititij plena, gazophylacia dicuntur. parte. 4. fol. 269. G.

Doctorem & prædicatorem vnūuersitas, significatur per septem lampades. parte. 4. fol. 409. H.

Doctores peruersi asserunt nihil nocere luxuriam, & corporis genitalia naturaliter coitū polcere, cibus omnibus indifferenter vti. parte. 4. fol. 232. G. Et fol. 379. F. Et fol. 392. E.

Doctores ecclesię qui offerunt in ea aurum sapientiæ scribendo, & argentum eloquentiæ docendo in scholis, & populis prædicando, significantur per viros & c. parte. 4. fol. 412. H.

Doctores corui dicuntur, qui peccati nigredinem humiliter consitentur. parte. 3. fol. 338. A.

Doctor qui mores populi per paciētiam sustinet, & sacri eloquij verbum docet, dicitur cur⁹ & auriga, & quare. parte. 4. fol. 396. F.

Doctores qui legem dei prædicant, & homines terrena desideria fugere,

& sempiterna gaudia quærent docent, significantur per Ionatham filium Marathij & c. parte. 4. fol. 432. G.

Doctores sancti hoc magnopere iudicant, vt quod hereticis per mundum philosophiam & inanem fallaciam finerunt, demonstrent esse nugas & frivolum. parte. 4. fol. 440. F.

Doctores ecclesię quantam sollicitudinem, quantumq; studium habere debeant erga subditos, exemplo eis ostenditur. parte. 4. folio. 441. E.

Doctores sancti hoc habent maximē in conatu, vt hæreticos expugnent, falsam eorum opinionē destruendo. parte. 4. fol. 452. B. & fol. 453. A. & fol. 473. A.

Doctores catholici partim orationibus, partim dogmatibus contra aduersarios suos conflixerunt, donec eos captiuauerunt, vt nō interitu eterno funditus perirent, & per quid hoc significatur. parte. 4. fol. 475. A.

Doctores sanctos & cōfessores fidei qui recipiūt, & solatijs corporalib⁹ p viribus adiuuāt, per quos significantur. lbidem. F.

Doctor sapiētis potest accipere victum & vestitū pro suo labore & c. parte. 3. fol. 331. D.

Doctor quantumlibet eximius, recepta sollicitudine temporalium subsidiolorum, difficile vitat peccatum. parte. 3. fol. 362. F.

Doctores fecocillare temporalibus stipendijs quā parati sunt, sed nisi pri⁹ obtineāt eterna recipere nolunt. parte. 1. fol. 81. E.

Doctores & sacerdotes intelliguntur per cor, & quare. parte. 4. folio. 4. G.

Doctor ecclesię qd est intentus ad inquirendum sacrę scripturę intellectum, figuratur per radicem. parte. 3. fol. 55. H.

Doctores ecclesię per nubes intelliguntur. parte. 3. folio. 67. H.

Doctores dicuntur bases, hæreticos resistētes, fundari sup doctrinam Christi. parte. 3. fol. 70. H. Item parte. 2. fol. 186. E.

Doctores spirituales per angelos ascendentes & descendentes intelliguntur. parte. 3. fol. 275. E.

Doctores dicuntur fores ciuitatis, & quare. parte. 3. fol. 317. A. & columnę. lbidem. F.

Doctores sancti vocantur ostia. parte. 3. fol. 71. A.

Doctores catholici dicuntur boues, præsepe, cocus auditorum, segetes, fructus bonorum operum & c. parte. 3. fol. 322. E. G. Item parte. 1. fol. 214. H.

Doctorem vt Adam os suum compellit, vt laboret, quia necesse habet facere bona quę dicit. parte. 3. fol. 325. A.

Doctores per renes significantur, & quare. parte. 3. fol. 106. D.

Doctores ecclesię dicuntur pennę columbę. parte. 3. fol. 177. F.

Doctores per collum significantur, & quare. parte. 3. fol. 336. F.

Doctor bonus vel platus vita & doctrina, sicut sol illuminans ecclesiā significatur per Sifonē. parte. 2. fol. 48. H.

Doctor vel prælati bonus significatur per Iob, & quare. parte. 3. folio. 5. H.

Doctores & prædicatores sunt messoris Christi. parte. 2. fol. 57. H.

Doctor bonus honorād⁹ est ex triplici causa. parte. 3. fol. 426. B. F. G.

Doctorem status significatur per hyades, quę significant pluuias, & quare. parte. 4. fol. 24. D.

Doctores ecclesię dicuntur canentes. parte. 3. fol. 56. B.

Doctores cedri dicuntur, propter scientię & viri eminentiam, & fidei integritatem. parte. 3. fol. 367. F.

Doctores per montes significantur. parte. 1. fol. 41. D.

Doctorem ordo per matres lactantes, per filios earum figuratur persona discipulorum. Nam magistri sententia vigilantes, sed vita dormientes, auditores suos quos per vigilias predicationis nutriunt, dum quod dicunt facere negligunt, per somnum torporis occidunt, & negligendo opprimūt, quos alere verborum lacte videbantur & c. parte. 2. fol. 129. F. G.

Doctores significantur per columnas duas, & quare parte. 2. folio. 139. B.

Doctores & sacerdotes ostia domus dicuntur. parte. 2. fol. 143. F.

Doctores fortes per dentes elephatorum significantur. parte. 2. folio. 147. F.

Doctores viginti quatuor instituti fuerunt in veteri Testamento, principales, sicut viginti quatuor sacerdotes hebdomadarū & c. parte. 2. folio. 210. B.

Doctor bonus vel prædicator per Elidram qui adiutor interpretatur, significatur. parte. 2. fol. 249. D. & fol. 262. D.

Doctores significantur per veſtes arcę propter multa. parte. 1. fol. 176. E. & fol. 178. C.

Doctores iniqui dicuntur portę vultus, quomodo, & quare. parte. 3. fol. 79. F.

Doctores culpabiles non habent frontem corrigendi peccatores. parte. 4. folio. 6. D.

Doctores & prædicatores habentes malam vitam signantur per le-

profos, qd bonum nunciū dixerunt in Samaria. parte. 2. fol. 160. F.

Doctorem ordo per leui figuratur, qui per gratiam dei de mundo clectus ad seruitium diuinum, cocubus angelorum vnitur. parte. 1. fol. 270. B.

Doctores fortes & perseverantes quęrendi sunt qd instructioni semp inherentes, ecclesię vnitate denūciant, cū sermone alijs infoncent & vitę splendore fulgeant. parte. 1. fol. 211. A.

Doctores ecclesię dicuntur lucernę. parte. 1. fol. 256. H.

Doctores pei facti cū ex verbis mysticis opera iniungunt populis & plebs implet quę mādant, sed nō intelligit rationem, opera facta cōtra super humeros portantur. parte. 1. fol. 272. C.

Doctorem oportet spiritualiter generare, dignē ergo hoc sacrificium sacerdotibus & magistris dedicatur. f. duo turbines vel columbę, & quare. parte. 1. fol. 241. A.

Doctor verbosus qui ad sui factantā dicere studet extranea, significatur per hominem qui semine fluit. parte. 1. fol. 273.

Doctor cuius virga germinat, floret, & facit fructum, promoueri dignus est ad pontificis statum, & quādo & quomodo ista facit & c. parte. 1. folio. 292. D.

Doctores sanctorū & perfectiorū in ecclesia officium est, sacramēta diuina manib⁹ cōsecrare, & vasa sancta, i. scripturę mystica verba ventilare, & ad intellectū pducere. parte. 1. fol. 293. F.

Doctor qui docet & instruit auditores, agrū ecclesię suę, i. credentium corda videtur excolere: habet & fructū, quę quasi primitias offerat, & aliū p primogenitis, aliū p decimis. parte. 1. fol. 294. D.

Doctor quicumq; vel prædicator habet bonam & veram doctrinā, sed malā vitā, significatur per Balaam, cuius doctrina alijs prodest, sibi tamē obest. parte. 1. fol. 307. D.

Doctor nō debet semp in facta cōtemplatiōi, sed aliquādo defecdat vt sui & pximorū curā gerat. Et de hoc figura. parte. 1. fol. 330. A.

Doctores de profectu subditorū debent gaudere, gratias agere, & semper meliora optare. parte. 1. fol. 330. B.

Doctores ecclesię, alij praua docendo populū peruertūt, alij recta prædicando proficiūt: Et p qd significantur. parte. 1. fol. 331. C.

Doctores credenda & operanda debet accipere à deo qui loquitur eis in sacra scriptura: & ipsi p doctrinā alijs tradere debet como do quo capere possunt. parte. 1. fol. 337. D.

Doctor ecclesię dicitur frater cui⁹ discipulum vel doctū vel indoctū, si videris errare, noli negligere, sed exhortare vt fratris, i. magistro pollis reconcillare. parte. 1. fol. 355. E.

Doctor vel pastor pcedens: non debet tribuere sibi meritum sequentis, vt asserat qd in dictis suis quicquid boni sequens dixerit, realiter vel virtualiter continetur. parte. 1. fol. 360. E.

Doctores pedes calciauit, qd ex plis pcedētū partū muniti, gressus prædicationis eorum imitati sunt. parte. 1. fol. 361. F.

Doctores debent omnē asperitatem deponere: & ideo splendidi apparere, habentes legē scriptā in cordibus suis. parte. 1. fol. 363. A.

Doctor bonus & sapiēs significat p Aser (q beat⁹ interpretatur). Talsis enim doctor iā beat⁹ est i spe, & postea erit i re. parte. 1. fol. 375. H.

Doctorem scripta qua reuerētia & honore amplectēda, vel quomodo declinandā. parte. 5. fol. 9. H. & fol. 10. F. G.

Doctores iertia arguit qd nō bellū quærent, sed effugere quærent, & delictis magis affluere, qd scuto fidei hostib⁹ resistere. parte. 4. fol. 177. A.

Doctores Hebrę dicunt: Nō est prius & posterius in lege, p quam intelligunt vetus Testamentum. In quo nō est antedēdus ordo rps secundum ordinē descriptionis. parte. 4. fol. 150. H.

Doctor alicuius apud Iudæos & Latinos habetur sicut pater eius. parte. 3. fol. 432. G.

Doctores Iudgorū tempus Messij determinātes quō cęcitātē i curarūt, & qd sit causa hui⁹ cęcitatis. parte. 4. fol. 54. H.

Doctores Iudgorū moderni rps multa illicita i lege relaxauerūt, & multa licita restrixerūt, malē interpretātes scripturā. parte. 1. fol. 219. B.

Doctrina duplex est. Quędā nō excedit facultatē humani intellect⁹, Alia excedit facultatē humanam & c. parte. 5. fol. 17. D. & fol. 30. B. & fol. 194. B. G. & fol. 121. B. & fol. 138. C. & fol. 203. C.

Doctrinę excellentiam faciunt mirabilem duo: primum, qd ille qd docet, gratis est tener, secundum, qd illi qd docēt sunt simplices & idiotę. parte. 1. fol. 12. G.

Doctrina aliqua cōfirmatur p aliquod quod est minoris autoritatis, & quare. parte. 3. fol. 203. A.

Doctrinæ omni nō conuenit idem modus. parte. 6. fol. 34. G. Itē parte. 2. fol. 208. E.

Doctrina nulla adeo falsa est, quę nō aliqua vera intermiscat. parte. 6. fol. 80. B. & fol. 161. E. Itē parte. 1. fol. 37. H. & fol. 273. A.

Doctrina non capit nisi in quiete. parte. 5. fol. 225. C.

Doctrina sine vita non est integra. parte. 3. fol. 262. B.

Doctrina bona confirmatur per opera bona docentis. parte. 3. fol. 392. D.

Doctrina sapientium in principio non videtur pulchra, quia difficilis est ad capiendum & caediosa & caed habitis principijs efficitur delectabilis, & videtur pulchra. parte. 3. fol. 330. G.

Doctrina recte aliquid praue intentionis addere vel aliquid veritatis subtrahere veritas, & hoc quo ad additionem deprauantem intellectum legis, non autem de declarante, aut elucidante inteligitur. parte. 1. fol. 334. E. F.

Doctrina euangelice excellentia ostenditur ex quatuor, & veritas eiusdem ostenditur. parte. 6. fol. 57. C.

Doctrinae donis aliquos replet deus, qui inde superbiunt eum prouocant, qui & per se predones, per uerba iustorum vsurpant, & tam bona quam habet a deo acceperunt. parte. 3. fol. 30. A.

Doctrinae praue species sunt multae, & per quas significantur. parte. 1. fol. 240. F.

Doctrinae peruersae processus secundum gradus quot & qui sunt. parte. 3. fol. 87. C. D.

Doctrinae sane progressus secundum gradus, quot & qui sunt. Ibidem. D.

Doctrina falsa Pharisaeorum similis est veri, ut stannum argento. parte. 4. fol. 6. E.

Doctrina veritatis impeditur per tria, primo scilicet, per mala vita doctoris, secundo, quia timet vel erubescit tangere vicia magnorum, tertio, per acceptionem personarum. parte. 3. fol. 391. C. D.

Doctrinam sanctorum patrum non debemus declinare & nouel los doctores audire. parte. 3. fol. 396. E.

Doctrina alia debet esse quae rudes imbuuntur ad fidem, & alia quam iam perfecti instruuntur ad scientiae plenitudinem: & per quid significantur. parte. 2. fol. 171. E.

Doctrina euangelij ita condita est per scriptores noui Testamenti, ut sanctae trinitatis fides plenissime in ea contineretur, & contra decalogi summam perfectio in duobus praecipuis charitatis demonstraretur. parte. 2. fol. 311. A.

Doctrina ecclesiastica si esset simplex, & nullis extrinsecus hereticorum dogmatibus assertioibus scinderetur, non tam clara & tam examinata videretur fides nostra. parte. 1. fol. 291. C.

Doctrina ecclesiastica per patientiam doctorum quam sit praedicta monstratur, quia dum magis afflictioibus acriter corpi subdere quam ad docendum cessare voluerit, ostendebat quantum esset salutaris quam tanta constantia defensorum curabant. parte. 3. fol. 327. B.

Doctrinae catholicae contradicentes oppugnant, ut fides nostra non ocio torpescat, sed exercitijs elmetur. parte. 1. fol. 291. C.

Doctrina haeretica quam nec veteri nec nouo Testamento concordat, & auditorum corda conturbat, & de gente in gentem pergens seditionem excitat. parte. 3. fol. 417. A.

Doctrina sacra condonat doctrinas falsas & suppositas, & quod quid in doctrinis alijs sibi contrarium reperitur. parte. 1. fol. 138. D.

Doctrinae praedictae capaces nondum sumus, sed post longa exercitia, post praedictum plurimum, cum proximi sumus ad praedictis fidei, tunc solidioris cibi capaces efficiuntur. parte. 1. fol. 157. A.

Doctrinae quam diligis, si vis conferri bona opinionem, noli fugere officiosum laborem. parte. 1. fol. 91. F.

Doctrinae sermones plerique secundum proprias passiones temperant, & quos ipsi diligunt commendat, & ergo sic doctores, doctrinam suam corripunt, nec deo filios faciunt. parte. 1. fol. 240. F.

Doctrinae Christi diuersus fuit effectus, in bonis & malis. parte. 5. fol. 216. H.

Doctrina & veritas erat in rationali, & fuit habitus peccatoris summi sacerdotis & c. quid & quod. Vide in rationale iudicij.

Doctrina sacri eloquij per mundum praedicatorum ora ministratur & c. Et significat per labium aureum arcae. & c. parte. 1. fol. 178. A.

Doctrinae caelestis subtilitas assimilatur ad minutum manna, quae pilo tunc dicitur ut literalis sensus exuat. parte. 1. fol. 157. E.

Doctrinae panem non habet ludaei exceptis decem praecipuis: quae veram prophetarum expositionem Christum in plerisque prophetarum praedictantem fugiunt: alia quae sunt in lege nolunt spiritualiter accipere. Locum em destructus est in quo sacrificia fiebant & oblationes & c. parte. 1. fol. 261. E.

Doctrina in auditorio Christi legis & prophetarum, comparatur nuci: & quare. parte. 2. fol. 292. C.

Doctrina legis pluuiae & rori comparatur, & quare. parte. 1. fol. 369. A.

Doctrina euangelica in pomis & rore caeli signatur. parte. 1. fol. 374. E.

Doctrinae galgalis in vertice antiquorum montium & pomis collium geminorum signatur. Ibidem.

Doctrina doctorum ecclesiae per quam fides defenditur & roboratur, & fideles de moribus instruuntur, significatur per columnas & c. parte. 2. fol. 139. D.

Doctrina intelligitur per aquas quae amarae sunt & quodque dulces & potabiles. parte. 2. fol. 163. D. Et fol. 165. E.

Doctrinae sanctae latior & apertior sermo significatur per philas qui hausit sapientiae pie stitibus impedit. parte. 2. fol. 217. G.

Doctrina sapientiae comparatur melli & fauo. parte. 3. fol. 332. A.

Doctrina sacra per virgam significatur quae meram continet veritatem. parte. 1. fol. 137. H. Et fol. 292. D.

Doctrinae caelestis inuicem accipimus a principibus populi Christiani, angelis, cum primum ad cultum dei venimus. Et de hoc simile. parte. 2. fol. 37. A.

Doctrina & instructione sacerdotis prius gubernamur, sed postea proficere & intellectu nostrum adiacere debemus. parte. 1. fol. 263. F.

Doctrina Christi comparatur semini, cuius tres partes dicitur in fructu esse, & tantum quarta pars facit fructum. parte. 5. fol. 44. C.

Doctrina euangelica in oratur per lucernam, quae occultari non debet, sed potius manifestari coram gentibus. parte. 5. fol. 146. G.

Doctrina Christi, & eius facta iudicabunt infideles, quia ostendit eos dignos damnationem quemadmodum lex civilis dicitur iudicare latronem, in quantum ostendit eum dignum iudicio, & condemnatione. parte. 5. fol. 223. G.

Doctrina Christi fuit munda, pura, & perfecta, dicitur prophetarum consona, & ipsorum impletiva, & confirmata miraculis soli deo possibilibus, quae sufficeret debebat conuincere audientes ad credendum. parte. 5. fol. 131. D.

Doctrina & eruditio an cessabunt in futura vita. parte. 4. folio 54. A. C.

Doctrinae legis ordinabat ad tria scilicet, ad cognitionem Christi, ad consecutionem salutis, ad vnitatem dei cultum. parte. 5. fol. 71. C.

Doctrina praedicatorum qualis debet esse per conformitatem ad Christum. parte. 5. fol. 120. D.

Doctrina curiosa in qua nunc multi theologizantes laborant, quae male malum sequatur. parte. 4. fol. 131. D.

Doctrina est quoddam donum bonum, secundum illud Augustini: Tunc enim melius aliquid dabis, cum iniuste petentem corripueris. parte. 5. fol. 122. C.

Doctrinam & doctores veritatis querentes destruere per quae significantur. parte. 4. fol. 160. D.

Doctrina habens commixtionem falsorum cum veris, est occasio meroris illa verum quae pura est, & sana gaudij & fructificationis. parte. 1. fol. 273. H.

Doctrinae corruptor & doctrinae Iudeorum & idololatrie seminator per quid significatur. parte. 1. folio. 241. A. E. G.

Doctrina gentium per facta intelligitur, in qua sunt multae species, dicta philosophica habentia grana veritatis, paleis tamen vanitatis & falsitatis admixta. parte. 5. fol. 40. H.

Doctrinae gentium quae non in utili studio discuntur, significantur per vasa aurea. parte. 1. fol. 148. E.

Doctrina philosophorum est languis. parte. 1. fol. 140. B.

Doctrina sicut oritur fuitas est: quae & si qua bona vsu eruditionis didicerit, quae dicunt bona, fatuo corde continentur. parte. 3. fol. 325. A.

Doctus tunc quicquid minus ostenditur, quantum minus patiens. parte. 3. fol. 327. E.

Docti multi qui ad docendum idonei videbantur, ob negligentiam suam inter indoctos reputabunt. parte. 5. fol. 172. E.

Docti se uilerati non debent despiciere simplices Christianos circa terrena occupatos, & per quos significantur. parte. 1. fol. 337. H.

Documenta bona quorundamque simplicium, verbis, aut exemplis ad bonos mores inducuntur per quid designant. parte. 1. fol. 37. H.

Dogma omne contrarium veritati adoratur opera manuum suarum. parte. 4. fol. 10. A.

Dogmata gentium quibus disciplinae liberales continentur, Christus a gentilitate abstulit, & in seruitutem ecclesiae conuertit: profunt enim ad expugnationem erroris: & confirmationem veritatis. parte. 2. fol. 206. B.

Dogmata impiorum & syllogismi philosophorum dicuntur ciuitates & muri, quibus astruunt impia quaeque & diuinae legi contraria. parte. 2. fol. 21. A.

Dogmata haeretica significantur per fermentum Pharisaeorum, & cibis quibus populus dei nutritus est, significat veram & integram doctrinam. parte. 5. fol. 104. E. F.

Dogmata veritatis uerbis uerbis assimilantur. parte. 2. fol. 157. A.

Dogmata erratica & lubrica philosophorum, puulos sensu & intellectu decipiunt, & significantur per aquas Aegypti. parte. 1. fol. 138. F.

Dogmatum peruersorum inuentiones dicuntur torrentes, & quare. parte. 3. fol. 156. F.

Dogmata peruersa comparantur sculptili & conflati. parte. 4. folio. 393. B.

Dogmata falsa philosophorum vel hereticorum & suorum commixtum congregata comparantur diuitijs conseruatis in malis domini sui. parte. 3. fol. 348. A.

Dogmatum prauorum pestifera uerba per aurea uasa Nabuchodonosor

Dol

Dom

donosor intelligitur, quae eloquentiae habent decorem, & iniungunt ueneno dololatrie & turpiloquij, & eorum dogmatum quae animam occidunt. parte. 4. fol. 174. G.

Dogmata praua dicuntur filij. parte. 4. fol. 344. A.

Dogmata execranda haeretici proferunt aliquando, ut etiam pagani stulti qui diuina cognitione carent illorum detestentur in saniam. parte. 6. fol. 226. A.

Dogmata haeretici turri Babylonica designantur, qui modum ueritatis lumine superbia erigunt dogmatis contra deum uolentes illuc curiolitate caeli altitudinem penetrare & c. parte. 1. fol. 58. F.

Dolia & scyphi sunt uasa uinorum contentiua, & diliguntur propter uinum contentum. parte. 4. fol. 336. H.

Dolens animus debet se custodire, non de igne probatorio murmurare. parte. 3. fol. 8. E.

Dolentem non potest consolari qui non concordat dolori. parte. 3. fol. 20. A.

Dolentis conceptus solet exprimi pluribus modis: aliquando interrogatiue, aliquando optatiue, & aliquando assertiue, & alijs modis pluribus. parte. 2. fol. 26. C.

Dolor duplex est, scilicet informis & formatus. parte. 3. fol. 141. B. & fol. 229. B.

Doloris & moeroris duplex species est, scilicet dolor bonus, & dolor malus. parte. 4. fol. 201. F.

Dolor non sinit placere quod adest, & iam hoc expertus graue, consolante desiderio, aliquid expectat. parte. 3. fol. 21. A.

Dolor clausus in corde intenditur quasi intus uolenter retentus & inclusus, sed quando aperitur exterior perferitur, siue per querulationem minuitur & alleuiatur. parte. 4. fol. 246. G. Item parte. 3. fol. 125. G. & fol. 32. C. & fol. 36. G.

Dolor & tristitia facilius sustinetur, quando habet quos sibi amicos conpatientes, quasi parte doloris secum portantes. parte. 3. fol. 10. C.

Doloris vis exaggeratur, quando delectatio qua se solebant homines consolari suspenditur. parte. 3. fol. 290. B.

Dolor solet mitigari per amicitiam suauitatem loci. parte. 3. fol. 9. D.

Doloris vim mitigat, equitas & potentia ferientis. parte. 5. fol. 25. A.

Dolorem duo releuant, scilicet somnus corporalis, & meditatio speculatiua in vigilia. parte. 3. fol. 21. H.

Dolor interior & exterior mitigat ratio deliberatiua differenter. parte. 3. fol. 114. G. Et fol. 116. F.

Dolorem minorem ingerunt mala quae ab extraneis, maiorem, quae ab illis patimur, de quorum mentibus praesumebamus, quia cum damno corporis, mala nos cruciant amicitiae charitatis. parte. 5. fol. 37. B.

Dolor mediusest, quando seruatur consuetudo in lectu. parte. 4. fol. 246. F.

Dolorum nimietas, aliqui grauat animam, ne possit aestimare mala quae patitur, & fit siue moerore. parte. 3. fol. 27. E.

Dolor non est tantus in filia, superata quantum in vxore polluta, nec tantus in occisa vxore, quantum in filijs trucidatis. parte. 4. fol. 364. E.

Dolor foris cruciat quos caecitas mentis inter obscurat. parte. 3. fol. 27. E.

Dolor & poenalis angustia frequenter in sacra scriptura significatur per calicem. parte. 4. fol. 174. H.

Dolor sensibilis in Christo fuit maximus inter dolores praesentis uitae. parte. 3. fol. 116. B.

Dolorem super mortuos diuersimode habent fideles & infideles. parte. 3. fol. 8. D.

Non dolere de amicis mortuis uideretur esse duri & insensibilis cordis. Ibidem. C.

Dolus quid est. parte. 6. fol. 218. E. Item parte. 3. fol. 105. A.

Dolus est occultus gladius. parte. 1. fol. 247. E.

In dolo iurat quod aliter factus est quam prae mittit. parte. 3. fol. 118. B. Interf.

Domestici si boni sunt filijs malis in ordine charitatis praeponeantur. parte. 3. fol. 157. F.

Domitianus imperator secundum mouit persequutionem contra ecclesiam post Neronem. parte. 6. fol. 249. G.

Dominantur in homine nimis superbia & luxuria: vnum est spiritus, alterum carnis. parte. 3. fol. 78. C.

Dominator omnium aut hic per poenitentiam conuersis misericordiam impendit: aut in correctis aeterna poenam infligit. parte. 3. fol. 374. F.

Dominatione qua uilitate homo inter cetera animalia percipit, & ad quos usus, & ad quae solatia sunt haec creata homini si non peccasset. parte. 1. fol. 38. F.

In dominationibus & seruitutibus haec clara iustitia est, ut qui ex cellunt ratione, excellent dominatione: sed hoc in isto seculo perturbatur. parte. 1. fol. 114. A.

Dominiuum naturale fuit homini, ut quamdiu staret in obedientia ipsius dei, inferiora obedirent ei. Et hoc tribus rationibus,

parte. 1. fol. 28. D.

Dominus ubique secundo ponitur iuxta Ixx. primum nomen tetragrammaton est: quod proprie ad deum pertinet, & ineffabile dicitur: secundum commune, quod sipe & in hominibus inuenitur. parte. 4. fol. 251. A. Item parte. 2. fol. 304. A.

Dominos multos habuit gentis populus, qui non vni superstitioni deditus, sed pro libitu immundorum spirituum raprabatur ad varios errores. parte. 5. fol. 173. B.

Dominus sic intendit singulis acsi uacet a cunctis, & sic intendit omnibus acsi uacet a singulis. parte. 3. fol. 65. A.

Dominus in suis est ut faciat templum & caelum, i. arcana scientes. parte. 3. fol. 101. E.

Dominus cui est fortitudo & laudatio, tam non cadit quam non cadit dominus, illi uero cadunt qui sibi uolunt esse fortitudo & laudatio. parte. 3. fol. 260. E.

Dominus multis obnoxius erit, cum semel quis euiliter se emanciparit uicio. Et de hoc figura. parte. 2. fol. 185. B. Et fol. 237. F.

Dominus tantos de ludaea collegit ad fidem quantum sufficerent ad exemplum uiuendi uel ad ministerium praedicationis, donec in gentibus ecclesiae fundamenta locauerit. parte. 2. fol. 288. B.

Dominus posuit signum in Cain, scilicet tremorem horribilem omnium membrorum, & in faciem signum impressit quo cognito sciebatur ab hominibus fratrem suum innocentem occidisse, & sic abominabilis omnibus reddebatur. parte. 1. fol. 46. D.

Dominus apparuit Abraham sedenti, in signum quod filij sui tanquam iudices sederant in consilio. parte. 1. fol. 69. F.

Dominus aliquando insinuauit factis futura, aliquando uerbis, & a simili prophetae cuius spiritu loquuntur. Ibidem. F.

Dominus innixus scaelae quam uidit iacob ex multis gradibus constituitur: & significabat gradus generationum, per quos Christus secundum carnem descendit ab Abraham usque ad uirginem Mariam, & gradus huius scaelae nominat Mattheus. Latera scaelae sunt iusticia & peccatores & c. parte. 1. fol. 89. H.

Deus non est causa obdurationis & c. Vide in Obdurare aliquem quomodo dicitur deus.

Dominus uoluit occidere Moysen, ut aliqui dicunt propter Eliezer filium suum, eo quod ducebat eum tecum incircuncisum, secundum quod aliqui asserunt. parte. 1. fol. 133. D.

Dominus non regnauit ab aeterno, sicut non fuit creator ab aeterno, nec dominus, quia talia nomina & uerba consignat creaturam subiectam, quae non fuit ab aeterno. parte. 1. fol. 135. D.

Dominus regnabit in aeternum & uera, quod intelligitur. Ibidem.

Dominus comparat se aequilae. Et quare. Nam cum uoluit transferre filios Israel per mare rubrum, exhibuit se sicut aequila & c. parte. 1. fol. 161. G.

Dominus quare uoluit sibi pinguedinem offerri. Et quid per hoc figurabatur. parte. 1. fol. 193. C.

Dominus apparuit in nube caliginosa, & quare. parte. 1. fol. 161. H. Item parte. 6. fol. 54. G.

Dominus populum Israel tripliciter gubernauit post ingressum terrae promissionis, primo per iudices, secundo per reges, tertio per sacerdotes. parte. 2. fol. 240. B.

Dominus respondens pro Iob de turbine, an uoce formata ministerio angelico uirtute diuina, uel per inspirationem, quod per turbem denotatur. parte. 3. fol. 70. B. C.

Dominus praecipit interfici habitatores terrae Chanaan, ne per eos filij Israel ad idololatriam traherentur, sed ipsi cupiditate ducti permiserunt eos uiuere propter tributum quod eis dabant. parte. 3. fol. 243. G.

Dominus semper paratus est releuare corruentes in culpam: licet aliquando renuant aliqui, ipse quantum est in se semper est paratus. Releuantur denique diuerso modo. parte. 3. fol. 301. G.

Dominus ante ingressum filiorum Israel in terram promissionis, secundum aliquos militum uespas habentes aculeos uenenatos, quae plures Chananeorum interfecerunt, & per hoc aliquam occasionem poenitendi de peccatis habuerunt. Sed dicunt alij aliter. parte. 3. fol. 378. H.

Dominus odit tria, scilicet pauperem superbum, diuitem mendacem, & senem fatuum. Odit dico, non quantum ad naturam, sed quantum ad uicia. parte. 3. fol. 413. H.

Dominus per Moysen praecipit holocausta & uictimas sibi offerri a populo, ne talia offerrent idolis ad quod erant proni, & ad experiendam obedientiam populi, & ad praefigurandum futuram immolationem. parte. 4. fol. 122. G.

Dominus filijs Israel instituit sacerdotium ad colendum dominum, & docendum de lege domini populum. Similiter instituit Ixx. viros de senioribus Israel ad regendum populum cum Moysen, & extunc usque ad destructionem ciuitatis & templi, fuerunt sic ita

uti. lxx. viri, qui cū rege & summo sacerdote determinabāt cau-
sas arduas. Similiter promittit populo dare pphetas per successi-
onē tēporis, parte. 4. fol. 137. F. Vide etiā in Canhedrin.
Dominus auertit dexterā a facie inimici. Vno modo referēdo ad
deū eō qd nō defendit populum Israel a suis inimicis. Alio mo-
do referēdo ad populū, subrahendo virtutem & industriā
defendēdi, parte. 4. fol. 185. D.
Dominus maledixit templo in quantum per Chaldeos combus-
sit secundum ordinationem suę iustitię. Licet autē deus nō sit
autor mali culpe, est tamen autor mali pœne, & sic maledixit tē-
plo, parte. 4. fol. 186. D.
Dominus qui plus dat q̄ ab eo petatur, ex abundantia nō solum
reuelauit Danieli liberationem populi Israel a captiuitate Bā-
bylonica, sed etiā sibi reuelauit reuelationem sciendam per Chri-
stum cuius erat figura illa liberatio a captiuitate Babylonica,
parte. 4. fol. 325. H.
Dominus in tēpestate & turbine dicitur venire ad puniendum
peccatores obstinatos, in quo ostenditur vigor diuine potē-
tię, parte. 4. fol. 325. H.
Dominus venit ad iudiciū: primo in morte cuiuslibet, quia ta-
lis presentabitur in iudicio, qualis inuenitur in morte quantū
ad gratiam & ad culpam, parte. 5. fol. 158. G.
Dominus venit ad iudiciū particulariter in morte cuiuslibet, &
vniuersaliter in fine, parte. 6. fol. 35. H.
Domini dies, dicitur dies iudicij. Et accipitur pro die mortis quia
qualis vnusquisq; in die mortis inuenitur, scilicet in statu salutis
dorum vel danandorū, talis in die iudicij presentabitur. I bidem.
Domus est res fundata & stabilis, & certis terminis septa. parte. 1.
folio. 307. E.
Domus publicatur quando publico censu procribitur, parte. 2.
folio. 248. A.
Domus suę prosperitatem solēt homines primo desiderare, quę
consistit in fecunditate prolis & in abundantia tēporaliū bono-
rū, parte. 1. fol. 364. C. Et in prosperitatē refugiunt. Ibidē. G. H.
Domus species vulgariter inter Hebręos dicitur vxor, parte. 3. fol. 180. C.
Domus nostra, hic mundus vel caro, parte. 5. fol. 123. F.
Domus bona dispositio consistit in corporis incolumitate, sine q̄
reliqua bona parū valent, parte. 1. fol. 364. C.
Domum domino sanctificat, qui familiam suam & cognationem
tam sensibilem q̄ intelligibilem purē & sanctē vult conuerti,
vt sit ecclesia dei, parte. 1. fol. 263. C.
Domum quadruplicem habet deus, scilicet corporalem, moralem, alle-
goricam, & analogicam, & que vnusquisq; porta, parte. 2. fo-
lio. 175. D.
Domus libertatis, est celestis Ierusalem, sed totus mundus & que
in eo sunt dicuntur domus seruitutis, sicut Aegyptus terrena
fuit filijs Israel domus seruitutis, ad comparationem Iudę & Ie-
rusalem, parte. 1. fol. 163. A.
Sicut domus seruitutis, est negotia secularia, actus carnis: sic relin-
quere secularia, & secundum deum viuere, domus libertatis est
parte. 1. fol. 163. A.
Domus domini limen audacter ingredi, & erecta stare ceruice,
quid prodest, & nō solum cor, sed & manus habere pollutas,
parte. 4. fol. 122. A.
Domus dei in nobis nō edificatur, nisi prius mala opera finiatur
parte. 4. fol. 404. G.
Domus mentis est quelibet res quam per dilectionem habitat ani-
mus, parte. 4. fol. 23. B.
Domus dñi dupliciter edificatur, scilicet corporaliter ex lignis & ex lapidi-
bus, & spiritaliter in fide & moribus, parte. 3. fol. 128. D.
Ad domum dei pertinet, qui est charitate compaginatus cū alijs,
parte. 3. fol. 284. F.
Ad domum (quę ecclesia vniuersalis dicitur) pertinet angeli, per-
tinet & Christus, pertinet & nos: sed differenti aliter, parte. 2.
fol. 214. F.
Domus dei dicitur locus diuino cultui deputat⁹, parte. 1. fol. 90. D.
Domus domini spiritaliter edificatur per morum & fidei predi-
cationem, parte. 2. fol. 245. H.
Domus eadem poenitentium post reuersionē ad ecclesiam: & do-
mus domini post incensum regidificata est, & ciuitas restaurata
parte. 2. fol. 241. A.
Domū celestē si contingit vendere Crisifideli, statim redimat dis-
cens sicut Dauid, Pecaui &c. parte. 1. fol. 259. F.
Domus nō manufacta in celis, quō, & per qualem edificatur, in-
habitarur, vnuda est, redimitur, murata est &c. Ibidem. E.
Domum pauperis confringit & nudat, qui eum quem per poten-
tiam conserit, expoliare per auaritiā nō erubescit, parte. 3.
folio. 43. A.

Domus iuramenti dicitur tabernaculum Moyfi vel templum Sa-
lomonis, parte. 2. fol. 194. D.
Domus siue templū Salomonis cuius longitudinis fuerit, & quot
cubicitorum, parte. 2. fol. 133. G.
Domus siue edificium per rapinam edificatum nō est stabile sim-
pliciter, parte. 3. fol. 407. G.
Domus solis erat tēplū in quo colebāt sol: quod templū erat in ci-
uitate Eliopoleos, & quare sic dicitur parte. 4. fol. 165. F.
Dom⁹ vicina dicitur regnum tribuum, quod immediate erat cō-
iunctū regno decē tribuū & accepit maliciā idololatrię ab eo, &
per consequens occasionem pœnę sequēdis, & etiam plāctus,
parte. 4. fol. 378. C.
Domus in qua paralyticus missus est ante Iesum in capharnaum
quale rectum habuit: & similiter alię domus illius terrariorū, parte.
5. fol. 93. H. Vide etiā in Tēctā, & in Palestina in mos &c.
Donaria quidam accipiūt, immo prohdolor exigunt, & iniquitates
populi nō asportant, nec castigant, cum ob hoc solum sunt
merē carnalia, quia ministrant spūalia, parte. 1. fol. 191. E.
Donariorū coadunata mysteria in tabernaculo domini id est eccle-
sias, qui & que profertur, parte. 1. fol. 209. G.
Donatio est duplex, scilicet naturalis, alia gratuita, parte. 6. fol. 100. C.
Donatio heretici vt conuertentur statuti fuit per cōsiliū Afri-
canū, vt leui⁹ cū eis agerēt, & sic respicerēt de diaboli laqueis,
captiuati ab ipso, in dei voluntatem, parte. 4. fol. 475. C. E.
Doner, quale tempus & quo modo significat, parte. 5. fol. 8. F. Itē
parte. 6. fol. 135. G. & fol. 158. H.
Donum vel verbum, rationabiliter vel irrationabiliter petēti est
tribuendum, parte. 5. fol. 142. D.
Donum spiritus sancti habuit efficaciam respectu ipsius mundi, apo-
stolorum, & Crisifideli, parte. 5. fol. 1230. D.
Donum linguarum & donum prophetię ordinantur ad conuerti-
tionem infidelium, & vtrum istorum altero eminentius sit, par-
te. 6. fol. 55. B. C. D.
Donū spūsancti in die quinquagesimo fuit datum, quod habuit
figurā in die dationis legis in monte Sinai, parte. 6. fol. 166. H.
Dona spiritus quędam sunt, sine quibus ad vitam nō ventur, vt
humilitas, fides &c. secundum que spiritus semper manet. Alia
quibus vitę sanctitas pro aliorū utilitate declaratur, vt prophe-
tia, lingue, curationes: secundum que nō semper manet spūs
sed subrahitur aliquando a signorum ostensione, ne mens ele-
uetur &c. parte. 3. fol. 8. E.
Donorum spiritus sancti sufficientia, parte. 4. fol. 128. F.
Dona septem quare enumerantur ab Isaia vniuersim. Non enim
dicit, spiritus sapientię, & spiritus intellectus sed spiritus sapien-
tię & intellectus, omittendo spiritus in secundo dono &c. parte.
4. fol. 30. C.
Dona cur nō aliqua ponuntur pertinentia ad theologicas virtutes,
sicut ponuntur dona ad que se extendūt virtutes intellectua-
les & morales, parte. 4. fol. 30. C.
Dona septem spiritus sancti per septem lucernas designantur, parte.
1. fol. 179. F. & fol. 277. F.
Dona spiritus sancti dicuntur mulieres, & q̄re, parte. 4. fol. 13. A.
Dona presentia per legem significantur, vt est opulentiā rerum,
pax, sospitas, scripturarum scientia &c. parte. 3. fol. 340. B.
Dona tribuit deus cuiq; p virtutibus, & semper ad perfectiora pro-
uocat, parte. 5. fol. 101. E.
Dona dei multi habent, & nesciendo a quo habeant, impia vani-
tate iactantur, parte. 6. fol. 36. E.
Donis dei nemo beatus, qui dñi est ingratus, Ibidem.
Donis corporis naturalibus (vt est sanitas, robur, agilitas &c.) Itē
donis animę naturalibus (vt est, perspicacitas ingenij, & viuacitas
eloquij homines abuntur, & per ea frequenter deus & p-
ximus impugnantur: & per que illa figurantur, parte. 4. fol. 249. D.
Dona dei que sine periculo nobis ab ipso subrahuntur, tunc res-
tēt nos habuisse ostendim⁹, cum sublata equo animo toleram⁹
parte. 3. fol. 3. F.
Dormire nō bene valent senes, & huius ratio, parte. 3. fol. 354. A. C. Dor
Dormire & dormire differūt, & quomodo, parte. 3. fol. 264. E. G.
Dormitat Christus quando in fide tepefecimus: talis nobis quales
nos ei, parte. 3. fol. 277. A.
Dormire ab hominibus deus dicitur, quando pessimos homines
differt punire, & vigilat cum prouidet temp⁹ debitum punicio-
nis, parte. 3. fol. 362. G. Item parte. 2. fol. 310. H.
Dormire in domino, qua ratione dicuntur iusti & sancti, postq̄
ab hac vita decedunt: & patres veteris Testamēti, etiam sancti
post ipsorū obitum, cōgregari & apponi ad populū suū, & nō
in domino dormire leguntur, parte. 1. fol. 84. F. G.
Dormire solebāt antiq̄ geniles super coram hostiē immolate
ad habendā

ad habendum reuelationes in somnis, parte. 4. fol. 104.
Dorsum dat fugiū qui fugit, parte. 2. fol. 67. E.
Dores corporis sunt subtilitas, agilitas, claritas, & impassibilitas,
quę nō habent nisi in spe, parte. 6. fol. 59. D. F. Er fo. 243. G.
Dores quatuor nō inerunt corpori glorioso ex compositione
corporis celestis sed ex gloria animę in corpus redundante, parte.
6. fol. 59. F. G.
Dotes septem referuntur dando post hanc vitā, quę sunt, clara
dei visio, fructio, cōtētiō, q̄tū ad animā: impassibilitas, subtilitas,
agilitas, & claritas, q̄tū ad corpus in resurrectione: & signifi-
cantur per septem sportas, parte. 5. fol. 104. D.
Dotes animę sunt aperta visio, firma tenio, continua fructio, que
habent in patria perfecte, & hic a viris pfectis habentur inchoa-
tiue, in spe & charitate, parte. 6. fol. 143. G.
Dra Draco a Græco dorec vel dorcas, i. videre, quia videt acutius cęte-
ris animalibus, parte. 1. fol. 138. A.
Draco (vt fertur) in terra serpit, natat in aquis, volat in aere, parte.
4. fol. 50. F.
Drachma est duplex, quia drachma est octaua pars vnciæ, quę
valet sex obolos, parte. 5. fol. 55. C.
Drachma est natura humana ad imaginē dei facta, & ideo capax
ipsum per cognitionem & amorem, que fuit drachma decima
perdita per peccata primorum parentum, parte. 5. fol. 164. G.
Dromedarius vel dromas est animal camelo minus, sed velocius,
parte. 4. fol. 98. A.
Dubia sunt in meliorem partem interpretanda, & vnde hoc trahi-
tur, parte. 1. fol. 357. C.
Dubitare melius est de occultis, quā litigare de incertis, parte. 1.
folio. 105. F.
In dubijs Christiani debent ad pontifices recurrere quantum ad
spiritalia, & ad principes quantum ad temporalia, & eorum
firmiter tenere sententiā, nisi errorem contineat manifestum
parte. 1. fol. 350. D.
Dubium cui hoc est quod inter tres, gentilem, hereticum, & eccle-
siasticum, multō maioribus poenis dignus sit qui maioris digni-
tatis est, parte. 4. fol. 233. A.
Dubia facerē scripturę vtrum etiam ex autoritatibus librorum
nō canonicorum Biblię determinari valeāt, parte. 1. fol. 2. A. B.
Dubia, siue in reb⁹ dubijs, nō est precipitanter agendum, exem-
plo legislatoris Moyfi, parte. 1. fol. 279. C. D.
Ducere aliam post sacramētū sponsonis si quis per mittitur: id-
penationis est, & si nunq̄ debitū soluere possit, parte. 5. fol. 8. A.
Ductile feriendo producitur, parte. 1. fol. 179. F.
Dux gentes & duo populi intra nos sunt, scilicet victoriū & virtu-
tū, iste minor, ille maior. Plures enim sunt mali q̄ boni, & vitia
plura virtutibus &c. parte. 1. fol. 84. B.
Duellum an sit licitum vel illicitum, Arguitur pro vtraq; parte,
& soluantur rationes secūdiū theologos & iuristas, parte. 2. fol.
82. D. E. F. G. Et fo. 83. F. G. H. Et fol. 84. A. C.
Duellum potest accipi dupliciter, vno modo propriē, alio modo
largē, parte. 2. fol. 82. E.
Dulcedo fallax est quam plures atq; maiores pœnarum amaritue
dines sequuntur, parte. 3. fol. 16. F.
Dulcedinem spiritualis intelligentię quærentes, in scripturis per
sauium significantur, parte. 3. fol. 362. B.
Dulcedinis dei altitudo per trabium auream claritatem intra tem-
lum designatur, parte. 2. fol. 134. B.
Dulcedinis supernę admiratio per manna filijs Israel desuper da-
tum designatur, parte. 1. fol. 157. E.
Dulcedo spiritualis tanta est in verbis diuinorum doquiorum,
quanta corporalis & in melle & lacte, parte. 3. fol. 361. F.
Dulcedo dei multiplex, & qualiter & quare est abscondita, parte.
3. fol. 127. A.
Dulcedo diuinę visionis quę animam diu desiderantem consola-
tur comparatur aquę frigide sitientem refrigeranti, & nuncio
&c. parte. 3. fol. 333. F.
Dulcedo misericordię sine reſtitutione iustitię, nō est misericors-
dia sed puſillanimitas, & iusticia sine misericordia est crudelitas,
parte. 3. fol. 119. F.
De dulcedine Christi qui nihil gustat, nō est mirū si hunc terrestri-
bus desiderijs fordidare nō curat, parte. 6. fol. 218. E.
Duodecim tribus Israel quę in Aegypto iustę fuerunt, postea in
duas & decē trib⁹ diuisę sunt: duæ Iudas, decē Israel appellanē,
Inde de tribu Dauid regnauit Roboā filius Salomonis in Ierusa-
lē, vbi tēplū & sacerdotes & magna pars tribus Leui, decē autē
tribus in Samaria, Ieroboā filius Nabath ex tribu Ephraim &
Ioseph, &c. parte. 4. fol. 243. E.
Duodecim prophete per duodecim patriarchas figurantur, par-

te. 4. fol. 332. F.
Duodecim prophetarū libri (qui prophete minores dicuntur) si-
ber vnus dicitur, & quare in vnū volumē sunt redacti, & quid
liber ille summarie tractet, parte. 1. fol. 15. E.
Duodenarius quomodo confurgat, & quid significet, parte. 5. fol.
132. C. Et numerus sacrarus est, fo. 207. B. Itē parte. 4. fol. 154. E. Itē
parte. 2. fol. 221. F. Et fo. 248. E. Item parte. 1. fol. 63. B.
Duodenarius vnū quęq; hominem & temporis plenitudinem, &
situm orbis videtur complecti, parte. 1. fol. 276. A.
Duodenarius numerus apostolorū signatē exprimit, & in sacra-
scriptura multiplici designat, parte. 5. fol. 35. G. H. Et fo. 36. A. Itē
parte. 6. fol. 165. A. Et fo. 166. C. & fo. 276. A. B. Itē parte. 1. fol. 199. C.
Duratio humana licet distinguat p multas ætates, tñ potest distin-
gui principaliter in tres ptes, scilicet in tēpus augmēti, & in tem Dur-
pus mediū, & tēpus diminutionis, parte. 3. fol. 223. C.
Duratio perpetua a parte finis est de ratione beatitudinis, quę ppe-
citas designat p successione ætatis, & hęc iem, nō quia tunc sint
differentiæ tēporis, quia tū cessabit, sed quia perpetuitas nō
potest signari a nobis, nisi per partes temporis, parte. 4. fol. 421.
G. Item parte. 6. fol. 241. G.
Durum in corporalibus dicitur aliquid dupliciter, parte. 5. fol. 207. B.
Durum dicitur dupliciter, in corporalibus & spiritalibus, parte.
5. fol. 207. B.
Dux bonus ram in spiritalibus quā in corporalibus debet suos
monere & munire exhortationibus sanctis, & bonorum operū
exemplis, parte. 4. fol. 478. H.
Dux populi Israel per delerum dominus solus fuit, quomodo in-
telligendum sit, & an ministeria angelorum in hoc ducatu nō
erant necessaria, parte. 1. fol. 205. B. C.
Duces de Iuda, de quibus loquitur propheta Iacob, erant princi-
pes transmigrationsis residentes in Babylonia, parte. 2. fol. 187. F.

B D O M A D A In hebdomada, Ebd
Ebdomadarius, Ibidē.
Ebnitarum error: &c. parte. 2. fol. 239. G.
Ebnitarū error reprobat, qui dixerūt Chri-
stum ante Mariā nō fuisse, & sic eum nō
fuisse ab æterno, parte. 5. fol. 186. D.
Ebnitiz alios discipulos recipiūt, paulū autē
quali trāgressore legis repudiant, parte. 5. fol. 94. F. Et fo. 140. E.
Ebnitiz ritū Iudaicū tēporib⁹ gratię sequi existimauerūt, qui
cū euāgelio legē ceremonias seruare volebāt, parte. 4. fol. 4. B.
Et fo. 5. E. Et fo. 475. E. Item parte. 3. fol. 3. F
Ebricitas est vitanda, parte. 1. fol. 232. C.
Ebricitas ita ratio nō, sicut somn⁹ tenet sensus ligatos, p. 4. fol. 352. D
Ebricitatē sequi destructio fortitudinis corporalis, hebreo dis-
serenionis, & p ea destruitur amicitia charitatis, & cōsumit subsistia
tia corporalis, parte. 4. fol. 399. D
Ebricitas sensus quem impotentem reddit, cōcordiā nō seruat,
parte. 3. fol. 331. E.
Ebricitati afflicti post euigilationem cito recurrit ad potationes,
inclinatus ad hoc per malam consuetudinem vel complexio-
nem, Ibidem. H.
Ebricitas multos subuertit, sensum minuit, iram excitat, libidinem
inflamat, animi secretia reuelat, parte. 3. folio. 419. F. Item parte.
1. fol. 231. G.
Ebricitate patet nasci irritationem, iram & ruinas multas, amaritu-
dinem animę, & animosam offensionem, virtutes minorari, parte.
3. fol. 420. A
Ebricitas, fornicatio, & huiusmodi, cibis demōnū sunt, quę blāda
sunt, & ad sui vsum puocant, parte. 5. fol. 165. A.
Ebricitas quę Hebraicē scera, significat oia que statum mentis eu-
uertunt, parte. 4. fol. 15. E
Inebriantia vt inebriant ebriosi, nec ipsi terrę vtile est, quoniam
maiore humore quā sufficit corrumpitur, sicut vita ebriosi q
nō fatietate se replet, sed mergit diluio, parte. 1. fol. 110. E.
Ebricitas spiritualis quę hominem ducit ad mortem, quę & qua-
lis sit, parte. 4. fol. 352. B.
Ebricitas sumitur aliquando pro fatietate, & sic nō est viciosa, p-
te. 1. fol. 110. F. Item parte. 3. fol. 362. G.
Ebricitas significat p Philistē, & q̄re, p. 4. fol. 399. D. & fo. 34. B. D
& folio. 34. H. D.
Ebriosi solēt hoc testimonium adhibere sibi: in patrocinium, pro-
pter Ioseph, de quo scriptum est Bibrunq; & inebriati sunt,
parte. 1. fol. 110. E.
Ebrus vino corporali, & ebrius decalice aureo Babylonis com-
parantur, parte. 4. fol. 174. H.
Ebrj erant ergo, per yinū errorē intelligimus, parte. 4. fol. 47. A.

Ebron, in Hebron.
 Ebur est frigidum & album, denotans occultationem iudiciorum dei, parte. 3. fo. 364. C.
 Ecclētia dicitur mater omnium Christianorum, licet multi eorum sint eius filij solo numero, & nō merito, parte. 2. fo. 52. D.
 Ecclēsiā diabolus vidēs inuitui ad locum supplendū vnde ipse ceciderat, eam subvertere nititur, parte. 6. fo. 249. A.
 Ecclēsia quæ à Cyrīsto tanq̄ thronus possidetur, tanq̄ animalia pascitur, honoratur, ipsa super Christum edificata in septem cornibus exaltatur, in septem oculis illuminatur, parte. 6. fo. lio. 248. A.
 Ecclēsiā primū intremus, cum aliquā civitatem fuerimus in gressu, imitatores Christi facti, parte. 5. fo. 64. H. Et fo. 110. D.
 Ecclēsię principium est Christus secundum diuinitatem, & etiā secundum humanitatem, quare & quomodo, parte. 6. fo. 104. F.
 Ecclēsia nunc consistit in hominibus ratione potestatis vel dignitatis ecclēsiasticę vel secularis, quia multi principes & summi pontifices, & alij inferiores inuēti sunt apostatasse à fide: ppter quod ecclēsia consistit in illis personis, in quibus est notitia vera, & confessio fidei & veritatis, parte. 1. fo. 52. D. F.
 Ecclēsię statum in generali, seu aliquem statum ecclēsię in specialiter onerans grauib⁹ statutis, sine necessitate euidēti abutūtur sua potestate, parte. 5. fo. 70. H.
 Ecclēsia licet à principio mundi incepit, tamen specialiter nomen sponsę primū in datione legis in monte Sinai accepit, parte. 3. fo. 355. D. G.
 Ecclēsia est vna, quę incepit à primo Abdiusto vsq̄ ad vltimum electū, qui in fine mudi est nasciturus, parte. 6. fo. 191. G. Et fo. 217. F. Item parte. 4. fo. 369. F. Et fo. 417. B. Item parte. 1. fo. 209. C. D. Et fo. 268. C.
 Ecclēsia quę est corpus mysticū Christi, habet duplicem statum, scilicet militantem & triumphantem, parte. 3. folio. 277. H. Et, folio. 97. D.
 Ecclēsia militans dicitur regnum, cuius ordinationem & distinctionem per diuersos status & dioceses Christi⁹ apostolis & eorum successoribus commisit, parte. 4. fo. 429. H.
 Ecclēsia militans vniuersalis significatur per civitatem, cuius domus destructę sunt & mutationes. Nam in ecclēsijs, pro magna parte cultus dei negligitur, & in curijs laicis iusticia subvertitur, & doctores plurimi docent curiosa & inutilia ad ostentationem, & prædicatores multi prædicant propter quæsum vel fauorem audientium &c. parte. 4. fo. 157. D.
 Ecclēsia militans semper habuit, habet & habebit vsq̄ ad finem mundi cum iustis aliquos peccatores, & cum fortibus aliquos debiles, parte. 3. fo. 356. C.
 Ecclēsia militans multum declinavit à perfectione prima in prælaris, & clericis, etiā religiosis, & similiter in nūero fidelium, quę sunt multi dolēter audiēda, parte. 4. fo. 179. H. Et fo. 287. H.
 Ecclēsia pro magna parte destructa est spiritualiter & corporaliter propter peccata maiorum populi Christiani, parte. 4. folio 380. D.
 Ecclēsia magis tempore pacis amaricitur de clericorum & religiosorum peccatis, q̄ tempore tyrannorum de corporalibus tormentis, parte. 4. fo. 180. H.
 Ecclēsia vilis efficitur, cū crescente numero malorū, non summa petit & cælestia, sed infima & terrena, parte. 4. fo. 181. G.
 Ecclēsię officiatō dum peragi debet, pauci veniunt & tardē: sed ad recipiendum ibi pecuniam, multi veniunt, & festinē currūt, parte. 4. fol. 186. D.
 Ecclēsię oculus est clerus: & depređatur castitatem mulierū, quā si vbiq̄ est habitatio clericorum, & inde surgit infamia clericorum, parte. 4. fol. 193. H.
 Ecclēsię pastores debēt esse matres, filios ecclēsię piē verbo & exemplo, in fide & moribus & temporalī subsidio nutriētēs. Sed aliqui per contrariū coquunt eos anxietatis igne, rapientes eorum bona, & inde viuētēs nimis lautē, parte. 4. fo. 197. D.
 In ecclēsiarum regimine serui peccatorum cōsistunt, in eos quos dominus redemit, luporum vituntur rabie, non canum defensione, parte. 4. fo. 201. H.
 Ecclēsia malignantium complebit pessima, & præpositas plebe piores, dicitur stare cum Iechonia ante picturas, & singuli tenent thuribula: nec odorem bonum, sed fetorem offerunt, parte. 4. fol. 223. B.
 In ecclēsia vides pleroseq̄ designabiles nobiles, de pauperibus diuites factos subitō intrumescere, pristinę abiectionis obliuisci, genus quoq̄ suum erubescere, & infirmos dedignari parentes, parte. 4. fo. 430. D.
 Ecclēsię opes qui sibi thesaurizant, & in delicijs abutuntur; &

quæ ad sustentationem pauperum dantur, sibi referunt: rapina in domibus eorum est, & aliorum inopias suas vel suorum diuitias faciunt, parte. 4. fo. 12. A.
 Ecclēsiā plus amaricant multi secundum veritatē in pace nōc, quæ dorata est multis & magnis temporalibus bonis, quib⁹ abutuntur peccatis enormibus, q̄ amaricata fuerit in tyrannorū persecutione, parte. 2. fo. 57. D.
 Ecclēsiarū principes discant successores sibi nō p̄pinq̄uitate carnis testamēto lignare, neq̄ principatū ecclēsię hæreditarium tradere &c. & de hoc figura, parte. 1. fo. 314. C.
 Ecclēsię militantis constructio per sex præparatur, sicut sex sunt quæ David ad domus dei ædificationem præparauit, & quæ sunt ista, parte. 2. fo. 268. D.
 Ecclēsiā vniuersalē significat dom⁹ quā ædificauit Salomō in Ierusalē, quā à priō electo vsq̄ ad vltimū ædificat, parte. 2. fo. 214. F.
 Ecclēsia adhuc partim pegrinat in mūdo, partim iā regnat in celo, vbi rota regnatura est peractō iudicio, parte. 2. fo. 214. F.
 Ecclēsia est vna, in qua oēs cōiunent electi, quibus distātes meritis, & vna patria cœlestis oib⁹ p̄missa, quibus stella à stella in claritate differat, & de hoc figura, parte. 2. fo. 218. C.
 Ecclēsiā peregrinatē in terris, domus tēp̄ exterior designat, sc̄tā autē sc̄tōrū internæ patrię felicitatē, parte. 2. fol. 218. E.
 Ecclēsia sancta ciuitas est dei viui, vbi impletur quotidie voluntas dei, & separata ab omni errore infidelium, sanctificatur fide & bono opere &c. parte. 2. fo. 220. E.
 Ecclēsia fidelium, quę in mari huius seculi posita, thesauros sapientię & scientię opesq̄ virtutum studet acquirere, significatur per classem quā fecit Salomō &c. parte. 2. fo. 220. F.
 Ecclēsiā de gentib⁹ ad Christū vēturā, figurabat regina Austri, quę ab extremis finib⁹ exciata venit &c. parte. 2. fo. 220. F. G.
 Ecclēsia conuersa ad fidē Christi, adducebat gentiles toritudine peccatorū deformes &c. & de hoc figura, parte. 2. fo. 221. A.
 Ecclēsię status profectum sumit, vbi præfules gradum suū ritē custodiunt, & magistrōs veritatis ordinant, & populos ne à docendo cessent, diligenter audiendo & obtemperando compellunt &c. parte. 2. fo. 224. F.
 Ecclēsiā construens per officium prædicatorum, significatur per Artaxerxen, parte. 2. fo. 155. E.
 In ecclēsię ministerium qui illos ordinant, per quos victorū sor des ab electorum mentibus expurgantur, & corrupte mētis homines ab ecclēsia etiam arcentur, portā sterquilini dicitur edificare, parte. 2. fo. 257. C.
 Ecclēsiā maxima structura est in munimine interioris virtutis, cum scilicet omni custodia munimus cor nostrum, parte. 2. fo. lio. 257. G.
 Ecclēsię constructionem significat constructio tabernaculi, vbi artifices sponte se obtulerunt: sic nostri ecclēsiastici inuitu dei, & non lucri causa cuncta opera faciunt, parte. 6. fo. 222. F.
 Ecclēsia sancta in exordio apostolos & prophetas habuit: nunc habet euangelistas atq̄ doctores apostoli & prophetę sublati sunt, parte. 4. fo. 172. B.
 Ecclēsia sancta quatuor accepit ordines regentium ad eruditionem fidelium, ibidem, A.
 Ecclēsia dicitur ciuitas, nam in ea debet esse ciuium vnitas per cōcordiam charitatis: & nunc deo permitente, & diabolo procurante, facta est quasi sola respectu præteriti temporis, & disscisa mutuis dissensionibus & guerris, parte. 4. fo. 179. H.
 Ecclēsiā obicit caligo poenę & ignorantię: quia doctores theologij pro vanis & curiosis, salutaria dimiserunt, parte. 4. folio. 284. H.
 Ecclēsia visitatur per dæmonis astutiam, in ecclēsia verō militante sunt prælati & clerici, religiosi & laici &c. & in omnibus istis statibus sunt peccatores multi, iuste pro suis peccatis puniendi, parte. 4. fol. 219. H. Et fol. 220. D.
 Ecclēsię cupiditas (id est cupidi pastores & eorum ministri) arguitur: quia modo facta est rapax leuæ: malicijs exquisitis rapiens subditorum bona, parte. 4. folio. 237. H. Et fo. 238. D.
 Ecclēsię primitiue tempore fuit mundicia castitatis, eloquij pietatis, seruior charitatis, fortitudo stabilitatis, dulcor pietatis: sed modo sunt versa in scoriā: nam argenti mundi, iā versa est scoriā carnalitatē, & aris sonoritas in scoriā salutaritatis &c. parte. 4. fol. 242. D.
 Ecclēsię ministri qui nec verbo prædicationis, nec exemplo bonæ actionis faciunt liberos in ecclēsia dei: sed magis filios inferni, per quos significentur, parte. 4. fo. 344. D.
 Ecclēsia ciuitas dicitur & columba, & quare: cuius principes magis leones q̄ pastores vocandi sunt, & iudices lupi occidentes: p̄phetę, & magistri vesani, parte. 4. folio. 400. A. E. fol. 407.

E. Et fo. 6. F. Itē parte. 3. fo. 48. G. Et fo. 152. D. Et fol. 177. F. H. Et fo. 283. B. Et fo. 352. C. Itē parte. 2. fo. 146. A. Et fo. 203. D.
 Ecclēsię impugnationes ab hostibus sicut sunt diuersę, sic & distincta debent esse prælia bellatorum, parte. 4. fo. 440. A.
 Ecclēsia dolore præmitur, quando in malicia crescere peruersos intuetur, parte. 3. fo. 364. E.
 Ecclēsia nō solum infideles aduersarios tolerat, sed eorū quoq̄ infidias vix ferre quos intus habet, parte. 3. fo. 36. E.
 Ecclēsiā cū subita aduersitas turbauerit, q̄ se fideles esse mētunt, illud illico oñdit qd̄ in p̄sida mēte molitur, parte. 3. fo. 36. E.
 Ecclēsię facies sunt qui in regimine positi apparent primi, vt eorū specie sit honor fidelis populi, parte. 3. fo. 37. B.
 Ecclēsia dicit, qd̄ nō nisi in se veraciter colat deus: & ibi t̄m sit sal⁹. At cōtra hereticos, si hoc ē verū: ois terra à deo est derelicta, quā nos multi vix incolimus, parte. 3. fo. 30. A.
 Ecclēsiā persequentes dicuntur torcular calcare, quare & quomodo, parte. 3. fo. 48. F. Et fo. 97. A.
 Ecclēsię oratio de euasione à persecutione crudeli Romani imperij tempore tyrannorum, parte. 3. fo. 170. D.
 Ecclēsiā vniuersalē nūq̄ permisit deus à Saracenis supprimi in captiuitate, sed bene tribulari, parte. 3. fo. 276. E.
 Ecclēsiasticā suauitatem & charitatē deferentes per superbiam vel secundiam, & etiā verbis impugnant, & significantur per acetum & fumum, parte. 3. fo. 319. E.
 Ecclēsia sæpe ab hereticis visitata, postq̄ instantia catholicoꝝ doctōꝝ & eorum lucem veritatis recepit, plures ad cognoscendam & tuendam rōnē, videntes filios percauit, parte. 2. fo. 266. E.
 Ecclēsiā construendam ab ipsis qui eas destruxerūt quis crederet, cum tempore persecutionis conciliabula Christianorum destruebantur, infule exilijs fidelium replebantur, & diuini libri cremabantur, parte. 4. fol. 414. A. Itē parte. 1. fo. 75. B.
 Ecclēsiā, gentiliū persecutione per occisionem martyrum videtur funditus esse deleta, sed eis in occulto coronatis, melius construebatur, parte. 2. fo. 266. F.
 Ecclēsia per amaritudinē & tribulationē ad futurę vitę gaudia ḡatur, vbi dñm laudabit in æternū, parte. 2. fo. 298. A.
 Ecclēsia reprobat cōdēscensionē irrationabilē superioris p̄ q̄rela irrationabili subditorū, & sicut q̄relas eorū, parte. 2. fo. 298. H.
 Ecclēsia quęcūq̄ loquitur in cōsiliō. si lei, in doctrina religiōis, laudabilia & irprehensibilia sunt, parte. 2. fo. 299. A.
 Ecclēsia commendat presbyteris castrorum dei sollicitam custodiam, vt perigli & solerti cura contra hostium infidias semper parati assint, parte. 2. fo. 299. A.
 Ecclēsia tribulationis tempore debet eum deuotius exorare, & ieiunijs & asperitatibus poenitentię se magis solito coram deo humiliate, parte. 2. fo. 299. D.
 Ecclēsia sancta aliqui p̄ peccis suis poenitentię gerit affectū: sed pe remissiois & futuri præmij exhilarat animū, parte. 2. fol. 300. A.
 Ecclēsia non solum tyrannum vel hæresarcham debet excommunicationis gladio ferire, sed etiā ei adherentes prout potest extirpare, parte. 2. fo. 302. H.
 Ecclēsia debet reddere gratiarū actionem de beneficijs sibi collatis à domino, & de hoc figura, parte. 2. fo. 303. H.
 Ecclēsię decor in sapientię meditatione, & in virtutum ascensione, per carnis mortificationem & castitatem, cū martyrij dignitate in doctōꝝ debet effulgere, parte. 1. fol. 306. A.
 Ecclēsiā construit Christus de suis fidelibus collectis toto tempore huius vitę, & in futura vita apparente resurrectionis gloria ad integrum perficit: sicut Salomō qui septem annis templum construxit, & octauo anno consummavit, parte. 2. folio 238. A. B. Et fol. 240. E.
 Ecclēsiā introcuntibus primū decor eius ostendēdus est, vt appetatur, non miseria, vt timeatur, parte. 1. fol. 265. C.
 Ecclēsię vniuersę per orbem, vnam catholicam perficiunt, in quibus quicūq̄ conuerfantur, singuli se filios catholicę ecclēsię quasi ciues Ierusalem p̄sentunt, parte. 2. fol. 242. A.
 Ecclēsiā dei eo efficacius ædificant, quo amplius quicq̄ etiā à licitijs abstinent: quia cum alij exēpla perfectionis eorū agnoscent, tanto magis cōmittere illicita formidant, quāto eos nec licitis vti considerant, parte. 2. fol. 243. A.
 Ecclēsię gloria consistit in ornatu interiori charitatum & virtutum, & non in magno apparatu exteriori, in parietibus deauratis & vasis aureis & cæteris preciosis, parte. 3. fol. 150. C.
 Ecclēsia in se capit, quosdam qui leuissimos erratus admittūt, alios habet q̄ grauiores lapsus habent, alios qui immunitate seculari ethnicis & publicanis similes sunt: & huius figura in templi Salomonis vetustate & destructione, parte. 3. folio. 238. B. Et folio. 240. E.

Ecclēsia est quasi sagena nondum tracta ad littus, & habet malos permixtos cum bonis vsq̄ ad iudicium, parte. 1. fol. 4. A. Item parte. 3. folio. 79. B.
 Ecclēsia designatur per Eua, & per Adam Christus intelligitur, ex ipsis autem generatur filij boni & mali: quia licet omnes Christiani per baptismū generentur boni, multi tamen sua peruersitate sunt mali, parte. 1. fol. 44. H.
 Ecclēsia est terra quæ verbi pabulo nos reficit, & patrocinij vmbraculo custodit, loquēdo pascit, parte. 1. fo. 25. F.
 Ecclēsia de sanctis quorū stabili vita, ad omne opus bonū parata, sicut lignū quadratū ab omni pte firmū fiat, parte. 1. fo. 51. A.
 Ecclēsiā multos habet quos tolerat vt cōuertantur, quasi in arcę latitudine bestię esse dicuntur, parte. 1. fo. 51. B.
 Ecclēsia in multis carnalibus suis lata, in paucis spūalibus angustata: quia ad vnū hominem qui sine peccato est colligitur, quasi in vno cubito consummatur, parte. 1. fo. 51. B. C. E.
 Ecclēsiā nemo intrat nisi per sacramentum remissionis peccatorum, quod de latere aperto emanauit, parte. 1. fo. 51. C.
 Ad ecclēsiā sese contulerunt, & per omnes mundi partes gloriā Christi & ecclēsię dilatauerunt, qui aliquando terrore principum credere distulerant, parte. 1. fo. 75. A.
 Ecclēsiā presentem per fidem intrans, necesse est vt terram carnis suę per corporalem vitam diligenter in dei timore exerceat, vt frugem virtutum producat in refectionem æternam, parte. 1. fo. 289. B.
 Ecclēsia si Christo iuncta fuerit, quæ lumine eius repletur, vt vn⁹ spiritus cum eo fiat, tunc festiuitatem neomenia agit, parte. 1. folio. 315. C.
 Ecclēsia Christi vxor est in occulto: & significatur per Saram quę in hac peregrinatione inter alienigenas sine macula viuunt, parte. 1. fol. 74. E. F. Et fo. 75. A.
 Ecclēsię decursus à prædicatione Christi vsq̄ ad finem mundi in septem parabolis ponitur, parte. 5. fo. 44. B.
 Ecclēsię duplex status scilicet nouus & antiquus, & horum differentia, parte. 6. fo. 158. E.
 Ecclēsię patriarchales quatuor sunt, prima Ierosolymitana, secūda Antiochena, tertia Alexandrina, quarta Constantinopolitana, parte. 6. fo. 247. C. D. F.
 Ecclēsia tota licet dicatur vna vinea, dicitur tamē etiā aliqua doli plures, parte. 4. fo. 152. C. Et folio. 332. G. Item parte. 3. folio 204. E. Item parte. 1. fo. 358. F.
 Ecclēsia gentiliū quæ deserta fuit à domino per idololatriā, habitatur per Christi fidem, & repletur multitudinē credentium ex diuersis nationibus, parte. 4. fo. 154. E.
 In ecclēsia sancta hi qui fidem, vitam, patientiam, atq̄ benignitatem custodiunt, summis iam virtutibus polleunt, parte. 4. folio. 272. C.
 Ecclēsię corpus ex tribus statibus constituitur scilicet actiuis, contemplatiuis, & prælatis: & per quos significantur, parte. 3. folio. 204. D.
 Ecclēsię tres status sunt, & eorundem inter se comparatio, parte 3. folio. 305. E. F. G. H.
 Ecclēsia aliquando quasi in lætulo cum sponso quiescit, tempore, scilicet pacis, aliquando cum sponso, insurgente tentatione in acie consistit, parte. 3. fo. 357. B.
 Ecclēsię decor in virtutibus & miraculis sanctorum, excellentiā manifestat redemptoris, parte. 3. fo. 431. A.
 Ecclēsię ornatus sanctorum plenitudo, parte. 3. fo. 431. E.
 Ecclēsię ornamentum est multitudo fidelium, parte. 4. fo. 85. B.
 Omnis ecclēsia corpus Christi est, & in omni ecclēsiā videtur delinquere qui corpus suū maculauerit, parte. 2. fo. 8. F.
 In ecclēsia omnes possunt audire confessionem crucis, preliuras ecclēsię videre, & miracula, ipsa autem sola anima nouit quāto teneatur amore vitę inutilibilis, parte. 3. fo. 360. G.
 Ecclēsia ad liquidum purgari non potest, dum in terris sed est, habitare permittitur sebulus in Ierusalē, & zizania cum tritico, parte. 2. fol. 133. A.
 Ecclēsię iudex non semper princeps populi per dei arbitrium datur, sed vt merita nostrā deposcunt, parte. 2. fo. 35. E.
 Ecclēsiā multi amaricant multipliciter per suam malam vitam qui de bonis ecclēsię lautē viuunt & magnificē, parte. 2. folio. 57. D.
 Ecclēsia nullum ad sacerdotium prouehit, dum lactis infantię particeps, non solidi cibi & intelligentię spiritalis capax, parte 2. folio. 63. F.
 Ecclēsię ædificatio quæ à vero Salomone Christo ædificata est virtutibus, fidei doctrina, & sacramentis, & huius extensa dilatatio, parte. 2. fo. 132. H.

Ecclesia designatur per terram excelsum, vbi comeditur fructus agrorum: quia ibi germinat semen bonum, id est dei verbum, ibi fructus triticum, fexageimus & centesimus, parte. 1. folio. 370. A.

Ecclesia est thesaurus domini, parte. 4. folio. 173. E. Ecclesia dicitur hortus, parte. 3. folio. 273. H. & folio. 413. F. Item parte. 4. folio. 187. H.

Ecclesia est vxor Christi, & non licet homini dignitate istius sponsae trahere in se, nec sponsam eius violare, parte. 1. folio. 357. A. Ecclesia dicitur sponsa, parte. 2. folio. 307. D. & folio. 298. B.

vel ministerium satis promptis, sed in conuersatione propria obsecrari & vicis obuoluti, parte. 2. folio. 114. E. Ecclesia dicitur terra, lacte & melle manans, & quare, parte. 1. folio. 362. A. E.

bus & confanguineis, in vita ac sciētia defectuosis, quibus dat p̄-
bendas si sit episcopus, & bona ecclesie si sit inferior gradus: &
parū aut nihil dat pauperibus. Et huic bene conuenit hoc no-
men Michas, quod interpretatur quis, parte. 2. fol. 52. H.
Ecclesia symoniace acquisita non est illius qui eam sic acquisiuit
sponsa re, sed tantum nomine, & generat pessimos filios vel in-
uiles, parte. 1. fol. 103. H.
Ecclesias qui accipiunt, non vt deo seruiant in timore, sed vt ex
bonis ecclesie carnaliter viuunt & pompose, à diabolo per pec-
cata moralia suffocantur, & in inferno cum diuite epulone se-
peliuntur, parte. 2. fol. 288. G.
Omnes qui in ecclesia terram felicitatem quærunt à domino,
ad Ismael pertinent, parte. 6. fol. 86. B.
Ecclesie ministri qui magis quærunt augeri ecclesiam in bonis tē-
poralibus, quam in fide & moribus per quos significatur, par-
te. 6. fol. 164. D.
Ecclesie ministri in Ministri ecclesie.
Ecclesie bona data clericis & religiosis ad seruiendum deo, & in
subsidiū pauperum, multo carnaliter & pompatice de illis viu-
unt, parte. 5. fol. 146. D. Item par. 4. fol. 140. H.
Ecclesie prelati dederunt principes magnas diuitias per modū
dispensationis ad dandum pauperibus, & non per modū the-
saurizationis, parte. 6. fol. 76. B. C.
Ecclesiam suam edificat diabolus, Antichristus, & hæreticus in-
teritū deceptorum, parte. 4. fol. 392. F.
Ecclesia dei vertitur in speluncam latronum, quādo furta, homi-
cidia, adulteria, peritūria, sacrilegia, hæreses, & alia scelera ver-
santur in eam quādo auaricie facibus principi pes inardescunt, &
regnum quondam opes, vile (aut certe non vile) palliolū pos-
sident, parte. 4. fol. 122. A.
Ecclesie venter sunt prelati & alij diuites in ecclesia, sed est nunc
conturbatus, parte. 4. fol. 183. H.
Ecclesie multe derelictæ sunt à suis pastoribus quantum ad fru-
ctum animarum, sed non quantum ad leuationem pecuniarū,
quas expendunt excedit in principū negocijs, & alijs (qd pe-
ius est) in venationibus & aucupijs, & alijs qd pessimum est in
rebus bellicis &c. parte. 4. fol. 133. D. Et fol. 402. H.
Ecclesie regnum per regnum lupa signatur, quod per quatuor
mala deprauatur. Et sunt cupiditas effrenata, sublimitas infla-
ta, carnalitas affectata, & crudelitas aggravata, parte. 4. folio
140. H.
Ecclesie principibus qui non dignè regunt oues domini vq̄ dicitur
qui perdunt oues, lacerant, & dilapant, eiciunt, ab ecclesia
iniuste separantes, non visitant infirmos, poenitentibus manū
contrahentes &c. parte. 4. fol. 142. A.
Ecclesie dignitatem ambiciosus cupiens obtinere per contentio-
nem iniquam quatuor præsidij illud arcentat, parte. 6. folio
254. D. H.
Ecclesie cathedrales aliquando habuerunt viros multarum vir-
tutum, per quos deus faciebat opera miraculorum: sed
modo sunt opera spoliatorum, parte. 4. fol. 417. D.
Ecclesie vasa vt sunt calices & reliqua, in primitiua ecclesia fue-
rūt de materia parū pretiosa, vt de stāno cupro & ferro & hu-
iusmodi, & poitea facta sūt de auro & argento & lapidibus pre-
ciosis, parte. 4. fol. 99. B.
Ecclesie facta est concussio vrbis Romæ, & per quid significatur
parte. 2. fol. 311. H.
Ecclesie quādo Constantin? dedit tpalia vox ferē audita fuisse. Ho-
die cecidit venenū in ecclesiam dei, pte. 1. fol. 370. D.
Ecclesie qui p̄sunt quib? clauis regni celestis commissæ sūt, debēt
introi? ordinē cognoscere, & alijs p̄dicare, pte. 1. fol. 270. E.
Ecclesiastici regimini potestate ac ordinē null? magrorū filio v?l
discipulo suo debet cōmittere, nisi antea eū videat esse virū, hoc
est se ipso virtutū opib? studiosū, pte. 4. fol. 455. G. H.
Ecclesia p̄fecte mūdā p̄ asp̄sionē sanguinis Christi, p. 2. fol. 296. D.
Ecclesia vis hui? t̄pis accipit p̄ altare venū, q̄ null? est absq̄ p̄tō
etiam infans vni? diei, parte. 1. fol. 195. F.
In ecclesia nullus est absq̄ p̄tō, etiā infans vni? diei. Null? est qui
nō ex puaricationis p̄tō nat? necesse habet in Christo renacē
& sp̄ritus eius igne mundari, ibidem. F.
Ecclesie rugæ sunt oēs qui in ea dupliciter viuunt, qui fidē voci-
bus clamant, operibus denegant, parte. 3. fol. 36. E.
Ecclesie matris fecunditas (quæ p̄ septiformis sp̄ritus gratiā ado-
ptiuos deo patri filios generat) designat p̄ matrem septem si-
liorū Machabrorū, parte. 4. fol. 496. A.
Ecclesia terra viuicium, hæreticorum conciliabulum mortuorū
terra, parte. 4. fol. 256. F.
Ecclesia bene subditio non parcens parci, proteruo verò qui de

correctione peior efficeretur parcens nō parci, parte. 3. fol. 36. E.
In ecclesie congregatione maior pars est simplices & idiotæ, parte
4. fol. 287. A.
Ecclesie prepositi & magistri qd agere debent, quādo suos in p̄-
lio lassare vidēt, & hostibus terga vertere &c. p. 4. fol. 452. E.
Ecclesia habet ruborem ingenis, & ostendit candorem, & factis qd
gratiæ salutaris crux habeat pandit, parte. 3. fol. 360. G.
Ecclesia intrantes nihil de seculo vobiscū deferatis, sed anathema
sit vobis omnis conuersatio secularis, parte. 2. fol. 10. C.
Ecclesia cōuocatio synagoga cōgregatio: sola rōnalia cōuocant,
irrationalia congregantur. Aliquando tamen in malis accipiuntur,
parte. 3. folio. 314. E. Et folio. 335. B.
Ecclesia primitiuam adhuc iudaizantē hæc sabbatis celebrasse cō-
stat, parte. 6. fol. 191. F.
Ecclesia quomodo & quādo p̄creationis sp̄ritualis tempora ob-
seruat, parte. 3. fol. 284. A. B.
Ad ecclesiam refertur quidquid de iuda dicitur, in qua est con-
fessio & pax dei, parte. 4. fol. 360. E.
Ecclesia quare psalmum nonagesimum frequentat in completo-
rio & in quadagesima, parte. 3. fol. 224. F.
Ecclesie mos ille vñ coepit palchali t̄pē nō flectit genua in orōne,
sed vultu in terrā inclinato orare, & q̄re hoc, pte. 5. fol. 182. A.
Ecclesia cōsuetudinē accepit faciēdi memoriā defūctorū die trice-
simo, & vnde sumptū sit, parte. 1. fol. 298. F.
Ecclesia p̄dicatores sc̄tos ad principes mittit, vt: ac? hæreticorū
schismaticorū in irritū ducat, & p̄ solario quo ecclesia suis edi-
ctis & defensionib? adiuuat p̄mia celestia repromittit, par. 4.
folio. 455. A.
Ecclesia substantia hæreticorū nō eget, carnali sapientiā & rectā (quæ
cōtra diabolum de cōuersiōe aliquādo loquitur) ab eis audire re-
nuit: quia per hęc ad p̄fidia trahunt, pte. 3. fol. 20. A.
Ecclesia Romanā dicitur Hebræi esse destrūctā per Mellisā expecta-
tum &c. parte. 4. fol. 63. E. Et de hoc vide plura.
Ecclesia percussa est in schismate gratie, & in amissione terræ san-
ctæ, parte. 4. fol. 4. H.
Ecclesia eleuat vinas ad bona opa, p̄pter vitā æternā, re quæ spe-
rat sepiternā in gratia sp̄santū: quæ per dimēsiōnes arrii desig-
nantur & figurantur, parte. 1. fol. 187. E.
Ecclesia circūsiōne cordis monet, & etiam peccādi, & dies festos
in azimis sinceritatis, nec pecudū sed viuorū victimas cēdi mo-
net, parte. 1. fol. 284. E.
Ecclesia dū dedicat munera offerūt sicut & laicorū cōsuetudine,
mulieri cū desponatur viro multa dona offerūt, Et de hoc
figura, parte. 1. fol. 265. C.
Ecclesia decimas non repetit ad scandalum vitādū: vbi nō est cō-
suetū decimas dari, parte. 5. fol. 55. Et fol. 22. G.
Ecclesia dicitur filia beate Mariæ v̄ginis, pte. 3. fol. 366. F. Et fol. 367. D.
Ecclesia cui? principij edificatiōni iuxta exitu filiorū Israēl: quæ
edificata est p̄ signa & miracula diuine v̄tutis: hoc modo ædifi-
cata est ecclesia in aduentu Saluatoris, parte. 4. fol. 157. C.
Ecclesia nō ē Ierusalē signata sicut choata p̄ Christi passionē & re-
surrectionem & sp̄santū missionem, parte. 4. fol. 157. F.
Ecclesia in qua est laudis confessio & gratiarū actio, designatur
per ludam patriarchā, parte. 1. fol. 373. E.
Ecclesia nō ē Ierusalē vsq̄ ad fines terræ dilatata est, ga in oibus
terris sūt aliq̄ Christiani, & magis ipebit mortuo Antichristo:
quia tunc omnes venient ad fidē, parte. 4. fol. 422. D.
Ecclesia duratē p̄sequutiōe Antichristi vocabit cæcā, sed post
ius intersectiōe q̄dificabit ī magno honore, parte. 4. fol. 151. F.
Ecclesia debuit ornari tympanis, cōpanis & organis & alijs ad
cui? sonitū cōueniret fideles ad deū laudādū, parte. 4. fol. 152. C.
Circa ecclesias sunt frequenter arbores plantaræ, parte. 3. folio
367. H. Vide etiam in Arbore & lucus.
Ecclesia militans & triūphas est vna sc̄m duplicē statū. s. viæ &
patriæ, & sic de vno statu ecclesie rapiūt aig & deserūt ab ange-
lis ad alium statum gloriæ, parte. 4. fol. 205. H.
Ecclesia obseruat q̄ ante carnalem copulam alter coniugum po-
test intrare religionem &c. parte. 5. fol. 192. D.
Ecclesia dicitur terra vniū labij, & quomodo, parte. 1. fol. 59. D.
Ecclesia siue facer locus reos ad eam confugiētes etiam in vclē,
in quibusdam casibus defendebat, par. 1. fol. 168. C.
Ecclesie mysteria non nisi sumantibus sunt propalanda, parte
1. fol. 265. C. Et fol. 328. G.
Ad ecclesie regimen & dignitatem etiam ignobiles eliguntur p̄-
ter, fol. 210. E.
Ecclesia vsq̄ nūc hanc legē custodit, s. Vinū & oē qd̄ inebria-
re potest nō bibetis tu & filij tui quādo intrabitis &c. Nō est
omnino q̄ vino abstinere p̄cepit, parte. 1. fol. 231. G.
Ecclesiastici

Ecclesiastici qui melioris vitæ vias aggredi verentur, dicentes:
Sufficit mihi de me rōna reddere: quid opus est alijs ministrare
vt de eis cogar reddere rationem &c. reprehenduntur, parte
5. fol. 77. A. B. Et fol. 172. F.
Ecclesiastico viro p̄cepit vt se in sanctitate seruet, & omnem
peccati immundiciā deuit: peregrinū, genilem in suis foris
bus remanere p̄mittat, parte. 1. fol. 346. F.
Ecclesiastici ad gloriam splendorem q̄ laudis & odorē bonæ opi-
nionis ab his qui foris sunt nō perueniunt nisi in actione & la-
bore versentur, parte. 1. fol. 92. B. E.
Ecclesiastici primitiue ecclesie optimi fuerunt & miracula fece-
runt, sed non multi faciunt mirabilia, quia per modos inco-
gitatos & mirabiles surripiunt simplicium bona, parte. 4. folio
343. H.
Ecclesiastica bona multi clerici superflue expendunt in multipli-
citate & diuersitate ferulorum, in pompa valorum auri & ar-
genti, & in curiositate vestitū, & in alijs turpibustad que indu-
cunt ista quatuor. Tacemus, parte. 1. fol. 46. H. Vide, parte. 2.
folio. 146. D.
Ecclesiastici viri quondā de bonis ecclesie magnas elemosynas
pauperibus erogabāt, & ipsi strictē vivebant, sed valde distans
est vita sp̄ritualium modernorum a prioribus, parte. 4. folio
187. H.
Ecclesiastici quidam frustra iactant se esse de speciosa ecclesia,
sed factis negant, in quibus vitiorum grege s habitant, parte. 4.
folio 399. F.
Ecclesiastici multi in ecclesia sunt qui paruuli esse despiciunt, &
in loco humilitatis positi, immanes apud se esse non desinunt,
parte. 1. fol. 320. E. Et fol. 33. E.
Ecclesiastici permulti præfice appetunt, & à multis timeri: & cum
honoribus extolluntur, voluptatibus perfruuntur, rectē viue-
re negligunt, & famam rectē vitæ habere cupiunt: adulationes
quærit, fauorib? intumescunt &c. parte. 1. fol. 320. E. Et fol. 333. E.
Ecclesiastici viri amissis ornamentis sp̄ritualitatis, muliebri affe-
ctū ambulant exento collo, & nuibus oculorum loquuntur,
plaudentes manibus & pedibus, vt composito gradu incedant
seculi gloriam sectantes, par. 4. fol. 182. E.
Ecclesiastici bonis datis nimis abutuntur ad pompam terrenam
& amicum suorum carnalium exellium diuinationem, vt de
alijs verecundioribus tacemus, parte. 1. fol. 210. H.
Ecclesiastici ordinant vt diaconus publicē in ecclesijs recitet offe-
rentium nomina tantum offert ille, quātū ille pollicet? est: pla-
centq̄ sibi ad plausum populi quos torquet conscientia, par-
te. 4. fol. 128. B. Et fol. 236. G. H.
Ecclesiastici putant qd̄ faciendo elemosynas peccata redimant in
quibus permanent, cum sacrificium p̄terita non præsentia
delere soleat, parte. 4. fol. 339. A.
Ecclesiasticorum quis ad huiusmodi terrorē securus est: Quis nō
aliquē perdidit? grege Christi, parte. 4. fol. 256. F.
Ecclesiastici viri maxime qui sublimē locum tenent, si diuitijs hu-
ius seculi studeat, nihil tam asperum tāq̄ pernitiosum, parte. 6.
fol. 123. A.
Ecclesiasticorum virorum munitionem aduersus hæreticos dat
Osee propheta sc̄m sensum tropologicū, parte. 4. fol. 333. A.
Ecclesiasticus vir qui corpore non mente in ecclesia versatur, cū
hæreticis eundem errorem tenet, frustra nomen ecclesiasticum
conficitur, parte. 4. folio. 339. A.
Ecclesiasticæ dignitatis ambiciosus qui mendacia & brachium se-
culare intrusus est, significatur p̄ Alchimū, parte. 4. fol. 444. D.
Ecclesiastici pro dolor multi p̄ ambitionē & voluptatē istū mū-
di subuertunt, sed illi q̄ dei dono illuminati sūt p̄seruāt in ca-
stris ecclesie, parte. 4. fol. 452. C.
Ecclesiastes inuenit dedinabile & indeclinabile &c. p. 3. fol. 141. B.
Ecclesiastes dicitur liber vn? Salomonis, & q̄re, pte. 3. fol. 341. F.
Ecclesiasticus liber quare sic dicitur item Grece dicitur Panare-
thos, & quare, parte. 3. fol. 308. A.
Ecclesiasticus liber apud Hebræos reperitur, sed iter apocryphos
habetur, ibidem. B.
Eclipsis solis tempore passionis Christi non potuit esse natura-
lis, sed miraculosa: & cōcurrerit alia quatuor miracula, par-
te. 5. fol. 85. G. H. Item par. 6. fol. 195. C.
Eclipsus illa non fuit sup̄ vniuersū orbē, pte. 5. fol. 85. G. Et fol. 83. A.
Edendi libidō quæ suggerit, sumenda non sunt, sed quæ naturę ne-
cessitas querit, parte. 1. fol. 84. F.
Edificium à rege Pharaone de masculis submergendis tanquam
nimis crudele fuerat reuocatum, parte. 1. fol. 34. G.
Edificare spes materiales est officij pauperum & rusticorum
parte. 4. fol. 96. B.

Aedificatio arcis Noe duravit fere p̄ cētānos & q̄re, pte. 1. fol. 53. D.
Aedificatio superfluum improbat, parte. 5. fol. 79. A.
Aedificia tria Salomon fecit fieri. Vñ pro habitatione sua. Ali-
ud pro habitatione vxoris suę filij sc̄licet Pharaonis. Et tertij
qd̄ vocatur domus saltus Libani: eo q̄ circa illud aedificium
erant viridaria arboribus confra, parte. 2. fol. 138. E.
Aedificium virtutis & gratiæ per Christum sine labore constru-
itur in baptismo: sed si per suggestionem diaboli destruat, nō
reparatur sine labore magno, parte. 2. fol. 259. D.
Aedificij virtutū sup̄ humilitatis fundamentū consistit in com-
municatiōe ad p̄ximū, & contingit dupliciter, s. ratione corpo-
ris, & ratione anime, parte. 5. fol. 55. H. Et fol. 56. B.
Edom est nomē propriū & appellatiuū, & qd̄ vtrinq̄ significat, p-
te. 4. fol. 101. F. Et fol. 359. F. Et fol. 560. D. F. Et fol. 370. B. G. Et folio
372. E. Item parte. 1. fol. 100. F.
Edom & Seir sepe accipitur pro gente quę aduersatur populo
dei, etiam si ab Edom & Seir non descendat secundum carnem
parte. 1. fol. 310. F. Et fol. 332. A.
Edom vtrum significet populum Romanorum vel eorum impe-
rium, vel Idumea de Esau sic Edom denominata, parte. 4. folio
199. D. Vide in Idumæa.
Edom propter scientiam superstiosam meruit deuariari, parte
4. fol. 371. D.
Educatio pullorū inter bruta inseparabiliter coniugatorū cōpro-
bat, cū natura hūana debeat magis esse ordinata, q̄ natura bru-
torū, parte. 5. fol. 58. F. Item parte. 6. fol. 42. E. D.
Effectus stat esse specificē perfectiorem sua causa in causis æqui-
uocis maxime partialibus, parte. 1. fol. 336. G.
In effectibus diuinis relucet iusticia & misericordia. In quibusdā
verò magis relucet misericordia q̄ iusticia. In quibusdā autē
magis iusticia q̄ misericordia, parte. 1. fol. 372. A.
Effectus inferiores q̄ reuertat? hōe numero post annū magnū (q̄
cōpletur, vt Plato scripsit in tringinta sex milib? annorū) erro-
neū ostēditur, parte. 3. fol. 11. D. F.
Effectus dei attingit à summo caelo vsq̄ ad centrum terræ quan-
tum ad omnia quę in eis sunt particulariter.
Et notantur errores circa hoc, pte. 3. fol. 402. C.
Effectus idē fuit dulcor Hebræis & furor Aegyptijs, s. diuisio ma-
ris rubri. Fuit cū cōgregatio aquarū Hebræis gratiosa, & Aegy-
ptijs dura &c. parte. 1. fol. 154. D.
Effectus armorū apostolice militiæ, Prim? est cōfutatiō infidelitū
Secūdo cōuersiō infidelitū ad fidē, Tertius correctio peccantiū
iam conuersorū, parte. 6. fol. 73. B.
Effectus apparitionis Christi post resurrectionem fuit duplex,
parte. 5. fol. 241. G.
Effectus primū aduentus Christi fuit, vocatiō aliquorū ad fidem
Effectus autē secūdi, est qd̄ venit ad iudicium in forma hūana,
tamen gloriosa, parte. 4. fol. 426. F.
Effocinati sunt sacerdotes in aris non deorum, sed demōnum
qui galli dicuntur, parte. 4. fol. 538. B.
Effocinati sūt delitiosi fracti in sceminas, parte. 4. fol. 11. B.
Efficaciam orationis duo maxime faciunt, videlicet infantia &
humilitas, pte. 5. fol. 170. C.
Efficacia fidei in hoc consistit qd̄ dat p̄fectā libertatē quæ est maxie
desiderabilis à creatura rōnali, parte. 5. fol. 112. B.
Efraim in Efraim, Effrata in Effrata.
Effusio sanguis Christi potest referri ad duplex principium, parte
6. fol. 151. H.
Egestas dū saturari querit à iusticia declinat, sicut diuitiæ negli-
gentiam pariunt salutis, parte. 6. fol. 113. A.
Egestiōes solēt exire in his qui moriunt? violētē, sicut suspēsi emit-
tunt vrinā, vel aliquid tale, parte. 2. fol. 35. C.
Aegypt? omnis p̄ pagos & vicos & castella describit? p̄ Herodo-
tū, & Nilū origo, gentis & populi & mēiura terrę p̄ circuitum
vsq̄ ad deserūt Aethiopię, parte. 4. fol. 23. B.
Aegyptus fertilior & amēnior est Iudæa, parte. 4. fol. 239. C. Item
parte. 1. fol. 343. G. Et fol. 344. C. D. E. G.
Aegyptij abūdat tēpore fecunditatis in pascuis, pte. 1. fol. 113. H.
Aegyptus sicut & alia regio quę est versus austrum paucas plu-
uias habet, & grandines sunt parue quantitas, aliter fit in p̄-
tibus borealibus, parte. 1. fol. 142. H.
Aegyptij sacerdotes vestibus lineis viuunt, non solum in intrinse-
cus, sed extrinsecus, parte. 4. fol. 282. A.
Aegyptus habet mare ex vna parte, & Nilū ex altera, parte. 4. folio
40. C. B.
Aegyptij aurijs & diuinatiōib? olim insitebant, pte. 1. fol. 106. B.
Aegyptij heros & deos magnos auctores suę gentis fuisse iactat
Ism & Osirim & Triphonem, parte. 4. fol. 40. A.

Aegyptij adorabant Apim in specie tauri &c. pte. 1. fol. 140. G
Aegyptij oves adorabant ppter Iouem Hammonem, qui cum ca-
 pite arietino pingitur. pte. 1. fol. 141. A. & fol. 216. D.
Aegyptij dedignant edere oves, sed quod abominatur aegyptij
 hoc israelite offerunt. parte. 1. fol. 141. A. C.
Aegyptij desistantur cohabitacione pastoru qd percussit aliqua
 animalia quae ab eis tanq dñi coluntur. parte. 1. fol. 143. G.
Aegyptioru regum cathologus ab initio vsq ad Moysen. pte. 1.
 fol. 123. B.
Aegyptiorum gesta narrare sine causa diuinos libros non est pu-
 tandum. parte. 1. fol. 123. E.
Aegyptus duplici de causa destructa est. pte. 4. fol. 253. C.
Aegyptus a diuersis succelluue subiugata fuit. pte. 4. fol. 39. F.
Aegyptus qm p Nabuchodonosor fuerit vastata, in ab Aegy-
 ptis fuit postea habitata. post finem quadraginta annorum.
 parte. 4. fol. 167. H. & fol. 252. H.
Aegypti quinq ciuitates cur no lingua Hebraea, sed chananitidi
 loquantur. Et illius moralitas. parte. 4. fol. 40. E.
Aegypti regu post Alexandru magnu catalogus. parte. 4. fol. 323.
 per totum.
Aegypti regnu in morte Cleopatre destructu & diuisum est in se-
 prem principes. parte. 4. fol. 29. & folio. 302. A. & fol. 39. F.
Aegypti regia Cleopatra quod & qre excitauit serpente venenosu
 ad se mordendu, & mortu serpentis interijt. pte. 4. fol. 39. G. Et
 quomodo de succelluue? Alexandri magni pgenita sit ocula-
 riter ostenditur. fol. 323. A.
Aegyptij erant tenebris spiritualib? inuoluti, ppter quod iustu
 erat vt tenebris corporalib? inuoluerentur. pte. 1. fol. 144. G.
 Item. pte. 3. fol. 108. F. & fol. 384. C.
Aegyptioru interfectio qn dñs voluit educere populum Israd de
 Aegyptio, an fuit p bonum angelum facta. pte. 3. fol. 385. D.
Aegyptij qua de causa odit & iudici aduersus ludgos habuerit.
 pte. 1. fol. 123. G. & fol. 124. G.
Aegyptij filij Israd inuidebant, eo qd luxuriosi erant, & inordinas-
 te viuētes ex hoc fiebant debiliores in corpibus, & minus apti
 ad pductionē plis, & paupiores in temporalibus. Filij aut Israd
 cōtrario modo viuētes &c. pte. 1. fol. 123. G.
Aegyptij cōuersi ad iudaismu dicebantur vulgus promiscuū, qd
 flagarunt desiderio &c. pte. 1. fol. 281. F.
Aegypti gentes apostolis pdicantib? cōuersae sunt, & post p omni-
 bus regnis abudabat ibi religioes monachoru. pte. 4. fol. 79. A.
 & fol. 48. C. & fol. 41. A.
Aegyptij draconu noie designant, quia regnu Aegypti draco no-
 minatur &c. parte. 3. fol. 191. D. Itē. parte. 4. fol. 252. D.
Aegyptij cu Hebrais dicit filij eiusdē mris, qd veriq de eadē ter-
 ra fuerat nati. Omnes em Hebraei qui cum Iacob fuerit ingref-
 si Aegyptu, mortui erant quando Aegyptij ceperunt eos assila-
 gere. pte. 3. fol. 336. D.
Aegyptus & Idum? sunt duae gentes, p quas generaliter oēs pec-
 caiores qui danandi sunt intelliguntur. pte. 4. fol. 357. E.
Ego sum qui sum, in Hebraeo habetur. Ero qui ero. parte. 1. fol.
 128. C. Et pro nomine diuino acceptat. fol. 129. C. D. & fol. 130. H.
Ego sum dominus deus tuus &c. an & quomodo sit pceptu, vnu
 & primum vt Hebraei dicunt, vel an accipiendū vt pgrabulum
 ad pcepta. parte. 1. fol. 165. H. & fol. 166. A.
Ego si ipretis agdi monitis qd de bonis cōmonuit & locut? est in
 corde meo) & cōfiteūre remaculo in pēta, prupi duplicabit mi-
 hi poena. p cōfiteūre monitoris, & facioris cōmissi. pte. 1. fol. 311. D.
Aegritudines qcausantur ex inordinatione humoru, vel defectu
 naturae vel ex malo viuendi regimine nō habuerit locum in
 Christo. parte. 2. fol. 255. G.
Eic Eiectio Hamael ab Abraham qre fuit sunt opiniones. pte. 1. fol. 75. H
El Elati omnes scientia habere nō appetit, sed cōdere. pte. 3. fol. 61. B.
Elatis plerūq suadere vilia mel? possunt? si pfectu eoru nobis
 potu? qd illis p futurū dicamus: si eoru meliorationē nobis po-
 tius qd illis impendi potulamus. pte. 1. fol. 280. F.
Elatio superbientis ad bonum flectitur, si inflexio alijs prodesse
 creditur. ibidem.
Elatio in corde qui sumit de hoc qd pauperibus omnia distri-
 buit, qui pri? eua de diuitijs supbiuit, in eo lepra volat: locu
 mutatur. pte. 1. fol. 238. E.
Elauōis extēfio significat per collu Leuiathā &c. pte. 3. fol. 80. C. E.
Elati hui? seculi, mōtes dicūt. Et sunt pacue, qd nimirū de cōuer-
 sioe erratium & hūilitate supborū sanā dñs. pte. 3. fol. 74. F.
Elatio est luxuria spiritualis. parte. 3. fol. 70. B.
Elati quō in malis actiōib? succidētur & puniūt. pte. 3. fol. 43. F.
Eleazar secundum Iosephum fuit frater Iudae Machabaei: qui
 interfecit bestia loricata. pte. 4. fol. 443. C.

Eleazar precegit mori, qd cibo lege prohibito coluquariū par-
 te. 4. fol. 468. F. G. H.
Eleazar & multi alij magis elegerūt mori, qd seruituti subijci. pte
 2. fol. 222. H. Item parte. 4. fol. 468. F. G. H.
Electi frequēte aliena mala, qm sua audiūt, & ab his eis crimē ipin-
 gūt, qbus crimina ipaeta ppetrant. pte. 3. fol. 36. B.
Electi quātuncūq hic fulgeant, nequeunt penetrare quē erit illa
 gloria nouē natiuitatis, resurrectionis. pte. 3. fol. 11. F.
Electi cum supplicant deo vt liberentur à peccatis, offerunt hirci
 in hac vita p peccato. Offeruntur in futuro, cum gratias agūt
 qui liberati sunt. parte. 2. folio. 248. G.
Electi flentes caute inspicunt, non solum quae mala cōmiserunt,
 sed etiā quē ex accepto munere reddere debuerūt. pte. 2. fol. 167. B.
Electi si quādo offendūt, ad cor velociter redeūt, & culpā lachry-
 mis insequuntur. ibidem.
Electi pressuris tribulationis confringunt, & qre. Reprobi quan-
 to latius volupatib? suis dimituntur: tanto longius à diuinā
 visionis gloria proijciuntur. parte. 2. fol. 91. E.
Electi frumenta dei sūt celestib? horreis recōdēda. pte. 3. fol. 69. A.
Electi dicuntur pupilli, & eis necessaria ministrantes dicuntur afini
 electorum. parte. 3. fol. 48. E.
Electi oēs an aduētū nūciātes Christi sūt, cursores fuerūt. pte. 3. fol. 25. E.
Electi sēp habēt foris, pugnas intus timores: nec solū aph sed & p
 phetaz periculis ex gentibus, periculis ex falsis fratribus susce-
 ptam vitam agebāt. parte. 2. fol. 260. E.
Electi oēs de potestate tenebrarum eruti ad libertatē pntēt filio-
 rū dei, sed tm pfectoru est in gdficatione ecclesie etiam alijs pte
 dicendo laborare. parte. 2. fol. 241. B.
Electi in corde cō bono op? seruētē charitatis igne parat, holo-
 caustum i altari cremat. parte. 1. fol. 185. F.
Electi p iustificacionē pceptorū glorificādi significat p cōten-
 rium, & per quē modum. parte. 1. fol. 51. B.
Electi ad gloriā, erūt pauci respectu damnatorū. pte. 4. fol. 47. B.
Electi fulgebūt, p diuersitate stellarū sed m diuersos gradus. par-
 te. 4. fol. 327. C.
Electi sed m veritate soli dicunt de domo Iacob numero & me-
 rito. parte. 4. fol. 379. D.
Electi indiget p paratione ad hoc qd possint consequi beatitudi-
 nē licet sint pdestinati. parte. 5. fol. 227. G.
Electi ministerio bonorū angelorū ducunt ad celū, p malos autē
 angelos reprobi ad infernū retrudent. pte. 5. fol. 77. F.
Electoru summa cōpleta in fine seculi perueniet ad gratiā celestiu
 pnciorū, sicut gdficatio tēplo dedicatio sequit, in quib? hostiā
 offerunt. parte. 2. fol. 248. G.
Electoru suoru sumā in libro vitae certitudine magna dñs conscri-
 bit &c. Et de hoc figura. parte. 2. fol. 242. B.
Electorum ppls in toto mūdo virtutib? redolet. Odor filij odor
 est agri pleni. Aliter em olet flos vuae, aliter oliu, aliter flos ro-
 sae, & aliter flos lilij, aliter flos violae. Et quid haec significant &c.
 parte. 1. fol. 88. C.
Electoru nūer? designat p nūerationē ppli. parte. 1. fol. 196. D.
Electoru vniuersitas diuiditur in septē status, s. pnciorū curato-
 riu clericorum religiosorum principum militum vulgariū,
 & per quid significatur. parte. 2. fol. 24. H.
Elect? ois seru? dñi qd sub iugo corruptionis huius est, anq? ve-
 niat in libertatem gloriā. parte. 3. fol. 21. A.
Electis & reprobis diuersa repēdit de? eisdē elemētis p meritōru
 qualitate. A qua em maris rubri Israhelitas seruauit illi flos, eadem
 Aegyptios interfecit &c. parte. 4. fol. 162. E.
Electio fidelitū est duplex, vna gterna, qd est idē qd pdestinatio di-
 uinalia est temporalis. s. vocatio ad fidē, & gratiā & ap o sto-
 latū, & huiusmodi. parte. 5. fol. 230. H.
In electionib? & pncionib? ecclesiasticis pl? attenditur aliqua-
 do ad potentia & astutiā eligēdi, qd ad eius scientiam vel virtus
 tem. parte. 4. fol. 238. D.
Electio alicui? ad dignitatē ecclesiasticā, vel secularē faciēs, ra-
 tione cognationis vel patrie, vel alterius cuiuscunq, per quos
 significatur. parte. 2. fol. 43. D.
Electio faciēda est sub multorū testimonio & cognitiōe, vt exami-
 natio digna celebretur. parte. 1. fol. 278. B.
Electio successoris quomodo dei iudicio permittenda est, & quis
 qualifq eligend? sit. parte. 1. fol. 314. C.
Electio Iacob & reprobatio Esau fuit signum reprobationis &
 electionis ad gloriā. parte. 6. fol. 21. F.
Electrum est clarus relucens auro & argento. In Hebrēo habetur
 Quasi species haemal, & dicit Ra. Sa. qd ipse nēdit proprie qd
 significat haemal. Vbi dicit Lyra: Nescio quare Ieronimus
 translulit electrum &c. parte. 4. fol. 210. D.

Electit

Elegit Christ? Iudā quē nouerat, nō ad op? pbatōnis vt ceteros
 sed tentationis, vt daret tibi solatium nescienti quos eligas, vt
 tolleres sicut ille. Si enim falsa dicunt de te, celum non auferūt,
 nec isti nocent. parte. 3. folio. 164. A.
Elementa quatuor non fuerunt ab inuicem plenē & perfectē dis-
 tincta in duobus primis diebus formationis rerum sed die ter-
 tia. parte. 1. folio. 25. D. Item. parte. 3. folio. 412. C.
Elementorum cōgeries qua rōne dicitur abyssus. pte. 1. fol. 24. C.
Elementa licet fuerint producta in suis formis substantialibus,
 non tamen habuerunt omnes proprietates accidentales debitas
 vsque ad diem tertiam. parte. 1. folio. 24. C. Itē. pte. 3. fol. 411. C.
Elementum quodlibet habet proprietatem qualitatem actiuam & pas-
 suam, per quas inter se conueniunt, vel disconueniunt. parte. 3.
 folio. 431. C.
Elementa fuerūt deteriorata p diluuiū. parte. 6. folio. 227. B. C.
Elementa & corpora celestia an fuerunt sil? producta sub formis
 suis substantialibus ab inuicem distinctis, narratur opinioes
 parte. 6. fol. 227. B. C. Item parte. 1. folio. 23. C. D.
Elementa quidam sic distinguunt, vt oculos ad ignem, aures ad
 aerem pertinere dicant, olfactum & gustum tribuūt humidē na-
 turę, tactus aut congruit terrę. parte. 1. folio. 27. A.
Elementa alij dicit omnia posse conueri in omnia, alij aliquid
 proprium esse singulis, quod in alterius qualitatem nequeat cō-
 uerti. parte. 1. fol. 37. B.
Elemento culibet quidam philosophi, ita sua distribuerunt ani-
 malia, vt terrēna dicerent, non tamen quae i terra repit aut gra-
 diunt sed enat aues, quae in terra requiescūt &c. pte. 1. fol. 27. B.
Elementa quatuor nominat scriptura secundū quosdam, cum di-
 cit. Terra aut erat inanis &c. parte. 1. folio. 30. F.
Elementis turbatis & ventorum frigeris, vd inundantia pluuiarū,
 vel accuri nūiū, vel ardore siccitatis, vel etiā exitio homi-
 nū, vel animalium desuper ingruiscente: & ipso iudice etiā p
 aperta indicia vim suę iugē minitante, nihil de correctione morū
 qua placet iudicem plagamq; requirunt perueri: sed fastu se-
 culi, pertractat qua arte, aduersa quae exterius propter peccata
 desuunt, aut deuitent aut superent. parte. 2. folio. 253. F.
Elementa in fine mundi inuoluntur & in limbe mutabuntur
 manente substantia eorum & qualitibus & proprietatibus
 is. parte. 6. 271. C. D.
Elementa mundi maxima facilius est quā minima legis praee-
 pta transire. parte. 5. folio. 167. B.
Elementa literarum cum sint eadem, est tñ in similitudine literarū
 ipsorum scriptorum, dissimilitudo signorum. pte. 1. fol. 268. B.
Elementorum multē sunt differentie. parte. 3. folio. 391. E.
Elementorum multi faciunt in bona conscientia, qui non habent
 aliquid quod exteri dēt. pte. 5. fol. 24. B. Item parte. 6. fol. 71. G.
Elementis quantitate non attendit deus, sed promptitudine
 voluntatis & libidem.
Elementum fieri pot de bonis iniquo affectu vel malo actu acq-
 sitis, sed non de iniusto titulo acquisitis. parte. 5. folio. 166. G.
Elementum qui ordinate vult dare, à semetipso incipit. vñ: Mi-
 serere animę tuę pl. deo. parte. 5. folio. 156. B.
Elementum est hostia deo acceptissima. parte. 6. folio. 103. H.
Infructuosus debilitas animi, nullo melius ordine curatur, quā
 deumofynarum largitate. parte. 5. folio. 140. G.
Elementum quod & qre ē faciēda. pte. 3. fol. 391. E. Itē p. 1. fol. 256. H
Elementum quod debet dare tā diuites, qd pauperes. pte. 3. fol. 137. E. F.
Elementum qui tribuit, nō alij nocet, vt alij proficit. Pceptū
 em quod elemofynā fieri iussit, iussit esse voluit. p. 1. fol. 259. A.
Elementum non est faciēda faceris, sed his qui cruciantur ina-
 nitate. parte. 4. folio. 236. G.
Elementum petendo qui te querit, de illo dicitur: Da omni pe-
 tenti: Sed de eo quē tu querere debes dicit Defudet elemofy-
 na in manu tua &c. parte. 3. folio. 240. C.
Elementum discretē debet fieri secundum facultatem facientis,
 parte. 6. folio. 71. D.
Elementum iusta sit, ne sic proficit vni vt alteri nocet. p. 1. fol. 259. A.
Elementum facere duplex casus se offert, i quo necessitatis est &
 pcepti. parte. 6. folio. 232. C. D.
Elementum duplex est pauperibus impendenda, sicut verbo &
 facto. parte. 3. folio. 391. G.
Elementum & oblationibus frustra putat se aliquis posse deum
 placare, cum ipse non instruxerit in se templum spiritui sancto.
 parte. 4. folio. 404. F.
Elementum largas facere multi spūaliū hodie suadēt, nō curātes
 vnde cūq; sit oblatio, cōsulerent suę auaritię &c. pte. 4. fol. 132. A.
Elementum & sacrificia de rapinis & nudatiōe militorū offerēt,
 audiat qd dñs eis dicat &c. pte. 4. fol. 121. A. & fol. 236. G. H. & fol. 424. E.

Elementum perditur non est recipiēda, & vnde hoc trahitur.
 parte. 6. folio. 179. F.
Elementum petit aliqd dupli. vno mō magis ex cupiditate qd ne-
 cessitate, & tunc non expedit dare quod petit. Alio mō ex ne-
 cessitate &c. parte. 3. fol. 404. H.
Elementum pot dicit semen, & quare, & quales eam recipientes
 inueniuntur. parte. 5. folio. 146. D.
Elementum restitit peccatis poenam pro eis debitam auertendo.
 parte. 3. folio. 391. D.
Elementum est remedium contra peccatum in praesenti, & postea
 & retribuet in resurrectione generali, & conuertet in inferiores
 terrę. Nā elemofyna valet existētibus i purgatorio: qd factis
 etiam doctoribus est idem cū inferno, qui est sub terra. parte. 3.
 folio. 404. A. B.
Elementum est sicut ea quē in sacculo reponuntur, & in tempo-
 re necessitatis resumuntur: sic in morte quando disciunt bona
 praesentis vitę subuenit meritum elemofynę. parte. 3. folio
 417. H.
Elementum sola comes est defunctorum. parte. 5. folio. 166. F. Itē
 parte. 3. folio. 417. H.
Elephas est animal multum disciplinabile. parte. 4. folio. 442. G.
 Item parte. 6. folio. 39. H.
Elephas inter omnia animalia maximē est domesticabilis. parte
 3. folio. 77. G.
Elephas inter animalia terrestria, est valde monstruosus. parte. 3.
 folio. 77. G.
Elephas est animal calidum, & in regionibus calidis nascitur: &
 ideo contra calorem corporis & temporis, libetere requiescit iux-
 ta fluuios &c. parte. 3. folio. 78. D.
Elephas propter magnitudinem corporis & caliditatem complexi-
 onis consuēmit multum bibere. parte. 3. folio. 78. D. G.
Elephas non viuūt de pgrda aliorum animalium sicut leo, & ideo
 aliq bestię non formidant habitare cum eo. pte. 3. fol. 78. D.
Elephas temperant miscetur foemine suę, & coniuge secūda nō
 vitur. parte. 2. folio. 147. E.
Elephas in coitu supponit vmbilicem dorso foemelle, & id habet
 ibi fortitudinem neruorum, ne ledatur ex cōcussione corporū
 tā magnorum. parte. 3. folio. 77. H.
Elephas ductorem suum occidit, quia impregnandum propriam
 matrem induxit. parte. 5. folio. 18. G. Item parte. 9. folio. 39. G. H
Elephas quō captiuatur. parte. 3. folio. 78. G.
Eleuatio siue ventilatio manuum Moysi super manus Aaron
 & filiorum eius, sursum & deorsum versus quatuor partes mū-
 di, & in modum crucis pfigurabat Christum venturum & of-
 ferendum in cruce pro mundi salute. parte. 1. folio. 129. G.
Eleuatio siue exaltatio Christi in cruce fuit figurata per serpente
 exaltatum à Moysē in eremo in ligno. parte. 4. fol. 19. C. Itē pte
 1. folio. 299. G. Itē parte. 3. folio. 195. F. G.
Elia quō intelligitur, quod fuerit summus, sacerdos cum Ie-
 su filio Ioseph. parte. 2. folio. 295. C. D.
Elimelech quibus decausit peregrinatus fuit varię causę assignā-
 tur. parte. 2. folio. 96. G. & folio. 194. F.
Elimelech orauit dominū vt sol flaret, & diuersę ad diuersis dan-
 tur causę. parte. 2. folio. 95. G. & folio. 194. F. G.
Eliphaz an habuerit diuinam reuelationem. parte. 3. folio. 15. D.
Eliphaz septem tribulationes enumerat, à quibus asserit Iob fore
 securum, si fuerit emendatus: per hoc insinuans quod in vira
 praesenti poterit maiorē prosperitatem recuperare, & absque
 timore aduersitatis viuere. parte. 3. folio. 17. G. Item. parte. 4.
 folio. 204. E.
Elisabeth in Helisabet.
Eloquentes multo difficilior credunt deo, quā homines poten-
 tes & nobiles ac diuites. Occurrit mens eorum diuitijs &c.
 simplicitatem scripturę sanctę ex verborum iudicant vilitate.
 parte. 5. folio. 91. F.
Eloquentia secularis quem non inebriat. parte. 5. folio. 91. F.
Eloquentia tantō inferior est sapientię fructu, quātō auro est vilis
 us. parte. 2. folio. 222. F.
Eloquentia gentilis voce suavis est, non re. parte. 1. folio. 217. F.
Eloquentia philosophię spreta disertus comedat paleas, id est vi-
 litatem & superficialiē historię cum bobus. i. praedicationibus
 ecclesie. parte. 4. folio. 206. A.
Eloquentia forensis hominum, significari pot per muscam cainā,
 qui vult canes alterutrum se lacerant. parte. 3. folio. 140. F.
In eloquentia vel sapientia humana qui confidunt, quae filijs ren-
 ebrarum videtur lucida, corrumpunt & consumuntur. parte. 1.
 folio. 301. B.
Eloquia sacra qui norunt maligni spiritus in tantum sceleribus

obruunt, vt dicere bona quae didicerant profus erubescant. parte.2.folio.185.E.

Eloquia dei celestia sunt, nihil in eis adulterina opinione miscendum. parte.3.folio.268.A.

Eloquia sacra eloquij, & mellis & diuinitatis sunt. parte.3.folio.17.A.

Eloquiorum diuinorum spiritualis sensus, melli in cera comparatur, & quare. parte.3.folio.361.E.

Eloquij diuini figura est manna celitus datum, quod liquefcit ad solē & in durat ad ignem; & horū moralitas. pte.3.folio.288.A.B.

Eloquia deimunitate discretē expōere, & vnicuique qd digne cōgruat coaptare, est innocentiē argenti diuidere. pte.3.folio.52.A.

Eloquia sacra in exordio narrationum qualitates exprimunt, terminosq; causarum, aliquando à positione loci vel corporis, aliquando à qualitate aeris, aliqūdo à qualitate tēporis, signisfcā, quid de ventura actione subijciant. parte.1.folio.162.E.F.

Eloquia veteris legis quae plebem carnalem tanquam carne alēbat, per verba diuinitatis missa quasi per volatilia significatur per eas volucrum. parte.1.folio.157.C.

Eloquium sacrum est arcus quod ex vtroque Testamento velut ex cornu & chorda constat. parte.2.folio.173.A.

Eloquij sacri intellectus intra textum & mysterium tanta libratione pensandus est vt neque nimis diuisionis pondus deprimat nec corpori incuri vacuū relinquat. parte.1.folio.93.E.

Eloquij diuini crebris fluentis quicunque audiendū, & operādo reficiuntur, contra omnes inūdiās diaboli fortēs redduntur. parte.1.folio.257.F.G.

Eloquia sacra lectis comparantur. parte.3.folio.333.A.

Ema Emanatio filij dei dicitur prima, spiritus sancti secunda. Licet in diuinis nō sit prius & posterius, nec eorū emanationibus duratione vna natura, tū scdm aliq̄s est ibi prioritas & posterioritas onigis: q̄a vna psona est ab alia, & nō econuerso. Et scdm omnes est ibi prioritas & posterioritas scdm n̄m modū intelligēdi: nā emanatio verbi p̄intelligitur emanatione amoris. parte.2.folio.388.B.C.

Emanatio creata large accepta dicitur creatio, in quantum filius accepit esse à patre, sicut & per creationem accipitur esse. Non autem quantum ad hoc quod creatio est de nihilo, & quod per eam accipitur esse in diuinitate essentiae, & est aliquāter similis modus loquendi de creatione imperatoris vel regis. parte.3.folio.388.B.

Emaus est metropolis ciuitas iugis Palestine, quae post expugnationem Iudej statim murauit & nōmē. parte.5.folio.182.B.

Emin Eminentis termino, vti in diuinis, & prioris & posterioris, aliter ar & securum sit. parte.6.folio.52.C.

Eminentia legis ex tribus ostenditur, primò ex eius effectu, secundò ex eius perfectione, tertio ex eius conditione. parte.1.folio.334.F.G.

Eminentia legislatoris, quae potissimè apparuit in datione legis, quae quidem eminentiam quatuor ostendunt. parte.1.folio.335.B.

Emu Aemulatio est propter alienum statum motus mentis vel in bonum vel in malum &c. parte.6.folio.74.A.

Emulatorum malicia significatur per bestiam innominabilem: & declaratur exrense. parte.4.folio.11.C.

Aemulator aliquando dicitur irascens vel vindictae appetitor, & aemulatio pro ira. parte.4.folio.385.G.

Emundās p̄ctm oportet q̄ sit caeleste vel spirituale: & istud quod est tale habet efficaciam p̄petuam, & p̄ cōsequens nō est reiterabile, & talis fuit oblatio Christi in cruce, & talis nō est reiterabilis: quia ratio diuinitatis sufficit ad delēdū omnia peccata commissa & committenda. Sed quid de sacramento altaris quotidiani? Dicit q̄ nō est ibi sacrificij iteratio, sed vni sacrificij in cruce oblati quotidianae cōmemoratio. parte.6.folio.152.D.

En Encenia, festa dedicationis tēpli &c. parte.5.folio.217.A.B. & à diuersis alio & alio tēpore obseruata fuerunt. Ibidem. Itē. parte.4. ad longum. fol. 439.B.

Encenia quare p̄ oēsānos celebrare statutū fuit. parte.2.folio.439.D.

Energumini & alij aegroti, vt vngantur oleo à p̄ouiscē cōsecrato, ab apostolis hic mos traditus est. parte.5.folio.100.E.

Engaddi est locus vbi creuit balsamū prope mare mortuū. parte.3.folio.357.D.

Enigma dicitur sermo figuratus, aenigmatice qui figuratim loquuntur. parte.1.folio.301.B.

Aenigmatice dicitur filij ecclesiae, q̄a legis enigmata spiritualiter intelligunt. parte.1.folio.301.C.

Ennon, est proprium nomen & appellatiuum. parte.4.folio.123.A.C.

Enoch fuit gigas, de cuius magnitudine & filiorū eius dicitur &c. parte.1.folio.322.D.

Enoch hoc nomē duo habuerunt: vnus in generatione iniustorum, & fuit primogenitus Cain. Secūdus septim⁹ in generatione iniustorum: & quid hoc significat. parte.1.folio.48.F.

Enoch fecit dōctores Hebr̄orū ex diuina p̄uidētia mortuus est ante terminū vitę suę naturalē &c. Doctores autē catholici dicitur, q̄ assūptus fuit à deo, & in paradiso positus. parte.1.folio.49.B.

Enoch vixit, 365. annis, sed cur ita parū vixerit, & cur errandus fuerit in paradysum. parte.1.folio.49.B.

Enoch & Elias dicuntur futuri testes Christi ad p̄dicandū contra perfidiā Antichristi, &c. parte.6.folio.256.A.

Enos filius Seth primò inuocauit deum. parte.1.folio.47.C.

Epa Epar sine felle non habetur, nec diuinitas terrenae sine amaritudine possidentur. parte.4.folio.187.B.

Epar sacum ciborum calori suo contrahit ad se, & in sanguinem vertit, & singulis membris partes diuidit. Ibidem.

Ephesus metropolis erat Asiae minoris. parte.6.folio.240.E. & fol. 241.E.

Ephi Gr̄ce corruptū, sed Hebraice epha, mensura est aridarū frugum. parte.4.folio.284.A. Item. parte.1.folio.329.A.

Ephi, est mensura continens decem gomor. parte.2.folio.82.C.

Ephi mensura trinitatis, & ip̄m Christū significat. parte.1.folio.222.B.

Ephor quid sit. parte.2.folio.42.E.H. & fol. 52.F. Item clarius parte.1.folio.127.G.H.

Ephor superhumeralē, opera iustorum & labores significat. hūmeris enim onera gestamus. parte.1.folio.179.A.

Ephor diuina scriptura vernaculo sermone nominat in prophetis, quod tradit esse indumentū prophetiarū. parte.1.folio.302.F.

Ephraim accrescens vel frugifer interpretat: & descendit de Rachel p̄ Ioseph filij suū, & p̄ eū intelligitur regnū decē tribub⁹, qd frequenter in sacra scriptura vocatur Ephraim. parte.4.folio.153.C.

Ephraim quorū annis natus fuit post Isaac, & ante exitū filiorum Israel de Aegypto calculatur. parte.2.folio.197.F.G.

Ephraim filios quomodo occiderūt viri Geth indignae, multipliciter ab Hebr̄is exponitur. parte.2.folio.197.F.G.H.

Ephraim dicuntur decē tribus, & quare. parte.4.folio.51.E. & erat p̄cipalior in decē trib⁹. fol. 122. D. & fol. 152. E.F. & fol. 338.H.

Ephraim tribus inter alias videbatur magis aspirare ad regnum, & quare. parte.3.folio.197.D.

Ephraim filij quomodo & quando intrauerūt terrā p̄missionis secundum aliquos Hebr̄os. parte.3.folio.198.B.C.

Ephrem & Ephraim idem nomen. Ibidem.C.

Ephrata vna in forte Ephraim, alia est quae vocatur alio nomine Bethleem. parte.3.folio.184.G. Item. parte.2.folio.192.C. Item. parte.1.folio.99.E.G. Item. parte.5.folio.11.G.

Epi Epicurgi philosophi, & vni dicit, & qd docuerunt. parte.6.folio.94.E.F.

Epicurus dixit: Post mortem nihil est, & mors ipsa nihil est. parte.4.folio.44.B.

Episcopus vnde dicitur. parte.6.folio.98.C. & fol. 119. C.D. & fol. 220.B.

Episcoporum stat⁹ altior est statu religiosorum. parte.1.folio.62.D.

Episcopi in maiori gradu ecclesiae sunt, & ab illo nomen accipiunt. parte.5.folio.95.H.

Episcopi nomen, presbyteri, & huiusmodi, nihil eis proderit, qui verbum domini mala conuersatione disperdunt, sed magis dignitatibus suis grauabuntur. parte.4.folio.129.F.

Episcopus sol⁹ debet confirmare paruulos. parte.6.folio.179.E.

Episcopi & psbyteri nostri t̄p̄s hoc habēt, qd inter senes & p̄ncipes veteris p̄p̄i fuit. Rapina pauperis in domo vestra &c. parte.4.folio.12.A.

Episcopi nō sunt eligēdi p̄ indictiones & per falsas p̄missiones, sed per deuotas orationes. parte.5.folio.141.D. Itē. parte.6.folio.142.B.

Ego (ait Theophil⁹ episcopus) si dederitis mihi aliquē aurib⁹ tribuātū, sed morib⁹ p̄bū, nō dubito eū ep̄m facere. parte.5.folio.68.D.

Episcopi officij concernunt sex actus specialiter. parte.6.folio.116.D.

Episcoporum electio debet fieri instinctu spiritus sancti, & per testes deum, non per potentias seculares, vel per minas aut p̄missiones. parte.6.folio.187.H.

Episcoporum cōditiones, quas, & quales atq; qualia debent habere, & quid per talia denotatur. parte.6.folio.118.A.

Episcopi debent praeceteris implere decalogū, & duo praeccepta charitatis. parte.5.folio.36.D.

Episcopi habere debēt virtutes quatuor si se specialit̄ sup alios sacerdotēs, & q̄ iste sunt, & p̄ quid significatur. parte.1.folio.188.D.E.F.

Episcopatu desideras, op⁹ desiderat, nō dignitate: laborē nō delicias: nō crescere fastigio, sed humilitate. parte.6.folio.119.B.D.

Episcopi specialit̄ sunt successores apostolorū, licet oēs Christiani sint serui Christi. parte.5.folio.125.D. Item. parte.3.folio.150.D.

Episcopis

Episcopis qui successores apostolorum, dicitur: Vos estis sal terrae. parte.5.folio.19.D.

Episcopi sunt successores apostolorum, & mortuo episcopo illi ad quos perinet debent sine morae dispendio de alio provideere. parte.6.folio.165.D.H.

Episcopus & presbyteratus, formidanda summopere officia, ne accedamus indigni, & venturi & ocio seruiamus, ne honorem nos accepisse non onus putemus. parte.4.folio.257.F.

Episcopi aut presbyteri aut diaconi officio in hac vita, maxime hoc tempore, nihil difficilius, laboriosius, periculosius, & econtra nihil beatius &c. parte.5.folio.46.C.

Ep̄i & presbyteri aliqd de phariseorū assumentū supicilio, eū vel dānare innocēs vel soluere, se noxios arbitrant. parte.5.folio.52.H.

Episcopus non est data potestas praesenti morte damnare, quia habebant presbyteri in lege. parte.1.folio.250.C.

Episcopi & presbyteri olim eiusdem nois erāt. parte.6.folio.190.E.

Episcopi & presbyteri non solum debent edificare plebē fidelit̄, sed etiam populus ministerij verbi ab his qui dicere nouerunt, debet exigere, & de hoc figura. parte.2.folio.244.F.

Episcopi noie presbyterorū nomē, & sub presbyteri noie episcoporū nomē intelligit. parte.6.folio.128.D. & folio.119.D.

Episcopi & doctores ordinati sūt per singulas vrbes, qui libros sacros scripserūt: quib⁹ abundare fame verbi, & deficientibus doctoribus, indignitatem nostram refecerunt. parte.1.folio.107.A.

Ep̄i p̄ quor partes dioecesis vrbē p̄dicare debēt fide trinitatis, & hoc p̄ duodenariū apostolorum in sinuatur. parte.5.folio.95.H.

Episcopus bonus debet esse perfectus in vtraque vita, actiua, & cōceptiua, & significatur per Daniele. parte.1.folio.314.H.

Episcopi plures non p̄sunt vni ciuitati. parte.6.folio.98.A. C. & folio.199.A.

Episcopus vna habeat vnam ecclesiam, & sacerdos vnam parochiam, sicut deus fecit virum & vxorem, vt sint duo in carne vna. parte.4.folio.405.H.

Episcopus est sp̄s ecclesie sibi tradit⁹: propter quod portat anulum in desolationis signum: nec potest eam dimittere sine licentia papae. parte.1.folio.356.D.

Episcopus sponsus ecclesie quando consecratur, nuptij celebrantur. parte.5.folio.192.D.

Episcopus religiosus pio necessitate subditorum interrumpere debet otium contemplationis, saltē ad tēpus. parte.1.folio.62.D.

Episcopi benedictio quā facit vnde figuratē supra est, & quōd significat de hoc mystica. expositio. parte.1.folio.265.C. & fol. 328.G.

Episcopalis dignitas grad⁹ ab apostolorū numero iniūtiū sup̄sit. parte.1.folio.191.C. Vide etiā in Duodenarij nume.

Episcopi qui sub summo p̄ouiscē sūt ecclesie ministri, figurati fuerūt p̄ viginti quatuor sacerdotes veteris Testamēti, & per viginti quatuor seniores & Apocalypsi. parte.2.folio.209.H.

Episcopi & reges quibus cōpetit vinctio, debent imitari Dauid in mansuetudine & iusticia. parte.3.folio.70.D.

Episcopi & eorum adiutores debent subditorum peccata reputare sua per compassionem. parte.3.folio.169.H.

Episcoporum maxime & sacerdotum diuini debēt esse victus & vctus. parte.6.folio.119.G.

Episcopi deuoti tentatione de quadam muliere suggestionē diabolica factam, archidiaabolus plures fecit quā factas disensiones, homicidia, & alia multa enormia. parte.4.folio.255.H.

Episcopi archidiaconi, & curati mali, qui desciūt in cura regiminis populi, querūt eius pecuniam, & non salutē. parte.4.folio.417.H.

Episcopi aliq̄ praeccepta sua & statuta, licet frequētē sint deindifferētibus, seruari stricte faciunt quā diuina. parte.5.folio.225.D.

Episcopi mi tras suas cornutas nimis sumptuose ornant auro & lapidibus preciosis ad ostentationem de bonis quae deberent expendi ad pauperum sustentationem. parte.4.folio.135.H.

Episcopi designantur per iuga quae sunt capita montium. parte.4.folio.260.H.

Episcoporum status designatur per arcum. parte.3.folio.34.D.

Episcopi dicuntur stellae & quare. parte.6.folio.242.E.

Episcopi per angelū significantur. parte.6.folio.173.D.

Episcopus bonus per Zachariam sacerdotem designatur, & quare. parte.5.folio.127.D.

Episcopi mali per Saraiā designantur, qui interpretatur vinctus. parte.2.folio.187.A.

Episcopus malus significatur per valentium imperatorem Arrianum &c. parte.6.folio.235.H.

Episcopos & ministros ecclesie negligētes corripit sermo diuin⁹, qui idigne accedit ad altare dei. parte.4.folio.424.A.

Episcopi ecclesiarum quibus scripsit beatus Iohannes quae sunt. parte.6.folio.243.C. & folio.245.C.

Episcopi & doctores multi tempore Honorici regis Vandalorum linguis amputatis dono spiritus sancti adhuc postea locuti sunt, & praedicauerunt publice. parte.6.folio.253.H.

Episcopus Romanus cessauit septem annis & sex mensibus propter immanitatem persecutionis. parte.6.folio.250.C.

Episcopus dicitur apostolus: vnde episcopi successores sunt apostolorum. parte.6.folio.165.H.

Epistola Pauli quare scripta sunt post euangelia. parte.6.folio.2.F.

Epistolarum Pauli opus à quibusdam appellatur Superadditio: & vnde hoc trahitur. Ibidem.

Epistolarum Pauli libri subiectum. parte.6.folio.2.H.

Epistolae Pauli commendantur, sensumq; literalem pro maiori parte praecendunt. parte.1.folio.5.F.

Epistolam ad Hebr̄os quis conscripserit, vide in Paulus.

Epistole catholice & canonice, quae & quare sic dicantur. parte.1.folio.18.G.H.

Epistola Ieremae secunda non fuit in Babylone missa, donec post mortē Ieremij Baruchillam portauit. parte.4.folio.206.B. parte.2.folio.312.C.

Epistolae siue literae contra Iudeos impetratae fugerunt per Aman. Epistolas aliquando falsi apostoli & haeretici mittebat sub noie verorum apostolorum Christi ad deceptionē. parte.6.folio.114.G.

Epulatio festiuitatum non iuuat, quem pietas non commendat. Epulatio. parte.5.folio.161.E.

Epulatio deliciosa & crassitudo carniū prouocant corpus ad libidinem. parte.6.folio.29.A.

Epulatio superbi cordis (q̄ est inastabile) est inuidia. parte.3.folio.235.A.

Epulatio purpurati testimonij obijciemus eis q̄ in cōiūtijs non solum gula & ebrietate, sed auribus luxuriantur, vt per omnes sensus animae fortitudo mollescat. parte.4.folio.46.F.

Equ Aequalitas & similitudo differunt. parte.4.folio.251.A.

Aequitas summa est, vt qui per superbiam delinquant, humilitate purgentur. parte.3.folio.267.B.

Aequitas distributiue iusticie in hoc cōsistit, q̄ aliq̄ diuersis attributa vnā fecerūt, p̄portione vel dignitate vnus cuiusq; p̄. parte.6.folio.211.H.

Aequitas dei est diligentes custodire & peccatores disperdere. parte.3.folio.302.A.

Equus inter alia animalia est mirabilis in multis, & maxime in quatuor: in fortitudine, in libidine, in agilitate, in audacia. parte.3.folio.75.H.

Equus quas ob causas homini datus est à domino deo. parte.3.folio.76.D.

Equi ad perditionem hominum magis ordinantur, quia per eos bella geruntur. parte.2.folio.18.A.B.

Equis nunquā referūt filij Israel vni esse. Lex quoq; nihil de equis sed asinis mādāt. parte.2.folio.18.B. & fol. 24.E. Vide etiā. fol. 120.H.

Equos quare praecipit dominus subnuare, & non asinos. parte.2.folio.18.A.B.

Equi cum in bono accipiuntur sicut asini, cameli & muli, cōuersos ad dominum populos gentiliū, vel curas rerū temporaliū, dñō, sanij subugatos ostendunt. parte.1.folio.258.B.

Equi demonum sunt mali homines eorum instinctum sequentes sicut equi dei sunt boni homines. parte.2.folio.18.D.

Equi albi, rufi, varij, quos vidit Zacharias: scdm aliquos notant populos, s̄ Perfarum, Gr̄corū & Romanorum, qui secundum successionē regnorū affligerunt Iudeos. Per ascensores intelliguntur angeli eis p̄rlati. parte.4.folio.407.B.

Equus animae est corpus, & quare. parte.3.folio.75.E.

Equus est praedicator, & quare. Ibidem.F.

Eradi⁹ imperator cepit regnare post Phocā anno dñi sexcentesimo decimo tertio, & imperauit annis triginta. parte.6.folio.157.G.

Aerariū fuit locus vbi custodiebat deposita personarum valētū, & etiam bona p̄ sustentatione pauperū. parte.4.folio.463.H.

Erectio tabernaculi secundū aliq̄s, facta fuit secūdo anno egressionis, Er̄ de Aegypto, mēse primo, prima die mensis. parte.1.folio.127.G.

Erectio tabernaculi p̄ faciēda oblatione secundū. Ra. Sa. fuit duplex. Vna quidiana q̄ erigebat mane, & deponebat vesp̄e. Alia stabili, quae p̄manebat vsq; ad motionē castrorū p̄. parte.3.folio.276.C.

Erēmit⁹ comparatur pellicano, noctu coraci, & passeri &c. parte.3.folio.236.A.

Erēmitas Aegyptiacus vastauit episcopus quidam Lucus dicitur & Arrianus: & tria milia simul vel amplius eū equitibus inuasi. Et illi contra gladij obiectabant ceruices & nihil dicebant nisi: Amice, ad quid venisti. parte.4.folio.263.H. & folio.418.G. & folio.446.D.

Ergastulum & ergasterium idem est operatorium, s̄ vbi rei ad op̄ Erga faciēda relegebantur. parte.1.folio.136.A.

Ero q̄ ero. Sichabē in Hebr̄o p̄ illo: Ego sū q̄ sū & quōd sit hoc Ero accipit. parte.1.folio.128.C. & folio.129.C.D. & folio.130.H.

Errrogare diuitias proprias in seculo pauperibus, non est maioris perfectionis qm religione mendicare, parte. 6. fol. 199. F.

Errare possunt homines qd diu sunt in presentia vita, sed in beatis deum clarè videntibus hoc est impossibile, pre. 4. fol. 49. B.

Errat homo duplici ex causa, vno modo per ignorantiã, alio modo per passionem, parte. 3. fol. 31. C.

Errare quomodo quis potuit à via dei, statim vt de ventre matris exiuit, aut quomodo potuit falsa loqui nuper editus puer, parte. 1. fol. 269. F.

Errante & peccante, qui in pace negligenter vixerat, multis hodie profuit, dum post casum poenitendo erecti, vigilantius deo seruiunt, parte. 2. fol. 244. F. G.

Errantium infirmitas nonnisi cum mititate consulendum est, & maxime in illis, vbi fructus aliquis de errantium conuersione speratur, parte. 4. fol. 475. C.

Errant de facili fugientes prae timore propter mentis turbationem, parte. 4. fol. 36. G.

Erroris maximum principium est velle metiri diuina, & illa que totaliter transcendunt intellectum humanum per ratione humanam, parte. 6. fol. 38. D.

Errores hæreticorum inter Christianos non sunt imponendi veris Christianis: sicut inter Iudeos, est fuerunt aliqui habentes erroneas opiniones, non tamen approbantur à Iudeis communitate, parte. 1. fol. 33. A. H.

Erroris aut perfidij aliquod iudicium qui rursus ostendunt post agnitionem fidei quam in Christo suscipiunt, tales in cicatrice sanati vulneris lepram portant, pre. 1. fol. 237. A.

Errores carnalium hominum in vsum nostrum non conuertunt, sed prolatis terrenis fragilitati deputemus, & quasi indignos viris spiritualibus abijciamus, pre. 1. fol. 345. E.

Erronei sui (q diuinitati Christi contradicunt) q firmare conantur autoritate sacre scripture, calamo Christi caput percussit, parte. 5. folio. 84. H.

Error triplex remouetur circa appetitum sapientie procedens ex vna radice, parte. 3. fol. 366. B.

Error triplex impugnat, primus procedit ex defectu naturali, secundus ex defectu peccati, tertius ex defectu morali, pre. 4. fol. 93. B.

Error in scripturis humanitas adiuuentis, quomodo & vnde contingat, parte. 3. fol. 3. B.

Error de diuina providentia, q se non extendat equaliter ad superiora & inferiora, & ad actus humanos, improbat, & qm incipit ille error, parte. 3. fol. 145. C. D. Et fol. 81. F. Et fol. 15. C. & fol. 193. D. Item parte. 3. fol. 46. G. Item parte. 5. fol. 27. D. F. Et fol. 37. H. Item parte. 6. fol. 95. G.

Error philosophorum dicentium, deum producere res de necessitate, improbat, parte. 5. fol. 186. E.

Error dicentium aias scias à corpore exuras à visione diuina retardari vsq ad iudicium, parte. 6. fol. 67. D. Et parte. 5. fol. 227. G.

Error Saduceorum vnde ortum habuit, & quis fuerit, parte. 6. fol. 202. F.

Error Originis, qd merita precedunt in alia vita istam precedere, sunt causa predestinationis & reprobationis diuine, parte. 6. fol. 21. F.

Error Originis, qui posuit q oia subijciuntur Christo, q demones & hoies dñati subijciuntur Christo sed in conformitatem voluntatis: quia posuit q per aliquod tempus certum post iudicium quo demones & damnati recipientur ad poenitentiam, & vltimus ad gloriam, parte. 6. fol. 138. E.

Error Nouati fuit contrarius errori Originis: iste enim nimis restrinxit poenitentiam, hic autem nimis laxauit, parte. 6. fol. 144. F.

Error Lactantij excludit, q dicit resurrectione futura non esse oim simul, sed successiuè secundum dignitates, parte. 6. fol. 60. B.

Error quorundam monachorum simplicium, deum esse corporeū existimantium, ppter qd vocati sunt andropomorphici, parte. 6. fol. 202. G.

Error Arrij, qd ex carne & vbo non est facta vna natura, sed ipsum verbum carne assumptum, non tamen animam, parte. 5. fol. 187. G.

Error Arrij, qd filius dei est pura creatura, & p consequens minor pre improbat, parte. 5. fol. 202. B. Et fol. 229. C. Et fol. 234. G. Item parte. 3. folio. 388. C.

Error Arrij asserentis patrem & filium & spiritum sanctum distinctos esse, sicut in personis, ita etiam in essentis, fuit reprobatus in concilio Niceno, parte. 6. fol. 232. F.

Error auticetis dicentis, qd ex carne & verbo facta est vna natura, sicut & vna persona, improbat, parte. 5. fol. 187. G. Et licet multi hæresim mentioem, tamen de isto specialiter beatus Iohannes facit mentionem, parte. 6. fol. 253. B. C.

Error Macedonij condemnatus fuit in synodo secunda, in Constantinopoli, vbi fuerunt, cl. episcopi, Differbat autem ab Ar,

rio, dicens, filium esse eiusdem nature cum patre, sed conueniebat cum eo, dicens spiritum sanctum esse creaturam & seruum filij, parte. 6. fol. 252. G. Et fol. 253. B.

Error Manichæorum, qui ponit duo principia, vnu simpliciter bonum, aliud simpliciter malum, parte. 5. fol. 286. C.

Error Manichæi dicentis verus Testamentum à diabolo esse inuentum, parte. 5. fol. 193. D. Item parte. 1. fol. 374. F.

Error Manichæi, qd Christus est filius visibilis, parte. 5. fol. 210. H.

Error Manichæorum, qd plenitudo spiritus sancti non fuit in apostolis, tollitur & reprobatur, parte. 5. fol. 233. H. Et fol. 234. A.

Errores Apollinaris & Arrij improbantur, quia non ponunt omnia subijci Christo in futuro secundum naturam humanam, parte. 6. fol. 138. E. F. G. Et fol. 144. F. G.

Error apollinaris: qd verbum assumpsit animam sensitivam, & non intellectivam, improbat, parte. 5. fol. 187. H. Et pre. 6. fol. 188. E.

Error Valentini, qd Christus deus filius corpus celeste acutit, & p virginem transijt, nihil de ea assumendo improbat, parte. 5. folio. 195. F.

Error Valentini, qd Christus habuit corpus celeste, & etiã error Manichæi, qd habuit corpus phasifici improbat, parte. 5. fol. 24. A.

Error Hebræorum, qui dicebant Christum esse purum hominem, & p consequens ante Mariam non fuisse, improbat, parte. 5. fol. 184. C.

Error Sabellij, qui ponit in deo vnitatem personarum sicut & essentiarum, sicut e contrario Arrij ponit diuersitatem essentiarum sicut & personarum, parte. 5. fol. 217. D.

Error Pelagij fuit, qd homo ex puris naturalibus absq gratia spiritus sancti potest vitæ eternæ mereri, Et qd pueri nascuntur absq peccato originali, & consequenter qd non purgarentur in baptismo à culpa originali, parte. 6. fol. 253. B.

Error Græcorum, qd Christus coenauit cum discipulis suis tertia die ante passionem, reprobatur, parte. 5. fol. 226. F.

Error Græcorum dicentium, qd Christus coeerauit in pane fermentato, & qd fecit cum discipulis suis pascha, xij. luna, scilicet die ante passionem, reprobatur, parte. 5. fol. 226. F.

Error Græcorum dicentium, qd sacramentum eucharistie est tantum necessitatis, qd etiam pueris debet dari sicut & baptisimus, reprobatur, parte. 5. fol. 206. G.

Error in populo regni Iudæe erat circa diuinam prouidentiam, tenendo qd deus non haberet prouidentiam de his inferioribus, nec per consequens inferre propter ea que sunt hic, aliquam poenam, parte. 4. fol. 15. C. Item parte. 3. fol. 402. G.

Error Iudæorum fuit dicentium, deum tradere obliuioni peccata ex dilatione punitionis, Alius etiam error quorundam Iudæorum erat impunitatem sibi arrogauit, eo qd legè à deo receperant, præ ceteris gentibus, parte. 6. fol. 6. H. & fol. 7. D.

Error Iudæorum dicentium, qd promissiones dei de bono futuro sunt absolute, nec retractantur. Sed comminationes de ro sunt sub conditione saluati non egerint poenitentiam illi quibus sunt, & ideo accedente poenitentia retractantur, & exemplum de hoc, parte. 4. fol. 143. B.

Error Iudæorum dicentium; qd Adam in centum tribus annis quibus conuinit se ab vxore sua Eva propter interfectionem Abel, demones succubi iungbantur ei, & coeipiebant ab eo: & pariebant demones: & isti fuerunt filij Adam, qui vt dicit, intrauerunt Salomonem ad peccandum, & per hoc diuinitus fuit regnum tempore filij sui, parte. 2. fol. 205. C.

Error Iudæorum dicentium, qd in omni afflictione vel punitione quam sustinerent vsq ad nunc, & sustinebunt vsq ad aduentum Messie, semper expiatur aliqua pars poenæ debite pro vitij adoratione, parte. 4. fol. 157. D.

Error Iudæorum qui dicunt verum Messiam iam natum, sed cum angelis esse, vel per mundum euagari quousq habeat licentiã veniendi à deo, parte. 4. fol. 107. B.

Error Iudæorum super adificatione, & deiectione, & renouatione ciuitatis Ierusalem & templi, parte. 4. fol. 154. F. Et fol. 157. H.

Error Iudæorum expectantium Christum futurum & dominatum toti mundo temporaliter, & eduurum eos de captiuitate: & positurum eos in maxima gloria & honore super omnes gentes, parte. 5. fol. 137. C.

Error Iudæorum & Sarcenorum de creatione ceti grandis, & carnes formelle referuat dicunt iussu in resurrectione, parte. 4. fol. 27. D. Item parte. 3. fol. 242. C.

Error non est à dominice: sed occasione scripturarum quas dedit legendas: nascitur erroris occasio, parte. fol. 43. E.

In errorem quilibet studiosa speculatio fit, nisi dominus in ea habiter, parte. 3. fol. 99. E.

Erroris occasionem impulerunt quidam duplici ex causa. Primò: quia videbant iustos in presentia vita vt cõter tribulari

Secundo

Err

Aes

Ea

Secundò, quia videbant qd impij prosperant & c. parte. 4. fol. 192. H.

Error dicentium, quod qui seruit deo vanus est, parte. 4. folio. 426. C. Et fol. 427. C.

Error dicentium, quod credentes etiam si in peccato mortali morantur, non damnantur, parte. 5. fol. 195. G. H.

Error credentium fidem & baptismum sufficere sine bonis operibus, improbat, parte. 6. fol. 41. C.

Error triplex eliminatur cum dicitur: Hæc oia operata: vnus atq idem spiritus, sin. prout vult, Primò gētilium: qd dijs pluribus gratias attribuebant, secundò negantium prouidentiam dei circa singularia, tertio ad attribuentium fato vel constellationibus & c. donorum diuersitatem, parte. 6. fol. 52. H.

Error duplex tollitur circa hoc cum dicitur, A nobis quasi ex nobis. Vnus illorum, quod dixerunt liberum arbitrium nihil agere in meritorio opere, sed totum esse à deo, Alius error est Pelagij dicentis, qd inchoatio boni operis est à nobis, consummatio autem à deo, parte. 6. fol. 64. G.

Error dicentium qd deus sit auctor peccati, & bonum meriti esse ab homine, & hominem sine gratia posse mereri vitæ eternæ, quod Pelagianij asserunt, improbat, parte. 5. fol. 210. H.

Error dicentium doctrinam Pauli non esse bonam, improbat, parte. 6. fol. 227. G.

Error pauperum de Lugduno, qui dixerunt, qd quilibet iustus maior est quocumq peccatore, qd facerdos peccator non potest benedicere iusto, etiam puro laico, sed econuerso, quilibet iustus etiam purus laicus est sacerdos verus & nullus alius, sed improbat, parte. 6. fol. 147. B.

Error dicentium, quod ad actus matrimonialis semper est in peccato, & qd fornicatio simplex non est peccatum mortale, excluditur, parte. 7. fol. 161. C.

Error circa futurum iudicium duplex fuit, Vnus eorum à tpe apostolorum, qd illud iudicium erat valde propinquum, Alius est totaliter contrarius, scilicet qd negant iudicium futurum, parte. 6. fol. 216. G.

Error quo liber Iudith & Tobie in prologis suis inter agiographa intrulantur, cum inter apocrypha dicendum esset, vnde inoleuerit, parte. 1. fol. 2. C. Item parte. 2. fol. 292. H.

Erubescentiã quare non habuerunt protoparentes ex sua nuditate ante peccatum, parte. 1. fol. 39. B. Et fol. 44. A.

Erubescentiã pati pro poena de peccatis, pars est diuini iudicij, parte. 5. fol. 13. F.

Erubescentiã & confusio secuta est ad conuersionem Iudæorum ad fidem de pñis præteritis, & maxime in pcuracione & cõsensu mortis Christi p verã poenitentiam, parte. 4. fol. 334. D.

Erubescere malũ, sapietia est, bonũ vò facitatis, parte. 4. fol. 215. B.

Erubescit tato magis corã hoib; humana sapientia, vitate superate, qd plus se corã deũ erigit, parte. 4. fol. 170. A. Interl.

Eruditiõ omnium nihil prodest, nisi dei scientia coronetur, parte. 1. fol. 228. D.

Eruditiõ cõmunis est rationalis scientia, & est duplex: vna que cõfiora docet, altera cõmuni, & significatur per obstetrices Hebræorum, parte. 1. fol. 124. B.

Eruditiõnes multorum cum magis auditores ad celestia diligenda iustitiam, nimis p terrenis curam gerunt: immo acqulita pro spe æternorum relinquunt, parte. 2. fol. 242. B.

Aes metallum diu durabile est atq sonorum, parte. 4. fol. 456. F. Item parte. 1. fol. 195. A. Et fol. 299. b.

Aes rubigine penè nulla consumitur, parte. 1. fol. 209. A.

Aes sonat, & non lucet, parte. 1. fol. 209. D.

Aes rubigine non violatur, & vtilitate fit fortius, & inter metalla vocalius est, parte. 1. fol. 375. F.

Aes liquefactũ igne argille formas ingreditur, vt possit vas aptũ ministerijs effici, vbi ad pfectionem venerit, fractis formarũ claustris, suis locis disponitur, parte. 2. fol. 267. G.

Aes p voce etiã accipi potest: & huius declaratio, parte. 1. fol. 208. G.

Esaia natus fuit post dationem legis, scilicet per sexcentos annos & amplius, & etiam multi prophete posterioris, vt Ieremias, Ezechiel, Dauid, Aggeus, Zacharias, & plures alij, parte. 4. folio. 82. H.

Esaia vir nobilis & vrbana eloquentia, non tã ppheta dicitur est, qd euangelista, parte. 4. fol. 2. Et fol. 3. A. B. D. G.

Esaia continet quiddam sanctarũ est scripturarũ, quiddam humana lingua potest profere & c. parte. 4. fol. 2. B.

Esaia inquit Ieronimus, nemo me putet breuiter posse exponere, cum vniuersa dñi sacramenta contineat, parte. 4. fol. 2. E.

Esaia, sciens literas, i. genitilis legere non potest, neq sciens literas, i. Iudeus qui scientia literarũ iactat & c. parte. 4. fol. 2. B.

Esaia commentati sunt aliqui Græcorum ante Ieronimum, & pauci, & qui sunt tales, parte. 4. fol. 2. B.

Esaia interpretantes septuaginta, multa occultauerunt, & tam aperta fidei sacramenta noluerunt prodere ethnicis, & quare, parte. 4. folio. 2. B. G.

Esaia quo tempore prophetare cepit, & quare de tempore illo non facit mentionem, parte. 4. folio. 3. A. H.

Esaia qua visione vidit deum sedentem super solium, & quid notatur, parte. 4. folio. 16. D.

Esaia quo tpe dixit: Ecce virgo concipiet, parte. 4. fol. 19. D. E. F. G.

Esaie verbum quo dicit: Et accessi ad prophetiam, & concepit filium & c. de quo puero intelligendum, expositio ad hoc datur, sed improbat, parte. 4. folio. 21. F. H. & c. & folio. 23. F. G. & folio. 24. A. C.

Esaia dicitur fuisse auunculus ipsius Manasse ex parte matris, & propt hoc nobilè fuisse genere intelligendũ est, parte. 2. fol. 183. B.

Esaia vir nobilissimus solo cilio induebatur, vt Hebræi tradunt cuius filiam rex Manasses accepit in coniugium, & non erubuit nudis pedibus incedere, parte. 4. fol. 41. B. Item parte. 2. fol. 183. B.

Esaia tribus diebus stetit, & incessit nudus, & non tribus annis: & quid per hoc notatur, parte. 4. folio. 41. F.

Esaia quomodo vidit Christum nasciturũ de pp̃to Moab p Ruth Moabitidem, quã accepit Booz in vxorem, parte. 4. folio. 35. G. H.

Esaia iussit apponi emplastrum de ficis ad sanandũ eũ quod denatura sua erat aggrauatiũ illius infirmitatis: & ideo iussit ppheta apponi, vt sanatio mirabilior appareret, parte. 4. folio. 69. D.

Esaia prævidit Iudæos pro maiori parte non credituros in Christum, parte. 4. folio. 89. G.

Esaia dicens capitulo. 48. Nõ. à principio i abscondito locutus sum, ex tẽpore, antequã fieret tibi erã, & nũc dñs deus misit me & sp̃s eius & c. Ista verba R. Sa. m. edaciter exponit: sed multipliciter confutatur, parte. 6. folio. 276. E. F.

Esaia tradunt Hebræi, quia dixerat: Audite verbum dñi principes Sodomorum, occidit, vel quia dixerat: Vidi dominum & c. parte. 4. folio. 5. B.

Esaia quia nobilis erat genere, non fuit ausus rex Manasses eũ ita de facili interficere sicut alios, sed quæsiuit occasionem de lege dicens: Tu dixisti, Vidi dominum & c. tamen scriptum est: Non videbit me homo & c. & iudicauit eũ ad mortẽ & c. & quod & quare fuit secutus ferrea ferra, vt dicunt Hebræi: vel lignea, vt dicunt Latini & c. parte. 2. folio. 182. F. & folio. 183. B. Item parte. 4. folio. 3. H. & folio. 5. B.

Esaia, Edom & Seir idem dicitur est, & omnium horum ratio, parte. 4. fol. 247. F. Item parte. 2. fol. 190. F. H. Item parte. 1. folio. 100. B.

De Esaia filijs primò duces exierunt, postea reges sibi fecerunt, Tertio iterum regnum reductum est ad ducatum, sicut filij Israel, primò habuerunt iudices, postea reges, & tertio duces post captiuitatem Babylonis, parte. 1. folio. 100. G.

Esaia an ius primogeniturę vendendo pro tam vilis precio peccauit, parte. 4. folio. 84. G. H. & quare ab Apostolo propheta dicitur. Ibidem, H. & folio 85. D. G.

Esaia an dixerit mendacium ius primogeniturę sibi attribuendo, parte. 1. folio. 88. H.

Esaia à quo gens Iudæorum est, fuit persecutor Iacob fratris sui, sic Iudæi ab ipso descendentes fuerunt persecutores filiorum Israel à Iacob descendunt, parte. 3. fol. 438. F. Item parte. 1. folio. 88. G. H. Item parte. 4. folio. 371. F.

Esaia herbarum & fructuum non fuit data hominibus, bestijs & auitibus communiter, sed singula singul secundum conditionem nature sue, parte. 1. folio. 28. H.

Escarum mole obruere ventrem, nocet, sed abundare gratiarum donis prodest, parte. 6. folio. 161. B.

Esaia quò nõ inquinat animam, vt Christus dicit cum tamè aliqui cibi i lege reputarẽt imũdi, vt caro porcina & c. parte. 5. fol. 49. G.

Eschines orator Atheniensis, Rhodum in exilium missus fuit, & quare: & Demosthenem oratorem bestiam appellauit & c. parte. 1. folio. 11. H. Vide etiam in Demosthenes.

Esdra scriba in lege dei fuit, & propiores literarum figuras quã Esdras ante Hebræi habuerunt, repperit, parte. 2. folio. 60. B. C. & folio 97. F. & folio. 249. E. Item parte. 1. folio. 377. E.

Esdra velox in lege Moyfi scriba appellatur, quia legem Moyfi quæ consumpta erat refecit, parte. 2. folio. 249. E. H.

Esdra sacerdos tpe Negmij propheta reparauit libros veteris Testamenti per Chaldaeos combustos, parte. 4. folio. 463. A.

Esdra reparas bibliothecam à Chaldeis incensam, nõ reparauit oes libros, sicut patet de libris Salomonis, qd fecit de naturis animalium & herbarum & c. parte. 2. folio. 97. E. H. & folio. 158. F. & folio. 214. B. & folio. 231. D. & folio. 249. E.

Esdra nonnulla vt referunt q oportuna purabat, adiecit, dicit qd e & illud: Et nõ surrexit ppheta, & c. parte. 2. fol. 249. E. Et parte. 1. fol. 277. B. sdrẽ liber vnicus est, & tertius enim & quartus libri ab ipso

Ieronymo inter apochrypha computantur &c. parte. 2. fo. 249. C
 Efdra tertio liber videtur magis ab alio doctore (nescio quo) scri-
 ptus, & ex pluribus collectus. & dicitur a doctoribus apochryphus.
 parte. 2. fo. 239. G. Et fo. 269. G. Et fo. 275. F. Item parte. 1. fo. 2. C.
 Efdra scriptor libri paralipomeno per adiutorium & directio-
 ne Aggei & Zacharie prophetarum sibi contemporaneorum
 ut Hebraei dicunt. parte. 2. fo. 297. D.
 Efdra primus venit Ierusalem cum Zorobabel, sed postea rediit ad re-
 gem, ut plures Iudeos secum adduceret, & a rege ampliores gratias
 impetravit. parte. 2. fo. 266. C.
 Efdra vt ceteri tenet a nostris doctoribus psalmos a diuersis sa-
 ctos in libro psalmorum collegit. parte. 3. fo. 83. E. Et fo. 87. C. D.
 Item parte. 6. fo. 166. G.
 Efdra tradit quidam esse Malachiam prophetam, alij dicitur fuisse Io-
 sedech partem Iesu sacerdotis magni. par. 2. fo. 196. B. D. Et fo. 254.
 A. B. Hebraei aptant multa scripta zacharie prophete de Efdra
 dicta. libidem. A. B.
 Efdra vt de illo dicit Ra. Sa. magistri dixerunt ipse est Malachias, q-
 in duodecim prophetis vltimo ponit. p. 2. fo. 250. C. Et fo. 252. C.
 Efdra & suorum cōsacerdotū deuotio nota. parte. 2. fo. 253. F.
 Efdra Ierosolymorum episcopus, Leuiticū satis plene exposuit
 parte. 1. fo. 214. A.
 Efdra ab aliquo non competit essentia diuinæ, sed tantum proce-
 dentis personæ est. parte. 3. fo. 387. G.
 Non esse vel male esse dicitur perire. parte. 3. fo. 10. E.
 Efdra signat immutabilitatem. parte. 1. fo. 128. A.
 Efdra alicubi dicitur, aliquid tripliciter. Primò per potentiam: secū-
 dò per presentiam, tertio per essentiam. parte. 5. fo. 187. D.
 Efdra & viuere licet secūdit sit delectabile, si tamen sit subiectum
 multis miserijs & tribulatijs, efficitur tristabile & odiosum, intan-
 tum quod aliqui propter hoc se interimunt, quibus erronee. par-
 te. 3. fo. 10. G. Et fo. 27. G. H.
 Melius est non esse qm esse, an & quomodo sit verificabile vel
 intelligendum. parte. 4. fo. 139. E.
 Essentia diuina q- habeat in se plures personas, & q- sunt tres, p-
 batur ex scripturis Hebraicis, & soluuntur obiectiones in con-
 trarium. parte. 6. fo. 284. A. B. C. Vide etiam in Trinitatis san-
 ctæ mysterium.
 Est verbum est substantiuum, & habet suppleri in pluribus locis
 sacre scripturæ, vt ibi, Libergenerationis Iesu Christi, est sup-
 ple. parte. 5. fo. 5. D.
 Est verbum in omnibus suis modis & temporibus supponitur in
 Hebraeo. parte. 3. fo. 252. D.
 Esturtes vel sitis iusticie respectu pximi excellens se habet p bea-
 tudinem, q- per virtutē p-licam, qm scilicet cū quodā seruen-
 ti desiderio in solio talia exequit, sicut esturtes & sitiens seruenter
 comedit & bibit. parte. 5. fo. 18. G.
 Esus & potus secūditū exigentijs tps lauitiori mō, vel sobriet magis
 & abstinentius est accipiendus. parte. 3. fo. 345. G.
 Esus carniū & piscium concessus est post diluuium. parte. 6. fo.
 226. H. Item parte. 1. fo. 28. H. Et fo. 40. F. Et fo. 55. F. G.
 Esus carniū ne crederetur omnino esse Iudeis prohibitus extra Ier-
 rusalem, vt alij crederent, adeo declaratum fuit eis quōd esus car-
 niū erat eis abbi licitus, scilicet ad salubritatem quæ nō tenebatur
 offerre, sed non de animalibus inmundis in lege prohibitis. par-
 te. 1. fo. 174. B. C.
 Esus sanguinis generaliter erat prohibitus de omnibus animalibus.
 parte. 1. fo. 219. A.
 Esus sanguinis piscium & locustarum non est Iudeis interdicitus,
 vt dicit Ra. Sal. parte. 1. fo. 216. D.
 Esus adipis & sanguinis quare Iudeis fuit prohibitus. parte. 1. fo.
 219. A. B. & fo. 345. C. & fo. 216. D.
 Ab esu sanctificatorum excluduntur in lege octo personæ, & ho-
 rum ratio. parte. 1. fo. 255. B. C.
 Esus de quibus oblationibus fuit prohibitus & illicitus. parte. 1.
 fo. 223. G. H.
 Esus carniū hostiarū pacificarū qb- fuit licitus. parte. 1. fo. 226. C.
 Esus simijs & vrsi quare fuit prohibitus. parte. 1. fo. 234. H.
 Esus mulierū aialium & aliarū rerū, p Iudeos in lege illicita rela-
 xati sūt, & mlti licita restricta, male interpretates scripturā, parte. 5.
 fo. 49. B. C. Item parte. 1. fo. 219. B. Et parte. 5. fo. 102. H.
 Esus sanguinis generalit fuit prohibitus in lege, ne, p esu sanguinis ho-
 mines nō abhorreret effusione sanguinis humani ad quā Iudei es-
 rāt proni, & vt ad pietatē exerceretur etiam circa alia bruta ani-
 malia. parte. 1. fo. 345. C.
 Est volucris dedit dñs Iudis nauicabit, & non ferarū: Nō qdru-
 pedū, nō terrestriū animalū, & quare. parte. 1. fo. 1283. A.

Et sermo coniunctionis est &c. Et quare & quomodo in principijs
 librorum ponitur. parte. 4. fo. 29. A.
 Et egreditur virga &c. quare preponitur & coniunctio &c. par-
 te. 4. fo. 30. A. B.
 Aetates mundi quot sunt, vbi quauis initium capiat, & quomodo
 quædam accipiuntur secundum status viuentium, quædam se-
 cundum statum animarum quiescentium. parte. 5. fo. 53. G.
 Aetates sex mundi, & aetates sex hominis, ad sex dies creationis mu-
 di assimilantur, & singulis horum mene & vespera assignatur.
 parte. 1. fo. 22. A. B.
 Aetates duæ primæ mundi decem generationibus explicatur, tres
 sequentes singulæ quatuordecim generationibus contextuntur:
 sexta verò nullo generationum numero diffinita est. Hoc ad æ-
 rates hominis applicatur. parte. 1. fo. 22. D. E. & fo. 34. A.
 Aetates mundi octo. parte. 5. fo. 53. G.
 Aetates sex sunt seculi: has subsequuntur septima & octaua &c.
 parte. 6. fo. 225. B.
 Aetates sex mundi sex hydris comparantur, quarum nulli defuit
 propheta: Et quando quilibet incepit. parte. 5. fo. 192. E.
 Aetas tertia mundi generare ponit populum dei, sicut & tertia
 ætas hominis. i. adolescentia iam filios habere potest &c. & i-
 deo ad Abraam dictum est. Patrem multarum gentium posui-
 te &c. parte. 1. fo. 22. B.
 Aetatis cuiuslibet initium de sex ætatibus mundi, oblati domino
 holocaustis consecratur & declaratur. parte. 2. fo. 24. 4. B.
 Aetates tres significat triduum quo Abraam & Isaac venerunt
 ad locum sacrificij, & quæ ille sint &c. parte. 1. fo. 77. E.
 Aetates sex hominis sex dierum creationis similitudinem habere
 declarantur. parte. 1. fo. 24. A. B. & fo. 25. B. G.
 Aetates animæ & corporis quot quæ & quales sint. parte. 3. fo. 32. F.
 Aetati omnium differentijs diuersis horis adaptat. parte. 5. fo. 62. A.
 Aetatis diuersis homines ad grauiā uocant. parte. 5. fo. 62. G.
 Aetates quinque debent in penitentia durare. scilicet adolescentia, iu-
 uentus, status virilis, & senium. In pueritia & ætate decrepita
 penitentia austeritas non habet locum. parte. 1. fo. 185. D.
 Aetates quatuor principales hominis, significatur per quatuor
 plagas terræ, quæ sunt, oriens, meridies, aquilo, & occidens, &c.
 parte. 4. fo. 220. H.
 Aetates hominis comparantur ad herbam. parte. 3. fo. 222. A.
 Aetas iuuenilis nō est cōgrua ad doctēdū. parte. 5. fo. 135. B.
 Aetas inuuenilis in doctore non est despicienda, quem vita & dis-
 cretio commendat. parte. 3. fo. 430. E.
 Aetas inuuenilis fragilis est & labilis, inficia & temeraria. parte. 4.
 fo. 192. C.
 Quanto infirmior est ætas vel sexus, tanto facilius est ruina. parte
 5. fo. 175. F.
 Aetati lubricæ facile credi non debet. parte. 6. fo. 121. E.
 Aetas hominis quarta fortissima est. parte. 1. fo. 265. B. & fo. 328. E.
 Aetas ad prædicationem apta est triginta annorum exemplo Iohā-
 nis Baptiste Ioseph & Ezechielis. parte. 5. fo. 133. F. G. Vide etiam
 in Prædicator.
 Aeternitas est secundum Boetium interminabilis vetē tota simul
 & perfecta possessio. parte. 6. fo. 241. G.
 Aeternitas quæ est tota simul perfecta, non potest a nobis cō-
 prehendi, nisi per comparisonem ad tempus infinitum. parte
 2. fo. 286. D. Item parte. 3. fo. 237. F. Et parte. 6. fo. 32. H.
 Aeternitas sicut sequitur oimodam stabilitatē & immutabilitatē
 tem, ita tempus motum & mutationem. parte. 3. fo. 237. D.
 Aeternitatis simplicitas a nobis qui intelligimus cum continuo &
 tempore, non apprehenditur, nisi per comparisonem ad tem-
 pus, & ad differentias temporis. parte. 6. fo. 241. G. & fo. 10.
 247. F. & fo. 135. F.
 Aeterna duratio licet non sit successiua secundum prius & poste-
 rius, tamen in cognitione humana quæ temporalis est non po-
 test intelligi, nisi cum quadam successione infinita. parte. 3. fo. 10.
 223. A. & fo. 237. F.
 Aeternitati si comparatur omne quod finitur, breuissimum est. par-
 te. 1. fo. 371. A.
 Aeternum scriptura vocat cuius finis non constituitur, aut quod
 non ita sit, vt deinceps non sit faciendum. parte. 1. fo. 68. A.
 Aeternorum interna suauitas corda cūctorum fidelium in lau-
 de sui conditoris accendit. parte. 3. fo. 102. A.
 Aeternitas designatur vbiq; i sacra scriptura seculū replicatur
 secūditū doctores Hebræos, saltē a pte post. parte. 3. fo. 302. C.
 Aeternitas per tempus pfectus figuratur, quia sic in ea nihil tran-
 sit in præteritū, nil expectatur futurum. parte. 6. fo. 161. D.
 Aeternū viuere accipit pro longitudine durationis. parte. 1. fo. 43. G.
 Echa fuit Leuita & cantor de villa Ezrai, & ab eo insinulatur pial-
 mus, cxxxvij.

mus, cxxxvij, qui incipit: Misericordias domini. parte. 2. fo. 10.
 130. H. Item parte. 3. fo. 218. B.
 Ehan est nomen proprium cuiusdam deserti. parte. 1. fo. 10. 322.
 E. Et est nomen appellatiuum, & significat fortitudinem. parte
 3. fo. 191. F.
 Echer dicitur illa pars elementorum, quæ contiguatur spheræ lus-
 ne. parte. 3. fo. 317. G.
 Aethiopes dicti sunt coruini generis propter similitudinē nigre-
 dinis, & quia in aliqua parte Aethiopiæ homines comedunt ser-
 pentes & dracones. parte. 3. fo. 191. D.
 Aethiopia dicta est a colore populorum, quos solis vicinitas tor-
 ret. parte. 1. fo. 11. D. & fo. 13. E.
 Aethiopia citius & vniuersalius fuit conuersa ad Christum quam
 Aegyptus. parte. 3. fo. 179. G. & fo. 187. B.
 Ethnici nouē diebus mortuos suos flebant. parte. 1. fo. 122. B.
 Ethnici ex multitudine verborum compositorū in oratione cre-
 debant aliquid deo manifestari quod prius esset sibi ignotum.
 parte. 5. fo. 102. 4. G.
 Eua, quod diuersimodè fuit subiecta Adæ ante peccatum & post.
 parte. 1. fo. 10. 42. F.
 Eua non propriè dicitur virago, sed magis propriè diceretur vi-
 ra, si sermo latinus pateretur, vt hoc deducitur ex deriuatione
 apud Hebræos. parte. 1. fo. 39. D.
 Eua quod mater viuorum appellatur, cum mortē & mortales sce-
 tus parere meruerit. parte. 1. fo. 43. C.
 Eua virum significat vitam pœnalitatis subiectam, vel simpliciter
 fontem vitam, non connotando quod sit pœnalitatis subiecta vel
 non. parte. 1. fo. 43. D. & fo. 4. 4. B. G.
 Eua ad quid fit facta Adæ in adiutorium. parte. 1. fo. 38. D.
 Eua an & quōd quibus ante eum peccauit. parte. 1. fo. 41. D.
 Eua in tentationem serpentis prima prorupit in quādam elatio-
 nē, & sibi displicuit restrictio præcepti: vbi notatur quod nollet
 esse sub præcepto diuino, fuit initium transgressionis comedē-
 do. parte. 3. fo. 4. G. H.
 Eua formatio de costa vtrum fuit secundum cursum naturæ, an
 supra naturam. parte. 1. fo. 38. E.
 Eua, vt dicitur Hebræi in quolibet partu peperit geminos scilicet
 masculum & feminam: & sic dicitur communiter quod Cain ac-
 cepit forem suam. parte. 1. fo. 46. D.
 Euangelistarum sive euangeliorum distinctio, connexio, & ordo.
 parte. 5. fo. 2. G. Item parte. 1. fo. 176. F.
 Euangelistarum scriptura quatuor mundi partibus adaptatur.
 parte. 6. fo. 272. D.
 Euangelistis adaptatur visio Ezechielis. parte. 5. fo. 12. F.
 Euangelistæ non eodem ordine facta Christi scribunt, neque hoc
 refert ad veritatem. parte. 5. fo. 336. G. & fo. 132. B.
 Euangelistæ vno spiritu scripserunt, sed diuersum sibi scribendi
 & initium & finem statuerunt. parte. 5. fo. 90. A.
 Euangelistas calumniantur quidam quod in aliquibus verbis non
 oimō cōueniūt, cū res & sententia eadem sit. parte. 1. fo. 81. E.
 Euangelistæ repetendo dicta alicuius vel aliquorum, aliquando
 repetunt eadem verba, aliquando sententiam per alia verba.
 parte. 5. fo. 99. C.
 Euangelistæ & apostoli, nisi aliquando aliorum scriptorum nomē
 na ad sententias allegauerunt, vel duorum prophetarum sen-
 tentias coniunctas, sub alterius tamē horum nomine allegaue-
 runt, cōgruēt id fecerūt. parte. 5. fo. 83. F.
 Euangelistæ quatuor, qdā q- audire ut scripserunt. parte. 5. fo. 122. E.
 Euangelistæ qui euangelium pacis & gloriæ Christi prædicant, si-
 gnificatur per quatuor filios Marthæ. parte. 4. fo. 432. A.
 Euangelista quilibet tradidit quadruplicem noticiam dō hristo
 figuratam. parte. 5. fo. 12. F.
 Euangelistæ quatuor per quatuor facies animalis designati sunt,
 quod figurauit Christi euangelium quadri facie describendum.
 parte. 5. fo. 121. C.
 Euangelistæ tres sunt figurati per tria animalia i terra gradientia,
 scilicet hominem, vitulum, & leonem: Iohannes autem fuit figuratus
 per aquilam in altum volentem. Et super hoc mysterium. par-
 te. 5. fo. 184. A. B. C. D.
 Euangelistæ quatuor de plenitudine sciētie commendatur & ve-
 rum Cherub dicitur. parte. 1. fo. 18. E.
 Euangelistæ dicuntur fabri, & quare. parte. 4. fo. 407. E.
 Euangelistæ qui quatuor celestis patriæ nuntiant. parte. 4.
 fo. 10. 72. B.
 Euangelistæ quatuor qualiter Christi incarnationem, passionem,
 & resurrectionem, insinuant. Et figuratur per quatuor circū-
 los arcę. parte. 1. fo. 176. F.
 Euangelistæ & prædicatores Christi sunt vt angeli ascendentes ad

intelligendam diuinitatem, vt inueniant in principio verbum
 apud deum &c. & descendentes vt inueniant ipsum factum ex
 muliere. parte. 1. fo. 89. F.
 Euangelistæ dicuntur celi, & quare. parte. 1. fo. 374. E.
 Euangelica doctrina quatuor in se habet, pcepta, mandata, tes-
 timonia, exempla. parte. 5. fo. 10. 8. A.
 Euangelicæ dō doctrinæ excellentia ostēdit ex quatuor. parte. 6. fo. 57. C.
 Euangelicæ doctrinæ causæ quæ sint. parte. 5. fo. 10. 2. D. E. F.
 Euangelica doctrina quæ & qualia prædicat. parte. 5. fo. 10. 17. E.
 Euangelica doctrina comparatur rore. parte. 5. fo. 10. 2. F.
 Euangelica vita dicitur candelabrum. quare. parte. 1. fo. 26. H.
 Euangelij virtus consistit principaliter in duobus, scilicet in autoris cō-
 ditione, & sacrificij oblatione. parte. 3. fo. 10. 136. C.
 Euangelicum opus insinuat Neemias esse i regimine plebis: op-
 rectoris notabiliter circa ecclesiā exercere, & a subditis cōmo-
 dum terrenum non querere. parte. 2. fo. 10. 260. A. C.
 Euangelicæ legis perfectio supra legem Mosaicam ostenditur in
 multis. parte. 6. fo. 10. 223. E. F. G.
 Euangelij virtus inuenit i lege, & sūd amēto legis inuenit euangelij, nec
 vetus Testamentū nō in lege si eā spiritualitē intelligā. parte. 2. fo. 311. G.
 Euangelici & aplici libri mystice in veteri Test. parte. 1. fo. 123. C.
 Euangelium est frater prophetiæ, quæ enim in euangelio facta sūt
 a prophetis prædicta sunt. parte. 1. fo. 10. 231. E.
 Euangelij doctrina sanctæ trinitatis fidem plene continet, & deca-
 logi perfectā sumā i duobus pceptis demonstrat. parte. 2. fo. 311. A.
 Euangeliorū libri quatuor cōpāt quatuor circulis aureis archæ fœderis.
 quia sapia q- p̄dicauerat terra nec scripsit nec definuit. parte. 1. fo. 176. E.
 Euangelij doctrina & lex Mosaiica differenter datæ sunt, & quare.
 Et de hoc figura. parte. 1. fo. 175. A.
 Euangelij & legis veteris ordo triplex, scilicet temporis, dignitatis, &
 virtutis. parte. 6. fo. 10. 132. H.
 Euangelium quomodo dicitur lege leuius, cū ibi opera, hęc & cō-
 scientia damnatur. parte. 5. fo. 40. E. F.
 Euangelij portationem per orbem non impediuerunt tribulatio-
 nes mundi præteritæ, similiter sperandum est quōd superuen-
 turæ non impediunt, saltam omnino. parte. 2. fo. 10. 7. D.
 Euangelij præcones quibus non est colluctatio aduersus carnem
 & sanguinem &c. pugnant prædicationis voce & miraculorum
 fulgore. parte. 2. fo. 10. 303. A.
 Euangelij doctrina longè lateq; resonans per es significatur: &
 exuta vetustate literæ inuolata pollet spiritus nouitate. parte
 1. fo. 10. 375. F.
 Euangelium dicitur dextera, per quod beatitudo æterna promita-
 titur, quæ dextera dicitur, non temporalis sicut in lege, quæ di-
 citur lœua. parte. 1. fo. 10. 373. B.
 Euangelium Christi per verorum sacerdotum ministeriū in me-
 moria reconditur ecclesie quæ est arca domini. parte. 1. fo. 368. E.
 Euangelio nō credere, nisi credere ecclesie catholice illud approbā-
 ti, quomodo intelligendum & qualiter verificat. parte. 6. fo. 24. D.
 Euangelium prædicatum fuisse per vniuersum orbem tempore
 apostolorum ostenditur. parte. 6. fo. 10. 24. B. Vide etiam in
 Sauinianus
 Euangelij liber presbytero & diacono portatur apertus: alij vs-
 rō clausus, & quare. parte. 1. fo. 10. 265. C.
 Euangelium per arcam fœderis significat, & quare. parte. 2. fo. 6. H.
 Euangelia quatuor rotis cōpant & qre. parte. 2. fo. 141. G.
 Euangelia quatuor per quatuor quadrigas intelliguntur. parte. 4.
 fo. 10. 412. D. Item parte. 1. fo. 10. 18. E.
 Euangelia quatuor, per quatuor montes significantur quibus ec-
 clesia circundatur. parte. 1. fo. 10. 329. E.
 Euangelij lucē significat phala & applicā doctrinā. parte. 1. fo. 276. E.
 Euangelium iugum dicitur, & quare. parte. 1. fo. 10. 40. E. F.
 Euangelij prædicatio significatur per tubę formationem. parte
 2. fo. 10. 203. F.
 Euangelium crucis per morum intelligitur. parte. 5. fo. 10. 168. E. H.
 Euangelij prædicatores debent omnibus, magnis & paruis sine
 acceptione prædicare & ministrare sacramēta. parte. 5. fo. 87. H.
 Euangelij prædicatores incipere debēt sermonē a sacra scriptura,
 nō a poetis verbis, aut philosophicis. parte. 5. fo. 10. 90. D.
 Euangelium suum Matthæus a generatione, librum generationis
 appellat: sicut Genesis a suo principio nomen morē Hebræorū
 accepit. parte. 1. fo. 10. 21. E.
 Euangelium Lucę primo, ad dictum Isaia. xl. applicatur concor-
 danter. parte. 4. fo. 10. 71. F. G. H.
 Euangelij Iohānis fuit excellentius in tribus, quæ scripsit præ ceteris,
 sublimi, subtili, & etiā perfectius. parte. 5. fo. 10. 184. B. C.
 Euangelia licet plura & a pluribus fuerint descripta, quatuor tām-
 en sunt approbata. Et hoc p figurā sacramenti: quoniam

iste quaternari multiplici fuit in lege figurat⁹. pte. 5. fo. 88. F.
 Euangelizare non debemus ut manducemus, sed manducamus
 ut euangelizemus. parte. 5. fol. 27. E. Item. parte. 6. fo. 46. B. &
 fol. 122. F. & fo. 223. E. & fol. 222. F.
 Super montem excelsum ascendit tu qui euangelizas Sio. Hec ver-
 ba proprie ad beatam virginem & ad sanctam Elizabeth referun-
 tur, secundum Hebraicam grammaticam. pte. 4. fo. 71. G.
 Eucharistie institutio, quis & quando instituit. parte. 3. fol. 253. F.
 G. H. Item parte. 5. fo. 79. & fo. 177. C.
 Eucharistie sacramentum Christus instituit, & etiam vsus est illo,
 licet expresse in euangelis non habetur. pte. 4. fo. 292. C.
 Eucharistie consecratio fit sub diuersis speciebus Et iste conuetsio-
 nes sunt separatum, & quare. parte. 5. fo. 79. F. H.
 Eucharistie sacramentum aliter & aliter est sub specie panis & vi-
 ni, licet sub utraque specie totus est Christus. pte. 5. folio. 206. G.
 & folio. 79. G.
 In eucharistie sacramento est caro Christi, non tamen sicut i signo
 sed realiter &c. parte. 5. fo. 207. C.
 Eucharistia consistit de solo grano frumenti, & non de aliorum se-
 minum granis: vnde ille mos ecclesie inoleuit. pte. 5. fo. 222. A.
 Eucharistie sacramentum tria in se habet. pte. 6. fo. 50. E.
 In eucharistie consecratione & conuersione plura difficulta sunt,
 quam in creatione. parte. 3. fo. 253. G. & fo. 254. B.
 Eucharistie vsus. an & quo sit per modum consilii vel precepti
 parte. 3. fo. 253. H. & fo. 254. C.
 Eucharistie sacramentum non est licitum offerre nisi in debitis ves-
 timentis propter reuerentiam sacramenti. parte. 2. fo. 295. G.
 Eucharistie in sacramento tria considerare possumus. scilicet illud quod
 est sacramentum tantum, secundum quod est res sacramentum,
 tertium quod est effectus huius sacramenti. pte. 1. fo. 151. H.
 Eucharistie qualitas ostenditur in quatuor: quia primò est illud
 quod est ibi sacramentum tantum. scilicet species panis, secundum est
 ibi autor huius sacramenti. parte. 5. fo. 206. D. F.
 Eucharistiam offerunt sacerdos & homo, non sacerdos & pauper
 quare & quò. parte. 1. fo. 225. D.
 Eucharistia triplici sine offeritur. scilicet deo, pro sacerdote, & pro qui-
 bus offeritur. parte. 1. fo. 226. D.
 Eucharistie percipiendæ vel eorum quo geritur explicandæ, vel eorum
 quæ geruntur in baptismo verborum, genitorum, interro-
 gationum, & responsonum, quis facile explicet rationem: hec
 tamen (licet velata) humeris portamus. pte. 1. 272. B.
 Eucharistia quæ quotidie offeritur in ecclesia, non est sacrificij rei-
 teratio, sed vnus sacrificij in cruce oblati quotidiana cõmemo-
 ratio. parte. 6. folio. 152. D.
 Eucharistie hostia fracta, cuius rei vel in quare fit fractio. parte. 6.
 folio. 51. B.
 Eucharistiam adorantes, an idoloratry cõfendi sunt, vt Iudæis im-
 pingunt. parte. 6. folio. 280. G.
 Eucharistiam sumere volentes quò se præparare debent, & qui-
 bus significantur. parte. 5. fol. 115. D.
 Eucharistiam sumere volentium dispositio. Et de hoc figura. parte
 1. folio. 146. H.
 Eucharistiam non debent pransi sumere, vel mensis suis miscere,
 sed ieiuni & quare: licet Christus post cocnã instituerit, & qua-
 re. parte. 6. folio. 50. A. C. D. E.
 Eucharistiam quare Christus dedit vespere, & nos sumimus eam
 mane. parte. 5. folio. 79. E.
 Eucharistie sacramentum est quoddam spirituale nutrimentum,
 & ideo fit sub duplici specie, quia virumque requiritur ad ratio-
 nem nutrimenti perfecti. pte. 6. fo. 47. H. & fo. 50. G.
 Eucharistie sacramentum sub specie panis & vini datur, & quare.
 parte. 6. folio. 51. E. F. G.
 Eucharistia an quotidie sit sumenda, an eligendi sint dies. parte
 6. folio. 51. E. F. G.
 Eucharistie sacramentum sumebat Christiani quotidie olim, postea
 singulis dominicis diebus, nunc semel i anno. pte. 4. fo. 343. D.
 Eucharistie sacramentum sub duplici specie dabatur fidelibus in
 primitiua ecclesia, licet modo ratum datur sub specie panis, &
 quare. pte. 6. fo. 51. F. Item parte. 3. fo. 318. C.
 Eucharistiam manducandi duo sunt modi. pte. 6. fo. 51. E. F.
 Eucharistie misterio, soli sacerdotes & ministri ad hoc ordinati
 accedere debent. parte. 2. fol. 203. D.
 Eucharistia licet in se sit bonum & sanctum sacrificium, si tamen
 pro obsequiis in malo offeratur, eis non valet, & offerendi indi-
 gne multum nocet. pte. 4. fol. 121. D.
 Eucharistie fumentum indignitas, fit tripliciter. pte. 6. fo. 51. D.
 Eucharistiam sacramentum indignè fumens per filios Ephrem
 significantur. parte. 3. folio. 158. A.

Eucharistie perceptionem maximè impedit peccatum carnale.
 Et hoc figura. parte. 6. fo. 87. G.
 Eucharistiam an & quomodo differenter accipiunt bonus & ma-
 lus. parte. 6. fo. 50. F. Et fo. 51. A.
 Eucharistia peccatori oculo non negatur, exemplo Christi. parte.
 1. folio. 79. G.
 Eucharistiam Christus Iudæ dedit, quem etiam ad prædicandum
 misit, vt ostenderet dona peruenire ad eos qui fidem accipiunt,
 etiã si talis sit, p què accipiunt qualis Iudas fuit. pte. 3. fo. 100. E.
 Ab eucharistie perceptione excludedi, designantur per excludendos
 à comestione idolicorum legis. parte. 1. fo. 253. C. D. E. G.
 Eucharistia in ministerio debet fieri, non sufficit gradus ordi-
 nis, nisi cõ hoc sit puritas mentis & corporis. pte. 2. fo. 203. D.
 Eucharistia sacramentum in ecclesia militante, & fruitio glorio-
 sa in ecclesia triumphante per conuiuium significatur. parte
 2. folio. 310. D.
 Eucharistia figurata est per quinque modos panum, sicut vnus pa-
 nis vnus & perfectus. parte. 1. fo. 225. D.
 Eucharistia sacramentum per omnia legis sacrificia figuratum
 fuit, sicut vnus perfectus per multa imperfecta. parte. 4. fo.
 110. 5. D. Et fo. 121. D.
 Eucharistia perfectio supra veteris Testamenti sacrificia ostendit-
 ur ex duobus. parte. 6. fo. 132. F.
 Eucharistia respectu vite presentis est nutritio spiritualis, quæ
 fuit figurata in vet. Test. per manã quo deus nutritiuit filios Is-
 rael in deserto: cuius cibus lapidus, & valde nutritiuus erat bo-
 nis, sed malis erat nociuus. Sic à simili de hoc cibo spirituali. pa-
 te. 3. fo. 253. C. D. Et fo. 383. G. Item parte. 1. fo. 158. C. Et fo. 281.
 G. E. fo. 299. C.
 Eucharistia sacramentum in oblatione Melchisedech fuit figu-
 rata. parte. 1. fo. 64. A. G.
 Eucharistia Vide etiam in Corpus Christi, & in Sacramentum.
 Euidencia parati sceleris non indiget clamore accusatoris. parte. Euf
 1. fol. 45. E. Interf.
 Euge est vox irrisoria & insultatoria. pte. 3. fo. 113. 4. F. Interf.
 Euge interiectio est gaudens. parte. 3. fo. 183. H. Item parte. 4. fo.
 247. C. & fo. 248. C.
 Euidencia publicæ flagitij accusatore non eget. parte. 1. fol. 70.
 B. Interf.
 Euilmerodach timens ne pater suus Nabuchodonosor, sic surge-
 ret, fecit corpus panis exhumari, & in multis parub' diuidi, &
 vulturibus dari, qui ad diuersa loca euolauerunt. parte. 2. fo.
 187. D. E.
 Eunuchus aliquando accipitur pro castrato, aliquando verò pro
 ministro vel seruo alicuius principis &c. & quare dicitur eun-
 chus. parte. 1. fo. 103. C.
 Eunuchorum tria genera. Duo carnalia, tertium spirituale. parte.
 5. folio. 59. A. Item pte. 4. fo. 93. A. Item parte. 1. fo. 13. D. E.
 Eunuchi sicut virgines deputantur ad cultum deæ Vethæ. pte.
 4. fo. 338. C.
 Eunuchos tradit Hebræi vocari hos quos à seculi actionib' alie-
 ni oñi & lectioni vacabant, & vxores non causa libidinis, sed
 suscipiendæ prolis habebant. parte. 2. fo. 212. F.
 Eunuchi qui sunt castrati per abscisionem mēbrorum genitaliū
 sunt cõiter male gratiosi in facie. parte. 4. fo. 294. H.
 Eunuchi Pharaonis & ministri scilicet pincerna & pistor, accusa-
 ti fuerunt, ppter infidelitatem (licet Hebræi aliter dicant) quæ spe
 contingit in officijs in curijs regum. parte. 1. fo. 105. G.
 Euphrates fluius Mesopotamie gemmarum fertilis &c. parte
 3. fo. 413. A. Item parte. 1. fo. 37. A.
 Europa (in qua est Roma) dicitur populata fuisse à filijs Iaphet.
 parte. 4. fo. 199. D.
 Eurus. i. Boreas ventus. parte. 6. fo. 206. E.
 Eusebius Casareus Palestinæ episcopus. Itè alius Eusebi' qui fuit
 nazione Sardus & Vercellenis &c. parte. 3. folio. 3. F. Item par-
 te. 2. folio. 2. H.
 Eutices hæresarcha dixit qd ex verbo & carne facta est vna natu-
 ra, sicut & vna persona. Et vnde sumptit errandi occasionem.
 Et improbatur. parte. 5. fo. 187. G. Item parte. 6. fo. 253. B. C.
 Euticiani qui dicunt vnam tantum in Christo operationem, vnam
 voluntatem confutantur. parte. 5. fo. 116. D.
 Aeuum est mensura incorruptibilium, propter quod ante ipm Aeu
 nõ est alia mensura, nisi ternitas. pte. 3. fo. 387. A. Et fo. 427. A.
 Aeuum est quasi medium inter æternitatem & tempus, propter
 quod aliquando ponitur pro tempore, aliquando pro æter-
 nitate, eo qd mediū pncipat cū vtroq; extremo. pte. 3. fo. 388. C.
 Exactio & postulatio quomodo differunt parte. 2. fo. 293. C.
 Exactioes indebitas si quādo potentes huius seculi relaxant ad
 consilium

Exc

Exem

consilium boni prædicatoris, postea tamè cupiditate ducti re-
 ponunt eas in parte vel in toto, vel adinueniunt alias tantas vel
 maiores &c. parte. 4. fo. 158. H.
 Exaudire volentis modus est auribus attendere ad vocem depre-
 cantis. parte. 3. fol. 283. D.
 Excellentia diuina non videtur à viatoribus in seipsa, sed p suos
 effectus cognoscitur. parte. 3. fo. 430. H. Et fo. 380. D. Item parte. 1.
 fol. 203. D.
 Excellentia diuine virtutis maximè in trib' relucet, scilicet in mudi crea-
 tione, gubernatione, in beatorum pmiatione, & in punitione ma-
 lorū in hoib' & demonib'. parte. 3. fo. 77. C. D.
 Excellentia dei est nobis incomprehensibilis, & cõsequenter inenar-
 rabilis. parte. 3. fo. 432. D.
 Excella periculosa stant, & citius corrumpunt. pte. 4. fo. 299. E.
 Excella duplici modo dicuntur. Erant enim aliqua excella vbi
 collebantur idola. Alia erant excella in quibus offerebatur deo
 sacrificia. parte. 2. fo. 223. G.
 Excelsus epulatiõis & potatiõis causat cõtate intellectus, sicut ecõ
 trabrio astinentia clarificat & habetur exemplum de Daniele &
 focis suis. parte. 4. fo. 52. E. Et fo. 295. C. D.
 Excelsus gloriandi est duplex. Primò quādo quis gloriatur de quo nõ
 debet. Scd' d' nõ quando eius gloriatur in q nõ debet, bonum
 opus sibi attribuendo. parte. 6. fol. 73. G. H.
 Excludit dicitio addita vni personæ in diuinis respectu termini
 essentialis, non excludit aliam. parte. 5. fol. 206. D. Et fo. 40. D.
 Item parte. 6. fo. 237. G.
 Excludores dicunt quā artifices argentarij. pte. 6. fo. 10. A.
 Nullum excludit lex diuina etiam extraneam à cultu dei, & ab his
 quæ pertinent ad animæ salutem. Sed in temporalibus quantū
 ad ea quæ pertinebant ad regimen populi non omnes admitte-
 bantur. parte. 1. fo. 357. G.
 Excommunicatiõis sententias suspensionis aut interdici indiscr-
 etè fulminantes, quibus comparantur. parte. 5. fo. 71. D.
 Excommunicatio significatur gladium. parte. 3. fo. 80. H.
 Excudi dicitur qd in saxo cõditur vel formatur. parte. 1. fo. 300. C.
 Excusationis maximum vitium est qui peccata sua per alios niti-
 tur excusare, vt per diabolum vel per necessitatem stellarū. par-
 te. 3. fo. 193. B.
 Excusantes peccata sua compant heritio, & quare. pte. 4. fo. 63. A.
 Prona est ad excusationem sui humana peruersitas, & qd meritò su-
 stinet, sibi iniuste videtur sustinere. parte. 4. fo. 114. B.
 Ex Aegypto vocaui filium &c. Vnde hoc sumptum sit, & euang-
 elio insertum. parte. 1. fo. 308. A.
 Exemplum patrum sunt linea extensa sup. r animam iusti, ne circa
 vel vltra eat. parte. 3. fo. 70. E.
 Exemplum malum in conuersatione huius vite, dicitur lepra in
 pelle. parte. 1. fo. 238. B.
 Exemplis mutuis oēs sancti vicissim suis virtutibus se incitat, dñ
 alter miratur in altero quod non habet in seipso, vnde superio-
 res sibi inuicem arbitratres. parte. 4. fo. 215. F.
 Exempla bonorum & malorum operum, quomodo & quare sūt
 a nobis consideranda. parte. 1. fo. 226. B.
 Exempla bonorū multū cõfortat, & nota & quare. pte. 4. fo. 161. E.
 Quam prauorum acta non sint ponenda in exemplum iustorū,
 nec in figura, nec in metaphora. parte. 4. fo. 227. A.
 Exempla doctorum quantum iuuant notat &c. parte. 2. fo. 252. C.
 In exemplum debet pertrahi qui cunctis passionibus mortuis spi-
 ritualiter viuunt, cuius intentioni corpus nec omnino per imbe-
 cilitatem, nec valde per cõtumeliam refragatur. parte. 1. fo. 252. E.
 Exempla sunt aliorum ruina. Nam mea res agit, paries cum p-
 ximus ardet. parte. 4. fo. 248. E.
 Exemplis agendum est post exhortationem verborum. parte. 3. fo.
 110. 276. A.
 Exemplo suæ actionis qui corda innocentium corrumpunt testis
 culi demõnis dicuntur, & quare parte. 3. fol. 77. F.
 Exemplum vite comparatur femini triplici in terra fato. parte
 5. fol. 97. H.
 Exempla malorum qui considerat, minus se percussum qd mere-
 batur agnoscat. parte. 3. fo. 63. A.
 Exempla iniquorum conuersorum ad deum sunt carbones, &
 quare sic dicuntur. parte. 3. fo. 276. A.
 Exemplum de inuidio & cupido: vbi inuidus cupiebat, sibi vnus
 oculum erui &c. parte. 1. fo. 42. F.
 Per exempla diuine virtutis (cuius nullus potest resistere) declara-
 tur quomodo sit deo promptè obediendū. parte. 3. fo. 123. H.
 Exempla in reprobatis & delectis ostendunt qualiter diuina prou-
 dentia est primum principium salutis hominum tamen cor-
 poralibus qd in spiritualibus. parte. 3. fo. 121. C.

Exempla posita in libro sapientie incipiunt ab Adam tanq; à pri-
 ori, & terminantur in patribus excuntibus de Aegypto. parte
 3. fo. 368. C.
 Exempla Iesu Syrach incipiunt ab Enoc & pcedunt ad Simonē
 filium Oniæ. parte. 3. fo. 368. C.
 Exempla describuntur illorum septem, qui bene se habuerunt p
 sapientiam diuinam. scilicet Noe Loth Abraham Iacob Ioseph Moy-
 ses. Et per oppositum illorum qui male habuerunt circa hanc
 sapientiam fuerunt. scilicet Cain & multi alij. parte. 3. fo. 376. G. H. Et fo-
 377. B. C. D.
 Exemplū de quodā nomine Copresq; non debemus altiora quæ
 rere. parte. 3. fo. 395. B.
 Exemplum pulchritudinis spiritualis & honestatis exterioris, est
 mulier non discursiua de domo in domū. parte. 3. fo. 415. F.
 Exempla ponuntur coporalia, ad exprimendum augmentum do-
 norum spiritualium qd est excellentius augmento coporalis:
 & ponitur comparatio amoris matris ad filij. pte. 3. fo. 412. D.
 Exemplum in moralibus magis mouet qd verbum, & est efficacis-
 or modus ad inducendum alios aliquid agendū. pte. 6. fo. 89. G.
 Exemplar imitationis verum est filius dei, & hoc imitatur primò
 angeli: scd' creaturæ, sed quia hoc exemplar deitatis à nobis est
 inuisibile, factus est homo, vt nobis hominib' humanum præ-
 beret exemplar visibile: qd primò prælati ecclesie præponitur
 imitandum, scd' prælati Christi exemplo in forma præponit-
 tur Christianis fidelibus in exemplū. parte. 6. fo. 48. G. H.
 Exequitur qd iustū est in iustis qui ad defensionem iustitiæ nõ vir-
 tutis amulatione, sed amorem præmij temporalis exitatur, & iu-
 sticiã quæ præterit vendere non veretur. parte. 1. fo. 349. E.
 Exequi iustum iuste, est in assertioni iusticiæ ipsam iniusticiam quæ
 rere. parte. 1. fo. 349. E.
 Exequiarū pompæ, sepulture diligentia, monumentorum opulē-
 tentia constructio, quomodo & cui pfitur. parte. 6. fo. 111. F.
 Exequiū fidelium dum peraguntur decantatur psalmus. Te decet
 &c. & quare. parte. 3. fo. 174. E.
 Exequias defunctorum peragendo celebrantur dies septimus &
 & tertius, & quare. parte. 1. fo. 122. B.
 Exercere si quid bonum robustūq; incipimus, non debemus cito
 offendere, simplex quoc; & innocuum non debet nudari suo Exer-
 velamine. parte. 1. fo. 348. A. B.
 Exercitatio corporis modica in viris perfectis in rebus ad deuoti-
 onem excitantibus tantū operat, sicut talium magna exercita-
 tio in minus deuotis. parte. 1. fo. 354. G.
 Exercitium deuotæ orationis est ars sagittandi spiritualis &c.
 parte. 2. fo. 97. H.
 Exercitium studij primò viguit in Aegypto, & ibi primò gens
 sacerdotum vacare concessa est. parte. 3. fo. 243. C.
 Exercitus filiorum Israel diuisus est in tres partes, inæquales tamē
 parte. 2. fo. 55. C.
 Exercitus nõ debet cõmittere bellū sine principis voluntate; quod
 probatur exemplo Romanorū. parte. 2. fo. 302. H.
 Exercitus Iudæorum ad aquatum in deserto & in loco sicco fuit
 sexcenta milia absq; mulieribus & paruulis & peccoribus. parte
 2. fo. 198. G.
 Exercitus Sennacherib, sicut stipula ante faciem venti quæ stare
 non potest sic perij, tita qd angelus domini vna nocte interfecit
 ibi centū octoginta quinq; milia. parte. 3. fo. 209. C. D. Item par-
 te. 2. fo. 179. G. H. Item pte. 4. fo. 201. D. & fo. 57. G.
 Exiliū. est mors ciuilis. parte. 2. fo. 111. F. Vide etiam in Mors
 Exire à malis seculi & vniuersæ vanitati renūciare, est primis gra-
 d' ascēdēdi ad cælestē tēplū. parte. 3. fo. 275. F.
 Exitus de Aegypto duobus modis, vno nõ cū de errorum tene-
 bris & de terrena conuersatione ad spiritualia instituta quæ cõ-
 uertitur, alio modo cū anima relinquit huius mundi tenebras
 & trāssit ad aliud seculū &c. parte. 1. fo. 320. B. Et fo. 321. F.
 Exitus electorū ad gloriã fuit figurat' in exitu filiorū Itrael de Ae-
 gypto deū laudantiū quādo deposita oī peccalitate trāsserunt
 ad cglū in anima & corpore gloriosè. pte. 4. fo. 58. A. B.
 Exodus quare sic dicitur: cū in principio nõ de exitu, sed de in-
 gressu filiorum Israel agatur. parte. 1. fo. 213. F. H.
 Exodus excellit in pentatheuco, in quo penē oīa sacramēta qbus
 ecclesia instruitur figurat' exprimuntur. parte. 1. folio. 122. F.
 & fo. 213. E.
 Exorcismi modos excogitauit Salomon, & docuit quib' immū-
 di spiritus expulsi nõ audebāt ad homines reueri. parte. 6. fol.
 197. B. Item parte. 2. fo. 81. B.
 Expectatio futuræ felicitatis in pñenti vita est frivola duplici de-
 causa. Sed q sit vera expectatio ostenditur. pte. 3. fo. 22. D.
 Expediens est quod sine impedimento fieri potest. Non expediēs
 h

Exi

Exo

Exp

autem quod prestat impedimentum ad consecutionem finis...
Expensas decem solidorum pro Christo multum grauius portat...
Experimentum proprii fragilitatis mouet homo ad magis addiscendum...

Et folio 180. B. Item par. 3. fo. 275. B. Itē par. 4. fo. 20. B. C. D.
Ezechias post liberationem mirabilem ab exercitu Sennacherib...
Ezechias qui tempore Osee regnavit...
Ezechias misit magnas pecunias regi Assyriorum...

FABER EST NOMEN GENERALE & specificatur per additamta...
Faber ferrarius... faber lignarius...
Faber si idolo sicut dedit figuram...
Faber generaliter dicuntur artifices...

Fac Fabule ludgorum de tempore messie venturi in suo Thalmud...
Facere parua bona cum charitate sine scientia predicandi...
Facere malum coram deo & discedere a conspectu dei...
Facere idolum & facere similitudinem...
Faciamus hominem dicit deus in plurali...

esse a deo... parte. 1. fo. 351. F.
Falsus est qui non in eodem sensu dicta intelligit...
Falsum seu falsitas non reuelatur a deo...
Fama est minus bonum quam sit bona vita...
Fama eorum qui foris sunt licet parum sapiant...
Fames mentis est silentium verbi dei...
Familia patriarcharum & prophetarum multa est...
Familiaritas quam deus ostendit filiis israel...
Fallendi voluntas omnis an pro mendacio putanda sit...

tum ad concupiscentiam flectat temporalium. pte. 3. fo. 101. F.

Feb Febrius Grece, seruo Latine: quando hec passio facit tremere, natusque est humanus. parte. 3. fo. 31. A.

Febriantibus naturale est incipiente sanitate lassare, & molestiam aegritudinis sentire. parte. 5. fo. 31. A. & fo. 138. B.

Februarius est acerrimus in frigore hyemis. parte. 4. fo. 406. E.

Fed Fedus amicitiae quando fiebat olim, occidebatur vnum animal vel plura, in signum quod illi qui percutiebant fedus adiuuicem essent digni morte, si vellent contra fedus venire. parte. 2. fol. 260. F. Item parte. 1. fo. 65. G.

Fedus nullo modo cum vicij & viciorum autore ferendum est, licet pacem promittat, & prosperitatem simulent. pt. 4. fo. 444. A.

Fel Felicitas hanc habet in Christo duplicem esse personam, sicut etiam dicit Nestorius. parte. 6. fo. 264. E.

Felicitas hominis solum est in dei visione & fruitione, quae omni no erit perfecta in resurrectione. parte. 3. fo. 34. C.

Felicitas vera in solo deo consistit obiectiue: formaliter autem in eius clara visione & fruitione: dispositiue vero in merito operum. parte. 3. fo. 349. B.

Felicitatem describens Aristoteles & conditiones eiusdem, an in aliquo deitauerit. parte. 5. fo. 191. G.

Felicitas hominis seu vitium finis non habetur in praesenti vita parte. 3. fo. 21. C.

Felicitatis expectatio in praesenti vita friuola est, duplici de causa. parte. 3. fo. 21. D.

Felicitas in praesenti consistit principaliter in bonis animae interioribus. parte. 3. fo. 136. D. & fo. 137. A.

Felicitas cuiuslibet beati sicut augetur ex societate aliorum bonorum, sic & poena cuiuslibet damnati ex societate aliorum, & maxime quando fuit fautor ipsorum. parte. 3. fo. 45. C.

Felicitas quae potest haberi in praesenti, principaliter consistit in bonis animae interioribus, secundario vero seu accidentaliter in bonis exterioribus. parte. 3. fo. 254. G. H.

Felicitas temporalis describitur quatuor ad longam vitam, honores, diuitias, multitudinem proles & propinquorum, & securitatem pacis, & fecunditatem animalium, & iocunditatem proles & amicum. pte. 3. fo. 43. H.

Felicitatem terrenam omnes qui in ecclesia quaerunt ad dominum, ad Hirmaelem pertinent. parte. 6. fo. 85. B.

Qui oculo fidei caret, delectatur felicitate in piorum. parte. 3. fo. 138. D. Interi.

Felicitas mundana equo assimilatur, quae vehit hoies: & dum nimis pperat, cadit vt equus, & sefforem pdit. pte. 3. fo. 131. A.

Felicitas malorum est fouea, & quare labor bonorum flagellum patris. pte. 3. fo. 328. F.

Felicitatis magnae est, ad praesens misericordiam non mereri. parte. 4. fo. 223. F.

Felicitas aeterna quae nullo modo pertinet ad bruta animalia, sed solum ad intellectualem & rationalem creaturam, & quae non consistat in delectationibus corporalibus ciborum & venereorum, sicut Saraceni bestiales expectant, & quidam Iudaeorum, sicut scriptura veteris legis. parte. 1. fo. 27. D. Item parte. 3. fo. 241. C.

Felicitas hominis a philosophis variè tradita est. parte. 3. fo. 341. H. & fo. 342. C. D.

Felices pueri dicuntur, non quod exercent actus virtutum (in quibus consistit felicitas) sed quia habent ad hoc bonam dispositionem. parte. 5. fo. 18. C. D.

Felices esse homines posuerunt multi philosophi tunc, quando in eius mente describitur totus orbis scientiam perfectam: sed hoc excludit Salomon & cetera. parte. 3. fo. 342. C. D.

Infelicitissimum infortunij genus est, fuisse felicem. parte. 4. folio. 255. G.

Felix papa instituit festiuitatem dedicationis ecclesiae celebrari per singulos annos. In dedicatione vero ecclesiae episcopus circumit ecclesiam dedicanda exterius & interiùs & cetera. pte. 6. fo. 255. H.

Femella non poterat immolari in sacrificio pascalii, & quare: tunc in aliquibus hostijs pacificis & pro peccato bene immolabatur femellae. parte. 1. fo. 46. F. & fo. 150. H. & fo. 151. C.

Femina, vota nulla quae abstinentiae causa vult, reddat, nisi vir permittat. parte. 1. fo. 318. A.

Fem Feminae formati dicuntur in vtero octogesimo die: eundem numerum ad impletionem purificationis earum quae semen suscipiunt, praecipit Moyses. parte. 1. fo. 235. F.

Feminarum in conceptu hec est natura: vt qualem conspexerint siue mente conceperint in extremo voluptatis actu quo concipiunt, sobolem talem procreent: & de hoc experientia. parte. 3. fo. 93. B. G.

Femina non prohibetur secundum Hebraicam veritatem, quin nubant quibuscumque voluerint de genere Israelitico, nisi tantum foeminae, quae hereditatem habent. Illis quoque huiusmodi: & istis tunc praecipit quod alieni de cognatione patris sui nubant. parte. 1. fo. 328. C.

Foemina non conceditur sacerdotum, nec doctrina in ecclesia, ne induantur veste virili. parte. 1. fo. 355. E. H.

Foeminae viris subditas & penes famulas, lex voluit esse vxores. parte. 1. fo. 356. B. E.

Nullus sanctorum nisi raro foeminae genuisse narratur. parte. 3. folio. 344. B. Item parte. 1. fo. 293. G.

Foeminae quare sequebantur Christum & apostolos. parte. 6. fo. 45. E. 1

Foeminae quae ad operiendam corpis vel carnis turpitudinem sunt, illam castimoniam portionem quae a copula coniugali cohibet, proprie designant. parte. 1. fo. 192. A.

Foeminalibus lineis ideo femina vel femora velantur, quia causas huius rei, quomodo de paruo semine & foedissimis inijs, tanta vel hominum vel diuersa rerum pulchritudo nascatur, nobis esse obuoluta, & humanis oculis non patere, necessario consuetudinem est. parte. 1. fo. 242. B.

Foeminalibus lineis vsque ad genua verda celantur: quorum superior pars sub ymbilico vehementer attingit. p. 1. fo. 227. F. & fo. 228. B.

Foeminalibus ego non vestio, nec impono alicui necessitatem, qui vult esse sacerdos, ipse se vestiat. Hec Ieronimus. parte. 1. folio. 242. B.

Foemineus genitio duplo multat: habet enim tota Adae maledictione & addit ei: in dolore paries filios tuos. parte. 1. fo. 235. F.

Femoratum vsu quis inuenit. parte. 1. fo. 56. G. Item parte. 1. fo. 265. F.

Femoris nudatio sequitur ebrietatem, sicut libido fatietatem. parte. 1. fo. 56. E.

Fenestra arcae Noe qualis, & an vna vel plures fuerunt. parte. 1. Fen folio. 51. D.

De fenestra qui perspicit per cancellos, ipse quidem quae foris aluntur penes considerare sufficit: nec tamen ipsum qui foris sunt intra degentem aspiciunt. parte. 3. fo. 316. B.

Foenum & olus cito desiccantur, & quare. parte. 3. fo. 136. G.

Foenum nascendo habet virorem, crescendo decorem, deinde florem, tandem ardore solis siccatur redigitur in puluerem. parte. 4. fo. 7. E.

Ferè haec dictio quando & quare in numeris apponitur. parte. 6. Fer folio. 165. D.

Ferebatur haec dictio cum dicitur: Spiritus domini ferebatur: non debet intelligi aliquid in spiritu domini passiuè, quia verbum in Hebraico in hoc loco est mere actiuum, & huius exquisita de claratio. parte. 1. fo. 30. G. H.

Fermentum exponitur nunc in bonum, nunc in malum. parte. 5. fo. 51. G. & folio. 45. H. & folio. 161. D. Item clarus parte. 6. folio 40. B. & fo. 86. F.

Fermentum & mel ab omni oblatione excluduntur. parte. 1. fo. 110. 217. G. H.

Fermentum duo habet, saporè & corruptione: p. primam doctrina sacra, per secundum peccatum notatur. parte. 6. folio. 40. B. C.

Ferraria arte quis adiuuicem primus. parte. 1. fo. 46. F.

Ferraria arte exercuit crudelitatem bellorum Tubalcain. parte. 1. fo. 46. E. Interi.

Ferru vt aut erugit ex humore cemeti & lapidum. p. 4. fo. 44. A.

Ferum primò positum cum dicitur in Ieremia, Nunquid fex de rabitur ferrum ferro ab aquilone, secundum Rab. Sa. significat regem Aegypti: per ferru secundum positu rex Babylonis. parte. 4. fo. 133. G.

Ferilitas terrae promissionis vnde dependet. parte. 1. folio. 343. G. & fol. 344. D. E. G.

Ferilitas contingit & impeditur ex duobus. s. bona cultura ipsius terrae, & defectu culturae. Item ex bona & conuenienti messione segetum & inepta. parte. 1. fo. 107. D.

Festinare debemus ingredi requiem caelestem, de qua debemus esse felici, quae festinatio est per fidem & dilectionem operantem. parte. 6. fo. 140. H.

Festiuitas luminum apud Hebraeos celebris, vnde & quando obseruari instituta est, & quare sic dicitur. parte. 4. fo. 439. A. B.

Festiuitates tres praecipue in veteri lege in quibus praecipit fuit, vt nemo vacet in conspectu domini appareret. parte. 3. fo. 261. E. Item parte. 2. fo. 233. D. Item parte. 1. fo. 172. G. H. & horum rationalis & figuralis. fo. 316. C. D. E. & fo. 348. F.

Solus dominus est cui festiuitas debetur. parte. 3. fo. 194. E.

Festiuitatem qua iter vniuersique ex factis suis deo parare possunt. parte. 1. fo. 315. A.

Festiuitas diebus cum post orationem, lectionem psalmodum suam, completa, carmen recitamus, pauperum peregrinorum misericordiam

minisse debemus. parte. 2. fo. 262. E.

Festiuitas magna est deo salus humana. parte. 1. fo. 314. F.

Festiuitas in Ierusalem & fabbarum cessauit in Iudaeis quasi per sex annos. parte. 4. fo. 186. D.

Festiuitas oritur deo patri per singulos fideles, per singulos qui conuertuntur ad deum, & in fide proficiunt: laetificat eum impudicus si sit castus, & iniustus cum iustitia colit. parte. 1. fo. 314. F.

Festum agit Christus qui pro salute nostra sanguine sudic, cum videt prodesse quod se humiliavit, factus obediens vsque ad mortem. parte. 1. fo. 314. F.

Festum agit spiritus sanctus, cum in his qui conuertuntur videt sibi templum preparari. Ibidem.

Festum habent angeli, & quando. Ibidem.

Per festa solennia, oblationes & sacrificia ordinatur homo ad deum. parte. 1. fo. 314. H.

Festum neomeniae quando & quare peragebatur, & quae sacrificia tunc offerebantur. parte. 1. fo. 315. D.

Festum tabernaculorum siue cultus illius festiuitatis prout Iudaei celebrabant, cessauit a tempore publicationis euangelij, & est in cultum spirituale mutatus. Quare autem ista festiuitas fiebat & quid David figurabat, vide parte. 4. fo. 422. C.

Festum tabernaculorum, in Tabernaculorum festum.

Festum tubarum, in Tubarum festum.

Festum coetus vel collectae quando celebrabatur, & quare sic dicitur. parte. 1. fo. 256. D. & declaratio ibidem. E. F. G. & fo. 316. G. & fo. 317. B. D. & fo. 349. A.

Festum purgationis siue expiationis totum populum tangens duplici de causa celebrabatur & cetera. parte. 1. fo. 241. G. & fo. 255. H.

Festa veteris Testamenti quaedam erant celebranda cum gaudio & leticia, & quae quando & cetera. Quaedam non cum gaudio corporali, vt illius temporibus ad deum uerteretur. parte. 3. fo. 207. B.

Festa aliqua in Veteri testamento fuerunt annuatim ordinata ad beneficia diuina recolenda & cetera, sic etiam in nouo testamento & cetera. parte. 3. fo. 194. G.

Festum Pascae intrinsecus domini dicitur, quia tunc filij Israel recesserunt de Aegypto, vt transirent ad terram promissionis. Et quia dominus illa non detrahens per Aegyptum percussit Aegyptios, & saluauit Hebraeos. parte. 1. fo. 149. C. D. & fo. 255. C.

Festa tria solennia fuerunt apud Hebraeos. s. Pasche, Penthecostes, & Tabernaculorum, & quid figurauerunt. parte. 1. fo. 172. G. H.

Festa tria principalia apud Hebraeos fuerunt figura trium festorum principalium in nouo testamento. s. Pasche, Penthecostes, & omnium sanctorum. parte. 1. fo. 173. D.

Festum Penthecostes celebrabat in memoria beneficii legis datae, quae fuit die quinquagesimo data ab egressu de Aegypto, die egressus ex Aegypto. parte. 1. fo. 255. D. G.

Festum Penthecostes Iudaei nec secundum litteram nec secundum spiritum celebrant, qui nec dies secundum legem numerant. parte. 1. fo. 255. E.

Festa Iudaeorum septem quid figurauerunt. parte. 1. fo. 254. H.

Festa inepta quae plati faciunt, & clerici praebant de bonis ecclesiae, quae deberent pauperibus dare, vel potius vt sua redderent illa festa dico significantur per solennitatem neomeniae & fabbarum, quod minus vult facere cessare. parte. 4. fo. 335. H.

Fet Fetor interiorabilis & iextigibilis signis est in inferno. parte. 4. fo. 58. A.

Fetus concepti dicuntur viciu contrahere seminis, vt leprosi & elephantici si ex semine mestratae nascantur & cetera. parte. 4. fo. 236. F.

Fetus ante diem octauu nati sunt nimis molles & imperfecti: & ideo ante octauu diem non debebat offerri dicitur. parte. 1. fo. 254. F.

Fetus cum matre immolari prohibetur. parte. 1. fo. 254. F.

Fetus vernus melior est. parte. 1. fo. 93. B.

Fia Fiat vbi solum dicitur in operibus sex dierum, & non exprimitur materia, non debet intelligi fieri talia ex materia praecite, sed in sua propria specie totaliter ex nihilo per creationem produci. parte. 1. fo. 31. C.

Fiat terra, & facta est. Fiat aqua seu abyssus, & factus est, quae sic non dicitur est sicut dicitur de luce & de firmamento & cetera. parte. 1. fo. 30. C.

Fiant luminaria magna quomodo exponitur, & quid per luminaria intelligitur. parte. 1. fo. 26. C.

Fid Fidelis dum venit ad aetate adultam, tunc debet regnum suum incipere, bene regendo motus animae. parte. 3. folio. 120. H. & fo. 121. D.

Fideles quo gratia spiritus sancti magis intus replentur, eo latius foris bonorum operum gressus multiplicat, atque iter magnos ecclesiae rectores culmen sortiuntur honoris. parte. 3. fo. 326. F.

Fidelis existens in afflictione spirituali, a deo petens liberari, dicat psalmum & cetera. parte. 3. fo. 120. F. & fo. 122. H. & fo. 123. G.

Fidelis quilibet cognoscens reuelationem dei, vel conuersura p. b. b. ali quod graue peccatum, a deo sibi remissum, confiteri bonis

ratè. parte. 3. fo. 124. H. & fo. 125. F.

Fidelis quilibet postulans de peccatis liberari, dicat psalmum & cetera. parte. 3. fo. 125. H.

Fidelis existens in afflictione temporalis pro peccatis suis, & sustinens eam patienter, confidensque de misericordia diuina implo rando eam, dicat psalmum & cetera. parte. 3. fo. 141. F.

Fidelis deuotus qui hanc vitam considerat esse captiuitatem, & suspirat ad ciuitatem caelestem, congruit illi dicere psalmum & cetera. parte. 3. fo. 145. D. & fo. 147. B.

Fidelis in magna afflictione positus mentis vel corporis, vel vtroque modo qui tamen patienter sustinet, pristina beneficia recolens & cetera se disponens ad alia in futuro recipienda, de illo potest exponi psalmus & cetera. parte. 3. fo. 148. G.

Fidelis quilibet in angustia existens, qui per preces suas liberari meretur, & persecutores suos puniri, de illo potest moraliter exponi psalmus & cetera. parte. 3. fo. 168. A.

Fidelis positus in afflictione corporali ab hominibus excitata, vel spirituali a demonibus, qui pro sua liberatione orat deum deuote, allegans primò decem annos exauditionis diuinae, & secundo suam indigentiam & cetera de illo potest exponi moraliter psalmus & cetera. parte. 3. fo. 214. C.

Fidelis existens in magna tribulatione, qui coram deo narrat pericula sibi imminuentia, petens velociter liberari, & promittens fideliter regitari: de illo exponitur moraliter psalmus & cetera. parte. 3. fo. 185. H.

Fidelis sperans in domino spe formata charitate, illi congruit psalmus & cetera moraliter expositus. parte. 3. fo. 223. H. & fo. 224. H.

Fidelis poenitens qui peccauit alterius deceptione, sua ignorantiam confiteatur humiliter, congruitque sibi dicere psalmum & cetera. parte. 3. fo. 238. H. & fo. 259. B.

Fideli quilibet impositum est iudicium discretionis super proprias cogitationes, locutiones, & operationes & cetera. parte. 3. fo. 231. F.

Fidelis quilibet iudicium disculsiu singulare in se exerceat, propriam conscientiam discutiendo & cetera, & quare hoc. parte. 3. fo. 232. D.

Fidelis habita victoria de hoste visibili seu inuisibili, sicut est spiritus malignus surgat ad laudem dei dicens & cetera. parte. 3. fo. 299. D. & fo. 300. F.

Fideles quid diu peregrinantur, auferre debent a corde suo phantasmata quae se cogitationibus ingerunt, velut talis aut talis sit deus qualis non est, donec absumatur omne mendacium. parte. 2. folio. 30. F.

Fideles degentes in terra, vbi totillebrae, inde maior est eis corpora. parte. 3. fo. 235. A.

Fideles carnis suae lasciuam castigantes, munera accipiunt, & fructus bonorum operum, oleo misericordiae pinguisimos, compassione proximi feruere faciunt. parte. 2. fo. 204. B.

Fideles illis virtutum operibus deseruiant, quibus intuentes proximis a fluctibus perturbationis & concupiscentiae mundialis ereptos, ad tranquillitatem & pacem vitae spiritualis introducant. parte. 2. fo. 256. F.

Fidelium conuersione inducti saepe qui foris sunt, eisdem desiderant sociari, & eorum exemplis ad melius informari, vt & sibi consulant & proximorum saluti. parte. 1. fo. 76. E.

Fidelibus non satis est dona virtutum percipere, nisi studeant pro commissis poenitere. parte. 1. fo. 370. B.

Fideles generalem conuersionem singulari mentis puritate transcendentes, motes & colles dicuntur, in quibus Christus fallit, & non manet & cetera. parte. 3. fo. 358. C.

Fideles populi parietes sunt templi mystice, quibus vniuersa ecclesia consistit & cetera. parte. 2. fo. 135. A.

Fidelium veteris Testamenti & noui diuersitas in perfectione, & per quid significantur. parte. 2. fo. 135. E. F.

Fidelibus qui per gratiam alluuntur est & additus, eicere debet oem viciorum immunditiam, & de hoc figura. parte. 2. fo. 208. F.

Fideles de gentibus relicto patrum errore, ad Christum conuertuntur, baptismo abluunt, Christum relinunt, a Christo Christianismo men & regiam dignitatem accipiunt, & de hoc figura. parte. 2. fo. 225. A.

Fideles omni tempore viuere debent in azymis sinceritatis & veritatis, & significantur per eos qui fecerunt solennitatem azymorum septem diebus in leticia. parte. 2. fo. 249. D.

Fideles domini significat grex, & etiam solent appellari pisces. parte. 2. fo. 256. F.

Fidelium ad salutem properantium duae sunt species. Vna eorum qui promissionem caelestium cupiditate succens, summo studio nituntur benedictionem capere, & effici in parte sortis sanctorum. Alia eorum, qui & intendunt ad salutem, non tam amore benedictionum vel promissionum, quae ne eant in gehennam

midij &c. parte. 1. fo. 14. A.
 Fideles triplices & triplici modo cōcurrerūt tēpore aduēt⁹ Christi, parte. 3. folio. 12. F.
 Fidelium gradus in ecclesia fuerūt trinitate & post incarnationem, scilicet coniugatorū, cōtinētium, & rectorū, & p quos significatur, parte. 1. fo. 179. B.
 Fidelium tres sunt gradus, in primis duobus gradibus dicuntur agni, in tertio oues, parte. 5. fo. 243. D.
 Fidelium cetus intelligitur p fructum, parte. 3. fo. 69. D.
 Fideles singuli de virga Aaron qui est Christus, germinantur in quadruplici differētia, & hoc dupliciter, scilicet pfectum momentum, & secundum quatuor ætates, parte. 1. fo. 292. G.
 Fidelis cum ad aquam baptisimi venit, nō vitra disciplinē diabole, nō astrologice, nō magice, vel illius doctrinē aquam q̄ cōtra dei p̄tē sit, bibit fidelis, parte. 1. fo. 300. F.
 Fidelium vniuersitas ppter integritatem fidei virgines nominatur, parte. 5. fo. 76. H.
 Fidelis Christianus fideliter dicens: Pater noster qui es in celis &c. significatur p Abiam, parte. 2. fo. 223. D.
 Fidelis est deus, dans homini qd̄ promissit, fidelis est homo, credens promittenti, ex promissio verō deus est nobis debitor, parte. 3. fo. 130. B.
 Fidelium psecutor & tyrannus, significatur p Herodē incarcera-tem Petrum, parte. 6. fo. 188. H.
 Fideles quibus magnas psecutiones passi sunt, & quasi videbantur desicere vt datur exemplum de multis, tamē sunt referuati cōstan-tes, & hoc diuina virtute, & non humana, parte. 3. folio. 265. H. & fo. 266. C.
 Fideles minores gregum, & maiores nomine armatorum designantur, parte. 3. fo. 165. C.
 Fideles nomine vinearum in sacra scriptura designantur, parte. 4. folio. 152. C.
 Fideles quare Christo adherere debēt p fidē, ponuntur quatuor rationes, parte. 5. fo. 230. C.
 Fideles possident dominū per fidē & dilectionē, & deus possidet eos p gratiā: & ideo sicut fideles sunt p̄ dei, ita & deus est pars eorū, parte. 4. fo. 175. F.
 Fideles aliqui adherēt Christo sola fide, non p charitatē operantem: & tales abdicentur p condemnationis, sententiā: alij adherēt sibi p fidē & operationē charitatis: & isti faciunt fructum, parte. 5. fo. 230. B. C.
 Fideles nō phibentur sub principibus infidelibus constituti com- parere coram eis, sed prohibentur, ne volūtariē recurrant ad iudices infideles in negocijs quę determinari possunt per fideles, parte. 6. fo. 40. H.
 Fidelis cum infideli velle cōuersio nō debet cōtrahere nec cohabitare, parte. 6. fo. 43. C.
 Fideles ab infidelibus separari debēt multiplici ratione, parte. 6. folio. 69. C.
 Fideles erga infideles tria debent agere, ibidem. D.
 Fideles in Christo regenerati per baptismum, facti sunt mēbra Christi, parte. 6. fo. 62. H.
 Fideles debēt obedire spiritui, & non carni, parte. 6. fo. 18. G.
 Fideles ante destructionē ciuitatis Ierusalem, admoniti fuerūt p angulum vt fugerent ī regnum Agrippę vitra Iordanem, parte. 5. folio. 74. C.
 Fideles permittet domin⁹ tēpore Antichristi tribulari, ppter peccata quę abundabunt, vt purgetur ab illis peccatis quę maximē illo tempore abundabunt, parte. 4. fo. 151. D.
 Fideles quantumcūq; opprimantur tempore Antichristi: tamen aliqui permancbunt in fide stabiles vsq; ad finem mundi, parte. 5. folio. 75. C.
 Fidelitas dei an consistat in tēperamēto iusticię & misericordię, an in hoc, quia dat homini quod promissit, parte. 3. fo. 131. F. G.
 Fidelitas primo habēda est ad deum, vt homo impleat quōd ei promissit, secundo habēda est ad proximū, vt sibi non agat cōtrarium, parte. 1. fo. 38. D.
 Fidelitas in secreti cōseruatiōe custos est amicitię, parte. 3. fo. 416. D.
 Fidelius nō est leuiter, sed cum magno pondere faciēda & quare, parte. 3. fo. 418. C.
 Fides quid est, & quomodo differt ab opinione, suspiciōe & dubitatione, parte. 6. fo. 158. E. G. & extēsa diffinitionis declaratio, fo. 158. A. B. C. D.
 Fidei articuli sunt duodecim, licet aliqui distinguant quatuor de eorū: & quidam diuinitatem, quidam concernunt humanitatē &c. parte. 6. fo. 272. F. & fo. 273. C.
 Fidei articuli sunt principia omnium credibilium, & intellectus proprii ex habitus principiorum: ideo fides quę est virtus intellectu-

alis, est huiusmodi intellectus, parte. 4. fo. 204. D.
 Fides est certitudo de rebus inuisibilibus, quę supponitur vt principia catholicę doctrinę, Et accipitur certitudo hic non p certitudine quę est euidentię, sed adhaerentię, parte. 6. fo. 152. G.
 Fides Christiana iudicio cuiusq; sapiētis, ppter suam puritatē & sanctitatē, oib⁹ alijs legib⁹ antefertur, parte. 5. fo. 139. A. G.
 Fides est credere quod non vides, veritas est videre quod credidi sti, parte. 5. fo. 212. A.
 Fidem non valere sine operibus ostenditur ex quatuor rationibus, parte. 6. fo. 212. H.
 Fides dupliciter dicit⁹, vno modo est virtus theologica, alio modo est virtus moralis, parte. 6. fo. 220. G. & fo. 274. D.
 Per fidem charitate formatam ordinatur homo ad deum in tribus, parte. 6. fo. 220. H.
 Fides verborum non saluat sicut sola verba pietatis nudū vel esurientē nō recreat, si nō cib⁹ & vestis p̄beat, parte. 6. fo. 212. F.
 Per fidē homo interior sp̄m dei attrahit & inde viuūt: sicut ex hoc aere sp̄m ducim⁹, quē ad os reducim⁹, parte. 4. fo. 198. G.
 Fidei duo fundamenta principaliora Iudę eximant valde derogatoria diuine excellentię, parte. 4. fo. 109. A.
 Fidem theologica vti habeam⁹ duo requirunt, parte. 6. fo. 24. D.
 Fidei propria causa & iustificans est illud qd̄ interi⁹ mouet ad assensum, qd̄ est donum dei, ibidem.
 Fides acquisita in nobis per auditū vel per scientiam an sufficiat, vel necesse sit ponere fidē in iustam, Rationes contrarię: & soluntur, ibidem. F. E. F.
 Fides per dilectionē operas, est opus: quia si desit facultas non queritur nisi voluntas, parte. 5. fo. 205. A.
 Fides quę per dilectionem operatur merito opus dicitur, quę est initium & finis totius boni, ibidem.
 Fides dicitur opus & distinguitur contra opus, Vide quomodo, parte. 5. fo. 205. C.
 Fidei rudimenta quib⁹ instruēdi sūt catechumini adulti ante baptismum per cibaria significantur, parte. 2. fo. 4. H.
 Fides habetur dupliciter. Vno modo quantum sufficit ad ppriā salutem, & sic habetur etiam a similibus fidelibus. Alio modo quantum ad eius diffusionem contra infideles, & sic habetur a maioribus, parte. 3. fo. 264. A.
 Fides nētra si dubia sit, & nos perterreat infidelitas, demones gignat etur, & nos locustę. Si verō Iesum sequimur, & vniuersis eius credim⁹, tūc nihil erūt in cōspectu nostro, parte. 1. fo. 287. E.
 Fides ecclesiastica cū velut aurū cepit resurgere & prædicatio eius vt argentum igne probatū resp̄luerit, turpius hereticorū voces obscuri pris vilitate sordebunt, parte. 1. fo. 291. C.
 Fidem dominicę incarnationis & passionis cū ante omnia in corde nostro collocamus & auditoribus tradim⁹, primo altare edificamus. Et de hoc figura, parte. 2. fo. 242. E.
 Fidem domini quicūq; promeretur, nullis maculis carnalis natiuitatis offuscatur, parte. 1. fo. 119. F.
 Fides non ante apparuit gentium ecclesię q̄ Christus mysterium incarnationis suę impleuit, quando corporaliter inter homines viuens cibo ac potu vtius est &c. parte. 2. fol. 58. B.
 Fidei nostrę testimonium magnum est, qd̄ per crucem Christi potestates dæmonum fuerunt valde debilitatę, parte. 4. fo. 224. A.
 Fidei veritas in presentī liberat a seruitute culpę, & in futuro a seruitute miserię, parte. 5. fo. 112. B.
 Fidei efficacia in hoc consistit, qd̄ dat pfectā libertatē, ibidem. E.
 Fidei formatę effectus est oratio (quę est deuiatio mentis in deū) & ieiunium, per qd̄ refrenatur caro, parte. 5. fo. 55. B.
 Fidei iustitia quę est, parte. 6. fo. 23. A.
 Fides populorum non in sapientia verbi compositi, sed diuinę vocationis munere prouenit, parte. 5. fol. 138. F.
 Fides sola valet, non genus, ideo operis potius q̄ generis caritatem querere monemur, parte. 5. fo. 134. A.
 Fidem Christi amplecti, duo alliciunt valde, parte. 5. fo. 159. E.
 Fidei confessio ore pertinet ad præceptum affirmatiuum quod obligat semper, sed non ad semper, parte. 5. fo. 149. G. H.
 Fidei confessio quando est ad turbationem hominum, & ad nullam vilitatem est omittenda &c. parte. 5. fo. 224. A.
 Fides est lux, & infidelitas tenebrę, & quare, parte. 6. fo. 112. E.
 Fidei lux & intentio dirigit omnes virtutes, sicut oculus membra ad operandum dirigit, parte. 5. fo. 26. E.
 Fides augetur dupliciter extrinsece & intensiue, parte. 5. fo. 168. G.
 Fidem retrahentia & infirmitas sunt quatuor, parte. 5. fol. 156. H.
 Fidei p̄seuerantię poscit multitudine tribulationū, parte. 5. fo. 190. E.
 Fidei ratio consistit in bonis sperandis & inuisibilibus, & nō in hac vita visibilibus, parte. 6. fo. 138. G.
 Fidei fundamenta siue inchoationis sermo est sextuplex quę nō

fecere habet ad fidē cōuertēdos, parte. 6. fo. 143. A. B.
 Fidei doctrina quedam explicat, quę sunt omnibus cōmunia, quę omnes tenentur credere explicitē, Alia ad quę nō tenentur oēs explicitē &c. parte. 6. fo. 142. H. Item parte. 3. fo. 47. B.
 Fidei mediatoris semper sit necessaria ad salutem, non tamen vni formiter, omni tempore, & omnibus populis. Vide parte. 6. fol. 184. G. H. Vide etiam in Credere.
 Fidem posse habere, sicut posse habere charitatem natura est minimum, sed habere charitatem gratia est, parte. 6. fo. 115. E.
 Fidei mysteria & subtilia vtrum sint omnibus indifferenter pponenda: arguitur pro & cōtra, cū respōsione &c. parte. 6. fo. 142. H.
 Fides eadem omnibus quamuis diuersa merita & vitę qualitas parte. 4. fo. 269. B.
 Fides eadem in nouo & veteri Testamento, sed differenter, parte. 6. fo. 83. H. & fo. 91. G. & fol. 171. A. Item parte. 3. fo. 364. A.
 Fidem habuerūt etiā patres veteris testamenti, sed aliter q̄ patres noui testamenti, parte. 6. fo. 82. G. Item parte. 4. fo. 268. E.
 Fides antiquorum & fides in noua lege quomodo differēt fuit probata, parte. 6. fo. 138. C. D. & fo. 235. G.
 Fides priorū non erat integra, quia nondū fuerat in Christo impleta dispensatio carnis, parte. 2. fo. 5. A.
 Fides sicut ab Abraham deriuata est ad Isaac, ita ab Isaac ad Iacob, & consequēter ad duodecim prophetas, & vltimū ad omnes fideles, parte. 2. fo. 204. F.
 Fides patriarcharū multiformiter ostēditur, parte. 6. fo. 156. p. totū.
 Fides Christianorum & Saracenorū contrariō modo inchoatę sunt, & per diuersarum conditionū personas, parte. 6. fo. 57. C & fo. 60. F. & fo. 261. A.
 Fides catholica siue doctrina euangelica in quatuor excellit, parte. 6. fo. 57. C.
 Fidem sicut deus in noua lege p pauperes & impotentes voluit inducere per orbem paratiōne voluit qd̄ in antiqua lege per Moysem qui modicę reputatiōis erat, fieret liberatio populi & eius educiō, parte. 1. fo. 128. H. & fo. 130. G. H.
 Fides Christiana prædicata est viuente beato Petro non solum in Italia, sed etiam in Gallia, & sanctus Sauintianus vnus de septuaginta conuertit ciuitatem Senonensem ad Christum &c. parte. 4. fo. 359. F. Item parte. 5. fo. 73. H. Itē parte. 6. fo. 24. B. Item parte. 2. fo. 233. H.
 Fides catholica in modico tēpore per totum orbem vulgata est. Et hoc significatur per parabolā fermenti absconditi in tribus saccis farina &c. parte. 5. fo. 45. H.
 Fides catholica prædicata est per omnia climata mundi tempore apostolorum, & quo modo declaratur, parte. 5. fo. 73. H. & fo. 74. B. Itē parte. 6. fo. 249. B. Item parte. 3. fo. 111. G.
 Fides catholica mirabiliter creuit ex persequutione tyrannorū, & figuratum fuit in filiis Israel qui quanto magis opprimebantur, tanto magis multiplicabantur, parte. 4. fo. 381. D.
 Fides a tēpore Christi vsq; ad Cōstantini tempora non in cōuentus populorum, sed tanquam per latebras prædicabatur, in secreto cōgregabatur Christiani, parte. 1. fo. 86. A.
 Fides credendum est meritoria de congruo, qd̄ eis sicut miracula, parte. 5. fo. 100. D.
 Fides multiplicata est per opera miraculosa virtutem totius nature transcendētia, parte. 4. fo. 75. C.
 Fides maxime operatur in operibus miraculosis, parte. 2. fo. 155. A.
 Fides nimis aduersa tolerat, & quicquid ex anteceditis peccatis cōtractum fuerat mundat, & designatur per hyssopum, parte. 1. folio. 296. B.
 Fidem qui non seruat homo malus, per quem significatur, parte. 2. fo. 285. D. H.
 Fidei veritatē qui relinquit hereticorum sequentes errorem, & alios secum pervertentes, significatur per Ioram qui de religio so parte ad perfidiam declinatur, parte. 2. fo. 228. A.
 Fides per imaginem congruē designatur, parte. 1. fo. 28. D.
 Fides vnica per malapunicā significatur, & quare, parte. 1. fo. 191. B.
 Per fidem trinitatis sit vera circūfusiō viciorum, parte. 4. fo. 403. C.
 Fides sanctę trinitatis est via trium dierum, parte. 1. fo. 281. A.
 Fidem ecclesiasticā & doctrinam veritatis turbantes per Chores significatur, parte. 1. fo. 291. B.
 Per fidem, habes in te Iesum ducem, facti tibi tubas ductiles ex scripturis sanctis, canē in psalmis &c. & ruenit murus in te sicut in Ierico, parte. 2. fo. 19. E. F.
 Fides dicitur nidus, & quare, parte. 3. fo. 210. A.
 Fides significatur per funem, parte. 3. fo. 78. F.
 Fidei tranquillitas quies per nidi nomen exprimitur, parte. 3. fo. 55. F.
 Fidei simplici qui contentus est quasi brutum animal veritatur ecclesia, sed nullo opere pficit, nec sicut formica præparat in mē-

se sibi cibum, fame morietur, parte. 4. fo. 220. E.
 Fides perfecta grano sinapis comparatur, parte. 5. fo. 55. A. & fo. 110. 168. E.
 Fides, p̄ficus nomine intelligitur, & q̄re, parte. 5. fo. 154. E. & fo. 28. F. Itē parte. 2. fo. 269. B.
 Fides formata charitate dicit thesaurus infidelitas, thesaurus malus, parte. 5. fo. 43. D.
 Fidei laus & merces quę sit, parte. 6. fo. 23. E.
 Fidei præmium est viuere æternum, parte. 4. fo. 392. B. Interli.
 Fides dicitur scutum, & quare, parte. 6. fo. 97. E.
 Fidei commendatio per multa quę facit, parte. 6. fo. 101. F.
 Fides dicitur murus habens duodecim fundamenta, parte. 6. fo. 110. 272. E.
 Fides Iorice comparatur, & quare, parte. 6. fo. 112. H.
 Fides dicitur pes, & quare, parte. 6. fo. 159. E.
 Fides non fuit in Christo, sed clara visio ab instanti conceptio nis, parte. 6. fo. 221. C.
 Fides formata per dilectionem illa sola est quę verē iustificat mētem formaliter, parte. 1. fo. 65. C.
 Fidei socij sunt charitas & spes, quę suis vicibus quasi separatim occulta inspiratione vicifas infundunt mentes, parte. 1. folio 64. A. Interli.
 Fides liberat rationem & intellectum quasi fratrem, & substantiam fratris cum virtutibus purgati animi a captiuitate viciorum, ibidem Interli.
 Fides est imber maucinus, perfectio operum imber serotin⁹, parte. 4. fo. 355. B.
 Fides sine operibus, similis est verbo sine intellectu, parte. 6. fo. 110. 212. H.
 Fides informis non sufficit ad salutem, parte. 6. fo. 9. B.
 Non sufficit fides, nisi bonis operibus firmetur, parte. 4. fol. 49. A. Interli.
 Per fidem venit ad bona opera: Nota exemplum, parte. 4. fo. 110. 279. F.
 Qui querit deum in fide, incipit viuere operibus iusticię, parte. 4. folio. 364. A.
 Fides, iudicium & misericordia quid impoant, nam in istis tribus intelliguntur omnia quę sunt multum necessaria ad salutem, parte. 5. fo. 72. B.
 Fides spes & charitas sunt virtutes catholice, quę dantur nobis ad cōiungendum nos deo. Alia verō dona sunt qd̄ dispositiōes nobis datę, vt reddamur bene mobiles ad sp̄s sanctos, & sic ordinantur ad virtutes theologicas, vt ad fines, parte. 6. fo. 54. H.
 Fides non est habēda, nec inducenda in personarū acceptiōne, nec indebitam causā attendendo, sed conditiones obseruari debent, parte. 6. fo. 212. B. C. D.
 Fides catholica durabit vsq; ad diē iudicij siue ad finem mundi in aliquibus saltem, si non omnibus: verū est tamen, qd̄ maior pars ab ea discedet, parte. 6. fo. 114. H.
 Ex fide centurionis gentilis concluditur vocatiō gentiū ad fidē, & reprobatio Iudeorum, parte. 5. fo. 30. F. G.
 Fides mulieris Chanangę fuit magna ex verbo & facto, quia nō fuit retardata ad seruire petendi &c. parte. 5. fo. 50. C.
 Fides etiam hosti seruanda est, & quare, parte. 4. fo. 235. E.
 Fides si rara est inter charorum nomina & consanguinitatis affectum, quanto magis in adulatoribus, parte. 4. fo. 383. F.
 Fidem coniugij cōseruare volēs, non concubinam querit, parte. 1. fo. 75. A. Interli.
 Fides est voluntatis, non necessitatis: & secundum leges sponsalia consensu contrahentium fieri oportet, parte. 1. fo. 82. B. Interli.
 Fiducialiter in via nostra incedimus, cū dei gratia consili, p̄fectū in bona nostra cōuersatione suscipimus, parte. 3. fo. 312. F.
 Figura alicuius rei potest accipi vel cōsiderari tripliciter, Primō modo & vt est res tantū, Alio modo, vt est figura tantum. Tertio modo, vt est res & figura simul, parte. 6. fo. 141. F. G. & fo. 256. F. Item parte. 2. fo. 104. G. H.
 Figura vt aliquid sit, quid requiratur, parte. 6. fo. 141. F. & fo. 256. F. Item parte. 4. fo. 324. C. & ad longum declaratur, D. E.
 Figurā rex impius non potest gerere illius qui totius pietatis exemplum est, parte. 4. fo. 227. A. E. & fo. 250. F.
 Figura vel situs circa tabernacula castrorum erat in figura quadrate, ne dispositio loci impediret, parte. 1. fo. 277. A.
 Figura Antichristi notatur per Antiochū Epiphane (seu illustrē duplici de causa, parte. 4. fo. 324. D.
 Figurare non potest aliquid quod nihil est, parte. 2. fo. 300. F.
 Filias genuisse difficile inuenies sanctos quibus deus eximium præbeat testimonium &c. Solutus Iacob vnam filiam genuit, & ipsa fratribus & parentibus opprobriū fuit, parte. 1. fo. 293. G. h. iij

Item parte. 3. fo. 344. B.
 Filia meae malo viuum qui egeat pecunia, quam pecuniam quae egeat viro. Sic dixit Themistocles. parte. 3. fo. 395. D.
 Filiam si quis vendiderit &c. si spreuerit eam &c. ista clausula aliter & aliter exponitur ab Hebraeis & expolitoribus nostris. parte. 1. fo. 167. E. G. H. & fo. 168. B.
 Filia archiepiscopi laborabat in extremis. parte. 5. fo. 59. C. & fo. 110. 30. D. F.
 Filia Ierusalem ratione fragilitatis dicitur imperfecta, sed ratione deuotionis perfecta. parte. 3. fo. 363. C.
 Filia sepe fuit sacrificata domino per obseruationem virginitatis viuendo in orationibus & ieiunijs ac pijs operibus, & sic non fuit sacrificata domino per mortem corporalem, sed potius per ciuilem & spiritualem &c. parte. 2. fo. 47. G.
 Filiationis nomine frequenter vitur scriptura vet. Testa. & quare. parte. 3. fo. 337. A.
 Filiationis propriae dicitur, est quod ipse sit processus viuens ad viuente secundum rationem similitudinis in identitate naturae saltem specificae, vel in propinquo genere. parte. 5. fo. 185. G.
 Filiationis humanae signum est imitatio operum, ita etiam signum filiationis diuinae est dilectio. parte. 5. fo. 112. G.
 Filia adoptiua dei est quaedam similitudo filiationis naturalis diuinae. parte. 6. fo. 20. C.
 Filiationem ab aeterno siue filium in diuinis esse, probatur effica di argumento ex necessitate literae Hebraicae. parte. 3. fo. 188. C.
 Filius in diuinis est de substantia patris, & accipit idem esse cum patre & est aliquo modo similis modus loquendi sicut cum dicitur aliquis imperator vel rex creari &c. parte. 3. fo. 388. B.
 Filius in diuinis, in infensa processio siue aeterna generatio, eiusque & patris personalis distinctio, eorum substantialis indistinctio, eorum coaeterna duratio, eorumque indiuisa operatio declaratur. parte. 5. fo. 185. D. H.
 Filium in diuinis notificat Iohannes in principio euangelij sui, quoad esse, & quoad opari. parte. 5. fo. 185. D.
 Ad filij personam in diuinis proprie referuntur haec nomina, splendor, figura, sicut & imago. parte. 6. fo. 134. B.
 Filio dei summa auctoritas attribuitur, quia cum auctoritate cuncta gubernat & continet. Ibidem.
 Filius dei excellentia rangitur in quatuor. Ibidem. D.
 Filius dei in quantum deus, & in quantum homo viuunt propter patrem, sed aliter, & declaratur. parte. 5. fo. 206. H.
 Filius dei secundum diuinitatem habet eandem naturam cum patre, secundum humanitatem anima est a deo immediate per creationem, & corpus formatum spiritus sancti virtute, & propter hoc habet plenum dominium, separando animam ab ipso, & reuendo ipsum. parte. 5. fo. 211. F. G.
 Filius dei secundum quod deus praedit mundum, ut causa effectus, nec est pars vniuersi, secundum humanitatem autem propter virtutem formatiuam eodem modo dicitur esse. Quantum autem ad animam & corpus, bene est pars vniuersi &c. parte. 5. fo. 211. F. G.
 Filius dei est primum principium omnium rerum, & per consequens veritas prima & infallibilis. Ibidem. G.
 Filius naturalis est Christus, nos ad optinuit: ille genitus, nos creati: ille ab aeterno, nos in tempore. parte. 3. fo. 218. E.
 Filius dei qua ratione principium & verbum dicitur. parte. 1. fo. 23. E.
 Filius dei quomodo habeat eandem scientiam cum patre, & operetur eadem operatione cum patre, & quomodo sit in filio pater & filius in patre. Ibidem. H.
 Filius dei secundum quod deus, non potest separari a patre, secundum vero quod homo, potest separari de potentia absoluta: sed de potentia ordinata natura assumptam nunquam dimittit. Ibidem. H.
 Filius dei in quantum deus, vult & facit id quod pater, quia eorum est vna voluntas & operatio: in quantum vero homo, eius voluntas & operatio regulatur absque aliqua obliquatione a regula diuinae voluntatis. parte. 5. fo. 211. H. & fo. 212. B.
 Filius dei sicut dicitur sapientia patris, ita etiam eius gloria. parte. 4. fo. 70. F.
 Filius dei quare non illico missus fuit post hominis casum. parte. 6. fo. 83. B.
 Filius dei significatur per luciferum stellam. parte. 3. fo. 72. H.
 Filius meus es tu: nunquam inuenitur in sacris scripturis deum alicui creatur in singulari dixisse. &c. parte. 3. fo. 89. H. & fo. 90. C.
 Filius dicitur minor patre, ut dicitur Avitus haereticus, tanquam pura creatura &c. sed excludit hoc Christus tanquam falsum per tria dicta. parte. 5. fo. 202. C. D.
 Filius dei est clarissimus a patre in passione tripliciter. parte. 5. fo. 234. D.
 Filius dei homo efficitur per spiritum adoptionis, per spiritum ser-

uitutis in dei timore, sit dei seruus. parte. 4. fo. 423. F.
 Filius in diuinis scripturis semper in bona parte accipitur numero singulari, sed in plurali in mala &c. parte. 4. fo. 53. C.
 Filius dei cui dicitur: Videntes filij dei: multipliciter exponitur. parte. 1. fo. 50. B. C. D. & fo. 52. A. D.
 Filius dei dicitur sacerdos & ministri qui inter filios Israel sunt specialiter electi ad cultum dei. parte. 3. fo. 123. G.
 Filius ille est doni dei, qui audit deum recte, discendo legem eius & mandatis eius obediendo. parte. 2. fo. 209. F.
 Filius Adae si fuissent ab eo progeniti in statu illo, non fuissent nati sic perfecti in corpore sicut ipse, nec in conditionibus animae tamen fuissent nati in rectitudine naturali per quam nulla rebellio fuisset in viribus sensibus ad rationem &c. parte. 3. fo. 330. E. & fo. 373. F.
 Filius prophetarum qui & quales fuerunt. Vide in Prophetarum filij.
 Filios duos habet princeps sacerdotum, scilicet Christus. Erunt duo populi credentium, ex Iudejs & Gentibus. parte. 4. fo. 438. F.
 Filius ecclesie quorum aliqui sunt boni, aliqui mali vsque ad finem mundi significantur per habitatores Ceile, quos tamen prelati bonus debet consolari &c. parte. 2. fo. 89. H.
 Filius spirituales sunt omnia opera bona, sed inter hos primogenita fides. parte. 1. fo. 148. A.
 Filius sapiens sicut est gloria patris, ita etiam malicia filij, dat patri maceriam lugendi. parte. 6. fo. 77. E. Item parte. 1. fo. 318. A.
 Filios debent homines generare spem suam, & relinquere filij spes eorum sunt. parte. 3. fo. 285. A.
 Filius parentibus senibus debet ministerium reuerentiae & puissimis necesse facit si idigeat. parte. 2. fo. 286. F. Item parte. 6. fo. 77. B.
 Filius inobediens patri feumatri aut contumax, quomodo secutum legem puniendus est. parte. 1. fo. 355. C.
 Filius si stultus sit, non est dignus hereditate patris. parte. 3. fo. 344. E.
 Filius naturaliter suppositus parentibus, & non eorum, parte. 6. fo. 77. B.
 Filius prout in bonis paternis succedit, tripliciter potest dici. parte. 5. fo. 10. C.
 Filius mori dicitur, quando nullo iure succedit parentibus. parte. 1. fo. 250. G.
 Filius an & quando tenetur parentibus subuenire siue fuerit religiosus, siue non. parte. 5. fo. 49. C.
 Filius naturalis qui sunt, & vnde sic dicitur. parte. 6. fo. 5. F.
 Filius carnes contrahunt quandam maculam & fedicitatem ex modo suae generationis: non sic autem filij spirituales, sed magis nobilitatem. parte. 4. fo. 187. G.
 Filius aliquando iuste pro patribus puniuntur poena temporalis: quia filij sunt quaedam res patrum. parte. 4. fo. 204. B. & fo. 236. C. D. & fo. 200. H. Item parte. 3. fo. 410. B.
 Filius parentum maioris frequentiter sunt imitatores paternorum scelerum, eo quod sunt inter eos nutriti, & facta parentum habent in maiori autoritate, & sic frequenter puniuntur pro peccato patrum, occasionaliter tamen pro peccatis proprijs simpliciter. parte. 4. fo. 236. D.
 Filius in scriptura dicitur istius vel illius, aut pro meritorum excellentia, aut deterioratione, ut eius dicitur esse filij cuius fuerunt imitatores. parte. 2. fo. 197. B.
 Filius paruuli plerumque a demonibus arripiuntur: & hoc ideo ut caro filij ex patris poena mulsetur. parte. 1. fo. 205. E.
 Filius non ideo puniuntur: quia patres eorum peccauerunt, sed quia eis similes quodam hereditario malo deum oderunt. parte. 4. fo. 236. A. B. & fo. 238. E.
 Filius vtriusque pro peccatis parentum sunt occidendi aut puniendi: & econuerso. parte. 1. fo. 359. G. H. & fo. 361. A. C.
 Filius an & quando, & quando non, patrum iniquitates portant. Vide in visitare & iniquitatibus.
 Filius sunt quasi arma parentum ad eorum defensionem. parte. 3. fo. 282. A.
 Filius bonus debet esse multum sollicitus de vltima voluntate parentum implenda, exemplo Ioseph patriarchae. parte. 1. fo. 122. D.
 Filius sapiens legitur patrem, & quare. parte. 3. fo. 381. H.
 Filios qui male nutriti, vel exemplo perdit, reus est eorum perditionis. parte. 3. fo. 429. E.
 Filios suos vel filias in carnalibus delicijs & lasciujs aut cupiditatibus nutrites indeceter, faciunt eos supulā ad incendium gehēnae praeparatam. parte. 1. fo. 351. D.
 Filium subiectum tibi si errare conspicis, diligenter castiga. Quod si castigari renuerit, ita caute erga illum age, ne in tuis verbis vel operibus, vnde amplius peccet, inueniat. parte. 3. fo. 327. F.
 Filios nutrire in igne cupiditatis & lasciuie in praesenti vita quae transiit est, est filios suos per ignem transire. parte. 2. fo. 175. H.
 Filijfamilias vel filij adulti potest inuitis parentibus ad sacerdotium, promoueri vel matrimonium contrahere, vel religionem intrare. Sed quomodo absoluitur a praepcepto diuino de honore parentum. parte. 5. fo. 49. C. D. Item parte. 1. fo. 317. H.

Filius propter uxorem relinquit parentes, quantum ad cohabitacionem, non quantum ad dilectionem. parte. 1. fo. 39. D.
 Filijfamilias non potest aliquid vouere vel implere de rebus patris sui. parte. 1. fo. 317. H.
 Filius & filia frequenter ponuntur in scriptura, non ad sexum, sed ad discretionem animarum discernendum. parte. 1. fo. 293. G.
 Filius recipiens benedictionem a patre prius debet ei obsequium praestare & ei seruire in mensa &c. parte. 1. fo. 87. G.
 Filij Israel dicitur filij dei, tanquam ab eo specialiter electi & dilecti. parte. 3. fo. 123. G.
 Filij Israel quamdiu steterunt in cultu vnius dei, possederunt pacifice terram promissionis collatam sibi: & quando declinauerunt ad idololatriam, fuerunt ab alijs impugnat, electi & saepe captiuati. parte. 1. fo. 65. D. & fo. 245. E. Item parte. 3. fo. 301. D. Item parte. 2. fo. 38. G.
 Filij Israel per quod tempora & annos possederunt terram promissionis. parte. 1. fo. 65. H.
 Filij Iacob quomodo dolo vel cautela interfecerunt Sichimitas. parte. 1. fo. 98. C. E. F.
 Filij Israel quot annis in Aegypto fuerunt, varia sunt opiniones. parte. 1. fo. 149. B. C.
 Filij Israel non admittentur ad esum carniū, nisi essent circumcisi. Ibidem. D.
 Filij Israel non transierunt per terram Philistinorum, ne haberent cum eis bellum. parte. 1. fo. 151. D.
 Filij Israel propter defensionem habuerunt arma ab Aegyptijs per accommodationem contra prigionem si eis occurrerent. Ibidem.
 Filij Israel an & quomodo ex eadem parte qua ingressi sunt mare rubrum, egrediebantur. parte. 1. fo. 153. C. D. E. G.
 Filij Israel viderunt mortuos Aegyptios super litus maris oppositum, & hoc ad consolationem eorum ne timerent eos de caetero, & ut haberent arma eorum ad defendendum se contra hostes insurgentes. parte. 1. fo. 153. D. E.
 Filij Israel cum venerunt in Elim, vbi erant duodecim fontes iuxta duodecim tribus, & quia defecerunt fructus & vidualia, vixerunt triginta diebus non comedendo ad saturitatem, sed ad famem temperandam. parte. 1. fo. 156. D.
 Filij Israel quae dedit dominus carnes in vespere & panes in mane sequenti, cum magis conueniens esset fieri non contrario. parte. 1. fo. 157. D.
 Filij Israel in deserto Sin vsque ad montem Sinai, & etiam postea fecerunt aliquas mansiones, quae magis feriosae exprimuntur in Numerorum libro quam in Exodo, quia solum illi nominantur in quibus factum est aliquid notabile. parte. 1. fo. 158. H.
 Filios Israel quae dominus eduxit per talem viam, vbi patenter rot de seculis cibi & potus. Et assignatur duplex causa. parte. 1. fo. 158. H.
 Filij Israel quamdiu seruauerunt dei mandata, fuerunt in quiete & prosperitate: quando autem declinauerunt a dei obedientia fuerunt dati in gladium, famem & captiuitatem. parte. 1. fo. 145. C. & fo. 65. D. Item parte. 3. fo. 302. D. Item parte. 2. fo. 308. G.
 Filij Israel non accepterunt noua vestimenta, sed lauerunt vetera tempore dationis legis. Et factum fuit ad commendandum dei miraculum, per quod ab exitu de Aegypto vsque ad ingressum terrae promissionis vestimenta eorum non sunt attrita, nec vestitate consumpta. parte. 1. fo. 162. C. & fo. 366. F.
 Filij Aaron in oblationibus ministrabant ei, non sicut offerentes super altare, sed sicut offerenti ministrantes. parte. 1. fo. 224. C.
 Filij Israel xl. annis fuerunt vagi per desertum, & ierunt per illud, includendo in annu qui transferat ab egressu de Aegypto vsque ad millionem exploratorum. parte. 1. fo. 229. H.
 Filij Israel anno secundo egressiois de Aegypto mense secundo, decimo die mensis, recesserunt de monte Sinai, & xxx. die mensis tertij venerunt in Cades barne, ut dicitur Ra. Sa. parte. 2. fo. 21. C.
 Filij Israel quadraginta annis fuerunt in deserto, antequam transiret Iordanem, & pugnarent contra Iericho. parte. 2. fo. 21. C.
 Filij Israel septem tribulationes passi sunt pro peccatis suis, a quibus poenitentia ducti liberati sunt per septem iudices sibi succedentes. parte. 2. fo. 23. H.
 Filij duo vel pueri Phenennae vocati sunt pueri Anne non quod essent eius filij, sed quia eius oronibus erat vita eis concessa. parte. 2. fo. 64. G.
 Filij Israel propter aegre absentiam credebant se superatos fuisse, & per eos sequens per eius praesentiam credebant superare. parte. 2. fo. 67. H.
 Filij David regnauerunt vsque ad captiuitatem Babylonicam: & post reuerfionem de Babylone, Zorobabel (qui descendit de David) habuit ducatum super populum: & alij consequenter de tribu Iuda vsque ad Herodem alienigenam, sub quo natus est Christus secundum carnem cuius regnum manet in seculum, & in seculum seculi. parte. 2. fo. 122. A.

Filij Israel separati ab vxoribus alienigenarum, in signum vere poenitentiae, ieiunauerunt induti faccis, & capitibus puluere aspersis, & orantes confitebantur peccata sua, factis, verbo, & signo, quater in die, & quater in nocte. parte. 2. fo. 263. C.
 Filij Israel quamdiu confidentiam habuerunt in domino, bene fuit eis, sed quando diffidebant de deo, & de eius auxilio, humanum requirerent, fuit eis male, vti in multis patet. parte. 3. fo. 302. D.
 Filij Israel de Aegypto educti sunt in multis signis & mirabilibus diuinis, & in magna multitudine, ita quod erant sexcenta milia absque mulieribus & paruulis. parte. 4. fo. 142. G.
 Filij Israel excentes de Aegypto numerati a vinginti annis & supra mortui sunt in deserto pro maiori parte. parte. 4. fo. 152. B. Item parte. 1. fo. 288. D.
 Filij Israel statim post legem datam adorauerunt vitulum confectum, & quibus iudicum & regum coluerunt idola. parte. 4. fo. 336. H.
 Filij traduntur per ignem, quae traductio potest dupliciter intelligi. parte. 4. fo. 240. B.
 Filij Israel quomodo sunt, sine rege, sine sacrificio, sine altari, sine sacerdotibus. parte. 4. fo. 337. B. C.
 Filij Simons tenuerunt principatum & sacerdotium vsque ad Herodem Ascaloniam, cuius tempore natus est Christus. parte. 4. fo. 459. E. F. G.
 Filij Israel fuerunt persecuti ab Antiocho duplici intentione, vel propter duplicem causam. parte. 4. fo. 471. F.
 Filij Israel admirati sunt de audacia Aminadab mare rubrum intrare. parte. 5. fo. 5. H.
 Filij Israel ex prophetia Ioseph firmiter credebant liberari de afflictione Aegypti per aliquem de populo suo cum dei adiutorio, & ideo parentes Moysi ex hac fide seruauerunt eum contra regis edictum: quare & quomodo. parte. 6. fo. 156. F.
 Filij Iosiae quia pessimi fuerat dispersi, & dicitur lapides propter obdurationem in malo: sed dicitur lapides sanctuarij, quia processerunt de Iosia patre sanctissimo. parte. 4. fo. 195. H. & fo. 196. D.
 Filij Ioram regis Iuda vsque ad quartam generationem quare excluduntur in Christi generatione. parte. 5. fo. 5. G. & fo. 6. G. Item parte. 5. fo. 290. A. B. C. Item parte. 5. fo. 34. B. C. D.
 Fimbriae hiacynthinas facere iubentur filij Israel in quatuor angulis palliorum, ut quomodo in corporibus circumcisio signum est Iudaice gentis, ita & vestis aliquam habebat differentiam. parte. 1. fo. 290. A. B. C. Item parte. 5. fo. 34. B. C. D.
 Fimus cum sit immundus, gerentem non polluit. parte. 1. fo. 220. A.
 Fingi dicitur proprie quod de terra formatur, & quia pauperes idola argentea vel aurea habere non poterant, signi coeperunt idola terrea facere. parte. 3. fo. 382. C.
 Finis dupliciter dicitur, scilicet consumens, & consumens. parte. 3. fo. 91. B.
 Finis multipliciter dicitur. parte. 6. fo. 116. E.
 Finis vltimus hominis non consistit in adeptione cuiuscunque boni finiti, sed solum in adeptione boni finiti quod est solus deus & consistit in visione dei praesentia, put non in iudicio fructione. parte. 1. fo. 34. H.
 Finis noster quis alius est nisi puenire ad regnum cuius non est finis. parte. 6. fo. 140. F.
 Quidquid finitur parum est: sed qui hoc longum putas, de aeternis non cogitat. parte. 3. fo. 109. F.
 Finis virtutum moralium non possunt esse diuinae temporales & mundani honores, & quare. parte. 3. fo. 330. C.
 Finis cuiuslibet scientiae est duplex, scilicet intrinsecus & extrinsecus. parte. 5. fo. 21. E.
 Finis orationum in ecclesia est, cum dicitur, Per dominum, vel aliquid simile, & hoc prouenit quia antonomastice ipse Christus dicitur finis noster, & omnes per eius merita saluantur. parte. 3. fo. 210. F.
 Finis resurrectionis non erit in hoc quod viuat vita corporali virtuosa, ut Iudei & Saraceni fingunt, sed in clara dei visione & fructione. parte. 6. fo. 38. D.
 Finis seculorum venisse in homines intelligitur, secundum tempus noui & veteris Testamenti. parte. 6. fo. 47. D. G.
 Firmamentum non propter stationem, sed propter firmitatem & firmitatem intransgressibilem terminum superiorum & inferiorum aquarum appellatum est. parte. 1. fo. 24. G. & fo. 25. C.
 Firmamenti motus non deprehenditur ad apparentiam sensus, sed solum ratione arguitur ex motu stellarum. parte. 1. fo. 26. C.
 Firmamentum secunda die factum est in medio aquarum, & inter caelum & cristallinum & materiam elementorum. parte. 1. fo. 34. H. & fo. 25. C.
 Firmamentum quatuor animalium, & sedes in throno super firmamentum quid signat. parte. 4. fo. 212. D. E. F.
 Fistula quae & calia, arbor aromatica, sed parua. Vide in Cassia. Fift
 Flagella quorundam in hac vita inchoant & in aeternum permanent. Flagellum quod temporaliter incipit, in aeternis supplicijs consummatur. parte. 1. fo. 370. E.

Index in Glos. ordi.

& Postli. Nico. de Lyra

Flagellaciones & percussiones aliquando sunt per bonos ange-
los, aliquando per malos. par. 1. fo. 148. B. C.
Flagella omnia quida putabat casualiter venire iuxta natura de
mentoru, & non ex culpa percussu, par. 3. fo. 17. B.
Flagellu diaboli quicq sentitur in morbis corpis. p. 4. fo. 388. A.
Flagellantis iudiciu conatur euadere, qui contra flagella semet-
ipsum defendere nititur. par. 3. fo. 77. A.
Flagellat deus omnem filium quem recipit. Nota q congrue &
utiliter feliciterq. par. 6. fo. 159. A.
Flagella unde pateretur, non habebat vnicus ille de patris substā
ria natus: ad hoc autem carne indutus est, vt sine flagello nō ef-
set. par. 6. fo. 159. A.
Flagellū quō fecit Christus de funiculis in expulsiōe vēdētium
& emētū, cū nō vendebantur ibi funiculi sed solū illa que de-
bebāt in tēplo offerri. par. 5. fo. 193. F. & fo. 294. G.
Flagella à deo missa in Ierusalem & in Iudgam habentur sub me-
taphora. par. 3. fo. 230. C. D.
Flagrum est lumen virgularū ad inuicem ligatarū, que faciūt
sirepitiū percutione do, & prurium per calefactionis motū. Sed
taurea est flagellū de tauri corio factum. par. 4. fo. 469. D.
Flāma inferni quō intelligitur, sinus Abrahę & huiusmodi, vix à
māluētis, à cōtētiōis nūcūq inuenitur. par. 1. fo. 36. F.
Flāma q̄ hīc vrit illuminat, in inferno que vrit & obfcurat. par.
te. 3. fo. 27. E.
Flare est flati facere, flati facere est aiā facere. p. 1. fo. 35. B.
Flectere deū vult precibus homo pro venia, & ipse homo nō fle-
ctitur peccanti in se. par. 3. fo. 328. F.
Flexi genua mea zabelo, si non scetero firmus contra astutias ei?
flexi genua mea irā, si non constanter scetero contra irā & c.
par. 2. fo. 33. D.
Flere licet p defunctis, sed qualiter & quomodo. par. 6. fo. 111. F.
G. & fo. 112. B. Item par. 1. fo. 346. C. D. & fo. 377. C. E.
Flere peccata non valet qui manet cū circuitu mūdi, cum demoe-
nijs, cū desiderijs carnalibus. par. 5. fo. 116. H.
Flere non incipit mala sua, nisi quis recordetur Sion nisi legem
dei & scripturarum montes alpiciat. par. 1. fo. 304. E.
Flent multi fletu Babylonio qui & gaudent gaudio Babylonio
par. 3. fo. 290. B.
Flent sancti magis culpam q̄ erumnā. par. 4. fo. 194. B.
Flent quida primō ne ducantur ad supplicium, dehinc flere inci-
piunt q̄ differuntur à regno, obtinent iriguiū inferius & supe-
rius. par. 2. fo. 103. A.
Fletum multa sunt genera. par. 4. fo. 178. F.
Fletus duo in se habet, tristitiam animi, & lachrymarum resolu-
tionem. par. 5. fo. 30. H. & fo. 161. F. & fo. 45. C.
Fletus vnde & à quo causetur. Ibidem.
Fletus an & quomodo in demonibus & damnatis. Ibidem.
Fletus an & quō, post resurrectionē. par. 5. fo. 30. H. & fo. 161. F. &
folio. 46. C.
Fletus Iacob super consobrinam suam, scilicet Rachelem, quare
fuit, & an ipsa fleuerit. par. 1. fo. 50. F. G.
Flumina magna pter fluentia terras, sepe cuncta terrę renascētia ex
crescente inundātia absorbent, & sterilitatē causāt, vt patet cir-
ca Rhenum Albeam. par. 1. fo. 344. G.
Flumina aque viue fient in eo & c. & non dixit Iesus puteus, nec
fons, & quare. par. 1. fo. 300. B.
Fluminum que de paradiso exire seruntur, constat in nostra ter-
ra notos esse fontes & c. par. 1. fo. 37. A.
Flumina quatuor paradisi gentibus per quas fluunt notissima
sunt, quibus vcutitas mutauit nomina, duo antiqua nomina
seruauerunt. Ibidem.
Flumina quatuor paradisi in aquis valde abundant, & per hęc
quatuor flumina intelligitur focunda Christi doctrina in qua-
tuor euangelijs descripta. par. 3. fo. 413. C.
Fluuiorum paradisi origines inueniuntur ab hominib? extra pa-
radisum, & ideo non videtur, q̄ de paradiso deriuentur: Sed sol-
uitur. par. 1. fo. 37. D.
Fol Foliōru fluxus est signum mortificationis arborum, sed viror
& permanentia eorū est signū euidens vite iporū. p. 3. f. 87. F.
Fomes est efficiēs qui bonā rem verrit in malū. par. 6. fo. 17. A.
Fomes recte lex dicitur, quia legitime factū est, vt qui nō obediuit
suo superiori, ei nō seruat suū inferi? i. caro. p. 6. fo. 17. F. G.
Fomes nascēns ex homine, ipsum ad corruptionem peccati in-
ducit, sicut tinea nascitur ex vete, & eam corrodit. par. 3. fo.
110. G. & fo. 16. A.
Fomes qui est in nobis (qui languor est natura) commouet illici-
ta desideria, & ita non sine peccato. par. 3. fo. 26. E.

Fomite peccati exterminato ad iudicium venies securus. par. 2.
fo. 311. E.
Fomitis impulsus & demonis frequenter simul concurrunt in re-
tatione. par. 3. fo. 352. F.
Fomitem excitat demon, & eo vrit tanq̄ instrumentū, vt deiciat
hominem à virtute. Ibidem.
Fomes peccati dicitur rex cōfusiōis, & quare. par. 2. fo. 12. H.
Fomes dicitur fortis in rebus in domū & c. p. 5. fo. 96. H.
Fomitis repressio est nobis possibilis, & quomodo. p. 6. fo. 15. D.
Fons Siloe à fonte montis Sion oritur, & in meridiem fluit non Fon-
iugibus aquis sed in certis horis diebusq̄ ebullit, & per terrarū
cocaua, & durissimi saxi intra magno fonitu venit: quo vno
nec perpetuo vitur ciuitas Ierusalem. par. 2. fo. 27. E.
Fontes in terra pmissiōis dicitur signati, acsi esset sigillati ppter
impiditatem, ne ab aliquo aqua turbetur. par. 3. fo. 361. H.
Fontes dicuntur aque existentes in origine riuu, fluentes ab origi-
ne. par. 1. fo. 341. C.
Forma in hoīe (Adam scilicet) non est educta de semine pe genea For-
rationē, sed magis à deo p creationē, per quā trāscendit naturā
corpale, & sic capax est dei p cognitionē & amorē. p. 1. fo. 35. H.
Forma corrumpitur dupliciter. Vno nō per corruptionē subie-
cti. Alio modo per suum contrarium. par. 3. fo. 373. H.
Formę que sunt in portētia materie educuntur ad actum p er mo-
tū celi, que materia p maiori parte est terra: nā corpora mixta
sunt à dominio de terra. par. 2. fo. 272. C.
Formę substantiales elementaria habent annexas cōtrarias qua-
litates actiuas & passiuas, quia agunt & patiuntur ad inuicem
p passionē p priē dicta & c. par. 1. fo. 22. C. D.
Forma cuiuslibet scientie est duplex. I. forma tractandi & forma
tractatus. par. 5. fo. 2. F.
Forma professionis filiorū Israēl sub iuramento fuit duplex. Pri-
mō cum presentibus, Secūdo cum futuris, cuius p fessionis fuit
causa triplex. par. 1. fo. 366. D. F. G.
Formatio rerum quomodo facta est, & distinctio earundē dupli-
ci expositione enotatur. par. 6. fo. 226. H. & fo. 227.
Formatio mulieris de latere hominis dormientis fuit figura, q̄ ec-
clesia esset formanda in futurum de latere Christi dormientis in
cruce. par. 2. fo. 30. H.
Formido fumit arma, cum nihil spei superest. par. 2. fo. 270. G.
Formidolosus & timidus quomodo differūt. par. 2. fo. 40. F.
Fornax ligna cinerat, aurum purgat: sic tribulationes ligna vitio-
rum & aurum virtutum. par. 3. fo. 100. A.
Fornicari prohibet dñs manifestē viros & foeminas & c. quando
& meretricis esse, & ad eas phibet accedere, quarum publicę ve-
nalis est turpitudine. par. 1. fo. 38. A.
Fornicatio an & vbi phibita sit in decalogo. par. 1. fo. 164. F.
Fornicatio quatuor rationibus probatur illicita & phibita. par.
te. 6. fo. 41. D.
Fornicatione in formis est, in animo, in actu, in amore terrenorū,
in cultu idolorum. par. 6. fo. 244. E.
Fornicatio duplex est, coporalis scilicet & spūalis. p. 4. fo. 232. F.
Fornicatio coporalis vel spūalis ita de rationali homine qua
si brutum animal efficit, sicut ebrietas vini peruerit mentem
bibentis. par. 4. fo. 338. A.
Fornicatio est idololatria, & quælibet noxia superstitio. par. 6.
folio. 43. A.
Fornicatio non est tantū stupri, sed generaliter que à lege dei aber-
rare facit. par. 5. fo. 22. A.
Fornicatiois pessimum genus est quo anima recedit à deo & for-
nicatur cum idolis, vel diuini dogmatis veritatem reliquit & c.
par. 3. fo. 381. B.
Fornicatio vitrum mœchię nomine teneatur. par. 1. fo. 164. E. F.
Fornicatio omnis vitrum mœchię dici possit in scripturis (ait Au-
gustinus) nō mihi occurrit loquutiōis exemplum. par. 1. fo.
164. F.
Fornicatio omnis si non mœchię dici potest, vbi sit in decalogo
prohibita fornicatio, vitrum inueniri possit (inquit Augustinus)
ignoro. par. 1. fo. 164. F.
Fornicatio vocatur omnis concupiscentia mala qua anima relē-
ctā superiori lege, inferiorum voluptate turpi naturarum qua
si mercede prostituta corrumpitur. par. 3. fo. 381. B.
Fornicatio vnde pullatur? Primō concupiscentia decipit, inde
ingluuius, postremō captiuat impietas: cuius merces exoluitur
fornicatio. par. 1. fo. 311. B.
Fornicationis carnalis opere anima plus fit obstricta & obnoxia
carnali concupiscentiē q̄ ceteris vicijs, & si etiam per corpus
gerantur. par. 6. fo. 101. F.

Fornicatio nem fugere monemur: quia non aliter potest melius
vinci, cum alijs vicijs potest expiari confictus. par. 6. fo. 41.
E. G. & folio. 121. G. Item par. 3. folio. 314. B.
Fornicatio si vis esse tutus, esto à muliere corpore & visitati-
one discretus: propie ignem inadulsi nō eris ferreus sis, aliqua-
do tamen discueris. par. 1. folio. 310. H.
Fornicatio quantum sit detestabilis, ostenditur per hoc, quod a-
lia peccata in facient solam animam, ista autem animam & cor-
pus. par. 6. folio. 41. G.
Fornicatio corporis execrabilis est, sed execrabilior general' for-
nicatio, in qua omne gen? peccati continetur, cum. I. aia quam
deus sibi in hie despōdit corrupitur. par. 1. folio. 310. E.
Fornicatio aduersus nos militat: sed si habuerimus arma aposto-
li, luxurie tela non nocent nobis. Si hæc arma proieimus,
diabolo locum damus. par. 1. folio. 310. E.
Fornicatio breuis voluptas, & ppetua poena fornicatoris. Si-
cut em̄ icinus diurnū solum effugit euriē, & nihilominus post
modū esurit, qui comesto pane saturatus abscesserit, sic qui in-
trat ad scortum, ad horam quidē euaporat libidinem, sed post
paululum ardentior redit. par. 3. folio. 315. F.
Fornicatio que sub euāgelio fit multō maioris opprobrii quā
que sub lege fornicatur. par. 2. folio. 8. E.
Fornicatiois causa, & pro nullo alio coniugati dirimuntur, &
quare. par. 6. folio. 41. E.
Fornicatio in sacra scriptura vocat' idololatria, per quam anima
separat' à deo. p. 5. folio. 122. G. Item par. 2. folio. 286. H.
Fornicatione & idololatria plus gaudet demones, quā de quocū-
que alio peccato, & quare. par. 1. folio. 246. B.
Fornicator coporalis & spūalis qui non canticum laudis, sed
psalmm irrisiōis inter inimicos Christi excitat, significatur p
Zambri. par. 1. folio. 112. H.
Fornicatio dicitur beneficiorum que volūt delicate nutriti
& preciosē ornari de bonis ecclesię, per quas significat, & de carū
poena. par. 4. folio. 362. H.
Fortis, id est qd̄ nō est nota dubijs, sed libertatis arbitrij. p. 5. l. 203. G.
Fortalium siue capitolium ciuitatis Babylonie fuit turris à si-
lijs Noe edificata. par. 4. folio. 305. B.
Fortis est qui vincit irā, & alios motus animi. par. 5. folio. 141. E.
Fortis est cōtra omnia qui se vincit. par. 3. folio. 14. F.
Nō omnis fortis sapiēs, sed ecouerfo: quia & si corpore debilis est
si alit' sapiētia, oia fortis aduersarij certamina vincit. p. 3. f. 331. F.
Fortissimi viri de exercitu Dauid tres fuerūt, & noianur & c. pte
2. folio. 122. E. G. & folio. 123. A. F.
Fortium & doctorū est aperte predicare, exemplis instruire: infir-
morum & insipientium dicere, & subditos esse. par. 1. fo. 70. B.
Fortitudo que plus potest, sine moderamine rationis, in preceps
ruit. par. 3. folio. 5. F.
Fortitudo vnus tres gradus habet. par. 5. folio. 44. D.
Fortitudo duplex, politica, & insula. par. 6. folio. 67. C.
Fortitudo, alia est bonorum, alia malorum. par. 3. folio. 19. B.
Fortitudo corporis humani vsque ad annum tricesimū pfitur,
& incipit debilitari post quē gelimū annū & c. par. 1. fo. 71. D.
Fortitudo que est virtus, designatur per arietem trium annorū,
& quare. par. 1. folio. 65. H.
Fortitudini deputat' ternari? numerus i plurib?. par. 1. fo. 265. B.
Fortitudo in quo magis vigeat, perferatur à tribus iuuenibus
qui custodiebant regem Darium: quorum vnus dixit, forte esse
vinum. Ali? dixit, fortior est rex. Tertius dixit, fortiores sunt mu-
liere. sed super omnia vincit veritas. par. 2. folio. 271. D.
Fortitudo regni Iudæ multum debilitata est tēpore regis Achaz,
par. 4. folio. 34. B.
Fortunę bona sunt, excellentiē mundiales, quātum ad superbos,
diuitiā temporales quātum ad cupidos & auaros, deliciā car-
nales quātum ad gulosos & luxuriosos. par. 4. folio. 166. D.
Fortunę bona que reputanda sunt vt stercora, & excæcant ocu-
los sapientum, significantur par hirundinem, que est avis hie
inde volatilis. par. 2. folio. 285. D.
Fortunę dec' Aegyptiorum, in fine anni parabant mensam om-
nibus eis resertam, & poculis multa mixtis, vel quia felicem
annū pberit, vel quia futurū felicē pbitura sit. par. 4. fo. 105. A.
Fortunę mensam parant qui ecclesiam deserunt, tradentes se spi-
ritibus erroris vel immundis, & doctrinis demoniorum, & ni-
hil ad deum pertinere credentes, sed stellarum cursu vel varieta-
te fortunę omnia gubernari. par. 4. folio. 105. A.
Fos Fossa scēdum Hebræos aliquando accipitur pro profunditate:
aliquando pro eleuatione sursum: sicut in latino hoc nomen
fra Fractio tabularum præceptorum dei per Moysen: fuit signum

euacuationis legalium in aduentu Christi. par. 1. folio. 199. D.
Fragilicas humana non potest bene sustinere sublimitatem dei
& de ho exempla. par. 1. folio. 337. D. Item par. 4. fol. 321. H.
Fragilitas humana monstratur per molestias animalium & ver-
mium illatas, eam plagantium, vt est cyniphe, que leni conta-
ctu conteritur: si em̄ hæc & alia minuta sunt homine fortiora,
vñ gloriatur terra & cinis? par. 4. folio. 355. B.
Francia Hebraicē dicta Seraphat, quando & per quē fidem Chri-
stianam suscepit, & præsertim Senonēsis ciuitas, que tunc erat
metropolis in tota Francia & c. par. 4. folio. 372. E. Vide &
in Savinianus.
Beatus Franciscus assimilatur grano synapis. par. 2. folio. 161. D.
Item assimilatur armigero. par. 2. folio. 77. D. & folio. 163. H.
dicitur rex, & quare. Vide etiā in Fratres minores.
Fratres quatuor modis dicuntur in diuinis scripturis. par. 6. fo.
79. F. & folio. 165. A. B. Item par. 4. folio. 359. F.
Fratres, Hebræi vocant mares propinquos genere: siue consan-
guinitate germana ex parte patrum coniunctos. par. 6. folio
79. F. & folio. 89. A.
Fratres tribus modis dicuntur in sacra scriptura. Natura, vt Iacob
& Esau: cognatione, vt Abraham & Lothi gente, sicut omnes
Iudæi. par. 1. folio. 62. B.
Fratres nostros cum in tutelam nostram susceperimus, non op-
primamus per potentiam, nec iniuste seruitutis imponam? mo-
lestiam. par. 4. folio. 158. E.
Fratrum peccata aliquando sunt grauiora persecutione inimico-
rum, & pro talibus non iubemur orare. par. 5. folio. 23. A.
Fratres falsi, orationis suę vel actionis deo hostias, vñ cum veris
catholicis gestiunt offerre, vt veri fideles crediti, per victimam
communione veros catholicos corrumpere possint. par. 2.
folio. 260. B.
Fratres dicuntur Christus & omnes sancti: & quomodo. par. 1.
folio. 75. A.
Fratres Christi qui dicuntur. par. 5. folio. 8. F. & folio. 192. C. &
folio. 47. B. & folio. 147. C. Item par. 6. folio. 165. C. Item par.
1. folio. 62. D.
Fratres simplices & illiterati per iumenta, & illi propter defectū
scientiæ non sunt ad prædicandum apti. par. 1. folio. 33. E.
Fratres minores id vocati sunt, vt maiores fieri non præsumat,
& ad ecclesiasticas dignitates (ait beatus Franciscus) nullatenus
ascendere permittatis. par. 2. folio. 174. D.
Fratres pauperes compulsi sunt exponere fidelibus suas varias ne-
cessitates, & etiam varia suffragia que sunt pro benefactori-
bus suis, & per hoc plurimi conceperunt propositum benefaci-
endi eis. par. 1. folio. 193. H.
Fratres compulsi sunt refugere ad summum pontificem, qui cō-
siderans vtilitatem ecclesię de prædicationibus & consilijs fra-
trum prouenientem, dedit fratribus potestatem prædicandi &
audiendi confessiones, & c. par. 1. folio. 94. H.
Fratres Ioseph dicentes, merito hæc patimur, confessi sunt diuinā
iusticiam. par. 1. folio. 109. C.
Fratres leconię nominantur cum eo in genealogia Christi, qui si-
miles ei fuerunt in captiuitate. par. 5. folio. 6. H.
Fratrum gratia, rara. par. 4. folio. 125.
Fraterna charitas dicitur quid optimum, & econuerso odium
fraternum dicitur crimen pessimum, quod fuit inter Ioseph &
eius fratres. par. 1. folio. 102. H.
Fraternitas sancta iuxta modum dilectionis qua sibi in hac vita
copulatur, supernorum quoque ciuium societati in præsentia
sui creatoris cōiungitur. par. 2. folio. 129. G.
Fraus & dolus differunt. par. 2. folio. 2. F.
Fraus & dolus proprię sunt mendacia verbis vel factis, ordinata
ad malum finem. Mendacia autem & fictiones Gabanonitarum
licer essent mala de se, tamen ordinabantur ab eis ad bonum
finem, scilicet ad eorum salutem corporalem & spirituale: &
sic fraus & dolus possunt alicui patrocinari. par. 2. folio
15. B. C. D.
Fraudē qui facit in veritatis doctrina, deterior est quā qui facit
fraudem in re possessa. par. 3. folio. 393. B.
Fraus per priuatam dilectionem nascitur. par. 4. folio. 169. A.
Fraudem in dei opere committit, qui se inordinare diligens, per
hoc quod rectē agit, ad remunerationis transitorie bonafesti-
nat. par. 4. folio. 169. A.
Fraus in ope dei tribus modis committitur: quia aut tacita cordis
humani grā, aut fauoris aura, aut res quælibet exterior deside-
ratur. Ibidem.
Fraudulentus quilibet qui in necessitate positus humilitat se-
coram illis qui possunt cum iuuare, sed cum inualuerit, eis

malefacit quantum potest, significatur per Antiochum, parte 4. fo. 45. 7. H.
Fre Fremittus cōfurgit ex indignatione, parte 4. fo. 219. D.
Fremittus Christi procedebat ex indignatione eius contra diabolum, p. cuius suggestionē mors intravit in mundū, ibidem.
Frigitur tantum bonus quantum amat, par. 3. fo. 235. E.
Fri Frigitur in sanguine suo, sic dicitur vulgariter de homine dimisso in afflictione, parte 3. fo. 363. C.
Frigus dicitur pigriti, cōp. pigros facit, par. 1. fo. 78. A. Interli.
Frixorū sanctorū sūt peccata proximorum, parte 4. fo. 38. B.
Frons sedes est verecundię, & ibi figitur crux in Christi fidelibus, & quare, par. 5. fo. 223. E. Item par. 6. fo. 23. E. Vide in Crux in fronte creditū.
Fructificans & crescens in fide non potest exterminare Cananē semē pessimum maledictū mobile incertū. Nunq̄ em̄ retractionū motus cessant ab eo, sed si tu vere fructificas in deo, & si non potes eū eijcere, cito quia nō potuerunt filij Ephrem expellere Chananeos, parte 2. fo. 23. F.
Fructificatio alia est bona alia mala, quia arbor bona fructus bonos facit, & mala malos, par. 1. fo. 24. B.
Fructus plerūq̄ in arbore multiplicatus propter aētiū nimitū deificatur & periculis talis estus temperatur per defensionem roris Et similit̄ et fructū honorū operum aliquando deficcatur & perditur propter aduentum elationis, par. 3. fo. 25. H.
Fructus in cacumine arboris citius maturantur & melius eo q̄ afoleantur, libricus, par. 4. fo. 34. B.
Fructū excessū os velle extrahere de terra cōtingit duplici. Vno modo quando nimis continē colitur, & non permittitur qui escere. Alio modo quando subtrahitur merces debita agricolis, parte 3. fo. 59. H.
Fructus arboris pulcherrimę sunt poma citrina, quia sunt valde pulchra, parte 1. fo. 25. D.
Fructus spiritus sancti dicuntur ad similitudinem fructus materialis, & quare, & horum distinctio, & sunt figurati per lignum vitę afferens fructus, parte 9. fo. 87. G. & fo. 274. C.
Fructus duodecim spiritus significatur per duodecim lapides in Iordane positos, parte 2. fo. 7. H.
Fructus spiritus aliter habetur in via per gratiam, aliter in patria per gloriam, parte 6. fo. 274. C. D.
Fructū boni operis eius qui nihil vel minus peccavit, & eius qui grauius cecidit, non debet esse, par. 5. fo. 14. A. Itē p. 6. fo. 103. E.
Fructus bonorum operum est beatitudo, & colligitur hic fructū post hanc vitam in re, sed in presentī quodammodo colligitur in spe, par. 3. fo. 205. H.
Fructus terreni quos metimus, non fonti comparentur, sed cisterne, & quare, par. 3. fo. 319. E.
Fructum manducabimus eorum quę hic facimus, par. 1. fo. 258. E.
Fructum est æternū, vtrūq̄ verū terrenis, par. 6. fo. 223. B.
Frugalitatem hospitalitatem & honestatem docemur habere, vt temperates simus in victu & vestitu, honesti moribus, parte 3. fo. 418. A.
Fruitiō beatitudinis propria delectatio, quasi de alio lactatio, nam beati lactatur vberibus diuinę consolationis, par. 3. fo. 388. G.
Frumentum desiderat nubes duplici ratione. Vna est, quia quando est nimis calor, adurit frumentū in cāpo crescens, & tūc per nubes temperatur calor. Alia, quia p nubes sūdūt aq̄ ad terrę humectationē, & frumētū nutritionē, par. 3. fo. 69. C.
Frumenta fidei sanctorum horreis condunt, vt cum iniquitas occurrerit capitalium criminum sub Antichristo, ne fides inopia sermonis deficiat, & c.
Figura de Ioseph, par. 1. fo. 107. E.
Frumenti grano Christus comparatur, & quare, p. 1. fo. 157. E.
Frustra nō sit quod certa necessitas cogit, par. 3. fo. 312. F.
Fugere nos dicitur, quando id quod meminisci volumus, non occurrat, quando id quod volumus, memoria non tenemus, parte 3. fo. 367. F.
Fugiendi cautela docent eos apostoli qui se ad supplicia minus sentiunt idoneos, quibus iustus est latere q̄ se discrimini opponere, par. 5. fo. 116. F.
Fugere vtrum licitum sit pastorī ecclesię in persecutione, Arguitur pro & contra cum responsione, par. 4. fo. 217. H. Item p. 10. fo. 75. E. G. & fo. 179. D. & fo. 182. D. & fo. 190. D. & fo. 222. C. & fo. 232. C. Item parte 4. fo. 147. E.
Fugiat minister Christi sicut Christus fugit, fugiat & qui spiritualiter queritur, dum per alios firma est ecclesię salus, parte 6. fo. 107. E.
Fugere persecutionem aliquando est licitum & se occultare, ad credendum malis, par. 5. fo. 37. F. & fo. 41. G. & fo. 117. H.

Fugere in persecutionis seruire licet sit licitum, tamen pfectus est remanere, nisi in causa, vtpote quādo persecutio est personalis, & quando ex fuga apparet maius bonū ecclesię, ppter qd̄ sit elongatio ad tempus, & non timore mortis, parte 6. fo. 222. C. Item parte 5. fo. 37. F. & fo. 217. H.
Fugit Christus qui refugium est aliorum & virtus; fugiendo instruit suos, par. 5. fo. 12. B.
Fugientes prudenter a seculo, vbi non possunt resistere diaboli tentationibus, vt in clauetro saluentur, adiuui bonorum consilij & orationibus, significatur p fugientes Iudeos vt tūc regis Antiochi, par. 4. fo. 443. D. Item par. 2. fo. 40. E.
Fugietium seculum sunt flexiuitatū refugia, ad similitudinē flexiuitatū fugiuarū in veteri lege, & quę illę sūt, p. 1. fo. 32. C. G.
Fugitiui non vadunt vnti, sed magis dispersi, & quilibet abscondit se vbi potest, par. 3. fo. 236. B.
Fulgur quidam procedens ex lapidibus rationalis habitū summi sacerdotis affixis, dicitur sūt, vt dicit Iosephus, doctrina & veritas. Velerat nomen dei Tetragrammaton inclusum sub lapidibus rationalis, vt dicit Ra. Sa. & quādo iste fulgur cessauit, parte 2. fo. 42. G. H. Itē pte. 1. fo. 188. G. & fo. 190. F. H. & fo. 192. D. G. Vide etiam in rationale iudici.
Fulgur quidā a facie Christi egrediebatur, terrę sacerdotes & alios in templo exiitēs, cōpellens eos ad recedendū, propter quod nō valbant resistere, par. 5. fo. 193. F. & fo. 99. C. D.
Fulgura (vt fert) ex nubibz vltimis collisicōe generantur, sicut ex durioribus silicibus sibi cōpōsis medijs ignis elabit, p. 4. fo. 126. F.
Fulgura frequēter cadunt in mare, & naues obruunt, p. 3. fo. 80. G. Fum Eumus ex flamme ascenso vanescit, parte 3. fo. 177. A.
Fumus ex igne natus ad alta cōscēdens, paulatim se humanis subtrahit aspectibus, par. 3. fo. 359. F.
Fundamentum dupliciter potest accipi. Vno mō proprie, sicut illud qd̄ habet firmitatē & stabilitatē ex se. Alio mō improprie & largē, sicut illud qd̄ adhęret p̄io fundamento iā posito, p. 6. fo. 37. H.
Fundamētū in spiritalibus saepe dicitur esse nobilius seu digniū q̄ edificium & c. parte 1. fo. 6. H.
Fundamenta fidei legis, s. nouę duo principiora sunt, sed Iudei extimāt esse valde derogatoria diuine excellētę, p. 4. fo. 109. A.
Fūdū v̄l p̄ger p̄t̄ licitē emittit̄ ē ecclia sita, p. 1. fo. 79. G. & fo. 80. C. D.
Funeris repositio in aliquo loco, v̄l q̄ ad rēp̄ quod alibi trāserat ad remanēdū, nō dicit̄, nec est sepultura; & ideo vt vidēt non est portio canonica p̄soluenda, par. 1. fo. 122. H.
Funiculus quid est, par. 2. fo. 24. C. & fo. 106. A.
Fures & latrones sunt oēs q̄ quot venerūt quō intelligēdum, vt Fur sub vniuersalitate verificetur, par. 5. fo. 228. A.
Furās hominē morte moriā, & huius ratio, par. 1. fo. 168. D.
Furum socij sunt qui de illis accipiunt munus, qui de lachrymis pauperum congregant diuitias, par. 4. fo. 6. B.
Furia facit hominē multa agere & pati, quę alias non possit, & experientia docet, par. 4. fo. 304. D.
Furiosos videm⁹ diu sub diuo morari, crudis sustitari; quib⁹ etiā videtur, q̄ sint bestię bestiarū etiā ferociū; & cum talibus amicitiam contrahunt, par. 4. fo. 304. D. F.
Furia naturā hoīs deordinat, & quasi bestialē facit; & ex hoc seq̄ q̄ aliqua sunt eis delectabilia & possibilia, quę ante non erant propter transmutationem naturę, par. 4. fo. 304. F.
Furiosi & demoniaci post curationem nō promouētur in ecclesia dei, par. 5. fo. 98. H.
Furor domini q̄rum ad electōrū aīas in redēptōris nostri aduētū pertransiit quia eas ab inferni claustris ad paradisi gaudia reduxit, par. 3. fo. 14. F.
Furtū nō est ex se, sed ex comparatione peccati maioris, i. adulterij nō gradis esse culpę perhibetur, par. 3. fo. 316. A.
Furti participatio sit nouē modis, & enumeratur, p. 3. fo. 336. H.
Furtū si in aliquo casu absq̄ peccato cōmitti possit, sicut mēdiē dū vidēt p salute vbi nemo lgitur, par. 1. fo. 247. A. B.
Furtū nō facies, Per hoc pceptū, vt dicit Ra. Sa. intelligitur prohibētū furtū hominis tm̄, p quo imponitur poena mortis; pro alijs autē furtis nō imponit lex poenam mortis, sed restitutionē in duplum & c. par. 1. fo. 164. H.
Furtū contingens dupliciter cognoscitur a deo. Vno modo p̄ Fut ut intuitus diuini cognitionis fertur sup̄ presentiam ipsius, licet futura Alio modo scdm ordinē causę ad effectū, sicut continens futurū est in causa variabili & contingente & c. parte 1. fo. 135. F. G.
Futura multa sūt scdm inferiores causas, sed in p̄scictia dei non sunt. Futura em̄ senēct̄ est in iuuenē, sed futura non est si ante moriturus est, par. 3. fo. 36. F.
Furorū oīm in ecclia figurā discipuli gerebāt, p. 3. fo. 204. E.
Gabaonitę

ABAONITAE FINXERVNT
GABAONITARUM mendacia & fictiones, licet essent mala de se, tamē ordinabant eis ad bonū finē, sed ad eorum salutē corporalem & spirituale & c. parte 2. fo. 15. D. Vide etiam in Fraus & dolus.
Gabaonitas multos interfecit Saul cū regnaret, zelo quasi p filijs Israel & Iuda; quod erat cōtra iuramentū quod obligabat non solum Iosue & principes Israel illius temporis, sed etiā posterorum; & quo zelo eos percussit, parte 2. fo. 119. C. D. E.
Gabaonitę non erāt de filijs Israeli, & quare referuabantur inter eos: hoc autē fuit duplici de causa, parte 1. fo. 119. D. E.
Gaius imperator tempore Philonis in antum elat⁹, quoddam orbem misit statuum suam, vt illa adoraretur vt deus & similiter in Iudęa fecit; quam soli Iudęi adorare reuerunt, parte 6. fo. 249. A. B. Item parte 3. fo. 382. C.
Gaius licet ipse miserit in exilium Herodem & Pilatum, hoc tamē non fuit propter Christū, sed p alijs causis totaliter desperatis, vt refert Iosephus; & ipse fuit Romę turpis interfectus, ppter suas malicias, & vxor eius gladio conuulsa, & filia eius vnica parietati allisa, parte 6. fo. 249. A. B. Vide etiam in Caius.
Galaad aliquādo accipitur nomine vnus terre, aliquando p noie vnus ciuitatis in illa terra, in dimidia tribu Manasse vltra Iordanem, & aliq̄ p nomine vnus hominis, parte 2. fo. 45. D. Est etiam monticulus in summitate montis Libani; & sic ad modū capitis ibi dicitur, in quo mōre Laban fugientē Iacob cōsecutus est, parte 4. fo. 140. F. G. & fo. 340. E. & fo. 359. A. Item parte 1. fo. 16. A.
Galathia quę prius Gallogręcia dicta est, regio est in Gręcia a Gallicis acquilata sub Brennio duce, pte. 6. fo. 60. G. & fo. 78. E. H. Item parte 4. fo. 445. B. Item parte 2. fo. 189. H.
Galbanum & c. parte 3. fo. 412. B. Item parte 1. fo. 197. A. C.
Galgal quomodo interpretatur, & quid significat, pte. 4. fo. 338. E. & fo. 344. E. & fo. 364. A. Item parte 2. fo. 70. E.
Galilęa duplex est, scilicet vna superior, altera inferior, parte 2. fo. 283. G.
Galilęę duę sunt, vna dicitur Iudęorum, altera gentium, parte 5. fo. 16. E. Item parte 4. fo. 24. E.
Galilęi interfecti a Pilato fuerant, & quare; & habetur duplex opinio, parte 5. fo. 160. C.
Gallici a Gomer primo dicti sunt, sed postea Galathę, sicut aliqui dicunt. Alij econuerso dicunt, quod a Gomer nominati sunt Galathę, & postea Gallici & c. parte 2. fo. 189. H. Item parte 1. fo. 57. G. Item parte 6. fo. 78. H.
Gallina magnū habet affectū in filios, vt eorū infirmitate affecta i firmet, pte. 5. fo. 72. E. Itē dicitur, pte. 3. fo. 167. A. & fo. 224. A.
Gallus horis d. terminatis in nocte cantat, & illam intelligentiam habet ex intellectu diuino, sicut horologia certis horis sonat ad hoc disposita per intellectum hominis, parte 3. fo. 77. C.
Ganges fluuius (quem Phylon sacra scriptura cōmemorat) exiit de paradiso p̄git ad Indię regionem, pte. 1. fo. 10. H. & fo. 37. A.
Gannire quid est, parte 4. fo. 106. E.
Garrulitas quod admittit, silentium dicitur & similiter cōtrarij curantur contraria, parte 1. fo. 160. B.
Gaudere peruersi similibus societatē, parte 1. fo. 76. E. Interli.
Gaudendum, nō tantū ad oblationem munerum, quāntū ad honoris cōdēnationē timēdū si abutimur, parte 4. fo. 282. F.
Gaudere in presentis vitę nocte a claritate retributionis eterne, est antelucem surgere, parte 1. fo. 248. E. B.
Gaudium proprie est delectatio appetitus intellectiui ab intra in bono adepro, vel in presentis delectatio quando refertur in signis exterioribus, tunc dicitur exultatio & c. parte 2. fo. 54. C.
Gaudij pfectio est pax; & hoc quantum ad duo. Primo quātum ad quietem ab exterioribus conturbationibus, secundū quātū ad sedationem desiderij interioris, parte 6. fo. 180. 87. G. H.
Gaudij non est tanti excellē tenuisse, quanti mōroris de excellis cecidisse, parte 4. fo. 282. F.
Gaudium in sp̄sctō oritur, dum fraternā pacē & in solis pacificis est, parte 6. fo. 30. A.
Gaudium sanctorum & intentio eorum est, vt a fame futura virtutum operibus sibi caueant, & epulentur & exultent in conspectu dei, parte 2. fo. 213. E.
Gaudium facit sibi de poena, qui per sancta desideria pro domini amore se castigat, parte 3. fo. 105. B.

Gaudiū angelorū de correptione & conuersione peccatorū afflat gaudio de dedicatione domus dei, parte 2. fo. 248. F.
Gaudium diuini eloquij in contemplatione duplicatur, s. de obrē tu victorię, & de p̄dę magnitudine, parte 3. fo. 273. D.
Gaudium Christi hominis consistit in coniunctione ad deitatem & quibus modis, parte 5. fo. 230. G.
Gaza metrop̄ est ciuitas Philistinorū, qui nūc Palestini vocant̄, & est i extremitate terre Philistinorū versus Aegyptum, pte. 4. fo. 158. C. & fo. 359. E. Itē pte. 2. fo. 69. A. Itē pte. 1. fo. 16. A.
Gazophylacium vñ dicitur, & typicē quid significat, pte. 5. fo. 211. B. & fo. 112. B. & fo. 175. A. Itē pte. 4. fo. 270. C. D. & fo. 271. H.
Gebertus vt ferrus per sacrificium quod fecit diabolo, accēdit ad archiep̄atum Remensē, postea ad Rauennē, & post ad statū papalem; vñ factus est talis versus & c. parte 4. fo. 477. D.
Gedeon & Phua nō fuerunt fratres eiusdem matris, parte 2. fo. 44. H. & fo. 45. A. B.
Gedeon quare renuit dñari super filios Israel, parte 2. fo. 43. G. H.
Gedeon erat de tribu Manasse; & iō isti de Ephraim fuerunt insignati de hoc quod Gedeon possit de victoriā p̄e ipsi gloriari, parte 2. fo. 40. A.
Gedeon vtrum peccauit petendo signum a deo de victoriā cōtra aduersarios obtinendā; cum de hoc satis certificatus fuerit per angelum, parte 2. fo. 39. A. C.
Gedeon quare conuersio ordine secundum signum deposuit, parte 2. fo. 40. B. C.
Gedeon an excusatur totaliter a peccato, petens bis signum in velle, parte 6. fo. 282. F.
Gedeon vtrum peccauit offerendo sacrificium domino extra tabernaculum quod erat in Silo, parte 2. fo. 39. B. C.
Gedeon vtrū mortuus fuerit in peccato mortali, arguitur p cōtra, cum rēp̄sione, & solutione argumētōrū, pte. 2. fo. 43. B. C.
Gehennę nomen in veteribus libris nō inuenitur, sed prius a dño Gehonij & vnde sumptū, pte. 2. fo. 12. E. Itē pte. 4. fo. 123. E. G. & fo. 138. A. Itē pte. 2. fo. 175. E. & fo. 184. A. & fo. 231. E. F. & fo. 257. B.
Gehennę poenę sextuplex sunt, quia ibi est poena damni & poena sensus, fridor dentium, & fletus, exteriores tenebrę & duratio sine fine, parte 2. fo. 116. H.
Gemitus est peregrinantium, laudatio iam in patria commoranti Gemitum, parte 3. fo. 284. E.
Gemitus poenitentium duplex, & significatur per duos turtures & c. parte 1. fo. 221. E.
Gemit in presentibus vbi nescij rident qui per gratiam Christi patriam presentē, parte 3. fo. 284. E.
Gemini Castores, sunt Castor & Pollux, quos gentiles in mari deos inuocant, & quare, pte. 6. fo. 208. A. Itē parte 3. fo. 380. C.
Genealogiē i sacra scriptura tradit, cōsueuerūt titulari ab illo q̄ Gen q̄ originē deducit, nō ab illo in quem terminū accipiūt. Aliter euangelista Mattheus intulit, & quare, parte 5. fo. 9. A. B.
Genealogię descensus Iesu Christi ab Abraham & David dilucidatur sex conclusionibus, & quadrupliciter traditur, parte 5. fo. 9. E. F. G. H. & fo. 10. G. H.
Genealogiam Christi quare Mattheus rexit per Salomonem filij naturalē; Lucas verō per Nathan filij adoptiui, pte. 5. fo. 7. D.
Genealogia hominum non accipitur per matres, sed per patres, parte 1. fo. 358. B.
Genealogiē siue generationes Abrahę, Isaac & Iacob, & aliorum duodecim pphetarum & David dēscribuntur, pte. 2. fo. 189. G.
Genealogia de tribu Dan & Zabulo, quare nō describitur in Paralipomenon, sicut de alijs tribus sit, parte 2. fo. 197. C.
Genealogiarum liber vbi scripturę sūt p̄fectę vsq̄ ad minima, nō habetur, vt dicit glo. Hebraica, sicut nec plures alij libri qui in scriptura allegantur, nec tamen habentur, parte 2. fo. 198. F.
Genealogiē interminatę sūt secūdū quāsdā generationes Adę de alia vxore quā Eua, & an hoc verum sit, pte. 6. fo. 116. G.
Generare deus dicit multipliciter in sacris scripturis respectu creaturarum, secundum qd̄ diuersimodē representationē seu similitudinē suā in creaturas pducit, parte 3. fo. 89. H. & fo. 90. C.
Generaris sep̄ deo p singulos intellect⁹, p singula opa, & effectus filij dei i Christo Iesu iū adoptiuis habes spm̄, p. 4. fo. 128. A.
Generantur oia ista inferiora p effectum lucis & stellarum, & per subtractionem eius (quod sit in tenebris) corrumpuntur; & sic ad suos terminos deducuntur, parte 3. fo. 101. H.
Generatio Christi secūdū diuinitatē fuit inenarrabilis, incōphēbilis, nō tantū ab hominib⁹, sed etiam ab angelis, pte. 4. fo. 90. C.
Generatio filij dei est añ tēpus & p cōsequens etera, quia añ tēp̄ nō est nisi æternitas, parte 4. fo. 90. C.
Generatio carnalis requirit copulam masculi & foemine, sicut in omni actionē naturali requiritur coniunctio actiui & passiu;

aliter in generatione spiritali &c. parte. 4. fol. 186. F.
 In generatione carnali hominis uterque appetitio sensitiva. f. & in tellectibus concurrunt. parte. 4. fol. 197. F.
 Generationis actus homo utatur sic prout conuenit generationi & educationi prolis &c. par. 6. fol. 42. C. D.
 Generationis carnalis filij cotrahunt quandam maculam & foeditatem. non sic autem filij spirituales. sed magis nobilitate. parte. 5. fol. 187. G.
 Generatiua vis ordinatur ad conseruationem speciei per filiorum generationem. parte. 6. fol. 42. B.
 Generatiua virtus in senectute debillior est. & ideo tunc solent generari pueri. magis defectuosi & imperfecti. par. 1. fol. 101. H.
 Generatio humani generis in carne (sicut allerunt periti talium) nouem mensibus in uulua continetur. parte. 2. fol. 270. F. G.
 Generationis actus an sit actus fortitudinis vel roboris. parte. 1. fol. 120. A. & fol. 121. B.
 Generatio seculi significatur esse facta tribus modis. aut sola uoluntate. aut uoluntate simul & uoce preceptiua siue deliberatiua. aut uoluntate. uoce & diffinitione. parte. 1. fol. 29. H.
 Generationes a iure ab Adam usque ad Christum esse septuaginta septem. parte. 1. fol. 46. F.
 Generationes Cain quomodo usque ad septimam generationem peruenerint in centum & triginta annis &c. par. 1. fol. 47. C.
 Generationes ab Adam per eam vnderatio numero terminantur. & a seculum clauditur generatio &c. & quid per hoc insinuatur. parte. 1. fol. 46. C.
 Generatio filiorum Adae sit omnis Abel & Cain: quia Abel mortuus fuit sine generatione. & generatio ipsius Cain tota fuit de Ieta in diluuium. parte. 2. fol. 189. C.
 In generatione Seth. nulla forma ponitur nominatim. sicut in generatione Cain. & quare. parte. 1. fol. 48. F.
 Generationes viginti sex fuerunt a principio mundi usque ad datum legis in monte Sinai. & enumerantur. & horum ratio. parte. 3. fol. 279. D. & fol. 290. B. C.
 Generationem quartam quomodo deus dicitur plagare propter peccatum parentum precedentium. par. 4. fol. 236. B.
 Generationem Iesu Christi describunt Mattheus & Lucas. sed diuersimode. par. 4. fol. 4. A. B. & fol. 7. E. & fol. 135. D. E. F. F. H.
 Generationem Iesu Christi quare describit Mattheus deducens a Dauid usque ad Ioseph. cum Christus non sit ex semine Ioseph. parte. 3. fol. 7. B. D. & fol. 12. G.
 Generatio Christi ex semine Dauid & Abraham non nisi auctoritate scripturarum habet. ideo solus creditur apud recipientes sacrum canonem. & ex sola fide. parte. 5. fol. 10. G.
 Generatio vna est qua renascimur per baptismum. altera qua resurgimus. par. 3. fol. 288. E.
 Generationes animarum ex spiritu factio generare priusquam faciant aliquid boni diliguntur. si uero ex spiritu maligno. digne odio habentur male uoluntatis excedat concepitio. par. 1. fol. 311. A.
 Generatio malorum a spiritibus imundis dispersa per poenarum genera perturbatur. sicut Iudaei captiua per latitudinem orbis dispersi sunt. quia contra deum lollati sunt. par. 1. fol. 364. F.
 Generatio spiritalis per quam homines efficiuntur filij dei & heredes uitae caelestis est baptismus. par. 5. fol. 194. H.
 Generatio dicitur baptismalis lotio. quia per hanc homines efficiuntur conformes uerbo incarnato qui est filius dei naturalis. in quantum in hac generatione est aliquid sensibile correspondens carni. factum. & aliquid inuisibile correspondens uerbo scilicet gratia. parte. 5. fol. 194. H.
 Generatio Iacob siue Israel (quod idem est) electa fuit in duodecim patriarchis: non sic autem fuit de Isaac & Abraham & patriarchis precedentibus. par. 2. fol. 204. E. & fol. 191. D.
 Generatio & corruptio in elementis. & motus qui est causa generationis & corruptionis in generali resurrectione & post resurrectionem cessabunt. & similiter cessabit tempus. par. 5. fol. 205. H. Item parte. 4. fol. 411. D.
 Genesareth siue Genesar quid & unde dicatur. par. 5. fol. 32. C. & fol. 138. E. & fol. 204. H. Vide etiam in Mare Galilee.
 Genes in principio appellatur more Hebraeorum (quia in eo deest li & ter) generatio agitatur. licet alia multa sequantur) sicut euangelium Matthei. Liber generationis Iesu Christi. p. 1. fol. 21. F.
 Genes in principio est tantis obscuritatibus inuolutum. ut ante triginta annos apud Hebraeos non legatur: & huiusmodi obscuritates satis apparent ex varijs expositionibus tam Hebraeorum quam catholicorum. par. 1. fol. 23. B.
 Genes liber quo Hebraice. Graece & Latine notat. parte. 1. fol. 14. F.
 Genes liber quomodo figura fuit eorum que in euangelio Matthei continentur. p. 1. fol. 21. F.
 Genes primum hominem futuri formam. ut potest de terra uir

gine conditum introducit. sicut euangelium secundum nouum hominem inducit de matre uirgine genitum. parte. 1. fol. 21. F.
 Genetali dicitur. qui ob natalium dierum considerationem conantur actionum euentus praedicere. & diabolorum consociati connumerantur. parte. 6. fol. 48. A.
 Genitalia membra post resurrectionem in oruoribus nulla uoluptate vel necessitate nubedi mancipabunt. par. 5. fol. 174. F.
 Ad genitalia & uerenda nostra lex non mittit manus ipsi secretio nostra & confusione digna tegere debemus. & continentiam puritatis & foeminum deo iudici referuare. par. 1. fol. 242. B.
 Genitius pluralis habet uirtutem duplicis singularis. parte. 4. fol. 335. C.
 Gens aduersus gentem non surgit. nisi precipiente domino parte. 4. fol. 183. A.
 Gens quaeque ad fidem praedestinata nomine Israel intelligitur parte. 4. fol. 152. F.
 Gentes coeperunt idololatria foedari penes eadem seculi aetate qua coepit synagoga in patriarchis nasci. par. 5. fol. 99. A. & fol. 148. A. Item parte. 4. fol. 72. E. F.
 Gentium deos ubi primo scriptura nominauit in superioribus enim semper deum nominauit. par. 1. fol. 94. E. Inter.
 Gentes omnes a Romanis subiugatae transierunt in ritus eorum: gens Iudaea siue gentibus siue sub Christianis regibus non reliquit signum circuncisionis &c. p. 1. fol. 46. B.
 Gentes sicut contra Ierusalem adductae sunt. sic hodie contra negligentem ecclesiam seruiunt. parte. 4. fol. 145. A.
 Gentes septem terram promissionis habitantes. ante ingressum filiorum Israel ex dei sententia condemnatae erant ad mortem propter iniquitates suas. par. 1. fol. 340. C.
 Gentes multae usque hodie incedunt se in funibus mortuorum parte. 1. fol. 346. C.
 Gentium doctrina quae Iudaeorum scientiam & superbiam superaret & spiritualem intellectum ad legem dei afferret praefiguratum est. par. 1. fol. 260. G.
 Gentium principatum destinauit Christus in sacrilegam ciuitatem que prophetas & dominum prophetarum occidit. ut ea digna ultione puniret. Et de hoc figura. par. 2. fol. 228. E.
 Gentium uocatio & Iudaeorum reprobatio qualiter in captiuitate Ioseph pincernae & pistoris fuit praefigurata. p. 1. fol. 105. H.
 Gentes post resurrectionem Christi & eius ascensionem cum magna deuotione fidem Christi receperunt & sic Christo aggregatae sunt. par. 1. fol. 117. F.
 Gentes omnes benedicti in Christo. a quo est omnis salus. p. 1. fol. 78. D.
 Gentes leges sibi traditas a suis maioribus seruari. Iudaei legem deo sibi collatam reliquerunt. par. 4. fol. 219. C.
 Gentes subdit Hebraeis. cum eorum regnum incepit cadere. coeperunt rebellare. & tandem post dominari eis. & finaliter eos. captiuare. parte. 2. fol. 125. D.
 Gentium singularium originem per diuersas partes mundi disceuit deus. ut quaeque gens parentis suae uocabulo denominata proprias sedes possideret. par. 3. fol. 403. A.
 Gentes fluxe & dissolue quis est princeps vel dux nisi sermo illius philosophiae quae summi boni iudicat uoluptate. parte. 2. fol. 35. A.
 Gentes per locutum significatur. & quare. parte. 3. fol. 338. E.
 Gentes doctores ab erroribus ad ueritatem euangelij conuersi certius gentium errores nouerunt. & ideo subtilius expugnauerunt. parte. 2. fol. 215. A.
 Gentium doctores reliquerunt doctrinam consuetam propter euangelium. & discurrerunt ad docendum alios. & fecerunt fructum magnum. parte. 5. fol. 199. H. Item parte. 1. fol. 296. F. Vide etiam in doctores gentium.
 Gentili populo a natiuitate inuicem cultus idolorum. ut stultum immolaret filios suos demonijs. par. 5. fol. 106. C.
 Gentilitatis error iste omnes prouincias occupauit. ut ad capita fontium lucolorum amoenissimas uicinas immolaret. parte. 4. fol. 123. A. Item parte. 2. fol. 23. C. & fol. 275. H. & fol. 184. C.
 Gentiliu mos erat. ut deorum suorum honori sacrificatae fumerent coronas uicinis simul coronatis. parte. 6. fol. 190. A.
 Gentes omnia in solita credebat aliquid numinis habere. p. 4. fol. 110. 232. C. & fol. 330. D. Item parte. 2. fol. 33. E. Item p. 1. fol. 165. G.
 Gentium opinio erat. quod patres eorum in morte transferebant ad eos deorum. sicut de bonis Christianis dicitur. quod transferuntur ad consortium angelorum. par. 4. fol. 474. C.
 Gentes in morte amicorum in signum tristitiae dimittebant capillos crescere ultra modum coeuerunt. parte. 1. fol. 231. H. Et alibi dicit. quod solebant euellere capillos super mortuos suos. par. 1. fol. 233. A.
 Gentes multi exposuerunt se pro re publica morti & piculis. & quare. parte. 3. fol. 29. B. C. & fol. 381. E. F.

Gentiles

Gentiles antiquitus redeunt de mercatoribus. libenter intrabant domos suas in plenilunio. & quare. & adhuc apud quosdam Christianos est. uolentes mutare domicilium uel euenire domum nouam. non faciunt hoc libenter in defectu lunae sed faciunt hoc in augmento lunae. & quare. & hoc est de reliquijs gentilium. parte. 3. folio. 316. H.
 Gentilium corda insensibilia qui lapides pro deo coluerunt. ad uerum dei intellectum. ad meditationem legis & praedicationem euaangelij conuertit Christus. Et de hoc figura. parte. 2. folio. 221. F.
 Gentes qui rationem suam uerborum decore componunt. non uertuntur a uicijs. sed delectantur. significantur per frondentes arbores instructiuas. solum propter delectationem uisus plantatas. parte. 1. folio. 349. E.
 Gentes quidam dicitur ethnici crediderunt. quod ex multiplicatione uerborum compositorum in oratione aliquid manifestaretur deo: quod quidem prius esse sibi ignotum & per consequens mutaretur ad aliquid agendum. parte. 5. folio. 24. G.
 Gentes cognitionem supernaturalem (qua manu ducimur in dei cognitionem) secundum falsam estimationem seu deceptionem quaerebant a demonibus per sacrificia & alia superstitiosa. parte. 1. folio. 351. C.
 Apud gentiles inueniuntur opa digna deo. Excoluerunt enim aliqui uirtutes animi. & philosophia in nonnullis aliquid egit: sed si quid honestum habuerit in moribus (quia non deo. sed sibi ascribunt) non scilicet. nec inter primicias recipitur. parte. 1. folio. 293. F.
 Gentes conuersi ad Iudaeismum non abmitterantur ad coetum Iudaeorum equaliter. quia recipiantur ad legis obseruantiam. non enim abmitterebat statim ad ea quae erant honoris. sed aliqui in terra generatione. & alij in decima. & alij in quatuordecima. parte. 4. folio. 93. C.
 Gentes quomodo habuerunt reuelationem de his quae sunt necessaria ad salutem. parte. 3. folio. 48. B.
 Gentes incarnationis mysterium qui ad legem Moysi non erant obligati. an & quomodo credere tenebantur. parte. 6. folio. 135. C. & folio. 184. G. H. Item parte. 3. folio. 48. B. Item parte. 2. folio. 248. C. dicitur de Dario rege. qui fidem uisus ueri dei habebat cum esset gentilis. Item parte. 2. folio. 216. F.
 Gentes quot & quare necessario habebant credere ad salutem. parte. 6. folio. 135. C.
 Gentes dicuntur extranei triplici ratione. parte. 6. folio. 91. G.
 Gentes de Iaphet delecterunt. parte. 1. folio. 57. C.
 Gentes in facris priapi offerebant. parte. 1. folio. 68. D. Vide in Priapi idolum.
 Gentes iurant per nomina idolorum. & quomodo sit licitum Christianis iuramentum talium recipere. parte. 1. folio. 172. G.
 Gentes solem adorantes siue colentes sculpebant imaginem eius cum curru & equis. parte. 2. folio. 184. D.
 Gentes quando alicui maledicebant. dicebant: Sic tibi contingat sicut miseris Iudaeis. parte. 4. folio. 414. D.
 Gentes. uocant Iudaei omnes qui non sunt de lege Iudaeorum. & reputant eos sicut omnes. parte. 1. folio. 171. F.
 Gentes uocabantur omnes qui non erant de genere Iudaeorum. ut in nouo Testamento. & in veteri in pluribus locis. parte. 3. folio. 88. E.
 Gentes conuersi & erecti sunt ad fidem & ad deum in deiectione Iudaeorum. parte. 4. folio. 135. B.
 Gentes populi non excluditur cum dicit Moyses. Si pecuniam mutuum dederis populo meo &c. sed dat ibi intelligitur. quod dicitur prius & in minori necessitate debet Iudaeus mutuum Iudaeo quam gentili. hinc Rab. Saif. parte. 1. folio. 171. C.
 Gentes uidentes miracula quae non poterant fieri. nisi uirtute diuina. statim conuertebantur in christum. & hinc hinc hinc hinc. parte. 4. folio. 135. B.
 Gentes post Iudaeos primo credentes (quamuis pauci fuerunt coepariuati) uocantur. parte. 4. folio. 116. B.
 Gentes conuersi ad fidem Christi. nomine Israel nominati sunt. parte. 4. folio. 334. F. & folio. 77. C.
 Gentes & alij populum Israel persequentes sunt uocati eodem nomine. scilicet Elau. parte. 4. folio. 371. F. & folio. 372. E.
 Gentes diuina. uidebat negare circa actum humanos nimis sollicitabatur de talibus. parte. 5. folio. 27. D. F. Item parte. 3. folio. 46. G. Item parte. 6. folio. 95. G.
 Gentes loco Iudaeorum uocati sunt ad fidem. quamuis tardius. & illi praecedent. parte. 5. folio. 65. H.
 Gentes tempore passionis Christi erant in duplici differentia. scilicet prolepti qui ad eum agni admittentur. & gentiles in duncibus. qui non admittentur ad eum agni. parte. 5. folio. 222. C.
 Gentes naturalem legem habentes. contra illam facientes. fuerunt puniti. & uiuentis secundum ipsam premiati. parte. 6. folio. 7. F.
 Gentes & Iudaei participatio uisus nouae legis dicuntur unus nouus homo. sicut participatio uisus speciei plures homines sunt unus homo. parte. 6. folio. 91. H.
 Gentilium est multiloquium. a quibus & coepit. Hi enim exercenda

linguae magis operam dant. quam menti mundanda. parte. 5. folio. 24. E.
 Gentes quidam putabant. sicut orator iudicem. ita & ipsi deum flectere quirent. parte. 5. folio. 24. E. G.
 Gentili populo quare apostoli fuerunt prohibiti praedicare. parte. 5. folio. 36. F.
 Gentes credebant. quod secundum multitudinem terrarum. & regnorum. esset multitudo deorum. quorum quilibet in terra sibi appropriata. cultum sibi debitum & speciale uellet habere. parte. 2. folio. 176. G.
 Gentes aliqui & idololatry uinguibus lacerabant carnem suam in planctu mortuorum. parte. 1. folio. 346. A. C.
 Gentes populus dicitur asinus ad molam. parte. 5. folio. 46. A. Item parte. 4. folio. 4. B. Item parte. 3. folio. 18. E. & folio. 281. F. Item parte. 2. folio. 18. B.
 Gentes populus significatur per pullum super quem Christus sedet. parte. 5. folio. 63. H. & folio. 173. B.
 Gentes populus per Symonem Cyrenicum angariatum ad portandum crucem significatur. parte. 5. folio. 180. B.
 Gentes populus per camelum designatur. parte. 5. folio. 171. B. Item parte. 1. folio. 82. E.
 Gentes dicuntur canes. & quare. parte. 5. folio. 50. A. C.
 Gentilem populum significant tres magi cum alijs suis concurrentibus. & mystice exponuntur. parte. 5. folio. 12. B.
 Gentes populus per centurionem pro seruo rogantem significatur. parte. 5. folio. 143. C. E.
 Gentes populus per Lazarum. Iudaicus uero per diuitem significatur. parte. 5. folio. 167. E.
 Gentes populus significatur per silecem: per plumbum uero gentilis populus. & quare. parte. 3. folio. 41. F.
 Gentes populus per Iaphet significatur. parte. 2. folio. 5. E.
 Gentes populus figuratur per duodecim lapides positos in Iordanem. & quare. parte. 2. folio. 7. H.
 Gentes populus significatur per Benjamin. parte. 1. folio. 266. G.
 Gentes conuersi. militat ad dominum uiros claros in seculo. sed securi dominice increpationis de morte superbie deiectionis & humilitatis. Et de hoc figura. parte. 2. folio. 214. G.
 Gentes quia bruta quam quidam seductor idololatry. quasi brutum animal. & nulla ratione renitens quo uoluit errore subtrauit. significatur per asinam Balaam. parte. 1. folio. 304. A.
 Gentes dicitur inuia. & desolata. & quare. parte. 3. folio. 72. A.
 Gentes significatur per aream. parte. 2. folio. 39. D. & folio. 40. A. B.
 Gentes per Iericho significatur. & quare. parte. 2. folio. 107. G.
 Gentes omnis extra legem. extra sacrificium. extra synagogam. parte. 1. folio. 296. F.
 Gentes dicitur mulier fluxum sanguinis patiens. & quomodo curata. parte. 5. folio. 34. D. & folio. 99. A. B. C.
 Gentes peccati frigore costricta per Aquilonem significatur. parte. 3. folio. 69. F.
 Gentes corui nomine designatur. parte. 3. folio. 73. B.
 Gentes flectere Christianos Christo. ecclesiasticus mos est. Iudaei superbia mentis demostantes omnino non faciunt. parte. 4. folio. 79. E.
 Gentes qui figit terrae. habet quod plus humilitatis. uel uel hinc hinc hinc hinc. non habet ultra quod plus humilitatis. parte. 3. folio. 148. F.
 Gentes flexio uisus uel duorum. an sit reuerentia soli deo exhibenda. Ad hoc varie respondet Hebraei & Latini. parte. 2. folio. 309. B. G.
 Gentes uisus flecti coram personis excellentibus. ut dicunt Hebraei. & quidam Christianorum potest hinc fieri. sed coram solo deo duo genua sunt flectenda. parte. 2. folio. 309. B.
 Gentes amborum flexio coram excellenti persona an & quomodo liceat. parte. 2. folio. 309. B. C. D. E.
 Gentes corporis in oratione si flectamus deo. & genua cordis zabulo. nihil prodest. parte. 2. folio. 33. D.
 Gentes nostra Baalam uocamus cum peccamus. qui ad hoc uocati sumus ut flectamus genua in nomine Iesu. parte. 2. folio 303. D.
 Gentes quod flectimus orantes. & ex omnibus caeli plagis ad solam orientem plagam uel partem conuersi oramus. quare sic fiat non facile patet cuiusque. parte. 2. folio. 272. C.
 In genibus maxime sentitur corporis fatigatio. eo quod sustinent pondus corporis. parte. 3. folio. 151. B.
 Gentes incipiunt tremere homini portanti graue pondus. parte. 3. folio 14. G.
 Gentes triplex peccatorum clamat ad deum. parte. 1. folio. 70. H.
 Gentes triplex peccatorum. scilicet. Vnum ex inordinata affectione ad moris uel odij secundum genus accidit ex negligentia. quando aliquis negligit ad purificationem recurrere. Tertium quod similiter accidit ex negligentia. quando aliquis iurat se facturum aliquid & negligit adimplere. parte. 1. folio. 211. C. D. G.

Genera quatuor hominum remouebantur ad bellum, p. 1. fo. 353. F. G. H.
 Gen⁹ infortunij felicissimi est fuisse societate, pte. 4. fol. 255. G.
 Gen⁹ humanum quadruplex morte fuit pemptum in transgressione Adae, Primum morte culpae, secundum naturae, tertium gehennae, quartum civilis poenae, parte. 5. fol. 4. H.
 G. nus demoniorum quoddam in nullo potest eijci, nisi in oratione & ieiunio, parte. 5. fol. 106. G. & fol. 55. B.
 Geometrica, ex qua scientia architectura, a deo esse ostenditur parte. 1. fol. 308. E.
 Geometrica scientia quidam probat, Et vnde hoc pte. 4. fo. 217. A.
 Geon fluius qui apud Aegyptios Nil⁹ vocat, parte. 3. fol. 413. A. Vide etiam in Nilus.
 Ger⁹ Gerasa vrbis est Arabiae iuxta montem Galaad, non longe a stagno Tyberiadis, in quo porci precipitari submersi sunt, pte. 5. fo. 32. A. & fol. 98. B. & fol. 147. B.
 Geraseni miserunt per ciuitates, vt adducerentur infirmi ad praesentiam Christi, parte. 5. fol. 102. C.
 Geraseni rogauerunt Iesum vt ab eis discederet, repurantes se in dignos tanto doctore &c. parte. 5. fol. 32. F.
 Germanitas inter Iudaeam & Israel fuit dissoluta, & praefigurata fuit &c. Et haec germanitas intelligit de Christianis & Iudaeis in infidelitate permanebit, pte. 4. fol. 418. D. lict. pte. 2. fol. 150. C. D.
 Germina herbarum prima vel arborum genera non de semine producunt, sed de terra &c. quomodo homo (propter quem omnia) iuuenili aetate plasmatus est, parte. 1. fol. 25. F.
 Gersonitarum officia circa tabernaculum foederis quae fuerunt, parte. 1. fol. 276. B.
 Gest⁹ Gestas bonorum & malorum, ideo scripta sunt in diuinis voluminibus, & ex finitris dextrisque actibus scripturae contextae, vt intelligamus, quia apud deum omnia non sunt, nec malorum, nec bonorum opera, parte. 1. fol. 303. F.
 Gestas quaedam communia hominum puto esse, quae peccato careant, non tamen digna videntur, quibus iter sit spiritus sancti, &c. pte. 1. fo. 282. G.
 Gestas veteris testamenti fuerunt signa gestorum noui testamenti parte. 2. fol. 104. G.
 Get⁹ Getsemani est villa in pede montis Oliueti, & in fine erat hortus contemplationi aptus, vbi intravit Iesus iam passioni proximus parte. 5. fol. 80. D.
 Getuli populi, in partibus remotioris Africae deserto adherentes, parte. 1. fol. 57. F. Inter.
 Gi⁹ Gigas dicitur, omnis qui deo resistit, parte. 1. fol. 287. A.
 Gigantes qui dicuntur, parte. 3. fol. 329. F.
 Gigantes dicuntur nati a demonibus, quibus, quae in specie humana commiscuerunt se mulieribus, quibus, parte. 1. fo. 50. B. & fol. 52. A. C. D. G.
 Gigantes fuerunt ex hominibus generati (& non a demonibus) vt aliqui asserunt, raptores & luxuriosi viri, parte. 1. fol. 50. F. G.
 Gigantes fuerunt nouae cubitorum longitudinis, parte. 1. fo. 49. C. D.
 Gigantis Og fortitudo & magnitudo describitur. Vide in Og regis magnitudo.
 Gignendi in officio ne quis putet esse peccatum, sicut in fornicatione sine coniugio, necessario repetitum est benedixitque illis deus & ait: Crescite, &c. parte. 1. fol. 7. H.
 Gymnasium est idem quod schola, & fuit aedificatum a Iudaeis in Ierusalem per gentili ritum, vt ibi docerentur, & addicerent leges & statuta gentilium, parte. 4. fol. 430. C. & fol. 465. C.
 Gla⁹ Gladius multiplex, parte. 4. fol. 197. B. C.
 Gladius duplex, scilicet malignus & benignus, parte. 3. fol. 300. A.
 Gladi⁹ verfatilis dicitur, quia potest remoueri, Remou⁹ est enim Enoch & Heliae, & quomodo remouetur fidelibus de hac vita transeuntibus, parte. 1. fol. 43. G.
 Gladius flammeus dupliciter dicitur secundum duplicem opinionem de situ paradisi terrestri, Ibidem, H.
 Gladium impendentem, lachrymarum & gemituum magnitudo superat, parte. 4. fol. 118. B.
 Gladij bellantium antiquitus in capite sepulchri hominum ponebantur, in signum, quod non fuerunt in bello deuicti, parte. 4. fol. 256. H.
 Gladius regis Babylonis dicitur mucro domini eo quod erat executor diuinae iustitiae, parte. 4. fol. 168. D.
 Gladius domini dicitur exercitus Nabuchodonosor, eo quod erat executor diuinae iustitiae, parte. 4. fol. 256. C.
 Gladium quomodo Iesus venit mittere in terram, & non pacem, & quomodo terram diuisit a spiritu, parte. 4. fol. 129. E.
 Gladij duo in passione Christi ostendi per apostolos ad defensionem Christi: quid norant ac signant, parte. 5. fol. 178. B. C.
 Glarea minutissimi lapides dicimus quos aqua fluuius trahit parte. 3. fol. 56. F.
 Glarea vita praesens, quae semper impellitur, cui inheretis in supplicie

glaree pes ponitur, sed ad ima labitur &c. Ibidem.
 Glaree coccyti, in pro uerbio vocabantur homines impij quia ad poenam inferni videntur praecipiti, & tpe Iob illud prouerbum cur rebar, parte. 3. fo. 45. B.
 Gloria patri & filio & spiritui sancto: Sicut erat &c. instituit Dns Glo mafus papa canere in fine psalmorum, parte. 6. fol. 252. D.
 Gloria est clara cum laude noticia, parte. 3. fol. 431. G.
 Gloria est longe lateque praconium, quale fuit ex submersione Pharaonis in mari rubro ex virtute diuina, parte. 1. fo. 52. C.
 Gloria & honor differunt, parte. 6. fo. 137. F. Item, parte. 3. fo. 40. G & fo. 105. C. & fol. 115. C. & fo. 231. B. & fo. 313. B.
 Gloria duplex est temporalis, & sempiterna, parte. 2. fo. 239. B.
 Gloria duplex, scilicet corporis & aeterna fidelibus, parte. 4. fo. 416. B. C.
 Gloriam si habemus pure fidei & conscientiae, & magnificentiam in operatione, & potestatem resistendi vicij toriorum, &c. deo non nobis impuremus, parte. 6. fol. 239. A.
 Gloriam meam non quero &c. quod hoc dicit Christus cum quaereret gloriam dei patris, & eadem sit gloria patris & filij, parte. 5. fo. 213. C.
 Glorie consummatio dupliciter intelligitur, parte. 6. fol. 157. H.
 Gloria caelestis siue praemium sanctorum, & quod possit dici merces & hereditas, parte. 5. fol. 218. C. & fo. 216. D. F.
 Gloria caelestis obiectum est deus, qui est increatus & aeternus, parte. 6. fo. 66. H.
 Gloriam caelestem an anima separata a corpore ingrediatur, vel nisi post finalem resurrectionem, parte. 6. fo. 157. H.
 Gloria cum non sit aliquid quae gratia consummata, ideo gratia est quae dam inchoatio gloriae, parte. 5. fo. 62. D.
 Gloria beatorum poenae dānatorum quod augeantur, parte. 4. folio. 104. G.
 Gloria & res huiusmodi paralleliter diuisae, non minuuntur, sed totae sunt oibus, totae singulis quae carum habet societate, parte. 1. fo. 314. E.
 Gloria tam magna est Christi pro nobis passi, vt angelice virtutes non solum immortalis deitatis magnificentia, sed assumptae humanitatis claritate aspicere gaudeant, parte. 6. fo. 217. F.
 Gloria animae Christi ex diuina dispositione se habet, vt non redundaret in corpus, vt sic corpus esset passibile & mortale ad implendum huiusmodi redemptiois praesentis, & eodem modo ex diuina ordinatione factum est, vt gloria a se redderet ad corpus, vt transfiguratio, &c. pte. 5. fo. 53. H.
 Gloria dei est reuelanda gloria autem hominum occultata, propter quod decens est caput mulierum velari, non autem viri, parte. 6. fo. 49. D.
 Gloria dei se habet ad liberum arbitrium, sicut scissor ad equum parte. 6. fo. 57. G.
 Gloria sanctorum angelorum: sicut crescit ex his quos induxerunt ad bonum & ad salutem, sic etiam crescit poena malorum angelorum accedentis ex his quos induxerunt ad peccatum & damnationem, parte. 6. fo. 225. D. Item parte. 1. fo. 42. F. G.
 Gloria caelestis multos habet gradus & distinctiones, licet sit idem obiectum beatitudinis nullam diuersitatem habens, tamen ex parte beatorum habet diuersitatem in participando illud obiectum secundum varietatem meritorum, parte. 5. fol. 227. G.
 Gloria cuiuslibet beati sicut crescit ex gloria sibi coniunctorum, sic poena cuiuslibet damnati crescit ex poena sibi coniunctorum parte. 4. fo. 104. G.
 Gloria ecclesiae consistit in ornatu charismatum & virtutum, & non in magno apparatu exteriori, sicut synagoga gloriabatur in parietibus deauratis templi, parte. 3. fol. 150. B.
 Gloria & honorem afferunt domino, qui omnia bona opera ad eius gloriam dirigunt, fide operante per dilectionem, in quibus consistit dei cultus interior, parte. 3. fol. 123. H.
 Gloria domus secundum in nullo potuit dici maior gloria domus primae, nisi ex praesentia Christi qui est sanctus sanctorum, parte. 4. fo. 404. C.
 Glorie humanae amor quas vires nocendi habeat non sentit, nisi qui ei bellum indixerit, parte. 6. fo. 109. E.
 Glorie vanae cupidus cauere tubemur duabus de causis, parte. 5. fo. 112. H.
 Gloria mundana significatur per mulum cui insedit Absalon, parte. 2. fo. 116. D.
 Gloria diuinitus & pauperum honoratorum timor dei est, & peccata sequens quae sunt virtuosus sunt honorandi, parte. 3. fo. 397. F.
 Gloriarum de aliquo vel commendare seipsum, aeterna causa, est bonum vel malum, parte. 6. fo. 76. D.
 Glorandi regula excidit dupliciter, parte. 6. fol. 73. G. H.
 Glorandum de quo sit homini, duplex consideratio de hoc datur, parte. 6. fo. 76. D.
 Glorificant credentes deum in bona operatione, parte. 4. fo. 437. F.
 Glorificari & gloriosum glorificari differunt, parte. 1. fo. 153. F.
 Glorificationes domini secundum hominum formam sunt duae. Vna qua reuertit

qua reuertit ad mortuos, & alia qua ascendit in caelum ante oculos apostolorum: restat tertia, & ipsa in conspectu hominum cum in maiestate venerit, vt reddat cuique secundum opera sua, parte. 6. folio. 217. F.
 Glorificatus est Christus quantum ad gloriam corporis in resurrectione, in ascensu deum in miraculorum operatione per apostolos, parte. 4. fo. 92. D.
 Gloria qualis spernenda & qualis sequenda, parte. 5. fo. 61. E.
 God⁹ Godfredus dux Lothoringiae a principibus Christianorum rex instituitur ad custodiendam terram sanctam recuperat am ad debellandum contra Sarraenos in eos surgentes, & praualuit cum paruo exercitu contra Soldanum Aegypti &c. par. 6. fo. 268. F.
 Gog interpretatur rectum, & intelligitur Antichristus.
 Gog Magog interpretatur de tecto, & intelliguntur adhaerentes Antichristo, parte. 6. fo. 270. H.
 Gog & Magog sunt gentes venturae ad pugnam contra Ierusalem & debellabunt, vt Hebraei dicunt per regem Messiam quem expectant adhuc venturum. Alij dicunt quod significat per sequutores ecclesiae generaliter, alij quod intelligitur Antichristus &c. parte. 4. fo. 263. G. & fo. 264. H. & fo. 418. H. lict. p. 3. f. 132. C.
 Gog quis erit quando interficietur, & vbi sepelietur, quid Iudaei de hoc dicant, parte. 4. fo. 265. D. F. & fo. 266. A.
 Gog & Magog Iudaei aestimant Gentes post mille annos restituta Ierusalem contra populum dei in vallem Iosaphat venturas, & ibi vindemiandas, parte. 4. fo. 357. A.
 Golgotha dicitur Caluariae locus, quia erat plenus capitibus mortuorum, qui ibi decollabantur: non a Caluaria Adae &c. parte. 5. fo. 85. B. & fo. 39. B.
 Gom⁹ Gomer a quo nominati sunt Galathae vel Gallici. Vide in Galathae.
 Gomor nomen est mensurae quantum autem teneat Gomor non habetur ex scriptura &c. parte. 1. fo. 38. E. & fo. 268. E.
 Gothi Christianam fidem accipere cupientes, per Arrianos Valente imperatore disponente infecti & seducti sunt, parte. 6. fo. 252. G. & fol. 253. E.
 Gothi magnam tribulationem fecerunt in Africa, Italia & Gallia, parte. 6. fo. 253. F. & fo. 256. G. H.
 Gothorum rex Theodoricus Arrianus regnabat in Italia, qui totam Italiam quantum ad orthodoxos gladio perdere voluit & sanctum Iohannem papam & Symmachum & Boetium viros praedantissimos & consules martyrizauit, parte. 6. fo. 254. C. F. G.
 Gothorum destructio, Iulianus enim iunior confusus Narsetem patricium Romanorum, & mittens eum ad reprimendum gentem Gothorum, qui collecto exercitu magno Gothos expugnauit, & regem eorum occidit, & sic Italia ab eis liberata est, parte. 6. folio. 257. C.
 Gra⁹ Gradus maioris qui est, decens est vt pluribus virtutum actibus mirandum fulgeat, parte. 1. fo. 288. E.
 Gradus confanguinitatis qui sunt prohibiti in contractu matrimonij, & qui non, parte. 1. fo. 245. D.
 Graduum nomen ambiguum apud nos, quia gradus dicimus ascendendum & descendendum: apud Graecos ascendendum tantum sunt gradus, parte. 3. fo. 275. E.
 Gradus successio in participatione hereditatis & corporalis & spiritualis enumerantur, parte. 1. fo. 313. F. & fo. 314. A.
 Gradus vocantur in crementa virtutum, parte. 3. fo. 19. F.
 Gradus diuersi in ecclesia, alia enim professio sacerdotum, alia leuitarum, alia monachorum, alia uirginum, alia viduarum, alia coniugatorum, parte. 4. fo. 101. B.
 Gradus sunt in ecclesia maiorum & minorum, vt illi exemplo praecedant, hi imitacione sequantur, parte. 6. fo. 48. F.
 Gradus cum in ecclesia ordinantur, per quos electi ad reprobos (quasi boni pisces a malis segrregati) ad consortium perpetuae pacis inferuntur, tunc porta piscium aedificatur in Ierusalem, parte. 2. fo. 256. F.
 Gradus fidelium dispersi sunt, alij bonis operibus intus ornantes ecclesiam, aedificant, alij armis sacrae electionis muniti, contra impugnantes haereticos vigilantes &c. parte. 2. fo. 259. A.
 Gradus proponuntur quibus ad iustificationes perueniunt, Prus enim est, vt videatur quod viles sint & honestae, deinde vt earum desiderium concupiscatur, postremo vt proficiente lumine atque sanitate delectet earum operatio, quarum sola ratio delectabat, parte. 3. fo. 264. A.
 Gradus ad summam virtutum ascenditur, quos & qui illi sunt, parte. 2. folio. 241. E.
 Gradus vitae siue viuientium sunt quatuor, scilicet vegetatiuus, sensitiuus, motiuus secundum locum, & intellectiuus. Et inter istos gradus vltimus tenet summum locum, parte. 5. fo. 186. D.
 Gradus fidelium sunt tres, incipientium, proficientium, & perfectorum, qui sunt in primis duobus gradibus nominantur a

gni, qui in tertio oues, parte. 5. fo. 243. D.
 Gradus siue status ministerij ecclesiastici est quadruplex, parte. 6. folio. 53. F.
 Gradus triplex irae, primus in corde, secundus in ore, tertius cum proceditur ad contumeliam, parte. 5. fo. 20. H.
 Gradus dānatorum est duplex, Primus est illorum qui descendunt ad infernum morte violenta, Secundus gradus est mortuum morte naturali seu corruptione aeris, & non violentia gladij, parte. 4. fo. 256. G. H.
 Gradus electorum diuersi erunt, quasi diuersae claritae stellarum, parte. 4. fo. 327. C.
 Gradus prophetiae est multiplex, & signanter ponuntur quatuor, parte. 3. fo. 84. B. C.
 Gradus mansionum supernae ciuitatis distinguuntur secundum gradus charitatis, parte. 3. fo. 183. C.
 Gradus distincti beatitudinis mansiones in caelestibus significantur per fortes, parte. 1. fo. 368. D.
 Gradum ad maiorem qui promouendi sunt, necesse est vt maiore mentis industria se ad legem dei applicent, diuinorum madao riu obseruationem, parte. 1. fo. 188. B.
 Gradus generationum per quos Christus secundum carnem descendit ab Abraham vsque ad virginem Mariam, significatur per scalam Iacob & eius gradus, parte. 1. fo. 89. H.
 Gradibus quindecim ascendebatur ad templum Salomonis, & eorundem ascenditur ad caeleste templum, & qui qualesque illi gradus sint, parte. 3. fo. 275. E. F.
 Gramatica vnde dicitur, & quid est, parte. 1. fo. 13. F. G.
 Gramatica Hebraica sermonis in multis deuiat a grammatica Latina, in verbis enim apud eos habetur differentia inter sexum masculinum & femininum, Similiter in pronomine, Tu tui &c. parte. 4. folio. 122. E.
 Grammatica ita distincta & articulata per declinationes nominum & verborum non habent Hebraei sicut Latini & Graeci, Item apud eos sunt multae dictiones aequiuocae, Et propter hoc eadem littera aliquando varijs significationibus & sensibus accipitur, parte. 1. folio. 67. G. & fo. 75. H.
 Grandines sunt guttae pluuiae a frigore congelatae, in descensu a nube, parte. 3. fo. 431.
 Granum fegetum melius conseruatur in manipulis quam excullum de palea, & quare, parte. 1. fo. 108. C.
 Gratia est mater nostra regeneratrix, parte. 3. fo. 364. E.
 Gratia accipitur vno modo pro habitu animam gratam facientem deo, alio modo promotione diuina qua mouet animam ad bonum supernaturale &c. parte. 6. fo. 246. C.
 Gratia diuiditur in gratiam gratis datam, & in gratiam gratum facientem, parte. 5. fo. 99. H.
 Gratia gratum faciens licet secundum aliquos nihil ponat in anima, tamen ab aliquibus conceditur, quod gratia gratis data aliquid ponit in anima, per quod sancta miracula faciunt sicut operati sunt Ibi dem.
 Gratia gratum faciens principaliter datur propter bonum illud cui datur, Gratia vero gratis data datur principaliter propter bonum ecclesiae, parte. 6. fo. 52. C.
 Gratia gratis data vt exequi possit duo requiruntur. Ibidem.
 Gratia gratis datae datur principaliter ad utilitatem communem ecclesiae, & non ad utilitatem singularis personae, parte. 5. fo. 29. C.
 Gratia gratis datae datur distinctio siue sufficientia, parte. 6. fo. 52. G. H.
 Gratia gratis data potest remanere cum peccato mortali, parte. 1. folio. 41. D.
 Gratia gratis data pertinet ad spiritum prophetiae, parte. 1. fo. 106. B.
 Gratia prophetiae datur multis bonis, parte. 3. fo. 86. E.
 Gratia lux dupliciter accipitur, scilicet per essentiam, & per participationem, parte. 5. fo. 187. B.
 Gratia indiget maxime duo genera hominum, scilicet constituti in prosperitate, & etiam constituti in aduersitate, parte. 3. fo. 225. B.
 Gratia vna sanctis non sufficit, est enim gratia quae praecedit &c. est quae sequitur, parte. 1. fo. 202. E.
 Gratia eiusdem spiritus est qua angeli inflamantur ad amandum deum semper in caelis, & hominibus in terra peccata dimittuntur, & virtutum dona conceduntur, parte. 1. fo. 196. F.
 Gratia diuina imputet siue in seipso aliquis virtutibus studeat, siue alijs pro labore impendat, vt ei consecratur omnis boni initium, a quo operatur perfectionis supplementum, parte. 1. fo. 289. C.
 Gratia effectus est illuminare intellectum & mollificare affectum, & ideo ipsa subtracta, homo excacatur & obduratur ex sua malicia, parte. 4. fol. 17. G.
 Graue beneficium in bonis operibus semper praeguenit liberum arbitrium, sicut in terra fructificatione influentia caelestis praeguenit

venit fructificandi a sum. parte. 3. fo. 212. D.
 Gratiam quibusdam deus nec apponit, & alius infert quasi co-
 actis, & quibusdam data in vsum, & postea abierit retro. par-
 te. 6. fol. 22. B.
 Gratia dei est remissio peccatorum, qua inuani recipit qui non
 post se exercet in bonis. parte. 6. fo. 68. A.
 Gratia influxus a deo, est duplex, generalis, s. & specialis. Influxu
 generali conuertit omnia ad seipsum sicut ad finem vltimum secun-
 dum esse nature, sic influxu speciali cofert humanam naturam ad se
 sicut ad finem supernaturalem &c. parte. 6. fo. 215. B.
 Gratia effectus in nobis sunt quicq. primus vt anima illustretur
 seu sanctur, secundus vt bonum velit, tertius vt bonum qd' vult
 efficaciter operetur, quartus vt in bono perseueret, quintus vt
 ad gloriam perueniat. parte. 3. fo. 213. G. & fo. 225. B.
 Gratia sicut & charitas meretur augeri, vt aucta mereatur & per
 fici. parte. 3. fo. 420. E.
 Gratia decem vltimi sunt necessariae, prima gratia, s. sermo diu-
 nus qui saginat meditates, secunda aqua refectiois &c. par-
 te. 3. fo. 17. A.
 Gratia spiritus sancti qui super apostolos in specie ignis apparuit
 datur populo Christiano per benedictiones & orationes pon-
 tificum & sacerdotum. parte. 1. fo. 250. H.
 Gratia legi nouum testamentum conuenit veteri fraterno socie-
 re sicut Aaron Moyfi. parte. 1. fo. 188. B.
 Gratia noui testamenti inchoata per Iohannis baptista celebrata
 natiuitatem declarat. parte. 5. fo. 127. B.
 Gratia Christi in primitiua ecclesia data est gentilibus qui vltimo
 venerat ad fidem, Iudeis remanentibus in infidelitate pro ma-
 iore parte. parte. 5. fo. 62. D.
 Gratia sanctificans nunq. deficit homini, sed homo aliquando de-
 ficit gratia dei. parte. 3. fo. 419. A.
 Gratia dei nulli hominum denegatur, cu' vellit omnes homines
 saluos fieri, sed aliqui ea carent quia non sequuntur diuinum
 instinctum ad supernaturale bonum. parte. 4. fo. 411. D.
 Gratia quae sit prima, & quae secunda, & quomodo intelligitur
 gratia pro gratia. parte. 5. fo. 188. G.
 Gratia prima licet non cadat sub merito, augmentum tamen gra-
 tiae cadit sub merito, quod quidem augmentum datum est Iu-
 daeis in Christum credentibus. parte. 5. fo. 62. D.
 Gratia pro operibus pietatis dabitur. parte. 4. fo. 305. F. Itē par-
 te. 5. fol. 77. G.
 Gratia iuste tollitur per peccatum praecedens, cuius subtractio est
 poena, & per consequens illa quae sequuntur ad hoc sunt poena
 lia. parte. 3. fo. 368. G.
 Gratia Christi sic deo coniungit & inclinationem fomitis dimittit,
 qd' habet ea omne peccatum mortale vitare potest. parte. 6. fo. 15. D.
 Praeuenit gratia & sequitur bona voluntas, & sic oportens do-
 num, sit meritum nostrum. parte. 4. fo. 214. A.
 Gratia spiritus sancti alius fons est, alius puteus, alius hortus coelus
 sus, alius horrostritus, quae quasi diuisiones numerantur. par-
 te. 4. fo. 194. B.
 Gratia aliquando reputatur quod tamen fuit ira, & est aliquando
 gratia, qd' videtur ira &c. parte. 3. fo. 24. E.
 Gratiam conditoris si cognoscere volumus, oportet vt conuenit
 la fugiamus, & templum efficiamur: non in turba sed in templo
 inueniatur. parte. 5. fo. 201. E.
 Gratia maior non est quam vera leticia mentis, nec maior plaga
 quam tristitia fraudulenti cordis in idololatria vel haeresi. par-
 te. 3. fo. 414. B.
 Graua facit homines deos. parte. 4. fo. 333. B.
 Graua plenus, cu' dicitur Christus, pro quo accipitur ibi gratia.
 parte. 1. fo. 188. C.
 Gratia vacuitas dicitur duobus modis. parte. 5. fo. 188. C.
 Grada diuin' paradiso comparatur propter eius amicitiam.
 parte. 4. fo. 439. A.
 Gratia diuinæ omnes dicuntur aquae viuae: eo qd' deducunt ad vi-
 tam aeternam. parte. 4. fo. 136. Item parte. 6. fo. 198. D.
 Gratia suprema dicitur annus, in qua multiplex vita virtutum vt
 dies in anno &c. parte. 3. fo. 11. C.
 Gratia spirituali comparatur oleum vntionis qua omnium vir-
 tutum opera domino consecrantur. parte. 1. fo. 213. A.
 Gratia iustificans in praesenti significatur per pluuiam tempora-
 neam, & gratia glorificans per pluuiam serotinam. parte. 1. fo. 343. H.
 Gratias agere est sentire omnia a deo data esse, & pro eo laudare
 corde, voce, & opere. parte. 6. fo. 4. E.
 Gratiarum actio rotius ecclesie pro sua liberatione a perseque-
 tione Iudaeorum. parte. 3. fo. 170. H.
 Gratia actio pro liberatione boni praesalua a persequeutione ty-

ranni: qui deberet esse vt patre timere & reuereri. parte. 3. fo. 291. D.
 Gratiarum actio deuota cuiuslibet liberati diuinus a perseque-
 tum tribulatione, & inuitatio aliorum ad confessionem deo
 tam laudis diuinæ. parte. 3. fo. 291. G.
 Grauarum actio celestium ciuium de quadruplici beneficio, s.
 de duplici euasione mali, & de duplici consequuione boni. par-
 te. 4. folio. 48. B. D.
 Grauositas mulieru est qd' honeste & mature incedant & calce-
 tis pedibus. parte. 3. fo. 365. D.
 Gratiudo de beneficio iam accepto reddit hominem idoneum
 ad aliud accipiendum. parte. 3. fo. 391. B.
 Gratus vir de diuinis beneficijs pot' dicere psalmum moraliter ex-
 positum, scilicet Benedic anima. parte. 3. fo. 237. H.
 Grauari putat se iniuste qui sua delicta non respicit, sed bonus se
 accusat & digna sibi inferri a iusto dicit. parte. 3. fo. 271. E.
 Graue seruire offenso, qui nullo placat obsequio. parte. 3. fo. 245. F.
 Graue est confecta repellere. parte. 3. fo. 263. B.
 Graue quidem vicium stulticiae, sed non leuius verborum sitis. par-
 te. 3. fo. 336. E.
 Grauius est perficere malum qd' facere, Non solum autem perfit
 cit, qui actu operatur, sed & qui parare disponit. parte. 3. folio
 325. B.
 Grauius longe est causam peccati, p'bere qd' peccare. parte. 1. fo. 318. E.
 Grauior videtur iniquitas qd' peccatum, & scelus qd' delictum. par-
 te. 3. fo. 32. B.
 Grauis culpa reatus, poenam pro culpa menti proponere: & tas-
 men nec tormenti metu sub iugo conditoris ceruicem cordis
 inclinare. parte. 3. fo. 44. E.
 Graue est multitudine onus vltra vires suas suscipere. parte. 4.
 folio. 292. A.
 Grauius legis scdm' partem sunt notificanda volentibus conuerti ad Iu-
 daismum, sicut volentibus intrare religionem explicanda sunt
 difficultates eius religionis. parte. 2. folio. 57. B.
 Grauitas manus Moyfi designabat, qd' in populo erant aliqui ag-
 grauati peccatis. parte. 1. fo. 159. G.
 Grauitas p'nti principis designatur per hircu. parte. 1. fo. 220. G.
 Graeci sapientiam quaerunt, & nihil recipere volebant nisi ratio-
 ne probaretur, & quare. parte. 6. fo. 35. B.
 Graecia se iactat omnia iudicio & ratione proferre vocalem qd' so-
 num. parte. 4. fo. 250. B.
 Graecia historiae de temporibus vera esse creditur ab institutione
 olympiadum. Ante em, vt cuius visum est, diuersas sententias p-
 tulerit. parte. 4. fo. 455. E.
 Graecorum nomine Ap'ls omnes significat. parte. 2. fo. 41. A.
 Graeci dicunt Christum conasse cum discipulis suis ante passionem
 sua terriad. cima die mensis. Item qd' Christus cofecit corp' suum
 in pane fermentato. Et dicitur Mattheu Mareu & Luca fallu' scri-
 psisse &c. Sed improbantur. parte. 5. fo. 78. H. & folio. 22. E. &
 fol. 83. C. & fo. 226. F. G.
 Graecis quomodo Alexander magnus dicitur primus imperasse
 & super illos regnasse cum multi ibidem, in diuersis locis ante
 regnasse reperiantur. parte. 4. fo. 429. A. D.
 Graeci maxime sunt luxuriosi, & copulantur hircis. p. 4. fo. 312. H.
 Gregorius, iij. Leonem imperatorē haeresi deprauatū redarguit, Gre-
 & de consilio Romanorum ei veltigalia negauit, & ne percusa
 sura sui numismatis redperceret ordinauit, & qd' eius effigies de
 ecclesia tolleretur, & ne nomen eius in missarum sollempnijs recita-
 retur. parte. 6. fo. 262. F.
 Gregorius papa qui praesuit ecclesiae anno imperatoris Henrici
 quarti excommunicauit oēs electos in ecclesia qui inuessituras
 per annulum & baculum acciperent de manu laici cuiuscunq.,
 cum tamen imperatores & principes vti fuissent hac potestate.
 parte. 6. fo. 265. C.
 Gressus suos ambulans implicat qui in maculis retis ambulat, &
 cum se expedire ad ambulandum nititur ne ambulet obligatur
 parte. 3. fo. 39. E.
 Gressus dicuntur singule operationes vel alternantes motus co-
 gitationis, quibus quasi passibus vel a deo recedimus, vel ei p-
 pinquamus. parte. 3. folio 64. F.
 Gregum dominis prima est sollicitas si grex sterilitatem non ha-
 bens concipit, sed a si conceptus ad partum venerit, tertia sicut
 parum est, per nutrimentum ad profectum ducatur &c. parte.
 3. folio. 44. A.
 Gryphes est quadrupes capite & alis aequile similis, reliquo cor-
 pore leoni & abundat in Hyperboreis montibus, equis maxime
 insensa & hominibus. parte. 1. fo. 346. F.
 Gubernare tunc quis dicitur, quando res applicatur ad suas ope-
 rationes

Gue Gul

Gur Gust

Ha

Hab

rationes. parte. 1. folio. 34. D.
 Gubernatur creaturae rōnales singulariori modo a deo quam
 aliae creaturae, & quomodo ad hoc intelligendum. parte. 1. fo-
 lio. 204. F.
 Gubernationi diuinæ nō subtrahuntur totaliter boues, & quare,
 & quomodo illi subfunt &c. parte. 1. folio. 204. F.
 Guera demonum est pax hominum. parte. 4. folio. 448. H.
 Gula sub fornicatione intelligitur, eo quod gula praeparat luxu-
 riae materiam. parte. 6. folio. 41. G.
 Gula concupiscenciam carnes nutrit, nisi haec refrenetur, frustra
 contra alia laboratur. parte. 5. folio. 15. E.
 Gula vicium & ex consequenti luxuria significatur per idolum
 Bel. parte. 4. folio. 330. D.
 Gula significatur per amphoram, quae habet os latum & apertu.
 parte. 4. folio. 410. H.
 Gula & luxuria frequenter sese concomitantur, & multa mala in-
 ducunt, suntq. ipsa duo vicia diffuse in omni statu praesentis vi-
 ta. parte. 1. folio. 116. H. & folio. 117. D.
 Gulae vicium tentat nos quinque modis, aliquando enim indige-
 tia tempora praueit, aliquando tempus non praueit, sed di-
 bos lautiores quaerit, aliquando quae sumenda sunt parari accu-
 ratius appetit, aliquando qualitati ciborum & tepori congru-
 it, sed in quantitate sumendi mensuram excedit, aliquando vero
 abiectionem est quod desiderat, & in ipso desiderij actu deterius
 peccat. parte. 1. folio. 84. E.
 Gulae voracitas dicitur sepulchrum, quia deuorā gulosi eos qui
 suis suos mores persequuntur. parte. 3. folio. 104. A. Interf.
 Gulae desiderio propter vilem cibum ardeat stultus. parte. 1. fo-
 lio. 84. E. Interf.
 Qui gulae seruit, seruus est gulae. parte. 4. fo. 344. A.
 Gulosi sunt infelicitissimi, & quare. parte. 4. folio. 14. A.
 Gulosus est qui de ventre suo facit deum & de coquina templum
 parte. 6. folio. 159. H.
 Gulositas nō solum nocet animae proprie, se-
 nerans multas passiones & infirmitates. parte. 3. fo. 410. D.
 Gurgustium quid significat. parte. 3. fo. 79. C.
 Gustus est quidam tactus, & homo in certu di ne tactus excedit
 omnia animalia, non autem in alijs sensibus: ideo per gustum
 certitudo experientiae designatur. parte. 3. fo. 30. C.
 Gutta species aromatica, pellit omnes influras & humores: &
 eius moralitas. parte. 3. fo. 149. E. & folio. 422. C.
 Guttae aromatae in terra promissionis fluunt de arboribus aro-
 maticis ad flatum ventorum oppositarum partium. parte. 3.
 folio. 362. D.
 Gutta est myrrhae arboris, & ipsa myrrha vocatur. parte. 1. folio
 102. Interf.
 Guttae noctium & ros, quid significant. parte. 3. fo. 362. G.
 Guttae sanguinis. Christi ex sudore exeunte de corpore suo supra
 naturaliter factum est, vt sanguis pro sudore exiret, vt sic Chris-
 tus iam suū sanguinem pro salute nostra effundere inciperet.
 parte. 5. fo. 178. D.
HA SYLLABA HEBRAICA ET
 articuli qd' denotet, & cui' scilicet articula-
 re propriū sit. parte. 3. fo. 97. B. & fo. 98.
 D. E. Et notatur Lyra in hoc.
 Ha alma quomodo & quid significat. par-
 te. 4. fol. 21. C.
 Habere plene, est scire vnde habeas qui er-
 go non habet, i. qui nescit vnde habeat,
 & qd' habet auferetur ab eo. parte. 6. fo. 36. E. & fo. 54. A.
 Habere cum deo spiritum credium, quid sit. parte. 3. fo. 198. A.
 Habituaculum robustum vere sibi construunt, qui presencia pos-
 sident, qui ingenio seculari sapientie callent, si se infirmos sen-
 tiunt, & in excelsa humilitate Christi fouendā mentis fiduciam
 ponunt. parte. 1. fo. 309. F.
 Habitare inter homines, vel illos fugiendo in solitudine morari,
 quare quomodo & quibus liceat. parte. 6. fo. 157. H.
 Habitat in se vicillim qd' continet, & qui continetur. parte. 6. fo. 233. E.
 Habitas in deo, sed vt cōtinuaris, habitat in te de', sed vt cōtineat
 ne cadas. Ibidem.
 Habitat in tabernaculis qui se intrat mentis secreta cōstringit, ne
 dum ad multa foris inhiat, & seipso cogitatione alienatus recedat.
 parte. 1. fo. 84. E.
 Habitare non possunt in domo vir & vxor absq. supellestiale ad
 sibi praeparandum, & ideo prohibetur in lege ne creditor acci-
 piat talia pro pignore. parte. 1. fo. 359. C.
 Habit' in ea re dicit qd' vt habeat, accedit. parte. 6. fo. 100. A.
 Habitus Christi est hominis susceptio, quasi vestis, quae non mu-

rat quod vestitur. Ibidem.
 Habitarum rerum quadruplex diuersificatio, quia quaedam eo-
 rum quae accedunt vt habitū faciāt, non mutantur sed mutāt, qdā
 vero vt mutēt & mutētur, qdā nec mutāt nec mutātur, qdā cū
 accedunt mutātur, nō a sua natura, sed quodammodo formātur
 & alia speciem ac formam accipiunt. parte. 6. fol. 100. A.
 Habitus generati signum, in Delectatio.
 Habitus alterum habet religio diuina in ministerium, alterum
 in vsum. parte. 4. fo. 282.
 Habitus exteriorem si quis deserat, & ad mortem eum terrena
 acta cōstringant, leuius est qd' si sacra gerat officia, & culpam ca-
 teris imitabilem demonstret. parte. 5. fo. 107. B. D.
 Habitus sacerdotis quatuor colores eximij, quibus factus est, ro-
 tidem mundi elementis congrua comparatione aptantur. par-
 te. 1. fo. 191. F. & fo. 183. A.
 Habitus superbus nec impetrat, nec recta dese facit credere. parte
 2. fo. 119. A.
 Haimo (sic inquit) Hieronymus pro eo qd' debuit trasferre incur Hau-
 uantem & lasciuientem, ambiguitatem deceptus transfuit, in-
 curuantem & refrenantem. parte. 4. fol. 40. A.
 Hauua nomen hoc loci (ait B. eda) non alibi me legisse memini. Hau-
 parte. 2. fol. 251. A.
 Hebdomada quomodo accipitur in Daniele, an pro septena vel
 hebdomada iubilaeorum, an pro hebdomada centenariorum, Heb
 & an tales hebdomadae in scripturis inueniantur, parte. 4. fo. 316. A.
 Hebdomada dicitur & hebdomada annorum inuenitur in scri-
 ptura. Ibidem.
 Hebdomadae centenariorū vel iubilaeorum vt aliqui Christiani
 exponere volunt, tales magis Iudaizant qd' Iudaei, qui nunq.
 accipiunt hebdomadam, vt praedictum est. Ibidem.
 Hebdomadae annorum an computandae sint per annos lunares
 vel solares. Ibidem. B.
 Hebdomades septuaginta Danielis continent quadringētos no-
 naginta annos solares. Ibidem. B.
 Hebdomadas Danielis impletas esse in Christi passione declaratur,
 & a quorum regum temporibus anni tales computadi accipian-
 tur. parte. 4. fo. 316. G. H. & fo. 317. A. B. C.
 Hebdomadarum septuaginta computatio Iudaeorum ponitur,
 parte. 4. fo. 316. C. D. E. & improbantur F. G. H.
 Hebdomadae Danielis incipiunt a destructione primi templi, &
 terminantur in destructione secundi. Haec expositio ponitur in
 Thalmudica doctrina, & oportet Hebraeos adhaerere illi expositio-
 ni. parte. 4. fol. 318. F. & arguitur efficaciter contra Iudaeos,
 Hebdomadarum septuaginta Danielis principium & finis quo-
 modo inquirenda sint, & qualiter sit procedendū in computa-
 tione. parte. 4. fo. 319. E.
 Hebenus est arbor quae durecit in modū lapidis, & habet lignum
 nigrum. parte. 4. fo. 250. C.
 Heber est nomen proprium & commune. parte. 1. fo. 58. C.
 Hebronitarum error, in Ebronitarum.
 Hebraei de Sem, de Iaphet Gentiles descenderunt. parte. 1. fo-
 lio. 57. A.
 Hebraei an ab Heber vel ab Abraham, dicantur ratione pprii
 nominis, an alio modo. parte. 5. fo. 67. B. Item parte. 6. folio. 7. G
 & folio. 75. A. & folio. 190. B. Item parte. 2. fo. 109. D. F. Item
 parte. 1. fo. 58. A. E. G. & fo. 62. H.
 Hebraeus nomen est commune omnibus descendentibus a Iacob
 patriarcha. parte. 4. fo. 374. E. H.
 Hebraica veritas quanta verborum elegantia fulgeat notat ex
 hoc qd' translata tanta pollet elegantia. parte. 4. fo. 18. G.
 Hebraici sermonis gramatica, vide in Gramatica.
 Hebraicus sermo Arabicus & Syrus affines sunt. parte. 3. fo. 2. H.
 Item extensius parte. 6. fo. 165. G. Item parte. 4. Chaldaica lingua
 quadam proprietate distat ab Hebraea. fo. 295. A.
 Hebraei omnium pene linguarum verbis vtuntur. parte. 4. fo. 19. B.
 Hebraica lingua maxime distat a lingua Latina. parte. 1. fo. 366. C.
 Hebraea lingua est prima mater omnium linguarum. parte. 4. fo-
 lio. 401. A. Item parte. 1. fo. 38. C.
 Hebraea lingua sola fuit ante confusionem turris. parte. 1. fo. 38. E.
 Hebraea lingua quae primitus per Adam data est, mansit post cō-
 fusionem linguarum in ea parte hominum quae non angeli vel
 principis, sed dei portio est. parte. 1. fo. 294. F. Item parte. 6. fo. 7. G.
 Hebraicę literae totidem sunt quot libri veteris Testamenti, quo-
 rum signa sunt. parte. 4. fo. 184. A. Item parte. 2. fo. 60. A.
 Hebraicarum literarum creatio, in principio scripturae nō fuit
 nec est de substantia literarum. parte. 4. folio. 334. D. Itē p. 2. fo. 169. B.
 Hebr eos literas habuisse ante legem in sinuatur, sed quando coe-
 perint nescitur vtrū valeat indagari, Quidam putat eas a pri-

mis hominibus cepisse &c. parte. 1. fo. 160. G.
 Hebrei nunc non habent antiquas literas Moysi sed quas Esdras inuenit, & quare. parte. 2. fo. 60. B. C. Et fo. 97. F. Et fo. 249. E. H.
 Hebrei quicquid literas duplices habent: quia per has aliter scribunt sine distinctione, aliter principia & media. parte. 6. fo. 277. D.
 Hebraei habent litteram v. & y. similes, & tamen magnitudine differunt &c. parte. 1. fo. 106. H.
 Hebrę linguę idioma. E. consuevit scribere, & A. legere, sicut e contrario. E. pronuntiare & A. scribere. parte. 1. fo. 68. A.
 Hebraei non habent litteram O, sed pro ea aliquando vtuntur aleph aliquando vau &c. parte. 2. fo. 169. A.
 Hebrę non habent P, litteram, sed pro ea phe vtuntur: & assignat locus vbi apud eos legitur phe pro pe, & ibi tantum. parte. 4. fo. 326. F. Item parte. 2. fo. 251. A. Item parte. 1. fo. 11. D.
 Hebrę non habent variationem casuum sicut nos, sed tantum variatur nomina secundum numerum pluralem & singularem. parte. 6. fo. 276. C.
 In hebręo pluralis numerus absque determinatione alicuius numeri significat communiter binarium. p. 1. fo. 174. G. Et fo. 179. D.
 Hebrę non habent comparatum gradum, sed vtuntur positiuo pro eo cum ablatiuo casu. parte. 3. fo. 292. D.
 Hebrę habent aliqua nomina propria quę sunt equiuoca ad verbum & mulierem. parte. 1. fo. 101. C.
 Hebraica grammatica in multis deuiat a Latina, & specialiter quia apud eos habetur differentia inter sexum masculinum & femininum in verbis. Similiter in pronomine, scilicet Tu tui. parte. 4. fo. 71. F. Et fo. 123. E.
 Hebrę non habent presens tempus indicatiui modi, sed pro eo vtuntur participio presentis temporis. parte. 3. fo. 346. D. Item parte. 2. fo. 59. D.
 Hebrę non habent modum optatiuum, sed pro eo vtuntur futuro indicatiui. parte. 3. fo. 93. C. D. Et fo. 121. B. Et fo. 124. F. Et fo. 134. F. Et fo. 157. H. Et fo. 301. B.
 Hebraica verba & nomina quę in Gręca & Latina translatione sunt posita, nimia veritate propę omnia sunt corrupta, & scriptorum vicio deprauata. parte. 4. fo. 268. E.
 Hebrę nomina scripta literis latinis, minus proprie scribuntur communiter. parte. 1. fo. 264. H.
 Hebrę linguę verbum est, & conjunctione frequenter vtuntur interdum abundet. parte. 1. fo. 109. F.
 Hebraei aliter proferunt aspirationes & literas gutturales quęm laini. parte. 1. fo. 130. D.
 Hebrę a principijs imponunt nomina libris, sicut nos nomina psalmos a principijs. parte. 1. fo. 14. G. Et fo. 21. F.
 Hebraeorum doctorum dicta qui glossauerunt verus testamentum, sunt autentica apud eos, magis quęm apud nos dicta Hieronymi & Augustini, & aliorum doctorum catholicorum. parte. 6. fo. 275. G.
 Hebrę sacre scripturę textus legunt communiter in suis scholis per modum cantus ratione sententię. Vnde & alio cantu vtuntur in psalterio, alio in prophetis, alio in libro Iob. &c. parte. 2. fo. 192. H.
 Hebrę distinguunt verus testamentum in tres ordines. parte. 2. fo. 2. B.
 Hebrę ita precepta. Audi Israel &c. Diliges dominum &c. cum magna solennitate bis in die recitant dictis his verbis. I. Audi Israel &c. antequam incipiant dicere, diliges dominum &c. interponunt sub silentio verba hebraica, quę hoc dicunt, Benedictum nomen maiestatis regni eius in secula seculorum. parte. 1. fo. 339. C.
 Hebrę dicunt cum dicitur in cantico Moysi: Iste deus meus &c. quod iste facit demonstrationem ad sensum: quia filij Israel videbant deum &c. in aliqua tñ similitudine. parte. 1. fo. 153. H.
 Veri Hebrę sunt qui de presentibus ad futura, de caducis ad manentia transeunt. He gentes a Cono possederunt omnem regionem quę vocatur Geria. parte. 1. fo. 58. E.
 Hebręorum regula. Quado in principio alicuius prophetę exprimitur nomen patris ipsius, prophetę intelligendū est quod pater fuit, ppheta. parte. 4. fo. 110. H. Et fo. 111. B. C. Et fo. 209. G.
 Hebraei aiunt Babylonicos magistros legis precepta seruantes, vt quę nunc decalogum scriptum in membranulis circundare capitulo suo. parte. 4. fo. 246. E.
 Hebraeis mos est ex nouis rebus noua nomina imponere. parte. 4. fo. 100. B.
 Hebręorū synagoga recitat quotidie istos septē psalmos, quę incipiunt ab illo: Exaltabo te domine deus meus: & terminantur in fine psalterij, premittes eis & subiungēs aliq̄s orationes. p. 2. fo. 305. D.
 Hebrę vocant psalmum. Qui habitat &c. canticum occasionum

& cantantes vel recitantes eum in suis officijs incipiunt a parte vltima prece denique psalmi &c. parte. 3. fo. 225. G.
 Hebrę non habent similia spūalia de quibus psalmi veniunt, applicat psecutionibus spūalibus & trāsitorijs ipsius Dauid. parte. 3. fo. 259. C.
 Hebrę dicitur, quod volūnt cōueri ad Iudaismū, dicitur sūt graui legis, salē secūdū p̄cē, sicut volūnt ingredi religionem. parte. 2. fo. 157. B.
 Hebraei erant illicitum esse homini Iudęo de idolis aliquid auri vel argenti accipere, sed licere Iudęo de manu hominis capere quod de capite idoli non licebat. parte. 2. fo. 207. A.
 Hebraice consuetudinis erat, vt mulieres de subitania sua precepto ribus suis ministrarent: quod & dominus accepit, vt exemplum daret apostolis. parte. 5. fo. 86. B. C. & fo. 146. A. D.
 Hebraica consuetudo ad obseruantiam preceptorum Moysaice legis ad ipem litterę firmissimē tenet. parte. 2. fo. 127. D.
 Hebręorum populus est subiectus legis oneribus, in qua sunt sexcenta & tredecim precepta. parte. 2. fo. 101. B.
 Hebrę doctores alij dicitur, quod non solum fuit eis pmissa terra Iudęa, sed etiam tota habitabilis terra: & vñ hoc trahunt. p. 2. f. 4. D.
 Hebraei dicunt sibi precepti, vt fruuntur delicijs sine diuitijs, antequam captiuitas superueniat eis, vel miseria senectutis: tamen vt cor habeant in lege dei, & ambulent in mandatis dei, non in carnis desiderijs: & pro omnibus quę fecerint, se iudicandos sciunt: & vnde hoc trahunt. parte. 3. fo. 353. E.
 Hebrę doctores dicunt, quod sol & luna a principio fuerunt cęles in claritate, sed luna suggestit ipsi deo, vt diminueretur lux solis volentis habere singularem gloriam nominis &c. Sed istud confutatur. parte. 1. fo. 26. F.
 Hebrę, cum dicitur: Faciamus hominem &c. dicitur quod est verbum dei ad angelos. Sed hoc videtur falsum: quia angeli non cooperantur deo in creatione anime &c. parte. 1. fo. 27. H. & fo. 8. B.
 Hebrę alij dixerunt, quod a prima formatione natura humana formata est in viroque sexu: & quomodo corpora erant cōiuncta & separata. parte. 1. fo. 28. C. D.
 Hebrę fabulantur, quod Abraham ignem sit missus, quia ignem noluit adorare quem Chaldęi colunt. parte. 1. fo. 59. E.
 Hebraei dicunt quod deus ex nomine suo, quod apud illos terra grammaton est, e littera Abraham & Sarę nominibus addiderit. parte. 1. fo. 68. A.
 Hebrę (vt habetur ex scripturis sacris) nūquā cōputauerunt a creatione mundi, sed communis computatio ante legem est supra ab ætate hominum, de quorum gestis agebatur. parte. 1. fo. 149. F.
 Hebrę numeros multis modis exponunt mystice. parte. 1. fo. 79. F.
 Hebrę vtuntur ad tantum numerum perueniunt per eos annos in Aegypto quos scriptura commemorat. parte. 1. fo. 148. F.
 Hebrę tradunt, quod filij Israel habentes aquam vituli puluerem infecerunt, qui commiserant idolatriam i baubis, puluerem auri præferēbāt: quo sibi no & rei vel immunes sceleris apparebant. parte. 1. fo. 196. E. F.
 Hebręorum mos fuit, quod tempore communis tribulationis, cuiusmodi est tempus famis, homines continebant ab vxoribus proprijs. parte. 1. fo. 107. C.
 Hebręorum antiquorum modus fuit particularibus facere mentionem de liberarione Aegyptiaca, quę fuit generalis toti populo. parte. 3. fo. 108. C.
 Hebrę quod Aegyptiorum bona sibi commodata asportauerunt, excusantur. parte. 3. fo. 102. F.
 Hebrę licet esset prohibitum ne facerent commiseri animalia diuersę, speciei tamen poterant vti animalibus ex tali commixtione generatis, vt sunt mulę. parte. 2. fo. 110. H.
 Hebraei fabulantur, licet tamen inter se de hoc diuersificentur, quod filij Ephraim congregata multitudine, viuunt e parte conati sunt ad terram promissionis reueri, & in Geth Palæstinorum occisi sunt. parte. 2. fo. 197. E. F.
 Hebraei festum magnum faciebant tonforibus suis & pastoribus in die tonforis ouium, in memoriam patriarcharum qui fuerant pastores ouium. parte. 2. fo. 91. G.
 Hebrę quomodo diem naturalem, mensē lunarem, & annum hebraicum incipiunt, vide in Dies artificialis secūdū Hebręos.
 Hebrę temporis compositum, & anni transitum secundum cursum lunę metiuntur. parte. 3. fo. 101. E.
 Hebrę sibi somniant saluē post circulū mille annorū. p. 4. f. 340. A.
 Hebrę dicunt, per sex mille annos erit mundus. Duo milia vnitatis, duo milia legis, & duo milia Messię &c. parte. 6. fo. 275. G.
 Hebrę multi dicunt, quod Messias sit natus in die destructionis templi. Et quando queritur ab ipsis, Vbi sit Messias, & vbi per tantum tempus fuerit &c. Vide responsones eorum. parte. 4. fo. 107. B. C. Item parte. 6. fo. 275. F.

Hebrę

Hebrę tantum rimentes cōcludi ex illo passu: Foderūt manū meas H&c. quod nulli alteri nisi Christo applicari possent: capropter litterā antiquam corruperunt. parte. 3. fo. 116. C.
 Hebraei in Aegypto fuerunt per quadringentos annos quomodo verum sit. parte. 1. fo. 65. H. & fo. 149. B. C.
 Hebraei, filij Israel magis fuerunt mercenarij, quę serui, quos dñs redemit de seruitute Aegypti, vt eius essent serui: & ideo noluit quę venderentur simpliciter, sed solum ad tempus: & ideo non erant serui proprię, sed quasi mercenarij locati ad tempus. parte. 1. fo. 167. D.
 Hebraei an fuerint melioris cōditionis quę Aegyptij. p. 3. fo. 183. C.
 Hebraei fuerunt afflicti ad sui probationem, Aegyptij verō ad eorum damnationem, ex eodem flumine potantes. parte. 3. fo. 177. H. & sequenti. B.
 Hebraei vbi in Malachia dicitur, Si dominus ego sum: dicunt ipsi, Si domini pluraliter, ego sum. parte. 4. fo. 224. B.
 Hebraei vocati sunt Iudęi a patriarcha Iudā a quo Christus descendit scilicet in carne: sed quia negauerunt Christum: ratio non hminis non remanet in eis. parte. 6. fo. 245. G.
 Hebron vide in Cariatharbe.
 Hebron ciuitas in tribu Iudā, quę quondam vocabatur Arber, licet in Gręcis codicibus male habeatur Arboe. parte. 2. fo. 99. A. & fo. 112. G. & fo. 122. A. Item parte. 1. fo. 62. E. & fo. 79. E. F.
 Hebron distat a Ierusalem sedecim miliaribus: & locus ille sanctus reputatur, eo quod quatuor patriarchę principales sunt ibi sepulti cum coniugibus suis, & ideo Absalonungebat se illuc ire ex deuotione &c. parte. 2. fo. 112. G.
 Hædus vel agnus immolabatur deficienti agno in sacrificio paschali. parte. 1. fo. 46. F. G. & fo. 130. B. C.
 Hædus vel agnus immolabatur præcipitur in singulis domibus obseruari, a decima die mensis vsque ad quartam decimam diem duplici de causa. parte. 1. fo. 146. D.
 Hædus non coques in lacte matris suę &c. & huius ratio literalis. parte. 2. fo. 173. A. C. & fo. 106. B.
 Venit autem vir dei ad Heli, huius viri nomen non exprimitur. parte. 2. fo. 66. C.
 Heli licet in persona propria & filijs punitus fuerit ad poenam temporalem, ipse tamen in propria persona euasit æternam. parte. 2. fo. 67. G.
 Heli (pater, scilicet Ioseph patris putatiui Christi) & Iacob, fuerunt fratres vterinij: sed de duobus fratribus a David diuersimodo descendunt, & declaratur quomodo. parte. 5. fo. 7. C.
 Helias quare orauit dominum, vt clauderetur cælum, & prohiberetur pluuia. parte. 2. fo. 154. D.
 Helias & Heliseus quot & quę miracula vterque fecit. parte. 2. fo. 162. F.
 Helias quomodo & quare petijt signum per ignem descendētem, dicens: Deus qui exaudierit per ignem, ipse sit deus. parte. 6. fo. 282. E.
 Helias duplex, scilicet in spiritu & in persona, sicut est duplex aduentus Christi. parte. 5. fo. 54. H. Item parte. 4. fo. 427. E.
 Helię vita & Enoch, quos adhuc in carne constitutos credimus, qualis sit, & cui vitę sit similis. parte. 1. fo. 38. A.
 Helias simul habuit reuelationem a deo, quę cælum clauderetur, & prohiberetur pluuia ad eius orationem, & ad eius depræcationem cælum daret pluuiam. parte. 2. fo. 154. D.
 Helias ter siue tribus vicibus se extendit super puerum, profertens fidem trinitatis, quia fides maximē operatur in operibus miraculosis: & quid per hoc figurabatur. parte. 2. fo. 155. A. & fo. prece denti. H.
 Helias fecit occidi omnes prophetas Baal, & aliq̄s forte ipse manu propria zelo diuino occidit. parte. 2. fo. 156. C. D. Item parte. 3. fo. 436. C.
 Helias angelico ministerio quadraginta diebus & quadraginta noctibus sustentatus est. parte. 2. fo. 157. B.
 Helias ante transmigrationem suam voluit videre tria loca, scilicet Galgalam propter loci sanctitatem, Bethel & Hierico propter discipulorum suorum congregationem, quia ibi etiam debeat dimittere Helisæum. parte. 2. fo. 161. D.
 Helias non ascendit in cælum virtute propria sicut Christus, in cuius ascensione non apparuit aliquis curus sicut in ascensione Helie: & sed in doctores catholicos & Hebręos deportatus est in paradysum terrestrem. parte. 2. fo. 162. H.
 Helias ad quod cælum eleuatus fuit. parte. 2. fo. 162. H.
 Helias & Enoch venturi sunt in die iudicij in habitu abiecto, & dicuntur duę ollę charitatis, stantes contra Antichristi maliciam persistentiam. parte. 6. fo. 256. F.
 Helisabet post conceptum se occultauit quinque mēsis quinq̄

ruplici de causa &c. parte. 5. fo. 124. D.
 Heliseus an & quomodo tentauit dicere: Veniat ad me et sciat prophetam esse in Israel. parte. 6. fo. 282. E.
 Heliseus petijt habere spiritum in dupla portione respectu Elie. Et scdm Ra. Sa. inducitur ad hoc quod Elias fecit octo miracula & Heliseus sedecim, quę enumerat. parte. 2. fo. 162. F. Item parte. 3. fo. 436. F. E.
 Heliseus ascendens in Bethel, signat Iesum ascendentem in cruce quem deriserunt Iudęi. parte. 2. fo. 163. C. Item parte. 3. fo. 390. E.
 Heliseus quomodo dispensauit super adoratione Naaman. parte. 2. fo. 166. F. G.
 Heliu in quibus concordabat cum ipso Iob, & in quibus non. parte. 3. fo. 61. D.
 Heluidius hæreticus dixit Mariam fuisse cognitam post natiuitatem Christi a Ioseph, & de ea filios genuisse, qui dicitur fratres Iesu. parte. 5. fo. 193. C. & fo. 196. F. & fo. 18. F. & fo. 47. B. Item parte. 1. fo. 236. H.
 Helius Adrianus imaginem suam fecit statui in templo, vbi steterat arca testamenti. parte. 1. fo. 163. B. Vide etiam in Adrianus elius idem regificauit Ierusalem, precepit tamen ne aliquis Iudæus haberet licentiam intrandi illuc. parte. 5. fo. 193. D. Hen
 Henricus de Gandauo in suo quolibeto refert, quando Constantinus dedit ecclesię bona temporalia vox fertur audita fuisse Hodie cecidit venenum in ecclesiam dei. parte. 1. fo. 307. D.
 Heloim apud Hebręos est nomen plurale huius nominis: vel Hdoi, quod significat deum in singulari &c. & multis modis ponitur in veteri Testamento & quomodo per hoc probatur pluralitas personarum in diuinis cum vnitate deitatis. parte. 6. fo. 275. H. & fo. 276. A. B. & fo. 284. A. B. Helo
 Herba quęlibet prius a terra producit, aura & æstibus tangitur, pluujs n utritur, demum profertur sui seminis. parte. 3. fo. 23. E.
 Herbarum prima germina non de semine prodierunt, sed de terra: quomodo homo (propter quem omnia) iuuenili ætate plasmatus est. parte. 1. fo. 25. F.
 Herbam terra protulit, an passiuę tantum protulisse dicatur, vel etiam actiuę. parte. 1. fo. 25. H. & fo. 31. G. & fo. 33. F. G.
 Herbam venosam si prohibitus tetigerit, poena sequitur: & si nemo prohibuisset, similiter sequeretur. parte. 1. fo. 37. F.
 Herbas venenatas ante lapsum hominis produxerit, similiter spinas & tribulos &c. parte. 5. fo. 15. E. F.
 Herba dupliciter deficiat, per defectum virentis naturalis ex transitu temporis, & per euulsionem a terra. parte. 3. fo. 23. C.
 Hæreditate permittuntur mulieres ex lege veteri. parte. 1. fo. 313. G.
 Hæreditario iure post obitum parentum & coniunctorum quibus & qualiter ex lege succedebant. Ibidem.
 Hæreditas si detur extraneis est signum infidelitatis. parte. 3. fo. 110. 430. D.
 Hæreditas domini est vniuersalis ecclesia siue congregatio fidelium. parte. 4. fo. 356. D.
 Hæreditas dei dicitur homo, in quo deus habitat per gratiam. parte. 3. fo. 58. D.
 In hæreditatis æternę adeptione nullam facit differentiam diuersitas sexuum vel statuum, sed tantum meritum. parte. 1. fo. 110. 313. H.
 Hæreditatis futurę distributiones adumbrantur in ordinibus tribuum Israel. parte. 2. fo. 107. C.
 Hæreditate celesti non priuantur pueri malorum parentum propter maliciam ipsorum, nisi fuerint imitatores scelerum patrum. parte. 2. fo. 110. 24. D.
 Hæreditas Christi est ecclesia quam resurgens possedit. parte. 5. fo. 436. A.
 Hæreditatis superne possessio dicitur ager. parte. 1. fo. 3. fo. 339. G.
 Hæreditates licet non haberent sacerdotes Iudęorum ad excolum dum habebant tamen domos ad animalia nutriendum, & ad mandendū tempore quo non vacabant diuino cultui. parte. 5. fo. 110. 64. C.
 Hæreditas celestis quę promittitur sanctis, in cęlis est: putas quia ibi nunq̄ malus habitator sit qui debeat expelli: nisi enim esset aliqui expellendi, nunquam diceretur per vim esse diripiendū regnum cęlorum. parte. 1. fo. 287. A.
 Herem in Hebręo duplicem habet significationem. parte. 1. fo. 110. 464. C. D.
 Heremita secundum philosophum nec est bonus nec malus, loquendo de bonitate & malicia politica, quia refugit talia. parte. 3. fo. 337. F. Vide etiam in Heremita.
 Hæreticę venenū suę hæresis studet effundere i simplices ignorantes

Index in Glos. ordi.

ecclesia verbo vel exemplo corrumpere voluerit, proprio superbiae gladio caput iniquae voluntatis amittit. parte. 2. folio. 299. E.

Hæreticus doctor cuius doctrina est mortifera, dicitur lignum scientiæ boni vel mali: quia nulla doctrina est ita pestifera, quæ non habeat admixtum aliquod bonum. parte. 1. folio. 37. H.

Hæretici vocantur impij, quia per errorem à cognitione veritatis sunt alieni: & dicuntur violenti, & quare. parte. 3. folio. 51. F.

Hæreticus dicitur superbus, parte. 4. folio. 392. B.

Hæreticus omnis hypocrita est, parte. 4. folio. 25. E.

Hæreticorum libros legere quibus permiffum est, parte. 3. folio. 316. A.

Hæreticorum dogmata vel seculari literarum superstitiosa, qui in ecclesiam inducit, ille de anathemate tollit Hiericho. parte. 2. folio. 191. E.

Hæreticorum perditionem non parum iuuat secularis scientia, dum incaute opera Gentilium & doctrinam sequuntur. parte. 2. folio. 199. F.

Hæretici significatur per latrunculos qui occultè simplices Christianos decipiunt, ad errorem suum protrahentes: contra quos auxilium præbent pauperes religiosi. parte. 2. folio. 201. H.

Hæretici qui ex catholicis patribus sacramento fidei sunt imbuti, sed & ad apostasiam declinantes, culum præbent simulachris significatur per Achaz. parte. 2. folio. 231. F.

Hæretici pollicentur auxilium operis, vt in societatem recepti, possint inferre dispendium: & per quos significatur. parte. 2. folio. 245. B. D.

Hæreticorum turba saltatrici comparatur, parte. 3. folio. 356. A.

Hæreticus significatur per meretricem, quæ motu corporis & motu oculorum ostendit libidinem. parte. 3. folio. 415. A.

Hæretici & Gentilibus sunt velanda diuina mysteria, & hoc figuratur per Ezechiam & c. parte. 3. folio. 436. E.

Hæretici significatur per Hieroboam, & quare. parte. 3. folio. 435. F.

Hæretici significatur per Hieroboam qui vitulos aureos fecit, & separauit populum à domo David & c. parte. 4. folio. 364. A.

Hæretici qui vnitate fidei catholice heresibus scindunt, ac sic cului malignorum spirituum subdunt, significatur per Hieroboam. parte. 2. folio. 149. A.

Hæretici significatur per Samaritanos, & quare. parte. 4. folio. 431. D.

Hæretici significatur per Philisthim qui pari consensu aduersus ecclesiam conspirantes eam depopulari conantur. parte. 2. folio. 76. A.

Hæretici & schismatici per filios Ammō significatur, qui fuerunt ecclesie filij, sed ab ea recesserunt per errorem circa aliquem vel plures articulos fidei. parte. 4. folio. 439. F. H.

Hæretici confidendo suæ versutiæ in unum maledictionis verba iactant contra catholicos, & per quos significatur. parte. 4. folio. 473. B.

Hæretici veris confessoribus Christi semper insidiantur, & quocumque possunt de eorum numero i erroris sui foueam pertrahere fatagunt, in profundum demergunt, cum dogmata inijs qua pulchro sermone adornant. parte. 4. folio. 474. A. E.

Hæretici dicuntur iumenta, & non homines: & significatur per caudam incuruantem: quia iumenta hoc membro regunt stercore, & arcant altera parua animalia. Sic hæretici verbalis legis vel præcepta subuertunt, & rectam deprauant viam. parte. 4. folio. 25. E. G.

Hæretici qui impugnant fidei veritatem, & sacram scripturam per uerba interpretantes, significatur per filios Ephrem. parte. 3. folio. 198. D.

Hæretici vulpibus comparantur, & quare. parte. 3. folio. 206. E. Itē parte. 2. folio. 258. F. Item parte. 4. folio. 201. G.

Hæreticorum prauitas intelligitur per mulierem extraneam, à Christo ecclesieque alienam, quæ mollitie eloquentiæ & lingue blandimentis corda innocennum decipit. parte. 3. folio. 311. B.

Hæreticorum nequitia sub specie meretricis perhibetur, & quare. parte. 3. folio. 314. B.

Hæretica doctrina nitore eloquentiæ splendens comparatur circulo aureo in naribus suis. parte. 3. folio. 320. B.

Hæretici diuersis erroribus obtenebrati signantur per Aegyptios. parte. 4. folio. 38. D.

Hæretici per pennatos serpentes possunt intelligi. parte. 4. folio. 34. A.

Hæretici significatur per amicos Iob, qui contra corpus Christi, i. ecclesiam afflictam, lapsus membrorum dolentem, alios sub nomine Christi tolerant, eodueniunt ad cōtentionē. parte. 3. folio. 9. F.

Hæreticus qui doctōri catholico superbiam imponit & blasphemiam, eo quod dicitur contradicere suæ heresi, significatur per Eliphaz Themanitem. parte. 3. folio. 34. D.

Hæretici qui humanam faciem hnt, sed per impietate beluina hnt corda, significatur per lamias. parte. 3. folio. 55. B. Itē parte. 4. folio. 296. C.

Hæretici, dentes diaboli dicuntur & molar, qui simplices diuidunt ab ecclesia & c. parte. 3. folio. 55. H.

Hæretici offerunt panem pollutum, non aqua sapientiæ dulcoratum, & per quos significatur. parte. 1. folio. 357. E.

Hæretici dicuntur phytones, quorum fictionibus decipiunt incauti. parte. 1. folio. 351. D.

Ab hæretica prauitate reuersio significatur per leprosi emundationem. parte. 1. folio. 238. H.

Hæreticorum doctrina falsa in moribus vel in fide per lepram significatur. parte. 1. folio. 236. D. E.

Hæretici & schismatici multos secum trahentes decipiunt, contentes sacerdotes Christi, & se à clericali societate segregantes, construere audent ecclesias. Et aliud altare, præterquam alteram illiis vocibus faciunt, dominicæ hostiæ veritatem per falsa sacrificia, phanates, & signant per Dathan & c. parte. 1. folio. 291. A.

Hæreticum superbia facit, non ignorantia. parte. 4. folio. 171. A. Inter hæreticos dum in errore sunt, non vocatur nomen domini de eorum, & quare. parte. 4. folio. 166. A.

Hæretici qui ecclesiam intantū foeda peste cōmaculāt, vt etiā exofam Cūtilibus reddat, per quos significatur. parte. 2. folio. 246. B. & 102. 47. A.

Hæretici ex verbis Christi student catholicos impugnare, & per quos significatur. parte. 2. folio. 296. D.

Hæretici ad casum tendunt, & verbis dolosis fortidum sensum eorum. Et significatur per Amraphel. parte. 1. folio. 52. F.

Hæreticorum secta per cynomyiā intelligitur, quæ ad reliquas deceptions: improprietates, voluptates, libidines, sumū prædicat bonū. parte. 1. folio. 140. F.

Hæretici dicuntur lupi rapaces. parte. 5. folio. 29. A. & 10. 15. F.

Hæretici dicuntur spinæ, & tribuli. parte. 5. folio. 29. A. & 10. 142. G.

Hæretici sunt leprosi, qui quasi varios colores habentes in eodē corpore, varias sectas, nunc fallitatis, nunc veritatis permittent in eadem prædicatione. parte. 4. folio. 169. A.

Hæretici iumentis irrationalibus comparantur propter appetitum suę corruptionis explendum, incorruptam catholicæ ecclesie doctrinam blasphemantes, sicut irrationalibus animalibus naturalis est causa pabuli spem in capionem & panem igno-ranter incidere. parte. 6. folio. 225. E. F.

Hæretici faciunt sectas sui nominis, i. hereses inducunt, blasphemantes fidem vel vitam orthodoxorum. parte. 6. folio. 225. E.

Hæretici significatur per eos qui argentum diuini eloquij auferunt de ecclesia, & aurum spiritualis intelligentiæ, & ad tuos errores cōuertunt, & filios ecclesie vedūt diabolo. parte. 4. folio. 353. E.

Hæretici scorpionum assimilantur: qui blandis facie cauda pungit occultè: sic hæretici decipiunt per temporalia, quæ debent post esse, sicut cauda posterior pars animalis. Vel quia quando scorpium pungit non sentitur, postea diffundit venenum, sic decipi ab hæreticis non sentitur, sed tandem perimuntur. parte. 6. folio. 257. E.

Hæretici dicuntur filij scelesti, mendaces semen diaboli, qui est pater mendacij, qui cōsolantur in sectæ suæ simulachris lignum frondosum, voluptates suas. parte. 4. folio. 94. A.

Hæretici sacrificant super lateres, quando exquisita mendacia dialectica cupiunt arte firmare, & in quadam extruere, & secti in latere pulueris roborare lineis. parte. 4. folio. 104. B.

Hæreticorum doctrina paleis comparatur, quæ medullam non habent nec refectioem præbent. parte. 1. folio. 143. E.

Hæretici monti Thabor assimilantur, qui in lumine secularis suę sapientiæ superbientes gloriantur. parte. 4. folio. 167. E.

Hæreticorum vox sero plagiū lubricauerūt vestigia nra, qalatum viam arripuerunt, dum catholicorum patrum regulas tenere noluerunt, nec viam quæ est Christi, sed vnusquisque ad recto tramite deflexerit. parte. 4. folio. 198. E.

Hæreticorum ecclesie quæ videtur dicitur, quæ si vero spōso i quibusdam sacramentis iungunt, deo in fructū non decipiunt. parte. 4. folio. 200. E.

Hæretici qui fulgore eloquentiæ secularis falsa dogmata componunt, auream statuam facere nituntur, & quantum in eis est per suasionem alios compellunt idolum falsitatis adorare. parte. 4. folio. 299. E.

Hæreticus vel alius qui verba prophetarū assumit, & ad sensū suum abuti scripturæ sacre testimonijs, comparatur Nabuchodonosor, quia vasa templi tollit & inebriatur in eis, & non deum cuius vasa sunt, sed deos laudat aureos, i. seculari scientia compositos, argenteos eloquij venustate & rhetorica arte cōstruētos & c. parte. 4. folio. 305. F. & folio. 360. F.

Hæretici tribus dentibus mordent catholicos, scilicet potentia seculari, & rationibus sophisticis, & etiam sacris scripturis per uerba intellectis. parte. 4. folio. 399. H.

Hæreticorum perfidia significatur per bestiam vrsam, scilicet qui habet debile caput, sic & hæretici habent debile fundamentum. parte. 4. folio. 311. B. C.

& Postil. Nico. de Lyra.

Hæretici significantur per decem tribus in omnibus prophetis, quorum maxima multitudo qui relinquunt regnum David & Hierusalem idest Christum & ecclesiam & c. parte. 4. folio. 333. F. & fol. 337. F.

Hæretici dicuntur mater, quia generat alios in errore, qui cū suis sequacibus confunduntur, quando in errore deprehenduntur. parte. 4. folio. 335. A.

Hæreticorum panis, luctus perpetuus, aqua, cœno a doctrina, quæ etiam baptizatos suffocant & c. Ibidem.

Hæreticorum primus, Simon magus fuit, extremus maior omnibus, Antichristus erit. parte. 5. folio. 73. E. & fol. 114. A. & fol. 113. B.

Hæretici diuinitatis meritum proficuntur & scientiæ promissione decipiunt, & simplices reprobantur. parte. 1. folio. 40. E. Inter hæreticos quidam negant Christi deitatem, non est mirum, quod Hebraei hoc idem negant, Quomodo hoc cōcludat, vide parte. 5. fol. 67. D. G. H.

Hæretici resistendo antiqui patres magis disceptabāt virtutibus & signis quàm verbis. parte. 6. folio. 125. C.

Hæretici grauius sunt puniendi quàm demones & mortui in diluuiō & in subuersione Sodomę. parte. 6. fol. 125. F. G.

Hæretici non diuinis scripturis attendunt, sed potius ad sensum erroneum transferre student. parte. 6. fol. 126. B.

Hæreticorum cibis est auaritia, quia plerunq; solam in verbis suis exteriora lucra sectantur. parte. 3. folio. 56. F.

Hæreticus putat venenum cordis abscōdere, sed cum venerit dies tribulationis, doloris & ciuitationibus padeat. parte. 4. folio. 349. E.

Hæreticus putat se doctorem quàm ecclesiam, & aliquid sublimius inuenisse. parte. 4. folio. 345. F.

Hæretici gloriatur, si multos prauo dogmate generet, & per quos significatur. parte. 4. folio. 344. A.

Hæretici non spumantibus verbis tumēt, sed cito disperdentur. parte. 4. fol. 345. E.

Hæretici, qui verè infantes contra deum mendaciū loquuntur, intelliguntur in Osce propheta in sensu tropologico per Israel & Ephraim. parte. 4. folio. 343. A.

Hæretici quærent per naturam acutiores, tantò profundiora & inaudita profectio dogmata. parte. 4. folio. 344. F.

O hæretici quid facietis, cum venerit dies iudicij, quando vitam suam, mortē reddidit, est inimicis. parte. 4. folio. 343. E. & fol. 344. E.

Hæretici non possunt facere fructum virtutum. parte. 4. folio. 344. E.

Hæretici lucra arcus dolosus, qui vulnerat dirigentem, sic illi auro-ritate scripturarum, auctorem scripturarum impugnantes sibi mortem inferunt. parte. 4. folio. 341. F.

Hæreticorum & Gentilium ecclesie sunt quæstiones, quia non se quuntur auctoritatem scripturę, sed humanā rōnem. Ibidem. F.

Hæretici quātō plures, tāto magis delinquit, & iuxta numerum suum ampliant dogmata errorum. parte. 4. folio. 337. F.

Hæreticum, qui amicus est demōnum & fructifera suæ doctrinę vberitatem promittit, docet contemnere prophetā ecclesie scum virum. parte. 4. folio. 338. E. F.

Hæretici superbiam habent quasi matrem suæ iniquitatis. parte. 4. folio. 339. A.

Hæretici spee sophismatibus & arte diabolica opprimunt ecclesiam. Ibidem.

Hæretici qui ab ecclesia recedūt exordij columbę comparantur. parte. 4. folio. 341. E.

Hæreticis est vñ æternum qui recedūt à creatore, & loquuntur cōtra deum mendacia dogmata. Ibidem. & folio. 363. A.

Hæreticus diligit raro castitatem. parte. 4. folio. 341. E. & folio. 344. A.

Hæretici omnes sunt Antichristi. parte. 6. folio. 230. E.

Hæreticorum malicia declaratur per scripturas figurales, & per similitudines naturales. parte. 6. folio. 238. C. D.

Hæreticorum principes qui diuersa idola de corde suo fingunt, vel eloquij venustate vel sensus splendore increpantur. parte. 4. folio. 71. A. & folio. 77. E.

Hæreticus omnis deum ad iracundiam prouocat, in falsitate doctrine offert immunda sacrificia. parte. 4. folio. 104. B.

Hæretici de eloquij nitore superbunt, vt nulla sacrorum librorum auctoritate solidentur. parte. 4. folio. 121. E.

Hæretici omnes in tenebris erroris constituti, sacrificia non deo vero, sed demōnibus offerunt, cum signimenta & praua dogmata scribunt. parte. 4. folio. 166. A.

Hæretici discordes semper, alterum tunc se lacerantes, non victorij veritatis accipiunt, sed errore captiui pariter in foucā perditionis cadunt. parte. 4. folio. 157. B. & folio. 26. A.

Hæretici & Ethnici spe leuiora committunt quàm qui putantur ecclesiastici. parte. 4. folio. 233. E.

Hæretici qui tantum vetus Testamentum suscipiunt, tres naturas

ponunt. i. spirituales, animales, & terrenas, & vnde hoc trahunt. Sed improbantur. Ibidem.

Hæreticus quis est. parte. 6. folio. 130. A.

Hæretici quando possunt permitti viuere, & quoruplici de causa. parte. 5. folio. 45. F.

Hæreticorum hereses ex dei potentia dupliciter ordinantur ad bonum. parte. 6. folio. 50. C.

Hæreticorum malicia & pœna declaratur. parte. 6. folio. 225. C. D. E. F. G. H.

Hæretici percutiuntur qui dicunt Christum legi & prophetis contrarium prædicasse: & alium veteris, alium noui esse deum Testamēti. parte. 5. folio. 171. E.

Hæreticorum mos est, ymbra de veritate trahere. parte. 5. folio. 117. A.

Hæreticorum hereses tres eliduntur hoc dicto, Tetigit, volo m dare. parte. 5. folio. 139. B.

Hæretici in qualibet diabolus figuratur dicit: Ego sum Christus, & apud me veritas est. parte. 5. folio. 113. D.

Hereses dicuntur variae doctrinæ. parte. 6. folio. 161. D.

Hereses duæ erant in Iudæis, i. Phariseorum & Saduceorum, & quare. parte. 5. folio. 174. F. & folio. 69. A. & folio. 112. A.

Heresis Feliciana fuit condēnata per Adrianum Papam quæ ponit in Christo duplicē filiationem. parte. 6. folio. 264. E.

Heresis peccatum est infidelitatis, & scdm genus suum grauius est peccatis carnalibus & peccato Iudæorum, & etiam peccato & pœna Iudæorum. parte. 6. folio. 225. G.

Hæretici accipiunt aliquando pro principio temporis, in quo deus creauit cælum & terram. parte. 4. folio. 58. C.

Hæretici in foro, hodie in altari, heri focius histrionum, hodie consecrator virginum. parte. 1. folio. 260. A.

Herodes tres dicti sunt, de quibus est talis versus. A. Alconita nec car pueros, Anipa Iohannem; Agrippa Iacobum, claudens in carcere Petrum. parte. 6. folio. 186. F. Item parte. 4. folio. 370. F. & ad longum de eorū ortu & gestis, & quales exitus miseris habuerunt. folio. 459. G. H.

Herodes contritatus est de morte Iohannis, licet scite vt patet triplici ratione. parte. 5. folio. 47. G.

Herodes Antipas non fuit de secta Saduceorum qui negabant resurrectionem: sed de secta Phariseorum; qui eam confitebantur. parte. 5. folio. 100. G.

Herodes comparatur est vulpi propter dolositate & peruersitatem. parte. 5. folio. 161. F.

Herodiani dupliciter dicuntur: vel à secta quadam, vel ab Herode Antipa tetrarcha. parte. 5. folio. 93. G.

Herodias quæ, qualis, quanta, & cuius. parte. 5. folio. 47. C.

Herodes Alconita quomodo turpe factum commisit: vt Hebraei dicunt. parte. 4. folio. 298. G.

Herodis maioris sub quo natus est dominus filij fuerunt Herodes Philippus & Litanias: & cum Pilato Romano præside reuerunt Iudæam. parte. 5. folio. 133. E. G. Ibi etiam de Archelao.

Herodes dicitur pro innocentijs & c. parte. 3. folio. 329. E.

Herodius & accipiter reliquas aues velocitate transcendit. parte. 3. folio. 75. A. & folio. 240. F.

Herodius est nomen auis p̄ dalis, & nidificat in cedris, & dicitur dux auiū eo mō loquēdi, q̄ leo dicitur dux aialij. parte. 3. folio. 240. H.

Hester liber Hebræis inter agiographa numeratur, Christi ecclesie Hest continet sacramenta. parte. 2. folio. 305. A.

Hester liber vsque ad capitulum decimū indusiu est de scriptura canonica: & sequentia non habentur ab Hebræis. parte. 2. folio. 309. D. & folio. 311. H. & folio. 314. A.

Hester librum quis conscripserit. parte. 2. folio. 312. D. F.

Hester quomodo cōmendatur, quia inuitauit regem Assuerum & Aman ad conuiuium. parte. 2. folio. 310. D. F.

Heth literam, quia duplicem aspirationem sonat, septuaginta nō Heth valentes in Græcum veteret: hethi Græcam addiderunt, docentes in huiusmodi vocabulis esse aspirandum. parte. 2. folio. 56. E. & folio. 59. H. & folio. 63. D. & folio. 106. H.

Hexapla vnde & quid dicatur: Et quis illa ediderit. parte. 2. folio. 2. D. Hex item parte. 1. folio. 2. H.

Hiacinth⁹ lapis p̄ciosus, & ei⁹ moralitas. parte. 6. folio. 273. F. G.

Hiades quid & vñ dicitur, & qñ oriūt, & qñ earū effect⁹. parte. 3. folio. 24. E.

Hiberes qui & Hispani, à quibus Celtiberia, licet quidā Italos sive Hibspicentur. parte. 2. folio. 189. F.

Hydria quid dicatur. parte. 1. folio. 239. G.

Hydropici natura, & quid sibi comparatur. parte. 5. folio. 162. A. D.

Hiebus metropolis illius gentis, Hiebusgorum, vbi constat Hiebusgum regem fuisse. deinde locus iste dicitur esse in Ierusalem. Hie parte. 1. folio. 15. E. Vide in Ierusalem.

Index in Glos. ordi.

Hiebus qui dicitur in ecclesia, parte. 2. fo. 23. B.
Hiebusi vnde de pccentur, parte. 2. fo. 102. F.
Hyems tristitiam pccentit signat, parte. 1. fo. 220. E.
Hiena nocturna bestia mortuorum deuorat cadauera, & de sepulchris effodit corpora, & cunctis vestitur sordibus, parte. 4. fo. 110. 129. A.
Hierarchicum actum nullus superior potest exercere in inferiorum, nisi eo ferretur ei gratiam, vel habitum supernaturalem, parte. 1. fo. 128. 4. D.
Hierarchia quid est, parte. 3. fo. 129. H.
Hierarchiarum ternarius per quid significatur, parte. 2. fo. 306. D.
Hieremias centum quinquaginta annis post Isaiam prophetauit, parte. 4. fo. 115. 4. E.
Hieremias & Ezechiel eodem tempore prophetauerunt, primus in Ierusalem, secundus in Babylone, & quare, parte. 4. fo. 127. B.
Hieremias prophetauit tempore captiuitatis Babylonicę, parte. 4. fo. 55. G. & quado prophetauit incipit, quam longę prophetauit, siue quot annis, parte. 4. fo. 110. F. & fo. 144. E. F.
Hieremias diuinitatem Christi clarius exprimit quam in alijs libris veteris Test. sit, parte. 4. fo. 110. C.
Hieremias ad quantum altitudinē conscenderit, parte. 4. fo. 199. B.
Hieremias pater dicitur fuisse Helchias & cetera, parte. 4. fo. 198. F.
Hieremias iuuenis ad predicandum missus est a domino, & virgo fuit & castus & sine liberis & cetera, parte. 4. fo. 134. A. C. Item parte. 2. fo. 183. F.
Hieremias precepit dominus vt tonderet capillos, cum tamen esset Nazareus, & quare, parte. 4. fo. 133. B.
Hieremias non solum prophetauit contra Babylone, sed contra omnes gentes que in exercitu Babylonis fuerant, & contra populum dei dimicauerunt, parte. 4. fo. 145. B.
Hieremias ad hoc consecratus fuit propheta vt enunciaret subuersionem ciuitatis & templi & destructionem populi per Chaldeos, & reedificationem per reges Persarum, parte. 3. fo. 437. C.
Hieremias vidit imaginaria visione quasi similitudinem hominis deum representantem, os Hieremias manu sua tangentem, & intellexit qd per hoc designabatur collatio doni prophetię a deo sibi datę, parte. 4. fo. 111. C.
Hieremias constantia & patientia commendatur, parte. 4. fo. 138. G.
Hieremias iuxta literam quomodo intelligitur a deo seductus, & exponitur dupliciter, parte. 4. fo. 138. H.
Hieremias maledixit natiuitati sue & concepuit, non sicut impatientis & per verba deperatis, sed in hoc expressit horrorem sensuualitatis respectu mali imminētis, quod tamen ratio patienter tolerabat, parte. 4. fo. 139. D.
Hieremias secundum aliquos vidit imaginaria visione calicem domini sibi tradi, qui designabat punitionem & afflictionem a deo mittendam, vel qd per eum dominus regibus & gentibus propinquaret infra scripta, parte. 4. fo. 145. G.
Hieremias deiectione Chaldeorum velare scripsit ne forte pro uocaret infaniam Chaldeorum contra Iudęos, sed alia est opinio & cetera, parte. 4. fo. 146. C.
Hieremias quindecim annis catenas in collo portauit, & quid designabat, parte. 4. fo. 147. G. Vide in Ezechiel.
Hieremias ostendit mysterium incarnationis loquens de futuro per modum preteriti propter certitudinem prophetię, cum inquit, Creauit dominus, parte. 4. fo. 153. G.
Hieremias ex diuina motione emit agrum, vt sic non solum verbo, sed etiam facto ostenderet, qd possessiones destructę a Chaldeis iterum emerentur & possiderentur a Iudęis post reditum de Babylone, parte. 4. fo. 155. D.
Hieremias incarceratus fuit per Sedechiam, quia prophetauit ciuitatem obsesam a Chaldeis captiendam & populum captiuandum, parte. 4. fo. 155. B. C.
Hieremias in carcere reuelationem habuit & ibidem prophetiam scripsit de liberatione populi fienda, quam in vase fictili litera liter imposuit, parte. 4. fo. 155. B. C.
Hieremias licet per Ioaachim esset reclusus, ne prophetiam publicaret in populo, tamen per amicum suum Baruch hoc executus est, quem misit ad legendum prophetiam suam in presentia omnium, parte. 4. fo. 159. G.
Hieremias cum querebatur ad occidendum, a deo abscondus est, quia vbi defuit remedium humanum, affuit diuinum, parte. 4. fo. 160. C.
Hieremias missus fuit in lacum, vbi non erat aqua, vt ibi moreretur fame, & de mersione eius intra lutum, parte. 4. fo. 161. G. Item, parte. 3. fo. 437. C.
Hieremias quare non fuit occisus sicut Vrias cum eadem prophetauerint, parte. 4. fo. 147. B. E.

Hieremias quamuis accusatus, tamen liberatus est a morte auxilio multorum, parte. 4. fo. 147. C. D. F.
Hieremias post liberationem habuit reuelationem a deo, qd remaneret ad orandum pro populo, & circa ipsum querebatur domini voluntatem, parte. 4. fo. 163. B.
Hieremias erat de ciuitate illorum qui ipsum occidere volebant, & sibi propter donum prophetię magis inuidēbat quam alijs, eo quod inuidia maximē inter compatriotas fieret, parte. 4. fo. 128. G.
Hieremias mortuus est virgo, cum fuit sanctificatus in utero, parte. 4. fo. 134. C.
Hieremias quęrendo diuinum responsum orauit pro populo decem diebus, parte. 4. fo. 164. H.
Hieremias quibus lapidibus fuit lapidatus, si tamē lapidatus fuit, quod pro dubio habetur, parte. 4. fo. 165. H.
Hieremias Moabitis compassus fuit, eo qd vidit in spiritu Christum descensurum de Ruth Moabitide, de qua genuit Booz Obeth & Obeth Isclie patrem Daud, parte. 4. fo. 169. H.
Hieremias componens lamentationem tenuit modum dolentis & conuerentis, sicut mater lamentans filium mortuum, parte. 4. fo. 179. D.
Hieremias vidit destructionem ciuitatis Ierusalem visione intellectuali & prophetica, & etiā visione corporali, parte. 4. fo. 189. H.
Hieremias vidit aliquos Iudęos ad Christum conuertendos, parte. 4. fo. 199. C.
Hiericho duplici nomine vocabatur, scilicet Hierico & ciuitas palmarum, parte. 1. fo. 377. C.
Hiericho fuit prima ciuitas a filijs Israel capta, & specialis miraculo, & significat ciuitatem negatam quam facit amor sui vsq; ad contemptum dei, parte. 5. fo. 15. F.
Hieroboam & eius exercitus quid signat moraliter, parte. 2. fo. 41. H.
Hieroboam instituit rex super decem tribus Israel fecit duos vitulos aureos, & reddidit causa, parte. 2. fo. 284. B.
Hieronymus binomius erat, dicebatur enim & Eusebius, parte. 2. fo. 287. H.
Hieronymus floruit tempore Gratiani & Valeriani imperatorum qui imperare coeperunt Anno domini, 381. parte. 3. fo. 330. C.
Hieronymus commentans duodecim prophetas ad quos scribat sua commentaria, parte. 4. fo. 389. D. & fo. 390. E. Item, parte. 3. fo. 307. F.
Hieronymus librum de Hebraicis quęstionibus super Genesim edidit, sed liber de Hebraicis quęstionibus super alios libros, & multos, & rationaliter negatur esse Hieronymi & cetera, Vide in librum de Hebraicis quęstionibus.
Hieronymum calumniant sunt quidam de hoc sic scribentem: Quidam hoc dicunt, alij autem & cetera, quasi sub alienis nominibus proprias sententias poneret, quod tamen beneuolentię causa fecit, ne certo nomine aliquem lacerare videretur, parte. 4. fo. 141. E.
Hieronymus ter transfuit psalterium, parte. 3. fo. 84. F.
Hieronymus libris allegorice spacijs in Isaiā euagatur interpretaris nominibus, ingenium suum facit ecclesię sacramentum, parte. 4. fo. 30. E.
Hieronymus de suo preceptore Hebraici sermonis sic loquitur: Hebręus meus longē alia via ingressus est & cetera, parte. 4. fo. 16. F. Item parte. 3. fo. 347. A. B. Hebręus meus Barachiam, quem maximē admirantur, ita exposuisse testatur est.
Hierusalem prius dicta est Salem, hanc postea tenuerunt Hiebusi, & dicta est quasi Hiebus Salem, quę post a Salomone Hierosolyma quasi Hierosolomonia dicta est, & postea ab Aelio Adriano vocata est Aelia, parte. 2. fo. 133. E.
Hierusalem ciuitas est trinomia prius Hiebus dicta, postea Salem, inde Hierusalē & cetera, parte. 3. fo. 169. A. Et horum moralitas, libidem, parte. 2. fo. 215. E. Item de hoc latē parte. 1. fo. 90. G. C.
Hierusalem duplex, vna generalis ecclesia, alia aeterna in cęlis, parte. 3. fo. 303. A.
Hierosolyma est in medio terrę habitabilis, quia est in quarto climate, parte. 5. fo. 283. F. Item, parte. 4. fo. 264. F.
Hierusalem dicitur vmbilicus mundi, id est in medio omnium terrę, parte. 4. fo. 47. A. & fo. 27. E. Interl.
Hierosolyma sola locus est, vbi Iudęi se putant sacrificia posse offerre pro peccatis, & sine talibus sacrificijs non reputant se perfecte mundari & iustificari, parte. 4. fo. 103. H. & fo. 436. G.
Hierusalem fuerat clausa triplici muro, intra murum interiorem habitabant rex & sacerdotes, intra secundum, prophetę & nobiles & cetera, parte. 2. fo. 128. G. & fo. 356. G.
Hierusalem situs vt ferunt, ita molli diuo contra orientem simul & occidentem dispositus vergit, vt pluuia ibi decedens instar fluminis per orientales portas defluens, cunctis secū plerare-

& Postil. Nico. de Lyra.

rum sordibus raptis, in valle Iosaphat torrentem Cedron augeat, parte. 2. fo. 257. B. D.
Hierusalem in tribu Beniamin sita est, parte. 4. fo. 120. A.
Hierusalem quando deuastabatur per Chaldeos, Chaldeis curribus ad aurum & argentum: Ammonites & Moabites magis voluerunt currere ad comburendum libros legis, vt maledictionem eis inflictam in lege ab hominum memoria abolerent, parte. 4. fo. 181. H.
Hierusalem vt aliqui dicunt, Luza & Bethel vocata est, sed hoc non videtur verum & cetera, parte. 2. fo. 205. D.
Hierusalem sæpe Sodomę & Gomorrhę cõparatur, parte. 1. fo. 371. A.
Hierusalem commendatur a quinque & cetera, parte. 3. fo. 152. E.
Hierusalem vnde cum excellens habuit, per quas excellit alias ciuitates, parte. 4. fo. 184. C. D.
Hierusalem dicitur ciuitas sanguinum, & quare, parte. 4. fo. 387. H.
Hierusalem dicitur ciuitas sancta, & quare, parte. 5. fo. 86. A. B.
Hierusalem cęlestis quare dicitur sterilis, parte. 6. fo. 86. A. Inter.
Hierusalem & Sion quatuor modis dicitur, parte. 4. fo. 4. E. & fo. 230. E.
Hierusalem, superbia dicitur Iordanis, & quare, parte. 4. fo. 129. C.
Hierusalem quondam domina gentium, ciuitas regis magni, nunc despectiue dicitur vallis & cetera, parte. 4. fo. 43. B.
Hierusalem duplex destructa prædicitur, scilicet per Chaldeos & per Romanos, parte. 4. fo. 184. D.
Hierusalem Romanis subdidit primo Pompeius, deinde Titus & Vespasianus, parte. 4. fo. 129. A.
Hierosolymę excidio imminente qualiter acciderint portenta super eam secundum Iosaphum, parte. 5. fo. 175. E. G. Item, parte. 4. fo. 54. G. & fo. 138. B. & extensē folio. 466. F. G. H.
Hierusalem quinto mense, i. Augusto desolata est a Chaldeis & Romanis, parte. 4. fo. 139. B.
Hierusalem destructa est quia Iudęi non confidebant in deo, sed in propria virtute, & propter contemptum verbi diuini dicti a prophetis, parte. 4. fo. 43. H. & fo. 4. C.
Hierusalem destructa est, xix. anno Ioachim indulsive vsque ad Sedechiam computando, vt computantur anni eorum, parte. 4. fo. 144. H.
Hierusalem de nocte capta fuit, parte. 4. fo. 337. G.
Hierosolymam ingressus Antiochus anno centesimo quadagesimo tertio a Seleuco, & vniuersam vastauit, & post Louis statuat in templo posuit, parte. 4. fo. 313. A. E. G.
Hierusalem euerfa reedificata fuit, quoties, per quos, & qualiter, parte. 4. fo. 48. A. Item parte. 3. fo. 280. D.
Hierusalem post magnum tempus fuit reedificata, & iterum destructa per Alexandrum magnum, & iterum reedificata & postea a Christianis capta & cetera, parte. 4. fo. 148. H.
Hierusalem nunc reedificata, an & quomodo sit in eodem situ cum priori, parte. 4. fo. 48. B. H.
Hierosolymę reedificatio dupliciter potest intelligi, Vno modo quo ad domos inhabitantium. Alio modo quantum ad muros ciuitatis & portas, parte. 4. fo. 79. B.
Hierusalem reedificata per Aelium Adrianum, & a se Aelia vocauit, sed postea magis tenuit nomen antiquum & cetera, parte. 4. fo. 110. G. & fo. 94. G. & fo. 98. F.
Hierusalem capta est per Cosdroem regem Persarum, & Homar regem Arabum, nam vterque cepit, successiue tantum, & populum bonis spoliavit, partim occidit, partim dimisit in graui seruitute, parte. 4. fo. 420. H.
Hierusalem viriliter aggressus fuit dux Godefridus cum exercitu Christiano, & eam comprehendit & magnam stragem Saracenorum fecit, & per quid significatur, parte. 4. fo. 464. H.
Hierusalem subuersam si consideres, altare destructum, nusquam esse sacrificia, vel sacerdotes, vt pontifices & cetera, dicere possumus: Moyses famulus meus mortuus est, & regnat pro eo Iesus non filius Naue, sed filius dei, parte. 2. fo. 4. B.
Hierusalem cum templo suo materialiter sumpta correspondet Hierusalem cęlesti in situ, & quomodo hoc intelligatur, parte. 3. fo. 278. F.
Hierusalem dicitur domus solis: Et quare, parte. 2. fo. 69.
Ab Hierosolyma incipere debebat predicari penitentiam & remissionem peccatorum, & quare, parte. 5. fo. 183. E.
Hierusalem auream & ornata gemmis de cęlo Iudęi autumat descensuram ad tempus Christi sui incomparabiliter nobiliorum quam fuerit præcedens: & dicit quod tunc omnes gentes seruiens eius, Cameli & cetera de Saba venientes aurum deferent & cetera, parte. 4. fo. 48. A. & fo. 97. E. Et quid aliquid catholici de hoc sentiant, folio. 138. B. & fo. 152. C. & fo. 154. F. &

folio. 234. B. & fo. 260. E. & fo. 357. B. Item parte. 1. fo. 110. 225. G.
Hierusalem dupliciter sumitur, scilicet pro ecclesia militante & triumphante, parte. 4. fo. 3. D.
Hierusalem dicitur filia populi, eo quod fuit ab eo edificata, parte. 4. fo. 121. C.
Hierusalem dicitur filia Sion propter templum & palatium regis situm in monte, parte. 4. fo. 120.
Hierusalem & Sion metaphoricę ciuitatem ciuium cęlestium, & Iudęa terram viuientium significat, parte. 4. fo. 357. F.
Hierusalem significat ecclesiam, parte. 4. fo. 418. H.
Hierusalem dicitur castellum, quia triplici muro clausa cum propugnaculis & fortalicijs ad modum castris, parte. 5. fo. 64. C.
Hierusalem & alie ciuitates Iudęę propter mare mediterraneum dicuntur insulę, parte. 4. fo. 97. D.
Hierusalem dicitur virgo propter integritatem fidei, quę semper ibi mansit in aliquibus, parte. 2. fo. 179. C.
Hierusalem dictio, quadrupliciter exponitur secundum quadruplicem sensum, parte. 1. fo. 3. F.
Hilaretere quanto quisque cernitur de restituata salute, proximo, tanto se indicat de ablata doluisse, parte. 3. fo. 82. E.
Hilaretere vnusquisque, cum sibi bene viuendi prosperitas attrahat, ipsa hilaritas animum velut desiderabilis cibus reficit, sed cum tentatione pulsatur, a mente eius omne gaudium respuitur, quę prius eodem gaudio quasi satiat lætatur, parte. 3. fo. 62. E.
Hymnus tria habet, laudem dei, cum cętu, & hilariter & cetera, parte Hym. 3. fo. 388. A. & fo. 300. H. & fo. 305. B.
Hymnorum liber intitulatur psalterium apud Hebręos, parte. 3. fo. 86. B.
Hymnus quis fuerit de quo Matthęus: Et hymno dicto exierunt & cetera, parte. 3. fo. 255. H.
Hin mensura Hebręorum, ferē choros antiquos duos capiēs se. Hincundum quam oleum offerebant, parte. 1. fo. 289. A.
Hinnulus, populus Christianus, virtutum varietate delictabilis parte. 3. fo. 314. F.
Hypocritis est simulatio falsa, & ideo opponitur veritati, Veritas Hypocritę est, i. iusticię, doctrinę, & vitę, parte. 5. fo. 71. C. D. F. G.
In hypocritis effectibus quos Saluator Iudęis ostendit, præponit hanc dictionem, i. v. quę maledictionem signat, & quare, parte. 5. fo. 71. C. D.
Hypocritis licet vana sit & perniciosa, tñ decora in superficie videntur, sed i futuro quid fuerit apparebit, & significatur per Chosroelamomor & cetera, parte. 1. fo. 63. A.
Hypocritis vicium propter laudem humanam præterit exterius albedinem sanctitatis, & interius pascitur cadaueribus iniquitatis, & significatur per Ixion, parte. 1. fo. 346. D.
Hypocritis, struthionis nomine designatur, parte. 4. fo. 63. A. B. & fo. 76. A. Item parte. 3. fo. 75. D.
Hypocritis vicium significatur per parietem dealbatum, parte. 6. fo. 202. D.
Hypocrita vnde dicitur, parte. 5. fo. 25. H.
Hypocrita modo culpas suas considerare dissimulat, totum se fūdēns in verbis proximorum, quorum laudibus credit & letatur parte. 3. fo. 32. A.
Hypocritę maligni sunt, qui nec bona bene agunt, parte. 3. fo. 23. F.
Hypocritę congregant bona opera, sed eorum sterilis est ipsa congregatio, parte. 3. fo. 36. A.
Hypocritę mens nunquam vacat a malo, quia quę appetit, aliam inuidet, ex quorum despectu clarior sit & cetera, parte. 3. fo. 36. A.
Hypocritę gaudium in similitudinem pūdi est, nam sicut stylus in puncto dum ponitur, leuatur, sic hypocrita presentis vitę laudem dum tangit, amittit, parte. 3. fo. 42. A.
Hypocritę vita, quędam visio phantasmatis est, quę somno cõparatur & cetera, parte. 3. fo. 42. E.
Hypocritę locus cor adularium, ibi quippe requiescit vbi fauores inuenit, parte. 3. fo. 42. E.
Hypocrita plerunque pane sacri eloquij erudiri studet, non vt ex eo viuat, sed vt doctus appareat, & si rectē intelligat, in opere nequaquam seruat, parte. 3. fo. 42. F. Item parte. 5. fo. 170. G.
Hypocrita vult esse singularis apparentię, vt possit dicere illud: Non sum sicut ceteri hominum, parte. 3. fo. 75. D.
Hypocritę torpent a cęlestibus, flagrant terrenis anxietatibus, parte. 3. fo. 75. B.
Hypocritę arguentes a lios de modicis, cum sint infecti grauibus peccatis, significatur per Scribas & Phariseos, sollicitos de modicis exteriori, & modicum de interiori, parte. 5. fo. 48. H.

Hypocrite atq; verſuti homines ſicſo diſciplinatu bonis magiſtris adhaerentes, plerūq; ad honorem eccleſiaſticę dignitatis perueniunt, & tunc doli circumventionibus cum proprię poteſtatis eſſe cęperint ſingulis cupiditati bus ſeruentes, ipſos ſui autoris honores doli circumventionibus ſupplantare atq; ſubuertere ſudent &c. parte. 4. fo. 459. A.

Hypocrite conceptus animi teneros coquunt & comedūt, dum ſimulatę laudis vel fauoris gratia virtutes nouiter conceptas perimunt, parte. 4. fo. 197. C.

Hypocrita cogitationes in quęrenda admiratione hominum multiplicat; per omnia enim quę agit occulta cogitatione laudes quęrit, palam habens quod hoſtes prędentur, parte. 3. fo. 23. E.

Hypocrite poſt magnas virtutes decreſcūt, quia celari in eiſdem virtutibus nolunt, parte. 2. fo. 181. B.

Hypocrita inuocat tantum deum, cum hunc terrenarum rerum tribulatione anguſtat, parte. 3. fo. 51. F.

Hypocrita qui rectus videtur, habet latentia vicia, quę aliquando erumpentia colorem variant, parte. 3. fo. 15. A.

Hypocrite domus eſt fauor vel fiducia ſanctitatis, quę coram hominibus, ſed non coram deo ſtabit, parte. 3. fo. 23. B.

Hypocrite alas per figuras ſanctitatis extendunt, ſed curarum ſecularium pōdere pręgruati, nullatenus à terra ſubleuantur, & aſſimulantur ſtrudioni, parte. 3. fo. 75. A. Item, parte. 4. fo. 110. 63. A.

Hypocrita qui latinę dicitur ſimulator, eſt auarus raptor, qui dum iniquę agens deſiderat de ſanctitate venerari, laudē vitę rapit aliena, parte. 3. fo. 51. F.

Hypocrita ſi qua facit quę leuant, plura grauant; ſed veteris prędicatoribus multa virtus, parum culpę, & ſolide ſunt eis virtutes, vt ventos fauoris premant, parte. 3. fo. 75. A.

Hypocrita ſcyrpo aſſimilatur, qui colore ſanctitatis viſeſcit ſine fructu operis qui tamen non ſine aqua, quia gratias accipit, vt propheta &c. ſed colore viridis, dū extra laudes quęrit, luperebus in altum creſcit, ſed à fructu inanecit, parte. 3. fo. 23. A.

Hypocrita cęreſto aſſimilatur, quod non carpitur manu, quia acutus angulis ſurgens manu lecat; ſic hypocrita ſi manu correptionis carpitur, pro lęſa opinione exaſperatur, vitam corripientis lecat & calbidem.

Hypocrita ſignificatur per cygnum, & quare, parte. 1. fo. 233. H.

Hypocrite poliunt dici phytone, quorum ſiſtionibus decipiuntur incauti, parte. 1. fo. 351. D.

Hypocrite adoleſcētia quę dicitur; eſt enim inchoatio prauitatis, Oſſa dura in eo, prauitatis eſt conſuetudo, parte. 3. fo. 42. E.

Hypocrite per oues intelliguntur, qui mentem lupinam habent ſub ouina pelle, parte. 5. fo. 193. D.

Hypocrite ſignificantur per iſtos, qui ſe propter ſuum ieiunium Chriſti diſcipulis pręferēbant, parte. 5. fo. 94. H.

Hypocrita ſignificatur per Herodem, qui ſub ſpecie religionis voluit occidere Chriſtum, parte. 5. fo. 243. D.

Hypocrite ſignificantur per eos qui dicunt ſe apoſtolos, & non ſunt, parte. 6. folio. 243. D.

Hypocrita ſignificatur per Iudam id eſt conſitentem, & quare, parte. 4. fo. 360. H.

Hypocrite ſtelle dicuntur, qui lucent per opera ad oculos hominum. Hę obſcurebantur, quia malicia hoſtis pręualet eis, vt apertis malis inuoluantur, quales intus tales exterius, parte. 3. folio. 11. E. F.

Hypocrite qui non ſimplici intentione, ſed faſtu arrogantę virtutes ſanctorum imitari, appetunt, per quos ſignificatur, parte. 4. fol. 441. F.

Hypocrite ſignificantur per Eleazarum, qui elephantem interſiciens occubuit &c. quia dum alta vicia per abſtinētiā ſuperat, in ipſa victoria incauti, ab alijs cōteruntur, pr. 4. fo. 443. A. B.

Hypocritarum atq; hereticorum figuram tenet triphon, & quare, parte. 4. fol. 453. E. F.

Hypocrite quomodo facies exterminant, & quid ſit faciem exterminare, parte. 5. fo. 26. C.

Hypocrita ſub auro id eſt ſub honeſtate exterioris cōuerſationis habet plumbum falſitatis abſconditum, parte. 5. fo. 25. H.

Hiram habuit matrem Iudęam, & de tribu Dan; pater autem eius fuit Iudęus, & de tribu Nephtholim, parte. 2. folio. 215. D.

Hircus qui offerebatur in neomenia (dicunt Hebręi & habetur in Thalmud) erat pro expiatione ipſius dei, eo qd minorauit Iudam, Nota fabulam & errorem Iudęorum, parte. 1. fo. 315. G.

Hircus eſt animal ſordidum & dux caprarum, parte. 1. fo. 220. H.

Hircus eſt animal ſemper ad excellēſiſſimas, & in pręcipitijs nihil pericuſi ſuſcipiens & illic inuenit viam, vbi alia animalia tuſſiam,

parte. 4. fol. 280. F.

Hircus duplex in oblatione. Vn⁹ imolatus in tabernaculo, alius emiſſus in deſertum, à ſeris deuorandus, parte. 1. folio. 241. H. & folio. 242. E.

Hircum Chriſti fideles pro peccato offerunt, cū humanitatē in ſimilitudinē carnis peccati Chriſtum ſuſcepſiſſe; & pro peccatis obuſiſſe credunt, parte. 1. fol. 299. E.

Hyreneus quis, q̄lis, quārus, & quando fuerit, par. 6. fo. 244. F.

Hirundines non comedunt in hyeme, ſed viuunt de alimento recepto in æſtate, parte. 3. fo. 301. H.

Hiſmael quare ante prænominatus eſt ab angelo, antequam natus eſſet, parte. 1. fo. 67. C. F. G.

Hiſmael duodecim filij naſcuntur, primogenitus Nabaioth &c. parte. 2. fo. 190. E.

Hiſmael perſecutus eſt Iſaac ſub ſpecie Iudi lædendo; quare perſecutio ſecundum catholicos fuit corporalis, ſecundum Hebręos ſpiritalis, parte. 6. fo. 86. C. Item, par. 1. fo. 75. H.

Hiſmael quare antiquitus habitabant in tabernaculis, vagando de loco ad locum, parte. 4. fo. 74. F.

Hiſmael dicuntur etiam Madianitę, & quare, par. 1. fo. 102. F.

Hiſmael & Agar carnales, veteris teſtamenti figurant; ſed Sara & filij eius eccleſiam, parte. 1. fol. 75. B.

Hiſmael vt dicunt Hebręi & verum videtur, finiuit vitam ſuam in bono &c. parte. 1. fol. 69. B. & fo. 83. G.

Hyſopus eſt herba humilis, ſed medicabilis, cuius radix petre hęrere dicitur. Dicitur & purgare pulmones in quib⁹ eſt inflatio, parte. 3. fo. 158. A. Item, parte. 2. fo. 137. A. Item, parte. 1. fol. 147. E. & fo. 296. B.

Hyſopus odore ſtomachi immundiciam purgat, parte. 1. fo. 296. B.

Hiſpania nominata eſt Iberia à fluuio qui dicitur Iberis, parte. 1. folio. 20. F.

Hiſpani à Tubal (qui fuit filius Iapheth) deſcenderūt, parte. 1. fo. 57. G. Item, parte. 2. fo. 189. H.

Hiſpania Hebræicę dicitur Spherad, & quomodo Chriſtiana fides ibi prędicata fuit per apoſtolos & tuos diſcipulos, parte. 4. fo. 371. E.

Hiſpani hac arte vtuntur: in gregibus equarum ponunt pulchros equos ante equas tempore conceptus, qd ſimiles illis concipiuntur, parte. 3. fo. 93. B. H.

Hiſpanorum nobiles portant calceos in ſuperficie deauratos, parte. 3. fol. 263. H.

Hiſpanię rex terram Saracenorum intrans anno. 1441. vt ſcribit Paulus Burgenſis; fugauit Saracenos vſq; ad metropolim, ſed licet Granata, & multos occidit, parte. 6. fo. 261. G.

Hiſtoriam vel chronicam, qui ſcribit, d. bet. ita fideliter ſcribere illa quę ſunt ad vituperium, ſicut illa quę ſunt ad laudem, parte. 2. fol. 212. C.

Hiſtoriam ſcribentes, ordinem rei geſſę & temporum ſeruare debent. Aliter eſt ſcribentibus carmen lyricum, parte. 4. fo. 254. B.

Hiſtoriographi communiter incipiunt ab aliquo facto pręcedenti hiſtoriam, quam intendunt principaliter deſcribere, parte. 4. fol. 463. F.

Hiſtoria ſtriſta eſt, & euagandi non habet facultatem, parte. 4. fol. 391. B.

Hiſtorię & facta norabilia ſcribebantur antiquitus ad memoriam futurorum, quia facta pręterita dirigunt hoīem ad bene agendum in futuro, parte. 2. fol. 308. C.

Hiſtoria aliquando prętermittenda eſt, vt reficiat nos ſpiritalis intelligentia, non hiſtorialis, & de hoc exemplū, parte. 1. fo. 356. A.

Hiſtoria ſpiritalē intellectum fouens quędam pleno eloquio quaſi pullos proferit, quędam verō & legentis animum ad alia tiora perducit: & quaſi ſub ſe oua continens, ex quibus pullos producat, parte. 1. fo. 355. H.

Hiſtorię verba, nidus auis in arbore vel in terra, parte. 1. folio. 355. E. F. H.

Hiſtoria ſola paſcuntur ſępe mentes carnalium: ſpirituales verō allegoricę nubem peneant, vt ſpiritaliter verba dei cognoscant, parte. 1. fo. 165. B.

Hiſtorię veteris Teſtamenti figuratię fuerunt, & omnia in figura contingebāt illis, & hoc duobus modis, parte. 1. fo. 85. B.

Hiſtorię ordo cum deſicit, ſede nobis intellectus myſticus quaſi apertis iam foribus oſtendit, parte. 1. fo. 85. D.

Hiſtoriam deſicere ſecundum ſignificationem vocum contingit multipliciter in parabolis locutionibus, parte. 1. fo. 85. D.

Hiſtoria ſcripura ſeruanda eſt in quibuſdam locis & allegoria, & ſępe allegoria querenda eſt, aliquando ſola hiſtoria tenenda, vt tardiores paſcantur per hiſtoriam, & velociore ingenio per allegoriam, parte. 1. fol. 165. B.

Hiſtoria de

Hiſtoria de David & Bethſabeę Vriacę exponitur de Chriſto & lege, ac populo Iudaico &c. parte. 5. fo. 6. B.

Hiſtoria Machabęorū poſt hiſtoriam Iudith ſequitur, ſed vtracę quo tempore contigerit, par. 4. fo. 428. G.

Hiſtoria hominis deſcendentis ab Ierufalem in Iericho: an fuerit parabola vel res geſta, & qd moraliter ſignificat hominem peccatorem, parte. 5. fo. 153. C.

Hiſtoria nō tota ſpiritualem intelligentiā ſonat, ſed tota iuuat, ſicut non omnia quę ſunt in cithara ſonant ſed omnia iuuāt, parte. 1. fol. 330. A.

Hiſtoricus ſenſus ſi regnum charitatis ædificat, cupiditatis diſſipatice nō eſt neceſſe allegoricę exponi; ſed ſententiam ſententiam dote rectę fidaci honorare debet, & intactam ſua expoſitione relinquere, parte. 1. fo. 170. E.

Hodie & cras pro pręſenti ſeculo accipiuntur, pr. 4. fo. 246. F.

Hodie genit te, an & quomodo probatur ex illo æternitas Chriſti, parte. 3. fo. 89. G. H. & fol. 90. B. C.

Holocaustum quid ſit, & quot erant partes hoſtię, parte. 1. fol. 160. D.

Holocaustum quid ſit & moralitate, pr. 4. fol. 93. B. & erat dignus ſacrificium, fo. 122. G. Item, parte. 3. fo. 6. B. Itē pr. 1. fol. 214. D. G. H. Item, parte. 2. fo. 220. F. & fol. 243. E.

Holocausta & ſacrificia, licet de eis in decalogo non fiat mentio, ramen antea & ſpecialiter quando deus eduxit populū de Aegyptio, pręcepit eis de agno &c. par. 1. fo. 123. D.

Holocaustum oē, ſacrificiū; ſed nō conueniunt, ſunt multa bona quę aguntur, ſacrificia, ſed non holocausta, pr. 1. fo. 224. B.

Holocaustum debitum vt deo offerretur, non ſufficerent oīa ligna libani ad ipſum cremandum, nec omnia animalia ad offerendum, parte. 4. fo. 71. A. B.

Homicida apud Hebręos qui à caſu interfecit, licet eſſet innocēs, manebat tamen exul ad tempus, & quare, pr. 1. fo. 327. D.

Homicida eſt magis proprię qui animā interfecit per peccatum mortale, qd ille qd occidit corpus, & huius ratio, pr. 5. fo. 212. H.

Homicidę ardentia & infania. Si poſſes videre animas homicidarum, plus plangeres eas quā putreſcentia corpora vlceratorum, par. 1. fo. 142. B.

Homicidium prohibetur, per quod effunditur ſanguis corporum, par. 5. fo. 244. H.

Homicidium vt dicit Ra. Sa. prohibetur tantū quinto pręcepto: ceterę verō læſiones corporis prohibentur alijs pręceptis iudicialibus. Aliter dicunt doctores noſtri &c. parte. 1. fo. 164. H & folio. 166. G.

Homicidium non ſpontaneis ſex ciuitates refugij decernuntur, & quę ſunt, parte. 1. fo. 168. A.

Homicidium non euadit diuinam vitionem, nec propter fortitudinem, nec propter propinquitatem, parte. 1. fo. 16. A.

Homicidium apud Aegyptios min⁹ habetur quā adulterium, parte. 1. fo. 61. B.

Homicidij punitionem quomodo Iudæi falſe ſententiant, parte. 4. fo. 411. E.

Homo ab humo appellatus, pr. 3. fo. 35. A.

Homo à prima creatione factus eſt potens nō mori per donum iuſtiſciæ originalis: & per conſequens liber ab omnibus iſtis miſerijs; ſed ipſo peccante, juſtę ſubtraçtum eſt ab eo donū originalis iuſtiſciæ: & ſic ſubiectus eſt miſerijs & poenalitibus huius vitę, parte. 3. fo. 428. D.

Omnis homo ab origine iam viciata deſcendit, parte. 3. fo. 38. E.

Homo naſcitur per mulierem ſubditam culpę, ideo reatus primi infirmitas in prole propagatur, parte. 3. fo. 30. B.

Hominis formatio à principio ſeminis deſcribitur: quod eſt de ſuperfluo alimenti dealbato ad modū lactis, parte. 3. fo. 26. H.

Homo ſicut ex duabus ſubſtantijs conſtat, ita duabus vitam conſeruat. Caro ſuſtinetur corpori cibo & anima verbo diuino, parte. 4. fo. 197. C. Item, parte. 1. fo. 34. A.

Homo tribus conſtat, ſ. ſpiritu, anima, & corpore, & aliquando duo dicuntur, quia ſępe anima cum ſpiritu nominatur, parte. 6. fo. 113. B.

Homini data eſt natura vt eſſet anima vt viuere, mens vt intelligeret, parte. 5. fo. 36. E.

Homo eſt ad imaginem & ſimilitudinē dei, non ſecundum corporis formam ſed mentis, ad ſimilitudinē verę imaginis Chriſti, qui eſt imago dei inuiſibilis, par. 4. fo. 210. C.

Homo tribus modis dicitur, per naturā, per culpam, & per infirmitatem, pr. 3. fo. 20. F.

Homo omniſa deo recipit ſpeciale beneficium, ſcilicet rationem & intellectum propter quod ad laudem dei teneret aſurgere, parte. 3. fo. 234. B.

Ad hominem venit deus, dum homo venit ad deum: Venit homo credendo, deus venit ſubueniendo &c. par. 5. fo. 129. A.

Homo dicitur omnia, quia cum omnibus habet aliquid commune, vel vniuerſa id eſt diuites & pauperes, & omnia differētia hominum, parte. 3. fol. 17. B.

Homo dicitur minor mundus, & comparatur ad creationē mūdi corporalis, parte. 1. fo. 23. H. & in omni homine figura oīm elementorum continetur, parte. 1. fo. 193. A.

Homo tribus modis dicitur, per naturam per culpam, & per infirmitatem, parte. 3. fol. 10. F.

Homo in quas miſeria cecidit merito primi peccati, nota, parte. 3. folio. 25. E.

Homo in ſacra ſcriptura frequenter nomine animę intelligitur, parte. 3. folio. 335. H. Item, par. 5. fo. 95. B. C.

Homines ſcriptura ſępe appellat, à parte totum: non facile autē carnes pro hominibus, ſed carnem &c. par. 1. fo. 157. Item, parte. 3. folio. 302. C.

Homo in ſpecie humana reponitur per animam, par. 5. fo. 212. F.

Homines ſcriptura nunq; dicit quos à beſtijs ratione diſtinguit, id eſt quos non arceri beſtiali paſſionum motu demōſtrat, p. 3. folio. 63. A.

Homo dicitur creatura mundi, vel per excellētiā vel per conuenientiam, parte. 6. fo. 5. B. D.

Hominem quem periturum nouit deus, cur cum fecerit, quęre non debemus, & quare, parte. 3. fo. 25. F.

Homo duplex interior, ſ. & exterior, & ſunt in eodē, parte. 6. fol. 16. F. G. & fo. 17. F. Item, parte. 1. fo. 317. A.

Hominis eſt duplex pars, ſcilicet ratio & ſenſualitas, quę aliter nominantur, ſpiritus & caro & homo interior & exterior, parte. 6. folio. 17. D.

Homo interior per fidem ſpiritum dei attrahit, & inde viuunt, & rurſus, ei qd viuunt, qd benefacit, qd orat, qd cogitat, deniq; oīa bona ſibi aſcribendo, reddit, par. 4. fo. 198. G.

Hominis perfectio attenditur in eo quod eſt ſupremum in ipſo ſcilicet in intellectu & voluntate, & circa excellētiſſimum obiectum; & ideo ille perfectus eſt qui habet mentem eleuatā ſup corporalia, & ad intelligendum diuina & amandum, parte. 6. folio. 36. B.

Homines qui non poſſunt ſemper viuere, naturaliter deſiderāt in ſuis poſteris remanere, par. 4. fo. 8. C.

Homini non potuit providere natura de tegumento & defenſione, vt dedit auibus & animalibus brutis &c. & quare hoc ſed loco huius habet intellectum, per quem poteſt cogitare diuerſas artes, parte. 3. fo. 17. C. Item, parte. 5. fo. 26. H. Item, parte. 6. fo. 49. C. D. & folio. 50. B.

Hominis quatuor rēpora quatuor partibus mūdi adaptantur, à quibus quatuor venti flare debent, par. 6. fo. 256. H.

Homo à quatuor elementis ex quibus conſtat portatur ſecūdū ſenſum myſticum, parte. 5. fo. 143. G.

Homo aliquando accipitur qualis factus eſt ſcđm naturā, aliquando verō accipit qualis efficitur per culpā, par. 3. fo. 10. D.

Homo qui obediēdo & carne ſpūalis futur⁹ erat, peccādo etiam & mente carnalis fact⁹ eſt, vt ſola cogitet quę ad animū p. imagines corporis trahit, par. 3. fo. 15. F.

Homo cæcus in exilio quaſi in patria gaudebat, ſed deus extra ap parens hominē intus reuocat, vt viſo qd amiſit, graue doleat qd tolerat, parte. 3. fo. 18. E.

Homo implicatur fluxis actibus, dū nō pfectē mūdū deſerit, dum nō diſtincto ſtudio, ſed diſſolutis greſſib⁹ vadit, p. 3. fo. 19. F.

Homo nō oportunitus à ſeculo aueritur, niſi his voluptatib⁹ nugatorijs labores & dolores miſceantur, par. 3. fo. 99. A.

Homo ſemper deſiderat aduentū futuri ipſi: qd nō eſt niſi ppter aliqud bonū non habitū cōſequēdū, par. 3. fo. 21. D.

Homo ſepe neſcit quātū ſit on⁹ ſui peccati, vel ſi nouit deſiderio carnis & cōſuetudie mali ipedit⁹, neq; dignē flere, niſi de⁹ dimittat, & ſolutum excitet in lachrymas, quod maxime facit præuiſio inferni, par. 3. fo. 27. E.

Non eſt naturę hominis, & etiam ſancti cordis, arcana cognoscere, parte. 4. folio. 228. F. Interl.

Homo celi eſt cōtēplatiōe, infirm⁹ tērationū caligine, terra dum fruſtrificat, mare dum mutabiliter agitur, par. 3. fo. 28. E.

Oī hō qd pid qd malē agit, qd ſibi aliud qd carcerē facit, vt hunc animi reat⁹ pmar, etiā ſi exteri⁹ nemo accuſet, p. 3. fo. 30. E.

Homines ſepe cōmittūt mala qd ſciunt, pmitūtū decepti vt cedāt in mala qd neſciūt, qd aliquando ad purgationē, aliquando ad iniuſtitionem fieri ſolet, par. 3. fo. 30. E. Item, par. 4. fo. 192. G.

Homo nunquam in eodem ſtatu permanet, quomodo hoc intelligendum, parte. 3. fol. 37. B.

Homo putredo, filius hominis vermibus vocatur. pte. 3. fol. 50. B.
 Hominis quantacumque sit dignitas, vilescit in comparatione dei. parte. 4. fol. 17. A.
 Homo vicinior luci, sentit quid ante fuit, & quo est dignior sibi videtur indignior, & longè esse quo propior. pte. 3. fol. 76. G.
 Homo iniquus si fugit accedente patre, ipse se alienat, non pater abijcit eum. parte. 3. fol. 220. A.
 Hominè deus non sic æstimat vt homo, qui carius emit equum q̄ hominè. parte. 3. fol. 229. E.
 Hominis populus possunt dici animi motus qui subduntur sibi quando obediunt rationi. parte. 3. fol. 299. H.
 Hominis proprium est per deliberationem, pcedere in factis suis; quod nõ cõuenit animalibus brutis. parte. 3. fol. 324. G.
 Homo omnis terrenus ex viri & mulieris femine ortus, tempora lis vitæ sortitur exordium, & per mortem transit de mundo. parte. 3. fol. 372. E.
 Hominis corpus à deo formatum est in statura recta, & quare. parte. 2. fol. 267. D.
 Hominis quatuor extrema iugi meditatione reuoluenda; per quatuor portas designantur. parte. 2. fol. 211. C.
 Hominum genera multa nõ sunt facta, sicut herbarum & lignorum; ideo non dicitur in genesi, secundum genus suum, vt iter se similia, atq; in vnam originem feminis pertinetia distinguerentur à cæteris. parte. 1. fol. 27. G. & fol. 28. A. E. H.
 Hominis magna dignitas ostenditur, cum quasi cõsilio creatur, nec simpliciter dicitur sicut de cæteris: Fiat homo, sed, Faciamus hominem ad imaginem & similitudinem nostram. parte. 1. fol. 28. A.
 Homo secundum intellectum mentis ad imaginem dei creatus est, quanquam in corpore quandam proprietatem habeat q̄ hoc indicet. parte. 1. fol. 28. B. & fol. 33. A.
 Homo quomodo immortalis factus est præ alijs animantibus, & tamè cõ illis communè accepit alimoniam. parte. 1. fol. 28. B. C.
 Hominum caro sic immortalis & incorruptibilis condita est, vt suam immortalitatè & incorruptionè per custodiã madorũ custodirent. parte. 1. fol. 28. D.
 Homo qua vilitate inter cætera animantia dominatũ pcepit, & ad quos vsus & quæ solatia sunt hæc creata homini si non peccasset. par. 1. fol. 28. F.
 Hominis fuit naturale istud dominũ, vt q̄diu staret in obedientia ipsius dei, inferiora obediret ei, & hoc tribus rationibus. parte. 1. fol. 28. D.
 Hominum datur potestas herbas & fructus edendi, subinfertur: Et factum est ita; & etiam de alijs: quomodo hoc accipiendum sit, non q̄ sitatim ederet, &c. parte. 1. fol. 28. F.
 Homo factus est in prima mundi cõditiõne, cõ deus omnia simul creauit, vt esset ratio creandi hominis, non actio creatæ. parte. 1. fol. 35. D.
 Hominem quidam putauerunt corpore fuisse animale, sed mutatum cum in paradiso poneretur, sicut mutabitur in resurrectione. parte. 1. fol. 35. F.
 Homo quodammodo creatus est immortalis. Mortalis erat cõditiõne corporis animalis, immortalis beneficio conditoris. parte. 1. fol. 35. G.
 Homo factus est immortalis: non per naturã, quasi non potens mori sicut angelus, sed per gratiam, id est potes non mori. parte. 1. fol. 36. D.
 Hominem vtrum deus repetente in ætate virili fecerit, an perficiendo & ætate augendo, sicut nunc format in matris utero. parte. 1. fol. 36. A.
 Homo est factus de limo terre. Hebraica litera habet, de puluere terre secundum illud: Puluis es, & in puluerem reuertetur. parte. 1. fol. 36. D.
 Homo limus est, sed cadendo à iusticia, limus profundus est. parte. 3. fol. 280. E. Interl.
 Hominis conditio vt dignior pro cæteris ostendatur, manibus dicitur factus premisso consilio. parte. 3. fol. 26. F.
 Hominis productio nem in primordijs scriptura denominat tripliciter, scilicet per verbum formati, per verbum genuit, & p̄ verbũ edificauit, & quid vnũquodq; istorũ denoret. parte. 1. fol. 39. F. G. & fol. 40. A. C.
 Hominem quare deus nõ creauit impeccabilem. pte. 1. fol. 40. E.
 Homo missa rone factus est similis iumentis nõ alia re, sed in insipientia. parte. 3. fol. 154. E.
 Homo ita conditus fuit, vt manente illo descenderent tempora, & quare. Vbi verò ventu contigit, offenso creatore, ire cœpit cum tempore. parte. 1. fol. 43. B.
 Hominum omnium figura fuit Cain & Abel, de vna matre geniti, qui de radice peccati in hanc vitam propagantur, & alij terreni

ciuitatem, alij futuram ciuitatem sunt quæsiuri. parte. 1. fol. 45. A.
 Homo est creatus ad reparationem angelicæ ruinæ. pte. 5. fol. 256. E.
 Homo formatus est extra paradiso, & positus in paradiso, vt operaretur & custodiret illud; dupliciter exponitur. pte. 1. fol. 37. H.
 Homo ppter inobedientiã, gustato ligno, non statim mortuus est, sed incepit ad mortem tendere. parte. 3. fol. 37. H.
 Homo in primo statu de quibus habuit noticiam perfectam naturaliter. parte. 4. fol. 38. D.
 Homo qualiter in primo statu potuit superare tentationem. parte. 1. fol. 40. B. D.
 Homo propter peccatũ continuè insudat labori. pte. 1. fol. 43. D.
 Homo ministerio angelorum de paradiso eiectus est. parte. 1. fol. 43. G.
 Homo si stetit in statu naturæ conditæ habuisset plenũ dominium super creaturas inferiores se. parte. 3. fol. 376. B.
 Homo post diluuium non habuit dominium super animalia sicut ante habebat Adam in statu innocentie. parte. 1. fol. 55. F.
 Homines tempore diluuii duas habebant vxores secundum opinioniones Hebræorũ. parte. 3. fol. 49. G.
 Homines tempore diluuii, sicut gigantes, erant magni corpore, sed parui virtute. parte. 3. fol. 432. G.
 Homines ante diluuium omnes vnũ deum colebant secundum Adæ instructionem, licet postea corrupti fuerunt carnalitate & lasciuia. parte. 4. fol. 366. G.
 Homines tempore diluuii, licet pauci, tamen per aquam saluati sunt, in quantum arcam eleuauit à terra; & similiter aqua baptismalis saluat spiritualiter eos per gratiam sibi datam, & eleuat mentes à terrenis desiderijs ad petendũ cælestia. parte. 6. fol. 221. D.
 Homines primis temporib; quomodo ita diu viuerebant: Ad hoc potest ratio multiplex assignari. pte. 1. fol. 49. B. C. D. F. G. & fol. 10. sequenti. A. Item. parte. 6. fol. 105. D.
 Hominum quantitas variata est. Sunt enim aliqui valde parui, sicut Pigmei. Alij sunt valde magni, sicut gigantes, vt de Og rege basan dicitur, cuius lectus ferreus demonstratur. parte. 1. fol. 49. C. D.
 Homines primis temporibus erant maioris quantitatũ in mole & duracione, & per consequens maiora membra habuerunt. par. 1. fol. 51. C.
 Homines maiores sunt in regionibus humidis quàm in siccis, & quare. parte. 3. fol. 81. D.
 Homines in vna regione diutius viuunt quàm in alia, sicut in regione Pigmeorum viuunt homines tantum nouem annis vel circiter. parte. 6. fol. 185. G.
 Homines sicut fuerunt ante diluuium excedentes cæteros in duracione vitæ, sic fuerunt illo tempore quidã alij cæteros excedentes in corpulentia & corporalibus viribus, & quare. parte. 1. fol. 49. H. & fol. 5. B.
 Homo est vnus labij quando similiter loquitur de proximo in præsentia & absentia eius; & lingue diuersè quando bona loquitur in presentia proximi, & mala ipso absente. pte. 1. fol. 58. H.
 Homo habuit dominium naturale in creatione. par. 1. fol. 28. D.
 Homo essentialiter perfectior est et glo, nec influentia corporum cælestium arguit eorũ pfectionè specificã vitra formaliter viuentia. parte. 1. fol. 336. D. E. G.
 Homo aliquando excellenter accipitur, qui dei imaginem & naturam seruat dignitatè Aliquando peccator, in quo dignitas deformatur. parte. 1. fol. 236. B.
 Hoies ex diabolo nasci secũdũ carnẽ dixerunt quidã. Dicit Aug. hoc quosdã dicere quib; nõ facile est cõradicere &c. Hęc tamè dicta nõ sunt affirmada. par. 5. fol. 212. E.
 Hominis status triplex. scilicet veteris legis, noue legis, & futurę vitę. parte. 6. fol. 133. A.
 Homo varijs iurib; subiectus est, & alligatus diuersis respectibus. par. 5. fol. 60. E.
 Hõ quatuor vicij sp̄ialiter deusatur, q̄ sũt, subtractio alimẽti sp̄ialis, luxuria, & gula, detraçtio, mædaciũ pniciosũ; & significatur per quatuor plagas deualtates aliquã terrã. pt. 4. fol. 229. H.
 Homo nullus est mĩsdus à peccato, scilicet originali, nec in fã, cuius vita est vnus diei super terrã. parte. 6. fol. 229. C.
 Hominũ nullus esse potest sine stimulo vel incentivo viciorũ, vt sunt ppallidies, quas Græci ppateias vocat; & an & quãdo sint peccatũ. parte. 5. fol. 236. B.
 Homo quilibet quantumcumq; iustus, est debitor mortis ipsi deo propter peccatũ primi paritũ. pte. 5. fol. 185. B.
 Homo quantũcumq; iustus nõ potest dici purus, nec per cõsequens potest de diuinis iudicijs cõtendere. pt. 3. fol. 25. H. & fol. 26. B.
 Homo dum

Homo dum habet quid faciat, non debet tentare deum. parte. 2. folio. 74. E. Interl.
 Homo quando dicitur velle vel agere, secundum quod homo, & quando aliter. parte. 6. folio. 17. D.
 Homo vitit vrbane & conuenienter, quando cõpatienter se habet ad afflictum, & quando ad seipm se habet mundè, & ad deum se habet reuerenter. parte. 1. folio. 35. C.
 Homo se bñ habeat ad proximum secundũ quatuor. scilicet p veritatè in ore, zelũ bonũ in corde, largitatem in manu, & benignitatè in affectu. parte. 6. folio. 56. B.
 Hominum quatuor genera quatuor vicij implicita significatur per quatuor gentes. scilicet inuidi, ecclesię ministri, religiosi, & principes. parte. 4. folio. 247. D.
 Homo ex puris naturalibus non potest mereri vitam æternam. parte. 5. folio. 77. C. & folio. 60. B.
 Homines seculi cũ viderint aliquem iustum per negligentia lapsum, gaudent, insultant quasi aliorum ruina sua resurrectione sita. parte. 4. folio. 248. A.
 Hominum tria genera sunt in ecclesia, & non alia, rectores, scilicet continentes, & coniugati. parte. 5. folio. 75. E.
 Hominum tria genera à magna cœna videntur excludendi. scilicet Gentiles, Iudæi, & hæretici; & quare. parte. 5. folio. 163. B.
 Hominum quatuor modi sunt per diuinum iudicium, nisi poenitent, æternaliter danandi, scilicet blasphemæ, inuidi, hæretici, latrones qui de nocte vigiliant ad malefaciendum. parte. 4. folio. 399. D.
 Homo sepe nescit quantum sit onus sui peccati; vel si nouit, desiderio carnis & consuetudine mali impeditus nequit dignè flere, nisi deus dimittat, & soluitur excitet in lachrymas, quod maxime facit præuisio inferni. pte. 3. folio. 27. E.
 Hominum duo genera sunt in utilia, scilicet nocentes & prodesse nolentes, & si quid boni habent in hac vita, perdunt tanquam in terra fundentes. parte. 1. folio. 104. B.
 Hominis literati ad religionem vocatio, designatur in vocacione Abrahę, qui debet dimittere mores, & gestus parentũ secularium, aliter nõ valeret habitum sumere religiosũ. pte. 1. fol. 60. D.
 Homo literatus cui dedit dominus gratiam docendi, nulli debet claudere horreum doctrinæ suæ, seu consilij, sed omnibus liberaliter aperire. parte. 1. folio. 108. C.
 Homo per dilectionem debet cor suum reducere in deum in ingressu lecti ad dormiendum, & in egressu ad vigilandum. parte. 1. folio. 338. D.
 Homo dicitur vas quod fit, & per quem fit, & quando homo facit vas vile, & quando efficitur vas in contumeliam. parte. 1. folio. 292. B.
 Homo cecus in exilio quasi in patria gaudebat, sed deus extra ap parentem, hominem intus reuocat, vt visio quod amiserat, graue doleat quod tolerat. parte. 3. folio. 18. E.
 Hominis in passione positi non sunt proreue corripienti, sed expectandum est quousque passio transeat. parte. 3. folio. 10. C. & fol. 20. F. & folio. 36. E.
 Homo in periculo positus non debet confugere ad diuinum auxilium contemnendo humanam, quia hoc esset tentare deum; ideo debet vti auxilio humano quantum potest, & residuum diuino. parte. 6. folio. 75. G.
 Homo in periculis positus semper debet agere ad sui liberationem illud quod potest secundum viam humanam, vt non tentet deum omittere illud propter quod potest evitare periculum q̄ tum potest &c. parte. 1. folio. 61. B.
 Homo quomodo potest considerari in homine. parte. 3. folio. 302. G.
 Homo qualiter deus tenet in acquisitione scientie vel sapientie vel aliquo alio negotio. parte. 3. folio. 368. D.
 Homo pro cœcitate exijt se non nouit, quia contingit, quia à facie dei se abscondit, quod iam poena ipsa monitus dolet. parte. 3. folio. 32. E.
 Hominis mali in tenebris ignorantie & culpæ nutriti & obstinati, puniuntur in inferno grauissimo, & significantur per primo genita. parte. 1. folio. 145. D.
 Hominis qui nos insequuntur equi sunt, & omnes qui in carne nati sunt, figurantur equi sunt, & habent ascensores suos. parte. 1. folio. 133. F.
 Homo interior noster dicitur habere deum patrem, aut diabolum, & quando. parte. 1. folio. 164. A.
 Homo semper est in peccato vel gratia. pte. 3. folio. 27. D.
 Homo quisque domus vna est, vel dei vel diaboli. pte. 5. fol. 159. E.
 Hoies in ecclesia diuersis meritis & gradibus domino seruientes perseuerent in finem, ne promissam sibi salutem perdant &c, & significantur per vasa ænea. pte. 1. folio. 187. F.
 Homo mollis & effeminatus & instabilis qui frequenter peccat

mortaliter, & iterum recidiat, per mulierẽ patientem mensuram designatur. parte. 1. folio. 241. D.
 Homo magnus in scientia vel virtutibus, qui ex donis gratuitis nimis erigitur, & ideo deo permittente & diabolo procurante in enormia vicia labitur, ille significatur per regem Aegypti. pte. 4. folio. 255. H.
 Homo sapiens ratione prophete & constans pro defensione iusticia, significatur per Habacuc. pte. 4. folio. 331. D.
 Homines pro bono communi laborantes, dicuntur boues arantes. parte. 5. folio. 7. D.
 Homines carnales vitam pecudum eligentes, significantur per onagrũ & bouem. parte. 3. folio. 18. H.
 Homo pulsus à paradiso, nauiter feret poma & etiam aquilę comparatur, quare & quomodo. pte. 3. folio. 25. F.
 Homo bonus & literatus, qui de voluntate domini suscipit ecclesiã regendam, secularem vel religiosam, moribus tamen deformatam, significatur per Osee. parte. 4. folio. 333. D.
 Homines sancti angelicam vitam ducentes, dicuntur angeli. parte. 3. folio. 6. D.
 Homo dicitur solum, & etiam stipula, & quare. parte. 3. folio. 32. E. F.
 Homines vitæ laudabilis & doctrinæ, & zelatores iusticiae, per Baruch significatur, qui fulgor interpretatur. parte. 2. folio. 16. D.
 Homines instructi, vani, æterno incendio parati, ligna siluæ dicuntur. parte. 2. folio. 43. E.
 Homo literatus potens in scripturis, per Iepthe potest intelligi. parte. 2. folio. 47. H.
 Homo potens qui ex potentia atque malicia, vltra modum in superbiam eleuatur, significatur per Pharaonem. parte. 4. folio. 252. D.
 Homo dicitur foenum & caro, & quare. parte. 4. folio. 70. E.
 Homo in peccatis natus & nutritus, significatur per Moab. parte. 4. folio. 168. H.
 Homines vocis & rationis expertes, dicuntur porci. parte. 5. folio. 147. E.
 Homo otiosus deditus delicijs & pecuniosus, dicitur pecus pinguis, & quare. parte. 4. folio. 346. D.
 Homo eleuatus per staus eminentiam & potentiam mūdānam, significatur per arbore, & quare. parte. 4. folio. 303. D.
 Homines pessimi dicuntur diaboli per similitudinem quandam. parte. 4. folio. 431. D.
 Homines aurum possunt esse, sed non obrizum. parte. 3. folio. 53. E.
 Homo declinat à iusticia quadrupliciter. parte. 3. folio. 64. C.
 Homo est omnis filius hominis, sed non conuerso, vt Adam. parte. 3. folio. 97. F.
 Homines vani qui dicuntur. parte. 3. folio. 171. D.
 Homo intelligitur per terram, hanc deus visitat, inebriat & locupletat. parte. 3. folio. 174. D.
 Homo dicitur arbor, & quare. parte. 3. folio. 303. F.
 Homo dicitur arbor conuersa, & quare. parte. 1. folio. 354. B. C. Item parte. 3. folio. 353. F. Item. parte. 5. folio. 14. D.
 Hominis conditio dignior est inter cæteras creaturas, & quare. parte. 3. folio. 26. F.
 Homo, quomodo & ad quẽ reparatus est per incarnationẽ Christi. parte. 3. folio. 62. F. G.
 Homo nomine vniersæ creaturæ intelligitur, & quo modo. parte. 6. folio. 105. C.
 Homo conuenit cum alijs animalibus quantum ad rationem materiz longinquã, in hoc quod est factus alicui præiudicatus, sine sexu, nec nationum, nec linguarum. parte. 6. folio. 107. F.
 Hominem dum deus æternaliter damnat, an & quomodo contingat abusus in humana natura, cum sit ad gloriam dei ordinata. parte. 4. folio. 137. H.
 Hominis valor plus apparet & commendatur post eius mortem quàm ante. parte. 5. folio. 211. H.
 Hominem malo mortuo, corpus datur vermibus ad corroedendũ, anima demõnibus ad torquendum, & bona reposita exactoribus ad rapiendum. parte. 4. folio. 306. H.

Index in Glos. ordi.

Homo si seruasset originalem iusticiam, in qua creatus est, potes non mori, sine morte media ad gloria animæ & corporis transferretur. parte. 3. fo. 369. B.
Homines ab Adam descendentes, habent necessitatē moriēdi propter peccatum. parte. 3. fo. 373. F.
Homo licet per peccatum (non tamen irremediabilem) incurrit necessitatē moriēdi, non statim, sed dedit sibi remedia medicinarum contra calamitates infirmitatum insurgētium vsq; ad humanæ vitæ debitam periodum. parte. 3. fo. 369. C.
Homo natus statim tendit ad corruptionem, & huius ratio. parte. 3. fo. 372. B. C.
Homo hō non dicitur; quid & quomodo dicatur. pre. 1. fo. 257. F. G. H. & fo. 317. E. F.
Homo non est animal immolaticium. parte. 1. fo. 264. D.
Homo quia sibi aptis vitur alimonijs, culpæ non debet q; fecit deus serpēs in cibum ceruorū. parte. 3. fo. 321. E.
Homines de quibus est spes q; fructificent in ecclesia dei, nō sunt occidendi, etiam in bello iusto. parte. 3. fo. 354. C.
Homo primus à die transgressionis fuit occisus, cuius homicida fuit diabolus. Ibidem. D.
Hominū genus vniuersū per mare significatur. parte. 1. fo. 375. A.
Homo est animal masculinum natura propter quod in eius corpe non sunt feritatis signa sicut in alijs animalibus puta, cornua dentes, manum, ungues, & huiusmodi. parte. 3. fo. 397. F.
Homo per malam consuetudinem peccandi, habet non posse cōueri ad bonam illud autem non posse non est simplex & absolute solum. (Nam q̄diu uiuit homo, potest reueri ad bonū) sed est secundum quid, quia tales cum difficultate possunt reueri t̄i propter consuetudinem peccandi, inclinātem per modum naturæ. parte. 3. fo. 379. B.
Homo efficitur bonus simpliciter per virtutes morales: per virtutes autem intellectuales, quæ sunt artes & scientiæ speculatiuæ non efficitur bonus simpliciter, sed secundum quid, ut bonus artifex, bonus philosophus, & huiusmodi. parte. 3. fo. 375. D.
Homo habitat cum sapiētia increata per charitatem, sed dicitur homo habitare cum sapiētia creata habens eam, in quantum reflectitur super se ad cognoscendum & amandum sapiētiæ donum. parte. 6. fo. 374. H. Item parte. 6. fo. 233. G.
Homines differunt à peccato conuerti, sperantes legam vitam, & hoc maxime cōgigit ante diluuium, in quo homines diu uieuebant scilicet nongentis & octingētis annis, & aliquand plus. parte. 3. fo. 221. G.
Homo debet in deo cōfidere, ppter quinq;. Ex diuina potestate, ex diuina ueritate, ex dei æquitate, ex dei pietate, & ex diuina charitate. parte. 3. fo. 32. G.
Homo qualiter ex creaturis ascendit in cognitionem dei. parte. 3. folio. 47. G.
Homo declinat à iusticia quadrupliciter propter impotentiam, timorem, ignorantiam, & fauorem. parte. 3. fo. 64. C.
Homo duplex habet remedium contra malum illatum sibi, Vno modo per se, quando habet diuitias, vel filios potētes &c. Alio modo quando habet remedium per amicos bonos si sibi remanserint. parte. 3. fo. 19. D.
Homo in vita præsentis quatuor cōmuniter desiderat, & per opopositum quinque quasi abhorret. parte. 1. fo. 364. C. D. G. H. & fo. 365. C. D.
Homo debet ordinari respectu affectus rationalis, respectu mortis vegetabilis, respectu actus sensualis & conuictus ciuilis. parte. 1. fo. 246. G.
Homo ordinatur in deum per debitum cultum latrig. parte. 1. folio. 214. D.
Homo ordinatur secundum tres vires per præcepta iudicialia. parte. 1. fo. 167. C.
Homo finaliter ordinatur ad beatitudinem facultatem naturæ excedentem. parte. 3. fo. 38. H.
Homo ordinatur ad fidē supernaturalē vim naturalis rōnis transcendētē. parte. 1. fo. 351. B. C.
Homo ordinatur ad deum p oblatiōes sacrificij & festa solēnia. parte. 1. fo. 315. D.
Homo ordinatur ad deum bene per fidē charitatē formatam, & hoc in tribus. parte. 3. fo. 220. H.
Homo ista statuta formati est, ut ex figura corporis disponatur & doceat cōtemplari, & amare cælestia. parte. 3. fo. 267. D.
Homo præter corpus habet aliquid notabile & stabile, scilicet animā intellectualem, rōne cuius deus habet specialē curā de eo, prouidendo & in futuro. parte. 3. fo. 32. F.
Homo ordinatur in deum per ueritatis cognitionem & peccati detestationem. parte. 3. fo. 401. B.

Homo cōfidens in dei adiutorio potest securi? agere quānt ante. parte. 3. fo. 399. H.
Homines in quantum facti sunt ad dei imaginem sunt ordinati ad beatitudinem. parte. 3. fo. 371. C.
Homo quanto magis cognoscit deū per creaturas, tanto magis accenditur ad ipsum amplius cognoscēdū. parte. 3. fo. 431. D.
Homo debet assurgere in laudē cōditoris ex noticia operū dei. parte. 3. folio. 403. G.
Homo licet habeat cognitionem de deo per creaturas, tamē illā habet imperfectē. parte. 3. folio. 432. D.
Homines deuoti primū percipientes & degustantes aliquid de dulcedine dei alliciuntur ad amplius sentiēdū. parte. 3. fo. 132. F.
Homines deuoti diluculo debent surgere ad laudem dei, exemplo angelorum qui dicuntur astra matutina. parte. 3. fo. 249. C. & folio. 70. H.
Homines in speculatione diuina quomodo debeant se habere per virtutes intellectuales, & excellentius per beatitudinem q̄ est mundicia cordis. parte. 3. fo. 18. H.
Homo totis uiribus intendere debet in necessarijs ad salutē. parte. 3. fol. 354. G.
Homo non debet esse curiosus in inuestigatione scripturarū præternecessariarum. Ibidem. F.
Homo impeditur ab operibus pietatis nimia dilatiōe, & extimatione longioris vitæ propriæ, & alijs multis modis. parte. 3. fo. 353. F. G.
Homo in præsentis uita debet deo operibus pietatis sollicitari, q̄diu potest mereri. Ibidem. F.
Homines circa infinitum diuinum diuersimodē se habent. parte. 4. fo. 215. B. C.
Homo bene se habet respectu sui p hoc q; tentationibus uiriliter resistit, & p hoc q; ueritati humiliter acquiescit. parte. 6. fo. 220. D.
Homo licet ex parte corporis, sit mortalis, tamen ex parte intellectus, est quid immortalis, & sic debet se trahere ad æterna. parte. 3. fo. 344. D.
Homo secundum intellectum, est quid immortale & diuinū. parte. 3. fo. 382. F. Item parte. 5. fo. 22. C.
Homo timens deum æquē habebit amicitiam boni, si dei non tū æqualitate quantitatis, sed proportionis. parte. 3. fol. 393. G.
Homo utens ratione differat ab animalibus brutis: animalia imaginatiōibus & memorijs uiuunt, homo autē intellectu & rōne. parte. 3. fo. 336. B.
Homo semper debet esse paratus, ut recipiatur ad dei festū, quæ preparatio, est per vitam sanctam & honestam: quod significatur per candidam uestem. parte. 3. fo. 351. H.
Homo in diebus festiuis & solēnibus potest se laxare cibis & potibus, & aliq̄ tēpore se restringere ab illis. parte. 3. fo. 349. G.
Homo in tribus deo placet, quæ sunt coram deo & hominib; approbata, tanquam bona. parte. 3. fo. 413. H.
Homo cuncta quæ agit ante deū sunt manifesta. parte. 3. fo. 419. B.
Homo dupliciter tribulatur à domesticis, Vno modo ab uxore filijs & propinquis, Secundū à seruis suis rebellibus malis & infidelibus. parte. 3. fo. 421. H.
Homo disponitur ad mortis iudicium securū expectandū ex memoria sanctorum patrum qui præcellerunt & præmio iustorum & pœna iniquorum quæ uentura sunt. parte. 3. fo. 429. F.
Homo ex consideratione diuini iudicij debet à malis retrahi, & in bonis exerceri. parte. 3. fo. 353. H.
Homo suscipiens meliorem vitæ statum, & habens affectum redeundi ad pristinum, comparatur arantē respicienti retro. parte. 1. folio. 151. D.
Homines ad susceptionem Christi ut præparentur, prædicatio Iohānis fuit subordinata. parte. 5. fo. 134. C.
Homo corrigendo vitam suam preparatur ad suscipiēdū Christum. Ibidem. D.
Homo uel non est salutandus, si saluus dicendus in præsentis uita, in qua quilibet est incertus de salute futura, uel quia nō debet retardari ab officio sibi iniuncto propter familiaritatem. parte. 5. fo. 151. H.
Homo uolens sequi statum perfectionis eunti ad bellum comparatur. parte. 5. fo. 163. H.
Homines apti ad prælium eliguntur: & inepti repelluntur. parte. 2. fo. 40. D. G.
Homines inepti qui remouebantur à prælio erant in quadruplici differentiâ. parte. 1. fol. 33. F. G.
Homines antiquitus pro magna parte in curribus pugnabant. parte. 2. fo. 76. C.
Homines uolentes sequi Christū retardantur per tria. Primum est cupiditas terrenorum, secundum carnalitas propinquoꝝ, Tertium

& Postil. Nico. De Lyra.

Tertium inutilis dilatio. parte. 5. fol. 151. C.
Homines trahuntur à fide per quatuor. parte. 5. fo. 156. H. & fol. 157. D. & sequentibus.
Homines stabiluntur in fide per quatuor. parte. 5. fo. 158. C. D.
Homines attrahuntur per duo maxime scilicet per oracula prophetarum, & per conditionē euāgelicę doctrine. parte. 5. fo. 159. G.
Homines aliquando mouentur ad penitentiam ex repetita morte aliquorum, & datur duplex exemplum. parte. 5. fo. 160. C.
Homines trahuntur à cælesti beatitudine per tria uicia quæ enumerantur. parte. 5. fo. 163. C.
Homo quilibet quantumcūq; pauper potest aliqua opera pietatis facere. parte. 5. fol. 107. D.
Homines negantes uictum seminātib; spiritualia grauius puniuntur, quā non porrigentes manum egenis non seminātib; illa. parte. 5. fo. 37. B.
Homines qui deo adherent, quod est bonum infinitū, cōsequuntur illud: & quam firmitatem debent habere ex parte corporis & animæ. parte. 6. fo. 19. C. & fol. 20. D.
Homo uirtuosus omnia prospera & aduersa optime fert ad modū retragōni, qui in quolibet latere bene se dedit. parte. 6. fo. 103. G.
Homo potest crescere in merito quando est in uia quantumcūq; proficiat non debet dicere, sufficit. parte. 6. fo. 101. H.
Homo debet amare seipsum secundum partem intellectuā quæ est homo interior, non secundum partem sensitiuam, quæ est homo exterior. parte. 6. fol. 126. C.
Homines dicuntur ad imaginem dei facti, non tamen sunt imago illius & quare. parte. 6. fo. 195. F.
Homo inter creaturas inferiores est nobilior, quia ad imaginem dei factus. parte. 1. fo. 359. D.
Homo redditur simpliciter ineptus per peccatum, & aptus per gratiam ad oculum diuinum: secundum quid uero per immundiciam corporalem. parte. 6. fo. 149. D.
Homines omnes uiuunt deo, tam iusti quā inuisti, licet sint defuncti. parte. 5. fo. 174. H.
Homines quidam sunt: qui malē uiuunt, & malē docent ut hæretici, quidam bene uiuunt, & bene docent, ut sunt prælati: quidā bene docēt & malē uiuunt, ut Scribæ & Pharisei. parte. 5. fo. 20. D.
Homines mali sunt in se ipsi dissipati, quia ratio trahit ad bonū, sensualitas & cōsuetudo peccandi ad oppositum. parte. 4. fo. 203. B.
Homo est pessimus animalium & ideo arguetur, & acriter punietur. parte. 3. fo. 404. D. & fo. 399. F.
Homo malus non habet amicitiam ad se, nec ad alterum: igitur si sic miserū malū esse fugiēdū est malicia in se. parte. 3. fo. 399. C.
Homines per astutias suas uolentes impedire effectū ordinationis diuine, propter intentionem suam promouēt eum, ut habetur exemplū de Ioseph. parte. 1. fo. 103. B.
Homines mali coguntur, aliquid dicere ueritatē contra se, sicut pater de Balaam. parte. 1. fo. 94. G.
Homines non solum spiritualiter, sed etiā corporaliter faciēdo, qd̄ erat eis prohibitū polluitur in sanctū immūdorū. parte. 1. fo. 241. C.
Homo de his circa quæ sollicitatur in uigilia, solent in dormitiōe occurrere phantasmata, & sic sollicitus in uigilia de dilectione dei, solent in somnitiōe phantasmata occurrere in dormitiōe. parte. 1. fo. 338. D. E.
Homines plurimi ut impetantes, quadrupliciter. parte. 3. fo. 14. G.
Homo quantumcūq; exercitatus in uirtute patientiæ, per defectū libitatem arbitrij potest ab ea cadere, & sic frustrari remuneratione. parte. 4. fo. 192. H.
Homo perfectus in uirtute patientiæ non solum sustinet aduersa patienter, sed etiam gaudenter. Ibidem.
Homines conturbati minus præuident, & ideo tunc maxime indigent à deo edoceri. parte. 3. fo. 298. G.
Homo malus nusquam est securus, quia semper timet sibi insidari ab illis quib; intulit mala, licet nō semper sit ita. parte. 3. fo. 335. F.
Homo nouem modis participat, consentiendo in furto. parte. 3. folio. 336. H.
Homo promotiōe indignus, & ad illam promouus comparatur simiæ, quæ quanto plus ascendit tātō magis suā turpitudinē offendit. parte. 3. fo. 394. F.
Homo secundum carnem quæ traditur à patrib; à puluere originatur. parte. 1. fo. 305. D.
Homo qui non restringit fomitem suum, sed magis laxat ei habenas, cadit in gehennam. parte. 4. fo. 58. C.
Homo incurrit fomitem peccandi ex sua culpa, propter quā sublaia est ei iustē originalis iusticia. parte. 3. fo. 401. G.
Homo quidquid habet boni, à deo habet, sed quidquid nequitiae, ab ipso homine est. parte. 3. fo. 404. F.
Homo propter pronitatem ad malum cōparatur nauī in flum

ne currenti. parte. 3. fo. 415. H.
Homo secundum se nihil est in conspectu dei, nec aliquid habet à se boni: propter quod quidquid à deo sibi fit, debet magnū reputari. parte. 4. fo. 404. F.
Homines multi propter speciem mulierum perierunt, Exemplum in Samone, Amon, & Salomone. parte. 3. fo. 396. D.
Homo auertens se à deo meretur iustē ut deus retrahat gratiā suā ab eo cuius affectus est illuminare intellectū, & mollificare affectum. parte. 4. fo. 17. G.
Homines nominibus animalium secundum eorum diuersas conditiones nuncupantur. parte. 4. fo. 29. A. B.
Homo maledicitur qui opus dei facit fraudulenter: quod quidem opus est ordo executionis diuine iusticiæ. parte. 4. fo. 169. C.
Homines omnes descēdebāt ad infernū propter peccatū primorū parentū, sed in passione Christi qua aperta est ianua celi punitio illa est amota. parte. 4. fo. 15. C.
Homines fugientes vnum periculum cadunt in aliud. parte. 4. folio. 194. D.
Homines simplices & feroces per pecus designantur. parte. 4. folio. 259. D.
Homines qui sunt fructuosi, piscibus maris comparantur, Qui autem superbi sunt uolucres: & qui simplices, agri bestijs: qui cupidi, reptilib; & aliqui rationaliter uiuentes, hominibus. parte. 4. fo. 264. G.
Homo subtracto uisu rationis nō differat à bestijs. parte. 4. fo. 304. B.
Homo peccans his uel ter eodem genere peccati resurgere potest, non autem si quater secundum Hebræos: imo tale peccatum irremissibile est, & quomodo hoc intelligatur. parte. 4. fo. 259. C.
Homo pollutus quare magis pollutus aliud tactu suo ad cibū uel potum pertinet, quā pannus ex tactu carnis sanctificatē sanctificat. Et assignatur duplex ratio. parte. 4. fo. 404. B.
Homo cum se interficit quomodo à peccato excusari potest. parte. 4. fo. 478. A.
Homo grauius punietur repellēdo fidem auditā, quā moriens in Gentilitate. parte. 5. fo. 40. B.
Homo quomodo habet in sua potestate mēbra sibi abscondere, & qualiter non. parte. 5. fol. 56. C. D.
Homines superbos in presenti uita, per punitionem humiliari in futuro in statera diuine iusticiæ, certum est, & econuerso, humiles exaltari in futura uita. parte. 5. fo. 170. H.
Homines aliqui curiosa & inutilia operantur magicis artibus, sed sanitates quæ sunt ad reducendum homines in deum sūt tantummodo uirtute diuina. parte. 5. fol. 203. H.
Homines qui nesciūt rationabiliter respondere, habent modum conuertendi se ad conuicia, sicut Iudæi contra Christum. parte. 5. fol. 213. B.
Homo frequenter desiderat & appetit, quod tamen non semper expedit, ideo non exaudiatur à deo, exemplū de Paulo &c. parte. 6. fol. 119. G.
Homo dicitur in malicia sua p̄ficere, translatiuē qui procedit in illa. parte. 6. fol. 126. G.
Homines aliquando cadunt à fide, & hoc non est nisi ad gloriam dei. Nam sicut reuertit in electis misericordia, sic in reprobis eius iusticia. parte. 6. fo. 125. G.
Homo qui consentit peccato ex passione peccat, nolens, sed qui consentit peccato ex malicia & habitu inclinante uoluntatem, peccat uoluntariē. parte. 6. fol. 153. D.
Homo nullus potest se scire esse sine peccato, nisi specialiter sibi deus reuelauerit. parte. 6. fol. 229. B.
Homines mundani non approbant, sed reprobant illos qui terrenis contemptis tendunt ad cælestem hereditatem eos miseros & stolidos reputantes. parte. 3. fol. 331. C.
Homines mundani quia uident iustos & iniustos sapiētes & stultos similiter mori, reputant q; nō sit alia uita post mortem, in qua iusti præmientur & illi puniuntur, quod est occasio currēdi ad uicia sine freno. parte. 3. fol. 154. F.
Hominis multum irati & afflictū modus est mordere labia, & frēdere dentibus suis, quasi manducans linguā suā. parte. 5. fo. 265. B.
Hōi senectute magis debet aiari ad bonū q̄ alio tpe. parte. 3. fo. 404. F.
Homo aliq̄ propter senectutem fit ineptus ad generandū, q̄ ramē propter bonā mulieris aptitudinē ad cōcipiēdū q̄nq; generat, sicut Abraham qui multos filios habuit. parte. 6. fo. 155. G.
Homo cū sit animal ciuile, ille qui refugit habitatiōem cōmunem hominū, uel est bestia, uel melior homine. parte. 6. fol. 157. H.
Homines singuli singulos habent angelos ad sui custodia deputatos, in quorum specie aliquando apparct. parte. 6. fo. 187. B.
Homines in dignitate positi & maxime potentes uocantur angelij boni uel mali, secundum eorū operationes. parte. 6. fo. 250. B.

Homines sancti & catholici per septē angelos intelliguntur. parte. 5. fol. 265. A.
 Homines decem faciunt populū, non pauciores. parte. 1. fol. 71. D.
 Homines subditi & famuli licet sint prouectę ætatis, tamen frequenter in sacra scriptura vocantur pueri. parte. 1. fol. 78. B. H. & fol. 79. D. E. & fol. 202. F.
 Homo ad maiorem statum eleuatus, quàm sui parentes, non debet obliuisci reuerentię eorum, ne deus obliuiscatur sui, illa gratiam suam ab ipso subrahendo. parte. 3. fol. 410. B. C.
 Homo constitutus aliquam legem obligatur seruare illam. parte. 1. fol. 70. G. H.
 Homines locum iusticię tenentes quomodo interficere vel militate possunt. parte. 5. fol. 6. B. C.
 Homo se dignitati præferens aliquando deicitur spiritaliter sententia damnationis, vel etiam aliquando poena temporalis de positionis: propter quod debet refugere sicut patres antiqui. parte. 5. folio. 163. G.
 Homo de penuria ueniens ad magnam abundantiam, ex hoc in semetipso solet deuari, & à dei amore retrahi & impediri. parte. 1. fol. 338. F.
 Homo debet officium dignitatis assumere cum timore, & pro utilitate populi, non pro pecunia vel p̄cio ductus. parte. 6. fol. 142. B.
 Homines ex consanguinitate non debent eligi vel promoueri ad ecclesiastica officia, exemplo Christi qui preposuit Matthiam ipsi Ioseph qui dicebatur Barfabas. parte. 6. fol. 266. A.
 Homines uxores habentes debent esse tanquam non habentes dupliciter. parte. 6. fol. 44. F.
 Homo relinquit patrem & matrem quoad cohabitationē, non quo ad dilectionem. parte. 1. fol. 39. D.
 Homines tempore communis tribulationis debent continere à proprijs vxoribus, vt Hebraei continuerunt tempore uniuersalis diluuij. parte. 1. fol. 53. C. & fol. 55. B.
 Homines ex complexione naturali varias habent inclinationes ad virtutum actus. parte. 3. fol. 58. H.
 Homo excellit omnia animalia in sensu tactus, & non in alijs sensibus. parte. 1. folio. 88. D.
 Homines pro conseruatione boni diuinitus collari debent sollicitari in operibus deo placitis, exemplo Abrahę. parte. 1. fol. 65. D.
 Homines in die expiationis debent affligi ieiunio. parte. 1. fol. 243. H.
 Homo nõ debet, nec ualeat etiã contra deũ iudicē. parte. 3. fol. 25. C.
 Homo semper suam innocentiam debet custodire. parte. 3. fol. 25. G.
 Homo licet debeat se iudicare iudicio discussionis p̄prie cõscientię, nõ tamen iudicio abolitionis à culpa. parte. 6. fol. 38. H.
 Homo assistit deo qui omnium iudex est dupliciter, vel orando, quia tunc humana refert ad deum, vel prophetando, & tñc diuina refert ad homines. parte. 6. fol. 49. B.
 Homo preparans se ad opus corporale solet s̄ibus accingere, per quod metaphorice designatur preparatio ipsius ad attendendum uerba domini diligenter. parte. 3. folio. 70. D.
 Homo quando redditur idoneus ad sumptionem eucharistię, & quando non. parte. 6. fol. 50. D.
 Homines communiter loquēdo magis sunt apti recipere doctrinam hominis quàm angeli, & quare &c. Et ex hoc habetur quod Iesus debuit esse homo, & non angelus &c. parte. 5. fol. 186. G.
 Homines dicuntur docibiles dei, quia sunt docti, vel quia docent sacram dei doctrinã. parte. 5. fol. 206. C.
 Homines plures conuersi sunt ad fidem per apostolorum prædicationem, quàm per prædicationem Christi. parte. 5. fol. 228. F.
 Homo omnis intelligitur nosse creaturã, quia habet quendam similitudinē cū omni creatura. parte. 6. fol. 5. D. & fol. 19. D.
 Homo potest dicere in spiritu factio aliquid dupliciter. parte. 6. fol. 52. C.
 Hominum tria genera secundum tria loca & genera animi innuntur. parte. 3. fol. 236. A.
 Hominis status per quatuor portas insinuatur, quibus custodes adhibendi sunt, qui & quales. parte. 2. fol. 210. H.
 Hoies steriles i bonis & obtenebrati i p̄ctis, i quibus manet diabolus religat tamē, significatur p̄ desertũ Aegypti. parte. 2. fol. 189. D.
 Hoies quidã sequebantur Christũ ex deuotione, quidã maliciose, quidã ex desiderio addecedi aliqd ex curiositate. parte. 5. fol. 203. H.
 Homo quidã eiecit dæmonē à quodã in nomine Christi, & tamē fuit prohibitus à discipulis Christi. Sed utrum fidelis vel infidelis fuerit, habetur duplex opinio. parte. 5. fol. 107. B. C.
 Homines in passione Christi, aliqui sequebantur dominũ ad ipsam crucifixionē, aliqui ad deridendũ, aliqui ad uidentũ spectaculum, aliqui ad plangendum. parte. 5. fol. 180. G.
 Homo baptizatus si statim morietur nõ indiget lotionē, si sup̄uacat indiget lotionē pedũ sp̄aliũ. i. affectionũ mētis. parte. 5. fol. 225. B.
 Homines in uitam renouati per sacramentum baptismi signifi-

cantur per reptilia facta in aquis. parte. 1. fol. 27. E.
 Homines secularibus implicati quomodo ad solum Christũ uerbum relicti omnibus sequebantur eum. parte. 5. fol. 159. H.
 Homines temporalibus intenti prudentiores sunt quàm homines spiritalibus deputari, & quare. parte. 5. folio. 166. F.
 Homines sancti possunt à domino petere uindictam zelo iustitię, & de suis persecutoribus, & non motu irę. parte. 5. fol. 170. G.
 Homo debet reconciliari fratri suo eundo ad eum pedibus nudis mentis & corporis. parte. 5. fol. 21. C.
 Homo iniuriam propriam debet ferre, sed iniuriam dei nullo modo tolerare debet. parte. 5. fol. 16. D.
 Homo omnis est diligendus ex charitate, siue amicus siue sit inimicus. parte. 5. fol. 22. H.
 Homines in magna necessitate existentes emittunt uota domino exemplo Ionæ in ventre piscis existentis. parte. 4. fol. 375. F.
 Homines Niniuitæ ad uomitum sicut canes reuertentes submersi sunt. parte. 4. folio. 376. C.
 Homo non reddens uota cadit in peccatum, nisi per impotentiam excusetur. parte. 5. fol. 328. H.
 Homo ita breuis uitę est, quod quidquid contingit in ea, debet reputari inane. parte. 3. folio. 141. C.
 Homo magis curat de fama in uitam in terra propria quàm aliena, & exemplum de hoc datur. parte. 3. fol. 154. G.
 Homo nõ debet turbari, seu admirari cum uidet aliquos malos in presenti prosperari, & se talibus priuari, quia totum oppositum erit in futuro. parte. 3. fol. 155. A.
 Homines sapientes est si habeant de diuinis aliquã ueritatem, tamē plura ignorant quàm sciunt. parte. 3. folio. 69. F.
 Homo magnificus inclinatur ad dandum quod petitur, quando prius præstitit beneficia per eum allegantur. parte. 4. fol. 203. D.
 Homo potest licite timere à celi constellationibus ad hoc quod confulat de habendo remedio contra dispositiones ad infirmitates corporum, & malas passiones, & alia huiusmodi, quę possunt ex influenza celi causari. parte. 4. fol. 126. B.
 Homines luxuriosos, adulteros, castos, uel huiusmodi, omnis quod putat quod stelligat, in terra Chaldeorum est &c. parte. 4. folio. 173. E.
 Homo qui tantum uerba sectatur nihil habebit, exponitur uel de discipulo qui magis diligit ornam uerborum, quàm bonam scientiam uel sententiam. Vt exponitur de doctore qui habet bona uerba, & mala facta. parte. 3. folio. 227. D.
 Homines sicut in presenti uita existentes, non cognoscunt ea quę sunt in locis siue in receptaculis defunctorum, sic nec defuncti quę sunt in locis uiuentium. parte. 3. fol. 238. F.
 Homines multi reuersi sunt ab inferis, i. mortuis per miraculum, licet non cursu naturali. parte. 3. fol. 369. E.
 Homo post mortem an habiturus sit similem dignitatem quam uiuens habuit. parte. 3. folio. 397. C.
 Homines æquabuntur angelis, si hic eos imitantur in laude dei. parte. 3. fol. 291. A.
 Homines capti in signum tristitię credebant antiquitus capita & barbas & induebantur sacco spoliatis uelibus honoris. parte. 4. folio. 35. D.
 Homines antiquitus tempore afflictionis orabant in sacco & cinere. parte. 4. folio. 205. D.
 Homines antiquitus in sepulchro potentum ponebant preciosa, & claudēbant fortiter & cum diligentia, ne à latronibus extraherentur. parte. 4. fol. 206. F.
 Homines antiquitus innitebantur augurijs seniorũ. parte. 4. fol. 296. D.
 Homines ad uidentum occisionem, & persecutionem fidelium in primitiua ecclesia conueniebant, diuersimode tamen moti: quia aliqui ueniebant ad uidentum fidelium occisionem, ut mundani. Aliqui ad consolandum & corroborandum; aliqui ad contemplandum & persequendum. parte. 6. fol. 39. C.
 Homines comparantur ad Christum qui est caput nostrũ p̄p̄tationē, eminentiam, influentiam & conformitatem in natura, quam habet caput ad membra. parte. 6. fol. 49. B.
 Homo est alius inter omnes creaturas corporales, angelus altior, deus solus est altissimus. parte. 5. fol. 125. C.
 Homo humilis & deo suppositus iusticiam accipit, compositus p̄dit, & quare. parte. 3. fol. 24. A.
 Homo dicitur simpliciter bonus bonitate uoluntatis magis quàm altarum potentiarum animę. parte. 5. folio. 130. C.
 Homines quibus grauis est sapientia eijciunt illam, repellendo laborem qui in eius est acquisitione. Et datur exemplum de sustinendo lapidem ponderosum. parte. 3. fol. 393. H.
 omnes prudentes quomodo placuerit magnatis p̄pter iusticiam & sapientiam, & sic effugerunt iniquitatē. parte. 3. fol. 407. D.
 Homo

Homo non solum in concreto, sed etiam in abstracto dicitur talis sicut ille cui largitas conuenit per excellentiam, non solum dicitur largus, sed etiam ipsa largitas. parte. 3. fol. 60. D.
 Homo qui notabiliter seruũ flagellat delinquentē, signũ est crudelitatis: exemplum de Platone. parte. 3. fol. 430. F.
 Homines aquilones sunt corporis maioris quàm australes, & magis sunt animosi & iracundi. parte. 4. fol. 174. B.
 Homo indiget victu, uestitu, armis & similibus, in quibus nõ sufficit unum, sed multa. parte. 6. fol. 50. B.
 An homines aliqui repererunt uitam in aduentu Christi ad iudiciũ & sine morte intermedia transfererent ad immortalitatem. Vt an morientur subito & resurgent: habentur opiniones, tamen inprobantur & ponitur ueritas. parte. 6. fol. 111. H. & fol. 112. C.
 Homines tot salubuntur, quot remanserunt angeli stantes & cadentes secundum aliquos. parte. 1. fol. 369. G.
 Homines resurgunt in eodem instanti. parte. 6. fol. 112. C.
 Homines de omnibus partibus mundi adhaerent Antichristo seducti à suis prædicatoribus, diabolo cooperante mendacibus signis. parte. 6. fol. 270. G.
 Homo quilibet qualis inuenietur in morte, talis presentabitur in iudicio. parte. 3. fol. 426. F. Item parte. 5. fol. 33. H. & fol. 45. A. & fol. 262. F. & fol. 275. D.
 Homines reddent rationē deo de omni uerbo otioso, & multo fortius de omni facto. parte. 3. fol. 402. H.
 Honor quid est, & quomodo proprie dicitur honor, & etiã gloria. parte. 3. fol. 313. B. & fol. 432. G.
 Honor dei debet esse discretus. parte. 3. fol. 333. B.
 Honor gloria & reuerentia se habent p̄ additionē. parte. 3. fol. 313. B.
 Honor dupliciter confertur. Vno modo ut uirtuti proprię. Alio modo ut alienę. Et sic principes, parentes, senes, diuites &c. honorantur. parte. 6. fol. 212. B.
 Honor quo modo dicitur esse p̄miũ uirtutis. parte. 3. fol. 4. D.
 Honor dupliciter accipitur in scriptura. parte. 6. fol. 121. C.
 Honor & gloria differunt. Vide in Gloria.
 Honoris locũ possidēs inspicit est, sicut denarius piculũ cū quo cõparat uel sicut lapis i medio fundę. parte. 3. fol. 334. C.
 Honor est exaltatio alicuius in testimonium uirtutis, quę si fiat in secreto uel coram paucis dicitur honor, sed dicitur gloria talis honor si coram multis. parte. 6. fol. 137. F.
 Honores & diuitiæ quę habent annexũ timorē p̄dendi quasi cõtinuē sunt magis causa tristitię quàm delectationis. parte. 3. fol. 55. G.
 Honoris seculi (quę in pecunia est & cupiditate) Christi gloria de negatur. parte. 5. fol. 87. H.
 Honor omnis terrenus, spuma, fumus, somnus. parte. 5. fol. 91. E.
 Honorē excessiũ & sibi incõgruentem principes & p̄lati impediunt & nõ accipiunt. parte. 6. fol. 187. D. & fol. 190. H.
 Honores diuini quõ & quãter ad creaturas excellentes tracti sunt. Et an & quomodo in hoc uerbo fieri dici possunt. parte. 2. folio 309. B. D. E.
 Honoris ueri si culmen quaeritis, ad caeleste regnum tēdite: si gloriam dignitatum diligitis, in illa sup̄na angelorũ curia uina scribi festinate. parte. 2. fol. 311. C.
 Honor & dignitas iter bona extrinseca sunt maxima, & ideo iactu ratiõ est maxime afflictiua. parte. 3. fol. 404. G.
 Honor hominis cõsistit in hoc, quod est factus ad imaginē dei, capax ipsius p̄ cognitionē & amorē, & sic ordinatur ad beatitudinem æternã, quam homo carnalis non intelligit. parte. 3. fol. 154. H.
 Honor dupliciter accipitur in scriptura uno modo pro exhibitõe reuerentię, alio modo p̄ necessariõrũ ministratiõne. parte. 6. fol. 121. C.
 Honor proprie parentum se extendit ad superiores & inferiores. parte. 3. fol. 390. F. G. & fol. 395. D.
 Honor datur alicui in testimonium uirtutis; & sola uirtus & causa debita honoris exhibendi, & eius est uaria exhibitio. parte. 6. fol. 212. B.
 Honore se inuicē milites Christi præueniunt. parte. 1. fol. 267. D.
 Honorem, quia nõ dedit Herodes deo, percussus fuit ueteris doloris, quia in reij uermibus cõsumptus. parte. 6. fol. 187. E. F.
 Honor medici spiritalis cõsistit in tribus. parte. 3. fol. 426. B. C.
 Honorabile simpliciter est uili melius. parte. 3. fol. 330. C.
 Honorandi sunt homines mali quod diu tolerauerunt à deo in statu excellentis, exemplum de David & Saul. parte. 2. fol. 309. C.
 Honorantes parentes aliquando diu uiuunt, aliquando parum uiuunt, & de honoratę & econuerso, & quare sic ratio. parte. 1. folio. 164. H.
 Honorificabitur tunc pro tantis in perceptione uitę gloriosus, quantos uniusquisque uerbo uel exemplo erudit ad uitam. parte. 2. fol. 267. C.
 Horę ab initio mundi usque ad finem quomodo intelligitur, quare

etiam horę ætates hominum significant moraliter. parte. 5. folio. 62. B. C. G.
 Hora mea nondum uenit, hora, s. non necessitatis, ut hæretici calumniantur, sed uoluntatis. parte. 5. fol. 192. B.
 Horam uel timã semper ignorari uoluit dñs, & q̄re. parte. 5. fol. 158. F.
 Horis uiginti quatuor totus per circulum orbis illustratur, & te nebrarum umbra pellitur. parte. 2. fol. 208. E.
 Hora qua crucifixus est Christus, fuit media inter tertiam & sextã. parte. 5. fol. 118. H.
 Horę diei tertia, sexta, nona quare sunt solenes. parte. 6. fol. 168. E.
 Hordeum est pabulum iumentũ, & magno labore à paleis purgatum ad farinam perducitur. parte. 1. fol. 273. E. G.
 Horologij gradus extruuntur ut per singulos umbra descendēs horarum spacia terminet. parte. 2. fol. 180. E.
 Horologij linee an duæ faciunt unam horã, uel quælibet linea faciebat unã horam in extensione facta Ezechiel &c. Ibidem. G.
 Horre gentes habitauerunt terram, quas filij Esau expulerunt de terra sua & dominati sunt. parte. 1. fol. 100. H.
 Horrendum est incidere in manũ dei uiuētis, intelligitur, post iudicium, uel in iudicio, quãdo ager de uitionē. parte. 6. fol. 153. G.
 Horor inuadens Abraham designabat afflictionē & anxietates, quas passuri erant filij eius, anteq̄ obtinerent terram p̄missam: & quas oportet sustinere fideles, anteq̄ ueniant ad terram uiuentium. parte. 1. fol. 65. H.
 Horror blasphemie, seu maledictionis nominis diuini tatus est, quod in sacra scriptura frequenter exponitur per uerbum appositum, scilicet benedictionis. parte. 3. fol. 6. C.
 Horrus duplex. parte. 4. fol. 186. A.
 Hospes quid & quare sic significat. parte. 6. fol. 91. F.
 Hospes & peregrinus quomodo differunt. parte. 6. fol. 155. E.
 Hospites defensare ab omni iniuria mos fidelium est. parte. 1. folio. 72. E. Interl.
 Hospitibus de uia prouentibus in monasterijs oratio celebratur & pedes lauantur & quare. parte. 1. fol. 72. B.
 Hospitalitatis uirtus à multis commendatur. Ibidem.
 Hospitalitas una familia de multis patriarcharũ, cui p̄cessit Abraham. parte. 1. fol. 258. F.
 Hospitalitatis incõmoda euagantibus p̄ terras. parte. 3. fol. 418. C.
 Hospitalitas gratiosa interdũ cõsistit in pedũ lotionē, in osculi datione, & in hilaritate receptione. parte. 5. fol. 145. D. E.
 Hostia holocausti quare sic dicta est. parte. 1. fol. 193. E.
 Hostia pacifica quę fuerit, & de quibus animalibus. parte. 1. fol. 218. C.
 Hostia pacifica dupliciter offerebatur & nuncupatur. parte. 1. folio. 225. D. G.
 Hostia pacifica in tres partes diuidebat, & quõ. parte. 1. fol. 227. D.
 Hostia pacifica fiebat de bobus, uel ouibus, uel capris, & non de aubus. parte. 1. fol. 218. C.
 Hostia pacifica dupliciter offerebatur, uno modo pro beneficio iam adepto, alio modo p̄ beneficio habendo: primò vocabatur hostia laudatiua, secundò uoluntaria uel spontanea. parte. 1. fol. 225. G.
 Hostia pacifica quare sic uocatur. parte. 1. fol. 218. C.
 Hostia quomodo offerebatur per manus sacerdotum & offerentis. parte. 1. fol. 216. H.
 Hostia ad hoc immolatur, ut eorum pro quibus iugulatur, peccata purgentur. parte. 1. fol. 293. B.
 Hostiarum quaedam sunt folijs dei, quædam Aaron & filiorum eius: & quædam ipsi & filiorũ & filiarũ eius, ut etiam uxori faceret edere liceret &c. parte. 2. fol. 224. E.
 Hostiæ offerendę imponebat manum ipse offerēs, & quare. parte. 1. fol. 215. D. & fol. 216. E. G.
 Hostiarum diuersitas Christi hostiam perfectam præfigurabat. parte. 1. fol. 214. B. & fol. 214. H.
 Hostia duplex fuit Iesus dum per uelamen, id est carnem suam, & iterum, interius uelamen, id est celum penetrauit. parte. 1. fol. 214. F.
 Hostias nõ approbat deus, mauult ramē sacrificari sibi quàm uolulis. parte. 1. fol. 172. E.
 Hostiæ martyrum non offeruntur pro nobis, ideo manent in nobis peccata nostra: nõ enim mererunt persecutionem pati propter Christum &c. parte. 1. fol. 293. B.
 Hostis antiquus mores cuiusque cui uicio sint propinqui intruetur & illa opponit ante faciem, ad quare agnoscit facilius inclinari mentem. parte. 3. fol. 39. E.
 Hostis antiquus nõ curat, ut terrena tollat, sed ut charitatē in nobis feriat. parte. 4. fol. 180. H. Item parte. 2. fol. 223. D.
 Hostis malignus per membra sua scilicet hereticos, schismaticos atque paganos multos seducit & plurima auferit, quę & quã & quomodo. parte. 4. fol. 431. A.
 Hostis antiquus cū aliquem sibi cõsum peccati soluere persuadet

Hor

moz totum in dominum suum redire, & plenū seruitium expen- dere ad monet. parte. 2. fo. 185. B. Hostis antiquus quotidie agit hoc apud nos, quod apud parētes primos molitus est, dicens: Cur pcepit vobis deus. Et hoc quo modo. parte. 1. fo. 40. F. Hostis antiquus tanta verūtia, tantus est furor malicie eius cōtra ecclesiam, vt nō solum p̄dicatores veritatis sed & ipse p̄p̄s dei semper debeat cōtra vigilare, & q̄si in acie stare. pt. 2. fo. 259. A. Hostis antiquus nō humana fortitudine, sed ope diuina vincitur. parte. 4. fo. 475. G. Hostis antiquus regi Babylonis cōparatur, qui filios. i. bona ope ra interficit, & ipsum lumen rationis tollit. parte. 4. fo. 177. F. Hostis antiquus sub Vchemoth nomine intelligitur. p. 3. fo. 77. E. Hostis antiquus per bestiam significatur. parte. 3. fo. 68. F. Hostium diuersa genera. parte. 3. fo. 171. A. Hostes dupliciter possunt decipi ab aduersarijs. pte. 2. fo. 11. G. Hostes spirituales cū viderit aliquos restaurari velle in cultu pie- tatis, moluntur eos occidere gladio pietatis. pte. 4. fo. 439. G. Hostes ecclesie impugnare hi soli ap̄i sunt qui habent perfectam fidem trinitatis. parte. 2. fo. 76. A. Hostes filiorum Israēl dicuntur hostes domini, quia sicut puniēdo filios Israēl essent executores diuine iusticie, hoc tamē faciebāt ex mala voluntate & peruersa intentione. pte. 1. fo. 371. F. Humanus dicitur qui hospitio suscipit hominē, quāto magis hu- manus est qui in seipso suscipit hominē. parte. 6. fo. 117. B. Humana natura primū fuit producta in vno indiuiduo, & in se- xu virili tantū, & postea mulier de costa viri, & hoc ppter mul- tiplicem rationē. parte. 1. fo. 28. H. Humana natura, vt dixerunt aliqui Hebræi, à prima formatione formata est in vitro: sexu veruntamen corpora viri & mulie- ris erant coniuncta & separata, & quomodo &c. pte. 1. fo. 28. D. Humana species conseruatur per generationē. lbidē. H. Humana natura eo q̄ est ad imaginē dei facta est ad gloriam dei ordinata. Ista tñ ordinatio est longinq̄, & q̄o. pt. 4. fo. 137. H. Humanum genus nō vt cetera animātia, q̄ in singulis generatio- nibus creauit deus plura, sed masculū vnū, & feminā vnā, vt firmiori copula constringeret. parte. 1. fo. 28. E. Humanum genus & si amara multa recipit, ramen vt ebrius non intelligit quæ patitur, sed gaudet quasi in bonis, adeo terrenis inhians. pte. 3. fo. 56. G. Humana natura talis est affectus, vt doloris nostri & gaudij con- sortes quæramus, quorum participatione facilius feramus. par- te. 1. fo. 283. B. C. Humana menti nihil angustius q̄ proprias volūtates abnegare, carnis desideria frangere, & huiusmodi. pt. 4. fo. 197. B. Humana conditionis proprium est, iuste coram domino viuere, & qui peruersē viuūt alienā ab humana natura viam incedit. parte. 3. fo. 329. A. Humanos actus ex libero arbitrio pcedētes aliqui dixerūt nō res- gi diuina pudentia, & quibus motiuis. parte. 3. fo. 4. B. C. Humanū genus tanq̄ vnus homo varia peste absumptus in pro- toplasto &c. dæmone impletur, dum diuinitatem appetit: mori- tur morte, dum audacter excusat. parte. 5. fo. 103. F. Humanum genus deus arat vt agricola, vt fructum boni operis afferat humana natura, tota merito sui, danata, nec vult facile de rāto malo deus liberare. parte. 6. fo. 222. D. Humanum genus peccando sibi mortem intulit, post mortē veri sacerdotis id est Christi, reatus absolutionem accepit, & de hoc figura. parte. 5. fo. 327. A. Humana natura antelapsam redemptione non indigebar, licet indigeret perducī ad beatitudinem duce sup̄naturali. parte. 6. fo. 138. D. Humanum genus est egrotus: & totum perierat: ex quo peccauit vnus in quo erat totum. parte. 6. fo. 117. E. Humanum genus per flumina & mare accipitur, & quare. parte 3. fo. 42. E. Humani generis fluctuantis mutabilitas in persona prophetæ de- signatur, quomodo & qualiter. parte. 4. fo. 139. E. Humani generis decursio noie fluij designat. parte. 3. fo. 78. C. Humanum genus significatur per fugam Ione prophetæ. parte 4. fo. 374. A. Humana natura per mundum significatur. parte. 5. fo. 195. F. Humana natura per carnem significatur frequenter in sacra scri- ptura. parte. 5. fo. 187. H. Humana natura sub lege gratiæ naturali ante fluenti gratiæ, & eadem natura obediēs sub lege gratiæ, significatur per duas Bethanias &c. parte. 5. fo. 189. E. Humanum genus per leprosum significatur, & quare. parte. 5,

folio. 97. F. & folio. 30. B. Humanum genus significatur cæcus. parte. 5. folio. 171. E. Humanum genus arbor dicitur. parte. 5. folio. 134. B. Humanum genus significatur per hominem habentem manum aridam, & quare. parte. 5. folio. 41. B. Humani generis duo sunt principia, vnū secundum vitam na- turæ, aliud secundum vitam gratiæ. parte. 9. folio. 59. G. Humana miseria quando incipit, & quando fordidata fuit. par- te. 1. folio. 235. E. Humana nature reparatio, licet per Christum facta sit sufficien- ter quantum ad corpus & animam, tamen ordinatē nobis da- tur. parte. 6. folio. 18. G. Humana natura in Christo est organum diuinitatis per modum instrumenti (sicut manus artificis) coniunctum. par. 5. fo. 211. H. & fo. 193. F. & fo. 202. H. & fo. 30. C. Itē par. 6. fo. 154. B. C. Humana natura in Christo scdm qd hō potest separari de po- tentia absoluta: sed de potentia ordinata natura assumpta nun- quam dimittitur. par. 5. fo. 211. H. Humanam naturam in Christo existere in propria hypostasi, tra- ror est. par. 5. fo. 188. A. Humanitati Christi in se ipsa deitas speciali modo, s̄per realem vnionem, per quem modum non est in aliquo alio. parte. 5. fo. 110. 11. H. Humanitas Christi veneratur eadem veneratione inquātū vnū ta verbo, cum ipsa deitate. par. 5. fo. 211. B. Humanitas quāta, q̄ Christus suscepit hominē. par. 6. fo. 117. B. Humanitas Christi data est tanq̄ exemplar nobis imitādum: qua- re, & quo ordine, & quibus primū. par. 6. fo. 48. G. Humanitas Christi designatur per vitulum. par. 1. fo. 354. D. Humanitas Christi sublimata est propter potestatem autoritatis ue, & sublimabitur in iudicio executiue. par. 2. fo. 65. B. Humanitas Christi dicitur templum, quia in Christo habitat ple- nitudo diuinitatis corporaliter. par. 4. fo. 301. H. Humanitas Christi in iudicio non erit infirmitati subiecta, sed in forma gloriosa apparebit omni creature, etiam sup̄remis ange- lis prelata. parte. 2. fo. 65. A. Humeris laboris & operis idicia sunt. pt. 1. fo. 228. B. & fo. 271. C. Humeris onera portantur, ideo in eis robusta patientia designa- tur. parte. 1. folio. 189. A. & fo. 374. B. Humilis verē cum supremo pacifice conuersatur, & hoc est eius speciale in humilitatis virtute. In alijs em virtutibus nō est sic, Castus em non potest pacifice morari cum lubrico. parte. 2. fo. 110. 97. D. G. Humilis quæ dicit, non ex autoritate præcepit, sed ex ratione per suadet. par. 3. fo. 60. B. Humiles nondum perfecti, qui bonos cōceptus & actus suos stu- dent abscondere, timentes ex hoc inaniter gloritari, per quid si- gnificatur. parte. 3. fo. 74. D. Humiles incauti sunt qui semendacio illaqueant, dum arrogan- tiam vitant. par. 5. fo. 225. A. Humiles alta mente transcendunt temporalia. par. 3. fo. 17. B. Humiles dominus claritate sua illuminat, superbos per caliginē obscurat erroris. par. 6. fo. 268. F. Humilem quidam amat, & quidam contemunt. par. 3. fo. 95. E. Humilitas virtus est de scientia non gloriari. par. 6. fo. 44. F. Humili verē nihil mirabilis est q̄ sua exaltatio. par. 5. fo. 124. H. Humili faciūt ex sup̄bo quatuor recogitata. s. vilitas originis, p- piq̄tas mortis, crudelitas demonis, & dei bonitas. p. 4. fo. 172. B. Humilia quidam de se sentiunt duplici modo, sed vtroque inuti- li. par. 2. fo. 104. A. B. & fo. 204. A. Humiles atq̄ mansueti si feruere discretionem nesciūt, exemplis aliorum cedunt. par. 3. fo. 48. E. Humiles per claritatem ostensionis dominus illuminat, & super- bos per caliginem erroris obscurat. par. 1. fo. 162. B. Humilior tanto esse & ad seruitūm deo p̄mptior quisq̄ debet esse ex munere, quanto obligatiōe se esse conspicit in reddē- da ratione. par. 6. fo. 36. C. Itē par. 3. fo. 391. B. Humiles per valles, & superbi per colles notantur, vel vita corpo- ralis & spiritalis. par. 5. fo. 134. B. Humilitatis gradus duodecim. par. 5. fo. 45. H. Humilitas perfecta habet tres gradus. par. 5. fo. 15. A. Humilitas primū posuit Saluator, describendo virtute acti- uorum: & quare. par. 5. fo. 55. F. Humilitas an sit maxima virtutum. par. 5. fo. 55. G. & quomodo commendanda in aliquo singulari. fo. 58. A. Humilitati correspondet maioritas in regno cælorum, scdm qd dicitur: Quicūq̄ humiliauerit se &c. hic est maior in regno cæ- lorum &c. quare & quomodo. parte. 5. folio. 55. H. Humilitas

Humilitas

Humilitas habet proprietatem principiorū in scientijs: quæ sunt minima quantitate, & maxima virtute. parte. 5. fol. 45. H. Humilitas est fundamentum spiritualis ædificij, & ex illa manue- rudo, & sequit patientia &c. pt. 6. fo. 93. G. Itē pt. 4. fo. 192. D. E. Humilitas est, subdere se superioribus, æqualib⁹ & inferioribus. parte. 3. fo. 406. C. Humilitas est debita dispositio ad sapientia diuinā. p. 3. fo. 319. G. Humilitas vtilitatē necat, dum homo se plus infirmū & inutilem quā sit existimat, & alijs prodesse desinit. parte. 3. fo. 10. A. Humilitas dicitur caput quæ totum nostrorū actuum fouet cor- pus. parte. 3. fo. 272. E. F. Humili corde quæ proferuntur in dei auribus superba non sunt: Et sicut grauis culpæ est, sibi arrogare quod nō est, sic aliquan- do non humiliter dicere quod est. parte. 3. fo. 34. F. Ad humilitatis vsum nobis seruiūt vicia, quæ in eis optima bona restant. parte. 3. fo. 11. B. Humilitas illorum qui natura tardi ingenio, solertia tamen indu- strig suæ ad scripturarum noticiam, vel ad virtutum grauā per- tingunt, significatur per stellionem. parte. 3. fo. 38. E. Humilitas plus placet deo, quā ornatus regius. Exemplū in Era- clio imperatore. parte. 2. fo. 104. B. Humilitas deum placet, & quomodo. parte. 4. fo. 115. F. Humilitatis radio se illuminat, qui aliorum bonum subtiliter pē- sat &c. parte. 2. fo. 157. E. Humilitatis gratiam percipientes, tanta se industria perfectionis bonis operibus mancipant, vt omnia à se rudera actionis nos- triæ, inutilis locutionis, & etiam superflue cogitationis eici- ant. parte. 2. fo. 257. C. Humilitas valde confert ad hoc, vt debitus modus feruetur. par- te. 3. fo. 391. A. Humilitas genus triplex, s. vel quando aliquis p abluēdis pecca- tis incipit salubriter atteri, vel quādo spontanea mētis deuotio- ne pfectioris deo & hoib⁹ humiliatur, vel qñ cōtra pfectores per patientie virtutē iniunctus animus armatur. pt. 6. fo. 223. A. Humilitas duplex, vna laudabilis, altera culpabilis, & hæc est ina- nis triplici modo. parte. 5. fo. 22. C. Melior est tremor humilitatis q̄ cōfidentia sup̄bi. pt. 3. fo. 241. E. Humilitas in omni tentatione custodit. parte. 6. fo. 47. E. Humilitas grano sinapis assimilatur. parte. 5. fo. 45. H. Humilitatis virtus magis fuit dispositiua ad cōceptionem verbi diuini, q̄ aliq̄ virtutes. parte. 5. fo. 128. H. Humilitate si quando p necessitate opus est, sic eā assumamus, ne veritate & constantiam deseramus. parte. 4. fo. 147. B. Humilitas per vacca triennē significat, & quare. parte. 1. fo. 65. D. Humilitas per terrā, quæ est infimū elementū designatur, in qua deo facta oblatio acceptatur. parte. 1. fo. 165. G. Humilitas Christi clavis est, quam qui habent, scripturas intelli- gunt. parte. 5. fo. 156. F. Humilitas est decus & custos omnium virtutum, quæ in apo- stolis viguit q̄ plurimum. parte. 6. fo. 109. B. Humilitatem qui habere studet, & in infirmitatibus suis compla- cet, sibi solentatem agit, & grata munera deo tribuit, & rex iug- conuersationis existit. parte. 1. fo. 328. A. Humilitas an distrahatur vel promoueat ad orationem ad dominū deum. parte. 1. fo. 128. F. & fo. 130. F. Humiliari discant se proximis, qui adhuc in quo loco habeātur, apud deum nesciunt. parte. 2. fo. 79. B. Humor saluus vbi dominatur, fecunditatem tollit. parte. 3. fo. 110. 248. A. C. Humor in Christi corpore existens, fuit quasi exhaustus p sudorē sanguineū, & per exactionem sanguinis in flagellatione, coro- natione, manuū & pedum confusione, & lateris apertione, in cuius signum exiuit aqua &c. parte. 3. fo. 114. G. H. Hunni siue Mauri significantur per flumina, & q̄re, & multas ter- ras Christianorum depopularunt &c. parte. 6. fo. 254. G. Hunni Gothos debellauerunt, qui vltra paludes Meotidas (quæ putabantur immeabiles) habitabant in Scythia. lbidem. Hunni anteq̄ debellatū per Karolum, magnum multos Chri- stianos interfecerunt. lbidem. H. Hunnorum rex Athlia, dixit se esse flagellum dei. parte. 4. fo. 129. H. & fo. 127. F. Hur est nomen terræ vel villæ, in qua manebant Abraham & Loth &c. Et est Hur nomen commune & proprium & c. parte 1. fo. 56. G. & fo. 159. G. Item alius fuit, qui dicitur fuisse cōiunx Mariæ fororis Moysi. Hur an fuerit maritus Mariæ, vel filius Caleph & Mariæ. parte. 1. fo. 159. D. F. G. Hur octo annorū genuit Vri, & Vri octo annorū Beseleel, vt di-

cunt glo. Hebraica, & quidā expostores nostri: sed improban- tur. par. 2. fo. 19. H. Item parte. 1. fo. 197. F. Hur, an & quare & quando interfecit fuit à populo Iudaico. parte. 1. fo. 158. D. & fo. 200. F. Hus duarum prouinciarum nomē est, quarum vna est in regno Idumgē, & de illa est Iob natus. parte. 4. fo. 199. D. & fo. 200. C. Hus de Melcha vxore Nachor filia Aran natus est, de cuius stir- pe Iob descendit. parte. 1. folio. 78. E. Hussitarum familiare argumentum refutatum in magno conci- lio Constantiensi: Non habetur expresse in sacra scriptura: igitur credi non oportet, vel falsum est. parte. 1. folio. 83. C.

IAHEL ADINVENIT ARTEM Iabel facienda tentoria, vt pastores haberēt domos portabiles, quia eos oportet trāsire de loco ad locum. parte. 1. fol. 46. F. Iabes etiam est nomē viri, quē dicit Hebræi fuisse Orthoniel, qui fuit peritus valde in lege & doctor magnus &c. parte. 2. fo. 192. F. G. & fol. 193. F. H. & fo. 194. C.

Iabes quos Saul ab aduersarijs defenderat, rependunt quod pos- sunt, & cadaver Saul & filiorum eius honorificē sepelierunt. parte. 2. fo. 96. E. & fo. 97. A. & fo. 75. A. B. Iabin interpretatur sapiens de quo: Vbi sapiens, vbi scriba. par- te. 3. fo. 209. A. Iacob patriarcha secundum Hebraicam veritatem, rectus vel res- Iac- tissimus interpretatur. Quod autem vir vidēs deum dicitur, non à proprietate, sed à sono vocis habetur. pte. 4. fo. 76. E. Iacob & Esau in ventre matris impellabant se mutuo: quod fuit signum cōtentionis futurę inter eos, & inter populos ab eis de- riuandos, s. Idumæos, s. Iudæos. parte. 1. fo. 84. C. Iacob generatio toca fuit electa, & quare. Vide in Deus Iacob. Iacob patriarcha non confunditur ex hoc, q̄ ab eo descendentes, tantum errauerunt declinando à Christo, & cum negādo. par- te. 4. fo. 55. F. Iacob ex obedientia patris pergens ad suum auunculum in via scilicet in monte Moria, diuinum recepit oraculum. parte. 1. folio. 49. G. Iacob quomodo per dolum accepit benedictionem, qui erat sine dolo, magna est questio &c. parte. 1. fo. 84. G. Iacob absq̄ peccato petiit ius primogeniturę. par. 1. fo. 84. G. Iacob an sit excusandus à mendacio, quando dixit patri suo se esse Esau. par. 1. fo. 87. G. H. Iacob quomodo vouit: erit mihi dominus in deum: cū hoc sit de- necessitate salutis, & votum debet esse de bonis quę sunt super- erogationis. par. 1. fo. 90. D. Iacob (vt dicunt Hebræi) accepit tres lapides supponens capiti suo &c. Et huius ratio secundum Hebræos & catholicos, par- te. 1. fo. 89. G. H. Iacob tulit tres lapides, qui facti sunt vnus in signum vnitatis ef- sentię in deo & trinitatis personarum, vel trium naturarum in Christo scilicet corporis & animę, & deitatis in vnitare per- sonę. parte. 1. fo. 89. G. H. Iacob vidit scalam, & dominum innixum scalę, & angelos ascē- dentes & descendentes, & quid per hoc significatur. parte. 1. fo. 110. 89. H. & 90. B. Iacob an habuit promissionem à dño maiorem q̄ Abraham & Isa- ac scilicet q̄ dominum eius deberet se proterdere vsq̄ ad do- minium totius mundi &c. par. 1. fo. 119. C. & fo. 120. G. Iacob, an habuerit clariorem reuelationē de mysterio Christi & futura beatitudine q̄ ipse Abraham. parte. 1. folio. 119. C. F. & fo. 120. G. H. & fol. 121. F. G. & fo. 137. C. Iacob luctatus est cum angelo. Et dicit Hebræi, q̄ fuerit angelus Esau: & quare cum eo luctam aggressus est. parte. 4. folio. 347. G. Item par. 1. fo. 96. A. Item parte. 2. fo. 85. E. Iacob erexit lapidem in signum rei præteritę. s. diuine reuelatiōis sibi factę, & in signum rei futurę, s. fundationis templi & passio- nis Christi. parte. 1. fo. 90. C. Iacob vouit domino votum: sed quid sit propriē votū, & quid vouit. lbidem. D. Iacob cum semel dicitur sit, Non vocaberis vltra Iacob &c. cur legitur postea Iacob vocatus. parte. 1. folio. 99. A. C. Iacob q̄ erat sanctę vitę, q̄o petiit sibi vendi primogenituram, Arguitur contra, & soluuntur argumenta. parte. 1. fo. 84. G. Iacob accipiēdo ius primogeniturę, an & quomodo à menda- cio excusatur. parte. 1. fo. 87. G. H. Iacob quandiu vixit minus potens fuit ipso Esau, & ipsum val- de timuit, & non sunt impleta ista in persona sua, impleta sunt tamen in posteris suis. par. 1. fo. 88. G. Iacob benedictionem quare non retraxit: Iaac. Ad hoc respōdē

Index in Glos. ordi.

dent Hebraei & catholici, parte. 1. fol. 88. G.
Iacob dormiuit vt dicunt doctores Hebraei & catholici, in loco qui fuit mons Moria, vbi Abraham auus suus obtulerat Isaac patrem suum &c. parte. 1. fol. 89. G.
Iacob erat octogintaquatuor annoru, quando primò accepit vxore & de hoc clara supputatio, Ex hoc etiã patet, q non accepit plures vxores libidine ductus, par. 1. fol. 91. D. G. & fo. 92. H.
Iacob quare scuit, cū venit ad Rachel confobrīnā sponfam suā? Ratio nem huius dant catholici & Hebraei, par. 1. fol. 90. G. Vide clarius fol. 92. C.
Iacob explorato seruitio p Rachel vxore erat octoginta quatuor annorum, parte. 1. fol. 91. D.
Iacob quomodo videbatur pauci dies septem annorū, cū breue tempus longum videatur amantibus, par. 1. fol. 91. A. C.
Iacob quare non cognouit Liam de nocte ad eum introductam per vocem vel ad tactū &c. cum iam per septē annos mansisset cum ea in eadem domo, parte. 1. fol. 91. G.
Iacob & Lia an matrimonialiter coniuncti erant, vel an matrimonium inter eos erat, quādo fuit subintroducta ad eum &c. & an peccauit, si cognouit eam, par. 1. fol. 91. G.
Iacob quāto tempore post Liam duxit Rachel, parte. 1. fol. 91. G.
Iacob obijciuntur pro ingenti crimine quatuor vxores, Sed quā tunc mos erat, crimen nō erat nunc autem cīmē est, quia mos non est, parte. 1. fol. 91. A. B.
Iacob non accepit plures vxores libidine ductus, sed plis amore, parte. 1. fol. 91. G.
Iacob duabus vxoribus vsus est temperanter, ancillis obtēperanter, nec vlla intemperanter, parte. 1. fol. 92. H.
Iacob solus amouit lapidem quo puteus claudebatur. Hoc figurauit q aliqs descēdēs ex Iacob debebat amouere lapidē, i. d. u. riciam cordis, vt dicunt expostores Hebręorū, par. 1. fol. 92. C.
Iacob doctus ab angelo vsus est cautela in impositione illarū virgarum in canalibus p animalium conceptu; quia etiam Laban fraudulenter agebat contra eum, parte. 1. fol. 92. G. H.
Iacob pōndō virgas, cur nō fraude arguitur, hoc sine dubio vt propheta fecit, nec credendum est eum fecisse sine spiritali reuelatione, parte. 1. fol. 94. A.
Iacob claudicatio vnde acciderit, an propter punitionem, & in pōnam diffidentie, & an litera sit tantum figuralis, mysticam habens significationem, pte. 1. fol. 97. A. C.
Iacob licet esset cōfortat⁹ ab angelo in recessu, & in pcessu ab angelis sibi occurrentibus, tamen sicut hō timuit de fratre suo, per cuius terram habuit transire, & quare, parte. 1. fol. 95. F.
Iacob diuisit populū suum, expectando Esau fratrem suum duplici de causa, libidem, G.
Iacob remansit solus orando pro periculo duabus de causis, parte. 1. fol. 96. B. C.
Iacob videns angelum cum volentem deserere, rogauit eum ne discederet, doncedidisset ei benedictionem, & tandem scuit, libidem, G. H.
Iacob ordinauit filios pro aduētū Esau, diuidēs eos vt honestius irent, & apparerent coram Esau, parte. 1. fol. 97. D.
Iacob adorauit Esau adoratione Dulix, qui erat frater eius & primogenitus etate, licet diuina ordinatione primogenitura esset translata, libidem, G.
Iacob verba redeuntis ad Esau, vtrum pauentis & perturbati animi verba, vsq; in hanc adulationem pruperit, an sine peccato poterit dici? libidem, E.
Iacob non est mentis declinando ab eius societate, licet promiserit ire post eum in Seir, libidem, F.
Iacob luxit Ioseph, xxij, annis, parte. 1. fol. 103. B.
Iacob voluit transire per locum Bersabeę duplici de causa, pte. 1. folio. 112. G. H.
Iacob licet desideraret Ioseph videre, tamē formidauit descēdere in Aegyptum, quia erat senex & debilis, & quia timebat sepe liri extra sepulchra patrum suorum, parte. 1. fol. 111. H.
Iacob dicens Pharaoni: Dies annorum vitæ meę quos incolo, quid hoc vult dicere an de terra hicaliena, an de superna patria voluit intelligi? parte. 1. fol. 114. A. B.
Iacob vt peregrini dicit dies suos, & quare: & dicuntur dies mali & quare, libidem, C.
Iacob adorauit deum innixus baculo suo versus occidentem, versus quam partem nunc adhuc adorant Iudæi, parte. 6. folio. 156. D.
Iacob habuit noticiam beneficiorum Christi, par. 1. fol. 115. B.
Iacob sciuit ex reuelatione diuina, quōd Hierusalem destrueretur, libidem, G.
Iacob conuenienter dicitur caput sponis: quia patriarcha alio

nomine dictus est Israel, à quo sicut à capite denominantur Iſraelitæ, cuius capilli fuerunt duodecim patriarchæ, oculi verò Moyſes & Aaron dirigentes populum, parte. 3. fol. 361. C.
Iacob circuncidit duodecim patriarchas filios suos, & ab ipſo denominantur duodecim tribus Israel, parte. 6. fol. 176. C.
Iacob cur omnes quos de liberis & ancillis genuit, æquali honore filios & hæredes constituit, parte. 1. fol. 116. F.
Iacobus Zebedæi dicitur maior respectu alterius triplici ratione scilicet ratione vocationis, ratione familiaritatis, & ratione passionis, parte. 5. fol. 56. B.
Iacobus qui fuit assumptus in transfiguratione. Christi, an fuit filius Zebedæi, an Alphæi, parte. 5. fol. 53. G.
Iacobus Alphæi minor dicitur, ad differentiam Iacobi qui inter primos apostolos vocatus est & electus, par. 5. fol. 86. B. Et dicitur Iacobus minor frater domini, & qualiter declaratur, parte. 6. folio. 79. E. F. G.
Iacobus minor fuit frater Iudæ qui dicitur Thaddæus & filius Alphæi, Iacobus autem maior frater Iohannis & filius Zebedæi, parte. 6. fol. 210. C.
Iacobus minor vouit se non comesturum panem, donec videret Christum surrexisse à mortuis, parte. 6. folio. 57. F.
Iacobus & Iohannes sicut Iudæi crediderunt Christum temporali ter regnaturum, parte. 5. fol. 63. C.
Iacobus minor frater domini factus fuit episcopus Hierosolymorum, vbi iuxta tēplū præcipit⁹ & sepult⁹ est, par. 6. fol. 200. A.
Iacobus frater domini fuit primus episcopus & patriarcha primæ ecclesiæ patriarchalis, i. Hierosolymitanæ, parte. 6. fol. 248. H.
Iactans curam suam in domino ipſum nutrit, sicut cura seculi vt vermīs eum consumit, par. 3. fol. 163. A.
Iactantiæ notā euitare q vult, debet in legendo, disputando, & alijs actibus scholasticis exercendo à verbis arrogantijs abstinerere, parte. 3. fol. 61. H.
Multo leuius est imperitiã legis confiteri, quã iactare prudentiam, nec posse scire quod dicitur, par. 4. fol. 55. A. Interl.
Iacula tribulationes & persecutiones quæ præuidentur, minus feruntur: quorū rationem assignat Tullius &c. par. 5. fol. 232. B. C.
Iantiores templi fuerunt secundum ordines portarum in arrio ordinati secundum quatuor partes orbis, parte. 2. fol. 210. E.
Ianua celestis quando aperta fuerit, & per quid, Et assignatur duplex ratio, parte. 4. fol. 49. C.
Ianua celestis clauditur aliquibus iniustus simpliciter, aliquibus ad tempus, parte. 4. fol. 49. F.
Ianua regni celestis à tempore passionis aperta fuit, & ingressi sunt electi defuncti q̄tum ad animas: alii etiam quārum ad corpora ex gratia speciali, vt pie creditur de beatissima virgine Maria, & de beato Iohanne euangelista, par. 4. fol. 49. B.
Ianuarius est mensis primus apud Græcos & Latinos, parte. 1. folio. 146. B.
Iaspis lapis p̄dofus, cuius proprietates, & eiusdem moralitates, Ias parte. 6. fol. 273. A. C. Item parte. 4. fol. 91. E. F.
Iaspidium multa genera sunt, libidem, Ibi
Ibices parua quadrupedia, quæ in petris morantur & pariunt, & ruentia in suis se cornibus illæsa suscipiunt, parte. 3. fol. 74. A. & folio. 416. A.
Ibices partum habent difficillem secundum earum naturam, & quare &c. parte. 3. fol. 76. H.
Ibis auis a quatica, serpentibus inimica, parte. 4. fol. 63. A.
Ictus sæpe dum contra oculum venit, manum opponimus, vt Ict potius in ipsa quã in tenetioru vulneremur, par. 3. fol. 9. A.
Ideas sancti ponit in mēte diuina, quæ sunt inuisibiles forme, & Idē tamen p̄cedunt ab ipſis omnia visibilia, sicut artificata visibilia ab exemplari inuisibili, qd̄ est in mente artificis, p. 6. l. 154. H.
Idioma primū inter homines fuit Hebręorū, & durauit vsq; ad ædificationē turris Babylonis, qd̄ interpretatur cōfusio. Nam tūc incipit multitudine idiomatū, par. 1. fol. 58. F. & fol. 59. C.
Idioma Hebręę linguę consistuit e scribere, & a legere, sicut e contrario e pronuntiare, & a scribere, par. 1. fol. 68. A. Vide etiam in Hebraica lingua & in Lingua.
Idiomata diuersa sciebant illi qui assistebant regibus, vt scirent legere literas, & loqui cum nuncijs aliorum idiomatum. Hoc erat consuetum antiquis, par. 2. fol. 178. C.
Idiota quis dicitur, par. 6. fol. 171. A.
Indihun an proprium nomen vel appellatiuum, & quid significat, par. 3. fol. 195. C. & clarius fol. 196. H.
Idololatrantiū vecordia vel stulticia arguitur, qui tanq̄ irrationalia pecora cultum & vocabulum de i impostulerunt figuris, non solum hominum, sed pecudum, ligno & lapidibus impressis, par. 1. fol. 142. A.

& Postil. Nico. de Lyra.

Idololatrantiū occasione an dederunt Iudæis Aegyptij conuerſi ad Iudaismū, qui ascenderunt cum Iudæis de Aegypto, parte. 1. fol. 158. B. & fol. 200. E.
Idololatrantiū unodus in sacrificijs erat qd̄ adipēs à sacerdotibus comedebantur, & vina libaminū bibebantur, par. 1. fol. 371. D.
Idololatrantiū vniuersitas significatur per decem tribus idololatræ, parte. 4. fol. 349. H.
Idololatrantiū principes & milites, clerici & religiosi, similiter & vulgares cui & quomodo, parte. 4. fol. 222. D.
Idololatrantiū magna voluntas populū Iudaicū, non solum in viris, sed etiam in vxoribus & liberis infinuatur, parte. 1. fol. 198. C.
Idololatratiū sunt tria genera hominum, & quomodo illorum idololatria subuertitur & extirpatur, par. 1. fol. 344. H.
Idololatratiū facti sunt multi descēdēs ab Abraham, vt Hirma, Iisq̄, & etiam ab Isaac, vt Idumę, & multi de filijs Iacob &c. par. 4. folio. 369. F.
Idololatratiū in agris & alijs locis indifferētē p sua voluntate imolabāt hostias idoli, & in hoc filij Israel imitabatur eos, atq; p legē eis datā determinaretur locus sacrificij, par. 1. fol. 244. D.
Idololatratiū sacerdotes habuerūt capita rasa, & ad descendendum cultū idololatrię, p̄ceptū fuit sacerdotibus vele, vt nō raderēt caput nec barbā, parte. 1. fol. 274. G.
Idololatratiū colentes cæli militiam, in cōiunctionibus planetarum faciebāt cōiunctiones diuersorum animalū, & diuersa femina in eodem agro cōiunctim seminabāt in cōiunctionibus planetarum, & quare hoc faciebāt, parte. 1. fol. 247. H.
Idololatratiū quidā colebāt septē planetas, & potissime illi qui erāt in astrologia imbuti, quātum ad hoc qd̄ omnia quæ agūt in humanis actionibus, deriuantur à stellis, parte. 1. fol. 304. G.
Idololatratiū post sacrificia sua congregabantur circa idola ad comedēdū sanguinē suæ victimę in venerationē idoli, p. 1. fol. 345. C.
Idololatratiū solēbāt dormire super corium hostiæ immolatæ, ad habendūm reuelationes in somnis, parte. 4. fol. 104. F.
Idololatratiū in cultu suo vt bantur ossibus mortuorū, & idē sacerdores vt Te, q̄ per rpa certa misrabāt, nō debebāt igredi ad mortuos nisi valde propinquos, par. 1. fol. 274. G. & fol. 297. B.
Idololatratiū vide traxit originem, secundum Lactantium & Ciceronem, parte. 3. fol. 381. B. E.
Idololatria orum habuit à Belo rege Assyriorū, & quomodo, parte. 1. fol. 304. F. Item parte. 3. fol. 145. D. & fol. 381. B. C.
Idololatria sathanas Zelo inuidia inuenit, parte. 6. fol. 48. B.
Idololatria quādo inuētiū habuit inter homines, & an i prima ætate fuit idololatria, par. 1. fol. 46. F. & fol. 48. A. D. E. G.
Idolum non legitur fuisse aliq̄d à creatione mundi vsq; ad diluuium, & etiam post per magnum tempus, parte. 3. fol. 381. D.
Idololatria apud Gentiles reputabatur meritoria, & fornicatio licita, propter quod talia publice agebantur, sed Iudæi idololatrantes operabantur hæc in occulto, ne secundum legem punirentur quæ illa prohibebat si palam fecissent, par. 6. fol. 6. H.
Idololatria est maximum malum de genere suo, par. 3. fol. 381. H. Item parte. 2. fol. 241. E.
Omne peccatum inmundicia est animæ, sed idololatria maxime, parte. 1. fol. 241. E. Item parte. 3. fol. 381. H.
Idololatria est fornicatio spiritalis dicitur etiã fornicatio corporalis, & quare, parte. 4. fol. 279. H. Item parte. 1. fol. 244. B.
Idololatria peccatū quodāmodo æquiperat omnibus alijs peccatis, eo qd̄ importat talem recessum, par. 1. fol. 296. D.
Idololatria præcipue in tribus locis exercebatur, vt fuerunt, montes excelſi, colles, & ligna frondosa siue luci, par. 1. fol. 344. H.
Idololatria per vniuersum mundum publicè viguit à prima ætate vsq; ad sextam exclusiue, præter qd̄ in paucissimis scilicet Iſraeliticis &c. parte. 3. fol. 92. D.
Idololatria tripliciter impenditur, aliquādo enim impeditur de monibus in aliqua effigie apparentibus, aliquādo corporibus celestibus, aliquādo idoli humana arte adinuentis, par. 1. fol. 370. C.
Idololatrię ritus instructi videntur à sapientibus, & hoc significatur per vitulum aureum &c. parte. 1. fol. 199. B.
Idololatriam qui colit, omnibus vicijs subiicitur: & quasi dijs & daemonibus quot vicijs seruit, parte. 3. fol. 198. A.
Idololatria dici potest quodlibet vicium, & per quem modum loquendi, par. 1. folio. 344. H.
Idololatrię signa sunt, assimilari idololatratiū exteriori apparatus, quæ cōstitunt in mō se habēdi & in mō viuēdi, par. 1. fol. 346. C.
Idololatria sic est vitanda, vt nec idololatræ nec eorum discipulos vel fautores cōtingamus, nec cōmunionem cum eis habeamus, parte. 1. fol. 241. B.
Idololatria simulacrorum non solum prohibetur, sed omnis hæreticorū error, Hic enim artifices vanitatis & superstitiosi dogma

tis, qui de corde suo quos volunt fingunt sibi deos, parte. 1. folio. 363. B. & fol. 370. A. B.
Idololatria quæ & qualis phibetur, cū dicitur: Nō habebis deos alienos corā me. Dicitur em Hebraei, q̄ intelligitur generatim p oī idololatria quæ alienat à vero deo. Doctores autē nostri dicunt, qd̄ prohibetur idololatria in speciali & capite. 1. fol. 163. H.
Idololatria quæ dā si bar sine quacūq; imagine, & sic antiqui Romani diu colerunt deos absq; simulacris, parte. 1. fol. 162. H.
Nimiam abundantia sequitur idololatria, par. 4. fol. 10. A. Interl.
Idololatria quæ vigebat in Iudæa, cum sit directē contra deum, est grauius peccatum q̄ Sodomia, parte. 4. fol. 196. H.
Idololatrię multiplex ignominia & inanitas declaratur, q̄ multis deductionibus cōcluditur, par. 4. fol. 206. D. E. F. G. H.
Idololatria quadruplex gentis Christianæ, par. 4. fol. 222. D.
Idololatriam an conuincant Christiani deos adorantes sacramētum eucharistię, parte. 6. fol. 281. G.
Idololatria quæ corruptio humani generis est, fluxus sanguinis animæ dicitur, quam effeminata mulier significat, parte. 1. folio. 241. B.
Idololatria est lepra spiritalis, parte. 1. fol. 278. A.
Idololatria significatur per mulierem in amphora sedētem, parte. 4. fol. 411. A.
Idololatrię destructio per orbem ad prædicationem apostolorū figurata est per fractionem simulacrorum factam post solēnitatem azymorum, parte. 2. fol. 234. D.
Idololatriam omnino cessasse per mūdum ad prædicationē apostolorum & aliorum doctorum, quomodo hoc intelligēdum sit, parte. 4. fol. 420. B. G. Item parte. 1. fol. 166. C.
Idololatria licet pro maiori parte cessauerit, tamen ad huc dicitur esse aliqui habitantes in parte aquilonarij, qui dicuntur vniuersarij, & adorāt p deo dei primū viuens quod occurrerit eis in mane, par. 4. fol. 80. A. & fol. 311. F. & folio. 349. H. & fol. 399. G. & fol. 407. D.
Idololatria: vide etiã in Gentilibus.
Idolum & similitudo differunt, parte. 6. fol. 44. F. H. Item parte. 1. fol. 163. F. & fol. 306. D.
Idolū & simulacriū quomodo differūt, & quid sit, p. 1. fol. 306. D.
Idolorum inuentor primus, Ninus rex conditor Ninuę, & quomodo, parte. 5. fol. 154. F. Item parte. 4. fol. 72. E. F. & fol. 330. C. Item parte. 3. fol. 381. C. D. Item parte. 1. fol. 304. F. G.
Ad idola ponendū, vt Hebręi dicūt, fecit tentoria lahel: & Tubal canebar instrumentis musicis corā idolis ea venerando. Et ex illo patet, qd̄ illi qui descendunt ex Cain, fuerūt mali & peruerſi, parte. 1. fol. 46. F. & fol. 48. A. D. E. G.
Idola sunt vana, & à vero probantur esse aliena, par. 3. fol. 91. E.
Idola dicuntur offēnsio, vel quia i illis offēdit deus, vel offēnsionem & ruinam suis afferunt cultoribus, pte. 2. fol. 184. E.
Idola variata habuit Gens Iſrael: alij ignem colebant, quē Vulcanum dicebāt; alij ætherē vel aerē, par. 3. fol. 380. A. C. & fol. 381. E.
Idolorum diuersis imaginibus pingebantur omnes parietes templi, vt nulla esset bestia quam non parietis pictura monstraret, parte. 4. fol. 223. A. B. Item parte. 1. fol. 142. A.
Idolorum diuersorū varius erat cultus, & aliquando contrarius, sicut in sacris Veneris colentes erant nudi, & in sacris Martis erant armati, parte. 4. fol. 282. D. Item parte. 3. fol. 381. F.
Idola fiebant de diuersis metallis secundum proprietatem illorum pro quibus fiebāt, vt idoli Martis de ferro, Solis de auro &c. & horum ratio, parte. 4. fol. 375. H.
Materiam idoli creauit deus, sed stulticia hominum formam addidit, parte. 4. fol. 433. C.
Idolis suis quas, quales, & quādam dereſtādas horribiles oblatiōes fecerunt Gentiles & idololatrę, parte. 3. fol. 381. E. F.
Idolorum cultores sunt in duplici diffidentia, quidam ex simplicitate & ignorantia, alij contra dictamen rationis pte. 3. fol. 92. D.
Idolorum cultores prouidentes, dicunt se nec idola, nec in eis degenia colere, sed quæ per idola signantur &c. Alij dicunt se non colere ipsa corpora, sed quæ illis præſidet numina, p. 3. l. 257. A.
Idolorum cultum volebāt arguere aliqui Gentiles magis subiles & literati ex libris Moyſi, parte. 4. fol. 436. G.
Idola ab antiquo facta in maiori reuerentia habebantur, parte. 3. folio. 380. D.
Idolum sibi fecerūt Gentiles ipsū affectum quo vrgēbantur in vicijs, Venerē vt voluptatis amatores, parte. 2. fol. 33. E.
Idolorum diuersorum sacra diuerso modo peragēbantur, Liberi cultores in sacris infantiunt, & in festiuitate fatiati, nec dię luxibus totam duxerunt, & per libidinem & immundiciã dijs suis placere putabant; quanto quis sceleratior erat tantō magis deo suo placere putabat, parte. 3. fol. 381. F.

Index in Glos. ordi.

Idolum de metallo factum per maleactionem tres requirit opera-
rios. parte. 4. fo. 4. 72. F.
Idola non manufacta, vt stella & luna colētes, eadem ratione re-
prehenduntur, sicut idola manufacta venerantes. parte. 4. fo.
78. B. Item parte. 3. fo. 257. A.
Idolorum cultura incurrit duplex malū. pt. 3. fo. 92. D. & fo. 380. A
Idola Babyloniorū, gallina pullinaria vocabatur, quæ siccant
per constellationes, aliqui enim faciebant imaginem solis, aliq̄
Lunæ. parte. 2. fo. 177. B.
Idola pro salute regis Babylonis portabantur in sacerdotū hu-
meris, sicut Christiani modo portant reliquias sanctorum. par-
te. 4. fo. 205. A.
Idolum Martis qui est deus belli, tenet in manu gladium & secu-
rim. parte. 4. fo. 206. E.
Idolum Priapi; vide in Priapi idolum.
Idolum Moloch; vide Moloch idolum.
Idola Aegypti in transitu domini subitō corruerunt, pte. 1. fo.
10. 147. C.
Idola per Rachel furata patri suo quæ fuerunt. Vide opiniones.
parte. 1. fo. 94. D.
Idola vtrum responsa dare valeant ea colentibus, & quomodo
hoc sit permissioe diuina. parte. 1. fo. 94. D.
Idola post aduentum Christi conticuerunt, futurorū scētiā pro-
mittentia; sed vocem amiserunt. parte. 4. fo. 73. B. & fo. 80. B.
Idolum vsq̄ hodie in ecclesia vel in corde credentium ponitur,
quando nouum dogma constituitur, & in abscōdito adoratur.
parte. 4. fo. 156. E.
Idolis sacrificare probantur, qui principalibus vicijis captiuati
esse manifestantur. parte. 4. fo. 433. C.
Idolum cuiuslibet peccatoris est vicium cui principaliter manci-
patur. parte. 4. fo. 220. D. & clarius fo. 213. B.
Idola facinus de auro & argento sanctorū scripturarum, quādo
gratiam sensus & eloquētię hæretica prauitate corrupimus.
parte. 4. fo. 232. A.
Idumæa, Dumaa, Edom, vna gens. In Hebr̄o nunq̄ scribitur Idu-
mæa, sed semper Edom, quem Idumæam expressit Græca trans-
latio. parte. 4. fo. 247. F. & fo. 259. E. & fo. 370. G. Item, parte. 1.
folio. 26. B.
Idumæa, vt Iudæi dicūt, significat Christianitatem, seu ecclesiam
Romanā, & dicunt etiā q̄ omnes qui tenēt legem Nazarenī,
pro maiori parte sunt Idumæi & c. parte. 4. fo. 63. E. F.
Iesusæus, in Hebr̄is.
Iechonias fuit à deo repulsus, & Zorobabel acceptus, causa descri-
bitur. parte. 4. fo. 405. C.
Iechonias rex Iudæ quomodo in genealogia Christi ponitur, cū
scribit Hieremias: Scribe virtū sterilem, nec erit de semine eius
& c. parte. 5. fo. 125. C. Item parte. 4. fo. 141. F.
Iechonias, Chonias, Iochin, idem nomen est & eiusdem. par. 4.
fol. 141. F. G.
Iecoris virtute occulta & calore, excoquuntur & digeruntur cibi,
vt aiunt phisici. parte. 2. fo. 228. B.
Iecur vt phisici aiunt voluptatis & concupiscentiæ causas in se ha-
bet. parte. 4. fo. 37. B.
Iehudi in Hebr̄o, i latino significat Iudæum & c. pt. 4. fo. 160. B.
Ieiuna ita, vt alio manducante prandisse gaudeas. parte. 3.
folio. 147. A.
Ieiunandi & orandi datur nobis exemplum, cum aliquid magne
virtutis incipere volumus. parte. 2. fo. 251. B.
Ieiunat deo qui pro amore eius se macerat, & quod sibi subtra-
hit alter largitur. parte. 5. fo. 26. B.
Qui ieiunat, vel seruando quod non edit, vel gloriam querēdo
in terra thesaurizat & c. Ibidem.
Ieiunantibus caelum aperiiri significatum est per hoc q̄ post quæ-
draginta dies, Noe fenestram aperuit. parte. 1. fo. 53. E.
Non ieiunatur, non media nocte surgitur, nulla difficultia indicum-
tur à tempore paschali vsq̄ ad Pentecostes, & quare. parte. 3.
folio. 284. A.
Ieiunium duplex, scilicet corporale & spirituale. parte. 5. fo. 33. F.
Ieiunium duplex scilicet in tribulatione, & in gaudio. parte. 5. fo.
33. F. & fo. 140. B.
Ieiunium duplex, quoddā ordinatur ad refrenationem carnis &
ad contemplationē, aliud est ex plenitudine & perfectione con-
templationis. parte. 5. fo. 33. H.
Ieiunium generale, quod, & quale sit. parte. 5. fo. 55. A.
Ieiunium, quare, & quomodo sit faciendum. parte. 5. fo. 26. A.
Ieiunium tuum, non sit lucrum marisupij, sed animæ saturitas.
parte. 4. fol. 95. F.
Ieiunium quo fit abstinentia à vicijis & exercitium in operib⁹ pi-

tatis, hoc elegit dominus. par. 4. fo. 95. G. & fo. 160. A.
Ieiunium corrigat qd̄ gula peccauit. par. 1. fo. 260. B.
Ieiunium deo acceptum est non solum à cibis, sed ab omnibus
rebus illicitis abstinere. par. 4. fo. 95. A.
Ieiunium ne putes sufficere sine elemosyna & oratione: ieiuniū
te castigat, sed alterum non reficit. par. 3. fo. 147. A.
Per ieiunium sanantur pestes corporis, per orationem verd pestes
mentis. par. 2. fo. 251. C.
Ieiunium debet sanctificari bona voluntate, operatione & oratio-
ne. parte. 4. fo. 354. E. Interl.
Per ieiunium comprehenduntur omnia quo nos à contagione
vitiōrum & illecebris seculi obseruamus. par. 2. fo. 131. G.
Per ieiunium mēs liberius eleuatur ad sublimitia. par. 1. fo. 204. A.
Ieiunium quadragesimale præcipitur nobis ex lege & propheta
parte. 1. fo. 206. B. & fo. 321. H.
Ieiunium nullum fieri à Paschate vsq̄ ad Ascensionē stauerunt
probatissimi Aegypti monachi & c. quare. par. 5. fo. 140. D.
Ieiunia illa quæ sunt magnæ perfectionis non sunt imponenda
hominibus imperfectis, & de hoc exemplum. par. 5. fo. 33. H.
Iephe quomodo impleuit votum, qd̄ fuit votum ab ipso. par. 5.
te. 2. fo. 46. F. & fo. 47. G.
Iephe si obtulit filiam virginē, non sacrificium deo, sed animus
placuit offerentis. par. 4. fo. 123. A. & fo. 478. B. Item parte. 2. fo.
110. 46. E. F. & fo. 47. A. B. E. F. G. & fo. 48. A. B. & fo. 317. F.
Iephe filia scdm̄ Hebr̄os fuit consecrata domino ad seruendū
deo in vigilijs & orationibus, viuendo in virginitate & c. par-
te. 1. fo. 264. D.
Jeremias Hieremias Ier
Iericho Hiericho
Ieroboam Vide in Hieroboam
Ieronymus Hieronymus
Ierusalem Hierusalem
Ies bidenob dicunt aliqui q̄ sunt tres dictiones & c. sed hoc patet Ies-
salum esse & c. par. 2. fo. 110. B.
Iesse pater David fuit binomius; dictus enim fuit Iesse & Isai. par-
te. 5. fo. 6. B. D. Item par. 2. dicitur trinomius. scilicet esse, Isai, & Naas
folio. 115. G.
Iesus vbi primo loco in scriptura ponitur. par. 1. fo. 159. B.
Iesus & tetragramaton sunt conformia nomina: & quomodo. pa-
te. 1. fo. 130. D.
Iesus nomen apud Hebr̄os & Græcos à ioth & iotha incipit,
qd̄ vtrunq̄ nota est denarij numeri. par. 1. fo. 156. A.
Iesus Hebraicē, Sother Græcē, Saluator Latine. par. 5. fo. 96. A.
Iesus nomen est personæ, Christus nomen naturæ, significat em̄
duplicem naturam in vno supposito, scilicet diuinam & humanam.
parte. 5. fo. 5. D.
Iesus nomen primum in Exodo reperitur, & non in Genesi: vbi
non tam filij gesta Naue, quam Iesu domini mei sacramenta si-
gnificantur. parte. 2. fo. 3. A. B.
Iesus dominus meus suscepit principatum, cōseramus gesta Moy-
si cum principatu Iesu & c. Ibidem. E. F.
Iesus Nazarenus fuit natus post tempus Achaz per 300. annos &
amplius: Controuersia super hoc declaratur. p. 4. fo. 19. E. F. G.
Iesu Nazarenī nomen euangelista diabolus primō dixisse indu-
cit, & huius ratio. par. 5. fo. 138. A.
Iesus qui dicitur Christus, An couenienter fuit sibi impostum
hoc nomen, & an de nouo. par. 5. fo. 130. H. & fo. 131. B. Itē
parte. 4. fo. 20. B.
Iesum Nazarenum, vtrum Iudæi cognouerunt esse Christum si-
bi promissum? Arguitur pro & cōtra, cum responsione ad quæ-
sitionem & argumenta. parte. 5. fo. 166. F. G. H. Item parte.
6. fo. 10. D.
Iesus Nazarenus, vtrinq̄ Rab. Moyses in libro Iudicum ordi-
nariōrum, visus est esse Messias, & interfectus est per domum
iudicij: & fuit ipse causa & promeruit vt destrueretur Iudæ in
gladio. parte. 6. fo. 275. H.
Iesum Nazarenum dicunt Iudæi miracula fecisse virtute nomi-
nis tetragrammatum. Vide quomodo & per quid sicut & ipsi
per fidi tradunt. parte. 6. fo. 279. A.
In Iesum Christum credentes, signum nominis eius in fronte &
professione proferunt. parte. 1. fo. 196. A.
Iesum Christum si nos parte nobis reuelante confessi fuerimus
esse dei viui filium, & nobis dicitur: Tu es Petrus, & super hanc
petram & c. parte. 5. fo. 52. D.
Iesum Nazarenum quem nos confitemur esse Christum in lege
& prophetis promissum, Iudæi negant esse Christū, & arguunt
sic & c. parte. 4. fo. 8. F.
Iesus Nazarenus probat se esse deum dupliciter. par. 5. fo. 32. H.
Ies

& Postil. Nico. de Lyra.

Iesus Nazarenus probatur esse verus Messias & quod fuerit ho-
mo & deus. parte. 6. folio. 280. E. Vide etiam in Christus.
Iesus est filius dei naturalis, eiusdem naturę cum eo, non identita-
te (specifica, sed numerali, distinctus tamen in persona. parte. 6.
folio. 234. D.
Iesus non in aureo calice, i. in compositione sermonum & elo-
quentię decore sua tradidit populum, sed in vasis fictilibus & c.
parte. 4. folio. 174. G.
Iesus legit legem & in auribus populi recitat eam legis arcana re-
uolat, & per gratiam domini licet vellemus amouetur. parte.
2. folio. 14. B.
Iesu amicitias qui expetit, multorū sibi inimicitias patienter sciat
tolerandas. parte. 2. folio. 15. E.
Iesus Christus dominus noster quomodo lucem protulerit, &
maiores fecerit diem, sicut factum fuit tēpore Iesu Naue & c.
parte. 2. folio. 15. F.
Iesum filium dei qui in occulto Iudęus est, i. Christianus sequitur,
non Iesum Naue, quem Iudęus carnalis sequitur. Et adhuc pu-
gnat Iesus dīs noster cōtra quem & quomodo. pte. 2. fo. 16. F.
Iesus Christus ipse solus verē presbyter dicitur, & sicut in pōtifi-
cibus pontificum princeps est i. in presbyteris vel senioribus
princeps presbyterorum est. parte. 2. folio. 19. E.
Iesus Christus verus pontifex, quæ & qualia eius sacramenta. par-
te. 3. folio. 38. F.
Iesus dicitur auctor fidei, quia deus illam infūdēdo, quia homo,
illam predicando, quia consummator illius, per miracula con-
firmando. parte. 6. folio. 158. H.
Iesum sequebatur multitudo magna, sed alia & alia intentione
& sine. parte. 5. folio. 203. H.
Iesum quidam pietate moti, sicut arreptitium, vel furiosum tene-
re & ligare voluerunt, & quare hoc, aliq̄ dicebāt eum dēmonē
habere priuatum, alijs dēmonib⁹ superiores. parte. 5. fo. 96. D.
Iesum non habuisse animam dicunt Apollinarij, vnde illius ace-
perunt occasio nem. parte. 1. folio. 261. B.
Iesus sēp res mirabiles vult facere, de locufus vincere vult gigantes,
& de his q̄ in terris sūt cęlestes superare nequitias. pt. 1. fo. 287. F
Iesu exaltatio in conspectu populi à baptismo exordium sumit,
& ad hoc figura. parte. 2. folio. 6. E.
Iesus talei modum tenuit in predicando, qualem tenuit Iohan-
bap. duplici de causa. parte. 5. folio. 16. H.
Iesu Christi prædicatio describitur quantum ad tria. scilicet quantum
ad tempus, locum, & modum. parte. 5. folio. 16. H.
Iesus licet ante incarcerationem Iohannis prædicauerit, non tñ ita
publice, sicut post prædicauit. Ibidem. G.
Iesu in terra Zabulon & Neptalim (vbi sita est Capharnaū) prio-
mō prædicauit. parte. 5. folio. 16. H.
Iesus qua ratione reliquit Nazareth, & venit Capharnaum. par-
te. 5. folio. 16. G.
Iesus stando prædicauit turbis, sed endo vero Apostolis, & hinc
inoleuit consuetudo, & vulgare fit verbum stando, religiosus
verd sedendo. parte. 5. folio. 209. F.
Iesus non solum doctriam suam docuit verbo, sed etiam facto
confirmabat per miracula. parte. 5. folio. 17. D.
Iesus quia in eo erat virtus diuinitatis, sicut poterat exterius ho-
mines vocare per vocem, ita poterat interius attrahere pro sua
voluntate per inspirationem. parte. 5. folio. 17. D.
Iesus simplices magis constituit apostolos ad prædicatores euan-
gelij quā litteratos, vt fides euangelij magis attribueretur sa-
pientiæ diuinæ quā humanæ. Ibidem.
Iesus à principio aliquos simplices vocauit, ita similiter aliquos
litteratos. parte. 5. folio. 17. D.
Iesus multa fecit quæ non sunt scriptura, nec mundus capere pos-
set vbi scriberentur. parte. 5. folio. 35. B. & fo. 244. C.
Iesus abscondit se non occultando retro parietem, sed virtute di-
uinitatis se reddendo Iudæis inuisibilem. Et in hoc dedit nobis
exemplum patientiæ. parte. 5. folio. 110. G.
Iesus in conspectu Herodis noluit aliquid signum facere, nec res-
ponfionibus eius respondere duplici ratione. parte. 5. fo. 179. H
Iesus ita nunc opprobrijs exhoratur fallorum fidelium, sicut
tunc consputus est falsius infiduum. parte. 5. folio. 81. E.
Iesus gauisus est in superiori parte anime propter impletionē vo-
luntatis paternę, & ex fidelium redemptione, & ex sui corporis
propinqua glorificatione. parte. 6. folio. 158. H.
Iesus princeps militiæ est cęlestis. Et huius figura. pte. 2. fo. 9. B. D.
Iesus significatur per Araxerxen, qui lumen in silentio tentans
interpretatur, & quare. parte. 2. folio. 249. D. & fo. 255. E.
Iesus significatur per Ionathan, qui donum columbæ interpreta-
tur. parte. 2. folio. 76. D. & fo. 77. D. & fo. 84. D.

Iesus significatur per Samuelem. parte. 2. folio. 78. H.
Iesus significatur per Achimelech ratione duplici. pte. 2. fo. 87. D
Iesus significatur per angelum qui apparuit in specie viri perfe-
cti. parte. 2. folio. 9. D.
Iesus iucundum est nomen sed non nisi gustanti, amarum verd
seculum. parte. 3. folio. 159. F. Interl.
Iesus Vide etiam in Christus.
Iesus filius Naue nominatur vir decorus, ob insigne virtutis &
principatus, & quæ eius mater. parte. 2. folio. 157. E.
Iesus Naue trinomius fuit, Dicebatur enim Iesus, Iosue, & Osee.
parte. 1. folio. 15. C.
Iesus filij Sirach scripsit librum Ecclesiasticum, & qñ. parte. 3. fol.
368. C. & fo. 387. A. & fo. 421. C. & fo. 422. F. & fo. 437. E. F
Iesus filius Sirach & cū nepos Iesus filius Iosedech librum Eccle-
siasticum scriperunt. parte. 3. folio. 387. F.
Iesus filius Sirach, nec ab Hebr̄is, nec à Græcis, nec à Latinis repo-
nitur inter prophetas. parte. 3. fol. 422. C.
Ietro fuit vocatus pluribus nominibus. scilicet Raguel & Ietro Cineus Ier-
& Obab: & horum ratio. parte. 1. folio. 126. D. & fo. 280. H. &
folio. 281. D.
Ietro an venerit ad Moysen post legem datam vel ante, habentur
opinionēs, & an fuerit cōuersus ante legē. pte. 1. fo. 160. B. C. H.
Ietro vtrum inter viros vnum deum colentes religiose q̄ sapien-
tes habendus sit, sicut Iob merito queritur, imo credibilis ha-
beretur. parte. 1. folio. 160. G.
Iezabel an & quomodo depixit oculos suos subio. p. 2. f. 214. B. C
Iezabel de qua in apocalypsi dicitur non fuit illa quę iij. Reg. xxj.
idololatra dicit, quia. cccc. annis & amplius añ fuit pedibus eo-
rum conculcata, iij. Reg. ix. sed fuit alia falsa prophetissa,
vel forte aliquis hæreticus qui propter molliciem carnalis vi-
cij mulier est dict⁹. parte. 6. folio. 244. G. Itē parte. 1. fo. 310. E
Iezrael metropolis est in regno decē tribuū. parte. 4. folio. 333. E.
Ignis de petra. i. de Christo exijt, quia caro Christi diuino spiritu Ig-
repleta, omnia peccata exussit. parte. 2. folio. 39. E. Interl.
Ignis natura siue proprietates quatuor habet, quia vrit, purgat,
calefacit, vel accendit, & illuminat. parte. 6. folio. 166. G.
Ignis duo facit. vrit, & licet. parte. 3. folio. 288. B.
Ignis duplicem vim habet, vrendi. scilicet & lucendi. parte. 1. folio. 189.
A. & fo. 193. A. & fo. 209. A.
Ignis actus primus & actus secundus quis sit. parte. 4. fo. 301. F.
Ignem & aem el ementra, mlti philosophorum non cognouer-
unt vsque ad tempus Aristotelis. parte. 1. folio. 30. A.
Ignis natura est, vt in superna moueatur, & in ipsum conuertatur
quod erematur. parte. 1. fo. 296. A.
Ignis humani corporis vt aiunt in iecore præcipue habitat, inde
ad cerebrum subuolat, deinde ad alios ceterosque sensus, & sic
per membra diffunditur. parte. 4. folio. 187. A.
Ignem de caelo aërio mittere inferius, & ventos turbinis commo-
uere, potest diabolus: Vide quomodo & quare. pte. 3. fol. 8. C.
Ignis quando modicum tangit stipulam, quasi lambendo statim
exurit. parte. 4. folio. 15. F.
Ignis si per aliquem accessus fuerit, & damnum intulerit, quomo-
do poena super illo & sententia ferenda sit. parte. 1. fo. 170. D.
Ignis varios habet deus quos emittit de thesauris suis. parte. 4.
folio. 197. E.
Ignis triplex, scilicet charitatis, irę, inuidiæ, & gehennę. Duo primi Chri-
sti aduentum præcedūt, tertius sequetur & c. parte. 3. folio. 232. A
Ignis est charitatis, est etiam cupiditatis. parte. 5. folio. 116. H.
Igne charitatis exurit scēnū, lignum, stipula, & plumbum ini-
quitatis. parte. 4. folio. 193. A.
Ignis inopia, mala Lazari quę habuit purgauit. parte. 5. fo. 168. A.
Ignis probatio tribulationis, vel ignis purgatorius ad purum
exuret, quod de leuionibus credendum est peccatis. parte. 5. fol.
14. F. Item parte. 1. folio. 154. B.
Ignis nomine frequenter intelligitur alia poena in sacra scriptura,
parte. 4. folio. 219. B. & fo. 230. D. & fo. 328. F.
Ignis duplex est, Ignis enī in hoc seculo est, & in futuro: iste ignis
illuminat, ille incendit & c. parte. 1. folio. 209. A.
Iesus cum sit de natura sua lucidus, quomodo erit in tenebris ob-
fcurus. parte. 5. folio. 30. H.
Nescio ait Origenes si ille ignis in futuro seculo qui incendit, ha-
beat aliquid quod illuminet. parte. 1. folio. 209. A.
Ignis post iudiciū erit ad afflictionē damnatorum formaliter: alia
vō elemēta erūt tñ virtualiter: in q̄tū poena gehennę cōtinebit
i se emineris quod afflictionis cōtinet in ipsis. parte. 3. fo. 428. B
Ignis poenalis cremationem habet, & non lucem, vt in vtroque
puniantur, qui in vtroque peccauerunt. parte. 3. folio. 27. E.
Ignis inferni qui non licet ad consolationem, aliquando licet ad

Index in Glos. ordi.

& Postil. Nico. de Lyra.

penam. Ibidem. F. Item par. 1. fo. 209. A.
Ignes duos futuros legimus. Vnum aeternum quo aeternaliter punientur reprobi qui sequetur iudicium. Alterum qui praecedet, quo exuretur facies mundi &c. par. 6. fo. 37. G.
Ignis gehennae humano studio non succenditur, sed creatus est a deo ab originemundi. parte. 3. fo. 43. E.
Ignis purgatorij idem est cum igne inferni. Sicut enim in eodem igne aurum rutilat, & palea fumat, sic idem ignis purgat electos, & damnat reprobos. Sed reprobis est ad semper, electis tantum ad tempus. par. 6. fo. 37. H. Item par. 4. fo. 107. F.
Ignis conflagrationis praecedet aduentum Christi ad iudicium purgans caelum aerium & terram. par. 4. fo. 86. G.
Ignis extremi iudicij tantum ascendit super terram, quantum aqua diluuij. par. 4. fo. 349. G.
Ignis accenditur diuinitus dicit Ra. Salo. tempore futuro, quod vocat tempus Messiae comburens alios populos & non ledens Iudaeos. par. 4. fo. 75. D.
Ignis qui de caelo descendit ad altare tabernaculi, erat ut dicit Ra. Sa. continuus absque extinctione, & hoc diuino miraculo. parte 1. folio. 271. H.
Ignem de caelo venire solitum ad sacrificium deuorandum & in dedicatione templi sub Salomone legimus: & quando Elias in monte Carmeli construxit altare. parte. 1. fo. 45. B.
Ignis consumens oblationem Abel fuit signum diuinae acceptationis. Ibidem. D.
Ignis de caelo super altare descendit sub Moyse Dau'd Salomone & Elia. Sub Manue autem angelus de flamma eduxit. parte. 2. folio. 207. Inter l.
Ignis ex confirmatione sacrificij erat a deo solo. par. 1. fo. 230. D.
Ignis sacrificia consumens quo tempore fuit conseruatus & datus. parte. 1. fo. 230. H. & folio. 231. C.
Ignis in sacramentis in catechizando & exorcizanda prius adhibetur, & post venitur ad aquam baptismi, & quare sic. parte. 3. folio. 175. E.
Ignis an & quomodo non aduulsi pueros in fornace existentes. opiniones sunt. Arguitur in cotarium: & rationes soluuntur. parte. 4. folio. 326. F. C.
Ignis oblitus est fugi virtutis. parte. 3. fo. 383. H. Item par. 1. fo. 143. D. Item parte. 4. fo. 300. F. & fo. 302. G.
Ignis sulphureus habet ardorem & saetorem ad significandum vicium Sodomorum. par. 3. fo. 73. G.
Ignis qui descendit & consumpsit oues & pueros sancti Iob, operatione daemones factus fuit. par. 3. fo. 70. G.
Ignis inuoluens visus ab Ezechiele designauit incendium ciuitatis & templi futurum. par. 4. fo. 212. E.
Ignominia in sacra scriptura appellatur fabricatio idoli veteriam fordes. par. 1. fo. 139. G.
Ignominiosus quis dicitur. parte. 6. fo. 5. F.
Ignorantia solet milerias temperare. par. 4. fo. 218. E. Inter l.
Ignorantia & infirmitas sunt circumstantiae ex quibus peccatum. par. 4. fo. 315. B.
Ignorantia peccati quor & quibus modis contingit. par. 5. fo. 215. E.
Ignorantia & caligo peccati per nebulam designatur, & quomodo haec nebula mala auferenda est. par. 3. folio. 304. B.
Ignorare melius est quam a demonibus discere. par. 1. fol. 135. D.
Ignorantia est nescire, scire noluisse est superbia. p. 3. fo. 64. G.
Ignorare videtur Christus quantum ad innocentiam suam cur paratur. par. 1. fo. 77. E. Inter l.
Illecebris viciorum expertis difficultis careremus, quam incognitis. par. 2. fo. 259. B.
Illicitum est aliquid, non ex natura sua, sed tantum quia prohibetur. par. 5. fo. 224. H.
Illicitum aliquid esse dupliciter ostenditur, quod tamen permittitur lege. Vno modo per prophetiam a spiritu sancto loquentem. Alio modo per communem observationem bonorum. par. 1. fo. 359. B.
Illicita qui se meminit commississe, conandum est ei a quibusdam etiam licitis ut sit deat abstinere. parte. 2. fo. 200. F. & fo. 201. A.
Illusiones animae insinuantur sunt, quae aliquando vix orare sinunt &c. par. 3. fo. 139. B.
Illusor quis dicitur. Et tripliciter describitur. par. 3. fo. 322. F. G.
Illuminantur specialiter a deo lumine suae gratiae recte viuentes in praesenti inter peccatores tanquam in tenebris. par. 3. fo. 254. H.
Illuminatio prophetica quae a deo principaliter est, quandoque tangit mentes prophetarum medianibus angelis. par. 1. fo. 284. B.
Illuminatio lucis ad contemplantum speciem superne veritatis venit post bona opera. par. 1. fo. 26. A. Inter l.
Illuminatus iterum diuino munere, qui propria fragilitate vel diaboli procuracione priuatus fuerat lumine gratiae, debet de caelo in poenitentia & sanctitate viuere. par. 2. fo. 292. D.

Im syllaba vbiq; in fine Hebraici sermonis legimus, numeri pluralis est masculini generis &c. par. 4. fo. 335. B.
Imago & umbra differunt, quia umbra est similitudo rei longinquae, imago est propinqua, & expressa rei similitudo. Et sic sacrificia veteris legis habuerunt rationem vniuersi respectu bonorum gloriae: sacrificium autem nouae legis habet rationem imaginis &c. par. 6. fo. 152. C.
Imago aequalitas & similitudo differunt. par. 6. fo. 65. F.
Imago alicuius potest dici dupliciter. Vno modo naturaliter, sicut in humanis filius dicitur imago patris. Alio modo artificialiter sicut imago herculis & in lapide. par. 6. fo. 104. G.
Imago ex alicuius hominis lineamentis exprimitur. par. 1. fo. 335. E.
Imagines quando quare, per quem & quocumque causa inuentae dicuntur. par. 3. fo. 381. C. D. Item par. 1. fo. 166. E. F.
Imagines fieri an, quomodo, quare, & vbi simpliciter prohibentur fuit in lege. par. 1. fo. 166. E. F.
Imagines fiebant antiquitus valentibus personis post mortem, ut imaginibus suis venerentur, & propter illam gloriam habendam multi exposuerunt se morti pro republica. parte. 3. folio. 29. C. & folio. 289. D.
Imagines aliae sunt euasae substatiae, aliae non, ut pictura. par. 1. fo. 335. A.
Imago triplex, scilicet creationis, recreationis, & similitudinis. Et in quo vel penes quid ista similitudo consistat. parte. 3. fo. 222. F.
Imago creationis, ratio recreationis, gratia: similitudinis tota trinitas. parte. 3. fo. 92. A.
Imago dei consistit in anima quantum ad proprietates naturales, memoriam, intelligentiam, & voluntatem. par. 1. fo. 28. D.
Imago & similitudo dei non est corporis forma, sed mentis, ad similitudinem verae imaginis Christi, qui est imago dei inuisibilis. parte 4. fo. 210. C.
Imago dei grandis efficitur, siue magnificatur, in quibus & per quem modum. parte. 4. fo. 210. C.
Imaginem dei in anima ponunt Hebraei per assignationes imaginis multum accidentales, & praecipue in quinq; &c. par. 1. fo. 28. D.
Imaginem diaboli suscepisti, & bonum depositum abnegasti, imagine dei abiectus, si fueris crudelis impius, violentus, & similia. par. 1. fo. 222. H.
Imagines suae impressionem sicut exigit Caesar, sic & deus animam lumine vulus sui signatam. parte. 5. fo. 174. F.
Imagines antiquas crucifixi quae dicuntur factae a Nicodemo, aliqui simplices Christiani reuerentur. parte. 3. fo. 380. D.
Imagines idolorum & etiam alias quomodo Iudaei designati sunt habere in templo &c. par. 4. fo. 9. F. G.
Imago regis aliter est in numo, aliter in filio &c. par. 6. folio. 104. F. & folio. 113. D.
Imago regis & nomen solet in denario contineri. par. 1. fo. 183. A.
Imagines Caesaris per Pilatum & Gaum in Ierusalem portatae, precibus Iudaeorum sunt alibi reportatae ad praecauendum dissolutionem populi. parte. 4. fo. 9. F.
Imago Caesaris in templo desolato, vel statua Adriani equestris (quae in ipso sanctiori loco longo tempore stetit) dicitur abominatio desolationis. par. 5. fo. 74. A. B. & fo. 113. E. F.
Imbellis duplici modo dicitur. Quidam, qui nunquam possunt fieri bellatores, ut senes, scemini &c. Quidam imbelles ut pueri, qui sperant fieri bellatores, sed occurrerunt, in virum perfectum &c. parte. 1. folio. 329. G.
Imber ferotinus in Iudaea vsq; hodie iam maturis messibus ventis confuevit &c. par. 3. fo. 324. F.
Imbuendi omnes qui sunt aliorum disciplinis, molestum habent rudimentorum laborem, cum disciplinae ignorant utilitatem. parte. 1. folio. 315. G.
Imitatione videntur plerique (qui spore & proprio intellectu nihil agunt) positi inter fratres, ea agere, quae illi agunt qui proprio intellectu mouentur. parte. 1. fo. 314. A.
Imitatores Christi cum Christo morantur extra castra, quia delictis tabernaculi non seruiunt. parte. 1. fo. 380. F. Inter l.
Immensitas diuinae sapientiae & potentiae ostenditur. Primum in partibus mundi principalibus. Secundum in animalibus diffusis. parte. 3. fo. 71. 72. 73. 74. 75. 76. per totum.
Immolare sacrificium & offerre extra tabernaculum vel templum fuit prohibitum ad vitandum idololatiam. par. 1. fo. 240. B. G.
Immolare solebant gentes in lucis, & in delubris stauas adorare. parte. 1. fo. 349. E. Vide in Gentilitatis error.
Immolatio si excelsis, an fuerit licita, vel illicita. par. 1. fo. 349. E. G.
Immolatio agni ac aliorum sacrificiorum duo se continent. par. 1. fo. 145. D.
Immolatio agni & haedi, virum vna fuerit, vel duae fuerit. parte. 1. folio. 146. D.
Immolatio agni qua dicitur, & cuius figura erat, vel dispositio, Ibidem. G.
Immolatio agni paschalis & alia sacrificia duabus considerationibus sunt attendenda. Vna est de praesenti, siue literalis, scilicet status populi exiit de Aegypto. Secunda est, figuratio &c. par. 1. fo. 145. H.
Immolatio paschalis duplex fuit, ut dixerunt aliqui: vna agni, alia haedi. Et vnde haec opinio processit. Sed hoc improbat, parte. 1. folio. 146. D.
Immolatio paschalis de agno debebat fieri, non autem de haedo. Ibidem. folio. 150. B.
Immolatio agni & eius quid nobis figurabat. parte. 1. folio. 150. G.
Immolatio sub poena mortis quae fuerit. parte. 1. folio. 171. B.
Immortalitas carnis alia est quam in Adam accepimus, alia qua in resurrectione per Christum speramus. parte. 1. folio. 18. B. & folio. 35. F. G. & folio. 36. D. & folio. 38. A. B.
Immortalitas in Adam non erat per qualitates corporis intrinsecas, sed erat magis per remotionem eorum quae poterant eum corrumpere & per quem fiebat illa remotio. parte. 1. fo. 36. D.
Immundicia duplex est, scilicet spiritualis & corporalis. parte. 1. folio. 233. B. C. D.
Immundicia corporalis potest esse in brutis, & hoc dupliciter. parte. 1. folio. 233. D. & folio. 346. D.
Immundicia quae est ab intrinseco, est quadruplex. parte. 1. fo. 235. D.
Immundicia carnalis subiecti plerique, reatum agnoscunt: ad se redeunt, & cum se corripuerint, de bono castitatis eleuantur, & quos immundicia operis tenebat in corpore, immundicia elationis tenet in mente: Et designatur per lepram volatilem. parte. 1. folio. 238. E.
Immundicia apud Hebraeos eibus edendis duplex assignatur, scilicet intrinseca & extrinseca. parte. 1. folio. 226. C.
Immundiciae spirituales tres species assignantur, siue declarantur. parte. 1. folio. 226. A.
Immundicia pro qua mors infligebatur erat duplex. parte. 1. fo. 226. C.
Immundicia mulieris menstruae derivat ad animata & inanimata, & hac de causa puniebatur, sed qua poena, exprimitur. parte. 1. folio. 241. C.
Immundicia triplex in lege tangitur de castris tollenda, scilicet prostrata, semina suorum, & super mortuos pollutorum. parte. 1. fo. 273. C.
Immundicia quomodo dicitur esse in auiibus & in animalibus, & quid significet. parte. 1. folio. 346. D.
Immundicia corporalis potest esse in animalibus directe, ut quia immundo cibo vtunt, vel quia in loco immundo habitant. Ibidem.
Immundicia non fuerit, nisi quaedam irregularitates, quibus homo reddebatur ineptus ad intrandum atrium, vbi erat locus sacrificij, donec esset purgatus. parte. 1. folio. 234. G.
Immundicia quae in lege contrahabatur ex contu adu, an peccatum vel propter peccatum fuit. parte. 1. folio. 357. F. G.
Immundicia dupliciter contrahitur, vel ex immundicia rei tangit, vel ex indignitate tangit. parte. 1. folio. 296. D. H.
Immunda non sunt animalia, sed quae significat expriment mores, hominum, & adus & voluntates. parte. 1. folio. 346. A. D.
Immundos significant porci &c. Et nisi quis porci more vixerit, in eum diabolus potestatem non accipit. parte. 5. folio. 98. E. F.
Immunde vitae primordia, innocentiae simplicitate conuertere, est primogenitum asini oue mutare. parte. 1. folio. 151. A.
Immundus est in anima qui a diabolica illusionem per idolorum culturam, peccatorum enormitatem pollutur. parte. 1. fo. 279. E.
Immundus est originaliter qui semen naturale & sanum effuderit. parte. 1. folio. 241. A.
Immundus aliquis, si scienter de carnibus hostijs pacificorum comederet, qua poena veniebat plebs mortis, scilicet poena vel alia. parte. 1. folio. 227. B. C. D. & folio. 246. G.
Impatentia in aduersitate est signum probationis, parte. 5. folio. 29. A.
Impatentia penes semper amica est praesenti. parte. 3. folio. 38. A.
Impatentia humana quam habemus in disceptationibus elegant de se scribitur. parte. 4. folio. 362. A.
Impatentia impellente, totus spiritus foras prorumpit, quae nulla intus disciplina sapientiae concludit. parte. 3. folio. 336. E.
Impatentiae vicium si labaris pro duritia fratris contradicentis tuae virtutis damnum patieris &c. & cum illi spem poenitentiae salutis (quam forsitan habuerat) durius increpando rapueris, rationem pro fratre quem scandalizasti iudici reddes. parte. 3. folio. 327. F.
Impatentiae leues motus statim sunt excutiendi per virtutem patientiae. parte. 5. folio. 148. H.
Impatentis hominis modus est non expectare finem verbi quod

sibi dicitur. parte. 3. folio. 14. D.
Impatientes sunt, aliqui ex sola ignorantia boni patientiae, aliqui non ex ignorantia boni patientiae, sed ex animi debilitate, aliqui ex diuturnitate aduersitatis. parte. 4. folio. 14. G.
Impatientis reprehensibilis est, sed multo peior & odiosior versus, & quare. parte. 3. folio. 322. F.
Impedimentum triplex vitae actus, scilicet passionis impulsus, virtutis humanae defectus, & corporis aggrauantis pondus. parte. 3. folio. 263. D.
Impedimentum duplex amoris sponsi & spose. parte. 3. fo. 359. C. D.
Impedimenta exercendae virtutis sunt tria, scilicet loquacitas, acedia, & immoderata cupiditas terrenorum. parte. 3. folio. 400. F. G.
Impedimenta tria, contra observationem dei mandatorum, parte. 3. folio. 350. H. & folio. 351. A. B.
Impedimentum triplex fuit Iudaeis aedificantibus murum Hierusalem: & vbi ista tanguntur. parte. 2. folio. 28. F.
Impedimenta diuinae dilectionis continguntia respectu aduersarij sunt tria. parte. 1. folio. 340. C.
Impediuntur homines multis vicij, ne verum sit quod loquuntur. Irati enim loquuntur, aut metu, aut cupiditate, aut iactantiae gratia. parte. 1. folio. 305. F.
Imperatore creato antiquitus statim querebatur ab eo: Quo mare velle sepulchrum habere. parte. 3. folio. 64. D.
Imperatores & reges habent duos agelos custodes. parte. 6. fo. 255. D.
Imperatori summo didrachmam reddere debet quilibet. Et quae sit illa, & quando reddatur. parte. 5. folio. 55. D.
Imperator Romanus vel eius imperium super gentes habens dominium, significatur per patrem uxoris Saronis. parte. 2. fo. 50. D.
Imperatore Romanum Ra. S. vocat nequam & pessimum. parte. 4. folio. 420. D.
Imperatores Romanj abstulerunt a Iudaeis regiam dignitatem, ne haberent rebellandi occasionem. parte. 5. folio. 238. H.
Imperatores aliqui fuerunt Iudaeis mansueri, & aliqui feroces. parte. 4. folio. 412. C.
Imperialis potestas a deo data significat per annulum. parte. 2. fo. 308. H.
Imperia diuina per inertiam suam qui contemnit, hic contra dominum animo feruet, & ipsum dominum quasi importabilia onera imposuerit, mente reprehendit in sana. parte. 3. fo. 327. B.
Imperitia est velle docere meliorem. parte. 3. folio. 18. B.
Imperitiae vicium est, rectum non recte sapere. parte. 3. fo. 70. A.
Impetigo sine dolore corpus occupat, & membrorum decorem soedat. parte. 1. folio. 252. F.
Impietas & iniquitas quomodo differunt, similiter impius & iniquus. parte. 6. folio. 5. B. D.
Impietas duplex, scilicet leuis & grauis, & quod puniatur sit. par. 1. fo. 361. A.
Ex impietate & auaricia surgunt omnia mala. parte. 4. fo. 10. F. G.
Impius & iniquus differunt. parte. 3. fo. 51. E. & fo. 158. C. & fo. 329. E.
Impius in deum, peccator in se, pestilens in proximum. parte. 3. fo. 87. A.
Impij siue iniqui duo sunt. Vnus qui nihil audit a speculatore, & in sua impietate moritur. Alter cui speculator annunciat, & ille contemnens vicio suo moritur. parte. 4. folio. 216. B.
Impios sicut duos legimus, sic duo iusti sunt. Ibidem.
Impiorum lucerna, quae sunt, & quod extinguantur. parte. 3. fol. 44. B.
Impius nescit mala quae fecit nisi cum puniri coeperit. Ibidem. E.
Impius in iniquitate durat, ut nec in ipsis metuat ferri quae amat dummodo quae per uerba cogitat explet. Ibidem. E.
Impij quanto accusarij eorum rarij & difficilij, tanto peccandi libertas videtur esse maior. parte. 3. folio. 350. E.
Impij temporalia bona quae habent dicuntur non esse in manu sua. Alter de bonis spiritualibus virtuosorum. parte. 3. fol. 44. C.
Impijs inundatio superuenit, cum dolorum fluctus ex aliqua aduersitate patiuntur. parte. 3. folio. 44. B.
Implicamenta multa mundi quos occupant, habitatione celestis patrij non requirunt, sed fides quam tenent specie tenus increpant ipsos ne ocio torpescant, ne exemplo suo, a labore suo & loquacitate alios retrahant. parte. 1. folio. 320. F. & folio. 333. E.
Imponere equocoem i significatione & constructione. parte. 1. fo. 86. C.
Impossibile dicitur dupliciter. Primo modo simpliciter & absolute. Secundo modo, quia non est bene possibile. p. 6. f. 82. G. It. p. 4. f. 131. B. It. p. 3. f. 379. B.
Impossibile est quemlibet sanctum non cadere in minimis peccatis. parte. 6. folio. 229. A.
Imprecationes prophetarum non dicuntur voto optantum, sed spiritu prauidentium. parte. 5. folio. 13. A. & fol. 142. A.
Imprecationes benedictionum sunt secundum ea quae solent homines desiderare in praesenti vita. parte. 1. folio. 364. C.
Imprecationes maledictionum sunt secundum ea quae homines abhorrent in praesenti vita. Ibidem. G.
Impressio quaedam fit in membris corporis ex mali opis frequentatione, &

Immolatio

ex bona operatione: & datur simile de arte carpentandi. parte. 6. folio. 15. C.

Impressio naturæ quæ generantur in nubibus, vt tonitruum, & altorum, licet philosophi dixerunt aliqua de eis, hoc tamē fuit in generali tantum, & valde imperfecte, parte. 3. folio. 68. G.

Impressio diuinæ cognitionis in mente prophetarum quādo fit. parte. 1. folio. 351. F.

Improbis datur potestas nocendi, & quare. parte. 6. folio. 28. A.

Impropere, in Coniugiari.

Imprudencia dicitur quasi improvidencia. parte. 3. folio. 23. A.

Impudentia consuetudo est, vt deprehēsi primum per aliqua falsa excusent, & inde cōuicti alia querunt, tēpori vel necessitati vicia imputantes, ne quādo veritati cedant. parte. 3. folio. 296. B.

Impudentia resistere, interdum gratiæ est, & cū locus fuerit fronte contere. & c. parte. 4. folio. 215. B.

Impugnatio veritatis agniti cum sit species peccati in spiritu sanctum grauius est peccatum, q̄ luxurie viciū contra naturā quo erant infecti Sodomitæ. parte. 5. folio. 40. B.

In principio creauit deus celum & terrā, pleriq; æstimant in Hebræo haberi, In filio fecit deus cæ, & ter, & sic in ipsa fronte Genesios, & in principio Iohannis, cæli & terræ conditor approbatur. parte. 1. folio. 21. F. G.

In principio creauit deus cæ, & ter. In his verbis præmittitur tum mariæ & cōpendiose totū opus diuinū, vt si quis dicat. Talis ar nifex ædificauit hanc domū & c. parte. 1. folio. 29. D.

In principio creauit deus cæ, & ter. tripliciter exponitur ad excludendum tres errores. parte. 1. folio. 29. E. F.

In prin. cre. deus cæ, & ter. Principiū cum relatiuē dicatur ad principatum, sic in hoc loco potest referri, vel ad creauit, vel deus, vel ad cæli & terrā, vel quarto ad hoc qd̄ dicitur: In prin. ad totū pcellū primæ creatiōis seu pductiōis rerū & c. qui in primo capitulo cōtinetur. parte. 1. folio. 29. F.

Inanimata res quomodo dicitur sancta. parte. 3. folio. 208. G. Item parte. 1. folio. 34. H. & folio. 151. H. & folio. 246. E.

Inanis est ois actus & sermo, in quo non est intrinsecus aliquid pro deo vel dei mandato. parte. 1. folio. 318.

Inane & occultum est penitentiū in hac vita hominis quod dicitur vel agitur. parte. 1. folio. 318. F.

Inanitas & vanitas multa in hoc mūdo, quam dei miles superat & vincit. Ibidem.

Incantatores spei corporib' humanis tumores vel seruoers, vel alia hmoi, voce sola soluere vel reprimere dicuntur, interdum etiā aq̄ stuporem quēdā sensus infligere. parte. 2. folio. 22. A.

Incanatio Christi facta est, non ex hūano merito, nec ex necessitate, sed gratuita dei dilectione ad nos. parte. 5. folio. 195. G.

Incanatio filij dei quare nō ilico post hominis casum facta fuit. parte. 6. folio. 83. B.

Incanatiōis mysterium an angeli cognouerunt ante humanationem Iesu Christi, an nō. parte. 4. folio. 101. A. C.

Incanatiōis mysterium, in vno naturæ diuinæ & hūanæ in supposito verbi supra modum transcendit facultatem intellectus. parte. 4. folio. 110. B. & folio. 435. F.

Incanatiōis mysterium, difficultus est intelligendum seu veraciter constituendum, q̄ ceteræ conditiones de Christo, vt de tpe sui aduentus & de signis euidem & c. parte. 5. folio. 67. E.

Incanatiōis benedictiōe vna causarum fuit, ad supplendum pfectionem legis per ipsum Christū incarnatum. parte. 3. folio. 143. B.

Incanatiōis de mysterio hoc quod intelligere & penetrare nō possumus, potest autē sancti spiritus humiliter referemus, vt nō sita perib' quis audeat vel contēnere vel denūciare quod nō intelligit, sed igni tradat. spiritus sancto. parte. 1. folio. 147. A.

Incanatio verbi diuini fuit per descensum filij in vterū virginis, nō intelligēdo per motū localem, sed per nouum effectū in virgine, qui quidem effectus est cōiunctio diuinæ naturæ & hūanæ in vna psona. Hæc autē cōiunctio pōt cōsiderari dupliciter, si effectiue & terminatiue & c. & de hoc exemplū. parte. 6. folio. 283. B.

Incanatiōis mysterium & quædā alia non fuerunt propalada antiquo populo, & quare. parte. 4. folio. 112. G. H.

Incanatiōis dñicæ secreta nō sūt tradēda prauis ac pollutis mētibus, sed his q̄ ad fidē veniētēs cor mūdauerūt. parte. 1. folio. 296. F.

Incanatiō diuinæ personæ probatur ex scripturis receptis à Iudæis. parte. 6. folio. 274. G.

Incanatiōis possibilitas filij dei ex quibusdam positis per Iudæos ostenditur. parte. 2. folio. 5. G.

Incanatiōis mysterium potest credi dupliciter, explicite scilicet & implicite. parte. 6. folio. 155. C. & quomodo priores & nos tenentur hoc credere. Ibidem.

Per incarnationem Christi, sapientia in corpore humano posita, fecundat populos dulcedine dilectionis & beatorū operum. parte. 2. folio. 163. A.

Incanatiōis Christi oratio præcessit vt corporis nostri euigilatum subsequatur. parte. 3. folio. 62. G.

Incanatiōis præbere locum non solum David, sed etiam omnes prophete in ecclesia Christi dictis & factis, vt cit' aduentus suscipere, cum fuisset ante prophetatus. parte. 2. folio. 203. B.

Incanatiōis suæ & passiōis exemplum Christus antea à Iudæis occultum manifestat, & veritatem humanæ carnis inter flagella triumphantis ostendit. parte. 2. folio. 203. F. & folio. 208. B.

Incanatus filius qui dextra dicitur, ad agendum hominem misissus est. parte. 3. folio. 34. A.

Incanatiōem suam dum pro nobis patri Christum demonstrat, semper pro nobis hostiam fert. parte. 3. folio. 6. B.

Incanatiōis sacramenta per omnes mundi plagas dilatantur, & euangelium prædicatur. parte. 1. folio. 176. E. Inter.

Incanatiōis mysterium per scalam Iacob declaratur. parte. 1. folio. 89. H. & folio. 90. B.

Incanatiōis mysteria qui humana sapientia discutit, tamen carnem agni aqua coquit & c. parte. 1. folio. 146. F.

Incanatiō Christi, in qua omnes thesauri sapientiæ & sciētiae absconditi, figurantur in arca tabernaculi. parte. 1. folio. 176. B. F.

Incanatiōis dominicæ humilitas per granum sinapis intelligitur. parte. 5. folio. 45. F. & per corrigiam calciamentorum. folio. 90. F.

Incanatus dominus vctis dicitur. parte. 3. folio. 71. A.

Incanatiōis dominicæ mysteria, historia Ruth accommodantur sime adaptantur. parte. 2. folio. 56. E.

Incanatiōis diuinæ præfiguratio, fuit istud mirabile signum retrogradatiōis solis tempore Ezechie & c. parte. 2. folio. 180. H.

Incanatiō generale futurum erit supernaturale. parte. 1. folio. 53. F.

Incanatiō victorum siue sumatorum, an & quando deus puniat. parte. 4. folio. 236. B.

Incanatiō carnis in aliquibus extinguunt Christum per Samuelem figuratus. parte. 2. folio. 79. H.

Inchoantium beneficia vel operationes pestiferis persuasiōibus, quasi quibusdam maliciæ suæ dēribus dissipare, est herbas vel arborum cortices mandere. parte. 3. folio. 56. E.

Incapere viam iusticiæ multi proponunt audientes verba exhortatiōis, sed sicut ostium in cardine vertuntur. parte. 3. folio. 334. B.

Incapere cum aliqd̄ magnæ virtutis volumus, datur nobis exemplum ieiunandi & orandi. parte. 2. folio. 351. B.

Incapientes aliqua ad sola diuina sacrificia ista proficiūt, vt ad honorem intūi iudicis in ara cordis imolentur. parte. 2. folio. 348. A.

Incapientes vel noui, non debent operi doctrinæ vel prædicationis applicari, nam ad opus doctrinæ seu prædicationis requiritur maturitas & firmitas. parte. 1. folio. 348. B. Vide in Tricenarius.

Incircuncis labijs notat defectum eloquentiæ. parte. 1. folio. 136. C.

Incircuncisi non tenebantur ad legem Moysi, & si erant cultores vnus veri dei, quod olim erat commune in orbem, sicut Iob & plures alij moriebantur in statu saluandorū. parte. 4. folio. 151. C.

Inclinationes rerum sunt pondera earum, vnde Augu. Amor meus pondus meum. parte. 3. folio. 54. B.

Includere dei, est clausis non aperire, & cor reprobi per gratiam non emollire. parte. 3. folio. 30. E.

Incommixtio tribuum fuit sub præcepto, ne commiseretur sortēs hereditariæ. parte. 2. folio. 45. A.

Incomprehensibilia esse qui intelligit, vt cuncte videt & non inueniens inuenit. parte. 3. folio. 28. B.

Inconstans & vagabundus designatur per inquilinum, & nō est aptus ad recipiendum eucharistiæ sacramentū. parte. 1. folio. 253. H.

Incontinens præsentē passionē iudicat esse fornicandum, sed extra passionem iudicat contrarium. parte. 5. folio. 196. C.

Incontinentia malū est: sed non ideo connubiū quo incontinentes copulantur, nec propter illud malū, culpabile est hoc bonū, sed propter hoc bonū est veniale illud malū. parte. 1. folio. 38. B.

Incorruptibilia, & corruptibilia quō reddidit vel nūero vsi pcedit. Et eli dicitur error aliquorum philosophorū dicitū, q̄ post transitum magni anni (qui completur in triginta sex milibus annorum) effectus interiores reuertētur ijdem numero. parte. 3. folio. 21. D. F. G. & folio. 33. G.

Incredibilia multo, hominibus accidisse quā Nabuchodonosor, & Græcæ & Romanæ tradunt historiae & c. quin mirum si ad ostendendam dei potentiam ipse Nabuchodonosor hæc pertulerit. parte. 4. folio. 303. E.

Increduli seducunt & seducuntur per quosdam obseruantias velas, vt Demetrius. parte. 6. folio. 197. F.

Incredulitas

Incredulitas de qua Christus discipulos increpauit, an fuerit illorum vel aliorum. parte. 5. folio. 120. H.

Incredulitas quare arguitur Zacharias, & non alij similiter dubitatiue loquentes. parte. 1. folio. 282. E.

Incredulitas inuēte frequenter ex verbis suis ostenduntur deficere. parte. 3. folio. 14. H.

Incredulitas qui recusat vitam carnalium quantum sufficit, dei pro se esse negat. parte. 1. folio. 199. E.

Incredulitas hominum peccantium designatur per securim. Sed cū aliquis incaute peccantem arguit, ferrum securis de manubrio fugit. parte. 2. folio. 167. D.

Incredulitas diuina est tribulatio à deo inmissa. parte. 4. folio. 91. E.

Incredulitas non fiat tempore luctus, cauendum est quia est recte quodam debent increpari, nō tamen in afflictione, ne qui lenire debet, dolorem augeat. parte. 3. folio. 36. B.

Incredulitas aperte impetu obulare, ex mucrone est percute. Aueria autem hasta ferire est furentem intrāquillē ex quibusdā tangere, & quasi parcendo superare. parte. 2. folio. 99. B.

Incubus & Succubus: vide in Dæmoniorum filij.

Incus ad hoc statuitur, vt crebris ictibus feriat. parte. 3. folio. 80. E.

Incuide alia vasa formantur, sed ipsa tot ictibus in aliud vas non transferunt, & illius moralitas. Ibidem.

Indefinita iuris equi pollet vniuersali. parte. 1. folio. 359. B.

Index & pollex blando osculo coniunguntur. parte. 1. folio. 266. C.

Indignus & medicus non erit inter vos, dicitur est Iudæis de mens dicant publice, quod non debebat Iudæi permittere. Animaduertant hoc Christiani in lege amoris existentes & c. parte. 1. folio. 47. D. H.

Indignitas terrenorum sæpe contingit viris perfectis, cum semp alit virtutum copia. parte. 1. folio. 363. B.

Indignans deus nobis vel vniuerso populo, & si iam vltio procedit, redeunte lege dei in cor nostrum, quæ monent nos conuersi ad penitentiam, & satisficere pro delictis, continuo ira cessabit. parte. 1. folio. 291. F.

Indignitas dei quæ diu sustentat peccantes aliquando non tota quidem prorupit in peccatū, sed sicut in modū ignis ad distoluendum duritiam cordium. parte. 4. folio. 386. A.

Indignus dominus saluat, non pro merito delictorum retributionem impendens, sed propter meritoridæ bonum veniam suā perfundens. parte. 2. folio. 339. B.

Indignus si promouetur ad maiorem statum, apparet eius stulticiæ effectus, qui prius erat incognitus. Exemplum de simia & c. parte. 3. folio. 294. F.

Indigni promouebuntur frequenter eas plus ambiunt quā illi qui sunt digni. parte. 2. folio. 43. D. & folio. 44. D.

Indiuidua quare fuerunt obseruata in arca Noe. parte. 1. folio. 53. G. H.

Indiuisibilitas matrimonij non solum est de iure diuino, sed etiam naturali. parte. 5. folio. 98. F. Vide etiam in Matrimonij indiuisibilitas.

Indotus homo mutis animalibus si comparatur, eloquēs videt: si vero eruditus & eloquentibus, stult' & mut'. parte. 1. folio. 132. E.

Indoles insignis boni ingenij, in verbis verum amare, non verba. parte. 1. folio. 280. B.

Inducentia ad mandatorum obseruantiam, & retrahentia à malo, portæ Hierusalē dici possunt. parte. 2. folio. 256. H. & folio. 258. D.

Inducentia ad bonum tria sunt, scilicet decor operis, dulcor fœderis, valetudinis. parte. 2. folio. 256. H. & folio. 258. D.

Induis iusticia dicitur sicut vestimento, qui se vndique bono opere ptegit, & nullā actionis sui partē nudā relinquit. parte. 3. folio. 55. E.

Indumentum superbum nocet virg' & fame. parte. 6. folio. 119. A.

Induimus Christū dupliciter, quomodo & quales. parte. 6. folio. 84. A.

Indulgentiæ fuitur pro permissione, quæ permissio fit dupliciter. parte. 6. folio. 42. F.

Indulgere nolens ei qui vxorem suam polluit & c. cum forte desponsatam Christi virginem polluerit, vel animam suam: iniurias suas grauiiores quā domini mensurat. parte. 4. folio. 38. F.

Infantium genitorum quæ prima vox fit in vtroque sexu. parte. 3. folio. 77. G.

Infans octo annorum incipit habere rationis vsu: extūc restrigendus est à turpibus & inhonestis, per quam restrictionem intelligitur circūcisio spiritalis. parte. 1. folio. 68. H.

Infantes cum parentibus in Sodomis cremati sunt, vt possent aduersi impij illi unctus Sodomitarum, ne de origine eorum aliquid remaneret vestigium. parte. 1. folio. 73. E.

Infans vocatur & paruulus secundum Hebrææ linguæ idioma, omnis filius ad cōparationem parentum. Romæ quoq; vsque hodie omnes filij infantes vocantur. parte. 1. folio. 76. B.

Infelicitissimi sunt qui vsque ad senectutem gula & ebrietate & di-

uersis voluptatibus occupati non intelligunt in se opera domini. parte. 4. folio. 14. E.

Infelicitatem vt quidam mutant, videmus sæpe quosdam à proposito suo transire ad aliud. parte. 4. folio. 46. A.

Inferiores homines superioribus debent obedientiam & reuerentiam & c. parte. 6. folio. 162. B.

Inferi secundum locum terrenum dicti sunt, in inferioribus terræ partibus. Sub vario enim intellectu nomen inferorum ponitur, & maxime in mortuis hoc solet accipi. parte. 1. folio. 291. A.

Inferorum vocabulo nominari partes inferiores terræ, comparatione huius superioris terræ (in cuius facie viuunt) manifestū est. Sicut in comparatione superioris cæli (vbi sanctorum demoratio est angelorum) peccantes angelos in huius aeris detrusos caligine, scriptura dicit tanquam carceribus inferi puniendos referuari. parte. 1. folio. 291. A.

Inferus accipitur dupliciter in scriptura. Vno modo pro fossa vbi ponuntur mortuorum corpora. Alio modo pro loco vbi descendunt animæ damnandorum & purgandorum, & generaliter illorum qui non admittuntur ad gloriā. parte. 4. folio. 14. G.

Inferus accipitur pro fossa vel sepulchro. parte. 3. folio. 38. G.

Inferni locus à principio distinctionis rerum est ab alijs distinctus. parte. 6. folio. 225. C. D. & parte. 4. folio. 58. C.

Inferus quomodo dicitur habere tenebras, cum ibi sit ignis qui de natura sua est lucidus. parte. 5. folio. 30. H.

Inferus est locus vbi recluduntur animæ, vt ad refrigerium, vel ad poenam. parte. 4. folio. 349. E.

Inferus est acris iste quantum ad celsitudinē cæli quantum ad eiusdem aeris altitudinem, terra inferus intelligi & profundum potest. parte. 3. folio. 38. F. H.

Inferus domus erat omnium ante aduentum Christi. parte. 3. folio. 57. F.

Inferni lumbum ingrediebantur patres ante Christi aduentum, vt dixit Iacob patriarcha & Iob & c. parte. 6. folio. 28. H.

Inferni Christum in morte momordit, electos educēdo & reprobos relinquēdo. parte. 4. folio. 349. E. Inter.

Inferna duo ostenduntur esse, & quæ sint, & quomodo accipiendā. parte. 3. folio. 214. A. B.

Inferni occulta sicut nullo à nobis cogitationis sensu penetrantur, ita aquarum abyssus nulla nostra visione comprehenditur. parte. 3. folio. 71. E.

De inferno magna questio est, & quid inde scriptura sentiat: vbi cuncte hoc memoratum fuerit obseruandū est. parte. 1. folio. 109. E.

Infernus non habet ordinem, non quod deus non ordinet tormenta secundū merita singulorū, quia & si vna gehēna, nō omnes vno modo sentiēt, sicut nec modo homines calorem solis: vel ordo non erit, quia in supplicijs propria qualitas rerum nō seruat. parte. 3. folio. 27. E.

Inferni tormenta non replentur terminum accipiendo, & quare. parte. 3. folio. 335. A.

Inferni poenæ sextuplices sunt. parte. 2. folio. 116. H.

Infernus terra dicitur, quia ibi captiui tenentur. parte. 3. folio. 27. E.

Inferus est quicquid leparat amorē fraternitatis. parte. 4. folio. 349. E.

Inferus primus cecitas peccantis animæ & veræ lucis scientia carentis. parte. 3. folio. 324. A.

In infernum vtrum mali tantum, an etiam boni descendant: Si tantum mali, quomodo Iacob dicit se lugentem descendere vellet. parte. 1. folio. 103. A.

Infidelium multitudo dicitur arenæ. parte. 1. folio. 375. B.

Infidelitas ois irreuerentiā cōtinet, sed nō contra. parte. 1. folio. 317. H.

Infidelitas serui ad dominum videtur esse maxima irreuerentiā ad ipsum. Ibidem.

Infirmities nostras intantum Christus accepit, in quantum valeret ad opus nostræ salutis. Et enumerat quædā infirmitates & defectus, qui contingunt circa hominem: & inter hos, quos, & quos non accipere congruum erat. parte. 5. folio. 31. B.

Infirmities graues immittuntur hominibus quādo que à diabo lo, & nota quas. parte. 4. folio. 388. A.

Infirmitas grauis corporalis q̄dōq; prouenit propter ingratiūdinē erga deum. Exemplum de Ezechia rege. parte. 4. folio. 68. A. B. C.

Infirmis exemplum præbetur, vt cum molestia corporis vel iniuriæ tentantur humana, liceat aliquid lazare de proposito rigore. parte. 6. folio. 186. F.

Infirmus cum qualitate rerū mutatur, dū videt prospera, laudat: dum mutatur, nihil esse iudicat, sed firmus cū ipsa gloria poenā considerat sequentem, & mox damnat. parte. 3. folio. 16. F.

Infirmorū teneritudo est, quia dum peruersos prospiciunt flores, iustos cruciari, bona se inchoasse poenitent. parte. 3. folio. 38. B.

Infirmus nimis ad iniuriam trahitur, & æterna quæ sperabat,

Index in Glos. ordi.

relinquit & comparatur arbori quae vento impellitur, vt ca- dat. par. 3. fo. 40. F. Infirmi in ecclesia qui transitorijs successiombus laetantur, super ventum videntur leuari: sed persequutionis tempore dum prosperitatis aura pertransit, eorum protinus eleuatio corrui. par. 3. fo. 10. 57. F. Inflammationem cordis tria comitantur, scilicet splendor veritatis in intellectu perficiens, amor charitatis bonis consentiens, & dulcor suauitatis reficiens. par. 1. fo. 268. D. Inflatio in reprobis hominibus surgit a peccatore, dum elatio se erigit ex seculi potestate, & comparatur ad sternutationem, & quare. par. 3. fo. 80. B. Influxus vel efficientia manifesta corporum caelestium in inferiora praecipue viuencia, an arguat perfectionem vel dignitatem essentialiorem eorum. par. 1. fo. 336. B. D. E. G. Infractuosi dum fumus, nec fructum iustitiae pudicitiae vel pietatis afferimus, arida fumus. Si autem nos excolentes ad virtutem frugem suscitamus, terra arida efficitur. par. 1. fo. 321. A. Ingeniosus vir qui ad dei contemplationem subleuatur, per aquilam significatur, & quare. par. 3. fo. 76. D. H. Ingeniosus negligendo sapientia vera se priuat, & simplex studio sus laborando degustat. par. 5. fo. 146. F. Ingenium desidiose accipit saepe, vt de negligentia iustius puniatur qui seire contempnit quod sine labore allequi potuit, & aliquid quando studiosus tarditate intelligentiae premitur, vt eo maiora praemia inueniat quo studiosius. Ibidem. G. Ingenium aptum sacris disciplinis aliquando habet homo bene creatus a deo, sed tradit luxuriae & inertiae, & habens masculum, offert debile. I. orationem aliqua animi perturbatione corruptam hic sentiet in se esse completum quod scriptum est. Potentes potenter tormenta patientur. par. 4. fo. 424. E. Ingenium quandoque qui non habet, habet autem sitim, & amando sudens assequitur, quod nescit ingeniosus. par. 3. fo. 16. F. Ingenij boni dicitur in speculabilibus, qui cito capit verbum magistri. In operabilibus vero ille metaphoricè dicitur ingenij boni, qui alterius exemplo cito mouetur ad opus bonum, etiam in melius procedendo. par. 6. fo. 71. C. Ingenium cuius ad cognitionem veritatis emicat, sed operatio carnalis obsecrat, sippus dicitur moraliter. par. 1. fo. 251. E. Ingenij vigilantiam cum a secularibus ad defensionem veritatis trahimus, & eorum eloquium in vsum rectitudinis aurum & argenti tollimus ab Aegyptijs, vt nos diuites, illi pauperes efficiantur. par. 1. fo. 356. A. Ingenij boni indoles insignis, in rebus verum amare, non verba. par. 1. fo. 280. B. Ingenium intelligentia memoria iudicium ratio & omnes qui in tra me sunt motus, commendati mihi videntur, vt in his vtar his quae lex praecipit diuina. par. 1. fo. 223. A. Ingenium solers & perspicax, si ad malas artes verratur, & rebus dei abutatur, in his quae non vult: hoc est abiurare depositum, & beneficia vertere in perditionem. Ibidem. Ingenijs subtilioribus floruisse veteres quae modernis dixerunt quidam, sicut vetus vinum melius est nouo. par. 1. fo. 20. B. Ingenijs floruisse & diligentia valuisse confirmantur iudicio omnium eruditissimorum auctores, & quanto iuniores sunt, tanto perspicaciores. Ibidem. Ingrati non respondent beneficiis suis sed debita beneficia, sed sedm obtusi cordis sui praua consilia. par. 4. fo. 451. E. Ingratitudinis poena multiplex, scilicet priuatio gratiae spiritualis, subtrahitio subsidij temporalis, infliccio supplicij gehēnalis &c. par. 3. fo. 206. F. G. Ingratitudo malorum Christianorum, qui postquam ingressi sunt militiam ecclesiam per baptismum, deum offendunt multipliciter male viuendo, per quos figurantur. par. 3. fo. 200. H. Ingratitudo clericorum de receptione diuinorum beneficiorum significatur per ingratitude popululi israel de beneficijs a deo receptis. par. 1. fo. 369. D. Ingressus ecclesiae quomodo intelligitur in veteri lege, & qui ab illo excluderentur, quare & quomodo. par. 1. fo. 157. B. F. G. Ingressus in terram viuenticum, quae significatur per terram promissionis, est duplex. Vnus in re, sicut ingressi sunt beati. Alius in spe, & sic ingressi sunt fideles gratiam dei recipientes. par. 1. fo. 334. H. Ingressus Christi in caelum figuratur per ingressum summi pontificis in sanctum sanctorum. par. 1. fo. 241. G. H. Ingressus sapientiae dicitur omnes eius reuelationes, & maxime notabiles. Illa vero fuit valde notabilis qua descendit in montem Sinai, legem dando audiente cuncto populo. par. 3. fo. 388. D. Inurgitati non possunt decenter loqui. par. 3. fo. 331. C.

Inimicitiae non ponuntur inter serpentem & virum, sed mulierem, & quare. par. 1. fo. 42. E. Inimicitiae positae inter serpentem, & mulierem, intelligitur de beata virgine, quae est in festa daemonibus. par. 1. fo. 43. H. Inimici nostri quatuor sunt, & qui, nota. par. 3. fo. 166. E. Nemo nocuior quam familiaris inimicus. par. 4. fo. 129. B. Interf. Inimicus crebris victus beneficijs fieri potest vt odij ponat rigorem, & calorem charitatis menti apponat. par. 3. fo. 333. E. Inimicos diligere debemus, bona gratiae & gloriae eis optando: alia vero non sunt eis optanda, nisi in quadam generalitate. par. 3. fo. 23. B. C. & fo. 25. H. & fo. 142. B. C. Itē p. 3. fo. 357. F. Iniquitas in manu est, culpa in opere, iniusticia in tabernaculo, iniquitas in mēte. Mens quippe tabernaculum vocatur, in quo apud nos absconditur, cum foris in opere non videtur. par. 3. fo. 10. 28. F. Iniquitatis patrum puniuntur filij cum eos imitantur. Aliter non portat filius iniquitatem patris. par. 4. fo. 104. E. Item par. 1. fo. 205. E. Vide in Visitare. Iniquitas patrum visitatur in filio dupliciter. par. 1. fo. 164. C. In iniquitatibus conceptus sum, & in peccatis concepit me mater mea. Non enim in quitantibus matris meae vel meis, sed humanae conditionis. par. 4. fo. 10. 287. B. Iniquitas grauior videtur quam peccatum, scelus quam delictum. par. 3. fo. 10. 32. B. Iniquitas circumdans impium, propter quam in iudicio condemnabitur, ex duobus principaliter oritur, scilicet ex praesentis prosperitatis inordinato appetitu, & ex futurae felicitatis contemptu. par. 3. fo. 10. 154. B. Iniquitas os docet, quando ex mala vita concipitur quod peius dicitur. par. 3. fo. 34. E. Iniquitas res alienas auferens (vnde furta & rapinae) comparatur grandini. par. 5. fo. 10. 200. A. Iniquitas dupliciter dicitur. Vno modo pro crimine enormi. Alio modo generaliter pro quocumque peccato &c. par. 2. fo. 272. D. Iniquitas proprie dicitur peccatum ad proximum. par. 2. fo. 200. D. Iniquitas nullam habet substantiam, omne quippe peccatum febris est animae, quae dum auferitur, in nihilum reuocatur. par. 2. fo. 10. 239. A. Iniquitas velox ad nocendum occasionem suggerit, lenta virtus & cunctatrix ante iudicium incipit, quid decorum, quid honestum, iniquitas omnia praecipitat. par. 1. fo. 232. E. Iniquitas premens non deicit vsque in finem seculi, nec iusticia patiens. par. 3. fo. 164. F. Interf. Iniquitas frigori comparatur, quia peccantis mentem torpore constringit, charitas calor est, quia mentem accendit quae replet. par. 3. fo. 49. B. Iniquitates domus israel & iuda pro quibus meruerunt puniri, fuerunt eis infligendae, & quantum durauerunt. par. 4. fo. 217. F. G. Iniquitas Sodomorum quae fuerit. par. 1. fo. 71. B. Item par. 4. fo. 10. 233. H. Iniqui omnes reprobi impij, qui maioribus implicati sceleribus vel nunquam fidem ceperunt. par. 3. fo. 329. E. Iniquus in omni quod agit, tribulatione & angustia vallatur, quia cor eius anxietate & suspitione confunditur, si occulte vult rapere vel mentiri, timet deprehendi, & laborat quomodo regij possit. par. 3. fo. 35. E. Iniquus falsa agens, falsa eloquens formidat, ne suos amittat milites, argumenta fallitatis, & iaculis pateat veritatis, si ei forte defuerit, quod ex fallacia opponat. par. 3. fo. 35. E. Iniquus regi qui praeparatur ad praelium comparatur, & quare & quomodo. Ibidem. Iniquus dum praua in cogitatione machinatur, quasi gladius in vagina est. De vagina egreditur, dum per iniquitatem male operationis aperitur, ductus autem per seductorem, egrediens vero per propriam voluntatem. par. 3. fo. 43. b. Iniquus similis est aperienti lacum & effodienti, & incidenti in eum. par. 3. fo. 96. B. Iniqui qui non deum, sed exteriora dona quaerunt, dum eadem seruientibus deesse conspiciunt, ipsi seruire contemnant. par. 3. fo. 10. 44. B. Iniqui, dum praesentia esse fugitiua non intuentur, mentem in amore vitae praesentis figunt, & quasi longae habitationis in ea fundamenta construunt. par. 3. fo. 46. F. Iniqui fugiunt longe ab ecclesia, non passibus gressuum, sed qualitatibus morum. par. 3. fo. 56. G. Iniqui quatuorlibet sero de hac vita tollunt, subito & repente tolluntur, quia sine suo puidere cogitatio nesciunt. par. 3. fo. 64. E. Iniqui cum dolores quos bonis excogitant secretis machinationibus exultant, quasi pharetra sagittas parant. par. 3. fo. 75. G. Iniqui

& Postil. Nico. de Lyra.

Iniqui saepe quod ore defendunt, corde damnant. par. 3. fo. 207. A. Iniquus est qui aperte male facit, dolosus qui occulte. par. 3. fo. 10. 46. B. Iniqui qui distinctione diuinitatis iusticie non metuunt, in casum sibi de misericordia blandiantur. par. 3. fo. 79. B. Iniqui eos qui consentire nolunt odijs & cruciatibus, persequuntur, sed iusto dei iudicio in insidijs suis capiuntur. par. 2. fo. 308. A. Iniqui, aliud scientia, aliud moribus, aliud ore, aliud opere condunt. par. 1. fo. 307. C. Iniqui & si multi sint, exiguus & pro nihilo ducuntur apud deum. par. 1. fo. 10. 313. B. Iniqui tabernaculum caro est, quia ipsam laetum inhabitat, cum qua eius spiritus cruciabitur. Boni non in carne gaudium suum ponunt, sed in caelo. par. 3. fo. 10. 43. E. Iniquus duobus modis in nocte coneritur vel cum exterioris poenae tribulatione percutietur, vel cum occulta sententia interioris excatur. par. 3. fo. 10. 64. F. Iniqui omnes, qui per obstinationem duri sunt, sed per vitam fragiles (scilicet vultibus comparatur, qui ne ad se corripientium verba perueniant, quasi contra aduersantium iacula scuta defensionum parant. par. 3. fo. 10. 80. A. Iniqui omnes sunt corpus diaboli. Ibidem. D. Iniquus est qui nocet vel sibi vel alij, & alij quidem nocet, vel mox vi malus est, vel postea. par. 3. fo. 295. A. Initium & principium differunt. par. 4. fo. 10. 331. G. Initium profectus est carnalia vicia relinquere & domino supplicare, & de hoc figura. par. 3. fo. 10. 275. F. Inicia boni operis decimanda sunt, domino consecranda. par. 1. fo. 10. 346. G. & fo. 10. 347. H. Iniuria dicitur quaequid contra legem fit. Nam ius lex dicitur, vnde & adverbialiter dicimus, Iniuriam fecit, in iusto. par. 2. fo. 10. 61. F. Iniuriam patienter ferre docet lex Christi. par. 1. fo. 145. B. Iniuria si alicui illata est, potest recōpensationem petere per emendam secundum ordinem iusticie. par. 5. fo. 10. 23. H. Itē pre. 6. fo. 113. C. Iniuriandi quomodo pro tranquillitate obsequandam, & ille poenitebit. par. 5. fo. 10. 142. E. Iniurias remittere totiens quotiens, & cauere a scandalis, procedit ex magnitudine fidei, quia aliquis credit & sperat pro talibus in vita futura remunerari. par. 5. fo. 10. 168. G. Iniuriae propriae sunt tolerandae, diuinae autem vindicandae. par. 3. fo. 10. 9. H. Iniuria non est, quod iure patris, Non omnis molestia est iniuria. par. 3. fo. 10. 302. F. Iniurias suas qui vult hic vindicare, coram patiente in futuro caerebit. par. 3. fo. 10. 328. F. Iniuria in sanctis quam graue peccatum. par. 3. fo. 10. 3. F. Iniuria non solum fit proximo per iuramentum, sed etiam deo. par. 1. fo. 10. 247. D. Iniuriae multae inferebant ecclesiae primitiuae & ministris eius. par. 3. fo. 10. 366. F. Iniurius est spiritus, qui eius beneficium grate non suscipit. par. 6. fo. 10. 153. E. Iniuste quod iustum est exequitur, qui ad defensionem iusticiae, non virtutis emulatione, sed amore praemij temporalis excitat, & iusticiam quam praetendit, vendere non veref. par. 1. fo. 349. E. Iniusticia non habet locum in illo quod alicui datur ex mera gratia, si non datur alteri: quia gratia potest vni fieri & non alteri sine iniusticia. par. 6. fo. 10. 21. G. Iniusticia nominatur omnis deuiatio a virtute, sicut omnis virtus dicitur quodammodo iusticia. par. 3. fo. 10. 271. D. Innocens quis dicitur. par. 3. fo. 10. 234. F. & fo. 10. 295. A. Innocentiam quis retinere dicitur, qui scilicet post lapsum scintilla rationis excitatus, fideliter poenitet. par. 3. fo. 10. 8. F. Innocens videns peruerforum terrenam gloriam, tanto amplius temporalia despicit, quanto hec habere etiam malos cernit. par. 3. fo. 10. 38. B. Innocens manibus cum quis ante omnes apparuerit, multo magis in conspectu summi iudicis mundus corde assidue contentus, omnia agens de industria &c. par. 1. fo. 10. 189. G. Innocentem qui se ante dominum & iuste viuere meminit, securus dormit, vigilar, quiescit & ambulat. par. 4. fo. 10. 153. E. Innocentem licet deus assigat, hoc tamen non est sine causa: quia hoc fit ad exercitium suae patientiae in vita praesentis, & augmentum gloriae in vita futura. par. 3. fo. 10. 17. G. Innocentem qui se dicit inter flagella, stulte in deum loquitur. par. 3. fo. 10. 8. E. Interf. Innocentibus cur re iustissimus tormenta infert, & quibus de cau-

sis. par. 2. fo. 10. 301. E. Innocentes an & quo modo possunt licite optare poenas corporales & temporales suis persecutoribus. par. 4. fo. 10. 129. D. Innocentem quem iudex insonem scit, si per falsos testes conuincitur, an sine peccato contra eum sniam mortis ferre possit. par. 1. fo. 10. 171. B. C. & fo. 10. 174. A. C. Innocentes occidere, vel propter patres delinquentes, vel filios pro patribus an & quomodo liceat. par. 1. fo. 10. 359. G. H. & fo. 10. 360. B. C. D. & fo. 10. 361. A. Innocentes & simplices personas qui propter temporale lucrum ad morale peccatum inducunt (sicut faciunt frequenter medici aiores & mediariques fornicationis vel adulterij, vel alterius cuiuscunque mortalis peccati, animam sanguinis innocentis percipiunt. par. 1. fo. 10. 363. H. Innocentium oppressio prohibetur, in qua comeditur sudor & sanguis eorum. par. 1. fo. 10. 244. H. Innocentium oppressor significatur per Damascum, & dicitur ple-nus omnibus vicijs. par. 4. fo. 10. 359. D. Innocentium oppressores suam nequitiam palliant iusticia, dicentes quod faciunt iusticie quod inique faciunt. par. 4. fo. 10. 247. H. Innocenti docemur dare consilium & auxilium, non obstante offensa cuiuscunque personae, exemplo Ionathae ad Dauid. par. 2. fo. 10. 86. D. Innocentia puenilis quae est, qualis nobis imitanda proponitur. par. 5. fo. 10. 171. B. Innocens secularis significatur per puerum, quem Iesus statuit in medio. par. 5. fo. 10. 150. H. Innocentia hoc potest, vt faciat habitare in medio domus dei quia si honorabilis exemplum aliorum, & per partes exponitur innocentia. par. 3. fo. 10. 304. F. Innocentia Christi ex triplici confessione iudicis, & allegatione Herodis declarata fuit, quamuis iudiciter clamauerunt, Crucifige. par. 6. fo. 10. 180. C. Innumeri apud Salomonem dicuntur esse qui pereunt. Numerati autem omnes qui seruadi sunt. par. 1. fo. 10. 265. D. & fo. 10. 325. A. Inobediencia quantum malum sit, non melius consideratur quam quod ideo reus factus sit homo, quia prohibitus rem tergit, quam si non prohibitus tetigisset, non peccasset. par. 1. fo. 10. 37. F. Inordinate viuens & professionibus diuersi generis, sine vestibus lanam vel purpuram miscet, vt si sanctimonialis habuerit ornamenta vxoris, vel vxor gerat speciem virginis. Hoc figura tum fuit i vestibus quod nunc declarat in moribus. par. 1. fo. 10. 336. B. Inordinate quicquid geritur meritum perfectionis amittit. par. 2. fo. 10. 244. A. Inquietare molitur super tranquillitatem castitatis circumspectus Inquietatio libidinum. par. 1. fo. 10. 72. E. Interf. Inquieti a spiritu sancto infirmitate prouocatores rixarum, amatores calunniarum, nec admittunt quietem sabbati spiritualis. par. 1. fo. 10. 140. B. Inquietorum phantasmata assimulant cyniphibus, & quare. Ibidem. Infamia quaedam videtur malis vita sanctorum. par. 6. fo. 10. 205. E. Infirmitas nostra nunquam se ad postulandam ea quae aeterna sunt excitaret, sed incarnationis Christi praecipit oratio, vt torporis nostri euigilatio subleuatur. par. 3. fo. 10. 62. G. Infensitas patris, domini, aut magistri est, obedientiam qui ad se pertinent subditos non docere, & eorum vitam vt operentur secundum legem non disponere. par. 1. fo. 10. 264. A. Infidiantes praualent cum eos quos aperte ad malum trahere nequerunt, simulando peruerunt. par. 3. fo. 10. 57. B. Infidior fraudulenti qui simulat amicitiam, vsquequo videat vindictae tempus significatur per Absalon. par. 2. fo. 10. 110. H. Insignia regalia sunt quatuor, scilicet purpura, corona, fibula aurea, & sceptrum. par. 4. fo. 10. 450. D. Inspidam intelligentiam litere, clausam mortua pelle, his oneratur synagoga, seruilia implens mandata. par. 1. fo. 76. A. Interf. Inspiciens est omnis qui male viuunt. par. 3. fo. 10. 160. A. Inspiciens est qui celestis sapientia vacuum, humanis & futijs plenus est, qui non scit opa dei, quia casu putat omnia agi. par. 3. fo. 10. 226. A. Inspiciens qui non sibi prospicit in futurum, vel qui non attendit mala praesentia vel futura, bibit cum stulto. par. 3. fo. 10. 154. E. Interf. Inspiciens in honoris locis surrogat, denario cum quo copulat, vel lapidi in medio funde assimilata, & quare. par. 3. fo. 10. 334. C. D. Insolens quilibet quem inuitat primò diabolus ad conuiuium gule, & inde praehic ipsum ad peccatum luxuriae figuratur per Amnon, & sic occidit cum morte culpa & gehennae. par. 2. fo. 110. H. Instabilis comparatur lunae, & quare. par. 5. fo. 10. 54. H. Instas legedis, medicadis & exponendis, qui non fug sed aliorum potius seruit salutem, non rationabiliter facit. par. 3. fo. 10. 322. B.

Instantia & humilitas maxime faciunt ad efficaciam orationis, parte. 5. folio. 170. C.

In instantibus diuini ad bonum communiter fiunt omnibus, sed aliis qui repellunt, parte. 3. folio. 371.

In instantibus est preuia preparatio ex parte dei ad habitum gratiae consequendum, & est quasi motio, qua aliqui recipiunt & aliqui repellunt, parte. 6. folio. 18. H. & folio. 215. B.

In instantibus naturalis & ratio naturalis differunt, parte. 5. folio. 60. F. & folio. 61. A.

Institutione alia fecit Paulus apud Graecos, alia Petrus apud Romanos, licet non dissentirent in fide, parte. 3. folio. 6. A.

Instruendi in fide significantur per ligna & lapides qui de monte caeduntur, primo ad aedificandum domum domini, parte. 2. folio. 132. B.

Instrumentum dei est duplex, vnum coniuictum, & aliud separatum. Sicut in artificialibus manus artificis est instrumentum coniuictum, securis autem est instrumentum separatum &c, parte. 6. folio. 154. B. C.

Instrumenta alicuius artis, licet sint optime constituta in esse sibi competenti, tamen nihil agere possunt siue motu artificis, parte. 1. folio. 341. H.

Instrumenta musicalia designant spiritualis gaudij redundantiam de mente interiori ad extra, parte. 3. folio. 306. C.

Instrumenta musicalia varia, & etiam harmonie mentem excitant ad diuersa: aliqua ad audaciam, quibus virtutes homines in bellis: aliqua ad lasciuiam in choreis, & aliqua ad deuotionem in officijs ecclesiasticis, parte. 2. folio. 303. G. Vide etiam in Musicae hanc esse naturam dicunt &c.

In sulis vocantur hebetes communi loquutione, parte. 2. folio. 250. E.

Insultandum non est eis qui iudicio poenitentia traditi sunt, nec a peccato conuersis aut poenitentibus, parte. 4. folio. 226. B.

In suspicabilia (i. ab omni suspitione falsitatis aliena) sunt noue, quae parit homini fides recta, parte. 3. folio. 414. A.

Integritas vitae sanctorum ante huiusmodi exitum signatur per centenarium & viginti septem, qui sunt solidi & quadrati, parte. 1. folio. 79. E. Interf.

Intellectus ad quid datur, & cui, parte. 3. folio. 129. A.

Intellectus iuuatur per opus bonum ad cognoscendum quod est vtile, parte. 5. folio. 246. A.

Intellectus agens qui est potentia animae, quomodo per ipsum ad diuina cognoscenda quodammodo potest homo attingere, parte. 5. folio. 186. F.

Intellectus naturali cognitione stat ad illud quod est sensibilibus potest cognosci, nec vltra potest pergere, sicut visus corporis stat ad superficiem visibilium, & vltra non progreditur. Sed aliter intellectus propheticus &c, parte. 4. folio. 332. F.

Intellectus humanus subtilis & intellectus rudis quomodo differant in cognitione, & horum comparatio ad intellectum spirituum, siue bonorum siue malorum, parte. 1. folio. 301. H.

Intellectus sicut intelligit se intelligere, ita voluntas vult se velle, vel potius anima per voluntatem, parte. 3. folio. 263. H.

Intellectu quanto quis praereminet, tanto si peccat pro maiori culpa maiorem poenam iustinet, parte. 1. folio. 220. F.

Intellectus impeditur ad actum suum, turbato cerebro & virtute phantastica, parte. 3. folio. 247. G.

Intellectum solus dominus dat, & si aliquando minister angelus dicitur intellectum dare, hoc est, ut cum dicitur quis lumen dare domui cui fenestram facit, parte. 3. folio. 267. B.

Intellectus ne ocio torpeat valde curandum est, & ne in exercitatione operis vicio elationis euascat, parte. 2. folio. 167. B.

Intellectum bonum est verum, malum autem eius est falsum, parte. 3. folio. 92. D.

Intellectus prudentiae ab aeterno est, id est ab aeterno, parte. 3. folio. 388. C.

Intellectus plures veri & catholici cum habentur in diuina scriptura de paucis verbis, illum diligamus maxime, quem constat scriptorem sensisse, vel quem non impedit circumstantia scripturae, si conuenit cum sana fide, aut saltem quem sana fides praescribit, parte. 1. folio. 22. G. & folio. 21. F. & folio. 29. B.

Intellectum spirituale rimari valde paucorum, parte. 1. folio. 165. B.

Intelligere esse alium mundum, & intra te esse solem & lunam & stellas. Audi aliquid maius, ne vitam tuam tanquam vilem negligas, habes intra te omnipotentem &c, parte. 1. folio. 224. F.

Intelligendi modus connaturalis homini est per reflexionem ad phantasmatum, & volendi per conuersionem ad appetitum sensitiuum, parte. 6. folio. 37. C.

Intelligentia sua modo est principium sapientiae, sicut intellectus qui est habitus principiorum, est principium scientiae, quae est habitus conclusionis, parte. 3. folio. 54. C.

Intelligentia diuinitatis quanto ab inferiorum amore disjungitur, tanto ad sola aeterna amanda subleuatur, & per quid significatur, parte. 1. folio. 209. F. G.

Intelligentia spiritalis quae in litera perferenda fit & inquirenda multis modis ostenditur, parte. 1. folio. 214. A. B.

Intelligentia dictorum ex causis est sumenda dicendi, parte. 1. folio. 352. A.

Intelligentia occultorum vtrum fuerit collata prophetis, vt Danieli & caeteris, per aliquem habitum sibi infusum: & ponitur opinioes cum argumentis & solutionibus eorundem, parte. 4. folio. 295. F. G.

Intelligentia subtilis sanctorum & sublimis eorum contemplatio aquilae nomine figuratur, parte. 3. folio. 79. D.

Intelligentiae caliginem significat nebula, parte. 2. folio. 218. G.

Intelligentiarum separatarum an & quomodo ponendus sit numerus, parte. 6. folio. 126. C.

Intelligentes aliquid ne superbiendo hoc amittamus, exemplum de hoc habemus. Et nescientes, ne videntes despiciamus, sed humiliter expectemus, orantes & exercentes mentes nostras donec intelligamus, de hoc similiter exemplum datur, parte. 5. folio. 193. E.

Intelligere est supremum gradum vitae, parte. 3. folio. 110. B.

Intempertum prout est substantiam est quarta hora noctis: sed prout est adiectiuum, id est est quod sine tempore, parte. 2. folio. 129. H.

Intentio recta est actus voluntatis tendens in finem debitum, per aliquod ad finem debito modo ordinatum, parte. 5. folio. 155. G.

Bona quae agimus ex ortu intentionis pensantur, parte. 3. folio. 6. B.

In corde deo maledicunt qui recta opera non recta intentione faciunt, Ibidem.

Intentio recta quid est, parte. 3. folio. 155. G. H.

Intentiones bonae conuersationis fundamenta domus dicuntur, quas per humilitatem Christianam exhaustis superuacuarum cogitationum rudibus perfectus auditor in se inserit, hoc in se spiritualiter agens quod Christus in vniuersa ecclesia generaliter agit, parte. 5. folio. 43. B.

Intentionis defectio quoad caelestia apperendo, vnde in homine causatur, parte. 4. folio. 187. A.

Intentione pura si quae potes bona agis, opera sunt lucis &c, etiam si non ita hominibus videatur. Si peruersa intentio est, prauum quidquid agit, & si videatur rectum, parte. 5. folio. 26. E. Item parte. 6. folio. 81. F. & folio. 108. B.

Intentiones operum vestigia dicuntur, vel praua opera, quae dum agimus, inuentionibus hoc fratribus exemplum malum praebemus, quasi inflexo extra viam pede sequentibus distorta vestigia relinquimus, parte. 3. folio. 302. E.

Intentio oculorum nomine exprimitur, parte. 3. folio. 29. B.

Intentio inflexibilis operationis ita per palmum exprimitur, sicut per manum operatio, parte. 1. folio. 189. H.

Intentionem cordis in operatione ostendere est animam in manibus portare, parte. 1. folio. 31. F.

Intentio recta operantium per chordam citharae designatur, parte. 3. folio. 58. A.

Intentio recta significatur per vertebra, dirigens opus per apprehensionem fusi ad filiandum, parte. 3. folio. 340. D.

Intentio cordis thesaurus dicitur ex qua deus iudicat opera, vt & aliquando minoram maiorem, maiora minorem habeant mercedem, parte. 5. folio. 43. A.

Intentio qua facimus quodcumque quae in nobis est nota, lumen dicitur, exitus veritatis incertus est &c, parte. 5. folio. 26. E.

Intentio sancti Iob quae fuerit in suo libro habentur opiniones, parte. 3. folio. 4. B. C. D. & folio. 5. C.

Intentio Philonis libri Sapientiae scriptoris, fuit declarare conuersiones diuinas Hebraeis factas, parte. 3. folio. 386. B.

Interfectio primogenitorum Aegypti magis videtur quod fuerit per angelum malum quam per bonum, & inter principium notis & finem, parte. 3. folio. 385. D.

Interfectio paruulorum siue innocentum ad quos referatur, parte. 1. folio. 359. G. H.

Interfectio duplex aduersariorum populi Christiani, figurata fuit per duplicem interfectionem aduersariorum populi Iudaei, parte. 2. folio. 312. H.

Interficere seipsum vtrum liceat alicui, parte. 4. folio. 478. A.

Interficere seipsum qualiter sit illicitum vel licitum, parte. 2. folio. 96. F. G.

Interficere seipsum quando non solum licitum est, sed etiam meritum, vt Hebraei dicunt, parte. 4. folio. 478. C.

Interficere

Interficere filios pro parentum peccatis quomodo sit licitum, parte. 1. folio. 359. G.

Interficendo Iahel Sisaram vtrum male fecerit, Arguitur pro & contra cum responsione, & solutionibus argumentorum, parte. 2. folio. 36. G. H.

Interficere, Vide in Occidere.

Interior homo sicut lutum est, quia terrenae meriti gratia spiritus infunditur & irrigatur vt ad deum eleuetur, parte. 3. folio. 26. F.

Interior homo sicut lac mulgetur, dum mens per spiritum & dei virtute trahitur, quia in quadam inchoatione formatur, Ibidem.

Interior homo sicut caseus coagulatur quando pinguescens coagitationibus stringitur, vt iam non defluat desiderijs, sed in vno amore solidetur, parte. 3. folio. 26. F.

Interior homo extractus ad fluxum carnis, reprimitur terrore sententiarum confidens de auxilio diuinae virtutis, quod solet assistere in casibus desperatis, parte. 1. folio. 152. H.

Interior homo qui non excolit, non construit, non moribus ornat, sapientiam dei non quaerit, & scripturis operam non impedit, non potest homo homo dici, sed homo tantum, & homo animalis, parte. 1. folio. 317. E.

Interiora tanto magis dominus denunciat quanto se studiosius homines ab exterioribus purgant, parte. 2. folio. 39. A.

Interiorus hominis sapientis & stulti non est vnus, parte. 3. folio. 344. F. G.

Interiorus animae quae occidunt haeretici, peior est quam quilibet cruciatus corporis, parte. 3. folio. 417. A.

Interpretatio optima non semper fit transferendo verbum ex verbo, sed aliquando fit melius transferendo sensum ex sensu, parte. 2. folio. 31. B. & folio. 64. G. & folio. 66. H.

Interpretatio trium virorum vel angelorum apparentium Abraham quae sit, parte. 1. folio. 70. B.

Interpretationes nominum Hebraeorum Remigij, qui in fine Bibliis communiter ponuntur, sunt in pluribus impropriae, & frequenter ab Hieronymo reprobatae, parte. 4. folio. 432. H.

Interpres veteris Testamenti in lingua latina quot, & qui, & quo tempore fuerunt, parte. 1. folio. 2. F. G. Item parte. 3. folio. 1. F.

Interpres septuaginta dicitur concordare sibi inuicem in suis interpretationibus per miraculum, parte. 1. folio. 122. A.

Interpres an dicendi sint Moyses & Aaron, non obstat quod etiam prophetae fuerunt, parte. 4. folio. 76. F. H.

Interpres inter Ioseph & fratres vt Hebraei tradidit fuit Manasses primogenitus Ioseph, quia per interpretem loquebatur ad eos, parte. 1. folio. 109. C.

Interrogare creaturas est earum naturas considerare, & responsio earum est in hoc, quod ex tali consideratione homo assurgit ad cognitionem dei, parte. 3. folio. 30. B. D.

Interrogare deum quid sit, parte. 3. folio. 82. A.

Interrogare nos conditor noster tribus modis, parte. 3. folio. 70. B.

Interrogatio debet fieri ante condemnationem, quia nullus est condemnandus ante inquisitionem, quod probatur in Adam cum fuit vocatus a deo, parte. 1. folio. 42. D.

Interrogationum & responsionum istarum quibus facile explicet rationem, vt scilicet rationem eucharistiae percipiendae vel eorum quod geritur explicandae, vel eorum quod geruntur in baptismo, verborum, gestus ordinum, parte. 1. folio. 272. C. E.

Introitus supernae felicitatis est per fidem trinitatis descriptam a quatuor euangelistis, parte. 6. folio. 272. D.

Introitus quatuor erat in atrio templi sed in quatuor partes orbis, scilicet porta orientalis, ex qua pererat ingressus templi, porta occidentalis vbi posterior pars & sancti sanctorum, & porta aquilonaris, & australis, quae erant ex lateribus templi, parte. 2. folio. 210. E. F.

Inueneri non debent, quae non licet concupisci, parte. 3. folio. 58. B.

Inuenta quod & quando sunt inuenientis, parte. 5. folio. 46. D.

Inuentam rem a proximo suo quomodo Iudaei, erronee iudicant non restituendam in aliquo casu, parte. 4. folio. 411. F.

Inuentum si quis non reddat, simile est rapinum, parte. 1. folio. 222. H.

Inuestigandi consuetudini episcopos & abbates per baculum & anulum (quo imperatores vsi fuerunt per trecentos annos & amplius) renouauit Henricus imperator quintus huius nominis cogente eum papa Calixto sub interiectione anathematis &c, parte. 6. folio. 270. B.

Inuidere alij nec propria discutere, quanta miseria? parte. 3. folio. 346. E.

Cum vident mali lucere bonos inuidet eis, parte. 3. folio. 295. E.

Inuidia quid est, parte. 6. folio. 218. E. Item parte. 3. folio. 323. D.

Inuidia est tristitia de bono alieno, in quantum extimatur propter boni diminutionem, parte. 3. folio. 16. G. Item parte. 5. folio. 47. B.

Inuidia est tristitia de bono alieno, sed tristitia est passio corruptiua & mortificatiua, parte. 3. folio. 23. D.

Inuidia est tristitia de excellentia alicuius, parte. 5. folio. 49. B.

Inuidia malorum crescit, crescentibus bonorum profectibus, parte. 2. folio. 245. A.

Inuidia duplex, proprie dicta & large, parte. 1. folio. 92. B.

Inuidiae venena superari possunt, sed difficile conqueuntur, parte. 5. folio. 69. F. & folio. 174. G.

Inuidia magis est ad compatriotas & ad propinquos, similiter & inter eiusdem artis artifices quam ad extraneos, parte. 5. folio. 47. B. Item parte. 4. folio. 128. G.

In inuidia zelo antiquo hostis tota viscera sua concutit, licet etiam per omne vitium virus humano cordi infundatur, parte. 6. folio. 88. A.

Inuidiae signa & detestabiles effectus, Ibidem.

Inuidia tunc quae latenter vestes rodit comparatur, quae studiū, vel fructum bonum lacerat, & compactionem vnitatis dissipat, parte. 5. folio. 158. C.

Inuidia interficit & paruum facit, parte. 3. folio. 16. E.

Inuidia non est paritas ad filium, si excedat eum in gloria & honore, quia pater quodammodo manet in filio, parte. 2. folio. 126. E.

Inuidia qua daemones torquentur, eo quod vident homines posse peruenire ad beatitudinem, quia ipsi priuati sumus, non dimittunt homines tentare, licet sciant ex danatione hominum suam poenam in futuro crescere, parte. 1. folio. 42. F.

Inuidi mens cum de bono alieno affigitur, de radio solis obscuratur, parte. 3. folio. 17. B.

Inuidorum est libenter suspicari opprobrium alterius, cum nequeunt rodere opus quod eminet, parte. 3. folio. 265. B.

Inuidus tanto in maius incendium liuoris ignibus inardescit, quanta ille cui inuidetur successu meliore profecerit, parte. 6. folio. 88. A.

Inuidio est vultus minax, toruus aspectus, pallor in facie, tremor in labijs, stridor in dentibus, verba rabida, & effrenata conuicia, & manus ad violentiam prompta, & si gladio interim vacua, odio tamen furatae mentis est armata, Ibidem.

Inuidus perijt post optionem oblatam, vt sibi vnus oculus erueretur, vt focus tuus duos amitteret, parte. 1. folio. 40. G.

Inuidus qui non potest videre bonum proximi quo lucet coram deo & hominibus per bonam famam figuratur per Heli, parte. 2. folio. 67. D.

Inuidorum aspernator est dominus & ab his qui diuina beneficia in alijs persequuntur, miracula suae virtutis auerit, parte. 5. folio. 137. E.

Inuidi signantur per Cedar (qui moerens & tenebrosus interpretatur) moerentes de prosperis aliorum, & sic inuoluti sunt tenebris peccatorum, parte. 4. folio. 171. H.

Inuidus & ambitiosus per Lyliam significatur, parte. 4. folio. 442. H.

Inuoluta spe seruatur castitas intra conscientiae claustra adiutorio bonorum, cum penevictus ad lapsum impetitur, parte. 1. folio. 72. F. Interf.

Inuulsiuili nullorum sit mentio in processu sex dierum, nisi tantum de deo & de anima humana. De alijs inuulsiuilibus sicut est natura angelica vel aer elementaris praetermittitur mentio expressa, parte. 1. folio. 30. G.

Inuitati a viris magna auctoritatis non debent se retrahere, sed acquiescere statim propter eorum reuerentiam. Cum autem inuitantur ab hominibus mediocribus seu modice auctoritatis, non debent statim acceptare inuitationem seu conuiuium, sed aliquoties se retrahere ne leues videantur. Exemplum de vtroque per darum haec doctrina hominibus secundum quosdam Hebraeorum expositores, & videtur rationale, parte. 1. folio. 74. D.

Inuitandi sunt amici fratres & diuites ad conuiuium, propter charitatem mutuam nutriendam, & meritum est. Si autem ad lasciuiam aut gulam exercendam, peccatum est. Si autem propter liberalitatem quandam seu urbanitatem, indifferens est, & potest bene fieri & male, prout ad finem vltiorem ordinatur, qui potest esse bonus vel malus, parte. 5. folio. 162. H.

Inungitur infans baptizandus, in quibus partibus, & quare, parte. 6. folio. 251. A.

Inuocantes & etiam in vera poenitentia existentes, non semper audiuntur a deo quantum ad amotionem temporalem poenitentiae, sed saepe per exauditionem quantum ad amotionem culpae, parte. 3. folio. 310. G.

Inuocat orans, sed hoc vere non potest, nisi prius credat, parte. 6. folio. 23. E.

Inuocantes non modo credunt, sed etiam orant, vt postquam crediderit alicuius animus, non designat id postulare quod promissus deus toto corde vigilanibus, parte. 6. folio. 23. E.

Inuocare & in nos vocare oratio nihil nisi dominum debemus, parte. 3. folio. 10. F.

Inuocare nomen domini, an semper sonet in bonum, parte. 1. folio. 47. H. & folio. 48. A. D. E.

Inuocare spiritus immundos non debet qui spiritus sancti participes

Index in Glof.ordi.

effectus est ne fugiat ab eo spiritus sanctus, par. 1. fo. 302. E.
Drum non invocant vere qui ei displicentia amant, par. fo. 104. A
Inuocationibus demonum aut diuersis artibus qui futura inquirunt discere cupiunt, quare non expedit, par. 1. fo. 306. E.
Ioa Ioab literas quas sibi secreta miserat David de morte Vriæ, ostendendo alijs regem scandalizauit, parte. 2. fo. 127. D. E.
Ioachim per m. pater, & Ioachim per n. filius, a quo pgenitore de scenderint quomodo rezerint, & de permutatione nominum eorundem, de captiuitate & sepultura &c. parte. 2. folio. 185. C. G. & folio. 193. B. & fo. 257. F. G. Item parte. 4. fo. 140. H. & fo. 141. A. D. E. & fo. 144. E. F. & fo. 166. E. F. & fo. 394. A. B.
Ioachim propter libri combustionem interfectus est & proiectus extra portas Ierusalem, par. 4. fo. 16. F.
Ioachim p Nabuchodonosor regē captus quis fuerit, p. 4. fo. 294. F.
Iob an fuerit verus homo naturalis vel fictus, par. 3. fo. 4. B.
Iob quis fuerit, diuersi diuersa dicunt, par. 3. fo. 2. A. Item parte. 1. folio. 15. B.
Iob librum an ipse vel alius scripserit, par. 3. fo. 2. A.
Iob librum bis trāstulit beatus Hieronymus, Ibidem
Iob liber apud Hebræos est obfcurus, dubius, & variū habet stilum, par. 3. fo. 2. E. F. & fo. 13. D.
Iob librum immediate post Pentateuchum Hieronymus ordinauit, & ante Iosue, & quare, par. 1. fo. 15. B.
Iob historia an sit parabola vel sit res gesta, & quid ad hoc respōdent aliqui Hebræorum, par. 3. fo. 4. B.
Iob quo tempore vitam egerit, par. 3. fo. 4. F. & fo. 45. H.
Iob de stirpe Hus descendit, qui de Melcha vxore natus est, Male igitur aestimant quidā Iob de genere Esau esse, p. 1. fo. 78. E. G.
Iob de qua cognatione fuerit, par. 3. fo. 5. C.
Iob & Iobab eiusdem nominis sunt scdm aliquos, Ibidem, C. Itē par. 2. fo. 101. A. B. Item par. 1. fo. 15. B. & fo. 101. A. B.
Iob & Moyfes declarantur fuisse contemporanei, parte. 3. folio 5. D. F. & filio. 228. C.
Iob in suo libro habet multa ignota vocabula, & inconfueta magis q̄ in alijs libris: nec etiam regulę grammaticales Hebraicę communiter sequuntur in eo, par. 3. fo. 13. D.
Iob liber scdm quosdam Hebræorum expositores, ab alia lingua in Hebręam fuit translatus, Ibidem.
Iob liber multum cōformatur stilo libri Threnorum, licet mod⁹ loquendi in Iob obfcurior sit modo loquēdi in libro Threnorum, par. 3. fo. 13. E.
Iob liber rotus rhetoricus est, cuius modus est, eandem sententiā modis pluribus explicare, par. 3. fo. 26. B. fo. 33. B.
Iob quidam Hebræorum afferunt fuisse hæreticum, & quare: sed falluntur, & huius causa datur, par. 3. fo. 12. G.
Iob liber meretricē concipit est ab illo loco: Pererat dies in qua natus sum &c. par. 3. fo. 67. G.
Iob commendatus fuit de quatuor virtutibus, & quę illę sint, par. 3. fo. 54. D. E.
Iob percussiones quot & quę fuerunt, par. 3. fo. 57. C. & fo. 60. A.
Iob an & quomodo aduersas dececerit ab habitu sapientię & ab actu, quomodo tamen sustinuerit aduersitates patienter, parte. 3. folio. 54. H.
Iob nō intelligitur factior fuisse Moyse vel Abraham, & forte alijs eiusdem temporis, cum dicitur q̄ non sit ei similis in terra: sed dicitur q̄ non fuit similis ei scdm q̄ in quolibet sancto est aliqua prerogatiua specialis. Et sic dicitur de quolibet. Non est inuentus similis illi, par. 3. fo. 6. H.
Iob an intentione ista scripserit librum suum: q̄ velit declarare actus humanos diuina providentia regi, sicut res naturales reguntur, par. 3. fo. 4. C. D. E.
Iob omni genere tentationis feritur, damnis rerum, orbitate proliis, percussione carnis, & hæc fuerit quasi exterior impetus belii. Intus verò per vxorem quasi ciuē mens sustinet venena cōsilijs, par. 3. fo. 4. G.
Iob fuit flagellatus vt vixit suę patientię monfiraretur, & Sathā hoc executus est, vt per impatientiam Iob ad dei blasphemiam impelleretur, par. 3. fo. 7. D.
Iob quare rotundit capillos, par. 3. fo. 8. B.
Iob aduersitatem passus fuit, quare fuit duplex: Vna ex honorū amissione, alia ex proprii corporis percussione, par. 3. fo. 6. C.
Iob an fuit flagellatus sine causa, par. 3. fo. 13. B. G. H.
Iob per prophetię spiritum, scutura videbat allusoria in eo, cui nec futura veniūt, nec præterita discunt, par. 3. fo. 3. B.
Iob an tenet bar: q̄ subraclio bonorum temporalium ordinabatur ad suum meritū, an illud ignorauit, quouiscq̄ a deo fuit sibi declaratum, parte. 3. fo. 8. F. G.
Iob qua ratione tam particulariter maledixit diē natiuitati

ac noctem conceptionis, similiter & stellas & hmōi. Sufficisset em offēdere suā tristitiā & dolorē simpliciter, p. 3. fo. 13. C. D.
Iob qui virtuosus erat & patiens, quomodo iratus dicitur contra Eliphaz & alios quare non potius dissimulauit & patienter tulit, parte. 3. folio. 20. G.
Iob maledictionis & blasphemię verba enuncians an protulerit ex sententiā sua, vel magis tanq̄ ex errore amicorum suorum, parte. 3. fo. 10. F. G. H.
Iob scdm scientiam se nosse confirmat amicorum, qui sciendo cęlestia, ipsorum terrenas cogitationes per prophetię spiritū trāfibat, parte. 3. fo. 31. B.
Iob nūciata sunt primò minora aduersa, & postea maiora, vt sic in q̄libet annūciatiōe ip̄o efficeret noua afflictio, p. 3. fo. 7. D.
Iob tristitiam de amissione rerum demonstrat, sic tamen mode rate, vt esset subiecta rationi: Et quare super amissione rerū nō sit tristandum, par. 3. fo. 8. C.
Iob dicit vitā suā odibile & onerosā, & p̄ cōsequēs suā conceptionē, natiuitatē, & educationē, ex fētūa suorū amicorū erronea, eos deducendo ad inconueniens, par. 3. fo. 10. H.
Iob cum maledixit dici & nocti, intelligitur sic: Pererat dies, a vitinā dies natiuitatis meę non fuisset si possibile esset, & sic non fuisset natus. Et eodem modo de nocte exponitur, quia loquitur de præterito per modum futuri ad modum dolentis de aliquo præterito, par. 3. fo. 10. H. & fo. 11. C.
Iob conclusit contradiciōem sequi ex dictis amicorū suorū, qui ponebāt felicitatē hominis in p̄speritate tēpali, p. 3. fo. 27. D.
Iob offēdit in homine nihil esse remanens post mortem per tria, parte. 3. fo. 34. B.
Iob fuit afflic⁹ a diabolo immediate quātū ad oblationē substantię suę & filiorum & corporis sui percussione, & etiā immediate, in quātū amicos excitauerat ad ei⁹ increpationē: loquitur aliquātū in singulari, aliquātū in plurali, par. 3. fo. 36. G.
Iob habuit p̄fectiorē cognitiōem de deo, q̄ plenius fuerat instruetus de diuina virtute p̄ flagellationē & per reuelationē & allocationem diuinā sibi factam, par. 3. fo. 82. C.
Iocofum verbū si dicitur propter causam aliquā recreatiōis honestam, non nocet, sed magis valet ad recreationē spiritūū, vnde a philosopho assignatur quædam virtus, quę dicitur eutra pelia, qua aliquisq̄ conuertere dicta vel facta ad solatium honestum, parte. 6. fo. 95. G.
Iocunditatis æternę affluentia per fluiuium de paradiso egredientem designatur, par. 1. fo. 37. H.
Iohānes hoc nomine multi Hebræi pri⁹ vocati sūt, p. 5. fo. 127. C.
Iohannes baptista habuit nomen ex diuina p̄ordinatiōe & nō humana dispositione, par. 5. fo. 186. B.
Iohannes baptista conceptus fuit circa finem mensis Septembris, sed Iesus circa finem Martij, par. 5. fo. 124. D.
Iohannes bap. spiritū sanctum accepit in vtero materno, parte 4. fo. 111. A.
Iohānes bap. in vtero exultatio duobus modis potuit fieri, parte 5. folio. 125. G.
Iohānes bap. in deserto habitauit vsq̄ ad tempus suę prædicationis, sed quare, par. 5. fo. 127. H.
Iohannes baptista fuit initium noui Testamenti, & designabatur per tētorium in introitu tabernaculi &c. par. 1. fo. 185. D.
Iohannes quō dicitur p̄pheta altissimi in cātico patris sui, & ip̄e Iohannes negat se prophetam: Solutio, par. 5. fo. 127. F. G.
Iohānes bap. angel⁹ dicit, nō societate nature, vt nētur Origenes, sed officij dignitate, p. 5. fo. 90. B. Item par. 4. fo. 403. B.
Iohannis abstinentia fuit alijs exemplū poenitentię, p. 5. fo. 39. H.
Iohānes bap. dicit vox, & quare, p. 5. fo. 189. A. D. & fo. 16. F.
Iohānes bap. dicitur lucerna Christi, & quare, par. 3. fo. 285. E.
Iohannes dicitur iustitia, & quare, par. 3. fo. 212. E.
Iohānes bap. cōmendatur a quatuor, i. ex cōditione, ex diuina autoritate, ex nomine, ex officio, par. 5. fo. 186. G. H.
Iohannis baptistę prædicationē solenniter describitur & quare, parte. 5. fo. 133. F. H.
Iohannes baptista cęlestia promisit obseruantibus legem, alijs autem prophetę temporalia promittebant obseruantibus legem, par. 5. fo. 133. H.
Iohannes baptista nullum signum fecit, & quare, parte. 3. folio 85. C. & fo. 86. B. C.
Iohannē bap. Iudæi putabant esse Christum, alijs Heliam: alijs dicebant eum vnum esse de prophetis, & quare hæc, parte. 5. folio 189. A. & folio. 149. C.
Iohānem bap. an maliciose vel an simplici animo Iudæi accesserunt querentes quis esset, par. 5. fo. 189. B.
Iohannes bap. quīs negauerit se esse prophetam, tamen interrogatus

& Postil. Nico. de Lyra.

gatus verū respōdit scdm intentionē querētū. Vel negauit se esse p̄pheta tantū, fuit plus q̄ p̄pheta, par. 5. fo. 127. G. & fo. 189. C.
Iohannes bap. quare & quomodo dicit se non esse Heliam, cum tamen Christus dicat: Mar. xij. Ipse est Helias &c. p. 5. fo. 189. C.
Iohannes bap. fuit similis Helię in tribus. In vita, in doctrina, & in officio, par. 5. fo. 123. H.
Iohannes fuit similis Helię in austeritate poenitentię, in soliditate constantiæ, & in autoritate doctrinæ, par. 5. fo. 39. D. F.
Iohannes bap. non accepit autoritatem a deo baptizandi nisi ad denunciandum Christum, & præparandum homines ad suum aduentum, par. 5. fo. 196. G.
Iohannē bap. dicit Hieronymus non scisse per baptisum Christū mundum esse redemptum. Augustinus dicit Iohānem ignorasse hoc tantum, vtrum sibi retineat vim baptizandi, an alicui suorum tribuat, par. 5. fo. 190. B.
Iohannes bap. cognouit Christum dupliciter, Primò p̄ reuelationem diuinā &c. Scd̄ cognouit eū, quado sp̄s sanctus descendit sup̄ eū in signo visibili &c. par. 5. fo. 190. B. C.
Iohannes bap. prius baptizator q̄ baptizatus apparuit, vnde sanctificatum eum esse claruit, q̄uis visibiliter factum non inuenitur antequam baptizaret, par. 1. fo. 252. B.
Iohannes bap. perhibuit testimonium de Christo prædicado eius excellentiā, & baptizado in aqua, par. 5. fo. 187. A.
Iohannes bap. mirrens de discipulis suis ad Christū vt quærent: Tūc qui vētur⁹ es &c. Cui Iesus respōderit, Iohānem discipulis suis, disputatur, par. 5. fo. 39. B. & fo. 40. F. G. H.
Iohānis bap. discipuli trib⁹ de causis reprehensibiles fuerūt, p. 5. fo. 33. A.
Iohannes bap. nō statim post remationem xl. dierum & ieiunium xl. dierum domini, est traditus, par. 5. fo. 91. E.
Iohānē bap. passū fuisse tpe paschali vñ colligit, par. 5. fo. 43. B.
Iohannes bap. vbi occisus & sepultus, & eius ossa quomodo in cendio collecta, par. 5. fo. 47. E. F. & fo. 101. A.
Iohānes bap. nō cōnumeratur inter occisos veteris Testamenti, sicut Abel & Zacharias, & quare hoc, par. 5. fo. 74. A.
Iohānes bap. per Moysem significatur, par. 1. fo. 127. D.
Iohannes euangelista triplici vocatione vocatus fuit. Primò ad aliqualem noticiam Christi, Scd̄ ad eius familiaritatem. Tertio ad apostolatū, par. 5. fo. 184. G.
Iohannes euangelista creditur fuisse probabiliter ille qui cū Andræa primo sequutus est Iesum, par. 5. fo. 190. G. Itē p. 6. f. 228. F.
Iohannes euangelista fuit vocatus de thoro nuptiali a Christo ad continentiam virginalem, par. 5. fo. 184. B.
Iohannis euangelistę fuerunt nuptiæ quibus interfuit Iesus, vt cōmuniter dicitur, par. 5. fo. 192. D.
Iohannes euangelista creditur fuisse ille adolescens qui Iesu cāpto relicta syndone nudus profugit, par. 5. fo. 116. F. G.
Iohānes probato aliorum euangelio, aliqua deesse vidit, p̄ quibus a fratribus rogatus scripsit euangelium, par. 5. fo. 16. B.
Iohannis euangelij ceteris excellēt⁹ designat in trib⁹, q̄ scripsit ceteris sublimis, subtilis, & perfectus, par. 5. fo. 184. B. C. D.
Iohannes euangelista vocem theologā emisit, quā tanto ponderè grauidam reliquit, vt si aliquāto plus innotare voluisset, nec ipse mundus capere potuisset, par. 5. fo. 96. A. Itē p. 1. fo. 12. G.
Iohannes euangelista non dicit sine ratione. Verbum caro factū est, & non: Verbum factū est hō vel aia: vide rōnē, p. 5. fo. 188. A.
Iohannes euan. sicut & ceteri apostoli duplici modo videndi noticiam habuit verbū incarnati, par. 5. fo. 188. A. B.
Iohannis euan. p̄pheta alijs est excellētior duab⁹ rationibus, parte. 6. fo. 240. A.
Iohannis visio scdm diuersos respectus imaginaria fuit & intellectualis, Ibidem, C.
Iohannes apostol⁹ scripsit aduersus dogmata hæreticorū de verbi dei æternitate, & aduersus eorū stulticiā &c. par. 6. fo. 228. B.
Iohannes Apocalypsim ante euangelium scripsit, & quare prius pontitur, par. 5. fo. 185. B.
Iohannes euangelium scripsit in Aſia rogatus ab Aſiæ ep̄s post q̄ redijt de insulæ exilio Parthos, par. 5. fo. 185. A.
Iohannes scripsit suū euangelij post Matthiæ electionē, & etiam post Petri martyriū, par. 5. fo. 241. H. & fo. 243. G.
Iohannes euangelista primò scripsit septē ecclesijs quæ sūt in Aſia, & consequenter alijs vniuersis, par. 6. fo. 242. C.
Iohannes euangelista plus amabat a Christo, & Petrus pl⁹ amauit Christum, par. 6. fo. 165. A.
In Iohanne qui pallus non est, non est impar meritum martyrij, & in Petro qui pallus est, par. 3. fo. 179. C.
Iohannes habuit nidum suum in sinu Saluatoris vbi suauiter recubuit, par. 5. fo. 184. C.

Iohannes euangelista fuit notus pontifici triplici ratione, parte. 5. folio. 236. G.
Iohannes euangelista an viuat adhuc, vel an mortuus sit, opiniones sunt. Et quę probabilior, pontitur ibi, parte. 5. fo. 243. H. & folio. 244. A. Item parte. 4. fo. 49. B.
Iohannes in medio candelabrorum aureorum non vidit filium hominis sed similem filio i. angelū in persona Christi sibi loquentem, parte. 6. fo. 242. D.
Iohānes dicitur mare Tyberiadis, quare, & q̄liter, parte. 6. fo. 239. E.
Iohannes senior, dicitur est quidam sacerdos ali⁹ a beato Iohanne euangelista, cōtemporaneus apostolorum, parte. 6. fo. 228. B.
Iohannes Hircanus dux Iudæorū, simul & pontifex virtutū vir fuit, ac multa opera mirifica confecti. Hic Hircanos deuincens Hircani nomen accepit &c. parte. 4. fo. 459. B.
Iohannes Hircanus tria vel præcipua maxime solus habebat: nam & gentis princeps, & pontifex erat, & præterea propheta, parte. 4. fo. 459. F.
Iohannis Hircani filij qui & quot & qualiter & quādū in regno Iudæorum patri successerunt, Ibidem, F. G.
Iohel an p̄pheta erit contra omnes tribus, parte. 4. fo. 351. F.
Iohel quibus tribus⁹ p̄phetauit, & quo tēpore, par. 4. fo. 351. G.
Iohel quīs tardius p̄phetauerit, tamen cōtemporanei fuerūt sibi Iſaias & Osee & ceteri illius temporis, par. 4. fo. 355. D.
Iohel missionē spiritū sancti annūciavit & tēpū futuri iudicij, sicut angeli Christo ascendēte in cælum, parte. 4. fo. 355. G. H.
Iohel sub quo regno p̄phetauit, parte. 4. fo. 355. D.
Iona est dictio Hebraica, & signat æquiuocē columbā vel vinostratem, parte. 4. fo. 146. G.
Ionas cuius filij fuerit, an fuerit verus, vel falsus p̄pheta, & quare dicitur est Amathi. Et quomodo fugit a facie dei, p. 4. fo. 373. G. H. & fo. 374. B. C.
Ionas propheta quare magis sanctus scribitur, quā ceteri prophete, qui omnes sancti fuerunt &c. par. 4. fo. 372. F.
Ionas secundum doctores Hebræicos & Latinos fuit filius mulieris viduę, quēm suscitauit Helias, par. 4. fo. 373. D.
Ionā qd̄ retraheret ne p̄dicare vellet in Nininitis, p. 4. fo. 363. A. B.
Ionas cū a pisce glutiretur, figurauit triduum sepulturę Christi, parte. 4. fo. 374. C.
Ionas postquam prædicauit Nininitis, confusus p̄ verecundia, assumpta matre latenter egressus terram suam, septem annis exulauit, parte. 4. fo. 373. D.
Jonathan filius Oziel (alias Oriel) est autoritatis fuit, & est apud Hebræos, q̄ nullus fuit ausus contradicere in translatione sua Chaldaica, par. 3. fo. 251. G. Item parte. 6. fo. 257. F. Item parte. 1. fol. 47. D. Vide etiam in Thargum.
Ionathas tribus vicibus inijs hōedus cum David, parte. 2. fo. 89. D.
Ionathas amabilis sup̄ amorem mulierum, exponitur dupliciter, parte. 2. fo. 98. F.
Ionathas an peccauerit gustando mel contra præceptum patris sui Saul, parte. 2. fo. 77. H.
Ioppe est portus supra mare mediterraneum, ad quem ducebantur signa per mare, & inde in Hierusalem per terram in vehiculis qui portus est propinquior Hierusalem, parte. 2. fo. 244. H.
Iordanis fluiuis vbi oritur par. 1. fo. 63. E. & fo. 325. G. & fo. 375. H. Item parte. 4. fo. 51. G.
Iordanis pars mergitur in mare, & in amaritudinem fuit: & eius moralitas, par. 2. fo. 7. A.
Iordanis fluiuis, est terminus terrę promissionis a parte orientis, parte. 2. fo. 19. H.
Iosaphat pro expeditione suę orationis allegauit quinq̄, parte. 2. fol. 226. H.
Ioseph apud patrē accusauit fratres suos de crimine pessimo, i. de odio fraterno, quod dicitur crimē pessimū, p. 1. fo. 101. G. H.
Ioseph patriarcha quare patri in iuuentute erat magis amabilis, parte. 1. fo. 101. H. & fo. 103. D. E. G.
Ioseph ex dono dei speciali fuit gratiosior moribus & corpore fratribus suis, cū debiliior debuissent esse: nam in senectute solent generari pueri debiliores & defectiuos, parte. 1. fo. 101. H.
Ioseph venditus fuit facta matre adhuc viuente, vt dicunt aliqui, parte. 1. fo. 102. B. Alij aliter, Ibidem, C.
Ioseph venditus fuit ex triplici causa, parte. 1. fo. 101. G.
Ioseph an venditus sit Isaac a suo adhuc viuente, parte. 1. fo. 101. E. & fo. 102. B. C.
Ioseph a fratre suo Iudā venditus est, qui erat principalior: & suauis fratribus vt Ioseph mercatoribus venderetur. Et an venditio præcise fuerit, xxx. argenteorū, &c. parte. 1. fo. 102. H. & fo. 103. B.
Ioseph mater vt Hebræi dicunt, vocatur Bala quare nutritiū eum

In sinu suo: quare etiam (mortua Rachel) vocata est mater ipsi
 Ioseph. par. 1. fo. 102. F.
 Ioseph an veditur dicitur Putiphari Eunuchus, ubi queritur, si Eunu-
 chus quomodo uxorem habere dicatur. par. 1. fo. 103. A.
 Ioseph vxor cuius filia esse dicatur scdm Hebræos, part. 1. folio
 103. A. & fo. 107. F. & an fuit filia domini quodam, & emptoris
 sui, vel alterius. fo. 108. A. B.
 Ioseph, vt Iudæi dicunt, ter fuit venditus, parte. 1. fo. 103. B. C.
 Vel verius bis tantum fuit venditus.
 Ioseph permissus est vendi, vt propter eum sequeretur liberatio
 populi tempore famis futuræ. par. 1. fo. 112. B.
 Ioseph venditus fuit, vt dicunt Hebræi magistro carnificum. par.
 1. fol. 103. C.
 Ioseph quanta fuerit pulchritudo nō sicutur, quam fœminæ qua-
 rum est pro priè pulchritudo, admiratur. p. 1. fo. 113. F. Interl.
 Ioseph quantæ continentie & castitatis fuerit, apparuit, cum mu-
 lieri non acquieuit, sed potius ei suavit, vt passionem suam re-
 frenaret. par. 1. fo. 105. D.
 Ioseph habuit duas principales persequutiones, vnâ à fratribus,
 aliam ab vxore domini sui. par. 1. fo. 120. E.
 Ioseph cum factus esset præpositus terræ Aegypti, erat. xxx. anno
 rum. par. 1. fo. 102. B. & fo. 108. B.
 Ioseph cum frumenta colligeret vnde homines viuerent, peccos-
 ra vnde viuebant, cū tanto famis inua lisset, & fratres Ioseph
 Pharaoni dixerūt: Non sunt pascua pecoribus puerorū tuo-
 rum. par. 1. fo. 114. E.
 Ioseph qui erat tã dulcis & mansuetus verbis & factis, quomodo
 afflixit fratres ita diu, antequam se eis notificaret. parte. 1. folio
 109. B. E. & fo. 111. A.
 Ioseph non videns Beniamin fratrem suum vterinum cum alijs fra-
 tribus, durè loquutus est, timens ne machinati fuissent contra
 eum in malum, sicut fecerant contra eum ideo vt scire posset
 veritatem, durè loquutus est cum eis. & c. par. 1. fo. 108. E. F.
 Ioseph dicēs fratres exploratores esse, non excusatur à mendacio
 quin esset peccatum veniale, quia necq̄ apostoli multo pers-
 fectiores eo sic excusantur. par. 1. fo. 108. F.
 Ioseph quomodo poterat fratrem suum Iudam arguere de con-
 traditione. par. 1. fo. 111. E. F.
 Ioseph nō poterat se continere quin se manifestaret fratribus suis
 sed quibus rationibus, Ibidem. G. H.
 Ioseph iurans per salutem Pharaonis, an indecenter iurauit, & an
 periurium commisit. par. 1. fo. 109. A.
 Ioseph fratribus vnde & quare exploratorum vitium, impinxit.
 par. 1. fo. 109. B. G.
 Ioseph magnâ clementiam ostendit fratribus suis, cum eos ad se
 venientes, nolens eos scandalizare apud Aegyptios, & volens
 eos certificare de plena remissione. par. 1. fo. 111. H. & fo. 112. B.
 Ioseph verba quomodo vera sunt, cum ait patrem dixisse: In mo-
 numento quod ego feci tibi in terra Chanaan & c. cum non le-
 gantur hæc verba patris cum de sepultura mandaret. parte. 1.
 folio. 122. B. C.
 Ioseph quare non statim post mortem fecit asportari ossa sua in
 terram promissionis, est duplex ratio. par. 6. fo. 136. D.
 Ioseph habuit fidem de sepultura & resurrectione Christi in terra
 promissionis complenda. par. 6. fo. 136. D.
 Ioseph patriarcham vt dicit Ra. Sa. Gabriel docuit. lxx. idiomatica
 quæ ante non nouerat. Et an in hoc verum dicat. parte. 3. folio
 206. C.
 Ioseph pater putatiuus Christi, & virgo Maria, de eadem tribu su-
 erunt. par. 5. fo. 7. D.
 Ioseph cū de duobus patribus suis euāgelistę memorētur, quare
 nullius eorum nomen accepit, cū scdm legem qui nascitur ex
 nomine defuncti, nomē habere debeat defuncti cui propagatur
 parte. 1. fo. 361. B.
 Ioseph sponsus Mariæ creditur semper fuisse virgo, cū tamen vir-
 ginem desponsauerit. par. 5. fo. 7. H.
 Ioseph quare non accessit ad Mariam virginem, cum sibi esset de-
 sponsata. Ibidem.
 Ioseph non cognouit Mariam, quomodo & vnde hoc & quid
 hoc fuit. par. 5. fo. 8. E. F.
 Ioseph viri Mariæ dixerūt quidam de alia vxore generasse filios,
 & illos fratres Iesu dixerūt, sed improbat, parte. 5. folio. 193. C.
 & folio. 95. F. & fo. 8. F.
 Ioseph in Bethleem asinum & bouem duxit, quibus præsepium
 fecit, & in quo virgo Maria puerum Iesum reclinauit, & panis
 inuoluit. par. 5. fo. 129. G.
 Ioseph non est inuentus, cum Maria à Magis, & quare. p. 5. fo. 11. F.

Ioseph quare timuit ire in Iudæam, notatur historia Herodis. par.
 5. folio. 13. C.
 Ioseph qui alio nomine Barfabas dicitur, & Iacobus minor, dicitur
 tur frater Christi, quia consanguinei, & non ex Maria virgine
 nati. par. 5. fo. 96. B.
 Ioseph decurio ab Arimathia. Ista efficiuitas quæ dicta est Rama-
 tha, de qua fuit Heleana pater Samuelis. par. 5. fo. 181. D.
 Iosephus Mattathiæ filius ex Ierosolymis sacerdos, sicut de eo scri-
 bit Hiero. in libro de illustribus viris & c. par. 3. fo. 3. E. Item par-
 te. 1. fo. 188. C. & fo. 191. G.
 Iosephus erudit de nuditate Adæ in statu innocentie, dans huius
 rationem, q̄ ante vivebat tantum bestialiter non habens vsum
 rationis, sed confutatur. par. 1. fo. 41. G. Item par. 4. fo. 304. B.
 Iosephus circa historias libri Machabæorum multa dicit quæ sūt
 distona textui, propter quæ illa tanquam friuola dimittuntur. p-
 te. 4. fo. 450. F.
 Iosephus dicens: Qui nullatenus egit peccatum sed tantum cogi-
 tauit, nullo reatu tenetur, errat. par. 1. fol. 165. D. Item parte. 4.
 folio. 413. F.
 Iosephus Hebræorum historiographus refert, insistentibus Ro-
 manis se fugisse in speluncam cum quadraginta comitibus, ibi
 q̄ proditum, inuenit, atq̄ ab hoibus captum. parte. 5. folio
 118. E.
 Iosephus quia fuit de genere sacerdotali, & fuit in Ierusalem tem-
 pore quo adhuc stabat templum & sacerdotij ministerium, &
 plures potuit videre, vt vidit vestes & ornamenta ipsorum,
 ideo certius potuit scribere talia q̄ sui sequaces. par. 1. fo. 188. C.
 Iosephus quadragesimo secundo anno à passione Christi vel circi-
 ter, incipit scribere librum antiquitatis Iudicæ: quem obuiuit
 Vespasiano imperatori, qui cepit imperare anno dominicæ
 incarnationis septuagesimo primo. par. 4. fo. 64. G. H.
 Iosias fuit sanctissimus vir, sed filij eius succedentes fuerunt pesti-
 mi, ideo regni factus post mortem patris mutatus est in malum
 par. 4. fo. 195. H.
 Iosias quatuor filij leguntur, & alibi res tantum, quomodo sup
 hoc concordia accipienda est. par. 2. fo. 193. B.
 Iosue successit Moyli in regimine populi sui confortatus & asse-
 curatus de terrę promissionis acquisitione & diuisione. parte. 2.
 folio. 4. D. Ios
 Iotha vnum de lege non præterire possit, quare dictum est, & de
 quo. par. 1. fo. 196. A.
 Ira dupliciter diffinitur à philosophis, scilicet materialiter & formaliter. Ira
 ter. par. 4. fo. 385. G.
 Ira est duplex, scilicet ira per vicium, & ira per zelum. parte. 5. fol. 95. C. D.
 Item par. 6. fo. 111. D. Item par. 3. fo. 16. E. & fo. 126. E.
 Ira per zelum sapienter turbat, sed ira per vicium stultos rrucciat
 par. 3. fo. 16. E.
 Ira per zelum oculum mentis turbat, sed ira quæ est per vicium
 illum excæcat. par. 3. fo. 126. F.
 Ira potentia lenienda est blandis sermonibus, sicut furor Saul
 per citharam Dauid. par. 2. fo. 8. E.
 Iræ triplex gradus. par. 5. fo. 20. H.
 Ira duplex, scilicet consumptionis, & consumptionis. par. 3. fo. 164. A.
 & fo. 167. F.
 Iræ proprie causant parumpensio & contemptus eorū circa quæ
 aliquis maximè studet. par. 3. fo. 20. D. & fo. 96. D. & fo. 92. E. &
 fo. 416. H. Item par. 2. fo. 310. F.
 Iræ effectus est triplex, Primus est iurgium. par. 3. fo. 325. G. Secun-
 dus est recedere ab amico fideli, qd̄ frequenter facit ira. fo. 326.
 D. Tertius alterius cui aliquis irascitur, contemptus. fo. 327. C.
 Iræ natura est vt prolata magis serueat, occultata langueat. par-
 te. 3. fol. 321. A.
 Ira sulti vbi incanduerit, mox viscera pietatis amittit, & furor
 frenalaxat. par. 3. fo. 334. E.
 Iræ commotio nec locum debet habere in te. Ipsa conturbatio in-
 decens est ei qui sub Iesu dicitur militat. par. 2. fo. 18. E.
 Ira intelligentie lumen subtrahit, & mentem prouocando cõfusa
 dit. par. 3. fo. 20. D.
 Iræ motus quibus sit moderatus ratione, impedit intellectum à con-
 templatione veritatis. par. 5. fo. 95. D.
 Ira inconsiderata res est, ita vt aliquando nec sibi parcat cui irasci-
 tur. par. 6. fo. 108. A.
 Ira multis virtutibus priuat, quia dum quietem menti tollit, sp̄s
 ritus sanctus ibi non quiescit. par. 3. fo. 16. E.
 Iratus præ ira solet truncare verba sua. par. 4. fo. 240. D.
 Iratus homo emittit anhelitum fumosum per nares. parte. 4.
 folio. 10. H. Ira

Ira qualiter oculos mentis & corporis perturbat & excæcat. parte
 3. fo. 126. F.
 Iræ passio maximè apparet in facie, & in oculis potissime. parte. 3.
 folio. 126. F.
 Ira vt mentē superet, causa est multitudo cogitationū supuacua-
 rū, quibus mens acquiescit. parte. 3. fo. 67. B.
 Ira & clamor & omnis amaritudo immūdi spiritus furor est. pa-
 te. 5. fo. 138. A.
 Iræ passio non confurgit ex timore, sed ex alijs passionibus, scilicet
 tristitia illata, cum desiderio & spē vlscendi. par. 1. fo. 156. B.
 Iræ passiones licet incipiant à tristitia, terminantur tamen in dele-
 ctatione, habita vindicta. par. 2. fo. 310. G.
 Ira magis est in iuuenibus, q̄ in senibus, & quare. par. 3. fo. 353. B.
 Ira semper plus vindictam exigit q̄ iniuriā accipit. par. 1. fo. 145. B.
 Ira præter rationem opponitur mansuetudini, non autem illa
 quæ est moderata, quia de ratione mansuetudinis est q̄ faciat
 moderationem. par. 5. fo. 95. D.
 Iræ dandus est locus aliquando. par. 5. fo. 47. H.
 Iram qui vincit melior est, q̄ qui capit dicitatem. parte. 3. folio. 95.
 A. & fol. 325. B.
 Ira iusta mater est disciplinæ, & ira quæ est cum causa, iudiciū est,
 non ira. parte. 5. fo. 20. F.
 Ira venialis est quæ non ducitur ad effectum. par. 3. fo. 91. E.
 Ira magna est à deo tormēta nō perpeti. p. 4. fo. 174. F. & fo. 233. B.
 Ira iudicij tanto districtior portabitur, quanto nunc minus time-
 tur. par. 3. fo. 335. F.
 Iræ hominis potestas est corpus occidere, post nihil facere: Deus
 & hic punit, & post in gehennam mittit. par. 3. fo. 222. B. & fo.
 110. 233. D.
 Ira dei quæ & qualis sit. parte. 4. fo. 406. C. Item par. 2. fo. 120. G.
 Vide in Passiones.
 Ira dei non perturbationem sed merita & peccata puniendorum
 signat. par. 4. fo. 406. C.
 Ira dei an quomodo & per quos resistit possit, cū Iob dicat: Deus
 cuius iræ resistere nemo potest. par. 1. fo. 198. E.
 Iræ dei quando & quomodo resistendum sit, & qui resistēt. p-
 te. 3. fo. 24. F.
 Ira dei est motus qui fit in anima quæ legem dei nouit, cū videt
 eam à malo præteriri. par. 3. fo. 89. A.
 Ira dei manet non aduersus, sed super peccatores, scilicet originalis dā-
 nationis vel celestis iudicij: quia non de inferioribus, sed de supe-
 rioribus iudicantur peccatores. par. 2. fo. 238. E.
 Ira an fuerit in Christo: Et arguitur pro & contra. p. 5. fo. 95. C. D.
 Iracundia ianua omnium vitiorum, quia clausa virtutibus intrin-
 secis dabitur quies, aperta ad omne facinus armabitur animus,
 parte. 3. fo. 336. E.
 Iracundiæ maioris est cum hoc tribuitur qd̄ male desideratur,
 par. 3. fo. 43. A.
 Iracundiæ immanitas qua & homicidiū fit significatur, per ignē,
 par. 3. fo. 200. A. B.
 Iracundos melius corrigimus si in ipsa iræ commotione declina-
 mus. Perturbati enim quid audiant ignorant. Sed cum ad se re-
 deunt, tanto libentius exhortationis verba recipiunt, quanto
 se tranquillius tolerari erubescunt. Mentis autem furori ebrise
 omne rectum qd̄ dicitur peruersum videtur. par. 2. fo. 92. A.
 Iracundi cum nulla se consideratione mitigant, necesse est, vt qui
 furentes reprimere conatur, non se in furorem erigat, sed quod
 est tranquillitatis ostendat, & subtiliter proferat, in quibus ex
 obliquo animus fuerentis purgatur. parte. 2. fo. 99. B.
 Iracundi morum meriti ponit in corde. par. 1. fo. 218. E.
 Irasci & dignari est contra deum murmurare, & propè blasphemie
 mare. par. 3. fo. 137. A. Interl.
 Irascibilis prorsus deordinatio maximè apparet in homicidio: scd̄ d̄ q̄
 buisdam alijs quæ procedunt ex rancore & odio. p. 1. fo. 352. B.
 Irascibilis pars tendit in bonum sub ratione ardui, & in malum
 sub ratione vindictiui. par. 1. fo. 167. C.
 Irascibilis passiones omnes oriuntur ex passionibus concupiscibi-
 lis, & terminantur in ipsis. parte. 4. folio. 6. G. Item parte. 1. folio
 354. F.
 Irascitur deus aliquando vt pater, aliquando vt dñs, aliquando
 vt iudex. parte. 4. folio. 202. A.
 Cum irascimur, statu furoris inflamur. par. 3. fo. 14. F.
 Iris cæruleo colore designat præteritum diluuium, igneo futurū
 iudicium. par. 1. fo. 56. B. Interl.
 Iris quomodo est signum fœderis, cum procedat ex causa natura-
 li. par. 1. fo. 56. B. C. D. F. & fo. 37. B. E.
 Iridis generatio vnde fiat. Ibidem.
 Iris dicitur & gemōis. scilicet p. 6. fo. 294. H. Itē p. 1. fo. 56. A.

Irregularitas in nouo Testamento, sicut aliquando caufatur ex
 bono actu, vt ex occasione malefactoris per sententiam iudicis:
 sicut in veteri Testamento ex actu sepulture impediatur ad tem-
 pus celebratio Pasche. parte. 1. fo. 279. D. G.
 Irregularitates quasi erant in lege, immundicie ex tactu mortui
 vel alterius immundicie, prohibentes accessum ad diuina. parte
 1. fol. 278. C.
 Irremissibile dicitur dupliciter. parte. 6. fo. 284. D.
 Is Hebraicè dicitur vir, illa appellatur mulier quasi qd̄ virgo. p-
 te. 4. fo. 111. E. Item parte. 1. fo. 92. Interl. Vide etiam in Eua. Is
 Isaac quorennis erat quando fuit immolandum per patrem, & an
 inuitus patri assenserit, & quomodo promissum in se impleti
 credidit, sicut Isaac vocabitur tibi semen, si moreretur & c. pte. 1.
 fo. 77. G. H. Aliter dicitur quidam Hebræorum q̄ erat. xv. anno
 rum serē. Et quod quasi inuitus accessit ad immolationem. par-
 te. 1. fo. 78. G. H. & fo. 79. D.
 Isaac licet esset. xxxv. annorum, tamē vocatur puer, & quare. par-
 te. 1. fo. 78. B. G.
 Isaac contra naturā humanæ generationis, pmissus, in signū fuit
 dei filium contra humanam rationē nasciturū. par. 6. fo. 11. F.
 Isaac non fuit natus de Sara virtute naturæ tantum, sed cum hoc
 per adiutorium gratiæ. parte. 1. fo. 70. G. & fo. 75. F.
 Isaac ligna portans figurauit Christum crucem baiulantem. par-
 te. 1. fo. 77. G.
 Isaac secundum Hebræos ex quo voluntariè accessit vt immola-
 retur, extunc fuit consecratus domino, & non fuit licitum ei ha-
 bere nisi vnica vxorem. parte. 1. fo. 84. D.
 Isaac non fuit vocatus ad aliam terram transire vel regionem,
 par. 1. fo. 86. B.
 Isaac quomodo figurat natiuitatem virginis. par. 1. fo. 75. F.
 Isaac quare potius non meritum ascribitur q̄ Abrahæ, cum po-
 tuisset restitisse patri in oblatiōe & c. par. 1. fo. 78. G. & fo. 79. D.
 Isaac fuit cum Rebecca vxore sua. xxx. annis anteq̄ pareret, quare
 non accepit aliam sicut pater eius Abraham accepit Agar postq̄
 decem annis probauerat Sarę fertilitatem. par. 1. fo. 84. D.
 Isaac humano more filij maiorē benedicēdum putauit, sed deus
 qui oculorum est cognitor, minorē dignū benedicēdōe offen-
 dit, vt non hominis ostenderet esse benedictionem, sed dei. par-
 te. 1. fol. 88. F. G. Item par. 6. fo. 159. H.
 Isaac quare non retardauit benedictionem cognita fraude. par.
 te. 1. fo. 88. G. H.
 Isaac quomodo dicitur habuisse filios octo in libro Regum, & Pa-
 ralipomenon septem. par. 2. fo. 191. E. G.
 Isaacus in Elia.
 Isopus in Hisopus.
 Israel & Iacob idem homo fuit, sed primò vocatus est Iacob id est
 supplantator, postea Israel, id est videns deum, vel directus cum
 deo. par. 4. fo. 204. G. H.
 Israel dictum putat Iosephus ipsum Iacob, q̄ aduersus angelum
 steterit & c. Quod autē in libro Hebræorum nominum interpre-
 tatur Israel, vir videns deum, vel mens videns deum, non tam
 verè q̄ violenter interpretatum videtur & c. super hoc declara-
 tio. par. 1. fo. 96. E.
 Israel vel Iacob, simpliciter & sine nominis adiectione dicitur,
 quando agitur de carnali Israel. par. 4. fo. 82. A.
 Israel est nomen generale ad omnes Hebræos. par. 4. fo. 117. B.
 Israel in scripturis sepe accipitur pro populo q̄ sub fide & cultu
 dei residet, etiāsi ab Iisrl nō descēdat scdm carnē. par. 1. fo. 350. F.
 Israeli maximū beneficiū fecit deus in deserto, qm̄ voluit habitare
 in medio populi in tabernaculo, in quo erat ppitiatorij tāq̄
 sedes dei. parte. 3. fo. 357. C. Item par. 1. fo. 379. F.
 Israel fuit dignior in populis. par. 1. fo. 133. D.
 Israeli triplex beneficium exhibitum fuit in deserto. Primū bene-
 ficium columbę ignis & nubis, quæ illuminabat noctem. Secun-
 dum fuit manę cęlestis datę in cibum. Tertium fuit ritus sacrie-
 ficiorum. parte. 3. fo. 357. H.
 Israelitico populo quomodo dictum est: Et dedit dñs deus Israel
 oēm terrā quam iurauerat & c. cū nō solum vsq̄ ad diē mortis
 Iesu, sed etiā post, non eradicaerit gentes. par. 2. fo. 127. F. G. H.
 Israelita si peccet, id est laicus, ipse sibi nō potest auferre peccatum,
 sed requirit leuitā vel sacerdotē vel pontificē, vt peccatorum re-
 missionem accipiat. parte. 1. fo. 293. B.
 Israelita q̄ habeat equum nūquam inuenies. parte. 2. fo. 18. B. &
 folio. 24. E.
 Iter duplex est in scripturis scilicet laudabile & culpabile & c. par-
 te. 2. fo. 16. G.
 Iter quo tenditur ad virtutes non est prodiū, sed ascenditur ang-
 gustè & difficulter. par. 1. fo. 152. A.

Inter sapientiae dei qui incedunt, memora sunt eis vmbra, omnis
 ceterus iustorum & chorus prophetarum. Sub vmbra em sensu
 quos apud eos scriptos inueniunt, refrigerantur animae eorum
 & in doctrina eorum, quasi incedentes per opaca memorum de
 lectantur. par. 1. fo. 307. F.

Inter sapientiae quantae requiem, habeat, si intellexit, quantum gra
 tiae quantum dulcedinis, noli negligere: aggredere iter, incipe
 tamen cito: in consortium tuum venient angeli &c. parte. 1. fo
 110. 508. B.

Inter sabbati a monte Oliueti vsq; ad Ierusalem, erat mille passuum,
 qui faciunt leucam, quia illud spacium licebat Iudis pertransi
 re, & non ultra in die sabbati. par. 6. fo. 164. G.

Iubilaeus vbi nos dicimus, in Hebraeo habetur Iobel &c. parte. 1.
 folio. 258. G.

Iubilus annus quis dicitur. par. 3. fo. 157. A. & fo. 261. A. Item p
 re. 1. fo. 187. A.

Iubilus annus quando incipiebat, videlicet an in quadragesimo
 nono anno vel in anno immediate sequenti, est duplex opinio
 tam apud Hebraeos q; apud Latinos. par. 1. fo. 258. G.

Iubilum cum tanta laetitia corde concipitur, quam sermo non ex
 plicat: sed tamen os sonat. par. 3. fo. 23. F. & fo. 63. A. & fo. 70. F.
 & fo. 152. A. & fo. 221. C.

Iubilus est sonus laetiae sine verbis, quia laetitia animi non potest
 explicari. Hic fit a nobis in confessione, a malis in confusione, cu
 de terrenis adeo gaudet. par. 3. fo. 23. A.

Iudas Scarioth prouidit inter apostolos eligi, & quare. par. 5.
 folio. 96. B. & fo. 225. A. & fo. 36. A. 1. te. p. 3. 1. 100. E. & fo. 164. A.

Iudas traditor de tribu Ephraim, & de vico Scarioth dominum
 vendidit, & dicitur ebrius non vino sed auaritia & diaboli ci
 bo. par. 4. fo. 52. A.

Iudas Scharioth, sic dicitur, non quia de genere Iachar, vt di
 cunt alii, sed a loco vnde natus fuit Scharioth, qui est quida
 vicus in Iudaea. par. 5. fo. 36. B.

Iudas Scarioth vtrum a principio suae vocationis a Christo fue
 rit malus: Quid in hac quaestione, quae est de his quae transien
 dunt humanam inuestigationem, cum sit de occultis cordis hu
 mani, & in consimilibus quaestionibus tenendum est illud qd
 est magis consonum sacrae scripturae & rationi &c. parte. 3. folio
 207. E. Item par. 1. fo. 153. F. G.

Iudam quare Christus permisit portare pecuniam, cum sciret cu
 furem. par. 5. fo. 221. F. Item par. 6. fo. 45. E.

Iudas equus erat, & cum ascensorem habuit dominum, de equita
 tu saluus erat: cum caeteris em apostolis missus egrotis salutem
 & languentibus praestitit sanitatem: vbi diabolo se subtrauit,
 illius habentis ductus contra dominum equitauit. parte. 1. folio
 205. F. H.

Iudam Christus tolerauit, & ad praedicandum misit, & ei eucharis
 tiam dedit, vt ostenderet dona peruenire ad eos qui fidem ac
 cipiant, etiam si talis sit per quem accipiunt, qualis fuit Iudas.
 par. 3. fo. 100. E.

Iudas non solum murmurauit super vnguento effuso per Mariam
 Magdalenam, sed etiam alij discipuli, qui fuerunt ab eo incitati
 par. 5. fo. 221. F.

Iudas a Christo eucharistiam accepit sicut caeteri apostoli, vt co
 muniter doctores dicunt, licet Hilarius contrarium dicat. par.
 te. 5. fo. 79. G.

Iudas auaricia corruptus, cum Iudaeis de morte Christi tradendo
 perpetuae mortis ruinam meruit, & significatur p Achitophel, q
 etiam se laqueo suspendit. par. 2. fo. 212. B.

Iudas qui impius corde erat, quis ipso domino redarguente, no
 luit mala coepa corrigere. Petrus vero quia rectus corde, respi
 ciente se domino, mox poenitendo correxit, quod negando de
 liquit. parte. 3. fo. 329. F.

Iudas proditor & illi qui Christum tradiderunt Pilato, fuerunt
 Iudaei. parte. 6. fo. 171. G.

Iudas traditor dignam sibi poenam inuenit, dum guntur quo vox
 proditoris exierat, laqueo necauit. Dignu etia locu interitus
 quae fuit, vt qui angelorum & hominum dominu prodiderat, celo
 & terrae perosus, quasi aeris spiritibus sociatus, in medio aeris
 periret. parte. 6. fo. 165. B. E.

Iudas proditor, qui de morte Christi tradidit cum principibus
 sacerdotum, significatur p Doech &c. parte. 2. fo. 88. D.

Iudas proditor significat p Saul, qui cu armatis ad capiendu Ie
 sum venit, & Iesus qui significatur per Dauid, processit eis ob
 uiam & dixit eis, Quem quaeritis &c. par. 2. fo. 92. H.

Iudas licet poenituit, tamen inutiliter, quia desperauit & se susce
 pit. par. 5. fo. 83. G.

Iudas desperando plus peccauit q; Christum tradendo, & quare,

parte. 5. fo. 83. G.

Iudaei desperatio processit ex duobus. par. 5. fo. 83. G.

Iudas in benedictionibus non reperitur, & ab apostolis excludi
 tur, & de hoc figura. par. 1. fo. 376. B.

Iudas Machabaeus triplex bellum habuit tempore Antiochi. p
 re. 4. fo. 35. C.

Iudas Machabaeus fecit in desertum locum, ibiq; inter feras vi
 tam in montibus cum suis agebat. par. 3. fo. 148. D. Item parte
 4. fo. 467. G. H.

Iudas Galilaeus erat quidam sic dicitur ante passionem Christi, qui
 tempore natiuitatis Christi inducitur populū ad rebellandu
 imperatori Romano, dicens esse illicitum Iudaeis profiteri ali
 que dominum terrenum, sed solum deum; & ideo accusantes
 Christum ante Pilatum, volebant eum notare qd esset similis il
 li. par. 5. fo. 179. G. & fo. 69. C. & fo. 216. C. Item par. 6. fo. 174. A.

Iudaei apostoli epistola, quia de apocrypho testimoniu habet pri
 scis temporibus a plerisque reijciebatur, sed tamen auctoritate ia
 & vtilitate & vltu meruit, vt inter sanctas scripturas copuleretur.
 parte. 6. fo. 238. F.

Iuda est vna de duodecim tribubus, vnde reges & a regno omnes
 Iudaei dicuntur. Confessi autem Caesarem, non Christu qui de
 Iudaeam non Iudaei. par. 3. fo. 194. A.

Iuda & Ierusalem multo peiora inueniuntur fecisse q; Israel, & qd
 & quomodo. par. 4. fo. 128. D.

Iudaicus populus distinctus fuit ab alijs populis, signo, lege & ha
 bitu, & quare. par. 5. fo. 34. D. & fo. 102. C. Item par. 3. fo. 369. G.
 & par. 1. fo. 290. A. & fo. 305. D.

Iudaico populo data est lex & prophetae singulariter, hac ratione
 quia Christus scdm carnem inde erat natus: ideo decens e
 rat speciali quadam pollere sanctitate. par. 6. fo. 8. F.

Iudaicus populus quodammodo liberatus fuit a diaboli potestate
 per legis dationem quae excluderet cultum daemorum: & indu
 cebat ad colendum vnum deum verum. par. 5. fo. 43. F.

Iudaica plebs per terram sterili sic occupatam signatur, quae no
 xia praepositorum vmbra premitur, ne lumen veritatis videat
 & exemplis eorum impeditur, ne sole dilectionis calecat. par.
 te. 5. fo. 160. E.

Iudaicus populus significatur per aquam Probaticae piscinae, qui
 modo fiat quietus, modo ventis tetationu turbatur &c. parte
 5. fo. 291. A.

Iudaicus populus signatur per Pharisaeum, qui ex beneficio legis
 & prophetarum suscepto, de sua sanctitate presumens, Gen
 tes aspernabatur. Per Publicanum Gentilis populus designatur
 & quare. par. 5. fo. 170. H.

Iudaicus populus per Herodem Iohannem baptistam occidendum
 imperatione salantis significatur: qui sibi velut vxorē Gen
 rilis populi de eodem parente progeniti sociavit infidelitatem
 &c. par. 5. fo. 47. F.

Iudaicum populum deus dilexit, & hoc ostendit ex tribus benefi
 cijs quae patribus eiusdem populi concessit. par. 4. fo. 72. B. G.
 & fo. 73. C.

Iudaica plebs fuit virgo in patriarchis & prophetis virginitate me
 ris & cognitione & cultu veri dei, sed post idola adultera facta
 est. par. 4. fo. 32. E. & fo. 363. F.

Iudaicam plebem lege & prophetis illuminaram, significat au
 stralis porta. par. 2. fo. 211. A.

Iudaicus populus libros legis & prophetarum portans, quasi diu
 nitus scriptos honorat, sed quem Moyses & prophetae praedice
 runt: ignorat. par. 2. fo. 87. A.

Iudaicae caecitatis typus figuratus est in hoc, qd ab hora sexta dies
 conuersus est in noctem crucifixionibus. par. 4. fo. 364. D.

Iudaica plebs dicitur mulier adultera. par. 4. fo. 21. D.

Iudaicus populus per bouem significat qui iugo dei suppositus
 profelytos colligens, per corda quae valuit nomen legis traxit.
 par. 3. fo. 18. E.

Iudaica plebs interiorum nomine designatur. Hi em qui deum
 nouerant, quasi sub meridiano sole feruentes, in fide calore te
 nebantur &c. par. 3. fo. 68. F.

Iudaica plebs per infidelitatis meritum nigra corui nomine. desi
 gnatur, cui dum pulli eius clamant, etia praeparatur &c. par. 3.
 folio. 73. B.

Iudaicus populus per rhinocerotem i. vnicornem intelligitur, q
 dum de accepta lege inter cunctos homines elationem sumpsit
 quasi inter caeteras bestias cornu singulare gestauit. parte. 3. fo.
 110. 75. B. C.

Iudaici populi magna deuotio post reditu de captiuitate Babylo
 nica tempore Ebraeae. par. 2. fo. 263. B.

Iudaicus populus magna infania ductus, licet esset vnum idoli
 rantum

rantu in adoratione vituli dixerit: Hi sunt dii, ad reuerentia idoli
 sicut magnae personae de se loquuntur in plurali ad magnificen
 tia. parte. 1. folio. 198. C. & fo. 199. F.

Iudaica plebs figuratur per Mariam sororem Moysi, & lex domi
 ni significatur per Moysen, q; e transiit ad connubium Aethio
 pisse, ecclesie, s. de Genibus congregatae: & ideo Maria, id est
 synagoga indignatur &c. par. 1. fo. 284. E.

Iudaicam plebem aspice: vide quanta lepra peccati in illa est, qua
 ra intelligentiae caligo, quanta obseruantiae foeditas, sed haec le
 pra non est perpetua, &c. par. 1. fo. 284. E.

Iudaicam gentem regno priuata, quasi ad nihilum redactam
 sub potestate inimicorum in desertum & publicum posita pro
 uerbium, figurat regis Saul occisio. par. 2. fo. 200. A.

Iudaica perfidia inter paschales epulas de nece domini tractabat
 sicut Saul inter epulas, Dauid mortis filium esse iudicabat. par
 te. 2. fo. 87. A.

Iudaica plebs designatur per Thamar, quae interpretatur ama
 ritudo, quia domino solis poculum dedit. par. 1. fo. 104. A.

Iudaici populi regno non potest aptari hoc testimonium Ieremij:
 Non inueni de Dauid vti qui sedat super thronum domus
 Israel. Nec sacerdotio potest aptari: super est ergo vt ad reg
 num Christi & sacerdotium transferatur. par. 4. fo. 157. E.

Iudaicus populus nihil voluit spiritualiter intelligere in lege. p
 re. 1. fo. 202. B.

Iudaica captiuitate totus orbis completus est. Venditi em sunt si
 lijs Graecorum, & xerminati de sinu suis, & filij decem tribu
 um vsq; hodie apud Medos tenentur. par. 4. fo. 356. E. F.

Iudaicus populus nunq; tot & tantos dolores sustinuit, sicut in
 obsidione & destructione Ierusalem per Titum. par. 5. fo. 117. G.

Iudaismo non potest ascribere Hebraeus aliquem primarum di
 gnitatis in ecclesia, nisi scdm prioritatem temporis: quia prius
 tempore inferus est radici gratiae q; Gentilitas. par. 1. fo. 376. H.

Iudaea quandoq; dicitur tota terra promissionis, quandoq; dicit
 tur terra duarū tribuum, quandoq; ponit p sorte Iudae. p. 4. fo. 3. A.

Iudaea, omnis Iudaeorum prouincia: dicta est generaliter, ad disti
 ctionem aliarum gentium, specialius tamen meridiana plaga
 dicitur Iudaea. par. 5. fo. 107. F. Item par. 6. fo. 167. B.

Iudaea primò dicta est terra Chanaan, quia post diluuium inibi
 habitauerunt filij Cham: quibus expulsis per filios Israel tempo
 re Iosue, nominata est Iudaea a tribu Iudae, quae erat principalis
 & regia. par. 5. fo. 3. H.

Iudaea in plures partes diuisa est, quae omnes licet Hebraea lingua
 loquantur, tamen singulae domesticam dicendi speciem habet
 distinctam, & aliter pronunciantur, in diuersis partibus &c. p
 re. 6. fo. 167. B. Item par. 2. fo. 53. B.

Iudaea tota scdm suam longitudinem sita est super mare mediter
 raneum ex parte occidentis, & in latere opposito habet Iordanem
 fluium, transeuntem per mare Gallaeae & mare mortuum.
 parte. 4. fo. 97. D. & fo. 41. F.

Iudaea dicitur in Iudaea, eo qd est inter duo maria, s. mare mortuum
 ab oriente, & mare mediterraneum ab occidente. par. 4. fo. 41.
 F. Item parte. 3. fo. 178. H.

Iudaea dicitur horrus, propter eius fecunditatem. Conclusus
 propter eius fertilitatem, quia ab occidente clauditur mari me
 diterraneo, ab oriente Iordane fluio, ab aquilone monte Liba
 ni, a meridie deserto Aegypti, qd non potest de facili transiri.
 parte. 3. fo. 361. H.

Iudaea habet multos fontes ita limpidos, ac si essent sigillati, ne
 bestia vel homo possit aquam turbare. par. 3. fo. 361. H.

Iudaeam indy tam esse, & omnibus terris fertiliore dubitari non po
 test. p. 4. fo. 329. A. Aegyptus tñ est fertilior & amoenior. Ibidem, C.

In Iudaea tria loca fuerunt amena & fertilia. Libanus, Carmel,
 & Saron. par. 4. fo. 64. H.

Iudaea dicitur terra foederis, quia promissa fuit Abrahae & semini
 eius in foedere quod iniit cum eo dominus. par. 4. fo. 253. G.

Iudaea dicitur hereditas domini, pro eo qd ibi viguit cultus diui
 nus. par. 3. fo. 190. D. & fo. 194. B. & fo. 202. D. & fo. 89. D.

Iudaea quae est in quarto climate orbis derelicta fuit a suis habi
 tatoribus in captiuitate ductis, & postea multiplicata est in ho
 minibus, aialib; & alijs bonis. par. 4. fo. 18. A.

Per Iudaeam tempore primi templi prophetae discurrebant, popu
 lum a malis retrahendo, & ad bonum exhortando. Tempore
 vero secundi templi non legitur habuisse nisi Aggeum, Zacha
 riam, & Malachiam, & postea caruit prophetis per, cccc. annos &
 amplius vsq; ad tempus Iohannis baptistae. par. 4. fo. 64. H.

Iudaea dicitur desertum, & postea gauisa, quare & quando a parte
 4. fo. 94. H. & fo. 70. D.

Iudaea consuetudinem habuit hanc. In aliquo celebri loco pone

bantur lapides rotundi grauissimi ponderis, quos iuvenes pro va
 rietate virium probadatum, alij vsq; ad genua, alij vsq; ad um
 blicum, vel etiam super ceruicem extollebant: nec prius ad ago
 nem descendebant quam ex eleuatione ponderis sciretur, quis
 cui comparari deberet. par. 4. fo. 419. A.

In Iudaea is mos vsq; hodie permanet, vt sparsis crinibus mulie
 res nudatis peccatoribus voce modulata populum transfundant
 in lachrymas. parte. 4. fo. 125. E.

Iudaea gens (qd nulli dubiu est) quanto ceteris precellat glorio
 r, tanto peccatis exigentibus nulla est mo inferior. par. 4. fo. 187. D.

Iudaeam tertio vastauit Nabuchodonosor. Primò cum Ioaachim
 (qui & Heliachim) filium Iosae vinctum cathenis duxit in Ba
 bylonem, cum valis domini quae in templo suo posuit. Secun
 do, cum Ioaachim cognomēto Iechoniam filium eius, cum ma
 tre & principibus & eunuchis transfudit in Babylonem. Tertio,
 cum Sedechiam cepit & excecavit, filios interfecit, & incendit
 domum domini & Hierusalem destruxit. par. 1. fo. 178. B. E.

In Iudae terra dimisit rex Babylonis de pauperibus terrae qui co
 lerent terram, non sicut domini, sed magis ferui reddendo tributū
 regi. par. 4. fo. 124. C.

Iudaea captiuitas, tempore subuersio vsq; ad Cyrum regē septua
 ginta annos compleuit. par. 4. fo. 252. F.

Iudaea fuit sub seruitute. Primò Persarum, secundò Graecorum, &
 tertio Romanorum. par. 4. fo. 124. C.

Iudaeam & templum cepit primus Romanorum C. Pompeius
 Magnus. parte. 4. fo. 418. E.

Iudaea destructio significatur per destructionem Niniae per Bas
 bylonios, & nomina consonant, & quomodo. par. 4. fo. 186. H.

Iudaea dicitur res coelū q; huc & illuc agitur & qre. p. 3. fo. 71. E.

Iudaea infelix haec sibi promittit, diuitias gentium omnium in
 circuitu, aurum & argentum, & vestes multas. p. 4. fo. 421. F.

Iudaeam post mortem Herodis, filijs suis vt imperator decre
 uit, sic diuisa est, vt Archelaus haberet medietatem regni pa
 terni, quae dicta est Iudaea: aliam medietatem diuisit in duas
 partes, & vna dedit Herodi, & factus est tetrarcha Galilaeae, ali
 am dedit Philippo, & factus est tetrarcha Itureae & Traconite
 dis regionis. par. 5. fo. 13. B.

Iudaea quae legis oneribus erat subiecta, significatur per asinā quae
 erat oneribus assueta. par. 5. fo. 63. H.

Iudaea quae verum Dauid Iesum Christum despexit, per Michol
 significatur. parte. 2. fo. 204. B.

Iudaea & Gentilitas significatur per duas mulieres ante Salo
 monem contendentes. Puer autem viuus de quo duae mulieres
 contendunt, significat opus meritoriu de quo fuit contentio
 inter Iudaeam & Gentilitatem. par. 5. fo. 129. H.

Iudaea dicitur fornicaria, quae per idololatram cum idolo forni
 cata fuit, & adulter vocatur ipsum idolum, & posteris eorum di
 cum: vtilij fornicariae & adulteri. parte. 4. fo. 93. H.

Iudaea dicitur adultera effrenata quae in eodem lecto recipit adul
 terum cum marito. par. 4. fo. 94. B. C.

Iudaeus, hoc nomen impoluit populo scissura decem tribuum a
 duabus, sed Hebraeus generale nomen erat tam duabus q; de
 cem tribubus. par. 4. fo. 374. E.

Iudaei primò nominati sunt Hebraei ab Heber, i cuius familia mā
 sit lingua Hebraea, quae prius erat communis omnibus: postea
 nominati sunt Israelitae a Iacob, qui noatus est Israel, & vltra
 Iudaei a tribu Iuda. par. 6. fo. 7. G. Vide de hoc declarationem
 extensioem. par. 5. fo. 67. B.

Iudaei sunt denominati omnes a tribu Iudae post reditum capti
 uitatis Babylonicae, qui de captiuitate ascendentes, Hierosoly
 maee vrbis moenia & templum restaurauerunt &c. & quare
 licet inter habitantes Hierusalem & terram in circuitu essent
 alij de alijs tribubus. parte. 2. fo. 246. A. H.

Iudaeorum & Gentiu distinctio quando & per quem & quomo
 do initium habuit. parte. 4. fo. 91. C.

Iudaei quot, quos & quales reges habuerunt antecaptiuitate Baby
 lonicam. Vide ad longum. parte. 4. fo. 459. E. F. G. H. & sequenti.

Iudaei Barbaros reputabant omnes qui non erant de lege sua. par.
 te. 4. fo. 463. C.

Iudaei Gentiles reputant sicut canes, & vocant Gentiles oēs qui
 non sunt de lege Iudaeorum. parte. 1. folio. 171. F. Item parte
 6. folio. 24. C.

Iudaei dicunt quod homines ante diluuium accipiebant duas
 vxores. Vnam ad ad delectationem concubitus carnalis tantū,
 & illi dabant fertilitatis potum ne p conceptū & partūm pue
 rorum debilitaretur & deturparetur &c. Aliam accipiebant ad
 ad generationem prolis, & ad illam non accedebant nisi causa
 impregnationis. par. 3. fo. 49. G.

Index in Glos. ordi.

Iudei faciunt menses per lunationes: duae autē lunationes faciunt quinque menses dies: & ideo primum mensem faciunt Iudaei in quatuor diebus, secundum autem vigintinoem dierum, & sic conueniunt de alijs decem, eodem modo computando. par. 1. fo. 54. D.

Iudaei & filij Israel primū habuerunt iudices, postea reges à Saule vsq; ad captiuitatem Babylonicam; & tertio duces post captiuitatem Babylonicam. par. 1. fo. 100. G.

Iudaei pro beneficio sibi concessio adorabant deuoti versus terrā promissionis, quando erant extrā illam. par. 1. fo. 115. B. Item par. 4. fo. 307. G.

Iudaei adorāt verus occidentem, & quare. par. 1. fo. 161. G. Item par. 3. fo. 177. C.

Iudaei extra ierusalē existentes versa facie versus Ierusalē adorabant. par. 3. fo. 93. F. & par. 1. fo. 161. G.

Iudaei cum sint extra templum versus templum debent orare vsque vsq; fuerint. Et Hebraei hodie existentes in partibus Europae quae est respectu Ierusalē in occidentali plaga, non orant ad occidentem sed ad orientem. par. 1. fo. 162. G.

Iudaei faciunt festum tubarum in principio mensis septimi. s. Septembris ex liberatione Iaac & immolatione arietis pro eo ppter qd̄ tunc clangunt in cornibus pecorum. par. 1. fo. 78. C.

Iudaei non vitant omnem neruum, sed solum neruum scemoris ad designandum quia in Iacob emarcuit cum angelo luctante. par. 1. fo. 96. H.

Iudaei propter vitulum, triplicem mortem incurrerunt. par. 1. fo. 200. G.

Iudaei propter vituli adorationem ceciderūt in vniuerso vsq; ad xxij. milia. par. 1. fo. 200. G.

Iudaei in signum tristitiae non sunt induti sicut mos erat antiquitus. par. 1. fo. 202. C.

Iudaei per susceptionem legis fuerunt deo desponsati & coronati ad modum sponsae. par. 1. fo. 202. D.

Iudaei anno septimo an debebant feminare & colligere, variae sūt opiniones. par. 1. fo. 172. F.

Iudaei in festiuitatibus non audebant coram domino apparere vacui. par. 1. fo. 172. G. H. & fo. 349. D. Item par. 3. fo. 423. C. Item par. 2. fo. 62. H.

Iudaei quomodo & cum quibus potuerūt mutare. p. 1. fo. 346. D.

Iudaei tribus temporibus festa celebrabant, & quare & quomodo. par. 1. fo. 348. F.

Iudaei à Iacob descendentes & Idumaei ab Esau fuerunt fratres vterini, vt sic Iudaei & Idumaei dicuntur fratres. par. 2. fo. 106. G. & fo. 148. H. Item par. 1. fo. 84. D.

Iudaei cum audiebant blasphemiam scindebant vestimenta sua. par. 2. fo. 166. C. Item par. 5. fo. 31. H. Item par. 4. fo. 354. F.

Iudaei in quolibet nouilunio faciebāt festum antiquitatis propter beneficium diuinae gubernationis, eo qm̄ magis apparet transmutatio temporis. par. 3. fo. 206. B.

Iudaei propter transgressionem legis licet puniti sunt propter vitulum, quia ceciderunt in vna die quasi xxij. milia, tamē in die vltionis puniuntur adhuc. par. 3. fo. 206. G. & fo. 148. B. & folio 229. B. Item par. 1. fo. 200. D.

Iudaei post captiuitatem Babylonicam non habuerunt aliquam victionem regum vel pontificum. par. 3. fo. 210. F. Sed pontifices instruebantur frequenter per reges, quibus Iudaei erant tributarij, qui frequenter vendebant summum sacerdotium. par. 4. fo. 64. F.

Iudaei tempore persecutionis Antiochi fugerunt ad loca deserti quae erant afflictiua. par. 3. fo. 148. C.

Iudaei fingunt qd̄ lex fuerit creata ante mūdum per duo milia annorum, qd̄ est falsum. par. 3. fo. 410. H. & fo. 411. B.

Iudaei ante doctrinam Christi vti sunt sensu falsi praecise, sed post mystice. par. 3. fo. 413. D.

Iudaei nō debent superesse vel dominari, sed subesse. par. 3. fo. 422. B.

Iudaei quamdiu mandata dei seruauerunt, tamdiu in terra promissionis manserunt, cuius promissio facta est Abrahae & semini eius. par. 3. fo. 432. H. Item par. 4. fo. 204. D.

Iudaeorum sexcenta milia mortua sunt in deserto, à viginti annis & supra, cum egredierentur de Aegypto. par. 3. fo. 434. G.

Iudaeorum vestimenta non fuisse inueterata, nec lassata ex itinere per desertum, quomodo & de quibus intelligendum sit. par. 2. fo. 264. A. Item par. 1. fo. 281. F.

Iudaei quomodo ante Christi aduentum corruerunt idola. par. 4. fo. 9. F.

Iudaeorum sexcenta milia exierunt de Aegypto, & duo tantum

intrauerunt terram promissionis, s. Caleb & Iosue. par. 4. fo. 110. 116. C.

Iudaei tēpore dationis legis, anōs & quomodo castrametati sunt tantum ad partem orientalem montis Sinai. par. 1. fo. 162. G. H. & fo. 163. A. C.

Iudaei hodie hoc peccatum detestantur. s. de peccato vituli. par. 1. fo. 204. H.

Iudaei principaliter recesserunt à dei obedientia in duobus. Vno modo idola colendo, secundo deum irritando & c. par. 1. fo. 110. 372. B.

Iudaeorum regnum sibi Assyrij & Aegyptij alternis vendicabāt vicibus. par. 4. fo. 41. A.

Iudaei de more habuerunt sp. pelire sumptuosē corpora maximē regum nobilium personarum, ita qd̄ in capitibus regum ponebant coronas, & sic de alijs. par. 4. fo. 123. F. & fo. 203. G.

Iudaei non possunt conuerti ad bonum propter consuetudinem ad malum, vt habetur exemplum de Aethiopo & pardo quē quidem similitudo tenet sed in quid, non simpliciter. par. 4. fo. 131. B.

Iudaei ad imaginem dei facti, & lege diuina directi, à deo totaliter recesserunt per idololatriam. par. 4. fo. 137. C.

Iudaei reuerſi de captiuitate Babylonica fuerunt frequenter in afflictione magna & abiectione & in magno timore, & intantum qd̄ vna manu faciebant opera, & altera tenebant gladiū. par. 4. fo. 142. B. Item par. 2. fo. 259. C.

Iudaei quando aliquid volunt velate scribere, faciunt commutationem literarum, vt declaratur in hac dictione Sefach pro Babbel. par. 4. fo. 146. A. B. C. Item par. 6. fo. 277. D.

Iudaei timentes vastationem Iudae & Ierusalē inſituerunt ieiunium sicut Niniuite. par. 4. fo. 159. H.

Iudaei licet essent serui in terra Babylonia, ita qd̄ non poterant regnum exire, tamen poterant de vna ciuitate ad aliam transire, reddendo regi de bonis suis pro tributo magnam portionem; & multi etiam ex diuina monitione sic exierunt ante destructionem Babyloniae. par. 4. fo. 176. D.

Iudaei in destructione Ierusalē aliqui fuerunt translati in Babyloniam: qui erant bonae conditionis & nobiles: aliqui fuerunt dimissi in Iudaea ad colendum vineas & agros. par. 4. fo. 177. G.

Iudaei translati cum Iechonia filio Ioaachim fuerunt tria milia, s. de tribu Iudae, & de alijs tribubus fuerunt septem milia. par. 4. fo. 178. G. & fo. 180. C.

Iudaei in destructione ciuitatis Babyloniae, primo anno Cyri regis liberati sunt. par. 4. fo. 204. A. Item par. 2. fo. 204. H.

Iudaei de terra sua abiecti faciebāt panes subniceros, in quibus miscbantur pulueres & arena. p. 4. fo. 191. H. & fo. 218. G.

Iudaei cum ducerent captiuos in Babyloniam, cogebantur ad onera importabilia, aliquos suspendendo rauone senectutis. par. 4. fo. 201. D.

Iudaei habitantes in Babylone fecerunt librum Baruch transcribunt & miserunt in Ierusalē, vt ibi legeretur. par. 4. fo. 202. E.

Iudaei pro peccatis suis à deo percussū in poenam non reuertebantur ad deum per poenitentiam. par. 4. fo. 203. D.

Iudaei in obſidione Ierusalē multi mortui fuerunt, aliqui aeris corruptione, aliqui gladio, aliqui fame. par. 4. fo. 203. G.

Iudaei post reditum captiuitatis Babyloniae non leguntur fuisse idololatrae, nisi aliqui pauci tempore Antiochi Epiphaniſ, duē magis timore qm̄ infidelitate. par. 4. fo. 104. H. & fo. 240. D. & fo. 205. F. & fol. 433. C. D. & fol. 468. B. C. Item par. 6. fol. 7. H. Item par. 3. fo. 369. C. Illi tamen de decem tribubus qui non redierunt & ad idola coluerunt. fo. 350. F.

Iudaei aliquando in libris seu chartis numerabant anno, à iubilgo immediate praecedente; aliquando ab aliquo notabili emergenti, prout datur exemplum de multis sanctis. par. 4. fo. 209. D. F.

Iudaei in numeratione annorum semper à factis notabilibus indicebant. par. 4. fo. 461. F.

Iudaei modo computant à tempore captiuitatis suae per Romanos, incipiendo à destructione Ierusalē facta per Titum & Vespasianum. par. 4. fo. 202. D. & fo. 209. D. F.

Iudaei post Sedechiam non habuerunt regem propriē loquendo vsq; ad Christum. par. 4. fo. 241. C. & fo. 463. B.

Iudaei in afflictione positi cinerem ponebant in capite in signum humiliationis. par. 4. fo. 314. G.

Iudaei per sexaginta sex annos fuerunt in Babylonia, nō tamē oēs. par. 4. fo. 321. F.

Iudaei de Babylonica captiuitate redeuntes, plures remanserunt in Babylone, detenti amore prolium quas ibi genuerant, & possessionum quas ibi acquisierant. par. 4. fo. 116. A. & fo. 110.

& Postil. Nico. de Lyra.

110. 379. E. C.

Iudaei redeuntes de captiuitate Babylonica nunquam habuerunt potestatem qualis describitur, sed semper fuerunt sub seruitute. par. 4. folio. 381. B.

Iudaei redeuntes de captiuitate Babylonica, statim fundauerunt templum, sed impediti sunt ab aduersarijs, & modicum fecerūt, & opus fuit intermissum vsq; ad secundum Darij annū. par. 4. folio. 403. H.

Iudaei redeuntes de captiuitate Babylonica acceperūt vxores alienigenas, vbi grauius peccauerunt. par. 4. fo. 408. G.

Iudaei post destructionem ciuitatis & templi, s. tempore Sedechie, postea ieiunauerunt annuatim, & quaeſierunt an deberent cessare à ieiunio vel non. par. 4. fo. 413. B.

Iudaei licet ieiunauerunt, non tamen à peccatis abstinebant, ideo reprehenduntur grauius. par. 4. fo. 413. C.

Iudaei post captiuitatem Babylonicam effrauerunt aliqua dei beneficia q̄ ante habuerūt, videlicet arca Testamētū, propitiatorij, & respectio in rationali summi pontificis. par. 4. fo. 443. G.

Iudaei consilio Mathiae pugnaverunt in sabbato. par. 4. fo. 110. 433. A.

Iudaei decreto regis compulsi sunt ad ritum gentilitatis. par. 4. fo. 468. C. D.

Iudaeis mos erat in synagoga contra legem agentes verberare correctionis causa. par. 6. fo. 75. A. G.

Iudaeorum mos est, qd̄ consanguinitate germana ex parte patrum consuetos fratres appellat. par. 6. fo. 79. F. & fo. 80. A.

Iudaeis mos erat & statuerunt, vt condēnatis ad mortem daretur vinum aromaticum ad bibendum. par. 5. fo. 83. C. Item par. 3. fo. 181. F. & fo. 339. D.

Iudaeorum mos erat qd̄ super capita crucifixorum ponebatur causa condemnationis ipsorum. par. 5. fo. 83. G.

Iudaeorum mos erat, nec ducebatur in culpam, vt mulieres sua substantia pasceret & vestiret doctores. par. 5. fo. 86. B. C. & fo. 146. A. D.

Iudaeis concesserunt Romani, vt dimitteretur vnus incarceratus secundum voluntatem eorum in memoriam liberationis eorum de Aegypto. par. 5. fo. 84. C. & fo. 180. D.

Iudaeorum mos erat, cum irent ad festa, vel ad propria redirent, seorsum viros incedere, & seorsum foeminas. par. 5. fo. 132. E. Item par. 2. fo. 63. F.

Iudaeorum mos erat, cū aliquid blasphemie audirent, scinderent vestimenta. Quod & Paulus & Barnabas fecerunt. par. 5. fo. 81. E. G. & fol. 117. B. Item par. 6. fol. 190. B. Item par. 4. fol. 354. F. Item par. 2. fo. 166. C. & fo. 178. F. & fo. 252. G.

Iudaeis mos erat, vt quē morti adiudicassent, vincitum iudici traderent. par. 5. fo. 117. F.

Iudaeorum pueri Iudaeos exercitabāt honestos ad virtutes inducentes. par. 5. fo. 339. F.

Iudaei vnicum licet templum haberent in Hierusalē, in quo licitum erat offerri sacrificia, tamen in singulis ciuitatibus erāt synagogae, in quibus conueniebat populus ad orandum & audiendum dei verbū. par. 2. fo. 297. D. Item par. 1. fo. 165. E. Vide etiam in Templo.

Iudaei imagines quasq; sive iolorum, sive victoriar, dedignabantur habere in templo suo per longum tempus ante Christi natiuitatem. Similiter & post Christi natiuitatem, & ostendit tur exemplis. par. 4. fo. 9. F.

Iudaeis consuetudo est orare circa tempus vesperearum. par. 1. fo. 82. F.

Iudaei in suis orationibus vbi solenniter petunt aduentum Messiae, vtuntur his verbis in propria forma: Producas cornu Dauid Christi tui, & para lucernam Christo tuo. par. 3. fo. 286. B.

Iudaei psalmum, cxvij. exponunt vt sit eorum oratio pro sua liberatione, de captiuitate moderna qua disperſi sunt per orbem in obſeione magna. par. 3. fo. 249. H.

Iudaei petunt in suis orationibus publicis & priuatis per Messiam liberari, cuius aduentum ipsi expectant. par. 4. fo. 339. H.

Iudaeorum praelati, vt principes sacerdotum, & seniores populi, in maiore auctoritate regimini, scribē verū & Pharisij minor loco populo praesuerunt. par. 4. fo. 272. B.

Iudaei habent apud se doctores pro patribus. par. 3. folio. 423. G. & fo. 432. G.

Iudaei nō orant pro Gentilibus. Immo quotidie orant pro destructione Romani imperij, & maxime pro destructione discipulorum Christi. Et per discipulos intelligunt Christianos. par. 4. fo. 90. E. & fo. 359. F.

Iudaeorum oblationes quare deus per talia & taliter instituit. par. 6. fo. 152. E.

Iudaeorum doctores pauci credituri erant in aduentu Christi, & figurantur per exploratores terrae promissionis. par. 1. fo. 286. D. & fo. 287. D.

Iudaei inter se vsq; ad tēpore destructionis ciuitatis & tēpli habuerunt cum rege & sacerdotū principe, septuaginta viros qui arduas causas determinabāt. Vide in Canhedrin, & in Dominus.

Iudaeorum doctores à tempore Christi multa illicita in lege relaxauerunt, & multa licita restrinxerunt, malē interpretantes scripturam. par. 1. fo. 219. B.

Iudaei praeter legitimas scripturas habent traditiones nō scriptas quas memoriter docent, & Deuterolim vocant. par. 6. fo. 116. E. Item par. 4. fo. 411. B.

Iudaei quaedā arcana habuerunt, quae non licebat alicui ea sciri, alios de illis docere, nisi tantum vnū; & hoc i magno secreto, non exprimendo totam intelligentiam. par. 4. fo. 212. G.

Iudaei sunt capſarij nostri, qui nobis codices portant, nos Iſrā: aliter putallent pagani ficta quae dicuntur de Christi & ecclesiae; sed vincuntur testimonio inimicorū. par. 3. fo. 145. A. Et fo. 168. D. Item par. 1. fo. 56. E.

Iudaei ruminant verba legis, sed vngulam non findunt, quia duo testamentum non recipiunt. par. 1. fo. 233. E.

Iudaeis quare tot praeccepta data fuerūt. par. 1. fo. 235. C. Et fo. 241. A.

Iudaeorum dicebatur esse deus specialiter, & quare, licet esset deus omnium per creationem & c. par. 1. fo. 1010. 245. B.

Iudaei sub decalogo constituti iam de famelica litera minime gloriantur. par. 1. fo. 108. E. Interl.

Iudaei non habent panem doctrinae, exceptis decē praecceptis, quia veram prophetarū expositionē, Christum in plerisque prophetarū praedicantē fugiunt. par. 1. fo. 261. E.

Iudaei legunt scripturas & non intelligunt, tenent membranas, sed Christum ibi scriptum fugiunt. par. 4. fo. 11. A.

In Iudaeis multa sunt ridicula, sicut lepra parietum, vestium, & similia. par. 1. fo. 261. E. F.

Iudaei exponentes nimis literaliter, dixerunt quod iste passus, Audi Israel & c. & ille passus de dilectione dei, in limine & ostij domus in scedula scripti poni deberet, & etiam ligari in brachio & super frontem, & adhuc Iudaei hoc obseruant in pluribus locis. par. 1. fo. 338. F.

Iudaei & praecipue Scribae & Pharisaei q̄ licerā à spiritu nō diuidūt, signantur per camelum & quare. par. 1. fo. 346. E.

Iudaei scribūt hoc in scedula, & ligāt in manu sinistra, & similiter in capite quod scriptum est Exo. xij. Et erit quasi signū in manu tua & c. Et quare hoc. par. 1. fo. 150. F.

Iudaei male intelligēt hoc qd̄ scriptū est: Erit q̄ signū in manu tua & q̄ si appellauerit qd̄ & c. Pictata vel phylacteria captiuorū cū ligabant, in quibus decē verba scripta ante oculos habebāt. par. 1. fo. 151. A.

Iudaeorum principes habebant consuetudinem, vt si pauper in via se illis iungeret, flagellatum super puluerem terrae poscerent, indignantes cum simplicibus. par. 1. fo. 16. B. Item par. 4. fo. 360. F.

Iudaeorum verecundia in confusione vultus Cain inutilis notatur qui reprobatū à deo carnalibus, adhuc nituntur statuere. par. 1. fo. 45. A.

Iudaei vsq; hodie cum per scripturas eos interrogamus de Christo, respondent se nescire quae dicimus. Et significantur p̄ Cain par. 1. fo. 45. E.

Iudaei simplices cum eis sit mentio de aduentu Christi, dicunt se non esse peritos, sed magistri eorum scirent de talibus respondere. par. 4. fo. 54. H.

Iudaei de duobus gloriabantur. Primū est nobilitatis ortus, Secundum, sanctitatis cultus. par. 4. fo. 83. B.

Iudaeorū populo ingrato quare deus tot beneficia fecit. par. 4. folia. 81. E. F.

Iudaeorū meditatiō & doctrina in sacra scriptura rugitui vsq; & gemitui columbae comparatur. par. 4. fo. 96. E.

Iudaei errando dicūt qd̄ promissiones dei de bono futuro, sunt absolute nec retractantur, sed comminationes de malo sunt sub conditione. par. 4. fo. 149. B. C.

Iudaei dicunt qd̄ in omni infortunio, vel punitioe, vel afflictioe quam sustinerūt vsq; nunc, vel sustinebunt vsq; ad aduentū Messiae, semp̄ aliqua pars expiatur poenae debitae. p̄ vituli adoratione. par. 4. fo. 157. D. Item par. 1. fo. 100. D.

Iudaei hoc dictum Hieremiae: Et emundabo illos ab oī iniquitate sua in qua peccauerunt mihi & c. non possunt exponere de aliq̄ temporali saluatione populi praeterita. par. 4. fo. 157. D.

Iudaeorū doctor magnus scilicet Rabbi Salomon, dicit qd̄ ipse nescit q̄ sit ista dies, vbi Zacharias dicit: Et auferā iniquitatem

terri illius in die illa &c. Et ex hoc quod conficitur hanc ignorantiam praeter eius intentionem, confirmat catholicam veritatem. parte. 4. folio. 409. F.

Iudaeorum faciem operuit dominus velamento cecitatis, percussit plaga dispersionis, nec peperit, quia a gratia, a templo, a lege, a solo patrio, & ab omnibus expulit sacramentis. parte. 4. folio. 193. F.

Iudaei aduersarii fidei Christi, scripturas quae loquuntur de Christo nituntur deprauare, inter quas est psalmus. cix. parte. 1. folio. 64. B.

Iudaei passus multos veteris Testamenti corruerunt, ad suam perfidiam scripturam sententiam retorquentes, quare & quo modo. Et vnus passus allegatur. parte. 4. folio. 24. G. & folio. 344. C. D. G.

Iudaei terreno intellectu verba legis adulterantur, ne auditores eorum Christiani fiant. parte. 1. folio. 104. A. Inter.

Iudaeorum magistri non spiritum, sed literam sequuntur, & ad terrenitatem omnia interpretantur, & per quos significantur. parte. 4. folio. 359. E. & folio. 360. B.

Iudaei quibus ex causis deuenerunt ad tantam caecitatem. parte. 4. folio. 7. C. D.

Iudaei quomodo furum & periurum in quibusdam casibus licitum dicitur. parte. 4. folio. 411. D.

Iudaei multa iura iniqua ponunt in suo Thalmud. Et illorum quaedam enumerantur. parte. 4. folio. 411. E. F.

Iudaei expleta commemorant quae nos iam expleta dicimus. parte. 4. folio. 420. E.

Iudaei quidam Tibiani dicti sunt, qui & quare. parte. 4. folio. 475. B. D.

Iudaei quidam dicuntur Assidei, unde & quare. parte. 4. folio. 477. A.

Iudaei moderni quotidie in suis expositionibus & scripturis conatur adinuicem aliqua falsa contra Christum. parte. 4. folio. 12. D.

Iudaei loquuntur vanitates, Christum ter quotidie in synagogis blasphemando, Messiam adhuc expectando. parte. 4. folio. 96. E. Inter.

Iudaei Christum & Nazareos eius quotidie in synagogis maledicunt, quia propter eos, regnum, locum, & gentem amiserunt. parte. 4. folio. 84. A. & folio. 90. E.

Iudaei per orbem dispersi frequenter lamentantur destructionem ciuitatis & templi per Titum factam, & suam dispersionem per orbem, precantes in Iudaea congregari, & ciuitatem, & templum sibi restitui; quam non credunt factam in vltionem passionis & mortis Christi, sed attribuit hoc peccato idololatrie vituli contra statilis. Et vnde hoc trahunt. parte. 4. folio. 103. G. Et erronee hoc asserunt. folio. 342. A. & folio. 8. A. D.

Iudaei vsque hodie perseuerant in blasphemis, & ter per singulos dies in omnibus synagogis sub nomine Nazaeorum, anathematizant vocabulum Christianorum. parte. 4. folio. 15. A.

Iudaeis non exprobrat dominus idololatriam & caetera peccata, sed quod abiecerunt legem euangelij, & blasphemauerunt sanctum dominum. parte. 4. folio. 15. E.

Iudaeorum corda torpore perfidiae constricta intelliguntur per glaciem & gelu. parte. 3. folio. 72. B.

Iudaeus Christum negans esse deum, est insipiens, qui in corde suo dicit: Non est deus &c. parte. 3. folio. 104. E.

Iudaei ex legis iusticia sperabant sibi temporalia bona, & resurrectionem, licet in ea non intelligerent alia esse bona quam hic. parte. 3. folio. 174. E.

Iudaeorum perfidia auctoritate valida improbat de hoc quod non liceat ossa sanctorum & reliquias venerari, quamuis apud eos tangentes talia, erant prohibiti ab ingressu templi donec purgarentur. parte. 3. folio. 215. H.

Iudaeorum triplex status est: Vnus conuersorum post resurrectionem domini &c. Et ecclesiam armauerunt scripturis suis contra Iudaeorum perfidiam. Secundus obstinatorum. Tertius conuertendorum in fine. parte. 3. folio. 168. C. D. E. G.

Iudaeos partim in fide consistere, partim a salute discedere, significat Iacob, qui tacto femore claudicauit. parte. 3. folio. 197. E. & folio. 204. A.

Iudaei qui remanserunt post excidium Hierusalem pro maiori parte sunt obstinati in infidelitate. parte. 3. folio. 250. G.

Iudaei tenebris infidelitatis obtenebrati sunt pro maiori parte, Christo qui est sol iustitiae ex hoc mundo per mortem recedente. parte. 5. folio. 211. D.

Iudaei nescientes, rem omnium fecerunt, & nobis dulcior em passione deum, sicut apes dum sibi putant reponere, alij mel faciunt. parte. 3. folio. 260. E.

Iudaeorum quicumque est, cum videt sacerdotium Christianorum pollere per mundum, sibi autem esse subtractum, dolore & morore tabescit. parte. 2. folio. 66. E.

Iudaeorum antiquorum obduratio quae fuit. parte. 6. folio. 139. D.

Iudaeorum caecitas significatur per Heli, qui praesentem Saluatorem non agnouerunt, nec fulgorem miraculorum eius, nec doctrinam.

nam, donec sacerdotium cum populo & templo euertetur. parte. 2. folio. 67. E.

Iudaei stulticiam carnalis sensus sequentes, per errores deuios luxum mundi perquirunt, & per quid significantur. parte. 2. folio. 72. E.

A Iudaeis praecidit Christus regni & sacerdotij dignitatem post resurrectionem & ascensionem. Et de hoc figura in David. parte. 2. folio. 90. D. & folio. 92. H.

Iudaei propter carnalem legis obseruantiam & sanguinolenta opera, non possunt spirituale edificium domino praeparare. Et significantur per David &c. parte. 2. folio. 208. B.

Iudaeorum populus caecitatem sustinet mentis sub spe stultissima Christi adhuc nascitur, Iudaeos liberaturi, & imperium magnum daturi. Et de hoc figura, parte. 2. folio. 290. F. H.

Iudaei libros diuinae legis ad comprobandum haeresim suam assument in testimonium. parte. 2. folio. 308. E.

Iudaei non ex ignorantia, sed ex cordis duritia noluerunt credere. parte. 3. folio. 11. E. & folio. 66. F. G. H. Item parte. 6. folio. 35. C.

Iudaei (vt dicitur) ideo excacati sunt, & sententiae domini per parabolas eis occultatae sunt, vt post salubrius conuerterentur. Nam quia obscurae dictae non intellexerunt, ideo non crediderunt, & sic crucifixerunt: sed post resurrectionem miraculis territi, maioris criminis reatu compuncti sunt. parte. 5. folio. 44. E.

Iudaei quod excacati sunt, non fuit dei crudelitas, sed misericordia, & quare. parte. 4. folio. 17. F.

Iudaeorum oculos excacauit deus: Sed vtrum vt nunquam viderent, vel sic, vt aliquando viderent, caecitate sua sibi displicentes, & ex hoc humiliati pie deum querant. parte. 5. folio. 44. E.

Iudaeos per mulieres coeuntes accipimus qui semper adherent doctorum suorum traditionibus, & per quos significantur. parte. 1. folio. 241. A.

Iudaei tenebrarum filij, illudunt Christianis, deridentes mortem Christi: quod Sara a. ecclesia grauitate accipit, & legis literam cum carnali populo literae dedito in sortem suam non recipit. parte. 1. folio. 75. F. Inter.

Iudaeos impediunt a fide Christi in parte, quia solum attendebant, & adhuc attendunt ad gloriam & exaltationem temporalem danda eis per Messiam. Videbant autem Christum pauperem & abiectum, & ideo non receperunt eum &c. parte. 5. folio. 203. F.

Iudaeorum notitia quam habuerunt de Christo per scripturas prophetarum, non erat certa certitudine euidetiae, sed magis erat notitia probabilis & verisimilis coniecturae secundum alios erat ibi certitudo adherentiae, quae tamen potest impediri in actu. parte. 5. folio. 66. H.

Iudaei habuerunt inter se multos ingeniosos, & in scripturis legis, & prophetarum valde studiosos: si ergo probari posset ex scripturis ab eis receptis, quod Iesus Nazarenus fuisse Christum verum Messiam, non est verisimile quod tandem stetit in tali errore. parte. 6. folio. 275. E.

Iudaei quare Christum contempserunt, praecipua causa fuit ipsius humilitas & abiectio, credentes talia ex impotentia esse & non voluntarie sumpta. parte. 3. folio. 104. G.

Iudaei licet ignorarent modum implendi mysterium Christi quantum ad conditiones particulares, tamen credebant in quodam generali quod multa mirabilia in aduentu Messiae fierent in Iudaea. parte. 3. folio. 424. D.

Iudaeorum error est iste. Et dicunt, quod Iesus Nazarenus virtute nominis tetragrammatō (quod ipse vt aiunt sciebat) fecit sua miracula. Et quod hodie quilibet sciens illud nomen faceret miracula. parte. 1. folio. 131. G.

Iudaeorum maiores non habuerunt ignorantiam de hoc quod Iesus Nazarenus esset Messias &c. sed de deitate ipsius oportet dicere ipsos habuisse ignorantiam &c. parte. 6. folio. 36. H.

Iudaei non merebantur agnoscere Christi diuinitatem, quem tali impietate tractabant. parte. 4. folio. 443. G.

Iudaei, verum cognouerunt Iesum Nazarenum esse Christum sibi promissum. Arguit contra & per eius responsione ad quaestionem & ad argumenta. parte. 5. folio. 66. F. G. H. & folio. 70. D. & folio. 42. F. & folio. 231. D.

Iudaeorum principes credentes in Christum ante eius passionem, vtrum peccauerunt mortaliter non consistente suam fidem. Arguitur contra & pro, cum responsione ad quaestionem, & solutionibus argumentorum. parte. 5. folio. 223. H.

Iudaeorum principes, non ex ignorantia sed ex inuidia crucifixerunt dominum: & quia praedicabat contra vicia eorum, subuersa fuit in eis cognitio quam habebant de ipso. parte. 1. folio. 286. D.

Iudaei aestimant falsae, quod non consistit Iesu Christi verum dei esse, & verum hominem, consistamur quod quod natura diuina & humana sint eadem numero: sic quod natura diuina & humana sint eadem numero; quae tamen aestimatio est falsa. parte. 4. folio. 21. H.

Iudaei arguunt quod Iesus Nazarenus non fuit Christus in lege promissus, & quo medio. Sed euacuatur argumentum &c. parte. 4. folio. 28. H. & folio. 290. H.

Iudaei aestimant se habere validum argumentum contra nos qui Christum iam venisse confitemur. Dicunt enim quod Sodoma & Gomorra non sunt reuerse ad pristinum statum & c. parte. 4. folio. 234. H. & folio. 380. D. F. & folio. 8. F. G. H.

Iudaeorum expositores credunt se habere efficacius argumentum, ad hoc quod status Christianitatis confirmendus est tempore sui Messiae inaniter spectat. Sed respondetur eis. parte. 4. folio. 109. B. C.

Iudaei quibus rationibus permoti fuerunt Iohannem baptistam credere Christum siue Messiam esse. Et an maliciose vel simpliciter animo venerunt ad eum interrogantes. parte. 5. folio. 189. B.

Iudaeorum miraminiuidia contra dominum notat, quod Iohannem baptistam de quo nullum signum factum esse legitur, resurrexisset credebant, & Iesum dixerunt sublatum furtim, approbatum signis & virtutibus &c. parte. 5. folio. 100. E. & folio. 47. A. & folio. 148. F.

Iudaeorum regnum cessasse natio Iesu Christo probatur. parte. 5. folio. 11. A. C. Et ideo ante nullus de stirpe David in Iudaea regnauit. parte. 4. folio. 41. F. & folio. 241. D.

Iudaei moderni argumentum efficacius conuincuntur ex termino hebdomadarum Danielis (qui iam longe transiit in praeteritum secundum omnes) quod Messiae tempus in lege promissum transtulerit. parte. 1. folio. 6. B.

Iudaeis nulla manet excusatio ex diuersitate computationum septuaginta hebdomadarum Danielis quia qualitercunque computatur, per mille annos transit illud tempus in praeteritum & amplius. parte. 4. folio. 320. G.

Iudaei moderni dicunt, quod eadem die qua fuit destructum templum Romanos, natus fuit rex Messias: sed adhuc non liberauit Iudaeos de captiuitate, quia adhuc non habuit licentiam a deo propter eorum peccata, sed statim cum habuerit, exequetur. Sed potest quaeri ab eis vbi stetit tantum temporis, quia a destructione templi vsque nunc (ait Lyra) fluxerunt anni. Mclj. Ad hoc respondetur varie. parte. 4. folio. 107. B.

Iudaeorum quorundam fallitas ostenditur: Dicentium quod tempus pro quo debet expectare Messiam futurum, assignatum sit per Danielem, accipiendo diem pro anno. parte. 4. folio. 328. B.

Iudaei expectant liberari per messiam ab hac captiuitate in qua nunc sunt, in qua posuit eos regnum Romanorum. parte. 4. folio. 87. H.

Iudaei delirant opinantes, quod in vltimo tempore congregandi sunt a deo, & reducendi in Hierusalem, & quod dominus traderet manibus ipsorum filios & filias Romanorum, vt Iudaei vendant eos non vicinis, sed Sabis genti longinqua. parte. 4. folio. 356. F. Et folio. 357. B.

Iudaei dicunt tempore Christi sui omnes nationes Iudaei seruituras, & ipsum Romanum imperium, vngulis suis & cornibus conterendum parte. 4. folio. 381. B.

Iudaei in aduentu Messiae quem adhuc expectant, sperant super oes gentes eleuari & eis dominari. parte. 2. folio. 210. D.

Iudaei dicunt, quod in aduentu Messiae Iudaei erunt in maxima parte, & subijcient eis omnes reges terre. parte. 4. folio. 381. B.

Iudaei dicunt quod a Christo eorum edificabunt maceriae Ierusalem & prophetae quae in nobis modo tenent tollentur de manibus nostris & tradentur populo Iudaeorum. parte. 4. folio. 384. B.

Iudaei dicunt in aduentu Christi sui, sicut ante aedificationem turris omnes vna lingua loquebantur, ita omnibus conuersis ad cultum dei veri, omnes locutores Hebraeae, & totum orbem domino seruiturum. parte. 4. folio. 400. E.

Iudaei fingunt se in fine habituros Ierusalem, & more pecorum herbis virentibus pascendos, & cunctis gentibus deleris & sibi subiectis non posse esse qui eos exterret. parte. 4. folio. 40. F.

Iudaei putant omnes gentes interficiendas a domino quae afflixerunt Israel, & synagogam saluandam, ponendo eos in laudem & in nomen in omni terra in qua fuerunt ante captiui & confusi, & hoc fore cura Ierusalem redificata fuerit & templum & omnis ordo ceremonialium restitutus &c. parte. 4. folio. 401. A.

Iudaei fabulantur futurum vt praeter multitudinem hominum & iumentorum Ierusalem non possit habere murum, sed murus illius domini sit defensio, & illius in medio habitantis perfruat gloria. parte. 4. folio. 408. A. b.

Iudaei dicunt quando Christus in aerea Ierusalem regnabit non erunt idola, nec diuersa cultura, sed vnus dominus, & reuertet omnis terra ad hoc quod deseruerat, vt omnes vnus deum colant. parte. 4. folio. 421. E.

Iudaei arberant gentes quae Ierusalem impugnant spe Christi sui multa mala passuras, stabunt super pedes & caro eorum tabescet & defluet, & oculi eorum putridi de suis foraminibus excident, & Iudaei

qua intra dentes computrescet. Ibidem. F.

Iudaei in mille annorum regno futura promittunt, quod debeat celebrari festiuitas tabernaculorum in memoria beneficiorum dei, quae facta patribus eorum sunt habitantibus in tabernaculis in deserto. parte. 4. folio. 422. A. Item parte. 1. folio. 222. G.

Iudaei expectant Messiam venturum circa cessationem Romani imperij. parte. 2. folio. 65. G.

Iudaei falso sibi blandiuntur, quod in consummatione seculi destructo Romano imperio regnum orbis veniat ad Iudaeos. parte. 4. folio. 423. F.

Iudaei expectant Messiam futurum regem circa cessationem Romani imperij. Et secundum veritatem ille qui tunc venit in maxima potestate temporali, erit Anichristus. parte. 2. folio. 65. G.

Iudaei cum de aduentu Messiae interrogantur, respondent quod sermones prophetarum sunt clausi, & quod non sunt periti in lege. parte. 4. folio. 54. H.

Iudaei & nostri Iudaizantes credunt quod in aduentu Christi quae expectant in fine mundi, omnes bestiae mansuescant. parte. 4. folio. 28. F.

Iudaei dicunt quod tempore Messiae abundabunt in omnibus delictis ac bonis, & ad voluntatem eorum interficiet cervos, & alia animalia siluestria quae sunt commestibilia. parte. 5. folio. 124. B.

Iudaei dicunt quod in aduentu Messiae frumenta crescent in tanta altitudine sicut cedri Libani, & facient spicas magnas & latas, ex quibus vento flante decidet similia, de qua Iudaei pro sua voluntate poterunt satiari. parte. 3. folio. 187. F. G.

Iudaeorum aliqui doctores dixerunt, quod in aduentu Messiae mons Sion eleuabitur in altum: quia dominus transferet ibi montem Sinai, & montem Thabor, & montem Carmeli, & super istos eleuabitur mons Sion, & super illum Messias edificabit templum. parte. 3. folio. 215. B.

Iudaeorum fabulosa dicta de tempore Messiae potius sunt deridenda quam audienda. Dicunt enim quod tempore Messiae terra promissionis germinabit panes coctos & formatos, ac si essent in cibusano. Similiter quod terra illa germinabit vestes sericeas secundum exigentiam cuiuscumque indui volentis. Ex quibus fabulis multi eorum inciderunt in errorem, credentes quod Christus non venit, ex quo ista & similia non fuerunt facta. parte. 6. folio. 118. A.

Iudaeorum doctores multotiens terminos praefixerunt de aduentu Messiae, & omnes transierunt tanquam praenunciati inaniter falsae. parte. 4. folio. 96. F.

Iudaei antiqui expectabant, & adhuc expectant moderni in aduentu Messiae a seruitute Gentium liberari. parte. 3. folio. 424. B.

Iudaei allegantes hoc pro se: Reuertentur filij Israel, & quaerent dominum deum suum & David regem suum. Osee. iij. quasi ad huc venturus sit Messias, ostenditur hoc dictum militare contra eos. parte. 4. folio. 377. D.

Iudaei literatores dicunt: Cum venerit Christus eorum, & aerea Hierusalem descenderit de caelo: serae gentes Gog Magog venturae sunt contra Iudaeos in bellum &c. Quos dominus adhuc ironice prouocat quia non Iudaei, sed ipsi sunt tibi interficiendi. parte. 4. folio. 356. F. & folio. 357. B.

Iudaei quando in historia artantur solent ad tempus sui Messiae referre vel refugere. parte. 4. folio. 399. B.

Iudaei falso sibi blandiuntur quod in consummatione seculi destructo Romano imperio regnum orbis veniat ad Iudaeos. parte. 4. folio. 423. F.

Iudaei aestimant se habere validum argumentum contra nos ad probandum quod caeremonialia non debent cessare tempore Messiae. Sed soluitur. parte. 4. folio. 427. H. & folio. 6. F.

Iudaei cum Christo suo venturo omnia sibi promittunt, quae nos cum Christo iam sumus consecuti. parte. 4. folio. 400. F.

Iudaei in scripturis sacris tradita, denotant deitatem Christi, dicunt intelligenda esse metaphoricè seu similitudinariè, sicut & in alia quae non sub propria significatione exponuntur: Et eius ratio. parte. 5. folio. 67. D. H.

Iudaei quomodo falsè impugnant Christum, quod non fuerit Messias promissus. parte. 4. folio. 28. H.

Iudaei Christum quem verbis & factis Messiam cognouerunt, ob generis noticiam, & fragilem infantiam magna caecitate conuincunt. parte. 5. folio. 46. F. Item parte. 6. folio. 35. C.

Iudaei in suo errore obstinati negando diuinitatem Christi, habent per consequens negare distinctionem personalem in deo, genitoris & geniti. parte. 3. folio. 411. B.

Iudaei gliter voluerunt scire a Christo ipsos aduentus sui per astro labium. Astrologi em aliqui volunt iudicare per considerationem, de inchoatione legum & sectarum diuersarum. parte. 5. folio. 51. F.

Iudaeorum quadruplex praearicatio in Christum. Primò suam humanitatem blasphemantes &c. Secundò, eius diuinitatem, miracula virtute diuinitatis facta demonibus attribuentes,

Iudaei cubis vtebantur in operibus misericordiae, sicut Christiani
 campanis in aliquibus locis. parte. 5. folio. 24. C.
 Iudaei quomodo falsè opinati sunt. s. per decem praecepta, sola ex
 teriora prohiberi. parte. 5. folio. 20. H.
 Iudaei per illud preceptum: Non concupiscas vxorē proximi tui:
 intelligebant signa exteriora tantum prohibita. Et similiter prae
 ceptū: Non moechaberis; intelligebant actum moechiae tantum
 esse prohibitiū: & sic concupiscentia latens omnino in corde: nō
 expresso signo vel facto, nullum esse peccatum. Sed hoc est irra
 tionabile &c. parte. 5. folio. 21. D.
 Iudaei dicuntur filij fornicariae & adulteri, non solum qui fuerunt
 ante captiuitatem Babylonis, sed etiam illi qui fuerunt tempore
 Christi. parte. 4. folio. 93. H.
 Iudaei semper fuerunt ad auariciam proni. parte. 4. folio. 14. C.
 Iudaei fuerunt semper auari, & omnino vicio cupiditatis exsecrati,
 & semper elongati ab agnitione veritatis, vt patet ex decursu
 vniusque Testamenti. parte. 5. folio. 44. C.
 Iudaei licet non fuerunt idololatrae tempore Christi, tamen fue
 runt valde cupidi. parte. 6. folio. 7. H.
 Iudaei vocati sunt generatio adultera & peccatrix, quia descende
 runt à patribus ad idololatriam declinantibus. parte. 5. folio. 105.
 G. & folio. 47. C. D.
 Iudaeorum societas est vitanda, quia corrumpunt. parte. 3. folio. 330. E.
 Iudaeorum prouerbium erat: vnus seminar, alius medicus: quare &
 quando dicebatur. parte. 5. folio. 199. H.
 Iudaei comparantur arbori, cuius radix siccata non facit fructum.
 Sic Iudaei vagi in nationibus nō habent templum vel altare vel
 ciuitatem. parte. 4. folio. 344. E.
 Iudaei significatur per Abiathar, qui à sacerdote expulsus, non
 tamen occisus est. parte. 2. folio. 128. A.
 Iudaei significatur per Abalonem in queru suspensum, & triplici
 lanca confossum, quem David. i. Christus deslet &c. quare &
 quomodo. parte. 2. folio. 116. A. B.
 Iudaei per Nabal significatur, qui vir durus & pessimus, & quare
 parte. 2. folio. 90. E.
 Iudaeorum corda superba per Gelboe significatur, & quare. parte
 2. folio. 98. A.
 Iudaeorum populus significatur per Ioab, qui semper inimici fue
 runt praedicatorum, & fidem Christi vbiq; persecuti sunt.
 parte. 2. folio. 116. A.
 Iudaei alpidi comparantur, quia inhaerentes terrenis ne locum &
 gentem perderent metuentes, Christi praedicationem repulerūt
 venenati venenatorum filij. parte. 4. folio. 96. E.
 Iudaeorum populus per Adā & Eua folijs se tegentes significatur,
 qui praesentiam domini vocantis declinabant, transgressio
 nis conscij: sic Iudaeorum populus in aduētu Saluatoris (qui eos
 vocaturus venerat) exutum se virtutibus cognoscens, probra
 conscientiae formidans irat confusus, verborum fluentium ve
 lut foliorum vel amibibus adopertus. parte. 5. folio. 160. B.
 Iudaei credentib; in fine, quidam Christum professione, Antichri
 stum sequuntur opere: & de hoc figura. parte. 2. folio. 204. A.
 Iudaeorum reuerſio ad fidem circa finem mundi, significatur per
 reparationem arcae in Iudgam. parte. 2. folio. 69. H.
 Iudaei decreta fallitate Antichristi conuertentur ad Christum. par
 te. 4. folio. 419. G.
 Iudaei in fine mundi per Heliā & Enoch ad Christum conuertent
 tur. parte. 4. folio. 318. E. & folio. 132. D. & folio. 419. G.
 Iudex quem scit innocentem, si per falsos testes conuincitur, an si
 ne peccato ferre possit sententiam mortis contra illum. parte. 1.
 folio. 172. B. C. & folio. 174. A. C.
 Iudex an non debeat audire vnam partē sine alia, quando & quo
 modo. parte. 1. folio. 174. A. C.
 Iudex mortalis qui non cognoscit corda, quia homo videt tantū
 que parent, aliquando punit innocentes cum peccantibus. par
 te. 1. folio. 250. H.
 Iudex cōtra innocentem quomodo debet ferre sententiam, vel
 dimittere officium antequam condemnet. parte. 1. folio. 172. B. C.
 Iudex non debet ferre sententiam iniustam ad satisfaciendum tur
 baē vel multitudini. parte. 1. folio. 171. H.
 Iudex inferior & superior quib; cōtem; debet esse. parte. 1. folio. 172. D.
 Iudices prohibentur asscurare falsum testem. parte. 1. folio. 172. D.
 Iudices pro iusticia iudicanda ordinantur. parte. 1. folio. 349. F.
 Iudicis est, aduocatum pupillo dare & causam eius dirigere. par
 te. 4. folio. 119. F. Inter.
 Iudicē & gubernatores populi antiquitus vocabantur patres
 conscripti. parte. 1. folio. 357. G.
 Iudices populi & sacerdotes aliquādo vocantur angeli. parte. 4.
 folio. 329. F.

Iudices ordinarij apud Iudaeos per quē, quando, & quare, ac vbi
 instituti erant, & cuius auctoritatis fuerunt. parte. 5. folio. 49. B. &
 folio. 70. G. Item parte. 1. folio. 281. C.
 Iudices qua ex causa suscitauit dominus super populum Israel.
 parte. 2. folio. 31. D.
 Iudices in porta ciuitatis antiquitus sedebāt, vt cito inueniri posse
 sent. parte. 4. folio. 414. G. & folio. 364. B. C. Item parte. 3. folio
 16. G. & folio. 55. A. & folio. 310. C. & folio. 317. C. & folio. 340.
 C. D. Item parte. 1. folio. 349. G.
 Iudices in populo Israel praerant per modum directionis & con
 silij, non per modum dominij: propter quod non habebant ef
 ficaciam corrigendi, sed reges eius successores habuerunt auto
 ritatem & potestatem subditos coercere. parte. 2. folio. 52. C.
 Iudices reuerunt populum Israel vsque ad tempus Saulis regis,
 non per modum imperij, sed tantum per modum ministerij, ex
 hortationis & consilij. parte. 2. folio. 31. C. D. & folio. 46. A.
 Iudicum qui praesuerunt successiue populo Israel &c. vsque ad
 quartum annum Salomonis, nomina & tempus quo iudicauē
 runt. parte. 2. folio. 132. G.
 Iudex qui praerant tempore Ruth, an fuerit Heli, tractantur opi
 niones. parte. 2. folio. 56. C. D. F.
 Iudices regis Babylonis, quia ignorabant legem Iudaeorum, exe
 cutionem inferre, non poterant nisi de speciali mandato regis
 & auctoritate, & ideo senes Sufanna diffamantes, à populo regis
 lapidati sunt. parte. 4. folio. 328. F. & folio. 130. D. F.
 Iudices insignes cum filijs & nepotibus suis ascendentes super ses
 puaginta culmos afinarum id est mulos fuerunt: primus Abese
 fan de Bethleem, secundus Ahialon: tertius fuit Abdon &c. par
 te. 2. folio. 48. F.
 Iudicij tēpus, quāto, s. tēpore quisq; iudicauerit scilicet quot an
 nis, supputatur vsq; ad tēpi primi edificacionem. parte. 2. folio. 46.
 F. G. Et dehinc vsq; ad tempora Heli. folio. 66. C.
 Iudicij numero q̄re nō interierāt Moyses & Iosue. parte. 2. folio. 2. B.
 Iudicum librum quis in vnum compegerit. parte. 2. folio. 2. B. Item
 parte. 1. folio. 15. C.
 Iudicis bonum actum impediūt duo. Primū est confusio negocio
 rum, secundū est cupiditas munerum. parte. 3. folio. 398. C.
 Iudicis actum bonum promouent duo. Ibidem.
 Iudices omni hora debent iudicare, & discordes reconciliare. par
 te. 1. folio. 161. A.
 Iudex bonus constans est in operibus equitatis: & significatur per
 Dan. parte. 1. folio. 375. H.
 Iudex iustus debet esse immunis ab illis q̄ punit in alijs. parte. 6. folio. 122. B.
 Iudex non debet cessare correctione, si viderit fratrem magis pe
 torari quā meliorari, & ad hoc ratio. parte. 3. folio. 349. G.
 Iudex felix qui pietatem & bonitatem sui iudicis semper inspicit.
 parte. 3. folio. 379. F.
 Qui in causis iudicant secundum personas, abominantur iudicij,
 & recta peruertunt. parte. 4. folio. 380. A.
 Iudex malus fauens parti fortiori, significatur per Festum: & à tali
 iudice potest & debet quilibet innocens grauatus exemplo Pau
 li appellare, nō solum propter suum periculum euitādum, sed
 etiam ne iustitia peccat & conculetur. parte. 6. folio. 204. H.
 Iudices ecclesiarū sūt hodie, quib; datū est iudicij animarum, sed
 nescio si quis dign; sit spiritu dei repleri. parte. 2. folio. 34. E.
 Iudicij primi Othoniel. magna laus est, quod spiritus domini fa
 ctus est super eum, & per spiritum dei iudicauit populum: quod
 de alio dictum non valde memini. parte. 2. folio. 34. C. E.
 Iudices temporales & ecclesiastici, seculares & religiosi, documen
 tum habēt compatiendi punitis per eos, & reparandi defectus,
 prout potest fieri bono modo. parte. 2. folio. 55. H.
 Iudex bonus temporalis vel ecclesiasticus, secularis vel religiosus, hu
 mano timore subdito non omittit facere debitam iusticiam de
 personis que sūt in scandalum communitatis, licet sint alii sta
 & significatur per Phinees. parte. 1. folio. 311. H.
 Iudices docētur per iudicij Salomonis inquirere veritatē p circun
 stantias, & aliquādo p moderatas questiones. parte. 2. folio. 130. B.
 Iudices hominū nō pcedat ad sententiādū, donec causa examina
 uerint diligenter, & de hoc figura. parte. 1. folio. 58. H. & folio. 71. B. D.
 Iudices boni propter timorem humanum nihil de contingētib;
 omittentes, dignitatem celestis curiae consequuntur, in qua om
 nes sunt reges & sacerdotes. parte. 1. folio. 311. H.
 Iudicandi potestatem qui habent de omnibus, dicuntur dii. parte
 4. folio. 282. E.
 Iudices seculares homicidas notorios occiderēt, qui p ecclesiasticos
 iudices in magnum populis scandalum librantur. parte. 5. folio
 179. H.
 Iudices falsi qui pretendūt se diligere iusticiam, & tamen iudicia
 falsa

falsa proferre, talib; exprobrādo dicitur: Si verē vtiq; iusticiam
 loquimini, rectē iudicate. parte. 3. folio. 166. F.
 Iudicis venturi vox terribilis erit contra reprobos, sic vt cardines
 caeloru & terraru fundamenta quatiantur, & ipse seuerus malis,
 suis erit spes liberans eos. parte. 4. folio. 357. B.
 Iudex artificiosus somniorum, quas cōditiones & proprietates de
 beat habere, enumerantur p Philosophum. parte. 4. folio. 296. G.
 Iudicare simpliciter accipit. Vno modo principaliter, sicut iudex
 quando profert sententiā. Alio modo pro federe in loco emi
 nenti iuxta iudicem. Tertio modo largē, pro sententiam iudicis
 approbare. parte. 5. folio. 60. B. C.
 Iudicare potest aliquis malū de proximo multipliciter, & aliquādo
 est peccatū, aliquādo non. parte. 5. folio. 27. H. l. c. p. 6. folio. 215. D.
 Iudicare alios, vix iuenitur aliquis ab hoc vicio alien; quia vnus
 quisq; suis fauens, aliena facile reprehendit, & aliena grauius to
 lerādo quā sua, sumit auctoritatem arguēdi sine exemplo suę
 emendationis. parte. 5. folio. 28. B.
 Iudicare de ignotis cordis mei vel aliorum, periculum est. Quan
 ta enim profunditas credēda est esse in homine, quā lateat etiā
 ipsum hominē in quo est, vt in Petro profunditas infirmitatis
 latebat, cum se domino commoriturum promittebat. par
 te. 6. folio. 38. F.
 Iudicare quomodo potest quisq; de alio, cum de se aut non oio
 aut vix possit veram ferre sententiam. parte. 6. folio. 38. F.
 Qui seipsum non iudicat, quid in alio rectē iudicet ignorat. par
 te. 2. folio. 54. E.
 Iudicare sine periculo nemo potest de illis, de quibus scertū est quo
 animo fiant. parte. 5. folio. 27. F. & folio. 142. E. l. c. p. 6. folio. 29. A.
 Iudicare se debet homo iudicio diffussionis, sed non iudicio abso
 lutionis à culpa. parte. 6. folio. 38. H.
 Iudicare propria auctoritate soli deo conuenit: hominibus autem
 ex diuina commissione tam i foro ecclesiastico quā seculari.
 Et illa cōmissio non extendit se ad occulta sed ad manifesta, &
 hoc dupliciter. parte. 6. folio. 115. D.
 Iudicare temere qui non metuit, nec causas iusto examine perpē
 dunt, admonentur. Dominus em nihil sine deliberatione & timē
 sura facit: iusto examine cuncta pendit qui perfecte oia nos
 uit. parte. 4. folio. 186. D.
 Iudicari nullus debet nisi ab eo qui est domin; eius, qui est solus
 deus. parte. 6. folio. 29. D.
 Iudicare proximorum facta qui pri; q̄ vtriusq; plenam causam
 nouerit, inordinatē festinat, se dignum conuisione monstrat.
 parte. 3. folio. 326. E.
 Iudicare de aliena conscientia periculosum est, datur consilium,
 quibus iudicij iudicium nostri cordis erga proximum dirigere
 debeamus. parte. 3. folio. 328. A. B.
 Iudicatur in eo vnuquisq; in quo inuenitur. parte. 4. folio. 237. E.
 Iudicatur deus hie diuobus modis, vel pōnam immittit, quā non
 mutatos ad aeternā trahit; vel per hanc penā extinguit. parte. 3.
 folio. 26. E.
 Iudicant aliter passionati, quando sunt extra passionē q̄ passio
 ne detenti, sicut iratus in q̄ntū talis iudicat statim vindicādū: se
 data autem ira iudicat tempus & locum expectandum. Sic de
 brio. parte. 3. folio. 31. C.
 Iudicaturus dñs (vt multi autumāt) sup montē Sion, ex quo ascē
 dit, in aere sedebit, in nube veniet. parte. 4. folio. 47. A.
 Iudicādas intelligimus à domino omnes creaturas, nō solū super
 terram, sed & in mari & in caelestibus. parte. 4. folio. 108. A.
 Iudicabuntur tam cogitationes q̄ opera, & accipiunt quod me
 ruerunt. parte. 4. folio. 108. A.
 Iudicandorum i iudicio extremo duplex ordo, electorum scilicet
 & reproborum. Et electorū, alij iudicabunt, alij iudicabuntur.
 Item reproborum, alij qui extra ecclesiam sunt non iudicabun
 tur, alij qui iudicabuntur. parte. 5. folio. 77. E.
 Iudicabit auctoritate in iudicio futuro tota trinitas, sed Chri
 stus in q̄ntum homo exequitur, & huius ratio. parte. 6. folio. 202. H.
 Sciens iudicat dñs quē nescit, nō approbat. parte. 3. folio. 302. E. Inter.
 Iudicialia precepta quare data an & quō abolēda vel cōtinuāda
 sint. parte. 6. folio. 77. B. C. Et de eorundem imperfectū. folio. 132. C.
 Iudicialiter sua repetere, quibus, quando, qualiter & quo modo
 conuenit. parte. 6. folio. 40. F.
 Iudicium multipliciter dicitur. parte. 5. folio. 27. H.
 Iudicialia potestas Petro tradita & ceteris apostolis, quā qualis
 & quanta. parte. 5. folio. 52. C.
 Iudicium aliquū significat discretione, aliquū poenā. parte. 6. folio. 176. A.
 Iudicium aliquādo pro damnatione accipitur. parte. 3. folio. 51. D.
 Iudicia dei femel fixa, mutari nequa q̄ possunt. parte. 3. folio. 48. A.
 Iudicium duplex est, occultū in p̄senti, aliud est apertū, qd̄ erit

in futuro. parte. 4. folio. 300. G. Item quare sic dicatur. parte. 5.
 folio. 222. H.
 Iudicia duo sunt. Vnum occultum, poena. s. quā nūc vnusquisq;
 homo, aut exercetur ad purgationem, aut mouetur ad conuer
 sionem; aut si contemnit vocantem, exsecratur ad cōdemnatio
 nem. Alterum manifestum, quo venturus est iudicare viuos &
 mortuos &c. parte. 6. folio. 222. E. Item parte. 3. folio. 68. E.
 Iudicium duplex est, Vnum dānationis, alterū discretionis. parte. 6.
 folio. 113. A. Item parte. 4. folio. 53. G. & clarius folio. 103. G. &
 folio. 105. H.
 Iudicium duplex, particulare, & vniuersale, & i vtroq; Christus
 adueniet. parte. 5. folio. 165. D. Item parte. 6. folio. 154. A.
 Iudicium duplex est, scilicet condemnationis, quo soli mali iudic
 cabuntur. Aliud retributionis, quo oēs generaliter iudicabuntur,
 tum ad poenam, iusti autem ad gloriam. parte. 6. folio. 29. F.
 Iudicij dies dupliciter accipit in scriptura. Vno mō pro ip̄a die
 iudicij generalis in fine mundi, Alio mō pro die iudicij particula
 ris, quā est dies mortis cuiuslibet hominis. parte. 6. folio. 112. D.
 Iudicium duplex est scilicet vnum discretionis, quod est vocatio
 aliquorum ad fidem alijs dimissis, iudicio dei occulto tamē iud
 sto. Et istud factū est in primo aduētu. Et istud iudicij quātū ad
 suū statū possimū incipit à principio p̄dicationis Christi, & fa
 ctū est executiue p̄dicatione ap̄torū, aliorūq; discipulorū. Aliud
 disculsiōis, cuiusmodi erit in fine mudi, qd̄ dei iudicio reddūt poe
 nā ac p̄mia pro peccatis & meritis scilicet in finali iudicio.
 parte. 4. folio. 103. G. & folio. 106. H. & folio. 426. D. Item. parte. 3. folio. 98.
 H. & folio. 99. B. H. & folio. 231. D.
 Iudicij extremi quinq; conditiones: scilicet eius inuitabilitas, ge
 neralitas, claritas, iudicialia potestas, iudicij sublimitas. parte
 6. folio. 57. D.
 Iudicij die, quinq; personis genus humanum discutiēdum signa
 tur. parte. 5. folio. 172. F.
 In iudicio humano audimus obiecta, & ad ea respondemus, &
 audimur, sed i iudicio dei ip̄e nos audit, quia videt omnia quā
 agimus, sed non audimus eū, quia quod ei displicet, plenē non
 intelligimus. parte. 3. folio. 66. A.
 Iudicium futurum qd̄ est valde propinquum, etiā tempore apo
 stolorum, errorille tūc pullulabat, sed per Apostolum excludi
 tur. parte. 6. folio. 226. G. & folio. 114. G.
 Iudicium futurum negant, qui diuinam prouidentiam ad actus
 humanos non se extendere dicebant, & similiter negantes im
 mortalitatem animæ. parte. 6. folio. 226. G.
 Iudicij futuri tempore, s. tēpore Antichristi, errores de iudicio fu
 turo renouabūtur. parte. 6. folio. 226. G. Horum rō datur. Ibidē.
 Iudicij futuri efficacia ostenditur contra plures inuites aduersus
 hoc obiectioes. parte. 6. folio. 227. A. B.
 In iudicio extremo quatuor erunt ordines. Alij iudicabunt & nō
 iudicabuntur, vt perfectissimi. Alij nec iudicabunt nec iudica
 buntur, vt damnati infideles. Alij iudicabuntur & saluabuntur
 vt mediocriter boni. Alij iudicabūtur & peribūt, vt fideles ma
 li. parte. 3. folio. 87. E.
 Pro diuersitate peccati disponitur ordo iudicij. parte. 4. folio. 321. A.
 Quot peccatorum genera, tot iudicia. parte. 4. folio. 47. A.
 Iudicium futurum quomuis terribile sit iniustis, tamen iustis erit
 materia exultationis. parte. 3. folio. 99. B.
 Iudicium differretur, vt sancti viri merita, & aduersarij poena cre
 cat. parte. 3. folio. 40. F.
 In iudicio dereguntur cogitationes. parte. 3. folio. 43. E. Inter.
 Minutillime quidē cogitationes eius in iudicio, nec verba tenu
 issima quā apud nos viluerunt, indiscussa remanebunt. parte
 3. folio. 58. B.
 Tanto minus ad iudicium homo trepidat, quanto in bonis acti
 bus solidus stat. parte. 3. folio. 29. A.
 In iudicio boni hilarescent, nec compatiētur damnatis, & quare,
 parte. 3. folio. 17. F.
 Iudicium quanto magis differretur, tanto grauius futurum est: si
 cut quāto plus retrō tenditur, tanto impetuosius sagitta in pri
 ora fertur. parte. 3. folio. 169. B.
 Iudicium dei neminem transibit impunitum. parte. 4. folio. 58. A.
 Nullus quamuis sanctus, securus pergit ad iudicem, & quare. par
 te. 4. folio. 151. A.
 Iudicij electorū & reproborū magnam distāciā habet. Illos domi
 nus corripit vt emendet, hi superbiae & perfidiae poenā luunt
 vt contra dominatorem omnium se repugnare non posse eo
 gnoscant. parte. 3. folio. 379. F.
 Iudicij futuri similitudo videtur ostendi in eo quodd populus Is
 raeliticus pro. xl. dierum delicto. xl. annis crudatur in deserto,
 nec terram sanctam introire permittitur. parte. 6. folio. 288. B.

In iudicio puto (ait Origines) inquirēdum, vtrum culturę hominum angelus defuerit, an culturę angelicę non digne humana segnicies rñderit, parte. 1. folio. 194. E.

Iudicij dies cunctis retrō correptionib⁹ feuerior declaratur in vñ di cta, parte. 4. folio. 167. E. F.

Iudicij diem non opus scire post quantum temporis futurus sit, sed quomodo, parte. 6. folio. 112. E.

Iudicium mundi in vtroque aduentu Christi consideratur, parte 4. folio. 53. G.

Iudicium dei humana nō potest scire fragilitas, nec de poenarum magnitudine vel mensura ferre sententiam, quod domini arbitrio derelictum est, parte. 4. folio. 47. E.

Iudicium futurum licet sit horrendum reprobis tamen est desiderandum electis, parte. 4. folio. 103. D. F.

Iudicij ira tanto districtior portabitur, quanto nunc minus timeatur, parte. 3. folio. 335. F.

In iudicio formidabunt peccatores, quem hic aduerfantes contēperant, parte. 2. folio. 65. A.

Iudicium finale erit iustis consolabile, sed malis terribile, parte. 6. folio. 215. G. Item parte. 3. folio. 99. B.

Iudicij futuri & generalis locus vbi erit, & quo modo, parte. 4. folio. 355. B.

Iudicij diem non est opus scire post quantum temporis futurus sed quo modo. Vt carent filij lucis esse, & parato corde vigilare qui nolunt ab illa hora sicut a nocturno fure comprehendī, parte. 6. folio. 112. E.

Post iudicium magna eius feueritas, cuius est ante ineffabilis misericordia, parte. 2. folio. 70. F.

Iudicij diem vel suę mortis multi superbi, vt iusti videantur, dicunt se desiderare, vt incipiant esse cum Christo. Sed istis dicit esse vs, quia nullus sine peccato, & in hoc quod sibi non timeant digni sunt supplicio & c. parte. 4. folio. 354. F.

Iudicium per arcum intelligitur, quo quisque nūc percutitur, vt corrigatur, mitraliter puniatur; aut diu tenditur, vt cum peccata consummata fuerint ad puniendum, grauius relaxetur. In arcu diuersę sunt sagittę & c. parte. 4. folio. 185. E.

Omnis qui peruerfa agit, eo ipso quo hoc despicit, esse dei iudiciū um nescit, parte. 3. folio. 42. A.

Iudiciorum suorum iaculis deus ferit cum iam malus ad iudiciū rapitur, & meminit quia male concupiuit: & concupita peius congregauit, & modo dolet quod congregata deferat, & cum ignem sentit vltionis, quē ne bene viueret, pręuidere contemplit, parte. 3. folio. 43. B.

Iudicium coram deo ponere, est intra secretum mentis per fidei contemplationem ad tremendum examen illius oculos nostrę considerationis aperire: quid peccator homo mereatur attendere, & occultus nūc & tacitus iudex, quā terribilis post appareat, considerare, parte. 3. folio. 47. E.

Iudicium iustorum diadema dicitur, quia per hoc nō in terrenis & in infinis, sed sursum remunerari cōcupiscit, parte. 3. folio. 55. E.

Iudicium dei occultum per pharetram designatur. Cum enim dominus peccata videt, & tamen manum ad vindictam nō cōmouet, quasi clausam pharetram tenet: sed feriendo indicat quantum ei in nobis displicuit, quod diu videndo tolerauit, parte 5. folio. 57. A.

Iudicij occulti adiutorium potest designari circuli nomine: vnde circulus dicitur potestas iudicij, quia vndique stringit sicut falx quia intra se colligit, & nullatenus euitatur, parte. 3. folio. 78. F.

Iudicij dies hyemi comparatur, quia nulla relinquunt facultas laborandi pro vitę: sed tātum cogetur quisque de horreo prisę actionis quod recondidit proferre, parte. 3. folio. 315. B.

Iudicij dies octonario numero typicę exprimitur: quia hoc seculum quod agit septem diebus; sequitur dies iudicij pro octaua & c. parte. 2. folio. 137. H.

Iudicium dei siue in correctione electorum, siue in damnatione malorum, summę equitatis perfectio est, parte. 3. folio. 379. A.

Iudicium subuertere & iudicium auferre differunt, parte. 3. folio. 64. B.

Iudiciorum strepitib⁹ & tumultuosisimis perplexitibus adesse Augustinus conqueritur, parte. 6. folio. 40. E.

Iudiciū habere contra alterum delictum est, parte. 6. folio. 40. F.

Iudiciū ante qđ fiat, nos debemus inclinare id est cōdescendere in iudicio aut faciēdo vti discretione, & de hoc exemplum in Salvatore nostro, parte. 5. folio. 210. E.

Subueniendum est miseris in iudicio si causa eorum est bona, & non aliter, parte. 4. folio. 6. F. interl.

Iudiciū temerariū est, quando quibus commissum nō est, iudicāt: siue sit de manifestis, siue de occultis, par. 5. folio. 27. F.

Iudiciū temerariū cauēdū est in duobus, Sunt em̄ qđam media

& incerta qđ animo sūt, quę & bene & male possunt fieri. In his enim duobus temerariū est iudicij, & vel superbia est vel iniuentia, parte. 5. folio. 27. F. Itē parte. 6. folio. 29. E.

Iudicium magistris ecclēsię vel principibus terrę committitur. Hi ergo si de manifestis iudicent, quę scilicet sunt conficta vel confessa, non temerē iudicant. Si autem de incertis temerē iudicant & c. par. 5. folio. 27. F.

Iudicium est faciendum in domo domini, non indifereite vel ma liuola mente, sed scđm quod scriptura reuelauit, & intēione bona, & amore fraterno, par. 2. folio. 70. F.

Iudicium vno modo est actus iusticię, qui pertinet ad iudicem secularē vel ecclēsiasticum. Alio modo accipitur iudicium, quod ut aliquis aliquibus signis male iudicat de proximo, parte. 5. folio. 27. H.

Iudicium hominis quando peccatum est, & quādo non. Iudiciū enim importat firmam sententiam de aliquo: aut ergo pedit ex euidentia facti, vel procedit ex probabilibus seu leuibus signis & c. parte. 6. folio. 215. D.

Iudicium rectę rationis peruertit affectio mala, par. 5. folio. 212. G.

Iudicium: vide in Dominus.

Iudicium alterius irritare contingit dupliciter, vel quia excellentia scientię scđm quā potest manifestare iniusticiā alterius vel excellentia potētę, scđm quā euacuat alteri iudiciū, par. 3. folio. 79. E.

Iudicium mentis tanto citius absoluiumus, quanto nos districtius reos tenemus, par. 3. folio. 64. F.

Iudicium secretum Vesp̄phalię publica potestate constitutum est non ad inquirendum, sed solum notarijs procedendū, sine strepitu inquisitionis, par. 1. folio. 174. C.

Iudith historia contigit tempore Cambysis filij Cyri scđm communem expositionem doctorum nostrorum, par. 4. folio. 428. G.

Iudith liber apud Chaldęos inter historias computatur, & apud Hebręos omnino inter apocrypha. Si ergo in prologo super Iudith alibi legitur inter agiographa, viciū scriptoris est, par. 2. folio. 292. H. & folio. 295. B. Itē par. 1. folio. 2. C. D.

Iudith librum Nicena synodus auctenticauit, par. 2. folio. 293. B.

Iudith de qua tribu fuerit an videlicet de tribu Symeon vel de tribu Ruben, par. 2. folio. 292. B. C. D.

Iudith an errauerit medaciter loquēdo Holoferni, p. 2. folio. 300. F. G.

Iudith an peccauit se ornando, vt Holofernem alliceret pro interfectione eiusdem, parte. 2. folio. 299. F. G. H.

Iuge sacrificiū: vide in sacrificium iuge.

Iugis sacrificij perpetuitas, quę & quot figurabat, par. 1. folio. 316. D.

Iugum durissimum filijs Israel, quibus & quomodo impositum fuit, parte. 2. folio. 450. B. C.

Iugum Christi est charitas, iugum diaboli est iniquitas, & dicitur a iungendo & c. parte. 6. folio. 69. C.

Iugum Christi quomodo iuaue, cum alibi dicitur: Atta est via quę ducit ad vitam æternam, parte. 5. folio. 40. E.

Iugum Christi iuaue, & onus leue: & quib⁹ modis, par. 5. folio. 40. E.

Iugum quod duplex. Est enim graue iugum supra filios Adę, est iugum infidelitatis, est iugum domini leue & releuatum spe remunerationis æternę, parte. 4. folio. 192. G.

Iugum habet Christi? sed iuaue, & diabolus, sed importabile onere, parte. 4. folio. 24. E.

Iugum terrenorum operum qui portat, legem sustinens quasi iugum, dicitur bos, parte. 1. folio. 215. A.

Iulianus imperator, apostata a fide Christiana, persecutor fuit ecclēsię, fuit ante Christianus & subdiaconus ordinatus & c. parte. 2. folio. 310. D.

Iulianus apostata, a lectore ad persecutionem ipsius ecclēsię excisratus vsqđ ad finē vitę hostis truculentus in cōpta malicia perseuerauit, parte. 4. folio. 459. A.

Iulianus imperator & apostata pręcepit ecclēsijs claudī phibēs diuinum officij solenniter celebrari, parte. 6. folio. 252. D.

Iulianus imperator facultates, & patrimonia auferbat Christianis (sub colore verbi Christi), parte. 4. folio. 436. D. Item parte. folio. 47. H.

Iulianus apostata sub quo factum est silitium magnum Paulum & Iohannem interfecit, parte. 6. folio. 252. D.

Iulianus imperator quomodo perijt, parte. 4. folio. 75. F. & folio. 88. C. & folio. 350. E. Item par. 3. folio. 90. H. & folio. 99. H. & folio. 195. D.

Iumenta significat pigrosos sensus: & volucria cęli significant sapientes (sublimia, parte. 3. folio. 30. A.

Iumenta sunt homines carnales, sensu tardiores, quid ad onera portanda fraterne necessitatis dorsum mentis inclinant, parte. 2. folio. 247. A.

Iuniores solent maioribus pulchriores esse, par. 4. folio. 295. B.

Iuniperus, parte. 4. folio. 350. E. Item parte. 3. folio. 56. F. Item parte. 2. folio. 457.

fo. 157. B.

Iunonem vocant alio nomine Afharten, par. 2. folio. 33. E.

Iuramentum proferre est voto nos diuino alligare, par. 1. folio. 221. B.

Omnis sermo dei pro iuramento debet accipi, par. 4. folio. 362. F. Interl.

Iuramentum quare est introductum & c. par. 1. folio. 172. F. Item parte. 3. folio. 409. G.

Iuramentum licitū tres habet comites, & quolibet subtracto red dicitur illicitum, par. 4. folio. 117. B. Item par. 5. folio. 22. D. Item parte 6. folio. 4. E. & folio. 216. D. Item par. 1. folio. 338. G. Itē par. 5. folio. 21. H.

Iuramentum est triplex, scđm falsum, qđ caret veritate, & iuramentū iniquū, qđ caret iusticia, & iuramentum incautum, qđ iudicio discretionis caret, parte. 6. folio. 292. G. H. Item par. 4. folio. 117. B.

Iuramentum mendax & iuramentū illicitum & incautū quomodo seruanda sint scđm opinionem Iudæorum. Et ostēditur erronea eorum in hoc deuiatio, parte. 5. folio. 21. H. & fol. 22. C. Item par. 3. folio. 409. G.

Iuramentum & votum vtrūqđ est obligatorium, sed votū ex sua ratione magis est obligatorium qđ iuramentū, par. 1. folio. 317. H.

Iuramentum vel votum de illicito factum non est obligatorium parte. 5. folio. 21. H.

Iuramentum dum fit, non fit sine malo, & quomodo hoc intelligendū, par. 5. folio. 22. D. Item par. 6. folio. 4. E.

Iuramentum debite factū, concurrentibus tribus comitibus, quę sunt iusticia, veritas & iudicium, fit deo reuerentia, parte. 5. folio. 22. D. Item par. 6. folio. 4. E.

Iuramentum non est frequentandum, & quare, parte. 5. folio. 22. D. Item par. 6. folio. 58. F. & folio. 216. D.

Iuramentum est faciendum in necessarijs, par. 6. folio. 4. E. Item parte. 3. folio. 382. B. Item par. 1. folio. 338. G. Item par. 5. folio. 21. H.

Iuramenti assuefactio vtrum sit bonæ? Arguitur pro & contra, cum responsionibus & solutionibus argumentorum, par. 3. folio. 409. F. G. H. Item par. 6. folio. 282. H.

Iuramentum diuinum solenne super his quę ad mysteria Christi venturi pertinebant, non simpliciter sed ad maiorem solennitatem cum additamento facta sunt patribus veteris Testamenti, par. 1. folio. 79. C. D.

Iuramenti obseruatio vt adimpleatur, debet adhiberi diligentia magna, par. 1. folio. 150. D.

Iuramentum Ioseph fuit per creaturam scđm aliquos: sed dicitur alij qđ iurauit per deum qui erat salus Pharaonis effectiue: nec illi iuramentum suberat falsum, quia intendebat sic & c. par. 1. folio. 108. G.

Iuramentum de fœdere cum Gabaonitis, vtrum Iosue & principes renebantur seruare. Arguitur contra & pro, cum responsione & solutionibus argumentorum, par. 2. folio. 15. A. B. C. D.

Iuramentorum fractioni nimis facilius vt videtur dispensatio nunc datur in pluribus locis, par. 4. folio. 342. D.

Iuramentum quod fecit dominus David, an & quomodo debet intelligi, vt videlicet an de successiōe Salomonis, vel an de alio, parte. 3. folio. 285. F. G. H. & folio. 286. D.

Iuramentum deorum fuit prohibitum propter duplex peccatū, scilicet faciēdo reuerentiā idolo, & fidem frangendo, parte. 2. folio. 29. F.

Iuramentum gentilis est suscipiendum, par. 1. folio. 172. G.

Iuramentum per templum est maius qđ iuramentum per domū vel altare, par. 5. folio. 71. G.

Iurans tacendo veritatem, pro cuius declaratione adducuntur testes, delinquit dupliciter, par. 3. folio. 409. H. & folio. 410. A.

Iurans sine necessitate incurrit malum culpę, & requirens iuramentum incurrit malū poenę, & aliquādo vterqđ, par. 5. folio. 22. D.

Iurandum est per creatorem, & nō per creaturam, & quare, parte. 5. folio. 22. A. B. C.

Iurare per creaturas an & quomodo liceat, par. 3. folio. 172. F. G.

Iurare quid est, par. 6. folio. 109. F.

Iurare est actus latrę, ideo soli deo conuenit, par. 3. folio. 172. F. G.

Iurare est vtrūqđ istorum, si dicis: Per deum, vel testis est deus, parte. 6. folio. 109. F.

Iurare per nomen dei quare pręceptū est in lege, par. 5. folio. 22. C. Item parte. 1. folio. 172. E. & folio. 338. E.

Iurare dominus nō iubet, sed p̄ aliter? dei nomen iurare phibet, par. 1. folio. 338. E.

Iurare nō est p̄m̄ viris p̄fectis ex causa rōnali, p. 6. folio. 21. B.

Iurauit Christi? qđ ap̄lis certissima veritate p̄mittit, par. 3. folio. 105. A.

Iurare frequēter hoim cōsuetudo est: de? aut̄ semel iurauit, par. 4. folio. 457. A.

Iurare qui audit aliquid, & scit eum falsum iurare & tacet, an & quomodo peccet, par. 1. folio. 221. A.

Iurasse nos aliquid incautē forte si contigerit, qđ seruādum, f. pe

ioem vertatur in exitum, liberē illud consilio salubriori mutandum nouerimus, par. 5. folio. 47. B. E.

Melius est omnino non iurare, nō qđ mala sit iuratio vera, sed ne facilitate iurandi in p̄iurij cadas. Qui em̄ iurat, periurare p̄t. Qui aut̄ omnino nō iurat, longē a periurio est, par. 1. folio. 338. E.

Iurare per idolum, an & quomodo liceat inducere gentilem, parte. 1. folio. 172. G.

Iurauit Eliczer ponens manum sub femore Abraham & c. tradit Hebręi qđ in sanctificatione eius, i. in cōuersione iurauit: nos autē dicimus eū iurasse i femine Aabrahę, i. in Christo, par. 1. folio. 80. E.

Iuratio est duplex, prima, scđm falsa: scđm veritas, quę est sine causa debita, & per vtramqđ fit irreuerentia ipsi deo assumendo nomē eius ad confirmationē falsitatis, vel frustra, par. 1. folio. 164. C.

Iuratio per nomē dei qđ frequentāda sit, etiā sine necessitate, dixerunt aliqui Iudęi, sed errantes hoc dicunt, par. 1. folio. 338. G.

Ius naturale dicitur multis modis, & quę hōiure agantur, parte. 5. folio. 60. E.

Ius gentium quod sit, & quę ex illo descenderint, p. 5. folio. 60. E.

Ius civile & humanum, & quę ex illo descenderint, Ibidem, E.

Ius naturale hospites conseruare pręcipit, par. 1. folio. 72. F.

Ius primogeniturę ad quos transferebatur, parte. 1. folio. 64. D.

Ius primogeniturę in duobus consistit, par. 1. folio. 33. C.

Ius primogeniturę ablatum est a tribu Ruben propter peccatū suum & c. translatum fuit ad tribum Iuda quantum ad dignitatem regiam, & ad tribum Ioseph quantum ad duplicem portionem quę debebatur primogenitis, par. 2. folio. 20. H.

Ius hereditatis in duobus consistit, par. 1. folio. 313. H.

Ius regis duplex est scilicet in necessitate, & extra necessitate, parte. 2. folio. 71. A.

Iura humano iudicio mala permittunt incorrecte propter maiora mala vitāda, quę tamen diuino iudicio sunt corrigenda, parte. 5. folio. 243. D.

Iura iniquissima habent Iudęi contra alienigenas, & enumerantur quędam, parte. 4. folio. 411. F.

Iusio dei peruenit non solum ad homines, pecudes, aues sed etiā ad pisces, sed etiam ad vermiculum, cum iussa per angelos ministrantur, par. 1. folio. 37. B.

Iusticia ad omnes partes animę pertinet, par. 1. folio. 37. B.

Iusticia est duplex, vno modo accipitur perfecte, Alio modo imperfecte, par. 6. folio. 10. C.

Iusticia duplex est scilicet Humana & diuina par. 6. folio. 23. A.

Iusticiam philosophi diuidūt i tres partes, vñ i deū, alterā in patres, vel reliquū hūanū gen⁹, tertiam in mortuos, p. 5. folio. 142. B.

Iusticia est duplex, scđm mutatiua, & distributiua: & circa qđ vna quę p̄prie versetur, & ad quem pertineat, par. 4. folio. 1292. F. G.

Iusticia corrumpitur p̄ excessum & defectū, sicut liberalitas p̄ prodigalitatē, & per auariciā in deficiendo, par. 3. folio. 149. H.

Iusticię distributiua; æquitas in quo consistit, parte. 6. folio. 211. H.

Iusticia & iudicium differunt, par. 4. folio. 140. G.

Iusticia difficile sine timore custoditur, parte. 5. folio. 131. B.

Iusticia humana, diuinę comparata iniusticia est, par. 3. folio. 15. F.

Iusticia hominis in hac vita, ieiuniū, elemosyna, & oratio, quę illis duabus alijs volat ad deum, par. 1. folio. 147. A.

Iusticia habet duas partes, scilicet Declinare a malo, & facere bonum, etiā iniusticia habet alias duas partes, scilicet deferere bonum, & facere malum, par. 3. folio. 390. C.

Iusticiam verā si habere vis, & nō fictam, quę verbis ostendis, factis imple, par. 5. folio. 142. F.

Iusticia est in bonis faciendis, innocentia in malis declinandis, parte. 3. folio. 95. E. Interl.

Iusticia vera compassionē habet, falsa verō indignationē, par. 5. folio. 145. D. & folio. 164. B. B. Item par. 3. folio. 299. D.

Iusticia absqđ misericordia crudelitas est: & ideo debet inesse bonis rectoribus, iuste cōsulens misericordia, & piē sciens disciplina, ne iusticia sit aspera, & pietas sit remissa, par. 3. folio. 119. G.

Iusticia sine misericordia est crudelitas, & misericordia sine iusticia est pusillanimitas, par. 3. folio. 119. F. & folio. 329. B. & folio. 349. H.

Iusticia dei est qua gratis iustificat impium per fidē sine operibus legis, par. 6. folio. 5. A.

Iusticia fidei est ne dubitetur de spe dei, quę in Christo est ne diffidat Christus spoliaste infernum & c. parte. 6. folio. 23. A.

Iusticia & misericordia quō relucēt in opib⁹ dei, parte. 2. folio. 285. G.

Iusticię diuinę stat era ad materialem stateram comparatur: in qua vna parte depressa, altera eleuatur, & cetero. Sic in statera diuinę iusticię decretum est, vt qui eleuantur per superbiam in præsentī, deprimantur & c. par. 5. folio. 170. H.

Iusticia dei, cū supplicij a reprobis pro peruersis actibus exigat, eis mala vsqđ ad verborum retributionē reddit, parte. 3. folio. 43. E.

Iusticia originalis est quae in humanae naturae relictio, p quam corpus erat animae subditum, & vires interiores rationi quandiu anima esset subdita suo creatori, par. 6. fo. 13. G. H.

Iusticia originalis fuit gratis data per quam corpus erat subditum rationi, similiter & vires inferiores, par. 1. fo. 41. D.

Iusticia originalis quare sic dicitur, par. 6. fo. 13. H.

Iusticia originalis non erat naturalis ipsi homini, sed ex gratuito beneficio dei: cuius tamen subtractio propter peccatum fuit poenalis, par. 1. fo. 41. G. H. Item, par. 6. fo. 13. A. Vide etiam in Peccatum originale.

Iusticia originalis, vtrum post primum & secundum peccatum remanserit in muliere, & an fuerit in primis parentibus subtracta gratia gratumfacere, par. 1. fo. 41. D. & folio. 43. F. H. & folio. 44. C. D.

Iusticia originalis multos habuit effectus, Vnum principalem, Alios secundarios, & qui illi sunt, Et horum effectuum opposita, par. 1. fo. 44. G. H.

Iusticia non est in abstinendo vel manducando, sed in aequanimitate tolerandi inopia & temperantia non se corrumperendi per abundantiam, par. 5. fo. 39. E. & fo. 14. 4. F.

Iusticia apostolorum quantum debeat abundare plus quam pharisaeorum, par. 5. fo. 21. B.

Iustificatio accipitur dupliciter: Proprie & large, par. 6. fo. 10. C.

Iustificatio est motus ad iusticiam sicut albedo est motus ad albedinem, Et iste motus potest accipi dupliciter, par. 6. fo. 12. C.

Iustificatio animae & ecclesiae ex solo deo est, par. 4. fo. 187. E.

Iustificatio hominum per gratia facta est a tota trinitate per cognitionem dei, & amoris supernaturalis, ad quam eleuati sunt partes sancti ex electione diuina, par. 3. fo. 41. D. F.

Iustificare impium maius est quam iustificatum glorificare, Et huius ratio assignatur, par. 6. fo. 12. G.

Iustificaciones quae viles sunt, ratione videmus; sed infirmitate per pediri, aliquando non desideramus, Praeuiolat intellectus, sequitur nullus, vel tardus affectus scimus bonum nec delectat agere, & cupimus vt delecter, par. 3. fo. 26. 4. A.

Iustificatio sumit denominationem a gratia ad quam terminatur, & non a culpa vel impietate ad quam incipit, par. 6. fo. 1. C.

Iustificaciones non bonas dedit eis, in quibus non viuunt quomodo hoc intelligendum, par. 4. fo. 237. C.

Iustificaciones per quatuor in quatuor coloribus exprimitur, In bisso recortat, castitate renitens caro, In hiacyntho, mens superna cupiens, In purpura, caro passionibus subiacens, In cocco bistincto, mens in passione dei & proximi dilectione praefulgens, par. 1. fo. 180. F.

Iustificatus an quis sit per gratiam, occultus est & incertum hominibus, manifestatur tamen a deo dupliciter, par. 3. fo. 157. H.

Iustificatur deus per baptismum, dum homines propria peccata confitendo se iustificat, & iustificat in eo, qui non potest mutari, confitetur, sed per iusticiam quod cognoscitur, par. 5. fo. 14. 4. F.

Iustinianus imperator coepit imperare anno domini quingentesimo vicesimo octauo, & fuit homo literatus & leges Romanas abbreviauit, & in vno volumine compilauit, quod dicitur est Codex Iustiniani &c, par. 6. fo. 255. G.

Iustinus senior impator quando cepit regnare, Ibidem, C.

Iustinus iunior Gothos expugnauit & Italia ab eis liberauit &c, par. 6. fo. 157. B.

Iustus iudex dicitur recordari de malis impiorum, inferendo debnum supplicium, par. 4. fo. 121. H. & fo. 122. C. D.

Iustus non potest esse aliqis sine gratia dei, loquendo de iusticia, pfecta quae facit hominem dignum vita aeterna: potest tamen aliquis esse iustus iusticia politica per obseruationem legis naturae, & iusticia legali per obseruationem legis Moisaicae, par. 6. fo. 6. C.

Nam potest esse iniustus quod placet iusto, par. 3. fo. 65. A. Interl.

Iustus est qui bona mundi, sine aeterni praemij communia reputat, par. 6. fo. 72. E.

Iustus sibi alterum proponit, quia plus sua mala scit quam alterius: quorum cognitio sibi gloria est, Gaudet enim dum cognoscit morbum suum, quem sanare desiderat, par. 6. fo. 88. B.

Iustus nunquam definit orare, nisi deus iustus esse, Semp orat, qui semper bene agit, Ipsum enim desiderium bonum, oratio est: & si continuum est desiderium, continua est oratio, par. 6. fo. 113. A.

Iustus & si aliquid delinquendo loquitur, non est dignum tamen vt a prauis iudicetur, par. 3. fo. 49. F.

Iustus omnis attendens aliorum bonum quasi de singularitate non superbi, par. 3. fo. 76. F.

Iustus regnum sui bene regis quantum ad vires interiores: & sensus & actus exteriores cum dei adiutorio, illae coronabitur in caelo, par. 6. fo. 113. F.

Iustus quilibet ex obedientia ad deum psecutiones iniustas patitur roborat & vitia psecutorum arguens coram deo memorat: & aequitate diuinae retributioni pro vtriusque expectat, par. 3. fo. 172. G.

Iusti cum ab hominibus iniuste impetuntur, se sem sibi deum requirunt, par. 3. fo. 65. B.

Iustus quilibet in persecutione hominum positus, qui tamen foetur de diuinis consolationibus, cuius aduersarii finaliter destruantur, laetatur in domino, non zelo proprie vindictae, sed iusticia diuinae, par. 3. fo. 172. F.

Iustus vel iniustus iudicatur homo apud deum secundum numerum meritorum & demeritorum: Quid & quomodo de hoc Hebraei sentiant, Vide: Tenent enim omnes communiter nemine contradicente hanc sententiam erroneam, par. 4. fo. 127. H.

Iustus in interioribus semper consistit, & ois gloria filiae regis, i. regalis animae intrinsecus est, sed deus educit eum foras, cum res postulat & rerum visibilium ratio, par. 1. fo. 313. B.

Iustus esse non potest in conspectu dei, qui sibi non per dilectionem sed per formidinem seruit, par. 3. fo. 32. B.

Iustus totus dexter est, & non habet sinistram, quomodo & quare, par. 5. fo. 22. F.

Iustus praedestinatus fit aliquando delinquantur a deo, ppter suum peccatum, tunc recipitur finaliter ad statum gratiae, par. 3. fo. 137. H.

Iustus a minoribus incipit & gradatim ad maiora progreditur, par. 1. fo. 97. B. Interl.

Iustus qui ab iniustis vsque ad mortem calumnia sustinet, & p sua iusticia subito diuinitus liberatur, & cuius aduersarius demeratur, de illo exponitur psalmus &c, par. 3. fo. 173. F. G.

Iustus in humilitate glorioratur, alij in alijs, par. 3. fo. 272. F.

Iustus quasi vires solium, fructus quos nondum ostendit, signat affuturos, & spe saluus factus in fide ac virtutum gratia proficere non cessat, par. 3. fo. 320. B.

Iustus non est in terra, sed super terram, conuersationem habens in caelis nec conuenit ei dici: Terra es & in terris: sed caelum es & in caelum ibis, par. 4. fo. 174. G.

Iusti, sua facta, si deo placeant sedula meditatione dijudicant: ne ipsis minus sollicitus, superius iudex contra eos iniustitiam aduersa disponat, par. 3. fo. 320. F.

Omnis qui vere iustus est vbi errantium peccata conspicit, primo se ipsum inspicit, deinde sollicitus se accusauerit, alios benigne corrigit, par. 3. fo. 326. F.

Iustus spiritus conspectu domini stat & sedit in futuro, Modo vt conditoris potentiam ad se reducat, & licet fideliter viuat in futuro, vt veraciter coronam vitae accipiat, par. 2. fo. 154. A.

Iustus in omnibus quae agit per fidem & charitatem deo placere contendit, quod significatur in adipibus oblati, par. 1. fo. 45. B.

Iustus spiritus cadit in die, quod & p quae, par. 3. fo. 332. B.

Iustus vix saluabitur, & quare hoc, par. 6. fo. 222. E.

Iusti hominis est, esse sine querela, non sine peccato, par. 6. fo. 113. B.

Iusti cum de hac vita transierit & iunct in statu gratiae, quare aliqui eorum moriuntur in maximis tormentis, & alij leuiter hanc vitam transeunt, par. 4. fo. 54. A.

Iusti non solum legem implere, verum etiam superare contendunt, vt debitis voluntaria addant, Et ostendit exemplis multorum, par. 4. fo. 159. A. B.

Iustum, ante peccatorem, sicut non grauatur antiqua delicta: sic peccatorem ante iustum veteres iusticiae non adiuuant, Vnusquisque enim in quo inuenitur, in eo iudicatur, par. 4. fo. 237. E.

Iusti & si a desiderijs quieti, dum tamen in corpore, molestia suae corruptionis ligati sunt: corpus enim grauatur anima, & repugnat caro spiritui, par. 3. fo. 122. E.

Iusti cum redarguunt, semper infirmitatis suae conscij interij conspatiuntur: quia illius solius est peccato hominum sine compassione discutere, qui ex natura sui omnipotentia ignorat peccata, par. 3. fo. 31. E.

Iusti plerumque tribulatione deprehensi, tardari manum subuenientis aestimant, cum se persequentium immanitas paulo longius angustat, & contra quemdem sunt creptoris remedia, sed tarda dolori videntur, par. 3. fo. 57. B.

Iustos in presentia consulari, est faciem eorum conspuere, & in eorum conumelias fluxa verba quasi defluentes saluas mittere, par. 3. fo. 55. H.

Iusti non pro sua laude, sed vt attentos faciat suos auditores, laudant aliquando quod dicunt: vnde & superbi sua laudant, sed alio corde, par. 3. fo. 66. B.

Iustorum labor est vt semetipsos inueniant, inuenientes flendo atque corrigendo ad meliora perducant, par. 3. fo. 32. B.

Iustorum mens saepe ad alioa contemplananda suspenditur, vt exteriorum facies oblitus videri videatur, sed hanc contemplanonem vim reprobi

vim reprobi per hypocrisim fieri putant. Quod enim in se est, in alijs putant, par. 3. fo. 3. 4. F.

Iusti anima est sedes dei, par. 4. fo. 184. G. Interl.

Iusti & iniusti saepe eadem habent verba: & vnde illi placent, hi offendunt, Ibidem.

Iustus nonnunquam amplius placet ex aduersitate mala perpeti quam prosperitate terrena dispensationis cura fatigari, par. 3. fo. 38. E.

Iustorum corda de stulta cogitatione se reprehendunt, par. 3. fo. 32. A.

Iustorum corda nunquam secura sunt, sed turbata timore iudicij, quare tamen consolatur bonis quae acceperunt, par. 3. fo. 48. A.

Iustorum mentes per intentionem suam omnipotenti deo assistunt in scriptura quasi ois eius intuentur, par. 3. fo. 48. A.

Iustorum verba qui ad proprium sensum semper rapere conantur, vt per hoc peruersis filijs panem erroris parent, ad praedicationem vigilare dicuntur, par. 3. fo. 48. E.

Sicut iustorum labor est videre praua nec corrigere, ita grauis est labor arrogantium, si quod sapientum non ostendit, par. 3. fo. 61. C.

Iusto nunquam est hic pax cum corpore, semper pugna cum vicijis &c, par. 3. fo. 133. A.

Iusti plerumque necessitate aliqua sua coguntur opera fateri: quod cum iniusti audiunt, elationem putant: ex his enim cordibus dicta iustorum pensant, par. 2. fo. 180. A.

Iustorum perfectio in hac vita haec vt quae deliquerint poenitentur, vt per hoc peruersis filijs panem erroris parent, ad praedicationem vigilare dicuntur, par. 3. fo. 48. E.

Sicut iustorum labor est videre praua nec corrigere, ita grauis est labor arrogantium, si quod sapientum non ostendit, par. 3. fo. 61. C.

Iusto nunquam est hic pax cum corpore, semper pugna cum vicijis &c, par. 3. fo. 133. A.

Iusti plerumque necessitate aliqua sua coguntur opera fateri: quod cum iniusti audiunt, elationem putant: ex his enim cordibus dicta iustorum pensant, par. 2. fo. 180. A.

Iustorum perfectio in hac vita haec vt quae deliquerint poenitentur, vt per hoc peruersis filijs panem erroris parent, ad praedicationem vigilare dicuntur, par. 3. fo. 48. E.

Iusti omnes qui mortui fuerunt ab Adam qui penituit vsque ad Iacob qui fuerunt multi, Abel, Seth, & multi alij, & Noe & Melchisedech, & mulieres sanctae poterunt populus dei dici, par. 1. fo. 120. C.

Iustus licet bonis temporalibus priuati iudicentur miseri ab illis qui solum bona temporalia considerant, tamen secundum veritatem sunt in maiori prosperitate constituti propter bona spiritualia in quibus abundant, par. 3. fo. 52. F.

Iusti sicut pro operibus iusticiae praemiabuntur, ita impij pro operibus iniusticiae punientur, par. 3. fo. 137. F. & fo. 138. B.

Iusti non petunt a domino nisi simpliciter bona gratiae & virtutis, quae semper dantur, petentibus, quando petunt pro se & pro fratre, par. 3. fo. 176. H.

Iusti saturabuntur per adeptionem summi boni, & impij damnati esurient per carentiam omnis boni, par. 3. fo. 137. F.

Iusti quomodo intelliguntur quod fuerunt in sufficienti numero ad orandum pro populo, vt deus parceret, seu miseretur, par. 4. fo. 243. F.

Iusti viri intelliguntur per Iacob pastorem & Zachariam sacerdotem, par. 5. fo. 72. G.

Iuuamus nos sine tiplos non dominum in omni quod bene agimus, par. 3. fo. 46. A.

Iuuare cum videntur homo vel angelus: deus per eos hoc facit qui eos pro modo eorum bonos facit, par. 3. fo. 260. E.

Iuuare quid me potest qui nihil locutus est: quod legem cuius me sermo non instruit, & significatur per infantes ad bellum inemptos, par. 2. fo. 5. A.

Iuuenilis aetas in doctore quem vita & discretio commendat, non est despicienda, par. 3. fo. 430. E.

Iuuenis bonae indolis & bene disponens regnum animae suae per debitam subiectionem virium sensitiuarum regimini rationis recte, significatur per Osiam regem &c, par. 2. fo. 230. H.

Iuuenis secularis vel religiosus aptus ad omne bonum, ille facit officia humilitatis & cum humilibus, Et significatur p Ioseph pacentem gregem cum filijs ancillarum, par. 1. fo. 101. H.

Iuuenis secularis humiliter & deuote seruans parentibus sicut dominis suis plerumque retrahit ab ingressu religionis amore parentum, & perulantia carnis: & contrahere matrimonium inducitur, & tunc debet relinquere secularem habitum, & fugere ad locum religiosum, par. 1. fo. 105. D. G. & fo. 118. H.

In iuuenibus & adhuc solidioris aetatis qui, labore & ardentissimo studio vitae quoque sanctimoniam & orationis frequentiam scientiam consequuntur: non friget sapientia, par. 2. fo. 125. B. Item par. 2. fo. 177. B.

Iuuenes in statu potissimo iuuentutis existentes solent de facili ad vitia declinare, & ad bonam monitionem de facili poenitere, Et si significatur per Niniuitas, par. 5. fo. 155.

Iuuenes sunt qui nulla consilij grauitate succiuntur, Senes morum grandevitate maturi, par. 3. fo. 55. A.

Magnus est autem iuuenibus se a vicijis abstinere & lubricis perplexis vitae errorem fugere, par. 4. fo. 192. C.

Iuuenes insolentes iuuenem castum eis dissimilem verbis exasperant, dicentes eum mollem, & nullius valetoris, Et significantur per fratres Ioseph, par. 1. fo. 119. D.

Iuuenes non sunt ad honores promouendi, donec fuerint virtutibus probati, Et de hoc notabile dixit Aelius Adrianus imperator, par. 4. fo. 455. H.

Iuuenes, scriptura non semper iuxta aetatem appellat, sed iuxta instabilitatem animi, par. 2. fo. 150. A.

Iuuenes plerumque sicut dicuntur, qui nulla consilij grauitate praemunitur ita senes, non eos scriptura vocat, quia sola grauitate temporum, sed morum grauitate maturi sunt, par. 1. fo. 282. A.

Iuuenibus bene sunt aliqua permittenda ratione suae aetatis, quae tamen non decent maturitatem senectutis, par. 3. fo. 6. C.

Iuuentus regnat inter omnes aetates, & ipsa est firmamentum omnium aetatum, par. 1. fo. 22. B. & fo. 26. F.

Iuuentutis flos per vigesimum & quintum annum oritur, par. 1. fo. 278. E.

Iuuentus, ille status est periculosior quam senilis, & nota quare, par. 1. fo. 192. C.

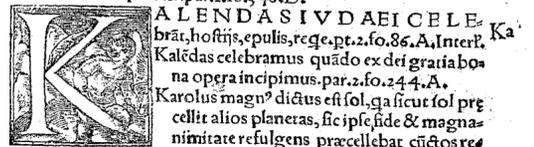
Iuuentutem meliorem est peruenire correctio quam post lapsu recordatio dehere, & dicere: Delicta iuuentutis meae &c, par. 3. fo. 263. B.

Iuuentus populi Iudaici fuit in exitu de Aegypto, & ista iuuentus fuit quodammodo renouata in liberatione populi de captiuitate Babylonica, par. 3. fo. 147. B.

Iuxta praeposito aliter & aliter accipitur &c, par. 3. fo. 334. C.

Ixon est avis alba minor miluo, & est de genere vulturis quae per seitur cadaueribus, par. 1. fo. 346. D.

Ixon significat victum hypocrisis, quae propter laudem humanam praerendit exterius albedinem sanctitatis, & interius pascat cadaueribus iniquitatis, par. 1. fo. 346. D.

KALENDAS IVDAEAE CELEBRAT, hostijs, epulis, rege, pt. 2. fo. 86. A. Interl. Kalendas celebramus quidam ex dei gratia bona opera incipimus, par. 2. fo. 24. 4. A. Karolus magnus dicitur esse sol, quia sicut sol praecellit alios planetas, sic ipse fide & magnanimitate resurgens praecellebat cunctos reges terrenos, par. 6. fo. 265. A. B.

Karolus magnus, 30. annis regnavit super Francos, & post imperator fuit factus & imperavit, 33. annis, par. 6. fo. 264. G.

Karolus magnus, dicitur magnus a magnitudine operum, quia primus de regibus Francorum adeptus est Romanum imperium, par. 4. fo. 294. F.

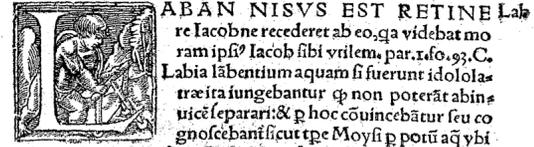
Karolus magnus anno domini, dcc. lxxv. ad praesens Adriani papae intrauit Italiam, par. 6. fo. 263. D.

Karolus magnus anno tertio imperij sui debellauit totaliter Mauros, qui & Huni dicuntur, & multas terras Christianorum afflicentes depopularunt, & multos occiderunt, inter quos erant alij qui praedicti sanctitate & dono prophetiae, par. 6. fo. 264. G. H.

Karolus magnus inuitatus a beato Iacobo purgauit viam ad eum sepulcrum patris ignotum, eo quod tota Hispania erat a Saracenis occupata: quos cum multis laboribus & bellis Karolus partim occidit, partim fugauit, & primam fidem Christianae subiecit, par. 6. fo. 265. C.

Karolus magnus collecto exercitu magno adijt terram sanctam, & in fidelibus partim occisis, partim fugatis patriarcha depulsum in sede sua collocauit, & terram sanctam Christianis restituit in bono statu reformauit, par. 6. fo. 265. C.

Karolus magnus fecit inquiri diligenter obitus & actus martyrum & aliorum sanctorum, & inuentum est, quod diebus singulis occurrerent plus quam trecenta festa: propter hoc statutum est, vt in fine martyrologij adderetur illa clausula: Et aliorum plurimorum sanctorum &c, par. 5. fo. 35. B.

LABIA NISVS EST RETINE Labre Iacobne recederet ab eo, quia videbat moram ipsi Iacob sibi vtilem, par. 1. fo. 93. C.

Labia labentium aquam si fuerint idololatriae ita iungebantur quod non poterat abinuisce separari: & pro hoc conuincitur seu cognoscitur sicut tpe Moysi per portum aquae vbi pulvis vituli aurei fuit commixtus, pt. 2. fo. 70. D. It. par. 1. fo. 199. F.

Labia sicut polluitur loquendo, quod non deest, ita etiam tacendo quod dici debet, par. 4. fo. 17. C.

Labij vnus dicitur homo, quando similiter loquitur de proximo in presentia & absentia eius: Et linguae diuersae, quando bona loquitur in presentia proximi, & mala ipso absente, par. 1. fo. 38. H.

Labijs peccamus duobus modis, cum non iusta dicimus, vel cum iusta tacemus, par. 3. fo. 9. F.

Labia nostra sunt cymbala bene sonantia, quae cordi concinna in laudibus dei bene sonant, par. 3. fo. 307. A.

Labia dicuntur dei iudicia per quae aperta quasi labia, suam vocem iustitiam ostendit hominibus quae later in occultis dispositio

nibus, parte. 3. fo. 28. B.
Labantes post vitæ sanctitatem a veteritate præteritorum vicio- rum, & qui corruptione veteris nequitie delectantur, acetum bibere dicuntur, par. 1. fo. 27. 4. E.
Labuntur discretus & indiscretus, sed differenter, & quomodo, parte. 3. fo. 430. F.
Labitur homo de facili ad vicia nisi fortiter per timorē dñi se te- neat cōtra impulsū somitis: est enim homo sicut naus in flumi- ne corrente, q̄ nisi fortiter sursum impellatur seu detineatur, sta- tim descendit per impetum fluminis, par. 3. fo. 415. H.
Labuntur alij à statu iusticiæ, & locum vitæ alij illis cadētib⁹ for- tiuntur, par. 3. fo. 64. F.
Laboris primordia debet quisq; dño consecrare, & de domesti- cis disciplinis quas in se quisq; solerter exercet, inchoationē bo- næ voluntatis domino cōsecrare, par. 1. fo. 289. C.
Laborem vilem qui impedit proximis in ecclesia dei, offert bo- uem, par. 1. fo. 276. F.
Labores maiores frequenter faciunt homines ad perficiendū pec- cata quam iusti ad iusticiæ opera, par. 3. fo. 372. B.
Labore manuum operemini vnde viuatis, vel elemosynā facia- tis, omnib⁹ prius sp̄ eis & venditis p̄ dño, p̄. 5. fo. 158. B.
Labore & sanguine simpliciū qui nutritur & potatur, sicut est ma- lus dominus per tyrannidem, & quilibet deceptor per fraudē, & v̄surarius per cupiditatē, significatur per Damascū, quæ san- guinem bibens interpretatur, par. 4. fo. 37. D.
A laboribus est aliquando liber posse vacare homo, ex vsu tñ ad eundem laboris vsu, eū non cōpulsā reuertitur, ita vt as- sueta fatigacionibus, à iugo seruitutis mundanæ cessare nō libe- rat etiam si liceat, par. 3. fo. 46. G.
Laboris fructu priuari magnū infortunij reputat, p. 4. fo. 105. G.
Laboris fortitudo in equi vngula monstratur, par. 3. fo. 75. F.
Laboris anxietas significatur per gyriū circūitus, par. 3. fo. 6. F.
Labores fructuum quare dicuntur, & non fructus laborum, par- te. 3. fo. 272. B.
Laborare potes cōtra vicia, sed non vincere, deo desistente ab au- xilio, par. 3. fo. 247. A.
Laborat frustra qui verbum sapientiæ inculcare nititur, ei qui audire contemnit, sapientiorē se doctore & maiorem credēs, parte. 3. fo. 318. A.
Lac nutriendis, & semen procreandis pueris, ex eodem fonte ma- nat, par. 5. fo. 155. E.
Lactis potus aggrauat corpus hominis, & inducit somnum, par- te. 2. fo. 36. F.
Lactis cibus dicitur in scripturis sanctis doctrina quæ incipienti- bus velut paruulis traditur, ibidem. E.
Lac ecclesiæ est incipientium paruulorū prima elementa, vt sunt minorum correctio, & disciplinæ emendatio, par. 2. fo. 36. E.
Lachrymarum multæ sunt differentie, par. 4. fo. 178. F.
Lachrymarum effusio triplex, lachrymarum contritionis, ex re- cordatione peccatorum ppriorum, effusio, secunda est lachry- marum compassionis, tertia est lachrymarum deuotionis ex di- latione præmiorum, par. 2. fo. 156. D.
Lachrymarum gratia cum magno gemitu quærenda est à creato- re, parte. 2. fo. 22. F.
Lachrymæ pondera vocis habent, quæ impetrant, nō supplicat, parte. 2. fo. 28. E. Item par. 3. fo. 195. H.
Lachrymæ quales & quomodo pro defunctis sunt fundendæ, parte. 6. fo. 111. F. & fo. 112. B.
Lachrymas frequenter habere non est ab homine, sed à gratia di- uinæ inspirationis, par. 4. fo. 183. C.
Lachrymæ reducendæ sunt quasi torrens quomodo intelligen- dum & qualiter possibile, par. 4. fo. 188. C. E.
Lachrymas penitentium designat altare holocausti: lachrymas gaudij altare incensi, par. 1. fo. 196. B. C.
Lachrymarus est Christus in cruce, non habetur de euāgelio, pōt tamē haberi per simile, p̄. 6. fo. 142. D. Item par. 4. fo. 195. F.
Lachrymæ corporales siue mentales nō erūt in electis, nec dolor in corpore, siue in mente, sed plena delectatio vrorumq;. Et in reprobis, an & quomodo hæc cessabunt, par. 4. fo. 48. F.
Lactantij error, dicitur resurrectionē nō esse futuram oīm simul, sed successiue secundum dignitates, par. 6. fo. 60. B.
Lactucæ agrestes designauerunt amaritudinem quam filij Israel sustinuerunt in seruitute Aegypti: & hæc lactucæ indifferenter sumuntur pro herbis amaris: nec plus fuit præceptum de lactu- cis, quam de alijs herbis, part. 1. fo. 46. H.
Lacus frequenter accipitur in scriptura pro carcere, qui aliqui sit super terram, aliquando sub terra, par. 3. fo. 216. G.
Lacus magnus salissimus, & valde spissus est factus ille locus vbi

erant quinque ciuitates: subterfeg, & vestimenta ibi proiecta mæ- gis sordidantur quam lauantur. Et in alio loco vocatur mare mortuum, par. 1. fo. 63. C.
Laicos multos quotidie videmus, magnis vitæ meritis excellere & alios à prima ætate spirituali studio seruantes, ad extremum ocio torpescere, par. 5. fo. 108. G.
Laici frequenter retrahuntur à bono propter maliciam cle- ri: & propter hoc venit defectus deuotionis, in paruis, medio- cribus, & magnis, par. 4. fo. 403. D.
Laici qui peccatis inficiuntur clericorum dicitur: Quare non face- remus, quia derici & religio si talia faciunt qui sunt doctores nostri, p̄. 4. fo. 61. H.
Laicus bonus non habet prædicandi officij quāuis nō sequatur Christum per statū religionis & clericatum, bonis tñ verbis & exemplis agit ad expulsiōnem demonis de cordibus proximi- morum. Et significatur per eum qui non erat de societate apo- stolorum, & tamē eiecit diabolu, p̄. 5. fo. 107. D.
Laici omnes per sacerdotes & alios ecclesiæ ministros ad diuina sunt applicandi per exempla sanctę vitę & per verba sanctę doctri- næ. Et per quid hoc significatur, p̄. 2. fo. 266. D.
Laici simplices significat per lapides q̄ ponuntur in fundamento, in q̄tū ex labore cætera mēbra ecclēię sustentant, p̄. 2. fo. 131. D.
Lamech primò inuoduxit bigamiam cōtra naturæ institutionē, Lam- que fuit vni⁹ cum vna: & in vxoribus suis punitus fuit. Per que enim quis peccat &c. & quare & quomodo, par. 1. fo. 46. F. G. H. & fo. 47. C. G. H. & fo. 48. C. D.
Lamech primus contra naturā & morem adulterium commisit, parte. 1. fo. 46. E. Interl.
Lamech aiunt Hebræi diu viuendo caliginem oculorum incur- risse, & adolecentem rectorē itineris habuisse &c. caluq; Cain inter frutera latentem sagittādo interfecit, par. 1. fo. 46. E. F. G. & extensius, fo. 47. F.
Lamech interfecit Cain & vnum puerum, pprium, s. filium Tu- balcain, vt dicunt Hebræi, qui fuit director ipsius Lamech in occisione Cain, parte. 1. fo. 46. H.
Lamech cæcitiens ductus est ad venādum non pro carnibus, qa illis non vebat̄ur homines, sed pro pellibus quib⁹ induc̄ba- tur, parte. 1. fo. 46. G.
Lamenta Ieremiæ, recte cantica dicuntur, & ecouerfo: sicut em in præfeti sine miserij nulla sunt gaudia, ita sine lamentis, aut pau- ca, aut nulla sunt cantica, p̄. 4. fo. 199. F.
Lamenta humilitatis, faciunt animam corā deo candentē, dum nec alium despicit, nec contra deum murrurat, p̄. 3. fo. 25. F.
Lamentatio est, aut ex moerore præsentis vitæ, aut ex desiderio æternę vitæ cordibus humanis dono spiritus sancti infusa com- punctio, par. 4. fo. 179. A.
Lamentationes, q̄rē & super quo scripsit Ieremiā, p. 4. fo. 419. E.
Lamentationes scriptæ sunt in cruce eo q̄ tempore Ieremiæ talis modus erat scribendi, par. 4. fo. 179. D.
Lamentationes Ieremiæ mēbro orationis patet maxime distins- gui vel dissoluto colorari, ibidem. A.
Lamentationum versibus quare literæ Hebraicæ p̄ponuntur, an ad significandum sententiam versus, & quasi tituli eis p̄po- nantur, par. 4. fo. 179. C. Item p̄. 1. fo. 17. D.
Lamentationum liber quomodo & q̄liter ac quare partim inci- sus & combustus est per regem Ioachim, p̄. 4. fo. 160. C. G.
Lamentatrices quæ dicuntur. Et permanet is mos vsq; hodie in Iudæa, vt sp̄s crinib⁹ mulieres nudatis pectorib⁹ voce mo- dulata populū trāsfundat in lachrymas, par. 4. fo. 125. E. F.
Lamia crudelior suis foetibus quam cæteræ bestię dicitur, parte 4. folio. 196. B.
Lamma dictio Hebraica quid & quomodo significat, quādo dis- citur Heli Iamaazabatani, par. 5. fo. 85. H.
Languor Aegyptius est diligere mundū & q̄ in mūdo sunt: obser- uare menses, tempora: stellarum cursibus adherere, seruire car- ni, luxuriæ operā dare, & delictijs vacare, p̄. 1. fo. 155. F.
Languor non designat infirmitatis incurabilitatem, quinimo debilitatem tantum significat, quæ cōtingit sine graui infirmi- tate &c. par. 5. fo. 220. G. & fo. 221. A.
Languores animę multi sunt. Inauaricia, superbia iactantia, formi- do, inconstantia, & similia, par. 1. fo. 323. B.
Lanificium ad faciendum vestes quis primū adinuenit. Prius em homines pellibus animalium tegebantur, par. 1. fo. 46. F.
Lapides tres quos assumpsit Iacob fuerunt facti vnus lapis, vt di- cunt Hebræi: & dicitur q̄ hoc fuit in signum q̄ dominus vnire- tur eī eo allociando eum. Nos autem melius possumus expo- nere, q̄ hoc fuit in signum vnitatis essentia in deo & trinitatis personarum. Vel in signum triū naturarum in Christo s. cor- poris

poris & animæ, & deitatis in vnitae personæ, par. 1. fo. 89. G.
Lapis cum dicitur. En lapis iste &c. pro quo accipitur: an lapis audiuit virtute diuina vt Hebræi dicunt sc̄m sensum literalē an vel pro hominibus existentibus circa lapidem illum &c. par- te. 2. fo. 30. H. & fo. 31. B.
Lapides duodecim à Iordane deducti, ad quid fuerunt, & vbi sit repositi, par. 2. fo. 13. H.
Lapides positi intra aluam Iordanis tempore transitus populi Israelitici fuerunt ita magni, q̄ poterant apparere super aquā, quando erat parua, par. 2. fo. 7. G.
Lapide quem reprobauerunt ædificantes &c. quomodo ad li- teram exponendum est de Christo, & non de lapide in ædifica- tione templi Salomonis, par. 5. fo. 67. G. Itē par. 6. fo. 92. B. Itē par. 3. fo. 260. A. B. Et solum hoc inueni dicit̄ à magistro Petro Comestore in historia scholastica. Hæc Lyra. & fo. 261. B.
Lapis angularis representatus est Christus, par. 3. fo. 261. C. Itē par- te. 4. fo. 53. B. & fo. 298. H. Item par. 5. fo. 66. F.
Lapides vocant viros iustos in ecclesia militante in diuersis gradi- bus, ex quibus ædificatur ecclesia triumphans, vbi isti lapides sunt beati in diuersis mansionibus & gradibus gloriæ colloca- ti, par. 4. fo. 91. G.
Lapis sine manibus absctus de monte, quomodo signat Christū, par. 4. fo. 298. H. & fo. 409. H.
Lapis signat Christum: oculi sepem dona spiritus sancti, vel vni- uersitatem angelorum, par. 4. fo. 409. D.
Lapides quos demōstrauit Iohannes, de quibus dicit, deum pos- se suscitare filios Abrahæ, fuerunt illi quos filij Israel de fundo Iordanis abfulerunt, par. 5. fo. 14. D. Item parte. 2. fo. 7. G.
Lapides preciosi sunt ipsius inueniētis, quia de alicuius possessio- nem nō fuerunt, Alia sunt que aliquando fuerunt in posses- sione alicuius, sed tantum tempus est elapsū, q̄ nō est memo- ria, sicut thesauri antiquius in terra occultati. Et idē iudiciū deberet esse sicut de prædictis: sed propter pacem hominum sta- tutum fuit antiquius, vt medieta inuentoris esset, & medieta illius cuius est ager, par. 5. fo. 46. D.
Lapides dicunt clamasse ad deum adiuuicem se scindentes in pas- sione Christi, suis discipulis tacentibus eius laudē propter me- tum Iudorum, par. 5. fo. 173. F. & fo. 86. B. C.
Lapis de ædificatione templi reiectus pluries, signat Christū Ge- tilis & Iudæos in vnam ecclēiam coniungentem, par. 6. fo. 92. B. Item par. 5. fo. 66. F.
Lapis dicitur lex vetus, & quare, par. 3. fo. 224. E.
Lapides preciosi notant duodecim articulos fidei, sc̄m eorum proprietates conuenientes, par. 6. fo. 273. C.
Lapides viui esse dicunt omnes qui in Christo credimus, par- te. 2. fo. 13. H.
Lapides viui, ex quibus altare fit, vt offerat Iesus super eos ho- locausta & sacrificia salutis, qui & quales esse debent, parte. 2. fo. 113. G.
Lapides viui ordinantur super fundamento qd̄ est Christus: sic q̄ primò validiores, vt apostoli primi iaciuntur in fundamen- to, vt ipsi superproxi possit ædificari pōdus: sc̄cūdi verò & pau- lo inferiores proximi ordinantur: qui verò plus inferiores sūt paulò superiores &c. par. 2. fo. 13. F.
Lapideæ fuerunt tabulæ decem præceptorum, & quare, parte. 1. fo. 164. E.
Lapsus fidelium in culpam mortalem plangendus est valde, quā- to anima est melior corpore: & maxime quando est peccatum prælati vel principis: ad qd̄ sequitur malum communitatis, p̄- te. 2. fo. 97. H.
Largè dat qui affectum largiendi habet, et si nihil habet qd̄ largi- ri possit, par. 6. fo. 72. A.
Largiens etiam vel vestimentum pauperi, & tamē animę vel cor- poris iniquitate pollutur: hic quæ sua sunt dat deo, & seipsum diabolo, par. 3. fo. 394. G.
Lasciuia per vitulū qui est petulās aial, significatur, p. 2. f. 284. D.
Lateres signant reges Israel, sub quibus regnum fuit attritum, s. Ioachaz & ante & pluribus alijs, par. 4. fo. 25. F.
Lateræ duæ scalę quam vidit Iacob, figurabant iustos & peccato- res: quia Christus ex vtrifq; descendit sc̄m carnem, & p̄ vtrifq; natus & passus, par. 1. fo. 89. H.
Latini non ita proferunt aspirationes, nec literas gutturales sicut Hebræi, par. 1. fo. 130. D.
Latitudo terræ. Vide in Terræ latitudo.
Latria debetur deo, dulia domino, par. 3. fo. 145. A. Interl.
Latria non debet impedi homini, igitur nulli corpori cælesti, An & quomodo valet illa cōsequētia, par. 1. fo. 335. D. & fo. 336. B. D.
Latriæ cultus in duobus consistit, in sacrificij oblatione, & debi-

ta oratione, par. 3. fo. 422. G.
Latriæ actus communior, est oratio, par. 5. fo. 24. C.
Latriæ actus exterior & signum actus interioris est oblatio sacri- ficij, & illa seruitus soli deo exhibenda est &c. par. 2. fo. 309. B.
Latriæ actus exterior per consuetudinem introductam obserua- tur circa personas excellentes, sed per intentionem exhibentis & recipientis, tollitur proprietates actus interioris latrię, parte. 2. folio. 309. H.
Larrones dicuntur timidi, quia semper timēt deprehēdi, parte 3. fol. 329. F. & fo. 335. F.
Latro cui sc̄m crucifixo, dominus ait: Hodie me, eris in para- non sine sanctificatione inuisibili tanta felicitate donatus est, parte. 1. fo. 252. C.
Larrones cum Christo suspensi, duo genera hominum, qui artio- ris vitæ continentiam apprehendunt, signat sed dispari sine & intentione, par. 5. fo. 85. H.
Lauacrum cōpunctionis peccatorum nostrorū maculis exhibet lex dei, per que sanctę animæ superno sponso displicuerūt, par- te. 1. fo. 211. F.
Lauantur quidā & mūdi non sūt, quia commissā flere non desin- nunt, & rursum stenda committunt, par. 3. fo. 423. A.
Lauationi habilem nitrū reddit aqua, crepitata aut in aqua quasi calx viua, & deperit, par. 3. fo. 333. E.
Laudare deum quomodo debemus, siue manducemus siue biba- mus, siue quid aliud agamus, par. 5. fo. 48. E.
Laudare deum vt puocemur, assignatur triplex ratio. Ex dei fi- delitate, ex infinita dei potestate, ex gubernationis seu dominię generalitate, par. 3. fo. 130. D. F. G.
Laudare debemus deum ex operibus suis, quia mēs humana nō attingit naturaliter ad eius noticiā: & secundū ordinē creatio- nis creaturarum, pcedendum est, par. 3. fo. 124. F. H.
Laudat deus hominem, quando per aliquem effectum vel signū præbet ei virtutis testimonium, par. 3. fo. 132. C.
Laudat deus credentem, nō carne circūctum, par. 6. fo. 8. B.
Laudat nomen domini, qui virtutes eius prædicat, parte. 3. fo. 110. 255. A.
Laudant creaturam quidam eloquentes, creatoris obliui. Sancti verò laudatores, si opera amant & laudat, magis operatorem, & propter hæc illum amant, par. 3. fo. 301. A.
Omnis creatura, non voce, sed opere laudat deum, & quare, par- te. 4. fo. 302. E.
Laudant deum irrationalia & insensibilia, in q̄tum sunt materia diuinae laudis intelligibilibus creaturis, par. 3. fo. 301. F. H. & fo. 304. F. Item par. 2. fo. 205. B.
Laudare monemus, qui, quem, & quandū, vbi & quare, parte. 3. folio. 255. A.
Laudat semper, qui semper bene operatur: qui male agit blasphe- mat: hæc laus perficitur in æterna gloria: ad qua perueniunt ex- erceamur in hac laude honorum operum, par. 3. fo. 303. A.
Laudare deum non potest qui delictorum mortū subditus iacet, iniquitatibus inuolutus, p̄. 2. fo. 239. B.
Laudatur deus in diebus vitæ, in diebus autem mortis non pōt laudari, par. 2. fo. 239. B.
Laudare deum quomodo dicuntur caelestia corpora: licet enim sint inanimata, tamen dicuntur laudare in quantum ex sua pul- chritudine & virtute ducunt homines in cognitionem & lau- dem ipsius dei, par. 3. fo. 304. H.
Cum videmus aliquid in mūdo pulchrum & honestū, inde deū laudare, & ei referre gratias debemus, par. 4. fo. 302. A.
Laudandus est deus cum formidine, eo q̄ non possum sufficēter laudare illa autem opera solent homines cum formidine face- re, quæ nesciunt sufficienter agere, par. 3. fo. 69. G.
Laudantur non nisi mirabilia dei. In omni em misericordia per- ditorum, in iustificatione impiorum, quid laudamus nisi mira- bilia dei: Vides hominem, heri voragine ebrietatis, hodie or- namentum sobrietatis. Vides hominem, heri cœnum luxuriæ, hodie decus temperantiæ, heri blasphematorē dei, hodie lau- datorē dei. Vides hominem, heri seruum creaturæ, hodie cul- torem creatoris. Hæc sunt mirabilia quæ confitentur cali, par- te. 3. fol. 218. E.
Laudare Christum dicuntur omnes creaturæ & irrationales & vita carentes, in quantum sunt materia & occasio laudādi ip̄m, quia intellectuales creaturę per eas ascendunt ad cognoscen- dum, & per consequens ad ipsum laudādum & glorificandū, parte. 6. fol. 248. G. H.
Laudantur meritō omnium gentium vocę, qui rectę fidei tenēt confessionem, vt id impleant opere quod prædicat ore: & ve- niunt ad eos: lausia acclamantes pro custodia mādatōrum dei

beatificantes, secundum illud: Beati dixerunt populo cui haec sunt, beatus populus cuius est dominus deus eorum. pte. 4. fo. 4. 41. F.

Laudare dicuntur angeli, qui iam tante claritatis laudinem in sublimibus vident. Lubiliter vero homines, quia adhuc in inferioribus oris sui angustias sustinent. par. 3. fo. 470. F.

Laudare aliquem volentes diuina scriptura docent: non solum mores illius sed etiam parentes oportet laudari, ut quasi hereditario iure puritate habere videantur illi quos laudamus. pte. 5. fo. 122. F.

Laudari a turpibus tam triste tibi sit, quam si lauderis ob turpia. parte. 5. fo. 138. D.

Laudare se proprio ore in aliquo casu, bonum est & necessarium: ut pote quando taciturnitas propriae laudis vergit in iudicium veritatis, & in detrimentum salutis proximi, & honoris diuini. parte. 6. fo. 73. H. Item par. 3. fo. 47. F.

Laudant multi contemptores seculi & castos, & dicunt beatos esse: sed quando species concupiscibiles eorum obtutibus plentantur, mox recedunt ab eis quidquid recte cogitauerunt. p. 5. fo. 146. E.

Laudans proximum sermonibus, parat ei invidias, quibus in periculum verbi aut operis securior incidat. par. 3. fo. 336. A.

Non laudatur ipsa res a scriptura vnde dicitur: similitudo, ut de iniquo iudice, qui rogante vidua vix audiuit. p. 3. fo. 166. A.

Laudis confessio reddenda est deo principali ex duobus. Primo ex sua bonitate ineffabili in seipso. Secundo, quia ex sua misericordia alios facit bonos. par. 3. fo. 261. H.

Laudis diuina non tollitur a sanctis per mortem, sed magis perficitur. par. 3. fo. 302. D.

Laudes dei proprie perficiuntur a creaturis intellectualibus, quae sunt capaces ipsius ad cognitionem. parte. 3. fo. 304. H. & folio 305. B. C. D.

Laudis vera laudabilis non est ex homine, sed ex gratia dei. parte. 6. fo. 8. B. Interl.

Laudis verbum & confessionis non habet carnales: quia infirma apud deum penitus silent sed fortia illum magni laudat & tremunt. par. 3. fo. 234. A.

Laudes terrenas qui appetit ex eo quod agit, testem in terra querit, qui autem in suis actibus omnipotentem placere festinat, testem se habere in caelo considerat. par. 3. fo. 37. E.

Laudis hominum non debet appeti, sed subsequi, ut exemplo alios inuitet. par. 5. fo. 24. A.

Prouocare ad laudem dei proximum, magni meriti est. parte. 6. folio. 31. E.

Laudem non cupere si cuique facile est dum negatur, difficile est tamen ea non delectari cum offertur. par. 6. fo. 109. E.

Laudis quem extollit, vituperatio deprimit. Quantum quisque de laude hominum laetatur, tantum de opprobrio trahitur. parte. 5. folio. 19. B.

Laudis non est perfecta, fugere vituperanda, nisi sequatur laudanda. Quo ordine creuerunt in primo, remouentur a secundo. parte. 3. fo. 87. A.

Laudis puri cordis plus placet quam maculatio pecudum. parte. 3. folio. 182. F.

Laudis puerorum Christo exhibitae, cum non essent literati, qui ex scientia legis & prophetarum possent cognoscere diuinitatem Christi, & sic cognoscere, videtur ista laus processisse a spiritu sancto linguas eorum mouente. Et perfectiori modo laus ista facta fuisse declaratur quam locutio asinae Balaam, angelo linguam illius mouente. par. 5. fo. 97. G.

Laudis decantanda est in oblatione eucharisticae, quae est hostia pacificans omnia quae in caelis sunt & in terris: & per quid figuratur. parte. 3. fo. 234. D.

Laudis dei est beatitudo nostrae: ideo laudate, quoniam bonum est laudare. Haec est tota merces laudantium. par. 3. fo. 303. A.

Laudis dei omnis, ex nomine quasi ex locis & feminibus trahitur, & enumerantur. par. 3. fo. 301. A.

Laudantes deum vitae mundiciam habent, in moribus & actibus concepti. par. 2. fo. 218. F.

Laudandus est deus propter se, quia propter aliud laudat, ex necessitate laudat, si illud haberet, non laudaret. pte. 3. fo. 161. B.

Laudis non est magna quod dicit Salomon: Supergressus sum opibus omnes qui fuerunt ante me in Ierusalem. Ante Salomonem enim regnauerunt Saul cuius tempore regnum coepit & Dauid, sub quo facta paruum erat regnum. pte. 3. fo. 344. B.

Laudis perfecta veritatis, est destruere falsitatem. pte. 3. fo. 288. E.

Laudes diuinae in templo a Leuitis vocibus humanis cantabatur & etiam in instrumentis. parte. 2. fo. 130. D.

Laudis vivere in in diebus solennibus quae alijs temporibus licitum est, quare & quomodo. parte. 2. fo. 262. H.

Laxare aliquid de proposito rigore licet infirmis, pte. 6. fo. 186. F.

Lax

Lazarus habuit sepulchrum quo ad modum antiquorum patrum. Lat parte. 5. fo. 219. F.

Lectio ipsa lux est & vita. par. 1. fo. 350. E.

Lectio (licet obicura) diuini sermonis, cum ad aures nostras illatur, non parum utilitatis confertur animae. Si enim a gentilibus creditur, quod per carmina quaedam praecantationes appellatur, quibus istud artis est susurrantes) nominibus quibusdam compellatis: cum his que nec illi qui inuocant, norunt: ex solo tamen vocis sono sopiuntur serpentes, vel etiam de caeteris trahuntur &c. quanto magis totius praecantationis & carminis validiorem, ducendam credimus quamcumque scripturae sanctae vel sermonum vel nominum appellatione. par. 2. fo. 21. F. & fo. 22. A.

Lectio diuinae virtute, si quis intra nos est contrariae virtutis serpens, si patienter ferassit, si non tadio audiuim auertas, scripturae carminibus depellitur sicut fit incantando serpenti &c. parte. 2. fo. 22. B.

Lectio nem vel sermonem visitantes non ut audiscuntur, sed ut praedicatorum vel lektorum infunduntur, per istos significatur qui veniunt ad Christum, non ad discendi gratia, sed malignandi. parte. 5. fo. 51. H.

Lectio honoras & cantica spiritualia sancti patres ad instructionem ecclesiae Christo vero pacifico praepararunt, & significantur per aeris pondus innumerabile. par. 2. fo. 208. A.

Lector diuinae legis vel doctor, ab opere suo non desinit, nec tamen contemnitur sabbatum. Apud Iudaeos autem faber & strator, & huiusmodi officios ociantur in die sabbati. parte. 1. fo. 135. B.

Lectoris officium non deditur Christus suscipere, qui non venerat ministrari sed ministrare. par. 5. fo. 137. A.

Lectus id est quies contemplationis, in qua quiescunt sancti. parte. 2. fo. 306. Interl.

Lecti qui ex funibus vel instillis intexuntur, solent molliores fieri, quam ex ligno vel ex qualibet alia materia. par. 3. fo. 316. E.

Lectus Og gigantis continebat nouem cubitos longitudinis, id est decem octo pedes communes: & talis lectus tui ferreus, & quare. parte. 1. fo. 333. G. H.

Leanae ferociores esse aiunt, qui de bestiarum scribere naturis, maxime si catulos nutrant, & temper in coitum gestire. parte. 4. fo. 309. A. C.

Leana quomodo capitur in fouea. par. 3. fo. 27. A.

Legalis operatio ordinatur ad vitam politicam & domesticam. Leg parte. 1. fo. 378. C.

Legalia aliqua seruata sunt ante legem, sicut observatio sabbati. parte. 1. fo. 52. H. & fo. 104. D. & fo. 125. D. E. F. & fo. 126. H.

Legalia, maxime cerimonialia fuerunt obseruanda vsque ad passionem Christi: nam post passionem Christi, & publicationem euangelij fuerunt mortifera. pte. 6. fo. 29. C. Item, par. 5. fo. 30. C.

Legalia habuerunt cursum suum & obligationem vsque ad Christum, post passionem, par. 5. fo. 93. A. & fo. 30. C.

Legalia quantum ad cerimonialia obseruauit Christus vsque ad passionem, parte. 5. fo. 34. D. & fo. 93. A. Item par. 6. fo. 29. C.

Legalia veteris Testamenti quae erant euacuanda, probant tres autoritates factis efficaces. par. 6. fo. 81. H.

Legalium obseruationem, maxime quoad cerimonialia & earum cessationem, distinguit Augustinus per tria praepara, sed Hieronymus ponit tria duo. pte. 6. fo. 46. D. & ad longum fo. 81. A. B. C. D.

Legalium cessatio tria bona affert. par. 6. fo. 87. C.

Legatus missus ad gentes fuit in sanctus diuinus, excitans aduersarios Iudaeorum ad deuastrandum eos propter peccata eorum. par. 4. fo. 371. C.

Legere scripturas non satis est, sed & fructus operum demonstrare oportet. par. 3. fo. 196. A.

Legentes obicura quae possunt varijs exponi sententijs, nullam praecipitanter affirmemus, ne forte velimus eam esse scripturae sententiam quae nostra est, cum potius scripturae sententiam debeat facere nostram. parte. 1. fo. 22. G.

Legis, gem. ge. ges. gū. gibus. in Lex.

Legio proprie dicitur numerus determinatus armatorum in exercitu, & continet sex milia sexcentos sexaginta sex. p. 5. fo. 98. G.

Legislator Moyses, per puerum quinq; hordeaceos habentem panes significatur, cuius lex neminem ad perfectum perduxit &c. parte. 5. fo. 204. A.

Legislatoris eminentia ostenditur in quatuor. Primum est benignitatis amor, secundum potestatis terror, tertium pietatis dulcor, quartum seueritatis rigor. par. 1. fo. 335. B.

Legumina non fuerunt prohibita Iudaeis, nec ante legem, nec sub lege, nec patris traditionibus, nec sicbat oblatio idolis de eis. parte. 4. fo. 295. E

Leo

Leo & catulus leonis nullum animal timent, sed cuncta sunt eis subiecta. pa. 1. fo. 106. F.

Leo quia carnis vritur, non culpae habet herbarum abundantiam creatam, nec dicit superfluum. par. 1. fo. 321. E.

Leonis catulus cum fuerit natus (ut aiunt phisici) tribus diebus dormit & tribus noctibus, deinde patris fremitu tremefactus cubilis locus excitat dormientem. par. 1. fo. 117. E.

Leo quando famem patitur, si videt praedam dat rugitum: quae voce audita ferre stant fixo gradu suspensae, & se mouere non possunt. par. 4. fo. 361. F. & fo. 347. A.

Leo non versatur in confitis agris vel vineis vel lignis pomiferis quae deum laudant, sed in siluis, & inculta humo. parte. 4. folio 361. F. Interl.

Leones & leuculi neque in constructione tabernaculi neque in aedificatione templi vspici leguntur facti, nisi quod in templo celatura facta narratur. par. 2. fo. 213. A. C.

Leonum & pardorum cubilia erant in montibus terrae Iudaeae, non tamen nocuerunt filiis Israel: sicut nec serpentes horribiles in deserto existentes: per quod filij Israel transferunt. par. 3. fo. 361. D. Item par. 1. fo. 341. F.

Leo imperauit anno domini septingentesimo octauo, & imperauit annis viginti quatuor, & anno imperij eius tredecimo papa Gregorius tertius praefuit ecclesiae. par. 6. fo. 262. F.

Leo papa recuperans in spiritu loquelam, petiuit auxilium a Karolo denudando animi sui amaritudinem, eo quod iniuste & in Iudei contemptum fuerat excaecatus, & lingua priuatus, & de Petri sede deiectus. par. 6. fo. 265. A.

Lepra sex modis accidit, Aliquando est in cute, aliquando in viua carne, aliquando in vlcere, aliquando in vulnere, aliquando in barba & capite, aliquando in capillis & cecarie. parte. 1. fo. 123. D. & fo. 237. B. E.

Lepra alia nimis vel moderate obscura, alia nimis clara & perspicua, cuius aperta cognitio. par. 1. fo. 236. E.

Lepra est corrosiva pilorum. par. 1. fo. 239. C.

Lepra habens dupliciter sanari dicebatur. Vno modo secundum apparentiam, alio modo secundum veritatem. par. 1. fo. 238. F. G.

Lepra diuersos colores assignant: pallidam, rubeam, albam, liuidam, nigram & florescentem &c. par. 1. fo. 237. E.

Lepra variis spēs & colores, diuersa vicia illis assimilata demonstrat. par. 1. fo. 237. E.

Lepra plaga frequenter infligitur pro peccato. par. 1. fo. 239. D.

Lepra auferit viuacitatem sensuum. par. 1. fo. 238. G.

Lepra auferit viuacitatem coloris, & auferit fecorem carnis. parte. 1. folio. 238. H.

Lepra dicitur candens sicut nix, & quomodo. par. 1. fo. 285. H.

Lepra domus an & quando dicitur. par. 1. fo. 240. B. C. D. E.

Lepra in quibus partibus corporis humani, communiter est. parte. 1. fo. 236. D.

Lepra animae siue spiritualis est multiplex, & quomodo curatur. parte. 1. fo. 239. B.

Lepra in carne viua gestat, qui de anima quae vita carnis est, aliquid falsum existimat. par. 1. fo. 237. A.

Lepra in barba gerunt, qui de apostolis & discipulis Christi peruerse sentiunt, & falsa praedicare conserunt. p. 1. fol. 237. B.

Lepra esse iudicatur aliquis tribus signis concurrentibus, & quae illa sint, & ex quatuor conditionibus separatur ab alijs. parte. 1. fo. 236. F.

Lepra quare tetigit Christus, cum hoc esset in lege prohibitu. par. 5. fo. 30. C.

Lepra & semine fluentes & alios extra castra positos interfecit Amalech, ut tradunt Hebraei. par. 1. fo. 361. F.

Lepra propter lepra segregatus ab alijs dicitur dupliciter sanari. Vno modo secundum apparentiam, & alio modo secundum veritatem. par. 1. fo. 238. F.

Lepra signat peccatorem, qui licet sit curatus a lepra per contritionem, tamen adhuc teneat se ostendere sacerdoti per confessionem. par. 5. fo. 30. C.

Latari est tacitae mentis suauitate mulceri, & differre ab exultare. parte. 3. fo. 126. A.

Latari saepe tristitia meminimus, & sani dolorum sine dolore: & in delectati & grati sumus. Sic itaque & misericordiae recordatio nil beatitudinis detrahit. par. 3. fo. 218. A.

Laticia vera est quae corde hilariter concipitur & alacri sermone profertur. par. 3. fo. 106. B. Interl.

Laticia ex vino & musica causata est in parte sensitua. Delectatio proueniens ex sapientia est in parte intellectua, quae est superior & melior. par. 3. fo. 49. B.

Laticia sicut est dispositio viuificatiua, sic tristitia est passio mortificatiua. par. 3. fo. 419. A.

Laticia animi aliquando corporis dolores mitigat, & si accedat languor mentis, duplicatur infirmitas. par. 4. fo. 4. E.

Laticia magna & admiratio mentis redundat ad vires corporis. parte. 3. fo. 134. B.

Laticia corporalis & spiritualis est tentatio possidentis, & utraque potest dici vanitas, & quare. par. 3. fo. 343. E. F.

Laticiam & merores in vniuersiuique electi animo tribus modis alternari inuenimus id est conuersione, probatione, morte &c. parte. 3. fo. 63. B.

Laticiae occasione damus deo & angelis, cum super terram ambulantes conuersionem in caelis habemus. Veretur ne econtra malo conuersione nostra non solum terris, sed & caelo lamentationes inducat. par. 1. fo. 314. F.

Leuare in caelum vel atollere manum dei, est potentiam aeternitatis suae super omnia excellentem ostendere. pte. 1. fo. 371. B.

Leuemus corda nostra cum manibus ad deum, quia dei ad iracundiam prouocauimus, quia praeterita abundant, praesentia peccata non cessant. par. 4. fo. 193. C.

Leuiathan quomodo interpretatur, & quem significat. parte. 4. fo. 50. F. Item par. 3. fo. 11. G. & fo. 14. C. & fo. 78. F.

Leuiathan dicitur Hebraei esse vnum piscem singularem incredibilis magnitudinis: & deus creauit masculum & foeminam, sed foeminam occidit, & quare: & sale condidit, referuans iustis post resurrectionem. Et quod deus tribus horis ludit in die cum Leuiathan &c. par. 3. fo. 241. C. Vide Iudaeorum fabulosa de leuiathan. Leuiathan sumitur pro pisce vel diabolo. par. 3. fo. 11. G.

Leui quomodo interpretatur. par. 5. fo. 33. A. Item, par. 1. fol. 270. B

Leui tribus, & tribus Isachar, ut Hebraei asserunt, solum dabat idoneos ad docendum de lege diuina &c. pte. 6. fo. 118. A. C.

Leui tribus, fuit primo diuisa in tres partes secundum tres filios Leui scilicet Gerson, Caath, & Merari. De Caath vero descendit Aaaron, qui fuit summus sacerdos: & de eo descenderunt alij sacerdotes: & isti vocati sunt Aaronitae: & alij descendentes de Caath, retinuerunt sibi nomen commune, & vocati sunt Caathitae, ita quod in tribu Leui fuerunt sic quatuor praes, videlicet Aaronitae, Caathitae, Gersonitae & Meraritae. par. 2. fo. 196. C. Item parte. 1. fo. 271. D.

Leui filij primogeniti non sunt secundum carnem, sed pro primo genitis assumuntur, ut sit plus pro primogenito assumi quam primogenitum nasci. par. 1. fo. 269. F.

Leuitas pro primogenitis filiorum Israel quare sibi deputat deus, cum non sint primogeniti. par. 1. fo. 269. E.

Leuitarum quidam fuerunt simplices Leuitae, alij cum hoc sacerdotibus, sicut Aaron & filij eius qui erant de tribu Leui: & officia singulorum fuerunt. par. 2. fo. 196. E. F.

Leuitae incipiebant exerceri in operibus, vel ponebantur ad discendum ministerium Leuitarum a vice simo quinto anno & supra: sed in tricesimo anno instituebantur ministri, quod per experientiam videbantur apti, & repellentur inepti. Et ratio quare non instituebantur ante tricesimum annum. par. 1. fo. 271. D. & fo. 278. F. Item parte. 2. fo. 244. H. & fo. 234. F.

Leuitae non fuerunt recensiti cum filiis Israel, sed eorum habetur segregatus & praecipuus numerus, quo referuntur omnes simul viginti duo milia reperi, nec plus nec minus, & non sine mysterio. Viginti duo quidem numerus in scripturis diuinis principibus causis ascriptus saepe reperitur, & enumerantur. parte. 3. folio. 270. F.

Leuitarum numerus quot comprehendebat, & de hoc distinctio. parte. 1. fo. 270. H. & fo. 269. G.

Leuitae post aedificationem templi, quia non haberent ita grauiam officia sicut ante, quando tabernaculum cum pertinentibus ad ipsum portabatur de loco ad locum, in minori aetate instituebantur. Vice simo anno: & per aliquod tempus ante accipiebatur experientia de ipsis. par. 2. fo. 234. F.

Leuitarum officia circa tabernaculum &c. diuiduntur in quatuor partes, & quomodo. par. 1. fo. 271. B.

Leuitae dupliciter dicuntur, Vno modo generaliter omnes illi qui sunt de tribu Leui, & sic sacerdotes dicuntur Leuitae, alio modo specialiter, prout Leuitae distinguuntur contra sacerdotes, & sic sacerdotes dicuntur Aaronitae: alij dicuntur simplices Leuitae, parte. 2. fo. 251. C.

Leuitae fuerunt dispersi per omnes tribus multiplici ratione, Primo ne cultus dei ad vnam tantum tribum pertinere viderentur, secundum, ne vna tribus vel duae &c. de sustentatione eorum nimis grauarentur, tertio, quia tenebantur docere populum, quarto, quia cultu diuino seruantes, a communi populo sustentandi sunt &c. par. 2. fo. 27. H.

Leuitae inter tabernaculum & caeteros filios Israel excubantes, qui

m iij

& quomodo diuisi fuerunt. par. 1. fo. 265. B.
 Leuita & sacerdotes quid operentur in domo dei Moyses scripsit. vices vero leuitarum & ordines sacerdotum per fortes. xxiii. nō Moyses sed Dauid rex cum pphetis, sacerdotibus & Leuitis sui temporis describit. par. 2. fol. 248. H.
 Leuita iuuabant sacerdotem, eis ministrando in oblationibus sacrificiorum. par. 2. fo. 242. D.
 Leuitis neq; Moyses neq; Iesus dedit hereditatem: inuenitur tamen aliqua differentia in his q̄ Moyses distribuit, & in his quae Iesus & c. par. 2. fo. 20. B. C. F.
 Leuitica tribus fuit adiuncta duabus tribubus, scilicet Benjamin & Iuda in diuisione regni quia Ieroboam primus rex Israel cultor idolorum aureorum, sacerdos & leuitas dñi eiecit de regno suo, & sic venerunt in regnum Iudae. pt. 4. fo. 263. B. C.
 Leuita prout distinguitur à sacerdotibus Aaronitis, an & quō fuerunt culpabiles in fabricatione seu adoratione vituli. Similiter an & quomodo culpabiles fuerit in occisione Christi & c. par. 1. fo. 207. C. Item parte. 5. fo. 220. G. H. & fol. 221. C. & fol. 207. G. & fo. 269. G. & fo. 278. C.
 De leui filijs nullus erat culpabilis in fabricatione vituli: ut dicit Ra. Sa. & vnde hoc trahit. par. 1. fo. 199. H. & fo. 201. C.
 Leuiticus liber quare sic dicitur. par. 1. fo. 214. A. D.
 Leuitas eorum qui omni vento circumferuntur, significatur per nauem. par. 3. fol. 338. B.
Lex Lex scripta est dictaē spiritus sancto, & per eam septem gratiæ de caelo descendunt ad homines. par. 4. fo. 409. E.
 Lex est nullo priuato commoda, sed pro cōmuni vtilitate oīm conscripita. par. 1. fo. 123. B.
 Lex non datur proprie vni personæ, sed comunitati populi aduanti. par. 1. fo. 23. A. & fo. 329. C.
 Lex scripta diuina vel hūana, est quædā determinatio legis naturalis, & ideo si est legi naturali consona bona est. pte. 6. fo. 17. D.
 Legem naturalem scripsit deus digito in cordibus hominū quā dedit humano generi, & in cunctis eorum mentibus scripsit: vnde in initia summis & femina quædā ad perscrutandam veritatem quæ si bene excolam, fructū vitæ afferent nobis. par. 1. fo. 293. F.
 Non derelinquamus legem naturalem q̄ scripta est in cordibus nostris, q̄ est vox nostra & quare. pte. 4. fo. 425. E.
 Lex habet vī duplicē, scilicet regulatiuā & coactiuā. p. 6. fo. 116. H.
 Lex ciuilis dicitur iudicare latronē, in quantum ostendit eum dignum iudicio & condemnatione. par. 5. fo. 227. G.
 Lex diuina differt à lege humana, quia lex humana est tantū vni uersalis, applicatio autem in factis particularibus committitur iudicibus in his quæ sunt inter hominē & proximi: & hoc ideo quia legislator nō potuit considerare oēs particulares casus & circūstantias. Deus autē considerat omnia opera humana, etiam quantū ad minima: & ideo lex eius prout est in mente ipsius se extendit ad omnia etiam particularia. par. 3. fo. 28. C.
 Lex diuina potest dupliciter accipi. Vno modo pro lege æterna quæ est summa ratio: & imprimatur rationali creaturæ, in q̄ntū inest ei naturalis inclinatio ad id quod est cōsonū legi æternæ. Secundo modo accipitur pro lege naturali, q̄ scripta est in cordibus hominum, sic q̄ eam nulla deler iniquitas: & hoc quātum ad principia prima & communia legis naturalis. parte. 3. fol. 10. 29. D. G.
 Lex quælibet quæ conuenienter data est, quatuor debet habere conditiones. Legis enim proprium est vicia extirpare, mores seu actus hominū ordinare, inducere ad sollicitatem, planē & lucidē tradere veritatē, & q̄ differēt lex euāgelica, lex humana, lex Moisaica ista tradunt. pte. 5. fo. 2. A. B. C. D.
 Leges aliæ oēs præter euāgelicam permittūt aliqua mala. par. 4. fo. 49. C.
 Legis datio præsupponit adunationē plebis, cui lex est danda. parte. 1. fo. 329. C.
 Lex debet mores & actus humanos ad bonum ordinare: sed lex humana in hoc reperitur defectiua, similiter & lex Moisaica, & declaratur. par. 5. fo. 2. B.
 Lex triplex. scilicet lex Moyfi, lex fidei, & lex peccati. par. 6. fo. 18. A.
 Lex quo die & menſe fuerit data Moyfi. pte. 1. fo. 162. C.
 Lex quare non illico post casum hominis data fuit. pt. 6. fo. 83. B.
 Lex data fuit populo Israel satis cito post exitum de Aegypto. parte. 3. fo. 218. F.
 Lex data fuit Moyfi in monte Sinai quinquagesima die ab exitu de Aegypto. par. 4. fo. 154. D.
 Lex diuina tria in se habet quæ sunt consideranda. Primū est fides vniuersalis dei. Secundum est ipsa lex vel corpus legis, quod consistit in ipsius mandatis vel mōitiis. Tertium est eius finis: & de

istis tribus lex Moisaica inuenitur imperfecta. par. 6. fo. 131. F.
 Legem necessario esse obseruandam ab omnibus dixerunt scribae & pharisæi, sed fallum dicunt: quia multi Gentiles sunt saluati & c. par. 5. fo. 72. F.
 Lex Moisaica non fuit publicata omnibus nationibus, sed tantum Iudæis, & ideo aliæ Gentes ad eam non tenebantur, sed ad legem euāgelicam omnes obligantur. par. 3. fo. 215. B.
 Lex tantum vni populo committenda fuit, euāgelij gratia omnibus prædicanda. Ad accipiendam legem solus Moyses monentem ascendit: apostoli verō omnes cum turbis euāgelij audierunt. parte. 1. fo. 175. A.
 Lex vetus data fuit post duo milia annorum vel circiter à principio mundi & populus Christianus cepit esse postea per duo milia annorum vel circiter. par. 3. fo. 271. H.
 Lex (vt fingunt Iudæi) fuit creata ante mundum per duo milia annorum. Sed hoc patet manifestē fallum. par. 4. fo. 411. B. & folio. 410. H.
 Lex fuit data ob quatuor causas. par. 6. fo. 83. B. Adhuc aliæ causæ. F. & fo. 116. F.
 Lex Moyfi data fuit (vt sancti dicunt) ista causa inter cæteras, propter legis naturalis offuscationem. par. 6. fo. 83. C.
 Lex vetus vt dicitur aliqui doctores nostri, prohibebat manum, & non animum: an & quomodo hoc verificetur. par. 1. fo. 165. D. & fo. 166. G. H. Item parte. 3. fo. 2. B.
 Lex diuina quæ danda est populo sub cultu vniuersi dei, dupliciter datur. Vno modo generaliter & succinctē: & hoc modo eius datio describit Exo. xx. & hoc q̄ntū ad præcepta moralia, iudicialia, & ceremonialia. Alio modo magis particulariter & explicitē, & sic datur in Leuitico. par. 1. fo. 214. C. D. & fo. 123. C.
 Lex diuina vocatur intellectus, quia eius veritas est certissima certitudine ad hæresis, licet non certitudine euidentiæ & c. par. 1. folio. 334. H.
 Lex quæ cōtinetur in quinque libris Moyfi, quomodo diuiditur. parte. 3. fo. 329. C. & fo. 23. A.
 Lex Moisaica data est à deo mediātib; angelis: lex autē euāgelica immediate per ipsum deum incarnatum. par. 5. fo. 148. B. & folio. 21. D. Item par. 3. fo. 111. H. Item parte. 6. fo. 83. D.
 Legem veterem q̄ dederit deus per seipsum arguunt Iudæi sicut nos dicimus de noua: & assumuntur argumenta eorum, & soluntur. par. 6. fo. 136. A. B.
 Lex vetus tribus temporibus in Iudæia p̄be ante aduentum Christi lauit, hoc est, sub iudicibus, sub regibus, sub sacerdotibus: & de hoc figura. par. 1. fo. 125. A.
 Lex dicitur à ligando, quia filij Israel eam susceperunt pro se & pro posteris suis: & sic ligabat omnes præsentēs, & absentes suūtuos. par. 3. fo. 197. G.
 Legem (vt Hebræi fingentes dicūt) dominus primū obtulit Iudæis & Hismaelitis: sed ipsi noluerūt eā accipere, & tunc dedit eam filiis Israel in monte Sinai. parte. 1. fo. 137. C.
 Lex vetus distinguitur secundum præcepta moralia, iudicialia & ceremonialia. par. 6. fo. 10. C. & fo. 131. G. H.
 Legis iusticia suo tempore obseruata, non solum bona terræ, sed vitam æternam dabit. par. 5. fo. 59. E. & fo. 171. B. & fo. 108. B. C. Item par. 4. fo. 240. G.
 Legis veteris imperfectio est, q̄ in ea promittebantur terrena, si militer cōminabantur transgressores per pœnas temporales, non perpetuas: sed lex Christi tanq̄ perfecta, bona sempiterna & spiritualia promittit. Similiter & de pœnis ppetuis comminatur. parte. 3. fo. 223. A.
 Legis veteris imperfectio ostēditur quo ad tempus materiale, & etiam quo ad sacrificia in templo oblata. par. 4. fo. 108. H.
 Legis Moisaice imperfectio ostēditur multipliciter. parte. 6. fol. 131. F. H. & fo. 132. A. B. C. D. E.
 Lex Moyfi in tribus fuit imperfecta. scilicet, in fide, in corpore legis, & in fine. parte. 6. fo. 131. F. G.
 Legis pureum fudit Moyses, Dauid Salomō, & prophetae libros scripturæ veteris Testamenti, quos terrena & sordida impleuerat Iudæorum intelligentia. parte. 1. fo. 86. E.
 Lex non est traditio dei sed hominum. par. 6. fo. 106. A. Interl.
 Qui deum diligit, legem eius diligit. par. 3. fo. 268. F.
 Semper dies est meditati in lege, qui autē in ea nesciunt esse, semper illis nox est. par. 3. fo. 268. F.
 Quidquid sancte agitur meditari legem est. pte. 3. fo. 269. A.
 Nisi meditaretur in lege, periret: sed quia per legem viuō, nō potest à memoria elabi. par. 3. fo. 268. E. Interl.
 Legem dedit deus Moyfi innocentiæ nostræ & agnitionis suæ, quæ in decem verbis consistit scripta in tabulis lapideis digito dei

dei. par. 1. fo. 163. C.
 Legis figuram tenet Moyses, cuius tergum populus Iudæicus aspiciat, quia nihil mysticum nihil spirituale in lege voluit intelligere, sed superficium tantū literæ: ideo eius facies abscondita erat. i. vera & mera cognitio. par. 1. fo. 202. B.
 Lex triplex est. Prima pars de sacramento diuinitatis. Secunda cōgruit legi naturali, quæ peccatū interdicit. Tertia, festorū legis id est sabbata, neomeniæ, & circuncisio. par. 1. fo. 341. E.
 Leges quinque sunt humane nature datæ. Prima in paradiso ante peccatum in prohibitione ligni. Secunda post præuaricationem & expulsionem de paradiso, de multiplicatione humanæ propaginis. Tertia Noe ante diluuium de fabricanda arca. Quarta post diluuium & c. Quinta Abraham de circuncisione: & signifi cantur per quinque viros & c. par. 5. fo. 198. E. F.
 Lex legitime vtendi multiplex est modus, vt scdm aliud iustus, & scdm aliud iniustus rectē dicatur legitime vti lege. parte. 6. folio. 117. A.
 Legis opera bipertita sunt, partim in sacramentis, partim in moribus accipiuntur: & horum declaratio. par. 6. fo. 82. B.
 Legis triplex utilitas. Prima est punitio peccatorum, scdā hominum conclusio sub peccato, tertia introductio ad fidem Christi & c. par. 6. fo. 83. D. G. H.
 Legis sub titulo omnia quæ subscribuntur, in lege querere debeo. par. 1. fo. 294.
 Lex diuina sub cultu vniuersi populi data, dupliciter datur. parte. 1. fo. 124. C.
 Lex dupliciter dicitur. Generaliter omnia hæc, mandatorum, iustificationes, præcepta, testimonia, iudicia, lex dicitur. Specialiter autem aliqua pars eorum quæ in lege scripta sunt. par. 1. fo. 294. B.
 Legis Moisaicæ explanatio an & quomodo facta est in vnderario dierum eundō per viam, cum talis explanatio requirit quicquid doctoris & auditoris. par. 1. fo. 329. G.
 Lex cū daretur in monte Sinai à domino, cœperunt audiri tonitrua, & micare fulgura, & nubes densissima operuit montem, & realiter mōs tremuit, & ex nube densa fluxerunt aquæ, & descendit dominus super illum montem: & quid ista figurabant. par. 2. fo. 37. D.
 Legis verba terminantur in denario numero. Denarius em cōstat ex denario & binario, vel ex septenario & ternario, vel ex fenario & quaternario: & horum singulorum mysterium. parte. 1. folio. 341. F.
 Lex scdm Hebræos continet multa præcepta, scilicet sexcenta & vnde cū ideo difficile est obseruare ea absq̄ delicto. par. 3. fo. 111. C.
 Legis antiquæ firmitas vel duricia significatur ferro: quæ sicut ferrum omnia metalla domans contumaces rigore iusticiæ vel domuit corripit, vel punitur conterendo. par. 1. fo. 375. F.
 Legis veteris homines ad eiusdem obseruationem inducebantur per temporales promissiones & comminationes. Nouæ verō legis homines, & præcipue in primitiua ecclesia ad contemptū temporalium inducebantur, quare & quomodo. parte. 6. fol. 89. C. Item par. 6. fo. 20. D.
 Lex vetus scripta est digito in tabulis lapideis, noua lex diffusa in cordibus, & quomodo diuersa efficiant. par. 6. fo. 64. F. G.
 Lex per Moysen significata, mystico velamine est cooperta, & in delibus occulta: habet & cornua duorum testamentorum, qui bus contra dogmata falsitatis incedit armata. par. 1. fo. 206. F.
 Lex Moyfi sacrificium est sacerdotis, quæ in duas partes diuidit, scilicet litteram & spiritum: littera offert mane, vespera datur spiritus. par. 1. fo. 224. A. B.
 Lex vetus ordinabat actus exteriores: de moribus autem interiorum parum se intromisit, lex autem noua illos ordinauit & c. par. 3. fo. 111. H.
 Lex vetus non perducebat ad vitā beatam, lex autem noua sic. par. 3. fo. 111. H.
 Lex licet fuerit data populo Israel specialiter, tamen data est oib; generaliter, in q̄ntum ad eam admittebantur in his quæ sunt necessaria ad salutem. par. 3. fo. 404. G.
 Lex primū fuit combusta per Ammonitas, sed fuit per Eisdram parata. par. 4. fo. 181. H.
 Lex antiqua dicitur lex timoris & seruitutis, sed noua amoris & libertatis. par. 6. fo. 211. F.
 Lex vetus data est in terroribus, noua autem sedēdo & in quiete, ideo dicitur lex amoris. par. 5. fo. 18. B. & fo. 123. H. & fol. 226. D. Item par. 4. fo. 336. C. D.
 Lex vetus habuit q̄si statū pueri respectu nouæ legis, & ppter hoc erat lex timoris, lex autē euāgelica est lex amoris. p. 5. fo. 20. B.
 Lex fuit pedagogus, tutor & actor, & quare. par. 6. fo. 84. A.

Lex dicitur porta angusta propter arctitudinem virtutis quæ cōsistit in medio. par. 5. fo. 128. H.
 Lex antiqua duo præcipiebat fieri circa pueros natos, scilicet sacrificij & redemptionem. par. 5. fo. 131. C.
 Lex præcepit spicas dimitti pauperibus in messe. parte. 1. folio 247. C. D.
 Lex concessit de fructibus tantū ad esum, & prohibuit excessum, & deportationem extra. par. 1. fo. 338. F.
 Lex vetus sicut p sanguinis effusione cōfirmata est, sic cōfirmatio noui Testamenti facta est per effusionem sanguinis Christi. parte 5. fo. 235. D.
 Lex vetus confirmatur per nouam. par. 6. fo. 10. A.
 Lex & prophete dati sunt populo Iudæico, quia Christus scdm carnem erat natus in iudea. par. 6. fo. 8. F.
 Quæ lex venturum promittebat, fides euāgelij iam aduenisse testatur. par. 6. fo. 10. A.
 Lex vetus exclusa est q̄ntum ad ceremonialia & iudicialia, non autem q̄ntū ad mortalia. par. 6. fo. 10. B.
 Lex Moyfi dicitur lex mortis, & quare. par. 6. fo. 16. D.
 Qui sine lege peccauerunt, sine lege peribunt. parte. 6. folio. 13. A. Interl.
 Lex Moisaica fuit imperfecta respectu legis nouæ, quia primitiua par. 6. fo. 16. B. Item par. 1. fo. 162. D.
 Lex quomodo sit bona, & quomodo mala. par. 6. fo. 17. C.
 Lex vetus non est causa peccati per se, & ostēdit hoc ratione. pte. 6. folio. 16. G.
 Lex aliquoties fuit occasio peccati ex parte nostra dupliciter. Vno modo ab interiori alio modo ab exteriori. par. 6. fo. 16. H.
 Lex antiqua fuit prouocatio iudicij diuini dupliciter. parte. 6. folio. 11. G.
 Lex q̄druplex nature mēbrorū peccati Moyfi. p. 6. fo. 18. A.
 Lex vetus non est causa peccati per se, & ostēditur hoc ratione. par. 6. fo. 10. B.
 Lex noua dicitur nouitas spiritus, & quare. par. 6. fo. 18. B.
 Lex Moyfi est lex spiritus, scilicet spiritualis, quia prohibet peccare, sed non vitare: quia non viuificauit remissis peccatis. p. 6. fo. 18. A.
 Lex vetus virum suo tempore iustificabat. Arguitur pro & cōtra, cum responſione & solutione argumentorum. parte. 6. folio 10. B. C. D.
 Lex Moyfi sancta & dei, quæ ostendit malum, sed non tollit. Lex spiritus quæ est lex fidei & gratiæ, malū tollit. par. 6. fo. 18. A.
 Lex vetus etiam non conferebat gratiam, tamen peccatum ostendebat. par. 1. fo. 338. H.
 Lex Moyfi vocatur littera. Doctrina autem Christi verbum, quia Moyses doctrinam suam tradidit scripro, non autem Christus quia lex euāgelica est lex amoris, & ideo primū fuit scripta in cordibus apostolorum & c. par. 5. fo. 103. G.
 Lex noua respectu veteris dicitur veritas, quia illa fuit figura & umbra illius. Dicitur etiam gratia respectu eius, quia quibus lex vetus ex liberalitate diuina fuerit illi populo data, propter qd potest dici gratia largē & c. non tamen cōferebat gratiam iustificantem. par. 5. fo. 188. G.
 Lex vetus dicitur lex factorum, lex autem noua dicitur lex fidei, non tamen sic intelligendo q̄ patres veteris Testamenti fuerint sine fide & c. par. 6. fo. 82. G.
 Lex vicissitudinem imperat vitionis, euāgelium iūmicitij charitatem, odijs benignitatem, maledictis vota persecutoribus patientiam, elurientibus etiam gratiam remunerationis impit. parte. 5. fo. 142. A.
 Lex iusta est malis quos punit, bonis autem spiritualis est. parte. 6. fo. 17. A.
 Lex spiritus, est spiritus sanctus qui docet quid sit agendum, & qd non, qui est dator vitæ, & hoc per Christum qui dat spiritum. par. 6. fo. 18. A. B.
 Lex vetus carnaliter gustata affert mortem, quia commissā dura animaduersione dstringit, & quia culpam docet, sed non delet. par. 3. fo. 18. F.
 Lex in quinque libris est quasi piscina in porticibus quinque, ægros habet, nec sanat: sed cum angelus, i. Christus venit, turbatur aqua, i. Iudæi crucifigunt, & sanatur æger vnus, i. vnitas corporis Christi. par. 3. fo. 185. B.
 Lex est baculus per seruū Ebraei missus, quo non surgit mortuus, sed veniit ple Eliseus. i. Christus: & cum viuus & adultus cōtra hit magnitudine suam seipsum exinanendo, & coapat se puero mortuo, & surgit mortuus. par. 3. fo. 185. B.
 Lex vetus dicitur testimonium, eo q̄ decem præcepta decalogi

signantur per viginiquatuor seniores in Apocalypsi. parte. 2. folio. 139. F. Item parte. 1. folio. 2. B.

Libri veteris Testamenti ab Hebraeis diuiduntur in tres partes. I. in legem, in prophetas, & in agiographa. parte. 1. folio. 2. B. Item parte. 2. folio. 6. B. in text.

Libri canonici veteris Testamenti à Iudæis recepti, sunt apud eos multipliciter conscripti, Vno modo purè Hebraicè. Alio modo Hebraicè, sed nō purè videlicet sermone Chaldaico, sed literis Hebraicis. parte. 6. folio. 275. F.

Libri veteris & noui Testamentorum secundum aliquos Latinos diuiduntur in libros legales, historiales, sapientiales, & prophetales. Quot & qui in singulis istis cōprehenduntur. parte. 1. folio. 2. E. & folio. 23. A. Item parte. 6. folio. 275. A.

Libri canonici, & non canonici, quot & qui dicantur. parte. 1. folio. 22. B. D. E. F.

Libri non canonici differentia inter se habet. Sūt enim aliqui maioris autoritatis, & aliqui minoris, & qui sint tales. parte. 1. folio. 2. B. C. Item parte. 2. folio. 283. F.

Libri sacre scripturæ qui canonici nuncupantur, tantæ sunt autoritatis, quod quicquid ibi cōtinetur verum tenetur firmiter & indiscussè. parte. 2. folio. 283. F. Item parte. 2. folio. 2. A.

Libri qui nō sunt de canone, recepti sunt ab ecclesia, vt ad morū informationem in ea legantur, tamen eorum autoritas ad probandum ea que in contentione veniunt, minus idonea reputantur. parte. 2. folio. 283. F. Item parte. 1. folio. 2. A.

Libri qui non sunt de canone sunt isti, scilicet libri sapientie, Ecclesiasticæ, Iudith, Tobias, & libri Machabæorum, liber Baruch &c. parte. 2. folio. 283. F.

Libri noui Testa. omnes non semper eiusdem autoritatis recepti fuerunt ab ecclesia. parte. 1. folio. 2. F.

Liber Numeri quare sic dicitur literaliter & mysticè. parte. 1. folio. 265. B. F.

Liber Deuteronomius in templo repertus est decimo octauo anno Iosue. parte. 2. folio. 283. F. Item parte. 4. folio. 209. F.

Liber Deuteronomij secundum Hebræos fuit scriptus à Moyse, excepto vltimo capitulo, quod scripsit Iosue post mortē Moyse. parte. 1. folio. 329. D.

Liber Iob totus rhetoricus, cuius modus est sententiam eandem pluribus modis explicare. parte. 3. folio. 26. B.

Liber Psalmorum totam scripturam continet per modum laudis, qui scriptus est per Esdram prophetam, qui legem combus- tam à Chaldeis reparauit. parte. 3. folio. 83. E. G.

Liber vnus est, liber duodecim prophetarum apud Hebræos. Augustinus verò duodecim libros nominat. parte. 6. folio. 177. E.

Libri duodecim prophetarum in vno volumine coarctantur. Et quare. parte. 1. folio. 15. E.

Libros legis & prophetarum prius ignotos, Christus post resurrectionē manē factā ad instructionem ecclesiæ cōcessit. Et dicitur panes, sed ipse est panis in Euangelio. parte. 1. folio. 157. B.

Libri David, Daniel, Iob, quare inter prophetales libros non cōputantur, nec inter legales. parte. 3. folio. 85. F.

Libri prophetales secundum Hebræos incipiunt à libro Iosue, sed secundum expostores nostros incipiunt libri historiales. parte. 2. folio. 3. G. F.

Liber Tobie licet recipiatur in ecclesia ad legendum pro ædificatione, tamen non est efficax ad probationem alicuius dubij. parte. 2. folio. 81. B. Et non est de numero illorum nouem, quæ propriè dicuntur agiographa. parte. 1. folio. 2. C. D. Item parte. 2. folio. 283. B.

Liber sapientie non est de canone, ideo nō sumitur efficax argumentum de eo. parte. 3. folio. 385. D.

Liber Enoch de quo Iudas apostolus assumit testimonium apocryphus deputatur. parte. 6. folio. 238. F.

Liber Canticorum secundum Hebræos, est de deo & ecclesia Israel, de Aegyptoeducta per ipsum. parte. 5. folio. 5. H.

Liber canticorum totus procedit parabolicè, nec tamen apparet lucidè quibus personis determinate parabola secundum sensum litteralem sint applicandæ. parte. 3. folio. 355. C.

Liber Ecclesiasticus post reditum captiuitatis Babylonice scriptus est. parte. 3. folio. 438. C.

Liber Ieremij cōbū? est, cuius causa habet. parte. 4. folio. 160. B. C.

Libri Machabæorum ab ecclesia recipiuntur propter autoritatē, & non libri Iosephi. parte. 4. folio. 429. C.

Libri Machabæorum quamuis non sint canonici, tamen maioris autoritatis sunt quam Iosephi. parte. 4. folio. 429. C.

Liber secundus Machabæorum est quædam abbreviatio cuiusdam magni voluminis à Iasono Cirenæo conscripti habentis quinque libros parciales, in quibus facta Iudæ Machabæi & eius so-

ciorum discussi tractantur. parte. 4. folio. 460. H.

Liber secundus Machabæorum quantum ad eius præfationem reputatur à multis apocryphus. parte. 4. folio. 462. H.

Libri per Esdram prophetam restaurati post vastationem bibliothecæ à Chaldeis, sunt pauci vnde non habentur: Liber iustorum, Liber bellorum domini, Liber carminum Salomonis &c. parte. 2. folio. 97. E. F. H. & folio. 198. F. & folio. 214. B. & folio. 231. D.

Liber bellorum domini quis sit. parte. 1. folio. 299. H.

Liber iustorum de quo. 2. Regū. 1. fit mentio, non habetur apud nos, nec multi alij libri. parte. 2. folio. 97. H. & folio. 98. B.

Libri Natha prophetæ & Ahie Silonitis nec apud nos, nec apud Iudæos habentur. parte. 2. folio. 221. G.

Libros legis domini secundum Rab. Sal. cum Achaz quereretur ad comburendum, liber Deuteronomij fuit abscondit⁹ in muro templi, & sic cum repararetur muri templi, fuit inuentus. parte. 2. folio. 183. E. Item parte. 4. folio. 209. F.

Liber qui dicitur de infantia Saluatoris reprobatus est tanq̄ ab hereticis confictus, vt patet in decreto Gelasij. parte. 5. folio. 194. D.

Libri de Hebraicis quæstionibus super Genesim edidit Hieronymus, sed liber Hebraicarū quæstionū super libros regū dicit non esse Hieronymi, sed cuiusdam Iudæi &c. parte. 4. folio. 5. C. Item parte. 2. folio. 74. A. Et expressius quis illius autor fuerit. folio. 230. B.

Libris veteris Testamenti, videlicet legalibus, historialibus, sapientialibus, & prophetalibus, qui libri respondeant noui Testamenti. parte. 1. folio. 23. A. Item parte. 6. folio. 239. C.

Libri quinque legis figurat⁹ p̄ quinque equites qui in equis apparuerunt cū frenis aureis decori, & quare. parte. 4. folio. 473. A.

Libri quinque designantur per quinque vectes, qui tabulas tabernaculi continent. parte. 1. folio. 185. H. & folio. 213. F.

Libri quinque Moyse, per quinque panes significat⁹. p. 5. folio. 149. D.

Libri quinque Moyse per columnas quinque tabernaculi designantur, & quare. parte. 1. folio. 185. A. D.

Libri quinque de quibus mysticè tractet & cōsiderent. parte. 1. folio. 203. F.

Libri legis quare diuisi sunt, cum historia tempore diuisa sit. parte. 1. folio. 213. G. & folio. 214. A.

Libri sacri per spicas significantur, in quibus sunt semina verbi dei. parte. 5. folio. 94. H.

Liber propheticus dicitur duobus modis. parte. 2. folio. 61. B.

Liber militie triplici modo dicitur, & quomodo. p. 1. folio. 201. C.

Libri significantur per digitos, & quare. parte. 1. folio. 178. A.

Liberam voluit domin⁹ esse nostram religionem, sed maliciæ deorum adeo feruilibus premunt oneribus, vt tolerabilior sit cōditio Iudæorum; qui non humanis præsumptionibus, sed diuinis subiunguntur institutis. parte. 4. folio. 429. D.

Libri arbitrii secundū sententiā sanctorum tempore nature lapsæ non potest diu vitare peccatum mortale, antequam reparetur per gratiam. parte. 6. folio. 155. D.

Libri arbitrii homo ita violauit, vt iam sine dei gratia, bonū p̄ se agere non possit, enitatur laborare ad virtutes. p. 1. folio. 199. A.

Liberum monstratur hominis arbitrium. Dei est vocare, nostrū credere, ipso tamen adiuuante vt iustū voluntatis præmium cōsequatur. parte. 4. folio. 84. A.

Liberum arbitrium nihil agere i meritorio opere, sed totum esse à deo, &c. Error est. parte. 6. folio. 64. G. & folio. 78. A.

Homo nō potest regi libero arbitrio sine misericordia & iusticia dei. parte. 4. folio. 123. F.

Liberum arbitrium seruatur, nec ex præscientia dei, quasi facere quid, vel non facere, necessitate cogitur. parte. 4. folio. 146. E. F.

Liberum arbitrium & angelo & homini deus permittit ad vniuersa, & quare. parte. 4. folio. 208. F.

Libri arbitrii habilitatem ad bonū diminuit multiplicatio peccatorum. parte. 4. folio. 230. C.

Liberatem arbitrii in Christo non tollebat, quod sciebat passionem suam determinatam à deo patre, à cuius determinatione non poterat declinare. parte. 5. folio. 80. D.

In liberalibus studijs cum locum recitare, vel locutionē, vel laudē vel alias per ordinem materias audierimus ex materie nomine, profectum adolecentis aduertimus. parte. 1. folio. 324. G.

Liberalitas politica habet medium, sed inuisa excedit hoc mediū. parte. 6. folio. 71. B.

Liberalitas est medium inter auariciam & prodigalitatē. parte. 3. folio. 419. D.

Liberare hominem de famis periculo melius est, quàm sacrificiū deo offerre. parte. 5. folio. 41. A.

Liberare à demone homines possunt, sed in dei verbo resurrectio nem mortuis imperare, solius est diuinæ potestatis. parte. 5. folio. 137. G.

Liberatio duplex: Prima Iudæorum à captiuitate Babylonica, Secunda

Secunda fidelium omnium. Et prima figura secundæ est, & secunda tertiæ. parte. 4. folio. 82. D. Item parte. 3. folio. 211. F.

Liberatio Babylonica an fuerit gloriosior & cōpēdior Aegyptiaca. parte. 4. folio. 134. H. & folio. 135. C. D. & folio. 142. G.

Liberatio populi Christiani mirabilis à Saracenis à signo celsitus dato. parte. 3. folio. 194. D. & folio. 190. D.

Liberatus à deo magnificè cōmunis fidelis vel persona singularis, de afflictione magna corporali, temporalis, vel spirituali, ex hoc ad dei laudem deuotè excitetur. p. 3. folio. 195. B. & folio. 196. F. G.

Liberatus ab aliquibus tentationibus dæmonis & timens de futuris, agat gratias de liberatione præcedenti, & oret liberari de sequenti, & congruit ad hoc psalmus. cxxij. parte. 3. folio. 257. H. & folio. 258. B.

Liberatio hominum à periculis spiritualibus, sicut cultura idolotū ab hæresi, à desperatione, à periculo, qd̄ est in regimine ecclesiæ & pro eis d̄ inuitatio ad diuinam laudem. parte. 3. folio. 246. H.

Liberatio à captiuitate Babylonica fuit figura liberatōis p̄ Christum fiendæ. parte. 3. folio. 221. H. & folio. 222. E.

Liberatio regni Iudææ à persecutionibus fuit signū figuratiuū saluationis mundi fiendæ per Christū. parte. 4. folio. 20. A.

Liberatio populi Israel de Babylone facta per Cyrum fuit figura liberationis à potestate dæmonis p̄ Christū factæ. parte. 4. folio. 82. G.

Liberatio populi Israel per Cyrum fuit signū & figura liberationis fiendæ per Christum. parte. 4. folio. 155. D.

Liberatio particularis fuit figura & signū liberationis generalis totius populi Israel fiendæ p̄ manū Moyse qui nō peccauit, Aegyptium p̄pter Hebræos interficiendo. parte. 6. folio. 176. B.

Liberatio Christiani populi & ecclesiæ p̄ orationes honorū de p̄sequutionibus imperatorum Romanorum summo opere efflagitur. parte. 3. folio. 195. D. & folio. 208. D.

Liberatorum diuinitus à periculis & angustijs inuitatio ad gratiarum actionē, vt sunt deuotio, captiuatio ab hostibus, infirmitas corporalis, tempestas in mari à deo missa &c. p. 3. folio. 246. H.

Liberat⁹ deus saepe per homines, & liberat aliquando per semetipsum. parte. 3. folio. 439. B.

Libertas prædicandi & confessio audienti pauperum religio forum frequenter rescinditur & impeditur in præiudicium cōmunis populi. parte. 4. folio. 418. D.

Libertas domum facit, seruitus carcerem. parte. 3. folio. 298. C.

Libertatis cura magna est apud Israelitas. Et nos qui serui peccati sumus in libertate in septenario reuertamur. parte. 2. folio. 14. F. G.

Libertas qua liberati sumus à Christo, est p̄cōrū remissio, & fidei per dilectionē operātis iustificatio. parte. 6. folio. 86. B.

Libertas maximè est desiderabilis à creatura rationali. p. 5. folio. 112. B.

Libertas arbitrii in malis iminuitur, & virtutes auferunt, qd̄ non fit in bonis. parte. 3. folio. 201. A.

Libya est quedā pars quæ propriè dicitur Libya, quæ hoc nomē vniuersæ Africæ competit. parte. 2. folio. 15. F.

Libyæ populus qui erat subiectus regi Assyriorum, & est in extremo fluminū Aegypti vocatur musca, & quare. parte. 4. folio. 30. D.

Libidinis vi, mēs in corpore carnalis fornicationis itatū captiua tur, submergitur & abhorbetur, vt in ipso momento nihil aliud cogitare homini liceat. parte. 6. folio. 41. F.

Libidinē & carnis concupiscentiam Apostolus non laudauit, dicens vsum scemine esse naturalem. parte. 6. folio. 5. F.

Libidinis reumatibus si quis inundatur, & luxuriæ æstibus circūiuitur, non dicitur stare sed sedere. parte. 1. folio. 304. E.

Libidinis incontinentia frequenter impetunt castitatem. parte. 1. folio. 205. E. Interl.

Libidinosum aliquando turpis sermo demonstrat. p. 4. folio. 223. A.

Librarij & antiquarij qui dicuntur. parte. 2. folio. 239. E.

Licentiam reddidit in Iudæā dedit Cyrus Iudæis. parte. 4. folio. 204. A.

Licere potest aliquid & non expedire, expedire autem qd̄ non licet, non potest. parte. 6. folio. 41. A. & sup̄ hoc qd̄ d̄ distinctio, ibidē.

Licere nunq̄ dicitur qd̄ prohibetur. ibidē. B.

Licent multa ratione necessitatis, q̄ alias nō liceret, p. 2. folio. 233. B. G.

Licium aliqd̄ de se sit illicitum ratione alicuius circumstantiæ. parte. 2. folio. 309. C.

Licinius primò fuit Christianus pacificus, tamē cito postea factus est persecutor eorum. parte. 6. folio. 250. G.

Licinius post mortem Constantini persecutus est ecclesiam, & postea Iulianus apostata. Licinius in bello fuit deus, & apud Theffalonicam capite trucidatus: Iulianus à sancto Mercurio lancea fuit transfixus. parte. 4. folio. 88. B. C.

Licium est aliquando sentire contrarium in dictis sanctorū, sed quomodo. parte. 5. folio. 53. G. H.

Lidda est ciuitas Palaestine in littore maris magni sita. parte. 4. folio. 451. A.

Lignum pomiferum denorat omne lignum faciens fructum. Par. Lig. te. 1. folio. 25. H.

Lignum vitæ in medio paradiso &c. quomodo & qualiter sit. parte. 1. folio. 36. F. G.

Lignum vitæ homini datum est ad restaurandum vitam eius, & ad impediendum senectutem. parte. 3. folio. 36. H.

Lignum scientie boni & mali dictum est, vt per illud homo experiretur quanta esset distantia inter bonum obedientiæ, & malū inobediētiæ. parte. 1. folio. 37. D.

Lignum scientie boni & mali erat corporale, sicut aliæ arbores, nec cibo noxium. Qui em̄ fecit omnia bona valde, nihil mali in paradiso statuit &c. parte. 1. folio. 36. G.

Lignū esse scientie boni & mali, quomodo intelligere potuit homo, qui vsum mali nesciebat omnino. parte. 1. folio. 37. G.

Ligna scilicet ad faciendum tabulas tabernaculi & arcæ & mensæ, & aliqua alia, quam Iacob fecit asportare in desertum, & vnde habuit. parte. 1. folio. 176. C.

Lignum ostensū Moyse scdm̄ aliquos erat de natura sua amarum, & sic fuit ibi maius miraculum in quātum per eius immisionem dulcorat⁹ sunt aquæ, & factæ potabiles. parte. 1. folio. 155. H. Item parte. 3. folio. 360. D.

Ligna Libani p̄ tabernaculo, vñ, & à quo dicta sūt. parte. 3. folio. 360. D.

Lignum offensionis dicitur vetitū, per cuius concupiscentiam huius manus genus incurrit mortem peccati. parte. 3. folio. 419. D.

Lignum prædium de vite signat hominem inhabilem ad bonū, parte. 4. folio. 130. C.

Lignum viride quod deficcatur est, significat populum Iudaicū pro maiori parte manentē in sua infidelitate, sed lignum aridū frondescent, significat gentilem populum fructificantem per fidē susceptionem. parte. 4. folio. 236. B.

Lignum vitæ est Christus quo beati fruuntur. parte. 6. folio. 243. G. & folio. 275. B.

Lignum dominicæ crucis qualiter est inuentum, & à quibus per sonis, & etiam vnde ortum habuit. parte. 5. folio. 201. C.

Lignum sanctę crucis, vbi & per quem platurū, & de eius mirabili operatione. ibidē. C.

Lignum Iesu Christi missum in panem quomodo sermonem, sicut verbum & aquam amaram, legem, sicut dulcorauit. parte. 4. folio. 118. E. F.

Lignum propter trophæum dominicæ passionis congruit sacramentis. parte. 2. folio. 262. B.

Ligno, non est in Hebræo, nec in Græco, nec in translatione Hieronymi, cum dicitur in psalmo: Dicite in Gentibus, quia domin⁹ regnauit. Sed est additio &c. Quare hymni ecclesiastici versus: Impleta sunt quæ concinit David &c. scdm̄ additionem conscriptus est. parte. 3. folio. 231. C.

Ligna altaris holocausti quomodo tanto igne vicino incombusta permanere potuerunt &c. parte. 1. folio. 186. E.

Lignum quoddam, sancticon, cum plus arserit, mundus sit. parte. 1. folio. 186. E.

Lilium comitante odoris gratia, candidum colorem foris, intus Lilium ostendit. parte. 2. folio. 141. B.

Limbus sanctorum est superior pars inferni. parte. 1. folio. 103. B.

Limbus sanctorum an Iacob sã receperat multos. parte. 1. folio. 120. C.

Ad limbum inferni descendebant sancti patres, quibus essent munda ab originali & actuali peccato, & quare. parte. 6. folio. 18. B.

Linea accipitur pro chorda latomi. parte. 4. folio. 367. B.

Linea quam posuit deus in Israel, quæ fuerit, nam per ipsam designatur diuina iusticia tortuositatē culpæ emendans per penam. parte. 4. folio. 367. C.

Lineamenta vniuersa & rugæ vestis Iesu in saxo tanq̄ sculpta enuntur, vt dicitur, dum per medium illorum derupis vertice descenderet. parte. 5. folio. 137. G. H.

Lineamenta corporis non sunt in deo, sicut intellexerunt Iudæi, & aliqui Christiani simplices, qui Anthropomorphitæ dicti sunt. parte. 4. folio. 106. D.

Lingua serpentis fuit mota ad loquendū virtute dæmonis. Sed lingua alinæ Balaam mouebatur per bonū angelum; neuter tamen intelligebat verba formata, sed solum angeli mouentes linguas eorum ad formationem verborum. parte. 1. folio. 40. H.

Lingua per Adam primus data. I. Hebræa mansit in confusione linguarum in ea parte hominum, quæ non angeli vel principis sed de portio est. parte. 1. folio. 294. F.

Lingua Hebræa sola fuit ante confusionem turris. parte. 1. folio. 38. E. Interl.

Lingua Hebræa fuit prima & communis omnibus vsq̄ ad adificationem turris Babel. parte. 4. folio. 40. G. H.

In linguarum diuisione nihil nouum fecit deus, sed dicendi mo-
dos & formas loquelarum diuersis gentibus diuisit &c. parte. 1.
folio. 59. A.
Lingua impressit vnus angelus vni homini, alius Aegyptiam,
alius Graecam, & sic fortasse diuersarum gentium ipsi principes
fuerunt, qui linguae & loquele videbantur. par. 1. fol. 294. F
Linguae diuersas in hominibus & loquelas diuersi angeli operati
sunt (vt putandum est) in confusione linguarum. Venite (inquit deus)
ad angelos, confundamus linguam eorum. parte. 1. folio. 294. F.
Lingua vnaquaeque aliquid proprietatis habet quod apud alias
videtur viciosum. parte. 1. folio. 209. F.
Lingua Hebraica maxime distat a lingua Romana. p. 1. fo. 366. C.
Lingua Hebraica & Syriaca sunt valde propinqua, & homines
notabiliter literati magis vtebantur lingua Syra quam Hebraea:
vnde & libri eorum qui sunt extra Bibliam, pro magna parte
scripti sunt in illo idiomate, literis tamen hebraicis quod de facti
li potest fieri, quia literae hic & ibi sunt eiusdem numeri & soni,
differentes tamen characteribus. parte. 6. folio. 165. G.
Lingua Hebraea licet sit vna, tamen variatur secundum diuersita-
tem prouinciarum, & vnaquaeque prouincia & regio habet
proprium loquendi sonum, quem mutare non potest. parte. 5.
folio. 82. C. & folio. 117. E. G. Item parte. 2. folio. 43. B. Item parte
6. folio. 165. E.
Linguae principales fuerunt tres, scilicet Hebraica, Graeca & Latina. Et istis
tribus titulus positus super Christum crucifixum scriptus est,
parte. 5. folio. 180. H. & fol. 239. A. Item parte. 2. folio. 60. A.
Linguae sicut per rebellionem ad deum fuerunt diuisae, sic per insu-
sionem spiritus sancti fuerunt vnitae. parte. 6. folio. 167. C.
Lingua deseruit in duobus, scilicet gustu & loquela, quibus punitur est
diues. parte. 5. folio. 167. H.
Lingua eo quod sita est in lubrico, male corrigibilis est a multilo-
quio, & per consequens a stulticia. parte. 3. folio. 336. G.
Lingua cum non restringitur, nequaquam vbi ceciderit, iacet, sed
semper ad deteriora descendit. parte. 3. folio. 46. A. B.
Lingua, membrum scilicet quod mouemur in ore, est loquimur
signa rerum dantur, non respicit profertur. parte. 6. fo. 55. A.
Lingua suauster docens, multo plus confortat intellectum quam
vinum & mulica cor. parte. 3. folio. 429. A.
Lingua erudita quae scit fratres instruere & corrigere, est bona
merces. parte. 3. folio. 439. A.
Lingua inflammata a gehenna qui murmurant vel derrahunt,
ignis domini iustae viciosis in futuro illos exurciat. parte. 1. fo.
181. A.
Linguae aduersantium incipit pati, qui seculo contempro, soli haec
rens deo cogitat proficere: has qui non patitur, nondum profi-
cere conatur. parte. 3. folio. 275. F.
Linguae in fluxu eloquia relaxare, est aquam dimittere. parte. 3.
folio. 325. E.
Lingua mendax quicquid simulat, hoc quasi verum esse manus
operis ostendat. parte. 4. folio. 314. A.
Linguae adulantium, in Adulantium linguae
Lingua inter epulas splendidas magis relaxatur ad loquendum
inepta. parte. 5. folio. 167. H.
Per linguam cuncta fere facinora aut concinnantur, aut patrantur
aut defenduntur. parte. 6. folio. 213. F.
Linguae vel loquacitatis malum ostenditur ex quatuor, quia infi-
cit communiter, multipliciter, incurabiliter & innaturaliter.
parte. 6. folio. 213. H.
Lingua prauiorum bestiarum, ferocitate, volucubus leuitate, serpenti-
bus virulentia precellit. parte. 6. folio. 216. A.
Lingua qui laxat in fluxu loquendi caput est iurgiorum. p. 3. fo. 20. B
Lingua postquam leuitate vna conuincitur, quid restat nisi vt co-
ticendo refrenetur. parte. 3. folio. 76. F.
Linguae osium sit quod modo claudatur modo aperiat. par.
te. 3. folio. 20. B.
Lingua tertia vel media quam mala est, & quot mala ex ea pro-
ueniant. parte. 3. folio. 417. D.
Lingua iniuriatur, cum ad derrationem proferendam applicat,
quia per hoc poenam meretur. parte. 3. folio. 368. H.
Lingua inficit multipliciter, quod probatur per triplex exemplum,
sanimale, artificiale, & naturale. parte. 6. folio. 213. A.
Perfectus est vir qui non peccat in lingua. parte. 3. fo. 140. E. Interi.
Lingua Christi vel dei dicuntur apostoli & praedicatorum. parte
3. folio. 144. F. & folio. 135. A.
Lingua angelorum quae & qualis dicatur. parte. 6. fo. 54. H.
Lingua loqui quid sit, vt Apostolus ait, & quot modis contingit,
parte. 6. folio. 55. B. C.
Non frustra est lingua in verbo, quia facile labitur. p. 3. fo. 140. E.
Lingua leuis ad loquendum, est signum leuis mentis, & hoc est

malum, & nota quare. parte. 3. folio. 259. B. E.
Lingua qui non refrenat, concordiam dissipat. parte. 3. fol. 325. E.
Qui in lingua magis delinquit, in ea plus arsurus esse perhibetur.
parte. 3. folio. 328. E.
Linguis malorum non multum attendendum est. parte. 3. fo. 350. A.
Linguae in signum sunt non fidelibus, sed infidelibus. parte. 5. fo. 55. F
Linguarum donum reprobatur per epistolam & euangelium. Et
in hoc seruatur in ecclesia consuetudo de numero loquentium.
parte. 6. folio. 165. F.
Linguarum varietas qualiter est & qualiter non. parte. 6. fol. 56. A.
Linguis varijs loquuntur & orantes & praedicantes, & quomodo.
parte. 6. folio. 166. H.
Linguis varijs locuti sunt apostoli, & quocumque modo hoc in-
telligi possit. parte. 6. folio. 167. A. B.
Lingua dicitur loquela per linguam formatam. parte. 1. fo. 366. C.
Lingua potest dici quaelibet signorum prolatio, qua mens alia
quid concipit. parte. 6. folio. 55. A.
Lingua Christi in eo quod dixit: Sermonem quem audistis non
est meus &c. non mouebatur ad loquendum ex conceptione
anime, nisi secundum quod anima mouebatur ab ipsa diuinitate.
parte. 5. folio. 229. C.
In lingua vna sola, scilicet Hebraea praedicabatur Christus, apostoli autem
praedicabant in omnibus linguis, & ideo praedixit Christus: Et ma-
iora horum faciet. parte. 5. folio. 228. F.
Lingua & digitus metaphoricè dicuntur in animabus separatis,
parte. 5. folio. 167. H.
Lingua de terra procreatum multo labore ad candorem vestis pro-
uenit. parte. 2. folio. 103. E. & folio. 203. F.
Lingua signat mortificationem carnis. parte. 3. folio. 339. E.
In lippis pupillae fauae sunt, sed humore defluente pupillae graues Lip-
pae sunt, cuius crebra infusione acies etiam pupillae vitiantur. p.
te. 1. folio. 252. E.
Lyra quid, & vnde dicatur, Et significat ecclesiam, quae in varietate
Lyræ diuersarum disciplinarum, historicæ, allegoricæ, tropologicæ
& per anagogen, suauem sonum exprimit. parte. 2. folio. 203. E.
Lis proprium est rusticorum. parte. 6. folio. 119. E.
Lis cum interesse in foro, culpa non caret, qui in cathedra
Lis Moysi magister vult appellari. parte. 5. fol. 112. B. & folio. 175. A
Litare & sacrificare differunt, & quomodo. parte. 3. folio. 423. A.
Lithostratus, id est pavementum siue lapidum structura Graecæ, Hæ-
braicæ Golgotha, & fuit locus ante domum Pilati. parte. 5. fo.
110. 238. H.
Litigare, & morem iræ fugerere, muliere est. parte. 2. folio. 75. B.
Litigiosi & iniqui ad spiritum sancto resiliunt. parte. 1. folio. 140. B.
Litigiosi in disputationibus magis volunt obtinere iniuriosos
clamoribus quam veris rationibus. parte. 3. folio. 20. C. & fo.
110. 28. B.
Literae dicuntur elementa quasi alimenta, ad similitudinem mun-
di elementorum &c. parte. 2. folio. 60. H.
Literae omnes apud Graecos verba & numerum significant. parte
6. folio. 260. A. Item parte. 2. folio. 305. B.
Literis videntur nunc Hebraei quas Ebraei inuenit, & non anti-
quis literis Moysi, & quare. parte. 2. folio. 60. B. C. & fol. 249.
E. H. Itē parte. 1. folio. 370. E.
Literae priores Hebraeorum quas Moyses eis tradidit, remanserunt
apud Samaritanos, quibus illos quinque libros Moysi, quos solos
de scriptura sancta receperant, scribere solebant. parte. 2. fo.
110. 249. E.
Literae Hebraeae in libro Threnorum preponuntur singulis versi-
bus, secundum ordinem alphabeti. parte. 4. folio. 179. C.
Literae Hebraeae a Chaldaeis non sono sed caractere tantum dis-
tinguuntur. parte. 4. folio. 295. G.
Literae Graecae & Latinae vt plurimum deriuatae sunt ab Hebraeis
literis, quae antiquiores fuerunt. parte. 6. folio. 131. F. Item parte
2. folio. 60. C.
Literarum radices amarae, fructus dulces, Verus sententia est, par-
te. 4. folio. 111. E.
Litera, sicut ponitur pro centum, & 1. pro quinquaginta, & sic
de aliquibus, similiter in Graeco literae aliquae ponuntur pro nu-
meris. parte. 6. folio. 260. C.
Literae in tabulis decem praceptorum quomodo fuerunt. parte
1. folio. 266. D.
Literae Eliae prophetae de occisione fratrum quae fuerunt oblatae
Ioram post translationem Eliae. parte. 2. folio. 228. B.
Literae commissa a rege Zorobabel, fuerunt de quatuor, de securo
transitu, de lignis habendis de Libano, de libertate concessa, de
pecunijs a rege concessis. parte. 2. folio. 273. A.
Literae antiquius annulo proprio signabantur. parte. 1. fo. 104. F
Literas

Literas diuinas quo nostrum tanto labore & studio quaerit, quā-
to quaesit humanae. Alij cum recitari audierint, descedunt.
Alij nec si recitentur sciunt, sed in remotioribus ecclesiae locis
secularibus fabulis occupantur. par. 1. fo. 206. H.
Literae legis prima facies amara est, quae circuncisionem praecipit
& sacrificia & cetera, quae omnia tanquam amaram nudis corticem
proiecit. par. 1. fo. 292. C.
Literaliter si aliqua stare possunt, an etiam necessarium sit, vt ala-
legoricè intelligantur. par. 1. fo. 294. B.
Literae operimentum veteris legis discute, in quo tegitur sacramē-
tum incarnationis Christi: & cum cognoueris, inde tibi salu-
tem promissam humiliter ad auxiliū eius confuge. p. 2. fo. 58. E.
Litera legis humi posita est & deorsum. Non ergo ascendit qui
hominem legis sequitur. Sed si ascenderit ad spiritum de litera,
ascendit locum excelsum, quem a deo in hereditate accipies.
par. 2. fo. 4. B.
Litera occidit, quae qualis & quare. par. 6. fol. 64. F. Item parte. 1.
fol. 6. G.
Litera legis dicitur vas fictile, & quare. par. 1. fo. 292. C.
Non res acensu propter literas, sed literae ob manifestationem
rerum sunt repperit. par. 2. fo. 186. F. Interi.
Litera & spiritus alio modo dicitur lex & gratia. p. 6. fol. 64. F.
Literae papales hanc habent clausulam: Nulli omnino hominum li-
ceat &c. si quis autē attentare praesumpserit &c. p. 2. fo. 1248. D.
Literalis sensus, in sensu literalis.
Literati homines non debent despiciere simplices Christianos cir-
ca terrena occupatos. par. 1. fo. 357. H.
Literatus homo in scripturis diuinis non solum debet docere ver-
bo, vel praedicando vel legendo, sed etiam scripto, vt sic non so-
lum praesentibus proficiat, sed etiam absentibus & futuris. par-
te. 4. fo. 159. H.
Literatis hominibus non solum licitum est, sed meritorium sacrā-
exponere scripturam secundum fidei tenorem, & eius obscura minime
intelligentibus declarare. par. 1. fo. 330. D.
Literati carnales non sunt mittendi ad praedicandum & docendū
inter seculares: quia plus nocent mala vita quam proficerent do-
ctrina, eo quod in moralibus magis mouent facta quam verba. parte
1. fol. 334. E.
Locale dicitur quod circumscribitur secundum partes loci supra & infra,
ante & retro, dextera & sinistra. par. 3. fo. 364. A.
Loculus habuit dominus cui angeli ministrant, infirmis compa-
tiens, quo mitteretur pecunia a fidelibus data victui necessaria
quos commendauit Iudaeis. &c. par. 6. fo. 45. E. Itē p. 5. fo. 221. E.
Locupletes per secur intelliguntur, qui in ecclesia curis & volu-
ptatibus deseruiunt. par. 4. fo. 187. B.
Locus proprius omnium compositorum ex elementis, vbi natu-
raliter quiescunt, est terra. par. 5. fo. 76. G.
Locus vnus cum munitus non est de quo patet hosti aditus cetera
ra incallum munita sunt. par. 3. fo. 355. E.
Locus non erat sanctus in quo Moyses stetit, sed praesentia domi-
ni qui erat cum eo, sanctificauerat locum. par. 2. fo. 9. B.
Locus non localis sapientiae pater est iuxta illud: Ego in patre. p.
te. 3. fo. 54. A.
Locus homini datus pro habitatione conueniens fuit paradysus
voluptatis, id est deliciositatis & amoenitatis, a principio. scilicet
tio die quando primò productae sunt plantae. p. 1. fol. 36. G.
Esse dei in loco & angelorum & animae humanae, quomodo dif-
ferent dicantur. par. 3. fo. 364. A.
Locus hominis deus est, qui cum creauit, vt in se consideret, quae
homo peccando deseruit, sed deus fugitium per incarnationē
requisiuit. par. 3. fo. 21. E.
Locus dei est misericordia, a qua videtur egredi, quando punit
secundum rigorem iustitiae. par. 4. fo. 377. D. F.
Locus sanctificatur ex praesentia dei qui sanctus assistit. p. 2. f. 9. B.
Locus malorum est mundus, qui & dissoluetur. p. 3. fo. 138. A.
Locus adorationis in monte Garisim, a quo insituit fuit, de quo
duplex opinio. par. 5. fo. 198. H.
Loca sancta in Ierusalem, passionis Christi, & sepulturae, inclusa
fuerunt intra ciuitatem per dilatationē muri ex illa parte, quae
prius extra fuerunt. par. 4. fo. 98. F.
Loca dominicae passionis & sepulturae inclusa fuerunt intra teru-
salem per Adrianum, quando restituitur fecit ipsam ciuitatem
prius destruetam per Romanos. par. 4. fo. 154. G.
Locus vbi crucifixus est dominus, specialiter vocatur Sodoma &
Aegyptus. par. 4. fo. 85. E.
Loca seruitorum Christi dedicata ante tempora Constantini ita fue-
runt deserta, quod nullus Christianus nisi surrim audere acce-
dere, sed Constantinus per totum orbem iussit ea aperiri, parte

4. fo. 88. G. Vide etiam in Constantinus.
Locus beatorum dicitur templum. par. 6. fo. 169. H.
Locus apud Iudaeis ad capiendum Christum, ex tribus. Primò,
quia erat a ciuitate remotus. Secundò, quia erat clausus. Tertiò,
quia erat cognitus proditori. par. 5. fo. 236. B.
Locus in quo Christus dormiuit somno mortis, est ipsa crux
sancta. Locum autem istum notare est Christi passionē deo
tē considerare. par. 2. fo. 58. H.
Locum petit a nobis Iesus Christus, quem aedificet, in quo habitet
par. 2. fo. 27. E.
Nota quomodo Christus dicitur locus. par. 3. fo. 54. A. Interi.
Locus humani cordis est dilectio vitae praesentis. p. 3. fo. 68. A.
Sapientia non potest loco teneri, nec rebus emi. par. 3. fo. 53. B.
Locus animae spiritalis est iusticia, veritas, sapientia sanctificatio,
& omnia quae Christus est. locus animae est. p. 1. fo. 315. B.
Locus nomina quaedam scribi diuina sapientia dispensauit,
quae mysticam interpretationem continent, quibus indica-
tur, quia haec certis rationibus, non casu fieri dispensantur. par-
te. 2. fo. 25. E. F.
Locus omnis in Iudaea mons ciuitas & vicus certis nominibus
designatur, quibus, sicut Chanaan in locis suis, aut Pherephai
Amorraei, euae vel Hebraei nominauerunt. p. 1. fo. 326. A.
Locus vnus atque idem aliquando pluribus nominibus nuncupa-
tur. par. 4. fo. 154. H.
Locus quis & qualis dicitur fuit, vbi postea Bethleem fuit aedifica-
ta, vbi angelus nato Christo apparuit pastoribus vigilantibus
super gregem, & modo vocatur angelus ad pastores, vbi fuda-
ta est ecclesia. par. 1. fo. 99. G.
Locus sacrificij non poterat esse nisi vnus, ad vitandum periculū
idololatriae, ad quam populus Iudaeorum erat pronus. parte
1. fo. 165. F.
Locus inferni debetur demonibus: permittuntur tamen inter ho-
mines vsque ad iudicium, vt gloriosior sit electorum victoria in
demonum tentatione superatione. par. 5. fo. 99. H.
Locus superior (sine quo regi populus non potest) et si teneatur
& administratur vt deest, indecenter appetit. p. 6. fo. 119. E.
Locusta quid & vnde dicitur. par. 4. fo. 60. E.
Locusta & bruchus differunt sicut perfectum & imperfectum in
eadem specie. par. 4. fo. 352. D.
Locusta, erugo, & bruchus, & etiam rubigo, quid significant. par-
te. 4. fo. 352. D.
Locustae quibus (vt scribit Moyses) percussa fuit Aegyptus, an &
quomodo grauiores fuerunt quam illae de quibus scribit Iohel. par-
te. 1. fo. 144. C.
Locustae, de quibus Iohannes comedit, secundum aliquos sunt anima-
lia parua, quae ad vsum antiquitus deputabantur. p. 5. fo. 13. G.
Locustae quando post flagello mittuntur, non solum super domos
& muros discurrunt, sed etiam per interiora domorum huc il-
lucque volant. par. 4. fo. 354. A.
Quando nutu dei locustae de loco ad locum transcurrunt, sua multi-
tudine solent radios solis a terra excludere, & eam quasi nubes
obumbrare. par. 4. fo. 354. A.
Locustae quando a deo mittuntur, intantum magnum sonum fa-
ciunt, vt a sexto miliario audiri possit sonitus earum, sicut tra-
dunt illi in quorum fines conuenerunt venire. pte. 4. f. 354. A.
Locustas solet adducere Auster, non Aquilo, & quare. parte. 4.
fol. 355. A.
Locustarum agmen tempore beati Hieronymi rotā Iudaeā texit, quae
orationibus sanctorum precipitatae fuit in mare: sed ad littora resusce-
scit noxius exiuit, & hominibus pestilentiam intulit. parte
4. fo. 355. A. B. C.
Locustae si venerint in principio serotini imbris, id est verno tem-
pore, quando cuncta virent, cuncta penē consumunt. parte. 4.
folio. 366. E. Item par. 1. fo. 144. E.
Locustarum natura est, vt in frigore torpeant, in calore volitent,
par. 4. fo. 388. G. & fo. 389. B.
Locustarum variae sunt species, vt dicunt aliqui, vel potius secū-
dum alios diuersi gradus eiusdem speciei. par. 1. fo. 234. D.
Locustae: quia longiora retrò crura habet, vocatur locustae, quasi
longa hasta. par. 1. fo. 144. A.
Ex locusta bruchus nascitur, & quousque alas habeat, sic vocatur,
parte. 4. fo. 60. E.
Locutionum omnium generalis vis haec est, vt quemadmodum
ipsae linguae non intelliguntur, nisi audiendo vel legendo discā-
tur, ita nec modi locutionum. par. 2. fo. 50. E.
Locutio impropria secundum regulas grammaticae si est in sacra pagi-
na non est curandum, quia illis non subiacet theologia. parte
5. fo. 105. G.

Locutionis duo genera noxia sunt. Vnum quod peruersa lau-
dar, aliud quod recta vituperat: ibi fauor, hic ira, parte. 3. fo-
lio. 20. A.

Locutionis simplicitas magna virtutis laus est, quam quia arro-
gantes non habent, habere cesserunt, vt securus audiantur,
parte. 3. folio. 61. F.

Locutionis finis sapietium esse solet, vt vsque eo dicant, quousq;
aduersarij silentium imponant, parte. 3. folio. 61. B.

Locutionis, sicut intelligentie, autor est deus, parte. 3. folio. 73. A.

Locutio que peruersio, qua ad supra persuaderi, parte. 3. fo. 311. B.

Locutionis quedam peccata deestatur, vt est peccatum blasphe-
mie, peccatum locutionis irreuerentis, peccatum locutionis in
iurijs, parte. 3. folio. 410. B.

Locutionis integritas quid prodest, si audientem non edificat:
pro nihilo enim loquitur si ab his propter quos loquimur non
intelligitur: verbu ergo nimis obscurum vel ambiguum vul-
gimore debet dici, vt intelligatur etiam ab indoctis, parte. 1. fo-
lio. 280. B.

Locutio incorporea nature non vno modo est: aliter enim deus
angelis, aliter angeli deo, aliter anime & c. parte. 3. folio. 6. F.

Locutio angelis que & qualis & quomodo fit, parte. 6. fol. 53. H.

Locutio dei ad diuersa & diuersimode accipitur, parte. 1. folio
44. B. D. E.

Locutus de deo, omnibus armetur virtutibus, quarum quatu-
or generales sunt, iusticia, castitas, fortitudo, sapientia & c. parte
1. folio. 242. B.

Locutus quomodo est deus ad Adam, an per suam substantiam,
an per creaturam subditam sibi, parte. 1. folio. 37. F. & fo. 41. F.
& folio. 42. A.

Locutiones de sapientia genita vel creata sunt cauendae magis
quam extendende, quia videtur fauere errori Anij, parte. 3. fo-
lio. 388. C.

Locutio syncdochica est, quando minor pars accipitur pro ma-
iori, vel pro toto, parte. 1. folio. 72. F.

Locutio hyperbolica est ad designandum abundantiam rerum,
parte. 1. folio. 117. H.

Lon Longanimitas dei que, parte. 6. folio. 6. F. Item parte. 1. fo. 242. F.

Longinquitas in propheta inquantum annunciat ea que sunt
longinqua ab hominum cognitione, potest dupliciter intelli-
gi, parte. 5. folio. 210. C.

Longitudo omnis vitae presentis punctus esse cognoscitur, cum
sine terminatur, parte. 3. fo. 44. A.

Longitudo terrae promissionis & latitudo secundum diuersas p-
tes quomodo accipitur, parte. 4. folio. 283. C.

Longobardi cum rege suo multum affligunt ecclesiam, anno do-
mini septingentesimo sexagesimo tertio, parte. 6. folio. 263. C.

Longobardorum regnum quando & per quem desinit vel defec-
tit, ibidem.

Loq Loquax, vt vel sic veracundiam tegat, quasi criminofus non sit,
alios criminatur, parte. 3. folio. 28. A.

Loquaces magis solent esse vt appareant, parum scientes & paru
valentes in quacunque arte vel facultate, parte. 3. folio. 323. C.

Loquacitas infructuosa quasi verborum folia a diuinis resecatur
dum in templo dei nemus plantari prohibetur, indignum est
vt verba celestis oraculi restringantur sub regulis donati, par-
te. 3. fo. 4. C.

Loquela & sermo quomodo differunt, parte. 3. folio. 110. E.

Loqui praua qui refugit, & mysteria celestia exponit, auditorib;
per dei adiutorium pium laborem explens, ad montem forti-
tudinis, i. Christum feliciter ascendit, parte. 1. folio. 312. A.

Loquimur pro nihilo, si ab his propter quos loquimur, non in-
telligimur, parte. 1. folio. 280. B.

Loqui tantum norunt qui sub diabolo agunt, sed inania loquun-
tur, vt pote astrologi alij & Philosophi, Fidelium autem re-
gnum quod a deo est, non in sermone, sed in virtute dei, parte
1. folio. 301. B.

Loquitur homines foris, tamen deus solus intus sensus aperit, in-
tus instruit veritatis cognitione & amore, parte. 5. folio. 206. A.

Loquitur dominus vel Saban non flatu vocis, cum sint incor-
porei, vt nos qui & in secreto cordis quasi post parietem corpo-
ris stamus, donec per linguam egredimur, parte. 3. folio. 6. F.

Loquitur deus ad diabolu quatuor modis. Vias eius arguit electo-
ru suorum iusticiam contra illu proponit, tentandam innocen-
tiam ei permittit, id est probationem fidelium maliciam eius
contra eos laxat, aliquando ne tentare audeat, prohibet, parte
3. folio. 6. F.

Loquitur diabolus ad deum tribus modis. Vias hominis insinu-
at, innocentes fidei criminib; acculat, & rimas nocendi querit,

& tentandam innocentiam postulat, parte. 3. folio. 6. F.

Loquuntur arrepticij aliquando idioma eis ignotum, & hoc est
manifestum signum, quod sic loquens, quod sic loquens: sed an
& quomodo possibile, parte. 5. folio. 34. H. & folio. 35. A.

Loquitur recte ille solus, vel dominum confitendo, vel alijs pre-
dicando, cuius auditum vt celestibus possit auscultare & obse-
cundare mandatis, diuina gratia referat: cuius linguam domi-
nus tactu sapientiae quae ipse est, ad loquendum instruit, parte
5. folio. 104. A.

Cum ratione loquitur, qui in ea quiete exercetur, parte. 3. fo. 195. F.

Quicumque sic credit vt loquitur, & si non vera loquitur, tamen
fideliter loquitur, parte. 4. fol. 58. B. A.

Ad cor loquitur qui mortuum consolatur: sicut de Sichen dicitur
parte. 4. folio. 70. A.

Facundius loquitur, qui obstupescendo tacet, parte. 3. fo. 24. E.

Qui loquitur, iudicio auditoris subditur, parte. 2. fo. 20. B.

Loqueris deo quando oras, quando legis, deus loquitur tibi, par-
te. 3. folio. 113. E.

Loqui sapienter qui nititur, timeat ne eius eloquio vnitas con-
fundatur, parte. 1. folio. 191. A.

Loquitur stultus, qui inter flagella se innocentem dicit, parte. 3.
folio. 8. E.

Loquitur ad hoc solum deus nobis per totam sacram scriptu-
ram, vt nos ad suum & proximi amorem trahat, parte. 4.
folio. 215. A.

Sunt multi qui loqui tardè incipiunt, sed modum in cepto non
ponunt indifere: loquendo: & cu bona intentione veniunt, bo-
na pia mentis praecipua locutio vicia, parte. 3. fo. 10. B.

Deus aperit ora eorum qui verba dei loquuntur, eorum qui lo-
quuntur mendacium, falsum testimonium & c. diabolus & c. par-
te. 1. folio. 132. E.

Loquimur cum omnipotente, dum misericordiam eius deprecamur,
parte. 3. folio. 31. B. & folio. 32. B.

Loquimur deo cum faciem eius per desiderium postulamus, Res-
pondet loquentibus, cum nobis se amantibus apparet, parte. 3.
folio. 32. B.

Loqui nostrum ad dominum est promptis ad illum desiderijs in-
hiare, parte. 3. folio. 81. A.

Loqui Christum pro nobis, est se pro nobis hominem ostendere
praeter quem nullus aequus inueniretur, qui sine peccato pro
peccatoribus intercederet: per hoc ergo quod se nobis similem
ostendit, & in forme veritate non discrepare, patri pro nobis lo-
quitur, parte. 3. folio. 65. F.

Loqui nostrum est hominibus occultum sensum aperire: loqui
nostrum ad diuinas aures, est motum mentis etiam expressione
actionis ostendere, parte. 1. folio. 76. F.

Gratia bene loquendi est a deo, parte. 1. folio. 132. F.

Loquendi constantiam duo impediunt in homine, scilicet dolor de pre-
sentibus, & timor de futuro, parte. 3. fo. 32. C.

Loquendi vsus recte per collum exprimitur, quia vox in collo
est, parte. 1. folio. 150. G.

Loquendi libertatem solet auferre terror conuentuum, parte. 5.
folio. 157. C.

Loquendum est cautè, sed si tamen ex verbis tuis alij scandali-
zabitur, habeto consolationem in eo, cuius dicto multi scan-
dalizati sunt, qui hoc fecit, vt tibi esset exemplum, parte. 5. fo-
lio. 207. A.

Loquendi facundiam ille bene accipit qui bene viuunt, nec consci-
entia loquentem praepedit, parte. 3. fo. 18. A.

Loquendi scientiam si quis habet, non sibi sed deo imputet: time-
at ne praeter voluntatem dei vel autoritatem sanctorum scri-
pturarum, vel praeter utilitatem fratrem doceat, nec quod dis-
cendum est taceat, parte. 6. folio. 222. A.

Loquendi artes a nostris ad philosophos, non ab illis ad nostros
ascendisse perpendendum est, parte. 4. folio. 199. F.

Loqui veritatem est rationabiliter loqui, Vanitatem loqui, stre-
pere est, parte. 1. folio. 139. E.

Qui sub diabolo agunt, tantum loqui norunt, sed inania loqui-
tur, vt pote astrologi & c. parte. 1. folio. 301. B.

Loquendi quatuor genera sunt. Alij enim ampli sunt ore & sensu:
qui laudandi sunt: alij verò vtroque stricti, qui miserandi:
alij sensu ampli, sed non possunt eloqui, qui sunt adiuuandi: alij
sensu inopem, sed lingua torrentem, q despiciendi, parte. 3. fo. 123. E.

Loquens altiora minus capaci, non utilitatem, sed sui ostentatio-
nem facit, parte. 6. folio. 35. E.

Per loquendi consuetudinem (nescio quomodo ait Augustinus)
imbutis sensibus hominū, saepe plus videtur quod singulariter
quam quod pluraliter dicitur, Verbi gratia, Est illic miles, quā
sunt milites

sunt milites illic, est illic piscis, plus significat quam sunt illic pi-
sces, parte. 1. fo. 140. F. G.

Loquendi modus est sanctae scripturae, quā do intelligitur de bo-
nis, dicitur, populus domini, vel populus meus, vel quid huius
modi determinans ad bonum, Quando autē de malis, dicitur
abiq; determinatione, parte. 1. fo. 528. F.

Loquendi originem de haereticis trahimus, qui nobis ad loquen-
dem quasi argenti venę sunt: reuocantur ergo ad sacre auctoria-
tatis paginas, vt si verè loqui desiderant, inde quid loquantur
sumant, & non de eloqui nitore superbiant, parte. 4. fo. 121. E.

Quod loquimur transit, quod verò scribimus, manet, parte. 4. fo-
lio. 32. E.

Loqui quomodo potuerunt protoparentes, vel loquentem intel-
ligere, qui non didicerant inter loquentes crescendo vel magis
sterio, parte. 1. fo. 37. F.

Loramentum est congeries lignorum ad inuicem conglutinato-
rum, & ponitur in fundamento domus, eo q est de difficili so-
lubile, parte. 3. fo. 409. B.

Lorh quanto quotidie deteriores fiebant Sodomitae, tato iustior
apparere, parte. 1. fo. 291. E.

Lorh vidit angelum vespere in perditionem Sodomae, parte. 6.
folio. 242. A.

Lorh qualiter cognouit concubium filiarum suarum, parte. 1.
folio. 74. B.

Lorh per hoc q scribitur, Et nesciuit, q dormissent cum eo & c. nō
excusatur, Appungunt em desuper Hebraei obelo quasi super-
fluum, quasi incredibile sit, quia reuera natura non capit coire
quempiam nescientem, parte. 1. fo. 74. A. B.

Lorh habitauit in Sodomis, Hoc Hebraei exponunt in vituperiu
ipsius Lorh & c. Catholici autem hoc exponunt in laudem eius
parte. 1. fo. 62. F.

Lorh virum peccauit offerendo filias suas luxuriosis, Arguitur
pro & contra cum responsione & solutionibus argumentorū,
parte. 1. fo. 71. F. G.

Lotio tangens morticina que fuerit, & etiam qualis, parte. 1. fo-
lio. 234. G.

Lotio pedum apostolorum per Christum figuratiter praeficitur
sa est, parte. 2. fo. 40. A. B.

Lotio manuum de qua discipuli Christi sunt redarguti a Phariseis
& scribis, vnde habuit originem, parte. 5. fo. 49. E.

Lubrica vita elati onocentauri nomine signatur, parte. 4. fo. 63. B.

Lucas, quis qualis quantus cuius & quatenus fuerit, parte. 5. folio
121. E. F. & fo. 122. H. Item parte. 6. fo. 263. A.

Lucas parvus Christi filij dei scripti genealogiam, parte. 5. folio.
122. B. & fo. 133. C. D. H.

Lucas qui sacerdotium Christi caeteris amplius exponendum su-
cepit, pulchre hoc in templi deuotione compleuit, parte. 5. folio
183. F. & fo. 132. B.

Lucas pleriq; tradunt profdytum Hebraeas literas ignorasse, par-
te. 1. fo. 113. E.

Lucas euangelista tantum profecit in actibus apostolorum
praedicationem Petri & Pauli, tum quia praecipuum quia isto-
rum facta vidit, maxime Pauli, cuius fuit indiuiduus comes, p-
te. 6. fo. 167. D.

Lucas actus apostolorum Græco sermone conscripsit, parte. 6. fo-
lio. 182. G.

Lucas imagines Christi & beate Marię virginis primò descripsit, p-
te. 6. fo. 164. E.

Lucis ci. cem. ce. in Lux.

Lucere tantum est vanum, tantum ardere parum, ardere & luce-
re perfectum, parte. 4. fo. 396. G.

Lucerna & quasi lucerna differentiam habent, Iohannes lucerna
erat, quia erat angelus lucis: diabolus quasi lucerna, quia tran-
sfiguratur se in angelum lucis, parte. 2. fo. 17. G.

Lucerna lumen in testa est, parte. 3. fo. 39. B. & fo. 109. C. Itē parte. 2.
folio. 121. C.

Lucerna sumitur dupliciter, Vno modo lumen naturale intelle-
ctus humani positum in corpore terreo dicitur lucerna domi-
ni, quia lumen naturale rationis est quedam impressio diuini
luminis, Item deus est presens homini per gratiam suam, & di-
citur eius lucerna & c. parte. 2. fo. 121. C.

Lucerna dicitur apostoli & predicatoris & omnes homines, p-
te. 3. fo. 109. B.

Lucifer dicitur Christus, & nota quare, parte. 3. fo. 72. F.

Lucifer voluit alijs angelis praesse indebitè, & nulli subesse, non
tamè simpliciter, sed q ad regulā agendorū, parte. 4. fo. 33. B. C.

Luciferiani heretici dicunt animam de carnis substantia pro pa-
gatam, parte. 1. fo. 237. A.

Lucius episcopus & Arrianus grassat est in sanctos patres Aegy-

ptios heremitas, parte. 4. fo. 263. H. & fo. 418. G. & fo. 446. D.

Luciferi necesse est eum cum diaboli ministris qui vult exire de re-
gno eius, parte. 1. fo. 300. G.

Lucifer iacob cum angelo, an fuerit corporalis vel spūalis vtroq;
modo declarantur opiniones multorum, parte. 1. fo. 95. C. F. G. H.

Lucifer iacob cum angelo fuit, vt asseratur de Esau, quem nie-
mis timebat: propter qd dixit sibi angelus: Si contra deū fuis-
setis quanto magis contra hoies pūales, parte. 3. fo. 377. C. D.

Lucifer vel hastiludium seu aliquod huiusmodi, quod semel fiebat
in quinq; annis, dicitur agon, & fiebat in venerationem Hercu-
lis, parte. 4. folio. 65. H.

Lucifer mortuorum moderatus & honestus pcedens ex pietate
naturali, bene licet & decet, sed immoderatus prohibetur, par-
te. 1. fo. 346. C. D. Vide etiam in Fiere licet & c.

Lucifer pro morte Moysi duravit triginta diebus, parte. 2. fol. 3. H.

Lucifer beatitudo omnia concupiscibilia abdicat, & lucrum ve lu-
tariē assumit pro transgressione culpę commissę, & pro dilatio-
ne celestis patrię, parte. 5. 18. F. G.

Lucrum spirituale est magis diligendū quam amicum, sed magis est
diligendus amicus quam lucrum temporale, parte. 3. fo. 321. D.

Lucus a cōtrario dicitur q minimè luceat, & abundare quod nō
est, parte. 2. fo. 35. A. & fo. 152. C. Item parte. 1. fo. 324. A.

Lucus vide in Arbores.

In ludis honestis exercitare pueros ad virtutem inducentibus, &
retrahentibus a vicijs expediens est, parte. 5. fo. 39. F.

Ludere secundū Hebraeos est acquiescere ad ludere & occidere, & Lud-
etiam ad quedā alia, parte. 1. fo. 75. H. Itē parte. 2. fo. 99. C.

In ludo literario vbi pueri elementa suscipiunt, alij dicuntur abc-
darii, alij syllabarii, alij nominarii, alij calculatores dicitur, Et
cum audierimus hęc omnia puerorum profectus agnoscimus,
parte. 1. fo. 324. G.

Ludentem cum vidisset Sara filium Aegyptiae & c. dupliciter ex-
ponitur, parte. 1. fo. 75. F. & declaratius ibidem, H. & fo. 76. H.

Ludus circulatorius quis dicitur, parte. 1. fo. 14. E.

Ludus circensis quis & vnde dicitur, parte. 1. fo. 14. E.

Ludouicus rex Franciæ coronam regni Fracię valde iuuenis su-
scipit, Eius typum tenuisse videtur Iosias rex & c. parte. 2. fo. 183. D.

Lugendae sunt a toto populo personae cōmunes, maxime depu-
ratae ad dei cultum, parte. 1. fo. 331. H.

Lugere non audebant filij Israel existentes in Chaldaea, ne viderentur
dolere de regibus Babylonis victoria, & sic durius tra-
starentur, parte. 4. fo. 246. H.

Lugentium mos est ferre cibos, & praeparare conuiuium, q pa-
rentalia dicitur, eo qd parentibus ista celebrantur, parte. 4.
fo. 134. A. fo. 135. C. D.

Lugentes, iacertos incidere, mos fuit apud veteres, & vsq; hodie
permanet in quibusdam Iudaeorum, parte. 4. fo. 134. E.

In lugibus multa volumina sunt, dū quid apud deum decerna-
tur, nesciunt: dum praeterita sua recolunt, futura pertimescunt
& in bonis suis ne errent, verentur, quos dum flagella dei cor-
ripiunt, se offendisse suspicantur, parte. 3. fo. 12. G.

Lumbiamentis sunt voluntas & intellectus, ex quibus procedunt Lum-
cogitationes male. Sed lumbi carnis sunt in quibus viget mo-
tus luxuriae & vtriq; ptingendi sunt, parte. 5. fo. 138. G.

Lumbus virtutem significat. In lumbis quoq; operatio genera-
tionis, parte. 1. folio. 218. F. G.

Lumen est triplex, scilicet lumen rationis naturalis, & lumen cognitio-
nis diuinorum, quod fuit in veteri Testamento, & lumen cog-
nitionis euangelicę. Et omnia deficiunt a perfecta lucis verita-
te, & quare. Lux autem diuina dicitur vera lux, que est lux
per essentiam, parte. 5. fo. 187. C.

Lumen naturale intellectus, humani positi in corpore terreno:
bene dicitur lucerna, parte. 3. fo. 109. C.

Lumen verum est, vbi non aliud lumē, aliud vita, parte. 3. fo. 63. B.

Lumen proprie quod ex se lucet, non est nisi deus, parte. 3. fo. 269. C.

Christus lumen est & lucerna: Sed lumē est Christus, dum ore no-
stro recensetur: lucet enim in nobis, tanquā in vase fictili, par-
te. 3. fo. 269. E.

Lumen naturale intellectus humani, est quedam impressio diui-
ni luminis eo q homo secundum partē intellectuā est ad ima-
ginem dei, parte. 3. fo. 91. H. & fo. 328. H. Item, parte. 2. fo. 121. C.

Lumen naturale cōparatū ad deū tenebra est, parte. 3. fo. 109. D.

Lumine duplici anima nostra illuminatur, scilicet vero siue eter-
no, & temporalis siue falso, parte. 2. fo. 32. G.

Lumen cognitionis naturalis, lumen cognitionis diuinorum in
veteri Testamento, & lux cognitionis euangelicę, quomodo de-
ficiunt differenter in cognitione diuinorum, parte. 5. fo. 187. C.

Lumen contemplationis ignorans, praesens vite tenebris pres-
sus dum venturam lucem diligeret nō cōspicit, nescit quo por-

rigat operis gressum, parte. 1. folio. 252. E.
Lumen propheticum sicut a solo deo rearchice creatur, ita ab eo solo multiplicatur, diffunditur, & traditur, quamuis a creatura hierarchica per illuminationem in ministerialiter deriuetur, non est. &c. parte. 1. folio. 284. F.
Lumen intellectuale quomodo requiritur ad prophetam, ad intelligendum visionis significatum, parte. 6. folio. 55. B.
Lumen diuinae essentiae videbimus in lumine creato gloriae &c. parte. 3. folio. 136. A.
Lumen sacrae scripturae lucerna dicitur, parte. 3. folio. 54. F.
Lumen diurnum quale potuit esse ante creationem siderum, parte. 1. folio. 26. E.
Lumen fuit informe aliquo modo vsq; ad quartum diem, parte. 1. folio. 26. C.
Lumen creatum quomodo videbitur in lumine diuinae essentiae, parte. 3. folio. 136. A.
Lumen sapientiae increatae est simpliciter per omnem modum in corruptibile, sed lumen sapientiae creatae non est sic incorruptibile per omnem modum, parte. 3. folio. 373. H.
Lumini rebelles sunt, qui sua desideria sequendo bonum despicunt quod nouerunt, parte. 3. folio. 49. A.
Luminaria dicitur pia cordis intentio vniuersas errorum tenebras expellens, parte. 2. folio. 302. B. Interl.
Luminaria coeli licet sint facta principaliter propter gloriam dei, tamen facta sunt consequenter ad utilitatem hominum, sed primam harum rationum Moyses subiecit, & quare parte. 1. folio. 26. D.
Luminaria coeli deseruiunt homini ad quatuor. Primo in quantum faciunt vicissitudinem temporis apti ad operandum, & ad quietendum. Secundo quia ex ipsis accipitur significatio pluviositatis temporis vel ferentis. Tertio distinguunt diuersas partes temporis, scilicet, estatis &c. Quarto deseruiunt homini quantum ad visum qui est directius in operibus humanis &c. parte. 1. folio. 26. D.
Luminaria coeli omnia a sole illustrantur, parte. 1. folio. 24. D. G. H.
Luminaria haec corpora vtrum sola sint, aut habeant rectores spiritus, & ab eis vitaliter inspirantur, sicut per animas animalium carnes animantur? Sed tam de obscura re nihil temere credendum, parte. 1. folio. 26. B.
Luminaria in firmamento coeli sunt in signa & tempora, quae & quomodo, parte. 1. folio. 26. B. & folio. 32. D. E.
Luminaria caelestium proprietates & utilitates plures dantur, parte. 1. folio. 32. D. E.
Lum. **Luminaria** coeli ab antiquis diis vocabantur, parte. 1. folio. 24. G. H.
Luna vocatur diana, & pingebatur antiquitus in figura virginis tenentis in manu flagitantes tanquam radios emittens, parte. 6. folio. 197. D.
Luna dicebatur a gentilibus praefes viarum, quia eas ostendit de nocte, parte. 6. folio. 197. H.
Lunam quidam dicunt lumen suum habere, sed globum eius dimidium lucere, dimidium obscurum esse &c. Alij dicunt quod non habet lumen, nisi a sole, parte. 3. folio. 101. F. & folio. 431. E.
Luna an & quomodo possit dici regina coeli, parte. 4. folio. 123. D. G. & folio. 166. D.
Luna obscuratur tribus modis, & similiter ecclesia parte. 3. folio. 101. F.
Luna quae qualis vniuersae magnitudinis cum sole cernitur, hinc esse aiunt, quod sol multo longinquior a terris, atq; altior quam luna incedit, parte. 1. folio. 26. C.
Luna cum plena est, tunc noctis in exordio videtur, alias non: & per diem incipit videri ante plenitudinem, & in progressu noctis parte. 1. folio. 26. C.
Luna post aequinoctium vernale vespere plena praecedens, paschalis terminum facit, quae regula vsq; hodie viget, parte. 1. folio. 26. B.
Luna vtrum plena, & an prima facta fuerit, parte. 1. folio. 26. B.
Luna cum ad nostros crescit, paulatim a sole recedit: cum vero ad caelos, paribus spatijs redit, parte. 1. folio. 279. A.
Luna non daemonibus seruit, sed daemon luna cursum obseruas corripit homines vtrum infametur, & per eam eius creator, parte. 4. folio. 54. E. G. & folio. 17. F.
Luna, xliij. in imolatioe anni praefigurat tam tempus passionis Christi quam ipsius institutionis sacramenti eucharistiae, licet in effectu fuerint abinuitae quasi per vnam diem naturalem distantia, parte. 1. folio. 151. H.
Luna & sol, vt Hebraei fabulantur, in principio suae formationis erant aequales in lumine: sed quia luna voluit habere singularem gloriam &c. sed deus motus contra lunam minorauit lumen eius: dedit tamen stellis &c. sed per hoc non pacificata, dixit deus: Offerte pro me expiationem &c. Ecce ludaeorum caecitas, imo infamia, parte. 1. folio. 315. G. H.
Luna quomodo ostensio temporis, signum aui, & diei festi, parte. 3. folio. 431. E.
Luna quare comparatur ecclesiae parte. 3. folio. 354. F. Item parte. 1. folio. 374. E.
Lunaticus assimilatur, instabilis & quare, parte. 5. folio. 54. H.
Lupanar suum in omnibus viarum principijs fabricat qui doctus ne testimonij male abutitur, parte. 4. folio. 332. F.

Lupi natura commemoratur, parte. 5. folio. 151. F. Lupus Vide Morbus regius.
Lusus maioris ad minorem, illufo est & deceptio, parte. 6. folio. 86. B.
Lutum est cum aqua terram infundit, parte. 3. folio. 26. F.
Luro insigii dicitur quis dupliciter, parte. 3. folio. 131. G.
Lux solaris quae facta dicitur prima die, adhuc fuit informis quae Lux rum ad aliqua, vsq; ad quartam diem, parte. 1. folio. 24. G. H.
Lux fuit quaedam nubes lucida, parte. 1. folio. 26. G.
Lux in prima die facta, licet non esset perfecta sicut lux solis, habebat tamen perfectionem sibi pertinentem quantum ad illud pro quo facta fuit, scilicet, diuisionem noctis & diei, parte. 1. folio. 30. D. H. & extense folio. 32. G. H. & folio. 31. A. & folio. 33. G. H.
Lux quomodo circumire poterat ad exhibendam diurnam nocturnamq; vicissitudinem, non solum ante luminaria, sed ante factum firmamentum, parte. 1. folio. 34. G.
Lucem quare oportuit fieri prima die, parte. 1. folio. 24. D.
Lux primo die facta, spiritualis vel corporalis intelligitur, parte. 1. folio. 24. B.
Lux corporalis vbi facta est, cum abyssus omnem terrae altitudinem tegeret, parte. 1. folio. 24. B.
Lux corporalis quae facta est ante solem, quoniam est illa, quae cum sol occiderit videre non possumus, parte. 1. folio. 24. C.
Lux duplex, vna iniquorum, quae conuertit se in angelum lucis: Altera contraria est illi, quae dicitur: Ego sum lux mundi, parte. 1. folio. 384.
Lux exterior si incaute diligitur, ad lucem inuisibilem cor extra inhians caecatur, parte. 3. folio. 59. B.
Lux magis proprie dicitur in spiritualibus quam in corporalibus, parte. 5. folio. 210. H.
Lux inter omnes sensibiles effectus spiritualior est, vnde efficacior est ad producendum intelligibilem cognitionem, parte. 3. folio. 68. C. Item parte. 1. folio. 30. H.
Lux orientium est quae corporeis oculis cernimus, illustrat autem ad lucem viuendum, qui despecto reperiuntur lumine ad splendorem internae claritatis recurrunt, vt ibi viuunt, parte. 3. folio. 63. B.
Lux vera quod dicitur Christus, cum apostolus dicat: Nunc autem lux in domino, Et sic ratio lucis conuenit cuiuslibet iusto, parte. 5. folio. 87. B.
Lux gratiae dupliciter accipitur in scriptura, Vno modo per effectum, Alio modo per participationem, parte. 5. folio. 187. B.
Lucem quis sciret bonam esse, nisi tenebras sciretremus, parte. 1. folio. 291. C.
Lucem maiorem qui ex se emiserit, vtrum Paulus an Petrus, Bartholomeus, an Iohannes, folius dei nosse est, parte. 2. folio. 33. B.
Lucem diuinorum mysteriorum Iudaei non intelligunt, sed abhorrent in lege, parte. 1. folio. 106. E. Interl.
Luce sparsa est diuiditur, dum dona spiritus dispariter, quibus accendantur singuli accipiunt &c. parte. 3. folio. 71. G.
Luxuria pudiciam infestare tentat, sed vit castus bona sibi collata ad memoriam reducit, & tentationem quae pulsatur euincit, parte. 1. folio. 105. B. Interl.
Luxuria hamus est, quo capiuntur indifferenter per diabolum de quolibet statu homines, parte. 4. folio. 391. H.
Luxuria quaedam est carnis, quaedam cordis, parte. 3. folio. 70. B.
Luxuria turpis coinquinat corpus, quam alia peccata, & nullum peccatum intantum dehonestat corpus, parte. 6. folio. 41. E. F.
Luxuria viget in lumbis virorum, & in vmbilico feminarum, parte. 3. folio. 77. H.
Luxuriam eo magis erubescunt homines, quia simul omnes turpem nouerunt, parte. 2. folio. 108. F.
In luxuria multi per vel post superbiam corrumpentes, ex aperto casu malum culpae latentis erubescunt, & maiora corrigunt, cum profirati in minimis, grauibus confunduntur, Reos enim se in minima conspiciunt, qui se liberos inter grauiora crediderunt, parte. 2. folio. 108. F.
Luxuria & voluptatibus corporis si quae videris deditum, in quo nil animus valet, sed totum libido possidet, dicitur quia deuota uit eum terra, parte. 1. folio. 154. F.
Luxurij malum, aut cogitatione perpetratur, aut opere, parte. 1. folio. 42. F.
Luxuriosus non est alia cura, nisi vt ventrem suum impleant, quorum deus venter est, parte. 5. folio. 165. A.
Luxuriosus idolum est adultera sua vel concubina, parte. 3. folio. 201. D.
Luxuriosus valde dolent, quando in eis incipit deficere potentia coeundi, Et de hoc figura, parte. 1. folio. 223. H.
Luxuriosus qui latibula querunt ad exercitium sui peccati, dicuntur idololatras subter ligna frondosa vel in lucis, parte. 1. folio. 344. H.
Luxuriosus qui se coniungit in malis actibus, cum iumento dormire dicitur, parte. 1. folio. 363. G.

Ma dictio

Ma **DICTIONE** HEBRAICA QUID significat, & quotupliciter exponitur, parte 4. folio. 69. F. G.
Macedonia est quaedam regio in Graecia secudum omnes historiographos, parte. 2. folio. 308. D.
Macedones & Amalechitae an sint eadē gens, parte. 2. folio. 308. D.
Macedonius haereticus, & quae eius haeresis, parte. 6. folio. 252. G.
H. Contra hunc congregata fuit quaedam vniuersalis synodus in Constantiopolis, cl. episcoporum, parte. 6. folio. 253. B.
Maceratio carnis per ieiunia vigiliis & caetera exercitia per quae reahitur caro ad ditiarum aquis significatur per Moysen, parte 1. folio. 368. D.
Macerationem carnis deo acceptam faciunt septem conditiones. Prima quae sit voluntaria, Secunda quae sit in carne propria, Tertia quae sit de cupiditate mortificata, Quarta quae sit bonorum operum productiua &c. parte. 6. folio. 26. H.
Maceria quid sit, parte. 6. folio. 91. F. Item parte. 3. folio. 358. G. & folio. 171. A.
Machabaeorum septem fratrum festum in ecclesia celebratur & quare, parte. 4. folio. 469. D.
Machabaei septem fratres in Antiochia martyrij gloria coronati sunt cum matre sua atq; sepulti cum magna veneratione ibi requiescunt. Sed nunc ad Coloniā Agrippinam translati referuntur, vbi in ecclesia sanctimonialium, ad Machabaeos dicta conluntur, parte. 4. folio. 428. D.
Machabaeorum liber secundus, & maximē quantum ad praefationem reputatur a multis multum apocryphus, parte. 4. folio. 462. H.
Receptus tamen ad legendum ab ecclesia, folio. 466. A.
Machabaeorum liber licet non sit canonicus, tamen maioris auctoritatis est quae sit Iosephus, parte. 4. folio. 450. G. & folio. 453. H. & folio. 457. H. Item parte. 1. folio. 37. E.
Machabaeorum libri quomodo in ecclesia vsu accepti sunt, parte. 4. folio. 428. B.
Machabaeorum tempore consules praerant reipublice Romae, parte. 4. folio. 445. F.
Machinantes dana alijs, ipsi quandoque primi incidunt in ea, parte 2. folio. 115. B.
Machinantes malum innocentibus & per diuersas vias, per quos significantur, sed domino disponente malum super eos reuertitur, Et de hoc exempla, parte. 1. folio. 304. H.
Machinae mundi sunt quatuor, parte. 3. folio. 239. F. G.
Macula animalis immolendi quando & quomodo non immolationem impedit, parte. 1. folio. 348. B.
Madian ciuitas a quo vocata, & vbi sita, parte. 2. folio. 191. B.
Madianitae dicuntur & Ismaelitae, parte. 1. folio. 102. F.
Magdalenae dug fuerunt, vna foror Lazari, alia peccatrix, Gregorius tamen dicit, quod fuit vna sola, parte. 5. folio. 120. F. G.
Magedan Dalmanuta & Modan idem representant, parte. 1. folio 325. G. & folio. 375. G. Item parte. 5. folio. 50. H. & folio. 4. D. Item parte 2. folio. 185. C. & folio. 237. E.
Mageddo est locus in quo Iosias occurrat regi Aegypti, & vulncratus, parte. 5. folio. 50. H.
Magi dicuntur qui superstitiose diuinant per astra, parte. 1. folio. 48. F.
Magi & augures in superstitionibus uis obseruant loca & tempora, parte. 1. folio. 305. B.
Magi sunt intelligibiles, qui in nomine domini falsa prophetant, parte. 1. folio. 250. A.
Magorum differentiae sunt: alij enim plus valent, alij minus, parte. 1. folio. 302. B.
Magi videntur per sanguinem humano & coactu mortuorum in maleficijs & diuinationibus, Arioli solis verbis, incantationibus diuinant, parte. 2. folio. 94. A.
Magi Pharaonis cur in tertia glaga defecisse dicuntur: poterant enim in primo signo deficere, sed commendatur fortasse trinitas, parte. 1. folio. 140. E. F.
Magi Pharaonis an post tertiam plagam non cessauerunt resistere Moysi, parte. 1. folio. 140. D. & folio. 141. D. G.
Magi resistentes Moysi, & dicentes: Dignus dei est hic: confessi sunt diuinam virtutem vt communiter dicitur: sed alijs aliter videtur, parte. 1. folio. 140. D. G.
Magi quarentes Iesum (qui & dicti sunt reges) a scientia & regimine dicti sunt, non a magica arte, parte. 5. folio. 11. D.
Magi in Ierusalem intrantes duplici de causa puerum Iesum quae fuerunt natum regem Iudaeorum, parte. 5. folio. 11. D.
Magi a demonibus docti, vel iuxta prophetiam. Balaam intelligetes natum filium dei, qui magicam destrueret artem, in Bethleem venerunt, & puerum adorauerunt, & quare, parte. 4. folio. 39. E.
Magi puero Iesu tria munera obtulerunt, aurum, thus & myrra

ram, & quid significant, parte. 5. folio. 12. C.
Magi etsi tria munera obtulisse dicuntur, non ideo non plures fuisse quam tres probantur, Vel tot fuerint principes qui multos duxerunt in suo comitatu, parte. 5. folio. 11. A.
Magi an singuli singula an vnusquisque tria domino obtulerit munera, parte. 5. folio. 12. A. C.
Magi in puero Iesu diuinitatem intellexerunt, quod patet in laetitia adoratione, Ibidem, C.
Magorum genus & institutio ex Balaam in partibus orientis videretur, parte. 1. folio. 303. A.
Magorum magistri sunt spiritus maligni, nulli enim sanctorum spiritu obtemperat mago, parte. 1. folio. 302. C.
Magiam arte designat scriptura vt eam prohibeat, sicut daemones esse significat, sed coli vetat, Ibidem.
Magica virtute possunt aliqua miracula fieri, tamen illa pertinent ad curiositatem tantum & vanitatem, parte. 5. folio. 42. H.
Magis arabus bene fiunt aliqua curiosa & inutilia, sed sanitates quae fiunt ad reducendum homines in deum fiunt, tantummodo virtute diuina, parte. 5. folio. 203. H.
Magiarum artium consultationes & pacta cum demonibus, similiter auspium & augurum, deputantur societati daemonum, parte. 6. folio. 48. A.
Magis artibus possunt aliqua quae a demonibus aerem caliginosum inhabitantibus, sed non sic de substantijs formaliter separatis &c. parte. 4. folio. 296. H. & folio. 297.
Magiam artem siue magos in infirmitatibus vel alijs necessitatibus constituti requirunt, cui assimilantur, & magnas expensas faciunt, & nullum commodum sed magis oppositum reportant, parte. 1. folio. 302. D.
Magister qui prius esse desiderat quam discat, stulticiae noxae non declinat, parte. 3. folio. 326. E.
Magister eruditus margaritae fulgenti comparatur, quia dum emendationem morum dum supernorum scientiam pie quaerentibus aperit, quasi aureo ornari maiorem in super gratiorēq; fulgorem gemmae ardentis annexit, parte. 3. folio. 333. B.
Magister quando praecipit, iudicium est obaudientis si demisso audiat capite, Si tergum vertat contentis, parte. 4. folio. 114. A.
Magister in discipulo audit, & in filio pater honoratur, parte. 5. folio. 152. C.
Magistri qui sunt, & necesse puncto ore discipuli fuisse in arrogantiā (quae est ruina diaboli) incidunt, parte. 6. folio. 119. F.
Magistri solent legere in habitu ad hoc disposito secundum dispositionem facultatis suae, parte. 5. folio. 225. C.
Magistrorum vita si iure reprehenditur, oportet vt subditi eos etiam cum displicent venerentur, parte. 2. folio. 224. B.
Magistri ecclesiae omnium virtutum cultu & decore sapientiae illustrati honorantur diademate regie dignitatis tanquam in astra summi regis, parte. 2. folio. 311. A.
Magistri merces crescit ex puentu discipuli, parte. 1. folio. 247. C.
Magistri peruersi dogmata significantur per Iosab, qui ad altare fugit, qui ob hoc quod ecclesiasticos per insidias perimunt, ab altario fidei expulsi perpetua morte puniuntur, parte. 2. folio. 118. A.
Magistri scientia vigilantes, sed vita dormientes, auditores suos quos per vigilias, praedicationis nutriunt, dum quod dicitur facere negligunt, per somnum corporis occidunt, parte. 3. folio. 129. F.
Magistrorum spiritualium persona signatur per ibices quae in petris pariunt, quia in doctrina patrum qui petrae vocati sunt, ad conuersionem animas gignunt &c. parte. 3. folio. 74. A.
Magister, qualiter dicitur deus, & qualiter homo, parte. 5. folio. 71. A.
Magisterij vel doctoratus nomen, an, quare & quomodo desiderandum sit, parte. 5. folio. 71. B.
Magnificari dominus deus quo modo dicitur, parte. 5. folio. 126. B. D. Item parte. 3. folio. 412. D.
Magnificencia an quomodo, & vnde locum habeat in deo, Sic & de caeteris virtutibus, parte. 3. folio. 186. A. C.
Magnificencia consistit in virtute & sapientia, eo quod per ista duo sunt magna facta, parte. 3. folio. 97. F.
Magnifici modus est facere maiora quam sit dignitas recipiens, parte. 2. folio. 105. F.
Magnificus inclinatur ad dandum illud quod petitur, quando beneficencia prius praefita per eum allegantur, parte. 4. folio. 203. D.
Magnifici proprium est exaudire illum qui recognoscit praeteritum beneficium & suam potentiam, parte. 3. folio. 213. H.
Magnitudo diuinorum operum, nec ex qualitate valet discuti, nec ex quantitate numerari, parte. 3. folio. 17. A.
Magnitudinis solis & lunae magnum est argumentum, quod omnibus hominibus idem orbis eorum videtur &c. parte. 1. folio. 26. C.
Magnitudo fidei Abraham ex hoc patet, quod statim ad verbum domini iuit ad terram alienam, & ibi per totam vitam suam habebat

tauit peregrinus, & de generatione Isaac credidit, nec rixit sicut Saraxor sua, parte. 6. fo. 155. D. F. G.

Mahumetus de paupertate ad diuitias eluatus cogitauit fieri rex Ismaelitarum, de quo populo ipse erat qui proprie dicuntur Agareni, parte. 6. fo. 259. D.

Mahumetus quomodo vltus est consilio, & auxilio cuiusdam monachi nomine Sergi, qui adhaesit vt propositum obtineret, parte. 6. fo. 259. D.

Mahumetus qualiter finxit se esse prophetam & legis diuinae laetorem, vbi etiam tractantur multa alia de eo, par. 6. fo. 259. E. F.

Mahumetus dicit se missum a deo, & conatur probare ex euangelio, par. 5. fo. 234. C. Item par. 6. fo. 260. E.

Mahumetus epilepticam passus quomodo illud obsecrare conabatur, dixit se em hoc fuisse passum propter praesentiam angelis, par. 6. fo. 259. F.

Mahumetus vixit. lxxij. annis tantum, par. 6. fo. 260. A.

Mahumeti lex per potentiam gladii incepit, & per eam teneatur, par. 6. fo. 204. F. Item par. 6. fo. 35. D. & fo. 57. C. & clari fo. 60. F. & fo. 261. A. Et sic est per gladium terminanda, vt doct. dicunt, par. 4. fo. 184. B. & fo. 382. C. & fo. 417. C. & fo. 43. D. H. lre par. 3. fo. 93. D.

Mahumeti secta cōtraria modo introducta est ad legem Christi, parte. 6. fo. 261. A. & fo. 57. C. & fo. 60. F.

Mahumeti secta nihil tradit credendum, nisi qd̄ de facili a quolibet medicoriter intelligente naturali ingenio cognosci possit, parte. 6. fo. 261. A.

Mahumeti secta quomodo incepit, & quomodo conficta fuit, par. 6. fo. 259. C. D. & fo. 260. B. C. D. & fo. 262. B. Item parte. 3. fo. 110. 276. C.

Mahumetus licet varia dicantur a diuersis, de eo tamen cōuenientius tenetur, qd̄ incepit sectam suam circa finem temporis Eraclij, par. 6. fo. 259. C.

Mahumet multos errores posuit circa Christū, par. 6. fo. 260. F. G.

Mahumet vt plurimum secutus est in credēdis errores famosorū haereticorum. Similiter desperandis falsa & haeretica tradidit, parte. 6. fo. 260. F. G.

Mahumet in suo Alchorano nefando dicit expresse, qd̄ Iesus non fuit suspensus nec mortuus, sed qd̄ sic assimilabatur videntib⁹, s̄per apparitionem pharisaicam, non veram, par. 4. fo. 90. F.

Mahumet dicit Iudaeos corrupisse legem Moysi & prophetas, & euangelium Christianos, & veritas habetur in suo Alchorano &c. Sed reprobat, par. 6. fo. 260. G. H.

Mahumet quare suis interdixit vinum bibere, cum in alijs volu- prates relaxauerit, par. 6. fo. 261. B.

Mahumetani quare & quomodo ieiunium obseruant, lbi.

Mahumetani circuncisionem & baptisum obseruant, quare & quomodo, par. 6. fo. 260. E. F.

Mahumet pseudopropheta in suo Alchorano quēdam praecipit quae non vult fieri, par. 3. fo. 276. E.

Mahumetani expectant in alia vita in voluptatibus carnalibus & diuitijs praemiari, par. 6. fo. 260. F.

Mahumetani frequenter & communiter appellant Mahumetum prophetam, & apostolum dei, & quare, lbi, dem. D.

Mahumetus vocat apostolos Christi viros dealbatos eo qd̄ vti sūt vestibus non lincis sed lineis, par. 6. fo. 249. B.

Mahumetus & Antichristus sunt Iarones, nō intrantes per ostiū id est sacram scripturam, in ouile ouium, par. 5. fo. 216. B.

Mahumeti lex cum sit erronea & vitiosa, quomodo est tante durationis, par. 6. fo. 261. B. C. D. E.

Mahumeti secta quomodo tanta multitudo hominum adhaeret cum cōtineat tot errores & vicia enormia, parte. 6. folio. 260. H. & sequenti.

Mahumeti errores & vicia multiplicia scribit in suo tractatu frater Nicolaus ordinis praedicatorū, qui in ciuitate famosissima Sarafenorum quae dicitur Baldacum, vbi generale studium eorum habetur, linguam & litteram Arabicam didicit, & legē seu sectam eorum diligentiissime studuit &c. par. 6. fo. 260. F.

Maioribus assurgere naturalis consuetudo est, parte. 1. folio. 92. F. Interl.

Mai Maioris condiciones, ad inferiores & subditos quae sint, parte. 4. folio. 71. A.

Maior est iniquitas mea, quam vt venia merear. Doctores catholici desperatiue & affirmatiue exponūt. Doctores verbō Hebraei exponunt interrogatiue & negatiue, par. 1. fo. 45. H.

Maioritas in regno dei non acquiritur per ambitionem & potestatem, sed per humilitatem, par. 5. fo. 63. D.

Maioritas Melchisedech ad ipsum Abraham quo medio probetur, parte. 6. fo. 147. B. D.

Maiores simul & minores nostrorum temporum secordia laedit; hos a praedicando verbum, illos ab audiendo, vt ros qd̄ a faciendo praedicens. Et horum ratio, par. 2. fo. 244. F.

Maiores sues cum populus eligit, magis pax populi conseruatur. Videntur em omnes quasi aliquam partem habere in principatu, vnde & omnes talem ordinem amant & custodiunt, parte. 1. folio. 283. H. & fo. 284. A.

Maiora quae qd̄ & diffilia discernere & iudicare debent maiores, parua & facilia minores, par. 1. fo. 330. E.

Maiora bona deus dar quibusdam & non minora, vt semper animus carū habeat, vnde se reprehendat, & dū perfecti esse appetunt nec possunt, minime se extollant in his quae habent, qui per se parua non habere valent, par. 1. fo. 340. E.

Maius mihi videtur, si homo in carne positus fragilis & caducus; fide tamen Christi & verbo eius armatus superet daemones legiones, quibus ipse sit qui vincit in nobis; plus tamen esse dicit, qd̄ per nos vincit, par. 1. fo. 287. F.

Malachias interpretatur angelus domini, ex quo dixerunt aliqui qd̄ fuit angelus in corpore assumpto; alij verō qd̄ Eldras; Sed im- Ma probantur, par. 4. fo. 423. G.

Malachias Vide in Eldras, & in angelos putant &c.

Maledicere deo est de eius munere sibi ipsi gloriam praebere, parte. 3. fo. 6. B.

Maledicere creaturis deus, & nos maledicere prohibemur, quia dicit Apostolus; Benedicite & nolite maledicere &c. & quare hoc ab hominibus non vult fieri deus, cum tamen hoc ipse faciat, qui exemplum vitae hominibus ponit, par. 1. fo. 305. A.

Maledicenti assimilatur qui fauore superfluo laudis, proximum ex- tollit, vel malis fauendo, vel bona plus equo laudando, & quare, par. 3. fo. 335. A.

Maledicere deum suum & nominare nomen domini, an & quomodo differunt, par. 1. fo. 257. F. G. & fo. 258. A.

Maledicenti patrem aut matrem debetur maior poena qd̄ percussori eorundem; & si percussio simpliciter considerata sit grauior qd̄ maledictio, par. 1. fo. 168. D. & fo. 169. F. H.

Maledicenti sancti viri, non desiderio vindictae, sed vltione iusticiae Intus enim sublimē dei iudicium aspiciunt, & mala foris exurgentia, quo maledictio debeant ferri cognoscunt, & non peccata, quia ab interno dei iudicio non discordant, par. 1. fo. 43. B.

Maledicenti terra in p̄tē Adae, non Adam; ipse verō Cain maledicenti, & quare, par. 1. fo. 43. A. & fo. 45. E.

Maledicta cum ex propheta dicuntur nō de malo voto sunt, sed praedicuntur, par. 1. fo. 365. E.

Inter maledicta quae Iudaeis merito superbiq̄ acciderunt, nihil peius quam videre suam vitam, i. filium dei pendētem, & non credere ei, parte. 1. fo. 365. E.

Maledicti in corde qui recta opera, non recta intentione faciunt, parte. 3. folio. 6. B.

Maledictio parentum quomodo soboli nocet ostenditur, parte. 3. folio. 390. A.

Nonnulli quos aduersarios aestimant maledictione feriunt, quia virtute nequaquam possunt, parte. 3. fo. 59. C.

Maledictiones seu comminationes in Leuitico & in Deuteronomio differentiam habent, quoniam ille in Leuitico ad captiuitatem Babyronicam referuntur, vt Ra. Mo. Gerund. declarat &c. alij ad hodiernam captiuitatem Iudaeorum, quam ipsi Romanam vocant, parte. 1. fo. 262. G. H. & fo. 365. F. G. H.

Maledictio mulieris adulterae, quae & quomodo & qualis fuerit, par. 1. fo. 274. A.

Maledictio hominum tempore Ieremi; quicunq; maledicebat alteri, dicebat; Sic accidit tibi sicut accidit Sedechiae regi & populo eius, par. 4. fo. 144. G.

Maledictio gemina est, culpa. i. & poena. Sic etiam maledictum duobus modis dicitur, scilicet & passiuē &c. par. 6. fo. 82. F. lre par. 1. fo. 43. B.

Maledictū duobus modis dicitur, si iudicio iusticiae, & liuore vindi- ctiae, par. 3. fo. 20. E. & fo. 334. A.

Maledictum comes peccati est. Maledictus ergo omnis qui in ligno pendet, par. 1. fo. 355. C.

Maledictum frustra prolatum non venit super illum in quem p- fertur, sicut auis vagiuolans ad locum certum non veniunt, parte. 3. fo. 334. C.

Maledictus a deo erit qui a malis sacerdotibus benedicitur; quia benedictio inique agentibus, & adulantur peccantibus, dūmodo diluitur, par. 4. fo. 426. A.

Maledictus omnis qui non reliquit semen super terram. Quod de semine spiritualis operis dicitur, non prolis, par. 4. fo. 93. A.

Maledictus omnis qui pender in ligno &c. Apposuerunt Iudaei

deo, vt maledictus omnis qui pen. in ligno; quando & quare, parte. 6. fo. 82. F.

Maledicti dicuntur qui vtuntur inuocationibus daemorum, parte. 4. folio. 81. F.

Maledicti dum per incantationem diabolorum aliquid efficere conantur, dicuntur per mūdum & subito semina eorum, de quibus hoc agitur afferunt; sicq̄ ex illis permittente deo nouas res rum species producant, parte. 1. fo. 138. A.

Maledicti qui prestigijs magicis artis & diabolicis figmentis agunt & etiam haeretici, a consortio fidelium excommunicandi sunt, donec maledictum erroris in eis moriatur, parte. 1. fo. 170. E.

Malicia est quando quis damnum molitur alicui, pte. 6. fo. 6. A.

Maliciam, malo delectatur alieno, parte. 6. fo. 218. E.

Maliciam suam, quae dei bonitatem excedere putant, vere in spiritum sanctum peccant, parte. 6. fo. 7. A.

Maliciam dicitur afflictio, parte. 4. fo. 70. A. & fo. 78. E.

Maliciam laedens ore, in fidelis, testimonio locustae comparatur, parte. 3. folio. 200. A. B.

Maliciam hominum vitur deus, vt ostendat fortitudinem suam: quomodo, vt accipiat, cauillatiter vel consecutiue, parte. 1. fo. 142. G. & fo. 143. E. G. & fo. 145. G.

Maliciam non facit deus, tamen cum ab alijs inuentam prohibere possit, nō prohibet, sed cum ipsi vitur ea ad necessarias causas, & quomodo, Ex exempla de hoc, parte. 1. fo. 303. C. D.

Maliciam inueniens deus, & prouidens quod sit illi inutilis qui ea vitur, dicit tamen vltim his aduersum quos exercetur, parte. 1. folio. 303. E.

Maliciam ne vquam in nobis inueniatur, refugere omnino debemus. In alijs verō, vincere, non eam perimere studendum est quia illi in quibus est, aliquid necessarij operis conferunt vniuersitati, parte. 1. folio. 303. E.

Maliciam subtilitatem qui celat, sub locutione innocentie, induitur veste ex lana & lino, parte. 1. fo. 356. B. D.

Maliciam afflicti excacat noticiam intellectus, maxime in moralibus quia qualis est vnusquisque, talis finis sibi videtur, parte. 3. folio. 370. B.

Maliciam mulieris excedit omnem maliciam hominis id est sicut tristitia cordis, siue dolor eius excedit omnem plagam corporis sic malicia mulieris excedit omnem maliciam, pte. 3. fo. 414. D.

Maliciam non vincit sapientiam: quod patet verum esse de sapientia creata & increata, parte. 3. folio. 374. H.

Maliciam duplex imponebatur illi qui in primitiua ecclesia instruebatur populo praesulatus, malicia dicit, scilicet sui & populi, & quomodo, parte. 4. fo. 99. G.

Maliciam sacerdotum & doctorum facit errare populum propter eorum scandalum, parte. 4. fo. 425. C.

Maliciam hominis licet sit odienda, nō tamen eius natura, quae possibilibus est beatificari, parte. 5. fo. 122. H.

Maliciam pharisaeorum contra Christum conspirantium fuit quadruplex, parte. 5. fo. 68. H. & fo. 69. B.

Malignantes, sunt qui mala proximis agunt, parte. 3. fo. 122. A.

Maligni omnes sūt filij diaboli. Et sicut diabolus aliquando transfiguratur se in angelum lucis, vt decipiat, sic homo malignus fingit aliquando sanctitatem, vt ascendat, parte. 4. fo. 459. D.

Maligni spiritus animos fidelium a meditatione sacrae lectionis priuant, ne vel ipsi per exercitium resistendi fiduciam sumant, vel alios qui legem nesciunt ad resistendum vicij accendant. Et de hoc figura, parte. 1. fo. 185. E. F.

Maligni spiritus absque dei permissione, non solum nō possunt dare responsum hominibus, sed nec etiā homines possunt hoc quaerere, parte. 1. fo. 307. D.

Maligni spiritus, vel prauū dogmatis autores, per vni⁹ anime corruptionem, multas corrumpere nituntur, parte. 1. fo. 98. A. Interl.

Maligni spiritus certis quibusque vicij singuli obsequuntur, qui super mentē peruersi vadunt & veniunt, quem est aliqua mala deserunt, alij occupant, parte. 3. fo. 43. B.

Maligni spiritus bonis mentibus sunt horribiles pauidi atque fugendi, parte. 3. folio. 43. B.

Malignus spiritus vocatur ventus vrens, qui eum quem nunc succenderit igne peruerse concupiscentiae, rapit postmodum ad flammam gehennae, parte. 3. fo. 52. B.

Maligni spiritus dicuntur nostri vicini, eo quod habitāt nobiscum in hoc aere caliginoso. Dicuntur etiam inimici nostri, quia semper machinantur ad malum nostrum, pte. 3. fo. 202. D.

Malignis spiritibus, iuste datur licentia, vt quos volentes in peccati laqueo strangulant, in peccati poenam etiam nolentes trahāt, parte. 6. folio. 226. A.

Malignum spiritum si senseris loqui in corde tuo, vt te ducat ad

aliquid peccati opus, intellige quia vult te obsecrare alicui dare moni, vt suscipias mysteria diaboli, parte. 1. fo. 311. C.

Malignitas dicitur quasi mala igneitas, quae consistit in ardore concupiscentiae in qua consumitur iniquitas, pte. 3. fo. 372. C.

Malignitas, est mala voluntas, cum vltra non potest vel de beneficijs gratiam non referre, parte. 6. fo. 6. A.

Malogranatum dicitur, eo quod multa grana fructus eius habeat, & est arbor medicinalis, cuius poma rubra, & ad edendum amara, parte. 4. fo. 352. F.

Malogranatum dicitur sancta crux, quae est arbor fructifera, ad designandum fructum crucis qui est innumerabilis, parte. 3. folio. 366. H.

Malogranatum propter nimiam multitudinē granorum & intertexis membranis diuersas cellas, sed omnes vno corrice comprehensas: semper in scripturis sanctis in persona ecclesie ponitur, parte. 4. folio. 405. A.

Malum facit voluntas, non natura, parte. 4. fo. 33. F.

Ex bonis incuriae vicio mala nascuntur, & quomodo, parte. 4. fo. 153. B.

Malum est duplex, scilicet poenae & culpae, parte. 6. fo. 128. F.

Malum culpa siue peccatum non facit ad dei gloriam, sed deus punitionem peccatorum per malum poenae ordinat ad declarationem suae iusticiae, parte. 6. fo. 9. B.

Malum poenae, cuius deus autor est, im mittit propter diuersas causas, parte. 6. fo. 97. B. Item parte. 2. folio. 285. G.

Malum poenae quaedam medicina est, parte. 6. fo. 359. D.

Mala quae fides pie perferunt, profunt, vel ad emendanda, siue demenda peccata, vel ad exercendam probandamq; iusticiam, vel ad demonstrandam huius vitae miseriam, parte. 6. fo. 119. F.

Mala nobis illata in aliquo casu non expedit sustinere, quando scilicet per hoc malis datur audacia malefaciendi. Aliquando cum temporalia bona a nobis quidam rapiunt sunt toleranda, quidam obseruata charitate prohibendi, parte. 6. fo. 27. H.

Mala poenalia patienter toleremus nostris demeritis, & non alienis attribuendo, exemplo ostenditur, parte. 4. fo. 236. D.

Mala omnia sunt a nobis, bona verō sunt ex misericordia dei, parte. 3. fo. 135. C. Item parte. 1. fo. 175. G.

Malum sit a deo, non in eo quod malum, sed in eo quod iustum, parte. 4. fo. 67. B. Interl.

Malum quicquid nobis accidit, vicij nostri est, non dei, qui dulcedem vertim⁹ in amaritudinem, & cogimus scire nolentem, parte. 4. fo. 117. F.

Malorum quando rata incumbit necessitas, vt omni ploratu maior sit, vnusquisque de sua nece sollicitus, ad aliorum (quamuis proximi sint) non ingemiscit miserias, parte. 4. fo. 246. F.

Mala quae quirit diabolus contra iustos, verit deus ad diaboli confusionem & iustorum gloriam &c. parte. 4. fo. 382. H.

Malum si quando inferunt homini, duplex potest habere contra hoc remedium. Vno modo per se, duobus modo per amicos bonos, si sibi remanserint, parte. 3. folio. 19. D.

Malum omne procedit ex aliqua ignorantia, parte. 3. fo. 353. A.

Malum, nisi experimento, non sentiemus, quia nullum effectum, nisi fecissimus, quia malum natura non est, sed amissio boni sic vocata est parte. 1. folio. 37. G.

Mala hominum non ante credamus quam probemus, parte. 1. folio. 71. A.

In malo peior est qui nocet, quam qui non prodest, parte. 1. fo. 104. lio. 104. B.

Malum quomodo, & quomodo non, dicitur a deo esse, parte. 1. folio. 198. G. Item parte. 3. fo. 243. A.

Malum & idolum nihil sunt, nulla sua natura subsistunt. Tamen quicquid mente concipiatur, dicitur esse, hoc modo peccatum potest esse, parte. 5. fo. 186. A. & folio. 143. B. Item parte. 6. folio. 44. F. & folio. 142. E. F. & folio. 21. C. Item parte. 4. folio. 76. A. lre parte. 1. folio. 37. G.

Mala quare deus in hoc mundo fieri permittit, parte. 6. folio. 19. F. Item parte. 3. folio. 42. F.

Mala quae a domino inferuntur, aut supplicia meritorum sunt, aut causa futurorum bonorum, parte. 4. folio. 192. G. Item parte. 3. folio. 30. E.

Mali quicquid sustinemus, pro peccatis nostris accidere manifestum est, parte. 4. fol. 119. F.

Malum maius in separatione bonorum committimus quam in malorum commixtione fugimus, i. dum corporaliter separamus nos a bonis propter malos quam fugimus, i. in conuincione malorum non remanentes, i. quam sic illud quod fugimus fugiendo coniunctionem malorum, parte. 6. fo. 69. E.

Mala nostra solummodo nostra sunt, bona autem & omnipotē

Index in Glos. ordi.

tis del sunt & nostra. Ipse enim aspirando nos praeuenit, vt vclimus, adiuuando profecquitur, ne inaniter velimus, parte. 4. folio. 214. A.
Malum implere etiam per consilia qui conatur, in peruersi consilia cathedra sedet, & magna iniquitatis elatione attollitur, parte. 4. folio. 240. B.
Mala cum reprobi cogitant, deus ne contra bonos praeualeant, viros tollit, vt effectum careant operis, parte. 3. folio. 17. B.
Malum non vitatur, nisi in quantum cognoscitur esse malum, parte. 6. folio. 16. G.
Malum odit, qui non solum voluptate non vincitur, sed odit opera voluptatis, parte. 4. folio. 364. E.
Malum est peccare, peius est perseverare, perniciosius defendendo se, in deum culpam refundere, parte. 3. folio. 193. B.
Malum minus an sit eligendum, parte. 1. folio. 72. F. G.
Nullus aspiciens ad malum operatur, sed semper aspicit ad bonum verum vel apparens, parte. 3. folio. 329. D.
Malum minus est, non esse simpliciter quam esse damnatum: quia est non sit minus malum ratione poenae adiunctae, quae non priuat totum esse creatum, minus tamen malum est ratione culpae moralis, parte. 5. folio. 79. D.
Malum sustinere aliquando non necessitatis est, sed supererogationis, parte. 5. folio. 13. G.
Malum temporale fit tribus modis, cruciatu corporum, damno rerum, angarijs operum, parte. 5. folio. 21. E.
Mala quae ex abundantia diuitiarum veniunt, sunt quatuor, scilicet ostentatio, gulositas, ebrietas, & comelationis celebritas, parte. 5. folio. 157. G.
Malum culpe mortalis est privatio boni diuini quod est infinitum: sed malum poenae sensibilis est privatio boni creati, propter quod minus habet de ratione mali, parte. 3. folio. 417. C. D.
Malum aliquod permittit, propter maius malum vitandum, non facit illud licitum, parte. 1. folio. 359. B.
Mala quae conuenerunt Iudaeis in generali fuerunt quatuor, parte. 5. folio. 73. D. F.
Mala quae conuenerunt Christi discipulis in speciali fuerunt quatuor, parte. 5. folio. 73. D. F.
Mala quae in absentia Neemiae pullulauerunt in Ierusalem, fuerunt quatuor, parte. 2. folio. 268. C.
Mala quatuor a quibus Galathae euaserunt propter legis obseruandam, parte. 6. folio. 86. G.
Malus est lingua tacet, vita blasphematur, si hymnum cantat, tamen multos intuentes mala, mittit in blasphemias, parte. 3. folio. 238. E.
Malus omnis vult, vel vt corrumpatur, vel vt per eum bonus exerceatur, parte. 3. folio. 161. E.
Malum quilibet, qui tanquam effeminatus per mulieres seductus: contra deum ad pessima se conuertit, significatur per Ochoziam seductum per consilium Athaliae, parte. 2. folio. 228. D.
Mali permittuntur in hoc mundo cum bonis, vel per quos exerceantur, vel quorum comparatione nitantur ad melius, parte. 5. folio. 45. E.
Mali quidam tolerantia sunt pro pace, nec corporaliter ab eis recedendum, sed spiritualiter, parte. 6. folio. 69. A.
Malis sicut quaedam bona non proficiunt, sic quaedam maculae si sunt leues, non impediunt ad coronam, parte. 6. folio. 17. F.
Mali non temere & quolibet modo, sed per iudicium auferendi sunt ab ecclesiae communione, aut si per iudicium auferri non possunt, tolerantur potius: ne peruersi malos vitando quisque ab ecclesia discedens, eos quos fugere videtur, mittat ad gehennam, parte. 6. folio. 40. B.
Malorum consortium qui aliquo effectu carnali exire dissimulat, crebra bonorum admonitione cogendi sunt, ne bonos mores corrumpant exemplo malorum, parte. 1. folio. 73. B. Interf.
Malis quali in ventum prolata displicent cuncta quae in sanctis sentiuntur, nec bonorum verba dicta rationis, sed stimulos furoris existimant, parte. 3. folio. 34. E.
Mali impetunt bonos duobus modis, dicentes eos vel praua dicere, vel bona quae dicunt non tenere, parte. 3. folio. 14. E.
Mali non solum bonos arguunt de ficta bonitate, sed etiam de crudelitate, & non solum diffamant in personis proprijs, sed etiam in sibi coniunctis, vt pote in vxoribus & famulis, parte. 3. folio. 14. H. & folio. 15. D.
Mali volentes aliquando bona quasi extra se senti ad consueta mala tentat replicantur, vel etiam aliquando vicia vna nequitia pedem leuant, regnans altera, & ad eam quam vicerant, implacat, vt qui iam spreta auaricia adhuc luxuriosus est, pro precio luxuriae ad auariciam redit, parte. 3. folio. 19. F.

Mali plerumque eo magis contra deum eleuantur, quo ab eius largitate & contra meritum ditantur, parte. 3. folio. 30. A. D.
Malis nihil est, quicquid de virtutibus bonorum videtur, & si quoad aeterna cogitant, delectatio transitoria tollit, parte. 3. folio. 57. B.
Mali quaerunt sapientiam quam tamen oderunt, sed si oderunt, quomodo quaerunt? Querunt non propter ipsam, sed propter aliud quod amant, & c. parte. 3. folio. 272. B.
Malus omnis iniquus quia vel sibi vel alij nocet: licet quidam mali non videntur iniqui, quia non sunt facti, non asperi, non persequentes, & pressuras hominibus facientes: sed tamen luxuriosi, ebriosi, voluptatibus dediti, qui etiam alij nocere non videntur, sibi tamen nocent, parte. 3. folio. 295. A.
Malis plurimum praestatur, qui se regere nesciunt, cum sibi metipsis non committuntur, sed serui sunt sanctorum & subiacent melioribus, parte. 2. folio. 5. E.
Malos cur creauit deus, quos tales futuros praesciebat? parte. 1. folio. 40. E. F.
Mali sunt inimici bonorum, & ab eis reparantur, etiam non loco, tamen animo, parte. 3. folio. 94. E.
Mali homines licet nolint viuere vita iustorum, appetunt tamen mori morte eorum, parte. 1. folio. 305. D.
Mali dum bonum aliquod agunt, quod tamen non perficiunt, superbe inter quae ipsa etiam plenissime perpetrant mala confidunt, parte. 1. folio. 305. E.
Malos nec bona imperfecta adiuuant, nec bonos mala in consummata condemnant, parte. 1. folio. 305. E.
Malus saepe aeterna iudicia admittit, praedicationem celestis patrie cum audit, diligit, & opera diuinae dispositionis obstupescit, parte. 1. folio. 308. F.
Mali homines sicut semetipsos associant in crimine, sic sociantur ad inuicem in poena gehennae: & de hoc figura, parte. 2. folio. 228. D.
Malus, his duobus obseruatis non te maculat, si non consentis, & si redarguis, parte. 6. folio. 95. E.
Malus non potest habere pacem ad proximum nec ad seipsum, parte. 3. folio. 323. G.
Malos sustinet deus, vt ordinate disperdat, & vitur illis tanquam instrumento ad salutem bonorum, parte. 6. folio. 22. B.
Malorum aestimatio in nihilo redigimur, quando ea quae quasi summa diligunt bona temporalia, non tenemus, parte. 3. folio. 57. B.
Malis quare bona eueniant, bonis mala, non potest facile sciri, parte. 3. folio. 189. A. B.
Mali tunc quidam ex necessitate, alij ex abundantia, parte. 3. folio. 188. E.
Malorum est solatium, vitam bonorum carpere, parte. 2. folio. 63. A. Interlinearis.
Mali dicunt se delinquere vel fato, vel constellatione, vel necessitate prouidentiae, sed error est, parte. 3. folio. 133. C.
Malus iacens miracula considerat, quia dei potentiam sciendo per se, sed viuendo non amat, parte. 1. folio. 328. F.
Mali vtendo patientia dei, corda obstinatorum durefcunt, parte. 1. folio. 144. E.
Malorum vita quae peccatorum tenebris est obscurata, significatur per Aegyptum, parte. 3. folio. 341. H.
Malorum vita aquis deliciarum irrigatur, & per quid significatur, parte. 1. folio. 343. H.
Malorum operatio diuersitate fecerunt numerosa, parte. 2. folio. 238. G.
Malorum praecedentium generale iudicium magnitudo est figurae sequentium incomparabiliter grauiorum, parte. 5. folio. 113. H.
Mali dicuntur vel amatores seculi, vel apostoli respectu dei, qui filius bonus, ex quo omnes boni, parte. 5. folio. 28. F.
Malorum cogitationum generatio quae procedit, ex corde facit obliuisci operis dei magni, parte. 2. folio. 33. A. Interf.
Mali dicitur etiam lignum longum quod in medio tentoriae erigitur, sicut malus in nauis, parte. 4. folio. 61. G.
Mambre nomen est hominis potentis illius terrae, a quo denominatur vallis ista: & iste fuit federatus cum Abraham, parte. 1. folio. 62. G. & folio. 9. F. & folio. 100. A.
Mammona est nomen daemoneis & diuiciarum, & vtriusque auariter ferunt dominis, parte. 5. folio. 26. F. G. & folio. 166. E. G.
Mammon, est daemoneis nomen tentantis de diuicijs male acquisitis, & quid sit facere amicos de mammona iniquitatis, parte. 5. folio. 166. G.
Man hu, sunt duae dictiones, & significat quid hoc, & subintelligitur, est. Et sic exponit Iosephus. Rabi Salomon auctem & Hebraei moderni dicunt, quod man non significat quid

& Postil. Nico. de Lyra.

quid, sed significat praeparationem, vel magis proprie rem praeparatam ad eum, parte. 1. folio. 157. G.
Man erat quasi semen coriandri, in figura & quantitate, sed non in colore, parte. 1. folio. 281. H.
Man habebat triplicem saporem: vnus erat naturalis, alius supernaturalis, & hic duplex & c. parte. 1. folio. 281. H.
Manasses nequissimus fuit, Isaiam serua lignea secuit, Amon filium suum pignem traduxit ad honorem idolorum & Tophet, parte. 4. folio. 132. F.
Mancia vnde dicitur, parte. 1. folio. 14. A.
Mandatum, praecipuum, lex, testimonium, iudicium, differentiam habent, parte. 1. folio. 294. B. Item parte. 3. folio. 262. F.
Mandata decalogi omnia ordinantur ad actum diligendi, quia praecipua prima tabulae, ad deum diligendum: praecipua vero secunda ad diligendum proximum, parte. 6. folio. 28. G.
Mandatum primum prohibet surreptionem, secundum errorem, tertium interficit saeculi amorem, quartum impietatem, quintum crudelitatem, sextum fornicationem, septimum rapacitatem, octauum perimit falsitatem, nonum mundi cupiditatem, decimum adulterij cognitionem, parte. 1. folio. 154. B. E. & folio. 337. B. C.
Mandatum primum pertinet ad patrem, secundum ad filium, tertium ad spiritum sanctum, parte. 1. folio. 337. A.
Mandatorum aliqua sunt negatiua a malo retrahentia, aliqua vero affirmatiua ad bonum inducentia, parte. 2. folio. 256. H. & folio. 258. D.
Mandata dei non pueris, non iuuenibus primo communicantur, sed senioribus: quia in senibus est sapientia, & in multo tempore prudentia, parte. 1. folio. 147. E.
Non profuerit antiquis dilexisse mandata, nisi Christus qui est salutare dei, eos liberasset, parte. 3. folio. 27. E.
Mandata dei sunt fidelia his qui implent, & non diffidunt de promissis, parte. 3. folio. 253. E. Interf.
Mandatis obtemperare diuinis cupiunt multi in populo dei, sed inopia temporalium rerum retardantur, parte. 2. folio. 259. E.
Mandata caelestia qui maiore animi dulcedine custodiunt, & auditoribus suis crebris exhortationibus custodiae committunt, per cantores significantur, parte. 2. folio. 243. A.
Mandatum dilectionis dicitur nouum ab effectu, pro tanto, quia animam reuocat, & quia differentiam noui Testamenti & veteris constituit, parte. 5. folio. 126. B. D. H. & folio. 127. B. C. D.
Mandatum charitatis dicitur latum, quia est tantae latitudinis, quae etiam extendit ad inimicos, parte. 3. folio. 269. H.
Nihil est mirabilius in mandatis, quam diligere inimicos, parte. 1. folio. 263. F.
Mandata Christi grauiora non sunt, quia non trahunt deorsum ad talentum plumbi, sed sursum velint custodia mandatorum dei, parte. 6. folio. 234. B. D.
Mandatum si seruetur, vitam: si non seruetur, mortem generat. Non seruantius ergo dicuntur mandata non bona, sed admixto ligno crucis in quaedam verba, & spiritualiter intellecta, sunt mandata vitae, parte. 1. folio. 155. F.
Mandata dei custodiuntur vita triplici praemia obtinent, scilicet vitam naturae, vitam gratiae, vitam gloriae, parte. 1. folio. 245. C. & folio. 246. E.
Mandatis rectis dei arq. quibus humana non comparantur infirmitas, nisi praueuientis eius adiuuet charitas, parte. 3. folio. 263. B.
Mandatum comediunt, est diabolus & exercitum eius superare. Nihil enim nobis poterit nocere, si praecipua domini nostri Iesu Christi seruemus, parte. 1. folio. 300. G. & folio. 333. A.
Mandata si quis seruet, vt videtur dicere dominus, nullam aegritudinem patiat, vide de quibus aegritudinibus & infirmitatibus hoc intelligendum sit, parte. 1. folio. 155. F.
Mandata quae videntur esse minima in habitu legis, si propter vitam caelestem fiant, multum proficiunt, parte. 1. folio. 290. A.
Mandata domini quaedam data sunt vt fiant, quaedam vt non fiant, parte. 1. folio. 220. G.
Mandato Christi contrauenientes, an & quando peccauerunt, parte. 5. folio. 34. G. & folio. 93. A.
Mandatum dei irritum fecit propter traditionem vestram, quomodo intelligendum sit hoc dictum secundum verum intellectum & enucleatum, parte. 5. folio. 51. B.
Mandata hominum in multis locis maiori sollicitudine & cura seruantur, licet frequenter non sint mala, nisi quia prohibita, quae dei mandata, parte. 5. folio. 49. D.
Mandata in tria genera distinguuntur, moralia, iudicialia & ceremonialia, parte. 6. folio. 116. H. & sequen. B. C.
Mandata octo fuerunt circa manna, parte. 1. folio. 158. C.
Mandradora poma sunt, vt dicunt aliqui, quae accepta in escam, adiuuant in mulieribus virtutem concipiendi, parte. 1. folio. 92. E. & folio. 93. A.
Mandradora sunt poma pulchra & odorifera & valde rara, per

quae intelliguntur excellentes viri in ecclesia Christi, odorem suum per sanctam vitam & sanam doctrinam dantes in ecclesia dei, parte. 3. folio. 366. F.
Manducans non manducat, & Non manducans manducat, Haec propositiones simul possunt esse verae & c. parte. 3. folio. 254. C.
Manducemus vt euangelizemus, non euangelizemus vt manducemus, parte. 5. folio. 27. E. Item parte. 6. folio. 46. B.
Manducasse legitur Christus cum peccatoribus, cum amicis familiaribus, cum cognatis pauperibus, cum pharisaeis superbientibus, & de singulari, parte. 5. folio. 145. C.
Manducatio Christi fuit alijs exemplum condescensionis & misericordiae, parte. 5. folio. 39. H.
Mane secundum scripturam, est hora apta ad faciendum vindictam de peccatoribus & c. Item illa hora surgebant secunda legem antiquam sacerdotes, & leuitae disponebant se ad offerendum sacrificium matutinum, parte. 3. folio. 93. C.
Mane & vespere quid significant, parte. 3. folio. 125. A.
Mane est laetum post tristitiam noctis, & signat prosperitatem, parte. 3. folio. 174. B. & folio. 161. A.
Mane & initium diei est vnicuique nostrum, tempus quo illuminatur, & ad lucem fidei accendimur, parte. 1. folio. 157. A.
Mane orto sole clare omnia circunquaque videmus: vespere caligamus, id est lumine lucernae indigemus, parte. 1. folio. 195. C.
Manicare latinum verbum esse mihi non occurrit, ait Augustinus, parte. 2. folio. 44. B.
Manichaeus posuit duo principia, Vnum simpliciter bonum, aliud simpliciter malum: & ab isto dicit procedere corporalem creaturam, parte. 5. folio. 86. C. D. & folio. 45. B. & folio. 16. C. Item parte. 1. folio. 29. E.
Manichaeus negans veram carnem, sed phantasticam in Christo fuisse, & conabatur probare ex dictis apostoli Pauli: sed reprobat parte. 6. folio. 67. H. & folio. 68. B. & folio. 143. B. Item parte. 1. folio. 236. H. & folio. 237. B. Item parte. 5. folio. 204. G.
Manichaeus dicebat naturam bonam a deo creatam, malam vero a diabolo, parte. 4. folio. 130. F.
Manichaei dicunt quod diabolus est dominus istorum corporalium inferiorum, sicut factor & creator eorum. Sed hoc patet esse falsum, vt deducitur & c. parte. 5. folio. 16. C.
Manichaei error confutatur, qui dicit vetus Testamentum a diabolo esse datum, parte. 5. folio. 193. D. Item parte. 1. folio. 374. F.
Manichaei dicunt, quod plenitudo spiritus sancti non fuit completa in apostolis, sed in ipso Manichaeo, qui fuit posterior ipsis: & sic non recipiunt librum actus apostolorum: quia ibi expresse ponitur missio plenitudinis spiritus sancti super apostolos, & improbat error praedictorum, parte. 5. folio. 233. H. & folio. 234. A.
Manna secundum grammaticam cuius generis & declinationis, parte. 1. folio. 156. H.
Manna quando & vbi & ad quid datum fuit, parte. 3. folio. 177. F.
Manna generatur in aere, & propter hoc vocatur alibi panis de caelo: quia in caelo aereo est generatus, & a deo datus & formatus, non virtute naturae, parte. 1. folio. 158. D.
Manna dicitur panis angelorum, non quia ipso vesceretur, quia non indiget cibo corporali, sed quia in descensu mannae coopebantur angeli, parte. 1. folio. 158. D.
Manna quomodo dicitur panis angelorum, cum angeli non comedant cibum corporalem: Responso Hebraeorum doctorum, qui inter se diuersificati sunt: quorum aliqui dicunt, quod valde applicabile est ad nostrum verum manna, scilicet sacramentum eucharistiae: sed nolunt intelligere, vt bene agerent, dicentes quod penitus est impossibile, & implicans contradictionem, parte. 1. folio. 159. G.
Manna quomodo in terram cadebat, & quomodo inter deo firmata seruabatur mundo custoditum, parte. 1. folio. 157. D. & folio. 181. H.
Manna triplicem habebat saporem & c. parte. 1. folio. 281. G. H.
Manna habebat omnem saporis suauitatem. Sed hoc intelligendum est, quod non erat ex natura mannae, sed ex merito sanctorum hominum qui eam comedebant, quibus sapiebat sicut desiderabant, parte. 1. folio. 158. D.
Manna fuit cibus valde saporis bonis, sed malis insipidus, sicut etiam vestimenta bonorum non sunt vetustate consumpta, sed tantum malorum, parte. 2. folio. 264. A.
Manna quibusdam fuit saporis, & aliquibus e contrario: & habuit triplicem saporem: & quod cadebat in terram tripliciter & differenter. Primum vt pruina quasi stramentum mannae: postea manna, tertio ros quasi eius operimentum, parte. 1. folio. 281. G. H.
Manna non fuit verus panis proprie, sed figura panis spiritualis: nec descendit de caelo sidereo & empyreo, sed de caelo aereo,

et ros vel pruina, parte. 4. folio. 205. D. E. F.
Manna figurale, corporale & mani festum datum fuit filijs Israel in deserto: sed verum manna est ipse Christus: & dicitur absconditum hominibus presentis vite &c. parte. 6. folio. 244. G.
Manna quandiu filij Israel manducabant, quando & quomodo desisterunt, parte. 1. folio. 158. A.
Manna precesse, & fuit data ante educationem equae de petra, parte. 3. folio. 199. B.
Mansiones quot fuerunt in arca Noe, parte. 1. folio. 51. G.
Mansiones filiorum Israel fuerunt in vniuerso quadragintadu, secundum quod enumerantur tripliciter, parte. 1. folio. 324. H.
Mansio vna fuit in Sina, sed inter omnes maxima, ubi enim lex accepta, tabernaculum erectum, ubi Exodus, & maxima pars Leuitici, omnemque libri legis potest scripti sunt, parte. 1. folio. 161. E.
Mansiones quadragintadu computantur a prima quae fuit in Ramisse vsque in caespitria Moab super Iordanem, parte. 1. folio. 265. B. G. & folio. 324. H. & folio. 239. A. B.
Mansiones populi Israelitici nominari ponuntur, & quae dominus operatus est, historice & mystice elucidatur, parte. 1. folio. 265. G. H. & folio. 274. E. & folio. 280. C. & folio. 282. A. & folio. 283. A. B. & folio. 297. E. & folio. 298. A. & folio. 299. A. E. F. & folio. 301. B. & folio. 322. C. D. E. F. G. H.
Mansiones quadragintadu quas ab Aegypto vsque ad Iordanem habuerunt, trium tantum congruere videntur curricula annorum, & horum deductio, parte. 1. folio. 330. E. F.
Mansionum coelestium distributio pro nouissimi Adae contemplatione futura esse creditur secundum diuisionem terrae promissionis per tribus Israel, quis ita beatus, ut fors eius in Ierusalem veniat, ut sit ibi templum dei immo ipse sit ut templum dei, 1. folio. 326. B.
Mansiones in coelestibus siue distincti gradus beatitudinis, significantur per fortis, parte. 1. folio. 368. D.
Mansio potest accipi indifferenter pro stare, iacere vel sedere, parte. 4. folio. 222. F.
Mansuetudo est virtus irae repressiva, quae inter alias virtutes maxime in David apparuit, & propter quam deus ipsum in bonis temporalibus & spiritualibus multiplicauit, parte. 3. folio. 132. C.
Mansuetudo est quaedam tractabilitas mentis: propter quod est debita dispositio ad recipiendum impressionem verbi diuini, sicut cerae tractabilitas ad impressionem sigilli, par. 6. folio. 211. F.
Mansuetudo imaginem dei in nobis feruat, semper in tranquillitate est, sed ira dissipat, parte. 3. folio. 16. E.
Mansueti sunt qui sequuntur voluntatem dei, mites qui non eriguntur ceruicem, neque recalcitrant cum iugum eis imponitur, par. 3. folio. 119. E.
Mansuetudo si dei est, dicitur dementia, si nostra est dominatio, & non quare, parte. 3. folio. 222. A.
Mansuetudine qui suauis est, & moderatus est in verbis & in factis, monedo alios non videtur verbis contumeliosis, par. 3. folio. 321. B.
Mansuetudo & humilitas gratiam, superbia & furor pariunt ruinam, parte. 3. folio. 390. F.
Mansuetudo neminem spernit, humilitas se omnibus subiicit, parte. 3. folio. 391. F.
Mansuetus esto, non sit tumultus in corde tuo, volitantibus per corruptionem phantasmatibus & pungentibus te, 1. folio. 140. B.
Nos pro iusticia mansuetudinem, pro mansuetudine iustitiam derelinquimus, parte. 3. folio. 5. B.
Manus est organum organorum, & designat opus diuinum, ita quod opus misericordiae dicitur manus dextra, opus iustitiae sinistra, parte. 3. folio. 207. C. & folio. 118. C.
Manus dei quid est, parte. 6. folio. 135. A.
Manus extendere est beneficia dare, parte. 6. folio. 24. B.
Manus vel pes vel oculus, vel alium membrum, qualiter sit licitum, vel non, abscondi, parte. 5. folio. 56. C. D.
Manus lauare tenebantur Iudaei ex statuto iudicum ordinariorum, quare hoc statutum sit, & quomodo per Phariseos falsitate permixtum fuit, volentes quod per hoc acquireretur quaedam mundicia spiritalis, parte. 5. folio. 49. B.
Manuum lotio ante comestionem vel cibarium appositionem facit ad quandam honestatem & mundiciam corporalem, parte. 5. folio. 49. B.
Manus vnus iungitur manus alterius in pactis & promissis ad confirmationem, parte. 1. folio. 171. G.
Manus nomine potest amicus intelligi, parte. 5. folio. 21. C.
Manus dicitur scriptura per manus facta: unde dicimus: probata & electa est manus eius, parte. 1. folio. 355. B.
Manus quae lutum tenent, superieetas sordes tergere non valent, parte. 2. folio. 204. E. & folio. 205. E. Item parte. 3. folio. 20. A.
Manum lex vetus prohibebat, & non animum: quomodo hoc intelligendum sit, parte. 1. folio. 167. G. H. & folio. 44. C. D.

Manus leuati qui bonis operibus insistentis tenent manus in figura crucis deum adorant, parte. 3. folio. 172. A.
Manus ad deum rogaturus pro peccatis extendit frustra, qui has ad pauperes pro posse non extendit, parte. 5. folio. 140. G.
Manus porrecta ad dandum commendat orationem, non collecta ad recipiendum, parte. 5. folio. 112. B.
Manus rendere contra deum, est in operatione praua despectus eius iudicij persecerare, parte. 3. folio. 35. E.
Manum leuare dei vel attollere in caelum, est potentiam aeternitatis suae super omnia excellentem ostendere, parte. 1. folio. 371. B. Item parte. 3. folio. 172. A.
Manus in deo qui spiritus est, dicitur eius virtus operatiua, parte. 5. folio. 167. H.
Manus impositio super caput hostiae quare fiebat, an quia offerens denotaret se esse dignum occasione pro suis peccatis, an ad resignationem spontaneam futurus, parte. 1. folio. 216. E. G. & folio. 219. H.
Manus suas sacerdos supponebat manibus offerentis, & tenentis primitias suas, & eleuabat sursum: & retrahabat deorsum, postea vertendo se ad quatuor partes orbis, & quare, parte. 1. folio. 362. C.
Manus Eliezer posita super femur Abraham procepto sui fuit signum fidelitatis ratione circumcisionis secundum Hebraeos, sed secundum catholicos fuit signum quod Christus secundum carnem nasceretur de femore Abraham, parte. 1. folio. 80. D.
Manus dextra & sinistra, bona temporalia, & spiritualia notant, parte. 3. folio. 113. C.
Mara natha sunt duae dictiones: & prima valet in latino, dominus noster, secunda idem est quod venit: sed propter ignorantiam idiomatis & longitudinem temporis duae dictiones coniunctae sunt simul: & vltima litera dictionis est submota, parte. 6. folio. 61. A. B. & liquidius declaratur eodem folio. C. D.
Marath a filijs Israel dicitur est propter amaritudinem aquae, parte. 1. folio. 155. G.
Marcellus papa idolis thurificauit metu mortis, sed tamen respicit parte. 6. folio. 250. C.
Marcialis a beato Petro missus in Galliam, praedicauit Lemouicenis fidem catholicam, parte. 5. folio. 55. G.
Marcion haereticus duos deos posuit, vnum bonum, alterum iniustum, alterum visibilibus, alterum invisibilibus condicere: quorum prior lucem fecit, secundus tenebras, parte. 4. folio. 78. A. & folio. 223. E. F. & folio. 427. B. Item parte. 1. folio. 132. F. Item parte. 2. folio. 33. A.
Marcus Publius cum inuenisset Antiochum Epiphane in litore maris, qui volebat intrare Aegyptum, qui Romanis erat contra sederant: procepit sibi ut discederet ab amicis Romanorum: tunc Antiochus petijt super hoc deliberationem: & tunc Marcus Publius fecit circulum in arena cum baculo quem tenebat, in circuitu Antiochi, dicens: Senatus praecipit, ut respondeas ante quae exeat de hoc circulo &c. parte. 4. folio. 325. C.
Marcus primus patriarcha ecclesiae Alexandinae, parte. 6. folio. 249. D.
Marci euangelium designatur in nomine leonis, & hoc propter tria, parte. 5. folio. 88. C. D.
Marcus licet de omnibus Christi factis scribat, sicut & alij, tamen circa eius resurrectionem & regnum specialiter immoratur, parte. 5. folio. 88. C.
Marci euangelium designatur in nomine leonis propter tria quae in Christi resurrectione reperuntur, & proprietatibus leonis assimilantur, parte. 5. folio. 88. C. D.
Marcum assumpsit Barnabas, quem Paulus qui semel recessisset, dicebat non debere assumi: qui tamen intantum claruit, ut fieret vnus de quatuor euangelistis, parte. 1. folio. 264. F.
Marcus Petri discipulus primus Alexandriae episcopus, parte. 5. folio. 88. F.
Mardocheus quor & quibus rationibus renuit exhibere honorem ipsi Aman, cum esset in situ excellenti, parte. 2. folio. 309. D.
Mardocheus quomodo sciuit intoxicationem assueri sciendam, parte. 2. folio. 308. C.
Mare appellatur apud Hebraeos omnis congregatio aquarum, siue falsa, siue dulcis, parte. 1. folio. 25. E. G.
Maria multa constat esse, in vnum tamen locum dicuntur congregatae aquae, quia cuncta magno mari iunguntur. Si qui lacus in semetipsis stricti videntur, occultis tamen meatibus in mare reuoluuntur, parte. 1. folio. 25. E.
Mare an & quomodo distet a centro aequaliter circumquaque, parte. 3. folio. 248. G. H.

Mare artatur

Mare artatur intra ripas suas a deo, ne effluat, & submergat habitantes in arida, par. 3. folio. 21. H.
Mare Caspium sub Aquilonis plaga ab Oceano oritur, cuius viraque circa oceanum littora loca delecta inculcaque habentur, parte. 2. folio. 251. A.
Mare mediterraneum dicitur magnum respectu maris mortui, & maris Generet, quae sunt quidam lacus, par. 2. folio. 14. D.
Mare mortuum terminatur ad orientalem angulum terrae promissionis versus desertum Aegypti, par. 4. folio. 355. C. Item parte. 2. folio. 7. C. E. Item par. 1. folio. 63. A. C.
Mare mortuum dicitur, eo quod nullus piscis potest ibi viuere: quia aquae sunt excessiue salae: & ideo alibi in scriptura vocatur mare salissimum, ite quia aquae sunt ita spissae, quod sunt quasi lutum: propter quod vestimenta ibi picta magis sordidantur, quam lauatur, parte. 2. folio. 7. C. Item parte. 1. folio. 63. C.
Mare salis vel mortuum nunc dicitur, & lacus Asphalti, & salinarum vallibus, quae prius dicebatur conualis illustris, par. 1. folio. 60. E. Inter.
Mare salissimum quod, & quis lacus, & in qua parte mundi habetur, parte. 1. folio. 334. A. & folio. 325. H. & folio. 63. C. Item par. 2. folio. 7. C.
Mare mortuum dicitur mare salis, parte. 1. folio. 63. C.
Mare solitudinis, est magnus lacus, per quem transit Iordanis fluuius: & vocatur sic secundum modum loquendi Hebraicum, parte. 2. folio. 7. C.
Mare solitudinis, mare mortuum est, quod in latitudine per stadia, dicitur vsque ad Zoarom Arabie in longitudine, cl. vsque ad vicinia Sodomorum progreditur, par. 2. folio. 74. A.
Mare rubrum dicitur, non quod aquae sint rubrae de natura sua, sed quia terra in ripa est rubra, & commiscetur aquae: & sic videtur aqua rubra, maxime propellitur, par. 1. folio. 151. D.
Mare rubrum an fuit diuisum in duodecim locis, ita quod quislibet tribus habuit viam per se distinctam ab alijs, parte. 3. folio. 289. E. G.
Mare Galilee quod est Tyberiadis, est quidam lacus habens centum stadia longitudinis, & quadraginta latitudinis, per quod transit Iordanis fluuius. Et dicitur mare more Hebraico, parte. 5. folio. 17. C. & folio. 103. H. & folio. 203. G. H. Item parte. 4. folio. 452. B. D. Item parte. 2. folio. 7. C. Item par. 1. folio. 325. G. & folio. 344. A.
Margarita licet sit nomen speciale lapidis praeciosi, tamen accipitur generaliter pro quolibet lapide praecioso, parte. 6. folio. 273. G.
Margarita dicitur vna, & praeciosa, & significat vitam contemplatiuam, quae dicitur vna, quia hominem vnit actiua aut magis diuidit. Dicitur etiam praeciosa, & quare, parte. 5. folio. 46. F.
Maria soror Moyfi an fuerit prophetilla, par. 1. folio. 155. D.
Maria quare non dicitur soror Moyfi, sicut & soror Aaron: Hebraei assignant duplicem rationem, par. 1. folio. 155. D.
Maria soror Moyfi, vocata est alio nomine sed in quosdam Ephrata, parte. 2. folio. 194. D.
Maria filia Ezra, alia fuit a sorore Moyfi, par. 2. folio. 194. D.
Maria soror Moyfi, an fuerit vxor Caloph, habentur opinioniones, parte. 2. folio. 191. H. & folio. 192. B. C. D.
Maria virgo & dei genitrix nata est de Isaac, quae per filium suum gaudium attulit mundo quod significauit risus Sare id est gaudium, parte. 1. folio. 75. F.
Mariae caro & Christi, licet in lumbis Aae & Abraham fuerit disferenter tamen ad matrem & filium traducta est, & huius notabilis declaratio, parte. 1. folio. 38. G. & folio. 355. C. Item parte. 6. folio. 145. E. F.
Maria de eadem tribu fuit cum Ioseph, & probatur ratione, parte. 5. folio. 124. G. & folio. 7. G.
Maria virgo (similiter & eius spousus Ioseph) virginis vortum emiserunt post desponsationem, parte. 5. folio. 125. D. & folio. 7. H.
Maria virgo desponsatur ante quod in pregnatur multiplici causa, parte. 5. folio. 124. E. F. & folio. 7. G. H.
Maria virgo desponsata Ioseph concepit Christum, & non ante, & quare, parte. 5. folio. 124. F. G. H.
Maria dixit angelo: Quomodo fiet istud, quonia virum non cognosco, quomodo & qualiter intelligendum, parte. 1. folio. 282. C. E.
Maria virgo felicius concepit deum mente per fidem, quam corpore per carnis assumptionem, parte. 5. folio. 155. F. H.
Maria virgo quare non reuclauit conceptum Christum ipsi Ioseph esse de spiritu sancto, & quare etiam Ioseph non petiuit ab ea de hoc, parte. 5. folio. 8. C.
Mariae virginis indicatur Elisabeth sterilis paritura, ut credat virginem concepturam, parte. 5. folio. 148. B.
Maria virgo fuit prophetissa, & probatur ratione, parte. 4. folio. 22. B.

Maria virgo in suo catrico tria beneficia recolit data sibi singulariter, & toti mundo generaliter, & Israeli specialiter, parte. 5. folio. 126. C.
Maria virgo an fuerit in partu Elisabeth, est duplex opinio, parte. 5. folio. 126. G.
Maria virgo ante quod dolor partus sentiret, peperit: quia sicut virgo concepit, ita sine dolore peperit, par. 4. folio. 107. C.
Maria virgo in partu obstricta non habuit, nec indiguit, cum Christum in gaudio peperit, & per seipsam puerum natum recepit, inuoluit, & reclinauit, parte. 5. folio. 129. F.
Maria si a pastoribus discit debemus a sacerdotibus discere. Si Maria ante apostoli praecipuum tacet, debemus post apostoli praecipuum magis doceri quam docere, parte. 5. folio. 130. E.
Maria virgo purificatione non indiguit, quia ex virili semine non concepit, parte. 5. folio. 131. C.
Mariae virginitas in partu, & quod filium peperit contra cursum naturae, ostenditur ex litera dictionis Hebraicae, & quomodo, parte. 4. folio. 25. C.
Maria dicitur mulier propter sexum, non propter corruptionem, parte. 6. folio. 165. A.
Maria virgo in nuptijs ex corde piissimo voluit puenire rotalem defectum, ne appareret confusio: ideo inuitauit filium quem seiebat ad hoc potentem, non tamen ipsum inuitauit ad miracula ante aetatem perfecta &c. parte. 5. folio. 192. D.
Maria virgo licet in passione filij sui multum afflicta fuerit, tamen in fide semper immobilis fuit: & discipuli quantumcumque solliciti dicuntur dubitasse non Maria virgo, parte. 5. folio. 131. H.
Maria virgo plus quam martyr fuit, quia in parte impassibili passa fuit, parte. 5. folio. 131. H.
Mariam dicunt virginem beatam, de omnibus gentibus, quia de omnibus gentibus sunt aliqui Christiani, parte. 4. folio. 22. B. Item parte. 5. folio. 126. D.
Mariam virginem laudat propheta bestialis Saracenorum Mahumet, parte. 4. folio. 22. B. Item parte. 5. folio. 126. D. Item parte. 6. folio. 281. E.
Mariae sanctitas probatur ex scripturis infidelium & Hebraicorum, parte. 6. folio. 281. C. D. E.
Maria est mulierum pulcherrima fuit, a nullo tamen hominum fuit vnquam concupita, & huius ratio, parte. 6. folio. 281. C. D. E.
Maria cum corpore & anima creditur ingressa fuisse in regnum caelorum, similiter & ab aliquibus de eius ministro Iohane euangelista, parte. 4. folio. 49. B.
Maria non solum super omnes viros, sed etiam super omnes angelos in caelis creditur exaltata, parte. 1. folio. 313. H.
Mariae beatae virginis assumptionis significatur per deportationem arcae Testamenti, parte. 2. folio. 43. H. & folio. 218. H. Vide etiam in Assumptio beatae virginis.
Maria virgo beata habebat sex gradus virtutum. Primus oratio solitaria, secundus virginalis verocundia, tertius discretio prudentia &c. & duodecim fructus & sex dona spiritus sancti, parte. 2. folio. 147. H.
Maria beata virgo sex virtutes habuit excellentes, & sunt humilitatis tenor paupertatis amor, honestatis decor, pietatis dulcor, longanimitatis vigor, charitatis feror, parte. 2. folio. 148. B.
Maria beata virgo assimilatur throno Salomonis, & quare, parte. 2. folio. 148. B.
Maria designatur per Hester, parte. 2. folio. 307. D. & folio. 310. B. D.
Maria per arcam tabernaculi designatur, quae in se plura continet, & quare, parte. 1. folio. 176. D.
Maria figuratur per virgam Aarō, quae germinauit sicca, floruit & fructum protulit, parte. 1. folio. 292. D. F.
Maria accepit Christum sicut Iacobus Iacobus rorem, parte. 3. folio. 186. F.
Maria a monte Moria, non inconuenienter intulatur, quomodo & quare, parte. 1. folio. 78. F.
Maria figuratur per terram lacte fluentem ad nutritionem paruulorum in fide & melle reficiendo perfectos in contemptu platiu, parte. 1. folio. 338. D.
Maria significatur per lunam, par. 1. folio. 374. H.
Maria virgo beata significatur per Iahel, par. 2. folio. 36. D.
Maria virgo dicitur thronus, quae speciali modo coniuncta est deo ratione mater nutrix: & dicitur prope thronus ipsius, quia in gremio eius sedebat quando recepit munera, par. 4. folio. 302. A. Item parte. 5. folio. 12. C.
Maria est via qua Christus venit in mundum, parte. 3. folio. 109. E.
Maria dicitur speciosa porta, & quare, parte. 6. folio. 169. H.
Maria virgo signatur per fellam, par. 5. folio. 11. D.
Maria est mater non solum Christi sed totius ecclesiae, parte. 3. folio. 110. 366. F. G.
Maria virgo dicta est terra, parte. 3. folio. 212. D. Item parte. 4. folio. 78. G.

Maria Iacobi & Salome fuerunt sorores beate virginis ex parte matris, de qua certum est, quod descendit de stirpe David, & aliorum regum a David descendit, par. 3, fo. 149, G.
 Maria Magdalena quae qualis fuerit, & quot hoc nomine vocatae sunt, parte 5, fo. 120, G, & fo. 146, C.
 Maria Magdalena an fuerit soror Lazari vel alia, est duplex opinio, parte 5, fo. 146, C. 213 B. D.
 Maria Magdalena ter inuenitur accusata. Primò à Pharisaeo secundò à Iuda, tertio à Iorore, & totiens per Christum excusata, parte 5, fo. 153, F, G.
 Maria soror Lazari bis eodem officio functa est, quae qualis, ubi, & quid fecit, parte 5, fo. 145, B, & fo. 128, B, D.
 Maria Magdalena, quare non audebat tangere Christum, parte 3, fo. 167, A.
 Maria Magdalena significatur per mulierem emorroissam, quae multo tempore fuit peccatis polluta, sed tangens pedes (qui significatur per simoniam) humanitatis Christi (quae est velut eius vestimentum) fuit mundata, parte 5, fo. 99, D.
 Maritus adulterae mulieris Christo oblata cum esset adulter, quare non est adductus ad Iesum pro lapidatione, pr. 5, fo. 110, F.
 Marmor Parium candidum, Paros insulae gignit, parte 2, fo. 132, C, & folio, 213, D.
 Marmoris duae sunt species diuersorum colorum ad decorum parimenti &c. parte 2, fo. 36, B.
 Martinus papa dānauit haeresim Monocholitarū negantiū duplicem natu ram esse in Christo, par. 6, fo. 262, F.
 Martyrem nō facit poena sed causa, p. 6, fo. 20, B. Itē, p. 3, fo. 135, A.
 Per martyrium saluantur martyres minores, qui solā fidē habēt trinitatis sine operibus, & sine vlla dilectione, pte. 6, fo. 249, E.
 Martyr fieri non potest qui extra unitatem ecclesiae patitur, sed potest quidem pati, parte 4, fo. 121, E.
 Martyres Christi, licet terrena gloria respiciat in pōpa, seu varia in cruciatibus tormentorū incandescant genera, tamen imperturbati manēt; adhaerēt lateri Christi, vincunt atq; proferantur impiorum audaciam, parte 4, fo. 443, A.
 Martyres sancti hoc semper orauerunt, ne in fructu oisus sēt poenitentis sanguis eorum, vt inde crederet leges vnde putabat peritura, parte 3, fo. 203, A.
 Martyres si tanta patiuntur iniustitē, quanta tormenta manēt tormentores, parte 3, fo. 320, E.
 Martyres sancti animati apostolorum exemplo, fortes facti sunt in bello, & significant per. xxliij. milia pugnatorū, p. 2, fo. 211, H.
 Martyres sicut nūc generalem vitā iustorū in agone martyrum transeunt; ita tunc generalia eorum praemia sub minori dono remunerationis antecedunt, parte 2, fo. 267, C.
 Martyres sunt defensores ecclesiae cōtra tyrannos, & aliqui sustinent mortem corporalem, alij seruitutē, quae est mors ciuilis, alij exilium, & per quae ista significantur, parte 1, fo. 180, H.
 Martyres, qui cū mulieribus non sunt coquinati, primitiae verò ecclesiae possunt dici virgines, decimae verò qui post coniugium continentes sunt, parte 1, fo. 294, H.
 Martyres dicuntur iuuenes, propter eorum animositate, ad cōsequendū martyriū palmā, & per quos significant, p. 1, fo. 174, H.
 Martyres significantur p Orionē, qui Hyeme orit, & suo ortu tepiditates excitat; sic illi tpe infidelitatis praedicant incredulis, & excitant tempellate in persecutione, parte 4, folio, 364, A. Item parte 3, folio, 24, D.
 Martyres significat p Eleazarū, q mori voluit vt malos deinceps recit illi tyrannos moriendo deuicerunt, pte. 4, fo. 443, D.
 Martyribus adaptatur moraliter expositus psalmus: Dixit dominus domino meo &c. quomodo & quare, pte. 3, fo. 251, D.
 Martyres tēpore Diocletiani & Maximiani tot fuerūt morti dacti, q per homines non poterant ad certum numerum reduci, nam infra triginta dies leguntur decemseptem milia promiscui sexus martyrizati, parte 6, fo. 250, C.
 Martyrium reputant infideles dementiam, pte. 2, fo. 164, A.
 Per martyriū passioe remissionē peccatorū fieri sciens diabolus, non vult nobis persecutionē genitū publicā mouere, quia inuidet gloriae nostrae, vel fortassis scit nos deus idoneos nō esse martyrio, Hae Origenes, parte 1, fo. 293, B.
 Martius est primus mensis apud Hebraeos, secundum ordinem festorum, iam Septēber est primus secundum ordinem negotiorum &c. pte. 4, fo. 403, G.
 Masculus nascens profert gemendo a femina verò e, quasi conquerens de primorum parentum transgressione; propter quā nascuntur filij & filiae irae & miseriae, & de hoc versus &c. par. 3, fo. 373, F, G.

Masculinus sexus praecipiebatur antiquitus immolari propter perfectionem eius, & non femella, parte 1, fo. 146, F.
 Masculi tribus temporibus in anno apparebant in Ierusalem coram domino, in Pascha, Pentecoste, & festo tabernaculorum, parte 5, fo. 132, D. Item parte 1, fo. 349, D, & fo. 173, B, Item parte 2, fo. 62, H.
 Massa tota humani generis iuste corrupta, & lutosa est, si idē vas in honorem, misericordia est; si in contumeliam, iustum est: quia hoc erat ex natura, parte 6, fo. 22, A.
 Massam humani generis cōditōr in manu sua habet, & secundum voluntatem suam vasa fingit &c. & omnia iuste & ordinate facit. Scit enim cui debeat misereri secundum praesentiam & praedestinationem suam, & quem debeat indurare secundum iusticiam, parte 3, fo. 421, B.
 Matthias praecipit viuere herbis in deserto, quā legem transgredi, parte 4, fo. 433, G.
 Mathematicorum dicta ostendens esse falsa, & qui respuit supputationes nataliū, qui docet in seruitutibus dei iudicia; nec ab oibus posse comprehendī; & qui asserit sidera non esse causas eorum quae fiunt super terram, praecipue eorum quae Christianis accidunt praecipuum domini exequitur, parte 4, fo. 173, F.
 Mater ad exprimendum ex excellentem amorem quem habet ad filium, vtitur pluribus nominibus, vocans eum aliquando filium suum, aliquando cor suum, aliquando dominum suum, & sic de pluribus alijs, parte 3, fo. 412, D.
 Mater quae principium passuum in generatione, designatur per lunam quae habet dominium super humida, pte. 1, fo. 102, D.
 Matris per mammillā panis de mēsa trañciunt, vt sic pueniat idem alimentū ad paruum infantem, par. 3, fo. 284, B.
 Mater Moysi quae fuerit, parte 1, fo. 125, B.
 Mater auium cum filijs non erat recipienda, sed dimittēda propter idololatriam quae matrem cum filijs immolabat secundū eorum ritum, parte 1, fo. 154, F, & fo. 355, H.
 Materia quō substantia per se esse vel potentia, p. 1, fo. 26, H.
 Materia corporis caelestis nobilior est materia mixta vel elementi, non per aliquā formā vel actū informantē (si cōsiderat omni forma subtracta) sed per relationem, seu aptitudinē ad nobiliorem actum, l. formā, l. bidem, F.
 Materia omnis in formis intelligitur, cum dicitur: Terra erat inanis & vacua, Et hoc secundum Augustinum, licet alij aliter sentiant, parte 1, fo. 30, C, D.
 Materiae informitas omnino an tempore praecessit formationem eius, parte 1, fo. 30, E.
 Materiae corporaliū naturam diuersi diuersimode describunt. Dicunt enim quidam, q in corporibus caelestibus non est materia proprie dicta, quae est pars substantiae cōpositae. Alij dicunt, quod in corporibus caelestibus est materia, quae est pars substantiae cōpositae. Tertij dicunt, q in corporibus caelestibus est materia; & q est eiusdem rationis cum materia generabiliū & corruptibiliū, parte 1, fo. 23, C.
 Materia corporum caelestium quae & qualis, l. bidem, C, D.
 Materia corporum caelestium & materia elementorū & corpora mixtorū quō & qualiter differūt, par. 1, fo. 23, C, D, & fo. 26, F.
 Materia vel natura subtilior corporum dicitur quasi nihil, eo q non est palpabilis eo modo loquendi quo aer nihil vocat propter suam subtilitatem, parte 4, fo. 71, C.
 Materia quomodo sit in potentia & prope nihil, ita tñ q nihil potest excogitari intermediū, parte 1, fo. 23, C.
 Materia in corporibus caelestibus si est alterius rationis, q in elementi, oportet q sit nobilior, & sic magis recedit à nihilo & per consequens perdit rationem materiae, & accipit rationem formae, parte 1, fo. 23, C, D.
 Materia corporum caelestium est nobilior materia mixtorum, & declaratur, parte 1, fo. 23, D, & fo. 26, F.
 Materia & forma non est in angelis, cū angelus sit forma simplex non habens partem, nec materiam sicut habet eam in virtute sua, sed solus deus potest eam producere, parte 1, fo. 138, C.
 Materia omnium corporaliū, excepto caelo empyreo pducta fuit sub vna comuni forma; propter quod vocatur pluribus nominibus, l. terra, abyssus, & aqua &c. par. 6, fo. 216, H.
 Materia corporis non subiicitur virtuti angelicae quantum ad transmutationem, sed subiicitur, quantum ad motum localem, parte 1, fo. 138, C, D.
 Materia contemplatiua est duplex, l. humana miseria diuina vt se humiliet, & excellentia diuina, vt deum magnificet, parte 3, folio 430, H, & fo. 428, C, D.
 Materia palsterij est sponsus & sponsa, parte 3, fo. 86, G.
 Materia petitiōis Danielis fuit duplex scilicet amoris mali, & collatio

Mat

latio boni, parte 3, folio, 315, D.
 Mathan & Mathat quomodo & qualiter vterq; eorum dicitur esse pater Ioseph patris putatiui Christi, parte 1, folio, 361, B.
 Mathan & Mathat descenderunt à Dauid, qui vnam vxorem succelluae habuerunt, parte 5, folio, 7, C.
 Mathari vel Matheri an sit nomen proprium viri, & quid significat, parte 2, folio, 74, D.
 Mathusalem quomodo secundum annorum computationem post diluuium viuere potuit, cum omnes praeter eos qui in arcam ingressi sunt perierunt, parte 1, folio, 49, A, E, & fol. 53, C.
 Mathusalem vixit nongentis sexaginta nouem annis, parte 1, fo. 49, B.
 Mathaeus qui interpretatur datus, quia inter alios euangelistas primò datus est à deo ad scribendū euangeliū, parte 5, fo. 3, H.
 Mathaeus euangeliū Hebraicè contra Iudaeos Christum esse verum Nazarenum negantes scripsit, parte 5, folio, 4, G.
 Mathaeus quomodo sine dilatione Christum secutus est, & fecit ei conuiuium, parte 5, folio, 33, C.
 Mathaeus quadrupliciter declarat Christum verum deum & verum hominem fuisse, parte 5, folio, 5, C.
 Mathaeus in genealogia Saluatoris ponit Salomonem filium Dauid, & Lucas ponit Nathan filium eiusdem, duplici ratione, parte 5, folio, 122, B, & folio, 7, C.
 Mathaeus euangelicam suam historiam, librum generationis appellat, cum multa in se contineat, in quibus nulla generatio nis mentio fiat, parte 1, folio, 21, F.
 Mathias quomodo interpretatur, parte 5, folio, 33, A.
 Matthias humilis & fidelis successit in locum duo decimum, ne vacuus remaneret, & per quem significatur, parte 2, folio, 22, B.
 Matrimonium est personarum legitimarum cōiunctio, indiuidua, indiuisibilis retinens consuetudinem; & potest dissolui ex causa fornicationis probata, quantum ad thorum & cohabitationem, parte 6, folio, 42, H, & folio, 43, B, C.
 Matrimonij diffinitio quomodo datur, parte 5, folio, 60, G, & folio, 61, C. Item parte 6, folio, 42, A, H.
 Matrimonij causa efficiens quae est, Et causa propter quam contrahi debet, parte 6, folio, 42, A.
 Matrimonium institui, prima necessitas fuit propter procreationem proles, parte 6, folio, 42, B. Vide etiam in Nuptiae.
 Matrimonij veteris Testamētū ad matrimonium noui, Test. differētia, parte 5, folio, 60, G, & folio, 61, C.
 Matrimonij quā & qualē coniunctionē dicit, parte 5, folio, 61, E.
 Matrimonij indiuisibilitas non solum est de iure diuino, sed etiā de iure naturali, parte 5, folio, 58, F. Et vltior de hoc declaratio, folio, 60, D, E, F, G, H, & folio, 61, B, C.
 Matrimonij indiuisibilitas per totam vitā seruandam Iudaei per libellum repudiij, licet falsè, putabat dissolui, par. 5, fo. 21, H.
 Matrimonij materia est masculus & foemina, parte 5, folio, 58, F, & formale eiusdem, l. bidem, G.
 Matrimonium an sit qualitas iustificatiua coitus puenientis in finem naturae, & an ex lege naturae generaliter, parte 5, folio, 60, F, & fo. 61, F.
 Matrimonialis actus non sit malus, quomodo dicit Apostolus: Hoc autem dico secundum indulgentiam: cum indulgentia non sit nisi de malo, parte 6, fo. 42, A, F.
 Matrimonialis actus aliquando est sine omni culpa, & est meritorius. Aliquando sit causa reddendi debitum. Aliquando sit ad satisfaciendum concupiscentiæ &c., parte 6, fo. 42, F. Item parte 1, folio, 241, C, I.
 Matrimonialis actus licet sit licitus, tamen annexam habet quandam turpitudinem, quam oportet excusari per bona matrimonij, parte 1, folio, 162, C, & folio, 282, G.
 Matrimonium non est imputandum quod extra decretum dei factum est, sed cum cognoscitur, emendandum parte 6, folio, 43, A, B. Item parte 1, folio, 284, H.
 Matrimonio legitimo qui vtitur, nō patitur vxorem peccare; sed accenditur zelo ad seruandam castitatem matrimonij, vt possit legitime fieri pater, parte 1, folio, 163, H.
 A matrimonio istig duae personae pater, & mater exclusae fuerunt propter reuerentiam naturalem, parte 1, folio, 39, D. Item parte 6, folio, 39, G.
 Matrimonio iunctae personae per iuga bouum intelliguntur, viuētēs honeste laborantes pro sui status honestate seruanda, & pro prole ad dei seruitium educanda, parte 3, folio, 5, H.
 Matrimonium continentur propter virginitatem, non tanquā malum simpliciter, sed tanquā minus bonum maioris boni impeditiuum, parte 5, folio, 18, D, & folio, 31, F.

Mat

Matrimonij mysterium dicit apostolus in Christo & ecclesia esse parte 5, fo. 58, H, I.
 Matrimonium inter Iacob & Liam nō fuit verum, quibus cognouerit carnaliter, nisi septimo die conuiuij, quibus transactis acquieuit placito. Nam ad matrimonij requiritur vtriusq; partitis consensus de praesenti, parte 1, fo. 91, G.
 Maturitas praetatorum ecclesiae tanta debet esse, q quasi nunquā videantur ridere: et si aliquando hoc cōtingat, debet cū tali maturitate fieri, q nullo modo debeant verecundari, p. 3, fo. 56, C.
 Matutina hora dicit illa hora in scriptura, apud ad faciendū vinctam de peccatoribus. Item hora illa qua disponebant se facere dotes ad offerendum sacrificium matutinum, p. 3, fo. 93, C.
 Maxilla percipienti est praebenda, nō quantum ad exteriorē esse Maxsectum, sed solum ad praeparationem animi. Et à simili est intellegendum de tunica si auferatur, par. 5, fo. 22, G, & fo. 142, C.
 Maximiani & Diocletiani tēporibus infra triginta dies leguntur decemseptem milia martyrum martyrizati: & sub eisdem legio Thebeorum passa est; & indices in diuersis partibus de madao istorum imperatorum tot interfecerūt Christianos, q nō poterāt sub certo numero redigi, par. 6, fo. 251, F.
 Moechator qui illam duxerit quomodo intelligatur, an de dimissa propter fornicationem, an de ducta post adulteram dimissa, parte 5, fo. 60, H, & fo. 61, G.
 Moechia quid sit, & quomodo prohibetur, par. 1, fo. 164, H.
 Moechig nomine vtrum etiam fornicatio teneatur, l. bidem, E, F, H.
 Moechia quaedā est in appendo vxorem alienam, quādo cuius non sufficit sua, etiam alienam retinere: nihil enim tam dolo patiens, nihil tam nolit pati faciens, parte 1, fo. 144, F.
 Mediator dicitur Christus, quia participat inter aliqua extrema, nam habebat duplicē naturā in vno supposito, scilicet diuinā & humanam, vnam sibi naturalem, aliam pro nobis assumptā, parte 5, fo. 52, B. Item parte 6, fo. 118, E, F.
 Mediators esse nō possunt angeli neq; boni neq; mali, & quare, parte 6, fo. 118, F.
 Mediator dei & hominum signat nomine statherae, in quo equa lae merita nra pēnantur, & i cuius praecipis agnoscim? qd in nostra vita minus habeamus, parte 3, fo. 58, C.
 Medicamine diuinæ dispensationis agitur vt exterioribus doloribus internum vulnus aduratur, & flagellorum sectionibus repellat ea quae mētem occupare poterat interior putredo viscerum, parte 3, fo. 79, B.
 Medicinae scientia à deo esse probatur. Quae enim scientia magis est à deo q sanitas, in qua etiam herbarum vires & succorum qualitates ac differentiae noscuntur, par. 1, fo. 308, F.
 Medicinae vel philosophiae disciplinā vt quis cōsequatur, separat se ab omnibus actibus non tamen cōtinuo ita perfectus est, vt non peccet in aliquo: immo plurima delinquēdo vix ad perfectionem peruenit; & tamen eū ad huiusmodi scholas se tradidit certum est eum inter medicos & philosophos numerari. Ita qui mancipatur studijs sanctitatis secundum hoc q ppositiū sanctus appellatur, parte 1, fo. 293, C.
 Medicinae duo officia sunt, l. morbum sanare, & sanitatem custodire, pte. 3, fo. 95, F.
 Medicina omnis habet ad tempus amaritudinem, sed fructus doloris sanitate monstratur, pte. 4, fo. 220, F.
 Medici amatissimū antidotum solent dare stomacho nauicati, vt noxios humores euomat, & possit coctos cibos atq; digestos in alium transmittere, q s fleumatū magnitudo digerit nō sinebat, parte 4, fo. 87, E.
 Medici quaedam amaritudines medicamentis inferūt p sanitatem languentium, parte 1, fo. 322, G.
 Medicus putribus non parcat carnibus, vt sana mēbra seruetur: non parcat, vt parcat, crudelis est, vt misereatur: nec considerat patientis dolorem, sed vulneris sanitatē, pte. 4, fo. 246, E.
 Medico vulneratus videtur quodammodo qui se subdit ei vt sanetur, vt in eo medicinae opus impleatur, pte. 1, fo. 369, B.
 Medicus saepe prudens accedit ad languentem, & quātum ars patitur & industria medicinae, non cessat, sed si egritudo tanta sit vt repugnet curationi, aut aeger p ipatentia doloris cōtra faciat quod iubetur, relinquit eum desperas medicus ne expiret inter manus eius, & mortis videatur reus, pte. 4, fo. 175, B.
 Medicus quando q si pcepta est curatio, mittit seruum aliquando mittit discipulum, & aliquando ipse p se venit secundū varetatem curandorum vulnerum, pte. 4, fo. 174, F.
 Medici tradunt, q tenex de foemina prouectioris aetatis, & si mulieria contingant ei, generare non possit, de iuuentula autem possit, parte 1, fo. 70, E.
 Medici sunt duplices, corporales & spirituales: & vtriq; hono-

randi, sed spirituales praerendi, parte, 3, fo. 425, E.
Medicus spiritualis est honorandus triplici de causa, parte, 3, fo. 426, B, F, G.
Medici praebent aliquando cibum vel potum ad discutiendum caliginem oculorum, nec tamen in edendo vel potando sentimus, quod proficit, sed cum transferit dies vna & altera & tertia, suo tempore per occultos meatus relata ad visum, tibi vel potuli virtus paulatim purgat aspectum, parte, 2, fo. 22, B.
A medicis frangitur tortum, vt fiat postea rectum, parte, 3, fo. 303, B.
Medicus animarum, Christus, f. omnia quae ad proximorum salutem valere possunt tolerare propter, qd ad curandos, proximos instruit, vt tanquam a filiis egrotantibus & freneticis si salus illorum hoc exigat, multa patiantur, parte, 5, fol. 142, A.
Mediocritate contenti (quae est ars virtutum) qui turbulentiam huius seculi transcendendo non appetunt, significantur per Israhelitas qui trans Iordanem possessionem acceperunt, parte, 2, folio, 211, B.
Meditari debet homo in his quae ad dilectionem dei pertinent in tempore quietis & in tempore laboris. Similiter in ingressu lecti ad dormiendum, & in egressu ad vigilandum, parte, 3, folio 293, E, & folio, 315, F.
Meditatio frequens diuinae legis extirpat vicium, parte, 3, fo. 268, G, & fo. 269, C, & fo. 272, C.
Meditatio est dispositio ad gratiam habendam, & habitam ad augmentum, parte, 3, fo. 257, G.
Medius fiat qui peccatum non fecit, nec inuentus est dolus in ore eius, parte, 1, fo. 269, F.
Nihil est medium, quicquid facis, aut ex amore dei, ex seruitute diaboli facis, parte, 5, fo. 26, F.
Medius, alius est malus, qui sepe amat amicos, alius bonus, qui reconciliat inimicos Iesu Christi, parte, 6, fo. 118, F.
Medorum regnum significat fuit per argentum, quia in illo regno multum vacabant sapientiae & eloquentiae, parte, 4, fo. 299, D.
Mel omnium rerum copiam significat, parte, 1, fo. 370, A.
Mel significat lasciuiae dissolutionem, parte, 1, fo. 217, D, H.
Mellis dulcedine quis nosset, nisi gustasset amaritudinem, parte 1, folio, 291, C.
Mellis oblatio, an & quo facienda fuit, parte, 2, fo. 234, D.
Mel & fermentum ab omni oblatione excluduntur, quia istis idolo latrae in suis sacrificijs utebantur, parte, 1, fo. 217, C, H, & fo. 324, E.
Mel siluestre quale Iohannes baptista comedit, est folium arboris in deserto Iudaeae apertum comestioni, parte, 5, fo. 13, G.
Melchisedech secundum Hebraeos fuit Sem filius Noe primogenitus, & quod vultus est regiae dignitate, erat trecentorum & novem annorum, Et quomodo fuit figura Christi, parte, 6, fo. 145, B, C.
Melchisedech tradunt Hebraei quando Abraham natus est habuisse recentos nonaginta annos, & Abraham vt nepoti obuiaisset, & panem in resurrectione ei, & suorum obrulisset, vt sacerdotem dei decimas recepisset, parte, 6, fo. 145, A, l. 1. & fo. 72, A, B.
Melchisedech obrulit panem & vinum pro sacrificio offerendo, quod pertinet ad sacerdotis officium, Et an fuerit sacerdos dei altissimi, Et quomodo apostolus dicit, quod non habuerit patrem & matrem, necque initium dierum necque finem vitae, parte, 1, folio, 64, C, D.
Melchisedech maioritas ad Abraham quo medio probatur, parte 6, folio, 147, B, D.
Melchisedech fuit rex Salis & ciuitas postea dicta est Hierusalem, & est metropolis in regione illa & secundum omnes Hebraeos Sem notarius est Melchisedech propter bonitatem sui regiminis, quia Melchisedech interpretatur rex iustitiae, & Noe post diluuii ordinauit quod Sem filius suus haberet terram illam, parte, 1, fo. 60, G.
Melior est tibi qui animi fraternam dilectionem vel societate conuenit, quam germanus frater qui fidei & pietatis iura tecum habere communia negligit, parte, 3, fo. 335, A.
Meliores illis sicut non vidi, ait Aug., qui in monasterijs profecerunt ita non vidi deteriores illis qui in monasterijs defecerunt, parte 2, fo. 15, D. Vide in Religiosi.
Melioris deiectione quam mala fecerat bona, diabolus magis grauius quam de mulcorum mediocriter viuentium, Et de hoc exemplum, 2, fo. 293, H.
Melius faceret Iudaei agro suo aliquid velle quam in theatro sediciosus Mexisteret, & melius forminae eorum die sabbati lanam fecerit quam tota die in neomenijs suis impudice saltarent, parte, 1, fo. 164, G.
Melius est vt paucorum donatione plurimi liberentur, quam eorum absolutione plurimi perderentur, parte, 3, fo. 271, F.
Melius est miseram vitam tormeta & tribulationes & labores moriendo euadere, quam ad haec nasci & sustinere, parte, 4, fo. 349, A.
Melius est tibi non habere quod tribuas, quam imprudenter petere quod non habes, parte, 3, fo. 418, A.

Melior est tenuem vitam sub vili tugurio sumere cum securitate, quam splendidas cum fatigatione in incertis locis querere, parte, 3, fo. 418, A.
Melius est vt seruato dei timore geas opibus, vel etiam quotidiana no victu, quam vt desiderio plura acquirere dei timorem deferas, parte, 3, folio, 323, F. Interf.
Melior est victus, spiritualis sensus, qui sub vili tegmine literarum ad pauperem populo in ecclesia vnitate habetur, quam ambitiose delicia philosophorum quae in diuersis libris sub incerta opinione continentur, vbi labor & superflua cura, parte, 3, fo. 418, A.
Melius est nomen bonum quam deliciae multae, Ibidem.
Mello erat quaedam vorago quae erat ante fortalicium, in quo Dauid aedificia construxit, parte, 2, folio, 102, B.
Melodia multum ad hoc facit, vt reficiatur vires animales quiete & recreatione, indigent enim quiete & recreatione sicut membra corporis, parte, 6, folio, 118, A.
Melodiae diuersae excitant diuersas passiones in homine, alique audaciam, alique deuotionem, alique laeticiam, alique fletum & lamentationem, parte, 2, folio, 73, G, & folio, 164, B, & fol. 203, H, & folio, 303, G, Item parte, 5, folio, 34, D, F.
Melodiae virtute vitium daemones possunt expelli a corporibus obsessis, parte, 2, folio, 80, G, H, & folio, 81, A, B, C, D.
Melota est vestis facta de pelle taxi, quae hirsuta est & deformis, & tali veste vsus est Iohannes baptista, & Elias propheta, parte, 6, fol. 157, G. Item parte, 5, fo. 13, G, H. Item, parte, 2, folio, 161, G.
Mem litera Hebraica duplex est, vna est clausa, altera aperta, & Mem quale mysterium incarnationis Christi per virginem nasci per eam designatur, parte, 6, folio, 277, D, & folio, 281, C, D.
Mem clausa litera Hebraica semper ponitur in fine dictionis secundum Hebraeos, & nunquam in medio, nec in principio. Sed in dictione lemaribe quod significat ad multiplicandum, ponitur contra naturam suam, ad denotandum quod Christus de quo loquitur scriptura natus sit contra naturam cursum de virgine clausa, parte, 4, folio, 25, C, Item parte, 6, folio, 277, D.
Membra corporis sunt a deo, & ideo non est in potestate alicuius personae abscindere sibi membrum, sicut nec se occidere nisi in casu, quando, vnum membrum propter sui corruptionem est in periculo totius corporis, parte, 5, folio, 36, C, & fo. 89, F, G, H.
Membra aliquid sibi abscindere propter peccatum uitandum non est alicui licitum propter causas, & enumerantur, parte, 5, folio, 36, D, & folio, 89, H.
Membra corporis per frequentationem boni operis imprimitur aptitudo, per quam redduntur prompte mobilia ad opus bonum, parte, 6, folio, 15, C.
Membra corporis, ex frequentatione operis mali, imprimitur aptitudo ad male operandum. Et ostenditur per simile, sicut per frequentem actum carpentandi, fit impressio artis in manu artificis, aptans eam ad recte & facilius percutiendum, Ibidem.
Membra omnia concurrunt ad integritatem vnius, compositi & perfecti ex multis organis, deseruentibus diuersis animae partibus, parte, 6, folio, 33, B.
Membra & humani affectus deo locutione ascribuntur, vt secundum capacitatem nostram conformantur eloquia diuina, parte, 3, folio, 379, A.
Membra corporis vt manus & oculus in deo sic nominantur, qui tamen forma corporis non circumscribitur, vt ex membrorum vocabulis effectus suae potentiae designantur, parte, 3, fol. 363, H.
Membra exteriora, ornata seruat interior custodia: & qui mentis statum perdidit, foris inconstantia motionis fluit, atque exteriorum mobilitate indicat, quod nulla interiorum radice subsistat, parte, 3, folio, 315, E.
Membra deseruentia concubitu dicuntur vereda, parte, 1, fo. 245, G.
Membra genitalibus cur non credamus homines ante peccatum imperare potuisse, sicut ceteris, quae in quolibet opere, anima sine molestia vltima, & pruritu voluptatis habet, parte, 1, fo. 38, B.
In membro genitali circumcisio ponitur, vt in illa carnis sit immunitio quae regitur pudicitiae secreto, & quia per omnes progenies erat seruanda, in genitali membro est posita, parte, 6, folio 176, A.
Membrorum castratio per continentiam laudabilis est & merito ria, non per amputationem, parte, 5, folio, 36, F.
Memento vt diem sabbati sanctifices, quomodo intelligitur, parte, 1, folio, 164, C, D.
Memento, quare ponitur in tercio praeepto, cum dicitur: Memento vt diem sabbati sanctifices, parte, 1, folio, 164, D, & folio, 166, F, G.
Memento vt diem sabbati san. Sic dicitur in prima traditione. Et in secunda dicitur: Obserua sabbat, &c, quam differunt in hoc Hebraei assignent, & an sustinenda sit, parte, 1, fo. 337, F. Memento &

Memento & obserua, quam differunt inter haec Hebraei ponant, parte, 1, fol. 337, F, G. Item parte, 4, fo. 428, A.
Meminimus nos pueros fuisse, infantes non meminimus, parte, 1, folio, 22, B.
Memoria dicitur venter, quae notitias rerum quasi escas retinet, parte, 3, folio, 126, E.
Memoria suam quasi cinerem posuit, quemlibet quis per memoria sui nominis laborat, parte, 3, fo. 31, F.
Memoria passionis Christi qua caput demonum fuit deuictum, est efficax gladius contra daemonum insultum, Et de hoc figurat, parte, 2, fo. 87, H.
Memoria passionis dominicae dicitur clypeus, & si constanter tenetur in manu bonae operationis, debellatur insultus carnis vel somitis, parte, 2, fo. 13, D.
Memoria sanctorum patrum defunctorum non debet in religione per obliuionem consumi, sed per iugem meditationem quotidie renouari, & significatur per calciameta de pellibus animalium mortuorum, non attrita, parte, 1, fo. 366, H.
Memoria iudaeorum est immortalis & simpliciter secunda quid, parte, 3, folio, 371, B.
Memoria praeteritorum, sibi honorum habitorum tpe infortunij est valde taediosa & afflictua, parte, 3, fo. 378, B, & fo. 25, G.
Memoria mortis debet haberi ne homo peccet in aeternum inest nunquam, Et ponitur exemplum de naua sedeti in vltima parte nauis, vt dirigat eam, parte, 3, fo. 395, F.
Memoria peccatorum cedit ad bonum sanctorum in praesenti per gratiam sanctificantem, nam talia peccata in bonum proueniunt, parte, 6, fol. 19, H.
Memphis ciuitas est Aegypti quae nunc Damia dicitur vbi Nilius diuiditur, vbi Apis templum, & consulta respondent oracula, parte, 4, fo. 254, A, D, & fo. 343, E, G.
Mendacium est falsa significatio in voce, vel in alio signo quod tenet vicem vocis, parte, 6, fo. 27, G.
Mendacium non debet dici vbi non est duplex cor, parte, 3, fo. 93, B.
Mendacium, meditari peius est quam loqui: nam loqui plerumque praecipitatio est, meditari, studiosae prauitatis, parte, 3, fol. 51, E.
Mendacium non est substantia vel natura sed de eo, quod non est, parte, 3, fol. 0, 93, A.
Mendacium semper imitatur veritatem: aliter enim non potest decipere, parte, 4, fo. 143, E, & fo. 149, A.
Mendaciorum duo sunt genera, quae non sunt sine culpa, sed non cum magna: vt mendacia quaedam pro salute, vel commodo alicuius, non malicia, sed benignitate: & mendacium ioco quod non fallit, sicut enim cui dicitur causa iocis dicit, parte, 3, fo. 93, B.
Mendacium illud est leuioris culpe cum quis mentitur praestans beneficium, parte, 1, fo. 124, E. Item, parte, 3, fo. 368, F.
Mendacia ad mendacibus serio aguntur, non ioco. Cum autem quod non sunt, tanquam ioco dicuntur, non putantur mendacia, parte, 1, fo. 111, A.
Mendacium licet sit fugendum ab omnibus maxime tamen a iudicibus qui sunt in statu & officio conseruandae veritatis, parte, 1, fo. 172, B.
Mendacium, diuinitarum congregationem sequitur, mendacio enim diuinitae augeri solent, parte, 2, fo. 383, B. Interf.
Mendacium omne verum prohibitum sit, parte, 1, fo. 165, A & fo. 110, 247, A, B.
In mendacio pernicioso duo communiter occurrunt vicia. Primum est parens, s. falsa vocis significatio. Aliud est latens, s. intentio fallendi qui in corde consistit, s. deo nota, parte, 4, fo. 341, H.
Mendacio maxime officioso excusare praesertim. Testis videtur magna necessitas. Certum est enim, quod apostoli non fuerunt immunes a peccato, parte, 1, fo. 87, H, & fo. 97, F, & fo. 108, F.
Mendacia obstericum Hebraeorum verum approbata sunt auctoritate diuina quia scriptum est, deum beneficisse obstericibus, parte, 1, fo. 124, C, & fo. 247, A, B. Item parte, 3, fo. 368, F.
Mendax iudicandus non est qui dicit falsum quod putat verum. Contra mentitur ille qui dicit verum quod putat falsum, nec est liber a mendacio, qui ore nesciens verum loquitur: sciens autem non esse verum, voluntate mentitur, parte, 6, fo. 62, E.
Mendax dicitur diabolus, & pater mendacium, parte, 5, fo. 211, H.
Mendax ille dicitur, non tamen pater mendacium qui mendacia ab alijs iuuenta solum refert, sed mendax est & pater mendacium, qui non solum refert mendacia, sed etiam ea fingit, parte, 5, fo. 211, H.
Mendaciantium ordinum fratres quidam impudenter finguntur ad curias principum non vocati, aliqui vt fugiant ordinis paupertatem, & aliqui vt per hoc promoueantur ad aliquam dignitatem, parte, 4, fo. 244, D.
Mendaciantium ordinum fratrum arguebat quosdam monachos de declinatione religionis suae, Et vnus respondit: Quando moneam vestra tantum cucurrerit sicut nostra, tunc nullum erit delecta,

parte, 4, fo. 244, D.
Mendicitas non est, sed potestas, quod euangelizans, sibi necessaria sumit ab eis in quibus deo militat, & quos tanquam cultor vineam exerceat, vel tanquam gregem pascit, parte, 6, fo. 124, E.
Mendicus, qui petit: pauper qui sibi non sufficit, parte, 3, folio, 143, E.
Mendicus & indigens omnino non erit inter vos, dictum est Iudaeis in veteri Testamento de mendicante publice, quod non debebant permittere Iudaei, Sed in lege Christi quae amoris est lex, quid faciendum sit animaduertant dispensatores ministeriorum Christi, parte, 1, fo. 347, H.
Mens & spiritus differunt, parte, 6, fo. 55, E, F.
Mens dicitur facies spiritualis ad modum faciei corporalis, parte 6, folio, 65, F.
Mentem hominis iuxta substantiam nihil implere potest nisi cetera trinitas quia tantummodo secundum operationem & voluntatis instinctum anima de his quae creata sunt impletur, parte, 6, folio, 172, E.
Mens humana non potest deum contemplari, nisi descendat ei, parte, 1, fo. 205, E. Interf.
Mens est templum & domus dei & conscientia fidelium: quae si in laesione proximi peruersas cogitationes profert, quasi in spelunca latrones resident, & simpliciter gradientes interficiunt, & sic mens iam non domus dei, sed spelunca est latronum, parte 5, fol. 110, F. Item parte, 6, fo. 256, H.
Mens in quo habitat deus per gratiam, per templum designatur Hoc autem templum pollutur per peccatum, & maxime si fuerit per lassitudinem conuinarum, quomodo purgatur, parte, 2, folio, 232, D.
Mentis puritas & corporis maxime disponit hominem ad cognitionem diuinorum, parte, 5, fo. 242, G.
Mens pensare non valet, inuisibilis virtus, quibus sibi meatibus insinuat quibus ad se modis veniat, & quibus recedat, parte, 3, folio, 68, E.
Mentem hominis deus dum in suo timore format, concipit dum ad apertas virtutes prouehit gignit: sed si extolluntur, relinquit, & frigidit de vtero exunt id est a visceribus pietatis, parte, 3, folio, 72, B.
Mentes spirituales replenas dicit scriptura aquas, quia sancti qui spiritu leuantur ad summa rapiuntur, ne aliqua elatione superbiant, quibusdam tentationibus reprimuntur, parte, 3, fo. 54, B.
Mentes iustorum per intentionem suam omnipotentis deo assunt, atque in scriptura quasi os eius intuentur, parte, 3, fo. 48, A.
Mens iusti studet vni semper haerere, iniqui variatur, quia praeter deum nil sufficit, & ideo quod modo petiit, mox falsum, parte 3, folio, 67, B.
Mens dum ad deum anhelat, & omnia secularia despicit, omnia mox ei vertuntur in tentationem, & eam affligunt, sed dum transitorio labore atteritur, a perpetuo liberatur, parte, 3, folio, 17, E.
Mens circumclusa (sicut aqua) ad superiora vnde exit redit, & laxata per ima deperit, parte, 3, fol. 20, B.
Mens hominis quia stare noluisset cum potuisset, iam non potest stare, etiam cum velit: sed semper desiderijs variatur, vt quiescens actionem desideret, occupata quietem, parte, 3, fo. 21, B.
Mens hominis in libertate condita dum carnis desideria nutritur voluit, in fouea deceptionis pro foetido cibo cecidit: per gratiam autem reuocata ad veniam, carcere semper stringitur, ne per desideria vagetur, Et ponitur de hoc exemplum de capriua leena, parte, 3, fo. 27, B.
Mentes nostrae sunt domus, in quibus per cogitationem habitamus, parte, 1, fo. 146, E.
Mens tabernaculum vocatur, in quo apud nos abscondimur, cum foris in opere non videmur, parte, 3, fo. 28, F, & fo. 54, F.
Mens perfecta solerter inuigilat, vt non solum peruersa agere renuat, sed omne etiam quod in se per cogitationes turpiter ligatur tergat, parte, 2, fo. 39, B.
Mentis aditus tota virtute munitus est, ne eam hostes penetrare foramine neglectae cogitationis, parte, 2, fo. 101, A, D.
Mentis custodia foris qui non est munitus, vir confusionis est, quia dum virtutes se agere aestimat, subintrantia vitia nescientem necant, Ibidem, D.
Mente innocenti plerumque quaelibet res respicitur, sed in ipso conspectu animus concupiscentiae gladio confoditur, parte, 2, folio, 108, B.
Mens electorum dum inter aduersa vel prospera manet immota, quadratum sibi inesse virtutis figuram monstrat, parte, 2, folio, 244, C.
Mentis perfectae indicium est, cum quis pro generali fidelium

Index in Glos. ordi.

Aspirate, quasi unitatis & fraternitatis memor, superne pietati supplicat, parte. 2. fo. 32. B.
Mens quando ex sui consideratione quod in alterum faciat colligit, lignum secundum speciem suam semen producit, & recti operis germen parit, parte. 1. fo. 25. F.
Mens proeecta in actionibus turbulenti seculi, incipit propter utilitatem fraternae societatis, & de corporalibus agnitionibus producere opera quae profunt animis vivis, & forissimas agnitiones quibus fluctus seculi dirumpuntur & contemuntur, Et de hoc figura, parte. 1. fo. 27. E.
Mentes vsui vitae carnalis inhærentes, euelli ab infimis non possunt, nisi gradatim ducta predicatione proficiant, parte. 1. fo. 145. B.
Mentes carnalium pro amore seculi dura quaedam, quasi quaedam mollia & delectabilia ferre paratae sunt, dum in hac vita rerum culmina apprehendere conantur, parte. 1. fo. 281. E.
Mens vesana iniquorum, quamvis effusionem a mundi labore dominus imperat, & quietis dulcedinem persuadet, tamen plussit assequi aspera carnaliter, quam tenere blanda spiritaliter gaudet, ibidem.
Mentes hominum in mundo, magna naues in mari dicuntur: Veti à quibus minatur, appetitus mentium: gubernaculum, cordis intentio: qua boni transgressis seculi fluctibus, salutis portum petunt: reprobi quasi Scylla vel Carybdi intereunt, parte. 6. folio. 23. F.
Mens quando à cogitatione carnalium fluxu vacatur, quasi ius ex carne liquatum in petra funditur, parte. 2. fo. 39. B.
Mens cum concepta desideria sequitur, seruire rebus conuincitur quarum amore superatur, parte. 6. fo. 41. B.
Mens quae quiescit prius, magna putabatur vilis abiectaque in actionis ostentatione cognoscitur, dum inani ministracione operis turpitudine denudatur, parte. 4. folio. 81. B.
Mens prauis desiderijs dedita, huius seculi labori relinquitur, vt foris mundo velut ancilla seruiat, quia intus deum nequaquam vt filia amat, parte. 4. fo. 81. F.
Mentis quies sequitur ad cessationem peccatorum, parte. 4. folio. 95. B.
Mentis statum qui perdidit, foris inconstantia motus fluxit, atque exteriorum mobilitate indicat quod nulla interius radice subsistat, parte. 3. fo. 35. E.
Mens humana cum maligni hostis suasionibus instigatur, tunc dicitur olla succensa: sed cum per consensum in desiderijs prauae persuasionis accenditur dicitur olla feruens, parte. 3. fo. 80. B.
Mentes terrenorum hominum quas humor carnalis concupiscitque fluidas facit, dicuntur loca humentia, parte. 3. fo. 78. C.
Mentes secularium temporalis gloriae deditae, appellatione calami designantur, qui tanto apud semetipsos intus manescunt, quāto alii & nitidi exterius ostenduntur, parte. 3. fo. 78. B.
Mentes secularium dum ad exteriorem gloriam per superficiem tendunt & deserviunt, nulla intus firmitate solidantur, parte. 3. folio. 78. B.
Mens hominis est mare, Quasi fluctus maris sunt cogitationes mentis, parte. 3. folio. 33. E.
Mens praua semper in laboribus est, sicut bona semper tranquilla: quia aut molitur mala quae inferrat, aut metuit ne sibi hæc ab alijs inferantur, parte. 3. fol. 35. B.
Mentibus prauis nihil est laboriosius, quam si in huius mundi laboribus non laborare præcipiantur, parte. 4. fo. 115. B.
Mentibus bonis, etsi vsque ad tentationem cordis flamma ardeat, vsque ad consensum tamen tentatio non exurat, parte. 4. folio. 31. E.
Mens nisi ab exterioribus abscondatur, interna non penetrat, parte. 3. folio. 15. B.
Mentes iniquorum quia damna sua considerare negligunt, innocentiam perdunt, Amittunt namque à corde innocentiam, ab ore veritatem, à carne continentiam, & per accessum temporis ab ætate vitam, sed hæc se perdere non conspiciunt curis seculi occupati, parte. 3. fol. 15. G.
Mentis domus est quælibet res per quam dilectionem habitat animus, parte. 3. fol. 33. B.
Mentis dispositio per verbum oris aperitur, parte. 3. fo. 60. D.
Mentis domus quatuor angulis consistit, id est prudentia, temperantia, fortitudine, iustitia, & in mente quæ his quatuor erigitur ceteræ virtutes quasi cordis sphaeræ se inuicem pascunt, & quomodo, parte. 3. fo. 7. G.
Mentem quæ quatuor virtutibus cardinalibus erigitur, spiritus an te omnia eandem contra singula tentamenta septem virtutibus instruit, ibidem, G.

Mentis fames est silentium verbi dei, quo subtracto tentatio carnis inualefcit, quæ est bellum, parte. 3. fo. 17. E.
Mens iusti in amaritudine est semper etiam in prosperis quæ amaritudinem aduersitas ingeminat, parte. 3. fo. 47. B.
Mentis secretum intrare postpositis exteriorum rumulibus, est ad tabernaculum redire, ibi enim dominus consilium & quod foris agendum est publice: intus silenter auditur, parte. 1. fo. 279. C.
Mens nostra à carnis delectatione est separanda, non à carnis necessaria cura, ne curâ faciamus in desiderijs, parte. 1. fo. 221. G.
Mentibus foris sparsis ad seipsos redire cuique difficile est, quia praua itinera semel captos tanto quæ delectabiliter tenent quanto quod liberari non licet, parte. 1. fo. 127. E.
Mentem peccatoris post peccatum incipientis dolere diabolus delinit blanditijs, ne ad debitam poenitentiam perueniat, Modo enim aliorum facta grauiora, modo nihil esse quod factum est, modo misericordem deum loquitur, & tempus ad poenitentiam pollicetur, vt dum per hæc decepta mens ducitur poenitentia differatur & tunc plenus absorbeatur supplicijs, quæ nunc gaudet in delictijs, parte. 1. fo. 97. F. & fo. 98. D. E. F.
Mens libidinis vi, in corpore carnalis fornicationis intantum captiuatur submergitur & absorbetur, vt in ipso momento nihil aliud cogitare homini liceat aut intendere: quia ipsam mentem captiuam subdit ipsa submersio & absorptio libidinis & concupiscentie carnalis, parte. 6. fo. 41. F.
Mentes peruersæ dulcia gratiae per quietem dona despiciunt & per carnalibus voluptatibus laboriosa huius vitae itinera etiam la chryms plena concupiscunt, parte. 1. folio. 281. E.
Mentes peruersæ contentamur habere, vbi spiritaliter gaudeant & desideranter appetunt, vbi carnaliter gemant, parte. 1. fo. 281. E.
Mentibus prauis ac pollutis, non sunt secreta dominicæ incarnationis credenda, sed qui ad fidem venientes cor mundauerunt, parte. 1. folio. 295. F.
Mentis iniquæ consilium quando vanum esse probatur, quo se impune peccare arbitrabatur, tunc caput inimicorum nudari dicitur, parte. 1. fo. 371. E.
Mentis ciuitas si murum silentij non habet, patet inimici iaculis, parte. 3. folio. 33. F.
Mentem tanto inimicus sine labore superat, quanto & ipsa quæ vincitur contra semetipsam per multiloquium pugnat, ibidem.
Mens cum se per verba extra semetipsam iacit, apertam se aduersario ostendit, parte. 3. fo. 333. F.
Mentis interior afflictio magis apparet in oculo quam in partibus alijs, parte. 3. fo. 28. B. Vide etiam in Cordis dispositio.
Mentis humana est proprium hoc sibi fieri suspicari quod facit: Arbitrat enim se despici qui bonos despiciere consuevit, & ex suspicionem contemptus ad indignationem profilit & contumelias ingerit, parte. 1. fo. 39. A.
Mentis vehementis motus gaudij vel doloris redundat ad corpus, parte. 4. folio. 117. H.
Mente magis retinetur quod visu percipitur, quam quod auditur, parte. 4. fo. 137. F.
Mens dicitur venter, & quare, parte. 4. fo. 183. E. Item parte. 3. fo. 329. A. Item parte. 4. folio. 214. F. Item parte. 2. fo. 228. C.
Mens quod valde amat saepius replicat, parte. 3. fol. 12. E.
Mentis oculos si ab humani generis exordio ducim? vsque ad hoc tempus, omne quod finiri potuit, quam breue fuerit videmus, parte. 3. fo. 43. A.
Mens quæ corporis & animæ salute fouetur, & in vnum vtriusque motus colligit, non debet diuidi, parte. 1. fo. 215. E. Interlin.
Mens leuis, præceptis dictio, non ante cogitat quam loquatur, parte. 3. folio. 159. B.
Mentem electorum infirma desideria spernentes & caelestium contemplationi inhærentem, significat abies, parte. 1. fo. 135. B.
Mentes electorum per sphaerulas significantur, & quare, parte. 1. folio. 179. A.
Mentem per caput intelligimus, quia sicut caput corpus, ita mens actiones regit, parte. 1. fo. 221. G.
Mens humana per puerperam significata, tunc parit quando aliquid præconceptum producit: iste vero conceptus potest esse dupliciter, parte. 1. fo. 235. D.
Mens humana per domum domini aedificandâ significatur, quæ inquirere voluntatis bonæ aedificatur, parte. 2. fo. 241. H.
Mens elata quando humilitatis bonum quod tenere debet ab assecta carne memoratur, infans homo à subinguate muto corripitur, parte. 1. fo. 303. G.
Mens eadem pollet ex virtute, lassat ex infirmitate, vt dum quærit quod habere non valet, quod habet humiliter seruet, parte. 3. folio. 40. E.

Mens nostra

& Postil. Nico. de Lyra.

Mens nostra est arca aurea, in qua sunt tabulae Testamenti, in qua legem dei scriptam habere debemus, & debet esse aurea, id est pura, præciosa, parte. 1. fo. 293. F.
Mens per compunctionem eleuata, omnia sub se certius iudicat, parte. 3. folio. 61. A.
Mens per Sion montem significatur, & si quid in ea per fraudem hostis pollutum est factum, instat nisi expurget, parte. 4. fo. 438. A.
Mentes fidelium quasi deo dicantur virgines sunt, parte. 4. fo. 201. B.
Mens deo plane sub exuijs corporis vegetatur, sicut in vestitu ouium sunt lupi rapaces, parte. 5. fol. 173. B.
Mentis qualitas non indicat in compositio corporis, parte. 6. fo. 6. A.
Mens imunda si non fuerit in melius mutata, necabitur morte æterna, parte. 1. fo. 206. A. Interlin.
Mentis duplicitas callide se defendens, per hericum significatur, parte. 4. fo. 63. A.
Mens humana infocunda dicitur filia Babylonis, & quare, parte. 4. folio. 81. A.
Mens fidelis dicitur areola, & quare, parte. 3. folio. 364. B.
Mens hominis intelligitur per altare concauum & quadrangulum, & quare, parte. 3. folio. 261. F.
Mens infirma & indiscreta dicitur mulier, parte. 3. fo. 430. F.
Mens dicitur lateat in homine, sicut viscera eius, parte. 3. fo. 72. H.
Mentis securitas est in obitu retributionis initium, parte. 3. fo. 17. F.
Menti furori Hebraei omne rectum quod dicitur, peruersum videtur, parte. 2. fo. 92. A.
Mentes hominum grossas significant saga cilicina, quæ occulto dei iudicio, quibus dure pferuntur, quia seruire curis temporalibus non timet, vt tentatione veteris & pluuia portent, parte. 1. fo. 181. C.
Mens humana cum illa superiora & caelestia vtiq; in enigmate conspiciunt, iam claustra corporeae habitationis per subleuaram cogitationem exit, parte. 1. fo. 202. B.
Mentis conceptus interior duplex. Vnus informis & imperfectus alius formalis & perfectus, parte. 5. fo. 185. D.
Mentis eleuatio inducit ad contemptum vitæ presentis, parte. 5. fo. 170. C.
Mensa solis quæ à piscatoribus in Miletia regione extracta est quæ fuerit vel qualis dicitur, parte. 1. fo. 11. D. E. F.
Mensa propositio quare dicebatur, parte. 1. fo. 178. G.
Mensa vel fortunæ parare quid sit, vt faciunt dicentes stellarum cursu vel varietate fortunæ omnia gubernari, & nihil ad deum pertinere credunt, parte. 4. fo. 105. A.
Mensa ad alienam qui frequenter conuenit, ocio deditus, aduertit necesse est paucis se, parte. 6. fo. 115. F.
Mensa octo sunt de quibus tanq; de mensis spiritualibus reficitur totus populus Christianus, parte. 4. fo. 292. A.
Mensis magnorum imponebatur aliqua portio de immolatis illis, parte. 4. fo. 295. C.
Mensis vnde dicitur, parte. 3. fo. 431. E.
Mensis apud Hebraeos incipit à prima lunatione, & secundum lunæ cursum computatur, quia apud nos calendia, nonis idibusq; deouoluitur, parte. 6. fo. 274. E. Item parte. 4. fo. 108. E. & fol. 255. A. Item parte. 1. fo. 5. C. & fo. 146. C.
Nonum mensum non accipi in bonâ parte, & liber Regum, & Ieremias narrat historiam, parte. 4. fo. 404. A. F. G.
Mensis primus anni apud Hebraeos aliter accipitur, parte. 4. fo. 209. B. Item parte. 1. fo. 53. D. & fo. 146. B.
Mensis nonus ab aprili, qui primus est apud Hebraeos, Decembris est apud nos, parte. 4. fo. 404. F. G.
Mensis primus apud Hebraeos Aprilis deputatur, & quare, parte. 3. fo. 431. E. Item parte. 1. fo. 53. D. Item alibi martius dicitur primus, parte. 1. fo. 146. C. Extensus fo. 149. F.
Mensis primus apud Hebraeos semper incipit à propinquiori lunatione vernali, quod est xij. die Martij, sive sit ante æquinoctium sive post, sive in ipso æquinoctio, parte. 2. folio. 248. D. & folio. 146. C.
Menses apud Hebraeos antiquos nominabatur secundum ordinem numeralè tantum, scilicet primus mensis, secundus mensis &c. sine aliquo nomine proprio: & hoc durauit vsque ad captiuitatem Babylonicam, aliter autem post &c. parte. 1. fo. 49. H.
Menses duo attribuitur cuiuslibet tempori. Est enim tempus semper mensis, tempus frigiditatis, tempus aestatis, & tempus æstus, parte. 1. fo. 55. C.
Menses vt doctores antiqui Hebraeorum dicunt, receperunt principium & nominationem à mense in quo fuerit redempti, & hoc ostenditur in redemptione Aegyptiaca & Babylonica, parte. 1. fo. 149. H.
Mensis nouorū dicebatur mensis primus in quo celebrabatur Pascha, & quare sic dicebatur, parte. 1. fo. 172. G.
Menses nullos exceptis lunaribus habent Hebraei, & in ortu lunæ

eos incipiunt, parte. 2. fo. 244. A.
Mensis septembris quasi totus est festiuitas apud Iudæos propter quatuor festa, parte. 3. fo. 179. D. & fo. 262. C. Item parte. 1. fo. 256. D. & fo. 255. H. Item parte. 2. fo. 218. D. & fo. 243. D.
Mensis casleu correspondet Decembri secundum Iudæorum opinionem, parte. 4. fo. 431. H.
Menses vacuos habet ecclesia in infimis, qui terrena agunt sine vitæ præmio, parte. 3. fo. 21. A.
Menses septem ætatis mundi sunt, & assignantur, parte. 1. fo. 110. 258. E.
Menstruat mulieres, concipientes pariunt cæcos claudos, leprosos &c. & quæ paries non erubuerunt in conclauis, aperte redarguuntur in paruulis, parte. 4. fo. 103. E. Item parte. 1. fo. 241. C.
Menstruatam cognoscens, quado, & quado non, secundum legem morte puniendus sit, parte. 1. fo. 241. E.
Menstrua in mulieribus quando incipiunt, & quando desinunt, parte. 1. folio. 241. C.
Menstruum patiuntur communiter mulieres quolibet mense, parte. 1. folio. 241. C.
Menstruarum Hebraicarum quantitates certas & determinatas non habemus, & quare, parte. 2. fol. 141. H. Item parte. 1. fo. 158. E. & fo. 171. E. & fol. 179. H. & fo. 194. D. & fo. 355. D. & fo. 282. D.
Mentendū vtrū sit pro salute & compensatione aliqua vbi nemo læditur, & hoc penè omnibus videtur, parte. 1. fo. 247. A. B.
Mentientes obsterices Hebraeorum & Raab, quomodo & quare scriptum est eas bene fecisse, parte. 3. fo. 368. F.
Mentiri est loqui contra hoc quod animo sentitur, parte. 3. fo. 93. B. Meritarum quæ officia fuerunt circa tabernaculum foederis, parte. 1. fo. 276. B.
Mercatores Christiani (vt ego audiui ait Lyra, à fratre fidei) gno (propter lucrum temporale terram Saracenorum frequenter implerunt naues pueris Christianis, à partibus eorum pauperibus ementes, & sic venderunt eos Soldano pro magno pretio: qui eos faciebat instrui in lege Mahumeti, vt aduerti facti contra Christianos pugnarent, parte. 6. fo. 267. F. G.
Mercennarius dies cito transire optat, vt ad laboris præmij veniat, parte. 3. folio. 20. F.
Mercennarius de grauitate operis lassat, nisi spe finis releuetur: sed illo viso nihil purat quod sentit, parte. 3. fo. 21. A.
Merceres, an possit dici gloria caelestis & præmij sanctorum, parte. 5. fo. 216. D. F. & fo. 218. C.
Mercedem æqualem habent, diues qui multum dat, & qui parum pauper, si æqua voluntas, parte. 6. fo. 71. F. G.
Mercimonia regionis nostræ quæ sunt, & quis mercator, & quid accipit, parte. 6. fo. 138. B.
Mercurius dicitur fuisse eloquentissimus, & ideo à gentilibus dicebatur deus eloquentiae, & quæ eam daret hominibus, parte. 6. folio. 190. A. C.
Mercurium quasi medio currentem, id est inter aures & linguas laudini vocant, Graeci vero interpretem, parte. 6. fo. 190. A.
Mercurius dicitur apud Gentiles deus rationationis, parte. 3. folio. 334. C.
Meretrix & sermonis suauitatem & fornicationem corporis ad capiendos miseros quærit, parte. 3. fo. 314. B.
Meretricis modus est per omnem viam & modum inducere ad actum concupiscentiae carnalis, parte. 3. fo. 316. G.
Meretrix fouea profunda est, quia multi cadunt in eam iuuenes, viri, & senes, parte. 3. fo. 331. E.
Meretrix dicitur puteus angustus, quia de peccato luxuriæ non exit homo, nisi cum difficultate, parte. 3. fo. 331. F.
Meretrix dicitur latro, quia insidiatur quasi latro blanditijs & osculis incontinentes attrahendo, parte. 3. fo. 331. G.
Meretrix speciosa & grata comparatur ad Niniue, quæ ad amorem sui penè cunctos diuersis malicijs trahit. Hæc vendit gētes in fornicationibus, dum amore temporalium & tædio bonorum, qui fuerat mēbra Christi, sunt mēbra meretricis, & alios secum trahunt, parte. 4. fo. 388. A.
Meretricij publici venalis est rursus, parte. 1. fo. 338. A.
Meretrices quare permittuntur in ciuitatibus, parte. 1. fo. 72. H.
Meretricium an sicut duellum permittendum vel prohibendum sit, parte. 2. folio. 84. C.
Meretur illud aliquis de condigno, quod ei secundum viam iustitiæ est reddendum, & huius ratio, parte. 6. fo. 12. G.
Mereri vitam æternam homo ex partibus naturalibus non potest, parte. 1. folio. 77. C.
Mereri an homo ex naturali virtute possit paliquid opus quod de digno & congruo deus det sibi gratiam, parte. 3. fol. 263. H. & fo. 1275. A. D.

Meriti principium simpliciter est a deo, & non a libero arbitrio: & ad illud natura humana de se non potest assergere, parte. 6. folio. 215. C.

Meritum dupliciter potest considerari, scilicet de condigno & de congruo: & quomodo aliquis mereatur gratiam orationis alteri, parte. 5. folio. 35. C. Item parte. 6. folio. 246. C. D.

Meritum duplex est, congrui & condigni: & quid verum que isto rum sit, & quis actus suus, parte. 3. fol. 363. H.

Meriti quantitas non accipitur secundum quantitatem doni absolute, sed per comparationem ad facultatem dantis, & proma pitudinem suae voluntatis & deuotionis, parte. 5. folio. 112. H. & folio. 113. B. C.

Per aduersa, virtutum merita patefunt, parte. 3. fol. 62. E. Interf.

Merita sanctorum quo modo ad posteros descendunt: sic peccatorum flagitia si liberi nepotesq; similia gesserint, ad posteros perueniunt, parte. 4. fol. 132. F. & fol. 236. A. B.

Merita sufficientia ad vitam aeternam non habent qui viuunt in hoc seculo, parte. 6. folio. 71. E.

Pro meritorum qualitate quotidie dominus, alijs ascendit, alijs descendit, quomodo & qualiter, parte. 5. fol. 149. F. & fol. 150. C.

Ex singulorum meritis praemia vel poenae sequuntur, & non ex prae iudicio dei, parte. 4. fol. 6. A.

In futuro iuxta merita erit retributio, parte. 4. fol. 427. F. Interf.

Meritum vitae aeternae, licet non possit esse virtute naturae, potest tamen esse virtute gratiae diuinae, parte. 5. folio. 60. B.

Merita praesita sine meritorum praesentia, an & quomodo sint causa praedestinationis, parte. 6. folio. 21. F. G.

Plena perfectio hominis ex gratia & non ex merito possideatur, parte. 4. folio. 285. E.

Per terrena opera mereamur, ad quae non reuertemur post resurrectionem, parte. 3. fol. 37. E.

Merita aliquis si plura sunt numero quam peccata, iustus est, & cuius peccata plura sunt numero quam merita, impius est, Hoc dicunt Iudei, etiam moderni, & vehementer errant, parte. 4. folio. 237. G. H.

Merita hominis non sibi soli valent, sed etiam alijs: ex hoc vocantur reliquiae, i. alijs relictae, parte. 1. folio. 364. D.

Merita iustorum non dantur obliuioni, sed registrantur coram rege caelesti, vt remunerentur tempore competentis, parte. 2. folio. 38. C.

Meritorum & profectus esse differentias in populo fidelium, declaratur, parte. 1. fol. 319. F. G.

Subiectorum merita doctoribus non aequantur, parte. 4. folio 270. A. Interf.

Merita rectorum & plebium ita iuncta sunt, vt saepe ex culpa pastorum deterior fiat vita plebium, & ex merito plebium melior vita pastorum, parte. 2. fol. 124. A.

Meritum & demeritum principis redundat in subditis, sicut in corpore naturali bona & mala dispositio capitis redundat in membrum infirmum, parte. 3. folio. 283. H.

Maiores vt homo in se temper inueniat, dignum est, qui relicto creatore, in se gaudium quaerebat, parte. 3. fol. 34. B.

Mesal: est dictio Hebraica aequiuoca: & significat Iudaeum, idolo iolarrantem, occidentem, & coeuentem siue lasciuientem, parte 2. folio. 75. H.

Mesopotamia, nomen ciuitatis in capite Syriae: est constituta ad aquilonem, & alio nomine dicitur Carran. Est etiam nomen regionis, parte. 6. fol. 175. D. G. Item parte. 3. folio. 168. F. H. & fol. 169. F. & folio. 219. G. Item parte. 2. folio. 34. D. Item parte. 1. fol. 80. G. & folio. 83. F.

Messias Hebraice, Christ? Grece, & vnctus latine, idem significat, parte. 2. folio. 65. G. Vide etiam in Christus.

Messias, consolator dicitur, vt habet glossa Hebraica: Elongat? est a me consolator, parte. 2. folio. 254. H.

Messiq; spiritus inuenerunt per antiquos expositores Hebraeorum notabilissime & compendiose, cum exposuerunt illud: Spiritus domini ferebatur super aquas &c. Ex quo secundum catholicam veritatem infertur, quod spiritus sanctus ibi intelligitur qui est spiritus Messiae &c. parte. 1. fol. 30. G.

Messiae sex benedictiones quae venturae erant super eum, praefiguratae erant per sex mensuras quas Ruth collegit, de qua per Dauid & genealogiam regiam nasciturus erat &c. hae Rab. Sa, parte. 2. folio. 59. B.

Messiae aduentus est tanquam finis, ad quem vnuerfi prophetae verba sua ordinauerunt &c. parte. 3. folio. 424. B.

In Messiae aduentu eleuatio domus domini erit, intelligendo secundum magnitudinem signorum & mirabilium quae sicut ibi sic dicit Rab. Sa. Et ex hoc suo dicto arguitur extra eum & lu-

daeos, parte. 3. folio. 215. B.

In diebus Messiae (inquit Ra. M.) non deficiet aliquid de via huius seculi, vel inuouabitur aliquid de operibus sex dierum, sed ibi mundus iuxta solitam viam, parte. 4. folio. 28. H.

In diebus Messiae, sic erit de credituris, sicut mensuratus est egressus de Aegypto in ingressu in terram promissam: quia duo saecula de sexcentis milibus ingressi sunt. Haec glossa Hebraica sus per illud: Alsummam vos vnum de ci. &c. parte. 1. folio. 287. D.

In Messiae aduentu (vt dicit quaedam glossa Hebraica) ciuitas Ierusalem dilatabitur vsque ad fines terrae. Et quomodo hoc verificetur secundum catholicos, quia de aliqua ciuitate materialis in ueniri non potest, vt Iudaei fingunt, parte. 4. folio. 422. C.

Messiae tempore pueri Ibraelici sunt demonstrati: vnus deum digi to &c. sic dicit Ra. Me. Gerundus. Quae quidem verba manifeste consonant catholice veritati &c. parte. 1. folio 262. F.

Messiam quem vnuerum expectant Iudaei moderni, dicunt hominem fore purum, propheta tam sanctissimum, eum Moyses sanctiorem: & quod regnabit super omnes Gentes quas subij ciet sibi & Iudeis, & aedificabit ciuitatem & templum materia liter &c. parte. 4. folio. 290. F. H.

Messias dum uenerit (vt Iudaei dicunt) reddet eis arca testamen ti, & altaria Holocaustorum & incensii, & caetera ad cultum veteris legis pertinentia, & vasa sanctuarij, parte. 4. folio. 116. C. Inter parte. 3. folio. 190. B.

Messias exaltabitur plus quam Abraham, & eleuabitur plus quam Moyses, & sublimis erit valde plus quam angeli superiores. Illa concedunt Iudaei, Christiani inferunt, ergo ipse est deus &c. parte. 4. folio. 89. E.

Messias quod educturus sit captiuos de obscuritate limbi, probat per glo. Hebraicam &c. parte. 4. folio. 349. F. G.

Messiam quem expectant Iudaei futurum, hominem purum (Moy se tamen sanctiorem) credunt, ne cogantur illius diuinitatem confiteri. Istam fugam quaerunt, sed stare coguntur, parte. 4. folio. 42. F.

Messias promissus in lege & prophetis, quod sit verus deus & verus homo: probatur ex scripturis autentis Hebraeorum, parte 6. folio. 276. G. H. & sequentibus. Item parte. 4. folio. 290. F.

Messiam Iudaei expectant futurum & dominaturum toti mundo temporaliter, & educturum eos de captiuitate, & positurum eos in maxima gloria & honore super omnes Gentes, parte. 5. folio 137. C. Item parte. 2. fol. 4. D. & fol. 65. F. & fol. 210. D. & fol. 243. C

Messiae aduentus quare tardatur secundum Hebraeos, & quomodo acceleraretur, & statim ueniret filij? Dauid, i. Christus, parte 6. folio. 140. C.

Messiae tempus esse de proximo, erat opinio famosa tempore praedicationis Iohannis baptistae & maxime in Ierusalem, parte. 5. folio. 188. H.

Messiam expectant Iudaei liberaturum eos de captiuitate quarta, qua templum destructum, & ciuitas & populus captiuatus sub Tito & Vespasiano, parte. 4. folio. 103. B.

Messias (vt moderni Iudaei dicunt) fuit natus eadem die qua fuit destructum templum per Romanos &c. quare eos non liberat & vbi sit, quaerunt Christiani &c. parte. 4. folio. 107. B. C. Item parte. 7. folio. 275. F.

Messias qui dicitur Christus, quod uenerit, probatur, & reproba tur perfidia Iudaeorum, & ostenditur veritas, parte. 1. fol. 117. F. G

Messias dicitur collectio frugum, & ad similitudinem huius, messis spiritualiter dicitur vocatio hominum ad fidem, parte. 5. folio. 199. G.

Messias duae. Prima fuit in praesenti vita, & est per quam homines ducuntur ad fidem, & in hac messe messores fuerunt apostoli. Sed vltima messis erit in iudicio, & messores erunt angeli, parte. 5. folio. 199. H.

Mesraim fuit filius Cham a quo denominata est Aegyptus. Et vbi in toto veteri Testamento ponitur Aegyptus, in Hebraeo habetur Mesraim, parte. 1. fol. 57. H. Item parte. 3. fol. 200. G.

Mera terrarum & camporum non debebat transferri in damnū Met al: eius, parte. 1. folio. 33. B.

Metalla igne conuulsa, sordem in se alienam atque inutilem non retinent, parte. 3. folio. 137. E.

Metallum conflatum metaphorice punitionem filiorum Israel notauit, parte. 4. folio. 242. C. H.

Metaplasmus quid est, & an eum sit mutatio dictionis in dictione, sicut syllabae in syllabam, parte. 4. folio. 99. H.

Metretre, est quaedam mensura continens decem sextarios, parte 5. folio. 192. H.

Metricantes quotiens vno versu vel duobus sensum explere non possunt, in principio vel in medio alterius distinctiones faciunt, parte. 4.

parte. 4. folio. 188. C.

Metricae plures libri veteris Testamenti conscripti sunt, parte. 4. folio. 2. C.

Merum quid sit, & unde dicatur, parte. 4. folio. 2. C.

Metu praesidentis plerumq; fit obediens potestati qui est saluti in gratias, vt necessitate sobrietatis agnoscat, qui noluit ac nequit ut gratiam pietatis agnoscat, parte. 1. folio. 352. G.

Merus iudicij ianua est conuersionis, si addatur discretio dilectionis, parte. 3. folio. 253. E.

Michaelis in officium & societatem vt assumaris sarage, & quo modo, parte. 1. folio. 303. F.

Michael significat representat eas in luce sanctam, quam olim &c. unde hoc trahitur, parte. 3. folio. 263. H. Item parte. 1. folio. 65. C.

Michael sicut modo est princeps ecclesiae, sic tempore Danielis fuit princeps synagogae, parte. 4. folio. 321. H. & folio. 326. H.

Michael non fuit ausus blasphemare daemone propter eius naturam bonam, parte. 6. folio. 23. C.

Michael vt angelus superior praesens toti populo Iudaeorum, parte. 4. folio. 407. C.

Michael & angeli eius designant Eraclium & eius exercitum, & per draconem & angelos eius notatur Colodroe, parte. 6. folio 258. A.

Michael archangelus, ex praeepto dei interficiat Antichristum, & magnam partem sibi adherentem, vt dicunt sancti doctores, parte. 4. folio. 91. H. & folio. 418. F.

Michas & Vrias occisi sunt propter prophetias promulgatas, parte. 4. folio. 147. D. E.

Michol dicitur sola vxor Dauid, quia eam Dauid in adolescentia sua fornicus est vxorem, & in partu dicitur occubuisse, parte. 2. folio. 99. E. G.

Migma quid sit. Dicit tamen Lyra: Quid autem intellexerit Hieronymus per migma, nescio. Sed in Hebraeo habetur sic, Mixtum forte comedent &c. parte. 4. folio. 57. F.

Miles sine oculis dicebatur quantuncq; fortis carens sapientia, parte. 3. folio. 328. G.

Milici vniciq; qui a primaeva conuersatione proficiat, deus praesidet, parte. 3. folio. 76. A. B.

Milites antiquitus per quatuor partes noctis in exercitijs vigiliabant, parte. 5. folio. 48. D. Item parte. 3. folio. 221. H.

Milites ad tria communiter sunt prouisi, s. oppressionem pauperis ad impositionem falsi criminis, & non sunt contenti proprijs stipendijs, parte. 5. fol. 134. G.

Milites dicuntur angeli, quia decertant contra aereas potestates, non labore sed imperio, parte. 3. folio. 50. A. C.

Militem situm significat per Nepalim, & eorum labore respublica conseruatur, ac etiam dilatur, parte. 2. folio. 26. G.

Milites distinguitur Dauid p. duodecim cohortes, & in qualibet erant viginti quatuor milia bellatorum, vt regi secundum vices deferrent, parte. 2. folio. 211. F.

Milites solent habere lineas quas camillas vocant, sic aptatas mēbris: & strictas, vt expediti sint dirigendo saculo, tenedo dypeo, parte. 1. folio. 191. E. & folio. 227. F.

Militiae Christianae princeps esse debuit spiritualis, qui primo legitur praedicasse gentilibus: & de hoc figura, parte. 2. fol. 200. H.

In militia Christi est dare locum irae, de loco in locum fugere, si in persecutione inferiorem teviribus contra tyranni crudelitatem videris, parte. 2. folio. 40. E.

Militant quidam in populo dei, & tamen non obligant se secularibus negocijs, & hi pugnant orationibus, ieiunijs, iusticia, pietate, mansuetudine, castitate: & fruuntur laboribus bellantium imbelles, & de hoc figura, parte. 1. folio. 319. E.

Militantium proprium est in tabernaculis habitare, vnde & cōta bernales milites dicuntur, parte. 3. folio. 105. E.

In militanibus deo, non corporis sed animae fortitudo queritur: quia non iaculis ferreis, sed orationum telis victoria acquiritur, parte. 4. folio. 40. E.

Milium rusticorum & agrestium & altitium cibus est, parte. 4. folio. 218. E.

Milo (vt dicit commentator) comedebat in die bouem integrum, parte. 1. folio. 157. G.

Millenarius perfectionem significat, parte. 4. folio. 470. B. D. Inter parte. 2. folio. 217. B. & folio. 257. C.

Miltius auis rapacissima, & quid per eundem significetur, parte 4. folio. 420. F.

Mini per subtilitatem manuum & localem motum aliqua sic trās mutant, quod homines non praecipunt, & multo fortius daemones hoc possunt, & multo maiora, parte. 1. folio. 138. D.

Mingens ad parietem denotancanem, vel infirmum, vel masculum,

lum, parte. 2. fol. 91. F. & fol. 152. A.

Minima qui spernit, paulatim deficit, parte. 1. fol. 290. A.

Minister domini debet perfectioribus moribus instrui, q̄ multitudine plebis, parte. 1. fol. 278. E.

Minister dei non debet contentus esse populari disciplina, moribus & doctrina separatus, & spectabilis debet esse, parte. 1. folio. 278. B.

Ministri domini proprio labore initia honorum operum domini consecrare festinant, vt siue poenitentia sit agenda, siue studia virtutum exercenda, efficaciter perficiat, parte. 1. folio. 278. B.

Ministri ecclesiae diuiduntur in quatuor partes, scilicet platos, sacerdotum, religiosorum, & clericos simplices, & q̄ sint officia eorum, parte. 1. fol. 269. H.

Ministri ecclesiae, quidam sunt fideles, quidam infideles, parte. 6. folio. 38. G.

Ministri fideles ecclesiae sunt qui diuina ministrant & docent propter gloriam dei: sed sunt infideles, qui hoc faciunt propter lucrum temporale vel propriam laudem, parte. 6. fol. 36. G.

Ministri ecclesiae omnes generaliter habere debent in se quatuor virtutes, & quae iste sunt, & per quid significantur. Praeter has debent esse aliae quatuor in episcopis, & enumerantur, & per quid significantur, parte. 1. fol. 188. D. E.

Ministorum ecclesiae perfectio qualis debeat esse, parte. 3. folio. 104. H.

Qui in domo domini ministrant, decalogū in duobus praecipis charitatis debent seruare, & secundum ea officij gerere, parte 2. fol. 209. B. Interf.

Ministri ecclesiae monentur ne securitate torpeant, licet scientiae lumen perceperint, desideria carnis mortificauerint, nondum tamen ad perfectam suauitatem ideest ad aeternam beatitudinem perueniunt, parte. 1. fol. 270. E.

Ministri tabernaculi debent concupiscentiam fugere, carnalia desideria dei adiutorio mortificare, diem vitium & finem laboris expectare, & quare, parte. 1. fol. 270. C.

Ministri ecclesiae debent diligenter ordinem suū seruare, nec maiora appetere q̄ proprius locus exposcit, parte. 1. fol. 270. B.

Ministri domini videant quam necessarium sit eis officij sui iura custodire nec terrenis lucris vel voluptatibus inhiare, quibus proprium est tabernaculo deseruire, alioquin & se & populū in perditionem praecipitant, parte. 1. fol. 278. E.

Ministris ecclesiae in veteri & nouo Testamento praeeptum est de oblationibus & decimis viuere, nec terrenis possessionibus acquirendis concessi est inhiare, parte. 1. fol. 350. E. & fol. 351. B.

Vide in Seruientes communitati.

Ministris altaris in vtroq; Testamento oblationes & decimae ad necessaria tribuuntur, ne terrenis possessionibus audeat inhiare, nec lucrum de ministerio trahere, parte. 1. fol. 295. A. & fol. 350. A.

Minister est dei q̄ malos punit in eo q̄ mali sunt, parte. 4. fol. 224. A.

Ministri ecclesiae debent semper & vbiq; deum laudare, parte. 2. fol. 209. B. Interf.

Ministri ecclesiae debent esse sancti toto tempore vitae suae, & per quid hoc designatur, parte. 1. fol. 194. D.

Minister dei aduenam se & peregrinum in mundo cognoscit & patiens est, verbum dei dente discretionis molit secundum auditorum capacitates, & seculum sibi amarum ostendit, alios a voluptatibus reuocat, parte. 1. fol. 270. B.

Ministri altaris & doctores & plebs Christiana, cum in suis gradibus deo fideliter seruiunt, in ciuitatibus suis habitare dicuntur, parte. 2. fol. 243. C.

Ministri veri lucis, debent instare, & a via iusticiae non declinare, parte. 2. fol. 208. E.

Ministorum quidam adulantur superioribus ratione timoris, quidam ratione consequendi honoris, quidam ratione fauoris habendi in causis, quidam ratione valoris temporalis, vt pauperes, quidam ratione affectus carnalis amoris, quidam ratione decoris, quidam ratione liuoris, & sic de alijs, parte. 4. fol. 303. B.

Ministri ecclesiae non debent propter pecuniam sua officia ministrare. Nec tñ prohibentur quod ex officio suo debetur accipere, ad necessitatem, nō ad luxuriam: alioquin vbi quondam erant amplae domus, & absq; numero acerui frugum, ibi parua vix erit casula seruās speciem ciborum, refectio nem animae nō habentis, parte. 4. fol. 380. B. Item parte. 3. fol. 226. B.

Ministri altaris pleriq; in tanta flagitia vel nefanda dogmata decidunt, vt etsi poenitendo ad salutem animae redeat, non tamē digni sunt qui ad sacrum gradum restituantur, & de hoc figura, parte. 1. fol. 242. E. F.

Ministri ecclesiae quidam aliquid sibi sumunt de supercilio Pharisaeorum, vt damnare innocios, vel soluere se noxios putent,

cum apud deum non sententia sacerdotum, sed reorum vita quaeratur. Non enim soluere possunt nisi viuatur quem soluit. Sed ad quid soluendi potestatem accipiunt, cum iam a deo liberatus & viuificatus quem soluunt, quaeritur: parte, 5, folio 52. C.

Ministri ecclesiae qui debent adherere capiti Christo, significantur per crines, & debent esse discriminati id est per ordines debite distincti, & officijs suis intenti. parte, 2, folio, 300. D.

Ministorum ecclesiae & populi communis inuitatio ad dei laudem in oblatione eucharistiae, quae cum diuinis laudibus debet offerri deo patri. parte, 3, folio, 234. F.

Ministros noui Testamenti fecit deus per spiritum non per litteras, quia littera occidit: dum vero adest viuificas spiritus, hoc ipsum inrus conscriptum facit diligi quod foris scriptum lex faciebat timeri. parte, 6, folio, 64. F.

Minister iudicis, si occidit eum quem iudex praecipit, ministerium facit: sed si id sponte faciat, homicida est, etiam si eum occidat quem scit a iudice occidit debuisse. parte, 1, folio, 145. A.

Ministri ecclesiae, vide in Ecclesiae ministri.

Ministerium sacrum qui indignus accedit, poenam praesumptionis non euadit. parte, 1, folio, 267. E.

Ministerio diuino qui se exhibent, maxime habere debent, sinceritatem integritatis fidei, ut perfectionem boni operis, & obseruantiam legis, & significantur per decimas quae eis tribuuntur, & quare. parte, 1, folio, 295. A.

Ministerij principum ille bene seruat qui studet manere in uisione pacis, ut tumulus seculi & voluptates carnis fugiat. parte, 2, folio, 199. B.

Ad ministerium altaris qui indoctus & temerarius accessit, in nouissimo gratiam remuneratiouis, quae bene ministrantibus promittitur perdet. parte, 3, folio, 328. E.

Ministerium Christi quomodo dicitur non esse circa aliquod terrenum, cum caro eius de terra sit, quam pro nobis obtulit. parte, 6, folio, 148. C.

Ministeria angelorum super gentes singulas, vel etiam homines ordinata, ubi significantur. parte, 1, folio, 369. E.

Ministeria apostolorum quibus infideles adducti sunt ad fidem, fuerunt tria, sancta conuersatio, sana praedicatio, & per miracula confirmatio: & per quae signantur. parte, 4, folio, 108. D.

Ministrat tibi periculose mulier, cuius uultum frequenter atendis. parte, 3, folio, 430. E.

Ministrant deo non solum boni qui adiuuant, sed & mali qui redire nolentes grauant. parte, 2, folio, 226. A.

Si quis mihi ministrat, me sequatur, & ubi ego sum & c. Et bene dicit, ego sum: quia extunc erat in perfecta beatitudine quod ad animam. parte, 1, folio, 281. C.

Minores debent superioribus subiectionem, subuentionem & dilectionem. parte, 6, folio, 28. D.

Minoribus maiora monstrantur. parte, 4, folio, 223. A.

Minores discant maioribus obedire, & maiores adiuui a minoribus possunt dignius officium explorare. parte, 2, folio, 209. A.

Minores fratres, in Fratres minores.

Minus est mala non agere, nisi etiam quisque studeat & bonis operibus insudare. parte, 3, folio, 262. H.

Minus est abnegare quod quis habet, sed ualde multum est abnegare quod est. parte, 3, folio, 367. C.

Minutores uingunt oleo oliuae lanceolas suas, ut melius possint uenam pungere, sic adulatores & proditores. parte, 5, folio 111. H.

Minus malum est consilium domini non quaerere, quam quod sit respicere. parte, 4, folio, 164. G.

Mirabile dicitur alicui, quod transcendit cognitionem eius. parte, 3, folio, 289. D.

Mirabilia sunt quaedam simplicibus, quae tamen non sunt mirabilia sapientibus. Alia sunt mirabilia simpliciter siue magna, quae transcendunt facultatem totius naturae creatae. parte, 3, folio, 289. D.

Mirabile triplex in corporibus caelestibus. Vnum, quod stellas habent situm ita determinatum & motum, quod nunquam appropinquant sibi ad inuicem magis uno tempore quam in alio. Aliud est in motibus planetarum. Tertium quod ex motu corporum caelestium sequitur uarietas effectuum in elementis. parte, 3, folio, 72. D. G.

Mirabilia quae fecit deus Israel pro liberatione eorum, tam a captiuitate Babylonica quam Aegyptiaca. parte, 3, folio, 196. C. D.

Mirabilis nihil est in mandatis quam diligere inimicos, hoc est dare bona pro malis. parte, 3, folio, 263. F.

Melius est bene uiuere quam mirabilia facere. parte, 3, folio, 323. E.

Miraculum est opus excedens omnem uirtutem creatam, & conuenit soli deo. parte, 5, folio, 214. F.

Miracula facere uirtum deo conueniat proprie secundum significationem huius nominis tetragrammaton. parte, 1, folio, 130. B. & folio, 131. F.

Miraculum miraculo an, quomodo, & quod, maius dicatur. parte, 2, folio, 181. E.

Miracula possunt considerari tripliciter. Vel ex parte uirtutis actiuae, uel quantum ad rem factam, uel quantum ad modum faciendi. parte, 6, folio, 173. B.

Miracula considerata ex parte uirtutis actiuae, unum non est maius alio, sed quantum ad rem factam, & quantum ad modum faciendi, sic unum est maius altero. parte, 6, folio, 173. B.

Miraculum diuinae uirtutis est manifestatio, sicut sigillum epistolae appensum, uoluntatis ipsius scribentis est declaratio. parte, 5, folio, 33. C.

Miracula ut aliquis faciat, requiritur fides, uel saltem signum fidei, quia etiam aliqui mali leguntur fecisse miracula ad inuocationem Christi. parte, 5, folio, 65. C.

Verba non sufficiunt ad credendum miraculis. parte, 3, folio, 67. F. Interlin.

Miraculum frustra foras ostenditur, si deest qui intus operetur: quia lingua in signum sunt, non fidelibus, sed infidelibus. parte, 5, folio, 95. F.

Miracula faciendi qualis uirtus sit, an uirtus mansua per modum habitus uel per modum passionis traesuntis. parte, 5, folio, 100. B.

Miracula operandi uirtus non est principalis, sed tantum instrumentalis. parte, 5, folio, 100. B.

Miracula facere, cum sit accidens extrinsecum, non sequens de necessitate spiritus propheticum, non uariat rationem, nec gradum spiritus prophetae. parte, 3, folio, 86. A.

Miracula quam differenter facta sunt ante tempus Moysi & tempore Moysi. parte, 1, folio, 136. F.

Miracula in populo Israel, aliqua erant transuentia, aliqua uero permanentia, & enumerantur quaedam. parte, 1, folio, 271. H.

Miracula fuerunt ostensa filiis Israel ex eundo de Aegypto, & signanter duo. parte, 6, folio, 136. H.

Miracula facere conceditur homini principaliter ad confirmanda ueritate: quam aliquis docet. parte, 1, folio, 336. F.

Miracula duplici modo sunt scilicet palam & clam. Cum enim sunt ad confirmationem multiuicinis in fide, uel eius consolationem, sunt in palam. Cum autem ad consolationem singularis personae, sunt communiter: magis secreta. parte, 2, folio, 164. F.

Miracula operandi uirtus efficacior inuenitur in humanitate Christi quam in quibuslibet alijs. parte, 5, folio, 100. C.

Miracula fecerunt Christus & sancti, sed differenter modo. parte, 5, folio, 33. C. & folio, 144. B.

Miracula Christi ad duo ordinabatur, ad manifestationem suae diuinitatis & ad confirmationem suae doctrinae. parte, 5, folio 194. C.

Miraculorum operationem distulit Iesus usque post baptismum, ad tricesimum annum, & quare. parte, 5, folio, 194. C.

Miraculum conuersionis aquae in uinum fuit primum quod Iesus fecit. parte, 5, folio, 192. G. & folio, 194. B. C.

Miracula utrum Christus fecerit sola diuina uirtute. Arguitur pro & contra cum responsione. parte, 5, folio, 99. G.

Miracula quomodo Iesus (ut Iudaei dicunt) fecit blasphemiam in eis iactans. Vide in Iesus.

Miracula Christus fecit imperando communiter, sicut aliquando in miraculis faciendis orauerit, ut in suscitatione Lazari. parte, 5, folio, 288. B. & folio, 204. D.

Miraculum de filio reguli, & sanatione serui centurionis, an sit idem & de eodem, uel aliud. parte, 5, folio, 200. F. G.

Miracula multa sancti fecerunt, immo deus in eis fecit: sed nullus sicut Christus in uitam aeternam surrexit. parte, 3, folio, 175. A.

Maius miraculum est, quod rotum orbem terrae a morte aeterna erexit quam quod mortuos suscitauit. parte, 3, folio, 232. E.

Miracula qui habent propter nomen Christi, maxime cauendum est a talibus, quae cum propter infideles dominus fecerit, monuit tamen ne a talibus decipiamur, putantes ibi esse inuisibile sapientiam, ubi est uisibile miraculum. parte, 5, folio, 29. C.

Miracula ad exemplum, operationis trahenda non sunt. parte, 4, folio, 209. C.

Miracula facientes uiri sancti, an operati sunt per aliquam uirtutem in eis existentem, non quia principalis ratio agendi, sed tantum instrumentalis. parte, 5, folio, 99. G.

Miraculorum

Miraculorum operatio aliquando per malos fit ad inuocationem nominis Christi, non propter merita innocantium, sed ad fidei Christi confirmationem. parte, 5, folio, 29. C. E. F. & folio, 52. E.

Miracula per quae confirmata est doctrina euangelica, sunt in triplici differentia. parte, 6, folio, 136. H.

Miracula quid profunt, nisi ut de timeatur? Quid timor, nisi ut misericors escam detimentibus. parte, 3, folio, 23. A.

Miraculis martyrum post mortem clarescentibus, maior ad confessionem fidei populis confluere, donec ipse apex mundani imperij Christi iugo collum subdidit. parte, 2, folio, 266. F.

In miraculis operibus concessa est sanctis aliqua uirtus diuinitus, & posita in animabus ipsorum sanctorum uirorum defunctorum uel uiuentium. parte, 5, folio, 100. B.

Miraculum grande ostensum fuit in morte Chore, & habentur opinionones. parte, 1, folio, 312. F. Item, parte, 3, folio, 150. F. G.

Miraculum in summo gradu an deus fecit circa sanationem Ezechiae, ubi uidebatur sufficere unum de minimis. parte, 2, folio, 181. E. & folio, 182. C.

Miraculum quod fit in statione & retrogradatione solis, an summu tenear gradum in miraculis. parte, 2, folio, 181. E. & folio, 182. G.

Miraculum in retro cessione solis tempore passionis Christi, quare nemo Graecorum, aut Barbarorum reliquit in scriptis suis. parte, 2, folio, 181. F. & folio, 182. B. C.

Miraculum factum tempore solue in statione solis an minus uel maius ascendum sit miraculo in retro cessione solis tempore Ezechiae. parte, 2, folio, 181. G. & folio, 182. C.

Miracula fieri per malos non est inconueniens fieri pro malis. parte, 1, folio, 68. A.

Miracula aliqua possunt fieri per artem magicam, sed illa pertinet ad curiositatem tantum & uanitatem. parte, 5, folio, 42. H.

Miracula aliqua possunt daemones facere non tamen possunt facere ea quae excedunt totam facultatem naturae. parte, 5, folio, 217. A. B.

Miracula Eliae in dupla portione ad miracula Eliae, & quot & quae ueteres fecerit. parte, 2, folio, 162. F.

Miracula plura fecerunt sancti noui Testamenti dei uirtute, ignorantes penitus nomen tetragrammaton: & absurdissimum uideatur creaturam institutam a deo assignare pro ratione sub qua proprie fiant miracula. parte, 1, folio, 131. F.

Miraculorum diuinae substantia in sancta ecclesia, prius quam in illo damnato homine (quem assumit) Leuiathan appareat. parte, 3, folio, 80. E.

In miraculis factis a sacerdotibus, uel eis adherentibus propter lucrum temporale, aliquando fit in ecclesia maxima deceptio populi. Et talia sunt extirpanda a bonis patris. parte, 4, folio, 330. H.

Mirandum maxime inter omnia, quod homo terrenus & corruptibilis ad spiritualium uel caelestium possessionem perueniat. parte, 3, folio, 68. C.

Mirari est aliquo modo uidere, ut clausus oculus sentit lucem. parte, 3, folio, 62. B.

Mirra quid significat, & quae eius proprietates. parte, 4, folio, 37. E.

Mirum in modum usque hodie gloria domini quae templum destruxit ita super montem Oliueti, & in signo crucis rutilans spectat in templum in cineres dissolutum. parte, 4, folio, 226. F. Interlin.

Myrricolaon quid sit. parte, 3, folio, 15. A.

Myrrha est nomen arboris aromaticae, & inde prodeit duplex gutta, una per modum sudationis, & illa uocatur prima: alia per incisionem corticis, & talis uocatur myrrha secunda, & est minoris efficaciae quam prima. parte, 1, folio, 196. G.

Myrrha arbor est Arabiae, altitudinis quinque cubitorum, similis spicae quam lachantum uocant, cuius gutta uiridis arbor amara uide nomen accepit myrrha. parte, 3, folio, 357. A. & folio, 412. B. Item parte, 1, folio, 196. F. G. & folio, 338. G.

Myrrha est carnis amaritudo quae pellit vermes malorum desideriorum & malae conscientiae, & seruat a putredine uiciorum. parte, 3, folio, 49. E. & folio, 362. A. C.

Myrtus quid significat, & eiusdem mystificatio. parte, 4, folio, 70. A. & folio, 92. E. & folio, 405. H. & folio, 407. B. H.

Miseri coniugibus non est peccatum, sed quod sit, de carne peccati fit: & quod de corpore mortuo propter peccatum, seminatur, cum uinculo peccati nascitur, & moritur. parte, 3, folio, 157. F.

Miseri non licere in paradiso ad gignendos filios qui sentiunt, forte putant omne connubium peccatum esse. parte, 1, folio, 37. B.

Miser est mudus quod homines alligat uicij & retinet. Sed quis inelligens haec miseriam condoleat mudo in morte a complexibus auelli non possunt. parte, 4, folio, 388. B.

Miser quod nullus sit, melius est, quam ut tu facias misericordiam. parte, 3, folio, 281. A.

Miseros qui optat esse, ut faciat misericordiam, crudelis habet misericordiam sicut crudelis est medicus, qui ut exerceat artem suam optat multos esse aegros. parte, 3, folio, 181. A.

Miseri de rebus temporalibus gaudent, sed tamen dum dispensa re eadem sine tribulatione non ualent, ea cura pinguntur miseriqua premuntur. parte, 3, folio, 56. G.

Miserorum proprium est tanto maiorem aestimare suum dolorem, quanto alienum minus intelligere studuerunt, & quo magis dolorem suum sentiunt, alienum sibi aequari non consentiunt. parte, 4, folio, 181. G.

Miseratio est anxietatis supportatio, quia sicut in corporalibus duo simul iuncti leuius portant onus, quam unus solus, sic uo modo compatiens alteri supportat se cum eo suo oneri. parte, 6, folio, 99. C.

Miseratio est anxietatis supportatio, quia sicut in corporalibus duo simul iuncti leuius portant onus, quam unus solus, sic uo modo compatiens alteri supportat se cum eo suo oneri. parte, 6, folio, 99. C.

Miseratio simulata, infirmitas est. parte, 1, folio, 161. E.

Miserere mei deus & c. psalmus quinquagesimus, quare plus frequenter. parte, 3, folio, 157. A. B.

Misereri, parcere, condonare, est proprium dei opus: Irasci uero & punire non suum, sed alienum est. parte, 4, folio, 53. A. D. & folio, 54. C.

Miseria grandis, ut quia desperatur emendatio, non adhibetur correctio. parte, 4, folio, 338. E.

Miseria humana duplex est. Una in uita, progressu. Altera in egressu. parte, 3, folio, 428. D.

Miseria hominis quaedam est contracta, & quaedam per ipsum acta. Ibidem.

Miserijs & poenaltatibus huius uita subiectus est homo, quia ipso peccante, iuste subtractum est ab eo donum originalis iusticiae, per quod liber ab omnibus istis miserijs fuisset. parte, 4, folio, 428. D.

Miseriam heu quantam incidimus qui ipsum bonum ferre non possumus, ad quod uidentium creati sumus. parte, 4, folio, 213. F.

Miseriae mulierum in statu innocentiae non fuissent. parte, 1, folio, 43. D.

Miseriae ludaeorum duplici de causa fuerunt. Prima fuit occisio innocentium. Secunda uana confidentia in auxilio Aegyptiorum. parte, 4, folio, 197. H.

Misericordia prius est in mente quam in opere. parte, 2, folio, 286. F. Interlin.

Veritas sine misericordia non potest sustineri. parte, 4, folio, 337. E. Interlin.

Misericordia sine ueritate negligens facit, & qui his caret, nec scientiam dei habet. Ibidem.

Misericordia proprie loquendo est actus interior miserantis. Miseratio uero effectus exterior. parte, 3, folio, 119. F. & folio, 157. B.

Misericordia in duobus consistit, scilicet in dando & dimittendo. Qui enim dimittit tibi peccatum, dimittit ei. Qui dat, datur ei. parte, 3, folio, 299. C.

Misericordiae opera facere impediunt duo hominem. Primum est ex nimia dilatione, cogitans quod uenit tempus magis oportunit ad distribuendum pauperibus. Secundum impedimentum, puenit ex estimatione longitudinis uitae propriae. parte, 3, folio, 353. F.

Misericordiae diuinae impetratio, & conseruatio sunt quatuor. Primum proximi uera compassio. Secundum innocentiae conseruatio. Tertium deuota oratio. Quartum est extremi iudicij trepidatio. parte, 3, folio, 404. H. & sequenti.

Misericordiae diuinae impetrationem quot & quae impediunt. parte, 3, folio, 405. D.

Misericordiam domini quicumque uult praedicare alijs primò se continens uiuendo dignum exaudiri prebeat, & sic orat, nec prospere euentura quae postulat dubitet. parte, 2, folio, 251. E.

Misericordia quicumque pauperibus non impedit, uel ab eis quod non habent uelut iuste exigit, de domo sua exiit: sicut id est de coetu ecclesiae, in qua putabit se perpetuo manere, & de laboribus suis scilicet in fructibus in quibus se laudabiliter laborasse putabat, nil pro fus laboris recipiet labores enim sine pietate non possunt apud deum fructuosi esse. parte, 2, folio, 260. A.

Misericordiam pertinere ad hanc uitam aestimo temporalem, magnum autem misericordiam remunerationi concurrere sempiternae. parte, 2, folio, 239. B.

Misericordia bona est, sed non debet esse contra iudicium: iudicium autem dicit quod iustum est. parte, 1, folio, 171. G.

Misericordia dei est omnibus gratuita & spontanea. Cum enim miseretur gratia est, cui inducari permittit, iustum iudicium est, quod occultum. parte, 1, folio, 203. A. Interlin.

Misericordia sine iusticia, remissio & trepiditas, iusticia sine misericordia

o q

ricordia, severitas & austeritas dicitur, pte. 5. fo. 8. E. H. Itē par. 3. fo. 329. B. Item par. 2. fo. 15. C.
 Misericordia nunquam impletur, quia et si miseris quārum potes, plus ramen debes velle, par. 1. fo. 217. A.
 Misericordia & licet omnibus impendenda est, maximē tñ illis qui Christi nobiscum sunt mēbra, par. 1. fo. 347. B.
 Misericordia omnibus impendenda est, in quo præponēdi sunt iusti qui sunt ex fide &c. par. 6. fo. 80. E.
 Misericordia, plenitudo est virtutum, pte. 5. fo. 134. E.
 Misericordiae corporalis opera quot sunt, & datur sufficiētia eorum, pte. 5. fo. 79. G. Item parte. 2. fo. 116. D.
 Misericordiae opera corporalia & spiritualia verbis comprehenduntur cum expositione, par. 1. fo. 90. H.
 Misericordiae spiritualis opera Christus iudicaturus nō adducit, sed misericordiae corporalis opera, & quare, par. 5. fo. 78. B.
 Pro misericordiae operibus specialiter, & per quādam appropriatōne dicitur reddēda beatitudo, licet p operibus vniuersis generaliter sit danda, pte. 3. fo. 254. G. H.
 Misericordiam facere cum egenis, & iusticiam cū iniuste oppressis magis placet domino quāam victima, par. 3. fo. 329. C.
 Misericordiae operibus intento cōgruit psalm⁹ quadragesimus, parte. 3. fo. 144. D.
 Misericordiae opera, mysticē charitatis perfectionem innuit, parte. 5. fo. 77. E.
 Misericordia non indigēt caeli, vbi nulla est miseria, pte. 3. fo. 130. B. & fo. 165. E. & fo. 170. E.
 Misericordiae celestis opem frustra expectas, si alienē virtutis fructibus inuides, par. 5. fo. 137. E.
 Misericordiae diuinā est, vt mūdi huius pereat abūndantia, pte. 4. fol. 252. E. & est eius male facta subuertere, fo. 254. A.
 Misericordia & iusticia quomodo sine in p̄matione sanctorum & dānatione malorum, par. 3. fo. 119. G.
 Misericordia magna deum de caelo depōsuir, corpore induit, vt pateretur, moreretur, quid ergo non potest dare, cum secundum se rogatur deus ignoscere, pte. 3. fo. 157. B.
 Misericordia inter dei proprietates tenet quādam excellētiā, propter quod dicitur q̄ misereri est eius p̄rium, pte. 3. fol. 135. G. & extēsius fo. 136. B. C. D.
 Misericordiam offensam vt videant, sunt multi qui nolunt sanari, sed quomodo caeci videbunt etiam offēsam? Bene si vclint, quia ipsa lux, est salutare &c. pte. 3. fo. 112. A.
 Misericordia an primum reuelata sit Moysi, & nulli ante eum, quia non leguntur proclamasse misericordias domini, etiam in casu in quo multum videbatur requiri, parte. 1. fo. 208. B. E.
 Misericordia domini in seculum seculi, vigintifex vicibus nominatur secundum Rab. Sal. & etiam Hebraeos, ad demonstrandum, xxvij. generationes qui p̄cesserunt à principio mundi vsq; ad dātionem legis in monte Sinai, in quibus mundus fuit sustentatus sola diuina miseratione, & non ex alicuius legis dātae à deo obseruatione, pte. 3. fo. 289. C. D.
 Misericordia dei pleno fluio comparatur, pte. 3. fo. 174. B.
 Misericors post bonam dispensationem bonorum vitae praesentis, bona celestis patriae possidebit, par. 1. fo. 375. H.
 Misericors dicendus esset deus, si sentit indulgentiam tribuisset: nunc autē cum frequenter delinquentibus misericordiam impendit, multum misericors appellatur, pte. 2. fo. 238. F.
 Misericordem esse deum scitur bene i generali, necitur tamē cui miseretur in particulari, pte. 3. fo. 27. D.
 Misericors dicitur aliquis qui miseriam alteri? accipit corde ad releuandum, pte. 4. fo. 354. F.
 Misericordia Iudaeorum dicitur nubes matutina quae aliquando dissoluta oriēte sole sine pluuia &c. sic illorum misericordia est sine effectu, & per consequens ficta, parte. 4. fo. 340. D.
 Missa non celebrat in vespere nisi ex aliqua necessitate, vt in ordinibus, & possimē sabbato sancto propter protractionē officij &c. Et in natali domini celebrat missa de nocte, & q̄re, parte. 4. fo. 286. C.
 Missae ordo quod est genus speciale orationis ostēditur quomodo licet debeant missarum solennia celebrari, parte. 6. fo. 118. A.
 Missae tres celebrantur in die natalis domini, & quare, parte. 3. fo. 110. 291. C.
 Missarum officia quae in die festiuitatis natalis domini cantantur scilicet in gallicantu, in aurora, & in die, quaedam sequentibus diebus repetuntur, & quaedam non, & quare, parte. 3. fo. 192. A.
 Missio spiritus sancti in signo visibili fuit signum euidentis glorificationis Christi, & stabilitōis in regno caelesti, Et haec missio facta fuit ad literam in monte Sion super centum viginti creden-

tium nomina, par. 3. fo. 89. B. C.
 Missio filio & spiritui sancto conuenit scilicet visibilis, Et haec missio sapientiae genitae à patre potest dici p̄ceptum loquendo largē, parte. 3. fo. 411. F.
 Mytheria occulta designabant aliquādo prophetae per insolitum modum scribendi, sicut poetae per figuras gramaticales signat aliquid subtiliter intelligentibus, quod est vulgarib⁹ & simplicibus occultandum, parte. 6. fo. 277. D. & fo. 281. D.
 Mysticos sensus si non omnia gerunt, nō mirum quia nec oēs rami arboris fructum ferunt, par. 1. fo. 78. E. Interl.
 Mytheria ingenia designantur in omnibus penē veterum gestis, parte. 2. fo. 40. F.
 Mytheria & subtilia fidei vtrum sint omnib⁹ indifferētē p̄ponēda, Arguitur pro & contra, Cum responsione & solutionibus argumentorum, parte. 6. fo. 142. H.
 Mytheria legis diuināe omnia, non sunt omnibus patefaciēda, sed pro captu vniuersi quilibet & p̄fectu scientiae atq; virtutis, parte. 1. fo. 438. F.
 Mytheria non sunt reuelanda irrisoribus & blasphemis, parte. 5. fo. 110. 99. C.
 Mytheria ecclesiae non sunt p̄palanda, nisi summariis viris, parte. 1. fo. 265. C. & fo. 328. G.
 Mytheria eadem ecclesiae multis figuris repetuntur, sed repetita non ui semper aliquid affert, parte. 3. fo. 361. A.
 Mytheriorum obliuiscit significatur per noctem, parte. 4. fo. 406. F.
 Mytherium Christi absconditum fuit à seculis & generationibus: recte horum scientia p̄tē dicitur, pte. 1. fo. 300. A.
 Mytherium aeternae generationis filij dei & suae sacrae incarnationis notatur, parte. 3. fo. 337. D. & fo. 338. B. C.
 Mytherium incarnationis per quod omnes homines reducuntur ad vitam beatam, est illud quod principaliter p̄tinet ad diuinā praedestinationem, pte. 3. fo. 142. G. H.
 Mytherium Christi fuit in ve. Te. occultum, par. 4. fo. 47. C.
 Mytherium incarnationis diuināe quomodo longinquum à cognitione nostra, par. 4. fo. 110. B.
 Mytherium incarnationis est causa principalis efficaciae baptismatis, per quam filius dei vniuersi sibi humanam naturā in mūdum descendēdo, pte. 5. fo. 195. F.
 Mytherium Christi per suam offensam fuit ad deiectionem superbiorum, & exaltationem humiliorum, pte. 4. fo. 3. H.
 Mytherium regni caelorum est secretum ecclesiae militantis à Christo apostolice concessum, par. 5. fo. 44. G.
 Mitecere solet vir iniquitatis comestationibus, pte. 3. fo. 162. B. Mif
 Mitis est quem mentis asperitas, seu amaritudo nō afficit, sed simplicitas fidei ad omnem iniuriam sustinendam instruit patienter, par. 5. fo. 18. B.
 Mitis est quem non rancor vel ira afficit, sed omnia aequanimiter sustinet, Ibidem.
 Mites sunt qui malis moribus dominantur, Ibidem.
 Mitis animus non est inter diuitias, curas, odia, & huiusmodi incendij materia vix ad purum delectatur, pte. 5. fo. 18. E.
 Mitis non est qui prius pauper non fuerat, Prius est contemptus seculi cui dantur aeterna, inde mores temperat mansuetudo & lenitas, & impossibile est secundum gradum ascendere, nisi prius apprehenderit, pte. 5. fo. 18. E.
 Mititatis quasi magnae virtutis magistrū se facit dominus: quod non faceret nisi via summę perfectionis ista virtus esset, par. 5. fo. 18. B.
 Mitra pontificalis habet duo cornua: Et quare, parte. 3. fo. 123. E. Item parte. 5. fo. 46. C.
 Mitu ad iustificationem hominis per gratiam dicitur tantū filius & spiritus sanctus, & non pater: Et quare, licet tota trinitas iusti fieri hominem, pte. 3. fo. 411. F.
 Mitu conuenit filio & spiritui sancto non solum visibiliter, sed etiam inuisibiliter, Ibidem.
 Mixtum ex elementis, non est aliquid elementorum, nec ipsa sumpta, quia tūc mixtū nō esset aliquid vnum, par. 5. fo. 187. G.
 Mna Græcē vel mīna, lx. sidos habet id est obolos mille ducentos, parte. 4. fo. 1284. A. Item parte. 2. fo. 147. G. Itē pte. 1. fo. 112. B.
 Moab tam vrbis quāam prouincię nomen est, parte. 2. fo. 158. F. & Moab folio 323. A.
 Moab est prouincia Arabum parte. 4. fo. 168. F. Item parte. 1. fo. 110. 16. B.
 Moabitarum rex vt tradunt Hebraei immolauit filium suum, Et quare, & quid inde factum est, pte. 4. fo. 360. A. B. Itē par. 2. fo. 164. D. E. C. Itē: par. 1. fo. 16. B.

Mob

Moabitis & Ammonitis prohibitos esse intrare ecclesiam dei triplici modo intelligitur, parte. 2. fo. 268. D. Itē par. 1. fo. 357. D. Item parte. 4. fo. 181. H.
 Mobile primum nominatur diuersimodē, propter diuersitatem eorum quae sibi competunt, parte. 1. fo. 30. E.
 Modeste agendum cum potentibus huius seculi, qui sequeuntur derident innocentium simplicitatem, quibus tamen debicum honorem conferre debemus, sed non contra deum vel contra mandata eius, parte. 3. fo. 400. A.
 Modicum primum & secundum de quo Iesus locutus est discipulis suis, quomodo siue pro quo accipienda sunt, parte. 5. fo. 232. G. H.
 Modij vel mensurę sex hordei ipsius Ruth quid signant, parte. 2. fo. 109. B. C.
 Modios tres colligit deuota persona & simplex sermones audiendo & opere adimplendo, Et sunt sanctitas meditationis, veritas locutionis, & sinceritas bonę operationis, parte. 2. fo. 58. C.
 Modus debitus est vnum, quod est commune omnium virtutum, Et hoc declaratur in agibilibus & in speculabilibus, parte. 3. fo. 391. A.
 Modus viuendi alicuius consuetus, vulgariter dicitur tunica eius parte. 3. fo. 362. H.
 Modus antiquorum fuit post fœdera inita simul comedere, parte. 2. fo. 144. H.
 Modus hominum facientium pacem ad inuicem est dare mutuo dexteram manus, parte. 4. fo. 443. H.
 Modus depressorum est incidere inclinato capite, & quando liberantur capite eleuare, parte. 1. fo. 261. C.
 Modus est hominum qui sunt aconiti & meditantibus imponere suram vnius cruris super femur alterius, parte. 2. fo. 50. F. & fo. 51. A.
 Modus antiquus erat, q̄ in vna parte chartę scriberetur dos: & in alia parte donum propter nuptias, & inter duas scripturas fiebant signa, per quorum medium scindebatur charta, & dabatur vna pars viro, & altera mulieri, parte. 2. fo. 289. B.
 Modus erat antiquorum & specialiter Hebraeorum, non ingrediendi sancta loca pedibus calcatis, Et inde est, quod Saraceni non audent intrare locum orationis nisi discalciati, parte. 1. fo. 117. G.
 Modus fuit antiquorum sapientum scribere diuinam metricę, vel per modum laudis, parte. 3. fo. 67. G.
 Modus erat antiquus, quod captiui ducebantur nudatis capitibus, ad maiorem eorum confusionem & victorię declarationem, parte. 1. fo. 351. F.
 Modus veniendi ad prelium est venite venite & coniunctim, & modus fugiendi est vagari per diuersas vias, parte. 1. fo. 364. C.
 Modus optimus siue dispositio optima bellantium est, quod per nimiam separationem aduersarij, non ingredientur aciem, & per nimiam coniunctionem vnus nō impediatur alium ad aduersarios inuadendos, parte. 4. fo. 354. C.
 Modus inuidi est quod bonum aliorum sibi maius videtur q̄ sit, parte. 1. fo. 123. G.
 Modus superbi est quod astutiam serpentinam suam, putet sapientiam, cum tamen sapientia non possit esse nisi respectu finis boni, parte. 1. fo. 123. G.
 Modus testificandi virginatatem mulieris fuit per matronas fides dignas, quae ad petitionem parentum videbant virginem secretē quando debuit tradi viro, parte. 1. fo. 356. G.
 Modus Hebraeorum pro victorijs habitis fuit canere canticum, parte. 2. fo. 50. G.
 Modus pugnantis Gedeonis & eius exercitus quis fuerit, parte. 2. fo. 41. F.
 Modus afflictionis alicuius in cruce apud antiquos quis fuerit, de quorum numero Christi afflictio in cruce fuit horribilis, parte. 3. fo. 115. B.
 Modus triplex est diuinę locutionis, siue responsionis, parte. 3. fo. 110. 62. C.
 Modus contemplandi philosophorum & sanctorum: quomodo differunt, parte. 3. fo. 268. H.
 Modus antiquorum sapientum fuit in vacatione ipsius contemplationis & doctrinę legis, vitam finire, parte. 2. fo. 194. B.
 Modus loquendi amantium ad expressiōnem amoris mutui, est, loqui econtrarijs, Sicut sponsus dicit aliquando sponse prędicta lecta, Vade, non curo de te, parte. 3. fo. 364. D.
 Modus feruenter amantium est aestimare, quod omnes cogitant de eo quod habent cordi, Et datur de hoc exemplum, parte. 5.

folio. 241. D.
 Modus luxurie erat apud idololatrias, Mulieres cingebat se fune superius quasi ligatę, sedentes in via per quam transibant homines procedentes ad idola, & si extra viam aliqua trahebatur, cognoscebatur carnaliter, & à crimine liberatam se putabat, & rediens ad sociam exprobrabat ei q̄ nō fuerat digna sic ab idolo visitari, parte. 4. 207. B.
 Modus mulieris parturientis est ponere manus suas ad lumbos, parte. 4. fo. 151. C.
 Modus ludæorum est, ex dolore scindere vestimenta, maxime propter blasphemiam dei, parte. 4. fo. 66. C.
 Modus regum Assyriorum fuit, transferre gentē sibi subiectam de terra sua natia ad aliam, Ibidem, B.
 Modus Romanorum fuit scribere causam crucifixorum super lignum crucis, parte. 5. fo. 239. D.
 Modus docendi idem non conuenit omni doctrinę, Et quis sit modus docendi sacram scripturam siue sapientiam diuinam, parte. 6. fo. 34. G.
 Modus debitus docendi veritatem est primo haurire in animo, post effundere populo in p̄dicatione, parte. 6. fo. 225. G.
 Modus docēdi proprius ipsius dei est, illuminando, sicut corda interiorius, parte. 6. fo. 148. F.
 Modus cognitionis humanę naturalis est ex sensibilibus ad intelligibilia, parte. 5. fo. 201. B.
 Modus loquendi eorum qui scripturas canonicas scripserunt est de se in persona alterius loqui, parte. 5. fo. 225. G.
 Modi annuntiantium Christi tempore Pauli fuerunt quatuor: quorum duo mali, & duo boni, parte. 6. fo. 98. H.
 Moysi multa nomina dantur propter diuersos actus, parte. 2. Moysi folio 194. B.
 Moysi mater q̄ fuerit, par. 1. fo. 125. B. E. D. & fo. 126. F. & fo. 127. A. & fo. 132. H.
 Moyses quomodo in aquis inuentus, & lactātes aliquas respuit, & vnde nomen accepit, parte. 1. fo. 125. A.
 Moysen adultum aduxit filia Pharaonis ad patrem, cui ille coronam suam imposuit, quam statim Moyses proiecit, quoniam ibi sculptum simulacrum vidit: vnde sacerdos qui ibi aderat voluit interficere eum, sed filia Pharaonis liberauit eum, parte 1. fo. 125. F.
 Moyses quomodo & quare occidit virum, cum non esset confitutus iudex eorum, est iudex, tamen videtur p̄nam iniustam inuulsiſse, parte. 1. fo. 126. B. & fo. 127. A.
 Moyses vt Hebraei dicunt, de interfectione Aegyptij accusatus, & docollari adiudicatus, quomodo euasit, parte. 1. fo. 126. C. & fo. 132. H.
 Moyses occidendus per Pharaonem quomodo mirabiliter liberatus fuit secundum Hebraeos, spiculatorē, Pharaonē & seruis suis plagatis, parte. 3. fo. 158. F.
 Moyses contra p̄ceptum regis Aegypti fuit saluatus, parte. 1. fo. 125. D. G.
 Moyses vt dicunt Hebraei, habuit gracilem vocem, & fuit incurcumisus labijs quomodo hoc sit intelligendum, parte. 1. fo. 132. G. & fo. 137. A. C.
 Moyses quomodo fuit nutritus, & in filiū adoptatus, Item quare sic vocatus, parte. 1. fo. 125. G. H. & fo. 126. B. C. & fo. 132. H.
 Moysi vxor quae fuerit, doctores Hebraei & catholici varię dicunt Aliqui enim filiam regis Aethiopię, Alij verō Sēphorā fuisse, parte. 1. fo. 284. G. H. & fo. 285. A.
 Moyses se separauit quo ad thorum ab vxore, vt dicit Rab. Sa. & quare, parte. 1. fo. 284. H. Et quomodo hoc innotuit Aaron & Marię forori eius, parte. 1. fo. 285. B. H.
 Moyses cur petijt se subrahendū à regimine populi dicens, Non possim folus &c. cum communiter in alijs excessibus populi misericorditer se habebat, parte. 1. fo. 283. F. G.
 Moysi, deus non in sua substantia apparuit, sed per angelicam visionem, parte. 1. fo. 277. E.
 Moysi licet visio diuinę essentia non fuerit pro aliquo tempore concessa, tamen alias fuit sibi concessa in vita p̄senti, parte. 1. fo. 203. D.
 Moysi quando dixit dominus Noui te ex nomine, parte. 1. fo. 204. B.
 Moyses vt conuenienter exequeretur regimen populi, duo erāt necessaria, parte. 1. fo. 204. C.
 Moysi videtur deus duo concessisse, vnum q̄ regimen populi esset per deum & non per angelum, scēdum q̄ deus ambularet cum populo per cohabitationem in tabernaculo, parte. 1. fo. 204. D. & clarius de hoc fol. 205. A.
 Moysi q̄dij vixit, non legitur aliqua mentio de angelo loquen

te sibi, vel ei apparente, parte. i. fo. 204. D.
 Moyfen dicere ductorem synagogæ immidiatum sine alicuius angeli præsentia, & potiorum quam Petrum pastorem eccle siæ, an fidei nostræ fauere videatur hoc dictum, parte. i. folio 205. A.
 Moyfes videns angelum, & audiens dominum, quare non les gitur adorasse, Mos enim sanctorum erat in huiusmodi vis sionibus seu apparitionibus adorare, par. i. fol. 128. F. & folio 130. F.
 Moyfes quare discolari iubetur, parte. i. fo. 127. E.
 Moyfi immolatio super montem per dominum insinuata, fuit du plicis effectus, duplex signum, parte. i. fo. 130. G.
 Moyfi non petenti nec dubitanti, sed insufficientiam suam reco gnoscens dat signum pro confortatione, parte. i. fo. 128. G. & fol. 130. G. & fol. 133. G.
 Moyfes quomodo, quare, & propter, quid quæsit à domino si dixerint mihi, Quod est nomen eius, quid dicam, parte. i. folio 128. H. & fol. 129. A. B.
 Moyfi indicauit deus nomen tetragrammaton, non solum quan tum vocem, sed etiam quantum ad significatum, parte. i. fol. 135. G. & fol. 136. E. F. & fol. 137. A. C.
 Moyfes maximus propheta eorum quicquid scripsit, ordinauit ad Christum &c. parte. i. fo. 145. H.
 Moyfes quomodo dixit inter cetera, Et ostendam præcepta dei, & leges eius, cum lex dei adhuc nulla esset scripta, par. i. folio 160. F.
 Moyfen cum quo tanta & talia loquebatur deus, cur ab alie nigena passus est admoneri, Ibidem.
 Moyfes recedens de castris promissit se rediturum quadragesimo die, sed hoc non fecit, & quare, & inde populus idolum fecit, Ficti cium Iudæi de hoc fabulantur, parte. i. fol. 198. B.
 Moyfes non ita videbat deum familiari conspectu vt desiderabat, & quo modo, parte. i. fo. 202. E.
 Moyfi vbi & quando fuerit concessa talis visio scilicet diuinæ es sentie, non vidi (ait Lyra) determinatum ab aliquo doctore, parte. i. fo. 283. D.
 Moyfi concessum fuit in præsentia vite videre dei essentiam, vt di cit Augustinus, & vnde hoc trahitur, Sed secundum Hebræos non vidit diuinam essentiam, parte. i. fol. 203. B. D. & folio 283. D.
 Moyfes vnde poterat quæ ab origine mundi gesta sunt, vel in se ne gerenda, narrare, nisi spiritus d. i. inspiratione vnde potuisset de Christo prophetare, parte. i. fol. 340. B.
 Moyfes an & quomodo populo legem explanauit, vnde decim die bus eundo per viam, cum talis explanatio requiratur quietem do ctoris & auditoris, parte. i. fo. 229. G.
 Moyfes quadragesimas tres; Hebræi dicit seruauit vt catholici verò expositores tenent quæ fecit in mote tantum duas quadragesimas parte. i. fo. 342. B. C. D. G. & fo. 343. C.
 Moyfes in monte Sina quando legem primitus accepit, intrauit nubem vbi erat deus; Et quare tabernaculum intrare non poterat, descendente nube & implente tabernaculum, parte. i. fo. 213. E. H.
 Moyfi facies cornuta dicitur, erant enim quidam radij miri splē doris procedentes in altum ad modum cornuum, parte. i. fol. 206. H. & datus, fo. 208. C.
 Moyfes quare non habuit faciem cornutam in primo descensu, sicut in secundo, Ibidem.
 Moyfes in toto pentateucho non legitur præcepisse, vt crederetur Christo, nisi in hoc loco tantum vbi dicitur: Prophetam sus scitabo eis de medio fratrum &c. conformiter ad hoc euang elici. Si crederetis Moyfi crederetis for. & mi, parte. i. folio 362. C.
 Moyfes & ceteri patres veteris Testamenti per spiritum in altitu dinem contemplationis leuari, præuidere potuerunt gratiam noui Testamenti, sed eam in carne expectare non potuerunt; in fide autem & spe mortui sunt, parte. i. fo. 377. A.
 Moyfes cur de solo sabbato postquam descendit, populum mo nuuit, parte. i. fo. 207. B.
 Moyfes quomodo dicitur dixisse: Non possum solus sustinere vos &c. cum alibi scripsum est, quod Iero sacerdos Madiæ cognatus, hoc ipsi suggesserit, parte. i. fo. 330. A.
 Moyfes dicens, non possum vltra egredi & ingredi &c. an pro pter corporalem impotentiã corporis hoc dixerit &c. parte. i. fol. 368. B. & fo. 369. C.
 Moyfes quomodo conuenitur, quod solus sustineret onus populi, cum de consilio Iero constituerit tribunos & centuriones, par. i. folio 282. C. D. & fol. 283. E.

Moyfes dicens nunquid de petra ista producemus aquam vobis &c. cum loqueretur hec, non de spiritu sancto, sed de spiritu pec cati loquebatur, parte. i. folio 282. G. H.
 Moyfes inquit: Sexcenta milia &c. & tu dixisti carnes dabo eis &c. an hoc diffidendo dixerit, an querendo &c. parte. i. folio 282. B.
 Moyfes dicens: Dominator domine deus meus, & misericors, & clemens &c. an sint verba quibus exprimitur forma orationis ipsius Moyfi, vel an potius sint verba dei deo dicentis Moyfen vias suas, ita vt non sint intelligenda in sensu vocatiui casus sed nominatiui &c. parte. i. folio 207. D. E. F. & folio 208. A. B. D. & folio 288. G.
 Moyfes quare dixit, cur imposuisti pōdus populi huius super me videtur enim quod impositum fuit Moyfi hoc petenti, seu vo lenti, parte. i. folio 283. F. G.
 Moyfes cum dixit: Non possum solus sustinere &c. petendo ho mines adiutores cum hoc non posset solus, aut cum societate implere, nisi per potentiam diuinam, quæ posset cum Moyse solo, sicut etiam cum socijs, parte. i. folio 283. F. G.
 Moyfi cur fuit electio commissa septuaginta virorum de senibus populi, cum senectus ad literam intelligatur, non numero an norum computata, sed senectus mentalis, quæ à solo deo verè conspicitur, qui cor intuetur, parte. i. folio 283. H.
 Moyfi electio quare plus commissa fuit quam populo, cum per hoc quod populus eligit suos maiores, magis pax populi con seruatur, parte. i. folio 283. H. & folio 384. A.
 Moyfes in spiritus distributione ad. lxx. viros an se habuit effecti uè, ita vt reuelando veritates confortaret lumen naturale in illis, an materialiter & ministerialiter, parte. i. folio 284. B. D. F.
 Moyfes quare obiurgatus fuit per Aaron & Mariam eius soro rem diuersæ causæ à diuersis traduntur, parte. i. fo. 284. G. H. & folio 283. B.
 Moyfes & Aaron, an, quare, quando, & vbi peccauerunt, parte. i. folio 297. F. H. & folio 298. G. H.
 Moyfes & Aaron, an dicendi sint præuicatoris, parte. 4. folio 76. F. H.
 Moyfes dicens: Audite rebelles & increduli: an & quomodo hoc dicens peccauerit, parte. i. folio 297. H. & folio 298. G. H.
 Moyfes quomodo dixit: Vnde mihi carnes, vt dem multitudi ni &c. cum ipsi non viderentur hoc petuisse à Moyse, parte. i. folio 283. F. G.
 Moyfes non solum docuit Aaron & filios eius legem, sed eorum populum, & ideo pater totius populi, vel saltem doctor legis debet reputari, parte. i. folio 271. C.
 Moyfes quomodo consecrauit Aaron, cum non esset sacerdos, p. i. folio 118. H. & folio 229. C.
 Moyfes per capitula, partes & libros distinguit, cum indiuisa & eadem sit historia, Et quare, parte. i. folio 213. G.
 Moyfes licet credendus est in magna perfectione, postquam vo catus est, tamen nihilominus renendum est cum postea pro fecisse tam in vita contemplatiua quam actiua, parte. i. folio 204. A.
 Moyfes nihil in lege gloriosum habet nisi solum faciem, in euang elio autem totus glorificatur, parte. i. folio 207. A.
 Moyfi corpus vel anima, similiter & Eliæ non apparuit circa transfigurationem domini, sed ex aliqua subiecta creatura illa corpora formata fuerunt, Potest etiam credi angelico ministe rio, illud factum esse, vt angeli eorum personas assumerent, par. te. i. folio 149. G.
 Moyfes an non solum in bono prophetiæ excedebat alios in hoc quod ore ad os loquebatur ei dominus, sed etiam in hoc quod ipse habebat reuelationes propheticas quancumque volebat, parte. i. folio 386. A. B.
 Moyfi commendatio hyperbolica per Paulum Burgensem repre henditur in correctorio, parte. i. folio 286. B.
 Moyfi excellentia inter ceteros prophetas ostenditur, parte. i. fo. lio 284. B. C.
 Moyfi humilitas declaratur, & in quo, & ad quos, Ibidem. C.
 Moyfes loquens cum domino propter diuinam reuerentiam fa ciem abscondit, parte. i. folio 127. G.
 Moyfi scripta omnia qui male intelligit, & spiritalem legem car naliter suscipit, detrahunt ei; quia de verbis spiritus carnaliter sen tit, parte. i. folio 284. F.
 Moyfi detrahunt non solum Iudæi hæretici, qui non recipiunt le gem & prophetas, sed qui impingunt ei quod homicida fuit quia Aegyptium interfecit, parte. i. folio 284. F.

Moyfi qui

Moyfi qui derogant & euangelia suscipere videntur, illis dicitur Quare non timuistis detrahere seruo meo Moyfi, Et merito ar guuntur, & quare, parte. i. fo. 285. B.
 Moyfi derogandi materia parant qui legem non spiritualiter exponunt, parte. i. fo. 285. B.
 Moyfi ne derogetur, danda est opera, vt lex spiritualiter intelli gatur, parte. i. folio 285. B.
 Moyfen deus sciebat, quia deo præ oibus placebat, p. i. fo. 202. E.
 Moyfi vultus ne deformis videatur, sed decorus & gloriosus, cõ uertatur ad dominum, vt auferat à nobis velamen literæ, vt non obretemus, sed pro magnitudine sensuum eum gloriosi cemur, parte. i. fo. 285. B.
 Moyfen & Aaron intra nubem quæ receperit dominus nō legimus nec quæ obtulerit nubes tabernaculum, nec quæ apparuerit maietas domini, nisi cū populus in eos surrexit & lapidare voluit. Ecce vtilitas persecutionis &c. parte. i. fo. 291. F.
 Moyfes & Aaron sancti sunt & perfecti, & magis euangelijs quæ legi discipuli ostenduntur, parte. i. fo. 291. G. & fo. 298. H.
 Moyfes intelligebat quæ esset vera circumcisio, quod verum Pas cha, quæ veræ neomeniæ, & vera sabbata: & tamen ea per re rum corporalium species adumbrabat, parte. i. fo. 272. C.
 Moyfes sanctificauit visibilibus sacramentis per ministerium sacerdotis: sed vbi ipse fuerit sacrificijs, vel oleo sanctificatus, nō ostenditur inuisibiliter verò sanctificatum nemo negat, parte i. folio 252. B.
 Moyfes in nouissimis temporibus solutus erat calciamentum suum, vt alius arriperet spōsam, & illa vocaretur domus discal ciati vsq; in præsens, parte. i. fol. 207. A.
 Moyfi literas remoro velamine, ita intelligamus, vt singulis die ci videantur, vt si intelligant auditores & obseruent, nō eant in locum tormentorum &c. parte. i. fo. 320. B.
 Moyfes quare nō fecit expressam mentionem de productione an gelorū, nec de creaturis spiritalibus & inuisibilibus, p. i. fo. 23. B.
 Moyfes vt imbecillitati rudium, seu simplicitati audientium cõ descenderet, prætermisit inuisibilibus tam cælestium quam terrestrium, de visibilibus tantum mentionem facit, p. i. fo. 30. A.
 Moyfes de cælestibus prætermisit, cælum empyreum, & angeli cam naturam, & de terrestribus prætermisit duo elementa scilicet aerem & ignem, eo quod nō ab omnibus percipiuntur, parte. i. folio 30. A.
 Moyfes an habuit totiens, & ita communiter illustrationes pro pheticas, sicut David, specialiter intellectuales, parte. 3. fo. 85. C. D. & folio 86. C.
 Moyfes plus quam Abraham, & propheta, plus quam Moyfes, & apostoli plus quam prophetæ, dei scientia eruditi sunt, par. te. 4. folio 269. B.
 Moyfes propter denunciationem fuit propheta vtilior, sed Da uid propter illustrationes mentales fuit excellentior, parte. 3. fo. lio 86. A.
 Moyfes & Samuel cæteris patribus in postulatione quare præ feruntur, parte. 4. fol. 132. E. & fo. 229. E.
 Moyfes omnia quæ nobis mysticè facienda designauit in altaris & tabernaculi constructione prius in illa cælesti conuersatione (in qua cum domino quadragesima diebus fuit) facta i super nis diuibus perenni obseruatione vidit, par. i. folio 177. B. & folio 84. B. & fo. 186. E. F.
 Moyfes quomodo audacter petiuit à domino, quod ostenderet sibi faciem suam, parte. i. folio 202. H.
 Moyfes quomodo potuit petere deleri de libro dei, nisi dominus remitteret peccatum populi, parte. i. fo. 200. C.
 Moyfes an & quomodo potuit permittere libellum repudiij, par. te. i. fo. 358. H. & fo. 359. B.
 Moyfes an tentauit dñm orando contra ranas, parte. i. fo. 139. G.
 Moyfes cur posuit tempus orationis in regis arbitrio, parte. i. fo lio 140. C.
 Moyfes quæuis à domino assecutus de plio, tamen orabat pro illo, parte. i. folio 153. H.
 Moyfes quo die ascendit ad dominum pro legis susceptione, par. te. i. fo. 162. C. & fo. 174. F.
 Moyfes quo die edificauit altare domino, & an edificauerit, xij. al taria, aut vnum præcisit, parte. i. fo. 165. E. F. & fo. 174. F. G.
 Moyfes in primis tabulis nihil est operatus, sed in secundis, parte i. folio 205. D.
 Moyfes & Aaron ingressi sunt tabernaculum duplici de causa, parte. i. folio 230. H.
 Moyfes an dubitauerit super verbi domini impletione, parte. i. folio 232. H. & fo. 282. H.
 Moyfes inducit hoies ad legis reuerentiã dupliciter, p. i. fo. 330. B.

Moyfes & Aaron & Maria cõdemnati ne intrarent terrã promissæ sionis, & quomodo mortui, parte. 4. folio 417. F.
 Moyfes vidit totam terram promissionis oculis corporalibus, à termino eius australi vsq; ad aquilonarem, & ab orientali vsq; ad occidentalem, parte. i. fo. 334. C.
 Moyfes terram promissionis vidit sed non ingressus, & in lege prædixit Christi grauiam futuram, sed præsentem non vidit eum, parte. i. folio 371. E.
 Moyfi ostendit deus in momento totam terram promissionis, vir tute deitatis, parte. 5. fo. 16. A.
 Moyfes an petebat visionem terræ promissionis spirituales tan tum, vel corporales tantum, vel secundum vtrancq; & quare sic desiderabat, parte. i. fol. 334. B. E. G.
 Moyfi poena non fuit vt à pleniq; paratur, non intrare terrã pro missionis, in quam & miser intrauerunt; sed figura, quæ sub lege esset & sub gratia esse nollet, non intrarent in requiem, parte. 3. fo. 233. F. Item parte. 2. fol. 4. C.
 Moyfes propinquus morti fuit scripti filijs Israel Deuteronomi um duplici de causa, parte. i. fo. 329. H.
 Moyfes mortuus est in monte Abarim, Sepultus autem ministe rio angelico: & nemo cognouit eius sepulchrū, ne Iudæi eum colerēt tanquam deum propter magnitudinē signorum eius, parte. i. fo. 377. C.
 Moyfes fuit sepultus i forte Gad: & hoc cessit ad magnum hono rem & dignitatem illius tribus, quæ in parte sua esset doctor tes positus, parte. i. fo. 375. C.
 Moyfi sepulchrum abscondit dominus, & quare, ite diabolus al tercabatur cum angelo volens sepulcrum reuelare, & quare, parte. 6. folio 238. B.
 Moyfes famulus meus mortuus est, & Iesus obtinuit principatū. Hoc mysticè ad synagogam & ecclesiam Iesu saluatoris trahit ur, parte. 2. fo. 4. B.
 Moyfi & Aarō planctus exhibetur &c. sed Iesus naue sepultus re fertur & non defletus, & de hoc mysterium, pte. i. fo. 377. B.
 Moyfi eam causam mortis dicit dominus, quam & fratris eius, & quid figuratur per hoc, par. i. fo. 314. B.
 Moyfes quare mutauit Iosue nomen, parte. i. fo. 286. G.
 Moyfen vt dicitur Iudæi rogauit venire secum Samuel, vt esset sibi reus quæ seruasset legem quia timuit ad iudicium euocari, quæ per phitoniam vocabatur, parte. 6. fol. 276. C.
 Moyfes fuit saluatus, & non dānatus, vt aliqui opinati fuerunt, parte. 2. folio 4. C.
 Moyfes scripte de Christo, expressè & manifestè, & aliquo modo figuratiuè, parte. 5. fol. 203. F. G.
 Moyfes duo difficillima ad sustinendum prælegit sustinere ex fi de, & enumerantur, parte. 6. fol. 156. F.
 Moyfes bis exiuit de Aegypto, parte. 6. fo. 156. G.
 Moyfes multiplicem habet significacionē. Habet enim figuram Iudaici populi & legem significat, Christi quoque personā gerit, parte. i. fo. 275. E.
 Moyfes dicitur archisynagogus, synagoga ei? filia, & quare, par. te. 5. folio 34. A.
 Mola asinaria, secundum ritum dicitur prouincie, vbi ista poe na est maiorū criminū, p. 5. fo. 36. A. C. & fo. 107. B. & fo. 168. B.
 Mole dug sunt, spes & timor, inter quas molitur Christianus vt fiat panis Christi, parte. 3. fo. 213. F.
 Molere coegerit Philistæi Sansonē erutis oculis, Hebræi dicunt, i. cū mulieribus suis coire &c. par. 4. fo. 81. B. Itē, parte. 2. fo. 52. H.
 Mollicies, quedam species peccati contra naturā, pte. 6. fo. 41. C.
 Mollicies & fragilitas illicorum qui predicationis officium suscipi unt, & se minus idoneos recognoscunt & timet, designatur per ventrem, parte. 3. fo. 362. F.
 Moloch idoli, cuius oblatio horribilis fuit, & cui? formæ exitit, parte. 4. fo. 123. B. & fo. 232. D. & fo. 365. B. & fo. 240. B. Itē, pte. 2. fo. 175. F. & f. 184. D. Itē, p. i. fo. 246. C. & f. 249. H. & f. 345. F. G.
 Momentum dupliciter accipitur, par. 6. fo. 60. B.
 Momentum ipso quo viuimus, à vita trāsumus, de infantia ad pue riciam, parte. i. fo. 43. B.
 Momentum sicut nullū est quod non vna? homo vel frua? dei bonitate, ita semper in memoria debet plens esse, par. 3. fo. 405. E.
 Monachi qualia opera antiquitus faciebant, pte. 3. fo. 2. C.
 Monachus piangētis habet officium, parte. 4. fo. 164. C.
 Nonachi & Eremitæ & alij in vno loco degentes sunt thronus dei, quorū quietis cordibus insidet deus, pte. 4. fo. 310. B.
 Monachis abundauerunt regiones quædam præ oibus alijs, & ideo benedici meruerunt, par. 4. fo. 41. A. & fo. 79. A. & fo. 418. G.
 Monachi antiqui horridum habitaculum querebant, nō vbi vti litas arborum, nec cantus auis, sed tantum solariū diuinum, o iij

secundum illud: In terra deserta inuia & in aquosa, sic in sancto appa. tibi, vt vi. viru. ar. & glori. m. iuam. parte. 4. fo. 159. D.

Monachi omnibus mundi negocijs spreis, premium eternum districta vira voluptate mortificata quaerunt, & pompam munda calantes, soli deo placere cupiunt. parte. 1. fo. 266. F.

Monachi duo tempore Karoli magni, in philosophia valda eruditissimi, clamauerunt Parisius: Si quis cupidus est sapientiae &c. parte. 1. fo. 108. D.

Monarchie quatuor mundanae per que significantur. p. 4. fo. 212. E

Monarchia Alexandri magni post eius mortem in quatuor regna fuit diuisa, quomodo & quibus, vide in Alexander magnus.

Monarchia imperij Romani per rhinocerontem significatur. parte. 3. fo. 74. H.

Monasteria qui magnifice construunt, obseruandum est his, vt in illis doctores instituant qui ad opera dei populum hortentur, non suis voluptatibus seruiant. parte. 2. fo. 248. G.

Monasterijs hoc proprie conuenit: Ecce quam bonum & cetera licet omnibus Christianis congruat. parte. 3. fo. 286. E.

Monasticam vitam qui humana laude vel aliqua viciorum corruptione elegerit, relinquatur ad deo. parte. 5. fo. 75. E.

Monastica quae est pars actus vitae, consistit in acquisitione moralium virtutum, quae reducuntur ad quatuor virtutes cardinales. parte. 3. fo. 375. C.

Monere qui non desinit alios quoscumque potest ad bona opera bene ad deum cum cibis bonorum operum pergit. parte. 1. fo. 87. F

Moneri solet: quod cum sciat, aliquando subterfugit animo, aut negligenter habetur. parte. 6. fo. 30. E.

Moneta pondera auri & argenti multum variantur secundum tempora & varias regiones, Sic etiam mensurae liquidorum aridorum. parte. 2. fo. 141. H. Itē p. 1. fo. 158. E. & fo. 171. E. & fo. 179. H.

Moniales quare condentur, cum naturale sit mulieri vt comam nutriat. parte. 6. fo. 49. D.

Monitio debet precedere sententiam, vt per hoc reuertantur homines peccatores ad veritatem: & si monitio non sufficit, feratur sententia, ne mali insolentent. parte. 6. fo. 77. H.

Mons Oliueti ab antiquis mons trium luminum dicebatur. parte. 6. fo. 164. F.

Mons Oliueti dicitur mons offensionis, quia Salomon offendit deum aedificando ibi templum idolorum pro vxoribus suis. parte. 2. fo. 148. C. & fo. 104. G.

Mons Oliueti (vt Iudaei sequentes literam dicit) scissuras aliquot habebit qui, qualiter, & quare. parte. 4. fo. 421. A. C. & fo. 422. E.

Mons Oliueti distat a Ierusalem per vnum miliare. p. 6. fo. 164. H.

Mons Sinai & mons Sina non sunt idem. parte. 2. fo. 21. H.

Montes tres dicuntur sancti apud Hebraeos. parte. 3. fo. 215. B.

Montes quidam sunt sancti, quidam sunt in quibus est omnis altitudo, extollens se aduersus scientiam dei. parte. 1. fo. 304. F.

Montes Gelboe vberissimi ante maledictionem fuerunt, quos haecenus maledictioni subiicere seruit, nec vnquam pluerit ibi stantur. parte. 2. fo. 98. A.

In monte dominus videbit, Sic dicunt Iudaei quando sunt in angustia confitendi. Id est: Sicut in monte vidit afflictionem Isaac, eum liberando, sic nos liberet. parte. 1. fo. 78. C.

Montis media pars scissa est ad occidentem & sua volubilitate per quatuor stadia procedens ad orientalem resitit montem, vt vt as clauderet, & regias vrbes opprimeret. Volunt Hebraei in anno vicissimo quinto Oziae hoc accidit. parte. 2. fo. 231. B.

Montem translatum fuisse legitur precibus Gregorij Neocaesare pontifici episcopi. parte. 5. fo. 110. F.

Monstra in specie humana, quare & vnde nascantur. parte. 5. fo. 214. B. Item parte. 6. fo. 146. H.

Monstrum in conspectu Britanniae anno Mcccxxij. natae fuerunt duae mulieres in vno corpore, ita tamen quod omnia superiora vsque ad umbilicum erat duplicia &c. p. 1. fo. 28. G.

Montanus haereticus dogmatizauit prophetas non habere intelligentiam eorum quae praedixerunt, sed more insanientium loqui. parte. 4. fo. 12. A. & fo. 39. E. G. Item parte. 3. fo. 119. G.

Monumenta licet aperta sint tempore passionis Christi, non tamen mortui surrexerunt ante quam dominus, & quare. parte. 5. fo. 86. A. B.

Monumentum Christi fuit ad modum cuiusdam domusculae, in cuius medio erat sepulchrum, in illa domuscula erat quoddam ostium, ad habendum illuc ingressum. parte. 5. fo. 86. G.

Mora alij an fuit inter creationem & lapsum aegeli. p. 4. fo. 43. F. G. H.

Moralia quae sunt de agendis, sub vna communi regula sic artari non possunt, quin aliquando oporteat agere praeter illam regulam ex rationabili causa. parte. 6. fo. 73. H.

Morborum pessilientium sunt duo genera. parte. 3. fo. 225. C. D.

Mor

Morbus regius vel hydrophis vel labor calculi, & huiusmodi, immititur aliquando non ex natura elementorum, sed ex diabolico percussente. parte. 4. fo. 388. A.

Morbus regius, qui & lupus dicitur, ipsi contraria putantur, vel sumpta in cibo, vel apposita corpori, quae cumque sunt dulcia. parte. 2. fo. 180. E.

Moria mons est: quod nomen translator interpretari voluit, per hoc nomen visionis, quod non de propinquo, sed valde longe hoc sonat. parte. 1. fo. 78. E.

Moria triplicem interpretationem habet, & quaelibet illarum trium interpretationum conueniebat illi mori communiter seu large, ratione templi, aedificandi. parte. 1. fo. 78. E. F.

Mori communi lege nature, & dei occubuisse sententia, differunt. parte. 4. fo. 134. A.

Mori quis vult? Profrus nemo. parte. 6. fo. 111. E.

Mori corporaliter melius est homini, quam ad aliquod peccatum mortale ex suo malo exemplo alium facere ruere in peccatum mortale, quia ex hoc meretur mortem eternam, quae est grauior morte temporali. parte. 5. fo. 56. C.

Moriens homo, hoc certum est, sed vbi, vel quando, vel quomodo, incertum est, mors vbiq; te expectat. parte. 4. fo. 220. H.

Moriendi necessitas in nobis, non impedit habitationem Christi in nobis per gratiam. parte. 6. fo. 118. G.

Quando morimur, de carceribus corporum liberamur. p. 4. fo. 149. B

Morimur & post baptismum pro originali. parte. 3. fo. 25. F.

Mors est digna retributio pro peccato, sed vita aeterna sola gratia datur per Christum. parte. 6. fo. 15. E.

Mors quae fuit Adae naturalis ex conditione, est sibi facta poenalis ex prauaricatione. parte. 6. fo. 112. H.

Mors quae intravit in oes homines secundum poenam & culpam per Adam, quomodo hoc probatur Iudaeis, qui hoc negant. parte. 6. fo. 14. B

Mortem spiritus & corporis euidentissimè apparet hominē meruisse propter peccatum. parte. 6. fo. 18. E.

Mors hominis quam peccato meruit, indicat eum non moriturum, si non peccasset. parte. 1. fo. 35. F.

Mortem deus non fecit. parte. 4. fo. 208. F.

Mortis autor dicitur diabolus, quia peccati, ex quo mors. p. 6. fo. 138. B.

Mortem timere humanum est. parte. 4. fo. 328. F. Interl.

Mortem horret natura, nec mors homini accideret, nisi ex praecedenti culpa. parte. 6. fo. 111. E.

Mortem non incurrit corpus Adae, si fuerat donum originis iustitiae, licet esset compositum ex contrarijs. parte. 6. fo. 12. H.

Mortem corporis non experiri, quare non dedit deus credentibus cum hoc facere potuissent. parte. 6. fo. F. & fo. 138. A.

Morti damnata est tota posteritas Adae in eius lumbis, quia ante prauaricationem non est in loco vite de massa separata, sed post in exilio generata. parte. 1. fo. 44. F.

Mors cois nulli est voluntate venit. parte. 1. fo. 285. F.

De morte communi, quae de lege naturae venit, nemo laudatur. parte. 1. fo. 285. F.

Mors ex poena peccati est: vbi & peccatum dicta est, non quod peccati homo dum moritur, sed quia ex peccato factus est, vt moriatur. p. 4. fo. 335. B.

Mors non fuit inducta in genus humanum per Eum nisi suggerendo Adae comestionem ligni. parte. 6. fo. 58. C.

Morte morieris cum dicitur, duplex mors significatur, animae, & vel corporis. parte. 1. fo. 37. H.

Mors carnis primi peccati peccatum est, sicut infernus peccati animarum poena perpetua. parte. 3. fo. 438. E.

Morte morieris si comederis, dicitur est homini, & non est dicitur, mortuus eris. Mortuus est enim homo in aia cui peccauit, quia recessit ab illo deus qui est vita aiae, quae secuta est mors corporis. p. 1. fo. 37. G.

Ad mortem meritis nostris generati sumus, sed sua misericordia Christus nos regenerauit ad vitam. parte. 6. fo. 217. B.

Mors per se non est appetibilis, sed ratione praemij sequentis. parte. 3. fo. 33. C.

Mors per se non est eligibilis aut diligibilis, sed quia diligitur in ordinatē delectabilia mundi & carnis homines, & ad illud sequitur mors culpa & gehennae. parte. 3. fo. 317. H.

Mortes esse multas apostolus significat. p. 1. fo. 350. D.

Mors quadruplex est, f. corporalis, spiritalis, temporalis, & aeterna. parte. 1. fo. 359. G.

Mors humani generis fuit quadruplex, f. mors culpa, naturae, gehennae, & mors ciuilis. parte. 5. fo. 4. H.

Mortes duae, vna corporis altera animae. parte. 3. fo. 408. E.

Mortes tres animae, & per quid significantur. parte. 3. fo. 86. H.

Mortes tres, f. naturae, culpa & gehennae: & sunt mala, peior, pessima. parte. 3. fo. 337. C. Et contrariatur triplici vitae, f. naturae, gratiae & gloriae. fo. 421. G. & fo. 420. B.

Mortis

Mortis proprietates est, vt eam prius timeamus, inde contremisemus. parte. 3. fo. 161. F.

Mortis dispositiones, aliquae sunt propinquae, quaedam remotae, & harum vterior diuisio vel sufficientia. parte. 6. fo. 20. D.

Mors vera dicitur qua separatur anima a deo, vmbra qua caro ab anima. parte. 3. fo. 11. A. & fo. 27. E.

Mortis dies quatuor sunt, & enumerantur, & quae per ipsa morti fiantur. parte. 5. fo. 218. E.

Mortis dies non necessitate singulis praescita est, sed voluntate dei & ignotis causis mortalibus, vel viuit aliquis vel moritur. parte. 4. fo. 68. C. Item parte. 2. fo. 180. B.

Mors quae debetur naturae post peccatum, in tunica pelliceis figuratur. parte. 1. fo. 43. C.

Mortis meditationi tria associantur, & quae ista sunt. parte. 1. fo. 102. 268. D.

Morte propinquam esse qui gaudet, & qui iudicem laetus & securus fuit, ille confesum aperit domino. parte. 5. fo. 158. E.

Mortem vel casum aliorum qui desiderant, significantur per Tyrios. parte. 4. fo. 248. D.

Mortem non dicit Petrus, sed depositionem tabernaculi. parte. 6. fo. 224. B.

Mors iustorum designatur per egressum Noe de arca. parte. 1. fo. 54. D.

Mors significatur per Iordanis transitum, & quare. parte. 2. fo. 48. D.

Mors in sacra scriptura aequiuocè & diuersimodè accipitur. parte. 1. fo. 264. H.

Mors infligebatur in lege, & quibus. parte. 1. fo. 168. B. C. D. G. H.

Mors non debet infligi de rigore pro furto simplici. parte. 1. fo. 94. H.

Mors iustorum quamuis sit poenalis, tamē est gloriosa: mors autē impiorum est ignominiosa. parte. 3. fo. 370. C.

Morte moriatur omne quod domino consecrat, quomodo hoc intelligendum, quia multiplici modo & in diuersis fiebat consecratio. parte. 1. fo. 35. D.

Mortis periculum euadenti ex dei beneficio, & specialiter beato Petro in carcere recluso, congrue moraliter exponendo adaptatur psalmus. l. viij. parte. 3. fo. 166. H.

Mors Enoch dilata est tempore legis naturae, & mors Eliae tempore legis Moysi & quare, & quid significat. parte. 6. fo. 155. B.

Mortentibus illis quos amamus, quo contristemur & consolemur habemus. parte. 6. fo. 111. E.

Mortenti bene occurrunt angeli sancti qui dicuntur viri Israēl & Iuda, & de hoc est figura de David. parte. 2. fo. 117. D.

Mortis vel vite breue verbum, ite, venite. Dicitur reprobis, ite, venite probis. parte. 4. fo. 36. C.

Mors Christi profutura erat sanctis patribus & prophetis & limbo detentis, non autem diabolo & angelis eius. parte. 1. fo. 354. H.

Mors Christi reconciliatio est mundi, parte. 5. fo. 43. B.

Mortis Christi & nostrae, quādiu sumus in volubilitate vitae praesentis memores esse debemus. parte. 5. fo. 55. D.

Mortem maxime confusibilem sustinuit Christus: & ista confusio apparet ex quatuor. parte. 6. fo. 158. H.

Mortitur Christus in illis qui saepe poenitendo & iterum delinquendo quasi insultant morti Iesu, & non solum in peccantibus mortitur, sed etiam crucifigitur & illudatur. parte. 2. fo. 33. C.

Mortalitas Christi significatur per serpentem, & quare. parte. 1. fo. 172. A.

Mortali ex carne fit mors, sicut ex vmbra declinante fit nox. parte. 3. fo. 250. F.

Mortalitatis nostrae decursus significatur per Tigridis fluium, in quo latebat piscis immanis, f. diabolus. parte. 2. fo. 288. A.

De mortalitate carnis semel deus sententiam fixit, quae vsq; ad vltimum mutari non valebit. parte. 3. fo. 32. E.

Mortalitatis conditio quam peccando meruimus, est partes, qui ab aspectu sponis nos seducit. parte. 3. fo. 38. D.

Mortificationem Christi si in te suscipias, & mortifices membra tua peccato: multiplicatur in te sensus boni & spirituales: & de hoc figura. parte. 1. fo. 123. A.

Mortificationem qui appetunt, thesaurum fodientibus comparantur. parte. 3. fo. 112. F.

Mortificationes viciorum & concupiscentiarum signantur per ciatharam. parte. 6. fo. 1248. E.

Mortuus est, haec clausula quare non additur in serie generationum Sem, sicut in aetate eorum quae praecessit diluuium. parte. 1. fo. 59. B. C. D.

Mortuum corpus quare descendit & super eo contristandū sit. parte. 6. fo. 10. 11. F. G. Vide in Flore & in Lucius.

Mortuis, quae & qualia, quibusq; & quando praesent aditoria, quae a viuis offeruntur. parte. 6. fo. 111. F.

Mortuos an & quomodo liceat deslere. parte. 6. fo. 111. F. G. & fo. 112. B.

Mortuis cura est de suis, non tamen ideo consequens eos scire quae circa charos aguntur hic. parte. 3. fo. 250. B.

Mortui nesciunt, etiam sancti, quid agant viui, etiam eorum filij. parte. 4. fo. 102. E. Interl.

Mortuis imperare in dei verbo resurrectionem, solius diuinae est potestatis, liberare a daemone etiam homines possunt. parte. 5. fo. 137. G.

Mortuos cōstat omnes fuisse in Adam, pro quibus mortuus est Christus, vt eos a morte liberaret, quia ex charitate pro nobis mortuus est. parte. 6. fo. 67. E.

Mortuum dicit apostolus Christum, fideles autē dormientes, & quare. parte. 6. fo. 111. G. & fo. 178. F. Item. parte. 3. fo. 12. C.

Mortuum cur fleuit Christus, continuo eo iubente videtur. parte. 6. fo. 111. E.

Mortuos tres suscitauit Iesus, & tropologia de eisdem. parte. 5. fo. 219. A. & fo. 99. F. & fo. 116. E. & fo. 34. E. & fo. 43. B. & fo. 144. A. Item. parte. 3. fo. 12. A.

Rogantibus discipulis, vt quartum mortuum suscitaret, dixisse fertur: Dimitte mortuos sepelire mortuos suos. parte. 3. fo. 108. H.

Mortuus est ille qui in ecclesia fidelitatis perseverans, criminibus capitalibus obnoxius est. parte. 2. fo. 153. A.

Mortuis fidelibus, triginta diebus pietatis officia persoluuntur, vnde illa consuetudo orta sit. parte. 1. fo. 298. F. & fo. 377. E.

Mortuorum in funebus multae gentes incidunt se vsq; hodie. parte. 1. fo. 346. E.

Mortui antiquitus cum diuinijs recondebantur. parte. 3. fo. 12. F. H.

Mortui an & quomodo dicantur omnes in deserto, qui egressi sunt de Aegypto. parte. 1. fo. 336. E.

Mortuae dicebantur similitudinariē in veteri lege ciuitates destructae. parte. 1. fo. 264. H.

Mortuae vel mori dicebantur res inanimatae consecratae in lege Moysi, sicut possessiones ecclesiae dicuntur amortizatae. parte. 1. fo. 264. H.

Morsus ponitur pro vrsura, & cum quibus erat licita. parte. 1. fo. 171. C.

Mortuicium, quod est per se mortuum, erat abominabile? tantere quam illud quod interficiebatur, vt comederetur. parte. 1. fo. 134. G.

Morula temporis inter creationem angelorum & eorum lapsum, fuit modica. parte. 1. fo. 23. D.

Morus arbor describitur, & eius fructus. parte. 5. fo. 168. F. Item parte. 3. fo. 200. B.

Moralis doctrina ois suauis est, in qua eminet psalmus. cxvij. parte. 3. fo. 262. D.

In moralibus magis mouent facta quam verba. parte. 4. fo. 30. H. & fo. 138. H.

Mos pulcher & salubris in ecclesia & doctrina patrum inoleuit, vt & his qui cathetizantur, quatuor euangeliorum sacramentum explanatur. parte. 2. fo. 249. G.

Mos ille pulcherrimus vnde in ecclesia inoleuit, vt per singulas horas diuinae psalmodiae lectio de veteri & nouo Testamento dicatur & nocturnis, cum a caeteris laboribus cessatur, officia persoluantur. parte. 2. fo. 269. B.

Mos fidelium est ab omni iniuria hospites defendere. parte. 1. fo. 72. E. Interl.

Mores beluinos & ferinos debes omnino pimere, vt peruenias ad mansuetudinem beatorum mortificata totius iracundiae feritate. parte. 1. fo. 318. F.

Mores in melius commutare non sufficit, & a malis recedere, nisi & de his quae facta sunt satisfiat. parte. 6. fo. 77. E.

Mores hominum, actus & voluntates punguntur in animalibus, ex quibus sunt mundi vel immundi. parte. 1. fo. 233. A. D.

Mos erat antiquorum (vt dicitur aliqui) in ventilatione missis facere conuiuium mellioribus, & dormire de nocte in area. p. 2. fo. 58. D

Mos fuit apud veteres, vt preciosa ornamenta regum post obitum eorum pro exequijs in pira vterentur, sed sine cadaveribus. parte. 2. fo. 225. A.

Mos erat & adhuc est in pluribus terris, quod oculi mortuorum clauduntur per amicos propinquos. parte. 1. fo. 292. H.

Mos erat antiquorum, quod persona praedilecta clauderet oculos de fune. parte. 1. fo. 113. B.

Mos peccantium est, cum vora implent, deo gratias agunt, sed non in corde. parte. 3. fo. 154. E.

Mos fuit antiquus, vt ad epta de hofte victoria fornicis sibi erige-
rent, in quibus virum suarum laudes describerent, parte. 3. fo-
lio. 328. F. H.

Mos est sanctus de fe quasi de alijs loqui, parte. 3. folio. 24. F.

Mos humane locutionis est, cui deus se coapat, vt humane infir-
mitati conueniat, parte. 1. folio. 71. A.

Mos sanctorum est vbi aduersarius vincitur, hymnum deo glori-
ficationis offerre, parte. 1. folio. 13. F.

Mores inculci, in profundum malorum pertinaces trahunt, par-
te. 1. folio. 63. E. Interl.

Mores terræ de facili accipiunt homines, in qua habent habitare,
parte. 1. folio. 24. B.

Mot Motuum fuit triplex quare Iacob recessit à laban, parte. 1. folio
94. B.

Motus cum suspitor ipso tempore, quare de tempore fit mentio
inter primò creata, & non de motu: vel vbi de ipso innuatur,
parte. 1. folio. 30. C.

Motus corporum cœlestium facit varietatem effectuum in ele-
mentis, quorum rationes in celo præxistentes, non possunt ab
hominibus plene comprehendere, parte. 3. folio. 72. H.

Motus cœli ordinatur ad completionem numeri electorum, par-
te. 3. folio. 237. C.

Motus capitis vel manuum sicut sibilus solet significare diuersos
effectus, parte. 4. folio. 187. G.

Motus sensuales rationem ad consensum mortalis peccati trahen-
tes, sunt totaliter extirpandi, sed qui rationi deseruiunt, in ope-
re virtutis sunt seruandi, & de hoc figura, parte. 1. folio. 319. D.

Motus fortis animæ redundat ad corpus parte. 4. fo. 117. H. Item
parte. 3. folio. 210. C. & folio. 331. C. Vide in Cordis dispositio.

Motus maiores repellunt minores, parte. 4. folio. 13. A. H.

In motu omni vel accessu rationabili, mobile duo intendit, scilicet, ter-
minum motus, & causam quare mouetur, parte. 6. folio. 155. B.

Mou Mouere potest natura spiritalis naturam corporalem ad motum
localem, parte. 5. folio. 34. H.

Moueri homines non debent ad motum passionis, sed ad instin-
ctum rationis, quæ est quedam participatio diuini luminis & de
hoc figura, parte. 1. folio. 279. H.

Mul Mulierum generatio ex equo & asina quis primus modus ad-
inuenit, parte. 1. folio. 100. F. & folio. 101. B.

Mulier quandoq; sexum significat, quandoq; infirmitatem, parte
3. folio. 430. F.

Mulieres, vtus Hebrææ locutionis dicit, non corruptas, sed scemi-
nas, parte. 6. folio. 84. E.

Mulieris formatio exprimitur per modum ædificationis, & quare,
parte. 1. folio. 39. C. F. & folio. 40. C.

Mulier de costa viri facta est, & hoc propter multiplicem ratione,
parte. 1. folio. 28. H.

Mulier quare de hominis latere siue costa fuit formata, parte. 1. fo-
lio. 38. H.

Mulieris formatio de costa, vtrū fuit per additionem alterius ma-
teriæ an per multiplicationem eiusdem materiæ, par. 1. fo. 39. C.

Mulier quare non de pede vel de capite, sed de costa formata est,
parte. 1. folio. 39. C.

Mulier est formata in adiutorium viri in procreatione prolis &
eius nutritione, & etiam in cohabitatione, parte. 3. fo. 403. F.

Mulier est creata propter virum, quia facta in adiutorium viri, &
sic naturaliter est subiecta viro, in casu signum subiectionis de-
bet caput velatum habere, parte. 6. folio. 49. G.

Mulieres non debent dominari nec regere propter defectum dis-
cretionis & constantiæ, parte. 1. folio. 160. H.

Mulier quomodo sub viri potestate tradita est, cum & ante pecca-
tum facta est, vt vir ei dominaretur, parte. 1. folio. 42. F.

In mulieribus solet magis vigere deuotio, secundū illud qd canit
ecclesia: Intercede pro deuoto femineo sexu, parte. 3. fo. 363. C.

Mulier quælibet quæ ad verbum prædicatoris concipit spiritum
deuotionis, & relinquit fatium secularem atq; luxum, Christo
desponsatur per obseruationem castitatis, parte. 1. folio. 82. H.

Mulier quæ non est discipula de domo in domum, est exemplū
pulchritudinis spiritualis & exterioris honestatis, parte. 3. folio
415. F.

Mulieres habuit dominus in comitatu suo quæ ministrabant ei,
sic & apostoli, & quare, parte. 6. folio. 45. E. G.

Mulierum planctus super passionem domini quare magis descri-
bitur quam virorum, cum & multi viri doleret, par. 5. fol. 180. E.

Mulier bona & casta viro suo præbet honore in omnibus, eiusq;
virtutibus ipsa domum bene regens, quasi gratiam addit coro-
nam, parte. 3. folio. 320. E.

Mulier est gloria viri, & non imago viri, ad designandum quod

ram vir quam mulier immediate sunt ad imaginem dei secun-
dum naturam intellectualem, vir tamen perfectus, parte. 6. fo-
lio. 49. G.

Mulieris in fronte ornamentum preciosissimum est verecundia,
parte. 3. folio. 395. C.

Mulieres sanctæ discant quam sedulitatem prægnantibus debeat
exhibere cognatis, parte. 5. folio. 125. E. H.

Ad mulieris gratiositatem multum facit, quod mature & honeste
incedit, & calcietur pedibus, parte. 3. folio. 365. D.

Mulieris naturaliter diuersus est à viris color, motus, incessus, vi-
res, parte. 1. folio. 355. E.

Mulierum propriè est pulchritudo, parte. 1. folio. 118. F. Interl.

Mulieribus prophetandi actus est prohibitus, licet quantum ad il-
luminacionem mentis non repugnat, scilicet mulieribus, parte. 6. fo-
lio. 55. H.

Mulieribus sexus consolatio in hoc datur, per Delboram scilicet, ne
pro infirmitate desperet se prophetiam possesuscipere, parte. 2.
folio. 35. F.

Mulieres cum apostolis spiritum sanctum recipentes similiter pro-
phetauerunt, quod patet de quatuor virginibus Philippi, par-
te. 6. folio. 167. H.

Mulier ante esum de ligno peccauit, parte. 1. folio. 41. D.

Mulier sicut auctor culpæ fuit viro, & vir executor erroris, ita mu-
lier prior post resurrectionem vidit, ne perpetui reatus oppro-
brium apud viros sustineret, parte. 5. folio. 182. b. & folio. 120. E.

Mulieribus prohibuitur est querere in ecclesia per modum dispu-
tationis, parte. 6. folio. 56. H.

Mulieribus audire, non loqui datum est, discere, non docere, par-
te. 5. folio. 120. D. Item par. 4. fo. 51. E. Item parte. 2. folio. 5. A.

Mulier dicitur ædificari de costa inftar domus, quia sicut domus
nos defendit ab incommotis, inbribus, caumacibus & c. Ita mu-
lier constructa est, vt sic domus & receptaculum naturalissimi
effectus naturæ, generationis, in qua præferretur ab incommo-
tis, foueatur nutrimentis, parte. 1. folio. 40. C.

Mulieribus opprobrium est, non habere filios, non habere præ-
mia nuptiarum, parte. 5. folio. 124. B.

Mulier in generatione prolis licet habeat rationem passiuam, mini-
strando materiam, tamen in alio se habet in ratione actiuam, scilicet
materiam præparando, & conceptu foetu fouido, par. 2. folio. 271. H.

Mulier facta est propter filios procreandos, parte. 1. folio. 38. A.

Mulier sicut subditur viro in domestica vitata, ad virum perti-
net procurare necessaria vitæ pro se & vxore sua, & familia, par-
te. 1. folio. 43. D.

Mulierum ordinem in generationibus texere vtrum consuetū sit
in scripturis, parte. 5. folio. 9. A. B. & folio. 135. B. Item parte. 6.
folio. 12. F. Item parte. 1. folio. 161. E.

Mulieres in genealogia Iesu Christi positæ quales fuerint, sancte.
scilicet peccatrices, & quare ibi connumerantur, parte. 5. folio. 5. F.
G. & folio. 6. A. & folio. 3. F. G. H. & folio. 10. C. D. E. F. Item par-
te. 6. folio. 280. B.

Mulieris purgatio siue purificatio post partum quare magis mu-
lieri quam viro præcipitur, & de quo & quare purificatio præ-
cepta est, parte. 1. folio. 236. B. D.

Mulier post partum quot diebus erat immunda, & quare immū-
da iudicatur, & quid sit moraliter significatiuum, parte. 1. folio
235. H. & folio. 236. C.

Mulier per oblationem mudabatur à culpa quæ contrahitur in
conceptu, parte. 1. folio. 235. H.

Mulieres singulis mensibus naturæ reddunt tributa, parte. 1. fol.
241. B.

Mulier quo tempore patitur menstruum, & quot diebus prohibe-
batur intrare locum sacrificij, nec habitare cum hominibus,
nec communicare cum alijs in cibo & lecto, parte. 1. fol. 241. C.

Mulieres licet non succederent in hereditate, tamen quando vxor
post maritum defunctum sine liberis remanebat, ipsa tenebat
partem hereditatis ad vitam, & illam poterat vendere, in q̄ntum
erat sui iuris, parte. 2. folio. 59. D.

Mulier pro uetate ætatis, & si adhuc muliebria coniungant ei, de se-
niore parere non potest, de iuene potest, parte. 1. folio. 70. E.

Mulieres temporibus pristinis habitatione habebant cum puellis
separatim in domibus virorum, vbi faciebant opera quæ com-
petunt mulieribus, & talis dicebatur domus matris suæ, parte. 1.
folio. 81. D.

Mulier exercere non debet actus viriles, vt prædicare docere, & si-
milia, Nec vir actus muliebri est, vt filare, & lauare pannos, & si-
milia, parte. 1. folio. 355. H.

Mulieres non debent ferre arma virorum siue vasa, nec viri econ-
uerso, & quare, parte. 1. folio. 355. G. H.

Mulieres ne

Mulieres ne exerceant opus aduocandi, in iure cautum est, parte
6. folio. 56. H.

Mulier languida corporaliter delectatur floribus & pomorū odo-
ribus, & sponit amplexibus: per quæ designantur metaphoricè
diuini consolationes, quæ dantur sperantibus in dñm, parte. 3.
folio. 357. H.

Mulier danda est homini sensato, Vnde Themistodes: Malo filia
meæ virum qui egeat pecunia, quam pecuniam quæ ageat vi-
ro, parte. 3. folio. 395. D.

Mulier siue vxor siue filia, non debet discurrere euagando sicut
Dina filia Iacob, Item nec est secretum cordis committendū ei,
sicut Sanson Dalila patescit, parte. 3. fol. 395. D.

Mulieres docent pueros suos proprios mores, parte. 4. fol. 425. F.

Mulier siue vxor sicut non nimis est artanda, ita nec etiam nimis
laxanda, parte. 3. folio. 396. C.

Mulier de adulterio potest accusari dupliciter, vel ante vel post
contractū matrimonij, parte. 1. fol. 356. F.

Mulieres vtrum essent virgines, cognoscebantur in arcæ transi-
tu, parte. 1. fol. 319. C. Item parte. 2. fol. 46. A.

Mulier si scienter contrahat cum frigidò nõ potente eam cogno-
scere, vt doctores dicunt, nihilominus tenet contractus, parte
2. folio. 115. F.

Mulieres figurantur, quæ libidinis causa miscetur viris ad tem-
poralem quæstū, quem præstat & vestimentum, sed pelles vere-
rare proiciuntur, & mulieribus consuetudo veterascens amicitia
respicitur, parte. 1. fol. 241. B.

Mulier in solens quantumque restingatur, vias tamen ad male-
agendum adinuenit, & est sicut oleum in manu compressum,
parte. 3. folio. 335. C.

Mulieris lubricæ capus amore, per partem consumitur, Vnde: Fe-
mina, corpus apes, animam, vim, lumina, vocem: Polluit, anni-
hilat, necat, eripit, orbat, acerbat, parte. 4. folio. 246. D.

Mulier lubrica significatur per ollam æneam rubiginatam, & po-
test dici olla Vulcani, parte. 4. fol. 245. H.

Mulierem non tangere est homini bonum quantum indiuiduū
ratione triplici, parte. 6. fol. 42. B.

Mulier stulta in aquis furuius & pane prohibito, & illicita conu-
bia dulciora esse alleuerat, parte. 3. fol. 318. E.

Mulieris decipula fortissimi capti sunt, Salomon, Sanson, Dauid
parte. 3. folio. 318. F.

Mulieris familiaritas cautissimè declinanda est, ex casu sanctissimo-
rum hoc experimentum dante, parte. 4. fol. 254. H.

Mulierum familiaritates, maxime suspectarum, homo quilibet
quantumcumque sapiens, & etiam senex, fugere docetur ex rã
miserabili casu sapientissimi, parte. 2. folio. 148. H.

Mulieres gentiliū ad honorem idoli prostituunt se, & in tali
luxuria credunt sacerdotibus, eo quod non faciebant propria
concupiscentia moti, sed magis ad honorem idoli, parte. 2. fo-
lio. 184. C.

Mulieres idololatrantium modum luxuriæ habebant, nam fune-
cungebant se superius, quasi ligatæ aliquo magno crimine, sed è-
tes in via per quam transibant homines procedentes ad idolat-
& quomodo per coitum se liberatas à crimine sperabant, alijs
exprobrantes quod non fuerant dignæ sic ab idolo visitari, pa-
te. 4. folio. 207. B.

Mulierum familiaritas quantum est horrenda atque fugienda,
ostenditur nobis pro hoc quod Balaam non potuit debellare
filios Israel per dæmones, & tamen eos confudit, & afflixit per
mulieres, parte. 1. fol. 308. D.

Mulieres Hebrææ quando Pharaon voluit impedire multiplicati-
onem populi per generationem opprimendo viros laboribus
ne vacaret amplexibus, vxores eorum componebant se ad spe-
cula, & quare, parte. 1. fol. 211. G.

A mulieribus monemur nos elongare, ne verbis earum, signis &
aspectibus decipiatur, & de hoc figura, parte. 1. fo. 310. H.

Mulieres tantum garrunt, fabulis per strepunt, nec finit esse silen-
tium de infantibus suis, aut de lana aut de necessarijs cogitant:
discunt circumire domos, nõ solum verbosè, sed curiosè loquē-
tes quæ non oportet, parte. 1. folio. 208. H.

Mulieres ingressæ in Aegyptum, aliqui dicunt nullam computa-
ri, parte. 1. folio. 113. F.

Mulier non numerantur in libro numerorum, & quare, neque
serui nec Aegyptij, parte. 1. fol. 325. A.

Mulier innoxia à zelotypia, an virtute aquæ in quam sacerdos
maledicta congessit, potuit concipere etiam absque virili semi-
ne, vt aiunt dicere Hebræos, parte. 1. fol. 274. A. C.

Mulieres alienigenæ fuerunt in duplici gradu, pte. 2. fo. 128. G. H.

Mulieris manus apprehendens verenda hominis, vt liberet ma-

ritum suum de manu secum litigantis, præcipitur amputari pa-
te. 1. folio. 361. G.

Mulieres gentiles in sacris martis portabant arma viri, parte. 1.
folio. 35. B.

Mulieres antiquitus in lamentationibus vocabantur, carmen lu-
gubre præcinentes, ad commouendum alios ad fletum, parte
4. folio. 125. E.

Mulieres in conuiuio Assueri segregatæ com edebant à viris, &
ponuntur duæ rethones, & quare, parte. 2. fol. 305. C.

Mulier quædam de vltra Iordanem venerat in Ierusalem, & cum
alijs fuit ibi obfessa, & angustia famis confrita coxit propriū
filium & comedit, parte. 4. fo. 51. F. Item parte. 5. fo. 173. G.

Mulieres prægnantes præ angustijs & doloribus pariebant ante te-
pus foetus imperfectos: & sic statim moriebantur, & à matribus
comedebantur, parte. 4. fol. 108. G. H. & fol. 201. A.

Mulieres in obsidione Samariæ comederunt filios præ famis ma-
gnitudine, parte. 4. fol. 118. H. & fol. 297. D. H.

Mulier nata pauperrime, à viro magno educata misericorditer, &
tandè ornata & sibi matrimonialiter desponsata: quæ tamen om-
nium expoluit se omni adultero inuerecunde, significat meta-
phoricè magna flagiti apopuli Iudæorum, parte. 4. fo. 230. G.

Mulier quædam nutritis parvulū, qui eodè lecto cum ea iacebat:
& cum decimum ætatis annum impleisset, & illa fuisset calcæstra
vino, induxit puerum ad carnalem copulam, & sic alijs nocētib;
sequentibus quæ de eodem concepit, parte. 2. fol. 148. G.

Mulieres tres, Thamar, Raab, & Ruth, fuerunt viris suis ex qui-
bus conceperunt accidentaliter coniunctæ, parte. 5. fo. 5. G. H.

Mulieres Iudæas quæ ex frequenti partu & labore itineris erant
deturpate, Iudæi reuerentes de Babylone contempserunt, &
dixerunt mulieres alienigenas, quæ docebant filios à Iudæis
genitos idololatrare, parte. 4. fo. 425. F.

Mulier emorroissa fuit curata in via duplici de causa, p. 5. f. 34. C.

Mulier quæ dominum Iesum Christum beatificauit & laudauit
contra vituperium Iudæorum, fuit beata Marcella famula san-
ctæ, Marthæ sororis Lazari, parte. 5. fo. 55. D.

Mulieres luge erant in Christi crucifixione, respectu militum Chri-
stum crucifigentium, sed propè respectu aliorum astantium, p-
te. 5. fol. 86. C. & fo. 181. C.

Mulieres emerunt aromata ad Christum vngendum feria sexta,
antequam intraret solennitas sabbati, quando erat eis licitum
aliquid emere & parare, parte. 5. fol. 181. G.

Multi (vt Salomon) bene incipiunt, & male desinunt. Dicitur be-
at⁹ ante obitum nemo supremæq; funera debet. p. 2. fo. 221. G.

Multi quæ docet verbis, malis destrunt exemplis, p. 4. fo. 187. F.

Multi per baptismum ad fidem transeunt, sed ad celestem patriam pau-
cissimi perueniunt, & de hoc figura, parte. 1. fo. 313. C.

Multi sunt homini sano impossibilia, quæ sūt homini furioso pos-
sibilia, parte. 4. folio. 304. D.

Multiplicatio feminis Agar, nõ fuit cõpleta in bonis promissis
Abrahæ, sed in Saracenis, & Agareni dicitur, pte. 1. fo. 67. C.

Multiplicatio potest fieri à deo dupliciter, Vno modo per additi-
onem, alio modo sine additione, parte. 2. fo. 165. G.

Multiplicatio peccatorum nõ incepit tempore Noe sed ante, par-
te. 1. folio. 50. B.

Multiplicatio terrenarum sequitur ex influetia corporis cæ-
lestis tanquam ex causa efficiente, & ex bona dispositione terre,
tanquam ex materiali causa, parte. 1. fo. 88. D.

Multitudo quandoque tenetur collectiue, quandoque diuise,
parte. 1. folio. 246. G.

Multitudo credentium differentiam habet, parte. 6. fol. 11. H.

Multitudo filiorum Abrahæ stellis comparatur quantum ad bo-
nos, & arena quantum ad malos, parte. 6. fol. 155. G.

Multitudo quædam est laudabilis, parte. 1. fol. 313. B.

Mulus ex asino & equa gignitur: mula ex equo & asina, parte. 1.
fol. 243. A. Item parte. 1. fol. 100. F.

Mundare nos debem⁹ i quadragesima iustite dñice resurrectionis, ab Mun-
omni ingnamero carnis & ipsus, & de hoc figura, p. 2. fo. 254. A.

Mundari eos à quotidiano operis exercitio necesse est, qui portas
sensuum ab incurfu turbulentæ cogitationis custodire cupiūt,
parte. 2. folio. 259. B.

Mundatio sacerdotū fiebat p ieiunia, & continentia ab vxoribus, &
passione aque lustrationis, Emundatio verdè populi p aspersione
aque lustrationis tantum, Levitarum autè medio modo: quia
Leuitæ facilius ritu mundantur quam sacerdotes, p. 2. fo. 267. C.

Mundati à lepra à Christo fuerunt missi ad sacerdotem propter
iudicium sacerdotis, & propter sacrificium determinatum in le-
ge, parte. 5. folio. 169. C.

Mundicia est duplex, superior & exterior, parte. 2. fol. 156. C.

Mundicia interior & exterior requiritur ad debitum obsequium Christi. parte. 3. fol. 230. H.
 Mundiciam cordis custodire volentibus exteriorum sensuum disciplina seruanda est. parte. 1. fol. 41. C.
 Mundiciam corporalem diligit deus, ideo precepit nihil foedum remanere in castris. parte. 1. fol. 377. F.
 Mundiciam cordis an praedat fides tanquam praevium principium maius licet cordis, & sicut casus effectum, an sequatur eam tanquam re promissa. parte. 5. fol. 23. E. G.
 Mundana omnia abijciunt quidam, & nudi potius domino famulari volunt, quam mundo adherendo materiam tentandi, & a deo reuocandi aduersarijs dare. parte. 5. fol. 16. F.
 Mundani homines vident iustos & impios, sapientes & stultos similiter moti reputant, quod non sit alia vita post mortem in qua isti praemiantur, & illi puniuntur. parte. 3. fol. 154. F. G.
 Mundani Christum in tribus impugnaverunt, & ideo de his tribus arguit eos spiritus sanctus. parte. 5. fol. 234. C.
 Mundum dicere aeternum, an tanquam problema neutrum apud catholicos recipiatur. parte. 5. folio. 192. A. & folio. 191. G. Item parte. 6. fol. 129. C.
 Mundum fuisse creatum: communis est opinio Iudaeorum, in mente qui vocatur apud eos Tisari; & partim correspondet Septembris nostro, & partim Octobri. Et dicitur ille mensis simpliciter primus apud Hebraeos. parte. 2. fol. 255. D. Item parte. 1. fol. 149. F & folio. 53. D. & fol. 146. B.
 Mundus (ait Beda) perfectus est & ornatus Verbo tempore, in quo solent herbae virentes apparere, & ligna pomis onusta: & hoc patet his verbis: Germinet terra herbam virentem. parte. 1. fol. 25. F. Licet alij dicant in Septembri. Ibidem. H.
 Mundi principia quidam tria, quidam vero duo posuerunt: sed Moyses his & huiusmodi erroribus obuiat, & mundum a creatore deo factum narrat. parte. 1. fol. 21. H. & fol. 22. A.
 Mundum & angelos & animam, de nihilo fecit deus, hominem & creaturas ceteras de aliquo. parte. 1. fol. 23. F.
 Mundi dextrum & sinistrum quomodo accipitur secundum Philosophum, & secundum communem modum loquendi, quae magis sequitur scriptura sacra. parte. 283. H.
 Mundi positiones sex enumerantur. Et quomodo. pt. 3. fol. 221. C.
 Mundus vt Iudaei fabulantur, erit per sex mille annos: duo milia vanitatis, duo milia legis, & duo milia Mellis. parte. 6. fol. 275. G.
 Mundus post diluuium dicitur quasi alius, quia ille mundus aqua perijt, & tota facies terrae & totus ille aer altitudine aquarum mutatus est. parte. 6. fol. 225. B.
 Mundus aliquando accipitur pro essentia rerum, aliquando pro malicijs hominum. parte. 5. fol. 187. A.
 Mundi finem predicere nitentes, fauilitatem suam ostendunt, & omnes qui hoc attentauerunt, mendaces inuenti sunt. parte. 4. folio. 327. H.
 Mundi finem apostoli credebant propinquum quando Eliam viderant in transfiguratione domini iuxta dictum Malachi &c. parte. 5. folio. 54. D. F.
 Mundi cursum immutari in aliquo tempore Mellae, non est intelligendum secundum antiquos doctores Hebraeorum. parte. 4. fol. 97. H.
 Mundi finis quanto accedit, tanto magis frigidescit charitas, crebre sciunt mala. parte. 5. fol. 204. E.
 Mundi subuersio generalis per tribulationem Antichristi, & per ignem conflagrationis, aduentum iudicis praecedentem denunciat. parte. 4. fol. 46. H.
 Mundus in finali iudicio secundum doctores catholicos innouabitur & meliorabitur ad augmentum gloriae electorum. parte. 4. folio. 57. G.
 Mundus minor dicitur homo, & quod ille renouat. parte. 6. fol. 271. D.
 Mundi nomine in sacra scriptura frequenter designatur peccati deordinatio. Et sic dicit Christus: Ego non sum de hoc mundo. Quod intelligitur &c. parte. 5. fol. 211. G.
 Mundum ante aduentum domini infidelitate tenebrosum significat Aegyptus. parte. 4. fol. 39. E. & fol. 40. E.
 Mundi nomine aliquando boni, aliquando mali designantur, quia vna massa est quae tota in Adam perijt. parte. 5. fol. 231. C.
 Mundus iste dicitur tenebrus & nox, pro his qui in ignorantia viuunt, nec lumen veritatis recipiunt. parte. 1. fol. 342. B.
 Mundum in maligno esse positum declaratur per multa. parte. 4. folio. 169. G.
 Mundus dicitur ciuitas, & quis eius primarius sit. parte. 1. fol. 309. A.
 Mundus dicitur ciuitas circumstantiae, & quare. parte. 3. fol. 127. A. E.
 Mundus dicitur ciuitas fortium, sed destructa, qui quondam malignorum spirituum tyranni di seruebat &c. parte. 3. fol. 329. F.
 Mundus dicitur ciuitas sanguinum, qui est medax peruersitate deo

strinarum quibus multos dilacerat & rapit. In mundo est vox flagellorum quibus iusti afflicti clamant, quando alius iratus libidine, alius odio, v. l. inuidia torquetur. Et de multis alijs de declaratur. parte. 4. fol. 387. F. & fol. 388. A.
 Mundi falsa pulchritudine qui non irretitur, & turpitudinem eius intrinsecus videri, refert ab eo, & omnia terrena bona digna placentia iudicans dicit: Miser est mundus qui tot homines alligat vitijs & retinet. Sed quis intelligens hanc miseriam condolet mundus? Pauci sunt qui etiam in morte sua a complexibus speciosae meretricis possunt auelli. parte. 4. fol. 388. B.
 Mundus dicitur meretrix speciosa & grata, quae ad amorem sui penes cunctos diuersis maleficijs trahit. parte. 4. fol. 388. A. B.
 Mundi spes carnalibus pulchra videtur, quia carnis suae in eo explere cupiunt desideria. parte. 4. fol. 449. E.
 Mundum homo plerumque manere non tenet, & tamen mundus eum in suis occupationibus astringit. parte. 6. fol. 89. A.
 Mundo mori volunt aliqui penitus & mundus ipse adhuc viuunt, dum eos non amatus amas, quibusdam occupationibus astringit. parte. 3. folio. 11. F.
 Mundo moritur nemo perfecte, nisi intra mentis inuisibilia a visibilibus abscondatur. parte. 3. fol. 11. F.
 Mundum nec Paulus concupiuit, nec mundus eum, & ideo se mundus, & mundum sibi crucifixisse gloriatur. parte. 6. fol. 89. A.
 Mundus dicitur carcer vel spelunca, vbi omnia, vana. parte. 3. folio. 297. F.
 Mundus dicitur mare qui gustatus amarus est, & viciorum fluctibus inquietus, sed ab ipso domino eripiuntur praedestinati qui amara dulcificat: tristitia conuertit in gaudium, aegritudinem in salutem. parte. 5. fol. 95. F. Item parte. 4. fol. 14. D. & fol. 309. C. & fol. 417. A. Item parte. 3. fol. 174. A. & folio. 432. A. Item parte. 1. folio. 175. A.
 Mundus dicitur umbra mortis. parte. 5. fol. 127. G.
 Mundus dicitur Galilea, qui est superbus, & ad ima semper rotatur. parte. 5. folio. 17. E.
 Mundus dicitur desertum, quia adhuc incultus & sterilis, in quem non est ita procedendum, vt homines mente carnis inflatos, & virtutes vacuos, & de fragilibus mundi gloria iactantes, putemus esse imitandos. parte. 5. fol. 144. C. Item parte. 4. fol. 41. H.
 Mundus significatur per Iericho quae luna interpretatur. parte. 2. fol. 5. D. & fol. 9. F. & fol. 10. A. E. F. & fol. 12. B.
 Mundi malicia & superbia eius moenia, est prima ciuitas quae nobis expugnanda ostenditur. parte. 2. fol. 7. E. F. & fol. 154. B.
 Mundo praesente quicunque vitatur, vt tabernaculo, in eo potest festiuitatem habere & letari spe futuri saeculi. parte. 2. fol. 256. B.
 Mundus dicitur ager, in quo Christus egressus est, quia visibilis apparere dignatus est. parte. 1. folio. 82. E. & fol. 18. C. & fol. 90. E. & folio. 294. C.
 Mundus esse negligit, qui post lachrymas vitae innocentiam non custodit. parte. 3. fol. 425. A.
 Mundus, ille solus perfectus est, qui diuino iudicio mundus est, vt dicitur. parte. 6. folio. 227. E.
 Munda sunt omnia naturaliter, sed comparatione melioris naturae, quaedam dicuntur immunda, sicut bos leone melior, quia homini nec fastior, propter quem creata sunt omnia. parte. 1. folio. 53. A. Interlinearis.
 Munera carnalia promittuntur carnalibus commercijs, quibus delectata corrupta anima parcius correptioni inflatur. parte. 1. folio. 58. A. Interlinearis.
 Munera qui deo offerunt de spoliatis rapinis, non sunt illi grata, & non suscipit prohibitus lachrymis spoliatorum. parte. 4. folio. 425. E.
 Munera nos debemus cauere, ne ab illis accipiamus qui de lachrymis pauperum congregant diuitias ne simus socij furum, & ne dicatur nobis. Si videbas furem, curras cum eo. parte. 4. fol. 6. B.
 Munera quomodo excaecant oculos iudicum siue sapientum. parte. 1. folio. 149. G.
 Munera recipere pro iudicio non est licitum, licet pro labore bono & iusto iudices possint recipere stipendia ad victum honestum & decentem. parte. 2. fol. 70. H.
 Munera tres acceptiones sunt, ad quas ex fraude festinat: quia aut tacita cordis humana gratia, aut fauoris aura, aut res quae libet exterior desideratur. parte. 4. fol. 169. A.
 Munus est a corde, captata gratia a cogitatione, Munus ab ore, gloria per fauorem. Munus ex manu, praemium per dationem. parte. 4. folio. 169. A.
 Munere ab omni iustus manus excutit, quia in eo quod recte agit, nec ab humano corde inanem gloriam, nec ab ore laudem, nec a manu quaerit recipere dationem. parte. 4. fol. 169. A.
 Munus suum

Munus suum qui deo placere optat, prius charitatem proximo exoluit. parte. 5. folio. 20. G.
 Munus nullum acceptabile est deo extra ecclesiam catholicam. parte. 1. folio. 345. A.
 Munus deo oblatum non proficit offerenti, nisi sit in charitate. parte. 5. folio. 21. C.
 Munus oblatum ponimus in altari de terra, si actus nostros dominice incarnationis fide solidamus. parte. 1. folio. 165. E.
 Murenula piscis est similis anguillae. Et dicitur concipere a serpente, & animam habere in cauda. parte. 3. folio. 3. B.
 Murmur populi quale fuerit, & quare. parte. 1. folio. 281. F. & fol. 283. C.
 Murmurare est irasci & dedignari contra deum, & prope blasphemare. parte. 3. folio. 137. A. Interl.
 Murmurare tanto minus de flagello quo castigamur debemus quanto certius in eo paternae dilectionis pignus tenemus. parte. 1. folio. 312. A.
 Murmurat quisque tanto amplius & conqueritur de presentibus ecclesiae laboribus, quanto minus in se carnis desideria extinguit. parte. 6. folio. 238. F.
 Marmuramus contra deum, cum de coelesti intemperie, fructuum infecunditate, imbrum raritate, & de prosperitate aliorum, & aliorum improspereitate causamur. parte. 1. folio. 135. C.
 Murmuratores contra potentiam v. l. aequitatem diuinae iustitiae, ignis gehennae comburent. Et de hoc figura. parte. 1. fol. 281. D. & fol. 282. D.
 Murmurantes iniuste contra bonos superiores, puniuntur, nisi poeniteant, igne gehennali. parte. 1. folio. 291. H.
 Murmurantes fratres per impatientiam, si absque culpa aliquid eis infertur a fratribus, noxios se reddunt qui haecenus videbantur innoxij. parte. 6. folio. 221. A.
 Murmuratores inuadere permittit dominus, & ignem concupiscentiae fortius in eis ascendere. parte. 1. folio. 299. D.
 Murmurauit populus Israel contra dominum decies. Et enumerantur vices. parte. 1. folio. 288. C. D.
 Murmuris in primitiua ecclesia Graecorum aduersus Hebraeos figura habetur, & sopitor siue consolator. parte. 2. folio. 259. H.
 Murus nouus leuius cadit, qui siccatas nec aricti cedit. parte. 3. folio. 23. E.
 Murus ecclesiae vbi collectis ad fidem nouis populis, vel correctis his qui errauerant, edificatus fuerit, mos ponenda sunt regulae disciplinae, ne diabolus in ouile dei possit irumpere. parte. 2. folio. 261. A.
 Murus triplex, interior, medius, & exterior. parte. 4. folio. 267. H. & folio. 268. A.
 Musach & corbonam qua differetiam, & significationem habeat. parte. 2. folio. 176. A.
 Musca infolens & inquietum animal est. parte. 1. folio. 140. F.
 Musca quid est, & quomodo sunt eius partes. parte. 1. folio. 13. G.
 Muscae inuentor fuit Tubal hunc Iosephus scripsisse muscam in duabus columnis narrat, vna lapidea, altera latericia &c. parte. 1. folio. 46. E. F.
 Musica quare inuenta fuerit. parte. 1. folio. 47. G.
 Musica a deo esse probatur. parte. 1. folio. 308. E.
 Musicae hanc esse naturam dicitur, si factum inuenit, laetorem facit, si tristitiam, tristitorem reddit. parte. 4. folio. 46. B. Item parte. 2. folio. 303. G.
 In musicis instrumentis si harmonia chordarum consonanter apparatur, suauem sonum reddit: si aliqua sit dissonantia, carminis dulcedo corrumpitur. parte. 1. folio. 320. A.
 Mustum vnde, & quare lagunculas corrumpit absque spiraculo. parte. 3. folio. 61. D.
 Mutabilia omnia oportet ad vnum principium immutabile reducere, nam aliter esset processus in infinitum, quod est impossibile. parte. 3. folio. 380. D.
 Mutabilitas est in omni creatura, quod patet in angelis, in coelis, & in elementis. parte. 6. folio. 135. D.
 Mutatio vestis exterioris denotat mutationem vitae interioris ad statum vitae melioris. parte. 1. folio. 59. B.
 Mutatio nominis facta a deo, semper facta est ex aliqua speciali gratia, quam a deo consecutus est ille cuius nomen mutatur. Et datur exemplum de Iacob & Abraham. parte. 5. folio. 190. H. vide etiam in Nomen quodam hominibus &c.
 Mutationes quinq; siue diminutiones a perfectione in Christiano populo. Prima penuria respectu abundantiae praeteritae, quo ad coeationem eucharisticae. Secunda, a mundicia in immundiciam. Tertia, a scientia in stulticiam. Et haec mutatio reperitur in pluribus theologis moderni temporis &c. Quarta, de bonitate in maliciam. Nam primi rectores optime fuerunt. Fere in

omnibus ecclesijs deus faciebat miracula, eorum meritis. Sed modo multi faciunt mirabilia, quia per modos inexcogitatos & mirabiles surripiunt simplicitatem bona. Quinta in ministris ecclesiae, qui nec verbo praedicationis, nec exemplo bonae actionis faciunt liberos in ecclesia dei, sed magis per suam malam vitam faciunt filios inferni. Et de hoc figura. parte. 4. folio. 343. H. & sequenti. D.
 Mutulare seipsum vtrum alicui licitum sit. Arguitur pro & contra cum responsione. parte. 5. folio. 89. F. G. H. D. & folio. 56. D.
 Mutire est in silentio loqui quantum ad homines, & latrare quantum ad canes. parte. 1. folio. 145. G.
 Mutuandum est. Sed cui & in necessitate. parte. 1. folio. 171. C.
 Murus factus cum obsessione demonis, non legitur aliquis in veteri Testamento curatus, licet legantur arrepti a diabolo. parte. 5. folio. 35. A.
 Murus est etiam quaedam species ranae, quae projecta in os canis facit eum tacentem & non potest in latrare. parte. 3. folio. 407. D.
 Mutuum quibus & quo ordine fieri debet, secundum Rab. Sal. parte. 1. folio. 171. C.
 Mutuum debet dari ex charitate, quae est principium merendi apud deum, nihil tamen sperando, i. nihil extra sortem nec seruitium, nec aliud. parte. 5. folio. 442. D.
 Mutua filiarum cum discipulis copulatio, seductarum & seducenrium animarum, ad diuersa schismata proficitio est. parte. 1. folio. 98. A. Interl.
 NAAS INTERPRETATUR SERpens, & significat diabolum, qui filijs Israel, sicut libis inimicatur. parte. 2. folio. 75. E.
 Naafon fuit princeps tribus Iudae in deserto post patrem. parte. 5. folio. 5. H.
 Naafon nomen est ciuitatis. Est etiam nomen principis tribus Iudae. parte. 2. folio. 283. G.
 Nabal debebat inclinari ad exauditionem petitionis Dauid. Et hoc quinq; rationibus. parte. 2. folio. 91. B.
 Nabo est ciuitas nobilis in quo erat Chamos idolum, quod & Beelphegor. parte. 4. folio. 168. F.
 Naboth maluit mori, quam facere vt paterna hereditas & possessio antiqua in regis impij mutaretur delictas. parte. 4. folio. 41. B.
 Nabuchodonosor, hoc nomine plures nominati sunt. parte. 4. folio. 294. F. & folio. 296. B.
 Nabuchodonosor dicitur est primus & secundus. parte. 4. folio. 294. F. & folio. 296. C.
 Nabuchodonosor magnus, dicitur a magnitudine operum quia regnum Chaldaeorum quod ante ipsum fuit paruus, valde amplauit, & monarchiam fecit. parte. 4. folio. 294. F. Et fuit potentissimus inter reges Babylonis folio. 32. F.
 Nabuchodonosor quomodo ab eueniu hoc nomine vocatus est & de nominis interpretatione, & de mirabili eius educatione. parte. 4. folio. 294. F.
 Nabuchodonosor oblitus fuit somnium suum, sed Pharaon non fuit oblitus: nam integrum retulit ipsi Ioseph: rationes assignatur. parte. 1. folio. 107. C.
 Nabuchodonosor primus regnauit in Chaldaea, & postea obtinuit regnum Assyriorum, & factus est monarcha, & anni eius varie computantur. parte. 2. folio. 186. G.
 Nabuchodonosor rex Assyriorum omnes deos praecipit exterminari, vt solus ipse deus diceretur, & similiter Sennacherib. parte. 3. folio. 424. B.
 Nabuchodonosor non debellauit Iudaeos propria virtute, sed dei. parte. 4. folio. 139. H.
 Nabuchodonosor quomodo intelligitur placuisse in oculis domini. parte. 4. folio. 148. C.
 Nabuchodonosor venit contra Iochim, sed eam habet. parte. 4. folio. 1294. F.
 Nabuchodonosor per superbiam propter monarchie ademptionem voluit sibi vsurpare honorem diuinum, & ideo fecit statum magnam auream, in qua adoraretur. parte. 4. folio. 299. D. E.
 Nabuchodonosor triplici interrogatione somnium suum proposuit. parte. 4. folio. 296. F.
 Nabuchodonosor quare sapientibus tam duram sententiam dedit. parte. 4. folio. 297. B.
 Nabuchodonosor quare Daniele adorauit. parte. 4. folio. 298. H. & folio. 299. B.
 Nabuchodonosor, destruxit ciuitatem quae dicebatur Nonnutrix, quam Alexander magnus reedificauit. parte. 4. folio. 388. D. G.
 Nabuchodonosor, historia an sit vera historia, vel parabolica, & an, & quomodo in bestiam mutatus sit. Arguitur contra, quod non intelligatur ad literam de Nabuchodonosor, sed de diabolo &c. Sed rationes soluuntur. parte. 4. folio. 304. C.

Nabuchodonosor post amentiam restitutus regno, dubitatur a quibusdam vtrum fuerit saluatus. Arguitur contra, sed soluuntur rationes. parte. 4. folio. 30. D. & folio. 12. F. G.

Nabuchodonosor quomodo post mortem suam per filium suum Euilmerodach consilio Iochim iustus est exhumari, & in multas partes diuisus, vulturibus dari, vt sic ipsis auolantibus partes non possent iterum congregari, ne resurgeret a morte, sicut redierat de amentia. parte. 4. folio. 33. D. Item parte. 1. folio. 187. D. E.

Nabuchodonosor dicitur leo & columba. parte. 1. fo. 146. G.

Nabuchodonosor dicitur columba, non pro simplicitate sed pro stulticia. parte. 4. folio. 173. A.

Nabuchodonosor dicitur aper & singularis ferus. Et quare. parte. 4. folio. 31. G. & folio. 117. C. & folio. 191. A.

Nad Nadab & Abiu quod fuerunt saluati argumentum habetur. parte. 1. folio. 231. H.

Nai Naim est ciuitas Galilee, in secundo miliario a Thabor. parte. 5. folio. 143. F.

Nai Naim quid sit. parte. 4. folio. 301. E.

Nep Nepar & nephi idem idioma est, & interpretatur purificatio. parte. 4. folio. 462. F.

Nep Nardus quid significet. parte. 5. folio. 114. H.

Nar Nardus dicitur expellere tumores, fugare frigus, & afferre calorem. parte. 3. folio. 357. A. & folio. 362. A.

Nar Narrantur aliter vasa, aliter audita. parte. 1. folio. 188. C.

Nas Nascencia omnia terrae, denotantur per ista tria, s. frumentum, vinum, & oleum. parte. 3. folio. 92. B.

Nas Nascencia de corporibus mortuorum animalia, absurdum est dicere, cum animalibus ipsa creata esse, nisi quod potestialiter in ipsis & materialiter erant praeseminata. parte. 1. folio. 27. F. G.

Nas Nasciturus ens diabolo quousens peccamus: iustus non semel tantum, sed per singula virtutis opera semper ex deo nascitur. parte. 4. folio. 128. A.

Nas Nascuntur homines ex deo, nec mirum, quia deus ex homine nascitur. parte. 5. folio. 187. E.

Nas Nascitur in omni re quod eam exterminat. parte. 5. folio. 70. H.

Nas Nascuntur peruersi de sanctis & bonis viris, & e converso boni de malis. Et de hoc figura. parte. 2. folio. 70. H.

Nas Naso odores facere, & discernimus. parte. 1. folio. 242. E.

Nat Natale solum diligere naturale est, & nihil patrii dulcius. parte. 4. folio. 121. F. Interl.

Nat Natalis sui diem soli Herodes & Pharae leguntur celebrasse, & vterque solennitatem sanguine foedasse. parte. 5. folio. 100. E.

Nat Natus cum concupiscentia, antequam nostra debita addamus, de illa damnatione, quia nascimur, morimur. parte. 6. fo. 231. E. F.

Nat Natus omnes in peccato & ex carnis delectatione concepti, culpam originalem nobis contraximus. parte. 1. folio. 151. A.

Nat Nati in deserto de filiis Israel fuerunt incircuncisi. Et quomodo fuerunt circumcisi. Et vtrum secundum circuncisi fuerint: Et an homo possit bis baptizari. parte. 2. folio. 8. F.

Nat Natio filiorum Israel dicta est grandis, non numero vel corporali quantitate, sed dignitate. parte. 1. folio. 335. C.

Nat Natus impeditur dupliciter. Vno modo quando fetus mortitur post animationem. Alio modo ante. parte. 3. folio. 12. C.

Nat Natus prima siue carnalis ex Adam & Eva, est ad vitam. Natus secunda siue spiritualis, quae ex deo & ecclesia, est ad vitam. parte. 5. folio. 194. F.

Nat Natus Christi ostensa est pastoribus, hominibus simplicibus, non curiosis: nec sapientibus. parte. 5. folio. 129. H.

Nat Natus in diem Pharae & Herodes celebraverunt, quia ex hora natiuitatis le reges fuisse putauerunt. parte. 1. folio. 106. A.

Nat Nathan qui & Ionathan, & vbi propheta vocatur, Nathan scribitur, non Ionathan. parte. 2. folio. 191. E.

Nat Nathanael quare non fuit vocatus ad apostolatam, cum a Christo super alios commendatus fuit. parte. 5. folio. 191. F.

Nat Nathanael portabat ligna & aquas ad locum diuini cultus. parte. 2. folio. 241. D.

Nat Natura mater omnium est. Sub hac omne genus hominum, s. iustorum & peccatorum, est septem diebus, praesentis vitae secundo oportet eum sustinere iura naturae, sed octava die resurrectionis sub hac matre non erit. parte. 1. folio. 254. E.

Nat Naturis dedit deus, vt etiam ex his haec fieri possent, non vt in naturali motu haberent. Habet autem in se absconditas quorundam futurorum vel factorum causas, quas rebus conditis non inseruit, easque implere, non opere providentiae, quo naturae subsistunt, vt sint: sed quo illas administrat, vt voluit, quas vt voluit condidit. parte. 1. fo. 38. E.

Nat Naturae omnium cursus habet naturales leges, secundum quas & spiritus

ritus vitae habet appetitus suos quodammodo terminatos, & elementa mundi corporei diffinitam vim qualitatemque suam, quid quodque valeat vel non, quid de quo fieri vel non parte. 1. folio. 38. E.

Nat Natura id est quod deus facit, & nihil facit contra naturam, sed contra consuetam nobis. parte. 6. folio. 26. A. Item parte. 1. folio. 36. A.

Nat Natura, mater dicitur, & consuetudo, foror, & quare. Vt vermes dicuntur: & quare parte. 3. folio. 38. E.

Nat Natura, in homine dicitur illa quae ad imaginem & similitudinem dei facta est. Alia omnia quae sunt in homine, inferiores partes hominis sunt, & quodammodo extra hominem. parte. 5. folio 187. A.

Nat Natura humanae mentis, quae ad imaginem dei sine peccato (quam Iesus Christus assumpsit) solus maior est deus. parte. 6. fo. 137. B.

Nat Natura humana super omnes alias creaturas inferiores est specialiter a verbo illustrata. parte. 5. folio. 186. F.

Nat Natura humana non solum coniuncta est deo per cognitionem & amorem sicut in alijs, sed etiam per realem vnionem. parte. 5. folio. 188. B.

Nat Naturae tres in supposito filij sunt vnitae per incarnationem, s. natura diuina, anima rationalis, & caro, Christi purissima. parte. 4. folio. 292. C.

Nat Natura humana in incarnatione filij est exaltata, & fuit minorata in passione eiusdem. parte. 6. folio. 137. D.

Nat Natura humana Christi secundum se accepta est minor angelica, tamen in quantum vnita diuinitati in supposito filij, est effecta excellentior. parte. 6. folio. 104. H.

Nat Natura humana primo fuit producta in vnico individuo, & in sexu virili, propter quatuor rationes, & assignatur. parte. 1. fo. 28. H.

Nat Natura specialis praestat corporeae, quam mouet, regit, sensificat &c. & vicina est substantiae dei. parte. 3. folio. 302. B.

Nat Natura spiritalis ad creatorem conuersa, formatur & illuminatur. parte. 1. folio. 23. A. Interl.

Nat Ad naturam diuinam referuntur quandoque haec nomina, lumen, gloria, quandoque ad personam. parte. 6. folio. 134. A. B.

Nat Naturae aliqua sunt possibilis, & aliqua sunt impossibilis naturae possibilis tamen deo. Et ista sunt in duplici gradu &c. parte. 4. folio. 291. F.

Nat Natura corporea tota administratur angelica custodia, & maxime motus orbium, quae quidem custodia intelligitur per cherubin. parte. 1. folio. 43. H.

Nat Natura humana longo tempore & tractu indiget nutritione parentum, antequam necessaria sibi possit acquirere. parte. 3. fol. 370. G.

Nat Natura quare prouidit alijs animalibus de auxilijs ad vitam conseruandam, vt de cornibus & vngulis & alijs huiusmodi ad sui defensionem, & non hominibus. parte. 6. folio. 49. D.

Nat Natura quare non potuit prouidere homini de tegumento & defensione, sicut animalibus. parte. 5. fo. 26. H.

Nat Natura quae est sagax emittit impuritate alimenti suscepti, & retinet purum ad corporis nutrimentum. parte. 5. folio. 103. C.

Nat Natura sicut non deficit in necessarijs, ita autor naturae non deficit, per prophetas nunciando ea quae sunt necessaria cognosci, & non possunt via humana sciri. parte. 4. folio. 362. B.

Nat Natura & ars sicut in operibus suis procedunt de imperfecto ad perfectum, ita in processu diuinarum reuelationum & promissionum. parte. 1. folio. 68. C.

Nat Naturae reformatione quo ad quid in baptismo reformatur, & quando integrum, & quae differenter ad reformationem protoplastorum in staurabitur. parte. 6. folio 14. A.

Nat Naturae bona quadruplicia sunt, s. claritas intelligentiae, capacitas memoriae, viuacitas sensuum exteriorum, & integritas & sanitas membrorum, quibus homo potest bene & male vt. parte. 5. fol. 166. D.

Nat Naturae irreuerentia attenditur in prohibendis gradibus in matrimoniali contractu. parte. 2. folio. 22. G.

Nat Naturae conditio non est, quae prauum sapit mulier, sed accidentis stulticia est parte. 3. folio. 9. F.

Nat Naturae conditor non est iniquus iudex culpae, & impie non flagellat, qui mira ex nihilo fit. parte. 3. folio. 15. F.

Nat Natura plus valet apud patrem mentem, quam notitia. parte. 3. folio 59. A.

Nat Natura humana etiam inter vitia bona est. parte. 6. folio. 65. E.

Nat Naturale desiderium hominum est, relinquere post se prolem, in qua quodammodo maneat. parte. 3. folio. 57. D.

Nat Naturale est ortus in sanibus primum vmbilicum praescindendi, deinde ad diluendum sanguinem aqua lauari, tertio huiusmodi parvulorum sale sicari. parte. 4. folio. 230. F.

Nat Naturale est in possessionum emptione laetari, in venditione lugere, sed

gere, sed in captiuitate vanum est vtrumque. parte. 4. fo. 221. B.

Nat Naturale est, vt omnes qui volunt rem ei comparare, ex eis rebz, fumant comparationes quas sunt experti & in quibus nutriti. parte. 4. fol. 338. G. & sequenti. A.

Nat Naturalis cursus rerum est quaedam motio creaturae ad praecipuum diuinum. parte. 3. fol. 76. D. G.

Nat Naturalis consuetudo est assurgere maioribus. parte. 1. folio. 94. F. Interlinearis.

Nat Naturalis historiae scriptores tam bestiarum & volucrum quam arborum & herbarum principes apud Graecos sunt Aristoteles & Theophrastus: apud nos Plinius secundus. parte. 4. fo. 136. A.

Nat Naturalia sicut in demonibus remanserunt, ita in damnatis hominibus. parte. 4. fo. 257. B.

Nat Naturali ratione multa non sunt inuestigabilia nobis ad plenum, licet & philosophi de causa istorum aliqua dixerunt in generalibus, tamen hoc fuit obscure & imperfecte. Et quaedam sunt si aliquid non vidisset, nullo modo crederet dicenti, vt quoddam de aqua tam molli, glacies dura sit. parte. 3. fol. 72. D.

Nat Naturalis dono plerique sunt casti, patientes, modesti, liberales, iustitiae, & sapientiae amatores, orationibus, & eleemosynis instantes, & non habentes legem quae legis sunt faciunt. parte. 2. folio. 241. E.

Nat Navigator dicitur institutor, & quare. parte. 3. fol. 339. F.

Nat Navigationis vtilitas duplex est. parte. 3. fo. 380. H.

Nat Nauis infitoris per est oneratur mercimonijs, quae in patria sua abundant, & per mare portat: vt venditis quae attulerat, chariora domum reporteret. parte. 3. fol. 339. F.

Nat Naum sub quo rege, & quando prophetae coepit, & quando prophetiam conscripsit. parte. 4. fo. 383. B. C.

Nat Naum vaticinium habuit contra Ninium & Assyrios, qui decem tribus (quae vocatur Israel) vastauerunt. parte. 4. fo. 389. G. & folio. 390. F.

Nat Naum prophetauit de subuersione ciuitatis Ninuitarum, postea quam ad vomitum redierunt. parte. 4. fol. 385. F.

Nat Naturam operatione aquae sapienter illustrantur, qui in profundo misit (misit) ore oleo aquas sibi illustrat. parte. 1. fo. 24. B.

Nat Nazareni dicebantur Christiani aliquo tempore pro opprobrio. parte. 6. folio. 103. E.

Nat Nazareni etiam dicti sunt quidam haeretici, qui Christum filium dei credunt de Maria natum, passum etiam & resurrexisse, omnia veteris legis mandata custodientes: sed dum volunt Iudaei & Christiani esse, neurrum sunt. parte. 6. fo. 203. E.

Nat Nazareth vicus est in Galilea iuxta montem Thabor. parte. 5. folio. 16. E.

Nat Nazareus vovet semetipsum, & hoc votum est super omne votum. parte. 1. fo. 317. F.

Nat Nazareni fuerunt aliqui ad totum tempus vitae suae, alij vero fuerunt nazareni ad tempus determinatum: & isti voto peracto redibant ad vitam communem aliorum. parte. 1. fol. 274. D.

Nat Nazareni in veteri lege qui & vnde dicebantur. parte. 3. fo. 286. B.

Nat Nazareni nusquam in prophetis scripturis legitur, nisi tantum in vno loco. parte. 3. fol. 286. C.

Nat Nazareni & Nazareus habent differentiam, & quam. parte. 3. folio. 286. C.

Nat Nazareni Iudaei Christi vocant in scripturis suis mendaciter improperantes, & non Nazareni, ad excludendum ab eo Nazarena temque significat consecrationem, & sanctificationem. parte. 3. fo. 286. C.

Nat Nazareus vocabitur, vt allegat Mattheus, vnde originaliter hec habeatur autoritas. parte. 5. fol. 13. D. Item parte. 3. fo. 286. B. C.

Nat Nazareorum votum, in aliquibus erat perpetuum, in aliquibus temporale. parte. 1. fo. 274. D.

Nat Nazareni tempore suae consecrationis non poterant radi, sed Sanson fuit consecratus per totam vitam suam. parte. 2. fo. 48. G.

Nat Nazareorum oblatio in completionem voti sui fiebat per triplicem sacrificium, & quae fuerunt. parte. 1. fol. 275. D.

Nat Nazareni quare capillos crescere permittebant: Et quando radere licebat. parte. 1. fol. 275. C.

Nat Nazareni capillos nutriunt, & voto completo radebantur, & capillos in ignem sacrificij ponere iubentur. Vide mystificationem. parte. 3. fol. 8. B. Item parte. 4. fo. 361. A. Item parte. 1. fo. 275. B. D.

Nat Nazareus per totam vitam suam debebat legem seruare Nazareorum, & omnibus diebus vitae suae: mater autem vsque ad natiuitatem puri tantum. parte. 2. fol. 49. B.

Nat Nebo mons esse dicitur in terra Moab contra Iericho supra Iordanem in supercilio Phasga iuxta montem Phogor, a quo circa eum regio vsque nunc Phasga appellatur. parte. 1. folio. 377. E. G. & folio. 377. C.

Nat Nebula pinguedo aeris est parte. 4. fo. 363. F.

Nebula implens domum domini in parte quomodo intelligitur quod dominus dicitur habere in ipsa nebula. parte. 2. fo. 144. D.

Nebula quomodo tegebat totam terram in formatione rerum. parte. 3. folio. 411. C.

Necessaria procurare vitae pro se, familia, & vxore sicut ad virum pertinet, ita in domestica vita mulier subditur viro. parte. 1. folio. 43. D.

Necessaria sibi suisque, si quem iustorum aliquis viderit procurare, non debet scandalizari, nec iudicet eum de crastino cogitare. parte. 5. folio. 27. F.

Necessarium est aliquid ad salutem, non ex natura sui, sed propter praecipuum dei vel praelati. parte. 5. fol. 225. B.

Necessariorum duo sunt genera: Vnum quo emuntur necessaria alia, ipsa necessaria. parte. 5. fol. 36. E.

Necessaria sumere a subditis permisit dominus, non iussit. parte. 6. folio. 45. E.

Necessitates praesentis vitae sunt arma ferrea, quae dure premunt, & vitam in opibus insequuntur. parte. 3. fo. 43. B.

Necessitates sunt infinitae, nec scire cor alterius: suspicari non bene de amico fideli, vel bene de infideli: nec scire qualis cras eris, nolle mori, & tamen mori: seque veteres consuetudines. parte. 3. fo. 126. A.

Necessitas institutionis matrimonij fuit duplex, s. pro creatio prolis, & culpae remedium. parte. 6. fo. 42. B. C.

Necessitas facit aliquid licitum, quod alias esset illicitum. parte. 5. folio. 41. C.

Quod necessitate fit cito soluitur: quod voluntate perseverat. parte. 4. folio. 341. A.

Necromantia secundum eius interpretationem est diuinitas per mortuos. parte. 2. folio. 95. B.

Necromantia qui timore poene corporalis impeditur suam docere doctrinam pestiferam in publico, sed eam docet in suis conuentibus in occulto significantur per Balaam. parte. 1. fo. 308. D.

Nectaneus per illusionis magicas sub specie Hammonis dei Libya cognouit matrem Alexandri magni, & eum genuit. parte. 4. folio. 415. D.

Necemias i. conulator. O vnam vt aliquis in diebus nostris a domino veniens, mores nostros contemnat, & praecordia nostra ad amorem diuinum accendat, & manus nostras ad proprijs voluptatibus auertens, ad construendum Christi conuertat ciuitatem. parte. 2. folio. 259. E. H.

Necemias dicitur est Acherata, & quare. parte. 2. fo. 242. F.

Necemias sic excussit sinum suum orando, quod sic euacuaretur bonis suis, & eijceretur de communitate populi quicumque non consensisset verbo & facto in remissione ablatorum. parte. 2. folio. 260. C.

Negare nomen Christi vel fidem semper est peccatum mortale. Similiter & non confiteri, seu tacere aliquando est peccatum mortale. parte. 5. fol. 38. C.

Negar nonquam proximo quod necessarium conspici, qui verum compatitur. parte. 3. fol. 57. F.

Negationes diuini auxiliij intelligende sunt sub conditione, s. si non verum poenitent illi qui sunt in afflictione positi. parte. 2. fo. 45. C.

Negatio postposita huic signo vniuersali omnis, aequi pollet signo vniuersali negatio, vt omnis non, valet, nullus. parte. 5. folio. 74. D.

Negatio Petri fuit, triplex. parte. 5. fol. 82. B. C.

Negatio Petri prima & secunda facta ad vocem ancillae est: sed tertia ad vocem multorum existentium prope ignem. parte. 5. folio. 237. B. C.

Negligens non sit de paruo peccato, quoniam vnum peccatum aliud gignit. parte. 1. fol. 315. F.

Negligentes qui & quare sic dicuntur. parte. 6. fo. 159. B.

Negotiationis vicia hominis sunt, non artis, quae sine his agi possunt. parte. 3. folio. 185. B.

Negotiatores qui de regno in regnum discurrunt, libere post passionem domini transierunt de Aegypto in Assyrios, & Aegyptij in Assyrios. parte. 4. fol. 41. A.

Nogocio cullibet requiritur tempus debitum ad hoc quod bene fiat: quia conditio temporis est quaedam circumstantia actus debiti. parte. 5. fol. 27. G.

Nogocia terrena, qui & quales, quae & quo modo doni spiritualibus dotari tractare debet. parte. 6. fo. 40. E. F. Item parte. 3. fo. 394. F.

Nogocijs secularibus qui implicatur, & a terranō leuatur, significatur per strusionem. parte. 1. fol. 346. F.

Nogocia terrena per Babylonem significantur, quae semper confusa sunt, vicijs Aegyptij affligentia & Chaldegom. parte. 4. fo. 173. F.

Nemo mundus a sordibus, neque infans cuius est vnus diei vita Cuius hoc verbum sit. parte. 6. fo. 229. C.

Index in Glos. ordi.

& Postil. Nico. de Lyra.

Nemo repente fit summus, parte, 4, fo. 268. E. Item parte, 2, fo. 269 B. Item parte, 1, fo. 187. D. & fol. 196. C. Nemo deum cadens adoratur. Demones autem & idola adorant cadentes. parte, 4, fol. 299. E. Nemo proprie se ipsum habere charitatem dicitur, sed dilectione se in alterum tendit, ut esse charitas possit. parte, 4, fo. 445. E. Nemo quantum profecerit, nisi inter aduersa cognoscit. parte, 3, folio. 62. F. Nemo sapienter facit quod non intelligit. pre. 3, fo. 152. A. Nemo sibi innotescit, nisi tentatus. parte, 3, fol. 170. A. Nemo cum multum profecerit, dicat: Mihi sufficit: exiit enim de via ante terminum. parte, 3, fol. 266. H. Nemo ita piger est, ut vel comedendo manum ad os ducere laborem putet. parte, 3, fol. 327. F. Nemo peruenit ad premium, nisi qui per robur mentis fiducia spei tendit ad caeleste premium. parte, 2, fol. 212. A. Nemo cogitur spirituale donum accipere, filios vult deus, non ferros, voluntatem vult, non necessitatem. parte, 2, fo. 306. A. Nemo altera lingua quemlibet vocans, etymologiam vocabuli sumit ex altera. parte, 1, fol. 68. F. Nemo bona facit, in quo fides non precessit. pre. 1, fo. 148. A. Nemo est cui saltem pauci non remaneant capilli. parte, 1, fo. 110. 237. G. Nemo cognoscens deum ad eius regnum ingreditur, nisi prius bene operetur. parte, 1, fol. 167. A. Nemo nouit filium, quomodo intelligitur. parte, 5, fol. 40. D. Nemroth quomodo interpretatur, & quid per illum figuratur. parte, 4, fo. 382. A. Item parte, 2, fol. 190. A. Nemroth vt dicitur omnes Hebraei, erat binomius, & fuit dictus Amraphel, rex Sennar. parte, 1, folio. 60. C. Et etiam Chodorlahomor. fo. 62. H. & fol. 63. D. Nemroth induxit posteritatem Noe ad faciendum ciuitatem, & currim Babel contra dominum, & erat robustus venator. Iopressor hominum. parte, 1, fol. 57. H. Neomenia vnde & quid dicitur. parte, 4, folio. 5. G. & folio. 108. E. Item parte, 3, folio. 206. A. Vide in Tubarum festum. Item, parte, 1, folio. 315. C. D. Neominae festum in festum neomeniae. Nephol dictio hebraica, est verbum, quia significat idem quod cecidit: pro quo translaor noster posuit, obijt: & significat idem quod tenorizauit vel tenorium fixit. p. 5, fo. 83. H. Neptalim nomen aequiuocum est ad significandum vnam tribum de duodecim tribubus Israel. Et ad significandum quandam Galileg ciuitatem, de qua fuit Tobias. parte, 2, fo. 283. G. Neptem accipere in vxorem, an liceat, & an sit contra legem naturae. Et quod liceat probatur de Abraham qui accepit Sarai filiam fratris sui Aram. Item de Othoniel & c. parte, 2, folio. 22. G. & folio. 23. D. Nequitia quando dicitur. parte, 6, fol. 6. E. Nequitia subito oborta mutat nonnullos ad perpetranda nequitiam, sed tamen humana verecundia reuocat. p. 3, fo. 40. B. Nequitiam prauis operis sanat occultum vulnus doloris. parte, 3, folio. 329. A. Nequitia reproborum, triturae more, electorum vitam quasi grana a paleis separans, premit vt purget. parte, 3, fo. 65. E. Nequitiam admissam nonnulli plagent & confitendo projiciunt: quam tñ post confessionem dum appetunt, resumunt. Et assimilatur cani. parte, 3, fo. 334. B. Item parte, 6, fol. 226. E. Nequitie spirituales subtiliores sunt: & pl' valent ad decipiendum, quam infirmitas ad sustinendum. parte, 1, fo. 340. B. Peior est in nequitia nocens, quam non proficiens. parte, 1, folio 104. A. Interlinearis. Ner quomodo dicitur pater & frater Cis, patris Saul. parte, 2, fol. 198. E. & folio. 199. E. Nero quotannis imperium tenuit, & quae sub eo gesta sunt. parte, 4, folio. 460. F. Nero ex crudelitate matrem propriam, vxorem, fratrem, & sororem, & Senecam suum praereptorem fecit occidi. parte, 6, folio. 249. C. Neronis anno vltimo id est, xxx. post passionem domini, martyrii um passi sunt Petrus & Paulus. parte, 6, fol. 191. A. Neroni attribuitur prima persecutio ecclesiae respectu imperatorum, & quare. parte, 6, fol. 249. C. Nero nequissimus, quem rex regum exaltauit ad sublimitatem imperij Romani, significatur per Aman. parte, 2, fo. 308. D. Nescire dei, reprobare est. parte, 3, fo. 6. F. Nescire, ignorantia est, scire noluisse, superbia est. p. 3, fo. 64. G. Nestorius in Felicianam haeresis.

Nicodemus quomodo interpretatur, & qui per eum figuratur. Nic parte, 4, folio. 194. E. Nicodemus quare nocte venit ad Christum. Ibidem. Nicodemus de pluribus doceri meruit per Christum. Ibidem. Nicolaitarum haeresis quae fuit. parte, 6, fol. 243. F. Nicolaus de Lyra commendatur, & etiam notatur. parte, 1, fol. 6. D. & fol. 7. D. & fol. 8. F. G. Nicolaus de Lyra ponit datam annorum domini ad tempus suum quo vixit, & postillam scripsit. parte, 4, fo. 53. D. & fol. 75. B. & in alijs plurimis locis. Nicolaus de Lyra in sua postilla literali de doctoribus recentioribus allegat Alexandrum de Ales. parte, 4, fol. 57. H. & fol. 75. D. Albertum magnum. parte, 4, fol. 295. G. & c. Sanctum Thomam Aquinatem. parte, 4, fo. 101. D. Sanctum Bonaventuram. parte, 3, fo. 349. D. & c. Barcolomeum in de proprietatibus rerum. parte, 2, fol. 147. C. Librum catholicum. parte, 4, fol. 62. G. & c. Henricum de Gandauo. parte, 1, fo. 370. D. Nicolaus de Lyra recedit ab opinione beati Hieronymi in quodam dicto, excusationem assignat. parte, 5, fo. 5. B. Item parte, 4, folio. 11. G. & folio. 45. D. & folio. 35. F. & 353. D. E. G. Item parte, 3, folio. 133. H. Nicolaus haereticus vxorem pulchram habens illam exposuit illi citis vltibus dicens. Vxor est esse communicandas. sicut alias res. Alibi dicitur, quod ipse vixit sancte, & caste sed alij incontinētes hoc dixerunt. parte, 6, fol. 243. F. Nigred capillorum attestatur fortitudini & iuuentuti. parte, 3, folio. 363. G. Nihil tam periculosum quam glorię cupiditas & iactantia, & animus confidentia virtutum tumidus. parte, 1, fol. 324. F. Nihil eo vanius qui putat plus valere nūmum, quam deum. parte, 3, fol. 159. F. Interf. Nihil voluptuosum, nihil suauē placet deo: sed quod habet aliquid mordacitatis & feruitatis. parte, 1, fo. 217. F. Nihil sine causa fit super terram, & in magna dei republica, nihil sine prouidentia dei fit. parte, 4, fo. 183. B. Item par. 3, fol. 164. H. Nihil homini hominem proximus est. parte, 4, folio. 235. F. Nihil vita carens comedit. parte, 4, fo. 330. E. Nihil leone fortius, nihil panthera velocius. pre. 4, fo. 339. F. Nihil bonum nisi virtus, nihil malum nisi vitium. pre. 4, fo. 28. F. Nihil nos certius habere credimus, quam quod in sinu tenemus. parte, 3, folio. 41. F. Nihil mundi cupere, amare est securitas. parte, 3, fo. 59. E. Nihil tutum apud amatores mundi, qui mutabilia sequuntur, & illis mutantur. parte, 3, fol. 400. A. Nihil laboriosius quam terrenis desiderijs aestuare: nihil quietius quam in seculo nihil appetere. parte, 2, fo. 141. A. Nihil grauius quam visioe dei priuari. parte, 1, fo. 370. E. Nihil quomodo exponitur in illo dicto. Sine ipso factum est nihil & c. & quomodo Manichaeus intellexit. pre. 5, fo. 286. C. Nilus qui & Geon fluitus immensus per Ethiopiam veniens, & Nil per Aegyptum fluens, antequam diuiseretur magno sonitu per montana descendens: sonitum similem sonitui alarum grandium autum dabat. parte, 4, folio. 38. C. Item parte, 3, folio. 413. A. Item parte, 1, fol. 37. A. Nilus ingreditur mare mediterraneum, transiens per Aegyptum. parte, 4, folio. 29. H. Nilum Alexander magnus in septem riuos diuisit, qui ante immeabilis erat. parte, 4, fol. 29. F. Nihil foler poni pro plus quam oportet, sed & pro valde. parte Nim 3, fol. 251. A. & fo. 254. H. & fol. 162. F. & fo. 274. F. Ningere tempore messis videtur importunum. par. 3, fo. 333. B. Niniue vrbs est Assyriorum, & sunt duae. parte, 3, fo. 73. A. Niniue ciuitatis circuitus, quomodo tribus diebus perficiebatur parte, 4, folio. 375. G. H. Niniue quando & quotiens & sub quibus, & per quos euerfa fuit. parte, 4, folio. 385. C. Niniue pulchras puellas aliarum gentium captas exponebant pro stibulis pro precio: & idem faciebant de pulchris iuuenibus in vicio Sodomitico. parte, 4, fol. 388. C. Ninus rex conditor Niniue, fuit inuentor idolorum, quomodo & quale idolum. parte, 5, folio. 154. B. & folio. 37. E. Item parte 4, fol. 72. E. F. Item parte, 3, fol. 381. C. D. Item parte, 2, fo. 292. E. Item parte, 1, fol. 304. F. G. Niuis thesauri dicuntur exhalationes humidae. pre. 3, fol. 71. H. Nobilitas sola est, quae animum moribus ornat. parte, 4, fo. 110. 429. H. Nobilitas generis prouenit ex generatione, nobilitas verò virtutis ex operatione, quantum ad virtutes acquisitas, & ex datione diuina

diuina quantum ad infusas. parte, 4, folio. 468. G. Nobilitas morum & generis quado altera alteri copulatur, quasi gemma carbunculi in ornamento auro sociatur. parte, 3, folio 353. B. Nobilitas generis quantum est de se, videtur ipsis nobilibus quaedam necessitatem imponere, ne a maiorum suorum probitate degenerent. parte, 1, folio. 330. G. Nocendi voluntas inest cuique a se, sed potestas a deo. parte, 1, fo. 110. 40. B. Nocendi cupiditatem malicia hominum per se habet: potestatem autem si deus non dat, non habet. parte, 6, folio. 28. A. Item parte, 3, fo. 130. E. Nocendi potestas datur improbis, & quare. parte, 6, folio. 28. A. Nocentes deus ex cruciat, sed vt pater tormentis dementiam miscet. parte, 4, folio. 208. F. Nocere nil poterunt creaturae, si causa non fuisset, vel terrendorum puniendorumque viciorum, vel probandae & perficiendae virtutis. parte, 1, folio. 27. G. Nocent plus in membris detrahentes Christo, quia animas crediturorum interficiunt, quam qui carnem eius mox resurrecturam peremerunt. parte, 3, folio. 249. E. Nocet homo duobus modis, videlicet si facit miserum, & si desit miserum. parte, 3, folio. 334. F. Noctis est, item, nocte, & c. in Nox. Nocturnis tribus matutinis, representantur tres vigiliae noctis, & dicebantur nocturni diuini secundum tres vigilias. parte, 6, folio. 46. F. Nocturnum tempus propter eius quietudinem magis est aptum ad percipiendum ea quae reuelantur, quam diurnum quod inquietatur tumultibus actionum humanarum. parte, 5, fo. 15. D. Nocumenta sunt quatuor quae nocent proximis, scilicet superbia astutia, mala manifesta, & perfectio aperta. parte, 6, fo. 27. G. H. Noe dicitur perfectus in generationibus suis, hoc dupliciter exponitur. Vno modo ad diminutionem laudis suae, alio modo ad augmentum laudis suae. parte, 1, folio. 50. G. & folio. 291. D. Noe dicitur dedisse requiem hominibus, non propter reparacionem seculi post diluuium, sed quia ante tempus Noe homines multum laborabant in agricultura, quia proprijs manibus tantum colebant terram: sed Noe adiuuauit artem arandi, in qua plus laborant animalia quam homines. parte, 1, folio. 49. D. Noe quingentorum annorum erat quando coepit generare, & quare tantum tardauit, cum praecedentes eum circa centesimum annum genuerunt. parte, 1, folio. 49. G. Noe sexcentorum annorum erat, quando diluuium inundauit. parte, 1, folio. 53. D. Noe an timere habuit, quod mali homines illius temporis interficerent eum, si viderent ipsum intrare arcam. parte, 1, fol. 52. D. H. & folio. 53. G. Noe cum filijs suis seorsum ingressus est arcam, & vxores eorum seorsum: sed mixtum viri cum mulieribus egressi sunt, & quare. parte, 1, folio. 53. A. B. D. & folio. 55. A. B. Noe intra arcam existens, non potuit extra ostium bituminare: sed dominus superpleuit quod homo non potuit. parte, 4, fo. 53. G. Noe ad hoc misit coruum de arca, vt per suum reditum haberet aliquod signum de siccatione aquarum, quod non obtinuit, & sic emisit columbam. parte, 1, folio. 54. H. Noe sicut ingressus fuit arcam de mandato domini, ita expectauit dominum, ad egrediendum secundum mandatum eius. parte, 1, folio. 55. A. Noe annum fecit in arca, & ipsa die qua ingressus fuerat, egressus est. parte, 1, folio. 54. F. & folio. 55. A. Noe edificauit altare domino, & obtulit sacrificium, odoratusque est dominus & c. in quo ostenditur acceptatio diuina, & per consequens Noe bonitas & deuotio declaratur. parte, 1, folio. 55. C. Noe post diluuium inebriatus est, quia forte nesciebat vino posse inebriari, nec ante diluuium leguntur homines vino vsi. parte 1, folio. 56. E. Noe adhuc viuente ex tribus filijs suis nati sunt quatuordecim milia virorum & centum, extra mulieres & paruulos, habentes super se duces & c. parte, 2, folio. 190. E. Noe vixit Nongentis quinquaginta annis. parte, 1, folio. 57. A. in textu. Noe ex fide quinq; fecit. parte, 6, folio. 15. D. Noe, Daniel & Iob, quare plus inducuntur ad protectionem terrae ab ira dei, quam Abraam, Isaac, Iacob, & Moyses, & ceteri. parte, 4, folio. 229. E. & folio. 230. E. C. Noema soror Tubalcaim adiuuauit Ianificium ad faciendum vestes, cui prius hoies pelibus animalium tegerent. par. 1, fol. 46. F.

Nolite cogitare de crastino, hoc Christus dixit, sed lex iubet ne cogitent de tribus annis. parte, 1, folio. 259. A. Nomen duplex est. Vnum impositionis, aliud naturae. parte, 4, folio. 20. B. Nomina imponuntur a proprietatibus rerum, & hoc contingit multis modis. parte, 5, folio. 130. H. Nomina omnia Hebraica sunt indeclinabilia, sicut apud nos cornu & gelu. parte, 4, folio. 161. G. & folio. 276. B. & folio. 23. G. Item parte, 2, folio. 215. D. Nomina propria Hebraica quando transferuntur ad latinum, frequenter accipiunt hanc syllabam us, in fine, vt Saul Saulus, Iacob Iacobus, Iair Iairus & c. parte, 5, folio. 148. D. Item parte, 4, folio. 443. C. Nomina propria Hebraea frequenter variantur in principio vel in fine. parte, 2, folio. 218. C. Item parte, 1, folio. 298. F. & io. 190. H. Item parte, 4, folio. 42. H. Nomina Hebraea scripta literis Latinis minus proprie scribuntur communiter. parte, 1, folio. 264. H. Nominibus pluribus nominatur in sacra scriptura frequenter eadem persona. parte, 2, folio. 190. H. Et per hoc possunt solui dissonantiae apparentes. folio. 198. H. & fo. 270. A. B. Item notabiliter parte, 1, folio. 100. A. Nomen plurale apud Hebraeos sine additione positum signat binarium. parte, 4, folio. 285. G. Item parte, 5, folio. 174. G. Nomen dei tetragrammaton secundum doctores Hebraeorum, est appropriatum summo creatori, & ideo non potest conuenire alicui homini puro, & propter sui sanctitatem nullus audebat nominare nisi soli summi sacerdotes: nec tamen vbique, sed tantum in templo in benedictionibus fiendis: ideo loco huius nominis pronuntiatur, Adonai. parte, 4, folio. 142. B. D. & fo. 301. H. Item parte, 3, folio. 123. H. Item parte, 1, folio. 135. F. Nomen domini tetragrammaton non dicitur (vt aliqui dicunt) de deo tantummodo, sed etiam de alijs, & ostenditur inualidum hoc dictum. parte, 4, folio. 142. D. F. & folio. 144. B. C. Nomina aliqua quae de deo dicuntur, aliqua dicuntur per respectum ad creaturas, alia dicuntur de deo per modum qualitatum circa diuinam essentiam, alia per modum quantitatum & c. parte, 1, folio. 135. F. Item parte, 6, folio. 276. H. Nomina dei quare in scripturis manifestantur, si illi qui nominantur, puniuntur. parte, 1, folio. 258. A. Nomen dei vnum est: licet in praesenti nominetur a nobis pluribus nominibus: quia in cognitionem dei deuenimus ex perfectionibus creaturarum, quae sunt plures & distinctae. Sed in patria videtur per seipsum immediate, & sic nominatur vno simplici nomine ab vna simplici perfectione. parte, 4, folio. 421. G. Nomen donauit deus Christo quod est super omne nomen, an secundum quod deus, vel an secundum quod homo. par. 6, fo. 100. B. C. Nomen domini quis & quomodo pollere dicitur. parte, 4, fo. 110. 279. E. F. Nominis suo aliquem vocari, iudicium est familiaritatis. parte, 6, folio. 181. E. Nomen quoties hominibus a deo vel imponitur vel mutatur singularis meriti est iudicium. parte, 5, folio. 123. E. Item parte, 4, folio. 144. A. & folio. 295. A. Item parte, 2, folio. 25. E. F. Nominis mutatio facta a deo, semper facta est ex aliqua gratia specialis. parte, 5, folio. 190. H. Nominis alio voluit dominus apostolorum principem vocari, & quare. parte, 5, folio. 35. E. & folio. 141. B. Nomina quaedam gentium vel principum, sicut ad angelos maios referuntur, ita quae de sanctis viris & de gente religiosa scribuntur, ad sanctos angelos referuntur. parte, 1, folio. 294. F. Nomina digna possunt imponi indignis ratione officij, vt instrumentis diuinis praesidentiae & correctionis. Et sic potest dici sanctus ex officio, immo sanctissimus, ex personalibus vicijs indignus. parte, 4, folio. 213. G. Nomen idem in sacra scriptura ex diuersis proprietatibus, non solum accipitur pro diuersis, sed etiam aliquando pro contrarijs sicut deus leo dicitur ratione magnanimitatis. parte, 3, folio. 363. D. Nomen in promotione alicuius ad dignitatem potest mutari, exemplo Christi, qui eligens apostolos imposuit eis nomina. parte, 5, folio. 141. B. Nomina si bene imponantur, a proprietatibus rerum imponi debent: & aliquando ex tempore, vel ex cognatione, vel ab eorum vel qualitate, vel dono dei gratuito. parte, 5, folio. 130. H. Nomen Abrahamae mutatum fuit, quando confusus est pater multarum gentium. parte, 1, folio. 68. C. Nomen Iacob mutatum est, ad designandum transitum ipsius

Index in Glos. ordi.

Iacob de vita aeterna in vita contemplatiua, par. 1. fo. 99. C. D.
Nomen quando duplicatur, vt Iacob Iacob, est signum diuinae di-
lectionis, parte. 1. folio. 112. H.
Nomen commune est Adam apud Hebraeos, significans idem qd
homo: sed tractum est ad significandum primum hominem, par-
te. 3. folio. 423. F.
Nomen Israel & Iacob communicantur gentilibus ad fidem con-
uerfis, parte. 4. folio. 77. C.
Nomen Israel secundum rem & veritatem transit ad populum
in Christo regeneratum, & per consequens nomina duodecim
tribuum Israel, ad duodecim apostolos noui Testamenti, qui cor-
respondent, xij. patriarchis, parte. 6. folio. 251. C.
Nomen Iudaeorum secundum veritatem significati, translatum
est ad Christianorum gentem, parte. 4. folio. 260. G.
Nomina apostolorum duodecim dicuntur in fundamentis scri-
pturae, quia primò publicauerunt fidem Christi praedicando, & pro
ipsa moriendo, parte. 6. fo. 272. F.
Nomen hoc, alma, quid significat apud Hebraeos, parte. 4. fo. 19. E.
F. G. & folio. 20. A. B. Vide etiam in Alma.
Nomen Iesus est nomen proprium, & appellatiuum, parte. 4. fo.
395. E.
Nomina electorum in libro vitae dupliciter scribuntur, scilicet secū-
dū praesentem iusticiam, & secū-
dū praedestinationem, par. 5. fo. 153. G.
Nomina angelorum qui mittuntur in ministerium, variantur se-
cundum legationes ad quos mittuntur, parte. 2. folio. 49. C.
Nomina locorum & gentium plerumque solent vetustate mutari,
parte. 1. folio. 285. A.
Nomina locis & gentibus reliquerunt filij Noe, à quibus popu-
lata est terra post diluuium: ex quibus postea mutata sunt plus-
rima, parte. 2. folio. 189. H.
Nomen idem aliquando ponitur pro loco, villa, vel ciuitate, ali-
quando pro regione, sicut Mesopotamia, Babylon, Samaria,
parte. 6. folio. 175. D.
Nomina multa mutata sunt, terrarum, villarum, & insularum,
propter longitudinem temporis, & quia multa nomina sunt
aequiuoca, parte. 6. folio. 206. B.
Nomina pro rebus aptantur, etiam apud gentes & barbaros,
parte. 1. folio. 318. F.
Nomina regum decem tribuum, & nomina regum duarum tri-
buum, parte. 4. folio. 333. A.
Nomina fortium David quot & qui fuerunt, parte. 2. fo. 122. G.
Nomen eius non debetur ex Israel & ceteris, potest intelligi, nō quod
nomen eius puer accipiat, sed quia nō sine posteritate mortuus
est: videbitur, & ideo permanebit nomen eius, par. 1. fo. 361. B.
Nomen gentes, communiter accipit pro gentilibus, qui nō erant
de filijs Israel, sed nomen populi, indifferenter accipitur pro Iu-
daeis & gentilibus, parte. 3. folio. 151. F.
Non erunt tibi dii alij praeter me: quare magis dictum est qd non
sint tibi dii alij praeter me, cum absolutior sermo videretur, par-
te. 1. folio. 163. E.
Non omnia possumus omnes, parte. 1. folio. 221. F.
Non auferetur sceptrum de Iuda, nec dux de femore eius, donec
veniat qui & cetera, per Iudaeos extorret exponendo defenatur, sed
multipliciter improbat, parte. 6. folio. 274. G. H.
Normania quae est pars Galliae, accepit modum quo conuiuantes
nimis importunè inducebant homines ad bibendum, à barba-
ris habitantibus prope polum arcticum, parte. 2. folio. 306. C.
Nofce, vel scito te ipsum, à quo primo adiuuentum sit hoc dictū
& quam vile sit, parte. 4. folio. 193. B.
Nofcere deus quomodo dicitur, parte. 3. folio. 148. D.
Notarij & scribae Christi sunt apostoli, eius verba signantes in ta-
bulis cordis, parte. 5. folio. 46. F.
Noticia & amor faciunt familiaritatem cum aliquo, parte. 5. folio
233. D.
Noticia per faciem designari solet, parte. 3. folio. 80. E.
Notitia & elegantia scripturae, per faciem quae est nobilior pars
corporis designatur, parte. 5. folio. 121. C.
Noticia recipit nobilitatem ab obiecto, parte. 3. folio. 344. D.
Noticia occultorum, in occultorum noticia.
Noticia Christi triplex: vide in Christus.
Noticia dei omnia intuentem quilibet diligenter consideret, &
attendat ipsum vbiq; praesentem, & sic affurgat ad dei sanctos-
tumq; eius reuerentiam, parte. 3. folio. 295. D.
Noticia si dei est aenigmatica, cognitio vero angelorum, qui cogno-
scunt res in verbo, est clara & absq; aenigmate, parte. 2. fo. 38. G.
Noticia quadruplex notatur de Christo in quatuor animalibus
figurata, parte. 5. folio. 2. F.
Noticia patris & filij & spiritus sancti, diffusa est per totum orbem

per passionem filij diuulgatam, & per apostolorum praedicationem,
parte. 5. folio. 222. G.
Noticia & amor impellentes ad aliquid agendum, spiritus simili-
tudinarie nominantur, parte. 6. folio. 36. F.
Nouarianus & quidam alij haeretici, dicunt hominem post pec-
catum non posse per penitentiam reformari in pristinum sta-
tum, parte. 4. folio. 355. E. Item nuptias damnant, parte. 1. folio
236. E.
Nouale quid est, parte. 4. folio. 117. B.
Nouem ordines angelorum conuenienter possunt intelligi per
nouem principes terrarū promissionis diuidentes, par. 1. folio
325. H.
Noueram nullus accipere debet in uxorem, quia hoc reuertitur
in veredundiam patris, cum vir & vxor sint vna caro, parte. 1.
folio. 357. C.
Nouitij vel de nouo professi, qui non sunt adhuc bene firmati, nō
sunt mittendi inter seculares, parte. 1. folio. 334. E.
Nouitij in fide vel religione non debent hinc inde euagari, & per
quid significentur, parte. 2. folio. 69. H.
In nouitijis omnibus faciebant Hebraei festum, propter beneficia
diuinae gubernationis, & quare tunc, parte. 3. fo. 206. B.
Nouissimi dies, sunt dies messie, sic dicit Ra, Mo, gerunden, Secun-
dum enim commune opinionem, nouissimi dies, dies Messie
sunt. Et sunt verba notanda, licet frequenter maliciose negent,
parte. 1. folio. 120. A.
Nouissimi qui conuertentur iuxta finem mundi, possunt scabel-
lum vocari, parte. 2. folio. 221. B.
Nouissimum accipitur dupliciter, scilicet simpliciter & absolute, alio
modo respectiue, parte. 4. folio. 8. F.
Nouum Testamentum confirmatum est per asperionem sangui-
nis Christi, sicut & vetus per asperionem sanguinis animalij,
vt figuratum responderet figurato, parte. 6. folio. 151. C.
Nouum Testamentum per prophetas est prophetatum: sed quod
ipso nomine noui appellatur, in veteribus libris aut nusquam
aut difficile inuenitur, propter hunc locum & cetera, par. 6. folio. 148. B.
Item parte. 1. folio. 197. H.
Nouum Testamentum, in Testamenrum nouum.
Nouit Christus solus, quid locutus est dominus ad Moysen, Nea-
mo enim sic intellexit legem, parte. 2. folio. 22. A. Interi.
Nouitas vocum prophana, quando & quomodo prohibeatur
parte. 6. folio. 123. E.
Nox quatuor vigilijs antiquitus distinguebatur in exercitijs, p.
5. folio. 48. D. Item parte. 3. folio. 221. H.
Noctis operibus qui dedicantur, vt sunt fornicatio, immundicia,
idolorum cultus, & similia, per nyctioracem quae nocte repit
& operatur, significatur, parte. 1. folio. 346. F.
Nox horribilis est de se, sed multo horribilior est quando superue-
nit ventus procellosus & aer caliginosus, parte. 3. folio. 11. D.
Noctem inducere dominus dicitur & quomodo, par. 3. fo. 64. F.
Nocte exeunt bestiae, & quaerunt à deo escam, parte. 3. fo. 266. A.
Nocte media tunc spūales nequiciae omne nefas suadere conten-
dunt, tunc varias disceptationes peccatori dormientis infundūt,
parte. 3. folio. 266. E.
Nox illa in qua Christus natus est, ex claritate diuina fuit illumina-
ta, sicut si esset dies clarissima, parte. 5. folio. 129. H.
Noctibus duabus & vna die, Christus in sepulchro iacuit, & qua-
re, parte. 5. folio. 182. A.
Noctem nunc sequitur dies, prius diem nox praecessit, & quando
ista permutatio superuenit, parte. 5. folio. 86. F.
Nox habet consilium, pro tanto quod somnus immutat scientiā
disponens contrarium eius quod facere disposuerat, parte. 3. fo.
110. 428. F.
Noxa publica publico eget remedio, Leuia autē & secreta possunt
deleri poenitentia leui & secreta, parte. 5. folio. 99. F.
Noxium est cum peccatoribus viuere, parte. 4. folio. 17. A.
Neq; nubent neq; nubentur: graeco idiomati latina consuetudo
non respondet, parte. 5. folio. 112. C.
Nubit melius alteri intacta quam vidua, quantum ad fornicam
pertinet, parte. 1. folio. 353. E.
Nubes generantur ex exhalationibus hūidis, quae maximè eleuan-
tur à mari, parte. 3. folio. 170. H. & folio. 312. G.
Nubes cum aere protexunt, si in caelum oculos attollimus, nō
ipsum caelum, sed nubes intuemur, parte. 3. fo. 67. F.
Nubes alta eminent, sed hinc ad cursum flatūs impellit, p. 3. fo. 57. B.
Nubes ad alta leuatur, defata verò impelitur vt currat: calore dis-
soluitur vt euascat, parte. 3. fo. 11. E.
Nubes multū calefacta sub sole, imittit calorē inferi sup̄ terrēna
scētia, ex quo aliqui subito marcescūt & desiccāt, p. 4. fo. 48. D

Nou
Nub
Nul
Num

& Postil. Nico. de Lira.

Nubes quaedam lucida, quaedam tenebrosa, par. 4. fo. 193. C.
Nubes non amplius decem stadijs à terra in sublimē leuari, aiūt
philosophi, parte. 4. fo. 85. F.
Nubes licet esset extensa super totum exercitum ad refrigerium
aētus, tū specialī mō p̄ modū cuiusdā colūnae erat sup̄ arcā, vbi
erat tabulā integrā tempore quietis, parte. 1. fo. 281. C.
Nubes dñi quae erat p̄ diem sup̄ populum Israel tempore motio-
nis erat sup̄ vexillū Iudae quod praecedebat, parte. 1. fo. 281. C.
Nube vestitur cor nostrū tumultuosum cogitationib⁹, quia nec
in aeternā quietē purē cōspiciat, inquietudinis suae confusione
tenebrat, parte. 3. fo. 71. B.
Nubes glosa quae operuit tabernaculū, fuit signū diuinae accepta-
tionis & plenitū eius, parte. 1. fo. 213. G.
Nudas esse mulieres turpi⁹ est q̄ viris, parte. 4. fo. 231. D.
Nudare bona inchoantia ab occulto rationis tegmine, est pri-
mogenita ouium condere, par. 1. fo. 348. A.
Nullus aspiciens ad malū operatur sed semp̄ aspicit ad bonū verū
vel apparens, parte. 3. fo. 329. C.
Nullus est qui non ex praeruationis peccato natus, necesse ha-
beat in Christo renasci, & spiritus eius igne mundari, par. 1. fo.
195. F.
Nullus crimen maculat nesciens, parte. 1. fo. 76. E. Interi.
Numerare & recolare debemus corā deo peccata nostra, q̄ sunt
opera mortua, & opera bona q̄ sunt opa viua, & q̄cūq; de hoc
figura, parte. 1. fo. 312. D.
Numerationes & distinctiones Leuitarum factae fuerūt quadra-
gesimo anno regni David, qui fuit vltimus annus vitae suae, par-
te. 2. fo. 111. D.
Numerus binarius non est infamis, sed laudabilis, parte. 1. folio
25. D.
Numerus minorē supputat Iudaei añ, & post maiorē, vt, Abra-
ham vixit, v. lxx. annos, Nose contra dicimus, vixit, clxxv. an-
nos, parte. 4. fo. 317. E. Item par. 2. fo. 131. C.
Numerus certus secundum Hebraeos assignatur vnicuiq; literae,
parte. 1. fo. 130. B.
Numero deo impare gaudet, parte. 1. fo. 136. A. B. D.
Numerari inter filios dei qui & qualis merentur, parte. 1. fo. 265.
B. D. & fo. 325. A. F.
In numero sacro esse non meremur, dū in est alicui nostrū pue-
rilis vel lubricus sensus vel feminea & resoluta segnicia, dum
barbaros & Aegyptios gerim⁹ mores, parte. 1. fo. 325. A. & fol.
265. D. & fo. 328. E.
Numero indigni sunt sex fragilis & minor aetas, par. 5. fo. 48. B.
Numerus pluralis absq; determinatione alicuius numeri in He-
braeo, significat communiter binarium, parte. 1. fo. 174. G. Item
parte. 4. fo. 245. G.
Numerus quadratus dicitur qui resultat ex ductu vnus numeri
in seipsum semel, parte. 6. fo. 272. G.
Numerus quadratus significat stabilitatē beatitudinis, sicut cor-
pus quadratum firmiter stat in quolibet latere: propter quod
etiam virtuosus comparatur quadrato, parte. 6. fo. 272. H.
Numerus quaternarius est prim⁹ numerus quadratus: quia per-
fectionem designat, par. 5. fo. 84. D.
Numerus denarius est primus digitus vel primus limes numero-
rum: vnde & numeri sequentes componuntur: propter quod
aliqui philosophi dixerunt, qd numeri non procedunt in infi-
nitum, sed solum vsq; ad decem, parte. 5. fo. 76. C.
Numerus duodenarius est ex denario & binario compositus, &
signat duodecim prophetas, parte. 4. fo. 332. F.
Numeri isti centesim⁹, septuagesimus primus & vice simus tertius
sacris pleni sunt mysterijs, parte. 4. fo. 455. E. F. Item & numerus,
ternarius, parte. 2. fo. 254. A.
Numeri summa solida p̄ tempora scriptura ita solet numerare
vt quod summa numeri paululum exerceat, aut infra est, non
computetur, parte. 1. fo. 65. E.
Numerus aduersariarū virtutū videtur esse infinitus, quia p̄ sin-
gulos penē homines aliqui sunt spiritus, qui diuersa peccato-
rum genera moluntur, parte. 2. fo. 18. F.
Numeri partiales populi redeuntis de captiuitate, si conuigantur
non ascendunt tantū, sicut in textu exprimitur, sed deficiunt: &
vnde hoc proueniat, parte. 2. fo. 243. D.
Numerus personarum quae egressae sunt de Iacob, & cum hoc in-
gressae sunt in Aegyptum, quātus fuerit, parte. 1. fol. 113. A. D. E.
Numerus creditum ad praedicationē Petri principis apostolorū,
fuit octo milia hominū, primò duo milia, vel scdm̄ alios tria,
secundò quinque milia, parte. 6. fo. 170. H.
Numerus septuaginta hebdomadarum an intelligatur à pri-
ma destructione templi facta per Nabuchodonosor, vsq;

ad tertiam, factam per Titum & Vespasianum, par. 4. folio.
317. H. Et fo. sequenti.
Numerus annorum iniquitatis domus Iuda incepit à Manasse,
parte. 4. fo. 218. C.
Numerus annorum ab incarnatione domini vsq; ad terminū
vitae Mahumeti fuit, 666. parte. 6. fo. 260. B.
Numerus, vide in Qua & in Qui.
Nunc praesentis temporis, nōnūq; stantem semper in praesentia, Nun-
quidnam quietem designat, parte. 3. fo. 12. b.
Nūcius dicitur tripliciter bonus, scilicet ratione mittentis, ratione bo-
ni quod per ipsum nunciatur, & ratione modi nunciandi, par-
te. 4. fo. 3. C.
Nuncius stultus prouocat eū ad quem mittitur ad iram, & sic
negocium peioratur, parte. 3. fo. 334. C.
Nunciij missi ad Iohannem baptistam fuerunt solennes ex qua-
tuor, parte. 5. fo. 189.
Nuptias dicentes esse peccatum & illicitas, error est, parte. 5. fo. Nup
192. D. Item parte. 1. fo. 28. E.
Nuptiarū bonū triplex ē, parte. 6. fo. 42. A. Item parte. 1. fol. 38. B.
Nuptiarum malū non est, quod est praeter intentionem genera-
tionis: sed veniale propter nuptiarum bonum, parte. 6. folio
42. A.
Nuptiae videtur esse peccatum, si secundū indulgentiā & veniam
concessit Apostolus. Vide de hoc parte. 6. fo. 42. A. B. E. F.
Nec nuptij nec alimenta, sed immoderatus licitorum vltus ar-
guitur, parte. 5. fo. 75. E.
Nuptiarum praemium est ex duobus vna caro, parte. 5. fo. 58. E.
Et fo. 108. A.
Nuptiarum operibus & coniugijs non debemus seruire tribus
laionis tempore, parte. 4. fo. 419. F.
Nuptiarum regula, pponit & ostendit, quia naturae fecunditas
decoratur, in continentiae prauitas tegitur, parte. 1. fol. 38. B.
Nuptiarum secundarū contractus improprie vel largē vocat p̄mis-
sio: in q̄tū consiliū qd dat de minori bono (timore, ne maius
bonū male conseruet) vocatur p̄missio, parte. 1. fo. 359. B. C.
Nuptiae secundae non prohibēt, cōtra quosdā, parte. 6. fo. 44. E.
Nuptiae honorabiles potuerunt esse, proplais in paradiso, &
thorus immaculatus sine ardore libidinis, sine labore parien-
di, parte. 1. fo. 38. A.
Nuptiae inter paruos & neptes nondum fuerunt prohibitaē tē-
pore Abraham, quae in principio etiam inter fratres & soro-
res sunt celebratae, parte. 1. fo. 59. E. H.
Nuptiarum conuiuium apud veteres durabat septem diebus,
parte. 1. fo. 91. G.
Nuptiae de quibus Christus ponit similitudinem, significant in-
carnationem Christi, & Iudaeorum reprobationem, & gentiliū
vocationem, parte. 5. fol. 68. B. D. G.
Nuptiae sunt licite, quia si essent illicitae, Iesus & eius mater ac di-
scipuli non fuissent in illa societate, parte. 5. fo. 192. D.
Nutrimentū & vestimentum requiruntur ad sufficientiam vitae
praesentis, parte. 5. fo. 26. C. D.
Nutritiua virtus ordinat ad cōseruationem indiuidui, sicut vis
generatiua ad cōseruationē speciei, parte. 6. fol. 42. B.
Nucis fructus primo indumento amarus, secundò munitur, ter-
tiò palcit, parte. 1. fo. 292. C.
Nux dulcem fructum habet inuris: qui nisi fracta testa, non ostē-
ditur intus, parte. 1. fo. 179. C.

BDVRA REALIQVEMQVO
mō dicit deus, parte. 6. fo. 22. A. Item parte. 1.
fo. 133. D. Et fo. 137. A. B. E. Et fo. 142. F.
Obduratio cordis vtrū sit attribuenda homi-
ni, Arguitur contra et pro cum responso
ne, parte. 6. fo. 140. B.
Obduratio cordis humani ī malo, nō puenit
primo ex parte dei, sed ex parte liberi arbitrij
duratio & excecatio nō est à deo directe, sed à liberi arbitrij
defectibilitate: & talis obduratio fuit in Iudaeis secuta per ex-
cecationem ad praedicationē Christi pro magna parte corū.
parte. 4. fo. 17. G.
Obduratio diuersimode deo & homini attribuitur, quia homi-
ni attribuitur in q̄tū est culpa, deo autem in q̄tū est poena
iuste afflictā, parte. 6. fo. 140. B.
Obdurati arbitrij sit aliquo mō à deo, tamen principium eius est
à liberoliceo rio, inclinante se ad peccatum, parte. 5. fo. 139. G.
Obduratio Pharaonis fuit tam defectibilis, qd ex ea fuit multe-
plicatio ignorū, & mors primogenitorum, diuisio maris rubri
P ij

Obe & submersio Aegyptiorum. parte. 1. fo. 145. G.
Obediabant homini omnia ante peccatum. post peccatum vero pu-
gnat contra eum orbis terrarum. par. 3. fo. 428. A.
Obediendum est maioribus. si veritati concordant & iusticiae. nec
aliter. sed pro recta fide & vera religione. par. 3. fo. 392. A.
Obediencia laudabilis redditur ex tribus. scilicet si sit prompta. volunta-
ria. & discreta. pre. 6. fo. 136. E.
Obediendum est malis praelatis. & sunt habendi in reuerentia. ni-
si in his quae sunt contra deum. pre. 5. fo. 70. G.
Obediendum est deo. prompte. & ostenditur per multa exempla & be-
neficia per ea representata. parte. 3. fo. 123. H. & fo. 124. F.
Obediencia imperio dei. est ei honorare. par. 3. fo. 123. D.
Obediencia ut est virtus merendi oportebat ut homo sub do-
mino positus. ab aliquo prohiberetur. vnde enim homo se ha-
bere deum cogitaret. nisi ei aliquid iuberet. pre. 1. fo. 36.
Obediencia aliquando si de suo aliquid non habet. parte. 2. fo.
110. 78. E.
Per obedientiam nunquam debet malum fieri. aliquando aus-
tem bonum quod agitur. debet intermitteri. parte. 2. fo. 70. E. &
fo. 82. F.
Obediencia meritum demonstrat. par. 3. fo. 82. F.
Obediencia inferiorum animalium respectu humanae naturae quae
debeatur ei secundum naturam instituta in poena peccati subtra-
cta est. sicut & obedientia viri inferiorum respectu rationis. & cor-
poris respectu animae. pre. 1. fo. 28. D.
Obolus quid & vnde dicat. par. 1. fo. 20. D.
Obiectum timoris est malum. quod est duplex. scilicet poena & culpa.
parte. 3. fo. 388. F.
Obitus sanctorum dicitur. quando exeunt obuiam sponso. par-
te. 6. fo. 124. B.
Obitus foelis beati Iohannis euangelis. ostenditur ex diuina re-
uelatione. & quia non sensit dolorem mortis. parte. 5. folio
185. B.
Obiurgationes raro. & non sine magna necessitate sunt adhiben-
dae. & non nisi respectu dei. par. 5. fo. 28. B. & fo. 142. F.
Obiurgationis Moyse causa propter Sephoram. vnde ortum habuit
parte. 1. fo. 284. G. H. & fo. 285. B.
Oblatio eucharistiae quae quotidie offertur in ecclesia. non est sacrifici-
um reiteratio. sed vnus sacrificij in cruce oblatis quotidiana com-
memoratio. parte. 6. folio 152. D.
Oblationum receptio non est sacerdotibus onerosa. p. 1. fo. 293. D.
Oblatio vnde dicitur. sit. multi hodie sunt tales qui hoc non cur-
rant. consulentes suae auariciae. sicut de quodam legitur. parte
4. fo. 132. A.
Oblationes & sacrificia non placent deo sine deuotione mentis.
& vita virtutis. parte. 4. fo. 382. H.
Oblationes Christianorum excedere debent ea quae apud veteres
offerebantur. in quibus & qualiter. pre. 6. fo. 27. H. & fo. 28. C.
Oblatum bono animo acceptabile est deo. qui non offerentium sub-
stantiam. sed penam conscientiam. parte. 5. folio 113. A.
Oblatio est in mente. non in rebus. vbi pauper aequatur diuiti.
parte. 3. fo. 182. F.
Oblatio aliquando fiebat pro peccati remissione. aliquando de viu-
entibus. aliquando de non viuentibus. par. 1. fo. 214. H.
Oblatio aliquando fiebat de viuentibus. & talis oblatio vocatur
proprie sacrificium. parte. 1. fo. 214. G.
Oblatio proprie de viuentibus. aridis tamen. ut de pane & similia. &
talis oblatio retinebat sibi nomen ratione oblationis. parte. 1. folio
194. D. & fo. 214. G.
Oblationes & sacrificia votiu licitum fuit Hebraeis offerre alibi
quam vbi erat arca. antequam poneret arca domini in Silo. & post
destructionem Silo. vsque ad dedicationem templi Salomonis
parte. 3. fo. 201. B.
Oblationes & sacrificia in quibus locis licuit fieri filiis Israel. par.
1. fo. 345. A. B.
Oblationes quas & quales Abel & Cain dederunt. parte. 1. fo. 45.
D. & fo. 47. B. & fo. 48. A.
Oblatio farinae coctae poterat fieri quadrupliciter. par. 1. fo. 217. D.
Oblatio similiae qualitercumque coqueretur seu pistaretur. erat sacer-
dotis offerentis. par. 1. fo. 225. C.
Oblatio fermenti & mellis excludebatur propter idololatriam.
quia istis idololatriae in suis sacrificijs utebantur. parte. 1. folio
17. G.
Oblatio omnis sacrificij debebat habere sal. & quid designat. pa-
teat. folio 217. H.

Oblatio de diuersorum panum generibus ideo ponebatur. quia
italia erant sacerdotes accepturi postea a populo. parte. 1. folio
192. H.
Oblatio quae ponebatur super altare fuit absque fermento. illa autem
quae non ponebatur super altare fiebat cum fermento. & sic pa-
nis fermentatus offerebatur cum hostia pacifica ad gratiam carnis.
parte. 1. fo. 225. H.
Oblatio alicuius animalis ad immolandum domino quae fiebat.
primò offerebatur manibus sacerdotis. & postea sacerdos offe-
rebat domino & quibus animalibus ipse particeps pabatur. & de quibus
non. parte. 1. fo. 242. D.
Oblatio de aliquibus erat interpolata. de aliquibus continua. id
est omni die. De primis aliqua offerebantur ex mera deuotione.
aliqua pro beneficiis imperatione. aliqui pro peccati remissione.
parte. 1. fo. 214. G.
Oblationes primitiarum vnde sacerdotes & Leuitae pulchras lau-
des deo reddebant. ortum habuerunt ex sorte Neptalim. quia
in illa terra nascencia prius crescebant & maturefcebant. quam
in alijs partibus. parte. 1. fo. 118. G.
Oblatio principum in erectione tabernaculi fuit duplex. par. 1.
folio 175. H.
Oblatio pauperum apud deum reputatur. ac si obtulisset animam
sua. i. vita. parte. 1. fo. 226. H.
Oblatum quod quisque offert domino non laetatur. Quod gloriosum
est tibi si dicatur in templo domini aurum istud quod arca testamē-
ti regitur illius est argentum ex quo bases & columnae sunt illius
est & c. parte. 1. fo. 208. F.
Oblatum a te si nihil cognoscit dominus. & nihil muneris tui in-
ueniat visitans tabernaculum. quae indecorum & quae miserum. Sic
indeuotus. sic infidelis vixit. ut nihil memoriae tuae in templo
domini posueris. parte. 1. fo. 208. F.
Obligatio voti & iuramenti vnde causatur. parte. 1. fo. 317. H.
Obligatio qua mulier est sub lege viri cessat pro morte viri vel mu-
lieris. nam altero refurgente non tenet alteri. nisi de condecen-
tia & superueniente nouo consensu. parte. 6. fo. 166. C.
Obliuio causatur in memoria ex motione humorum. propter quod
pueri & multum senes sunt immemores. par. 4. fo. 296. D.
Obliuio vmbra mortis dicitur: quia ita tollit rem a sensu sicut
mors a vita. parte. 3. fo. 64. F.
Obliuio quae ex infirmitate originalis peccati venit. opposita est
meditationi. par. 3. fo. 263. F.
Obliuio & recordatio non cadunt in deo. sed loquitur scriptura secun-
dum modum nostrum loquendi. parte. 1. fo. 54. B.
Obliuio dicitur deus quando tardat. & memor est. cum cito dat.
parte. 3. fo. 265. F.
Obloqui est ablatum detrahere. & dolose mordere. par. 3. fo. 48. A.
Obolus est vicesima pars sidi. parte. 1. fo. 196. C.
Obscura quaedam esse in scripturis voluit deus & quare. parte. 3.
folio 330. E.
Obscuratio est pro necessitate discretio oratio. & est pro sacra ad deum
adiuratio. par. 6. folio 4. E. G. & fo. 118. A. Item parte. 4. folio 308. B.
Item parte. 3. fo. 298. D.
Obscuratio est deprecatio prorem sacra. sicut in fine orationis dici-
tur. Per dominum nostrum Iesum Christum & c. ut pro sanctitate illius
obtinemus. quod obtinere nostris meritis non valemus. par. 2.
folio 236. B.
Obscuratio & deprecatio & postulatio quomodo differunt. & etiam
quomodo sunt oratio & actus orandi bipertiti. & quid sit ora-
tio. parte. 6. folio 118. C. D.
Obsequium coeptum gradatim potius puehatur. quam pro incon-
siderantiam minuatur. parte. 6. fo. 122. A.
In obsequium qui assumitur. ante oculos dei a cunctis carnis co-
gitationibus mundus debet apparere. ne illicitas cogitationes
mens proferat. & pulchram animi speciem quasi pilis fuscanti-
bus deformem reddat. parte. 1. fo. 278. A.
Obseruantiam dierum. mensium. & annorum in lege precepit deus
secundum solis & lunae cursum. parte. 3. fo. 421. A.
Obseruantia paschalis ante fuerit ludaeis aliqua ante legem data eis.
parte. 1. fo. 72. E. F.
Obseruantia ceremoniarum. puta circumcissionis & sabbari ante
legem fuit. parte. 1. fo. 72. F.
Obseruantia multorum ante legem fuit. quae pertinet matrimo-
nium. parte. 1. fo. 104. D. & fo. 122. D.
Obseruantia legis plangit vitam: quod ostenditur ex hoc quia
legis violatores pro idololatriam fuerunt omnes mortui. & ob-
seruatores viuerebant. parte. 1. fo. 334. F.
Obseruantia legis non fuit necessaria omnibus ad salutem. ut patet de
multis gentilibus. parte. 5. fo. 71. F.

Obseruantia

Obseruantia mandatorum quibus sit necessaria ad salutem. tamē
maior perfectio consistit in obseruatione consiliorum. parte. 5.
folio 108. D.
Obseruatio preceptorum ceremonialium post promulgationem
euangeliorum euacuata est. & ea seruare mortiferum est. parte
1. fo. 67. C.
Obseruatio preceptorum iudicialium sic euacuata est. quod non obli-
gat in lege noua: ea tamen obseruare. non est mortiferum. par-
te. 1. fo. 107. C.
In obseruationibus ecclesiasticis sunt quae omnibus facere necesse
est. non tamen ratio omnibus patet. parte. 1. fo. 312. C.
Obseruata fuerunt multa de illis quae tempore Moyse fuerunt scri-
pta ante dationem legis Moyse. parte. 1. fo. 86. B.
Obfessi ad insaniam deducti. aliter loquuntur & tacent. quod spiritum
phthonicum habentes. & huius ratio. parte. 4. fo. 389. F.
Obfessionis immunditiam non timeo. sed cupiditatis. parte. 5. folio
49. A. Interf.
Obfiterices inquirunt de tempore conceptus mulierum. nume-
rando menses. ut melius pronoscant de tempore partus earum.
parte. 3. fo. 74. D.
Obfiterices in Aegypto per Pharaonem constitutae super occi-
dendis masculis Hebraeorum. quos quae. & quales fuerunt. parte
1. fo. 124. D.
Obfinitio est indurata in malicia mentis pertinacia. pro quam sit
homo impoenitens. parte. 6. fo. 7. A.
Obfinitus in malis. negat deum factis & si non verbis: Et signifi-
catur per Nabuchodonosor. parte. 3. fo. 103. H. & fo. 104. E.
Obfinitio in peccatis. & ingratitude de beneficiis acceptis. fuerunt
conditiones aggravantes in populo Israel. parte. 4. fo. 315. C.
Obfinitio Iudaeorum fuit ex duobus. scilicet ex desperatione. & iniu-
sta murmuracione contra deum. parte. 4. fo. 257. G.
Obrectandi & derogandi vitium refectur diuinae scripturae ser-
monibus. velut quibusdam gladijs vtrinque acutis. parte. 1. folio
284. E.
Obrectantes quantum beneficii conferunt in Moyse cognosce-
re possunt. parte. 1. fo. 285. H.
Obulic se Christi. & ratio quia defecti facer dos dignus. iustus. & san-
ctus. parte. 6. fo. 147. E. F.
Obulterum tria munera magi. & nos eadem mystice offeramus.
parte. 5. folio 12. A. C.
Cum obulterimus quae ex nobis sunt. consequemur quae ex deo
sunt. cum enim nostram fidem & affectum obulterimus. tunc ipse
largitur diuersa dona spirituum sancti. parte. 1. fo. 300. F.
Occasio venditionis Ioseph fuit triplex. scilicet fratrum suorum
accusatio. patris dilectio. & futurorum praesidio. parte. 1. folio
101. G.
Occasio suscitandi iudices in populo Israel. eo quod populus re-
cedens a deo affligebatur. & poenitentia liberabatur. par. 2. folio
31. D.
Occasio spoliatiois Michae. fuit missio exploratorum ad filios Dan.
qui cundo ad locum explorandi diuenterunt in domum Michae
ad hospitandum ibi. quia erat diues & potens. pre. 2. folio 53. A.
Occasio captiouis siue destructionis Hierusalem fuit duplex. Pri-
ma fuit peccatum regis. & populi contra deum. Secunda fuit peccatum Se-
dechiae in regem Babylonis. pre. 4. fo. 177. D.
Occasiones calumniandi contra Amos fuerunt duae. scilicet directa & in-
directa. parte. 4. fo. 366. G.
Occasio venditionis Christi duplex fuit. scilicet sacerdotum inuidia. & Iu-
dae auaricia. par. 5. fo. 114. G.
Occasio denunciationis & traditionis Christi fuit duplex. parte
5. fo. 225. F.
Occasio vulneratiois Christi mortui fuit propter festum pasche ne
corpora remaneret in cruce. parte. 5. fo. 239. H.
Occidere seipsum. an & quando liceat. parte. 4. folio 478. A. B. C.
Occidere quomodo lex iubet pecus cum quo quis coierit. cum nec
rationale. nec legis capax sit. par. 1. fo. 250. E.
Occidere animalia. & comedere quae sunt immolantia. non so-
lum licitum erat extra templum. sed etiam extra Hierusalem:
sed occisio quae fiebat per modum sacrificij. vel oblationis non
fuit licita extra arium templi. postquam templum fuit edificatum
per Salomonem. nec extra arium tabernaculi. ante templi edi-
ficationem. parte. 1. fo. 244. C. D.
Occidere aliquem capitali poena. propter comestionem modici
adipis. vel sanguinis. aut per inuentionem modici fermenti in
alicuius domo in paschate. & c. an & quomodo secundum legem
intelligendum sit. pre. 1. fo. 227. B. C. D. & fo. 246. G.
Occidere filios pro peccatis parentum. vel innocentes propter
deinquentes. an & quomodo liceat. par. 1. fo. 359. G. H. & fo. 360.

B. C. D. & fo. 361. A.
Occidit aliquis pro maiorem partem iudicum decernitur. non
interficiendus est & c. Si autem maior pars liberet. est liberandus
parte. 6. fo. 212. G.
Occisio aialium extra templum quae fuit licita. p. 1. fo. 244. C. D
Occisio consideratur dupliciter. Primò ut poena tantum. sed de ut
est medicina. par. 1. fo. 359. H. & fo. 360. B.
Occisio est maximum nocuumentum circa consistentiam personae
parte. 1. fo. 164. H.
Occisio Iudaeorum tempore Antiochi durans per triduum fuit
octoginta milia interfectorum. par. 4. fo. 467. D.
Occultanda sunt quae agimus. ne haec in huius vitgerinere incau-
te portantes latrocinantium spirituum incurfione pdamur.
parte. 2. folio 181. B
Occultorum noticia multi desiderant in hac vita. instanti quod pro-
pter hoc ponit se ad artes magicas. non solum in aiae preiudicij.
sed etiam in corporis periculo. par. 3. fo. 349. G.
Occultorum noticia. quaedam est bona. quaedam curiositatis. &
superfitionis. & est spernenda. par. 3. fo. 348. G.
Occuratio patriarcharum fuit in pacendis ouibus. parte. 1. folio
45. C. & fo. 113. H.
Ochozias trinomius. dicitur esse em Ioachaz Ochozias. Azarias.
parte. 2. fo. 228. D.
Ocia vacationis nostrae maligni spiritus ad cogitationes illicitas
pertrahunt. & sic deludunt & derident sabbara nostra & c. par-
te. 4. fo. 181. A.
Ocium dicitur viui hominis sepultura. par. 4. fo. 263. F.
Ocium sanctum quaerit charitas. sed negocium iustum suscipit
necessitas charitatis: quam facinram si nullus imponit. contem-
plandae veritati vacandum est. si autem imponitur suscipienda
est propter charitatis necessitatem. parte. 6. folio 119. E. & fo-
lio 124. G. Item parte. 3. fo. 394. F.
Ocio qui vult vitam agere. cum possit laborem ferre. venit in
reprehensionem. parte. 6. fo. 116. A.
Ociosus esse nullus sic debet. ut in eodem ocio utilitatem non
cogitet proximi. nec sic actiuosus. ut contemplationem dei non
requirat. par. 6. fo. 119. C.
Ociosus non est qui verba dei tantum studet. nec pluris est qui
extra operatur quam studium cognoscendae diuinitatis exercet. p-
te. 3. folio 267. F.
Ociosi & qui non se exercent in praesidio contra tentationes. in-
currunt frequenter varias peccatorum enormitates. & pro qua
significatur. par. 2. fo. 107. H.
Ociosum nihil est apud deum. vel bonum vel malum. ita sapien-
tia dei omnia disposita sunt. par. 1. fo. 303. C.
Ociosus in contemplatione non inuenit vacatione delectare de-
bet. sed vel in inquisitione vel inuentione veritatis. ut in ea quisque pe-
ficiat. & quod inuenit. alteri ne inuideat. p. 6. fo. 119. C. E.
Ocio turpi marces significatur per paralyticum iacentem in le-
cto. par. 5. fo. 93. F. H.
Ocium quando noceat probatur de David. Et poeta dicit: Ocia
si tollas periere cupidinis arcus. par. 2. fo. 107. H.
Octaua s. d. m. Hebraeos instrumentum est musicum octo chor-
darum i quo canebant laudes. Latini vero aliter exponunt passum
istum. vbi sic accipitur. par. 2. fo. 203. G. H.
Octogenarius cum in malo accipitur. temporalium curas & im-
plicamenta designat. parte. 3. fo. 364. E.
Octonario summa concluditur salubriter cadentium. par. 4. fo.
110. 435. E. Item parte. 2. fo. 203. E.
Octonarius numerus nouo Test. congruit. & quare. par. 3. folio
222. B. & fo. 275. E. Item par. 2. fo. 244. F.
Octonarij tot sunt in psalmo. cxvii. quor elementa apud He-
braeos. l. viginiduo. par. 3. fo. 262. D. F. Et quare sic per octona-
rium describitur. par. 3. fo. 274. D.
Octonarius duplicatus. In lege carnalis circumcisio. octana die ce-
lebrabatur: in euangelio vero in praesentis circumcisio cordis.
& in futuro corporum. par. 2. fo. 209. F.
Oculi potissime apparere faciunt dispositionem cordis. & plus
quam in alijs partibus corporis. quia videntur ibi omnes sensus. par-
te. 3. fo. 400. F. Vide in Cordis dispositio.
Oculorum officia declarantur. par. 4. fo. 193. G.
Oculi qui quasi quidam raptores sunt ad culpam reprimendi sunt
& a lasciuia voluptatis suae seruandi. ne mens munda in cogi-
tatione lubrica versetur: non ergo debemus inueni quod non
licet concupisci. parte. 1. fo. 41. C.
Oculus gyrouagos est impudici cordis nuncius & occasio ruinae
parte. 4. fo. 396. D.

Oculi impudici non norunt animæ pulchritudinem considerare, sed corporum. pte. 3. fo. 430. E.
Oculorum exaltatio signum est supbi cordis & huius ratio. par. 3. folio. 319. C.
Oculorum tentatio nō est nisi in mendacio oculorum: putat habere rem, veritatem non habet. parte. 3. fo. 283. B.
Oculus quē pulvis grauat, non pure maculam in mēbro cōsiderat. parte. 2. fo. 104. E.
Oculorum acies fumo fauciatur. parte. 3. fo. 80. B.
In oculis virtus est. Et ostenditur in pluribus, vt de lupo & basilisco &c. parte. 3. fo. 267. B. C.
Oculi duplices sunt, animæ & corporis. parte. 3. fo. 270. F.
Oculi alij sunt carnis, qui aperiuntur ad malum, alij mentis qui transeunt in vnum, vt sit vna mens cum deo, alij oculi ecclesie quæ habet duos oculos, moralem & mysticum. Mysticus acutior, moralis, dulcior. parte. 4. fo. 193. G.
Oculi spiritualiter sunt Christi virtus cognitiua quibus respicit fideles suos eos approbando, qui sunt pleni aquis misericordie sicut piscinæ. parte. 3. fo. 366. C.
Oculos mentis partim habet apertos, partim clausos, q̄ mysteria futura agnoscit, sed errorem non corrigit. par. 1. fo. 307. B.
Oculorum nostrorum offensiones abijciamus, ne ea quæ oblectabant modo nos capiant, à spectaculis theatrorum, immo offensionibus, remoueamus oculos, & ab omnibus quæ aie contaminant puritate, & per sensus ingrediuntur ad mentē. parte. 4. fo. 239. E.
Oculo interiori cæcā iusto retributionis examinæ, qui exteriori negligenter vtiuntur. parte. 2. fo. 108. B.
Oculos claudit à rebus visibilibus qui ad interiora intelligēda rapitur. par. 1. fo. 39. A.
Oculus multiplex, scilicet suppliciorum, tentationis, vel hœdi vel vitulæ & oculis generationis, qui, & q̄re sic dicitur. p. 4. fo. 193. G.
Oculus ecclesie debet esse clerus, qui tñ deprædatur castitatem mulierum, quasi vbiq̄ est habitatio clericorum; & idē surgit infamia clericorum. pte. 4. fo. 193. H.
Oculi pro coparentum quō videbant, & quomodo clausi erant parte. 1. fo. 41. C. F. H. Et ibi iprobat error Iosephi & Ra. Sa.
Oculi alij sunt qui per præuaricationem arperiuntur, alij quibus Adam & Eua ante præuaricationem videbant, quibus mulier vidit lignum, quia bonum est ad comedendum. Et qui sint huiusmodi oculi. par. 1. fo. 307. B.
Oculi qui meliores sunt in peccatoribus, illis non vident: sed illi vident qui sensus carnis dicuntur, & qui cōsilio serpentis agri sunt. parte. 1. fo. 307. B.
Oculus potest dici, dilectus amicus, & consiliarius. parte. 5. folio 21. B. C.
Oculi quatuor animalium perspicacitatem intellectus designat: vnde homines sapientes & statuti secundum modū communē loquendi dicuntur oculi. parte. 4. fo. 225. C.
Oculus erudendus est metaphorice propter concupiscentiam illicitam ab actus videndi reprimendo. Et dicitur erui oculus, vel manus præcindi per actum illicitum, duplici intellectu. parte 5. fo. 21. G.
Oculus beati stephani à corpore Christi existentis in celo fuit immutatus ad visionem humanitatis Christi. par. 6. fo. 178. H.
Oderunt peccare mali formidine poenæ:
Oderunt peccare boni virtutis amore. parte. 3. fo. 205. B.
Odio habebis inimicum tuum. In toto corpore legis nō est scriptum hoc, sed deprauatio Iudeorum est. parte. 5. fo. 25. F.
Odius deo & hominibus, de cuius morte nullus tristatur &c. per quem significatur. parte. 4. fo. 467. D.
Odire inimicum dixerunt Iudæi, & arguebant à cōtrario sensu illius præcepti: Dilige proximum tuum sicut teipsum; Sed falsum est. pte. 6. fo. 283. A. B.
Odisse simul & diligere possumus, vt & cognatione cōiunctos, ex diuino præcepto diligamus & aduersarios in via dei, odien do, & fugiendo neciamus. pte. 5. fo. 163. E.
Odiū est passio patris concupiscibilis sicut & amor &c. par. 1. folio. 354. F.
Odiū fratrum est occasio multorum malorū. pte. 3. fo. 133. C
Odiū & inuidia faciunt interpretari facta in deteriorem partē, & perterti iudicia. par. 5. fo. 35. A.
Qui non oderit patrem & matrem &c. dissonare videtur ab illo. Diligite inimicos vestros. Et ab illo quod in lege præcipitur de honorandis parentibus. parte. 3. fo. 270. A.
Odiū cōtra Christum fuit multiplicatum in passione per phariseos, scribas sacerdotes & populū, ideo petierunt liberationem Barnabæ, sed crucifixionem Iesu Christi. parte. 3. fo. 180. G.

Odiū & inuidia cōtra Christum, quia publicē predicabat contra peccata Iudeorum fuit causa ruine eorū. p. 6. fo. 35. C.
Odor p̄ nares trahitur, & ducto flatu hoc agit vt res etiā quæ longē est posita cognoscatur. par. 3. fo. 78. E.
Odor suauitatis domino sape dicitur sacrificiū de victimis pecorū nō q̄ deus delectet fumi odore, sed q̄ his significat, spiritualiter deū delectat, cum spiritualiter exhibet, sicut odor dei spiritualiter intelligitur. par. 1. fo. 193. E. F.
Odor notat bonā famā, liliū castitatis, thurorōnē. p. 3. f. 438. B.
Offenditur saepe deus, ne offendatur amicus, amabili beniuolētia. par. 1. fo. 43. E.
Offendi timere ille inter homines qui est familiaris regi mortali, & multo plus debet timere offensa amici dei. par. 1. fo. 185. D.
Offensæ remissio fit tribus modis. Et quo modo & quo mō deus remittit. par. 3. fo. 129. E.
Offensa licet sit semper remittenda, non tamē iniuria, si ex remissione iniuriæ & poenæ debita sequeatur pronitas ad facilius peccandum. par. 5. fo. 57. C. Item par. 3. fo. 416. G.
Offendit aliter iustus, aliter malus, licet in multis offendimus omnes. par. 6. fo. 23. E.
Offensiuū diuersitas est ad ecclesie ædificationē spiritualiter. Aliud em offerunt doctores, Aliud innocentes, Aliud prædicatores, Aliud contemplatiui, Aliud propriam carnem macerantes, Aliud martyres, Aliud vita cōfessorū, Aliud misericordes, Aliud bōa exēpla præbentes &c. Et p̄ q̄ ista figurat. p. 1. f. 208. H
Offenses non purē sacrificios, quorū oīō sit in p̄cām, significatur p̄ morte corporale Galilæorū &c. par. 5. fo. 160. A.
Offerre deo melius esse, q̄ subuenire parentibus in necessitate positus: nisi q̄ apud Hebræos assertum inuenitur. Immo communiter tenent, q̄ melius est elemosinas largiri, q̄ sacrificia voluntaria offerre. par. 5. fo. 51. A.
Offert fidelis holocausta domino cum corpus castigando macerat, & desideria carnis igne spiritulānti consumere festinat. pte. 2. fo. 146. E.
Offerre debemus omnia bona nostra in fide trinitatis sanctæ. pte. 1. f. 206. B. Interl.
Offerimus dno irā qua tēperam, vel cū p̄ deo irascimur, & iram in ei⁹ causā reflectimus. par. 1. fo. 218. B. Interl.
Offerimus appetitum gulae, cum dei amore refrenamus. parte. 1. folio. 218. E. Interl.
Offerimus nos ipsos sacrificiū deo, cum vitam nostrā ei dicamus. Membra hostiæ frustam cōcisa super ignem ponimus, cum vitæ nostræ opera virtutibus distinguentes immolamus. parte. 1. fo. 215. F. G.
Offerimus nos deo hostiam pacificam de boue & de oue, cū fortitudine nostrā in diuinis laboribus exercemus: sed de oue cū cauda hostiam facimus, cum in innocētia persequeremur. parte. 1. fo. 218. D.
Nemo offert suum aliquid domino, sed qd̄ domini est, nec tam offert q̄ reddet. par. 1. fo. 314. F.
Offert qui spirituali gratia repletus, scientiam duorum testamētōrū docente spūscō verbis & exēplis docet auditores suos, nō p̄ tpali lucro, sed p̄ vitæ eterne p̄mio. p. 1. f. 315. B. C.
Offerre semetipsum deo, nec alieno labore, sed proprio placere, p̄fecti⁹ & emittit ut oib⁹ votis. parte. 1. fo. 317. F.
Offeruntur deo digne sola opera bona, & virtutes pro quibus solis decet eum propitiari. par. 1. fo. 320. A.
Offerentis mētē nō oblationē dominus autē dicit, quæ placet ex mūdicia mentis. par. 1. fo. 45. A. Interl.
Quæ de deo offerimus, nobis manent, sed expetitur vt affectus noster & fides probetur. par. 1. fo. 300. E.
Offerri pro peccato, nihil dignē deo potest, & nulla humilitas, vel sāguis aialiu sufficit delere maculas criminū. p. 4. fo. 382. F.
Offerre se quotidie sanctus, non vacuus quidē: qm̄ mandata dilecti, & in hoc se offert. par. 3. fo. 273. A.
Offerimus nō solum pro donis virtutū, sed & pro mundanis sordibus viciorū. par. 1. fo. 248. G.
Offerunt rectē cum agunt recta intētiōe, sed rectē nō diuidit, si nō qd̄ p̄ agitur, subtiliter discernatur. par. 1. fo. 45. C.
Offerre debet vnusquisq̄ initia quæ intra se sunt, & à seipso sumere vt aliquid offerat deo, & non quod extrase est. parte. 1. fo. 110. 208. E. F.
Offerre non poteris deo aliquid de sensu tuo vel de verbo, nisi prius quæ scripta sunt corde conceperis, quod est verbum dei Ibidem. E.
Offerre primitias deo quomodo debeant sensus noster, & intellectus ac sermo, & omnia quæ intra nos sunt. Ibidem. F. G.
Offerre deo potest, menteliber & totus intentus, & aliter nullus parte. 1.

Og
Ole

parte. 1. fo. 208. F.
Offerimus vitulum cum carnis superbiam vincimus, Agnam cum irrationabiles motus corrigim⁹. Hædum, dum lasciuam superam⁹ Columbā, dum simplices sumus, Turturem, dū casti sumus. parte. 1. fo. 218. B.
Offerre non potest omnia homo animalis, qui animā nominat: vnde & quare. parte. 1. fo. 216. F.
Offerbantur quinque in sacrificiis de terræ nascentibus, scilicet panis sub quo continetur oblatio faring spicarum, Vinū oleū sal & thus. par. 1. fo. 217. H. & sequenti.
Offerre si non valet manus alicuius ouem, q̄ offerat par turturū aut duos pullos columbarum; vtrum hoc vbiq̄ accipiendum sit. parte. 1. fo. 222. A.
Offerri præcipiuntur pro populo sex pecora quorum quatuor memorauit, scilicet hircum p̄ peccato, & agnū anniculum in holocaustū; duo verō media arietē & vitulum ambigue posita &c. parte. 1. fo. 232. F.
Offerri deo & dei esse, differunt, & quomodo. pte. 1. fo. 263. C.
Offerit victimas fidelis, cum vota laborum in laudem domini expandit. pte. 2. fo. 146. E.
Offerit fidelis populus in tribus solemnitatibus nūmū manuali oblatione, interiorē significans, & quis spūalis nūmus sit. pte. 1. fo. 261. F.
Offerre extra tabernaculū vel templum vel immolare sacrificiū fuit prohibitū, ad vitandum idololatriam: sed si aliqui sancti legunt obtulisse extra hoc, fuit per reuelationē. par. 1. fo. 244. G.
Offerentium nomina nunc publice recitantur & redēptio peccatorum in laudem muratur, nec euangelicæ viduæ memoria celebratur. parte. 4. fo. 118. B. & fo. 236. G. H.
Offerentis manib⁹ & tenentis primitias suas, sacerdos manus suas supponebat, & eleuabat sursum, & retrahēbat deorsum, & post ea vertit se ad quatuor ptes orbis, & quare. pte. 1. fo. 362. C.
Offerre vide etiā in Oblatio
Officium est per qd̄ dignitas constat. parte. 6. fo. 53. A.
Officium non officio, sed sine penatur. pte. 3. fo. 265. A.
Officium impositum alicui dicitur onus eius secundū cōmunē modum loquendi. pte. 4. fo. 423. D.
Officium episcoporum, presbyterorū, diaconorum q̄ sit vtile, dum tamen bene militent in regimine; nā aliter nihil est difficultus, periculofius in hac vita. pte. 5. fo. 46. C.
Officio sacerdotali redduntur indigni plurimi, & enumerantur &c. pte. 1. fo. 252. G. H.
Officia ecclesie omnia per summum pontificem & prælatos ecclesie disponenda. par. 1. fo. 273. A.
Officium ecclesiasticum cum per ministros agitur in memoriam Christi populus ad laudem dei prouocatus prosternit se in faciem. parte. 4. fo. 438. A.
Officium pastorale valentissimi viri leguntur recussisse, sed multri valde insufficientes modo se ingerunt impudenter, sicut aui cula festinans ad p̄dam &c. parte. 4. fo. 111. D.
Officio ecclesiastico, q̄ indigni fungantur, non vult Christus, sed eruditū scientia & morum honestate spectati. parte. 2. fo. 203. B.
Officio sacro mācipari, si ad secularitatis speciem deducti, verbo ceteros destruant vel exemplo, tolerabilior poena cruciaret eos inferni si sub exteriori habitu degissent. parte. 5. fo. 170. D. & fo. 56. A.
Officium sacerdotū veteris legis erat offerre sacrificia & officiū leuitarum ministrare sacerdotibus in sacrificijs offerendis. par. 1. fo. 269. D.
Officiaministrorum veteris Testamenti qualiter figurabant officia ministrorum noui. par. 2. fo. 209. E.
Officium summi sacerdotis est orationibus & sacrificijs impetrare prolongationem vitæ, & diuinitatē placare. pte. 1. fo. 327. D.
Officium procurationis circa tēporalia minorib⁹ debet committi, vt maiores & p̄dicationi orōni intendant. pte. 6. fo. 174. G.
Officium pietatis & humanitatis quilibet homo tenet proximo impendere in necessitate, aliter tenetur debito honestatis & cōgruitatis. pte. 5. fo. 225. C.
Ogrex Bafan vt dicit salistas aliquorum Iudeorum propter sui magnitudinē & fortitudinē euasit diluuiū. p. 1. fo. 53. G. & f. 63. G. Et de ei⁹ sōgeuitate ac ei⁹ cuna ferrea & alia multa delirantē ta cum confusione eorundē extēse. fo. 333. F. G. H.
Ogrexis magnitudo & fortitudo enarratur in quodā libro, qui apud Iudæos dicitur liber benedictionū. Et dicitur q̄ eradica uit vnum montem, spaciū trium miliarium terræ occupantem, & posuit super caput suum &c. Vide deliramentum & quare expressum est. parte. 1. folio. 31. F.
Olei natura lucis ministra est, & laborum & dolorum solamen,

parte. 5. fo. 64. A. Item pte. 1. fo. 187. G. & fo. 273. G.
Oleum oliuarum proprie dicitur oleum. Oleum autē nucum & alterius materie cuiuscunq̄ dicitur em oleū participatiuē & diminutiue. parte. 1. fo. 187. H.
Oleum solet fieri myrthinū raphaninum, de nuce, de lino, & de diuersis speciebus. pte. 1. fo. 187. G.
Oleum in manu retentum, quantūcunq̄ restringatur exit, parte. 3. fo. 335. C.
Oleum offerre iubentur filij Israel, sed cum distinctione de arborib⁹ oliuarum. Et nullum offerre licet in tabernaculo domini nisi qd̄ de oliuis sit. pte. 1. fo. 187. G.
Oleum tritum est pilo vrebant Hebræi in sacrificio, qd̄ erat sanctius alijs, & est purius illo qd̄ terebatur in molis, & figurabat æternitatem agni immaculati Iesu Christi. pte. 1. fo. 194. C.
Oleum vnde lucernæ debebant impleri, vbi accipiebatur. parte. 1. fo. 256. H.
Oleum famam nominis & famam bonitatis dei significat, q̄ diffusa est ad alios populos p̄pter mirabilia q̄ fecit deus pro filijs Israel in Aegypto & in mari rubro. pte. 3. fo. 355. H.
Oleum significat gaudium, quia nutrit & fouet ignem charitatis parte. 5. fo. 76. D.
Oleum nec thus ponebatur in oblatiōe pro peccato, quia p̄cōr nō debet seipsum assecurare, q̄ peccatum sit sibi dimissum, vel q̄ munus suum sit deo acceptum, sed debet semper timere. Per oleum enim designatur dei misericordia, Per thus acceptatio diuina. pte. 1. fo. 222. H.
Olympiades per quem infirmitas fuit. parte. 4. fo. 465. E.
Oliua cum in flore est, si immoderata nebula tangitur, à fructu vacuatur. parte. 3. fo. 36. A. & fo. 412. A.
Olla sub duplici metaphora notat populū Irl. l. p̄pter afflictionem, & p̄pter desolationem. par. 4. fo. 246. H.
Omnem est verbum ex insperato placū, ex quo sequitur bonū aliquid vel aliquorū, & tūc dicit, omē illi⁹ vel illorū. p. 2. fo. 158. G.
Omnia alia à deo eo ipso q̄ sunt de nihilo, hnt̄ principiū sui esse, & sunt verabilia in nihil. pte. 1. fo. 118. C.
Omnia ad monadē reducuntur, & huius exemplaris ostensio. pte. 1. fo. 313. B.
Omne quod inuoluitur, in se replicatur. pte. 3. fo. 19. F.
Omnia sunt subiecta Christo ab æterno scdm̄ naturam diuinā, secundum dispositionem stendorum in tempore, nō tñ executione scdm̄ naturā humanā: sed autoritatiue p̄pter vnionē ad verbū, executione autē ei subijciuntur in fine mundi, bonos præmiando, & malos puniendo. par. 6. fo. 168. H.
Omnia sunt subiecta Christo secundum diuinitatē, & subijciēt scdm̄ humanitatē i futuro seculo triplici rōne. p. 6. fo. 138. E. F.
Omnia donauit deus pater cū illo. f. filio, superiora, æqualia, inferiora &c. parte. 6. fo. 20. B.
Omnis qui credit in eum non pereat, sed habet vitam æternam. Ex hoc errauerunt aliqui heretici, dicētes q̄ credentes nō dānabuntur, etiā si moriantur in peccato mortali: Sed redarguntur. parte. 5. fo. 195. H.
Omnes ordines angelorum præfixi sunt in deo tanq̄ in exemplarijs, & omnia præexistunt in eo, sicut in causa efficiente, & in eo quiescunt sicut in fine. parte. 6. fo. 104. H.
Omnis qui patriæ celestis cuius est, peregrinus est mundi toto tēpore vitæ præsentis. par. 1. fo. 95. E. Interl.
Omnes homines vult deus saluos fieri. Hoc multiplicē habet expositionem. par. 6. fo. 118. B. D. E.
Omnes filij istius vel illius: Vbiq̄q̄ in lege scribitur aut pro meritum excellentia est, aut pro meritum deterioratione. pte. 2. fo. 197. B.
Omnipotens est & bonus deus, ideo q̄ frequenter vtiuntur malis voluntatibus & actibus hoim in executione ordinationis sue. Et datur exemplum. parte. 2. fo. 155. F.
Omnipotētia diuinæ virtutis, per circulum designatur. parte. 3. folio. 78. E.
Onager est asinus siluestris, qui nascitur in cāpo, & sic non nascit̄ oneribus portandi. pte. 3. fo. 28. H. & fo. 74. D.
Onager significat eos qui in solitudine morantur. parte. 3. folio 74. C.
Onyx lapis præciosus; & eius moralitas. par. 4. fo. 251. B. Item pte. 1. fo. 37. B. D. & fo. 190. B. & fo. 197. A.
Onocrotalus quid & vnde dicit. pte. 4. fo. 62. G.
Onus euāgelicū, de quo dicitur: Onus meum leue significatur Onus super humerale. pte. 1. fo. 189. A.
Onera portamus in humeris. parte. 1. folio. 189. A. & folio. 228. B. & folio. 374. B.
Oolla & Ooliba duæ sorores turpiter fornicantes, minor post p iij

Index in Glos. ordi.

& Postil. Nico. de Lyr.

maiores, significant Samariam & Hierusalem, & per cōsecras regnum Israel, & regnum Iuda, quorum fuerunt metropoles, que fornicatę sunt enormiter p idololatriam, ppter q̄ sunt cōdenandę, pte. 4. fo. 243. H. & fo. 244. B. C.

Oppressio innocentium prohibet, in qua comedis sudor & sanguis eorum, parte. 1. fo. 244. H.

ma intentione fecernenda, & pro caelesti tantū retributione faciendā, parte. 2. fo. 254. C. E.

re. 6. folio. 9.

Oph
Opi
Opo

Index in Glos. ordi.

Oratio domi noster in horto tempore passionis, & quare parte 5. fo. 80. E. G.
Oratio Christus in cruce, & pro quibus non, par. 5. fo. 180. H.
Oratio Christus pro nobis, & etiam pro seipso, parte. 5. fol. 154 C. & fo. 219. G.
Orare patrem conuenit Christo, in qua tu homo & aduocatus no fier. par. 5. fo. 228. F. G.
Orare non conuenit Christo sed m diuinitatem, sed magis orari quia sic est equalis deo patri: sed m humanitatem autem in qua minor est patre, conuenit ei orare p se & alijs, p. 5. fo. 234. B.
Orantium siue deprecantium distinctio, par. 5. fo. 110. F.
Orandum est pro peccatis fidelium post exitum vite presentis, ac elemosynarum opus agendum, vt a peccatis soluantur, parte. 4. folio. 476. B. C.
Orate pro salute animarum est beneficium, qd a quolibet quantum cupere potest exhiberi: & ideo pro loco & tempore tenetur exhibere etiam inimicis, par. 5. fo. 142. C.
Orare pro quibusda fratribus non iubemur, par. 5. fo. 23. A. Item par. 6. fo. 235. C. D. Item par. 4. fo. 132. A.
Orandum est pro regibus, non solum bonis, sed etiam pro malis, vt deo conuertat eos ad se, par. 4. fo. 44. G.
Orare pro regibus admonuit ecclesia Aplos, & p omnibus sublimibus, sic & Ieremias fecit, par. 6. fo. 118. B.
Orandum est non solum pro principibus Christianis, sed etiam p infidelibus, sub quibus manent Christiani, par. 6. fo. 118. D.
Orandum est pro peccatis, optando eis bona gratiae & gloriae: alia autem bona in speciali optare vel facere, non est necessitas, sed supererogationis, par. 5. fo. 23. C.
Orandum non est pro damnato, et si ipso uiuente sciretur qd esset de praesentibus: potest tamen orari pro eo vt minus peccaret, & p eo sequens minus puniretur in inferno, sed quia hoc nescitur, qd qd libet peccator qd diu uiuit, potest redire ad gratiam, ideo pro omnibus peccatoribus adhuc uiuentibus orandum est, parte 6. folio. 235. D.
Orare non possunt quotiescunq vxori debitum reddo, parte. 6. fo. 220. E. Item par. 2. fo. 288. F. & fo. 282. H.
Orare sancti in patria quomodo dicunt, & qd deus exaudit eos antequam clamant, par. 4. fo. 106. B.
Orando plus ualeat vnus sanctus, qm innumeris peccatores preglan do, par. 1. fo. 318. E.
Oratio dominica exprimit quidquid decet hominem petere a deo & qd qd deest deo dare homini, & ordinatissime hoc describit, par. 5. fo. 24. H. & fo. 25. F.
Oratio Christi in horto ostenditur perfecta qm duplici causa, par te. 5. fo. 80. F.
Oratio quid est, par. 5. fo. 24. H.
Orationis conditiones & orantis, vt sit accepta coram deo, par te. 5. fo. 58. A. C.
Orationis partes quot & quae sunt, par. 6. fo. 103. C.
Oratio est duplex, scilicet publica & priuata, Publica quae fit a ministris ecclesiae, Priuata, & talis debet fieri in secreto, duplici de causa par. 5. fo. 24. D.
Orationis efficaciam duo maxime faciunt, instantia & humilitas, par. 5. fo. 170. C.
Orationis vere virtus est celsitudo charitatis, par. 4. fo. 132. E.
Oratio est exaudibilis tribus concurrentibus, & enumerantur, parte. 5. fo. 28. D. G. & fo. 154. D.
Oratio est expressio desiderij, par. 6. fo. 19. G.
Oratio est desiderij bonum, & si continuu, est desiderij, continua est oratio, par. 6. fo. 113. A.
Orationis clamor est propter impletionem desiderij clamantis, p te. 4. fo. 106. B.
Oratio est quoddam tributum spirituale, qd offert anima deo de uisceribus suis, par. 5. fo. 24. D.
Oratio debet esse secreta, intenta, perseverans, & continua, cum reuerentia, & deuota, par. 4. fo. 308. D. Item p. 1. fo. 297. G.
Oratio uirtutis pondus non habet, quam perseverantia non tenet, par. 1. fo. 305. E.
Orationis deuote quatuor sunt conditiones, scilicet uera humiliatio salubris postulatio, mentis attentio, & debita continuatio, & per quid significantur, par. 1. fo. 195. H.
Orationes deuote quae sunt in ecclesia, per quid significantur, quibus etiam cantus addendus aliquando & melodia, & quomodo re, par. 2. fo. 203. H.
Orationis domum primò infernus, cum ad loca in quibus talis sit diuersitas, par. 5. fo. 110. D. & fo. 64. H.
Orationem facere debemus contra tria uicia in prosperis, & contra tria uicia in aduersis, par. 3. fo. 92. F.

Orationibus ne audiantur a deo, duo sunt quae obstant, incorruptus, scilicet & permanens error, & cor impeditus, p. 4. fo. 122. B.
Oratio est maximum remedium in tribulationibus, parte. 4. fo. 50. G.
Oratio quia multis cogitationibus quatitur, etiam auditur, repellit timetur, parte. 3. fol. 24. F.
In oratione possunt uerba multiplicari duplici de causa, parte. 4. folio. 24. G.
Oratio est quae facit peccatum, qui enim de diuitijs vel honoribus seculi, aut certe de inimici morte sollicitus obsecrat, ipse in inferis iacens, uilis ad deum precibus mittit, parte. 2. folio. 176. B.
Orationis tempore ne sabbatum nostrum inquietetur, inuitiles de corde nostro & inceptas phantasias excludamus, parte. 2. fol. 269. A.
Orationis tempore homines modum imponant cogitationibus, & a transeuntium rerum curis abstineant, Nec tamen alijs temporalibus ubi oportunitas dicitur, ab his qd ad uictum & uictum pertinent, profusus intuitum aueriant, sed congruo moderamine distemperent, parte. 2. fol. 269. A.
Orationis feror & eius prolixitas inducunt obliuionem potus & cibi, parte. 2. folio. 286. B.
Orationis in sacrificio ingerunt se importuna cogitationes, rapere vel violare cupientes, sed manu sanctae discretio debemus custodire, parte. 1. folio. 65. E.
Oratio coram deo est & odor suauitatis, quicquid amore dei agitur, parte. 3. fol. 438. A.
Orationes iustorum quomodo & quare coram vel ante dominum offerre dicuntur angeli, quasi ad aliquid manifestandum cum omnia sint nuda & aperta oculis dei, parte. 2. folio. 291. C. D. Item parte. 6. folio. 103. A.
Oratio sanctorum suauissimum incensum est domino, quia ab omni terrena sordibus defecata, celesti desiderio ignita, quasi thymiana in conspectu dei flagrat, & quasi holocaustum ab ara patris cordis flamma deuotionis in caelum subuolat, parte. 1. fo. 374. A.
Oratio animae pallides sanat, oculos interioris curat, ab ignorantia, lachrymas ex aegritudine peccati accedentes fugat, parte. 1. fo. 117. A.
Oratio illa uocem habet qd digna est audiri, pte. 3. fol. 93. A.
Oratio ecclesiae contra infideles terram sanctam occupantes, par te. 3. folio. 92. H.
Oratio ecclesiae contra daemones, fideles suis tentationibus persequentes, parte. 3. folio. 93. G.
Oratio poenitentis qui reuelatione dei vel probabili coniectura sentit graui peccata sibi esse dimissa, par. 3. fo. 128. D.
Oratio positi in afflictione corporali ex persequutione iniusti, vel in afflictione spirituali ex tentatione daemonum, parte. 3. fo. 96. F.
Oratio cuiuslibet uere poenitentis, & deuote ueniam postulantem, par. 3. fo. 157. D.
Oratio iusti in persequutione, contra quem etiam ab ingratia fabricantur machinationes dolose, petentis deuote ab iustis libera ri, parte. 3. fo. 163. C.
Oratio cuiuslibet innocentis in periculo mortis positi pro sua euasione deprecantis, par. 3. fo. 163. H.
Oratio cuiuslibet peccatoris uere poenitentis, & peccata sua coram deo pro sua humilitate petentis, & ueniam postulatione, parte. 3. fo. 238. H.
Oratio cuiuslibet qd fidelis qui positi in mortis periculo orat deus deuote pro sua liberatione, & deo exauditus, agit gratias deo tanq gratias, par. 3. fo. 164. F.
Oratio ecclesiae pro populo catholico, quae aliquando p demones, de tenetur in captiuitate peccati, pte. 3. fo. 192. A.
Oratio ecclesiae contra infideles & hostes uisibiles, sancta loca destruentes & pphanantes, p. 3. fo. 202. D. & fo. 203. C.
Oratio ecclesiae contra hostes inuisibiles, par. 3. fo. 203. H.
Oratio ecclesiae contra hostes fidelium, petentis deuote uindictam exemplo malorum antiquorum a deo iuste punitorum, parte 3. fo. 209. E.
Oratio cuiuslibet fidelis in afflictione spiritus per daemone excitata, vel corporis p hominem malum, qui est daemone istrumentum, p te. 3. fo. 213. D. & fo. 214. C. & fo. 229. H.
Oratio peccatoris pro sua liberatione de seruitute diabolica, par te. 3. fol. 216. D. & fo. 283. D.
Oratio uiri fidelis orantis pro sua & aliorum salute, p. 3. fo. 221. D.
Oratio cuiuslibet fidelis, qui ut oratio sua sit exaudibilis, recollit beneficia humano generi praestita, par. 3. fo. 222. H.
Oratio fidelis relapsi tamen p peccatum in seruitute daemone, i qua perit iterum liberari, par. 3. fo. 273. H. & fo. 276. C.
Oratio pro bono statu populi, de peccato per poenitentiam reuer si, par. 3. fo. 276. H. Oratio

& Postil. Nico. de Lyra.

Oratio sanctorum pro liberatione fidelium, ab antichristi persecutione, parte. 3. fol. 279. D.
Oratio uiri ad peccata linguae proni, petentis ab hoc diuinitus liberari, parte. 3. fo. 296. D. & fol. 297. B.
Oratio propinquantis ad mortem, parte. 3. fo. 297. D.
Oratio fidelis in magna afflictione existens, explicans coram deo anxietatem animi sui, petendo deuote ab ea diuinitus liberari, parte. 3. folio. 298. B.
Oratio boni praesati persecutionem patientis ab aliquo filio suo spirituali, parte. 3. fo. 298. D. G.
Oratio ecclesiae persecutionem Iudaeorum in ecclesia primitiua sustinentis, parte. 3. fo. 161. H.
Oratio p liberatione Christianorum a persecutioe facta frequenter tempore Iudaeorum & imperatorum Romanorum, p. 3. fo. 282. H.
Oratio Iudae traditoris, quando ita orare potuit, vt fieret in peccatum, quare potest, parte. 3. fo. 250. B.
Oratio quae non fit per Christum, non solum non delet peccatum, sed fit in peccatum, parte. 3. fol. 250. B.
Oratio pure directa de corde fidelis, tanquam de ara sancta incensum surgit, parte. 3. fo. 296. A.
Oratio fidelium significat incensum, quod ex quatuor odoratissimis generibus in maximam subtilitatem comminutis componitur, & quare, parte. 1. fo. 197. A.
Oratio deuota significatur p fenestram, & quare, p. 1. fo. 51. D.
Orationem debet comitari sancta operatio, parte. 3. fol. 266. D.
Orationes ecclesiae non solum sunt exaudibiles per uirtutem passionis Christi & crucis, sed per meritum beatae Mariae uirginis, parte. 3. folio. 367. B.
Oratio Christi uere perfecta, humilis, deuota, recta, & charitativa, parte. 5. folio. 80. F.
Oratio omnis Christi procedens ex uoluntate deliberatiua, fuit exaudita, parte. 3. fol. 143. F.
Orationes sanctorum, per diuersas uasorum species significant, parte. 2. folio. 241. E.
Oratio sanctorum de salute aliorum, aliquando impeditur, non ratione orantis, sed illius pro quo fit, parte. 5. fo. 230. B.
Orationes deuote ad deum in promotione alicuius ad dignitatem, debent praemitti, exemplo Christi quando elegit duodecim apostolos, parte. 5. fol. 141. B.
Oratio debet fieri in principio praedicationis ad inpetrandum gratiam dei, non solum a praedicante, sed etiam a toto populo, parte. 2. fol. 262. D. Item parte. 1. fo. 80. H.
Oratio generalis quae & qualis sit, parte. 5. fo. 55. A.
Orationis & hospitalitatis uel alijs uirtutibus ex fragilitate carnis, non semper instituitur possumus, alter est de charitate, parte. 6. folio. 222. A.
Oratio & obsecratio, communiter, pro se uel alijs de quibuslibet, petito de rebus nominatim necessarijs, parte. 6. folio. 103. A. & folio. 118. A.
Oratio est communior inter omnes actus laetiae, & ideo quod dicitur de ipsa, intelligit etiam de alijs laetiae actibus, pte. 5. fo. 24. C.
Oratio est illud per quod homo consequitur gratiam & gloriam ex diuina ordinatione, parte. 5. fo. 24. H.
Oratio est eleuatio mentis in deum, quod melius fit cum homo sequestratus est ab alijs, parte. 5. fol. 80. F.
Oratio est explicatio propriae uoluntatis apud deum, vt eam impleat, parte. 5. folio. 154. C.
Oratio Moyse coram domino eo traesente, in nube gloriosa cum representate: quae fuerit, parte. 1. folio. 205. F.
Oratio Aaron ut magis esset exaudibilis, commemorat iuramentum dei factum Abraham, & testamentum in monte Sinai datum, parte. 3. folio. 383. G. H.
Oratio Danielis fuit cum magno tractu temporis & meditationis & talis oratio est deo acceptabilis, parte. 4. fo. 315. G.
Orationes & sacrificia ad hoc fiebant in monte Sion, vt exaudirentur in celo, parte. 3. folio. 90. G.
Orbis dicitur immobilis fundatus, & intelligitur hoc dupliciter, Orbis uerusus p tabernaculum ueteris Testamenti designabatur, & quo modo, parte. 1. folio. 185. C.
Orbem portare dicuntur potestates gentium uel angelicae uirtutes, parte. 3. folio. 24. F.
Orbis quodammodo dupliciter secundum diuersitatem status ita quod dicitur orbis praesens, secundum statum qui currit uel que ad iudicium, dicitur autem orbis futurus, secundum statum qui erit post iudicium, parte. 6. folio. 117. C.
Orbis secundum statum praesentis, subiectus est quodammodo ipsis angelis & quare: sed orbis futurus non erit angelis subiectus, & quare,

& quomodo, parte. 6. folio. 137. C.
Orbis totus per ornamenta summi sacerdotis figurabatur & hoc quo modo, parte. 1. fol. 192. C. D.
Orbis uniuersus iustus est describi per Augustinum, & quare, parte 5. folio. 119. D.
Oratio diuina de aliquo futuro accipitur dupliciter. Vno modo prout est in diuina praesentia, & sic est immutabilis Alio modo secundum dispositionem secundarum causarum, & talis est mutabilis, parte. 2. fol. 76. G.
Ex ordinatione diuina oportet homines agere, vt effectus a deo instituti impleantur &c. Vt quomodo accipitur causaliter uel consecutiue, parte. 1. fol. 143. E. G.
Orationis diuinae effectum impedire uolentes homines per astutias suas, praeter intentionem suam promouent eum, & de hoc exemplum, parte. 1. fo. 103. H. & fo. 105. A. & fol. 122. H. Item parte. 3. folio. 17. B. D. Item parte. 5. fo. 86. G. H.
Orationem diuinam non possunt impedire scientia speculatiua & practica, sed magis promouent praeter intentionem, parte. 3. folio. 329. H.
Ordinans nos deus, iuxta merita disponit & terminum uitae, parte. 3. folio. 46. F.
Oratio dei de morte singulorum dicitur testamentum inferorum: quia iusti ante Christi passionem descendeant ad limbum, parte. 3. folio. 40. H.
Ordinatio bona populi triplex est, Prima uiri ad proximum, secunda populi ad principem, & tertia uirorum ad deum, parte. 1. folio. 312. C. & fo. 314. D. & fol. 315. H.
Oratio populi uel bona sit, requiritur diuisio possessionum inter se, parte. 1. folio. 312. C.
Ordinandi in ecclesia primò debent lauari aqua contritionis ad abluionem praecedentium peccatorum, & aqua deuotionis ad desiderium supernorum, parte. 1. fo. 192. H.
Ordo triplex debet esse in homine, parte. 5. fo. 229. F.
Ordo dilectionis quis & qualiter habendus & seruandus est, parte. 6. folio. 116. F.
Ordinem seruare in omnibus decentissimum est, pte. 3. fo. 421. A.
Ordis ignorantia conturbat negotiorum naturam formamq meritum, parte. 3. fo. 264. B.
Ordinem suum quisque agnoscat, & quid sit dignum suo ordini intelligat, & ita libere actus & sermones, in celum quoq; & habitum, ut ordinis sui professioni conueniant, pte. 1. fol. 268. B.
Ordinem seruare quid sit, & quomodo debet incedere secundum ordinem suum, sacerdos, diaconus, uirgo, & quicunque in professione religionis uidentur, parte. 1. fol. 268. B.
Ordo nullus in inferno, non quod deus non ordinet tormenta a seculi meritorum, quia etiam vna gehenna non oēs vno modo sentient, parte. 3. fo. 27. E.
Ordo naturae est procedere ab imperfecto ad perfectum in natura humana, parte. 6. fol. 59. G.
Ordo secundum prius & posterius, licet non sit in actu cogitandi diuino, cum sit uicinus & simplicissimus, tamen in effectibus ab eo praecognitis est ordo temporis & dignitatis, parte. 2. fo. 283. F.
Ordo fidei non est in annis, parte. 5. fo. 190. E.
Ordo legis & euangelij triplex, temporis, dignitatis, & uirtutis, parte. 6. folio. 131. H.
Ordnibus distinctis angelorum congruunt distinctae conuersationes hominum, & in eorum sortem per conuersationis similitudinem ascendunt, parte. 1. fo. 369. F.
Ordinem celi nosse quid est, parte. 3. folio. 72. F.
Ordines tres sunt in ueroque testamento, praedicatorum continentium, & coniugatorum, parte. 4. fo. 269. B.
Ordo non temporis sed dignitatis erit in resurrectione generali, parte. 6. folio. 58. D.
Ordines quatuor erunt in iudicio finali, parte. 3. folio. 87. E.
Ordines sacerdotales noui Testamenti, p sacerdotes & ministros ueteris Testamenti quomodo figurabatur, parte. 2. fo. 209.
Ordines fratrum Praedicatorum & Minorum ad idem opus sunt ordinati, quomodo in Apocalypsi praefigurati dicuntur, secundum aliquos, parte. 6. fol. 271. G. Item parte. 4. fol. 417. H.
Organum est generale nomen omnium uasorum musicorum, licet uis dicatur organum quod in flatis foliis ponat, parte. 3. fo. 306. F. & fo. 307. A.
Orientales populi antiqui in tabernaculis habitabant, p. 3. fo. 23. G.
Origenes ab haereticis seductus est, quem post apostolos ecclesiae magistrum uisile quamdiu recte sapuit, qui negauerit, errat, parte. 3. folio. 216. F. Item parte. 2. fo. 2. G. Item parte. 1. folio. 313. C. Sepius replicat hoc uerbum, ita uidetur mihi Christus dominus meus facturus.

Origenis error de liberatione hominum malorum damnatorum & demonum, parte. 5. folio. 78. A. & folio. 40. E. Item parte. 6. folio. 138. E. Item parte. 4. folio. 47. E. & folio. 130. F. Alij erro- res ponuntur. & folio. 141. E. & folio. 48. A. B. & folio. 303. A. & folio. 304. C. Item parte. 3. folio. 311. E. & folio. 319. E. H.

Originalis iusticia in Iusticia originalis.

Originale peccatum in Peccatum originale.

Originale peccatum oēs ex Adam descendentes, pter Christum & matrem eius incurerunt, cuius poena est mors, parte. 6. folio. 11. H

Origo peccati est duplex. scilicet leuitas cordis, & loquacitas oris, parte. 3. folio. 405. G.

Orion est quaedam constellatio & c. parte. 3. folio. 2. 4. 24. B. D. Itē parte. 4. folio. 36. 4. C.

Orn Ornamenta summi sacerdotis erant decem, quorum quatuor in ferioribus sacerdotibus communicant, parte. 1. folio. 188. C.

Ornamenta summi sacerdotis quae & qualia, & cuius formae siue dispositionis, parte. 1. folio. 188. G. H.

Ornamenta rubra super arma Chaldaeī contra Assyrios deferēbāt, ne si aliquis eorum vulneraretur, ex apparenia sanguinis alij terrentur, parte. 4. folio. 387. C.

Ornamentis naturalibus quisque debet esse contentus, ne creatorem videatur accusare, tanquam impotentem opus suum perficere, parte. 1. folio. 248. B.

Ornamenta vera matronarum (vi Pythagoras scribit) est pudicitia, non vestes, parte. 6. folio. 220. B.

Ornatus i vestibus si mulieribus coniugatis moderat, quanto magis virginibus id veritum intelligitur, parte. 6. folio. 220. A.

Ornatus quo accipitur in platis & herbis, & per quam assimilatio nem ad ornatum hominis, parte. 1. folio. 25. H.

Ortogomera & cornu, an & quod differant, parte. 1. folio. 138. B.

Ortus signorum & constellatio quae monstrant aliqua futura, vt fertilitatem terrae futuram vel fertilitatem, & huiusmodi, dicuntur monstra, a monstrando, parte. 3. folio. 375. D.

Ortus solis duplex, Vn qm apparet primò lux eius, scilicet aurora, Alius, quando apparet sol super terram, parte. 5. folio. 181. H.

Ortus diuinitatis Christi, ante & post non habet, ortus verò humanitatis habet, parte. 3. folio. 71. B.

Os osium ne praui loquatur aliquid, & hoc fit duobus modis. Tua labia ne detractionibus assuecant custodias: Et alios quoque quos huic vicio subditos nos, ne te corrumpant, fugias, parte. 3. folio. 314. A.

Os eorum qui verba dei loquuntur, deo aperit. Eorum qui loquuntur mendacium, saluum testimonium, scurrilitates, turpitudines: suffronum quoque & detractorem, & eorum qui ociosa loquuntur, diabolus aperit os, parte. 1. folio. 172. E.

Quod procedit de ore, inquinat: non de ore carnis, sed cordis. Non enim si nominastur & alia mala immundus est: sed de cogitatis, est filias, parte. 3. folio. 280. F.

Os si deus non replet, non ardet desiderium, parte. 3. folio. 184. E.

Os floret cum precibus atque psalmodijs, hymniscq; in laudibus dei confertur dignitate, parte. 4. folio. 448. A. D.

Os altissimi dicitur potentia generatiua patris, quae producit verbum, sicut ore producit verbum sensibile. Nam intelligibilia signantur per similitudines sensibilibus, parte. 3. folio. 411. B.

Osanna quid significat, parte. 5. folio. 64. B. D. & folio. 110. C.

Osculum multiplex est, parte. 6. folio. 32. D. F. & folio. 78. D. G. & folio. 223. D.

Osculum pacis & amoris signum est, parte. 3. folio. 332. E. Item parte. 1. folio. 97. F.

Consuetudinis fuit, maximè in illa simplicitate antiquorū, vt propinquos propinquos oscularentur, & hodie fit in multis locis, parte. 1. folio. 90. F.

Osculum notat signum vnitatis, & inde est consuetudo in ecclesia dare pacem vel osculum pacis, parte. 6. folio. 78. D. G.

Osculo tradunt se sacrodotibus & clericis, & peditores accedunt ad mensam dñi, qui eiusde labijs deosculantur filium virginis, quibus deosculantur filii filiae meretricis, p. 5. folio. 109. H. & folio. 180. H. & folio. 225. H.

Osculum suscipit dominus non vt doceat nos simulare, sed ne proditionem videatur fugere, parte. 5. folio. 116. E.

Ostentio facta est Ezechiel, cōsimilis visioni Ieremias, & potissimū quantum ab sacerdote, parte. 4. folio. 225. H.

Ostarios quomodo David & Samuel constituerunt, parte. 5. folio. 110. 192. C. D.

Ostium fit fortasse vnicuique antem in singulis mansionibus, qui ait, Ego sum ostium & c. vt per ipsum intrat & exeat, & pascua i ueniat, vsq; quo ad ipsum perueniat patrem, parte. 1. folio. 321. F.

Osee quod interpretat parte. 4. folio. 331. F. Item orr eius, & de qua tribu, vbi sepultus, & de quibus pphetauit, parte. 4. folio. 333. B.

Osee propheta materia triplex est, alia secundū historiam, alia secundū tropologiam alia secundū allegoriam, parte. 4. folio. 333. A.

Osee prophetam cur dominus iusserit, vel cur propheta iustus accipere fornicariam, paruerit, mirum videtur, parte. 4. folio. 332. C & folio. 333. B. C.

Ossa sanctorum martyrum seu confessorum & huiusmodi, portā Off pan tur cum magna veneratione ad ecclesiam. Apud antiquos veteri Test. aliter tangens enim morticinum, pollutus censetur & c. & vnde haec mutatio, parte. 3. folio. 215. H.

Ossa in quibus consistit robur corporis notant virtutes in quibus consistit robur mentis, parte. 3. folio. 133. C.

Oth syllaba vbi legitur in Hebraeo numeri pluralis est in foemini Oth no genere, parte. 4. folio. 335. B.

Ouis quatuor habet vtilitates, immolatur & pascit, lac & lanam Oui tribuit, parte. 1. folio. 17. A. B.

Ouium & pastoris mutua cognitio, & huius ratio, parte. 5. folio 216. F.

Oues quando tōdebantur antiquitus mos erat, quod magna cōuiuia faciebant domini ouium pastoribus, & quare, parte. 2. folio. 91. B. & folio. 110. G. Item parte. 1. folio. 104. D.

Ouium Italicarum & Mesopotamiae eadem esse dicitur natura, parte. 1. folio. 94. A.

Ouis Ioseph quare dicitur sic secundum Hebraeos, parte. 3. folio 204. C. Item parte. 1. folio. 151. G. Et est fictitium, Oues in Aegypto secundum Hieronymum bis in anno pariunt, parte. 1. folio. 94. C.

Oua fouentur vt ex eis pulli nascantur, parte. 1. folio. 355. F.

Oza quare repentina morte percussus est à domino, parte. 2. folio. 103. D. & folio. 102. F.

Ozias fuit primò iustus, & rectum fecit in conspectu domini, vnde de & hostes vicit, multos pphetas in imperio suo: sed postq; Zacharias cognomēto intelligens, obiit, lepra in fronte percussus est, & quare, parte. 2. folio. 231. A.

Oziascum in toto corpore fuerit lepra percussus, quare magis fit mentio de fronte, parte. 2. folio. 231. C.

Ozias trinomius fuit, dictus enim fuerat Ozias & Zacharias & Azarias, parte. 2. folio. 130. H. & folio. 231. C.

P ABVLVM ANIMALIBVS pab pberet, & ea adquire, & si sita, licet potuerunt fieri in die sabbathi & c. parte. 4. folio. 136. F. Pacis. ci. cem. ce. in Pax.

Pacifici sūt qui oēs motus animi componūt, & rationi subiiciunt, parte. 5. folio. 18. F.

Pactū quid est & vnde dicit, parte. 3. folio. 273. A.

Pacti alicuius stabilitas designatur nomine pacti salis, parte. 1. folio. 295. C.

Pagani puerorum capita dēmonibus student offerre, & in honore Pag redēmonum cincinnos nutrire & fouere, parte. 1. folio. 248. B.

Paganus si cōuerterit se ad primam causā, cuiusq; seipsum pot habere aliquam noticiā, cogādo vt dirigat eū ad salutē suam, & caueat à peccatis, deus reuelabit sibi de fide catholica quātum necessarium est ad salutem, vel mittet sibi doctorem, p. 6. folio. 183. C.

Pagani, quicquid eos delectabat, deos appellare non timuerunt, parte. 6. folio. 224. B.

Pagani principatum habentes & ecclesiam dei grauissimis infestates persecutionibus, significatur per Lyliam ludęorum hostem saeuissimum, parte. 4. folio. 473. F.

Palatia mollium debent declinare rigida vita & predicatio, quae frequentant mollibus induti adulescentes, parte. 5. folio. 139. A. & folio. 144. E.

Palatium celeste nullus ingredi potest indutus sacco mortalitatis huius manae, parte. 2. folio. 309. H.

Palaeſtini sunt Philistaei, & vnde dicantur, parte. 1. folio. 11. D.

Palaeſtina est mōtuosa, Aegypti plana & depilla, parte. 1. folio. 370. A.

Palaeſtinis mos erat in festis caput vngere, parte. 5. folio. 26. A.

Palaeſtinorum mos in rebus formandis, parte. 5. folio. 37. F. H. & folio. 93. H. Item parte. 4. folio. 397. G. Item parte. 2. folio. 134. H. & folio. 262. A. Item parte. 1. folio. 356. B.

Palaeſtini ad mortem condemnatos, ligato saxo ad collum praecipitabant in mare, parte. 5. folio. 146. C.

Palmae nomine significatur victoria, eo quod victores in praelijs ramis palmae in capite & manibus ornabantur, parte. 1. folio. 361. D.

Palmae arboris quae proprietates, & eiusdem mortalitas, parte. 3. folio. 55. F. & folio. 412. A.

Palmo qui aliquid meretur, summo conamine expās digitus manum extendit, vt possit mensuram quam querit, plene & certe inuenire, parte. 1. folio. 189. H.

Pallore abstinetis qui in seculum ad hūanos oculos, vt gloriam capiunt ab hominibus, vna passia veltuntur, parte. 1. folio. 274. E.

Palpar quasi in tenebris qui quod agit non videt, parte. 3. folio. 31. A.

Pamphilus presbyter Eusebij Cesarie, episcopi necessarius, parte. 2. folio. 2. C. Et folio. 188. H.

Panis nomē in scriptura intelligitur ois cib⁹, parte. 1. folio. 81. D. Panes pluraliter dicere scriptura agit amat quā singulariter panem, parte. 1. folio. 156. F.

Panis hordeaceus cibus est iumentorum maximè: rusticorumq; ac feruorum, parte. 5. folio. 101. E.

Panis & aquae nomine in scriptura frequenter intelligitur cibus & potus generaliter, parte. 3. folio. 418. C.

Panis corporalis & spiritualis differentia, parte. 5. folio. 205. G.

Panes erant in triplici gradu apud Hebraeos. Aliqui dicebantur, panes ppositionis, q; erant liciti sacerdotibus, & illi qui panes oblationis, qui offerbantur in altari holocaustorū, & illi vtebantur Leuiti. Alij panes communes, quibus idifferēter poterāt vti, & dicebantur panes laici, parte. 2. folio. 87. D.

Panes ppositionis quare sic dicebantur, & cui⁹ form⁹, Dicebantur etiam panes facierum, & quare, parte. 1. folio. 178. G.

Panes azy mi maximè debebant immolari in cōsecratione sacerdotum, & quid hoc figurabat, parte. 1. folio. 192. G. Item parte. 6. folio. 40. C.

Panes p rege & nobilibus psonis: de farina delicatissima tritici & purgatissima fiebat, quae dicitur simila, parte. 2. folio. 130. F.

Pannum multiplicatio quo modo & vnde facta est p Saluatorē nostrum, parte. 5. folio. 48. C. D. & folio. 204. C. D. Item parte. 2. folio. 165. G. Item parte. 1. folio. 39. C.

Panis pollutus secūdi aliquos dicebatur, eo q; erat de tritico p rapinam acquisito formatus, parte. 4. folio. 414. C.

Panis ppositionis debebat per manus sacerdotis pisari, formari, & decoqui: & si aliter fiebat, dicebatur pollutus secundū quoddam, parte. 4. folio. 424. C.

Panes saldi in die sabbati per duodecim tribus à Leuitis ponebatur in mensa ppositionis, & in hoc signabatur q; sacerdotibus debebatur à populo victus, parte. 4. folio. 430. G.

Panē acquisitum in sudore laborantium qui aufert, quasi qui occidit proximum suum, parte. 3. folio. 422. B.

Junior sui & c. nec semen eius quereas panem & c. de quo pane intelligatur, parte. 3. folio. 38. E. C.

Panem si dederis tritici pauperi, & panem, & meritum perdidisti, parte. 3. folio. 47. E.

Panis est Christi, non solum secundū verbū quo viuūt oia sed etia secundū carnem assumptā p mūdū vitā, parte. 5. folio. 206. B.

Panis verus dicitur Christus, datus de caelo, verē & proprie dicitur ratione deitatis, & ratione humanitatis, parte. 5. folio. 205. F.

Panus rarius corrumpitur per seipsum, quod fit putreficendo q; corrumpatur à timea, quae corrumpit ipsum aliquando etiā in nouitate sua, parte. 4. folio. 339. G.

Pannus infamiae pedes ac brachia constringuntur, ne huc atq; illuc dissoluta libertate iactentur, parte. 3. folio. 70. F.

Papa vbi est, sibi Roma, parte. 3. folio. 729. C.

Papa vel legatus visitas vnam prouinciam, potest recipere sumptus ab illa, parte. 6. folio. 74. F.

Papilio est tentorium, à similitudine volatilis dictum, parte. 1. folio. 202. Interli.

Parabola quid est, & vnde dicit, parte. 5. folio. 96. G. Itē parte. 3. folio. 309. A. D. & folio. 355. D. & folio. 197. E. & folio. 307. H. Item parte. 1. folio. 304. H.

Parabola est duplex, scilicet verbi & facti, parte. 4. folio. 174. C. Et folio. 176. G. & folio. 235. B.

Parabolas ponit dominus, vel secundum similitudinem, vel per similitudinem parte. 5. folio. 170. B.

Parabolarum liber à quo editus, à quibus collectus, & in vnum librum redactus, & quot collectiones habuit, parte. 3. folio. 309. B. C. Item parte. 5. folio. 330. H.

Parabole non omnes à Salomone prolatae, repositae sunt in ista triplici collectione, parte. 3. folio. 309. C.

Parabolarū libri prologus, non ab ipso Salomone, sed ab eo qui prima collectionē fecit, appositus videt, parte. 3. folio. 309. D.

Parabolarum liber Salomonis nongentos & quinquaginta continet versus in Hebraeo, parte. 2. folio. 130. H.

Paradisus dicitur tertium caelum, Item praesens ecclesia, Interli. locus in quo Adam corporaliter vixit, parte. 6. folio. 76. B. D.

Paradisus est terra hominis, in qua inuocens permansisset: sed p culpā ad vndas mutabilitatis venit, parte. 3. folio. 25. E.

Paradisus est locus amoenissimus, fructu ois arboribus magn⁹, & magno fonte amund⁹, parte. 1. folio. 36. E. Et folio. 62. E.

De paradiso tres generales sententijs sūt. Vna eorum q; corporaliter tñ intelligi volunt. Alia, eorum qui spūaliter tñ, Tertia eorum qui vtroq; modo, parte. 1. folio. 36. E.

Paradisum possumus cōficere in oriente situm, vbi cunct⁹ autem sit, scimus cum terrenum esse, & interiecto Oceano, & montibus oppositis, remotissimum à nostro orbe, parte. 1. folio. 36. E. F. G. H. Et locus remotus est à cognitione hominum, folio. 37. B. Et folio. 39. E. F. Et folio. 40. A.

Paralipomenon graecè, verba dierum dicimus Latine, parte. 2. folio. 187. F.

Paralipomenon tñ de regibus Iuda agit, sed in libris regum agit, de vtroq; regno. i. Iuda & israel. Ibidem.

Paralipomenon quis scripserit ignoratur, vnde inter apochrypha debet computari, tamen inter agiographa computatur, parte. 2. folio. 187. F. Et folio. 189. F.

Parasceue Graecè, pparatio Latine. Hoc noie Iudae iter Gręcos mo rātes sexta sabbati appellātur, & quare, parte. 5. folio. 119. B.

In parasceues die non offertur hostia corporis & sanguinis Christi, & quare, parte. 4. folio. 286. B.

Parcedū licet sit cōmunitati in multis casibus, non tamē in casu idololatry vel heresis est parcendum, parte. 1. folio. 346. C.

Parentes primi si non peccassent, non per mortem, sed p deitatem in meliorem statum mutati fuissent, immo magis q; Enoch & Elias, qui in Adam mortui, & gestantes in carne pro pagine mortis transiunt, vbi nec morbo nec senectute deficiunt, parte. 1. folio. 38. E.

Parentes primi non cōserūt paradiso, quia formata muliere muldū steterūt in paradiso. Tñ quia licet datū ellet pceptū de multiplicatione in general, expectātur tamen determinationē dci in special, parte. 1. folio. 44. F.

Parentes mouentur non minus gratias agere p ortu sanctorum filiorum q; pro meritis, parte. 5. folio. 113. F.

Parentes sobolis suę curā gerere debent, cū disciplina nutrire, & ne lasciuie & voluptati signa relaxent, parte. 3. folio. 430. E.

Parentū honoratio nedū i reuerētia sed i administratione necessariorū intelligit. Et quod sacerdotes cupidi sua falsa doctria hoc excluderent, parte. 5. folio. 49. B. Itē parte. 1. folio. 164. G.

Parentes filijs, & filij parentibus, differenter tamen, tenentur pro uidere sibi inuicem, parte. 5. folio. 31. H. Et folio. 49. C.

Parentes quando & quando non religionis ingressum impedire possunt, parte. 5. folio. 31. C.

Parentibus non licet ingredi religionē, omilla cura filiorum omnino, aliter de filijs, parte. 5. folio. 31. H.

Parentes an, quomodo, & quando sunt odiēdi, parte. 3. folio. 70. A.

Parentes aliquando in filijs monstruosus puniunt ex diuina iusticia, parte. 5. folio. 214. B.

Parthenicum studium quomodo & p quē incipit, parte. 1. folio. 108. H.

Parthenicus vniuersitatis theologiae facultas hunc modum tenet in deliberationibus, q; incipiunt ab illis qui sunt minores in magisterio, ne minores formident declinare à sententia maiorum, parte. 1. folio. 171. H.

Parthus & in pluribus ciuitatibus alijs hoc imperiū videt, q; filij stultū vendūt hereditatē paternā salte in parte, & frequenter illis qui prudenter tenentur patri, parte. 3. folio. 325. G.

Pars huc quantitas primiarum si umētū, vini & olei & c. non fuit determinata p scripturam, sed p sapientes Hebręorum fuit determinata triplici mō & c. parte. 1. folio. 351. B.

Pars domini dicitur populus Iuda, quia fuit deo specialiter dedicatus, parte. 1. folio. 369. G.

Partes iusticie sicut sunt duę, scilicet declinare à malo, & facere bonū, sic sunt duę p oppositum ptes iniusticie, scilicet delerere bonum & facere malū, parte. 3. folio. 390. C.

Particeps erit line dubio resurrectionis Christi, qui firma fide tēgit mortē Christi, & spem suam vtraciter in eo collocat, parte. 2. folio. 173. E. F.

Participes vni⁹ simplicis essētis, quō sint plures, q; explicet, pti cipes q; erimus cū ptes non sint apud deū, parte. 3. folio. 303. C.

Partus sequitur ventrem, parte. 1. folio. 167. F.

Parum dicitur vtrum facinus committas, an admittas, parte. 1. folio. 75. A. Interli.

Parum non erit simpliciter & absolute in patria celestis, sed respectiue, in q̄tum vnus maioris praeium habebit alio secundū diuersitatem psonarum, parte. 6. folio. 72. D.

Parua si curare negligimus insensibiliter seducti, etiam maiora audenter perpetramus, parte. 2. folio. 158. A.

Parui possunt dici formosi & commensurati, non tamē pulchri, parte. 3. folio. 149. D.

Paruipensio inuisa secundum estimationem paruipensii est causa

Index in Glos. ordi.

Paf

ire, parte, 3, fo. 416. H. Vide etiam in Iram proprie causant &c. Paruitas & magnitudine distinguuntur secundum prosperitates & aduersitates huius vitę quibus per mortem sublati, remanent homines æquales, parte, 3, fol. 12, G. Paruuli sicut in p̄re p̄ctores, sic & purificatores. pte, 3, fo. 270. B. Paruulus si non voce, re tamen ipsa lac tantum requirit, parte, 1, folio, 31, E. Paruuli etiam interfici iubentur in bello propter enormitatē crię minis, parte, 1, folio, 318, H. Paruulus est in oculis suis, qui dum se considerat, imparem alienis meritis pensat, parte, 2, fol. 179, A. Paruuli in diluuiio & in Sodoma, an fuerunt participes peccatis parentum suorum, parte, 1, fo. 359, G. H. Pascha quod Habraicę dicitur pasche, non a passione, sed a transitu nominatur, parte, 5, folio, 78, A. Item parte, 6, folio, 40, A. Itē parte, 3, folio, 177, B. Paschæ dies quare institutus est, parte, 4, folio, 468, B. Item parte 1, folio, 255, B. Pascha Iudæorum dicitur transitus, similiter & pascha Christianorum, & quare, parte, 5, folio, 224, F. Pascha proprie solus dies dicitur, quo agnus ad vesperam occidebatur, Sed indifferenter, & pascha pro diebus azymorum, & dies azymorum pro pascha accipiuntur, parte, 5, folio, 78, B. & fo. 114, E. & fo. 176, E. & fo. 224, B. Pasche celebratio prima, & alia sequentes tribus alijs, nō sunt vni formis cōditionis in omnib⁹, sicut nec celebratiōes sacramentorū nouę legis sunt vbiq; vniformes, pte, fo. 146, B. Paschalis celebratio v. legis quōd pbandum sit q̄ preceptū de illo non obliget sempiternaliter, parte, 1, folio, 150, C. Paschali ceremoniarū obseruatiā sicut præcepta est, etiā etiā tempus quo pascha agi præceptū est sacra mysteria recolet, parte, 1, folio, 278, G. Paschalis solemnitas quæ nobis æternæ beatitudinis lumen promittit, tunc maxime celebratur, cum sol annuo proficit incremento, parte, 1, fol. 278, G. Paschali solemnitate primam solam & primum regnū, a quo in longinquam regionem discessimus, nos recepturos speramus, parte, 1, folio, 178, H. Paschalis festiuitatis celebratio filij Israel t̄pore determinato præcipitur sub pœna mortis, lbidem. Pascha celebrare t̄pore determinato ab eccl̄ia tenentur omnes catholici, & tunc debet recipere sacramentum eucharistię aliter currūt mortale peccatum, parte, 1, fo. 278, H. Paschale tempus trib⁹ indicis in ve. Te. obseruatur: Quarta regula nobis a resurrectione Christi imposita, lbidem, G. & folio, 179, quenti, A. B. Paschali festo ascendisse in Ierusalē legitur, Christus bis, parte, 5, folio, 193, A. Passeres abundant in terra p̄missionis, & ideo de ipsi s̄ebat oblatio pauperum, parte, 5, folio, 38, B. Passerum sacrificium vel oblatio non erat communis, nisi in em̄datione leproforum, & ideo alijs sacrificijs nō cōnumeratur, parte, 1, folio, 65, F. Passio & p̄passio quid sint, & quō differant, parte, 5, fo. 21, B. Passio præfens & fortis peruerit iudicium rationis, sicut patet in contingente, qui præfente passione iudicat esse fornicandum, tamen extra passionem positus iudicat contrarium, parte, 5, folio 196, C. Passiones animi sunt quatuor, & quō distinguantur, & per quid significent, parte, 4, fo. 352, A. & fo. 388, A. & fo. 407, E. Passiones aliter iudicant quādo sunt extra passionem quā passioe detenti, parte, 3, fo. 31, C. Passiones & motus mentis redūdant in corpus exterius, parte, 3, folio, 53, H. Item parte, 2, fo. 302, F. Passiones odijs & iræ maxime apparent in facie & in oculis potissime, parte, 3, fo. 134, G. & fol. 323, H. Passiones amoris odijs, vel timoris & huiusmodi successiue mirabiliter immutant corpus, parte, 2, fo. 110, C. Passiones irascibilis partis oriuntur ex passionibus concupiscibilis, & in ipsi s̄ terminantur, quia oriuntur ex amore & odio, terminantur in delectationem, & tristitiam, parte, 1, fo. 354, F. Passiones diuersæ in hominibus ex diuersis melodijs excitantur, parte, 4, folio, 299, G. Passiones & p̄secutiōes differūt, sicut actio & passio, quia passiones sūt in corpore proprio, & p̄secutiōes ab alio inferente, p. 5, l. 126, F. Passiones quatuor principales, rationem multipliciter perturbātes, intelliguntur per quatuor tribulationes quas habuit Israel, parte, 3, fol. 103, D.

Passiones huius temporis possunt dupliciter cōsiderari, parte, 6, fol. 19, D. & fol. 20, D. Passiones arma dicimus, quia per ipsas ab aduersarijs liberamur, parte, 1, folio, 82, E. Passiones siue afflictiones, vt dolor & tristitia furor, oblitio, ira, poenitudo, & ceteræ quomodo in deo esse dicantur, parte, 4, folio, 104, E. & folio, 122, F. & folio, 38, G. Item parte, 3, fol. 57, E. H. & folio, 27, E. & fol. 363, H. Item parte, 1, fol. 50, B. Itē parte, 6, fol. 184, H. Item parte, 2, fo. 20, G. Passiones an verius & iustus dicantur esse secundum similitudinem in deo, vel de deo, parte, 1, fo. 52, D. G. Passiones Christi dupliciter dicuntur, Vno modo in se in corpore proprio, alio modo in membris, parte, 6, folio, 105, D. Passiones in Christo existentes quales fuerint, viciose, s. vel virtuosæ, parte, 5, folio, 219, D. Passio Christi incipit a sua paupertate, quam pati cœpit ab hora natiuitatis, parte, 3, fo. 144, C. Passio Christi est vna, sed duo nobis impetrauit, expiationem, s. a peccatis & sanctificationem, vt nos offerret deo, parte, 1, folio 178, A. Passio Christi ostendit distinctionem temporalium honorum siue carnalium, & spiritualium atque æternorum, & non est certior distinctio, in cuius morte claruit non transitoriam felicitatem pro magno munere sperandam & optandam, cum vnigenito filio, quem tanta pati voluit, longe aliud deus a se peti & expectari aperta distinctione declarauit, parte, 1, fo. 295, E. Passio Christi siue mericum incarnationis iustificauit presertim eris legis in quōtū erat ab eis credita & desiderata, pte, 6, fo. 154, C. Passionem Christi regimus, i. sacramento honoramus, cuiuscūq; mysterij rationem reddentes, i. aduocatum detractione operimus, Figura de Sem, & Iaphet, parte, 1, fol. 56, E. Passioneis dominicæ misteria celebrantes, non solum passionis; sed & resurrectionis debemus recordari, par. 5, fol. 182, A. Passioneis suæ opus Christus fecit, ipse consummauit, parte, 1, folio 219, Inter, E. Passioneis dominicæ cōsummationem per cinerem intelligimus, par. 1, fol. 185, E. Passionem Christi deplorat Ieremias in threnis multis versiculis, parte, 4, fol. 195. Passus quantum spacij continet, & quot passus faciunt stadium, & quot stadia miliare, parte, 1, folio, 326, F. Item parte, 4, folio 290, E. Passus vnus sacre scripturæ vete, Te. fuit corruptus inter alios, parte, 4, folio, 332, H. Pastoris boni sunt duo signa, pte, 5, folio, 216, F. G. Pastorum modos est cum virga nterare animalia egredientia de caulis ad pastum, & similiter cū reuertuntur ad caulas, parte, 1, folio, 264, H. Pastores in terraluda sibilando arrabant gregem ouium, & ille se quitur, parte, 5, fo. 215, H. & fo. 216, B. Pastoribus ouiu faciebāt antiqui dñi earundē magnū cōiuiuū, & quare, pte, 1, fo. 104, D. Item pte, 2, fo. 91, B. & fo. 110, G. Pastores derelabantur ab ægyptijs, quia perculserunt aliqua animalia quæ tanq; dii ab ægyptijs colebantur, pte, 1, fo. 113, G. Pastores pecorum dicuntur iuile antiqui patres, non reges hominum, parte, 1, fol. 55, F. Pastores fuerunt aliqui populi Israel fere de omnibus tribus: Et exemplum de hoc, parte, 2, fo. 104, F. Pastoris habitus, vt creator demonstraret assumpsit virgas duas vel baculos, parte, 4, fo. 417, F. Pastores qui præpositi in eccl̄ia dei constituuntur vt oues dei sana fide, bonisq; exemplis ad viriditatē celestis patrię adducāt, significantur per Eleazar qui cognominabatur Abaron, parte 4, folio, 432, G. Pastor dum bonis discipulorum obedientium moribus profecerit, & eorum laudabilia facta cernit & c. agnorum velleribus dicitur vestiri, parte, 3, fol. 335, B. Pastor tam sedulo doctrinæ insita, vt etiam quosdam poenitentes ad officium docēdi prouocet; & per illos sine dolo lac verbis par uulis sensu ministratur, parte, 3, fo. 335, B. Pastores mali cū quæ sciencia tenent, opere & doctrina perficere negligūt necesse est, vt plebem sibi cōmissā antiquus hostis cum suo exercitu obsidione circumdet, Et de hoc figura, parte, 2, folio, 186, A. Pastoris vita delinquit sepe pro malo gregis, Et de hoc figura, parte, 2, folio, 207. A pastore cum spirituale aliquid queritur ignominiosū est si t̄c quęrat cum quæstionem debet enotare, pte, 1, fo. 176, B. Pastorum

& Postil. Nico .de Lyra

Pastorum pia mens, quia non propriam gloriā, sed autoris quærit, ab omnibus vult iuari quod facit, parte, 1, fo. 283, A. Pastor bonus a filio spirituali perfectionem patiēti potest dicere palam moraliter intelligendo; Deus in adiutorium &c, parte, 3, folio, 183, H. Pastor bonus preeligit in sua diocesi manere in perfectione q̄ dimittere gregē in periculo spirituali, parte, 3, fo. 170, H. Pastor inutilis eccl̄iæ dicitur idolum, pte, 2, fo. 52, D. Pastorum verorum penuriam patimur, ppter peccata nostra, quare hodie & quōtū die nobis est plorandum, quia dignū deo sacrificium non reddimus, parte, 4, fo. 301, A. Pastor eccl̄iæ debet suos subditos triplici pabulo fouere, s. veri tatis verbo, vitę bonę exēplo, & tpali subsidio, pte, 5, fol. 243, C. Pastor eccl̄iæ an debeat fugere t̄pore p̄secutionis, an nō, Vide in Fugere vtrum licitum sit &c. Pastor verus fuit Christus, cuius oues in passione dispersę sunt, parte, 4, fol. 420, F. Pater in filio manet quodāmodo, & sic gaudet de bono filij sicut de suo proprio, parte, 3, fo. 331, C. Item pte, 4, fo. 462, A. Patres duplices habemus, Vnā species est pessimorum patrum, alia optimorum, parte, 4, fo. 128, A. Patri vel matri nullo modo contradicere debemus, dicāt, faciāt, quæ volunt, Quomodo possimus vicem gratię illis reddere, a quibus geniti sumus, nutriti, eruditi, quibus autorib⁹ deum agnouimus, parte, 1, fo. 250, B. Patris in sensu, domini, aut magistri est, obedientiam quæ ad se pertinet, subditos non docere, & eorum vitam vt operentur secundum legem non disponere, parte, 1, fo. 264, A. Pater carnalis & spiritualis duplici differentia discernuntur, parte, 6, fo. 159, C. D. Pater carnalis filijs peccantibus indulgentiam quā seruus patre re conseruit, pte, 6, fo. 218, A. Pater sæpe per nequam seruos emendat filios, cum illis pœnam, his præparat hereditatem, pte, 3, fo. 260, F. Patris sui prauam actionē imitando ne quis diffamet, & ignominiam eius ne reuelat prohibemur, parte, 1, fo. 363, E. Patres nolite puocare filios ad indignationem, & quare, par. 6, folio, 108, D. Patres tenent filios suos erudire per se, vel per alium, de his quæ sunt necessaria ad salutem, Et vnde hoc trahitur, parte 1, fol. 190, F. & fol. 338, D. Patri filia, nec filius matri coniungi debet matrimonialiter, & est contra reuerentiam naturalem, pte, 5, fo. 58, G. Pater spiritualis, deus, seruos obediens, immo & hostes manū sibi dantes, sibi adoptat, pte, 6, fol. 218, A. Patrem & matrem oportet diligentiam adhibere suis domesticis ne peccent, In his peccantibus, ipsi necessario polluntur, parte, 1, fo. 351, C. Patrum sanctorum vita cognoscere, nos facit quid in scriptura intelligere debeamus, quorum nobis actio aperit, quod in suis prædicationibus pagina Testamenti dicit, pte, 4, fo. 215, F. Patres sancti orationibus nos iuuant, & exemplis hortantur & confirmant, & scripturis suis quæ ad memoriam reliquerunt, instruunt nos quomodo aduersus inimicas potestates pugnemus, parte, 1, fol. 321, B. Patribus ve. Te. ante legem deus duo promissit, terræ magnitudinem, & prolis multitudinem, pte, 1, fo. 330, B. Patrum antiquorum vitas & sententias per scripturæ seriem in exemplum populis præbere, est virgas populeas ante oculos gregum ponere, parte, 1, fo. 93, E. Patres sancti humiles intelliguntur per conualles, pte, 3, fo. 56, H. Patrem priores nec extra fidem & salutem trinitatis fuerunt, necq; integrē & perfectē, & quare, parte, 2, folio, 5, A. Patres ve. Te. scripturis suis sensus profunditatem, & eloquij venustatem inferebant, parte, 2, fo. 28, B. Patres antiqui cum hereticis disceptabant magnis signis & virtutibus q̄ verbis, Exemplum ponitur &c, pte, 6, fo. 125, C. Patrum ve. Te. mediocritas, an & quomō veniunt excusanda: Vide in Mendacium. Patres ve. Te. decedentes non statim admittebantur ad gloriā, erant tamen admettendi suo tempore, scilicet amoto impedimento per Christum, parte, 4, fo. 205, A. Pater in trinitate est vita, non nascendo: filius est vita ex patre nascendo, parte, 5, fo. 202, E. Patris & filij personalis distinctio ostenditur, parte, 5, fol. 186, A. Patris & filij consubstantialitas probatur, lbidem, B. Patris & filij coeternitas declaratur, lbidem. Pater in diuinis, quando dicitur pater Christi secundum diuinis

ratem, dicitur pater glorię, secundum humanitatem pater domini nostri Iesu Christi, parte, 4, fo. 283, E. Pater est in diuinis, quia in diuinis est filius, & per consequens patet quia dicitur relatiuē ad inuicem, parte, 6, fo. 92, A. Pater & filius sunt vnus in natura, distinguuntur autem in proprie tate relatiua, parte, 5, fol. 223, G. Item pte, 3, fo. 411, C. D. Pater operatur per filium sicut per artem, quia filius est ars omni potētis dei plena rationibus omnium, par. 6, fo. 133, H. Si quando non fuit filius, fuit pater sine veritate, sine via, sine vita, parte, 3, fo. 259, F. Interl. Paternitas duplex, vna cōs, alia specialis, parte, 6, fo. 58, G. Pati Christum pro dilectoribus seculi, facilius est, quā dilectores seculi ad Christū conuerti, parte, 5, fo. 171, B. Pati se fidelis populus denunciat, q̄ eos quos diligit, pati dolet, parte, 3, folio, 57, B. Patibulum gehennę significatur per arborem in qua suspensus fuit Absalon, Tres lanceę, tres pœnas significāt, s. ponā ignis, pœnā vermis, & pœnā carentię visionis, parte, 2, fol. 116, D. Patientia proprie est fortitudo animæ per quam æquanimitate tolerat aduersa, parte, 3, fol. 325, D. Patientia perfectior est quā defensio, etiā licita, parte, 5, fo. 178, C. Patientia vera quæ est, parte, 5, fol. 175, F. Patientia dei, parte, 6, fo. 6, F. Patientia copiosa quæ est, parte, 6, fo. 6, E. Nobile vincendi genus est patientia: Vincit qui patitur, si vis vincere dice pati, pte, 6, fo. 63, H. Patientia virtus significatur per camelū, qui est animal assuetum oneribus, quæ est necessaria p̄dicatoribus, parte, 1, folio, 80, A. Patientiam sanctorum dolor vrget in vocem, & dilati vt p̄ficiāt, timent ne deficiant, parte, 3, fo. 57, E. Patientiam assumere debemus, exemplo sanctorū, p. 6, fo. 216, A. Patientiam nostram exercent si cōrumeliosa verba, si rerum dāna si inferunt tormenta, non nocent, parte, 6, fo. 220, E. Patientiam vt amplectemur, frequēter inuitamur: quia ipsa quod dammodo est sustentamentum virtutum sicut fides est fundamentum earundem, parte, 6, fo. 240, H. Patientiæ factum, ad modum scuti militaris debet esse triangulum, parte, 4, fo. 167, D. Patientiæ virtute quātūcūq; hō exercitatus sit, per defectibilitatē liberi arbitrij potest ab ea cadere, parte, 4, fo. 192, G. Patientia sanctorū sæpe mitigat furorē p̄secutiōis, & māuetudo humilium p̄sternit audaciam superbiorum, pte, 4, fo. 435, E. Per patientiā quod vincitur mal⁹ est q̄ vrbes expugnare: quā se animus superatur, & seipsum sibi metip̄ subiicit, p. 3, fol. 325, B. Patientia tribus modis exercetur, Nam a deo flagellamur, a proximo p̄secutiones sustinemus, ab aduersario tētāt, p. 3, fo. 389, E. Patientia, humilitas & p̄batio conficitur ex mortificatione spiritus, sicut ex pelle mortua fit venterile ali quod, parte, 1, fo. 238, D. Patientes contra oia aduersa in munimine virtutum inuicti per fuerant, pte, 1, fo. 266, F. Patiens verē est qui & aduersis atteritur, & tamen a spei restitutiōe non curuatur, parte, 3, fol. 31, F. Patientes debemus esse ad omnes, ad quos, quomō, qualiter, & quando, parte, 6, fo. 113, C. Patientia sanctorum, auro cōparatur, & quare, pte, 6, fo. 217, E. G. Patientium quidam imitantur Christum, quidā latronē dextrū, quidam sinistrum, parte, 6, fo. 221, A. Patientis perfectē modus est, pœnam iniustam iniuste nō retinere, sed aliquando addere, parte, 3, fo. 9, D. Patria in superiori quo modo, & penes quid inter ciues cælestes distinctio accipitur, parte, 2, fo. 136, C. D. Patriā qui p̄sentit p̄ gratiā Christi in p̄sentibus (vbi nescij ridēt) gemit pensans iudicia dei quibus affligitur, pte, 3, fo. 18, E. Patrię celestis similitudinem haberi deus voluit in nostro orbe, ad quam possidendam creati sumus, vt ad redeundum vicino nos moneret exemplo, parte, 1, fo. 37, A. Patria celestis designatur per terram lacte & melle manantē, nam in ea impletur totum desiderium, parte, 1, fo. 338, D. Patriarchæ vocantur Christi, vñcti, s. vñctione græ, vel q̄ de ipsi s̄ reges exierunt, & sacerdotes, q̄ per vñctionē instituebant, Et tales patriarchæ habuerunt spiritum p̄phetiæ, p. 2, fo. 204, C. Patriarchæ fuerunt quasi radices plebis Iudaicę, p. 6, fo. 25, G. Patriarchæ duodecim, fuerūt filij Iacob alio nomine dicti Israel, parte, 4, fo. 381, H. Patriarcharum nomina tribus de causis inter sacrificia portabat Aaron semper in humeris, sicut & in pectore, & quare, parte, 1, fol. 189, E. & fo. 190, A.

Pau

Patriarcharum & prophetarum est quedam familia hopralis, cui praeest Abraham, est & alia castitatis, cui praeest Ioseph, est & mansuetudinis, cui praeest Moyses, parte. 1. fol. 258. F.

Patriarchae, prophetae, apostoli, doctrina, exemplo, & bene operando, deo, grata munera obtulerunt, & ad constructionem ecclesiae quicquid boni potuerunt laeto animo contulerunt, Et significatur per principes, parte. 1. fol. 276. A.

Patriarchae quatuor magni sunt sepulti cum vxoribus in Hebron, qui locus dicebatur antiquitus Cariatharbe, parte. 5. fol. 85. B. Item parte. 6. fol. 176. B. D. E. F.

In patriarchis commendatur quod pecorum nutritores erant a puericia sua, & a parentibus suis, quia hec est iusta seruitus, cum peccata homini seruiunt, parte. 1. fol. 114. A.

Patriarchae habuerunt spiritum propheticum, ut patet de Abraham, parte. 2. fol. 204. G.

Patriarchales ecclesiae quatuor intelliguntur per quatuor animas, Et quae sunt illae, parte. 6. fol. 247. C. D. F.

Patriarcha Alexandrinus est in ciuitate magna quae dicitur Alcha, yra fungens officio patriarchatus, quem etiam honorat Soldanus, & permittit quod regit fideles, parte. 6. fol. 261. E.

Paucitas saluandorum est ex difficultate poenitendi & operis virtuosius, parte. 5. folio. 161. D.

Paula matrona duas habens filias, de Roma ad Hierusalē veniens cenobium monialium in Bethleem construxit, parte. 3. fol. 341. D. Item de eius profapia & vita, parte. 2. fol. 3. B. C.

Paulina fuit pulcherrima femina decepta per sacerdotem in phario Iudis tempore Tyberij Caesaris, Sed quomodo & qua terribilis sententia secuta est, parte. 1. fol. 248. F.

Paulus apostolus iter omnes epistolarum scriptores, excellit singulariter in tribus, parte. 6. folio. 3. A. C.

Pauli apostoli sapientia principaliter consistit in cognitione domini nostri Iesu Christi pro redemptione humani generis passus, parte. 6. folio. 2. G.

Paulus an fuerit beatus propter lumen eleuans animam eius ad videndum in rapu diuinam essentiam, cui fuerit eiusdem rationis cum nomine eleuante animas beatorum, parte. 5. fol. 13. H.

Paulus dupliciter legitur fuisse segregatus, parte. 6. fol. 6. F.

Paulus quanto pro Christo durissimos labores tolerauit, tanto libentius Christus in illo requieuit, & tanto artius amplexus est, quanto ab illius amplexu nullo terrore auulsus est, parte. 1. folio. 374. B.

Paulus dicitur habuisse potestatem, ut dum aliquem a stulticia non posset amouere, diabolo traderet, p. 6. f. 39. E. F. & fo. 117. F.

Paulus non crudeliter, sed amabiliter Sathanā tradidit, sicut Moyses, sicut Helias, sicut Petrus, Ibidem. F.

Paulus aliqua dicens aliquando ad sui commendationem, quare hoc fecit, parte. 6. fol. 73. G.

Paulus quod viderit diuinam essentiam, vnde hoc ostendi possit ex verbis Apostoli, parte. 6. fol. 77. F.

Paulus quare euangelium suum cum alijs apostolis confirmare & communicare voluit, parte. 6. fol. 80. A. B.

Paulus quare, quo modo, & qualiter reprehendit Petrum, parte. 6. fol. 80. F. H. & fol. 81. A.

Pauli consuetudo est ut verba dupliciter vel tripliciter, vnum habentia intellectum, parte. 6. folio. 111. A.

Paulus an scripserit epistolam ad Hebraeos, an alter, Arguit contra & pro, cum responsione & solutionibus argumentorum, parte. 4. fol. 133. C. D. & fol. 131. E. F. Vide etiam, parte. 4. fol. 123. A. Item parte. 1. fol. 118. F.

Paulus quoniam hoc nomen acquisiuit, relicto nomine Saul, & quando electus ad magistrum gentium, parte. 6. fol. 187. E. & extēsius folio. 188. A. B. & fo. 3. E. G. H.

Paulus quo anno conuersus, & quo anno passus, parte. 6. fol. 191. A. & fol. 208. E. F.

Paulus cur infidelem infirmum sanauit, & infirmos fideles non sanauit, parte. 6. fol. 208. E.

Paulus praedicator veritatis in no. Test. signatus fuit mystice per Hieremiam, qui fuit magnus praedicator in ve. Test. parte. 4. fol. 138. H.

Paulus apostolus significatur per lionē quae Sanlon occurreret lacerauit, parte. 2. fol. 49. H.

Paulus apostolus qui fuit vas electionis sapientia dei plenum, signatur per cyphum argenteum in sacco Benjamin positum, parte. 1. fol. 120. H. fo. 111. A.

Paulus per Benjamin quem Rachel peperit, allegorice significatur, parte. 1. fol. 99. H. & fo. 374. D.

Paulus figuratus per Benjamin tanquam lupus rapax, parte. 1. folio. 119. E.

Paulus forte inuenitur fortior aliquibus angelis, quia iudicabuntur forte aliqui cum Paulo, & conferentur laboribus & fructibus eius quod ex multitudine credentium veniunt, p. 1. fo. 294. E

Paulus an non videtur ut aries vel hircus olocausus se obculat, i.e. pro populo Israel cum diceret: Oprobria anathema esse &c. parte. 1. fo. 315. G.

Paulus apostolus de Menandro poeta sumpsit hoc: corrumpunt bonos mores colloquia mala, Et de Arato: In ipso viuimus, moruemur, & fumus, apud enim & genus fumus &c. p. 1. fo. 354. E.

Paulus magister gentium vniuerso mundo profuturus, ut inter magna ecclesiae mysteria praediceretur, dignus erat sicut domini praecursor prophetai oraculo praeditus est, p. 1. fo. 374. B.

Paulus non minus fecit quam alij apostoli: Et hoc declaratur, parte. 6. folio. 74. D.

Paulus apostolus oriundus in ciuitate Tharsis metropolj vnde descendit Cilices, par. 1. fo. 57. H. Item parte. 6. fol. 201. D.

Paulus an etiam praedicauit in Hispaniae partibus, habentur opinioniones, parte. 6. fol. 31. D. F.

Paulus anno quo passus est Christus, fuit conuersus circa finem annorum imperij Tiberij Caesaris &c. parte. 6. fol. 76. C.

Paulus rotundit caput ad modum Nazaretorum ad vitandum scandalum Iudaeorum, sicut etiam voluit circūcidi Timotheum, parte. 6. fol. 156. F.

Paulus a patre suo habuit, quod fuit eius Romanus, licet incognitum esse Iudaei donec Christum praedicans accusabatur apud p̄sidē, parte. 6. fol. 203. A. B. & fo. 127. F.

Paulus Burgensis episcopus suam conuersionem de Iudaismo ad fidem Christianam, eiusque conuersionem filio suo Alphōno nōificat fecit ex Leuitico sanguine propagatum pronunciat, parte. 1. folio. 4. G. H. & fo. 9. A.

Paulus Burgen. episcopus ecclesiae sue praesidens correxit in electio ne quadam de annūciatione, quod ante eum lectum erat, quod incarnationis verbi diuini praesertim salutatio angelica, p. 5. fo. 128. F. G.

Paulus Burgen. assignans tempus durationis saeculae Mahumetis, dicit: Et hodie, anno domini. M. cccc. xxxij. iam transierunt octingenti & quatuor fere anni &c. parte. 6. fol. 261. C.

Paulus Samositanus & Fotinus licet sanctum, & cunctis virtutibus excellens, Christi praesertim hominem tantum, p. 4. fol. 35. E.

Paulo laudatus ostendit pennas, parte. 2. fol. 221. E.

Paulonum caro si ficcata fuerit impuribilis permanere dicitur, parte. 2. fol. 147. F.

Paulore animus alienatur, sicut in excessu, parte. 3. fol. 68. A.

Pauper est multus, qui fatuus vel indoctus, parte. 3. fol. 319. D.

Pauper proximo suo odiosus est, & quare, parte. 3. fol. 323. B.

Nemo se contemnat pauper in cella, diues in conscientia, securior dormi in terra quam auro diues in purpura, p. 6. fo. 71. A.

Pauperes emētes defraudabantur dupliciter apud Iudaeos venientes merces & sabbatum, parte. 4. fol. 368. G.

Pauperes quinq; modis euacuantur a diuibus cupidis, parte. 3. folio. 399. H.

Pauperum vitae nullus infidiatur, diuites autem in nullo loco sunt securi, & in omni cibo & potu timent intoxicari, par. 5. folio. 157. G.

Pauperes si quare reprehensibilia in se habere videntur, despiciere non debemus, & quare, parte. 5. fol. 167. E.

Pauperibus qui bona sua tradidit, non tamen ipso tempore sit oīno perfectus, sed ex illa die incipit speculatio dei, adducens eum ad omnes virtutes, parte. 5. fol. 59. H.

Pauper maledicens homini non danti sibi elemosynam, quomodo sit exaudibilis a deo, parte. 3. fol. 51. G.

Pauper homo cum diuie vel potētiore, non debet se iungere, vel se nimis elongare, sed reuerenter & caute se habere, parte. 3. folio. 399. G.

Pauperes & mediocres personae magis currunt ad sermones quam magnae, parte. 5. fol. 101. D.

Paupertas est sapientiae separatrix, parte. 3. fol. 347. C.

Paupertas est scientiae repertrix, parte. 3. fol. 426. G.

Paupertatem quare Christus elegit, cum tamen diuitiae sicut sunt impediementa reprobis ita probis sunt adiumenta virtutis, parte. 5. fol. 31. F.

Paupertas spiritus voluntarie assumpta ad liberius sequendum Christum, illa est virtus excellens seu perfecta, par. 5. fol. 118. D.

Paupertati voluntariae magis attribuitur iudicialis potestas per modum assessoris, licet conueniat viris perfectis ratione suae perfectionis, parte. 5. fol. 60. C.

Paupertati quamuis thesaurus in caelo pollicetur, non inde sequitur quod sit maior virtus quam continentia vel obedientia, parte. 5. folio. 59. G.

Paupertas voluntaria operatur instrumentaliter ad perfectionem sed non

sed non consistit essentialiter perfectio Christianae vitae in paupertate voluntaria, parte. 5. fol. 224. B.

Paupertas absoluta non dicit nisi carentia in diuitiarum, quod non est virtuosum, sed potest esse in malis hominibus, ut patet ad sensum, parte. 5. fol. 18. D.

Paupertatem vt frequenter comitatur Impatentia & mendacium, sicut superbia diuitias, parte. 4. fol. 250. B.

Pax duplex est, in hoc seculo, & in futuro: pax in hoc seculo, est in qua manentes hostem vincimus, inuicem diligimus, & de oculis inimicem non iudicamus &c. parte. 5. fol. 229. E.

Pax est summum bonum in vita ista, parte. 4. fol. 124. D. Item parte. 3. fol. 124. F. & fo. 366. H.

Pax pax & non erar pax. Hoc sacerdotēs & doctores dicitur qui diuitibus & honoratis reprimunt, prospera & clementem praedicant deum magis illos supplicio & dei iracundiae praeparantes, par. 4. folio. 120. E.

Pax est tranquillitas cordis, sed in homine triplex est ordo, scilicet ad deum, ad seipsum, & ad proximum, parte. 5. fol. 229. F.

Pax & tranquillitas post persecutionem magne delicti reputantur, parte. 3. fol. 366. H.

In pace verbum solet fieri, ut lasciuia aetas iustibus & choreis gaudeat, cōcebrer, parte. 4. fol. 414. A. Inter.

Pax communis frequenter impeditur & turbatur per litigia iniustitia, parte. 1. fol. 361. C.

Pax impeditur principaliter ex temeritate propria, & hoc fit, tripliciter &c. parte. 3. fol. 395. F. G. H. & fo. 396. B.

Pax tanta & securitas erit, vt dicunt Iudaei tempore Christi sui, quod lupi & agni, leones & boues, serpentes & homines commorentur, parte. 4. fol. 106. A.

Pax maxima erit post mortem Antichristi, & cultus diuinus augmentabitur, parte. 4. fol. 422. D.

Pax mundi ad quid ordinatur, parte. 5. fol. 229. F.

Pax fuit necessaria in diebus Salomonis, vt aedificare templum propter multitudinem operariorum & magnarum expensarum, parte. 3. fol. 436. G.

Pax ante Christi natiuitatem in Iudaea durauit per viginti annos & vix post eius mortem per quadraginta annos, parte. 4. folio. 9. B. D.

Pax per angelos nunciata in Christi natiuitate, quae principaliter per prophetas praedicta fuit futura in aduentu Christi, erat pax interior bonae voluntatis, Et pax temporalis quae fuit in aduentu Christi, fuit figura huius pacis principaliter intentae, parte. 5. folio. 130. D.

Pacem veram non habet cum aliquo, nisi eum diligat, p. 6. fo. 87. E.

Pacem facientibus, quasi iacientibus hoc semine, seminatur & praeparatur in pace aeterna beatitudinis fructus, parte. 1. fol. 212. E.

Paci qui hic studet, & terra cordis sui operibus pacis quasi semen re aspergi, iustum est vt habeat aeternam pacem quasi fructum huius seminis, Ibidem.

Pax triplex, Interna quantum ad conscientiam, & fraterna quantum ad proximum, & pax superna, in gloria, parte. 3. fol. 321. H.

Pax duplex est, interna & fraterna, parte. 4. fol. 291. H.

Pacem internam tria faciunt, parte. 4. fol. 292. A.

Pacem fraternam similiter faciunt tria, Ibidem.

Pacis turbantia quor & quae sunt, parte. 3. fol. 395. F. G. H.

Pacis tempora plixiora Hebraei habuerunt quae Salomonis tempore. Sub Aioth enim octoginta anni pacis fuerunt, p. 2. fo. 205. F.

Pax quomodo a nobis incipit, & quomodo tunc ad alios deriuatur, vt pacem cum omnibus habeamus, par. 5. fol. 19. A.

Pax perfecta est nulla velle vindictam, quam facit gratia euangelij quae iubet non tantum nihil mali reddi, sed nec resisti, vt sustineat, bonumque repleatur, parte. 5. fol. 22. B. E.

Peccandi finem quorum voluntas non habuit, quis cum sine peccauerint, iuste non habent finem ultionis, parte. 5. fol. 28. A. Item parte. 3. fol. 335. A.

Peccant multi alitudine, multi necessitate, parte. 6. fol. 20. E.

Peccare in deum quoniam dicitur, parte. 1. fol. 75. A.

Peccamus vel ignorantia, vel infirmitate, vel studio, Et quod isto rum grauius, parte. 3. fol. 64. G.

Peccans per simplicitatem, vel ignorantiam, & peccans per maliciam, magnam differentiam habent, parte. 3. fol. 406. A.

Peccans, non deo peccat, nocet, sed sibi, parte. 1. fol. 369. B.

Peccante vno quomodo & quare ira super totum populum veniat, parte. 2. fol. 11. A.

Peccandi autores qui fuerunt, in tormentis sunt primi, parte. 4. folio. 132. B.

Peccantibus proprium est deo tribuere velle vnde accusantur, & quare hoc est, parte. 1. fol. 42. B.

Pax

Pecc

Peccantes in proximum, in deum peccamus, parte. 1. fol. 75. A. Inff.

Peccantes vel qui secularia curant, in imo sunt qui deo placere desiderant ad caelestia suspirant, omnes pompas mundi & illecebras aeternorum amore transeunt, parte. 2. fol. 241. B.

Peccando qui sic ab ecclesia discedit, vt nunquam resipiscat, alijs promissa sibi praemia relinquunt, Et de hoc figura, p. 2. fo. 243. D.

Peccare deo, & peccare in deum, quomodo differunt, p. 1. fo. 369. B.

Peccatur non eodem modo in virum & in deum, & quare, p. 2. fo. 66. A.

Non peccare solius dei est, par. 1. fo. 232. C.

Oderunt peccare mali formidine poenae, Oderunt peccare boni virtutis amore, par. 1. fo. 162. D.

Peccare ipsum nemo vult, sed propter aliud fit, quod vult quis peccare, Omnes enim qui scientes faciunt, quod non licet, vellent licere vsque adeo ipsum, peccare nemo appetit hoc ipsum, sed propter illud quod ex eo consequitur, parte. 1. fo. 289. E.

Peccauerunt vti quae & in delicto nati sunt generali heredes nimirum Adae: sed gratia gratis praeuenti, sine peccato sunt constituti, qui erant de peccatorum semine, ppagati, par. 2. fo. 238. F.

Peccauit spiritu, peccauit cogitationibus, Non leui pronuntiatio ne doloris, haec verba sunt relegenda, sed cum eadem grauitate qua dicta sunt a peccante, par. 2. folio. 239. A.

Peccare vix aut nunquam si dominum praesentem & omnia videntem, & vindicantem cogitarem, par. 4. fol. 213. B.

Peccatur cogitatione, actu, & verbis docendo, par. 3. fol. 87. A.

Peccemus licet cogitando, loquendo, agendo, tamen cum propria sponte leuatur animus per haec tria effrenatus animus rapitur, parte. 3. fol. 13. A.

Peccatur semper maliciofa intentione in studijs, in factis vero sepe infirmitate, saepe negligentia, par. 4. fol. 140. B.

Peccanti non omnium iudicium dimittere, sed poenitentiam agentem, par. 5. fol. 168. E.

Peccator fremere debet & turbari in se, quare & de quo, & Christus in eo, par. 5. fol. 219. A.

Peccator non est blandicis dissolueudus, sed asperē increpandus & redarguendus, Et de hoc figura, par. 1. fol. 173. B.

Peccatori si annus ascribitur a poenitentia pro vniuerso diei peccato, & secundum rationem dierum quibus peccatur totidem annorum numerus in supplicijs committitur, verum ne ipsa secula aut etiam secula seculorum sufficere possint ad poenas luendas, parte. 1. fol. 288. A.

Peccatorem non debet iustus abominari, quia fuit aduena in terra, peccator sicut ipsi, par. 1. fol. 357. H.

Peccatores quosdam retrahit deus ad poenitentiam ab Aquilone, quando respectu suae clementiae dat spem veniae: quosdam ab occidente scilicet prope mortem quosdam a meridie dans voluntatem satisfaciendi, quosdam ab oriente quosdam ad deplorandum peccata iuuentus inducit, parte. 1. folio. 367. H.

Peccatores graues sunt, & ideo merguntur in profundum quasi plumbum, Sancti vero ambulat super aquas, & quare, parte. 1. folio. 154. B.

Peccatorum praedicationes signant nomine sententiarum, par. 3. fol. 56. G.

Peccatoribus quibusdam mala displicent & ducti poenitentia exire laborant, alijs placent mala & praesumentes de misericordia sarcinam cumulant, Alijs videtur quoniam nimis grauias & desperat parte. 6. fol. 7. A.

Peccatorum tres gradus secundum excessum, Primus dum impunitatem promittit, Secundus & grauior: quia contemnit donum dei, Tertius & grauissimus: quia ignoras te contemnere, parte. 6. fol. 6. F.

Peccatoris natiuitas est per culpam, In qua natiuitate diabolus est pater, & concupiscentia per diabolū excitata est mater, dies huius natiuitatis est cui maledicunt, p. 4. fo. 139. D. & fo. 230. H.

Peccatores conuersi ad poenitentiam quomodo caute nutriendi sunt ne scandalizentur, parte. 5. fol. 168. D.

Peccatoris mala omnia numerat deus & grauitate peccatorum nūerat, & tandem animam & corpus separat, parte. 4. fol. 306. H.

Peccatores effocinat ruunt de peccato in peccatum: sicut reti iuoluitus: quado vult surgere iterum cadit, parte. 3. fol. 19. H.

Peccator tribus modis recipit deum ad poenitentiam, sed si quartum redduerit, non recipitur amplius: sed referatur ad gehēna. Sic dicit, Ra. Sa. Sed erroneum est dictum, suum, parte. 3. fol. 63. C. G. & fo. 73. E. F.

Peccator dum diuinae gratiae aspiratione tangitur intelligit quod cuncta quae agit distincti iudicis animaduersione puniantur, parte. 7. folio. 68. A.

Peccator duobus modis respicitur ad deum: dum aut a peccato conuertitur, aut ex peccato punitur, par. 3. fol. 77. B.

Peccator obstinatus est quasi quidam diabolus qui nullo timore à peccatorum actibus refrenatur. par.3. folio.80. H. & folio sequenti. D.

Peccatores ex flamma nequitiæ fumiferas actiones produciunt, & ipsa elatione deficiunt. par.3. folio.177. A.

Peccator misericordiam consequutus, ad dei laudem inuitatur pro beneficio exitus de peccato. par.3. folio.236. D. & folio.257. F.

Peccatores sunt duplices, scilicet peccatores terræ, & peccatores cæli. Peccati in cæli qui cæli incolæ cælum relinquunt. Peccator terræ est dum terrenis inuoluitur delictis. par.3. folio.270. B.

Peccatori omnis creatura hostis est, & iusto seruunt omnia. par.2. folio.6. E.

Peccatorem aliquem vocari fenorem & plenum dierum, obserua scubi inuenieris, quia de peccatoribus dici non potest. par.2. folio.19. E.

Peccatorum remedia fuerunt tria ante baptismum, scilicet fides parentalis, circumcisio carnalis & oblatio legalis. Postbaptismū similitur tria & c. par.2. folio.26. G. H.

Peccatores reuertentes deus aliquando magis diligit quā remanentes in iusticia, quare & quibus rationibus. p.5. folio.56. G.

Peccatores sunt in duplici differentia, & significatur per duos eunuchos Pharaonis, quorum vnus per tria liberatur, alter propter tria condēnatur. par.1. folio.206. D.

Peccatores in peccatis prædictos esse, non præparatos, poenā aut præparatam inesse, sed m quæ præciti sunt. Hæc regula in cōmuni tenenda est. par.6. folio.20. A.

Peccatores terræ reputari omnes præuaricantes. Non solum qui scriptam legem contempnunt, sed etiam qui innocentiam naturalis legis corrumpunt. par.6. folio.23. C.

Peccatorum pedes in scripturis sacris semper dicuntur mouentes sanctorum verò stare dicuntur. par.4. folio.131. F.

Peccatores obstinati secū trahunt alios quantum possunt ad tenebras peccati, sicut e contrario homines boni student secum trahere alios ad opera meriti. par.4. folio.165. D.

Peccatores quantum possunt bonos destruunt, quia fetor verborum & operum eorum corrumpit, & est sicut sepulchrum. par.6. folio.9. A. Interl.

Peccatorum multitudo vbi fuerit, peccates indigni sunt, vt à domino corrigantur. par.4. folio.216. G. H.

Peccatorum est magna pars poenæ, sua scelera non modo non argui, sed in superq; bene gesta laudari. par.5. folio.141. F.

Peccator per Lazarum factentem significatur. par.5. folio.219. E.

Peccator qui libet potest dici reguli diminutiue. par.5. folio.200. D.

Peccator poenitens significatur per camelum, & quare. p.3. folio.5. H.

Peccator qui aculeis peccatorum cruciatur, significatur per Tyrū ciuitate in destitutā & iterum reedificatā. p.4. folio.4. D.

Peccator mortuus per mortale peccatum dicitur defunctus qui fertur. par.5. folio.143. H.

Peccator à pueritia male nutritus significatur per demoniacū. par.6. folio.150. D.

Peccator significatur per hominem descendentem ab Ierusalem in Iericho. par.6. folio.153. D.

Peccatoris poenitentis typum tenet Iob qui iuxta magnitudinē dei pensare debet quantitatem sui delicti. par.3. folio.81. H.

Peccatori obstinato in malis suis, licet confiteatur deum verbis negat tamen factis: potest moraliter exponendo adaptari psalmus. Dixit insipiens in corde & c. par.3. folio.160. F.

Peccator qui veraciter poenitet & reuertitur de captiuitate peccati, de eo moraliter potest exponi psalmus & c. par.3. folio.192. H.

Peccator dicitur Leuiathā, serpens & etiā tortuosus. p.4. folio.50. H.

Peccatorum reuersio, de seruitute diabolica per quid significatur. par.3. folio.211. H.

Peccator quilibet infectus per mortale peccatum significatur per Naaman. par.2. folio.166. H.

Peccator aliquando coram hominibus videtur bonus, & tamen coram domino est malus, & significatur per S edechiam. par.2. folio.186. D.

Peccatores obstinati qui ad verba prædicatorum à malis suis non reuertuntur, signantur per Baasā & eius filium. p.2. folio.153. D.

Peccatores vel peccata significantur per filium, quæ est labulū ferarum, in quibus est habitatio demonū. par.1. folio.324. D.

Peccatores priuantur spe continuando semper peccata, cogitantes in fine ad deum per poenitentiam clamare. Hæc animaduersione percipitur peccator & c. par.3. folio.51. G.

Peccatores quando abutuntur diuitijs, à veritate declinantes per prodigalitatē seu auariciam incurrunt anxietatem. par.3. folio.137. D.

Peccatores damnati erunt cum demonibus. Sicut enim consentiunt

eis in culpa, sic assodabuntur in poena. par.5. folio.271. C.

Peccatum originale quid sit. par.6. folio.13. H. & folio.14. E.

Peccatum originale: ideo vocatur, quia peccatum Adæ imputat omnibus ab eo descendētib; sed m vim generatiuā, quia sic sunt membra eius. par.6. folio.12. H.

Peccatum originale varijs nominibus appellatur, scilicet fomes peccati, qui dicitur concupiscentia vel concupiscentia, siue lex membrorum, siue languor naturæ. par.6. folio.11. A.

Peccatum originale duplex est. Vnum propagationis, cuius princeps Adam. Alterum, imitationis cuius princeps diabolus. par.6. folio.12. F.

Peccatum originale qualiter contrahitur. par.6. folio.13. H. Item par.3. folio.33. B. & folio.37. G.

Peccatum originaliter dicitur peccatum mundi, quod est cōmune toti? mudi, quo tota hūana natura simul & semel in cōditā, & semel leges diuinas per inobediētiam transgressa est in paradiso. par.5. folio.189. F.

Peccati originalis pōdus dicitur massa corrupta, est qua habem⁹ debitum mortis & necessitatem moriendi, propter quod separatio aīe à corpore non subiacet simplici nostræ voluntati. Ali ter de Christo secundū vtrāque naturam, & c. p.5. folio.211. F. G.

Peccatum originale an & quomodo possit dici quidam habit⁹ corruptus, & non tñm putari priuatio. par.6. folio.14. C. D.

Peccatum originale dicitur naturale, & quare. par.6. folio.92. D.

Peccati originalis tales in omnes transiit, sed qui gratia sunt liberati, non portant iniquitatem patris. par.4. folio.200. G.

Peccati originale contrahitur in mris ventre. par.4. folio.420. A.

Peccatum originale non est voluntarium, nisi voluntate primorum parentum. par.3. folio.406. F.

Peccati originalis miseria exprimitur, quo genus humanum pollutum, etiam insensata pollut. par.6. folio.24. B.

Peccatum originale non fuisse inducūm, si Adam setisset Eua peccante. par.6. folio.58. D.

Peccatum originale prouenit ex carne causaliter, sed tamen in anima est subiectiue & formaliter, & declaratur hoc exemplo. par.6. folio.14. A.

Peccatum humani generis, naturæ non est, quamuis in nobis sit. par.6. folio.220. A.

Peccatum originale quomodo per gratiam baptismi tollitur. par.6. folio.14. A.

Peccatum originale abstulit Christus per sacramentum baptismi, & actualiter per sacramentum poenitentiae. par.4. folio.350. C.

Peccatum si non fuisse, non necesse erat dei filium agnum fieri, & in carne positum iugulari. par.6. folio.315. G.

Peccati originalis culpa carere pueros, & sine illa nasci, & per cōsequens quod à culpa illa non purgantur aqua baptismali, dixit Pelagius hæresiarcha. par.6. folio.253. B.

Peccatum originale quod Iudæi negant, quomodo confutandi in hoc libro, & quomodo ex scriptis suis hoc probandum sit. par.6. folio.14. B. C.

Peccatum originale non credunt Saraceni. par.1. folio.241. B.

Peccati originalis occasione agnus oculis est speciali modo, licet culerit cuncta peccata. par.5. folio.189. H.

Peccati originalis culpa per lepram significatur, quæ per carnalē generationem ad posteros deriuatur. par.5. folio.92. H.

Peccatum originale qui tantum habent, & nullum addiderunt, mitissima omnium est eorum poena. par.5. folio.159. A.

Peccatum generale sicut per aduentum Christi in carnem ablatum est, ita per aduentum eius in mentem tollitur peccatum omnium personale. par.4. folio.317. H.

Peccatum Adæ quomodo posteris ad poenam, & cum hoc etiā ad culpam imputatur. par.6. folio.13. h.

Peccata duo sunt quæ ad posteros transferunt, & poenæ illis peccatis correspondentes. par.4. folio.76. F. G.

In peccato omnes nati sumus, & ex carnis delictatione concepti culpa originale nobis, contraximus. par.1. folio.151. A.

Peccati origo duplex est, scilicet leuitas cordis, & loquacitas oris: par.3. folio.405. G.

Peccatum est transgressio legis diuinæ, & cælestium inobedientia mandatorum. par.3. folio.18. C.

Peccatum mortale quid est. par.5. folio.224. A. Itē p.3. folio.28. C.

Peccatum triplex est defestabile, scilicet cupiditas, gulositas, & adulterium, & quantum ad virum & mulierem. par.3. folio.410. C.

Peccata solui & dimitti peccata: non est idem. p.4. folio.70. A.

In peccato sunt duo remittenda, scilicet culpa & poena, & qualiter & quomodo. par.5. folio.145. E.

Peccata sunt quasi refis: quam trahunt qui implicare sanctos vo-

lunt. par.3. folio.166. B.

Peccati causa an sit deus? Arguitur quod sic, cum responsione & solutione argumenti. par.3. folio.402. B. C.

Peccati causa est aliquid dupliciter. par.3. folio.402. B. C.

Peccatum quatuor modis perpetratur in corde, & quatuor modis consummatur in opere. par.3. folio.402. A.

Peccata nostra quæ sunt opera mortua, & opera bona quæ sunt opera viuā, debemus recollere, & coram deo numerare, & quæ: & de hoc figura. par.1. folio.172. D.

Peccatum non tñm opus malum (quod poena dignum est), sed ipa mors quæ peccato facta est, appellatur. par.1. folio.355. B.

Peccatis à carne nostra expulsi, cauendum est ne forte insurgat spiritalis bestia, inactantia, superbia vel vana gloria, quæ diffinitus exspirantur quā carnalia vicia. par.1. folio.340. E.

Peccata aliqua puniuntur grauius, non solum propter maiorem peccati grauitatem, sed propter poenitentiam reprimendam, ne homines nimis ad alia se laxent. par.1. folio.170. B.

Peccatum quifacitur & ventū peti, iam quasi per debito pignus dedit, in se delinquenti ignoscit. par.1. folio.171. A.

Peccata nolentium quæ sunt vtrū quæ à nescientibus committunt, an quæ facere compelluntur. par.1. folio.289. C.

Peccata diu sacrifica pro peccatis, vius est veteris Testamēti. par.6. folio.81. A.

Peccata sanctorum, appellantur sacrificia, per pētis & dicitur peccata sanctorum, non quæ sancti committunt, sed ab eo quod sunt sancta. par.1. folio.293. A.

Peccatum qui declinat quantum valet sapiens est, stultus autem cōtinnit & peccat blanditijs sibi: quia aut post poenitentiam, aut post mortem fortiter poenas ferat. par.3. folio.322. F.

Peccata multa deus non præmittit, sed ita iudicium in nostra correctione incipit, vt in reproborum damnatione quiescat. par.1. folio.56. F.

Peccato non paritur, quia sine vindicta non laxatur. Delicta em nostra, vel per nos vel per seipsum deus refecat, etiam cum relaxat. par.2. folio.109. E. Item par.3. folio.25. F.

Peccatum nequaquam in hac vita per exercitationem iusticiæ deseritur, vt in ipsa inconculse maneat, & hoc figuratur per hoc quod dicitur: Facta est lux. par.1. folio.24. F.

Sine peccato vix aliquis id agimus. par.1. folio.215. E. Interl.

Peccatum incorredum non remanebit inultum. par.1. folio.75. A. Interl.

Peccatum est duplex. Vnū leue & quotidianū, aliud est ad mortē par.6. folio.335. A. B.

Peccatum ad mortem est, cum post agnitionē dei per gratiam Christi, oppugnat aliquis fraternitatem & c. par.5. folio.23. A.

Peccatum non ad mortem est, si quis non amorem à fratre alienauerit sed rfficia fraternitati debita per aliquam animi infirmitatem non exhibuit, libidem.

Peccatum quod per poenitentiam non diluitur, mox suo pondere ad aliud trahit, & sit peccatum & causa peccati. par.6. folio 5. E.

Peccatum vnum vtrum possit esse alterius peccati poena. Arguitur contra & pro, cum responsione & solutionibus argumentorum. par.6. folio.6. D.

Peccatorum remissio non datur alicui sine appria fide, licet sanitas corporalis vel aliquid huiusmodi detur propter alienam fidem. par.5. folio.32. G.

Peccata antiqua cum deslemus & à vicijs recedimus, tñc ieiunia & preces, & victimæ, & holocausta proficiunt. par.4. folio 132. A.

Peccatorum præteritorum remissio non sufficit, nisi quisq; deinceps bonis operibus insisterit. par.2. folio.217. A.

Peccatum qui committit studiosè & scienter, magis delinquit quā ille qui ignoranter & ex fragilitate. par.4. folio.40. B.

Peccati genus obstinatis prædicare. par.3. folio.263. B.

Peccatum in spiritum sanctum fit duobus modis, scilicet per obstinationem, vel desperationem. par.6. folio.7. A. B.

Peccatum in spiritum sanctum quo modo & qua ratiōe dicitur irremissibile. par.5. folio.42. G.

Peccati in spiritum sanctum sex sunt species, & earundem sufficiency, par.5. folio.42. G.

Non omnia peccata omnib⁹ remittuntur: sed his qui in vita poenitent cōtra Nouarū & Origenem. par.5. folio.41. E.

Peccata quædam sunt cōtra naturā, alia cōtra mores, alia contra præcepta. par.1. folio.91. B.

Peccati cōtra naturā tres sunt species. par.6. folio.5. H.

Peccatorum tria genera sunt quæ propter sui grauitatē dicitur ad deum clamare. par.2. folio.119. D. Item par.1. folio.70. H.

& folio.71. B. Item par.6. folio.215. H.

Peccatum occultum fratris, si fuerit in preiudicium communitatis vel hæresis, non est expectanda secreta correptio vel admonitio & c. par.5. folio.57. C.

Peccata quædam cognoscebantur ante legem quædam per legē quædam etiam grauiora per legem cognita sunt quā ante putabantur. par.6. folio.9. E.

Peccata habebant quadraturam suam, scilicet quatuor passiones animæ, his quadraturam itineris nostrorum peccatorum & c. par.4. folio.190. G.

Peccatum omne mendacium est, quia contra legem & veritatem. par.3. folio.226. A.

Peccatum cum voce culpa est in actione: peccatū verò cū clamore culpa cum libertate. par.1. folio.71. A.

Peccatorum quorumlibet compensatio, vtrum sit admittenda, vt faciamus mala ne fiant grauiora. par.1. folio.72. E.

Peccatum paruum qui habet, non vsq; ad cælum & sidera iudicium suum effert, qui verò crescit in scelere, crescit & iudicio, simulq; cum vicijs augetur & poena. par.4. folio.175. E.

Peccata quantum faciunt vide deum, in quo nullus iræ affectus nullus passibilis motus ad iram prouocare dicuntur: sed ille manet immutabilis: ego cum pecco iram mihi adisco. par.2. folio.33. B. Interl.

Peccatum dimittebatur in vete. Test. in oblatione sacrificij, per peccatum, non virtute illius sacrificij sed m se: sed in cōmuni sacrificiū erat quædam protestatio Christi passuri. par.6. folio.9. F.

Peccato subiectus facit quod non vult. par.6. folio.17. B.

Peccata quomodo quibusdam proueniunt in bonum. par.6. folio.19. H.

Peccata dicuntur opera ten ebrarum, & quare. par.6. folio.28. H. *

Peccatum ex malicia, conti ngit dupliciter. par.6. folio.40. C.

Peccatum nullum in tantum dehonestat & coinquinat corpus, vt fornicatio. par.6. folio.41. E. F.

Peccatum veniale qualicūq; sit & quantumcūq; paruum, displicet mortale sit. Si verò mortale dum displicet, nullum iudicatur. par.6. folio.51. C.

Peccata est ad horam delectant, veram tamen satietatem non pstant. par.3. folio.279. F.

Peccata carnalia sunt duo potissimè, scilicet luxuria & gula, quæ perficiuntur in delectatione carnali. par.6. folio.159. H.

Peccati actus in cōmuni actus, est aliquod bonum: sed in cōmuni malus est priuatio, nec habet causam rfficientem, sed deficientem. par.6. folio.111. C.

Pro peccati qualitate vnusquisq; sibi ignem accendit, & in peccatoribus diuersa peccati materia plus vel minus succenditur. par.4. folio.86. A.

Peccati pperatio temporis longinquitate non compescitur: thec ipsa vitæ longinquitas pccōri ad culmē maledictionis crescit. par.4. folio.205. E.

Peccata negare & defendere grauius est quā facere. par.4. folio.114. B.

Peccata non solum non cauere, sed nec intelligere velle peccata, grandis impietas est. par.4. folio.120. F.

Peccatum primum mala cogitare, secundum consentire, tertium opere implere, quartum non poenitere. par.4. folio.359. B.

Peccatum suum quasi Sodoma prædicat, nec abscondit, qui peccati sui exemplo tanquam sextore alios corrumpit. par.4. folio.11. E.

Peccatum leuius est appetere peccare quā sanctitatem simulare, si fiat in ista comparatio. par.4. folio.37. B.

Peccatum quatuor modis fit in corde, quatuor in opere consummatur. par.3. folio.11. F.

Peccatum quadruplici modo fit, quorum tres modi facilius corriguntur, quartus difficilior. par.3. folio.12. A.

Peccata omnia alia ad ista quatuor reducuntur, quia dicuntur aut iniquitates aut peccata, aut scelera, aut delicta. par.3. folio.32. D.

Peccata quædam est peccata sunt quædam: ex adiacentibus, vt coniugium & potentia. par.3. folio.66. B.

Peccatum fundamentum non habet, quia non ex propria natura subsistit, sed in bono naturæ coalescit. par.3. folio.66. F.

Peccatum cum non sit substantia sed priuatio boni, quomodo habitat & c. par.6. folio.17. B. i

Peccata quædam si quis fugere velit, diabolica præpediente suggestionē calida, sine aliquo peccati laqueo non potest, nec potest, ab vno solui, nisi alio alligatus. p.3. folio.77. F.

Peccata omnia esse ex vicio naturæ & creationis nostræ, bona

verd ex libero arbitrio, error est, par. 3. fo. 135. C.
 Peccatum quod prorsus fugere nequimus, semper in memoria habeamus, ut nos ab eo saltem temperemus, p. 3. fo. 138. F.
 Peccatum omne tribus modis contrahitur, par. 3. fo. 150. A.
 Peccata modo delectant, sed dicuntur maledictio, quia tormen- ta parant, par. 3. fo. 150. E.
 Peccatum an excuset cecitas mentis, par. 5. fo. 215. D.
 Peccati vetustas quomodo renouatur, par. 4. fo. 71. E.
 Peccatorum impedimenta p sanam doctrinā & ordinationes fa- ctas intelliguntur per sepes, par. 4. fol. 96. B.
 Peccata populi qui & quando comedere dicuntur, parte. 4. fo- lio. 37. F. & fo. 33. D.
 Peccata principum sacerdotum doctorum & religiosorum, si- gnificantur per ossa sepulta & etiam exhibita & ad solem expo- sita, quomodo & quare, par. 4. fo. 123. H.
 Peccatum in vulva moritur, quando consensus malus ante fa- ctum p poenitentiam diluitur, par. 3. fo. 11. H.
 Peccatum dicitur spina, & quare, par. 3. fo. 160. F.
 Peccata carnis stercora dicuntur, pte. 5. fo. 160. F.
 Peccatum mortale comparatur paralyti, & quare, parte. 5. folio 32. H.
 Peccata intelliguntur p folia ficulnea, parte. 5. fo. 160. B.
 Peccata leuiora defunctorum post mortem possunt absolui, & quib? modis hoc: & ante iudicium, sed qui se post iudiciū liberādos putant, falluntur, pte. 3. fo. 319. F.
 Peccata cadaveribus mortuorum significantur, pte. 1. fol. 115. A.
 Peccatum grauissimum est nolle poenitere, nec peccata elemo- sijnis redimere, sed peccata peccatis addere, pte. 3. fo. 399. A.
 Peccatum seu actus viciosus duo facit, scilicet actualitate & viciositate, parte. 3. fo. 402. C.
 Peccatum carnis quot & quæ inducunt, & p quid significatur, & est caute nota, par. 1. fol. 333. H.
 Peccati causam præbere longè grauius est, quàm peccare, parte 1. fo. 318. E.
 Peccatum perfectum & diuturnum non nisi pfecta poenitentia emendatur, in quacuiusmodi oratio cilicium elemosyna, & lachrymæ parantur, pte. 1. fo. 259. B.
 Peccata parum in filios quomodo dicitur visitare deus vsq; in tertiam & quartam generationem, pte. 1. fo. 164. A. B. C. D.
 Peccatum multiplex commissum fuit per populum Israeliticum in deserto, par. 1. fo. 331. D. & fo. 342. B.
 Peccatum carnis fuit vltima causa subuersionis ciuitatum Sodo- morum, par. 1. fo. 72. B.
 Peccatum perpetratum à parte alicuius communitatis bene im- puratur toti communitati quantum ad poenam infligenda vel quantum ad boni subtractionem, par. 1. fo. 200. B.
 Peccata quæ ipse dieuntur filios Israel ab ingressu terre promissiois fuerunt quinque, parte. 1. fo. 331. D.
 Peccatum nullum est quod in præfenti vita non possit expiari, parte. 1. fo. 249. H.
 Peccatum dicitur irremissibile, non quia non possit simpliciter remitti, sed quia de difficili est remissibile, parte. 2. fo. 66. B. Itē parte. 5. fo. 42. C. Item par. 4. fo. 359. C.
 Peccatum sic voluntarium, qd si non est voluntarium, non est pec- catum, par. 3. fo. 407. B.
 Peccatum licet sit voluntarium, tamen in ipso consistit maxima seruitus, parte. 5. fol. 212. C. D.
 Peccatorum tunio quid significat, pte. 3. fo. 303. B.
 Pecculum est paruus centus extra hereditatem: de quo potest iustitiam facere quod vult sine licentia patris, parte. 1. foli 261. G.
 Pecunia vnde dicitur, parte. 3. fo. 55. C.
 Pecuniam multi habent & non amant, & multi non habent & a- mant: Item alij & habent & amant: alij verò non habent nec amare se gaudent, pte. 5. fo. 108. E.
 Pecunias habere & amare, multa distantia inter illa est, parte. 5. fo- lio. 108. H.
 Pecuniarum ad vsus necessarios à sanctis referuari non prohibetur, parte. 5. fo. 158. B.
 Pecuniarum portatio in via, & habere aliqua mobilia in communi an ad perfectionem pertineat, parte. 5. fo. 221. F. & fo. 224. A. B.
 Pecuniam alicui repere conceditur, sed debita peccatorum pe- rent veniam nunq; iuste negamus, par. 5. fo. 25. E.
 Pecunia quædam est quæ ad vsuram dari prohibetur, altera est quam ad vsuram dare debemus, par. 1. fo. 358. B.
 Pecus quomodo reum est, ex quo iubetur occidi, si quis cum eo coierit, cum nec legis capax sit, par. 1. fo. 250. E.
 Pedagogi boni qui pueros inducunt ad bonos mores secundū

capacitate, nullius ætatis: spicas adhuc virentes offerunt, parte 1. fo. 217. D.
 Pedagogus cum traditur puer, si minus dignis imbut? appareat discipulus, culpa ad pedagogum refertur, necita puer à patre ut pedagogus arguatur, nisi durus & lasciuus & proteruus pe- dagogi salutaria monita ipseuerit, par. 1. fo. 311. C.
 Pediculi macra morsus est pessimus, sic vulgariter dicitur, parte 3. fo. 335. G.
 Pediculi (vbi Latini habent scyniphe) vt dicunt Hebræi & Iose- phus, in tanta multitudine creuerunt super homines & bestias qd nullo medicamento eis poterat subueniri, par. 1. fo. 140. D.
 Pedis didem, de, de, dibus, in pes.
 Peior est in nequitia nocens qd non proficiens, par. 1. fol. 104. A. Pei Interl.
 Pelagius hæresiarca errauit circa gratiam spiritus sancti, asserens qd sine ea poterat homo ex puris naturalibus mereri vitam æ- ternam, par. 6. fo. 253. B. Item par. 4. fo. 475. G.
 Pelagij error qui posuit hominem ex sola libertate arbitrii posse mereri, par. 5. fo. 60. B. Item par. 2. fo. 248. C. Itē p. 1. fo. 187. E.
 Pelagianus taceat, quia absq; gratia dei nullus est locus salutis, p- te. 3. fo. 329. A. & fo. 417. E. Item par. 1. fo. 336. F. G.
 Pellicanus vt dicitur (cui non certum sit) rostro pullos suos occi- dere, & triduo lugere, tunc rostro sanguinem suum sup eos su- dere, vnde illi reuiuiscunt, par. 3. fo. 236. A. D.
 Pellicis de hostia holocausti quæ tota incendebatur, erat sacerdotis offerentis, par. 1. fo. 225. C.
 Pelles vnde dominus tunicas pelliceas fecit, qualiter vel quo ope- rante ab animalibus deducæ sint, quæere, stulta quæstio est, parte. 1. folio. 43. C.
 Pellices dicuntur meretrices, & quare, pte. 6. fo. 326. A.
 Poena omnis quam patimur, ira dei est, parte. 3. fo. 211. E.
 Poenæ relaxatio, signum est mitigationis iræ, p. 3. fo. 211. C.
 Poena quæ ex peccato venit productior est quàm culpa, & quare sic infligitur, parte. 5. fo. 243. B.
 Poenarum metus, seu cocat à malis, parte. 3. fo. 366. A.
 Poenæ mensura pro peccato metienda est, prout quisque sibi in hac vita, vel minus vel plus peccando quæserit, parte. 1. folio 288. E.
 Ad poenā si peccatori annus ascenbitur pro peccato vnus diei ve- reor ne forte nobis qd iudic peccauit, nec ipsa scilicet aut cuiuslibet seculorū sufficere possint ad poenas lucendas, pte. 1. fo. 288. A.
 Poena maxima quibus sceleribus seruetur disputando, Et respon- detur ratiocinando, quia his qui per ebrietatem deuoluuntur ad luxuriam, parte. 3. folio. 331. E.
 De poenarum magnitudine vel mensura damnandorum, senten- tiam ferre, nec de iudicio dei eorundem, nō potest humana fra- gilitas scire quod domini arbitrio derelictum est, parte. 4. folio 27. F.
 Poenarum nullus finis sperabitur in futurum, ideo semper timor permanet cum pennis, parte. 3. fol. 27. E.
 Poena ignis æterni gehennæ, sicut & pmissū regnū gloriæ antequis documentis maxime inuenitur, sicut in euangelio, parte. 5. fo- lio. 23. G.
 Poena mortis quæcunq; aliquando significatur per ignem in scri- ptura, pte. 4. fo. 318. F. & fo. 150. F.
 Poena interni est duplex, vna est ex parte mentis, scilicet iusticia vehe- mens, alia ex parte corporis, par. 5. fo. 46. C.
 Poena gehennalis dicitur præparata ab heri, a secunda die crea- tionis mundi, vt dicitur aliqui & c. par. 4. fo. 58. C.
 Poena dæmonum ex poena reprobatorum augetur, qui in inferno erunt reclusi, sicut conuerso, gloria angelorum augmentabi- tur ex gloria electorum, par. 4. fo. 58. B. Item par. 1. fo. 42. F. G.
 Poena mirissima omnium est eorum qui originale peccatum tan- tum habent, & nullum addiderunt, pte. 5. fo. 139. A.
 Poena inflicta vel infligenda significatur in scriptura per calicem par. 3. fo. 193. F.
 Poena, vtrum possit esse peccatum vnum, alterius peccati, parte 6. fo. 6. D.
 Poena extrinseca imponitur Adæ, mulieri verò intrinseca parte 2. fo. 43. B.
 Poenæ sunt in duplici genere, quia, aliquæ corporales, aliquæ spirituales, item corporaliū quædam temporales, quædam æternæ, par. 4. fo. 236. C.
 Poenis corporaliū & temporalibus bene puniuntur filij à deo & ab homine pro parentibus, sed non poenis spiritualibus, lbi dem.
 Poenæ inflictæ sunt homini ex transgressione præcepti ad totā vitam vsq; ad mortem, & transiit in posteros, quia quales fa- cti sunt

eti sunt primi parentes per peccatum, tales filios genuerunt, parte. 1. fo. 43. D.
 Poena hominis defecti est triplex. Prima qd sit fugitiuus de loco proprio, Secunda est priuatio suæ substantiæ, Tertia qd priua- tur sua ple, pte. 3. fo. 35. G. H.
 Poena à deo subito immittæ ad modum sagittarū, vocant sagit- tæ diuinæ, parte. 1. fo. 370. G.
 Poena multiplex cōminatur populo Israelitico, pte. 1. fo. 335. G.
 Poena quadruplicis morus imponitur legis transgressorib?, par- te. 2. fo. 57. C.
 Poena quadruplex fuit inflicta Iudæis successiue & secundum diuisa tempora, & per quid fuit designata, parte. 4. fo. 118. G.
 Poena hereticorum erit maior poena dæmonum post iudicium & hoc propter peccatum infidelitatis, & additur rationes, par- te. 6. fo. 225. F. G. H.
 Poenæ sunt arbitrarie in noua lege, & foro cōscientiæ, secundū iudicium discreti cōfessoris, nisi per superiores ecclesiæ aliud fuerit determinatum, par. 1. fo. 222. G.
 Poena occisionis mutilationis siue talionis, quæ fuit apud He- braeos, parte. 1. fo. 167. p totum: & sequentibus.
 Poenitens aut tacitus labijs fleibus indulgentiam silentio de- precatur, aut etiam si loquendum aliquid, ex dolore cōtriti pe- ctoris, suaderet, paucis loquatur, pte. 2. fo. 239. A.
 Poenitentis arma sunt cinis & cilicium, pte. 3. fo. 304. B.
 Poenitentis humilitas est vallis lachrymarum, parte. 3. fol. 210. B.
 Poenitentibus triplex est vallis ad opera virtutum, parte. 5. folio. 161. D.
 Poenitentia libenter suscipit dominus: occurrit filio inopia & squalore cōfecto gratiā reddit reuertenti si tñc plorauit & vlu- latu redeat ad patrem, pte. 4. fo. 116. E.
 Poenitens, pte. 1. fo. 373. H. Item, pte. 3. fo. 76. D. & fo. 169. G. & fo- lio. 173. H. & folio. 174. F. & fo. 193. G. & fo. 235. H. fol. 11. H. & folio. 20. H. Item pte. 2. fo. 57. D. & fo. 100. D. & fo. 117. D. Item parte. 4. fo. 355. E. & fo. 472. D.
 Poenitentia vtrum in cadentibus habeat locum post baptismum, arguitur contra & pro, cum responsione & solutionibus argu- mentorum, pte. 6. fo. 144. F. G.
 Poenitentia veræ vnus dies tantum valet, quantum mille anni, sicut latroni, pte. 6. fo. 227. A.
 Per poenitentiam incallum corpus atteritur, si inordinatus mo- tibus mens vicijs dissipatur, pte. 4. fo. 95. B.
 Poenitentia si in reprobo placuit, & in eo qui timebat amittere præsens seculum, quàm grata est spōtanea afflictio pro culpis in eis qui placent, pte. 4. fo. 215. F.
 Poenitentia cur prædicatur, si gratis in baptismo sit remissio pec- catorum? pte. 5. fo. 13. E.
 Poenitentia vera de præteritis, & cautela cōtra reciduum p futu- ris sufficit deo, pte. 5. fo. 210. H.
 Poenitentia graue pondus poenitentibus impoentes, ipsi se peio- randi occasio sunt. Immo si errando medicam poenitentiam imponunt, nonne melius est, ppter misericordiam rōnem red- dere quàm ppter crudelitatem, pte. 5. fo. 70. B.
 Poenitentia pfecta duo modi, confessio & emendatio, parte. 3. folio. 139. F.
 Poenitentiam agere in fauilla & cinere quid est, pte. 3. fo. 82. A.
 Poenitentia sera scelerum dicitur vermis, pte. 1. fo. 395. A.
 Poenitentia austeritas significat p altare holocaustorum, in qua caro ppria domino sacrificatur: & hæc oblatio rāto est melior & placentior, quanto propria charior homini quàm aliena. parte. 2. fo. 216. H.
 Poenitentia triplex est modus. Primus, errores & omnia ma- la ante baptismum abrenunciare condemnare. Secundus, post baptismum lapsus p poenitentiam renouari. Tertius, quo sancti quotidie à talibus purgantur peccatis sine quibus vita non agitur, pte. 5. fo. 13. E.
 Poenitentia virus timore concipitur, qui est initium sapientiæ parte. 5. fo. 13. E.
 Poenitentia deseruit aggrediens fortius tentatur ab hoste, par- te. 5. fo. 15. D.
 Poenitentia austeritas quibusdam comparatur, quæ licet mole- sta, sine tamen grato habentur, pte. 5. fo. 91. F. Itē pte. 4. fo. 167. D. & fo. 218. H.
 Poenitentiam tardè assumentes significatur per asinam, parte. 3. folio. 5. H.
 Poenitere, est antea cta deslere, & deslenda non committere, par- te. 5. fo. 30. E.
 Poenitere volentibus, grauius onera imponentes rephenduntur, parte. 3. fo. 70. H.
 Poeniter sero qui in tenera etate noluit, pte. 3. fo. 336. E.

Poenitere videtur deus dum opus mutat, volunat etamē & di- spositione immobili permanente, parte. 1. fo. 50. E. Interl.
 Percussio patris vel maris morte moriatur, & quomodo hoc per- fit intelligendum, pte. 1. fo. 268. D.
 Percussio omnis diuina aut purgatio est nobis vitæ præfentis, aut initium poenæ sequentis, pte. 4. fo. 118. E.
 Percussio aduersitate quidam à voce confessionis silent, alijs vo- cis sensum ignorant, pte. 3. fo. 19. B.
 Percutientem arguere est de percussione murmurare, parte. 3. fo- lio. 76. F.
 Percutit aliter amicus, aliter inimicus, aliter pater, aliter hostis, p- te. 4. fo. 151. E.
 Perdere habet duplicem significationem pte. 5. fo. 53. B.
 Perditorum hominum (tanquam bruta animalia quæ sunt præ- sentia amant despiciunt futura) hæc vox est: Exiguum & cum- tædio est tempus vitæ nostræ & c. pte. 3. fo. 369. A.
 Perditio cuiuslibet si ecclesiæ damnum est, quanto magis sacer- dotum est, par. 1. fo. 231. A.
 Perdix fouet oua qd peperit furatē aliena oua & fouet ea- sed pulli inde nati discuntur, & c. parte. 4. fo. 136. A. B.
 Peregrinos qui moribus & vita se esse proficientur in hoc mun- do, spiritualiter celebrant solennitatem tabernaculorum, parte 2. fo. 243. H.
 Peregrini dicti sunt patres priores, patriarchæ, & quare, parte 2. fo. 204. F.
 Peregrini non solum sunt inuitandi ad hospitium superficialiter & tenuiter, sed cum instantia magna, pte. 1. fo. 72. E.
 Perfectio vel completio duplex est alicuius rei, prima quando as- sequitur formam debitam, Alia quan- do ex in operationem sibi debitam, pte. 1. fo. 34. D.
 Perfectio non consistit in dispositione materie, sed inductio- ne formæ, pte. 6. fo. 23. D.
 Perfectum dicitur aliquid dupliciter, pte. 5. folio. 77. C. Item pte 6. fo. 105. G. & fo. 229. G.
 Perfectio maior in hac vita esse quæ potest, quàm mundi multi- tudinis vnitas, pte. 2. folio. 149. A.
 Perfectionem operum nostrorum ad dominum referre præcipi- mur, & hoc in decimis insinuat & c. pte. 3. fo. 425. A.
 Perfectio apostolorum & doctorum ecclesiæ primitiua: in hoc notatur, qd in breui tempore per orbem publicauerunt fidem Christianam, pte. 4. fo. 470. D.
 Perfectio dilectionis dei ex toto corde tota anima & c. cur præci- piatur homini haberi, qd in hac vita nemo habeat, parte 6. folio. 102. C. Item pte. 1. fo. 338. A. & fo. 339. G.
 Perfectus mentem prius virtutibus exerceat, & ea post ea in hor- reum quietis concedat, pte. 3. fo. 18. B.
 Perfectiorum vita est profectus aliorum, pte. 3. fo. 126. E.
 Perfectionem nihil sic impedit vt superbia, pte. 3. fo. 167. E.
 Perfectiones vitæ actiue & contemplatiue sunt connexæ, parte 3. fo. 263. D.
 Perfectioribus iusti aspectus læticia est, pte. 3. fo. 267. C.
 Perfectio licet vna sit nobis generalis, si tamen vnā virtutum specie integre potuerimus implere, est ipsius virtutis sua que perfectio, par. 2. fo. 8. A.
 Perfectus & sine macula nullus viam vitæ incedere potest: sed se- cundum huius temporis modum perfecti & immaculati vocā- tur, par. 2. fo. 134. E. & fo. 143. G.
 Perfectiorum est & maxime eorum quibus cura ouium est cōmis- sa, renuciare omnibus quæ possident, p. 3. fo. 360. F.
 Perfectionis magnæ est, cum quis humilitate adeo proficit, vt er- ratus suos viuaciter inspicere, & efficaciter valet expurgare, p- te. 2. fo. 257. C.
 Perfectionis mensura hæc est, pro posse suo quemq; pro domino laborare & statum ecclesiæ primū in se, deinde in proximis confirmare, par. 2. fo. 243. A.
 Perfecti igne tribulationis decocti, adeo vt varijs virtutibus de- corentur, significantur per pauos, pte. 2. fo. 147. F.
 Perfectiones quæ sunt in creaturis diuersæ & distinctæ, sunt in deo vnice, parte. 3. fo. 30. F.
 Perfusio sanguinis in carne propria fuit illicita, quia talia erant si- gna pactorum cum dæmonibus, pte. 1. fo. 248. D.
 Pericula sunt sex quæ communiter accidunt hominibus in qui- bus liberantur, pte. 3. fo. 246. H.
 Periodus idem est quod gramaior em fuit periodus vitæ hūa- næ ante diluuium quàm post, parte. 4. folio. 297. C. Est etiam punctus, fo. 2. D.
 Perire dupliciter dicitur, non esse vel male esse, p. 3. fo. 10. E.
 Pereunt pari sententiā qui declinant iussa principis, & qui ope- q iij

ra mala velle contendunt. par. 3. fo. 180. E.
Peribit de medio populi sui &c. An vbiq; in lege hoc dicitur
transgressor per iudicium humanum interfici debeat, si fuerit
conuictus. pte. 1. fo. 227. B. C. D. & fo. 246. G.
Peribit vel interibit de populo suo, cum dicitur in lege, secundum
Hebraeos nominantur triginta sex casus, quorum aliqui sunt
in quibus iudicio humano conuicti erant re morte corpora
li, alij vero non. parte. 1. fo. 246. G.
Pericia omnis quae vel erga aliquam artem vsui humano neces-
saria habetur, vel cuiuslibet rei scientia, a deo data est. parte.
1. fo. 308. E.
Periurij peruersitas & malicia. par. 4. fo. 235. F.
Permissio fit dupliciter, Vno modo de minori malo ad vitandū
maius malum. Alio modo de minori bono, per hoc qd maius
bonum non percipitur. pte. 6. fo. 42. F. Item par. 1. fo. 359. B.
Perseuerantem beatitudinis diuinae concedunt Hebraei, qui tū
maximē literam sequuntur, sicut & nos. pte. 1. fo. 316. D.
Perpetuitas non potest significari a nobis, nisi per partes tempo-
ris. parte. 4. fo. 42. G.
Perpetuus est cultus. Haec clausula spiritualiter, non carnaliter
intelligenda est & exponenda. pte. 1. fo. 188. A.
Perfarum gens & regio, vnde & vbi esse dicta sit. par. 4. fo. 428. D
Perfarum reges semper cum muneribus solent adorare vt dicitur
quo more & magi munera obtulerunt. par. 5. fo. 12. A.
Perfarum regibus legitur moris fuisse, vt in cunctis agendis vel
discernendis septem, consilio vterentur. par. 2. fo. 250. A.
Perfarum consuetudo erat, qd coniuges, maximē nobilium, non
dabant se aspiciendis aliorum virorum. par. 2. fo. 306. C. F.
Perfarum reges omnes Ptolemæi & Arsacidae appellabantur;
habebant, tamen propria vocabula. par. 1. fo. 113. B.
Perfarum regnum ante Cyrum ignobile fuit, & nullius dignita-
tis. parte. 4. fo. 42. E. F.
Perfarum reges isti, scilicet Cambyfes Asturus Cyr vsq; Darius in diuer-
sis locis in Biblia & in historijs inueniuntur nominati plurib;
& diuersis nominibus; propter quod idem rex videtur aliquā-
do esse plures. par. 2. fo. 245. G.
Perfarum regina post Cyrum catalog. pte. 4. fo. 309. E.
Persecutio fit tribus modis, odio cordis, dictis, factis. pte. 5. fo. 19. C
Persecutionum ecclesiae multa genera. par. 3. fo. 280. C.
Persecutiones ecclesiae per Romanos imperatores designantur
per decem plagas Aegypti. par. 1. fo. 143. F. G.
Persecutiones ecclesiae quot fuerunt, & sub quibus imperatorijs
bus. par. 6. fo. 249. C. D. F. G.
Persecutio ecclesiae an ei profuit vel obstat. par. 6. fo. 261. F.
Persecutionem tyrannorum conuertit dominus in ecclesiae aus-
piciationem & ad hoc dantur figurae. par. 4. fo. 381. D.
Persecutio Christianorum per Saracenos contra Saladinum &
eius populum per quid signatur. par. 3. fo. 147. D. & fo. 190. D.
Persecutio quod duplex, & quae & quādo sit fugienda, & quādo
non. par. 5. fo. 37. F.
Persecutionis tempore ponenda est anima, & pace frangenda sūt
desideria terrena. par. 5. fo. 149. E.
Persecutionem melius est deuitare quā in ea succumbere. par.
1. fo. 353. F.
Persecutio Christianis quantam auferat utilitatem &c. parte. 1.
folio. 251. F. G.
Persecutio Antichristi siue tribulatio durabit. pte. 4. fo. 314. E. F
& fo. 327. E. F. G. H. & fo. 328. A. B. Item par. 6. fo. 270. C. Vide
etiam in Antichristus.
Persecutorem tuum si videris nimis seuentem, scito quia ab as-
censore perurgetur, idco seuus est & truculentus. parte. 1. fo.
153. H.
Persecutores Christi & ecclesiae. par. 3. fo. 88. H. & fo. 179. D. Item
par. 5. fo. 231. D. Item par. 6. fo. 250. A. G. & fo. 249. C. D. G. H. &
fo. 74. C. Item par. 5. fo. 231. D.
Persequendum sunt duo genera, vituperantium, & adulantū.
par. 3. fo. 183. F.
Perseuerantia cum bono operi additur, decimae dantur. parte. 1.
fo. 64. E. Interl.
Persona quid est. par. 5. fo. 186. A.
Personarum pluralitas, licet in exordio creationis mundi & dein-
cep, cum essentiae vnitatis inuatur, non tamen numerus deo
terminatus vsq; ad tempus Abrahae. par. 1. fo. 71. C.
Personarum pluralitas siue suppositorum in vnitatis diuinae ef-
sentiae astruitur, contra Iudaeos, cum solutionibus argumen-
torum per eos adductorum. parte. 6. folio. 265. H. & fo. 276. A
B. C. D. E. F.
In persona filij qd natura humana & diuina sunt vnitae, ita qd ppe

est verus deus & verus homo, roboratur aduersus Iudaeos ex
suis scripturis. par. 6. fo. 276. G. H. & fo. 276. A. B. C. D. E. F
Personarum acceptio quando reprehensibilis, & quando irrep-
rensibilis. parte. 6. fo. 212. C.
Persona eadem nonnunq; pluribus nominibus nominatur. Et
hoc reperitur frequenter in veteri Testamento ac nouo. parte
1. fo. 100. B. Vide in nominibus pluribus nomi natur. &c.
Personae plures aliquando pro vna persona reputantur. parte. 1.
fo. 64. F.
Personae in diuersis officijs & status eccle siae, significantur per
diuersa vasa. par. 1. fo. 178. D. & fo. 185. E.
Personae potentes bene operari, sed non docere, significantur per
filias Iob, & quare. par. 3. fo. 5. H.
Persona quae cunctis deo in se spū sancti, exit ciuitatem vel
villam suam propter defectum panis, qui defectus contingit
in terris interdicto suppōitis, significatur per mulierem, &c. p-
te. 2. fo. 168. H.
Personae nulli in ecclesia quantumcūq; propinquae parcendum
est in peridia heretis si fuerit obstatina, & maximē si studeat
ad subuersionem aliorum. par. 1. fo. 346. B.
Personae notabiles fuerunt sapientem, quae bene se habuerunt per
sapientiam diuinam & enumerantur. parte. 3. fo. 376. G.
Persuasio praua facile aliquem capit, cum vis doloris ingraue-
scit. par. 3. fo. 9. D.
Persuasio est quadruplex, ppetranda remissione. par. 3. fo. 157. D
Percussio an & quomodo cadat in animū sapientis, & de hoc
exemplum. parte. 1. fo. 65. E.
Perturbatio a quiete contemplationis est duplex, scilicet ab extrinse-
co vt a daemonibus. Alia ab intrinseco, scilicet humana fragili-
tate, propter quam homo quantumcūq; iustus concutitur. p-
te. 3. fo. 273. C.
Peruersi similitum societate gaudent. par. 1. fo. 76. E. Interl.
Peruersi cum in hac vita potestas tribuitur, quid aliud qd ianua
erroris aperitur. par. 3. fo. 67. B.
Peruersi verboreus bona optant, vt benigni videantur, & vt
quae in praesenti sunt, mala esse ostendantur. par. 3. fo. 28. A.
Peruersitas humana proma est ad excusationem sui, & quod me-
rito sustinet, sibi iniuste videtur sustinere. pte. 4. fo. 114. B.
Peruersa agēdo diligim; sed haec visa in alijs diiudicam; vñ ad
nos reuertit, de huiusmodi erubescimus. parte. 3. fo. 19. F.
Peruersitas morum in mente amara, est lepra in veste lineae: vna
de quidam per iustitiam sequitur, & peccatorem plus ad despe-
rationem quā ad sanitatem trahunt. parte. 1. fo. 238. B.
Pes scale quam vidit Iacob in somnis, tangebatur terram, & cacu-
men eius caelum, & quid designabat. parte. 1. fo. 89. H.
Pedes solent itineris asperitate laerari. parte. 3. fo. 5. A.
Pedes peccatorum quod semper moueantur, dicitur in sacris scri-
pturis; sanctorum vero stare dicuntur. parte. 4. fo. 131. F.
Pedes quos lauit Iesus, & nisi laueris, non habebim; partem cum
illo, qui sint. parte. 2. folio. 9. C. Vide etiam folio 40. A. B.
Pedes discipulorum quare dominus lauit, & nos inuicē laurare
iussit. parte. 4. folio. 181. E. Item parte. 2. fol. 40. A. B.
Pedibus calcatis non ingrediebantur loca sancta antiqui, & spe-
cialiter Hebraei, & etiam nunc Saraceni adhuc tenēt hunc mo-
dum. parte. 6. fol. 177. C.
Peiulencia trium dierum quam David elegit, quanto tempore
grassata est. parte. 2. folio. 124. G.
Petenti qui dat, bene facit, qui tacente intelligit, beatus sine du-
bio. parte. 3. fo. 144. A.
Petitionibus septem omnia bona praesentis vitae vel futu-
ae continentur. parte. 5. folio. 25. A. F.
Petitionum trium primarum orationis dominicae imperatio-
nes in aeterna vita sunt reliquae quatuor ad istam vitam perti-
nent. parte. 5. fo. 25. A. C.
Petitionibus impetramus dona, in donis vt operemur: de opera-
tione beatitudines sequuntur. parte. 5. fo. 15. A. F.
Petitionibus septem, dona spiritus sancti & beatitudines coa-
ptantur. parte. 5. folio. 25. A. C.
Petitio in oratione vt habeat efficaciam, tria requiritur, scilicet quod
aliquis petat pie, pro se, & perseueranter seu continue, & decla-
ratur. parte. 5. folio. 254. D.
Petra quae est Christus, mundat aquas nisi percussa, percussa ve-
ro fontes producit. Percussus est Christus & in cruce mactat;
nouum Testamentum fontem produxit. pte. 1. fo. 158. F.
Petrae cum singulari numero nominantur, in sacro eloquio Chr-
istus accipitur cum plurali sancti viri exprimitur. parte. 3. fo.
76. E.
Petrus

petrus dicitur filius Barionae, columbae & quare. par. 5. fo. 52. A.
petri negatio quando & quare facta est. parte. 5. fo. 80. A. C. & folio
82. B.
Petrus quando dixit: Etsi omnes &c. non fuit mendacium, nec
terroritas, sed fides & ardens dilectio. par. 5. fo. 80. A. B. C.
Petrus & Paulus duces Christianae plebis sunt, sicut artes sunt
duces gregis. pte. 2. fo. 193. H. & fo. 197. H. Item par. 4. fo. 372. E.
Petrus apostolus de multis quae de eo dicuntur. par. 2. fo. 117. C.
& fo. 200. H. & fo. 308. C. D. & fo. 244. D. Item par. 5. fo. 124. H.
& fo. sequent. B. & fo. 243. D. & fo. 226. E. & fo. 228. D. F. Item
pte. 6. fo. 80. H. & sequenti. B. C. D. & fo. 172. G. & fo. 173. B. C.
Petrus eremita Ambianensis diocesis, quomodo passagium ad
terram sanctam multum sollicitē procurauit. pte. 6. fo. 263. G. H.
Petri iugum habet moraliter. par. 1. fo. 256. F.
Phagoleodoris quid significet, & vnde dicitur. par. 4. fo. 208. B.
Pharan non est speciale nomen mansionis, sed solitudinis plures
mansiones continentis. par. 1. fo. 186. B. C.
Pharan solitudo decem & octo mansiones continet, in quarum
vltima reuerſi exploratores ad Moysen renunciauerunt: quae
viderunt. par. 1. fo. 187. A.
Pharaonem vel Aegyptios fuisse malae naturae, & non ex libera-
te arbitrij esse deductos, hoc qui dicunt creatorem deum accu-
sant tanq; fauorem qui homines verat in lapides. par. 1. fo. 134. F
Pharaon, apud Aegyptios hoc nomine regia dignitas significatur
sicut apud Romanos Caesares Augusti reges eorum dicitur.
Apud Cyros Antiochii: apud Persas Arsacidae, apud Philistim;
Abimelech, & post Alexandrum in Aegypto Ptolemæi, parte
4. fo. 152. B. Item parte. 5. fo. 61. C. & fo. 123. B.
Pharaon non fuit oblitus somnium suum, sed integre retulit ipū
Ioseph: sed Nabuchodonosor sic dedit obliuioni qd non pos-
sunt referre. par. 1. fo. 107. C. Item par. 4. fo. 296. D.
Pharetram suam deus tunc contra Iob aperuit, quando diabolo
dedit licentiam percutiendi eum in bonis exterioribus & in pe-
te. par. 3. fo. 57. C.
Pharisaica secta inter Iudaeos post tempus Machabaeorum ince-
pit. par. 4. fo. 411. B.
Pharisaica doctrina & communiter Iudaei sic tenent, licet falsē, qd
ille qui plura mandata numero seruat, & tamen in paucis trans-
greditur, nihilominus est iustus apud deum. pte. 6. fo. 113. D.
Phariseae conuersatio ne, victu, & habitu, quodam modo ab alijs
distincti erant. pte. 5. fo. 33. D. & fo. 71. A. B. Et mundicia cor-
porali. fo. 71. C. & fo. 189. D.
Pharisei & Scribae omisso studio legis & prophetarum, studebāt
in mathematicis, & potissime in astrologia, & vsq; hodie aliqui
sunt valde curiosi. par. 5. fo. 51. F.
Pharisei per astra volebant pronosticare de aduentu Christi. pte
5. fo. 51. F.
Pharisei omnia fecerunt propter lucra, & dicebant sanctiora os-
tensa qd templum. par. 5. fo. 71. E.
Pharisei pro magna parte erant de tribu Simeon. par. 5. fo. 100. B.
Phariseorum & Scribarum duae familiae esse dicuntur ex quibus
descendebunt, quorum progenitores fuerunt Samael & Helles,
qui non multo prius quam dominus nati sūt in Iudaea, & suc-
cessorum nomina vsq; ad captiuitatem Romanam ponuntur
parte. 4. fo. 23. A.
Pharisei significantur &c. parte. 2. fo. 89. D. F. & fo. 102. D. & foli-
251. H. & fo. 163. D.
Pharisei in membranis decalogum scribebant, & ligatū in frō-
te portabant, qd vsq; hodie faciunt Babylonij, vt putentur re-
ligiosi. par. 1. fo. 338. E. & fo. 356. B.
Pharisei spiritualia dicta prophetarum de cordis & corporis ca-
stigatione carnaliter de solo corpore accipiebant. parte. 5. fo.
49. A.
Pharisei & Scribae suaserunt populo Iudaeorum ne Christo cre-
derent. Et figurantur per exploratores qui terrerunt populū
ne crederet posse haberi terram a domino promissam. parte. 1.
fo. 285. G.
Pharisei per hypocrisim corrumpebant triplicem veritatem, scilicet
doctrinae, iusticiae, & vitae. par. 5. fo. 71. C.
Phae quid & quare sit significat. par. 1. fo. 147. C.
Phale nec quisquam de cunctis regibus Israel fecit sicurtiosas &c.
quod intelligendum, cum tempore Dauid & Salomonis regnū
fuit vntum, & nulla tribus captiua. parte. 2. fo. 237. D. G. &
fol. 263. B.
Phaena habuit septem filios. Et dicunt Hebraei qd nato Samue-
le, mortuus est primogenitus filius Phenennae: & lingulis ana-

nis nascentibus filijs, singuli Phenennae sunt mortui. parte. 2. fo.
110. 64. F.
Phoenice regio est Tyri & Sydonis. parte. 1. fo. 158. B.
Phiala prius de vitro facta est, hialin em Græce, vitrum Latine, &
in summo lara. parte. 1. fo. 276. E.
Philadelphia metropolis filiorum Ammon, a Philadelpho qui
Arabia tenuit sic vocata est: prius dicta Rabbath. pte. 4. fo. 147. B.
Philistim per quos progeniti sunt, & per quem modum. parte
2. fol. 190. D.
Philistim qui hodie Palaestini, quia, plerumq; sermo Hebrae nō
habet: pro ea Hebraei phi Græco vitrum. parte. 4. fo. 9. E.
Philistinorum terra est supra mare mediterraneū, & sunt ibi por-
tus & naues. parte. 4. fo. 29. G.
Philistinorum ciuitates insignes quinque fuerunt. pte. 2. fo. 206. A.
Philo Iudaeus natione Alexandrinus de genere sacerdotum fuit,
& scripsit librum Sapientiae, & vnde excerptis. parte. 3. fol. 3. E.
& fol. 368. C.
Philo Iudaeus deceptus fuit, credens eandem linguā esse Chaldaicā
& Hebraicā. parte. 4. fo. 295. C.
Philosophia in tres partes diuiditur, logicā, physicā, & ethicā,
id est rationalem, naturalem, & moralem, & quid quaelibet sit.
parte. 1. fo. 87. A.
Philosophiam extollunt magnifice tria, & enumerantur, & eorū
dem fructus. parte. 3. fo. 308. G.
Philosophiae nomen Pythagoras commutauit pro nomine sapien-
tia, & quare. parte. 1. fo. 86. D. & fo. 137. H.
Philosophia omnis mundana a Græcis exordium sumpsit, parte
6. fo. 4. F. Item parte. 3. fo. 316. F.
Philosophia diuinae legi nec in omnib; cōtraria est, nec in omni-
bus consonat. Multi em philosophorum vnum deū qui cūctā
creauit scribitur. par. 1. fo. 86. G.
Philosophia moralis & physica penē omnia quae nostra sunt, sen-
tit: dissidet vero, cum dicit materiam esse cōeternā deo, & alia
plura. parte. 1. fol. 86. G.
Philosophia mundi imbuti, cum ad fidem Christi conuertuntur,
ad destruendam stulticiam atq; errorem Gentiliū priores atq;
habiliores sunt. pte. 4. fo. 474. F. G.
In philosophia humana quicumq; confidunt despiciētes in eccle-
siae fidem & doctrinam simplicem, in exitu vitae cōfunduntur,
probātes nihil profuisse studium suū. parte. 4. fo. 169. B.
Philosophorum duo genera traduntur, Vnum, Italicum, alterū
Ionicum &c. parte. 1. fo. 110. B.
Philosophi multi & antiqui patres multum laborauerunt in in-
uentione scientiarum & artium, quibus posteri reficiunt absq;
tali labore. parte. 3. fo. 322. D.
Philosophi antiqui portabant virgam in signum doctrinae. par-
te. 1. fo. 192. D.
Philosophos & haereticos spoliari his quae in verbis vel scriptu-
ris eorum tabernaculo dei (id est ecclesiae) congrua reperunt,
figuratum est. parte. 3. fo. 242. F. Item parte. 2. fo. 11. B. Item par-
te. 1. fo. 45. D.
Philosophorum & haereticorum adiuentiones (quae recte idola
nuncupantur & simulacra Aegypti) adiciam; ne nos spoliar-
ant. pte. 4. fo. 239. B.
Philosophi & poete senserunt de diuinitate quae humilia, & deo
indigna sunt. parte. 2. fo. 22. E.
Philosophorum praesumptio eliditur, qui nihil recipere volunt
nisi probatum fuerit humana ratione: quae tamen est valde de-
ficiens. parte. 5. folio. 285. D.
Philosophorum & haereticorum doctrina omnis, quia fragilis
est & inutilis, a veritate conteritur & dissipatur. parte. 4. fo.
170. A.
Philosophi patriarchae haereticorū ecclesiae puritatem peruersa
maculauerunt doctrina. pte. 2. fo. 199. F.
Philosophorum contemplatio, quae & qualis fuit & quis illius
finis. parte. 5. fo. 44. B.
Philosophus mundi qui vbertate verborum & facundia patro-
cinio delectatur, dicitur diues, cui dicitur: Verum tamen vt vo-
bis diuitibus. pte. 5. fo. 141. F.
Philosophi & haeretici sine fide Christi congregat diuitias prae-
dignitatis, quae nihil proficiunt eis, immo poenā cōserunt aet-
ernam. parte. 3. fo. 400. E.
Philosophi ex siderum cursu suspicant, potide regi caelestia, & con-
remni terrena, quasi nihil recti iuxta ordinem gerat in terris,
parte. 4. fo. 23. E.
Philosophi licet aliqua dixerint de natura tonitruū, iridis, & alia-
rum impressionum quae generantur in nubibus; hoc tamen
q iij

suit in generali tatum, & valde imperfecte, parte. 3. folio. 64. G. & fo. 69. D. & clarius folio. 72. B.

Philosophorum libros si reuoluas, inuenies partem de dogmatibus veritatis non omnia, vt apud Platonem fabricatorem mundum, Apud Zenonem, inferos & immortales animos, & vnum bonum, honestatem &c. parte. 4. f. 294. E. Item par. 1. fol. 86. G. Vide etiam in Plato.

Philosophi ratione naturali ex effectibus sumpta multipliciter probauerunt vnitatem dei, par. 6. fo. 190. F.

Philosophi licet deum cognouerunt quantum ad essentiam vnitatem, non tamen quantum ad personalem distinctionem, pte. 3. fo. 235. H.

Philosophi seu sapientes posuerunt vnam causam primam hominibus praesidentem, & illam dixerunt esse deum deorum, & illum praeter ceteris honorauerunt. Veruntamen cum vulgariibus hominibus, vt communiter adorabant idola in templis, par. 4. fo. 226. C.

Philosophi qui ponebant mundum aeternum, ponebant vnam causam efficientem omnium, vt patet de Avicenna, licet Auerrois neget deum habere rationem cause efficientis, sed habere rationem cause finalis, par. 6. fo. 195. C. D.

Philosophi quidam, f. Epicuri ponebant felicitatem in voluptatibus, & Stoici ponebant in virtutibus, vtrique tamen negabant resurrectionem, & per consequens aliam vitam. Paulus autem posuit felicitatem in anima & corpore, & hoc in vita futura, pte. 6. fo. 194. F.

Philosophi quidam contempserunt voluptates & diuitias huius vitae, licet resurrectionem negarent, & quo sine hoc fecerunt, par. 6. fo. 198. B.

Philosophi quidam resurrectionem concesserunt, sed quo modo parte. 6. fo. 199. B. Item par. 3. fo. 21. D. & fo. 33. G.

Philosophi in quo posuerunt finem beatitudinis, par. 5. fo. 198. D.

Philosophicæ rationes contra fidem Christi sunt, inanes & sophisticae, & quare, par. 6. fo. 206. A. C.

Philosophi verbum crucis stultitiam aestimantes, deridit passionem Christi, & ecclesiae martyrium dementiam existimant, par. 2. fo. 264. A.

Philosophicæ rationes quanto apertius excrefcunt, viliores sunt par. 5. fo. 197. F.

Philosophus & c. par. 3. fo. 336. D. Item parte. 2. fol. 99. H. & sequenti. D. & fo. 221. E.

Philosophi & sancti seu catholici differentem habuerunt cognitionem de deo, & quomodo, pte. 1. fo. 3. B. C.

Philosophi summi ingenii quantum in eorum literis indagatur sine spiritus sancto philosophati sunt, quamuis de patre & filio non tacuerunt, pte. 1. fo. 140. F.

Philosophorum doctrina dicitur sanguis, Ibidem. B.

Philosophus eruditus per simplicem virum catholicum, sed ignarum, victus & conuersus est, par. 3. fo. 337. D.

Philosophus quilibet superbus significatur per Nabal, qui stultus interpretatur, par. 2. fo. 90. H. & fo. 61. D.

Philosophorum ars dicitur maceria, pte. 3. fo. 300. B.

Philosophorum erratica dogmata per aquas Aegypti designantur, quæ paruulos sensu & intelligentia decipiunt, parte. 1. fo. 138. F.

Philosophi multi propria reliquerunt, & mundam ac pauperem vitam agentes holocaustum facere videbantur, sed defecerunt & quare, parte. 2. fo. 243. F.

Philosophus qui Arrium seduxit quasi Melchisedech: qui Macedonium Ionathan, qui Manichæum, Abinadab. parte 2. fo. 199. F.

Phinees an & quomodo fuerit nepos Aaron, Ibidem. A. C.

Phyica quid facies, metaphysica vidua fies, Si Lucas moritur, logica destituitur.

Hos versus fecit quidam praesumptuosus, parte. 3. fo. 29. H.

Phyton & de Phytonica diuinatione, parte. 6. folio. 193. A. C. Item par. 4. fol. 23. E.

Phytonicus spiritus solet diuinare quæ mundi sunt coniecturis, parte. 6. fo. 36. E.

Phytonibus dracones & alij serpentes ministrare perhibentur, pte. 1. fo. 306. F. & fo. 351. C.

Phytonis & obfessæ ad insaniam deductæ, differenti modo loquuntur & tacent, Et horum ratio, parte. 4. fo. 389. F.

Pietas est cultus deo debitus, Et per consequens impietas est, dum auferens cultum deo debitum, parte. 4. folio 221. D. & fo. 465. H. & fo. 315. B. Item, parte. 6. fo. 4. D.

Pietas accipitur dupliciter par. 6. fo. 12

Pietatis & humanitatis officium proximo impendere tenetur quilibet in casu necessitatis, extra talem tenetur debito honestatis & congruitatis, parte. 5. fol. 22. C.

Pietas sine scientiæ discretione quomodo misereatur, ignorat, parte. 3. folio. 5. F.

Pietatis species ad crudelitatem ducit, si per disciplinam puniri culpam prohibet, vt post eternaliter puniatur, parte. 3. fo. 10. A.

Pietatis & simplicitatis opera quæ proximis impenduntur per laenam significantur, parte. 3. fo. 339. F.

Piger, i. negligens & remissus in operatione boni, lapide luteo, i. Pigro confusibiliter & dure puniri debet, parte. 4. fo. 408. D.

Pigri perique sunt in innocentia & desides, qui nec propriam vitam curando, offendunt, sed post occidentem ruinam admouent, etiam fraternæ salutis curam gerunt, parte. 2. fo. 244. G.

Pigritia nutrit est aegritas & penurie pte. 3. fo. 315. E.

Pigram dicimus frigus, eo quod pigros facit, parte. 1. folio. 78. A. Inter.

Pigriores sensu per iumenta intelliguntur, pte. 3. fo. 30. A.

Pigri sunt homines cubitalis magnitudinis, Et dicitur de eis quod pugnant contra grues, & vix se possunt ab eis defendere, parte. 4. fo. 249. H. Item, pte. 1. fo. 49. C. D.

Pignoris conditiones quæ, & quot sunt, parte. 6. fo. 67. B.

Pignus quare accipiebatur ita frequenter, & restituebatur in veteri Testamento, parte. 1. fo. 71. D.

Pilatus an proprium vel an cognomen, & an nomen compositum Pilati ex pila & atus, parte. 5. fo. 85. G.

Pilatus vnde erat oriundus, parte. 5. fo. 133. G.

Pilatus multum studium dimittendi Iesum habebat, parte. 5. fol. 180. A. & fol. 84. C.

Pilatus grauius peccauit, minus tamen peccauit quam Iudæi, & quare, parte. 5. fol. 84. F. H.

Pilatum in exilium misit Gaius imperator, parte. 6. fol. 249. B. Item parte. 4. fo. 86. C. & fol. 460. C. D.

Pilos qui dicantur, parte. 4. fo. 31. F. H. & fo. 31. B.

Pilis ralis in carne radices remanent & crescunt, vt iterum reddantur, par. 1. fo. 278. A.

Pilus species emortui, exanguis & exanimis, par. 1. fo. 209. F.

Pinguis ceruix & opulenta superbia affluentijs rebus quasi multas carnibus fuita, par. 3. fo. 35. E.

Pingues dicuntur diuites temporaliter, similiter donum gratiæ pinguedo nominatur, par. 1. fo. 218. H.

Pinnacula templi dicitur ne tabulata, ad quid, & an mos fuerit doctoribus vt ibi sedentes ad turbam inferius loquerentur, par. 2. fo. 234. A.

Piorum est cum ab aduersarijs patiuntur, non tam ad iram quæ ad preces moueri, par. 3. fo. 41. E.

Piscium genera esse centum quinquaginta tria aiunt: qui de animalium scribere naturis, par. 4. fo. 287. E.

Pisces omnes non nisi aqua viuere possunt, par. 1. fo. 27. C.

Pisces sicut quidam putant nulli sunt memoria, sed certissimum est eos habere memoriam, Ibidem. B.

Pisces nullus habet colum, nisi generans sicut est cetus, parte. 3. folio. 80. D. F.

Pisces qui piunulas habent & squamas, dare saltus super aquas solent, par. 1. fo. 233. F.

Pisces habentes squamas & piunulas, sunt temperatæ complexio nis, quia carnes eorum non sunt nimis humidæ, & per consequens magis sanæ, parte. 1. fo. 233. G.

Pisces sunt restam pro pelle habentes, quorum squama auferrî non potest, par. 1. fo. 233. F.

Pisces triplici modo capiuntur, par. 4. fo. 391. H.

Piscibus quod Adam nomina imposuerit non dicitur, sed credibile est paulatim cognitis, pro diuersitate gentium imposita esse, pte. 1. fo. 38. C.

Pisces non fuerunt mortui in diluuijs sicut alia animalia & aues, nec positi erant in arca, & quare, pte. 1. fo. 51. H.

De pisce manducauit Christus post resurrectionem, non de terre stri animali, & quare, pte. 1. fo. 43. B.

Piscinæ duæ erant in Ierusalem, Inferior quæ ab hostibus capi poterat Superior quæ non poterat, parte. 4. fo. 44. A. Item pte. 2. fo. 256. E.

Pitacus legislator statuit circa ebrios amplius puniendos, nouerit spiciens ad peccati grauitatem, sed ad populi communem utilitatem, pte. 5. fo. 215. G.

Pythagoras nomen lapideus refugiens ne notat arrogantiæ incurret philosophum

ret, philosophum se esse respondit id est amatorem sapientiæ, parte. 3. fo. 308. G. Item parte. 1. fo. 137. H. & fo. 86. H.

Pythagoras vnde oriundus, parte. 1. fo. 10. B. C.

Pythagorici dixerunt ex proportione motuum celestium sonum harmoniacum causari, parte. 3. fo. 73. C.

Pythagore disciplina est per quinquennium tacere, & postea eruditus loqui, parte. 3. fo. 345. E.

Pla Placere domino qui non nouit, merito spe bonorum carens, ne citius adueniat metuit, par. 6. fo. 118. A.

Placere qui querunt per mendaciam potentibus & plaus, non sunt in fauorabiliter aut benefice audiendi, sed magis puniendi: exemplum de David, parte. 2. fo. 97. H.

Plagarum factarum per Aaron & Moysen in conuincendo Aegyptios, quis ordo, & quomodo attendendus sit, & de comparatione earundem, pte. 1. fo. 141. D. H.

Plagis quatuor populus Iudæ traditus est, parte. 4. fol. 132. E. & alia terre similiter his plagantur, fo. 229. H.

Plagæ in fludg sunt Aegyptijs ad deo ministerio quasi omnis generis creaturarum, s. quatuor elementorum, corporum celestium, hominum, & angelorum, parte. 1. fo. 138. G.

Plagæ decem afflictæ Aegyptijs, per quæ factæ sunt, & correspondent ad afflictiones Hebræorum ab eisdem illatas, De prima plaga & secunda, pte. 1. fo. 139. De tertia, F. fo. 140. De quarta, lbi dem. H. De quinta, fo. 142. C. De sexta, lbi dem. D. De septima, fo. 143. D. De octaua, fo. 144. C. D. De noua, lbi dem. G. De decima, fo. 145. G.

Plagæ decem quibus Aegyptus per Israelitas verberata possunt Romani regni comparari temporibus, parte. 1. fo. 143. F. G.

Plagæ Aegypti celestis exhibitæ, signant spiritualiter quæ mala quotidie prauas mentes feriant, pte. 1. fo. 144. B.

Planetæ septem habent proprios motus distinctos a motu firmamenti, parte. 1. fo. 26. C.

Planetæ varietates habent in circuitione, Et an & quomodo horum possit ratio dari, parte. 3. fol. 72. G.

Plangere ille perfecte nouit peccata & operis & cogitationis, qui bonum quod fecit vel bonum quod debuit & non fecit, vel mundum plene contemnit, & seipsum holocaustum deo tribuit, parte. 4. fo. 272. B.

Planctus peccatoris de hoc quod fuit in dæmonis seruitute, pte. 3. fo. 120. D. G.

Planctus exhibitus Moysi & Aaron, & super Stephanum sit planctus magnus, similiter de Iacob legitur, Iesus Naue sepultus refertur, non desit, & super hoc mysterium, parte. 1. folio 377. B.

Planctus magnus fiebat in morte notabilium personarum, par. 6. fo. 179. B.

Plantæ nouæ tactu arescunt, pte. 3. fo. 23. E.

Platanus quid & vnde dicitur, parte. 3. fo. 412. A.

Plato dixit de Socrate magistro suo, Amicus quidem Socrates, magis amica est veritas, parte. 5. fo. 195. H.

Plato ne modum excederet per iram, seruum se offendentem alterius tradidit cædendum, parte. 6. fol. 95. B. Item pte. 3. folio 430. F.

Plato solebat libros suos intitulare nominibus discipulorum suorum, vel eorum quos introducebat, pte. 1. fo. 21. B.

Plato posuit fabricatorem mundi deum, parte. 4. fol. 294. E.

Plato dixit deum causam efficientem mundi, & etiam ex tempore, parte. 6. fo. 195. D.

Platonici libri continent, In principio erat verbum &c. Sed illud verbum caro factum est, non legitur, parte. 6. folio. 105. E. Item parte. 1. fo. 12. H. & folio. 20. G. Vide etiam folio. 22. H.

Plebs Hebræa dicitur mater dei, eo quod nasciturus erat de ea secundum carnem per virginem Mariam, parte. 3. fo. 306. H.

Pleides vnde dicitur sunt, pte. 3. fo. 72. C. D. E. Itē pte. 2. fo. 177. B.

Pleniudo & vacuitas virtutum in sanctis penes quid & quomodo accipi debeant, parte. 5. folio. 192. E.

Pleniudo gratiæ quomodo sanctus in scriptura attribuitur, parte. 5. fo. 191. H.

Pleniudo spiritus sancti quo modo, & quado data est apostolis parte. 5. fo. 233. H. & fo. 234. A.

Pleniudinis nomen in bono solet accipi, Et de hoc exempla, parte. 2. fo. 186. A.

Pleniudo gratiæ incipit in Christi conceptione, deriuado ad alios post Christi ascensionem, & non ante, pte. 5. fo. 234. A.

Plenus gratiæ dicitur Christus, Maria, & sancti, sed differenter, parte. 5. fo. 188. C.

Plenum tot modis dicitur quomodo vacuum, Ibidem. C.

Plumbum immisceatur metallis quæ sunt adulterata, vt aliena sepa Pluratur materia: et si forte purgata fuerint, plumbum omnino con sumitur, parte. 4. fo. 121. B. E. F. G.

Pluralitas personarum & vnitatis essentia in diuinis offenditur ex veritate Hebraica, pte. 4. fo. 143. H. & fo. 424. B.

Pluribus intentus minor est ad singula sensus, parte. 3. folio 398. A.

Plus valuit apud Sodomitas malum inolitum, quam bonum in solitum, parte. 1. fol. 73. A. Inter.

Pluuias ipso tempore pluuiarum cum Israelitæ maiores solito cernerent, reuersi ad conscientiam, peccatis suis hoc imputauerunt, & iram celestem superuenturam timuerunt, Sed nos turbatis elementis & ipso iudice per aperta indicia vim suæ iræ minitante, nihil de correctione morum requirimus &c. parte 2. fol. 253. F.

Pluuia communiter sequitur tonitruum, parte. 3. folio. 72. C. H.

Pluuia gratiæ descendit abundantius super apostolos in die penthe costes post septem Christi mysteria, sicut Helias septem vicibus oras pluuiam impetrauit, pte. 2. fo. 256. E.

Poderis est vestis &c. parte. 6. folio. 242. B. D. Item parte. 1. folio Pod 227. G.

Poceta aliquando dicitur etiam propheta largè accipiendo hoc nomen, pte. 6. fo. 128. F. H.

Pocetarum carmina, & doctrinæ seculares, cibis sunt demonum, & sicut sterili suauitate resonantes, pte. 5. fo. 165. A. Item parte. 4. fol. 174. G.

Pocetarum carmina, per ranas significantur, quæ inani & inflata modulatione vel ranarum sonis & cantibus mundo deceptio nis fabulas intulerunt, pte. 1. fo. 139. E. & fol. sequenti. B.

Pocetæ, astrologi, philosophi, qui inania loquuntur & in verbis tantum cõsidunt, deum ad amaritudinem puocant, Regnum enim dei non est in sermone, sed virtute, pte. 1. fo. 332. F.

Pocetæ & philosophos cum legimus, vt diuinam scripturam sapientius & facundius legamus, argentum & aurum ab Aegyptijs petimus, pte. 1. fo. 128. E.

Pollicitatione bona securior ne videaris cum facis mala, nec de mala comminatione diffidas, si conuersus facias meliora, parte. 2. fo. 238. F.

Polluti diabolijs tribus modis ea quæ coram hominibus bona sunt, parte. 3. fol. 6. B.

Pollutio in somnis an & quado peccatū sit, parte. 1. folio. 357. F. H.

Polluti non celebrant, vel comunicant in crastino, nisi necessitas vel discretio solennitas recompenset, vel probabiliter credat quod diabolo talis pollutio procuret, par. 1. fo. 357. H.

Polus arcticus & antarcticus qui & quales dicuntur, pte. 3. fo. 24. F. G. & fo. 68. H. Item pte. 4. fo. 33. C.

Poma qui portat, odore fruitur: sed alijs cibum fert, parte. 3. fol. Pom 10. 25. E.

Poma quæ possunt manu colligi, primo colliguntur, & postea illa quæ non possunt capi nisi cum vincino, quod rami atrahuntur parte. 4. fo. 367. G. H. Item pte. 1. fo. 16. C.

Poma solent paleis misceri, vt illa se vsq; ad terras serantur, parte. 3. folio. 25. E.

Poma pulcherrima in locis maris mortui nata quæ & qualia sint, parte. 6. folio. 225. B. Et horum mystica significatio. Ibidem.

Poma mandragoræ quæ petiit Rachel, cuius efficaciam, pte. 1. fol. 92. G. Vide etiam in Mandragora.

Pœpæ vigent in aequituri, vasis & ferculis (vt de alijs taceamus) in ecclesijs & cenobijs, vbi plati fuerunt valde boni paucisq; contenti, parte. 1. fo. 56. H.

Pompeius quando & per quem Ierosolimam venit, & vrbe capta & templo reserato vsq; in sancta sanctorum accessit &c. Iudæamq; tributariam Romanis fecit, parte. 4. fo. 459. G. Item parte. 5. fo. 69. D.

Pondus omne candelabri in tabernaculo erat, vt dicit Rab. Salo. pondus centum & vinginti librarum, secundum p̄dus coloniarum, parte. 1. fo. 179. H.

Pondera antiquitus fiebant cum lapidibus sicut modo sunt per diuersas portiones metalli &c. par. 3. fo. 324. H. onificijs vestimenta sunt opera virtutum, sapientiæ, doctrina, parte. 3. fo. 433. E.

Pontifex primo omnium rotus sit castitate vestitus: quod indu mentum vsq; ad pedes, regens totum corpus, significat, parte 1. fo. 210. C.

Pie

Potestas non est a diabolo, sed obnoxia tamē infidij diaboli: nec ideo mala ordinatio potestatum, quia malo sunt obnoxie potestates. parte. 5. fol. 136. E.

Potestatis ordo nō i crimine ē, sed elatio tumoris. p. 6. fo. 28. B.

Potestati quando, & quando non obtemperandum sit. parte. 6. folio. 28. B.

Potestates seculares, licet inter fideles propter catholicam confessionem annumerentur, sæpe tamen tales fraudem moluntur negotio regni terrestris. parte. 4. fol. 452. A.

Potestas tunc solum bene regitur, cum nō amando sed timendo retinetur; & oportet ut ministrari recte valeat, q̄ non cupiditate s, sed necessitas hanc imponat. parte. 3. fo. 64. E.

Potestate, pro communi vtilitate accepta, qui aut nō vititur, aut abutitur, suo se gladio confodit, & quo ab hoste defendi debuerat, hostem potius iuuat. parte. 2. fo. 95. E.

Potestatem accipiēs in populo secū dū magisterium diuinæ legis vitam suam & subditorū ordinem atq; regat. parte. 1. fo. 314. E.

Potestas dæmonis tanta est, q̄ nulla virtute hominis, carminib⁹, herbis, lapidibus, characteribus, & similib⁹, arceri & stringi potest. parte. 3. fo. 79. B. Vide etiam in Dæmones.

Potestas diaboli quodammodo fuit eicta à populo Iudaico p legis dationem, & transijt ad gentilem sine lege & c. sed aduentu Christi prædicatione, & apostolorum, redijt ad populum Iudaicum. parte. 5. fo. 45. F. G.

Potestas Christi secundū naturam diuinam cum sit infinita, nec deprimi potest, nec etiam sublimari: secundū verò naturam humanam sublimata est, & adhuc sublimabitur. parte. 2. fol. 65. B.

Præs spiritualis, q̄ dicitur clausus, est duplex. Vna est discernēdi vel iudicandi peccatum à non peccato, alia admitendi vel excludendi à celsū regno. parte. 5. fol. 52. G.

Potus & cibus in sacra scriptura generalit̄ nomine panis & aque intelliguntur. parte. 3. fo. 418. C.

Potus vini pro tempore fuit simpliciter prohibē sacerdotib⁹, quo debebant ad ministerium tabernaculi & altaris accedere, vt haberent scientiam discernendi. parte. 1. fo. 232. C.

Potio cathartica quæ dicitur. parte. 4. fo. 145. E. & fo. 244. A.

Potium qui dat sicuti, vel calicem diuini verbi porrigit erranti, ob id vt à deo remuneratore, vel terrenum commodum, vel terrenam sapientiam expectet, huius crater non est iorna fact⁹. parte. 3. folio. 365. E.

Pra Prauorum mos est, ne videantur nescij, bona omnib⁹ nota iactāter dicere quasi incognita. parte. 3. fol. 22. E.

Prauorum mos est, recte dictis non consentire, sed ē diuerso respondere. parte. 3. fo. 28. A.

Prauorum societatem infirmi declinant: ne mala quæ frequenter aspiciunt, & corrigere non valent, imitari delectentur. parte. 4. folio. 214. B.

Praui cum bonos mori per tormenta conspiciunt, ab eis similitudinem maleditionis lumunt. parte. 3. fo. 56. G.

Praui corde qui dicantur. parte. 3. fo. 130. A.

Prauos actus cohibens, & zelo bono destruens, sed tamen delectationem carnalem in abscondito pectoris celat: significatur per illum qui foemina in prædam de bello seruat. parte. 1. fo. 319. A.

Præ Præambulum est explicatio modi, per quem dedit dominus præcepta decalogi. parte. 1. fo. 336. G.

Precans inclinata ceruice in terra pronus funditur: Qui verò tergam verit, gestu corporis indicat se negligere comminantem. parte. 4. folio. 156. E.

Precantes deum, & nō de eo bene sentientes, sonum habent: qui bene vocem. parte. 3. fo. 295. B.

Præcellentes alios in aliqua ratiā speciali in ecclesia dei, vt pote in auro sapientiæ & c. omnes istas gratias conuertere debent ad ædificium ecclesiæ in bonis moribus & fide, & de hoc figura. parte. 2. folio. 213. H.

Præceptor vnus præesse debet alijs in choro cantantibus sicut in qualibet ecclesia cathedrali vnus est episcopus, & vnde huius trahitur exemplum. parte. 2. fo. 210. D.

Præceptorum in lege triplex differentia. Quædam enim moralia, quædam iudicialia, quædam ceremonialia. parte. 5. folio. 20. B. Item parte. 6. fo. 131. G. H. & horum imperfectio, ibidem.

Præcepta ceremonialia habuerunt cursum suum vt que ad Christi passionem: & ideo vsque tunc ea Christus obseruauit. parte. 5. fo. 30. C. & fol. 20. B. C. Item parte. 6. folio. 117. B.

Præcepta ceremonialia tempore publicationis euangelij sūt moralia iudicialia nō obligant, nisi de nouo fuerint instituta. Moralialia verò remanent, & c. parte. 1. fo. 205. D.

Præcepta cor quare Iudæis data fuerunt. parte. 1. folio. 235. C. & folio. 241. A.

Præcepta legis veteris sunt sexcenta & tredecim. parte. 1. fo. 57. B.

Præcepta quædam sunt circa mores, & dicuntur præcepta: quædam sunt circa modum colendi, & dicuntur ceremonialia, quædam sunt circa iustum hominis conuictum, & dicuntur iudicialia. parte. 1. folio. 337. H.

Præcepta iudicialia & ceremonialia euacuata sunt per nouam legem: tamen & aliter. parte. 1. folio. 67. C.

Præcepta iudicialia licet euacuata, quod non obligant in lege noua, ea tamen obseruare non est mortiferum, quomodo & quare. parte. 1. folio. 167. C.

Præcepta moralia manent in noua lege, quia ius naturale est immutabile. Præcepta verò iudicialia & ceremonialia euacuata sunt per nouam legem. parte. 1. fo. 67. C.

Præcepta ceremonialia & iudicialia nō fuerunt simpliciter inobseruabilia, sed dicuntur inobseruabilia, quia de difficili obseruabilia, sicut dicitur aliquid intransibile, quod de difficili est transibile. parte. 6. fol. 191. D.

Præcepta ceremonialia reducuntur omnia ad præceptum de obseruantia sabbati: & omnia iudicialia & moralia ad alia præcepta. parte. 1. fol. 164. H.

Præcepta quædam in scripturis sunt obseruanda in hac vita, & in futura perpetuo. Alia quæ toto tempore huius vitæ iubentur obseruari. Alia sunt quæ in veteri Testamento obseruata sūt, sed iam coruscante euangelio, non iuxta literam, sed secundum mysticum sensum obseruantur. parte. 1. fo. 179. G.

Præcepta decem sunt quasi quædam conclusiones immediate sequentes ex principijs iuris naturalis, quæ statim capiuntur etiam à parum intelligentibus: & talia erant proponēda toti populo in communi. parte. 1. fo. 164. G. & fo. 167. C.

Præcepta alia à præceptis decalogi sunt in duplici gradu: quia alia quæ se habent ad præcepta decalogi sicut principia eorū, Alia autem se habent ad ea sicut quædam conclusiones elicite ex præceptis decalogi. parte. 1. fo. 338. B.

Præcepta omnia legis Moysæ reducuntur ad tria genera præceptorum. scilicet ad moralia, ceremonialia & iudicialia. parte. 2. fo. 255. B. Item parte. 3. fo. 233. F.

Præcepta moralia & iudicialia iustificabant, & c. p. 6. fo. 10. C. D.

Præcepta moralia & iudicialia quomodo euacuantur. parte. 6. fol. 131. G. H. & fo. sequenti.

Præcepta decalogi dicta sunt verba vitæ, quia seruantes ea non incurrunt poenam mortis corporalis, quæ transgressoribus infligebatur. parte. 6. fol. 177. G.

Præcepta decalogi omnia ordinantur ad actum diligendi. parte. 6. folio. 28. G.

Præcepta de dilectione dei & proximi in quantum sunt de necessitate salutis, in veteri lege ad plenum continentur: sed quantum ad perfectionem & tanquam consilia, continentur in noua, parte. 6. folio. 231. B. C.

Præcepta charitatis cur inter præcepta decalogi non ponuntur, cum tamen sint prima & maxima in quibus tota lex pendet & propheta. parte. 1. fo. 229. D. & fo. 266. B. C. D. & fo. 339. H.

Præcepta decalogi data fuerunt de faciliōb⁹ ad affectum, & non rationibus quo ad intellectum, non autem de difficultibus. parte. 1. fo. 266. C. & fo. 339. H.

Præceptū de dilectione dei, prout in lege traditur, est difficilissimū, præceptum etiam de dilectione proximi non modicæ difficultatis est, & quibus. parte. 1. fo. 166. D.

Præcepta dei significant per specula mulierum in quibus anime semper aspiciunt: & si quæ in eis sunt for. litatis macule deprehendunt. parte. 1. fo. 211. F. H.

Præceptum charitatis qualiter sit intelligendum, qualiter sit primum, qualiter implendum. parte. 5. fo. 70. B. & quomodo impletur, vel hic vel in futura vita. ibidem. C.

Præcepta decalogi quot in vna de duabus tabulis scripta fuerūt. parte. 1. folio. 198. A. & sequenti. C. & folio. 200. F. & fol. 276. H. & folio. 337. C.

Præcepta decalogi quare & quomodo in lege populo Israelitico per Moysen secundo sunt data, siue iterata. parte. 1. folio. 249. A. B. C. D.

Præcepta dei non sunt discutienda quare illa præcepta, sed facienda. parte. 2. fo. 350. E.

Præcepta dei omnia, licet dicantur testimonia, tamen illa proprie quibus additur præmium vel poena. parte. 1. fo. 434. 4. B.

In præceptis quæ ad vitam pertinent, & sunt per se pura, non debemus querere allegoriam, ne queramus nodum in scirpo. parte. 4. folio. 122. E.

Præcepta omnia ordinantia hominem ad proximum, non sunt nisi quædam conclusiones deriuatæ ex isto principio. Omnia ergo quæcunq;

quæcunq; vultis & c. parte. 5. fo. 28. H.

Præcepta decalogi sunt quædam conclusiones primæ principiorum in operabilibus. Alia autem sunt quædam conclusiones secundariæ, & deducuntur ex prædictis principijs medianibus præceptis decalogi. parte. 1. fo. 338. B. C. & fo. 367. G.

Præcepta quatuor ordinantia ad deum ponunt Hebræi, & erga proximum ponunt tñ lex, aliter doctores catholici. parte. 1. fo. 165. C.

Præceptum primum Hebræi bimembraliter diuidunt per affirmatiuum & negatiuum. parte. 1. folio. 164. C.

Præcepta tria dantur in decalogo, tñ ordinantia ad deum, & huius ratio. parte. 1. fo. 163. D.

Præcepta omnia negatiua quibus phibentur iniuriæ vel nocumētia, primo inferenda, an & quomodo possint impleri sine hoc q̄ nō homo diligit proximum. parte. 1. fo. 249. B. C. D.

Præceptum de vnitæte dei, quæ necessitas fuit reuertendi in Deum omnino, cum prius in Exodo positū fuit. parte. 4. fol. 110. 339. A.

Præcepta legis diuinæ ordinantur ad dei dilectionem & proximi. parte. 1. fol. 214. C.

Præceptum de dilectione dei, an & quomodo possit dici lex. parte. 1. fo. 337. E. F. Et an illa consequentia valeat: Hoc est mandatum magnum in lege. igitur est propriè lex. ibidem. H.

Præceptum de dilectione proximi (prout in lege diuina traditur) an sit de præceptis iuris naturalis primū & per se notis. parte. 1. fo. 249. C. D.

Præceptum charitatis siue de dilectione dei, quatuor locis tradit in scripturis. parte. 5. fo. 70. B.

Præcepta charitatis cum sint duo, p vtroq; vnum sæpe ponitur qualiter & quare. parte. 6. folio. 28. E.

Præcepta de credendis an fuerint data in veteri Testamento. parte. 6. fo. 84. B. C. D.

Custodire præceptum & memoriam habere de præcepto siue de lege differentiam habent. parte. 4. fol. 42. A.

Præceptū de sabbati obseruatione, partim est morale, & partim ceremoniale, quando & quomodo. parte. 1. fol. 163. D. & folio 164. D. G.

Præceptum de obseruantia sabbati continet plures obseruantias. parte. 1. fo. 155. H.

Præceptum de concupiscentia vtrum sit vnum præceptum vel duo. parte. 1. fo. 165. B. C.

Præcepta decem scribuntur sicut decem plagis percutiuntur Aegyptij. parte. 1. fo. 164. E.

Præcepta moralia, iudicialia, & ceremonialia, quomodo Christus adimpleuit, quia nihil ad perfectum adduxit lex. parte. 3. fo. 203. B.

Præceptum an viro soli, vel etiam foeminae deus dederit de abstinentia à fructu ligni scientiæ boni & mali. parte. 1. fo. 37. F.

Præcepti transgressio an non fuit totaliter consummata vsq; ad confessionem viti. parte. 1. fo. 43. H. & fo. 44. C.

Præcepta non bona, quæ, quare, & quomodo sic dicantur. parte. 4. fo. 339. E. F. G. H.

Preces qui pro vnaquaq; virtute deo immolar, ille offert per singulos. parte. 3. fo. 61. A.

Preces sanctorum iræ dei possunt obistere. parte. 4. fo. 122. B.

Preces plixas ad deum habent multi intra ecclesiam, vitam precantium non habent, & in oratione lachrymantur, sed in tempore tentationis cū superbia pulsantur, fastu innumescunt. parte. 1. fo. 305. E. Item parte. 3. fol. 79. F.

Preces ecclesiæ potissime exaudibiles sunt per virtutem passiois Christi. parte. 3. fo. 366. H.

Preces & orationes ecclesiæ non solum sunt exaudibiles per virtutem crucis, sed etiam per meritum beatæ virginis. parte. 3. fo. 110. 367. B.

Præda per Iudæos facta de Aegyptijs fuit duplex: scilicet de armis, & omnibus præciolis, & de vasis aureis & argenteis. parte. 3. folio. 377. F.

Prædeterminatio quid est, & quomodo differt à præscientia. parte. 6. fo. 4. A. C. & fo. 19. F. & fo. 89. E. F. H. Item parte. 3. fo. 232. H.

Prædeterminationis & gratiæ præclarissimum lumen est ipse mediator dei & hominum homo Christus Iesus. parte. 6. fo. 4. B.

Prædeterminationis & reprobationis diuinæ causa, an & quomodo sint merita p̄sca, siue meritorum præscientia. parte. 6. fo. 21. F. G.

Prædeterminationis non est alia causa, nisi voluntas diuinæ. parte. 6. folio. 21. H.

Prædeterminatio diuina, est præparatio gratiæ in præsentia, & gloriæ in futuro. parte. 5. fo. 24. H.

Prædeterminatio licet sit certa, tamen non tollit libertatem arbitrij.

parte. 5. fo. 74. F. Item parte. 6. fo. 89. H.

Prædeterminatio sine p̄scentia, & c. non potest, sed bene conuertitur parte. 6. folio. 91. E.

Prædeterminatio dei in bono est, eiusq; effectus bonus est. parte. 6. fo. 91. E.

Prædeterminatorum in viuendo diuersitas. parte. 6. folio. 125. B. E.

Prædeterminatus nullus perire in perpetuum potest. Si quando in confusionem peccatorum adducitur, diuina prouisione per societatem iustorum ad pacem ecclesiæ reducitur, & de hoc figura. parte. 2. fol. 241. F.

Prædeterminatio regni cælestis ita est dispensata, vt ad hanc electi ex labore perueniant, vt postulat do mereantur accipere, quod eis deus ante secula disposuerat dare. parte. 1. fo. 84. A.

Prædicandi forma datur, vt. pro suo quisq; modo instruat, ne que infirmis altiora committantur. parte. 1. fo. 105. C. Item parte. 3. fol. 426. E. Item parte. 1. fo. 169. E. & fol. 178. C. E. & fol. 276. C. E. & folio. 280. B.

Prædicans non amore æternæ patriæ, se præmiorum ambitu saltem auditantibus quasi in iunere salutat. parte. 5. fo. 157. F.

Prædicandi officium significatur per artificium pisciari, parte. 5. folio. 242. A.

Prædicandi grām vel ecclesiæ officium habēs, qñ cōstat ab istis in stigante diabolo, sit mutus spiritualiter. parte. 5. fo. 154. H.

Prædicantis virtus vel sapientia multum valde cōferunt in prædicatione: aliter est in baptizante. parte. 6. fo. 34. F.

Prædicans qui minus capax altiora loquitur, non vtilitatem sed sui ostentationem facit. parte. 6. fo. 35. E.

Prædicandi libertas & confessiones audiendi pauperum religiosorum frequenter rescinditur & impeditur in præiudicium cōmunis populi. parte. 4. fo. 418. D. Item parte. 2. fol. 152. H. & fol. 245. H. & fo. 259. H. Item parte. 1. fo. 282. E. & fo. 298. D.

Prædicandi vel legendi actum exercere qui præsumunt, & temē sunt inepidi ad hoc, per quos significantur. parte. 4. fo. 441. H.

Prædicans omnis verbum dei, monet, obiurgat, terret, triturat aream, & bouis implet officium. parte. 3. fo. 281. F.

Prædicans populo, nec solum increpandis reatibus, nec solum referendis scripturarum secretis debet insistere, ne tantū de correctione peccatorum disputans minus audiat, vel mysteriorum tñ secreta referans minus profit. parte. 1. fo. 89. E.

Prædicare cepit Iesus qñ erat in ætate triginta annorum, an qñ nemo debet assumi ad sacerdotium vel prædicationis officium parte. 1. fo. 109. A. Invert.

Prædicare imperitū ante tempus non p̄sumant. parte. 5. fo. 183. E.

Prædicare mitit Christus nedum apostolus duodecim, sed etiam septuaginta duos discipulos, sed differt ab ap̄lis. parte. 5. fol. 35. C.

Prædicat Christum non solum qui fidem alit, sed qui mores quibus in eo viuatur instruit. parte. 6. fo. 35. E.

Qui factio destruit quo prædicat, contentur. parte. 5. fo. 137. G.

Prædicare qui se disponit, necesse est vt prius ad agenda ea quæ prædicat, allurgat ne alijs prædicans, ipse reprobis efficiatur. parte. 3. fo. 362. F.

Qui prædicat peccatori, tanta dispensatione prædicare debet, vt nō relictā spe timorem subtrahat, nec subtrahat spe timorem relinquat. parte. 1. fo. 359. A.

Prædicatio sit turbis stando & clamose, claustralibus & capitulis sedendo, & magis remisse. Hoc vnde inoleuerit. parte. 5. fol. 209. D. & fo. 215. C. Item parte. 2. fo. 40. H.

Prædicatio & rigida vita, debet palata mollium declinare. parte. 5. fo. 144. E. & fo. 39. A.

Prædicatio & doctrinatio præexigit perfectam gatē. Est autem perfecta grā triginta annorum. parte. 5. fo. 144. C. Item parte. 4. fol. 209. C. D.

Prædicationis officio idoneus, si suscipere resuerit, vel susceptū non bene gerit, dicens: Sufficit mihi vt de me rationē reddā cur alijs prædicem: pecuniā in sudario reponit. parte. 5. fo. 172. F. & fo. 77. B. Item parte. 4. fol. 43. A.

Prædicationem pro quiete tua non debet dimittere, quia Christus qui in magna quiete erat cum patre, quietē quodammodo pro prædicatione intermisit. parte. 3. fo. 358. F.

Prædicationis officium alijs laudabiliter appetunt, vt Iudas: ad quod alijs laudabiliter coguntur, vt Ieremias. parte. 4. fo. 111. A.

Prædicationis officium tutius declinatur quia difficile est cogno scere se esse purgatū. ibidem. B.

Prædicationis sermo subtrahatur aliquando vicio prædicantis aliquando pro vicio auditus, aliquando pro auditoribus datur sermo doctoribus, etiam malis. parte. 4. fo. 116. G.

Prædicationi & doctrinæ intendunt aliqui solite, principaliter propter quæsitum vel famā hominum. parte. 4. fo. 462. H.

Regitatio verbi dei sana quatuor debet habere conditiones. parte. 6. folio. 64. C.

Per paucorum est p̄fāre qui labor fit in p̄dicationibus patrū, quantis ne doloribus aias in fide & conuerfatione recta parantur. parte. 6. folio. 85. E.

P̄dicatione euangelij dicitur noua doctrina formaliter & effectiue. parte. 6. folio. 194. H.

P̄dicatione celeſti qui videtur, ima iam terrenorum operū defrens tanto facilius ſubditos ad meliora pertrahit, quanto per vitē meritum de ſuperis clamat. parte. 4. folio. 70. E.

P̄dicationes ſignificantur per fabros cornua dei cientes, ad q̄s ſp̄dicationes oportet quatuor concurrere, ſicut in corpora li fabricatione, & quae illa ſunt. parte. 4. folio. 407. G.

P̄dicatoris qui aperit contradicere non p̄ſumit, cum maliciae tempus eruperit, his qui nunc metuens derogat, ad contradicendum ante faciam venit. parte. 3. folio. 36. B.

P̄dicatoris ſanctae verba ſuſtinemus, cum vera humilitate ariditatem cordis noſtri agnoſcimus, vt potu ſanctae p̄dicationis irrigemur. parte. 3. folio. 36. A.

P̄dicatoris vox quo alios ad bene operandum & viuendum excitat, eo ad bene agendum opera p̄dicatoris ſeipſum ligat, ne extra ſermonem actio tranſeat, nec voci vita contradiat. parte. 3. folio. 31. F.

P̄dicator ſc̄ta certiffima eſt interfectio ſpiritualium hoſtium, ſi perfeſerant agitur &c. parte. 2. folio. 173. A.

P̄dicator ſic eſt temperanda, vt omnibus vtilis fiat, nulli nocent, & inter omnium vicia quaſi gladius anceps tranſcat. parte. 2. folio. 306. A.

P̄dicatoris ſtudium voluptatibus carnis anteferre, eſt gladium ſuper ſemur ponere, vt cum ſancta quis ſtudet dicere, curet ſuggeſtiones edomare. parte. 1. folio. 199. E.

P̄dicatoris diuini inſitum Chriſtus eſt & paſſio eius. Si haec nō fuiffet, ab errore tā gentili quam iudaico homines non liberaſſet, de diuinitate patris loqui non poſſet. parte. 1. folio. 242. B.

P̄dicator Chriſti & apoſtolorum, tribus de cauſis facta eſt luadae inutilis & infructuoſa, non propter defectum doctrinae, ſed propter impedimentum ſui maliciae. parte. 5. folio. 45. C.

P̄dicator cum ſubtilior & minuter tractatur, auditorum mentes ad tentationum certamina ardentius excitantur. parte. 1. folio. 280. A.

P̄dicatoris labor, per quem auditores ad fidem & deuotionē trahuntur, ſignificatur perdentes qui cibum ad interioria traſcunt. parte. 1. folio. 377. D.

P̄dicator verbi diuini non debet ceſſare a p̄dicatione, licet videat paucos proficere. parte. 5. folio. 4. C.

P̄dicatoris debita diſpoſitio quaerit ſit. parte. 5. folio. 91. D. & folio. 236. D.

P̄dicator prius debet orare, vt ſermo dei currat & fruſtiffet i auditoribus. parte. 1. folio. 80. F. Interli.

P̄dicator euangelij habet p̄mittere, & etiam poſt ſermonem facere orationem, quomodo & qualiter. parte. 5. folio. 151. D. E. G. Item parte. 4. folio. 214. H.

P̄dicator euangelij prius debent tranſmigrare de carnalibus ad ſpiritualia, & de terrenis ad meditando celeſtia. parte. 5. folio. 91. H.

P̄dicator euangelij incipere debet ſermonem a ſacra ſcriptura, non a poeticis verbis aut philoſophicis. parte. 5. folio. 90. D. Item parte. 1. folio. 113. H.

P̄dicator in eccleſia duę differentie, eorū, ſ. qui ſincere, Chriſtū annunciant, & eorum qui verbū dei adulterant. parte. 5. folio. 75. E.

P̄dicator inſtruit Ieſus, etiam terrena ſubſidia ſubditis miniſtrare, & ſic ad regnum trahere. parte. 5. folio. 17. E.

P̄dicatoris moderni quare non faciunt ſigna, ſicut quondā in primitiua eccleſia, & datur ratio. parte. 5. folio. 35. G.

P̄dicator euangelij non querant vindictam de iniurijs ſibi factis. parte. 5. folio. 137. H.

P̄dicatori tanta debet eſſe fiducia in deo, vt & ſi non p̄uideat ſumptus, tamen ſibi non defuturos certiffime ſciat. parte. 5. folio. 151. F.

P̄dicator quęſtuarij multi ſunt, ſed quęrentes tantum animarum ſalutem ſunt pauci. parte. 5. folio. 151. H.

P̄dicator verbi diuini facit conuiuium ſpirituale, & hoc vel propter honorem vel propter lucrum, vel animarum ſalutem, & propter hoc diuerſos conſequitur fines. parte. 5. folio. 162. H.

P̄dicatoris quinque debent annunciare. parte. 6. folio. 36. B.

P̄dicatoris, quid, vel, quę, quos, quomodo & quando, corripere debent. parte. 6. folio. 112. D.

P̄dicatoris quidam ex humana fragilitate declinant p̄dicandi

di laborem, & loca libenter accedunt, vbi bonum conuiuium p̄paratur. parte. 4. folio. 373. H.

P̄dicatoris qui in illis locis p̄dicant, vbi ſperant ſe habere laudum conuiuium, vel temporale lucrum, & loca vbi maior neceſſitas eſt, declinant, notantur. parte. 6. folio. 187. H.

P̄dicatoris ſolliciti ſunt non tñ de peccatorum conuerſione, ſed etiam de confirmatione eorum in bonis. parte. 6. folio. 190. H.

P̄dicatoris ſocius euangelici debet eſſe boni nominis, & idoneus in ſcientia & vita. parte. 6. folio. 192. H.

P̄dicator vt diuerſis verbis (nunc enim amaris, nunc dulcibus) ad idem tendentibus, vtrum que facere poſſit difficile eſt. parte. 6. folio. 214. A.

P̄dicatoris paupertatis pauperes contemnunt per clericos & ſacerdotes peruerſos. parte. 4. folio. 51. H. & folio. 137. H. & folio. 150. G. H. & folio. 361. D.

P̄dicatoris annuntiano virtutes & p̄mia bonorum debet ſimul denunciare vicia poenaliq̄ malorum. parte. 4. folio. 55. F.

P̄dicator vt peccatores inducat ad celerem conuerſionem, ponat fragilitatem humanam, & poenas obſtinatorum in peccatis. parte. 4. folio. 138. H.

P̄dicator non ſolum debet p̄dicare verbis, ſed etiam ſenſibus exemplis. In moralibus enim magis mouent facta quam verba. parte. 4. folio. 138. H. & folio. 30. H.

P̄dicatoris auditoribus impendunt ſpiritualia, a quibus accipiunt carnalia. parte. 1. folio. 81. B. Interli.

P̄dicator quando pro quęſtu diuini palliat mala ſacerdos in ſanctuario occidit. parte. 4. folio. 188. H.

P̄dicator quę annunciat debet, ſunt duo, ſ. fides & operatio. parte. 4. folio. 216. B.

P̄dicator debet publice nunciare accelerationem mortis, vt homines ceſſent a peccato, ſaltem timore ſeruili. parte. 4. folio. 120. H.

P̄dicator, doctor, vel, p̄latus quicumque, qui plus appetit commodum ſuum, ſ. famam vel pecuniam, quam auditorum bonum ſpirituale, ſignificatur per Ionam prophetam. parte. 4. folio. 376. D.

P̄dicator ſancti, licet aliquando ad ſeculi actus moderandos, & indiſciplinatum inſcitationem temperandos p̄dicant, tamen nullo modo ſui iuris miniſterium ordinare intra eccleſiam ceſſant. parte. 4. folio. 452. A.

P̄dicatoris ſancti facta p̄cedentium patrum ac ſinem glorioſum ad exemplum p̄ſentibus commemorando oſtendant, & exemplo cuius id facere debent. parte. 4. folio. 454. E.

P̄dicator cōſcius ſibi de peccato mortali debet a p̄dicatione ceſſare, donec purgatus ſit vera confeſſione, vel ſaltem contritione: aliter indignē tractaret verbum dei. parte. 4. folio. 17. D.

P̄dicator veritatis creſcentibus vicijs per defectum charitatis, debet plus ſolito magis auſtere viuere, vt efficacius cōtra vicia p̄dicet. parte. 4. folio. 41. D.

P̄dicatoris frequenter ex ſua p̄dicatione appetunt commendari. parte. 3. folio. 6. D.

P̄dicator loquendo vitam doceat: quia ex ſemine boni operis, vberes fructus p̄dicationis colligit. parte. 3. folio. 18. A.

P̄dicator perfectus non eſt qui propter contemplationis ſtudium operanda negligit, vel propter orationis inſtantiam cōteplanda poſtponit. parte. 1. folio. 80. A. Item parte. 3. folio. 8. A.

P̄dicator vanus & loquax ſemper vult loqui de aliorum defectibus: & ſi modicum tangatur, ſtatim ad impatientiam proruat. parte. 3. folio. 28. D.

P̄dicator vanus de bona doctrina ſe iactat atq̄ vira, cum tamen in vtraque multa ſint arguenda. parte. 3. folio. 28. D.

P̄dicatoribus quęſtuarijs qui multa fallacia dicunt vt quęſtum ex torqueant a ſimplicibus: poteſt dici illud: Nunquid deus indiſcretus veſtro mendacio. parte. 3. folio. 31. H.

P̄dicator ſtudioſus nō vult diu inter carnales manere, quia animas a gentilitate cōuerſas, ad ſocieratem ſpiritualium nititur velociffime p̄ducere. parte. 1. folio. 82. A. Interli.

P̄dicator cauca, ne verbis non congruant facta, & ne deformet opera magiſterium diſcipline. parte. 3. folio. 265. E.

P̄dicatoris docti vbi non ſunt, fruſtra ad audiendum conſuunt fideles, vbi plurimę operationes apparent, partē quod p̄dicator pro verbi fruge laborauit, & verbum caſto ore ruminauit. parte. 3. folio. 222. E.

P̄dicator ille verē ſuis auditoribus vias vt aperit, qui exercet quod ipſe p̄dicat. parte. 3. folio. 325. A. & folio. 438. A.

P̄dicatorum illa ſolum verba ad virtutum ſpiritualium incrementa proficiunt, quę ex interna animę dulcedine procedunt. parte. 3. folio. 125. A.

P̄dicator

P̄dicator deſidioſus nō vult hoc operari quod dicit: & eſt ſimilis pigro, cui labor eſt manum ad os porrigere. Manū tñ ad os porrigere, eſt voci opa concordare. parte. 3. folio. 327. F.

Nemo ad p̄dicandum idoneus fratrem ſimplicem deſpiciat, quia ſi minus idoneus ad docendum, p̄mptus tñ ad diſcendum & ad implendum. parte. 3. folio. 328. E.

P̄dicatoris dum faciūt ſuas p̄dicationes hominibus, quaſi ſapienter eſcas apponunt. parte. 3. folio. 360. F.

P̄dicatoris vita ſemp in alto debet firma permanere, vt incurſus malignorum lōgē deſpiciat, vt culpam prius quam veniam deprehendat. parte. 3. folio. 365. F.

P̄dicator in domibus hoſpitiū debet eſſe tam exemplaris vitę, q̄ filij hoſpitiū, id eſt opera eorum, videatur mortua in comparatione ad opera p̄dicatorum. parte. 2. folio. 154. H.

P̄dicatorum ſermones vel conuerſationem diabolus maculat & turpia facta quę perſuafert, in oculis hominum reuelat: & de hoc figura. parte. 2. folio. 206. E. F.

P̄dicatoris cementarijs aſſimulantur, qui eos quos bonis operibus inſtituunt, copula charitatis adinuicem neſcunt. parte. 2. folio. 244. C.

P̄dicatoris homines in gloria quondā ſeculi ſublimis ſecuri ſermonis dei de ſtatu primę conuerſationis dei iungunt, & in ornatu eccleſie erigunt. parte. 2. folio. 144. C.

P̄dicatoris tales ſunt cōſtituēdi, qui decalogū nō ſolum faciendū auditoribus oſtendūt, ſed etiam puritate cordis intemeratū cuſtodiant. parte. 2. folio. 244. F.

P̄dicatoris vocantur canes, quia dei domum & eius ſubſtantia & oues ſpirituales a ſuribus & beſtialibus ſpiritibus & hæreticis defendunt. parte. 2. folio. 288. A.

P̄dicator apertē, exemplis inſtituere, fortium & doctorum eſt, infirmorum & inſipientium diſcere, & ſubditos eſſe. parte. 1. folio. 70. B.

P̄dicatoris non debent ſuis hoſpitibus dicere fruſtola, ſed edificatoria, ex quibus concipiant & pariant opus bonum. parte. 1. folio. 70. H.

P̄dicatoris cum auditorum vitam obtinēt, deo de cuius muncere hoc habent, non ſibi p̄bent. parte. 1. folio. 82. B.

P̄dicator poſt p̄dicationē ad deum redire debet per gratiarū actionem, & attribueret ſibi p̄dicationis fructum. parte. 1. folio. 82. D.

P̄dicator diligēs p̄dicare non debet de fabulis & fictitijs, ſed de ſacris ſcripturis. parte. 1. folio. 118. H.

P̄dicator ſancti quo ſtudioſius corda purificant, plura inueniunt quibus ipſos rephendūt, & ſignificatur per ſaga ciliciana. parte. 1. folio. 181. E.

P̄dicator cum alta de deo loquitur, & ſupernę habitacionis iam vt cōſp̄ctus tabernaculum ingreditur, cuius p̄dicatoris virtutem ſi infirmi plene penſare nō poſſunt, tamen vident terga aſpicunt. parte. 1. folio. 202. B.

P̄dicatoris ve, Teſtiſquia per allegoriarum vmbra de celeſti myſterio obſcura dixerunt, quaſi ſine luce ſonitum dederunt, & cōparantur aeri. parte. 1. folio. 209. D.

P̄dicatoris no. Teſtiſquia per locuti ſunt, & ſignificantur per argenum. parte. 1. folio. 209. D.

P̄dicator curioſus & vaniglorioſus verba multiplicans ad ſui oſtentionē, vel ad quęſtum, & non ad vtilitatē audientium, dicitur vir ſeminifluus. parte. 1. folio. 240. H.

P̄dicator qui nō intendit niſi quęſtum vel fauorem hominū, frequenter cum bonis quę dicit, p̄mptus in mala verba & in honeſta. parte. 1. folio. 240. H.

P̄dicator fidelis opat (ſi fieri valeat) vt veritatem, quam ſolus loqui non ſufficit, ora cunctorum ſonēt. parte. 1. folio. 283. A.

P̄dicator vel p̄latus ſiue curatus, quando verbo malo vel ſacra eccleſiam Chriſti patris ſui ſponſam polluit cum vxore patris ſui dormit. parte. 1. folio. 363. G.

P̄dicatoris ſtudere debent, ne diſcretionis regulam ſibi molietes eos quibus verbum dei p̄dicant, diſtinctionibus p̄ceptis quaſi grauioribus p̄ſideribus obruant. parte. 1. folio. 361. F.

P̄dicator, verbi diuini non debet ad loca mala & ſuſpecta declinare, quia per hoc impediretur doctrina eius tanq̄ ſuſpecta. parte. 5. folio. 36. G.

P̄dicatoris ſiue curati, ſiue alij miniſtri eccleſie, licet ſint multi, tamen pauci inueniuntur apti ad p̄dicandum ratione vitę ſanctę & ſanę doctrinae. parte. 5. folio. 151. H.

P̄dicator ſi cupit, oportet eum alijs perfectionem eſſe. parte. 6. folio. 213. E.

P̄dicator bene qui vicijs potius dominatur quam fratribus: quia pro vicijs p̄latus eſt, non pro natura. parte. 3. folio. 66. B.

P̄latus omnis ceſſabit, collectis hominibus poſt iudicium finale, ſed iam angeli angelis p̄ſunt, demones demonibus homines hominibus ad vilitatem vel deceptionem diuendum. parte. 6. folio. 58. B. & folio. 94. D. Item parte. 4. folio. 421. G.

P̄latus ſtatus ſublimior eſt ſtatu religionis, & p̄ cōſequens ceteris paribus eorum peccata ſunt grauiora. parte. 4. folio. 223. H.

P̄latus cōtemplatio conſiſtit in duobus, ſ. meditatione ſacrae ſcripturę & in cultu larrice. parte. 3. folio. 422. C.

P̄latus bonus dicitur ſeruus fidelis, qui ſubditos ſuos paſcit pabulo ſacrae ſcripturę & euchariſtię. parte. 5. folio. 75. H. & ſ. 47. H.

P̄latus debent eſſe excellētes p̄ ceteris ad quatuor. parte. 5. folio. 119. D.

P̄latus bonus dicitur ſuſcitari ab orite, p̄pter ſplendore ſapientię, & iuſtus p̄pter rectitudinē vitę. parte. 4. folio. 72. D.

P̄latus ponitur in ſtatu p̄fectionis exercendę. Ibidem.

P̄latus bonus luget caſum populi ſibi ſubiecti. parte. 4. folio. 224. H.

P̄latus neceſſarium eſt vt in eo ſcientia & bona vita ſint iuncta. parte. 4. folio. 263. D.

P̄latus bonus qui ſtat ſuper cuſtodiam gregis ſui, quę & quaſi ſua facere debet. parte. 4. folio. 351. H.

P̄latus bonus deus aliqui permittit temporaliter affligi ad augmentum ſui meriti. parte. 4. folio. 420. D.

P̄latus bonus debet inducere populum ſuum, vt non quaerāt in vita p̄ſenti premium de debellatione aliquorum vicijs, ſed poſt bellum, quod i morte iuſti finitur: & tñ p̄mptus ſecurē accipitur. parte. 4. folio. 437. E. H.

P̄latus bonus videns eccleſiam vicijs deformatam, habito cōſcienti tempore debet ſtatim eam viſitare, & eius reformationē initiare. parte. 4. folio. 438. D.

P̄latus bonus non ſolum debet eccleſię diſſipationem lamentari, ſed etiam inſistere eius reformationi. Ibidem.

P̄latus bonus eccleſię militatis mittit p̄ ſe & populo ſuo duos legatos ad quęrendum pacem, & amicitiam ſempiternam, & qui illi ſunt. parte. 4. folio. 445. G. H.

P̄latus bonus monet populum ſibi ſubditū reſiſtere ſpiritibus malignis p̄ orationum ſuffragia, p̄cedentium ex firma fide: & per quem ſignificatur. parte. 4. folio. 476. H.

P̄latus bonus habens ad populum ſibi cōmendatum paternę pietatis affectum, & vitam exemplarem ad opa virtutū inducentem, ſignificatur p̄ Razia. parte. 4. folio. 477. H.

P̄latus ſeraphin intelliguntur: qui ſuper curam eccleſię debent ſtare, & nō exterius vagari. parte. 4. folio. 16. H.

P̄latus bonus vel doctor vel cōſeſſor magis delectatur extrahere do impios a malicijs ſuis, quā ſugendo lac diuinę contemplationis. parte. 4. folio. 29. D.

P̄latus bonus rex eſt in ſpiritualibus. parte. 3. folio. 86. D.

P̄latus bonus qui deſiderat aedificationem eccleſię in moribus & fide, & bonū ſuſceſſorem habere, ſignificatur per David. parte. 3. folio. 284. D.

P̄latus bonus ad laudandū deum excedit ſe primō, & conſequenter populum Chriſtianum. parte. 3. folio. 300. H.

P̄latus ſiue doctor, eſt honorandus triplici de cauſa. parte. 3. folio. 426. B. F. G.

P̄latus quis & qualis modus corripiendi tenendus ſit ad ſubditos. parte. 2. folio. 11. A.

P̄latus bonas ordinationes p̄deceſſorum ſuorum cuſtodire debent, ſed multi ſtudent eas totaliter diſſipare. parte. 2. folio. 13. H.

P̄latus bonus ſecularis vel religioſus debet eſſe ſollicitus de cōſeſſione laudis in obſequio diuino. In quo debent eſſe tria ſpecialiter notanda. parte. 2. folio. 21. H.

P̄latus bonus, ſecularis vel religioſus, tēpore mortis ſuę debet ſuos ſubditos monere de perſeuerentia in bono & cauſa iſte, & ſignificatur per Iofue. parte. 2. folio. 29.

P̄latus debent ſcire verus & nouum Teſtamentum, & ſignificantur per duos cherubim. parte. 1. folio. 211. C.

P̄latus ex officio p̄ ſalutē populi ſui corporale vitam exponere tenentur ſi caſus neceſſitatis occurrerit: & ideo gemina charitas euidentius ſeruire debet. parte. 1. folio. 211. C.

P̄latus ſemper debent intendere ſuarum eccleſiarum regimini, & non ſtare in curijs regum vel principum, niſi in caſu neceſſitatis, & ad hoc vocati. parte. 1. folio. 211. D.

P̄latus ſunt ſicut angeli aſcendentes & deſcendentes in ſchala Iacob. Sed aliqui eorum ſunt ſicut milui, qui non deſcendunt niſi ſi ad cadauera rapiēda, ſiſtiſti ad bona temporalia quęrenda. parte. 1. folio. 211. D.

P̄latus quantūcumq̄ ſancti debent ſe peccatores reputare, & pro beneficijs a deo ſibi collatis gratias agere, & zelo fidei p̄ ceteris ſeruere. parte. 1. folio. 275. H.

Index in Glos. ordi.

Praelatus ridentis timere, & iratus amari debet, ne nimia licentia visum, vel immoderata severitas odiosum reddat. parte. 3. folio 56. A.

Praelatus bonus in quo est potestas regedi atque etiam corrigendi, significatur per virgā. Hic germinat bonitate conscientie fronde, veritate doctrinae, floret celebritate fame, & fructificat sanctitate vitae. parte. 1. folio. 292. H.

Praelati curati & doctores qui per malam doctrinam suam vel vitam simplices faciunt peccare, caecos in itinere faciunt errare. parte. 1. folio. 363. G.

Praelatus cum sorore sua filia patris sui dormit, qui sapientiam a domino sibi datam, immundicia vitae polluit & contempnibilem alijs reddit. Ibidem. H.

Praelati qui portē dicuntur ecclesiae pro maiore parte corruperunt per superbiam. parte. 4. folio. 131. D.

Praelati magis student ad congregandum divitias quam scientiam, & clamor & murmur populi ascendit contra eos, et si taceant, lapides clamare deberent. Ibidem.

Praelati, clerici, religiosi plurimi sunt, qui laute viuunt de patrimonio crucifixi, & tamen contra Christum leuant calcaneum in membris suis, affligentes ea calumnijs & exactionibus iniustis. parte. 5. folio. 225. D.

Praelatorum ecclesiae bona opera non solum requiruntur ab eis in propria persona, sed etiam in aliena. sicut in subditis eorum quosteneur inducere ad bonum. parte. 5. folio. 172. H. & folio. 77. C.

Praelatus potens vel princeps qui sicut deus vel plus aliquando vult reuereri, per quem significatur. Et qui tales sint. parte. 4. folio. 251. D.

Praelati ecclesiarum aliquando in ecclesia dei confingunt infantiam, ut quicumque sequitur eos, illa queetur ad casum. parte. 4. folio. 343. F.

Praelati ecclesiae non habent non vinum charitativae correctionis & oleum pietatis. parte. 4. folio. 352. H.

Praelatos tentat aliquando deus de nimis aspera correctione sub specie caeli iustitiae aliquando de nimis parva sub specie misericordiae. parte. 6. folio. 63. G.

Praelatus puerum in lupanari ponit, & puellam vendit pro vino, qui videt implicitos luxuria & alijs vicijs & non arguit gratia turpis lucris. parte. 4. folio. 356. B.

Praelatus egreditur de sua civitate quando parum curat de subditorum suorum salute, & multum anxiat de bonorum temporalium amissione. parte. 4. folio. 376. D.

Praelati qui non fuerunt reges sed tyranni, nec praepositi sed leones, nec magistri sed lupi ovium, qui rogantes noluerunt audire, non audientur a domino cum venerit dies ultionis. parte. 4. folio. 379. F.

Praelati quidam de spirituali aedificio ecclesiae quod fit per sanam doctrinam parum curant, sed de leuadis pecunijs magnam sollicitudinem habent. parte. 4. folio. 402. H. & folio. 133. D.

Praelati & curati mali gaudent de summa pecuniae leuata, & non de salute subditorum. parte. 4. folio. 417. H.

Praelati plures & curati circa negocia principum & magnatorum sunt occupati, suas ecclesias & parochias sine sufficienti regimine relinquentes. parte. 4. folio. 435. H.

Praelati mali licet sint in arce dignitatis ecclesiasticae, & tamen impediunt aliquando populum ab accessu ad ecclesiam per excommunicationes & interdictiones irrationabiliter fulminata. parte. 4. folio. 442. H.

Praelatus malus destruitur niteitur, sacras obseruationes ecclesiae. parte. 4. folio. 447. H.

Praelatus malus destruit paupertatem apostolorum, bona pauperum sibi retinendo, & eorum humilitatem, ultra modum superbiendo, & eorum exemplaritatem, statum apostolicum secdis operibus maculando. Ibidem.

Praelati & pontifices mali qui bona ecclesiae expendunt in curijs regum & principum, significantur per lasionem pessimum pontificem. parte. 4. folio. 465. H.

Praelati & doctores ecclesiae mali per noticiam scripturarum exploratores sunt terrae viuientium, sed per suam vitam malam ab eius ingressu deficiunt, & etiam alios impediunt. parte. 1. folio. 286. D.

Praelati & mali clerici sicut fuerunt in statu altiori, sic erunt in loco gehennae profundiori. parte. 1. folio. 370. H.

Praelati intra te est, intra te aedificatio mala, & subuertenda. In hostis tuus de corpore tuo pcedit. De corde enim exeunt &c. parte. 2. folio. 7. F.

Ad praesidium Christum sequi volentes, per tria si in eis fuerint vincere possunt. Et nominantur. parte. 2. folio. 40. H. & folio. 41. C. E.

Praematio beatorum & punitio malorum in futura vita non potest sciri certitudinaliter per inquisitionem humanam, sed tantum ex diuina reuelatione. parte. 3. folio. 110. 289. C. & folio. 348. G.

Praematio electorum quantum ad gloriam atque cepit a tempore passionis Christi: & punitio reprobatorum in anima, non solum ex tunc, sed etiam ante. parte. 4. folio. 103. G.

Praemij spes, solatium est laboris. parte. 6. folio. 190. E. & folio. 239. H.

Praemium in opere, non in sponsonone est. parte. 4. folio. 156. B.

Praemia aeterna qui in caelis praeparare desiderat, malum esse dicit quod secum agit, & malum esse quod in praesenti debet sustinere. Cum autem recesserit caeli emptor, letabitur se sapienter emisisse. parte. 3. folio. 328. E.

Praemia correspondencia singulis octo beatitudinibus declarantur. parte. 5. folio. 18. D. F. G. H.

Praenominati leguntur duo antequam nati in uero Testamento, & in utroque miraculum fuit &c. In nouo Testamento similiter duo praenominati leguntur. s. Iohannes baptista & Iesus Christus. parte. 1. folio. 67. D. & folio. 69. A.

Praeoccupatio quando est vel dicitur. parte. 6. folio. 88. A.

Praeordinationes dei duae, quarum vna de praesenti ab iusticiam, altera de futuro ad gloriam. parte. 5. folio. 89. E. F.

Praeostificare in Pronosticare.

Praeparatio ad consequendum praemium vitae aeternae est triplex. parte. 6. folio. 67. D.

Praeparatio in agendis vel suscipiendis diuino oraculo multis modis facta legitur. parte. 2. folio. 11. H.

Praeponderant furaris praesentia, serijs iocunda, & laeta tristibus, & praepopera tardioribus. parte. 2. folio. 232. E.

Praepositionibus diuersis vitium loquendo de trinitate quomodo & quando. parte. 6. folio. 26. E.

Praepositorum vicia, subiectis sunt offendiculum. parte. 1. folio. 231. F.

Praepositorum dignitatem nemo appetere debet nisi qui personarum & doctrinae suadet. parte. 2. folio. 208. E.

Praepositi & iudices an & quo officio distincti fuerunt. parte. 2. folio. 208. H.

Praepositorum tumor de subditorum timore non superbiat. parte. 1. folio. 55. F.

Praepositorum mala sic displicent bonis subditis, ut ab alijs nota occultent, diiudicantes factum & venerantes magistrum nolunt videre quod tegunt. Et de hoc figura. parte. 1. folio. 36. F.

Praepropria arborum, i. primi flores seu gemmae debent auferri ne eriperent in fructus, dupliciter causa. parte. 1. folio. 248. C.

Praepropria & seniores non pro longeva vita dicuntur, sed pro maturitate sensus & grauitate vitae veneranda. parte. 2. folio. 19. E.

Praepropria dicitur seniores, similiter episcopi & doctores, & quare. parte. 6. folio. 222. G. I. & parte. 3. folio. 391. G.

Praepropria & episcopi olim eiusdem nominis erant. parte. 6. folio. 190. E.

Praepropria ordo & forma in septuaginta duobus discipulis. parte. 5. folio. 151. E.

Praepropria quid est. parte. 6. folio. 110. H.

Praescientia quomodo ibi accipitur, cum dicitur. Quos praesentia iuit & praedestinavit. parte. 6. folio. 20. C.

Praescientia aliquando accipitur per praedestinationem. parte. 6. folio. 217. C.

Praescientia diuina licet sit certissima, non tamen tollit contingentiam a rebus. parte. 2. folio. 89. F.

Praescientia futurorum quantum ad ipsam rem spectat, mediū quiddam esse videtur, neque proprie bonum, neque proprie malum. parte. 1. folio. 306. C.

Praescientia diuina vocat liber in quo leguntur sancti apostoli & prophetae, & quomodo intelligendum sit. parte. 1. folio. 3. D.

Praescientia dei antecedit omnia, & quidquid sit temporaliter, ei sine tempore praesens est. parte. 3. folio. 427. E.

Praesepe vacuum dicitur, vno modo ad literam, alio modo moraliter &c. parte. 3. folio. 222. F. G.

Praesidentia aliter conuenit Christo secundum naturam humanam, & aliter secundum diuinam. Et declarat. parte. 4. folio. 208. E.

Praesidentia diuinae supereminens status siue virtus describitur. parte. 4. folio. 212. F.

Praestandi duo genera sunt. Vel enim beniuole damus, vel reddituro commodamus. parte. 5. folio. 22. F.

Praesul lucem scientiae desiderantibus aperiat & rubiginem peccatorum in contemptioribus increpando comburat. Et per quid hoc significatur. parte. 1. folio. 89. A.

Praesul cum dulcia scripturarum arcana exponit, vel ut in habitu suo fulgorem lucis ostendit. Cuius verò vltioe superbos percutit quasi terrorem flammæ vorantis ostendit. parte. 1. folio. 89. A.

Praesul vel doctor in oib? q? agit pcederit patri facti consideret & ad eorum imitationem dirigat vitam. Et de hoc figura. Ibidem. E.

Praesul

& Postil. Nico. de Lyra.

Praesul nunq? subditorum curam intermitat, sed vitam eorum consolando, increpando, exhortando confortet, & tucandam, domino crebris orationibus satagat comedare. parte. 1. folio. 190. E.

Praesules & doctores ecclesiae commuēt electorum vitam singulari mentis culmine transcurrere, hoc est de medio filiorum de ad Moysen applicari eos q? fuerunt sacerdotes. parte. 1. folio. 188. B.

Praesules de sua fortitudine, & de sua sapientia seculari, & p seuerantes in odio fraternali facit agere, & quare. parte. 4. folio. 371. H.

Praesulens de virtutibus, mira dispensatio parat ei aliquid, quod delectatus conuaret, vnde per se non exit, sed cognita infirmitate, quasi vincit deus educit. parte. 3. folio. 27. B.

Praesumptio maxime da sua scientia se solos homines esse reputant, propter quod frequenter alios bestias vocant. parte. 3. folio. 29. H.

Praesumptuosus in scientia reprimatur, quando spectus ab eo, & qualiter scire declaratur. parte. 3. folio. 31. D.

Praesumptio nulla perniciosa quam de propria iusticia aut scientia superbiere. parte. 3. folio. 394. E.

Praesumptio humana reprimatur quae credit omnia quantūcumq? ardua posse attingere, q? minime rei non potest omnes proprietates comprehendere. Et dei effectus naturales non potest comprehendere ad plenum, multo minus potest effectus supernaturales comprehendere. parte. 3. folio. 427. F.

Praesumptio diabolica, quae & quando est. parte. 6. folio. 47. E.

Praeseritum rerum exhibitio futurum est certitudo. parte. 1. folio. 34. B.

Praeuicatio non est ubi non est lex, & non omnes habent legem scriptam, habent tamen naturalem. parte. 3. folio. 270. B.

Praeuideri aeternaliter conuenit omni creaturae quantūcumq? minime, & ergo in hoc non est aliqua praerogatiua. parte. 3. folio. 411. G.

Priapitulum cuius figurae, & quare inter deos assumptus a Gentibus. parte. 4. folio. 232. C. & folio. 338. B. Item parte. 3. folio. 311. D. Item parte. 2. folio. 152. G. & folio. 224. E. Item parte. 1. folio. 68. D. & folio. 65. F. G.

Priapitolo faciebant cultum viri & mulieres q? incedebant nudae, & fiebant talia quae non facerent modo meretrices. parte. 3. folio. 130. H.

Priapitum tenet Christus non solum respectu hominum, sed etiam omnium angelorum, quomodo & qualiter. parte. 6. folio. 104. H.

Priapitum dignitatis in ecclesia non potest quis accipere Iudaeis nisi secundum prioritatem temporis, quia prius tempore insertus radici gratiae q? Gentilibus. parte. 1. folio. 376. H.

Priapitum per plenitudinem intelligitur in ariditate, sicut est triticum, & hordeum, & per lachrymam in liquidis, sicut est vinum, oleum, & huiusmodi. parte. 1. folio. 71. D.

Priapitum ter in anno reddebantur, & quando. parte. 1. folio. 217. H. & folio. 255. H.

Priapitum quantum ad terrae ascensum dabatur tantum, ut dicit Ra. Sa. de septem rebus, & nominantur, tamen poterant hoies de alijs dare ex speciali deuotione. parte. 2. folio. 234. D. Item parte. 1. folio. 362. C. & folio. 255. H.

Priapitum quantitas non fuit determinata in lege, sed primo fuit facta voluntarie secundum deuotionem dantium, postea vero propter auaritiam crescentem per sapientes Hebraeorum fuit determinatum &c. parte. 1. folio. 234. D.

Priapitum in quota parte dari debeant, & quare de aliquibus pars minor, & de aliquibus maior, & etiam quare danda sunt priapitum. parte. 4. folio. 284. D. G.

Priapitum quomodo secundum legem obseruantur cum sacerdotibus accipiunt, non ut custodiant, sed ut consumant. parte. 1. folio. 293. F.

Priapitum primitiarum Christus est: Cornelius primitiae Gentium, alij primitiae ecclesiarum. parte. 1. folio. 294. E. H.

De primitijs suarum frugum & suae substantiae dominum honorat, qui quidquid boni agit non sibi, sed et tribuit. parte. 3. folio. 112. A. & folio. 423. A. Item parte. 1. folio. 175. G.

Primogenita sunt quae vltimam aperunt, & specialiter primogenitis filijs debentur. parte. 1. folio. 84. E. Interl.

Primogenitum quid & quale. parte. 5. folio. 8. E. F. I. & parte. 1. folio. 347. G.

Primogenitus sicut antiquitus frequenter obseruatum fuit, & adhuc obseruatur, nominatur patris nomine. parte. 5. folio. 117. B.

Primogenitus omnes sanctos officio sacerdotum & fuisse sacerdotum tradunt Hebraei, & habuisse vestimentum sacerdotale quo induit victimas offerebant anteq? Aaron in sacerdotium eligeretur. Et vnde hoc tradunt. parte. 1. folio. 84. E. G. & folio. 87. F. G. & folio. 89. A. B. D. & folio. 278. D. & folio. 269. H. I. & parte. 6. folio. 159. F.

Primogeniturae ius in duobus consistebat: Et enumerantur, parte. 1. folio. 355. C.

Primogeniti omnes filiorum Israel fuerunt deo obligati, ex quo percussit primogenitos Aegyptiorum: & loco illorum voluit deputari sibi omnes masculos de tribu Levi &c. parte. 1. folio. 269. G.

Primogenita Israelitarum offeruntur pro primogenitis Aegyptiorum, & pro primogenitis filiorum Israel Leuitae in seruiciū domini assumuntur, & quare. parte. 1. folio. 278. E.

Primogeniturus bene transferebatur ad filium post natum ex ordinatione patris, maxime de voluntate dei, sicut Iacob ius primogeniturae transtulit &c. parte. 1. folio. 64. D.

Primogenita animalium qualia immolabatur, & quae non. parte. 2. folio. 265. B.

Primogenita animalium immundorum, quaedam non redimebantur, sed interficiebantur, aliqua non redimebantur pecunia, sed pro eis ouis offerebatur. parte. 1. folio. 295. C.

Primogenita & primitiua quomodo differunt, Et de quibus sunt parte. 2. folio. 265. B. Item parte. 1. folio. 347. G.

Primogenita tanquam pecora nostra sunt, qui nobis obediunt filij, serui, & discipuli. Sed horum primogenita sunt, qui sic obediunt, ut alijs praebent exemplum & magisterium. parte. 1. folio. 264. A.

Primogenitum hominis secundum Ra. Sa. debebat redimi post xxx. dies, & primogenitū bouis debebat seruari apud dominū suum xxx. diebus, & tunc dari sacerdoti, & primogenitum ouis quinquaginta diebus. parte. 1. folio. 171. E.

Primogeniti in antiquis fuerunt animales & non spirituales, sicut Cain & Imael & Esau & multi alij. parte. 6. folio. 59. H.

Primogenitum nominatur bene aliquid in aliquo genere, non quia sit primum simpliciter, sed propter aliquem notabilem euentum. Et hoc est videre in annis & mensibus. parte. 1. folio. 53. D.

Primogenitum dicitur aliquid dupliciter, origine scilicet & dignitate. parte. 5. folio. 70. C.

Priapitum laudatur si in eo sedet speciositas corporis, eloquentiae claritas, pbitas. parte. 3. folio. 149. C.

Priapitum bon? si aduersarius debet impugnare, sic ad beneuolos agere grates, & amicitiam conseruare. parte. 4. folio. 475. H.

Priapitum quilibet se habeat secundum formā a Dauid traditam deuote se habens erga deum &c. parte. 3. folio. 235. D.

Priapitum instituti sunt, ut mala puniant. parte. 6. folio. 28. B.

Priapitum mundi ideo sunt, ut dominentur minoribus suis, & eos subiciant seruituti: principes ecclesiae sunt ut seruiant ministris suis, & suas utilitates negligant, & illorum pcurant, & mori non recusent pro salute inferiorum. parte. 5. folio. 63. D.

Priapitum terrae pulchritudinem ecclesiae dilexerunt, omnia quae habebant in obsequium Christi dederunt. parte. 1. folio. 75. B. Interl.

Priapitum debent gerere vices patrum, & praesuli qui debent nutrire verbo & exemplo vices matrum: sed tam isti quam illi paruum, aut nullum ponunt remedium. parte. 4. folio. 200. D.

Priapitum quidam sicut deus voluit reuereri, vel plus aliquando, per quem significantur, & qui tales sint. parte. 4. folio. 251. D.

Priapitum nostri quo moderamine se regere debent, & quo ad subditos. parte. 4. folio. 284. A.

Priapitum familiares & consiliarij aliquando inducunt eosdem ad faciendum aliqua statuta pessima sub specie q? zelent pro principibus, cum tamen aliud intendant ut ex eorum transgressionibus innocentes accusare valeat, & in rebus vel personis dantificare. parte. 4. folio. 307. G. H.

Priapitum capiuntur per diabolum & suos ministros hamo tyrannidis. parte. 4. folio. 391. H.

Priapitum iniquus & pontifex prophanus quando coniunguntur ad inuicem faciunt in ecclesia magnam stragem. parte. 4. folio. 445. D.

Priapitum multos habet diabolus qui hic sunt serui peccati eius per culpam, & in futuro subiciuntur ei nisi poeniterint per poenam. parte. 4. folio. 147. H.

Priapitum in regimine temporalij operantur ad salutem populorum ipsi ramen a salute priuantur in personis proprijs, suis operibus & intentionibus pueris. parte. 1. folio. 321. H.

Priapitum meritū & demeritum reduntur in subditis sicut in corpore naturali bona & mala dispositio capitis redūdant in membris. parte. 3. folio. 283. H.

Priapitum quantūcumq? sapientes, & praesuli quantūcumq? literati debent habere secum aliquos sapientes cum quibus conseruet de agendis. parte. 3. folio. 420. G.

Priapitum quales viros sibi apros debet aduocare, & apud se has

bere, parte. 2. fo. 73. H.
 Princeps quado quis ele⁹ est, debet aliter viuere quam prius, s. virtuosus, parte. 2. fo. 73. H.
 Princeps bonus vel praelatus qui habet alios iudicare, debet eos in sapientia superare, parte. 2. fo. 122. H.
 Princeps vir bonus vel praelatus quid facere debet circa subditos, & circa seipsum, parte. 2. fo. 173. D.
 Princeps bonus in his quae sunt contra honorem dei parcere non debet cuiusq; personae sibi propinquae, Et de hoc figura, parte. 2. fo. 224. F.
 Principium non recte operantiu in plebe duo genera sunt. Vnu quod obest, Alterum quod non pdest, parte. 1. fo. 104. B.
 Principis peccatum est plenum infamiae & scandali, parte. 1. fo. 220. H.
 Principes & capita multitudinis debent conuenire, vt qui praesunt ceteris fide & dilectione vniti, de salute sua & suorum fideliter disputent, pacis & concordiae exemplum demonstrat, parte. 1. fo. 280. A.
 Principes dicuntur sodales dei, vt dicit Rab. Salo. quia cu eo participant in nomine dicuntur em domini & principes sicut ipse deus &c, parte. 3. fo. 356. G.
 Principes non tantum pro suis arguuntur delictis, pro populo enim coguntur reddere rationem, ne forte non docuerint, non monuerint, non sollicitate arguerint eos qui primum peccauerunt, ne contagio dispergeretur in populos. Parte. 1. fo. 311. E.
 Principatus non ambirent homines, si cogitarent, q; reddere rationem pro populo cogitur, sufficit cuiq; pro peccatis proprijs argui & rationem reddere. Ibidem.
 Principari bene, qui sibi & alijs didicerit, quantum potest ad lucrandum proximo, & opus acceptum deo agendum, studiose & deuote exequi debet, parte. 2. fo. 213. E.
 Principatus duplex est scilicet temperatus, & viciatus, parte. 2. fo. 72. C. D.
 Principatus sanguine non meret sed meritis, & inuoluntate regnat qui rex nascitur, & non meretur, parte. 4. fo. 455. H.
 Principatum appetere absolute vel querere viciosum est, & quare, suscipere tamen in casu necessitatis licitum est, parte. 3. fo. 394. F.
 Principium & initium differunt, parte. 4. folio. 321. G.
 Principia prima speculabilia sicut sunt p se nota, ita & operabilia, ex quib; possunt deduci conclusiones in lumine naturalis rationis, parte. 3. fo. 91. H.
 Principia prima agibilia sunt impressa intellectui practico, ex quibus deriuantur leges quasi quaedam conclusiones, sicut in intellectuui speculatio impressa sunt prima principia speculabilia, ex quibus deriuantur scientiae tanq; quaedam virtutes conclusae, parte. 6. folio. 7. F.
 Principium quoddam est extrinsecum, & quoddam intrinsecum, parte. 3. fo. 388. G. H.
 Principia mundi quidam tria posuerunt, deum, exemplar, materiam. Alij duo &c. His & huiusmodi erroribus obuiat Moyse &c, parte. 1. fo. 21. H. & fo. 22. A.
 Principium, haec dictio communiter intelligit relatiue respectu principii, idcirco in sacra scriptura communiter vbi principii seu initium legitur, adiungitur aliud respectu cuius dicitur principium, &c, parte. 1. fo. 22. F.
 Prioritas duplex est, scilicet durationis & autoritatis siue dignitatis, parte. 3. fo. 388. B.
 Prioritas dignitatis, non formaliter arguitur ex prioritate temporis, alias bestiae essent digniores homine, tanq; prius tempore creatae a deo, parte. 1. fo. 376. H.
 Prioritas & posterioritas in resurrectione referenda est ad quietem in Christo per bonam mortem, & non ad prioritatem dignitatis vel ad actum resurgendi, parte. 6. fo. 112. C.
 Priscillanista haeretici dicunt q; facta Christi & aliorum hominum subiacent fato siderum, Et vnde huius occasionem traxerunt, parte. 5. fo. 192. G.
 Priuationis graduales modi quomodo accipiuntur, parte. 5. fol. 192. C.
 Priuilegia singulorum communem legem facere non possunt, parte. 6. fo. 166. A.
 Prius dicitur aliquid dupliciter, vel secundum cognitionem nostram, vel simpliciter, parte. 6. fo. 147. H.
 Prius & posterius possunt dupliciter considerari, Vno modo secundum diuersa tempora. Alio modo in eodem tempore secundum diuersas sui partes, parte. 3. fo. 349. D.
 Probare dicuntur differenter & homo deus, parte. 3. fo. 291. H. &

folio. 293. C. Item parte. 2. folio. 213. G.
 Probari non possunt efficaciter per rationem ea quae sunt fidei, quia excedunt facultatem intellectus nostri. parte. 6. folio. 134. F.
 Probatica piscina vnde & quare sic dicebatur, par. 5. fo. 202. B. Et quae in illa fiebant: Et quare. Ibidem. C. D. Item parte. 2. folio. 256. E.
 Probatio non valet ex sensu mystico, sed tantum ex sensu literali, parte. 3. fo. 88. G.
 Probatio efficax ad disputandum contra Iudaeos, haereticos, & alios infideles, an & quomodo possit fieri, parte. 6. fo. 275. G.
 Probatio duplici modo dicitur, parte. 2. fo. 299. B.
 Procedens, posterius esse duratione eo quo pcedit, hoc contingit multipliciter, parte. 6. fo. 186. B.
 Processiones pro salute exercitus, parte. 4. fo. 206. C. D.
 Processus creaturarum duplex, parte. 3. fo. 411. C.
 Processus in diuinis non est vnus personae ad terram, secundum motum localem vel separationem realem, tamen est ibi processus secundum originem, parte. 6. fo. 285. C.
 Processus de peccato in peccatum vsq; in infernu p septē significatur, Et de hoc figura, parte. 2. fo. 186. D.
 Processus debitus p accusationem coram iudice requiritur in lapidatione blasphemae, parte. 5. fo. 220. F. G.
 Procreationis carnalis & alitionis tempora, similiter & spirituales, narrantur, & explicatur, parte. 3. fo. 284. A.
 Procreatio filiorum, in Hebraeo adificatio dicta est, parte. 1. fo. 66. F.
 Prodesse plus debemus temporaliter his cum quib; viciniu coniungimur, parte. 1. fo. 373. F.
 Prodesse qui vult alijs necesse est eum multa pati, & cuncta patienter ferre, parte. 1. fo. 323. F.
 Prodesse quid ubi potest, si habeas aliquid, & vti nescias, necq; cognoscas quomodo vnunquodq; in suo tempore, & in suo loco aptare debeas & pferre, parte. 1. fo. 220. F.
 Prodesse alijs qui non curat donis spiritualibus, huius etiam bonis ecclesia exprobrans, quasi in faciem iactat saluam, parte. 1. fo. 361. E.
 Prodigium quid significet, & quare sic dicitur parte. 5. folio. 200. E.
 Prodire ex ore altissimi, & per modum geniti vel nati est proprium filij, qui est sapientia genita, parte. 3. folio. 388. C. & folio. 411. B.
 Profectuum tempus periculosum est, parte. 1. fo. 322. F.
 Proferuntur clari, quae clari cognoscuntur, parte. 6. fo. 228. F.
 Professio religiosa non absoluit a praecipio, bene tamen absoluit ab aliquo modo implendi, parte. 5. fo. 49. D.
 Professionis sciendae a populo Iudaico causa triplex: prima est beneficium educationis de Aegypto, secunda est sustentatio in deserto, tertia est protectio in consilio, parte. 1. fo. 366. D. F.
 Professionis nostrae principiu est in puluere, & os ponere momentis singulis quod sumus puluis cogitare, parte. 4. fo. 192. E.
 Proficiat aliquis quantumcunque, habet tamen mortalis carnis affectum circa haec terrena, & ab hac morte quotidie reuiuiscit, parte. 3. folio. 264. B.
 Proficere potest in tantum in haeculana natura, vt in resurrectione mortuorum non solum stellarum, sed etiam solis splendori valeat aequari, parte. 1. fo. 267. F.
 Proficientes ad terram viuentium quae est terra fidelibus promissa, se qui debent in finitum solis iusticiae domini nostri Iesu Christi, cuius vita in terra disciplina morum fuit, parte. 1. folio. 281. C.
 Profunditas quanta credenda est in homine, quae later etiam ipsum hominem in quo est, parte. 6. fol. 38. F.
 Profundum Oceani, licet sit mensurabile vel mensuratum in aliquibus locis, non tamen in omnibus, Altitudo verò caeli, & latitudo terrae mensurari non possunt, parte. 3. fo. 388. B.
 Prohibitio usus animalium, volucrum & pisciu, quare facta fuit Hebraeis, parte. 1. folio. 233. D. & fo. 234. G. H.
 Projeci & abiecti differunt, parte. 4. fo. 174. F.
 Projeci vsualiter aliquis dicitur ab eo cum quo erat, ne ab illo videatur, aut cum illo maneat, parte. 1. fo. 76. C.
 Prolem post se relinquere est hominu desideriu, in qua quodammodo manent, parte. 3. fo. 57. D.
 Proles Iob quado & quomodo intelligitur esse duplicata, parte. 3. fol. 82. H.
 Prologus in librum & prologus in libro differunt, parte. 1. fo. 191. H.
 Prologus galaeus ponitur in principio libri regum, parte. 4. folio. 211. D. F. E. quare dicitur galaeus, parte. 2. fo. 61. E.

promissio

Promissiones diuinae in veter. Testa. de bonis futuris, & comminationes de poenis infligendis intelliguntur sub conditione frequentier, licet scribantur absolute, parte. 4. fo. 291. D. & fo. 241. D. & fol. 314. H. & fol. 149. C.
 Promissiones factae in veteri lege an solum erant de terrenis, vel etiam de caelestibus, parte. 5. folio. 167. C. Item parte. 6. folio. 141. F. G.
 Promissio triplex antiquis facta est, Vna terrae sanctae, Alia spiritualis, qua promittitur sanctis vita beata &c. Tertia singularis, qua promissum est cuiilibet aliquid bonum particulare, parte. 6. fo. 157. D.
 Promissiones Abrahae factae de temporalibus, quomodo intelligendae sunt, & quomodo in processu secundum maiorem expositionem diuinarum revelationum & promissionum factae sunt, parte. 1. folio. 65. B. C. & folio. 66. a. & folio. 68. B. C. Item parte. 2. folio. 213. G.
 Promissi seminis Abrahae duplex est significatio, Ostiensis stellis, gens Christiana significatur, ostensa verò arena, gens Iudaeorum, parte. 1. folio. 65. A.
 Promissio Abrahae facta, quado dicitur, Sic erit sem tuu, non solum de temporalibus, sed principaliter de aeternis bonis intelligendum esse pbatur tribus rationibus, parte. 1. fo. 66. D. E. G.
 Promissio Abrahae qua dicitur, Semini tuo dabo terram hanc, fuit completa in Salomone, parte. 2. folio. 230. F. Item parte. 1. fo. 66. D.
 Promissiones Abrahae factae differentes sunt, quia in vltima, qua promissa confirmantur diuino iuramento, etiam maiora sibi promittuntur, parte. 1. fo. 79. B. C.
 Promissiones diuinae nostram superant imbecillitatem, quae nec sermonibus explicari, nec oculis possunt contemplari, parte. 2. folio. 238. E.
 Promissio infidelis, quae dicitur, & quae promissio stultra, parte. 3. folio. 347. G.
 Promissum nullus potest implere de re q; dependet ex voluntate alterius sine eius consensu, aliter ferret iniuria, parte. 1. fo. 317. H.
 Promittunt multi multa deo positi in afflictione, sed extra periculum positi retractant, parte. 1. fo. 140. D.
 Promotio ecclesiastica, quae non fit per scientiam & virtutem, sed per generis nobilitatem, per quid significatur, & quomodo emendanda, parte. 4. folio. 456. D.
 Promotiones frequenter plus ambiunt indigni quam illi qui sunt digni, parte. 2. folio. 43. D. & fo. 44. D.
 Promoti per diabolum in ecclesia, cuiusmodi sunt omnes male promoti, bonos infamant, & persequuntur: & per eos pax & concordia inter principes dissipatur, & per quem designantur, parte. 4. fol. 477. D.
 Promouere indignum qui nuntur, & contentiones & brigas mouent, pro impio confusionem reportant sequeuntur: & vti nam esset semper, exemplo Abner, parte. 2. fo. 99. D.
 Inter promouente indignum & ipsum promotum dei iudicio frequenter oritur dissensio, ex qua sequitur vtriusq; ruina, exemplo Abner, parte. 4. fol. 99. H.
 Promotus aliquis ad aliquid officiu secundum deum, dat ei gratiam deus exequendi debite suum officium nisi ponat impedimentum, parte. 2. fo. 73. H. & fo. 76. B. & fo. 8. H.
 Promotiuum ad perfectionem vite actiue est triplex, scilicet dignitas, spes subleuans, charitas stimulans, & per hoc fit remotio triplicis impedimenti &c, parte. 3. fol. 264. A. H.
 Pronosticare de futuris procedentibus ea causa naturali per motum autum, animalium, siue piscium, an & quando sit licitum vel illicitum &c, parte. 1. fo. 248. D.
 Pronunciare suauiter per eloquentiam bona multi possunt amantibus & fauentibus, quae ipsi non amant, parte. 3. fol. 325. A.
 Propagande mortalitatis vsus aboletur in contemplatiuis, parte. 1. fo. 96. B. Inter.
 Propagatio debita hominum impeditur dupliciter, Vno modo illegitimitate personarum. Alio modo ex inordinata copula carnali, parte. 1. fol. 245. C.
 Propheta vnde dicitur, parte. 3. fo. 83. H. Item parte. 1. fo. 301. G.
 Propheta dicitur non quia praedicit futura, sed quia prodit occulta, parte. 4. fo. 208. H.
 Prophetae dicuntur videntes, parte. 4. fol. 3. E. & fol. 228. A. Item parte. 3. fo. 270. D.
 Prophetae veri & falsi differentiam habent, parte. 4. fo. 209. C.
 Propheta verus, vt quis dicitur, duo requiruntur, parte. 5. folio. 200. E. F.
 Prophetam vocat vnumquodq; vaticinationis suae & sermonis idioma scripturae, parte. 4. fo. 227. E. F.

Prophetae fuerunt non solum de Hebraeis, sed etiam de Gentilibus, vt Iob, Sibyllae, & ceteri parte. 3. fo. 374. G.
 Prophetas oēs fuisse in monte Sinai & ibi accepisse a deo prophetias suas sicut Moyse legē, error Iudaeorum est, & improbat, parte. 4. fol. 82. H. Item parte. 6. fol. 276. E. F.
 Prophetarum quidam sunt prophetae actu, sed non officio: quidam officio & non actu, quidam vtroq; modo, parte. 4. folio. 112. B.
 Propheta tripliciter consideratur, vt videlicet sit propheta, officio, missione, vel gratia, parte. 3. fo. 83. F. Item parte. 2. fo. 61. B.
 In prophetis duo sunt, illuminatio mentis prophetae, & illuminationis sibi factae pronuntiatio, parte. 6. fo. 56. G.
 Prophetae antiquitus denunciabant aliquando futura, non solum verbis, sed etiam factis, parte. 4. fol. 187. A. Item parte. 4. fol. 41. D. & fol. 123. B.
 Prophetae ad magis mouenda corda audientium aliquando prophetaeabant non solum verbis, sed etiam sensibilibus signis, parte. 4. fo. 263. B. Item parte. 2. fo. 260. C. Item parte. 5. fo. 73. H.
 In prophetis sicut verbis res, ita nonnunq; rebus verba exponunt vt eorū non solum verba, sed & res gestae, prophetiae sint, parte. 4. fol. 215. G. & fol. 218. E. & fol. 228. F.
 Prophetae domini grauius & alijs derisibilia legunt vicisse de mandato domini, sicut Ieremias portauit in collo catenas. Itē Elaias & Ezechiel aliqua fecerunt, parte. 4. fol. 147. G.
 Prophetae reputantur infanti, eo quod cōtēnebant bona huius mundi, & quia loquebantur frequenter talia quae videbantur alijs aliena, parte. 2. fo. 169. G.
 Prophetarū visiones quaedam spiritali creatura factae sunt, quibus deum vidisse perhibentur, parte. 5. fol. 188. E.
 Prophetae mens vario tactu tangit, aliquando de praesenti tantū, aliquando de futuro tantū, aliquando de praesenti & futuro simul, aliquando de praesenti, praeterito & futuro, parte. 3. fol. 84. C. D.
 Prophetis non semper spiritus sanctus reuelat sensum plenarium visionis, sed solum quantum expediens est pro loco & tempore & personis, pro quibus fit reuelatio, parte. 4. fo. 314. D. & fo. 41. G.
 Propheta non habet in potestate semper quod possit tacere, imo aliquando spiritus mouet ipsum ad loquendu contra voluntatem suam, parte. 6. fol. 56. H.
 Prophetarum corda non tangit spiritus, quando sunt actu maculati, macula carnalium voluptatum, parte. 3. folio. 234. G. Item parte. 1. fol. 284. H.
 Propheta idem, vt frequenter, a principio non habuit ita claram cognitionem sicut postea, parte. 2. fol. 67. C.
 Prophetae posteriores ad tempus Christi appropinquantibus habuerunt clariore reuelationes de Christo q; priores, parte. 2. fo. 67. C.
 Prophetae omnes locuti sunt ad dies Messiae secundum Ra. Sal. quod intelligendum est de principali intentione, parte. 6. folio. 8. F. Item parte. 4. fo. 110. C. & fo. 140. B. & folio. 408. G. Item parte. 3. fo. 224. B. Item parte. 1. fol. 145. H.
 Prophetae oēs vno & eodē spū repleti, licet diuersa prophetabāt, tū ad idem tendebāt: quapropter tū quous eorū oēs alijs concordabant, parte. 5. fol. 206. B. Item parte. 2. fol. 142. A.
 Prophetae non ita clare scripserūt mysteria Christi de futuro, sicut euangelistae scribentes historiam de praeterito, parte. 4. fol. 314. D.
 Prophetae mutant personas, & hoc difficilem facit intellectum: quae si in suis locis & causis & temporibus redderentur, plana sicut quae obscura videbantur, parte. 4. fo. 35. F. & fol. 24. B. & fol. 153. E. & fol. 192. A.
 In prophetis & maxime in Ezechiele & Ieremia, necq; rerum, necq; temporum ordo seruatur, parte. 4. fol. 130. F. H. & fo. 144. E. & fol. 46. E. & fol. 150. H.
 Prophetarum nullus tam aperte de Christo scripsit, vt Daniel, parte. 4. fol. 294. A.
 Prophetae clausa tenentes sacramta, ex vili sunt a praedicatoribus accedente eorum diligentia, p. 3. fol. 281. F.
 Prophetarum scripturae etsi satis sint euidentis ad mysterium diuinitatis Christi ostendendum, non tamen ex his sumitur efficax argumentum &c, excedit enim capacitatem humanam &c, parte. 5. fol. 67. D. E.
 Prophetae priores praescrierunt gentes vocandas, sed hoc latuit, quod sine lege salus eis per fidei, Christi, p. 6. fol. 92. B.
 Prophetarum sermones sunt clausi, vt dicunt doctores moderni Hebraeorum, Et coguntur illam euasione fingere, quia multi doctores eorum qui praecesserunt, determinauerunt tempus aduentus Messiae, vnus post alium, & omnes defecerunt: quia tempora ab eis praefixa transierunt, parte. 4. fol. 54. H.
 Prophetae plures erant tempore primi tepli, tempore verò secundi

r ij

templi non leguntur habuisse Iudaei nisi Aggeum, Zachariam & Malachiam. parte. 4. fol. 64. H.

Prophetas non habuerunt Iudaei per. cccc. annos & amplius ante aduentum Christi vsq; ad tempus Iohannis baptistae. parte. 4. folio. 64. H.

Propheta diuerso tempore praedicauerunt, aliqui ante captiuitatem Babylonicam, alij imminente captiuitate, alij post captiuitatem. par. 4. fol. 110. F.

Prophetauerunt eisdem t'pib; Osee & Esaias & Iohel & Amos & Abdias & Ionas & Micheas de captiuitate decem tribuum, & de structione illi; regni quida; eoru; viderut. pte. 4. fol. 333. A.

Prophetas extitisse tradunt Hebraei omnes patres vel auos vel propinquos prophetarum, quorum nomina in principijs illorum praep'untur. parte. 4. fol. 333. C. D. & fol. 334. B. C. D.

Propheta an fuerit Christus, vide argumenta & resp'osionē. pte. 5. fol. 110. B. C. & fol. 64. A. Item pte. 6. fol. 133. F. & folio 137. F. Item parte. 3. fol. 85. E.

Propheta; eximius vtru; fuit David. Arguit corā & p' cū respō sioe & solutionibus argumentoru;. pte. 3. fol. 83. H.

Propheta vtru; fuerit vere Caiphas. Arguitur pro & contra cum resp'osione. parte. 5. fol. 120. E. F.

Propheta falsus qui non est audiendus, sed magis interficiendus, duplex ponitur de eo modus. parte. 1. fol. 351. E. F. G.

Propheta; demonum qui dicuntur, & per quid differant reuelationes sibi facte & reuelationibus factis à bonis angelis. parte. 1. fol. 301. H. & fol. 345. G. H.

Propheta; falsi fingebat esse raptos à sensibus ad fingendū magnitudinē reuelationis sibi factae. pte. 4. fol. 143. G.

Propheta quid est. pte. 4. fol. 110. D. & fol. 384. F.

Propheta rerum euentus immobili veritate pronunciat. Et quo modo deus sententiam (quam seruis suis manifestat) mutat, non tamen consilium. pte. 4. fol. 68. A. B.

Propheta si duplex, s. praedestinationis & comminationis, & qd vtrac; sit. pte. 4. fol. 321. H. & fol. 68. D. F. & fol. 137. B. C. & fol. 374. B. Item parte. 2. fol. 192. G. Item parte. 3. fol. 86. F. Item laus. parte. 1. fol. 351. G. H.

Propheta an & quando sit habitus propheticus per modum formae. parte. 3. fol. 85. E.

Propheta sicut fit diuersis modis, ita & diuersis temporibus. parte. 3. fol. 86. F.

Propheta; gratia multis modis data est. parte. 6. fol. 86. E.

Propheta; tempora tria sunt, scilicet praeteritum, praesens & futurum, sed tamen differenter nomē prophetae in his dicitur. pte. 4. fol. 128. F. Et quomodo sibi concinunt ad probationem, ibi dem. G. Item parte. 3. fol. 84. C.

Propheta; vsus accipitur quodq; pro proponere verbum exhortationis ad plebem, sacras scripturas exponendo, vt in primitiua ecclesia. parte. 6. fol. 56. G.

Propheta vt tradunt Iudaei cessauerat ante finem secundi templi per. xliij. annos, quod tempus concurrat cum passione Christi. parte. 6. fol. 135. H.

Propheta fuit clausa donec venit Christus qui aperuit librum, & soluit signacula eius. parte. 1. folio. 106. A. Interf.

Propheta; munere non sunt expertes qui habent gratiam interpretandi. parte. 6. fol. 274. E.

Propheta; spūs non semp' inerat pphetis. pte. 3. fol. 8. E. Itē pte. 6. fol. 56. G. Item parte. 4. fol. 112. C. & fol. 125. F. & fol. 295. G.

Propheta ois, & veritatem, & obsecrationem habet, vt discipuli in trinitate audiat, vulgus ignobile & foris positū nesciat quid dicatur. parte. 4. fol. 284. A.

Propheta nō necessitatem eorum facit quae praedicit, sed signum est praesentiae dei. pte. 5. fol. 8. B.

Propheta & diuinitas in diuina scriptura differunt: diuinitas peccatus abdicatur, opere enim & ministerio demonum impletur. parte. 1. fol. 302. F.

Propinquus paruulorum & pupillorum dominus appellatur, & quare. pte. 3. fol. 331. A.

Propitiatorum quod dicebatur sedes dei, erat super arcam, ita quod operculum arcae erat quasi scabellum dei sedentis super propitiatoriu;. parte. 3. fol. 284. H. Item parte. 2. fol. 212. G. Item parte. 1. fol. 176. H. & fol. 177. C.

Propitium fieri hominibus deum propter aurum, absurdum & impium iudicatur. pte. 1. fol. 320. H.

Propitius ignoscendo, & propitius vlciscendo non dicitur nisi peccatis. parte. 3. fol. 333. E.

Proposito, scilicet: iste homo creauit stellas, Christo demonstrato est vera. Ita haec propositio; deus est mortuus, est vera, quare & quomodo. parte. 5. fol. 135. B.

Propositio aliqua conditionalis est vera cuius vtrac; pars est falsa & impossibilis. parte. 6. fol. 120. F. & fol. 79. C. D. Item parte. 4. fol. 139. B.

Propositum sancti viri quo modo & quot modis, qualiter vsu at. parte. 3. fol. 265. F.

Proprietates omnes creaturarum, etiā de modico folio arboris non possunt inuestigari per hominem, vt quare sit tantae quantitatis vel talis figurae aut virtutis. parte. 3. fol. 28. G.

Proprium est sanctorum mōtes diligere & incolere, quorum conuersatio est in caelis. parte. 1. fol. 161. E. Interf.

Prosa quid & vnde dicatur. pte. 3. fol. 3. F.

Profelyti sunt de Gentibus in synagoga recepti. pte. 5. fol. 71. E. Item pte. 6. fol. 217. A. & fol. 218. F.

Profpera & aduersa tria respiciunt, s. supbia vitae, concupiscētia carnis, & concupiscētia oculoru;. pte. 6. fol. 68. G.

In prosperis non temperat ab ingluuie iumentorum infirmus, ideo non est fortis in aduersis. parte. 3. fol. 65. F.

In p'speris timeam; vt nō sint data ad maiore; excecationē, nō ad consolationē, & ne sit in aduersis inicitū poenae. pte. 3. folio. 13. A.

Prosperitas temporalis significatur per florionem virgē, ex qua frequenter procedit elatio mentis. pte. 4. fol. 221. D.

Prosperitas in peregrinationis miseria, est non iustum penitus opprimit, tamen mentem in amorem dei, & in dispensatione sui diuidit. parte. 3. fol. 12. F.

Prosperitas vitae praesentis non est testis innocentiae, quia & hac vsi pereunt, & flagellati liberantur. parte. 3. fol. 44. A. C.

Prosperitas bene viuēdi cum arserit, homo ardet ac hilarescit, at ipsa hilaritas animum velut desiderabilis cibus reficit. parte. 3. fol. 62. E.

Prosperitas malorum consistit in bonis temporalibus transitorijs & corruptilibus; prosperitas autē iustoru; consistit principaliter in bonis animae quae sunt incorruptibilia. parte. 3. fol. 137. A.

Prosperitas qua quis p'sperat in via sua, qñ obinet quod mercedē est magis aduersitas qñ p'peritas. parte. 3. fol. 137. B.

Prosperitas iustoru; est maior qñ maloru; ex admixtione mali, quia prosperitas maloru; semp' habet malū poenae annexū, & vñ hoc cōtingit, quia ex duplici causa. pte. 3. fol. 137. C.

Prosperitatis praesentis inordinatus appetitus facit contemptū & parvipensionem de iure iudicio. parte. 3. fol. 154. D.

Prosperitatem, mali assumant tempus esse pacis, non belli, cū homini praesens vita concedatur, vt per bonum certamen perueniat ad beatitudinem. pte. 3. fol. 428. E.

Prosperitatis maioris causa, saepe est p'secutio. parte. 1. fol. 357. D.

Prostitutio filiarū fuit prohibita Iudaeis, quod exponitur de prostitutione ad fornicationē spūalē vel corporalē. Notatur etiam quomodo sacerdotes nocte decipiebāt puellas dijs consecratas à parentibus. pte. 1. fol. 248. D. F.

Proteccio dei minus necessaria creditur si semper haberet: vtiliter aliquando subtrahitur vt quod sine ea nihil est homo, ostendatur. pte. 3. fol. 62. F.

Proverbium quid est. parte. 5. fol. 216. C. Itē parte. 3. fol. 307. E. Item parte. 2. fol. 61. C. & fol. 85. F.

Proverbium apud Hebraeos exiuit, vt in angustijs constituti, & dei op'ates auxilio subleuari, dicant: In monte dominus videbitur, vel videbit. i. sicut Abraham misertus est & c. parte. 1. folio. 78. A. C. H. & expressius fol. 79. A. B.

Proverbiū erat apud Hebraeos: Nū & Saul inter p'phetas: Sic & nūc: Bernardus factus est monachus. pte. 2. fol. 85. H.

Proverbiū erat ab antiquo: Ab impijs egredietur impietas, & quomodo intelligitur. pte. 2. fol. 90. F.

Proverbiū erat apud Iudaeos tpe Ieremiae de filijs p' peccato parentū punitis: Patres comederunt vñ a acerba & c. Qd durauit à principio mūdi vsq; ad Christi passionē: qd pro peccato primorum parentū oēs descendebant ad inferna. parte. 4. fol. 154. C.

Proverbiū est de his qui in anxietatibus premuntur: Inter malleū sunt & incudem. parte. 4. fol. 173. B.

Proverbiū currebat tpe Iob istud: Hoies ipij vocabā, glareę coccyti: sicut mō tales hoies dicunt, stipulae ihermi. pte. 3. fol. 45. B.

Proverbiū prauorum: Sic veniat tibi sicut illi trucidato. parte. 3. fol. 56. G.

Proverbiū erat apud Hebraeos, Hęc faciat tibi de; & hęc addat. parte. 2. fol. 67. E. F.

Proverbiū est: Caecus & claudus non intrabunt in templū. parte. 2. fol. 102. B.

Proverbiū Iudaeorum erat: Vnus seminat, alius metit; quare & quando dicebatur. pte. 5. fol. 199. H.

Providentia diuina omnia quantumcunq; minima disponuntur, parte. 4. fol. 376. F.

Providentia

Providentia diuina licet generaliter se extendat ad omnia quantumcunq; minima, tamen intellectualis creatura speciali modo illi subijciuntur. pte. 6. fol. 45. G.

Providentia dei aliqui antiqui philosophoru; negauerunt, alij dixerunt incorruptibilia & sup'iora regi diuina, puidencia, & nō inferiora. pte. 3. fol. 4. B. & fol. 88. D. Item parte. 2. fol. 205. C.

Providentia diuina est primum principium salutis hominū, tam in corporalibus quā in spiritualibus, temporalib; & aeternis. parte. 3. fol. 131. C.

Providentiam diuinam aliqui amouerunt à singularibus generalibus & corruptibilibus. Alij qui etiam amouerunt eam circa res humanas. pte. 3. fol. 226. H.

Providentia operatio duplex est, naturalis & voluntaria. Naturalis per occultā dei administrationē, voluntaria, p angelorum vel hominum administrationem. pte. 1. fol. 37. C.

Providentiam diuinam impedire volentes, per illam viam per quam impedire nituntur, eam implere cogūt, & promouēt illā corā suā intentionē, vt patet in Ioseph vendito, & pontificibus Iudaeoru;. pte. 1. fol. 103. B. & fol. 105. A. & fol. 122. H. Item parte. 3. fol. 17. B. D. Item parte. 5. fol. 86. G. H.

Prouinciae vni toti sicut praest vñus angelus bonus quasi princeps, ad procurandū bonum illius prouinciae, ita praest vnus angelus malus. pte. 4. fol. 321. G.

Prorsum est infirmitati hominum, vt circueunte sole diei nos cū vicissitudine, propter vigilandi & dormiendi vicissitudinem potirētur. pte. 5. fol. 26. A.

Proximum dilige, infirma eius tolerando, & de proximoru; sollicitus esto salute. pte. 5. fol. 201. E.

Proximi salutē spūalē solliciti; curare debem; qñ propria necessitate corporalem. pte. 5. fol. 199. F.

Proximus omnis homo, cum nullo malē agēdum est, proximus primae natiuitatis conditione est omnis homo. Carnis cognatione amici & cognati. Misericordiae compassione beneficis quilibet. pte. 3. fol. 106. A.

Proximoru; vicia in derogatis colloctione vicissim dicere, est carnes ad vscēdū conferre. parte. 3. fol. 331. B.

Proximi nostri licet omnes sint, maxime tamen illis misericordia impendenda est, qui Christi fuit nobiscum membra. parte. 1. fol. 347. A. B.

Prudens publicē tacet, occultē castigat. pte. 3. fol. 319. F.

Prudentia est virtus directiua operū humanoru; in finē debitu;, & ideo dicitur auriga virtutum. parte. 5. fol. 76. G.

Prudēs s'pe grauitatē sensus in ipso frontis hospitio p'mōstrat, sed stulti ad imitandū oculos nō attollūt. pte. 3. fol. 126. A.

Prudentiae cōnectunt oēs virtutes morales. pte. 3. fol. 388. C.

Prudentia actus est eligere ea quae sunt meliora. parte. 3. folio. 349. B.

Prudentia aliquid deriuatur ad animalia bruta & aues, ad aliqua opera determinata. pte. 3. fol. 73. B. C.

Prudentiae suae innititur, qui ea quae sibi agenda vel dicenda videntur, patrum dictis praep'ont. pte. 3. fol. 311. E.

Prudentia secularis in qua philosophi & haereticis cōsūdunt, dicitur ciuitatis. parte. 2. fol. 164. A.

Prudentia bellica & exercitio armorū, & in nullo alio leguntur Romani orbē terrae subiecisse sibi: Nam Gręci erant eis astutiores, Hispani ferociores, Teutonici corpore maiores & fortiores, Gallici verō prouiores. pte. 4. fol. 445. C.

Psallit qui cū hilaritate bene facit. Qui cū tristitia, de eo fit, nō ipse facit, & portat psalteriu;, nō cantat in eo. pte. 3. fol. 226. A.

Prænotandū, qd psalm; quilibet, maxime in postilla Nico. de Lyra similiter & in gl. ordi. exponitur literaliter, vel historialiter, vel allegoricē, vel mysticē, vel moraliter, & quandoq; duobus vel tribus modis, & frequentius in fine, mystica, allegorica, vel moralis expositio annectitur.

Psalmoru; liber an & quō vnus liber dicat. parte. 6. folio. 165. G. Item pte. 3. fol. 86. G. & fol. 367. B. Item pte. 2. fol. 61. C.

Psalmorum liber quis in vnū collegit, & an David omnium psalmorum auctor extiterit. pte. 3. fol. 83. E.

Psalmorum libri subiectum, quod est. parte. 3. fol. 83. F.

Psalmorum liber continet totam sacrā scripturam per modum laudis. parte. 3. fol. 83. E.

Psalmorum libri quae materia. parte. 3. fol. 86. G.

Psalmorum ordinem malē quidam iuxta textum historiae in psalterio requirunt. parte. 4. fol. 144. E. & folio. 253. A. & fol. 254. B. Item pte. 3. fol. 86. G. & fol. 118. B.

Psalmi quo mō & ordine in psalterio ordinati sunt. p. 3. fol. 87. B.

Psalmoru; tituli secundū communē opinionē Latinoru; appositū fuerit per Esdrā. parte. 3. folio. 84. G. & quare. folio. 86. D.

Psalmoru; tituli parum sunt curandi, nisi pro quanto accipiuntur immediate ab Hebraeo vel translatione Hieronymi iuxta Hebraicum, quia in alijs multa sunt apposta secundum phantasias expositorum. parte. 3. fol. 171. H.

Psalmorum tituli diuersa ratione & significatione apposti sunt. parte. 3. fol. 217. G.

Psalmus primus sine titulo est, & quare. parte. 3. fol. 86. H. & folio. 87. C.

Psalmus primus an psalmus sit, vel sicut prologus libri psalmorum appositus. parte. 3. fol. 84. G.

Psalmorum decem auctores nominantur, & plures. parte. 3. folio. 87. B.

Psalmos differenter scripsisse declarā David, & cātores quos instituit, A. Saph & ceteri. Vel, An fol; David psalmos scripserit, vel an etiā alij. pte. 3. fol. 88. C. & fol. 217. E. F. & fol. 222. H.

Psalmoru; numer; mystica rōne declarā. parte. 3. folio. 307. A. B.

Psalmi decem septem sunt sine titulo, & alij sunt intitulasi, & à quibus. pte. 3. fol. 84. F.

Psalmorum aliquot versibus praep'ontur literę Hebraici alphabeti & quare. Et inter illos est primus, Ad te domine leuaui, licet psalmus, xxxiiij. pte. 3. fol. 119. B.

Psalmi alphabetici sunt, psalmus, xxxiiij. psalmus, xxxiiij. & psalmus cxviiij.

Psalmi alleluiaici dicuntur aliqui psalmi, quibus praenotatur Alleluia; Es est primus inter illos psalmus, cxiiij. pte. 3. fol. 242. A. C. & sunt numero viginti.

Psalmos duos tantum intulit stros pro octaua generatione fecit David, & quare. parte. 2. fol. 193. D. & fol. 203. E.

Psalmos die noctuq; canere, & vt in fine psalmorum dicitur: Gloria patri & filio & c. instituit. Damalus papa, pte. 6. folio. 252. D.

Psalmi cur pra; alijs scriptis in ecclesia legantur. parte. 3. folio. 86. D.

Psalmos in officio ecclesiastico applicauit beatus Gregorius ad diuersa festa: quia aliqui decantantur in festis apostolorum, alij in festis virginum & c. parte. 3. fol. 275. G.

Psalmorum distinctio fit per quinquagenas, & quare. parte. 3. folio. 86. G.

Psalmorum primus quinquagenarius est de poenitentia, secundus de misericordia & iudicio, tertius de laudibus dei in sanctis eius, & quid per hoc innuitur. parte. 3. fol. 307. B.

Psalmi poenitentiales septē sunt, & quare. Ista est eoru; forma. A la chrymis incipitur, & in gaudio finis est. parte. 3. fol. 298. A.

Psalmi graduales quare tempore quadragesimali frequentantur in ecclesia. parte. 1. fol. 15. H.

Quindecim psalmi graduu; mystica expositione explanantur secundū virtutes incipientiu;, p'scientiu;, & p'fectoru;, & p' triplicē quinarū. pte. 3. fol. 287. D. E. F. G. Item parte. 1. fol. 15. G.

Psalm. hoc numero tacite designat, quod homines duplicis linguę & cordis, nec decalogi praep'ra custodiant, nec apostolica gratiam percipiant. parte. 1. fol. 118. E.

Psalmus, xvij. solus in libris Regum reperitur, & quare. parte. 2. folio. 20. A.

Psalmus vicefimo octauus de cōsumatione tabernaculi inscribitur, & quare. pte. 1. fol. 180. F.

Psalmum, xc. ecclesia per totum annum, & maxime in quadragesima, & quotidie in completorijs frequentat, & quare. parte. 3. fol. 224. F.

Psalmus, xciiij. inter Hebraeos in qualibet quarta feria legit. pte. 3. fol. 229. G.

Psalmus, cxviiij. tria singularia habet, quae in nullo aliorum inueniuntur. pte. 3. fol. 274. B. D.

Psalmum irrationis inter inimicos Christi excitat fornicator corporalis & spiritualis; & non canticū laudis, & significatur per Zambri. pte. 1. fol. 312. A.

Psalteriu; quid est. pte. 3. fol. 86. B. & fol. 306. F. & fol. 427. E. Item parte. 2. fol. 203. E.

Psalteriu; est organū quod à sursum sonat & c. parte. 3. fol. 185. F.

Psalterium intitulum liber hymnorum, vel liber soliloquiorum, & quare. parte. 3. fol. 86. B.

Psalterium quare ex centum & quinquaginta psalmis compositum est. parte. 1. fol. 86. F.

Psalterium secundum Hebraeos inter agiographa est principale, & illa dicebant esse scripta à spiritu sancto. parte. 6. folio. 138. G. Item parte. 3. fol. 83. E.

Psalterium ter translulit beatus Hieronymus, parte. 3. folio. 84. F.

Psēudo prophetae qui dicuntur. parte. 4. fol. 149. F. & fol. 420. B. Item parte. 1. fol. 345. G.

r iij

Pseudo prophetæ in scripturis sanctis vocantur etiam prophetæ. parte. 3. fol. 148. B. Pseudo prophetæ significantur per Nicanorem. & qui sint tales. pte. 4. fol. 444. F. Ptolemæus Philadelphus vir fuit studiosus. & librorum cupidus. vnius dei cultor. libertati restituit plus q̄ centū milia Iudæorū. qui seruerant in regno suo. parte. 1. fol. 20. G. H. Pubertatis signa quæ sunt. parte. 1. fol. 168. B. Publicani qui dicunt. pte. 5. fol. 23. B. & folio. 57. A. & fol. 134. E. Pud Publicanorū & Ethnicorū. i. Gētiliū salus. neciō negligēda est. et si in numero fratrum non deputamus. sed semper eorū salutem inquiramus. parte. 5. fol. 57. A. Pudicitia nisi primum sedat in mente. nulla perfectio sequetur in opere. parte. 6. fol. 214. B. Pudicitia corporis quid prodest. si mente corrupta. vel si virtutes defuerint &c. parte. 4. fol. 121. E. Pudicitia est in voluntate animi. non in debilitate corporis. parte. 3. fol. 370. E. Pudicitiam sola nouit conscientia. & humani oculi certi esse non possunt. parte. 1. fol. 242. B. Pudorem si radius solis in stratu ociosum inuenit. primitias cordis & oris quotidie deo sacrificat. parte. 3. fol. 272. A. Pudoris signum notatur in genis. sicut in prædicatoribus mos recte viuendi. parte. 3. fol. 356. F. Puc Puellæ quæ sunt in domo paterna. & nō attigerunt annos discretionis. non possunt uocari. parte. 1. fol. 317. H. Puella quæ sunt maritate licet sint adhuc & maneant cum patre. sunt in emancipata. & sui iuris. parte. 1. fol. 317. H. Puella habebant plures vias exuendi de seruitute q̄ masculi. parte. 1. fol. 168. B. Puellam vendit prælati pro vino. & puerū in lupanari ponit. qui videt implicitos luxuria. & alios vicij. & non arguit gratia turpis luxur. parte. 4. fol. 356. B. Puella de genere Machabæorum voluit sibi copulare Herodes Acalonita. & quare. sed illa præ dolore se interfecit. Ille autem ea mortua abusus est &c. pte. 4. fol. 298. G. Pueri aliqui nascuntur in mense septimo. & aliqui in nono. & alii qui in decimo. & isti sunt magis vitales. pte. 3. fol. 373. E. F. Puer cum nascitur. vagit. & quare. pte. 6. fol. 211. E. Pueri nati inuoluntur pannis vel pellibus. & postea indumentis. quia natura non dat eis tegumenta. sicut prouidet animalibus de sufficienti tegumento. pte. 3. fol. 373. G. Pueri magis mouentur timore pœnæ quàm amore boni. parte. 3. fol. 330. G. Pueri & senes sunt immemores. & quare. pte. 4. fol. 296. D. Pueri erudiendi quo modo & quo ordine primo à magistro assuntur. parte. 2. fol. 37. A. Pueri vocantur frequenter in sacra scriptura subditi & famuli. sicut sint puellæ ætatis. pte. 1. fol. 78. B. H. & fol. 79. D. E. & fol. 202. F. Pueri eo quod parum habent de rationis vfu. possunt intelligi per animalia bruta. quorum pædagogij significantur per illos qui erant super nutritionem animalium. pte. 2. fol. 212. E. Pueros expedit exercitare in ludis honestis. & inducentibus ad virtutem. & retrahentibus à vicij. pte. 5. fol. 39. F. Pueri Hebræorum habebant ludos ad virtuosam vitam inducentes. Ibidem. Pueri in veteri lege de toto regno Iudæorum ad templum porta bantur. & circa pueros natos duo fiebant in templo &c. parte. 5. fol. 131. A. C. Pueri apud Hebræos inducebantur ad portandū ligna ad coquendum sacrificium. vt nutriti in talibus nō recederēt in senectute. iuxta illud. Adolefens iuxta &c. parte. 4. fol. 122. F. Pueri apud Hebræos & Latinos alphabetum addiscunt. primò ordine recto. procedendo de prima litera ad vltimam. secundò ordine retrogrado. incipiendo ab vltima litera ad primam redeundo. parte. 4. fol. 146. B. Puer si loquitur. animos nostros ad auditum eloquij puerilis applicat. nec plus in his que dicuntur quàm puer sentire poterat. expectamus. pte. 1. fol. 320. B. Pueri dicuntur scilicet. non quia exerceant actus virtutū. sed propter bonam dispositionem. pte. 5. fol. 18. C. Puer prius quàm sciat bonum aut malum. contemnet maliciam. vt eligit bonum. quomodo quod nescit. aut contemnit. aut eligat. pte. 1. fol. 37. G. Pueri incredulij. qui pactū dei irritū nō fecerūt. sed q̄ eos circumdare neglexerūt. quare perire debent. parte. 1. fol. 98. F. Pueris manibus impositis Iesus benedixit. & quare. parte. 5. folio. 59. D.

Pueri multi de Christianis venditi. per pauperes parentes. & nauibus abducti per mercatores. vt venderēt soldano pro magno precio. pte. 5. fol. 267. F. G. Puericia post septē annos infantie incipit. parte. 5. fol. 131. E. Puericie nomine. humilitas & innocētia intelligitur. parte. 5. fol. 171. D. Pug Pugilus & palmus quid significant. parte. 4. fol. 70. F. Pugna est duplex. Christianis pfectis aduersus principatus & potestates. inferioribus cōtra carnē & sanguinem. pte. 2. fol. 16. A. Pugna aduersus ecclesiā tria sunt genera principalia. & quæ sint. parte. 3. fol. 262. A. Pugnare pro ecclesiā. & inimicis veritatis resistere. qui dogmata ecclesiæ oppugnare vel voluptari & luxuriæ docent operā dare. quomodo animadū sunt præfidentes. parte. 1. fol. 319. F. Pugnantes fortiter cōtra inimicos. & fortiter prementes tentationis stimulos. nec formineum vel molle in se dominari permittentēs. significantur per Beniamin. pte. 1. fol. 266. G. Pugnator bonus cōtra diabolum. non debet pmittere q̄ ingrediatē terrā cordis per delectationem vel cōsensum. sed in principio tentationis ipsum repellere. pte. 4. fol. 476. H. Pugnam quomodo & cum quibus instaurant antiqui possessores scilicet dæmones contra animas. libertatem suam & imaginem recuperare conantes. pte. 2. fol. 7. E. Pulchritudo consistit in viuacitate coloris & proportionem membrorum. cum debita perfectione quantitatis. pte. 3. fol. 149. C. Pulchritudo mulieris in genis dicitur esse quā plurima. parte. 3. fol. 356. F. Pulchritudo proprie est mulierū. pte. 1. fol. 118. F. Interf. Pulchritudo omnium conditorum vox est cōsentium in attentibus. parte. 3. fol. 305. B. Pulchritudo cælestis visionis quomodo attendenda est. Si enim decorem flammæ q̄ astrorum. multiformem nubium specij. & ipsam irim consideras. mille trahentem & varios aures sole colores. multo plures & pulchriores quàm in velo tabernaculi in cælo picturas notabis. pte. 1. fol. 184. B. Pulchritudo vniuersi sicut ex diuersis gradibus creaturarum resultat. sic pulchritudo reipublicæ ex diuersis gradibus hoim. parte. 3. fol. 372. C. Pulchriorax quidam desiderabat habere longum collum ad modum gruis. & quare. pte. 3. fol. 42. G. Puluis obscuras aerē p modum nebulae dicitur à pedibus dei pro cedere. quia procedit ex terra. pte. 4. fol. 383. H. Puncta non sunt de substantia literæ apud Hebræos. nec fuerunt à principio literarum. sed inuenta postea ad facilius legendum. parte. 2. fol. 169. B. Inter parte. 4. fol. 344. D. Inter parte. 1. fol. 336. C. Punctorū diuersitas describit. scilicet. comā. colon. periodus. & qd sine guli horū sit. & vñ dicatur. & vbi assignatur. pte. 4. fol. 2. C. D. Puniendi duo modi malorū Christianorum. parte. 6. fol. 263. D. Punire. an dicendum sit magis proprie alienum opus esse dei. vel non esse proprium deo. parte. 3. folio. 53. H. & folio. 54. C. Punire non differit deus vsq̄ in futurum. quando electi cadunt in peccatum. sed punit in præsentī. & cito de cursu communi. parte. 3. fol. 189. B. Punientur mali cum infidelibus. sed differēt. aliter qui scienter. aliter qui ex ignorantia peccant. parte. 5. folio. 159. A. Punient peccatores in finali iudicio. non vniiformiter. sed grauius & leuius secundum demerita. pte. 4. fol. 53. F. Punitio maliciæ plebis Christianæ significatur per punitiōnem Iudæorum. quia quinq̄ que excellenter fuerunt in Christianis in primitiua ecclesiā. mutata sunt. & versa sunt in scoriā &c. parte. 4. fol. 242. D. Punitio vltima non est in vita præsentī. nec afflictio iustorū pro peccato præterito solum. sed magis pro præmio recipiendo in futurum secundum patientiæ meritum. parte. 3. folio. 18. G. Punitio innocēis fieri potest secundum duplicem causam. quia vel propter maliciam punientis. vel propter ignorantiam veritatis. parte. 3. fol. 26. D. G. Punitio duplex notabilis facta fuit super populū in deserto. parte. 3. fol. 229. B. D. Puniendi sunt iniqui. non animo vltionis. sed dilectionis. vbi potentior occurrerit. nec potes corrigere vel monere. tolera. securus. quia non erit impunitus. parte. 3. fol. 238. A. Puniendus venit quicq̄ tot poenis secundum ordinem iustitiæ quot hominibus esse causa culpæ. parte. 3. fol. 394. D. Puniuntur sceleratissimi homines in præsentī vita modicum. & iusti multum. & quare. parte. 3. fol. 18. G. Punitur leuius qui post pœnas negat. quàm qui sine necessitate Christum abnegat. parte. 4. fol. 43. E.

Punitio

Pug

Pup

Pur

Pul

Punitio impiorum est infinita. non intensiue. quia hoc est impossibile. sed extensiue. parte. 3. fol. 370. F. Punitus videtur esse persecutor pro delicti modo. quo poenam cruciatu sanctis ingessit. parte. 2. fol. 238. G. Puniuntur acrius illa quæ in vsum veniunt frequentius. parte. 1. fol. 169. F. H. Punire cum deus scelera carnis decreuisset. qualitate vltionis innotuit macula criminis. vt in primis peccatoribus & Sodomitis clauit. parte. 1. folio. 73. E. Punire iniquitates patrum super filios in tertiam & quartam generationem. quomodo intelligatur. Vide in Visitare. Pupilla oculi tui. & orat & impetrat cōpuncta diuina inspiratione. pte. 4. fol. 188. E. Pupilla nigra videt. alba tenebrosa est. pte. 2. fol. 290. F. Item parte. 1. fol. 252. E. Purgatio ab immundicia licet nō sit in angelis. tamen est ibi purgatio in nescientia. & declaratur. pte. 3. fol. 81. G. Purificantes in nobis. dicta. facta. vel cogitata. vt efficiamur mōi corde. & deum videre possimus. tunc tridui iter de Aegypto proficiscimur. parte. 1. fol. 134. D. Purificationes duæ erāt in lege. Vna ab immundicia spūali. quæ contingit ex peccatis. Alia erat ab immundicia corporali. quæ contingit ex tactu alicuius rei immundæ. pte. 1. folio. 295. D. G. Purificatio maior requirebatur in immolantibus quàm in comedentibus in veteri Testamento. sicut & in noua lege maior sanctitas requiritur in sacerdote consecrante quàm in populo cōmunicante. parte. 2. fol. 233. F. & fol. 234. A. B. Purificatio indigent non solum quæ in terra sunt. sed etiā que in cælis. parte. 1. fol. 316. A. Purificationis festum vbi. & quare institutum fuit. parte. 6. folio. 257. B. C. Puritas mentis & corporis maxime disponit hominem ad cognitionem diuinorum &c. parte. 5. fol. 242. G. Putar. verbum. quomodo accipiendum sit in euangelio. cum dicitur. Scrutamini scripturas. in quibus putatis vos vitam æternam habere. pte. 1. fol. 31. F. Puteorum flos hanc probant. quod omnis tellus per inuisibiles venas aquis repleta est. quib⁹ ex mari principium est. parte. 1. fol. 25. E. Puteos fodiebāt pueri Abraham. sed operiebāt eos terra Philistæi. nō tamen auit sunt replere dū viueret Abraham. aut inire certam. sed eo mortuo inualuerunt. parte. 1. fol. 300. B. Putredo & vermes habent quandam affinitatem & propinquitatem. parte. 3. fol. 38. G.

QUADRAGENARIUS AN DVAS vel tres Moyses in monte seruauit. parte. 1. fol. 342. B. C. D. G. & fol. 343. C. Quadragenarius numero vniuersitas tēporis designat. parte. 4. fol. 436. A. Inter parte. 3. fol. 230. B. Item parte. 2. fol. 142. C. Quadraginta siue quadragenari⁹ nūerus afflictionis est. & per multa offenditur. pte. 4. fol. 252. F. & folio. 274. A. & fol. 375. F. Item parte. 2. fol. 135. C. & fol. 221. E. Et fol. 292. A. D. Item pte. 1. folio. 53. E. & fol. 122. A. & folio. 263. A. & fol. 329. E. F. & fol. 361. B. Quadraginta etiam numerus lætitiæ est. parte. 1. folio. 122. A. Quadraginta anni post quos Absalon contra Dauid patre suum se erexit. variè cōputantur à diuersis ex parte principij illorum annorum accipiendi. parte. 2. fol. 121. F. G. & fol. 213. F. G. H. Quadraginta duæ mansiones in deserto. & quadraginta duo gradus virtutum. & quadraginta duæ generationes ab Abraham ad Christū. pte. 5. fol. 265. B. G. & folio. 321. F. G. & folio. 328. F. Quadraginta lex. hoc numero reedificatio templi sub Zorobabel perficitur. Hic numerus conuenit perfectioni dominici corporis. hic numerus in literis Adæ inuenitur. Hoc numero corpus Christi in vtero matris ædificatur. & quid per hoc significetur. parte. 1. fol. 193. F. Quadrans quid sit. & quomplex. pte. 5. fol. 21. B. Quadrantem vocant calculos quartam partem cuiusq̄ rei scilicet loci. temporis. pecuniæ. parte. 5. fol. 113. A. Quadratum omne quocunq̄ vertitur fixum stare consuevit. parte. 4. fol. 448. G. Quadratura inter figuras nihil firmitus est. parte. 1. folio. 265. B. Quadriga qua vehamur ad cœtera vt Elias. parte. 5. folio. 91. F. Quadrigenti anni sunt à natiuitate Isaac vsq̄ ad exitum filiorum Israel de Aegypto. & horum annorum supputatio. quibus Abraham semen peregrinum fuit in terra non sua. parte. 1.

folio. 65. H. & folio. 66. A. B. Item parte. 6. folio. 175. H. Qualis vnusquisq̄ est. talis sibi finis videtur. & ad illum consultat. parte. 4. fol. 383. G. Inter parte. 3. folio. 196. C. Qualitas rerum soler ex tempore notari. parte. 6. folio. 242. A. Item parte. 3. folio. 356. E. Qualitas rei & terminus exprimitur in exordio. parte. 3. fol. 6. B. Quamdiu filij Israel steterunt in cultu vnius veri dei. possederūt pacificè terram promissionis sibi collatam. & quando declinauerunt ad idololatriam. fuerunt ab alijs impugnati. parte. 1. folio. 65. D. Quanta largiunt quidam aspiciunt. sed non quanta rapiunt. & in saculo perituo mercedis mittunt. parte. 3. fol. 422. E. Non quantum offeras. sed ex quanto desiderat deus. Vnusquisq̄ quadrantem potest offerre. & voluntas prompta. parte. 5. folio. 113. A. Quantitas meriti non accipitur secundum quantitatem doni absolute. sed per comparationem ad facultatem dantis. & promptitudinē vsq̄ voluntatis & deuotionis. parte. 5. folio. 112. H. Quantitas doni in his quæ dantur propter Christū. nō tantū pensatur. quantū quantitas bonæ voluntatis. parte. 5. folio. 318. G. Quante. quæ prudens. qui nullo labore suo de meritis gloriatus est. parte. 1. folio. 88. E. Interf. Quaternarius numer⁹ significat primū & principaliter perfectiōnem. parte. 5. fol. 184. D. Quaternarius numerus fuit multipliciter in lege figuratus. parte. 5. fol. 88. B. Quaternarius est primus numerus quadratus. parte. 6. folio. 209. A. Item parte. 2. folio. 263. D. Quaternarius est numer⁹ materialis. quasi quadratus & solidus. parte. 4. folio. 178. F. Quaternario plura sunt comprehensa. & numerantur. parte. 4. fol. 178. F. Item parte. 1. fol. 265. B. Quaternario multiplici significantur quatuor epistolæ canonicæ. parte. 6. fol. 209. A. Quaternarius. euangelicam doctrinam. & principalitū virtutum significat. parte. 2. fol. 211. A. Quatuor animalia significant quatuor patriarchales ecclesias. & quare. parte. 6. fol. 247. C. Quatuor animalia Ezechielī offensa vario modo exponuntur. theologice scilicet. philosophice. medicinale & poetice. parte. 4. folio. 210. E. F. G. & fol. 213. C. F. G. Quatuor regna Iudæos affligentia quibus significantur & quare. parte. 4. folio. 212. E. & fol. 296. D. Quatuor animi passiones. & quibus cōparantur. pte. 4. fol. 388. A. Quatuor in domo sunt. scilicet porta. ascensus. tridinium. cubiculum. parte. 3. fol. 355. F. Quatuor sunt euangelistæ firmitate fidei solidati. parte. 1. folio. 212. A. Interf. Quercus arbor durissima & fortissima. parte. 4. folio. 361. A. Quercus Abraham (que etiā terebinth⁹) vsq̄ ad Cōstātinū regis imperiū monstrata fuit. in Hebron constituta. parte. 2. folio. 99. A. Querela cōmunis sanctorū ad deū. Cur iudices seculares acceptis muneribus damnēt infontem & liberent reum. parte. 4. folio. 390. E. Querens in suis semper actibus quæ laudent. in proximo quæ vituperentur. diuersum pondus & diuersam mensurā dicitur habere in domo. parte. 3. folio. 328. A. Querere verbum in latina lingua accipit præpositionem. & accquiri dicitur. quod satis apertum est. Sine præpositione etiam querere intelligitur acquirere. ex quo lucra vocantur questus. parte. 2. folio. 76. E. Querunt sapientiam boni & mali. sed differenter. &c. parte. 3. folio. 272. B. Questio grauis inter Scribas & Phariseos. Quod esset primum mandatum & maximum in lege. Et diuersi diuersa assignabāt. parte. 5. fol. 112. A. C. Questio mota ab aduersario. discendi existit occasio. parte. 6. folio. 50. A. Quæstuarij prædicatoribus. qui multa falsa dicunt vt quæstum extorqueant à simplicibus. potest dici illud. Nunquid deus indiget vestro mendacio. parte. 3. folio. 31. H. Qui est. an & quod sit nomen dei proprie propriū. & an æqualiter cum nomine tetragrammaton apud Hebræos. pte. 1. fol. 129. F. Qui cito dat. bis dat. parte. 3. folio. 312. H. Qui offenderit in vno. factus est omnium reus. quomodo intelligendum. parte. 6. folio. 213. D. Quid est hoc. aut quid est illud. ad quid valet hoc vel illud. q̄ ad nihil. Sic dicunt homines fatui de animalibus venenosis & cōp.

Que

Qui

similibus. parte. 3. folio. 427. G.
 Quid prodest pro peccatis ieiunare, & iterum peccare? Quid prodest lauari, & iterum inquinari? parte. 2. folio. 4. A.
 Quidam, non dicitur, nisi de eo quem exprimere nolumus, vel non possumus. parte. 3. folio. 15. E. F.
 Quies hominū delictosa est in memoribus. parte. 1. folio. 35. F.
 Quies nulla est vbi spiritus sancti cōsolatio deest. parte. 4. folio. 193. F.
 In quiete & silentio lex dicitur. parte. 1. folio. 134. B. Interf.
 Quietis in tpe, & sibi in tpe laboris, meditari debet homo quē ad dilectionē dei p̄tinēt. Similiter in ingressu lecti ad dormiendum & in egressu ad vigilandum, & enumerantur quatuor, & vbi illa tanguntur. parte. 3. folio. 293. E. & fol. 315. F.
 Quies inchoatur in via, sed perficitur in patria, vbi charitas consummatur. parte. 5. folio. 40. F.
 Quies dei & beatorum eadē est realiter & obiectiue accepta, sed formaliter differūt sicut creatum & increatum. parte. 4. folio. 140. H.
 Quiescere in cubili vel domo hominem tria non sinunt, sumus, stillicidium, mala coniunx. parte. 3. folio. 135. E.
 Quiescit in futuro qui quiescit à malo opere. parte. 4. folio. 108. E. Interf.
 Quinarius sicut sapientes indicat & insipientes, ita centenarius fideles & infideles. parte. 1. folio. 261. A.
 Quinarius simplex, sicut solet quinq; sensus significare, quorum ministerio bona foris operari debemus, sic p̄ seipsum multiplicatus, eosdem maiorī p̄fectione demonstrat. parte. 2. folio. 260. E.
 Quinario numero filij Matathie proponuntur, & sibi quinq; species denotantur in illis per quos quada diuina vocatio ad magisterium ordinavit ecclesie, & quomodo ista simul coarantur. parte. 4. folio. 432. F.
 Quindecim gradibus ascendebatur ad templum Salomonis, & eodē ascenditur ad celeste templum, & qui sunt illi gradus. parte. 3. folio. 275. E.
 Quindenarius ex septem & octo cōstituitur: Septem ad sabbatum refertur, octo ad circuncisionem. Si verb ad nouum Testamentum respicias, habes septem dona spiritus sancti & in octauo resurrectionem Christi. parte. 1. folio. 377. B.
 Quingenti anni vel circiter fluxerunt à tempore Eiaie vsq; ad tempus Christi. parte. 4. folio. 53. B.
 Quinto an & quid significet. parte. 4. folio. 396. E.
 Quinquagenarius siue quinquagesimus numerus, quid mysterij habeat, & quae sub illo numero facta sunt. parte. 6. folio. 166. E. & fol. 197. E. Item parte. 4. fol. 11. A. B. Item parte. 3. folio. 5. B. H. Item parte. 2. folio. 135. G. & folio. 216. A. & folio. 220. E. & folio. 260. E. Item parte. 1. fol. 51. B. & folio. 71. A. & folio. 162. A. & fol. 258. E. & fol. 263. A. & fol. 272. E.
 Quinquaginta & quingenti cognatus est numerus, decades enim quinquaginta faciunt quingentos. parte. 1. fol. 272. G.
 Quinq; libri Moyſi p̄prie dicuntur, lex, licet nomine legis Iudae accipiunt aliquando totū vetus testamentū. parte. 5. folio. 223. B.
 Quinq; scribit Iohannes euangelista in sui euangelij principio, per quē eliduntur quinq; errores circa filium dei humanatum. parte. 5. folio. 185. H.
 Quinq; debent annunciare praedicatores scilicet credenda, agenda, vitanda, timenda, & speranda. parte. 6. folio. 56. B.
 Quinq; sensus qui superat scdm legis doctrinā (q̄ quinq; libros habet) restringendo carnis concupiscentiā, victoriā capiet salutem, & triumpho gaudebit nobilissimo. parte. 4. fol. 438. A.
 Quinq; pertita est continentia in carnalibus illecebris. parte. 5. folio. 76. E.
 Quintus decimus numerus mystice qd̄ representat. parte. 5. fol. 187. E. F. Item parte. 2. folio. 298. A. Item parte. 1. folio. 256. C.
 Quinq; personis genus hominum in die iudicij discutiendum signatur. parte. 5. folio. 172. F.
 Quis non impossibile, sed difficile in scripturis sanctis saepissime significat. parte. 3. folio. 346. B.
 Quis plerunq; nō pro nullo, sed pro raro & pro eximio habetur, vt cum dicitur: Quis cognouit sensum domini, aut quis consiliarius &c. parte. 1. folio. 308. C.
 Quis esse iſte qui venit de Edom tinctis vestibus de Bosra, quomodo & de quo exponendum est, scholasticē discquiritur. parte. 4. folio. 101. C. D. F. & fol. 103. B. C.
 Quis audeat dicere, quod hae quē scribuntur per verbum domini nihil habeant vtilitatis aut salutis, sed solum narrent historiam. parte. 1. folio. 321. F.
 Quisquam, quomodo exponitur cum dicitur: Non quia patrem vidit quisquam nisi is &c. parte. 5. folio. 206. C. D.
 Quo ad usq; hae dictio aliquando tenetur finite, aliquando inde

finite, & de hoc dantur exempla. parte. 6. folio. 251. B. C.
 Quod quisq; super omnia diligit & colit, hoc illi deus est. parte. 2. folio. 33. B. Interf.
 Quod deo praecipiente est factum, non est inhonestum. parte. 1. folio. 128. E. Interf.
RAAB QVANDOQVE EST NOMEN proprium, quandoq; est nomen appellatiuum. parte. 3. folio. 215. E.
 Raab quē & qualis fuit. parte. 6. folio. 157. B. C. & fol. 181. C. Interf. parte. 2. fol. 5. F. & fol. 6. B.
 Raab accepit duos viros, & abscōdit eos, exponit tripliciter per Hebraeos. parte. 3. fol. 5. G.
 Raab quae erat de genere Chananeorum quomodo coniuncta fuit ipsi Salomō in matrimonium, quia erat prohibitum filijs Israel &c. parte. 5. folio. 5. H.
 Raab quomodo adiuncta est domui Israel vsq; in hodiernum diem, an magistri posteritas ascribitur. parte. 2. folio. 11. A.
 Rabbi Salomon ordinavit glosas Hebraicas super totum vetus Testamentum. parte. 2. folio. 201. B.
 Rabbi Salomonis expositio in expositione hebdomadarū septuaginta Danielis, rante est autoritas apud Hebraeos, quod non possunt ab ea deuiare, nec qualitercūq; ab eisdē recedere, sed tenenda sunt tanq; in textu sacrae scripturae contenta. parte. 4. folio. 318. F. & fol. 345. D.
 Rabbi Salomon reputat apud Hebraeos solennis doctor in thal mudicis, non tñ in his quae p̄tinēt ad fidei & sacrae scripturae expositionem, sed alij &c. parte. 1. fol. 6. F. & fol. 8. G.
 Rabbi Salomon dicens, quod in aduentu Messiae Gentiles dicēt, quod Iudae afflictiones quas modo sustinent in hac captiuitate, fuerunt propter peccata Gentiliū &c. in hoc sibi ipsi contradi cere ostenditur. parte. 4. folio. 90. B.
 Rabbi Salomō & alij Hebraeorum expositores saepe corrumpūt verum intellectu scripturarum, prolequendo literam plus q̄ oportet. parte. 2. folio. 108. H.
 Rabbi Moyſi Aegyptij summa, apud Iudaeos est solennissima, qui scribit de autoritate thal mudicāe doctrinā. parte. 4. folio. 63. H.
 Rabbi Aben hazra, inter alios expositores Hebręos fuit p̄fector in sua grammatica. parte. 3. fol. 217. G. Et inter Hebręos fuit maximus expositor ad literā. parte. 2. fol. 46. D. Item parte. 1. fol. 6. F.
 Rabbi Aben hazra declarat istud verbum: Est ostēda illi salutarem meum &c. dicit verba notandissima in testimonium fidei. parte. 3. folio. 225. E.
 Rabbi Moyſes Gerſiden, sic dicit, qd̄ in futuro tpe, f. Messiae, p̄ri israelitici sunt demonstraturi deū digito. Quae qd̄ verba manifeste consonāt catholice veritati &c. Vt in iste auor. intellexisset seipsum, vt bene ageret. parte. 1. fol. 292. E. F.
 Rabbi Moyſes Gerundenſis, sup̄ illo. Istud est cerimoniu legis, p̄cipue filijs Israel &c. sic ait: Nos autē qui pro peccatis nostris sumus cōtaminati in hac captiuitate, ignoramus mundiciā sancti tatis, donec veniat sup̄ nos sp̄s de alto, & effundat deus aquas mundas super nos, & mundemur: tamen: sic fiat in dieb; nostris. Hae ille. Vt in iste rabbi sapit, & seipsum int̄elligeret. parte. 1. folio. 297. D.
 Rabſaces (vt cōmuniter dicit) erat apostata à fide Iudaeorū, cōuersus ad Gentilitatē. Et dicunt aliqui, qd̄ fuit filius Eiaie. parte. 2. folio. 235. C. G. Item parte. 4. fol. 18. G.
 Racha verbum Hebraeum, & interpretatur cenos id est vacuus, quod dicitur sine cerebro, quod est magna contumelia. parte. 5. folio. 20. F.
 Rachel fuit principalis mulier Iacob, Lia vero minus principalis: quia in secundam primo conſenserat. parte. 1. fol. 91. G.
 Rachel afflictā est, eo quod desiderabat habere filios à Iacob, de quo Christus erat nasciturus. Et inuidit sorori, non quod illa habebat filios, sed quia ipsa carebat filijs. parte. 1. folio. 92. B. C.
 Rachel idola patris sui surripuit, non ad colendum, sed ad retrahendum patrem suum ab idololatria: & ideo nō commisit futurum proprie loquendo. parte. 1. fol. 94. D.
 Rachel mortua, sepulta fuit in via: quia sepulchra antiquitus extra ciuitates erāt. parte. 1. fol. 99. G. Vide etiam. parte. 4. folio. 152. H. & folio. 53. C.
 Radebantur in veteri Testamento sacerdotes: vt sic carnis vicia Radeposuisse viderentur. parte. 3. folio. 143. E.
 Radiare debet ecclesia quasi aurū, tā interius vitē splendore, q̄ exterius sapientia & doctrināe claritate. parte. 1. folio. 111. A. Interf.
 Radices arboris sunt ori similes per alimentū susceptionem. parte. 5. folio. 111. D.
 In radice substantiae simul sunt, quae non simul prodeunt per temporis

temporis incrementa, vt fructus & semen in herba. parte. 1. folio. 22. H.
 Radicis sanctitas, qua populus Gētilis infertus est ramis, nō est patriarcha, non propheta, nec opus eorū secundū legem, sed fides Christi p̄ tūc venturi, & sanctitas fuit & radix. parte. 1. fol. 376. H.
Rama est nomen aequiuocū, vno mō est proprium nomen loci, & alio modo est nomen appellatiuum. parte. 4. fol. 152. H.
Rana ad nihil aliud vile est, nisi qd̄ sonum vocis improbis & imoportunis clamoribus reddit. parte. 1. fol. 139. E.
 Ranarum tria sunt genera, vnum fluuiale & vocale, alterum minimum, tertium maximū pessimū & venenosum. parte. 1. fol. 139. E.
 Rana significat loquacem vanitatem. parte. 3. fol. 200. A.
 Rancorosi significantur per Palestinos. parte. 4. fol. 248. B.
Raphael (qui medicine p̄fess) in officium & societatem vt affu maris satage, & quo modo. parte. 1. fol. 303. F.
 Rapina omnis, violentiae mixta est. Et sancta violentia & c. rabi lis rapina. parte. 4. fol. 236. G.
 Raptores significantur per pisces. parte. 4. fol. 397. H.
 Raptores sunt boni & mali &c. parte. 1. fol. 223. A.
 Raptus importat quandam violentiam alicuius rei contra mortū sibi connaturalem; Quod potest dupliciter. parte. 6. fol. 76. C.
Rarus est, domino propter dominum seruens. Oues Christi, nō ad lucrum, sed amore Christi pascens, prudens, in futuro sibi prouidens. parte. 5. fol. 75. F.
 Omnia rara preciosa. parte. 4. fol. 31. E. F.
 Rasa capita habet super titio; gentilis. parte. 4. fol. 282. B.
 Rasa barbae & capitis sacerdotibus & Nazareis prohibebatur in detestationem idololatriae. parte. 1. fol. 274. G.
Ratio naturalis est defectiua in cognitione diuinorum, & huius ratio. parte. 5. folio. 187. B. & fol. 186. F.
 Ratio humana nō comprehendit folium arboris vel aliquod humilmodi quantum ad omnes condiciones. scilicet quare sit talis figurae, coloris, & humilmodi. parte. 5. folio. 188. D.
 Ratio superior intelligitur per mulierē. Ratio inferior per filia, quare & quomodo. parte. 5. fol. 50. D.
 Rationis vsum & acumen habebat fructus arboris scientiae boni & mali, vt dicit Iosephus. Sed dictum suū improbat. parte. 1. fol. 36. H. & fol. 41. G. H.
 Rationis vis quae intra nos est, princeps potest dici. parte. 1. fol. 220. E.
 Ratio deliberatiua aliter mitigat seu minuit dolorem interiore animae, & aliter dolorem sensibilem exteriorē in carne. parte. 3. fol. 14. G.
 Ratio quam primis operibus deus conceauit, an id habuit: vt secundū ipsam ex vi lateri formam fieri necesse esset: an hoc tantum vt fieri posset. parte. 1. fol. 38. E.
 Rationem reddere debemus de spe nostra & fide duobus modis. parte. 6. fol. 221. A.
 Rationem in terra ponere quid est. parte. 3. fol. 72. F.
 Rationabilissimum secundū veritatē, frequenter irrationabilissimum iudicatur ab ignorante. parte. 5. fol. 224. H.
 Rationale iudicij vestis summi sacerdotis, & fuit habitus pectoris. parte. 1. fol. 188. E. Et quare sic dicitur. fol. 189. G. H.
 In rationali iudicij erat doctrina & veritas secundum translationem nostrā: in Hebraeo habetur vrim tummin &c. & erat quidā fulgor procedens de lapidibus rationalis. Ra. Sal. dicit fuisse nomen dei tetragrammaton. parte. 1. fol. 188. Vide etiam fol. 150. F. H. & fol. 192. D. G. Item parte. 2. fol. 242. G. H.
 Rationale iudicij, non solum illa vestis legalem induebat pontificem, sed etiam praeiudicabat euangelicum. parte. 1. fol. 190. F. & fol. 227. H.
 Ratiocinatio etiam dicitur compotus, in quo antiquitus utebantur homines lapillis, sicut modo denarij plumbej vel stannei. parte. 3. fol. 334. C. Item parte. 2. fol. 245. H.
Rau Raucedo vnde nascitur. parte. 3. fol. 180. F.
Rea Reatus similis quos cōcordi perinacia sociat, etiam defensio per uersa constipat. parte. 3. fol. 80. A.
 Reatus saepe fit criminis, quod putatur causa virtutis, dum quod bono studio agimus, discernere cautē negligimus. parte. 1. fol. 110. 45. C.
 Reatus omnis contra decalogum committitur pe vnuerſum hominem. parte. 1. fol. 53. A.
Reb Rebecca quouit vt conſuleret dominum, cum nondum essent prophetae vel sacerdotes tabernaculi aut templi domini. parte. 1. fol. 84. A. & fol. 85. A.
 Rebellio corporis & animae, & omnium virtū inferiorū ad partē animae superiorē, & difficultas acquirēdi scētias & virtutes ex peccato Adē in totā naturā humanā p̄pagata est. parte. 3. fol. 350. E.
 Recanare proprium est asinorum. parte. 4. fol. 176. C.

Recedere à consuetudine, difficile est. parte. 1. fol. 134. F. Interf.
 Reciduiantes ad corporalem infirmitatem, similiter ad spiritualem egreditur. In peccata, curantur difficulter. parte. 1. fol. 288. B.
 Reciduiatio ad infidelitatem & altavicia propter ingratiudinem diuini beneficii praecipue aggrauat peccatum. parte. 6. fol. 126. D.
 Reclusio in carcere intelligi potest per hasā. parte. 5. fol. 80. H.
 Recordatio bonorum, malorum causas lamentabiles facit. parte. 1. fol. 304. E.
 Recordatione praetitorum bonorum mala praesentia mitigari allerit sulta sapientia Epicuri. parte. 4. fol. 69. A.
 Recordari & obliuisci quando & quomodo dicitur deus. parte. 1. fol. 54. B. & fol. 56. B. & fol. 135. H.
 Reclitudo & humilitatis subtilis via tenenda, vt sic magistrorum facta displiceant, vt subditorum mens à magisterij reuerentia non recedat. parte. 2. fol. 124. B.
 Reclitoribus bonis inesse debet iuste consulens misericordia, & piē saeuens disciplina. parte. 2. fol. 35. H. & folio. 55. H. Item parte. 1. folio. 375. H.
 Recltores dati sunt ne mala fiant. parte. 2. fol. 28. B.
 Recltores illa est conditio vt in eo misceat & regendi autoritas, & benignitas consolandi, vinum & oleum. parte. 3. fol. 56. A.
 Recltor superbus totiens ad culpam apostasie dilabitur, quoties p̄fesse hominibus delectatur, & honoris sui singularitate letatur. parte. 3. fol. 64. E.
 Recltores boni quotidie hoc faciunt, cum se res dubias discernere non posse cognoscunt, ad secretum mentis, vel ut ad quoddam tabernaculum recurrentes, diuina lege perspecta quasi coram polita arca dominum consulunt. parte. 1. fol. 279. C.
 Recltor cū se ad loquendum praeparat, q̄ caute loquatur attendit, ne inordinatē loquens, corda audientium errare faciat. parte. 1. fol. 191. A.
 Recltores sunt mali qui munere & dono diuino abutuntur, & falso sibi nomen iusticiae vsurpant. parte. 2. fol. 186. A.
 Recltores mali per negligentiam suam principes tenebrarum prouocant in ecclesiam qui scientiam scripturarum & opera virtutum subtrahunt in cauis & delidiosis. parte. 2. fol. 222. E.
 Recltor potens tribuit à deo in ecclesia pro meritis populi, aut si malum facit populus, talis ecclesiae iudex datur, sub quo famem verbi dei & sitim populus patiat. parte. 2. fol. 35. E.
 Reddere bona pro malis, non reddere mala pro malis. Nō reddere bona pro bonis, reddere mala pro bonis. Reddere bona pro bonis, mala pro malis. Sex differentiae sunt & quales sint in bonitate & malicia. parte. 3. fol. 250. A.
 Redemtionem humani generis qui fide digna non celebraverit & vitam suā in meliora non conuerterit, ad resurrectionis gloriam non pertinebit. parte. 1. fol. 279. F.
 Redemptor absolute intelligitur ille qui est redemptor anonomasticē. Christus. parte. 3. folio. 111. F.
 Redemptorē diabolus venisse senserat, sed propter humilia quae passus est, quicquid de deitate suspicatus est, in dubium euenit pro sua superbia &c. parte. 3. fol. 6. G.
 Redemptor noster Moſaicae legis literam, quam ille populus legalis resonabat, allidua lectione contriuit, ac sensum spirituales in ea intelligere eos docuit. parte. 2. fol. 177. A.
 Redemptor, quem ego ex vobis suscepi, sine parte erit: Sic ait quidam rabbi Iudeorum. Vide Iarius. parte. 3. fol. 252. D.
 Redimere est per doctrinam & formulam vitę familiam liberare, & quicquid sanctimoniae obuiat diluere. parte. 1. fol. 263. E.
 Redimit qui perdit, vt dans numum pro vino. Das numum & emis vinum. Aliud das, aliud accipis, aliquid amittis, aliquid acquiris. parte. 6. fol. 96. A.
 Redeuntes de negociatione aut peregrinatione, amici suscipere debent, prius deo gratias agendo, q̄ de rumoribus & nouitatibus interrogando. parte. 2. folio. 290. H.
 Regificatio ciuitatis Ierusalem potest dupliciter intelligi. Vno modo quantum ad domos inhabitantium. Alio modo quantum ad mores & portas ciuitatis. Et his duobus aedificata est ciuitas Ierusalem &c. parte. 4. fol. 79. B.
 Reſectio dei & sanctorum est salus peccatorum. parte. 5. fol. 165. E.
 Reſectionem eandem habituri sunt in aeterno conuiuiō beati, & qui maiora habent merita, & qui minora. Et de hoc figura. parte. 6. folio. 71. F.
 Reſectio beatorum non intelligitur à nobis, nisi per similitudinē corporalem. Ad reſectionem autem corporis duorū requiruntur. scilicet potus, & ista quomodo erunt in patria. parte. 6. fol. 274. B. C.
 Reſicit dominus, primū quinq; panibus quinque milia, secundū

Quo

septem panibus quatuor millia, tertio discipulis carnis & san-
guinis mysteria credidit. Ad vltimum dat electis, vt edant & bi-
bant super mensam in regno suo, pte. 5. fo. 101. E. & fo. 149. A.
Refugium vnicū ecclēsię contra hostes est hoc oratio. s. ad deū,
& industria doctorum, qui die noctuq; in lege eius meditātes,
corda fidelium pręmununt. parte. 2. fo. 258. F.
Regalia insignia apud gentiles fuerunt quatuor, purpura. s. sibi-
la vel torques aurea, annulus, & diadema. parte. 4. fo. 36. B.
Regenerationis duę sunt, ita & duę adoptiones, & duę resurre-
ctiones. parte. 5. fo. 60. A.
Regentium ordines quatuor accepit sancta ecclēsia ad eruditio-
nem fidelium. parte. 4. fo. 272. A.
Regentes populū debent vigere intellectu, prudentia & scienti-
a. parte. 2. fo. 240. B.
Regentium acta disponuntur pro qualitate subditorum, &
sape fit vt pro culpa gregis vere boni delinquat vita pastoris.
parte. 1. fo. 198. D.
Regere deum superiora quibusdam visum fuit, sed hęc inferiora
despicere, & q̄ ad casibus regerentur, sed error esse ostenditur.
parte. 3. fo. 305. A.
Regere licet possit deus omnia immediate per seipsum, tamen
ad seruandam vniuersitatis pulchritudinem & ordinem regit
inferiora per media. parte. 2. fo. 32. B. fo. 62. C.
Regimen nullum potest bene procedere sine his tribus, s. constan-
tia contra malignos insulzus, diligentia diuini cultus, perseue-
rantia in bonis actibus. parte. 3. fo. 121. H.
In regimine ecclēsię non decet eum iustis præferri qui adhuc est
seruus peccati. parte. 3. fo. 327. B.
Regimini gradum qui prius q̄ subesse didicerit, præposter ac-
cipit, in nouissimo mercede retributionis, quę bonis rectori-
bus debetur, carebit. parte. 3. fo. 328. E.
Regimen qui in populo dei suscipiunt, sed degenerantes relabu-
rur in viciorum foeditatem, & se & subditos conuertunt ad im-
pietatem, significantur per Sedechiam. parte. 2. fo. 237. G. & fo.
110. 238. A.
In regimine seculari vel ecclēsiastico non est aliquis ponendus
propter maiorem etatem, nisi conditiones alię ad regendum re-
quisitę conueniantur. parte. 1. fo. 115. H.
Ad regimen ecclēsię & ad spiritalem militiam se non habile esse
cognoscat, qui carnalibus desiderijs se obligat. pte. 1. fo. 359. A.
Ad regimen ecclēsię ille est aptior qui est vere humilior. parte. 3.
fo. 177. D.
Regimini dignitatem refugientium tria genera hominū sunt, &
per quos significantur. parte. 2. fo. 43. H.
Regimini temporali ex spirituali tria sunt necessaria, quę per con-
tenta in arca veteris testamenti designantur. parte. 2. fo. 103. D.
Regimini populorum qui virtute laboriosa accommodati sunt,
est scientię vacare delegerant, suscipiant experientiam tenta-
tionum pro vtilitate communi. parte. 1. fo. 92. F.
Regimen & cura animarū (q̄ in actiōe consistit) & contempla-
tionis status an simul haberi possint, & quādo. pte. 5. fo. 153. G.
Regimini iura omnia qui in commissis fidelibus possidet, quid
aliud q̄ terram incolendam tenet. parte. 3. fo. 59. F.
Reginę solent molles esse & delicatę, nec seipias ferentes præ re-
neritudine. parte. 4. fo. 81. B.
Reginę sexaginta quomodo Rab. Sal. hoc exponit. p. 3. f. 364. G.
Regio superna in cuiuslibet parte damna pertulit, ex parte
fortiter stetit, vt electi angeli dum alios per superbiam ceci-
dissent conspicerent, tanto robustius quanto humilius starent.
parte. 1. fo. 340. E.
Regiones, vt cosmographi scribunt ad flumine Indo, qui est ab
orientē, vsq; Tygrum, qui ab occasu, hæ sunt, Aracusa, Parthia,
Assyria, Persida, & Media & montuosę & asperę. A septen-
trione habent Caucasum montem &c. parte. 2. fo. 293. E.
Regiones Indię præ ceteris Plinius dicit venis aureis abundare.
parte. 1. fo. 37. B. D.
Regio elementaris tota subiecta est lationi astrorū, vt omnis vira-
tus eius inde gubernetur. parte. 2. fo. 65. B.
Regio Pentapolis est quinque ciuitatū subuersarū a domino pro-
pter peccatum contra naturam &c. parte. 3. fo. 377. B.
Regnat, non ætas sed mores. parte. 5. fo. 170. H. & fo. sequenti,
A. & fo. 108. B.
Regnum distinguitur a tyrannide, per hoc q̄ tyrānus propriam
vtilitatem querit per subditorum oppressionem, rex autē bo-
num commune querit &c. parte. 3. fo. 149. G.
Regnum Christi vtrum sit vni de illis quę Danieli ostensa sunt,
Arguitur contra & pro, cū responsiōe & solutiōibus argu-
mentorū. parte. 4. fo. 311. A.

Regnum meum non est hic, sic non dicitur, sed non est hinc, &
quare. parte. 6. fo. 104. E.
Regnum Christi esse temporale credebant Iudæi sicut & aposto-
li ante ascensionem domini. parte. 5. fo. 172. D.
Regnum quare non acceptauit Christus, cum populus eum in re-
gem rapere voluit, & cum esset suum ex diuina promissione,
parte. 5. fo. 204. H.
Regnum Christi confirmatum est per duo. Primum, quia inter
persecutiones atrocissimas creuit numerus Christianorum. Se-
cundo, fuit multitudo & magnitudo miraculorum &c. parte.
3. fo. 227. G. H.
Regnum Iudeorum cessasse ostenditur natio Iesu Christo. parte.
5. fo. 11. A. C.
Regna quatuor successiue populum Iudaicum afflixerunt. parte.
4. fo. 209. D. & fo. 212. E. & fo. 352. A. B. & fo. 333. G. & fo. 407.
E. Item parte. 3. fo. 103. B.
Regna quatuor quę in paruo tempore fuerunt valde prospera-
ta, & per quid significantur. parte. 3. fo. 338. G.
Regna significare per cornua, consuetudo est scripturarum. par-
te. 4. fo. 404. E.
Regna omnia contra se inuicem superbia destruxit admiran-
da dei prouidentia, & enumeratur, quomodo & per quos. par-
te. 4. fo. 41. E.
Regnum confertur a deo malis hominibus, aliquando ad puni-
tionem peccatorum, aliqui hoc fit etiam ad exercitium & flagella-
tionem sanctorum. parte. 4. fo. 297. F.
Regnum Israel anteq̄ fuit in manu Dauid simpliciter, fuerat mul-
tipliciter afflictum & vastatum. parte. 3. fo. 169. C.
Regnum sacerdotale dicebatur in veteri Testamento. Nunc ve-
rō in nouo dicitur regale sacerdotium, & quare. parte. 6. fo.
110. 220. B.
Regnum Græcorum & regnum Romanorum probatur esse di-
uersa contra quandam Hebræorum conantē probare eorūdem
identitatem. parte. 4. fo. 311. H.
Regnum Christi & regnum Romanum non esse vnum & idem
probatur. parte. 4. fo. 312. A. B.
Regnum nullam conditionem habet vitę presentis. p. 5. fo. 21. F.
Regnum glorum duobus modis accipitur, aut supernū in quo
nondum sumus, aut præsens ecclēsia in qua adhuc viuimus, &
iam quodammodo regnamus. parte. 5. fo. 39. A.
Regnum cælorum quinque modis accipitur. Primo pro ecclēsia
militante, secundo pro ecclēsia triumphante, tertio pro lege
Moysi, quarto pro euangelio Christi, quinto pro ipso Chris-
to. parte. 5. fo. 35. C.
Regnum cælorum non fuit promissum in lege Moisaica in præ-
mium, sed tantū terrena. In lege autem gratię hoc fuit expresse
ore Christi promissum. parte. 3. fo. 257. G.
Regnum æternum omnibus indifferenter datur, sed pro qualita-
te accipientium singulis distribuitur, & significatur per coro-
nam interalilem. parte. 1. fo. 178. B.
Regnum cælorum quō vim patitur a diebus Iohannis baptiste
Nisi essent inde aliqui expellendi, nūquam diceret per vim esse
diripiendo, & nisi cum aliquibus nobis esset prælium, nō dice-
ret Apostolus: Nō est nobis colad. car. &c. parte. 1. fo. 287. A.
Regularis disciplina dicitur sagena, & quare. parte. 5. fo. 46. H.
Regulę religioforum dicuntur aureę, et has sursur malus reli-
giōsus, quomodo & quando. parte. 2. fo. 11. D.
Regula scripturarum est. Vbi manifestissima prophetia de futu-
ris textur, per incerta allegorię nō extenuare quę scripta sunt.
parte. 4. fo. 124. B.
Regulę ponuntur sub quibus significationibus nominum, ad
quas tribus per prophetas sermo domini dirigitur. parte. 4. fo.
110. 332. A.
Regulę duę exponendi sacram scripturam. parte. 3. fo. 142. F.
Regulę septem exponendi sacram scripturam traduntur & vocā-
tur ab aliquibus clauis, & quare. parte. 1. fo. 3. H.
Regulę quatuor sunt sacrę scripturę, quibus quasi quatuor ro-
tis rota diuina scriptura voluitur. parte. 1. fo. 21. H.
Indignum est vt verba cælestis oraculi restringantur sub regulis
Donati. parte. 3. fo. 4. G.
Regulis bene operandi non semper artabimur, sed completa ope-
ratione bona palma beatę retributionis est speranda. Non em
vasa semper in formis argillę tenentur inclusa. parte. 2. fo.
110. 217. G.
Regulę quatuor generales pro obseruantia oblationum in ve. le.
tenendę, quid, quibus, & quomodo cedebat. par. 1. fo. 225. C.
Regulus qui & basiliscus ex ouis alpidis generatur. pte. 4. fo. 56.
E. & fo. 29. A. & fo. 31. A.

Regulus

Regulus quomodo aliter accipitur. parte. 5. fo. 200. D. F.
Relatores solent plus dicere q̄ sit in veritate. parte. 2. fo. 88. E.
Relaxantur quędam in futuro. Quod de minimis intelligendum
est. parte. 5. fo. 96. E.
Religio à religando nomen accepit. parte. 4. fo. 369. A. Item par-
te. 3. fo. 149. D.
Religio omnis vnde exordium habuit. parte. 6. fo. 169. D. & fo.
179. D. Item parte. 4. fo. 149. H.
Religionis professione firmatum, propositum cauendi recidiū
& etiam obseruatum, similitudinem habet ad angelicam vitā.
parte. 5. fo. 69. H.
Religio est vinea spiritalis, cuius dominus Christus est, procura-
tor, præfides illi religioni. parte. 5. fo. 61. H.
Religio quęlibet potest dici templum, quę sic destruitur q̄ non
manet lapis super lapidem quando non remanet ibi conformi-
tas aliqua ad primum fundatorem. parte. 5. fo. 113. D.
Religio quęlibet approbata potest dici vitis, agricola religioni
præfides. Huius autem vitis palmites sunt religionem intrā-
tes, quorum quidam non manent in vite sed apostatant, alij
remanet in fructificanti &c. parte. 5. fo. 230. D.
Religionem ingrediēti, quomodo, & qualiter debet se habere. par-
te. 6. fo. 172. D.
Religionis status, significatur per vas Petro apparens. parte. 6. fo.
110. 183. H.
Religio peccatori est abominatio. parte. 6. fo. 231. F.
Religio omnis quantumcūq; bene steterit in obseruantijs regu-
laribus, tamen nulum declinatū videtur a paternis traditiōi-
bus. parte. 6. fo. 243. D.
Religionis duę in generali, quarum vna est possessiones habē-
tium, alia mendicantium, significantur sub meaphora duarum
mulierum adulterarum & vnius matris filiarum. Et vtraq; nō
relinquit mores seculi. parte. 4. fo. 243. H.
Religionis duę sunt possessiones habentes, s. monachi & canoni-
ci regulares, quorum temporalia bona frequenter vsurpare
nitiur terrena potestas. parte. 4. fo. 260. D.
Religionis statū valde dedecet pompę in equitauris & fami-
lijs. parte. 4. fo. 243. H.
Religionem ingressus & acidiosus existens, significatur per episco-
pum Laodiceensem. parte. 6. fo. 246. D.
Religionem intrantes deuote, qui consilio Christi dimittunt res
poralia, & ibi viuunt sanctę, consolationem recipiunt a domi-
no gratię in presenti, & glorię in futuro. parte. 4. fo. 226. H.
Religionem intrantes, aliqui ibidem proficiunt, aliqui deficiunt.
parte. 4. fo. 24. D.
Religionis claustrum, per diabolium (quem Antiochus Epipha-
nes figurat) subuertitur, & ille multa abstulit a religiosis. parte.
4. fo. 430. H.
Religio significatur per Galilęam, & quare. pte. 4. fo. 440. D.
Religionis Christianę tres status notantur, duo in presenti vbi
meremur, tertius in futuro vbi triumphabimus. pte. 3. fo. 246.
B. & multipliciter illi tres status figurantur. Ibidem.
Religionis diuini tanta est sanctitas, vt eam plerunq; etiam qui
foris sunt venerentur, & cum his pacem habeant quos deo ser-
uire perfectę considerant, quamuis religione discordent. parte.
3. fo. 314. E.
Religionē nō putat homines esse sine auro & argēto, quia in his
delectatur, & horū nitor perfringit oculos eorū. p. 3. fo. 380. A.
Religionem esse in diuitijs arbitrarum est apud vetustos. Hic er-
ror vsq; ad nos peruenit. parte. 4. fo. 126. A.
Religio est vel creditur apud multos, quod cupiditas humana
miratur, vt quanto ornatiora sunt templa, & pulchriora simu-
lacrā, tanto plus maiestatis habent vel habere dicuntur. parte.
3. fo. 380. B.
Religionem ingrediēti debet prælati omnia grauiā religionis
exprimere, & si fuerit promptus ad sustinendum, recipitur eius
sacrificium, quod facit de seipso per religionis ingressum. par-
te. 1. fo. 160. D.
Religionem si prudentes & literati homines ingrediuntur, con-
siliū eorum propter nouitatem non est contemnendum, sed
gratanter accipiendum. parte. 1. fo. 161. C.
Religionem ingredi, ad offerendum domino, personę nōnullę
inceptę sunt: Et figurantur per animalia inepta ad sacrificium.
parte. 1. fo. 253. H.
Religionis ab ingressu qui deuotos quantum possunt, impediūt,
& ingressos, per se & per alios impedire nituntur ab actu pro-
fessionis, tales priuari merentur ab ingressu patrię cælestis. par-
te. 1. fo. 357. H.
Religionis ingressum vel nouum sacerdotium qui inchoat, do-

mum nouam ædificat. parte. 1. fo. 356. D.
Religionis habitum deuote accipientibus, tanta gratia datur quā
ta fidelibus in baptismo datur. parte. 1. fo. 60. D.
Religionem intrans tentat & probat deus per internam inspirā-
tionem sicut Abraham, dicens, Tolle Isaac, i. mundanum gau-
dium aufer a te &c. parte. 1. fo. 78. D.
Religionis habitu quicq; insignes, abdita scripturarum (vt est my-
stica scientia in prophetis) illustrato corde penetrant, & assidue
legunt & meditantur. parte. 2. fo. 258. A.
Religionis status extractus de delitijs mundanis, significatur per
Moysen qui fuit extractus de aquis. parte. 1. fo. 134. D.
Religionis status per iacob peregrinante in finuatur, in qua au-
feritas & altitudo sunt &c. A. Ititudo religionis per scalam si-
gnificatur, cuius latera sunt lectio & oratio deuota; gradus au-
tem scalę, sunt penitentię opera. parte. 1. fo. 89. H.
Religionis in deserto, non solum decalogi præcepta, sed etiā euan-
gelij consilia saltem aliqua sunt seruanda. pte. 1. fo. 366. H.
Religio significatur per desertum. parte. 2. fo. 156. H.
Religionis status intelligitur per solitudinem. pte. 1. fo. 341. F.
Religionis status significatur per margaritam, & est vna &c. par-
te. 5. fo. 46. F. Item per fagenam. Ibidem. H.
Religio significatur per torcular, & quare. parte. 4. fo. 378. D.
Religio est quędam mors civilis, & ideo religiosi dicuntur munda-
do mortui. parte. 2. fo. 46. H.
Religionis ardua qui statū facere volunt, & non potentes rece-
dunt a religione, significatur per illum qui querebat de pri-
mirate dignitatis. parte. 5. fo. 112. D.
Religionem intrantes possessiones habentium non ex deuotio-
ne, sed vt ex pauperibus diuites fiant, & ex cōtemptibilibus ho-
norati, significantur per Scribam, qui dixit Christo: Magister se
quar te &c. parte. 5. fo. 31. D. & fo. 215. H.
Religionis duplicis transgressio, s. possessiones habentū & men-
dicantium, significatur per gentem Israel & Iuda. parte. 7. fo.
110. 115. D.
Religionis castra qui ingreditur ad pugnandum contra demones
& ideo egreditur de tenebris mundanę conuersationis, signifi-
ficatur per istos qui egressi fuerunt de Aegypto ad pugnandū
contra Chaldęos &c. parte. 4. fo. 160. H.
Religionis desertū & potissime mendicantium ingrediēti, dice-
re congruit psalmus, Dominus regit me &c. pte. 3. fo. 113. H.
Religionis mendicantis locum intrans & fugiens a seculo tanq̄ a
loco periculoso, confidens de diuina prouisione dicere habet
psalmum, Dominus re. me &c. parte. 3. fo. 114. C.
Religionem querentes cum moribus secularibus, significatur
per Gabonitas. parte. 2. fo. 14. H.
Religionis claustrū professus, qui postea egreditur per tentatio-
nes diaboli, mundi, vel carnis, significatur per Semei. parte. 2. fo.
110. 128. E.
Religionis habitum multū præditi sunt, & ab eis quibus præfunt ira
portabile vectigal secularium rerum exigunt, & nihil saluti eorū
rum, vel verbo, vel exemplo, vel pietatis opere complent aut
conferunt. parte. 2. fo. 259. E.
Religionis cuiusq; probat pater potest conuenienter significari
per Manassen, qui interpretat obliuio, quā quilibet ingrediēti
obliuisci debet populi sui & domus patris sui. pte. 1. fo. 334. D.
Religionem ingredi parentibus non licet, omiſsa cura filiorum
omnino. parte. 5. fo. 31. H.
Religionis ingressum potest vouere filius familias dum ad annos
pubertatis venerit, sicut & matrimonij potest contrahere, quia
extitit est sui iuris in his quę pertinent ad psonā suā. p. 1. f. 17. H.
Religionis ingressum quando parentes impedire possunt, & quā-
do non. par. 1. f. 31. G.
Religionis voto emissio, an filius teneatur exire claustrū propter
necessitatem parentum, etiam contra voluntatem sui superio-
ris. parte. 5. fo. 49. C.
Religionem intrare potest licitē alter coniugum ante carnalem
copulam, Et vnde illud ecclēsia traxit, parte. 5. fo. 192. D.
Religionem ingrediētium vocatio ex secularibus hominibus si-
gnificatur per vocationem Matthei ad apostolatū, & quare.
parte. 5. fo. 33. D.
Religiosi debent habere habitum distinctū secundū professionē
ad quā sunt per votum attriti, sicut Iudęi habuerunt habitum
distinctum in signum electionis. Vide de hoc comparationē,
quare & quomodo. parte. 1. fo. 290. A.
Religioforum tres regulę per tria fata significantur. parte. 5. fo.
110. 46. D.
Religiosi debent vti cibis frigidis & vestibus. parte. 1. fo. 269. H.
Religiosi & homines spirituales debent in asperitate & austeritate

viuere, & non in mollicie delictarum. parte. 5. folio. 136. d. Item parte. 2. fo. 260. H.

Religiosis ad memoriam reducit feruor deuotionis suae in religionis ingressu, vt conuenientius arguatur tepor & remissio in progressu. parte. 4. fo. 112. H.

Religiosi debent orare pro pace ciuitatis vel regni in quibus habitant. parte. 4. fo. 149. H.

Religiosus bonus in claustris religionis significatur per Ieremiā clausum in atrio carceris. & quare. parte. 4. fo. 155. H.

Religiosi quidam sanctam & honestam habent consuetudinem, vt qui est hebdomadarius, per totam hebdomadam maneat in tra claustrum. Et vnde hoc initium habuit. parte. 5. fol. 124. D.

Religiosus bonus contemplationi diuinæ intendens, tribulatione super populum imminenti, debet seruenter orare, vt deus eam auertat. parte. 4. fo. 366. H.

Religiosi boni omnia dimittentis amore Christi, debent esse purgati & colati ab omni impuritate peccati. parte. 4. fo. 426. H.

Religiosi vnum patrem vel fratrem &c. dimittentis, possessiones & agros relinquentes, recipiunt multos patres & fratres, & ex possessionibus omnium sustentantur. parte. 5. fo. 108. G.

Religiosi viri moribus & scientia impugnant arcem superbie, sed aliquando impediuntur quando potestas eorum restringitur vel suspenditur, & significatur per Ionathan. parte. 4. fo. 450. H. Item parte. 2. fo. 259. H.

Religiosi pauperes necesse habent petere a potentibus huius seculi elemosynarum subsidia, & conuersio potentes a religiosis orationum suffragia. parte. 4. fo. 451. H.

Religiosus bonus non debet fugere laborem in monasterij vel ecclesie regimine, quando ex boni prelati morte imminet periculum religionis monasterij, vel ecclesie. parte. 4. fo. 454. D.

Religiosi possunt intelligi per inhabitantes Ierusalem. parte. 4. folio. 23. D.

Religiosi siue sint nobiles genere vel de humili plebe, contenti sint eundem cibum sumere. parte. 4. fo. 129. D.

Religiosi significatur per domum Irael. parte. 3. folio. 257. D. & folio. 260. D.

Religiosis mos est septem vicibus laudem dicere domino. parte. 3. fo. 273. B.

Religiosi mendicantes a longo tempore plura scripserunt in theologia quam alij, & quare. parte. 3. fo. 426. G. Item parte. 2. folio. 24. G.

Religiosi mendicantes inter alios magis obliuisci debent temporalium, & per quid hoc figuratur. parte. 2. fo. 24. G.

Religiosorum pauperum patres & eorum filij non habent immobilia bona, nec victum dedicatum, nec mansionem stabilem, & quare, & per quem significatur. parte. 2. fo. 270. G. H.

Religiosorum status bona naturae & fortunae exponit pro mercede regni celorum, & significatur per Isachar. parte. 2. fo. 26. D.

Religiosus bonus per obseruationem trium votorum efficitur triplicatus, & per quem significatur. parte. 2. fo. 123. D.

Religiosae conuersationis, & simplicis fidei prima elementa sunt morum correctio, & disciplinae emendatio. parte. 2. fo. 36. E.

Religiosi praedicatorum in claustris vacare debent contemplatiue vitae per studium & orationem, & exterius actiue, docendo populum exemplo vitae & verbo doctrinae. parte. 1. fo. 374. H.

Religiosi ad aedificationem aliorum apti, ad praedicandum & confessiones audiendum, a suis superioribus sunt mittendi. parte. 1. folio. 334. D.

Religiosus bonus verbo & exemplo, superbos reducit ad humilitatem bonorum, & sic vertit nomina eorum & facit eos habitacula dei &c. & per quem significatur. parte. 1. fo. 334. D.

Religiosi docendo populum verbo & exemplo, & pro bono statu populi deprecando, dari sunt a deo quasi murus defensionis post prelatos ecclesie populo Christiano. parte. 1. fo. 272. H.

Religiosus qui sub habitu religioso seculariter viuit, per quid significatur. parte. 1. fo. 247. H.

Religiosorum in congregatione seu aliorum bonorum, non debet esse aliquis bonis operibus sterilis. parte. 1. fo. 173. H.

Religiosi & clerici deputati ad cultum dei, significatur per aues volantes. parte. 1. fo. 214. H.

Religiosi multi Christiani in coenobijs magnis ducentorum, trecentorum, & amplius monachorum per gladium Saracenorum transferunt ad regnum celorum. parte. 6. fo. 262. B.

Religiosi qui genere debent pro peccatis proprijs ac etiam populi, significatur per rurtures. parte. 1. fo. 214. H.

Religiosi dicuntur mortui mundo, sicut Leuitae consecrati diuino cultui dicebantur mortui. parte. 1. fo. 264. H.

Religiosi habitantes in amaritudine poenitentiae & luctu significatur per Meraritas. parte. 1. fo. 269. H.

Religiosorum noui Testa. figura praecessit in Nacareis, & in quibus. parte. 1. fo. 274. D.

Religiosus postquam profecit in doctrina seculari ad claustrum redire debet, ad agendum deo gratias, & orationi studioque vacandum. parte. 1. fo. 62. D.

Religiosus subditos malos & rebelles debet ab alijs separare per reclusionem vel eiectionem de ordine, durum tamen debet esse praelato quibus hoc cogatur facere ratione. parte. 1. fo. 76. D.

Religiosi mendicantes tres puteos foderunt per quos significatur praedicatio, confessio, lectio, pro duobus primis contendunt pastores, ne in suis ecclesijs praedicarent. parte. 1. fol. 86. H.

Religiosus pauperes impugnant plerumque sacerdotes & clericos, & subditos suos impediunt ne pro confessionibus recurrant ad eos ad habendum sanius consilium, & per quos significatur. parte. 2. fo. 152. H. Item parte. 4. fo. 418. D.

Religiosi pauperes sunt parati fructificare in ecclesia dei. Sed clerici & diuites religiosi mali dissecant eos, impediunt praedicationes eorum, & consilia confessionum. parte. 4. fo. 360. C.

Religiosi boni intelliguntur per bonas ficus, & e regione per malas ficus mali religiosi. parte. 4. fo. 144. G. Item parte. 2. fo. 15. D.

Religiosi primi in desertis habitauerunt. Sed nunc migrauerunt ad habitandum in ciuitatibus. parte. 4. fo. 180. C.

Religiosi primi contemplationi vacantes, tumultus secularium fugerunt, sed modo mutatum est praedamentum: quia multi se ingerunt negotijs secularium, vt ascendat ad praedicationis statum. parte. 3. fo. 131. H.

Religiosi possessionem habentes, similes mendicantes non conueniunt in ecclesia ad solennitatem, & quare. parte. 4. fo. 180. D.

Religiosi dicuntur cor, & quare. Sed nunc est subuersum, & quomodo. parte. 4. fo. 183. H.

Religiosi qui in claustris debent esse clausi, expositi sunt in multis bus secularium negotiorum. parte. 4. fo. 195. H.

Religiosi multum solliciti sunt de receptione nouiciorum, & postea non curant de bona nutritione eorum. parte. 4. fo. 196. D.

Sed faciunt eos peiores multipliciter. fo. 359. H.

Religiosi alios ad religionis ingressum inducentes, & postea sua perueria vita scandalizantes, assimilantur hypocritis. parte. 5. folio. 71. F. H.

Religiosi mendicantes citius declinauerunt, vt videtur, a perfectione parum suorum, quam alij. parte. 4. fo. 244. C.

Religioso cuidam praedicanti contra vanitates mundi, quidam mordaciter respondit: Frater compatiamini mundo, quia vanitas citius religionem intrauit. parte. 4. fo. 373. H.

Religiosi frequenter operantur ad salutem popularium cosulendo populis, & praedicando uerbum dei ipsi tamen hac salute priuatur in personis proprijs, suis operibus & intentionibus peruersis. parte. 1. fo. 321. H.

Religiosi carnales quibus sint literati, non tamen sunt inter seculares mittendi: quia plus nocent mala uita quam proficeret doctrina, eo quod in moralibus magis mouet facta quam uerba. p. 1. fo. 334. E.

Religiosus vel clericus pro patenti crimine infamis effectus, cadauer dicitur. Et dicitur pendens in ligno, i. in aperto, nam ex eo maius scandalum nascitur quam ex laico. & ideo debet sepeliri per inclusionem. parte. 1. fo. 355. F.

Religiosi mali & clerici ad dei cultum deputati, concupiscentias mundanorum videntes, inducunt ex hoc diluuium viciorum. Nam laici imitantur mala eorum, dicentes: Quare non faceremus talia, cum sacerdotibus, clericis, & religiosi faciant ea. parte. 1. fo. 50. D.

Religiosi, officium religionis assumentes, non pro augendis uirtutibus, sed proquirendis subsidijs temporalibus, per quem designentur. parte. 5. fo. 205. D.

Religiosi quidam Christum relinquentes cui elegerunt seruire, quoniam excellentias cum militibus, & pecunias cum mercatoribus, & delicias cum carnalibus. parte. 4. fo. 113. D.

Religiosorum inuercundia arguitur sub metaphora meretricis inuercundae, qui gerunt se sicut seculares. parte. 4. fol. 114. H.

Religiosorum malicia videtur minus curabilis quam secularium communitium &c. parte. 4. fo. 116. D. & fo. 144. G.

Religiosi mali & ingrati qui non sunt contenti conuenientibus sibi ministratis, cum tamen frequenter talia & pauciora sufficerent eis in seculo. parte. 3. fol. 158. H. Item parte. 2. fo. 165. H. & fo. 297. H. Item parte. 1. fo. 356. H. & fo. 281. H.

Religiosi quidam pauperes ex defectu uirtutis & uelut iniuste murmurant contra suos superiores, emendare non potentes, cum tamen in religionis ingressu ordinis grauiter diligenter eis fuerunt

Rem

eis fuerunt explicata. Et de hoc figura. parte. 1. fo. 294. D.

Religiosi quidam modica diligenter obseruant, & negligunt maiora, vt magis ponderant silentij tractationem vel inclinationis omissionem, quam fraudationem proximi, vel aliquid huiusmodi pro monasterij sui utilitate temporalis. parte. 5. fo. 71. H. & 115. D.

Religiosi multi proficent seruare magna, scilicet uangelica consilia, cum tamen non obseruent ea quae praecipitur, propter quod seculares etiam peiores, tamen postea poenitentes, eis coram domino praeposunt. parte. 5. fo. 65. D.

Religiosi frustra gloriantur, quod sint filij seculi habitus alicuius sancti nisi opera sua secundum possibilitatem imitentur. parte. 5. fo. 112. H.

Religiosi multi magis adhaerent aliquibus opinionibus, eo quod sunt opinionum magistrorum sui ordinis, vel patrie, quam pro propria ueritate. Et significatur per discipulos Iohannis bapt. parte. 5. fo. 196. H.

Religiosus profellus qui per blanditias mulieris deceptus trahitur ad impudicos tactus & amplexus, significatur per Samsonem deceptum a Dalida. parte. 2. fo. 51. D.

Religiosi ad bonum opus tepidi qui ante religionis ingressum erant fortes & agiles ad luctandum & saltandum, significantur per samsonem, qui ante ionionem capillorum fuit fortissimus, parte. 2. fol. 51. D.

Religiosi pingues redditibus in cupiditate clerum imitantes, per quos significatur. parte. 4. fo. 417. D.

Religiosi mali qui reuertuntur post professionem ad modum uiuendi secularium, per quem significatur. parte. 4. folio. 343. D. & fo. 430. D.

Religiosi cotumaces & apostatae multi reuertuntur magis coacti fame & nuditate quam deuotione. parte. 4. fo. 117. D.

Religiosorum peccata grauiora sunt quam secularium ceteris paribus. parte. 4. fo. 238. H.

Religiosi proprietarij mortientes ecclesiastica sepulturam acerbunt. parte. 6. fo. 172. G. H.

Religiosae perlonge uiri vel foeminae proprietatis uicio deprauate, per Ananiam & uxorem eius significantur. parte. 6. fo. 172. H.

Religiosi proprietarij significantur per Ephraitas. parte. 2. folio. 48. D.

Religiosi in malis furatur regulam auream &c. parte. 2. fo. 11. D.

Religiosi rebelles & deuotio facientes litigiam & appellaciones, declinant a ueritate uangelica. parte. 4. fo. 28. D.

Religiosus vel secularis in infidelibus sciticia pariter & uita, cum ad ecclesiae regimen eligitur, est quasi lignum quod de saltu accipitur vt inde fiat idolum. parte. 4. fo. 126. C.

Religiosi debent obliuisci domum patris sui, sed sunt inter eos aliqui ualde mali, vnde Aug. Sicut non inueni meliores his qui in monasterio profecerunt, ita non inueni deteriores illis qui in ipis defecerunt, & per quid significatur. parte. 1. fo. 320. D.

Religiosi permulti licet habeant malam vitam, multi tamen eorum habent sanam doctrinam, & licet per bonam doctrinam alios ad terram uiuentium inducant, & ab ea seiplos per malam uita excludunt. Ibidem Religiosorum status significatur per hortos. parte. 4. fo. 370. A.

Et per Nacarcos. folio. 436. H. Et per ligna cedrina. parte. 2. fo. 110. 131. D. Et per filios prophetarum. fo. 155. H. Et per uiderem oliuam. parte. 4. fo. 128. D.

Religiosi non dimittentes mores & gestus parentum secularium, inuenter habitum iumentum religiosum. Exemplum de asino qui assumptus peli in leonis. parte. 1. fo. 60. D.

Relinquit multum qui cum re possessa, etiam concupiscentijs renouauit. parte. 5. fo. 60. D.

Relinqueret oia, & renunciare omnibus differunt. parte. 5. fo. 164. C.

Relinqueret omnia sicut etiam Socrates fecit, non in saluati, sed etiam sequi oportet Christum. parte. 5. fo. 60. D.

Reliquae cogitationis dicuntur memoriae de aliquo facto. parte. 3. folio. 194. F.

Reliqui Irael in extremo creditur per quem significatur. parte. 2. fo. 43. E. & fo. 98. A.

Remedia contra peccata fuerunt tria ante baptismum, & tria post baptismum. parte. 2. fo. 265. G. H.

Remedia propter quae deus parit populo siue communitati, sunt quatuor, scilicet populi iusticia, sacerdotum sanctimonia, templi sanctitas, & doctorum ueritas. parte. 4. fo. 118. F.

Remigius qui tunc librum de interpretationibus nominum Hebraicorum, videtur parum scuisse de Hebraico, quia in pluribus interpretationibus deficit, propter quod Hieronymus frequenter eum redarguit. parte. 1. fo. 113. C.

Reminisci licet debeamus bonorum actuum nostrorum, tamen peccatorum nostrorum frequenter debemus memorari, dolendo de ipsis, & ueniam postulando, & quare. parte. 1. folio. 341. H.

Reminisci debemus nostrae primae conditionis, & dum hoc cogitamus quod primus pater factus est uermis & cinis, & nos in cineres rediturus non dubitamus. parte. 1. fo. 216. F. G.

Remissibile est peccatum hominis, sed remissio actualis est occulta nobis. parte. 1. fo. 27. D.

Remissiones quae sunt in euangelis audi. Prima in baptismo, secunda in martyrio, tertia per elemosynam, quarta, quia fratribus remittimus, quinta &c. sexta &c. septima &c. parte. 1. fo. 217. E.

Remissio poenae & culpe quam differenter, & per quid significatur. parte. 3. fo. 238. C. & fo. 239. A. B.

Remissionis culpe impedimentum, est eius celatio sub sanctitatis specie. parte. 3. fo. 128. F.

Remissio offensae quomodo fiat, & quo modo deus remittat. parte. 3. fo. 239. E.

Remissio offensae est de necessitate, sed non remissio iniuriae. parte. 5. fo. 111. B. Item parte. 3. fo. 416. G.

Remissio peccatorum non datur alicui sine propria fide, sed sanitas & aliquid huiusmodi dari bene potest alicui propter fidem alienam. parte. 5. fo. 32. G.

Remissionis duplex effectus, scilicet carere poena, & frui gloria. parte. 6. fo. 9. F.

Remittere, non imputare, tegere, eiusdem rationis & sensus sunt uerba. parte. 6. fo. 11. A.

Remota a naturali cognitione humana sunt in triplici gradu, & horum subdiuisio. parte. 3. fo. 83. H.

Renascitur homo duobus, aqua & igne spiritus, sicut duobus cor Reos fit, a corpore & anima. parte. 5. fo. 15. A.

Renatus noli quis fuerit ex aqua &c. quia peccatum unius transit in ois, ideo legislator uirum de quo egreditur semine per generationis filijs, sed & muliere quae coepit, lauari perit. Corpus enim ab originali fordidum, semine transfundit immundum &c. p. 1. fo. 41. A.

Renus sunt genitalium femininum ministeria, cum ventre & sanctoribus communicantes. parte. 1. fo. 218. E.

Renus & cordis est quedam affinitas. parte. 1. fo. 218. E.

In renibus carnis delectatio accipitur. parte. 1. fo. 147. A.

Renibus propagatio carnalis, & in fide uirtutum generatio spiritualis designatur. parte. 4. fo. 191. C.

Renouabitur corpus humanum in resurrectione sicut ne ad immortalitatem, ad quam & quo modo. parte. 1. fo. 28. B.

Renouatio hominis in septenario potest figurari, & quomodo. parte. 3. fo. 423. B.

Renunciare his quae possident non sunt plerique idonei, etiam si & moribus perfecti, & communiunt sacramentis ecclesiasticis, & spiritualibus magistris. parte. 2. fo. 300. A.

Renunciare qui mundo & prauis operibus uolunt sequioribus tentationibus a diabolo impugnantur. parte. 1. fo. 134. F.

Renunciatis omnibus, & renunciare praedicationibus dicitur: Videre quomodo seducuntur homines, & peruertuntur adolentes, ne militent &c. Quid est seruire deo, laborare noluit, & oia occasiones querunt &c. & de hoc figura. parte. 1. folio. 134. E. F. 3.

Renunciationis initium illi non accipiant, quibus melius est ut in actiua uita consistant, quam tepide contemplationem exequentes, maiori se discrimini inuoluant. parte. 1. fo. 333. E.

Renunciatorum seculo retardat duplex retinaculum. parte. 1. folio. 19. D.

Repetere sua, an, quando, qualiter, & quo modo licet perfectis & religiosis & imperfectis. parte. 6. fo. 40. F. H. & fo. 13. C. Item p. 1. fo. 119. F.

Repetitur saepe quod per gaudium dicitur. parte. 3. fo. 15. A.

Reprehendere si vis aliquem, primum uide uerum similis sis ei. Quod si es, pariter ingemisce. Quod si non es similis, tamen quia tu non fuisti vel esse potuisti, condecondemnet, & non ex odio, sed ex misericordia argue. parte. 5. fo. 28. B. & fo. 142. F.

Reprehendendus non est aliquis tempore quo est uehementer contristatus, & ad iram dispositus, quia altus uidetur reprehensor potius querere subreptionem quam correctionem. parte. 3. folio. 20. F. & fo. 10. C. & fo. 36. E.

Reprehensibilem se esse tanto amplius quisque cognoscit, quanto maioris gratiae lumen percipit. parte. 3. fo. 82. D.

Reprehensor iustus ille qui non habet in te quod reprehendatur, Hic est inter homines solus Christus. parte. 3. fo. 157. E.

Reprehensor quomodo potest a detractione excusari, & quot & quae illa sint. parte. 3. fo. 20. F.

Reprobatio dei in punitione iniustorum & malorum nullam habet iniusticiam, & accipitur dupliciter. Vno modo largitio modo proprie. parte. 5. fo. 21. H.

Reprobi cum redarguere electos ex infirmitate actionis non ualent, ex crimine uiciorum accusant. parte. 3. fo. 28. F.

Reprobi plarunq; eo magis contra deum superbiunt, quo ab eius largitate & contra merium ditantur, pte. 3. fol. 30. A. D.
 Reprobi zelum rectitudinis, vel spirituales gratias sanctae pcedicacionis infaniam furoris aestimant, parte. 3. fol. 39. A.
 Reprobi cum iniquitate sua corripuntur, quibus valent tergiversationibus se excusare conantur, & quasi quasdam defensionis squamas obijciunt, parte. 3. fol. 80. A.
 Reprobi non tantum virtutes non assequi, sed & persequi, & quatum valent in bonis obruere festinant, parte. 3. fol. 329. E.
 Reprobis hic licet ad deum venire in iudicium: quod non tunc, etsi desiderarent, Hoc iudicium est quo hic nos iudicamus, parte. 3. fol. 64. F.
 Reprobi non resurgunt ad gloriam, sed ad poenam & ignominiamparte. 4. fol. 49. H.
 Reprobi & haereticis tempore Antichristi, detecta eius falsitate, omnes finaliter ad Christum conuertentur, parte. 6. fol. 126. F.
 Repudiare uxorem quando & quot modis fieri potuit, parte. 5. fol. 60. H. Item parte. 1. fol. 358. F.
 Repudiij libellus an & quomodo licitus erat, parte. 1. fol. 358. F.
 Repudiij libellum quare Moyses permisit, parte. 5. folio. 21. F. G.
 Repudiij libellus quare datus fuit & ob quas causas, parte. 5. folio 60. H. & folio. 61. A.
 Repudio facto supermanet vinculum, sed in veteri Testamento uterque permittebatur nubere, & quare, parte. 5. fol. 61. G.
 Repudium an sit de expresso mandato dei, parte. 5. fol. 60. H. & folio. 61. G.
 Repudiij siue repudiatio uxoris in lege antiqua & nunc, quomodo fit vel fuerit licita, parte. 1. fol. 358. H. & fo. 360. E.
 Reques mensis est refectio satietatis internae, quae pinguedine plena dicitur, parte. 3. fol. 67. A.
 Reques duobus modis dicitur, scilicet vel a cessatione ab opere, vel pro completionis desiderio, & secundum hoc dicitur requies sanctorum, parte. 1. fol. 34. D. H.
 Reques tres enumerantur, Vna subbati, secunda in Palestina, tertia vera, quae in caelo, parte. 6. fol. 139. A.
 Reques beatorum virtutum sui praesfigurata per requiem filiorum Israel in terra promissionis, Arguitur contra & pro, cum responsione & solutionibus argumentorum, parte. 6. fol. 41. F. G.
 Requiem sanctis in hoc mundo non esse promissam per nouum Testamentum, significat columba, parte. 1. fol. 54. E.
 Reques patrie caelestis significatur per annum quinquagesimum, propter quod dicebatur subilaxus &c. & quare, parte. 1. folio 258. H.
 Requiescere quomodo dicitur deo, & multis modis intelligitur, parte. 3. fol. 34. C. D. E.
 Requiteuiffe quomodo dicitur deus in die sabbati ab operibus suis, cum non videamus vel tunc factum esse in die septima, vel etiam nunc fieri, parte. 1. fol. 315. C.
 Requiteuiffe in seipso quomodo dicitur deo in die septimo, cum scriptum sit, Et requieuit deus die septima, quasi non in seipso, Quid est ergo dies septimus, & quomodo requieuit in die septimo quem non fecit, parte. 1. fol. 34. F. & fol. 39. E.
 Requiteuiffe licet dicitur deus ad faciendis generibus creaturae vsque nunc, tamen operatur administratione eorumdem generum, quae tunc instituta sunt, parte. 1. fol. 34. C. D. & fo. 315. B.
 Res vna multis sermonibus dicitur, parte. 4. fol. 238. A.
 Res naturalis quaelibet eosplo quodd naturali desiderio appetit aliquod bonum, quodammodo clamat ad deum, parte. 3. folio 73. D.
 Res eadem significat diuersa, & aliquando opposita, propter diuersas sui proprietates, parte. 3. folio. 289. H. Item parte. 2. folio 51. D. & folio. 135. E. Item parte. 1. folio. 24. D. Item parte. 5. folio 51. G.
 Non res ac sensus propter literas: sed literae ob manifestationem rerum sunt repertae, parte. 2. fol. 86. F. Interl.
 Rerum substantia simul creata est, sed non simul per species formata est: & simul existit per substantiam materiae, non simul apparuit per speciem formae, parte. 3. fol. 404. A.
 Res duas fecit deus ante omne tempus: angelicam creaturam, & materiam informem, parte. 1. fol. 23. E.
 Rebus corporeis insunt per omnia elementa quaedam occulte seminare rationes: quibus cum data fuerit opportunitas temporalis atque causalis, proripunt in species debitas, suis, scilicet modis & simibus, parte. 1. fol. 138. A.
 Rerum omnium formatio & distinctio duplici modo ad doctores datur, parte. 6. fol. 226. H. & fo. 227. C.
 Res aliquas deus duobus modis considerat, scilicet secundum merita, &

secundum rei naturam, & secundum suum consilium, parte. 4. fol. 68. B.
 Res quae est figura vel signum alicuius potest tripliciter considerari, parte. 6. fol. 134. H.
 Res concussa huc & illuc agitur, parte. 3. fol. 71. E.
 Res nulla seipsum gignit, vel ad esse producit, parte. 3. fol. 411. B.
 Res perditur quando non attingit proprium & debitum finem, quod parer de medicina, & vita praesenti, parte. 5. fol. 38. F.
 Res dicitur demonstrari, quando de nouo alijs innotescit, parte 5. folio. 202. D.
 Res quaelibet saepe per historiam virtus est, per significationem culpae, sicut aliquando culpa in saeto, in scripto prophetae virtus, parte. 2. folio. 108. B.
 Rem alienam qui cupis occulte, interiori fidem perdis, seruis enim non charitate sed fraude, vel ut amans eum quem mori desideras, ut succedas, parte. 1. fol. 148. A.
 Restantum valet quantum vendi potest, parte. 1. fol. 114. D.
 Res aliqua in sacra scriptura dicitur fieri secundum acquisitionem alicuius dispositionis accidentalis, parte. 1. fol. 25. C.
 Res temporalis fit in itinere, desideretur aeterna in peruentione, parte. 2. fol. 298. E.
 Reseph vt tradunt Hebraei, nome est daemoneis qui principatum tenet inter alios, ipsumque esse qui in paradiso mulieri locutus fit, & quare sic dicitur, parte. 4. fol. 394. F.
 Resina quid sit, & quocumque sit, & ad quid valeat, parte. 4. fol. 167. A. & fol. 124. G.
 Resina cedrina linitu libri nec tinea nec senectute deficiunt, parte. 3. folio. 412. A.
 Resistere malo, & non resistere malo, quando bonum vel malum est, parte. 6. fol. 282. H.
 Resistere malo aliquando est praecipuum, & aliquando consilium, & aliquando non resistere est malum, parte. 5. fol. 122. G.
 Respicere dei quid sit, parte. 3. fol. 54. A.
 Respicitur plerunq; res quaelibet innocenti mente, sed in ipso conspectu animus concupiscentiae gladio confoditur, & de hoc exemplum, parte. 2. fol. 108. B.
 Respiratio in hominibus licet fiat per os & per nares, tamen illa quae fit per nares est melior, & est respiratio vitae humanae saluatio, parte. 4. fol. 198. H. Item parte. 3. fol. 51. G.
 Respondere nostrum iuxta stultitiam suam, & Non responde stulto &c. non sunt contraria, parte. 3. fol. 334. A.
 Respondere, est lactis digna recompensare, parte. 3. fol. 26. B.
 Responde stulto iuxta stultitiam suam, & Non responde stulto &c. non sunt contraria, parte. 3. fol. 334. A.
 Respondens inepro verbo iram discordiamque fraterno ex corde prouocat, & quasi vltra modum emungens vbera, elicit sanguinem, parte. 3. fol. 338. F.
 Respondens prius quam audiat, stultum se esse demonstrat, Hoc dupliciter exponitur, parte. 3. fol. 34. A.
 Responsio accingit se, qui nequit recta pati, negligens corrigi, parte. 3. folio. 28. A.
 Responsiois diuinae triplex modus, parte. 3. fol. 62. C.
 Responsum accipit gratum, qui modo desit proximum alloquitur & quasi de vberibus in quibus lac querebat, butyrum exprimit, parte. 3. fol. 338. F.
 Restitutio in veteri lege, quare praecipitur in bobus & ouibus, cum in alijs rebus sufficiat reddere duplum, parte. 1. folio. 170. B.
 Restitutio virtutis & gratiae adiuuatur per quatuor, Primum est pura confitio, secundum praesertim: ad reddendum, tertium boni operis multiplicatio, quartum propria conscientiae testificatio &c. parte. 3. fol. 169. G. & fo. 170. A.
 Resurgent corpora in quantitate, in mensuram aetatis plenitudinis Christi, parte. 6. fol. 94. B. E.
 Resurgentium conditio & gradus, Item eorumdem diuersitas quae cum ad electos & reprobos, parte. 4. fol. 327. B.
 Resurgere eodem numero quomodo fieri possit, cum corruptibile & incorruptibile genere differant &c. parte. 6. folio. 50. D. Item parte. 3. folio. 41. H.
 Resurrectio quid est, parte. 6. fol. 163. F.
 Resurrectiones duae sunt, parte. 5. fol. 60. A.
 Resurrectio duplex, animae, & corporis, parte. 6. fol. 4. C. & folio 125. A. Item parte. 3. fol. 87. E.
 Resurrectio hominis futura ostenditur per rationem, parte. 3. folio 33. D.
 Resurrectionis necessitas accipitur ex tribus, pte. 6. fol. 60. C.
 Resurrectione futura cecellerunt quidam philosophi, & et Iudei, sicut & Saraceni

Saraceni, sed aliter & aliter, parte. 6. fol. 59. B. Item parte. 3. folio 21. D. & fo. 23. G.
 Resurrectionem futuram non esse omnium simul, dixit Lactantius, sed error est, sed succellit secundum dignitates, parte. 6. folio. 60. B.
 In resurrectione vnusquisque aut in tribu Ruben spiritalibus indicis aferibitur, quia, scilicet aliquid in actibus vel in moribus simile & consanguineum habuit, Alius in tribu Symeon, & quare, & sic de reliquis tribubus, parte. 1. folio. 265. E. & folio. 325. B. & folio. 326. A.
 Ad resurrectionem bonorum qui vult peruenire, offerat verbum sacerdoti, Christo castitatem mentis & corporis & simplicitatem in fide catholica, parte. 1. fol. 274. F.
 Resurrectio nostra potest triduo numero signari, quia dominus die tertia resurrexit, parte. 2. fol. 144. E.
 Resurrectio domini in floritione virgae Aaron figuratur: cunctis enim virgis in ariditate remanentibus, virga Leui ad florem redijt, sic corpus domini in mortis ariditate positum, in flore resurrectionis erupit, parte. 1. fol. 292. F.
 Resurrectionis dominicae solennia singulis annis celebramus, & quare, parte. 4. fol. 455. F.
 Resurrectionis dominicae festiuitas significatur per solennitatem paschalem veteris legis, parte. 1. fol. 348. H.
 Resurrectio domini per circuncisionem figuratur, parte. 5. fol. 127. A. B.
 Resurrexit Christus primus ad vitam immortalem, Lazarus & alij resurrexerunt ad vitam mortalem: ideo rursus mortui, parte. 6. fol. 58. C. & fo. 104. H.
 Resurrectio Christi probatur fuisse vera ex parte corporis, & ex parte animae, pte. 6. fol. 163. F. G.
 Resurrectio Christi verum debuit argumentis probari, parte. 6. fol. 163. F. & fo. 166. D.
 Resurrectio spiritalis a morte culpae ad vitam gratiae, quae est arra gloriae, parte. 5. fol. 69. H.
 Retrahentia a malo tria sunt specialiter, scilicet victor, iudicij terror, supplicij horror, parte. 2. fol. 253. H. & fo. 258. D.
 Retribuere deus nobis dicitur, & non retribuere, & quare, parte. 3. folio. 238. F.
 Retribuit deus dupliciter hic in praesenti & in futuro, parte. 3. folio. 109. A.
 Retribuit deus aliquando per alios, vel pungens vel medicans peccatorum, aliquando per se &c. parte. 4. fol. 174. F.
 Retributio perfecta non est in anima sine corpore, ad quod informandum habet naturalem inclinationem, parte. 3. fol. 33. C.
 Retributionis initium est, in obitu securitas mentis, parte. 3. fol. 17. F.
 Retributio finalis, an possit dici seminatio vel fructus seminum, parte. 4. fol. 54. A. C.
 Retribuunt mala pro malis, vel bona pro bonis, vel bona pro malis, aut mala pro bonis, Duae priores pertinent ad iustitiam, tertia ad misericordiam, quartam nescit deus, parte. 3. fol. 263. F.
 Reuelare possunt veritates aliquas hominibus angeli boni & mali, sub differentia tamen, parte. 1. fol. 301. H. & fo. 345. G. H.
 Reuelatio quid est, parte. 6. fol. 55. E. & fo. 75. H.
 Reuelatio est quaedam diuinae praesentis impressio, parte. 4. folio. 322. D.
 Reuelationes diuinae sunt sermones dei, quae sunt primis angelis superioribus, & per illos medijs, & per medios inferioribus, & per inferiores sanctis hominibus, parte. 3. fol. 238. C.
 Reuelatio de diuinis in veteri Testamento imperfecta, sub velaminibus figuris, parte. 5. fol. 187. B.
 Reuelationes diuinae secundum processum temporis procedunt de imperfecto ad perfectum, sicut ars & natura, parte. 2. fol. 67. C.
 Reuelationes factae patribus veteri Testamento Christi factae futuura beatitudine clariore factae sunt posterioribus quam primis, parte. 1. fol. 90. B. & fo. 119. F.
 Reuelatio veritatis quae fit ad deo & angelis bonis, non solum fit hominibus bonis, sed etiam aliquando malis, parte. 1. folio. 301. H.
 Reuelatio quae fit ad deo & ab angelis sanctis, nullam continet falsitatem, sed illa quae fit ad daemones frequenter habet admixtam falsitatem, parte. 1. fol. 301. H.
 Reuelatio cum fit hominibus per daemones, tales dicuntur prophetae daemoneum. Cum autem ad deo fit, immediate vel mediantibus sanctis angelis, dicuntur prophetae dei, parte. 1. fol. 301. H.
 Reuelatio prophetica est quaedam impressio cognitionis diuinae facta in mente prophetae, futurum autem contingens dupliciter cognoscitur, parte. 1. fol. 351. F.

Reuelatio prophetica licet fiat multis modis, tamen duo modi sunt magis generales, parte. 2. fol. 122. C.
 Reuelatio aliquando fit per visionem corporalem, aliquando per visionem imaginariam, aliquando per visionem intellectualem tantum, parte. 6. fol. 133. H.
 Reuelationes diuinae solent fieri mentibus quieratis, & a perturbationibus passionum sedatis, parte. 1. fol. 62. G.
 Reuelationes diuinae fiunt habitantibus in deserto poenitentibus, parte. 5. fol. 189. H.
 Reuelationes ad instructionem hominum, frequentius danuntur de nocte quam de die, quando animam non est impedita exterioribus tumultibus, parte. 3. fol. 65. H.
 Reuelationes falsae designantur per oculos ceteri, quas tanquam veras recipiunt prophetae diaboli, parte. 3. fol. 80. D.
 Reuelationes indebito modo factae peccatorum occultorum & prohibentur, parte. 1. fol. 245. D. E.
 Reuelatio & indebita detectio criminis fit duodecim modis, & enumerantur, parte. 1. fol. 246. C. D.
 Reuelationes diuinae circa dimissionem peccati sunt plures, parte. 3. fol. 128. D.
 Reuelationes clariorem an habuerit Iacob de mysterio Christi & futura beatitudine quam ipse Abraham, parte. 1. folio. 119. C. F. & fo. 120. G. H. & fo. 121. F. G.
 Reuerentia, honor & gloria, habent se per additionem, parte. 3. folio. 313. B.
 Reuerentia est, quando aliquis deserit honorem alicui quacumque ex causa, etiam si ex timore hoc faciat, libidem.
 Reuerentia aliqua seu seruitus exterior, vna vel plures, est soli deo exhibenda seu exhibenda. In hoc doc. Hebraei & Latini conueniunt, sed quae sit illa vel ille, variè dicitur, parte. 2. fol. 309. B.
 Reuerentia est cum timore honorem impendere, parte. 5. fol. 159. A.
 Reuerentes de negociationibus seu peregrinationibus, prius debent gratias agere de diuina protectione, quam se ponant ad narrandum rumores & trumphas, parte. 2. fol. 290. G.
 Reum quis iudicat, qui quod confessus est lingua, voluntate se potuisse negat, parte. 1. fol. 237. E.
 Rex institutus per vnctionem, est filius episcopi in spiritualibus, & eius dominus in temporalibus, parte. 5. fol. 112. D.
 Rex a regendo dicitur, est, si ergo in te animus regnat, & corpus obtemperat &c. merito rex vocaris, parte. 2. fol. 37. B.
 Reges sunt qui tenationum suarum motibus non consentient de succumbere, sed regendo praesunt, nouerunt, parte. 3. folio 66. E. H.
 Regem te omnium esse facis, si regnat Christus in te, parte. 2. folio. 37. B.
 Reges dicuntur sancti, quia adhuc viuentes in terris domuerunt motus sensualitatis, parte. 2. fol. 163. H. & fo. 209. F.
 Rex vocatur quicumque sanctus, qui victorum bella in se vincere, virgulta maliciae nouit extrahere, parte. 3. fol. 329. A.
 Reges & principes dicuntur sodales dei, eo quod cum eo participent in nomine. Dicuntur enim reges & domini sicut ipse deus, vt dicit Ra. Sa. parte. 3. fol. 355. G.
 Rex bonus vel princeps qui se recognoscit esse facturam dei, & in principio regni sui erigit animum suum ad querendum honorem dei, & bonum populi sui sibi commissi, significatur per Asa regem &c. parte. 2. fol. 223. H.
 Rex bonus debet esse gratus subditis sibi defacto fidelitatis & pietatis, parte. 2. fol. 98. G.
 Rex bonus nullus potest esse in regimine sui & aliorum, nisi abijciat a se superbie vicium, parte. 2. fol. 79. H.
 Rex malus tempore malitiae suae non est secundum veritatem rex dicendus, sed tantum aequiuocè, sicut oculus lapideus aut de pictus, parte. 2. fol. 76. D.
 Rex bonus vel praelatus qui rex est in spiritualibus, de eo mora liter exponitur psalmus centesimus, parte. 3. fol. 234. H.
 Regis clementia: Vide in Clementia.
 Regis ad prouidentiam bonam, non solum per tunc habere diuitias artificiales, sed etiam naturales, parte. 2. fol. 212. D.
 Reges & principes magis sunt solliciti de praesertim diuinae cultus, & boni communis, quam de personis proprijs & sibi coniunctis, exemplo Iochin regis & Codri regis Atheniensis, parte. 2. fol. 185. H.
 Reges in necessitate positi, & extra necessitatem positi, alia & alia iura statuunt in subditos, an & quomodo liceat, parte. 2. folio 71. A.

De regis iure in necessitate positi, ppter bonum commune, sunt omnia, & exponenda vel expendenda pro bono communi, & de hoc simile in corpore naturali, parte. 2. fo. 71. A. Reges quomodo plures vxores habere poterat, & sub conditio nibus, parte. 1. fo. 350. F. Reges si plures vxores vel concubinas nunc habent, peccatum est quia figuræ transferunt, pro quibus hoc aliquando venia se fuit, parte. 2. fo. 102. A. Reges olim non accedebant ad vxores suas de nouo acceptas, nisi post anni circulum, parte. 1. fo. 61. B. Rex vel princeps ad quod & quæ primò & principaliter debet in ducere filios suos, parte. 2. fo. 127. D. Reges antiquitus non permittebatur aliquem assistere sibi nisi mû dum & honestum, parte. 3. fo. 33. D. Reges antiquitus in curribus & elephantibus portantibus castra lignea pugnauerunt, parte. 4. fo. 430. G. Reges facit & sacerdotes apud Iudæos vnctio, apud Romanos diadema, parte. 4. fo. 78. A. Apud Gentiles quatuor insignia, s. purpura, fibula, annulus, & diadema, folio. 36. A. B. & folio 430. D. Regem quare populus Israel petijt sibi dari à deo, parte. 2. fo. 62. D. & folio. 65. G. Regem cum desiderauit populus Iudæe, cur hoc displicuit deo, cum alibi inueniatur esse permittus, parte. 1. fo. 350. A. C. G. Regem petendo super se filij Israel, vtrum peccauerunt? Argui tur pro & contra, cû reponcione & solutionibus argumentor um, parte. 2. fo. 71. B. C. D. E. F. G. H. & fo. sequenti. A. B. C. D. Reges de Elau descendentes regnauerunt vsque ad tempus Da uid, qui fecit sibi Idumæam tributariam, parte. 2. fo. 91. B. C. Regibus (vt Hebræi tradunt) fiebant reuerentiæ causa combustio nes preciosarum vestium simul cum aromatibus, parte. 2. fo. lio. 225. A. Regum ornamenta preciosa post obitum eorum pro exequijs in pyra vrebantur, sed sine cadaueribus, hic erat mos apud ve teres parte. 2. fo. 225. A. Reges decem tribuum omnes per idololatriam à deo recesserunt, parte. 4. fo. 344. E. Reges non habebant Iudæi toto illo tempore post captiuitatem nisi aliquos paucos parum ante tempus Christi, & proprie lo quendo non fuerunt reges, quia non fuerunt per diuinam ele ctionem, & per sacram vnctionem instituti, parte. 6. fo. 63. F. & folio. 100. C. D. & fol. 241. D. Vide plenè & extensè fol. 459. E. F. G. H. & fo. 377. B. Item parte. 2. fo. 193. D. Reges tres Iudæorum fuerunt confusibiliter tractati, qui & quo modo, parte. 4. fo. 203. A. Reges infideles qui onagri dicuntur, quomodo afflixerunt Iudæ os, parte. 4. fo. 60. B. Reges Aegypti omnes vocabantur Pharaones, sicut & aliquo tempore omnes imperatores vocabantur Cæsares, parte. 1. fo. lio. 61. C. Regum Assyriorum & Medorum suppuzatio, parte. 2. folio 292. E. F. Regum liber in duas partes secundum Hebræos diuiditur, ita quod ibi duo tantum sunt libri, parte. 2. folio. 62. D. Apud Latinos in quatuor volumina distinguitur, parte. 1. fo. lio. 15. D. Regum libros quis conscripserit, parte. 2. fo. 60. G. H. & fo. 61. A. Item parte. 1. folio. 15. D. Regum liber primus, sicut rationabiliter attribuitur Samueli, si mili modo possunt attribui secundus & tertius regum Nathã propheta seu Gad, parte. 2. fol. 214. C. Regum liber secundus quomodo dicitur ipsius Samuelis sicut & primus, cum tamen non ponerit scribere post mortem & c. par te. 2. folio. 90. H. Rex Messias secundum Hebræos, cum venerit, erit equitatus il lum asinum, qui portauit ligna holocausti, cum Abraham fi lium suum Isaac immolare voluit, parte. 1. fo. 133. C. Reges suos singulae nationes ante aduentum domini habebant nec licebat de vna regione transire ad aliam: Romani autem omnes in vnam redegerunt, parte. 4. fo. 41. A. Reges catholici non debent esse superbi, nec lubrici, nec cupidi aut ignaui, sed humiles, debent etiam esse continentis, libera les, & diuinae legis zelatores, & iusticiam omnibus conseruan tes, parte. 1. folio. 350. D. Regem instituit deus pater filium in assumpta pro nobis huma nitate, & figura de hoc, parte. 2. fo. 212. H. Rex Christus dum nos regit, & sensus mentis nostræ, quæ & qua hia operetur in nobis, contra rex Aegypti, id est diabolus, si re

gnauit super nos: qualia nos agere opeta cogit, parte. 1. fo. lio. 123. E. Rhamnus genus herbæ, prius mollis, sed post in spinas vertitur, Rha & eius moralitas, parte. 3. folio. 66. B. Item parte. 2. fo. 44. A. C. Rhetor circa tria genera causarum versatur, & quæ illa sint, parte Rhe 4. folio. 351. D. Rhetorica Tubly, cuius faciendam & subtilitatem sermonis pauci intelligunt, nullam in se habet sapientiam quantum ad diuina, parte. 4. folio. 62. B. Rhinoceros est indomitæ naturæ, qui si captus tenetur, ilico mori Ri ritur, parte. 3. folio. 74. F. H. Rhinoceros vel rhinoceron, diuersos habet accusatiuos, Ididem, Rhythmus quid est, parte. 3. fo. 3. D. Rhythmus habet non determinatum numerum pedum sed pro voluntate conditionis protenditur, parte. 3. fo. 3. D. Ridens Sara arguitur, & non Abraham cum similiter riserit, & quare, parte. 1. fo. 70. E. Ridere dei est afflictioni nosse misereri, pte. 3. fo. 25. B. & fo. 56. A Rinocorula, fluuius qui diuidit Palestinam & Aegyptum, parte 1. folio. 66. A. Interl. Rinocorula riuus est non magnus, & etiam ciuitas, parte. 4. fol. 51. E. G. Item parte. 2. fo. 45. G. Item parte. 1. fo. 325. D. Ritum sacrificiorum plerique audiunt, obseruantiam sabbaro Rit rum, vel similia in ecclesia recitari, offenduntur, & dicunt: Quid profunt nobis precepta Iudæica? Iudæi de his viderint, & c. par te. 1. folio. 285. B. Ritus purificationis Leuitarum in quatuor continetur, parte. 1. fo. 277. H. & fo. 278. C. Rixa pastorum Abraham & Loth quare fuit, & assignatur ratio, Rix parte. 1. folio. 62. D. Rixa inter Mariam sororem Moyfi, & Aethiopiissam eius vxorè quare fuit, & tanguntur opiniones, parte. 1. fo. 284. G. Roboam non erat iuuenis ætate, sed senex, qui quadragesimo Rob primo ætatis suæ anno coepit regnare, parte. 2. folio. 222. A. Robur hominis in corpore perficitur vsq; ad annū tricesimum, & mente vsque ad quinquagesimum, & tunc incipit fortitudo corporis debilitari, parte. 1. fo. 271. D. Robur exercitus in principe consistit, sicut virtus naturalis in cor de, parte. 2. folio. 303. A. Rodiur quod comedi non potest, parte. 3. fo. 65. E. Rod Rogatur frustra pro aliquo, qui non meretur accipere, parte. 4. Rog folio. 128. B. Rogaturus pro peccatis frustra manus ad deum expandit; qui has ad pauperes pro posse non extendit, parte. 5. fo. 41. E. Roma vocatur Babylonia, parte. 6. fo. 223. B. C. D. Romæ reges fuerunt à principio vrbis cõditæ vsque ad Tarqui nium superbum, deinde consules: post hoc tribunos plebis & dictatores habuit, & rursum consules vsque ad Iulium Cæsarem & c. parte. 4. fo. 445. F. Romæ templum pacis edificauerunt Titus & Vespasianus capti uatis Iudæis, in quo vasa templi & vniuersa donaria consecra uerunt, parte. 4. fo. 356. E. Romani interpretantur sublimes, siue conantes, & quare, parte 6. folio. 3. B. Romani de gente Gallorum quos ceperant effeminabant, vt qui Romam ceperant, hac ignominia ferirentur, parte. 4. folio 338. B. Romanorum legiones instructæ, Syro milite custodiebant Aegy ptum, & vtraque gens sibi vnicem exhibuit seruitium, parte. 4. folio. 41. A. Romani diuersis temporibus alia & alia idola assumpserunt, & quare, parte. 6. fo. 145. E. Romani antiqui diu coluerunt dtos absque simulacris, parte. 1. folio. 163. H. Romani audientes quod Nabuchodonosor rex Assyriorum in a currerat malivolentiam & rebellionem subditorum, eo quod omnes deos eorum exterminari iusserat: propter quod ad dila tationem sui imperij statuerunt omnes deos diuersarum gens tum coli, parte. 6. fo. 145. G. Romani quæserunt dominium totius terræ & orbis, non multi tudine populi, nec fortitudine, sed sapientia consulum, exerci tio armorum, & bono regimine, parte. 6. fo. 5. D. Item parte. 4. fo. 298. F. & fo. 445. C. Romani postquam acquiserunt dominium totius mundi, & deo ingrati, superberunt, & cecitatem mentis incurrerunt, & pecca ra grauiâ commiserunt, propterea puniendi erant ex diuina iu stitia, parte. 6. fo. 5. D. Romani imperatores sicut vocati sunt Cæsares Iulio Cæsare pri mo imperatore,

mo imperatore, sic noñati sūt Augusti, & adhuc noñati ab Augu sto Cæsare, eo quod multū auxit imperiū, pte. 6. fo. 204. G. Romani quomodo se eis pacifice subdentes donabant, & libera tum suis gaudere faciebant, parte. 6. folio. 127. E. Romani ciues omnes ingenui erant, parte. 6. folio. 202. C. Romani constitutionē fecerunt, tempore belli quicunq; aliquem occidisset infantem, capitali sententia puniretur, parte. 4. fo. lio. 170. H. Romani destruxerunt ciuitatem & templum Ierofolymitanum. & c. non tamen ea intentione, quia Christum occidissent, sed vt Iudæos debellarent tanq; rebelles Romano imperio, parte. 3. folio. 192. C. Romanus princeps cum suo exercitu veniens contra Ierusalem, quæ occidit prophetas domini, & tandem dominum prophes tarum, per quem significatur, parte. 2. folio. 169. H. Romanum imperium somniant Iudæi subire: quidquid contra Idumæam dicitur, parte. 4. folio. 372. B. Item parte. 1. folio. 101. D. Romanum imperium communiter intelligit Iudæi Romanam ecclesiam, parte. 4. folio. 372. G. Romanum imperium Iudæi afferunt esse vnum & idem cum res gno Christi seu ecclesie: quod tamen manifestè est falsum, & ab eis maliciose fictum, & c. parte. 1. folio. 85. A. & fo. 101. D. Romanum regnum per bestiam significatur, non tamen illa no minatur proprio nomine, sed Hebræicæ gloriæ dicunt ipsum nequam, parte. 4. folio. 309. F. G. Romanum regnum quomodo Apostolus velatè innuit ante An tichristum destruendum, parte. 4. folio. 146. A. Romanum regnum depopulabitur Messias, vt Iudæi dicunt, & multos de habitatorib; orbis interficiet, & omnes residuos Ius dæis subijciat, parte. 4. folio. 101. B. & folio. 372. G. Item parte. 3. folio. 97. B. Item parte. 1. folio. 309. C. D. Romani regni temporibus possunt comparari decem plagæ, quibus Aegyptus p Iraelitas verberabatur, pte. 1. fo. 143. F. H. Romana ciuitas tempore beati Pauli dominabatur toti mundo, & eorum fides annūciabatur vniuerso mundo, parte. 6. folio. 4. G. Vide etiam parte. 4. folio. 41. A. Romanis quare & vnde Paulus epistolâ scripserit, parte. 6. folio. 3. B. D. & folio. 4. G. H. Romulus nominis sui condidit ciuitatem in Italia, & duodecimo anno sui regni coepit Ezechias regnare in Ierusalem, parte. 4. folio. 3. F. Romulus Romani imperij conditor, natus est eo tempore quo Elia vidit visionem, parte. 2. folio. 321. E. Romuli nomen confirmatum est in memoria hominum ex adifi catione ciuitatis Romanæ, parte. 3. folio. 429. B. Ros & pluuia quomodo differunt, parte. 3. folio. 72. C. Ros tenuis aqua, vnde terra germinat, parte. 3. folio. 286. F. Roftrum suum quomodo aquila renouat, parte. 4. folio. 71. E. Rota dicitur etiam quædam spēs tribuli seu herbæ, quæ in sum mitate facit quandam spheram albam lanugini similem, quæ ad modicum flatum venti dispergitur, parte. 3. folio. 209. C. Rotæ impetus est in mundo, cum homines ignari vbi salus, vbi periculum, huc & illuc discurrunt, parte. 4. folio. 388. A. Rotunditas, figura pulcherrima est, etiam apud philosophos, & in pluribus ostenditur, parte. 4. folio. 275. E. Ruben nisus est liberare fratrem suum Ioseph, ostendendo fratri bus horrorem fratricidij, & offensam dei, & anxietatem patris, parte. 1. folio. 102. G. Ruben fuit absens in venditione Ioseph: nam abierat ad quærendum meliora pascua, vt fratres suos faceret elogare à fouea in qua erat Ioseph, vt sic ipsi absentibus posset eum liberare & reddere patri, parte. 1. folio. 103. B. Ruben an propter enormitatem facti potius videtur dedisse ipsi Iacob materiam patientiæ quam iusticiæ, & an occasione de dit Iacob, quod de cætero cellaret ab actu generationis, parte. 1. folio. 100. C. & folio. 116. G. Rubescit & ardescit facies hominis irati, parte. 3. folio. 363. H. Rudenes sunt fures quibus nauæ vela suspendunt, parte. 6. fo. lio. 225. B. Rudibus solent præberi moralis scientia, hi lectionem in qua nihil est obscurum libenter accipiunt, Verbi gratia, Hester, Iudith, Tobiam, & mandata sapientiæ. Si legatur eis Leuiticus, conti nudè offenditur animus, quasi non sit cibus suus, parte. 1. folio. 321. E. Rudimenta Iudæorū (qui imbuebant elemētis) molesta nobis vi dentur, cum primò audiuntur, Vult enim quicq; discere de his quæ ad salutem pertinent, parte. 1. folio. 125. E.

Melius est ruere vt poeniteat, quàm sub specie religiōis superbire, parte. 3. folio. 209. B. Ruminatio signum est temperatæ complexionis, & quare, parte. Rum 1. folio. 233. F. Ruminant moraliter qui meditando legis cōtinuam habent inuentionē, parte. 1. folio. 233. E. & folio. 263. B. Rusticitas sancta solum sibi prodest, & quantum ædificat ex vitæ Rus merito ecclesiam Christi, tantum nocet si destruentibus non re sistat, parte. 4. folio. 263. D. Rusticorum arrogantia nihil impudentius, qui garrulitatem au toritatem putant, & parati ad lites, parte. 6. folio. 119. F. Rustico qui crucifixum adorare nolebat, eo quod lignum creues rat in horto suo, assimilantur Iudæi Saluatoris nostri patriam incolentes, parte. 5. folio. 100. D. Ruth de qua progenie, & cuius filia fuit, parte. 5. folio. 56. G. H. Rut & fol. 88. C. Item parte. 1. folio. 337. B. Ruth cum fuerit Moabitibus, quomodo intravit ecclesiam, contra hendo cum Booz, parte. 1. folio. 357. E. C. SABA EST CIVITAS IN FINIB; Sab bus Aethyopiæ sita, pte. 4. fo. 75. A. F. & fo. 133. A. Alibi dicitur regio, fol. 356. F. Sabbati obseruatio, an & quæ legitur fuisse sta tuta à principio creationis, parte. 1. folio. 39. E. & folio. 290. B. Sabbati obseruatio & sanctificatio, an ceres moniale vel morale, & quæ in qb; obseruat, pte. 6. fo. 107. B. Sabbati triplex, scilicet, æternitatis, & mentis, pte. 3. folio. 225. F. Sabbati benedictio & sanctificatio quomodo est intelligenda, parte. 1. folio. 39. E. H. Sabbatum verum est, ab omni malo cessare, pte. 4. folio. 246. F. Sabbatum ita custodiri præceptū est, vt si necessitas fuerit, non sit reus qui violauerit, parte. 5. folio. 95. A. Sabbato actus quosdam facere non licet, est in genere entis ho ni sunt: actus verò bonos in genere moris licet facere, & etiam laudabiliter, parte. 5. folio. 95. C. Sabbato requieuit dominus, sex diebus primò operatus, sed illis non tantum sed vsq; modo operatur, parte. 5. folio. 201. E. Sabbato bene possunt fieri opera corporalia quæ sunt ad dei ho norem, parte. 5. folio. 201. F. Sabbatis maxime Christus sanat & docet, nec soluitur lex si sit res nouatio hominis iam labentis, parte. 5. folio. 137. G. Sabbati sanctificatio requirit cessationem ab operibus peccatorum, quæ sunt maxime seruilia, & occupationem & meditatio nem circa diuina, parte. 4. folio. 96. B. C. & folio. 136. F. Itē parte. 2. folio. 269. B. Sabbatum domino consecratum agimus, cum ab huius mundi curis ad tempus separati orationibus vacamus, & caelestium cogitatione mentem suspendimus, parte. 2. folio. 269. A. Sabbati die ligna colligens punitus est, & significat eum qui ho die in Christo signatus, inuenitur agere carnale opus (id est cõ trahere ligna, scilicet, stipulam in escam ignis æterni) qui si fue rit deprehensus, lapidatur, parte. 1. folio. 290. A. Sabbati obseruatio fiebat in memoriam beneficij creationis, parte. 1. folio. 315. D. Sabbato quæ fuerunt licita fieri, parte. 1. folio. 164. D. Sabbato non obseruatur cum tanto rigore vacatio ab operibus manualib; sicut in veteri lege, quia possunt parari cibaria, par te. 1. folio. 164. G. Sabbati in die (vt Hebræi tradunt) tenetur quilibet ter manduca re, sicut vni prandij & duas coenas, afferentes quod hoc obseruan tes sunt securi à iudicio gehennæ: quod est valde ridiculosum, parte. 1. folio. 166. G. De sabbato debet homo habere memoriam in omni re preciosa, vt dicunt Hebræi, vt si habeat nouam vestem & c. debet expe ctare diem sabbati, vt primò tunc vtatur ipsa, parte. 1. folio. 164. C. Sabellius hereticus posuit in deo vnitatem personæ sicut & essen tiæ, & Arius e contrario posuit diuersitatem essentiarum sicut & personarum, parte. 5. folio. 217. D. & folio. 186. D. Sacculus facilius contemnitur quàm concupiscentia vel volu ptas, parte. 5. folio. 108. E. Sactum & peram qui prohibuit, sumptus ex prædicatione conce dit, sic tamen vt oblato cibo & potu sint contenti, parte. 5. folio. 152. A. Saccus vestis aspera in vsu laboris vel tempo ritatiæ conce dit, vt Niniuitis & c. parte. 3. folio. 125. E.

Sacerdos quis & qualis & ubi eligendus est ad sacerdotium. parte.1.folio.227.E. Sacerdotis nomine non solum epi vel presbyteri, sed & omnes qui altitudine conversationis & doctrinae salutaris praeminet, solent appellari. parte.2.folio.137.F. & folio.117.E. Item parte. 1.folio.296.C. Sacerdotes omnes sumus, vel omnes sacerdotes imitari debemus. parte.4.folio.41.A. Item parte.1.folio.215.C. Sacerdotes dicuntur filij dei speciales, licet omnes Christiani sint filij dei per baptismum. parte.4.folio.423.H. Sacerdos dum ordinatur, non infunditur habitus scientiae de novo, sed imprimatur character sacerdotalis, in quo fundantur haec duae potestates, discernendi scilicet & ligandi seu solvendi. parte.5.folio.43.D. Sacerdos minister sacramenti, tantum profert verba, non in propria persona, sed in persona Christi in sacramento eucharistiae. In alijs autem sacramentis virtus verbis suis vel ecclesiae. parte. 5.folio.206.D. Item parte.4.folio.100.H. Item parte. 1.folio. 230.A. Sacerdotes non propria virtute benedicunt, sed quia figura Christi gerunt, & per eum qui in ipsis est benedictionis plenitudinem tribuunt. parte.1.folio.230.F. Sacerdotum potestas ligandi & solvendi, quae & qualis. parte.5.folio.52.E. F. Et quando liget, ibidem. G. Sacerdotum sententia apud dominum non quaeritur, sed eorum vita. parte.5.folio.52.H. Sacerdotibus ecce mundus plenus est, & tamen in messe dei rarus valde invenitur operarius, quia officium sacerdotale suscipimus, sed opus officij non implemus. parte.5.folio.151.H. Sacerdotum culpa, ruina est populi. parte.4.folio.185.A. Sacerdotes & doctores in ecclesia sanguinem iustorum effundunt qui iusti esse possent, nisi eorum negligentia deperissent. parte. 4.folio.197.G. Sacerdotes habent exemplum non solum flendi & orandi, sed etiam ieiunandi pro his qui peccaverunt. parte.2.folio.253.E. Sacerdotum bona conversatio & devota divinum celebratio, principes inducit ad dei reverentiam & honorem ecclesiae, & divini cultus ampliationem. parte.4.folio.463.H. Sacerdotes non solum pro suis peccatis rationem redduntur, sed pro omnium dominis quibus abutuntur. parte.4.folio.282.F. Sacerdotes discant quia propter scelera puniuntur, & subditorum culpa illis imputabitur. parte.2.folio.65.E. Sacerdotes qui ecclesiae quasi nutritij praeposuntur, dum violant templum spiritus sancti, magis in ecclesia opprobrium sunt, quam decus. parte.4.folio.186.A. Sacerdos in sanctuario occiditur, quando ab eo indignum sacramentum eucharistiae celebratur. parte.4.folio.188.H. Sacerdotum capita vult dominus operiri, non aliquo extrinsecus velamento, sed sua naturali caesarie: non ad ornatum atque luxuriam, sed ad honestatem. parte.4.folio.282.B. Sacerdotes quinq; in se debent habere, & illa significantur per quinq;. parte.4.folio.262.E. Sacerdotes putant in administratione eucharistiae non esse inquirendam vitam sacerdotum, sed tantum solennem orationem, & impie agunt in legem Christi. parte.4.folio.400.A. Sacerdos novae legis accedens ad altare, primum debet confiteri se peccatorem esse. parte.1.folio.230.D. Sacerdotes novi Testamenti qui cum igne cupiditatis vel luxuriae ministrant in altari percipiunt morte culpae, nostra percipiuntur morte gehennae. parte.1.folio.231.D. Dic sacerdos, dic clericus, quid tibi cum foeminis, qui quotidie ad altare cum domino confabularis, quomodo eiusdem labijs deoscularis filium virginis, quibus deosculatus es filiam meretricis. parte.1.folio.231.D. Sacerdotum malorum quinq; sunt defectus, per quos subditis bona debita subtrahuntur. parte.6.folio.254.D. Sacerdotes abluant lachrymis actus & incestus & manus ad contingenda dei mysteria, deinde proferant, & sic ad altare accedat. parte.1.folio.196.E. Sacerdos ad tantam excellentiam devotae conversationis perveniat, ut nihil in eo nisi splendor & flos varius bonorum operum videatur, nihil aliud cum os operit quam suavissimus horum sonus audiatur. parte.1.folio.191.A. Sacerdotis ore vel opere nihil vile ac sordidum appareat, sed cuncta quae agit, loquitur, cogitat, coram hominibus praecleara oportet esse & gloriosa. parte.1.folio.188.E. Sacerdotibus nostris, qui quotidie esse praesto debent altari, perpetua castitas indicitur. parte.5.folio.224.B.

Sacerdotis vestimenta sunt recta opera. parte.1.folio.191.B. Sacerdos quisque in lege divina vel in speculo se inspiciat: ut videat se secundum eam ornatum, & in scientia & actibus vel in doctrina tale ac tantum, ut non solum nomine sed & meritis sacerdotum possit obtinere. parte.1.folio.228.F. Sacerdotis operatio non solum utilis sit sed etiam singularis, nec inter nos tantummodo recta faciat sed bene operantes, sicut ordinis honore, ita morum virtute transcendat. parte.1.folio.229.B. Sacerdos mens consecrata deo dicitur, & quare. parte.1.folio.259.F. Sacerdotis negocium est deo orationem fundere, & pro iustis nec cadant: & peccatoribus ut resurgant. parte.1.folio.292.B. Sacerdotes & maxime curam animarum habentes, per exempla bonae vitae, & hortamenta sanae doctrinae, & opera misericordiae, debent portare fideles. parte.1.folio.343.F. Sacerdotibus & ministris vestes, qui gradus sui sumptus delectantur a populo fumere, sed nihil pro eius salute laborare, nec aliquid facri ducatus recte viuendo praebere, sed perverte agendo ianuas superbiae civitatis occludere. parte.2.folio.267.G. Sacerdos qui vis potest solenni ministerio fungi ad populum: pauci autem sunt qui ornati moribus, doctrina, sapientia, ad manifestandum idonei. parte.1.folio.228.E. Sacerdotes novae legis quinq; in se habere debent. Et significatur per quinq; quae portabant sacerdotes ve. T. E. L. Et enumeratur. parte.1.folio.271.H. Sacerdotum & principum ecclesiae ob iniquitates, mala crebrae sunt qui legem in publico pervertunt, iudicia inverteunt, & sanguinem sanguini addunt repleti dolis. parte.4.folio.197.F. Sacerdotes aliqui tantum cupidi sunt, quod a pauperibus sibi satisfacere non potestibus accipiunt ab eis vestimenta necessaria pro pignore, cum gratis deberet eis remittere. parte.4.folio.351.D. Sacerdotum principes ex avaricia diversis astutijs populum excoriabant & excoriant. parte.5.folio.64.E. F. Sacerdotum ingratitudo arguitur, de patrimonio crucifixi laute vivunt & pauci officium debitum faciunt. parte.4.folio.424.D. Sacerdotes ve. T. E. poterant omnes secundum legem accipere vi duas quascunq; in uxores, licet antea non fuissent sacerdotis uxores, excepto summo sacerdote. parte.4.folio.283.B. Sacerdotes Iudaeorum licet non haberent hereditates ad excolendum, habebant tamen domos ad animalia nutriendum, & ad manendum: tempore quo non vacabant cultui divino parte.5.folio.64.C. Item parte.2.folio.128.A. Sacerdotes ve. T. E. vide in David. Sacerdotalis dignitas intelligitur per filios Levi. parte.4.folio.426.E. Item parte.1.folio.267.E. H. Sacerdotalis dignitas & spiritalis agonis militia, quibus commissa est saepe per cupiditatem terrenam magis avariciae suae satisfacere volunt, quam Christi voluntatem pugnando explere. parte.4.folio.472.E. Sacerdotalibus tubis videmus robur mundi & munimenta esse destructa, cultum, sudolorum, commenta augurum, aruspicium, & magorum. parte.2.folio.10.B. Sacerdotaliter qui vivunt (quorum pars est dominus) illi veri sacerdotes & legit domini, qui legem portant in humeris, implendo opere. parte.2.folio.13.G. Sacerdotium Christi multiformi excellentia praefertur sacerdotio Levitico. parte.6.folio.145. per totum. Sacerdotium ve. T. E. requirebat sanctitatem, innocentiam, impolulationem, segregationem a coinquinatis. parte.6.folio.146.H. Sacerdotium ante legem fuit annexum primogeniturae. parte.1.folio.87.G. Et. folio.116.F. Sacerdotio Christi subdi debemus humiliter & devote duplici ratione. parte.6.folio.45.B. Sacerdotij vni nomen est, sed vna pro vitae merito vel animae virtutibus dignitas. parte.1.folio.228.E. Sacra aliqua fuerunt quibus non erat licitum vti. Alia erant sacra quae non poterant venire in vsum hominum. parte.1.folio.222.D. Sacra res ex abusu malorum sacerdotum non sunt contaminatae. parte.1.folio.231.D. Sacra veteris legis dicuntur umbra, & etiam exemplar, & quare. parte.6.folio.47.F. H. Sacramentum quid est: Similiter & mysterium. parte.6.folio.120.A. Sacramenta secretiora quae rudes non capiunt perfecti inquirunt. parte.5.folio.149.B. In sacramentis tria sunt, scilicet ipsum sacramentum, & res signata, & contenta, & res signata, & non contenta. parte.6.folio.33.H. Sacramenta veteris legis quatuoruplicia, & quae sunt. Et de eorum dem imperfectione. parte.6.folio.132.B. Et quomodo idoneos facebant.

facebant ad cultum divinum. Ibidem. Sacramenta & sacrificia ve. T. E. vtrius iustificabant. Et arguitur pro & contra cum responsione & c. parte.6.folio.154.B. C. D. Sacramenta conferendo, an requiratur sanctitas ministri ea conferentis. parte.6.folio.147.B. Sacramenta in duplici forma sunt, quaedam imprimunt characterem, quaedam non. parte.6.folio.157.F. Sacramenta pro temporum ratione discrepant, fides tamen vna eademq; concordat. parte.6.folio.171.A. Sacramentorum celebrationes novae legis non sunt vbiq; vni formae, nec etiam omnibus temporibus quantum ad ea quae sunt de solennitate. parte.1.folio.146.B. Pro sacramentorum administratione & praedicatione & pro spiritalibus actibus & consiliis, non debet aliquid accipi quasi precium. parte.5.folio.36.F. Sacramenta novae legis tanquam instrumenta divinae misericordiae agunt ad inductionem gratiae ipsam instrumentaliter attingendo, vel saltem aliquam dispositionem ad ipsam. parte.5.folio.100.B. Item parte.6.folio.18.C. Sacramentum omne cum intelligitur, vel ad contemplationem veritatis, vel ad bonos mores refertur. parte.6.folio.82.B. Sacramenta visibilia nihil profunt sine sanctificatione invisibilibus. Tolerabilius est tamen si quis dixerit, sine illa istam non esse quam si fuerit non prodesse. parte.1.folio.252.B. Sacramenta fidei populo praedicare non est omnium, sed eorum tantum qui castitate fidei, & exercitio operis ad filium summi sacerdotis dei probantur pertinere. parte.1.folio.288.A. Sacramenta ineffabilia qui contingit exterminatur, nisi meritis & scientia in sacerdotum gradum promotus fuerit. parte.1.folio.171.E. Sacramenta etiam habuerunt praecones vtriusq; Testamenti pro tempore differentia, tamen eadem habent in emundatione peccatorum, & perceptione caelestis vitae in gratia dei per Iesum Christum. parte.1.folio.185.G. Sacramentum passionis populus antiquus in carne & sanguine victimarum, nos vero in oblatione panis & vini celebramus. parte.1.folio.181.A. Sacramenta fidei qui committit minus instructis nec vicia defertur, quae altari domini in terra sine basibus ponit. parte.2.folio.243.F. Sacramentum multi sumunt & non rem, & multi sacramentum & rem sacramenti percipiunt. parte.7.folio.261.F. Sacramenta novae legis & maxime sacramentum baptismi dicuntur portae. parte.3.folio.304.D. Sacramentum aquae visibile, necessarium est ad ablutioem visibilis corporis, sicut est necessaria doctrina invisibilis fidei ad iustificationem animae invisibilis. parte.5.folio.194.F. Sacramenta quatuor per quatuor portas templi significantur, quae, & quomodo, & quare. parte.2.folio.210.G. H. Sacramentum altaris quod quotidie in ecclesia offertur non est sacrificij reiteratio, sed vniuersi sacrificij in cruce oblatae quotidiana commemoratio. parte.6.folio.152.D. Sacramentum eucharistiae an & quomodo possit congrue dici memoriale operum dei mirabilium praefiguranrium ipsam eucharistiam. parte.3.folio.254.A. C. Sacramentum eucharistiae differt a caeteris sacramentis, Et quomodo differenter sumitur a sacerdote & laico. parte.5.folio.209.F. Sacramentum regit Christus verbis ut Iudaei & etiam aliqui discipuli non credentes verbis illius magis scandalizarent, & apostoli humiliter credentes probent. parte.5.folio.206.B. Sacramentis dominice passionis prius reficimur, quam corporali bus elcis pro reverentia tanti sacramenti, licet Christus post coenam instituerit. parte.5.folio.79.E. Sacramentum eucharistiae duo in se habet, quae inter alia maxime sunt attendenda. Vnum est potestas instituentis, alterum utilitas huius sacramenti in ecclesia. parte.3.folio.286.B. Sacramentum eucharistiae tria in se habet. Vnum quod tantum est sacramentum, alterum quod est sacramentum & res, tertium quod est res & non sacramentum. parte.6.folio.50.E. Sacramenta omnia novae legis ad sacramentum eucharistiae ordinantur. parte.3.folio.156.C. Sacramentum eucharistiae perficitur in consecratione materiae, & non in usu ipsius. Alia vero sacramenta perficiuntur in usu & non in consecratione materiae. parte.6.folio.50.H. Sacramentum eucharistiae quod est eucharistia, non est licitum offerre nisi in debitis vestimentis propter sacramenti reverentiam. parte.2.folio.295.G.

Sacramentum eucharistiae vtrum melius sit sumere frequenter vel raro. parte.6.folio.51.F. Sacramentum eucharistiae. Vide in Eucharistia. Sacrificari seu immolari deo, an proprie pertineat secundum significationem huius nominis tetragrammaton. parte.1.folio.130.B. & folio.121.C. Sacrificia ve. T. E. figura fuerunt vniuersi sacrificij perfecti scilicet eucharistiae. parte.4.folio.121.D. Item parte.1.folio.375.D. Sacrificium in lege fiebat triplici de causa. parte.6.folio.151.F. H. Item parte.1.folio.214.D. Et notabiliter. folio.306.G. H. Sacrificium solenne in lege duplex erat. parte.6.folio.152.H. Sacrificia non fuerunt praecpta populo Israelitico ex intentione principali, quasi fuissent per se intenta a deo, sed secundario quasi per accidens indirecte, ut per huiusmodi retraherentur a sacrificijs idolorum. parte.5.folio.51.A. Sacrificia in ve. T. E. fuerunt multa. parte.1.folio.214.D. & folio.216.D. Sacrificiorum tanta multitudo & sub tot modis sacrificandi potest fecundario intelligi fuisse figurata multitudinis sacrificiorum martyrum & c. parte.1.folio.216.E. & folio.241.H. Sacrificia iusta sunt offerri per populum Israel, sicut libellus res pudij permissus fuit, & non fuit voluntatis dei. parte.1.folio.306.G. H. Sacrificiorum deminorior virus per sacrificia deo oblata deperditur. Ibidem. H. Sacrificia veteris Testamenti protestabantur diuinitatem medietatis, & quae & qualia fuerunt illa. Item & humanitatem representabant, & per quae & qualia ista fiebant. parte.1.folio.65.F. G. Sacrificia veteris legis ex duobus fuerunt accepta. parte.4.folio.106.F. & folio.121.C. & folio.340.G. & folio.382.G. Item parte.3.folio.158.E. & folio.423.D. Sacrificium quare fiebat deo de tribus speciebus animalium tantum, scilicet bouis, ovis, & caprae. De duabus speciebus auium scilicet turris & columbae. parte.1.folio.216.C. D. & folio.65.D. F. Item parte.4.folio.206.F. Sacrificium triplex fiebat in lege de qualibet specie praedicta. Vnum vocabatur hostia. Aliud hostia pacifica. Tertium holocaustum. parte.1.folio.65.F. Sacrificia maiora fiebant de istis tribus, scilicet de bobus, hircis, & arietibus. Minora autem fiebant de auiibus. parte.3.folio.175.G. Sacrificium vel oblatio de passeribus non erat communis, nisi in emundatione terpositi. parte.1.folio.65.F. Sacrificium quare non fiebat de piscibus, sicut de alijs viventibus. parte.1.folio.216.C. D. Sacrificia quaedam erant, de quibus si quid in alterum diem feruabatur oblatum immundum iudicabatur. parte.4.folio.363.A. Sacrificium iuge quale & quare sic dicitur. parte.3.folio.123.C. Item parte.1.folio.223.D. F. & folio.256.H. & folio.314.H. & folio.316.C. D. Sacrificium matutinum & vespertinum quae & qualia. parte.1.folio.223.G. Sacrificium iuge nunquam propter aliqua alia sacrificia intermitteretur. Licet enim erant quaedam superaddita iugi sacrificio: tamen iuge sacrificium matutinum primum offerebatur ante omnia alia, & vespertinum vltimum post omnia alia. parte.1.folio.230.G. & folio.315.D. Sacrificium iuge non praetermittebatur in sabbato propter specialem oblationem sabbati, sed eodem die fiebat licet in alijs. parte.1.folio.315.D. Sacrificium iuge ex quibus sumptibus fuit. parte.1.folio.223.D. Sacrificium indefinens impeditur his qui coniugio seruiunt quomodo & qualiter. parte.1.folio.315.A. Sacrificium indefinens videtur ille solus offerre, qui deuotus est perpetuae castitati. Ibidem. Sacrificium holocausti perfectissimum quod fuit. parte.1.folio.214.D. In omni sacrificio hoc erat generaliter obseruandum, quod animal oportebat esse immaculatum, in sacrificio vero holocausti hoc erat specialiter quod offerretur masculinum tantum. parte.1.folio.253.H. Sacrificium quatuor requirebat. Primum pecuniam pro expensis, secundum lauatorium, tertium vnguentum, quartum thymiama. parte.1.folio.195.H. Sacrificia quae fiebant a singularibus personis, fiebant de eorum expensis proprijs, sed illa quae fiebant pro communitate, fiebant de expensis totius populi. Et qualiter in hoc exponeretur diues &

pauper cum redditur parte.1.folio.195.H.& folio.156.C.
In sacrificijs & oblationibus &c. tria generaliter includuntur, scilicet thus, oleum, & sal. Et duo generaliter excluduntur scilicet mel & fermentum. parte.1.folio.217.D.G.
Sacrificium proprie vocatur oblatio quae fiebat de viuientibus. parte.1.folio.194.D.& folio.214.G.
Sacrificium ex terrae fructibus quinque requirebat. parte.1.folio.217.H.& folio.218.A.
Sacrificia in tribus locis preparantur. In libano, in fartagine, in craticula. parte.1.folio.225.E.
Sacrificia in ve. le. fiebant in tabernaculo, accipiendo tabernaculum pro atrio sacerdotum, quod erat ante tabernaculum Moy si. parte.4.folio.91.B. Item parte.2.folio.129.C.
Sacrificij locus non fuit esse nisi vnus, & quare, & in quibus locis deputatus fuit successiue. Licet aliqui sancti sacrificauerunt alibi, & hoc fuit ex causa speciali. parte.1.folio.195.F.
Sacrificij locus fuit artus tempore ve. Test. quia non erat licitum offerre sacrificium, nisi in Ierusalem, nec in tota ciuitate, sed in monte Sion vbi erat templum. parte.4.folio.91.B. & folio.103.H. & folio.106.G. Item parte.1.folio.163.F.
Sacrificium quare Gedeon ausus fuit offerre praeter locum vbi iusserat deus. Tempore enim Gedeonis tabernaculum erat in Silo &c. parte.2.folio.39.B.C.
Sacrificia ve. le. quam & cuius figuram habeant in noua lege ostenditur breuiter. parte.1.folio.230.E.
Sacrificiorum magnifica, & reuerentia plena religio q̄ primò aspectu superaceret aspicientem, quis non putaret plenissimū hūc esse ritū quo deus coleretur creator omnium? pte.1.folio.144.F.
Sacrificia arietum, hircorum, & vitulorum cum recitantur, nihil vtilitatis inesse quisque putat, sed si possit ve. Test. velamē remouere, videbit quā magnifica sint quae superflua & superstitiosa dicuntur. parte.1.folio.315.F.
Sacrificia singula, imo singulas penē syllabas & vestes Aaron, & totum Leviticum ordinem, caelestia dicit Ieronymus spirare sacramenta. parte.1.folio.314.B.
Sacrificia Iudaeorum deus non diligit & ex scriptura ostenditur. parte.1.folio.24.E.F.
Sacrificiorum differentia diuersitatem virtutum designat. parte.1.folio.218.B.
Sacrificia secundum euangelij modo offerimus in nobis verius & perfectius quae iam secundum legē non potest offerri Israel. parte.1.folio.217.E.F.
Sacrificium placens deo est corporum nostrum mortificatio, quae & a peccatis abstinemus, & virtutes acquirimus. parte.1.folio.214.G. & folio.215.A.
Sacrificium aliter non accipitur nisi meditatione legis condatur, & sic holocaustum & odor suauissimus domino efficitur. parte.1.folio.216.E.
Sacrificijs diuersis quibus venia praestabatur an melius agebatur cum antiquis quam apud nos vbi vna tantum venia peccatorum praestatur per baptismi lauacrum. parte.1.folio.217.E.
Sacrificia & instituta legalia si vsq; in praesens mansissent, euangelij fidem excludissent, quare, & quomodo. parte.1.folio.314.E.
Sacrificia legis veteris licet inueniantur scriptum, quod non erant deo accepta, nō tamen ita expressē leguntur prohibita in alijs prophetis, quod nō offerrentur sicut in Eisaia, & quid per hoc innuitur. parte.4.folio.6.F.
Sacrificia fuerunt omnia longo tempore cum populus erat in deserto, & tamen illis contulit multa beneficia &c. parte.4.folio.365.D.
Sacrificia veteris legis habuerunt cursum vsq; ad mortem Christi, sed ex tunc fuerunt mortua &c. parte.3.folio.156.D.
Sacrificia deo oblata pro peccato & sacrificia pacificorum quam differentiam habuerunt. parte.3.folio.435.C.
Sacrificia Gentilitatis omnia esse abolēda, solūq; iam sacrificium passionis Christi pro redemptione populi deo offerendū, per quem, & quae designatum fuit. parte.2.folio.39.E.
Sacrificium diuinæ laudis magis est deo placitum, quam sacrificium animalium, etiā si tempore veteris legis. parte.3.folio.182.H.
Sacrificium purum & sine omni corruptione debet esse. parte.1.folio.206.B. Interf.
Sacrificium valde detestabile est quod orbi patris dolori commparatur. parte.3.folio.422.E.
Sacrificium deo nullum maius quam zelus animarum. parte.4.folio.217. Itē parte.1.folio.224.B.
Sacrilegij scelere condēnatur, qui sub euangelio fornicatur, et si nemo eum stupr arguit. parte.2.folio.8.E.
Sacrilegus crudelis qui sequitur instinctum demonis &c. significatur per 148. d.

catur per Lysimachum &c. parte.4.folio.466.F.
Sacrificia qui dicebantur, & quod eorum officium, pte.2.folio.211.C.
Saducei dixerunt animam mortalem & negabant resurrectionem. Saducei, folio.69.D. Item parte.6.folio.173.A.C. Vide notādū. folio.174.D. Et vnde erroris sui occasionem acceperunt. folio.202.F.G. Et vnde sibi nomen traxerunt. folio.173.C.
Sagittandi artem quare Dauid praecipit, vt docerent filios Iuda. Sagittandi, parte.2.folio.97.H. & folio.98.F.
Sagitta tanto impetuosius in priora fertur, quanto plus retrō tenditur. parte.3.folio.169.B.
Sagittae illae quarum ferrum igniuntur anteq̄ p̄iciantur, grauius nocent. parte.3.folio.96.C.
Sagittae dicuntur filiae pharetrae secundum modum Hebraicum, quia sicut filiae in matre custodiuntur, sic secretē & in pharetra pro custodia reponuntur. parte.4.folio.191.D.
Sal sterilem facit terram, cibos condit, carnes siccat, & horum mysticus sensus. parte.5.folio.194.A. & folio.199.C.D.
Sal qui sapientiam significat, duplex est. parte.2.folio.250.E.
Sal a corruptione praeruat. parte.1.folio.217.H.
Sal in omni sacrificio recipitur, & quare. Ibidem.
Sal reddit terram sterilem, & ideo quando aliquis destruebat fundus aliquam ciuitatem, spargebat ibi sal, in signum perfectae victoriae. parte.2.folio.44.F.
Salis in statuam vxor Loth versa est, alia & alia ratione secundum Hebraeos & secundum catholicos. parte.1.folio.73.G.
Salem est ciuitas quae alio nomine dicitur Ierusalem: est etiam ali quando nomē commune & nō proprium. parte.1.folio.97.F.G.
Salix arbor infructuosa, sed cito crescit, et si q̄ ea fumpserit, vel cibo, vel potu, sterilem facit. parte.4.folio.35.E. & folio.77.A. Item eiusdem moralitas. Item parte.1.folio.210.D.
Saliuncula quid. parte.4.folio.90.E.
Salomon tribus nominibus vocatus est, & scdm hoc tria volumina composuit. pte.3.folio.341.F. & fo.354.C.E.F.G. Itē pte.1.folio.18.A.
Salomon quomodo dixit de se, et vniuersis coram matre mea, cum & alios filios habuit Bethsabee. parte.3.folio.33.C. Item parte.2.folio.193.C.
Salomon tria volumina edidit, quibus tria hominum genera exprimit. parte.3.folio.354.H.
Salomō habuit duplicē sapientiam infusam. parte.3.folio.373.C.
Salomon vtrum peccauit accipiens in vxorem suam filiam Pharaonis, cum esset alienigena. Arguitur pro & contra cū responsione & solutione argumentorum. parte.2.folio.138.G.H.
Salomoni cum dicitur, Dedi tibi cor sapiens, vt nullus ante te similis tui fuit, quomodo intelligidum sit. parte.2.folio.129.C.
Salomon licet fuerit coronatus in regem adhuc viuente Dauid, tamen non fuit firmiter stabilis in regno vsq; post mortem Dauid. parte.2.folio.104.H.
Salomon regnante patre regnare cepit, quod nulli aliorum regum contigit. parte.2.folio.205.F.
Salomonem fuisse tantum duodecim annorum quando cepit regnare, vnde hoc tenentes trahunt. parte.2.folio.208.C. & fol.213.D. Immo habuit vngenti uel plures annos in principio regni sui. parte.2.folio.148.F.
Salomonem genuisse Roboam quando erat vndecim annorum extraneum videtur a virtute naturae. parte.2.folio.48.E.
Salomon quo tempore incepit regnare scriptura non exprimit nec annos totius vitae suae. Ibidem. F.
Salomonem habuisse vxores quasi reginas septingentas, intelligi potest ad literam duobus modis. Ibidem. B.C.
Salomonis mulieres multae pleriq; multa dogmata nominari opinantur, qui singulari vir sapientissimus scrutari & agnoscere vellet voluisset, intra legis diuinæ regulam tenere se non potuit: deceptum eum Moabitica philosophia. parte.1.folio.311.B.
Salomon fecit tria aedificia, Vnum pro habitaculo suo, aliud pro habitatione vxoris suae scilicet filij Pharaonis, & tertium quod vocabatur domus salus Libani. parte.2.folio.138.E.
Salomon maius tempus appositum in aedificatione istarum domorum, quam in aedificatione domus domini. parte.2.folio.138.F.
Salomon quia idolum aedificauit in Ierusalem, vbi ni fallor ostenditur, quia nunquam perfectē poenituit, quia idola quae aedificauerat non deleuit. parte.4.folio.100.F. Item parte.2.folio.105.C.D.G.H. & folio.184.E.
Ad Salomonem merito meretrices venerūt, quem postmodum deceptum. parte.2.folio.129.E. Interf.
Salomon quod poenitentiam egerit Iudaei per suam expositionem ostendere conantur, sed deficere ostenditur in pluribus illa expositione. parte.3.folio.337.C.D. Itē parte.2.folio.184.E.
Salomon licet in senectute grauissime peccauerit, tamen ante spiritum sanctum

Sam

ritum sanctum habuit, aliter eius libri non ponerentur in canone. parte.3.folio.337.D.
Salomon quomodo dicitur senex, quando deprauatus per mulieres fuit, si tantum duodecim annorum erat quando incepit regnare, & regnauit. xl. annis, & sic vixit tantum quinquaginta duobus annis. parte.2.folio.148.D. & sequenti. F.G.
Salomonem nemo dicit nisi in spiritu sancto iudicia iudicasse, vel templum domino construxisse, aut rursus in spiritu sancto dea monibus templa fecisse, aut impijs mulieribus latera flexisse. parte.2.folio.282.G.
Salomonem arguit vehementer scriptura, nihilq; de poenitentia eius vel indulgentia dei commemorat. parte.2.folio.148.A.
In Salomōis persona apparet mira excellētia, & mira subuersio, stenda vorago. Ibidem.
Salomonem poenitentiam egerit scribens prouerbia in quibus ait: No uissimē ego egi poenitentiam & respexi vt eligerem disciplinam. parte.4.folio.279.F. Item parte.3.folio.341.G. & folio.244.C.
Salomon, Vide in Exorcismi modos &c. Et in Ecclesiastes: Et in Liberis.
Salomonis prouerbia multa, neq; carmina, neq; disputatiōes hodie esse constat. parte.2.folio.131.A.
Salomon psalmos quosdam propheticē composuit, & etiam librum canticorū propheticē scripsit. parte.3.folio.373.D.E.F.G.
Salphad fuit lapidatus propter collectionem lignorum in sabato, nec habuit filios: pro quod eius filiae acceperunt partem hereditatis loco patris &c. parte.2.folio.197.E. Item parte.1.folio.313.G.
Salum fecit Christus de glo in vterum, de vtero in praesepe, de praesepe in cruce, de cruce in sepulchrum, de sepulchro rediit in caelum. parte.3.folio.358.C.
Saluari solum, melius est, quam damnari cum pluribus. parte.5.folio.56.E.
Saluatores duo Iudaeorū licet imperfecti in ve. Test. praecesserūt tanq; figura Saluatoris perfecti, qui de nouo nati inuenti sunt in magna paupertate, & nominantur. parte.5.folio.130.B.C.
Saluatorem nostrum fuisse deum & hominem vtrum ex scripturis receptis ad Iudaeis possit efficaciter pbari. parte.6.folio.274.F. & sequentibus.
Saluatoris passio, laesus est factus Iudaeis, Genibus portus salutis. parte.4.folio.293.E.
Saluator sciens populum negaturum, & se crucifigendum, quare nihilominus ad poenitentiam commonebat. parte.4.folio.140.B.
Saluator nullus hominū vnq; fuit nisi in fide mediatoris, in quo est duplex natura, scilicet diuina & humana. parte.1.folio.65.F.
Saluator nullus, secundum nullum tempus, nisi per Christum: Et ista salus dupliciter applicatur hominibus. parte.6.folio.18.C.
Salus Iudaeorum & Gentilium licet sit per viam gratiae simpliciter, tamen differenter. parte.6.folio.30.G.
Salus, quomodo intelligitur dicēdo domini est salus, scilicet pro illa qua salui sunt quos ipse saluat, vel pro ea qua dominus saluus est. parte.6.folio.68.A.
Salus est pars, peccata nosse & confiteri. parte.4.folio.116.E.
Salus animae est in adaequatione morum, sicut salus corporis consistit in adaequatione humorum. parte.3.folio.418.G.
Salus corporalis & spiritualis omnium dependet a deo cōtinuē, & ideo debet recognosci quotidie. parte.2.folio.204.G.
Salus aeternae prudens expectator nō pauco tempore, sed omni tempore vitae suae laudat deum. parte.2.folio.239.B.
Salus nostra custodia, & dux est doctrina. parte.1.folio.242.A.
Salus prima via est, de turba educi. parte.5.folio.103.F.
Salus in vno filio hominis est, & in ipso sperare. Non quia filius hominis est, sed quia filius dei est. Non propter illud quod suscepit ex te, sed propter illud quod seruauit in se. parte.3.folio.302.E.
Salus humana maior cura deo est, quam diabolo perditionis. parte.1.folio.311.C.
Salutare est salutare optare. parte.6.folio.162.B.
Salutare in via quare & quomodo venit dominus apostolos. parte.5.folio.151.F.
Salutaris in foro, primo sedere, non vetat eos dominus qui huius officij sunt, sed quia hoc amantes docet esse cauendos, animam non gradum redarguens. parte.5.folio.112.E. & folio.175.A.
Samaritana quod est nomen gentis vel regionis, quandoq; nomen ciuitatis, sed defunctae reaedificatae iterum, sed mutato nomine. parte.5.folio.198.B. Item parte.6.folio.175.D. Item parte.4.folio.333.F. Item parte.2.folio.60.A.C. & folio.153.E. & folio.158.A. Item clarius parte.1.folio.15.E.

Samaritana quandoq; accipitur strictē pro ciuitate, aliquādo magis largē pro toto regno decem tribuum. parte.2.folio.294.A.B. & folio.295.C.
Samaritani quis & qualis populus fuit. parte.5.folio.213.B.
Samaritanos abominabantur specialiter Iudaei, & quare. parte.1.folio.198.C.
Samaritani erāt in suspensio de aduentu Christi, de proximo, propter causas. parte.5.folio.199.F.
Samuel minoris ad tabernaculi ministerium assumptus fuit, & hoc ex speciali causa. parte.2.folio.234.F.
Samuel vtrum apparuit in suscitacione, vel malignus spiritus in eius specie. Arguitur pro & contra, cum responsione & solutionibus argumentorum. parte.2.folio.93.F.G.H. & folio.94.B.C. & folio.95.A.B.C.D.
Sanasse legitur Christus omnes quos sanauit, interiori sanacione sanasse & exteriori. Aliter in caeco nato accidit, & quare. p.5.folio.214.A.
Sancta dicuntur vasa ministerij, & sancta vestimenta: loca quoq; in vrbibus, vel suburbib; sacerdotibus deputata sancta dicuntur, & primogenita bouum vel pecorum. parte.1.folio.246.E. Vide in Inanimata.
Sanctificatorū prout accipitur coniunctiue proprie dicebatur pro parte interiori templi, in quo erat arca Testamenti: quādo accipitur disiunctiue &c. parte.2.folio.234.E.
Sanctificare & sanctum esse differunt. parte.1.folio.263.C.
Sanctificatio dupliciter accipitur, proprie & largē. parte.1.folio.150.D. & folio.151.F.
Sanctificationis multae species sunt. parte.1.folio.222.C.
Sanctificata si irreuerenter tractantur, in talibus peccat, vt qui in sacro loco aliquid irreuerenter vsurpat, vel res diuinas indignē tractat. Ibidem.
Sanctificatio inuisibilis sine visibili prodest, & plures leguntur inuisibilem sanctificationem habuisse, & eis profuisse sine visibilibus sacramentis. parte.1.folio.252.C.
Sanctificatio duplex scilicet visibilis & inuisibilis, & de eorum effectu, & differentia. Ibidem. b.
Sanctificatio in Hebraeo frequenter accipitur pro preparatione. parte.1.folio.282.D.
Sanctificatio cum maledicetur, anima maledicōne profertur quando ara cordis nostri prophanatur, & mens, & conscientia profuturā vicijs polluitur. parte.4.folio.186.B.
Sanctificatio vel pparatio in agendis vel suscipiendis fiebat multis modis. parte.2.folio.11.H.
Sanctificatio quandoq; idem est quod applicatio ad diuinā obsequia, & sic res inanimatae cultui diuino applicat, dicuntur sanctae vel sanctificatae. parte.1.folio.34.H.
Sanctificati in vtero indiget baptismō Christi ad hoc vt sint Christo incorporati. parte.5.folio.14.H. Item parte.6.folio.281.G.
Sanctificauit dominus diem septimum in quo requieuit, & non diem quo faciēda inchoauit, nec illum in quo fecit ea. parte.1.folio.34.E.
Sanctimonialis si habeat ornamenta vxoris, vel vxor gerat speciem virginis, lineis vestibus lanam vel purpuram miscet. parte.1.folio.356.B.
Sanctimoniales tenduntur in signum, quod immediate desponsantur Christo, & non subijciuntur viro. parte.6.folio.49.D.
Sanctimonium dicitur tabernaculum dei vel templum, eo quod sanctificat accedentes. parte.1.folio.355.B.
Sanctuarium domini non introducimus aliquem, quāuis filius, quāuis cognatus &c. si incircuncis corde vel carne est, nec Christi ministros, nostros facimus ministros. par. 4. fol. 381.E.
Sanctuarium vt fieret quae sibi dominus materialiter offerri praecipit, nos spiritualiter offerre debemus, vt ipse habitare in corde nostro, & sibi mansionem consecrare dignetur. pte.1.folio.175.H.
Sanctitas praepollens debet esse in clericis secularibus & religiosis ad dei cultum deputatis, & per quid hoc significatur. parte.1.folio.150.D.
Sanctitatis speciem habens quicūq; sit, si verbo vel exemplo elationis vel alterius vicij, causa ruinae fuerit infirmo, cui nos cōsulere oportet: expedit vt suspendatur mola asini. pte.5.folio.56.A.
Tantum interest inter eruditam sanctitatem, & sanctam rusticitatem, quantum distat caelum & stellae. parte.4.folio.327.A.
Sanctitatis probatio non est signa facere, sed vnumquēq; vt se diligere, de deo vera, de proximo verō meliora, quā de seipso sentire. parte.3.folio.56.B.
Sanctitas maior requiritur in noua lege in sacerdote consecrante, quā in populo communicante, sicut in veteri lege maior purificatio requirebatur in immolantibus quā in comedentibus tantum. parte.2.folio.233.F. & folio.234.A.B.

Sanctitas non est in rebus materialibus, nisi in quantum ordinatur ad cultum diuinum, parte. 1. folio. 71. F. Sanctos frustra honorant qui sanctitatem spernunt, Sancti non sunt amici inimicis dei, parte. 5. folio. 72. B. Sanctorum in congregatione non possunt permanere, nec digni sunt introitu regni caelorum, omnes qui molliter viuunt, nec virile opus perficiunt, parte. 1. folio. 357. A. Sancti viri quamdiu in huius vite tabernaculis degunt, in terra falluginis habere tabernacula prohibetur, parte. 3. folio. 74. E. Item parte. 2. folio. 156. E. Sancti veteris Testamenti vicerunt regna, Sancti vero noui Testi vicerunt mundum, per quid & quomodo, parte. 6. folio. 158. C. D. E. G. & folio. 135. G. Sancti desiderant saepe ab omni vita temporalis gloria se exingere, sed occulto dei iudicio saepe compelluntur occupari iniunctis honoribus vel in regimine praesente, parte. 3. folio. 11. F. Sancti hic agenda bona crescunt, estus sentiunt, demum in fine retributionem quaerunt, parte. 3. folio. 23. B. Sanctorum corda sublimia quae iam solida contemplatione pacuntur, pro fraterna charitate ad humilia praedicationis verba descendere debent, & significantur per niuem, parte. 3. folio. 68. F. Sanctorum vnusquisque flammam spiritus sancti tactus concalciscit, & vsum vetustae conuersationis abiciens noui hominis formam sumit, parte. 3. folio. 76. C. Sanctorum merita in pressuris patent, sicut in torcularibus fructus vel vuae oliuae emanat, parte. 3. folio. 209. F. Sancti non vere in miseria sunt, spe iam salui, parte. 3. folio. 232. B. Sancti occidi possunt, sed flesti non queunt, parte. 3. folio. 292. E. Sancti contra incentores peccatorum pugnant, & vincentes vnusquisque minuit exercitum demonum, & velut plurimos equos inierunt, parte. 2. folio. 18. G. Sancti omnes ambidexteri dicuntur, diabolus & principes eius ambidextri, parte. 2. folio. 34. F. Sanctorum mentes, imo vniuersa eorum conuersatio virtutum gratiam praetendit, nec aliqua hora vacua praeterit, in qua non vacent prius operibus & sermonibus vel cogitationibus, parte. 2. folio. 141. F. Sancti neglectis temporalium cupiditatibus, tota intentione celestia quaerunt, & corpore tantum terram incolunt, sed tota mente in caelo sunt, Et de hoc figura, parte. 2. folio. 218. A. Sanctorum gesta plerumque talia sunt, vt cum audimus, mirari quidem velut diuina debemus, sed quasi posse imitari non valeamus, parte. 2. folio. 150. C. Sancti merito affliguntur si per negligentiam eorum qui multis prodelle poterant, & qui alijs doctrina & exemplo prodelle debuerant, exemplum mortis viuendo sunt, parte. 2. folio. 255. A. Sancti quanto magis diuinitatis interna prospiciunt, tanto magis se nihil esse conspiciunt, parte. 1. folio. 71. A. Sancti viri qui exterioribus officijs deservire coguntur, studiose semper ad cordis secreta confugiunt, ibique cogitationis intimae cacumen ascenderunt, parte. 1. folio. 174. E. Sanctorum nullus repudiandus est, nec facile discerni potest inter sanctos quis bonus, quis melior, parte. 1. folio. 264. F. Sanctorum quatuor ordines in caelis scribit Apostolus, Moyses vero quatuor castra populum diuisum scribit in terris, Non omnes ad omnes accedunt, sed alij ad montem Sion & c. qui autem supra omnes, accedunt ad ecclesiam primitiuorum, parte. 1. folio. 270. A. Sancti quomodo aliqui dicuntur & tamen de peccatis eorum scribitur, parte. 1. folio. 293. B. Sanctus qui statim esse coeperit, non vt quidam putant, peccare non potest, & continuo sine peccato est, Ibidem. Sancti dicuntur peccatores qui se deo vouerunt & separauerunt a vulgo vitam suam, vt domino seruiant, Et de hoc exemplum, parte. 1. folio. 293. C. Sancti sunt qui poenitentiam pro peccatis gerunt, vulnera sua sentiunt, lapsus suos intelligunt, sacerdotem requirunt & purificationem per pontificem, Ibidem. Sanctus quilibet ve. Testi, subleuatus in montem contemplationis, vidit futurum mysterium Christi, ad quod tamen non peruenit, licet desideraret, Et significat per Moysen, parte. 1. folio. 377. D. Sandalia quae dicuntur, parte. 5. folio. 100. G. Sanies omnis iuxta artem medicorum siccioribus sicis atque conuulsis in cuius superficie prouocatur, parte. 2. folio. 180. E. Sanies corrupta degenerat, parte. 4. folio. 236. F. Sanies putredine sanguinis, parte. 3. folio. 9. B. Sanioni fortitudo non inerat ex complexionem suam virtute naturae, sed erat quaedam gratia gratis data, parte. 2. folio. 49. G.

Sanonis matrem quam suspicantur esse Hebraei de stirpe Iudae generatam, parte. 2. folio. 153. E. Sanon fuit confectus domino, licet non esset de tribu Leui sed Dan, parte. 1. folio. 264. D. Sanon an virtute naturae tantum fuerat conceptus a matre, & an fuerat sanctificatus sicut Iohannes baptista, parte. 2. folio. 48. G. Sanon an peccauerit mulierem alienigenam cognoscendo, & vtrū cognouerit ex contractu matrimonij, parte. 2. folio. 49. F. Sanon an se occidendo peccauerit, parte. 2. folio. 52. B. Sapere qui plus appetit quam decet, plerumque offensionem haereticarum stulticiae temerarijs tractatibus incurrunt, parte. 3. folio. 327. A. Sapere qui vult perfecta post peccatum, debet conuersari sicut qui non peccauerit ante, parte. 1. folio. 218. F. Sapiens dicitur, qui vltra communem cognitionem hominum transcendit, parte. 4. folio. 297. B. Sapiens est apud semetipsum, qui in illis quae ex patrum magisterio potuit recte cognoscere, se se praeter ceteris quasi doctor extollit, parte. 3. folio. 311. A. Sapiens & prudens aliquando celat scientiam, vel non valens loqui quasi spiritualibus, vel nolens sanctum dare canibus, vel projicere margaritas, parte. 3. folio. 311. A. Sapiens non solum quod loquitur, sed etiam oportunitatem loci, & temporis, & personae cui loquitur, diligenter inquirat, parte. 3. folio. 324. A. Sapiens nulla lex prior est qua mortem vitare & vitam acquirere debet aeternam, quam habere timorem domini, parte. 3. folio. 323. A. Sapiens quomodo actus & sermones, ita mentis quoque motus examiniat & castigat, parte. 3. folio. 334. E. Sapiens antiquitus vebatur torque aurea in signum sapientiae, parte. 3. folio. 309. H. & folio. 313. G. Sapiens apparet in quiete quando loquuntur, quando legunt, sed veniente tempestate omnia humana consilia deficiunt, quid agendum sit non videtur, parte. 3. folio. 347. E. Sapientium omnium coetus vnanimis est, errantium dissimilis vita & dogma, parte. 3. folio. 309. E. Sapiens vulgo falsi dicuntur, insipientes insulsi, parte. 4. folio. 231. A. Sapiens perfecte est deprehendere astutias decipientium, & simplicitates ab eis deceptorum, parte. 3. folio. 30. G. Sapiens acumina per solis radios designant, parte. 3. folio. 81. B. Sapiens in temporalibus si fuerit avari, de dando consilio multum timere debent, parte. 2. folio. 57. D. Sapiens hominis dei iudicio nobis occulto a sapientia cadens, figura est Salomon, parte. 2. folio. 148. D. Sapiens Latino sermone proprie in bonos accipiuntur, astuti vero male cordati, parte. 3. folio. 40. B. Sapiens maliciosi sunt, & de illis scribitur & c. parte. 4. folio. 118. A. & folio. 147. B. Sapientia quid est, parte. 3. folio. 189. E. Sapientia proprie est cognitio diuinorum, prudentia agibulum humanorum, scientia autem sperandorum, parte. 3. folio. 311. C. Sapientia cum sit inuisibilis, non nisi inuisibiliter inuenitur, & dicitur trahi, & quare, parte. 3. folio. 53. F. Sapientia non quaerit vocis testimonium, sed operum, parte. 5. folio. 39. E. Sapientia vera est quae cum timore dei iungitur, vbi autem insidiae & tergiversatio est, non sapientia, sed versutia & calliditas vocatur, parte. 4. folio. 118. A. Sapientia de caelestibus est, scientia de terrenis, disciplina, ordinata morum correctio, parte. 4. folio. 197. E. Sapientiam vt quis consequatur, tria sunt ad hoc disponenda, parte. 4. folio. 294. D. E. Sapientiae lumen inuerti non possunt, qui perturbationibus obvoluntur, & quae sint, parte. 4. folio. 352. B. Sapientiam mundanam atque secularem diligentes, veram sapientiam quae de caelestibus venit imitari nesciunt, parte. 4. folio. 474. F. Sapiunt multi aeterna, sed ea quidem intelligere nequeunt, parte. 3. folio. 5. E. Sapientia est in antiquis, & quare, parte. 3. folio. 30. C. Item parte. 2. folio. 125. B. Sapientia melior est quam arma bellica, & idcirco in bellis maxime valent consilia, parte. 3. folio. 12. E. & folio. 329. G. & folio. 231. H. Sapientiam quaerunt boni & inueniunt, similiter & mali quaerunt qui tamen non oderunt sapientiam, Sunt & mali qui quaerunt sapientiam

sapientiam, & tamen oderunt, Sed quomodo quaerunt si oderunt, parte. 3. folio. 272. B. Sapientia viri dicitur vxor, quae est vt vitis fertilis, cuius domus cogitatio, parietes duo testamenta & c. parte. 3. folio. 182. B. Sapientiae principium intrinsecum est timor filialis, timor vero seruilis est principium extrinsecum, parte. 3. folio. 318. D. Ad sapientiae percipiendae spem nihil magis mentes erigit, quam cum eos quos in sapientia iam clarescere miramur, aliquando paruos & indoctos fuisse meminimus, parte. 3. folio. 313. A. Sapientiae & doctinae est terrena calcare, non congregare, parte. 3. folio. 344. E. Sapientia & eruditio idem est habitus, sed diuersis rationibus sic nominatur, parte. 3. folio. 349. F. Sapientia & iusticia quandoque pro eodem accipiuntur, & hoc dupliciter dicitur, Vno modo, vt per actus humanos acquiruntur, Alio modo prout a deo infunditur, parte. 3. folio. 368. D. Sapientia creatae lumen quomodo potest dici inextinguibile & incorruptibile, parte. 3. folio. 374. B. Sapientia principium duplex est, parte. 3. folio. 387. G. Sapientia duplex est scilicet diuina & humana, parte. 3. folio. 387. G. Sapientia duplici via acquiruntur, scilicet per viam humanam & diuinam, parte. 3. folio. 427. B. Sapientiae decor comparatur praecoquae vuae, parte. 3. folio. 439. A. Sapientia in quibusdam iuuenibus inuenitur, quae in plerisque lenibus aetate marcescit, parte. 2. folio. 125. B. Sapientiae & scientiae dei quae fudet, quanto amplius accesserit, tanto profundiora inueniet, incomprehensibilis est enim sapientia dei, parte. 1. folio. 307. E. Sapientia caelestis assimilatur torqui aureae, quae sicut circulus nec initio nec fine clauditur, parte. 1. folio. 107. F. Interf. Sapientiae liber quare sic inscribitur, a quo editus, cuiusque autoritatis in ecclesia sit, parte. 3. folio. 308. B. Item apud Hebraeos non recipitur, & quare, parte. 2. folio. 61. E. Sapientiae libri Salomonis tria quae philosophiam extollunt, continent, parte. 3. folio. 308. G. Sara alio nomine vocata fuit Iescha, parte. 1. folio. 59. H. Sara, super hoc nomine plerique multas suspicantur inceptas, cum & vtrumque velint vocabulum commutatum, non Graecam sed Hebraicam debet habere rationem, parte. 1. folio. 68. F. Saram qui putant primum per vnū, rescripti fuisse, & postea additum esse alterum, errant, & quare, parte. 1. folio. 68. F. Saram quidam pessime suspicantur prius lepram fuisse vocatam, & postea principem, & quare, parte. 1. folio. 68. F. G. Sara erat iunior Abraham, & nans tantum, parte. 1. folio. 59. D. Saram vxorem Abraham quare Abimelech rex concupiuit, cum iam esset nonagenaria & vetula, & non videbatur pulchra, parte. 1. folio. 74. F. G. Vide clarius folio. 79. F. Sarai (vt dicitur Hebraei) habebat angelum custodem corporis sui, sicut de beata Agnete legitur, parte. 1. folio. 61. D. & folio. 75. C. Sara cur ante voluit de ancilla filium suscipere, aut cur cum matre nunciaret expellere, parte. 1. folio. 75. F. Sara (vt Hebraei dicunt) ita munda & innocens fuit viginti annorum, sicut cum fuerat septem annorum tantum, & ita pulchra centum annorum sicut viginti & c. parte. 1. folio. 79. F. Saraceni (qui melius Agareni dicerentur) quare & vnde hoc nomen vsurpauerunt, parte. 4. folio. 43. A. & folio. 74. E. & folio. 171. F. G. Item parte. 2. folio. 90. E. Saraceni circa finem imperij Erachij, cum Mahumeto duce eorum, & Hommaro eius discipulo, plurimas terras occupauerunt, parte. 6. folio. 262. B. Saracenorum gens quaedam manet in tentorijs, & vbi nox coegerit sedes habet, & armenta multa & pecora, camelorumque greges & c. parte. 4. folio. 171. F. G. Saraceni diuisi sunt inter se in duas sectas, & quando vna posuit sedem suam in Aegypto, alia in Persidis regno, parte. 6. folio. 265. F. Saraceni non ingrediuntur locum diuini cultus, nisi discalceatis pedibus, parte. 6. folio. 177. C. Item parte. 1. folio. 67. A. C. D. & folio. 127. E. Saraceni habent suum generale studium in ciuitate famosissima, quae dicitur Baldacum, in partibus orientalibus remotis sita, parte. 6. folio. 260. F. Saraceni non cogunt fideles ad apostatandum a fide, dum soluunt eis tributum, parte. 6. folio. 261. E. Saraceni execrantur imagines, & dicunt Iesum filium Mariae virginis esse hominem purum, negantes eam esse dei matrem, parte. 6. folio. 264. E.

Saraceni circa baptismum duplicem errorem habent, Primus est, Non credunt mortem Christi, secundus est, quia non credunt originale peccatum esse, parte. 1. folio. 141. F. Saraceni precipiunt a suo pseudo propheta custodire legem Mosaiacam & euangelicam, parte. 1. folio. 41. F. Saraceni simulantes obseruationem euangelij, se baptizant seu abluunt, sed erronee in multis, Ibidem. Saraceni qui modo terram Aegypti inhabitant, abluitionibus vtuntur ad emundationem peccatorum, & forte tenent hoc ex ritu antiquorum Aegyptiorum & c. parte. 1. folio. 140. H. & clarius folio. 141. E. Saraceni exemplo Iismaelis a quo processerunt, circuncidunt filios, xij. annorum, transgredientes formam praeccepti, parte. 1. folio. 69. C. & folio. 41. E. F. Saraceni impugnant ecclesiam praeter exteriorem tribulationem, & etiam impugnationem spirituali, & hoc duplici & c. parte. 3. folio. 276. E. Saraceni in principio ortus suae sectae, consueuerunt aspiciere in iudicijs astrorum, & secundum ea dirigere bella sua, & alia facta publica, parte. 3. folio. 277. G. Saracenorum regnum videtur connumerandum tantum vnū de magnis, Occupant enim totam Africam, & magnam partem Asiae, & aliquas prouincias in Europa, & longo tempore durauerunt, parte. 4. folio. 311. D. E. Sardonyx lapis preciosus, & eius moralitas, parte. 6. folio. 273. B. D. Sarrago igne non consumitur, cibos superpositos aut statim, aut longo intervallo eius reddit aptos, parte. 1. folio. 217. B. Sarracta quid dicatur, parte. 2. folio. 183. C. Sathan potestatem per suos in carnem Christi habuit, non quod Saterter, sed quod non superet, parte. 3. folio. 9. A. Sathanae forte tanti putandi sunt, quantum sunt qui opera eius faciunt, parte. 2. folio. 19. A. Satisfactio poenitentiae quid est, parte. 2. folio. 70. A. Satisfactio quae fit omni poenitenti, dupliciter potest fieri, parte. 6. folio. 220. H. Sarrapae dicuntur quasi parua regna, quibus satrapae praerant, quod nomen in illis partibus cuiuscumque inuenerit, est vel fuit, parte. 2. folio. 34. A. Interf. Satum genus est mensura iuxta morem Palaestinae & c. parte. 5. folio. 261. B. Item parte. 2. folio. 91. A. Saturnus primum idolum Babyloniorum, inde ad alias gentes translatum, in tanta veneratione habitum est, vt etiam filios suos ei immolarent, parte. 4. folio. 80. A. Interf. Saunianus vnus de septuaginta discipulis in Gallia praedicauit, Sauri ciuitatem Senonen. ad Christum conuerit & c. & ibi ecclesias construxit, parte. 5. folio. 73. H. Item parte. 6. folio. 24. B. Item parte. 4. folio. 23. H. & folio. 369. F. & folio. 372. E. Item parte. 3. folio. 111. G. Item parte. 2. folio. 233. H. Saul virum iurando peccauerit, Arguitur pro & contra, cum responione & solutionibus argumentorum, parte. 2. folio. 77. F. G. Saul quomodo, quam grauius, quomultipliciter peccauit, parte. 2. folio. 76. F. Saul deceptum arbitrantur esse ambiguitate quadam dictionis Hebraicae, quando de Amalech interfecit omne masculinum, parte. 4. folio. 49. E. Saul esse damnatum dicunt concorditer doctores nostri, Hebraei vero dicunt ipsum esse saluatum, parte. 2. folio. 96. F. Et extensus de hoc disputatur folio. 97. A. B. C. D. E. & folio. 200. C. D. Saxones vnde & a quibus traxere originem, parte. 2. folio. 309. G. Saxones debellauit Carolus magnus, & multi fuerunt occisi, & alij Saxonum baptismum susceperunt, parte. 6. folio. 264. F. G. Saxoniae in montibus qui sunt versus Aquilonem, omnia metalla fere fodiuntur praeter stannum, & hoc est etiam mirabile & c. parte. 3. folio. 69. G. Saxum sursum labore impellitur, facile ad ima relabatur, parte. 3. folio. 19. E. Scabellum dicebatur arca testamenti quae erat propiciatorium, quod erat quasi sedile dei, parte. 3. folio. 233. F. Scabies vnus pediculis (iuxta vulgare prouerbum) totum comaculat gregem, parte. 6. folio. 86. F. In scabie feruor viscerum ad cutem trahitur, parte. 1. folio. 252. F. Scabiosum animal a caulibus ouium est repellendum, parte. 6. folio. 86. F. Scabrones pro quo accipitur secundum Hebraeos & secundum Latinos, parte. 2. folio. 30. C. Scandalizare quid est, parte. 5. folio. 56. B. & folio. 231. H. Sandalizantem se, quantumcumque sibi vilem in temporalibus, a societate sua expellere, est manum abscindere, oculum erueri,

parte, 5. folio, 107. D.
Scandalizant populares hodie multi de omnibus statibus, siue principum, prelatorum, doctorum, predicatorum, siue religioforum. Peccant namque publice & inuerecunde. p. 4. fo. 123. H.
Scandalizantes pusillos in anima, quomodo poenis talionis subijciantur. parte. 1. folio. 169. A. B.
Scandalon vel scandalum quid significat. parte. 5. folio. 49. E. & folio. 107. B. Item parte. 7. folio. 84. G. & parte. 1. folio. 144. B.
Scandalum quid sit & quotuplex. parte. 5. folio. 52. H. & folio. 56. B. Item parte. 4. folio. 425. C.
Scandalum est duplex scilicet acceptum & datum. parte. 6. folio. 35. C.
Scandalum proximi in bono opere nostro, aliquando cauendum, aliquando pro nihilo habendum. parte. 5. folio. 107. B.
Scandalum proximi in quantum potes sine peccato, vitare debes. Quod si de veritate, pro scandalo veritas relinqui non debet. parte. 5. folio. 56. A. & folio. 107. B. & folio. 168. B.
Scandalum si de veritate oritur, rectius oriri permittitur, quam quod veritas relinquatur. parte. 5. folio. 49. G.
Scandalum vel offensionem facerorum, scribarum & pharisaeorum, vtrum Christus in praedicationibus suis debuit vitare. Arguitur pro & contra, cum responsione. parte. 5. folio. 111. B. C.
Scandalum pusillorum vt cauatur, quae dimittenda sunt, an bona spiritualia & etiam temporalia. Arguitur pro & contra cum responsione & solutionibus argumentorum. pte. 6. fol. 29. G. H.
Scandalum ex malicia ortum, quale fuit pharisaeorum, est conuincendum. Scandalum ex ignorantia emergens est vitandum. parte. 5. folio. 55. D.
Scandala quo ordine declinare, & vae perpetuum euitare possimus. parte. 5. folio. 168. B.
Scandalum de casu hominis literati grauius quam simplicis. parte. 3. folio. 391. C.
Scandalum qui faciunt ecclesiae male viuendo, dant Christo amarum potum. parte. 3. folio. 182. B.
Scandalum qualecunque an in Christo potuit locum habere. parte. 5. folio. 52. H. & folio. 55. D.
See **Secelesis** orauit ad dominum, Antiochus scilicet, sed eius misericordiam non est consecutus quam ad remissionem poenae nec culpae. parte. 4. folio. 471. H.
Scelus solet se qui poenitent, parte. 3. folio. 190. E.
Scelus & iniquitas quomodo differunt. parte. 4. folio. 85. G.
Scenophegiam quomodo nos obseruare, & in tabernaculis manere debemus. parte. 2. folio. 162. F. & sequenti. A.
Scenophegia quid sit. parte. 5. fol. 207. E. & vnde dicitur. Ibidem. H. Item parte. 4. folio. 406. A. Item parte. 2. folio. 244. A.
Sch **Schismata** non erunt nisi quaedam veritatis simulatio praecedat. parte. 1. folio. 329. F.
Schismatici simulant quod zelo iusticiae moueantur, incautos ad suum schisma trahere nituntur, vt quod incauti aliquando decipiuntur. parte. 4. folio. 474. H.
Schismatici & haeretici fraudis & maliciae venenum corde gestantes, contra veritatem consulantur. parte. 2. folio. 308. A.
Schismaticorum conciliabulum per quid significatur, & vnde dicitur. parte. 4. folio. 474. E.
Schola, scholastici & dicholii, quid vnumquodque istorum significet. parte. 6. folio. 219. E.
Schola pharisaeorum quando & per quos incepit, & continuata fuit vsque ad captiuitatem. parte. 4. folio. 23. A. & folio. 411. B.
Scholares audientes ad doctoribus in scholis significantur per rituos. parte. 1. folio. 341. D.
Scholares theologi qui ad hoc student, vt de propinquo valeant predicare verbum dei, offerunt domino farinam, quae est materia panis id est verbi, propinqua. parte. 1. folio. 216. H.
Sciens qui vigilat, sed nihil operando torpescit, pigro comparatur. parte. 3. folio. 327. E.
Scientes scripturas & non obseruantes eas, grauius delinquit, & grauiorem poenam incurunt. parte. 5. folio. 215. D.
Scientia quid est. parte. 3. folio. 289. E.
Scientia dicitur occupatio mala, per accidens tamen, & quare. parte. 3. folio. 343. C. E.
Scientiae prior gradus dum scire nescire se quod prius videbatur scire. parte. 3. folio. 189. A.
Scientia per se inutilis est: cum charitate utilis, per se inflat in superbiam. parte. 6. folio. 44. F.
Scientia sine vita, parum aut nihil reputatur. parte. 4. folio. 263. D.
Scientia est aditus elationis, vnde deus remanere sinit, vt infirmus humiliter. parte. 3. folio. 67. E.
Scientia maior dum quosdam erigit, ab aliorum societate distungit, & quo plus sapiunt, eo plus ad concordiae virtute desipiunt.

parte. 5. folio. 107. F.
Scientia non caret qui deum timet. parte. 5. folio. 19. E.
Scientiae genus summum est, scire deum tanta praestare, quae huius manus sensus non valet attingere. parte. 3. folio. 226. A.
Scientia maiori praeditis euenit sepe, vt ad vitium plus volentes sapere quam fragilitati humanae concessum est, in insipientiae foueam decidant. parte. 3. folio. 333. F.
Scientia acquisita quaecumque modica est & imperfecta. parte. 3. folio. 343. D.
Scientia vitae caelestis animae humanae necessaria est, quia sine ea beata esse non potest. parte. 3. folio. 27. A.
Scientia vna eminentior est siue honorabilior altera duplici de causa. parte. 1. folio. 3. B.
Scientia speculatiua dicitur alia dignior ex duobus. parte. 1. folio. 6. D.
Scientia, an, quod, quae & qualis destruetur. parte. 1. folio. 19. B.
Scientiarum aliquae sunt speculatiuae, & significantur per aues, & alii quae practicae, & significantur per pisces. parte. 1. folio. 27. D.
Scientia veteris Testamenti dicitur aqua putei, quae lapis clauderebat, quia litera legis spiritalium sensum in eo celabat, sed veniente Christo lapis remotus est &c. parte. 1. folio. 90. E.
Scientia veteris legis per farinam hordeaceam significatur, quae bene hordeo comparatur. parte. 1. folio. 273. E.
Scientia triplex. Prima, parua eruditio scholaris vel liberalium litterarum. Altera, dum diuinae legis eruditione erudimur. Tertia quando multo sublimiora, quae non in aenigmatibus, sed facie ad faciem videbimus &c. & per quid significatur. pte. 2. fo. 9. A. B.
Scientia secularis (per Moab deincestu & ebrietate conceptu signata) autorem sui sensum habet, & quia ex dei conditione generatur, videtur nasci de patre; sed quia adulter, est & aduersarij populi dei, de incestu & spualica & nocte generat. parte. 1. fol. 301. B.
Scientia Christi. Vide in Christus.
Scientia dei eruditi sunt, plus Moyses quam Abraham, & prophetae plus quam Moyses, & apostoli plusquam prophetae. parte. 4. folio. 269. B.
Scientia quomodo & qualiter praerigatur ad susceptionem clauium ecclesiae, & vsum earundem. parte. 5. folio. 53. D. E.
Scientiae infusae & scientiae acquisitae an idem sit habitus, disputatur ad vtraque partem. parte. 1. folio. 133. B. C. D.
Scientia diuina dicitur liber, & ponit in deo duplex scientia, vel potius vna duplici modo. parte. 6. fo. 247. G. A.
Scientia scripturarum non notum deo facit, quem operum iniquitas indignum ostendit. parte. 5. folio. 161. E.
Scio quod nescio, dixit Socrates. parte. 4. folio. 277. B.
Scire enim scientiae, scire quod nescias.
Scire infirmitatem nostram melius est quam naturas rerum. p. 6. fo. 44. F.
Scyniphes hoc animal pennis suspenditur per aera volitans, sed ita subtile & minutuum, vt oculi visum (nisi acute cernentis) effugiat. parte. 1. folio. 140. E. D.
Scintilla parua res est, & penes dum cernitur non videtur, sed si formam comprehendit, moenia, & vrbes latissimas consumit. parte. 6. folio. 86. F.
Scintilla duo facit. parte. 3. folio. 370. A.
Scyrus quid significat, & de eius proprietatibus. parte. 3. folio. 23. A. B.
Scythae penes vniuersam tenuerunt Asiam, vt legitur in gentium historia. parte. 2. folio. 32. B.
Scythae populi sunt, quos limes Persicus ab Armenijs diuidit. parte. 1. folio. 10. H.
Scopuli superprotenfi super aquam, quomodo filijs Israel incli scotiati sunt, & de hoc expositio Hebraeorum illudenda. parte. 1. folio. 299. H.
Scorpio genus est flagelli, & quare sic dicitur. parte. 4. folio. 417. G. Item parte. 2. folio. 150. A. C.
Scriba est qui de moribus vel actibus praecipit. parte. 6. folio. 34. E. Item parte. 2. folio. 192. F.
Scribae & pharisaei per legem & prophetas missi sunt, vt per scripturas inuestigationem Christi specularentur aduentum, sicut exploratores missi sunt per Moysen ad explorandam vberem terram. parte. 1. folio. 331. B. & folio. 286. G.
Scribere vel praedicare merita iustorum priorum ad aliorum informationem, est sepulchra patrum aedificare. parte. 4. folio. 454. H.
Non omnia scribuntur. parte. 1. folio. 99. C.
Scripterunt apostoli & prophetae, sed apostoli plenius scripserunt, qui completum ostenderunt quod illi nunciabant futurum. parte. 1. folio. 217. B.
Scriptis Moyses de Christo dupliciter. Vno modo expressit & manifeste. Alio modo figuratiter & occulte. parte. 5. folio. 203. G.
Scripta per verbum domini, quod nihil habeant utilitatis aut salutis.

sed solam narrent historiam, quis hoc audeat dicere? parte. 1. folio. 321. F.
Scripta sunt in lapide pro duricia illius populi, nunc iam inclinat in homine, ipse lator legis scribit in terram quae fructum reddit. parte. 5. fo. 210. A.
Scriptura sacra sub sensu literali, sensus habens mysticos, est ager. parte. 5. fo. 46. D.
Scripturas canonicas quis honor & quae reuerentia debetur. parte. 5. fo. 10. F. Item parte. 1. fo. 2. A.
Scripturae canonicae quato preponderent scripturis & doctrinis sanctorum in allerendis testimonijs. parte. 5. fo. 53. H. Item parte. 1. fo. 2. A.
Scriptura quadruplicem vtilitatem nobis confert. parte. 6. fo. 30. F.
Scriptura diuina aedificat lecta, sed multo plus prodest, si de literis mutatur in vocem. parte. 6. folio. 85. E.
Scriptura sacra dicitur liber scriptus intus & foris. parte. 6. folio. 247. H.
Scriptura sacra quadruplicem sensum habet. parte. 6. folio. 85. H. Item parte. 1. fo. 178. B. & fo. 225. E.
Scriptura sacra quatuor habet excellentias, quibus omnem scripturam aliam excellit. parte. 1. folio. 3. B. C. D. E. F.
Scriptura sacra autentica est praeter ceteris, & hoc propter septem. parte. 6. fo. 247. H.
Scripturae sacrae intellectum vt haberent, multi magis profecisse leguntur per orationem quam per studij exercitationem. parte. 6. folio. 248. D.
In scriptura sacra nihil continetur quod non sit inductiuum ad bonum. parte. 6. fo. 274. H.
Scripturarum triplex intelligentia est, & quae illae sint. parte. 4. fo. 363. A.
Scriptura ad nucem comparatur secundum triplicem eius expositionem, & in omnibus scripturis illius triplicis sacramenti ratio percurrit. parte. 1. folio. 292. E.
Scriptura sacra non est occultanda, sed magis explananda & praedicanda, locis tamen & temporibus debitis. parte. 6. fo. 274. B.
Scripturae prophetarum factae sunt clausae & obscurae. parte. 6. fo. 247. F.
Scriptura sacra inducit ad considerandum propria peccata, sua poena gaudia, & gehennae poenalia, & quare. parte. 4. folio. 214. H.
Scripturae sacrae verba, lapides quadri sunt, qui vbiusq; firmiter stant, nusquam reprehenduntur. parte. 4. fo. 272. B.
Scripturam tarditate mentis non intelligentibus remanet spes salutis. Qui autem intelligere nolunt & inueniunt quod intelligunt, nulla spes est. parte. 5. folio. 96. E.
Scripturae sacrae & rationi magis consonum, tenendum est de his quae transcendunt humanam inuestigationem. parte. 5. fo. 207. E.
Scripturae sacrae multa dicunt iuxta opinionem illius temporis quo gesta referuntur, non iuxta veritatem rei. parte. 4. folio. 149. A.
Scripturas quicunque non intelligit vt veritas habet, vnam acerbam comedit. parte. 4. folio. 154. A.
Scripturam sacram sedentes, non solum debent docere verbo, sed etiam scripto, secundum gratiam a domino sibi datam. parte. 4. folio. 392. D.
Scriptura dicitur cibus & potus, sed differenter. parte. 5. fo. 161. E. Item parte. 4. fol. 11. A. & fo. 92. A. Et eam comedite audiendo, loquendo, legendo, meditando, operando, corde retinendo. folio. 196. E. & fo. 368. B. Item parte. 3. fo. 365. E.
Scriptura sacra est panis, est pulmentum, est vinum lactificans cor hominis, est etiam oleum, est etiam cibus lactis. parte. 4. folio. 404. B. Item oppositas condiciones habent mali in doctrina sua. Ibidem. E.
Scriptura sacra non semper sequitur ordinem temporis, sed frequenter prius facta vltimo narrantur. parte. 4. fo. 421. G.
Scripturae sacrae mos est, vt ad singularem numero ad pluralem subitotranseat, & conuerso. parte. 3. fo. 65. F.
Scripturarum obscura ne accuset, quae fecit deus vt exerceat, neque dicas, sic melius diceretur &c. parte. 3. fo. 303. E.
Scriptura sacra dicitur mulier fortis. Sponsus eius, doctor, & proles eius, populus catholicus. parte. 3. fo. 339. D.
Scripturae sanctae vel sermonum vel nominum appellatione vtilidiorum dicendum credimus, quam potius praecantationis & carminis prononciationem. parte. 2. fo. 22. A.
Scriptura ex multis nominibus contexta, non cum fastidio legenda est, & vtilis paranda, & huius ratio. parte. 2. fol. 25. F.
Scripturae diuinae passus dubius vel obscurus, per alium qui certus est & determinatus, debet declarari. parte. 2. fo. 46. F.
Scriptura sacra significatur per agrum, quae est ager plenus opti-

mis sententijs & sensibus, tanquam bonis fructibus. parte. 2. folio. 57. D. H.
Scripturae sacrae dicta cum pensamus, arcum intendimus, cum verba doctrinae damus, sagittas emittimus. parte. 2. fo. 173. A.
Scripturae profunditas dicitur puteus, cuius nomen est videntis & viuens, per quem intelligitur semper viuens, & omnia videntis. parte. 1. folio. 82. B. Interl.
Scriptura sensu caelestis sapientiae refulget, & qui eam condiderunt, preglari fuerunt vita & sermone. parte. 1. fo. 177. E. Interl.
Scriptura in diuina si aliquid esset positum dubium, hoc esset a spiritu humano, & non a spiritu diuino. parte. 2. fo. 297. D.
Scripturae sacrae eminentia est ista, quod in historia fundata, spirituales sensus caput inter nubila condit, dum scientiae magnitudinem, ab oculis hominum abscondit. parte. 2. folio. 231. E.
Scripturae gentium philosophorum per vxores alienigenas significatur, quae non vt dominae, sed tantummodo vt ancillae maneant apud theologos. parte. 2. folio. 252. H.
Scriptura sancta, sanctis & ignorantiam suam fatentibus lumen est, iniquis vero & scientiam iactantibus, nubes, quia excecat eos. parte. 1. fo. 213. E.
Scripturae sanctae quatuor regulae sunt, scilicet historia, allegoria, tropologia, & anagoge. His quatuor quasi quibusdam rotis tota diuina scriptura voluitur, & declaratur cum exemplo. parte. 1. folio. 21. H.
Scriptura sacra dicitur nidus, in quo contemplatiui qui dicuntur aues caeli requiescunt, mater habens pullos, sensus dicitur literalis, pulli vero sensus mystici, qui sub litera nutriuntur & crescunt. parte. 1. folio. 355. F. H.
Scripturae quaedam loca sunt, quae historialiter fidem imbuunt, quaedam moraliter sanctam conuersionem instituunt, quaedam non secundum historiam, sed secundum allegoriam veneranda mysteria ostendunt. parte. 1. fol. 358. E.
Scripturam sacram discere volentibus, necessarium est incipere ab intellectu sensus literalis. parte. 1. fo. 3. G.
Scriptura sacra licet habeat quadruplicem sensum non tamen in qualibet sui parte. Alicubi enim habet tantum sensum literalem, alicubi vero non habet literalem sensum proprie loquendo &c. parte. 1. fo. 4. B. & fo. 5. F. G. H.
Scriptura sacra quandoque exponitur quatuor sensibus, quandoque tribus, quandoque duobus, quandoque vno tantum. Quae quomodo & quando. parte. 1. fo. 5. F.
Scripturam quicunque aliter intelligit quam sensus spiritus sancti essigitat a quo scripta est, haereticus appellari potest, quomodo & qualiter hoc est intelligendum. parte. 1. fo. 5. D.
Scriptura sacra multa tradit parabolice, scilicet sub similitudine rerum corporalium, & hoc propter duo. parte. 1. fo. 6. H.
Scripturae sacrae studium recte ordinatum incipit ab articulis fidei, qui fundantur in sensu literali. parte. 1. fo. 7. A.
Scriptura sancta in tanta multitudine diuinorum librorum, quae qualis & quomodo legenda sit. parte. 1. fo. 21. F. & fo. 22. G.
Scriptura tota diuiditur in duas partes, scilicet in veteris & noui testam. Prima est de deo tanquam de creatore & gubernatore. Secunda de deo tanquam de redemptore & glorificatore. parte. 1. folio. 23. A. Vide etiam Libri.
Scripturae fluentia nobis aperta sunt per humilitatem, quae est via passionis Christi. parte. 1. fo. 82. B.
Scripturae profunditas non pateret, nisi Christus incarnatus &c. crucifixus ac mortuus fuisset. parte. 1. folio. 82. B.
Scripturae alta qui intelligit, sublimes sensus non capientibus per silentium tegat, ne per scandalum mentis eum qui credere potuisset, interimat. parte. 1. fo. 169. E. Et de hoc figura. Ibidem.
Scriptura parum loquitur de confirmatione in bonum de angelis &c. parte. 3. fo. 411. D.
Scrutamini scripturas, in quibus putatis vos vitam aeternam. ha. quo modo intelligendum sit: An vt ludaei extraherent de sacris literis sensum spiritualem: an literalem. Et declaratur quod referendum est ad sensum literalem. parte. 1. fo. 7. H. & fo. 8. A. B.
Scriptura histriata est quae aliquas rerum historias imitatur. parte. 2. fo. 141. A. & fo. 217. A. B.
Scutum duplex, perfidiae, scilicet & scutum electorum &c. parte. 4. folio. 195. C. D. **Scu**
Sec **Secreta** cordis, motu corporis & gestibus indicant. p. 4. fo. 223. A.
Secretum necessitatis naturae excusat. parte. 1. fo. 229. G.
Secreta diuina non sunt omnibus reuelanda, similiter nec vulgaribus &c. parte. 4. fo. 327. C.
Secreta diuinitatis tunc agnoscamus, cum ab huius mundi tumultuosa concupiscentia intra mentis nostrae cubilia segregamus. parte. 3. fo. 62. B.

Secreta mysteria vulgare indignis vicium est, quod fit vel adulatione, vel auaricia, vel iactantia, vel loquacitate, parte. 3. fo. 110. 263. B. C. Secreta diuina hominibus de seculari sapientia presumentibus absconduntur, & illiteratis atq; simplicibus reuelantur, parte. 1. fo. 303. H. Secretum duplex fuit in Christo, scilicet persone & temporis, parte. 4. fo. 47. C. Secreta libri Geneseos in principio eiusdem libri, & secreta libri Cantorum, & secreta Ezechielis, quomodo differenter dei secreta annuntiant, parte. 4. fo. 213. E. Secretum iudicium Vespalthie institutum est publica potestate, non ad aliquem sed solum in notarijs procedendum sine strepitu inquisitionis, parte. 1. fo. 174. C. Secta quid dicitur, parte. 6. fo. 225. A. Secte tres erant apud Iudaeos, & nominantur, & quid senserit, parte. 6. folio. 101. D. & fo. 191. C. Secte omnes nomen trahunt de suo autore, parte. 6. fo. 286. A. Seculares quidam inter malos statum rectitudinis tenent, cum vero ad altitudinem vite ascendunt, negligentiores facti grauius peccant, sicut Loth in Sodomis iustus, in monte peccauit, parte. 1. fo. 74. A. Interl. Secularis vite circumicius & labor per molam afinariam significatur, parte. 5. fo. 107. B. D. & fo. 56. A. C. & fo. 203. E. Secularium mentes designantur per aerem, parte. 3. fo. 69. E. Seculares omnes ita vicijs sunt enervati, vt nihil virile habeant, & inimici, & demones vel vicia, per apertos corporeos sensus in regressu sunt, & c. parte. 4. fo. 388. F. Et subiungitur huius meditationem. Seculum, est hoc presens quod voluitur, seculum seculi eternum, cuius illud imago est, parte. 3. fo. 99. A. Seculum communiter accipitur in sacra scriptura pro reuolutione quinquaginta annorum, parte. 3. folio. 191. C. Item parte. 1. folio. 155. D. Seculum plerumq; in scripturis pro eterno, & eternum pro seculo ponitur, & vnde hoc contingat, parte. 3. fo. 221. E. Seculi generationem scriptura significat esse factam tribus modis, Aut enim sola voluntate aliquid dicitur factum, aut voluntate simul & voce preceptiua, & c. parte. 1. fo. 21. H. Seculum apud Hebræos sicut & apud nos latinos, ponitur pro quolibet spacio temporis determinantis alicuius vite duracionem, parte. 1. fo. 150. C. Seculum vnum, vocant antiqui Hebræorum totum tempus durationis Moisaice legis, & aliud seculum, s. futurum tempus Messie, & secundum eos illud seculum seculum ibi incipit, parte. 3. folio. 150. C. D. Item parte. 6. folio. 280. D. & folio. 284. B. C. Seculum aliud dicitur sinus Abrahæ, vt in Lazaro, vel paradysus vt in latrone, vel si qua nouit deus esse alia loca vel mansiones, per que tranfit anima deo credens, parte. 1. fo. 320. B. C. In seculo, quoties dicitur, longitudo quidem temporis, sed esse finis indicatur, tamen in aliud seculum dicitur, aliquid longius indicatur, sed tamen finis ponitur, Et quoties secula seculorum nominantur, fortasse licet ignotus nobis, tamen a deo status aliquis terminus indicatur, & c. parte. 1. fo. 155. B. In seculo seculi & vltra, quid per hoc insinuetur, Vide regulam Hebræorum, parte. 3. folio. 149. G. & fo. 211. B. C. Securis quantumcunq; acuta scindere non potest, nisi moueatur manu carpentioris, parte. 1. fo. 341. H. Securitas negligentiam, negligentia contemptum parit, parte. 4. fo. 49. F. Securus ne sis aliquando de futuro, quia etiam hodie seruis domino, qualis esse in futurum possis, quomodo vitam finire prorsus videre non vales, parte. 3. fol. 334. E. Sed, coniunctio repetita, non paruum pondus dat sententiae, parte. 6. fo. 42. A. Sedechias malum passus est, quod per septem exprimit, Primūq; obsessus fuit, & c. parte. 2. fo. 186. D. Sedechias reddidisset Chaldaeis, nisi timuisset illud a Iudæis qui transfugerant ad Chaldaeos, parte. 4. fo. 222. C. Sedechias captiuitatem in typum præcedere saluatoris non est congruum, & quare, parte. 4. fo. 227. A. Sedechias prius interfectis filijs, cæcatus est, & quasi fera cauea clausus, in Babyloniā translatus, parte. 4. folio. 235. E. & fo. 243. E. Sedechias (vt Hebræus ait) ductus in Babyloniā quadam die in celebri conuicio, obtulerunt sibi potionem qua in fluxum ventris solueretur, & introductus ante hora epulantium subito flu

xu ventris solutus est, parte. 4. fo. 393. A. C. Sedere quiescentis est, surgere certans, parte. 3. folio. 8. A. Sedere ad dexteram patris: istud potest referri ad Christum ratione deitatis, vel ratione humanitatis, parte. 5. fo. 221. B. Item parte. 6. fo. 134. D. Seder dicitur deus in celo, terramq; calcare, quomodo & qualiter, parte. 5. fo. 22. A. Sedere super folium, proprium est habentis autoritatem discernendi, iudicandi, ac etiam corrigendi, parte. 2. fo. 240. B. Sedere dicitur & non stare, si quis reumatibus libidinis inundatur, & luxuria æstibus circumlinitur, parte. 1. fo. 304. E. Seder dominus sicut rex in corde, & quomodo, parte. 3. fo. 56. B. Sedes dicitur vbi commemoratio habet homines, Habitatio quippe hoc nomen accepit, parte. 1. fo. 229. E. Seducere quoscunq; possunt maligni spiritus, & peruersi homines cõtendunt, quibus necesse est vt milites Christi currant ex aduerso, ne forte consensiant, & c. parte. 4. fo. 452. C. Segetem proxim illicitum erat intrare & comedere, non tamē me Segtere false, parte. 5. fo. 41. C. Seir: Vide in Edom. Selach: hæc dictio in Hebræo, in tota sacra scriptura non inuenitur nisi in psalterio, & in canticis Abacuk, & mysterium innuit, parte. 4. fo. 395. F. Sellum an & quomodo dicitur tertius & quartus filius Iosue, diuersis respectibus, parte. 2. fol. 192. D. Sem quomodo biennio post diluuium centū esse annorū dicat, Sem cū quingentesimo anno Noe natus asseratur, & sexcentesimo anno eiusdem Noe diluuium venisse legatur, parte. 1. fo. 59. B. Sem secundum omnes Hebræos nominatus est Melchisedech propter bonitatem sui regiminis, parte. 1. fo. 60. G. Et secundum computationem annorum ostendit eum vsq; ad Isaac vixisse, parte. 1. fo. 64. A. C. D. Sem principalis fuit in reuerentia patris, & ipsum Iaphet ad hoc induxit, parte. 1. fo. 57. C. Sem quando a patre suo Noe benedictionem accepit, pater ipsi domino benedixit, & quare, parte. 1. fo. 57. C. Sem cum non fuit primogenitus Noe, quare preponitur alijs filijs Noe, & c. parte. 1. fo. 49. G. & fo. 58. C. & fo. 64. D. Sem maior natus, ipse est Iudaicus populus, ex quo patriarchæ, prophete & apostoli, parte. 1. fo. 35. E. Semen in animalibus masculinis defluit a renibus ad membra genitalia, parte. 3. fo. 77. H. Semen viri (vt aiunt physici) candidum, & mulieris est sanguinolentum, quorum commixtione certis spacijs corpus formatur, & c. parte. 3. fo. 373. E. In femine quedam materialis infirmitas, quæ formata corpus hominis redditura est, parte. 1. fo. 357. E. Semen humanum habet in se corpusculum substantiam, & inuisibilem rationem, & virtutem curritur ex Abraham, vel etiam ex ipso Adam vsq; ad corpus Mariæ, aliter in filium eiusdem, parte. 6. fo. 145. E. F. Seminis fuscitatio per fratrem defuncti, quare statuta fuit, parte. 1. fo. 361. D. Semen Christi sunt omnes qui ei fideli mente crediderint, quia in ipsis futurum regnum seminatum est, parte. 4. fol. 457. B. Semen (quod est verbum dei) quando in terram iactamus siue feminamus, quando fit herba, quando spicam profert, & quando plenum frumentum in spica facit, & tandem tempus mittendæ falcis quando est, parte. 5. fo. 97. H. Seminis frugum & arborum, semen hominum & animalium seminum vel frumentum cuiusq; rei exordium, parte. 1. fo. 25. F. Semina in Decembri latitant in terra, nec futura fecunditas coniectari potest, parte. 4. fo. 444. G. Seminali virtute descendens ab Adam significatur per claudum, quia nascitur cum fomite peccati, qui facit eum a rectitudine rationis declinare, parte. 6. fo. 190. D. Semina secundum spiritum aliquando, & non possunt inimici feminata corrumpere vel insidians agriculturæ nostræ, Est autē quando fata nostra corrumpuntur, parte. 2. fo. 38. E. Seminare (sed non colligendum erat a seminantibus) septimo anno Hebræis preceptum erat, & quare, Aliter Ios. plus & Hebræi dicunt, parte. 1. fo. 172. A. & fo. 258. D. F. G. Seminarium coitus viri in lumbis esse, foemina in umbilico perhibetur, parte. 3. fo. 77. E. Seminiuis quare in lege indicta fuit purgatio, an quia peccatū, vel qua de causa, parte. 3. fo. 357. F. Seminiuebius vel seminator verborum dicitur est Paulus & c. parte.

parte. 6. fo. 193. E. Semita angustior est q̄ via, parte. 3. fo. 42. E. & fo. 49. A. Item parte. 1. fo. 118. B. Semita redemptoris sicut est humilitas, ita semita seculorum superbia, parte. 3. fo. 46. F. & fo. 119. H. Semper aliquid boni facio, vt te diabolus inueniat occupatum, parte. 2. fo. 108. D. Sen Senarius numerus est perfectus, parte. 4. fol. 470. B. D. Item parte. 2. fo. 221. B. & fo. 260. E. Item parte. 1. fo. 172. A. Senario viiq; operatio & discursus signatur, parte. 3. fo. 17. E. Item parte. 2. folio. 221. F. Item parte. 1. folio. 167. A. Senarius bonum opus ministeriorum dei significat, parte. 2. folio. 111. A. Senecia vel senecio quid significat, parte. 4. fo. 208. C. Senectus vnde in animali causatur, parte. 1. fo. 36. H. Senex si habere et oculum iuuenis, videret sicut iuuenis, cui etiam est reuerentia exhibenda, nec propter pauperitatem est dimittenda, parte. 3. folio. 391. G. Item parte. 4. fo. 468. A. Senes non eos scriptura vocat, qui sola grauitate temporum, sed morum grauitate maturi sunt, parte. 1. fo. 282. A. Seni exhibe reuerentiam debitam, & non dimittas propter eius pauperiem, parte. 3. fo. 391. G. Senes circumueniunt multa in commoda, parte. 3. fo. 354. A. B. C. Senes non vult bene dormire, parte. 3. folio. 354. A. C. Senes excitantur primo gallorum cantu, quia non possunt redire vtriam sicut in iuuentute, parte. 3. fo. 354. C. In senibus omnes penē virtutes corporis mutantur, & crescente sola sapientia decreuit, parte. 2. folio. 125. A. Seniorum verba, homines moderati & religiosi cum reuerentia debent audire, parte. 3. fo. 60. D. Senior aut multæ peritiæ ac probatæ qui in eruditione cōsensuit, si loquitur, longē in eo maior habetur doctorum expectatio, q̄ in alio, parte. 1. fo. 320. B. Senibus remedium est peccare desinere, sed stimulant eos peccata, exagitat conscientia, & consuetudo peccati instabiles facit, parte. 4. fo. 193. C. Senes quantumcunq; possunt contrahere, licet non possint generare, parte. 2. fo. 125. F. Senes aptiores sunt ad tales nuptias talemq; sobolem, vbi nō est odor peccati, sed iusticiæ, suauitatis, misericordie & c. parte. 1. fo. 33. B. Super senes intellexi, quomodo & an intelligendum, q̄ semper posteriores sancti modo denorum temporum sint magis illuminati de his quæ pertinent ad fidem, parte. 1. fo. 119. F. & fol. 120. H. & fo. 21. G. & fo. 177. B. Senes vel presbyteri per Daniele conuicti quomodo & per que condemnati, cum Iudæi in Babylone erant serui, & non habebant aliquam iusticiam, nec per consequens potestatem condemandi ad mortem, parte. 4. fol. 250. B. D. Senes in dulcedine sapientiæ debent delectari, propter quod etiam philosophi circa finem vite suæ dimittis occupationibus alijs, vacabant contemplationi primæ causæ, parte. 3. folio. 394. C. Seniores, qui, quales, & quomodo corrigendi sunt, parte. 5. fo. 110. 111. B. C. Sennar campus Chaldeeorum vbi edificata est Babylonia, parte. 4. folio. 410. G. H. Sennacherib rex non inibus dicitur secundum Ieronimum, parte. 4. fo. 41. B. Et quomodo mortuus, parte. 3. fol. 109. D. Item angelus rait caput & barbam ipsius Sennacherib quod erat valde ignominiosum in terra illa, parte. 2. fo. 235. E. Senonis quondam metropolis Franciæ, Vide in Sauinianus, Sensibile cognoscitur tripliciter, parte. 6. fo. 54. G. Sensitiua pars non est aliquid ad finem referre, sed solius rationis, parte. 3. fo. 10. G. Sensualitas mulier dicitur, Et tunc menstruata est, quando vicijs est corrupta, Ad quam vir accedit, quando ratio in malo sibi assentit, & inde sequitur partus menstruofus, parte. 1. fo. 24. D. Sensualitas significatur per vxorem Iob, parte. 3. fo. 9. H. Item per forcum Petri, parte. 5. fo. 31. D. Sensualitatis motus non est peccatum, sed materia exercendi virtutis, si ei resistatur per rationem, parte. 5. fo. 21. G. Sensus vnus est cerebri, sed in aure & in ore, & in cæteris diuersis instrumentis quasi diuersus, diuerso modo discernit, parte. 3. fo. 30. B. Sensus magis apparent in facie q̄ in alijs partibus, sicut apparet in visu, auditu, olfactu, gustu, Tactus autem per totum corpus diffusus est, parte. 1. folio. 36. D. & folio. 191. F. Item parte. 5. fo.

lio. 88. C. Sensus exteriores hominis possunt intelligi per labia, eo q̄ enunciant aliquo modo dispositiones animi, parte. 1. folio. 58. H. Sensus est in corde, voluptas secundum physicos est in iecore, parte. 1. fo. 226. F. Per sensus interiores & exteriores conuenit homo cum animalibus brutis, differunt tamen in hoc q̄ in homine pars sensitiua deseruit virtuti in quantum est obediens rationi, quæ non est in brutis, parte. 1. fo. 364. D. Sensus rationalis qui est in me, commendatus mihi est, vt vtrius ad intelligentiam diuinorum, parte. 1. fo. 223. A. Sensus, non sexus in vicio est, parte. 3. fo. 9. F. Sensus corporis ad nullam voluptatem vertentur, malum, sicut Adam in obedientia perseuerasset, parte. 6. fo. 266. F. Sensus est non præbet ætas, vsum tamen exercet vehementer, parte. 3. fo. 60. F. Sensus exteriores sunt quasi quedam corporis fenestre, per quas tentationes quasi latrones ad interiora ingrediuntur, bona gratiæ rapientes, parte. 2. folio. 108. D. Sensus quinq; corporis qui fortiter ducit in via veritatis, & à peccatis compescit, & simplicitatis exempla proponit, offert arietes, parte. 1. fo. 276. G. Sensus quinq; corporis pugnant contra distamen rationis, significatur per quinq; reges pugnantes contra Iosue & c. Et per quatuor expugnantur: Et sunt notanda, parte. 2. fo. 15. H. & fo. 16. A. B. Item parte. 1. fo. 62. H. Sensus quinq; dicitur portæ ciuitatis mysticæ, sanimæ per Ierusalem significatæ, & non debent hæ portæ de nocte aperiri, sed ad calorem solis, ad faciendū opera charitatis, Vide quo modo, parte. 2. fo. 261. D. Et in die sabbati claudere iubemur, folio. 269. B. D. Sensus quinq; dicitur quinq; viri adulteræ, parte. 5. fo. 198. F. Sensus interni, per dentes significatur, quare & quomodo, parte. 3. fo. 31. F. Sensus corporis quinq; dicitur quinq; dies, parte. 2. fo. 298. A. Item dicitur iuga, parte. 5. folio. 163. B. Sensus quinq; habemus, si per quemlibet peccauerimus, primū est ab illo peccato omnino abstinere, ne vltra in malo sensum illum exerceamus, sed deo consecremus, parte. 1. fol. 222. F. G. Sensus ad virtutes retorquere debemus, sicut in sacrificio dei rursus caput ad penulas retorquetur, parte. 1. folio. 221. G. Sensus quinq; hoc modo possunt restitui, si eis in secularibus abusi fuerimus, & in his quæ non sunt secundum deum gestimus, ipsos sanctis actibus restituiamus, parte. 1. fo. 223. B. Sensus humanæ cogitationis, si stultum vel se peccatorem intelligit, cognitionem intimæ claritatis apprehendit, si candorem iusticiæ vel sapientiæ sibi attribuit, à superna cognitione se excludit, parte. 1. fo. 252. E. Sensus & voluntatem, si vides scortantem cum diabolicis cogitationibus, ne parcas, ne dissimules, statim percute, peccatum perime, secreta naturæ discutiens, ipsum fomitem secula, ne vltra concipiat & generet & c. Et de hoc figura, parte. 1. folio. 311. F. Omnes qui quinq; sensus corporis libidinose tractauerunt, futuro incendio sunt cremandi, sicut quinq; ciuitates igneis imbris sunt combustæ, parte. 3. folio. 71. B. Sensus literalis quis dicitur, parte. 4. fo. 152. G. Item parte. 3. folio. 297. D. Item parte. 1. fo. 5. D. & fo. 9. C. Vide etiam particulam addendam ad diffinitionem, fo. 33. E. Sensus literalis in sacra scriptura aliquando est duplex, parte. 1. folio. 4. B. Item parte. 4. folio. 312. D. Item parte. 3. fol. 131. H. & folio. 65. C. Sensus sacre scripturæ est duplex scilicet literalis seu historicus, & mysticus seu spiritualis, Qui subdividitur in triplicem, & horum sufficientia, parte. 1. folio. 3. E. & folio. 4. D. E. & fo. 110. 178. B. Sensus literalis quandoq; vt iacet, erroneus est vel impossibilis, & tunc allegoria & moralitas accipienda est, parte. 3. folio. 4. F. & fo. 183. G. Item parte. 1. fo. 7. B. & fo. 179. F. Sensus literæ quandoq; qui negligit, veritatis lumen sibi abscondit, dum intrinsecus quaerendo, quod foris est perdit, parte. 3. folio. 4. F. Sensus literalis vtrū cæteris sensibus sacre scripturæ sit dignior, Arguitur contra & pro, cum responsione & solutionibus argumentorum, parte. 1. folio. 5. B. C. & c. & fo. 6. C. D. Sensus literalis dignior & virtuosior est cæteris sensibus, parte. 1. fo. 5. C. Et prægenet eis ex pluribus considerationibus, quos & quibus, fo. 6. D. E.

Sensus literalis alijs sensibus aliquando p̄geminet, & dignior est, aliquando est æqualis dignitatis, aliquando etiam minoris dignitatis, parte. 1. fo. 6. D. & fo. 7. E. F. & fo. 8. D.

Sensus literalis an sit dignior alijs sensibus ex parte extensionis, eo q̄ quilibet propositio sacre scripturę habet sensum literalem verum, non autem mysticum, parte. 1. fo. 8. C.

Sensus literalis & aliorum mysticorum dignitas, penes quid accipienda sit, an penes maiorem vilitatem, quę cōsequitur maiorem certitudinem, parte. 1. fol. 7. D. & fo. 8. E.

Sensus literalis magnę est capacitatis & virtutis, & continet vira tualter omnia ad fidem seu ad bonos mores & virtutes perti nentia, parte. 1. folio. 5. H.

Sensus literales plures vnus passus, quot, quo modo, & quando sint & possint dici, parte. 1. fo. 5. H.

Sensus literales cum plures de vna autoritate traduntur, quis illorum alijs sit p̄ferendus, parte. 1. fo. 6. A. B.

Sensus literalis duplex est, quidam primarius, quidam secundarius, cuius certitudo à certitudine primi sensus dependet, parte. 1. fo. 6. A. D.

Sensus literalis potest comparari ad alios sensus dupliciter, Vno modo, vniuersaliter, alio modo particulariter, & quo mō sensus literalis sit eiusdem dignitatis, vel ceteris dignior, parte. 1. fo. 6. C. D.

Sensus literalis an ceteris sensibus sit communior & vniuersalior & ista vniuersalitas quomodo accipienda sit ad alios sacre scripturę.

Sensus literalis sacre scripturę licet ex significatis per vocem accipiatur, multi tamen in eius acquisitione errauerunt, & ideo indiget scrupulose, parte. 1. folio. 8. A.

Sensum literalem qui per significationem rerum, per voces significatarum habetur, accipit plerumq̄ sacra scriptura, & non illū qui per significationem primarię intelligitur, Et hoc sit multi pliciter, parte. 1. fo. 7. B.

Sensus literalis vbi per voces significatur, aliquid proprie, & aliquid figuratiue, est ipsum figuratum, & non ipsa figura, parte. 1. fo. 6. H.

Sensus literalis se habet ad sensus spirituales, sicut fundamentum ad ædificium, parte. 1. fo. 3. F. G. & fo. 5. B. & sicut ianua, ibidem G. & fo. 6. H.

Sensum spirituales seu mysticum intellige solum per spirituales intelligentiam, exduo sensu literalis, sic q̄ in eo non sit spiritus vitę, manifesta deuotio à veritate sacre doctrinę est, Et declaratur, parte. 1. fol. 7. F. G.

Sensum aliorum sacre scripturę tota certitudo dependet à certitudine sensus literalis, parte. 1. fo. 6. D.

Sensus literalis non vniuersaliter accipitur in omni loco sacre scripturę, parte. 1. fo. 4. E.

Sensus sacre scripturę ad hoc q̄ literalis dicatur, tria requiruntur, parte. 1. fo. 5. D. E.

Sensu literalis traduntur omnia quę sunt de necessitate salutis, siue credenda, siue etiam, consilia agenda, parte. 1. folio. 6. G. & folio. 7. G.

Sensus literalis excellentia in hoc patet, in quantum in eo includitur circa cognitionem quę est per fidem, tam illa quę se habet in alijs scientijs, vt prima principia, q̄ illa quę se habent vt scientia &c. parte. 1. fo. 7. A.

Sensus literalis diuiditur in tres species, historicam, etymologicam, & anagogicam, parte. 1. fo. 5. G. & fo. 8. E.

Sensus etymologicus in sacra scriptura quis & quando dicatur, parte. 1. fo. 5. G.

Sensus literalis & mysticus an inter se possint habere comparationem, parte. 1. folio. 7. D. & fo. 8. C.

Sensus mysticus literalis contrarius, vt scilicet per perniciofa signi fientur virtuosa, non videtur bene conueniens, parte. 2. folio. 300. D.

Sensus parabolus est literalis large loquendo, parte. 1. fo. 4. E. & folio. 6. H.

Ex sensu literalis quolibet sacre scripturę an possit sumi efficax argumentum, parte. 1. folio. 6. B.

Sensus literalis in quibusdam locis, cum non sit idem apud oēs, argumentum validum, ex eo sumi non potest æquale apud omnes, parte. 1. fo. 6. C.

Sensus literalis modis diebus multum offuscatus est, & quare, parte. 1. fo. 3. G.

Sententia quid est, parte. 4. fo. 331. G.

Sententię cum nominantur, nisi etiam male dicantur, male sententię non possunt, In bono enim sententię accipimus, quę sine ad tentione reprobationis ponuntur, parte. 3. fo. 60. F.

Sententiam in hominibus mutat terror, parte. 1. fo. 305. F.

Sententiam veram certamq̄ de ipsis rebus non habemus, qui nō possumus hominum indagare conscientiam, parte. 6. fo. 36. F.

Sententia maioris partis opinionem paucorum excludit, parte. 5. folio. 183. A.

Sententię in concione proponitur, per quā tumultuose turbę seditio comprimitur, parte. 3. fo. 341. F.

Sententia nullius hominis cuiuscunq̄ sit autoritatis tenenda est, si contineat manifeste falsitatem vel errorem, parte. 1. fo. 350. C.

Sententia iudicis vt Hebręi dicunt, sic tenenda est: Si dixerit tibi q̄ dextera sit sinistra, vel sinistra, dextera, talis sententia est tenenda. Quod tamen patet manifeste esse falsum, parte. 1. folio. 350. C.

Sententia contra Cain oblata fuit grauior quā sententia contra Adam lata in tribus, parte. 1. fo. 47. E.

Sententiam maledictionis cum iusti proferunt, non ad hanc ex voto vitionis, sed ex iusticia erumpunt, parte. 6. fol. 179. F.

Sententiam in nos latā quo animo ferre debemus, si ob aliquod peccatum de congregatione fratrum, & de domo dei eijcitur, nec debemus reluctari, parte. 4. folio. 235. A.

Sententia domini sanctorum precibus frangitur, parte. 4. folio. 228. A.

Sententiam libenter mutat dominus, videns mutata opera, parte. 4. fo. 43. B.

Sententia æterna ære figuratur, & Iarui comparatur, parte. 3. folio. 43. B.

Sententia diuina licet aliquando mutatur, tamen eius consilium non mutatur, Et penes quid, & quomodo consilium dei, & sententia accipiuntur, parte. 3. fo. 130. H.

Sententię infringibiles in diuinis scripturis sunt propugnacula, parte. 3. fo. 361. A.

Sentire contrarium dictis sanctorum est licitum, non tamen in de terminatis per sacram scripturam, parte. 5. fo. 5. H.

Sentit creatorem omnis creatura, & quo modo parte. 5. folio. 147. A.

Non sentiunt daemones vel mente capti si vulnerentur, & quare, Sic vicij sine brui non sentiunt quanta vulnera, quantas cō triciones animę peccando acquirimus, parte. 1. fo. 288. E.

Separari debent fideles ab infidelibus multiplici ratione, parte. 6. folio. 69. C.

Separare quomodo nos debeamus à malis, ibidem, E.

Separat homo, quando pro desiderio secundę vxoris primam dimittit, Deus autem separat quando ex consensu propter cultū dei sic habemus vxores, quali non habentes, parte. 5. fo. 8. E.

Sepeliendo corpora quali sacrosanctum depositum terrę commendamus, quę reddenda, glorificanda in resurrectione credimus, parte. 1. folio. 286. E.

Sepelire mortuos, est opus meritorium apud deum tanq̄ opus pietatis & misericordię, parte. 6. folio. 179. D. Item parte. 1. fo. 110. 335. D.

Sepelire actiua vita à prauis operibus mortuos, contemplatiua perfectus, quę à cunctis actionibus funditus diuidit, parte. 1. folio. 80. A.

Sepeliuntur sacerdotes nouę legis cum vestibus sacerdotibus, & vnde hoc habetur, parte. 1. fo. 231. H.

Sepelire duo mō summus sacerdos potuit aliq̄, & licuit sibi interesse sepulchris, parte. 1. folio. 298. E. F.

Sepes materiales ædificare est officium pauperum & rusticorum, parte. 4. fo. 96. B.

Sephora vxor Moyfi Ethyopiā dicitur, & quare parte. 1. folio. 284. G. H. & sequenti, B. H.

Sephorim oppidum fuit, vnde fuit oriūda Anna mater beate virginis, parte. 4. fo. 373. E.

Septem qualitates spiritus, diebus septem creationis coaptantur, & affectus cōtrarios, sua dona excludentes, quomodo eneruat & illuminat, parte. 5. fo. 112. B. C. & fo. 104. B.

Septem mulieres apprehendunt virum vnum: Exponitur & trahitur ad diuersa, parte. 5. fo. 112. A. B.

Septē vicia capitalia notantur per septem alia, parte. 4. fo. 372. H.

September secundum communiorē opinionē est primus mensis simpliciter, quia in eo creatus fuit mundus, Sed ex isto notabili beneficio scilicet exitu de Aegypto tam mirabili Martius primus mensis est dictus, parte. 1. folio. 146. B.

Septenarius & septuagesimus perfectam significant pœnitentiā, parte. 4. fo. 46. B.

Septenario numero quid representatur, & per exempla ostenditur, parte. 4. fo. 436. A. & fo. 469. B. C. D. Item parte. 3. fo. 5. H. & fo. 423. B. Item parte. 2. fo. 261. H. Item parte. 1. fo. 359. F.

Septenarius

Septenarius & denarius numerus propter sabbatum & decalogū Iudęis familiaris est, parte. 4. fo. 12. F. Item parte. 3. fo. 222. B. & fol. 275. E. Item parte. 2. fo. 244. F.

Septenarius interiorum & exteriorū hominis substantiā comprehendit, & quomodo, parte. 3. fo. 423. A. Item parte. 1. fo. 164. E.

Septenarius virtutum, Vide in Virtutum septenarius.

Septenarij, beatitudinum, donorum spirituliancti, & petitionū orationis dominicę congruentia & conuenientia ad inuicem, parte. 5. fo. 18. A. B.

Septimus dies in exequijs defunctorum obseruatur, & quare, Et vnde hoc trahitur, parte. 1. fo. 122. B.

Septuagesimę tres in ecclesia memorantur, Vna significata, duę significantes, parte. 3. fo. 173. E.

Septuagenario numero linguarū diuersitas & librorum vtriusq̄ Testamenti series cōprehenditur, parte. 2. fo. 207. E. & fo. 210. A.

Septuaginta interpretes diuinos per cellulas transtulisse legem veterem, mendacium esse astruitur, parte. 2. fo. 188. C. Item parte. 1. fo. 20. H. & sequenti, B. & fo. 122. A.

Septuaginta interpretes excusant Iudęi dicentes, q̄ de industria tacuerunt aliqua, aut aliter omnia interpretati sunt vbi cunq̄ veritas Hebręica facit mentionem de patre & filio & spiritu sancto, parte. 1. fo. 20. G. Item parte. 6. fo. 277. A.

Septuaginta duo fuerunt interpretes, tamen communiter septuaginta dicuntur, & quare, parte. 1. fo. 2. F. G. & fo. 20. H.

Septuaginta anni captiuitatis Iudæicę quando & à quo initium sumplerunt, parte. 2. fo. 240. F.

Septuaginta duo discipuli ad predicandum missi sunt, & de hoc mysterium, parte. 2. fo. 208. E. Item, parte. 1. fo. 123. A. & fol. 196. A. & fo. 191. C. & fo. 265. H.

Septuaginta septem transgressionem omnimodam signat, quo tamen numero in euangelio pœnitentię diuini p̄cipitur, parte. 1. fo. 46. F. & fo. 181. E.

Sepulchrum est vltima domus cuiuscunq̄ hominis, parte. 3. fo. 37. G.

Sepulchrorum construdorum mortuis & cura sepeliendi, quomodo & qualiter possit licere, parte. 6. fo. 111. F.

Sepulchrorum precium qui non à cogentibus, sed à volentibus accipiunt, sicut mutari nomen suum, & perire aliquid de merito eorū etiā reprehendat, cū qui inuitus accepit, parte. 1. fo. 80. A.

In sepulchris potentum ponebantur, preciosa, p̄pter quod claus debantur forititer, & cum diligentia, ne à latronibus extraherentur, parte. 4. fo. 206. F. Item parte. 3. fo. 12. H.

Sepulchrum Christi est gloriosum, licet mors eius fuit contemptibilis, parte. 4. fo. 29. D. Item parte. 5. fo. 86. C. D. & fo. 240. B.

Sepulchri domini dispositio, parte. 5. fo. 119. E. & fo. 42. C.

Sepulchre officium antiqui patres cum magna sollicitudine & solennitate celebrabant, & quare, parte. 1. fo. 99. G. & fo. 100. A. & fo. 115. A. B. & fo. 122. H.

Sepulchre loca erant antiquitus extra ciuitates & quare, parte. 5. fo. 43. H.

Sepulchre locus semper fuit inter sacra reputatus, Melius potest dici, q̄ locus sepulchri non est res spiritualis, sed ius sepeliendi, parte. 1. fo. 79. F.

Sepultura precio non est soluenda, neq̄ emenda, fundus tamen & ius in fundo in quo est sepultura emi potest exemplo Abrahamę, parte. 1. fo. 79. F. & fo. 80. C. D.

Sepultura Christi an fuit honorata vel inhonorata, non obstante quod dicitur, Sepulchrum eius erit gloriosum, parte. 4. folio. 50. F. G.

Sepultura Christi fuit nobilis & sumptuosa, licet mors eius fuerit ignominiosa, parte. 5. fo. 86. C. D. & fo. 240. B. Item parte. 4. fo. 29. D.

Sepultura Christi mystica, parte. 5. fo. 86. E.

Sepultura non sunt priuandi condemnati ad mortem, vt suspensum si in patibulo, decollati, & lapidati, licet eorum vita fuerit odio sa, parte. 1. fo. 355. D.

Sepultura Rebecce, similiter & Lię, quare non sic memoratur sicut Delborę nutricis Rebecce, de qua tanta fit mentio, q̄ vocatum est nomen loci sepulchre illius, Quercus fletus &c. parte. 1. fo. 100. A.

Sequens Christum sicut lumen solis in medio peccatorum incedas, non te infundet humor peccati, nulla libidinis vnda resperget, parte. 1. fo. 155. B.

Sequentibus Christum est totaliter dimittendus carnalis affectus, parte. 5. fo. 31. H.

Sequitur dominum qui imitator est eius, & per illius vestigia graditur, parte. 5. folio. 59. H.

Sequebantur Christum multi, sed tamen diuersis rationibus ad hoc sunt moti, parte. 5. folio. 7. F. & folio. 59. F. & folio. 30. B. &

folio. 35. D.

Sequi Christum volentes quidam dicuntur lapsi, & quidam incepti, quomodo, & per quid discretio accipienda sit, parte. 2. fo. 110. 40. H.

Seraphin p̄ter hunc locum ait Hierony. me legisse non memini, Seraphin, parte. 4. fo. 16. H.

Seraphin faciem dei & pedes velant, & quare, parte. 3. fol. 343. A.

Seraphim per, m. in masculino genere, per, n. in neutro genere plurali dicimus, Seraphin tamen singulariter dici potest, sicut cherubin & cherub, parte. 4. folio. 17. B.

Serico & purpura indute, Christum induere non possunt, parte. 6. fo. 220. A.

Sermo indicat cogitationem, parte. 6. fo. 460. A.

Sermo & vox quomodo differunt, parte. 1. fo. 208. G.

Sermo quid est, nisi semen, qui dum ordinatē mittitur, audientis mens quasi concipiens vterus ad boni operis prolem fecundatur, Si importunē defuit, polluens emittentem generandi perdit virtutem, parte. 1. fo. 240. E.

Sermo per quem in audientibus nasci scientia debuit, si inordinatē prodeat, etiam quę recte sensit, fœdat, ibidem.

Sermo doctorum temperandus est secundum qualitatem auditorum, parte. 1. fo. 280. B.

Sermonem qui facit ad populum, temperet sermonem, vt celestium secretorum pandat suauitatem, & morum correctionem demonstrat, parte. 1. fo. 189. B.

Sermo salutis semp̄ debet parere cunctis fidelibus, nec vnq̄ deesse oportet in ecclesia verbum solatiij, & significatur per panes propositionis, ibidem.

Sermo dei est vermis, alijs efficitur ignis, & quomodo & quibus & q̄ diuerso modo, parte. 1. fo. 157. B.

Sermo diuinus est vt fluuius planus & altus, in quo agnus ambulat, elephas narat, parte. 3. fo. 4. F.

Sermo diuinus vrit vt corrigat, non exurit vt perdat, parte. 3. folio. 271. F.

Sermo diuinus dicitur aduersarius noster, quare, & quo modo, parte. 5. fo. 21. A. & fo. 159. F.

Sermones scripturarum sunt vestimenta verbi & indumenta diuini intellectus, parte. 5. fo. 149. G.

Sermo domini panis est, sed multiformis, Alius publicus est, alius secretus, parte. 1. fo. 237. B.

Sermo omnis qui pietatem, iusticiam, & veritatem docet, deo immolatus est, Qui autem impudiciam, iniusticiam, impietate, idolis: & qui eum recipit, idolis immolata manducat, parte. 1. folio. 311. B.

Sermo dei qui immundicię cordium circūcidit machera petrina, non ex arte grammatica venit &c. sed ex illa petra delcendit quę de monte sine manibus abscessa orbem terrę implicuit &c. parte. 2. fo. 27. F.

Sermones nunc magis frequentat populares & pedestres q̄ diuinites & equites, sicut etiam turbę sunt secutę Iesum pedestres, parte. 5. fo. 47. H. & fo. 148. F.

Sermones boni prolaci de aliquo, si ipso audiat vel sciat, de facili eleuant eum in superbiam, et si mali desciunt per iram & odiū contra proferentem, parte. 3. fo. 350. B.

Sermones compositos proferre studentes, magis q̄ sensu salutari repletos cui comparentur, parte. 5. fo. 72. B.

Sermo pedestris quis dicatur, parte. 1. fo. 15. B.

Sero an accipitur pro tempore gratię Christi, vel sine mundi, parte. 5. fo. 62. C.

Sero malorum pœnitet qui in tenera ætate noluit, parte. 3. folio. 336. E.

Serpentes q̄ trahuntur de latebris verbis Marforum, diabolica vis est: quod permittitur ad primi facti memoriam, parte. 1. folio. 42. C.

Serpentes per incantatores ex solo vocis sono sopiuntur, vel etiā de cauernis trahuntur, parte. 2. fo. 22. A.

Serpentis astutia quę est, & allegoria de hoc, parte. 5. folio. 37. A.

Serpens tentans protoparaates an statura pedibus incedendo accesserit, parte. 1. fo. 44. B. E. G. & fo. 42. H.

Serpens tentator an habebat faciem gratiosam virginem &c. parte. 1. fo. 40. D. & fo. 42. H.

Serpens per quem seducti sunt protoparentes, an & quomodo puniri debuit, parte. 1. fo. 44. A. B. E.

Serpentis linguam mouit diabolus ad formationē verborum in deceptione protoplastorum, & verba formata non intellexit serpens, parte. 1. fo. 40. H. & fo. 42. C.

Serpens non proprie dicitur sapiens, sed spiritu diabolico, nō rationali anima, possit sapiensissimus dici, & quare, parte. 1. fo. 40. B.

Serpens non interrogatur qui fecerit locutionem ad primos parentes &c. parte. 1. folio. 42. D. E. & fo. 44. A.
 Serpens æneus fuit figura passionis Christi, & quomodo. parte. 5. fo. 195. F. G. H.
 Seruientes communitati in spiritualibus, iure naturali & diuino & etiam humano à communicate prouidentur in temporalibus. parte. 5. fo. 36. G. & fol. 37. B. Item parte. 1. fol. 293. H. & fo. 294. C. & fo. 350. E. & sequenti. B.
 Seruens deo in operibus bonis ad hoc principaliter, quod teneatur vita vel sanitas sui corporis, peruerso ordine & amore procedit &c. parte. 3. folio. 8. H.
 Seruire deo deuotè in simplici conuersatione melius est quàm multis abundare virtutibus, & proximorum facta despiciere. parte. 3. fo. 329. F.
 Seruiri sibi uult deus prudenter, non ut nimietate debiles fiant, & postmodum medicorum iussu requirant. parte. 6. fo. 122. A.
 Seruire offenso qui nullo placatur obsequio, graue est. parte. 3. fo. 245. F.
 Seruitio diaboli mancipati & vitam sacrilegam temporaliter fruientes, æternis cruciatibus consumuntur, & quisque pro suo merito. parte. 2. fo. 236. E.
 Seruitus bona, & bona libertas æqua lance appenduntur. parte. 6. fo. 43. G. & fo. 52. H. & fo. 97. B. & fo. 122. G.
 Seruitus est mors ciuiliis. parte. 4. fo. 263. E. & fo. 401. B. Item parte. 1. fo. 102. H. & fo. 109. C. & fo. 180. H.
 Seruitus cepit ex peccato. parte. 6. fo. 96. F. & fo. 67. B.
 Seruitus Babylonica auferit durior Aegyptiaca &c. parte. 4. fo. 134. H. & fo. 135. C. D.
 Seruitus duplex. parte. 6. folio. 98. A.
 Seruitus peccati miserabilior est seruitute corporali, & quare. parte. 5. fo. 222. D.
 Seruitus dei consolabilis est & suauis, seruitus autem humana quali importabilis. parte. 2. fo. 222. H. Item parte. 4. fo. 468. F.
 Seruus est peccati qui facit peccatum, & huius ratio. parte. 5. fo. 110. 212. C.
 Seruorum, quidam est seruus qui & filius. Et est seruus qui timet poenam, sed non diligit iusticiam. parte. 6. folio. 18. F.
 Seruus quis & unde dicitur. parte. 1. fo. 114. A.
 Seruorum conditionem multum glorificat Petrus, quos benefacientes affirmat imitatores dominice passionis. parte. 6. fo. 219. F.
 Seruus si propter deum patiens à domino verberatur iniuste, cum ei bene seruiat & sustinet, hæc est ratio, & per hoc efficitur gratus deo. parte. 6. fo. 219. F.
 Seruus si est corporali contumeliosus, deum quoque inhonorat, qui carnali domino nomen suum accommodat. parte. 1. fo. 110. 250. B.
 Seruus bonos & ancillas bonas, affectu filiorum & filiarum prosequi debent domini. parte. 3. fo. 395. B.
 Serui bonum regimen in tribus est, conformiter ad bonum regimen alini. parte. 3. fo. 421. H.
 Serui si beneuoli sint & obediens, ut fratres habendi sunt. parte. 3. fo. 421. A.
 Quali seruus & ancillas in perpetuum acquirimus, quos conuertimus de Gentibus, aut de Iudeis. &c. parte. 1. fo. 260. A.
 In seruis est despecta est conditio, uiriliter uiget. In ancillis autem cum conditione pariter sexus iacet. parte. 2. folio. 79. A.
 Seruum hominem homini, uel iniquitas, uel aduersitas: Iniquitas sicut Chanaan, aduersitas sicut Ioseph. parte. 1. fo. 114. A.
 Seruus non potest aliquid uolere uel implere, per quod impediatur opus sui domini. parte. 1. fo. 317. H.
 Seth est nomen ciuitatis in terra Moab, ut dicit Rabbi Nathan, cuius populum totaliter destruxit David. Et sic accipitur cum dicitur, uastabitque omnes filios Seth. parte. 1. fo. 308. H.
 Seth filij, omnes homines. Ab eo omne humanum genus descendit. Qui enim de Cain fuerant, diluuiio perierunt. parte. 1. fo. 110. 308. G.
 Seueritas dei tripliciter ostenditur. parte. 4. fo. 334. B.
 Seueritas multa eratin uerbis Ioseph ad fratres, multa in corde tranquillitas, ut hinc doceatur quanta his beneuolentia debeatur, quos forte plus æquo corripimus. parte. 1. folio. 109. A. Interl.
 Seuitæ mos est, quando ratio deficit, dentibus fremdet, & quod uult, tacens ostendit. parte. 3. fo. 134. E.
 Sex, primus numerus perfectus est, & quid significat. parte. 6. fo. 110. 260. A.
 Sexaginta quid significat moraliter. Ibidem.
 Sexagenarius numerus sicut fenarius perfectionem significat. parte. 1. fo. 333. B. & fo. 349. D.

Sexus masculinus perfectus est. parte. 1. fo. 348. B.
 Sexus fragilis & minor ætas, sunt numero indigni. parte. 5. fo. 48. B.
 Si David mentiar. Si negatiue positum est, quod etiam communi sensu usus habet. parte. 4. fo. 457. A.
 Sibilant & fremunt ita irridentes: cum quemlibet corruisse uiderint, sicut boni charitate compuncti, supore permoti, dolentes sibilant, & caput agitant. parte. 4. fo. 188. A.
 Sibilatio fubicum & improuifum dolentis & admirantis affectum indicat. parte. 4. folio. 187. G.
 Sibylla per spiritum phytionicum locuta est. parte. 6. fo. 36. E.
 Sicheu uno modo est nomen ciuitatis, alio modo est proprium hominis. parte. 6. fo. 176. G. Item parte. 1. fo. 97. E.
 Sichima iuxta Gergem & Latinam consuetudinem declinata est. Hebraice Sicheu dicitur: licet uiciose Sichar legatur. parte. 1. folio. 115. A.
 Sicut, non semper designat æqualitatem, sed correspondentiam dicit aliquando rei figuratæ ad figuram. parte. 4. fol. 426. G. H. Item parte. 3. fo. 280. E.
 Sidera priusquam fierent, ordo temporum nullis notabatur indicijs, uel meridiana hora, uel qualibet alia. parte. 1. fo. 26. B.
 Siderum singulorum positio & situs uidetur quibusdam, quod dicitur uitas uel haberi possit in celo, quod ego inquit Origenes desinire non audeo. parte. 1. fo. 326. B.
 Sidon, ciuitas sita in terra promissionis prope montem Libani, parte. 5. fo. 49. H.
 Sidones duas esse non comperi, unam paruum & aliam magnam, quantum ad terrenum pertinet locum. Sed mystice, capiuntur animæ quædam in magnam, quædam in paruam. parte. 2. fo. 177. F.
 Sub sigillo aliquid claudimus, ut cum tempus erit proferamus. parte. 3. folio. 24. B.
 Ut lignaculum ponimus Christum super cor: cum ea quæ dixit ita discimus quasi diuine ueraciter sint uerba sapientie. parte. 2. fo. 367. A.
 Significantis ueteris Testamenti nemo putet negligendas. parte. 3. fo. 268. E.
 Significationibus diuersis & aliquando etiam contrarijs, res una exponitur mystice, & quare. parte. 5. fo. 44. A. & fol. 51. G. & fo. 45. H. Item parte. 4. fo. 234. E. H. Item parte. 3. fo. 363. C. D.
 Significare bonum typice malum, & mala significare bonum, si aliquando coniungat, nemo miretur. Si enim hoc non liceret, nunquam nigro atramento, sed semper auro lucido nomen dei scriberetur, quia deus lux est: sed si nomen diaboli calculo candido scubas, nihilominus tenebras significat. parte. 2. folio. 185. A.
 Signum solemus aliquod digito uel brachio alligatum circumferre, quo admonemur illius rei cuius frequentius habere uolumus memoriam. parte. 5. folio. 367. A.
 Signa proprie dicuntur quæ significant aliquid de presenti. parte. 4. fo. 156. C.
 Signum, quod in quocumque tempore aliquid significat, & est pro digiti genus. parte. 6. fo. 76. E. & fo. 77. B.
 Signum ueteris Testamenti circuncisio in lateri carne, signum noui crux in libera fronte, quomodo & quare. parte. 6. folio. 88. H.
 Signa facere non est probatio sanctitatis, sed unumquodque ut se diligere deo autem uera, de proximo uero meliora quàm de se ipso sentire. parte. 3. fo. 56. B.
 Signum petere an & quo modo liceat. parte. 2. fo. 39. H. Item parte. 1. fo. 80. E. F.
 Signa petuntur à deo multis modis. parte. 4. fol. 20. H.
 Signum duplex ponitur alicuius aduentus. Unum pronosticum quod est indicium futuri effectus, Aliud rememorative effectus præteriti. parte. 4. fo. 19. H.
 Signa fecit dominus, & discipulis facere dedit, ut per hoc certius euangelio credatur, dum qui cælestia promittunt terrenis, cælestia & diuina opera operentur in terris. parte. 5. fo. 92. B.
 Signa quæ fiunt in consummatione seculi, similia sunt & fere eadem quæ ante excidium Ierusalem facta sunt. parte. 5. fo. 73. B. & fo. 113. B.
 Signum maximum ad confirmandum doctrinam Christi fuit declaratio ipsius diuinitatis, quæ manifestata facta est per spiritum sanctum apostolis datum. parte. 5. folio. 232. G.
 Signa sunt cælestia luminaria, quomodo & quorum. parte. 1. fo. 110. 126. B. & fo. 32. D.
 Signa propria habent homines in motibus animorum, & uirtutibus animæ, sicut propria quædam castitas est Petri, & alia castitas

castitas Pauli, est eadem uideatur. parte. 1. fo. 268. C.
 Silentium cultus iusticie est. parte. 3. fo. 28. A.
 Silentium est mentis murus, intra quem tamen nimis aliquando artatur, & dum eloquio immoderate compellitur, intus feruet cogitationibus, alioquin loquentes despiciunt liberius. parte. 3. fo. 110. 20. B.
 Silentij censura ad sui cognitionem redit, sed superuacuis uerbis extra se dispergitur, & rota hosti detegitur. parte. 3. fo. 20. B.
 Silentium triplex, scilicet ante legem, sub lege, & in gloria. parte. 6. fo. 83. C.
 Non silere dei, uel non tacere, est orantis postulationem efficaciter exaudire. parte. 3. fo. 113. D.
 Silo dictio Hebraica est proprium nomen loci, significat etiam in alio sensu missionem, & sic est nomen commune. parte. 1. fo. 117. F.
 Silofons est ad radicem montis Sion. parte. 5. fo. 114. A.
 Siluam quæ in nobis est emundemus, inuiles, & infructuosas arbores, & faciamus ibi noualia quæ semper in nouemus, & fructum capiamus. parte. 2. fo. 24. E.
 Sim, uerbum ut Hebræi aiunt, uelc sonat, non Vulnus, Hoc infligitur, illud sponte nascitur. parte. 2. fo. 80. E.
 Symbolum fidei per duodecim apostolos ordinatum est. parte. 2. fo. 251. G. Item parte. 3. fo. 311. B.
 Simeon patriarcha quare non habuit benedictionem. parte. 1. fo. 110. 376. B. C.
 Simia est animal ingeniosum hominis imitatorium. parte. 2. fo. 110. 21. E.
 Similes ei erimus, cum dicitur: similitudo hæc non ad naturam & substantiam, sed ad gratiam reuocatur, sicut pictura est similis ei cuius imago in ipsa exprimitur &c. parte. 1. fo. 154. E.
 Similes sumus omnes, sed est propria cuiusque distinctio uel in uultu, uel in statura, uel in habitu, uel in positione. parte. 1. fo. 110. 268. B.
 Similitudines rerum in sacra scriptura frequenter nominantur nominibus rerum. parte. 2. fo. 94. C.
 Similitudo, bona & similitudo peruersa. parte. 3. fo. 185. E.
 Similitudo, æqualitas, & imago differunt. parte. 6. fo. 65. F. Item parte. 4. fo. 251. A.
 Similitudo per se est causa dilectionis, per accidens tamen est aliquando causa odij &c. parte. 3. fo. 66. D.
 Similitudo sicut est causa dilectionis, ita dissimilitudo causa odij & abominationis. parte. 3. fo. 336. H.
 Simon magus. parte. 1. folio. 252. B. folio. 245. B. Item parte. 4. fo. 110. 459. A.
 Simonæ uicium potest dici abominatio desolationis. parte. 5. fo. 110. 113. H.
 Simoniacus quando priuatur ecclesia conuertit se ad tendendas oues, ad rapiendum bona simplicium per exquisitas malicias & fraudes. parte. 1. fo. 104. D.
 Simoniacus &c. parte. 6. fo. 179. H. & fo. 179. H. Item parte. 4. fo. 455. D. & fo. 465. D.
 Simplex uir & iustus ecclesiasticus est, qui non habet scientiã scripturarum sed quæ iubentur facit. parte. 4. fo. 360. E.
 Simples & laici in ecclesia aliquando sunt deuotiores. parte. 5. folio. 210. C. & folio. 187. H. & folio. 34. H. Item parte. 4. fo. 110. 4. D.
 Simples homines quare Christus primò uocauit ad prædicationem euangelij. parte. 5. fo. 17. D. Item parte. 6. fo. 35. D.
 Simples in campis nutriti frequentur inueniuntur necessaria ad salutem uidere clarius, quàm illi qui quasi quotidie audit sermones in ciuitatibus magnis. parte. 6. fo. 239. H.
 Simplex quilibet aut rusticus qui arcana sapientie comprehendere nequit, si tamen exempla sapientium uiuendo secatur, iure inter sapientes numerabitur. parte. 3. fo. 322. A.
 Simplicis uitæ innocentiam cum charitate seruare, multo uilius est, quàm uirtutis exterioris fulgere miraculis, & interiora mentis ab odiorum sordibus non expurgare. parte. 3. fo. 323. E.
 Simplex auditor uerbi dei, si ea quæ in scripturis intelligit operando perficit, melior est quàm eruditus si ad hæresim prædicandam labia detorqueat. parte. 3. fo. 327. A.
 Simples seculares qui sunt uitæ exemplaris, siue etiã frater simplex, officium prædicandi non habent, tales sua exemplari uita plus proficiunt sibi & alijs quàm prædicator uerbofus. parte. 2. fol. 57. H.
 Simplicitas non querit ollas carnis. parte. 1. fo. 84. E. Interl.
 Simplicitas sine reuitudine dissoluta & stulta, reuitudo autem sine simplicitate austera & dura, sed utraq; uirtus coniuncta per se factum reddit hominem. parte. 3. fo. 311. E.
 Simpliciter conscientie quæ in iniusti uel in infima abiectione

despiciunt, iusti in uirtutis sacrificium uertunt. parte. 1. fo. 110. 141. A.
 Simpliciter excolentes recti, puritatem ac mansuetudinem deo immolant, quam abominatè reprobis fatuitatem putant. parte. 1. fo. 141. A.
 Simpliciter non solum sufficit ad salutem seruandam, sed cum simplicitate pariter debet esse prudentia. parte. 4. folio. 459. B. Item parte. 1. fo. 289. B.
 Simpliciter debet à nobis haberi, ut nemini noceamus. Debet & prudentia, ne decipiamur ab alijs. parte. 4. fo. 459. B.
 Simulacra gastrimargi sunt imaginationes de cibis & potibus, & simulacra superbi sunt imaginationes de honoribus &c. parte. 4. fo. 8. D.
 Simulacra dicuntur homines paruus aut nullius ualoris, quos tamen superbus potens promouet ad statum honoris. parte. 4. fo. 393. D.
 Simulacra Aegypti corruerunt, cum Ioseph & Maria fugerunt in Aegyptum &c. parte. 4. folio. 39. E.
 Simulatores significantur per pardum, & quare. parte. 4. fol. 311. C. Item per struthionem, & quare. parte. 3. fo. 53. A.
 Simulans se bonum & corruptens alios, peior est quam non simulans se bonum sub habitu exteriori. parte. 5. fo. 107. B.
 Simulata innocentia non est innocentia, simulata æquitas non est æquitas, sed duplicatum peccatum. parte. 6. fol. 108. A. Item parte. 4. folio. 114. F.
 Simulatio fraudulencia quadruplicem finem habet. parte. 4. folio. 309. H.
 Sin uocatur omnis eremus usque ad montem Sinai, & ex tota prouincia, etiam locus unius mansionis nomen accepit, sicut & Moab tam uerbis quam prouinciæ nomen est. parte. 2. folio. 158. F. & folio. 297. F. & folio. 322. H. & sequenti. A. & fo. 110. 331. A.
 Sin sancta interpretatur per antiphrasim. parte. 1. fo. 324. A.
 Sina interpretatur mensura mea uel amphora mea. parte. 1. fo. 110. 175. E.
 Synagoga est mater Christi. parte. 3. fo. 8. B.
 Synagoga, una penè eademque ætate nasci, & gentes coeperunt idola latria fodari. parte. 5. fo. 99. A.
 Synagoga est locus ubi conueniebant legisperiti & communis populus ad audiendum doctrinam legis. parte. 5. fo. 92. B.
 Synagoga quatuor habuit ordines ad eruditionem, suorum, scribae, principes sacerdotum, seniores populi, scribae, & pharisæos. parte. 4. fol. 272. A. B.
 Synagoga dicitur vxor domini, in legis fœdere carnali ei intellegentia subiecta. parte. 3. fo. 41. B.
 Synagoga sacerdotes, quia dum ad intellectu incarnationis dei perfidia sua obscurati sunt, uerbi sacerdotij ministerium perdidderunt, & de hoc figura. parte. 2. fo. 218. G.
 Synagoga dum Christum purum hominem credens, adulterino complexu constringere uoluit, ipse regimen literæ oculis eius obiecit &c. figura de Ioseph. parte. 1. fo. 105. E.
 Synagoga de ecclesia hanc mercedem accipit, ut ultra idola non colat. Videns enim gentiles ita ad deum conuersos, erubescit ultra idola colere. parte. 1. fo. 125. E.
 Synagogam significat Sara, quæ in ymbra sacramentorum se abscondens, Christum uenisse non credit. parte. 1. folio. 70. E. Interl.
 Synagoga per diuersa signatur siue figuratur. parte. 1. fol. 358. E. Item parte. 2. fo. 306. D. & fo. 228. E. & fo. 171. A. C. & fo. 154. B. & fo. 62. H. Item parte. 3. fo. 75. C. Item parte. 5. folio. 99. A. B. C. & fo. 148. A. & fo. 112. B. & fo. 160. B. & fo. 210. A. E. & fo. 31. A.
 Synagoga matris per Agar significat, ceruicem grauauit populus insipientis, dicens: Sanguis eius super nos &c. & de hoc figura. parte. 1. fo. 76. A.
 Synagoga dicenda est Idumica, à quodam Idumæo, sicut ecclesia dicitur apostolica ab apostolis. parte. 4. folio. 63. H. & fo. 372. C.
 Synapsis granum, omnem noxium humorem de capite purgat. parte. 5. fo. 168. E.
 Synderesis dicitur aduersarius, & quare. parte. 5. fo. 150. H. & figuratur per Iosue. parte. 2. folio. 29. H.
 Singularitas non recipit distinctionem. parte. 2. folio. 295. B.
 Synodus unde dicitur &c. Quoddam autem dicitur synodus quæ si sine nodo, secundum illum uersiculum, De sancta synodo redeuntibus sine nodo: potius etymologia quàm deriuatio. parte. 2. fo. 293. C.
 Synodos quatuor habuerunt apostoli, & de quibus. parte. 6. fo. 110. 200. E.

Synodi quattuor habentur venerabiles inter cetera concilia, parte. 2. fo. 293. B.
 Sinus Abrahæ, Vide in Abrahæ sinus.
 Sio Sion & Ierusalem dicitur quatuor modis, parte. 4. fo. 84. E.
 Sion accipitur quatuor modis, & quandoque pro ecclesia triumphante, parte. 3. fo. 183. B.
 Syr Syria est omnis regio ab Euphrate usque ad mare magnum, parte. 4. fo. 17. E. & fo. 129. B.
 Syria regum post Alexandrum magnum catalogus, parte. 4. fo. 323. A. per totum, & fo. 430. A.
 Syrorum mos erat per parabolas loqui, parte. 5. fo. 57. B.
 Sit Sitis, tribus modis dicitur, & quo modorum accipitur cum dicitur: Qui biberit ex hac aqua &c. parte. 5. fo. 198. F. & fo. 200. G. H. Sitis diuersæ sunt, parte. 1. fo. 158. F.
 Sma Smaragdus lapis preciosus quorundam generum, & ubi & quomodo reperitur, parte. 6. fo. 273. A. B. C. & eius moralitas, ibidem.
 Item parte. 4. fo. 121. B. Item parte. 3. fo. 420. A. Item parte. 2. fo. 306. A.
 Sob Sobrius intellectus in omnibus optimus est, qui reficit animam, nec grauat mentem, parte. 3. fo. 391. A.
 Sobrietas magna in sacerdotibus nouæ legis requiritur, & de hoc figura &c. parte. 1. fo. 231. H. & fo. 366. H.
 Soc Societas nulla potest permanere absque iusticia, etiam illorum qui odiunt iusticiam, ut pote latronum, parte. 1. fo. 349. F.
 Societas tota dicitur facere, quod vnus de aliqua societate facit, parte. 5. fo. 78. F.
 Ex societate malorum poenas temporales sustinent aliqui iusti, parte. 1. fo. 63. F. Interl.
 Societas dei & hominis inchoatur in charitate in via, & conseruatur in patria, parte. 6. fo. 230. C.
 Societatem malorum debent fugere infirmi, ne mala quæ frequenter aspiciunt, & corrigere non valent, incipiant imitari, parte. 3. fo. 330. E.
 Socrates dixit: Hoc tritum scio, quod nescio, parte. 3. fo. 69. H. & fo. 345. H. Item parte. 1. fo. 18. D. Vide etiam parte. 4. fo. 74. A. & fo. 91. E.
 Sod Sodoma & Gomorra dupliciter in ignem redactæ sunt, parte. 6. fo. 225. B.
 Sodomitæ erant in vicis exardebant, & inhospitales erant, tamen remissius erant eis quam quibusdam ciuitatibus, qui prophetas & prædicatores habent, parte. 5. fo. 152. B.
 Sodomam fabulantur Iudæi in aduentu Christi sui restituendam, ut sit quasi paradysus dei, & Samaritanos in felicitate pristina, parte. 4. fo. 234. B.
 Sol Sol est medius planetarum, parte. 3. fo. 110. G.
 Sol spiritus dicitur, quia animat, & inspirat, & viuificat omnia, sicut in vere singulis annis videmus, parte. 3. fo. 342. D. E.
 Sol potest intelligi oriri dupliciter, parte. 5. fo. 119. H.
 Sol maiori lumine lunam stellamque ne terram illuminent, impletur, & sic vocatur, quia solus obtrusa luna stellisque cæteris per diem fulgeat terris, parte. 1. fo. 26. B.
 Solis magnitudo, Vide in Magnitudinis solis.
 Sol visibilis viginti quatuor horis orbem illustrat, & suo ambitu noctis tenebras fugat, parte. 1. fo. 311. G.
 Sol dicitur species æli, sicut nobilitas & sapientior cuius dicitur species & decor ciuitatis, parte. 3. fo. 431. D.
 Solem dicunt Iudæi tempore Messie staturum, & cetera multa temporaliter implenda, sed improbantur, parte. 4. fo. 94. H.
 Solem non retrocessisse, nec diem fuisse longiorem nec breuiorem tempore Ezechie, an & quomodo probari possit, parte. 2. fo. 181. G. H. & fo. 182. A. B. D. E. G. Vide etiam in Dies, & fo. 17. A. B. C. D. Item parte. 1. fo. 332. G.
 Solatia temporalia quæ deuoti populi prædicatoribus compendant, ut sine cura & impedimento diuino vacent obsequio, significatur per plautum, parte. 1. fo. 276. A.
 Solatium est miseris, habere socios in poena, parte. 4. fo. 321. E.
 Sed contra, Epulo pecebat ne venient fratres in locum tormentorum, solutio ad hoc, parte. 4. fo. 257. B.
 Soldanus est maximus inter Saracenos, parte. 6. fo. 261. E.
 Solemnitates septem veteris Testamenti, scilicet sabbati, pentecostes, tubarum, expiationis, tabernaculorum, coetus, & quid figurauerit in nouo Testamento, parte. 1. fo. 154. H. & fo. 155. A. B. C. E. F.
 Solemnitates legis penè omnes in septenario numero sunt, & de hoc amplificatio, parte. 1. fo. 345. A.
 In solemnitatibus solent homines lautius comedere & bibere, & per consequens iurgari de facili, & inter iurgia prorumpere ad blasphemias, parte. 1. fo. 257. G.
 Solemnitates sacerdotum hodie sunt communiter in conuiuijs & potationibus excessiuis, & dissolutionibus ineptis, parte. 4. fo. 425. D.

Solitudine moderata sollicitari ad querendum ea que non deest dicitur hominum natura, ut vestes, & arma, & similia, non est inter dictum, parte. 5. fo. 27. D.
 Solitudinem omnino circa necessaria vitæ non excludit saluator, parte. 5. fo. 27. G.
 Solitudine recepta temporalium subsidiorum, quantumlibet eximus de foro, difficile vitat peccatum, parte. 3. fo. 362. F.
 Sollicitus est quilibet magis circa rem propriam quam circa communem, parte. 2. fo. 24. H.
 Solitudinem animarum regendarum qui assumit, restat ut qui bus æterna prædicat, ad prouidenda quoque eis temporalium necessitatum subsidia inuigilet, parte. 3. fo. 362. F.
 Soliloquium quando & quid dicitur, parte. 3. fo. 86. B.
 Solitudo quomodo accipitur secundum proprietatem Hebraicam sermonis quando dicitur in Iob: Qui edificat sibi solitudines, parte. 3. fo. 121. C. D.
 Solitudinis loca qui querunt, hæc scire debent quod tot animarum rei sunt, quot in publicum prodeuntes prodesse poterunt, parte. 2. fo. 157. D.
 Solitudo in loco secreto & remoto inter virum & mulierem etiam valde propinquos genere est fugienda: ignem enim concupiscentiæ carnalis diabolus accendit, exemplo Thamar, parte. 2. fo. 110. D.
 Soluendi potestatem ad quid accipiunt ministri ecclesiæ, Vide in Ecclesiæ ministri, & in Ministri ecclesiæ.
 Solus, hæc dictio addita alteri quid excludat, & in diuinis quid & qualiter excludat, parte. 3. fo. 411. C. D.
 Solus deus est in quo peccatum non cadit, parte. 3. fo. 298. B.
 Somnus subtilior est in parco victu, parte. 3. fo. 419. E.
 Somnus vnde & quo modo cauatur, parte. 5. fo. 178. D.
 Somnus a requie temporum venit ad oculos, quia dormituris tempora grauari incipiunt, parte. 3. fo. 284. E.
 Somnus operantis cui simplex cibus & modicus, & diuitis qui distentus nimicitate epularum, ad inuicem comparantur, parte. 3. fo. 348. A.
 Somnus ne saltem a passionis præmio vacet, deus benignè permittit, ut diabolus sanctos quo minus valet vigilantes, grauius tentet dormientes, parte. 3. fo. 21. F.
 Somniorum imagines sex modis tangunt animum, Vel sic, Somniorum sex sunt maneris, parte. 3. fo. 422. A. Item parte. 4. fo. 198. A.
 Somnia quibus futura significantur, solius dei noticiæ referuntur, & non parent coniecturis & mundi sapientibus, parte. 4. fo. 298. A.
 Somniorum causa est duplex, scilicet nonnunquam sollicitudo præcedens in vigilia, parte. 4. fo. 268. B.
 Somnia interpretandi ars, dicebatur scientia diuina, parte. 4. fo. 303. F.
 Somnijs non est vbi que credendum, licet Pharaon & Nabuchodonosor voluntate dei, iudicio somniorum futura cognoscunt, parte. 4. fo. 374. B.
 Somniorum interpretatio per ea iudicando de futuris, vtrum sit licita: Arguitur contra & pro, cum responsione & solutionibus argumentorum, parte. 1. fo. 106. E.
 Somniorum causa est duplex in generali, scilicet intrinseca & extrinseca, & quælibet subdividitur, parte. 1. fo. 106. F.
 Somnium inquietum habent mali homines, & phantasmata terribilia occurrunt sibi: boni vero habent phantasmata bona, parte. 3. fo. 312. H.
 Sonorum tria genera sunt, scilicet vocis, flatus, pulsus, parte. 3. fo. 307. A.
 Sonus magnus fit in ecclesia, quando orantibus sacerdotibus & benedictibus respondet omnis populus Amen: qui sonus tam ad clamorem vocis quam ad deuotionem cordis pertinet, parte. 3. fo. 436. B.
 Sonorum diuersorum rationabilis moderatusque concentus, ecclesiæ vnitatem significat, parte. 2. fo. 8. E.
 Sophismata dialecticorum dicuntur cyniphe, quæ omnia mundum decepturum, parte. 1. fo. 140. B.
 Sopor & somnus quomodo distinguuntur, parte. 3. fo. 91. A. C.
 Sopor Adæ non fuit naturaliter cauatus, sed a deo immixtus, & quare, parte. 1. fo. 38. H.
 Sor quomodo interpretatur, parte. 4. fo. 248. A.
 Sordes cordium expiantur per tria, parte. 1. fo. 268. D.
 Sordes pedum quæ sunt, parte. 4. fo. 181. E.
 Sordes nostras ex dei mundicia agnoscimus, quanto plus ei proximamus, parte. 3. fo. 26. A.
 Sordibus viciorum qui non metuit pollui, hunc necesse est pro meritis ignibus gehennæ tradi, parte. 1. fo. 331. F.
 Sors pro quo accipitur, & quid significet, parte. 6. fo. 50. B. & fo. 104. B. & fo. 163. D. Item parte. 3. fo. 127. A. Item extense parte. 2. fo. 25. A. B. E.

2. fo. 25. A. B. C. E.
 Sors an, quando, & quomodo vtendum sit, & quotuplles sunt, item quotiens & quomodo in his peccatur, parte. 6. fo. 106. A. B. C. Item parte. 4. fo. 374. B. D. G. Item extense parte. 3. fo. 225. D. F. Item parte. 2. fo. 109. F. Item parte. 3. fo. 326. H. & fo. 326. C. D.
 Sors alia dicitur diuina, alia consultoria &c. parte. 1. fo. 326. C. Item quæ istorum sit licita, parte. 4. fo. 374. D.
 Sorte cum aliquid diuiditur, in consuetudine hominum est, sortem videntur fors illa ad illum, vel alia ad alium cadere, parte. 2. fo. 25. A.
 Sors quomodo in scriptura sancta accipitur, & quod in terris non solum est, sed etiam in celestibus, & etiam de his virtutibus idem putandum est, quæ mundi ministeria his susceperunt, parte. 2. fo. 25. A. B. C. D. E.
 Sortes viginti quatuor erant sacerdotum, Leuitarum, & sanctorum & habebant totidem pontifices, qui seruebant in templo succellu per hebdomadas, parte. 2. fo. 104. 71. E. G. & fo. 209. F.
 Sortium in descriptione vbi dicitur vtitur scriptura hoc verbo, egreditur, vergit, vel reflectitur, vel aliquo huiusmodi, quod per hoc denotatur, parte. 2. fo. 21. G.
 Sortium descriptio per certa loca & ciuitates, non est bene intelligibilis illis qui non videntur terram promissionis vel saltè eius descriptionem depictam, parte. 2. fo. 10. G.
 Sortilegæ siue diuinitates (vt sunt verule) aliquando fingunt, quod de nocte vadunt cum animabus defunctorum, & dicunt prospera aliquibus, alij aduersa, parte. 4. fo. 228. H.
 Sospiter Pyrrhi, vel Sospiter Pyrrhi, subaudi filius, parte. 6. fo. 118. E.
 Sostanum nomen Hebraicum (vt Iudæi moderni dicunt) significat rosas in plurali, Hieronymus autem transfert filia, & in toto veteri Testamento transfert filium vel filia &c. quia Iudæi suo tempore illam dicebant significationem illius dictionis, parte. 3. fo. 104. 48. G. & fo. 169. B. & fo. 203. F.
 Spadium mille passuum & duorum milium cubitorum, an sit idem, inquitur, & soluitur, parte. 1. fo. 326. F.
 Spates lingua Persica canem signat, parte. 4. fo. 78. H.
 Spartæ, an, & quomodo fuerit de genere Abraham, parte. 4. fo. 452. F. G. H. & fo. 453. C.
 Species multe subalterne, ac etiam specialissimæ, sunt in piscibus & auiibus, & brutis animalibus, aliter de humana natura, parte. 1. fo. 27. D.
 Species nostra est proximus, in quo videmus quod sumus, quem visitat qui ad eum passibus amoris tendit, & ex se viso illi descendit, parte. 3. fo. 118. E.
 Speciositas optime sedet in principe, parte. 3. fo. 149. C.
 Speciositas in quo & quorundam consistit, parte. 3. fo. 149. C.
 Spectacula theatrorum, imo omnes offensiones quæ animæ continentur puritate, remoueamus, parte. 4. fo. 239. B.
 Specula sua quorum capse erant æneæ, obtulerunt mulieres deuotæ Hebræorum ad labrum æneæ tabernaculi, & quare, parte. 1. fo. 211. G. & fo. 212. D.
 Speculatio duplex fuit in Christo scilicet diuina & humana, & quælibet est excelsa, parte. 2. fo. 62. D.
 Sperant homines temporalia cum bestijs, sed sancti misericordiam celestem, parte. 3. fo. 135. F.
 Spes quid est, parte. 3. fo. 345. B.
 Spes galæ comparatur, & quare, parte. 6. fo. 112. H. Item ancoræ fo. 130. B. & fo. 144. D.
 Spes præmij solatium fit laboris, parte. 6. fo. 139. H. & fo. 190. E.
 Spes sine meritis non est spes, sed præsumptio, parte. 3. fo. 32. B.
 Spes an & quomodo fuerit in Christo, parte. 3. fo. 105. G. & fo. 113. B.
 Spernere non debemus ea quæ confiat creatorem ad utilitatem nostram fecisse, parte. 3. fo. 425. E.
 Sphæra omni parte voluitur, parte. 5. fo. 279. A.
 Spicas vellentibus apostolis Iesu die sabbati an peccauerunt, parte. 6. fo. 283. F. G.
 Spine & tribuli, & quædam ligna infructuosa: cur vel quado creata sunt, cum deus dixerit: Germinet terra herbam, parte. 1. fo. 25. F.
 Spinæ erant ante peccatum, sed non vt laborem homini inferrerent cui post peccatum fuerunt ad laborem & afflictionem, sicut serpentes & quæcunque noxia, ante erant innoxia, parte. 1. fo. 43. B.
 Spiramento viuimus, sine quo non sapimus, sed per quod, parte. 3. fo. 50. E.
 Spiritus creatura præcellit corporalem dignitatè, sicut lumen sua claritate præcellit obscuritatè nebulae, parte. 3. fo. 411. A.

Spiritualia qui ministrant, non licet illis aliquid exigere vel accipere ex pacto, quia licitum est accipere si spontaneè offeruntur, parte. 4. fo. 299. B.
 Spiritus sensus qui sub vigili tegmine literarum habetur, est melior victus quam ambitiosa delicia philosophorum, quæ in diuersis libris sub incerta opinione continentur, vbi labor & superflua cura, parte. 3. fo. 418. A.
 Spirituales auari non purant amicos, nisi qui donant, quorum non os sed manus iudicant, & tantum quorum mansupia exhauriunt sanctos iudicant, parte. 4. fo. 10. E.
 Spiritus vocatur vis animæ, inferior mente, vbi corporalium rerum similitudines imprimuntur, parte. 6. fo. 55. E.
 Spiritus hominis in scriptura accipitur ipsa anima, vel ipsius animæ potentia rationalis, parte. 6. fo. 36. E.
 Spiritus hominis, qui quasi animæ maritus, animalè affectionem tanquam coniugem regit, parte. 6. fo. 49. A.
 Spiritus importat quædam impulsu vitalem, progredientem à corde in exteriora membra, parte. 6. fo. 36. F.
 Spiritus humanus dicitur quietus, & hoc per virtutes morales, & dicitur modestus per virtutes operatiuas, parte. 6. fo. 220. D.
 Spiritus cum sine addimento ponitur, tota trinitas frequenter intelligitur, parte. 6. fo. 241. A.
 Spiritus vbi dicitur in ve. vel no. Testa, sine addimento ponitur, in bonam partem accipitur, parte. 4. fo. 379. A.
 Spiritum superiorum numerus in cognitione humana non est, parte. 3. fo. 50. A.
 Spiritus quomodo accipitur cum dicitur: Et spiritus domini ferebatur super aquas. Non enim de spiritu mundi, sed de spiritu sancto intelligendum est, parte. 1. fo. 24. A. & fo. 30. B. Et extense deducitur, ibidem. F.
 Spiritus vbi vult spirare, exponitur de spiritu materiali, vel de spiritu sancto, parte. 5. fo. 195. F. G.
 Spiritus idem, sed propter diuersa opera dissimiliter appellatur, parte. 6. fo. 18. F.
 Spiritus dona varia sunt, & quare dantur, & per quæ ad vitam æternam venitur, parte. 1. fo. 8. E. F.
 Spiritus sancti dona quot sunt, & horum sufficientia, parte. 4. fo. 110. 28. F.
 Spiritus domini quomodo differenter dicitur esse in prophetis, apostolis, & super Christum, parte. 3. fo. 8. E. F.
 Spiritus sanctum acceperunt prophete apostolique ante resurrectionem, sed erat alius modus donationis futurus post resurrectionem, parte. 5. fo. 209. F.
 Spiritus sancti plenitudo, vtrum debuit dari immediate post ascensionem Christi, Arguitur contra & pro, cum responsione & solutionibus argumentorum, parte. 5. fo. 233. G. H.
 Spiritus sanctus vt accipiat, quatuor disponit scilicet diuinorum beneficiorum gratitudo &c. parte. 1. fo. 61. D.
 Spiritus sancti dono vtrum opera ista tribuenda sunt, quæ perit nere videntur ad opificum, parte. 1. fo. 196. E.
 Spiritus sanctus ita sanctus est, vt non sit sanctificatus, non enim aliunde accedit ei sanctificatio, nec initium sanctitatis accipit, parte. 1. fo. 293. G.
 Spiritus sanctus agit festum, cum in his qui conuertuntur, videt sibi templa parari, parte. 1. fo. 314. F.
 Spiritus continuo operatur, nec otium patitur, vbi operandi materia digna suppeditat, parte. 1. fo. 282. F.
 Spiritus domini requieuisse describitur super Christum septem plei cui virtute, quia vno nomine non potest, diuersis vocabulis explanatur, parte. 1. fo. 282. F. G.
 De spiritu tuo auferam &c. quomodo intelligendum, parte. 1. fo. 282. A. B. D. & fo. 284. A. B.
 Spiritus idem, & domini appellatur, & malus, Domini per licentiam iustæ potestatis, malus per desiderium iniustæ voluntatis, parte. 2. fo. 80. E. F.
 Spiritus malus quæcunque arripit, intellectum & rationem tollit, Spiritus vero bonus quocumque gratia repeleuerit, videntes & intelligentes facit, parte. 1. fo. 40. B.
 Spiritum malum esse in corde cuiusque in tempore peccati, & agere partes suas, certum est: cum scilicet datur ei locus per cogitationes malas & concupiscentias, parte. 1. fo. 282. F.
 Spiritus nos seducetes diuersi sunt. Est enim spiritus fornicationis, est spiritus iræ, est spiritus auaritiæ, est spiritus superbiæ, parte. 2. fo. 18. F.
 Spiritus vnus fornicationis est, & innumeris qui hoc officio ei parent, Similiter iracundiæ princeps vnus est, & innumeris sub ipso. Et ex illis sunt qui in Britannia seducunt, & in India, qui licet diuersi sint, sub vno tamen principe & magistro totius militiæ, parte. 2. fo. 18. F. G.

Spo Spolia Aegyptiorum submersa (vt Hebraei dicunt) fuerunt ma-
iora & pretiosiora qua illa quae a portauerat de Aegypto per
accommodationem, parte. 1. folio. 135. E.

Spo Spoliatores ecclesiarum & horum persuasores per quos significan-
tur, & quomodo & per quos puniuntur, parte. 4. folio. 463. H.

Spon Sponsa in canticis comparatur horto, & quare, parte. 3. folio. 361. F.

Spon Sponsa uir deus ecclesiam, quado & per quos, parte. 4. folio. 336. G.

Spor Sporae septem fragmentis plenae, septem diebus creationis, & se-
prem donis spiritus sancti coaptantur, parte. 5. folio. 112. B.

Spu Spuere in faciem alicuius, signum est contemptus & indignationis,
parte. 1. folio. 285. H.

Spu Spuunt in faciem Christi qui hodie creditur, sed peruersis actibus
verba eius & promissa regni despiciunt quasi fabula, parte. 5. fo-
lio. 84. E. H.

Squ Squalidi clamitare & miseria perhibentur, qui & mori sunt per-
nicie, & sensum prauitate despecti, parte. 3. folio. 56. E.

Squ Squaleret nullus si in suis necessitatibus miseriam voluptatis non
adderet. Ibidem.

Squ Squalidi vicij sunt haereticis & erroribus maculati, ideo a socia-
te & a consortio sanctae ecclesiae separantur, parte. 2. folio. 131. B.

Squ Squalentibus diuina uiciorum sordet, & in opprobrium religio-
nis sic iacentibus succurrendum est cotinuis lacrimis & oratio-
nibus, vt miserante deo ad pristinam erigantur sospitatem, par-
te. 2. folio. 255. A.

St Stabilitas uiri uirtuosi in bono, per qua acquiritur aeternitas re-
gni caelestis, moraliter in psalmo describitur, qui de hoc deum
laudat, parte. 3. folio. 118. B.

St Stabilitatis & glorificationis Christi signum evidens in regno cae-
lesti, fuit missio spiritus sancti in signo uisibili, parte. 3. folio.
89. B.

St Stadium est octaua pars miliarij, parte. 5. folio. 182. B. Item parte.
6. folio. 272. E. Item parte. 4. folio. 290. E.

St Stagnum Genesareth idem dicitur esse quod mare Galilee vel
mare Tyberiadis, sed tamen hoc est differenti ratione, parte. 4.
folio. 452. B. Item parte. 2. folio. 7. C.

St Stannum alia metalla ab igne defendit, & cum sit aes vel ferrum na-
tura durissimum, si ab igne stannum fuerit, uiridit & crematur, par-
te. 4. folio. 410. A.

St Stare vt uellit dicitur, quod non posse stare monstratur, parte. 3.
folio. 71. E.

St Stat qui stabili consistit gradu, parte. 4. folio. 408. E.

St Statera dolosa tripliciter dicitur, parte. 3. folio. 319. E.

St Statio Christi coram principibus sacerdotum, sedentibus in con-
silio ad iudicandum, figuratur per Abraham sedentem &c, par-
te. 1. folio. 69. F. H.

St Status ecclesiae, uide in Ecclesiae status.

St Status quicquid prosper temporalis vel spiritualis intelligitur per
arborem, & de vitro declaratur, parte. 4. folio. 305. D. E. F.

St Status tres excellentes in ecclesia, scilicet praetorum, principum
& status religiosorum, per quos significantur, parte. 1. folio.
321. G. H.

St Status vel ordines tres sunt communiter in populo subdito scilicet
ceragricolae, milites, & deo seruietes, parte. 1. folio. 266. C.

St Statuta graua & iniqua suggerunt fieri consiliarij cupidi princi-
pum & praetorum, vt ex eorum transgressione innocentes ac-
cusare ualeant, & in rebus vel personis damnificari, parte. 4. fo-
lio. 307. G. H.

St Stella quaelibet habet fortitudinem scilicet potentiam & uirtutem
actiuam ad influendum in istis inferioribus, parte. 4. folio. 72. C.

St Stellas nominant astrologi nomine alieno, sed dominus nomine
suo uocat eas, parte. 3. folio. 303. B.

St Stella quae uenit supra ubi erat puer, & stetit, in Christo perman-
sit, & nunquam ab eo recessit, & deitatis eius indicium illam stellam
fuisse arbitror, ait Origenes, parte. 1. folio. 308. G.

St Stellae clauduntur duobus modis, parte. 3. folio. 24. D.

St Stellio species reptilis habentis maculas in cute lucentes, parte. 3.
folio. 338. G. Item parte. 1. folio. 23. H.

St Stephanus mortuus est anno ascensionis domini, parte. 6. folio.
217. A.

St Stercora bouum desiccata in campis colliguntur, & inde fit ignis
in aliquibus terris, ubi est defectus lignorum, Et idem possit fie-
ri de stercorebus humanis, parte. 4. folio. 218. E.

St Sternutatio uide in homine causatur, parte. 3. folio. 80. A. C.

St Stibium quid dicitur, parte. 2. folio. 213. D. & folio. 214. B. C.

St Stigma quid sit, parte. 6. folio. 89. A.

St Stimulos primos & secundos cogitationum, sine quibus nullus
hominum esse potest, an & quomodo punitur, parte. 4. folio. 236. B.

St Stimulos carnis qui zelo dei compunctus contemnit, comprimit

vel subiectione ne lasciuant corrigi, sempiternum sacerdotium
acquirit, pertinens ad eundem de quo dicitur: Tu es fa. in aeter.
&c. cum quo regnum possidebit, parte. 1. folio. 311. G.

St Stipendium uide & quare sic dicitur, parte. 6. folio. 15. F. H.

Sto Stoici philosophi sunt, & quid docuerunt, parte. 6. folio. 194. E. F. Sto-
storax arbor Arabiae, parte. 3. folio. 412. B.

Str Struthio pennae auium similitudinem habet, sed uolarum eorum Stru-
celeritatem non habet, parte. 3. folio. 75. A. C. D. & folio. 58. C.

Stu Studentium uniuersitas in doctrina Gentilium, significatur per
mulierem Gentilem, parte. 5. folio. 198. D.

Stu Studentes nouelli quomodo Athenis probabantur de uirtute
patientiae, & quod impatientes repellebantur, parte. 1. folio.
208. H.

Stu Studio literarum incumbere quae tempora magis conducant,
parte. 3. folio. 426. F.

Stu Studium sacrae scripturae dicitur uerum, parte. 4. folio. 110. H. Item
parte. 2. folio. 39. D.

Stu Studium sacrae scripturae ad hoc ordinari debet, vt diabolus spo-
lietur animabus quas decept, parte. 4. folio. 22. H.

Stu Stulticia uicij graue est, sed non leuius uerborum, parte. 3. fo-
lio. 366. E.

Stu Stulticia alicuius magis apparet quando positus est in statu subli-
mi, sicut turpitudinis simiae magis apparet quando ascendit, par-
te. 3. folio. 338. H.

Stu Stulticia parua ponderosior uel pretiosior est quam sapientia & glo-
ria, quomodo hoc construat & intelligatur secundum Hebraeos
& Latinos, parte. 3. folio. 352. D. E.

Stu Stultus uide dicitur, parte. 3. folio. 16. H.

Stu Stultus si tacuerit, sapiens reputabitur, si cum alijs signis non pro-
datur, parte. 3. folio. 31. E.

Stu Stultorum exultatio ignominia. Sic ex scriptorum uicio habet:
Nam Hebraica ueritas habet: Stultorum exultatio ignominia,
parte. 3. folio. 313. B.

Stu Stultus reputat flagella, labia sui correctoris, parte. 3. folio. 319. C.

Stu Stultus ardesit desiderio gulae propter uilem cibum, parte. 1. folio.
84. E. Interf.

Stu Stultus qui propter stulticia amat, quia mimi sunt uel histriones
&c. licet sapiens uideatur, stultorum damnatione tenebitur, par-
te. 2. folio. 22. A.

Stu Stultus est omnis peccator, qui terrenis actibus deditus, in futurum
nihil praeuidet, parte. 3. folio. 323. E.

Stu Stultorum cor dissimile est sibiphi uarijs cogitationibus, & nunquam
idem manet, parte. 3. folio. 323. E.

Stu Stultus docens uel praedicans est sicut ebrius habens spinam qui
pungit se & alios, parte. 3. folio. 334. D.

Stu Stultus eorum spiritum suum profert impatientia impellente,
parte. 3. folio. 336. E.

Stu Stultus ad uisionem suam irae perturbatione succenditur, sapiens
autem paulatim eam maturitate consilij extenuat & expellit.
Ibidem.

Sub Subdiaconi qui nunc sunt in ecclesia in officijs Leuitarum, obla-
tiones in templo suscipientes a populo, per Nathanaeos desi-
gnantur, parte. 2. folio. 242. C.

Sub Subditorum inordinatio redundat in uerecundiam praetorum,
parte. 3. folio. 323. C.

Sub Pro subditorum qualitatibus disponuntur acta regentium, vt sa-
pe pro malo gregis etiam uere boni delinquant uita pastoris,
parte. 2. folio. 224. B.

Sub Subditij boni, etsi propter infirmitatem se abstinere uix possunt
ab obsequio praepositorum, tamen humiliter loquuntur,
& de hoc figura in Dauid, parte. 2. folio. 190. A. B. Item parte. 3.
folio. 65. A.

Sub Subiecti inuicem estote, non solum auditores praetatis, sed etiam
praetati subditis. Nam et si dignitas maiorum est administrato-
ria tamen est, parte. 6. folio. 96. A. Item parte. 1. folio. 55. F.

Sub Subiecti boni qui superiorem delinquentem cum debita reueren-
tia monent charitatiue, antequam ecclesiae denudent, significatur
per istos qui uerenda patris operuerunt, parte. 1. folio. 56. H.
Item parte. 2. folio. 89. D.

Sub Sublimium uiam discere & admirari simplices gaudent, & quos
uirtutis imitatione nequeunt, pia uenerationis amplectuntur
affectu, parte. 2. folio. 137. F.

Sub Substantia dicitur illud quod est quaecumque res, parte. 2. folio. 180. E.

Sub Substantiam aeternam homo omnibus phantasijs abiectionis aliqua
tenus conficit, & si non quid sic apprehendit, agnoscit certe
quid non sit, parte. 3. folio. 15. F.

Sub Substantiae spirituales nec loco nec tpe consistunt, parte. 3. fo. 345. A.

Sub Subtilia, curiosa & inutilia quaerentes audire, significantur per
illos qui

illos qui quaesierunt signum de caelo, parte. 5. folio. 51. H.

Sub Subueniendum est proximo per accommodationem, per cleemo-
syna dationem, & per fiduciosam, parte. 3. folio. 417. F.

Sub Subuerit deus caelum, infernum, terram, mare, & quomodo, par-
te. 3. folio. 28. E.

Suc Successionis gradus in participatione hereditatis, & corporalis &
spiritualis exprimuntur, parte. 1. folio. 313. F. & folio. 314. A.

Suc Successores dicitur ecclesiarum principes sibi signare testamento
non propinquitate carnis, sed dei iudicio successoris electione
permittere, parte. 1. folio. 314. C.

Sud Sudor Christi factus est sicut guttae sanguinis, quomodo uel an
supernaturaliter, parte. 5. folio. 178. D.

Sud Sudor mortis deliciae uiuentis, parte. 3. folio. 344. E.

Sue Sue, non est nomen uxoris Iudae patriarchae, ut aliqui credit, &
male, sed est nomen patris illius uxoris, parte. 1. folio. 103. H. &
folio. 104. D.

Sug Suggestio prima diaboli mollis est, sed recepta usu roboratur,
parte. 3. folio. 77. F.

Sug Suggestio diaboli quaedam callida argumeta ita sunt
perplexa, ut si quis peccata uelit fugere, sine aliquo peccato la-
queo non possit, nec possit ab vno solui nisi alio alligatus, par-
te. 3. folio. 77. F.

Sug Suggestio suae dente conerere mundam uitam spiritualium
diabolus quaerit, quod praeualer in his qui ex illa placere deo
non appetunt, sed hominibus, parte. 3. folio. 77. E.

Sum Sum, uerbum substantiuum duplicem habet significationem, &
quare sic dicitur, parte. 5. folio. 185. F.

Sum Summum ius summa iniuria est, parte. 3. folio. 349. F. Interf.

Sum Summam electorum suorum, non solum eorum qui in fidei mun-
dicia perseverant dominus in libro aeternae memoriae continet,
sed etiam eorum qui resipiscendo ad fidem redeunt, parte. 2. fo-
lio. 241. F.

Sum Summa gratiae & ueritatis, est cognitio ipsius trinitatis, parte. 1.
folio. 188. E.

Sum Omnis summa disciplinae nostrae in misericordia & pietate est,
parte. 6. folio. 120. E.

Sun Sunamitis ista quae est, uxor & uirgo iam feruens ut frigidum cale-
faceret, tam sancta, ut calentes ad libidinem non prouocaret,
parte. 2. folio. 125. B.

Sun Superbia dicitur initium omnis peccati, similiter & auaricia dicitur
radix omnis peccati, & quo modo, parte. 6. folio. 113. A. G.

Sun Superbia feminarum est saturitas panis, abundantia rerum, &
ocium, parte. 4. folio. 235. F.

Sun Superbia sequitur diuicias & scientiam, parte. 6. folio. 98. E.

Sun Superbia post omnes uirtutes seruit, parte. 5. folio. 16. A.

Sun Superbia sola in recte factis cauenda est, caetera uicia tantum in ma-
le factis, parte. 6. folio. 76. E.

Sun Superbia citius & magis apparet in oculis quam in alijs partibus cor-
poris, parte. 4. folio. 26. G. & folio. 27. A.

Sun Superbia inter uicia est regina, alia sunt duces, & illos mox mul-
ta uicia sequuntur, parte. 3. folio. 76. B.

Sun Superbia intrinsecus se celat, & inde sunt aperta mala, sicut ras-
dix inferius tegitur, sed ab illa rami exterius panduntur, parte.
3. folio. 82. E.

Sun Superbia comes est inuidiae, nec fieri possunt ut superbius non in-
uideat, parte. 3. folio. 167. E.

Sun Superbia occulta in moribus, cum se putat aliquid esse qui nihil
est, comparatur aurae noxiae, quae latenter nocet fructibus, par-
te. 3. folio. 200. A.

Sun Superbiae elatio ubi non deest, ubi communis naturae per miseri-
cordiam non consideratur aequalitas, sed mundani fauoris ap-
petitur uanitas, parte. 4. folio. 442. F.

Sun Inter superbos & arrogantes nunquam unitas & firma concordia ser-
uari potest, parte. 4. folio. 446. A.

Sun Superbiae uicio laborare potest etiam paruus uel minimus, etiam
si nulla dignitate usus, parte. 2. folio. 34. B.

Sun Superborum modus est de alijs contempnibiliter loqui, parte. 2. folio. 303. B.

Sun Superbi modus, estimare quod nullus nisi ipse debeat honorari,
parte. 2. folio. 311. B.

Sun Superbi indignantes solent labia mordere, atronitos habere oca-
los, & praesentia non uiderent, dum taciti sedula mente pertra-
ctant, parte. 3. folio. 325. B.

Sun Superbiae soboles sunt, uij, principalia uicia, parte. 1. folio. 173. E.

Sun Superbiae quatuor sunt species, parte. 5. folio. 170. E.

Sun Superbum se humiliare faciunt quatuor, parte. 4. folio. 172. B.

Sun Superbo est remedium, ut quod non potest transgredi, despiciat,
parte. 2. folio. 81. E.

Sun Superbire solent electi in quibusdam actibus, sed prius quam uita fia-

niant, ab elatione corda commutant, impius uero diebus omni-
bus superbit, parte. 3. folio. 35. A.

Sup Superbia quando diabolus deiecit, ut naturam sibi bonam par-
ua uoluntate peruerteret, scriptura non dicit, sed ex hac homini
inuidisse ratio ostendit, parte. 1. folio. 41. A. & folio. 42. D.

Sup Supbia quicquid non sonat uicij, sed supeminetia, parte. 3. folio. 327. B. D.

Sup Supbia aliquando mala, aliquando bona, parte. 4. folio. 98. F. H. & folio. 100. B.

Sup Superfluum est aliquid in natura humana ratione inuidui, quod
tamen est necessarium ratione speciei, parte. 1. folio. 38. H.

Sup Superioribus, etiam infidelibus, obediendum est, parte. 2. folio.
174. B. C. Etiam malis reuerentia exhibenda est, quamdiu toles-
rantur a deo, folio. 202. D.

Sup Superioris boni facta bene iudicare debemus, & bene loqui de illis,
nisi deo permittente erraret manifeste, parte. 5. folio. 224. H.

Sup Superioris sui turpitudinem qui cooperire student quantum bo-
no modo possunt, ipsi sunt benedicti a domino, & significantur
per uiros Iabes, parte. 2. folio. 98. H.

Sup Superiores boni subditis suis etiam ingratis & indignis exhibere
debent charitatis beneficium, parte. 1. folio. 291. H.

Sup Superiores exemplum habent cessandi a correctioe subditorum
in passione positurum, donec transeat passio, nisi periculum
in mora probabiliter timeatur, parte. 1. folio. 135. E.

Sup Superiores quando malis exemplis corrumpunt populum sibi
subiectum, tunc comedunt paruulos ad mensuram palmae, par-
te. 4. folio. 188. H.

Sup Superior in spiritualibus aut temporalibus per electionem institur-
tus, debet esse de nouissimis, secundum quod nouissimus dicitur
tur dupliciter, parte. 4. folio. 257. D.

Sup Superstitio quid est, parte. 6. folio. 204. G.

Sup Superstitiosa doctrina semper habet aliquid boni admixtum, & illud
bene docetur in publico, illud autem quod est falsum & superstitio-
sum, in secreto, sic facit astrologia &c, parte. 3. folio. 318. G.

Sup Supplicium iure quis patitur, iniuria autem iuri contraria est, par-
te. 3. folio. 302. F.

Sup Supplicij magnitudo pro magnitudine iniquitatis. Non enim (vt
Stoici putant) peccata omnia sunt aequalia uel poena, parte. 4.
folio. 224. F.

Sup Supplicio nunquam careat, quorum mens in hac uita nunquam uoluit
carere peccato, parte. 6. folio. 7. B.

Sup Suppliciorum annum si rependat deus pro uisus diei peccato,
imo si diem pro die reddat, quis iustum, non uideretur esse benig-
num, nec conuenire diuinae bonitati. Responso ad hoc nota-
bilis per simile naturale, parte. 1. folio. 288. B.

Sup Suppliciorum materia ex proprijs peccatis nascitur. Sicut enim
quadiu humor est in cadauere, uermes nascuntur ex putredine, sic
ex ipsa materia peccatorum gignuntur supplicia, parte. 4. folio. 32. E.

Sur Surgentes diuulculo, cum ita deo placere curamus, non ut prius ad
agenda humanae fragilitatis necessaria procedamus, quam deo
ris nos orationibus deo commendemus, holocaustum maneat offe-
rimus, parte. 2. folio. 243. F.

Sur Surgere est signum animi erecti, sicut e contrario, pferri uel cadere,
signum est animi a suo statu deieci, parte. 3. folio. 8. D.

Sur Surgere dicitur deus, quando quasi de fummo euigilat ad uindictam
populi sui, parte. 4. folio. 408. E.

Sus Sus est animal immundum secundum legem, & sanguinem uul-
lum offerre erat abominabile coram deo, parte. 4. folio. 106. F.

Sus Sus dum in luto lauat, sordidior redditur, parte. 6. folio. 226. E.

Sus Susanna historia quando gesta est, parte. 4. folio. 330. B.

Sus Suscitatio eorum qui per negligentiam peccant, operosior est quam
qui per necessitatem & infirmitatem, parte. 6. folio. 198. F.

Sus Suscitatio seminis quare statuta fuit fieri per fratrem defuncti, par-
te. 1. folio. 361. D.

Sus Susa uel Susis, metropolis regionis Elamitarum, in qua Daniel
turrim excelsum exstruxit, & uisus in praesens noua uideatur: in ea
conduntur reliquiae regum, & custos Iudeus est, parte. 4. folio.
312. E. Item parte. 2. folio. 254. F. H. & folio. 305. E.

Sus Suspendebatur in ligno apud Hebraeos nullus nisi blasphemus
& idololatra, & ideo si diu remaneret suspensus, daretur occasio
hominibus, ut loquerentur, de blasphemia illa & idololatria,
parte. 1. folio. 355. F.

Sus Suspicio quid est, parte. 4. folio. 307. F.

Sus Suspicio est maximum humanitatis uicij, quae aliter putat quam
sit ueritas, parte. 3. folio. 265. B.

Sus Suspiciones si uitare non possumus (quia homines fumus) iudicia
tamen id est diffinitiuas firmasque sententias continere debemus,
parte. 6. folio. 38. F.

Sus Suspria sanctorum patrum de mora Christi uenturi in mundum,
significantur per stertum parentum Tobiae, parte. 2. folio. 290. D.

Suffurium est ipsa locutio intima. parte. 3. folio. 15. B.

Tab **A**BERNACVLVM QVID est. parte. 6. folio. 196. D. Itē pte. 4. folio. 185. G. Item parte. 3. folio. 105. E.

Tabernacula sunt eorum qui semper in via sunt & ambulanti. nec itineris sui terminum reperiunt. parte. 1. folio. 307. E.

Tabernaculum quod habuerunt Iudaei per eremū. quō de loco ad locū trāslatū est. parte. 4. folio. 61. E. Item parte. 2. folio. 205. A.

Tabernacula quae inhabitasse Abraham. Isaac & Iacob dicuntur. quae & qualia fuerunt. parte. 1. folio. 210. D. & folio. 224. E.

Tabernaculorum festum quare & quando celebratur ab Hebræis parte. 1. folio. 172. H. & folio. 256. D. & folio. 316. H.

Tabulis in duabus scripta est lex propter duo Testamenta significanda. vel quia sunt praecepta duo. dilectionis dei & proximi. parte. 1. folio. 164. E.

Tabulae duae testimonij decem verbis signantur. vt per ipsum numerum figura crucis exprimeretur. quae significat. x. littera. quae in specie crucis formatur. parte. 1. folio. 206. F.

Tabulae testimonij dicuntur duae tabulae lapideae. & quare. parte. 1. folio. 198. A. & folio. 337. C.

Tabula in vna erant scripta tria pcepta. in alia septem secundum doc. nostros. Secundū Hebraeos in qualibet tabula erant quinq; scripta. parte. 1. folio. 198. A. & folio. 199. C. & folio. 276. H. Sed folio. 200. F. dicitur secundum doctores Hebraeorum. tantum quatuor praecepta erant in prima tabula. caetera verō sex in secunda tabula.

Tac Tacere & loqui pro tempore. eiusdem sapientiae est. parte. 4. folio. 217. A.

Tacendo. loqui discamus. parte. 4. folio. 116. A.

Tacere nemo contentus est audiens suum nomen in rixa. sed taci to nomine. audiens de se aliquod dictum. quādoq; dissimulat. parte. 6. folio. 39. G.

Tacens consumitur. qui intus in se inuenit unde vratur. parte. 3. folio. 32. A.

Taciturnitate quae bona comitantur. parte. 6. folio. 214. C.

Quasi vas sine operculo vel ligatura polluitur. qui per studium ostentationis patens. nullo velamine taciturnitatis operit. parte. 1. folio. 297. A.

Tactus in certitudine homo excedit omnia animalia. non autem in alijs sensibus. parte. 3. folio. 30. C.

Tal Talentum triplicis mensurae traditur. Minimum librarum quinquaginta. medium librarum. lxxij. summum librarum. cxx. parte. 2. folio. 250. E.

Talentum reputatur hoc quod cuiq; datur in rebus mūdānis vel spiritualibus. de quo est ratio reddidit. parte. 3. folio. 77. B.

Tam Tamiris regina Scytharum Cyrum regem Persarum cum ducentis militibus enecatit & c. Dixit autem regina. cū misisset caput eius in virem humano sanguine plenū. Satis te. inquit. sanguine quem quæstisti. parte. 4. folio. 40. 2. A.

Tar Tardū videtur quod magno desiderio q̄ritur. pte. 3. folio. 184. A.

Tartari legem Mahumeti acceperunt pro maiori parte illius populi. parte. 6. folio. 260. B.

Tartari de terra sua exeuntes anno. M. ccij. multos populos tam Christianos quā Paganos occiderunt. parte. 6. folio. 270. C.

Tartari habēt quāsdam ciuitates pro mercatoribus & artificibus. Sed nobiles & homines armorum habitant in campis & in tentorijs. parte. 4. folio. 171. G.

Tartari per ignem credunt omnia purgari. & p̄ trāsitū inter ignes aestimant se purgari. parte. 4. folio. 240. B. Item parte. 2. folio. 175. F. G. Item parte. 1. folio. 351. C.

Tartarorum principem homines extranei accedentes. ante transiunt inter ignes. parte. 1. folio. 351. C.

Tau Tau victima literarū inter Hebraicas. & illius mysticus sensus. parte. 4. folio. 184. A. & folio. 224. B. D. E. Itē pte. 2. folio. 41. B. C.

Tec Tecta domorum in terra promissionis erant plana. & ibi conueniebant homines causa recreationis & colloquutionis. & ideo nisi ibi fieret retinaculum. immineret periculum. parte. 1. folio. 356. B. Vide in Palēstinarum mos & c.

Ted Teda dum accenditur. odorem quidem suauē habet. sed lumen obscurum. parte. 3. folio. 80. B. D.

Tel Tela aranearum studiose textitur. flatu venti dissipatur. parte. 3. folio. 23. B. D.

Tem Temeritas illorum. qui licet diuersis poenis multati. semper in duricia sua manent. tanq; nullam habeant rectorem. significantur per locustam. parte. 1. folio. 144. A.

Temperantia infusa. supra temperantiam politicam. non sola

rescindit carnis delectationes. sed vicius. vt corpus totaliter redigatur in seruitutē animae. parte. 6. folio. 71. B. Item parte. 3. folio. 264. F.

Tempestiuum dixerūt veteres opportunum. à tempore. parte. 3. folio. 272. B.

Templum aedificatum est vt aiunt Hebraei in hunc montē. quem dominus Abraham monstrauit. dicens. Vade super vnum montium & c. Et ille mons postea additus est ciuitati. parte. 1. folio. 77. B. C. & folio. 78. E. F. & folio. 99. E. G.

Templum aliquando proprie accipitur pro domo templi. & diuidebatur in duas partes. Vna pars. sanctum. Alia. sanctum sanctorum. Aliquando templum large accipitur scilicet quaedam platea quadrata ante templū. clausa muro. parte. 5. folio. 64. G.

Templum erat domus magna facta ad modum turris quadratae. cuius duo latera sibi opposita sunt longiora in triplo duobus alijs sibi oppositis. propter quod haec domus aliquando vocatur turris. parte. 2. folio. 133. G. Item parte. 1. folio. 99. G.

Templum habebant Iudaei tantum vnum. vbi poterant offerre & immolare scilicet in Ierusalem. licet haberent alia loca in ciuitatibus & villis in quibus conueniebant ad orandū. ad audientium verbum dei. & ad alia tractandum. parte. 5. folio. 34. B. & folio. 143. H. Itē parte. 3. folio. 364. H. Item parte. 1. folio. 165. F.

Templum Salomonis circa se habuit tria ariā. & quare. & vbi. parte. 4. folio. 222. G.

Templum primum quando tempore post exitum de Aegypto fundationem habuit. & quanto tempore cōstruētum. & quanto tempore stetit vsq; ad destructionem per Nabuchodonosor. parte. 3. folio. 191. C. Et folio. 215. A. Itē parte. 2. folio. 11. F. Et folio. 46. F. G. Et folio. 198. C. Et folio. 299. C. D.

Templi primi & secundi in Ierusalem constructio. dedicatio. restauratio. prophanatio & destructio. quando. & quanto tempore & per quos facta sit. parte. 4. folio. 439. B. C. & folio. 460. G. Item parte. 2. folio. 248. E.

Templum reaedificabitur in aduentu Messiae. vt dicit. Rab. Sal. & Iudaei per ordinem dispersi ibi in momento congregabuntur. parte. 3. folio. 160. B.

Templum secundum aedificatum per Zorobabel quinq; res notabiles habuit. quae non fuerunt in templo Salomonis. parte. 4. folio. 63. F.

Templum diuina dispositione destructum est. xliij. anno post passionem Christi. & quare. parte. 5. folio. 199. B. & folio. 73. B. & folio. 113. A. B.

Templum Christi proprie incepit à principio praedicationis euāgelij. non ex lapidibus insensibilibus. sed ex Christi fidelibus. parte. 3. folio. 230. G.

Templum domini est quilibet fidelis. Et hoc templum debet deditari ad similitudinem materialis templi. parte. 4. folio. 461. D.

Templum nostrum dei. spiritu sancto recedente. prius seductionibus & indisciplinationibus repletur. deinde venit in ruinam. sicut corpus anima recedente primo frigidit. deinde putrefcit & soluitur. parte. 5. folio. 72. H. & folio. 73. D.

Templum interius est cor. altare ibi est fides. quale. & quomodo ibi munus offerendum. parte. 5. folio. 20. F.

Templū domini illud vere est. in quo fides vera. conuersatio sancta. & omnium virtutum chorus. parte. 4. folio. 121. F.

Tempus omnino nō esset si nullus motus esset vel corporalis vel spiritualis creaturae. quo per praesens praeritis futura succederent. parte. 1. folio. 35. E.

Tempus quadruplex. Primum ante legem. secundū sub lege. tertium sub gratia. quartum est in futuro. parte. 5. folio. 50. E.

Tempus sumptum singulariter in scriptura significat vnum annum. pluraliter verō absq; nūero determinato significat duos annos secundum communem modum loquendi Hebræorum. parte. 4. folio. 327. F.

Tempora labuntur. & demonstratur hoc versiculo. Sed fugit in terea. fugit irreparabile tēpus. Heu heu fugaces Posthume Posthume labuntur anni. parte. 4. folio. 210. E.

Temporum annotationes sumuntur ab aliquo euentu notabilis. parte. 4. folio. 455. D.

Tempora sic deus possidet. vt sub potentiae suae praesentia coangustet. parte. 3. folio. 28. E. Item parte. 1. folio. 130. H.

Temporis cuiuslibet verba. vt fuit. est. erit. de deo verē dicuntur. parte. 5. folio. 232. E.

Tempus vitae praesentis non est tempus optatum à viris sanctis. sed tempus vitae futurae. quod est tempus recipiendae mercedis. parte. 3. folio. 33. C.

Tempora quinq; in procreatione naturali & alitione. Ita similiter in spirituali. parte. 5. folio. 283. B. & folio. 284. A.

Tempus

Tempus magis mutatur secundum lunae cursum. & ideo tempus nouum dicitur nouilunium. parte. 3. folio. 431. F.

Temporum sunt distinctiones tres. praeteritum. praesens. & futurum. & quatuor vicissitudines. parte. 2. folio. 207. A.

Temporum supputatio multis modis accipitur penes dies & annos. parte. 1. folio. 4. B. C.

Tempus omne conuenit verbo dei. Modo enim legendum est. modo deo cantandum est. modo orare. modo docere. modo exhortari. modo increpare conuenit & c. parte. 1. folio. 280. B.

Temporalia bona vbiq; in sacra scriptura promittuntur pro virtutum actibus. sub illis intelliguntur bona spiritalia. & aeterna. tanq; principaliter promissa. parte. 4. folio. 6. C. & folio. 79. F. & folio. 96. C. & folio. 106. C. D. & folio. 116. D. & folio. 204. A. & folio. 263. C. Item parte. 5. folio. 167. C. Item parte. 6. folio. 141. F. G. Item parte. 3. folio. 224. H. & folio. 244. C. & folio. 301. F. & folio. 473. B. Item parte. 1. folio. 204. F. Itē parte. 1. folio. 65. B. & folio. 145. C. D. & folio. 260. H. & folio. 295. E.

Temporalibus & caducis sobrie vtamur. non quasi bonis nostris. sed ad sustentationem datis. parte. 6. folio. 112. F. & folio. 123. B.

Temporalis abūditia circa q̄ versat mundana cupiditas. administrat materiam & fomentum omnibus vicijs. sicut radix nutrimentum ramis. parte. 5. folio. 165. C.

Temporalium administratio est impeditiua pfectae sequelae Christi in quantum impedit actum contemplationis. parte. 5. folio. 31. B.

Temporalia bona dat deus bonis & malis. & quare. Item tollit à bonis & à malis. & quare. parte. 3. folio. 176. A.

Tenebrae sunt recedente sole visibiles de nostro hemisphero. parte. 5. folio. 21. D.

Tenebrae comitantur semper horror. & quanto minus discernit quis circa se sunt. tanto magis metuit. vndiq; aduersa patiantur. parte. 3. folio. 384. A.

Tenebrae duplices sunt. interiores & exteriores. parte. 5. folio. 68. H. Item parte. 6. folio. 221. B.

Tenebrae sunt duplices. quaedam culpae. quaedam gehennae. parte. 5. folio. 30. H.

Tenebrae ignorantiae ablatae sunt per Christum qui est veritas. tenebrae culpae per gratiam. & gloria dabitur ab eo contra tenebras gehennae. parte. 5. folio. 210. H.

Tenebrae gehennae sunt terminus tenebrarum ignorantiae & culpae. & ideo dicuntur exteriores ibidem.

Tenebrae quomodo dicuntur esse in inferno. cum ibi sit ignis qui de natura sua est lucidus. parte. 5. folio. 30. H.

Tentare quid sit. parte. 6. folio. 84. D. Item parte. 3. folio. 370. D. Item parte. 1. folio. 77. B.

Tentari nullus discipulorum grauius ferat. qui positus est ad docendum si dominus tentatus est. & tentatibus respondeat ad dogmata pietatis. parte. 5. folio. 88. D.

Tentationes duae sunt. vna probationis. alia deceptionis. parte. 5. folio. 213. A. Item parte. 6. folio. 211. A. Item parte. 1. folio. 456. F.

Tentantur homines aduersitatibus & tribulationibus causa quintuplici. parte. 5. folio. 94. A.

Tentat deus & diabolus. sed diuersa intentione. parte. 6. folio. 211. A. & folio. 156. B.

Tentare deū quid sit. parte. 5. folio. 16. C. Item parte. 6. folio. 191. B. Item parte. 3. folio. 368. D. Item parte. 1. folio. 338. E.

Tentat nos deus. quare. & quomodo. parte. 1. folio. 77. A. B.

Tentari quare permittit deus hominem. cum sciret eum casurum. parte. 1. folio. 40. B.

Tentatio fit tribus modis. parte. 5. folio. 15. E. & folio. 136. B. Item parte. 6. folio. 172. E. & folio. 211. A.

Tentatio humorum quae est. parte. 6. folio. 47. E.

Tentationis fornax succenditur sextupliciter. & per quot succenditur. Sunt enim septem tentationis differentiae. parte. 4. folio. 303. C.

Tentari nos deus sinit. vt videamur nobis infirmi. & tamen custodit. parte. 3. folio. 9. A. Itē parte. 1. folio. 27. G. & folio. 40. E. Item parte. 2. folio. 129. E.

Tentatio vox est diaboli. Audit q̄ tentatur & resistit. Exaudit qui consentit. parte. 3. folio. 12. E.

Tentationum concessio infirmos prodat. parte. 3. folio. 76. B.

Tentationis necessitas ostenditur & probatur. parte. 3. folio. 81. H.

Tentatio & probatio ad hoc ordinantur. vt aliquid ignotū manifestetur ipsi tentanti. parte. 3. folio. 120. G.

Tentare ex se diabolus appetit. sed eos qui tentadi sunt. & prout tentandi sunt. deus iuste tentari permittit. parte. 2. folio. 80. E.

Tentatio sicut saepe per oculos trahitur. sic nonnunq; concepta

intrinsecus. compellit sibi extrinsecus oculos deferuire. parte. 6. folio. 108. A.

Tentatione si anima non fallitur. continuo resoluitur. sicut caro si sale non aspergitur. corrumpitur. parte. 1. folio. 323. E.

Tentationes ab anima non auferuntur quamuis grandes habeat profectus. quia quasi custodia & munimen sunt ei. parte. 1. folio. 323. E.

Tentamenta mox à diabolo succrescunt. cum lux diuina cor hūanum illustrat. vt plus tentationibus se vrgeri sentiat. q̄ cum lucis internae radios nesciebat. parte. 1. folio. 135. A.

Tentationes multae nobis occurrunt. multa offendicula volentibus agere quae dei sunt. & in fide multa inuenies tortuosa. plurimas quaestiones. obiectiones haereticorum. contradictiones infidelium. parte. 1. folio. 152. A.

Tentatus est Christus. quare & quomodo. Vide in Christus.

Tentoria quibus pastores vtuntur. quis primum adinuenit. parte. 1. folio. 46. F.

Terminus hominis constitutus est. ista constitutio potest dupliciter intelligi. parte. 3. folio. 33. C.

Terminus vitae humanae post diluuium nō fuit centū viginti annorum. Nam aliqui dicuntur vixisse quingentis vel quadringentis annis post diluuium. parte. 1. folio. 59. C.

Ternarius numerus est mysticus. & ostenditur in pluribus. parte. 2. folio. 254. A. Item parte. 1. folio. 183. A.

Ternitratōres dicuntur angeli nequam. & quare. parte. 1. folio. 154. A.

Terra inter elementa est maxime stabilis. cum sit centrum mūdi. parte. 3. folio. 39. C.

Terra diuina dispositione venis aquarum est tota plena. sicut corpus animalium sanguine. & quare. parte. 6. folio. 227. A.

Terra in inferioribus creaturis videtur firmior. & stabilior. & tamē deus in terram ipsam mouet. parte. 3. folio. 24. C.

Terrē motus vnde causatur. parte. 3. folio. 24. C. & folio. 53. C.

Terrae latitudo & longitudo quomodo accipitur secundum astrologos. parte. 3. folio. 71. G. & folio. 73. H. & extensius. folio. 153. H. Vbi etiam tangitur quae partes habitabiles & quae inhabitabiles. Item parte. 1. folio. 186. H.

Terra super aquas fundata dicitur. & quo modo. parte. 3. folio. 289. B. Item parte. 1. folio. 31. F. G. H. & folio. 33. C.

Terras prius incultas antiqui patres suis laboribus coluerunt. & sic cibi corporales multiplicati fuerunt in sustentationē sequentium. parte. 3. folio. 322. D.

Terra multis modis accipitur. & terra haec in qua habitamus non ab initio terra vocata est. sed arida. & postea terra. parte. 1. folio. 321. A.

Terrae uarietate diuersarum specierum magis fructificant in vna terra q̄ in alia. parte. 3. folio. 412. D.

Terror ita retrahit à malo. sicut amor ad bonū. parte. 1. folio. 335. D.

Terror mutat sententiam in hominibus. ibidem. F.

Terrores homines faciunt pro iactantia & minas etiam his quibus nocere non possunt. parte. 1. folio. 305. F.

Terrores aliquando ita conturbant animum cogitantis circumpendentibus malis. vt sicut aquae circumfluere videantur. parte. 3. folio. 217. B.

Testa ex luto fit. & sanies corporis lutum est. parte. 3. folio. 9. B.

Testamentum quid dicitur. parte. 3. folio. 242. E.

Testamentum secundum leges humanas. ciuiles & canonicas non habet robur. quamdiu uiuit testator. parte. 6. folio. 151. B.

Testamentum vetus & nouum tam Christi sacramenta quā ecclesiae mysteria sub aenigmatum figuris operunt. parte. 1. folio. 211. B. Interf.

Testamentum vetus distinguitur in tres ordines secundum Hebraeos. Primum vocant legem. secundum prophetas. tertium agiographa. & quos. & quos libros singulis. annuerant. parte. 2. folio. 2. B.

Testamenti noui testimonium est vetus lex. & ergo vetus Testamentum dicitur testimonium in quantum probat & testatur. lex in quantum iubet. parte. 3. folio. 197. E.

Testamentum vtrunq; nobis nouum est. nō temporis aetate sed intelligentiae nouitate. parte. 1. folio. 291. G. & folio. 295. E.

Testamenti veteris ac noui tanta est concordia vt neutrum sine altero sit. parte. 1. folio. 350. A.

Testamentum nouum absconditum est in lege. parte. 1. folio. 175. B.

Testamentum vetus & nouum quare sic appellantur. parte. 6. folio. 148. B.

Testamenti veteris autoritatem cur tenemus. cuius ritum non obseruamus. parte. 6. folio. 148. B.

Testamentū ve. & no. differentia. parte. 6. folio. 151. E.
Testamentorū duorum distinctionem ostendit Christi passio. parte. 1. folio. 295. E.
Testamentum nouū quōd præfat veteri. cum dicatur quōd rota erat in rota. & vetus in nouo. & ecdūsero. parte. 6. folio. 240. A.
Testamenta duo magis vicina & conuenientia quā vnita dicuntur. Multa enim veteris amissimus. & nouæ gratiæ multa susceptimus. parte. 4. folio. 421. B.
Testamentum vetus non recipientes. vt sunt quidam hæretici. sic inquitur: Quanta est crudelitas dei. legis. & prophetarum. qui vsq; in tertiam & quartam generationem extendit iram suam. sed responsonem habent. parte. 4. folio. 236. B. Item parte. 2. folio. 104. E. & folio. 16. B. & folio. 18. E.
Testamenta duo dicuntur vbera. In quorum vno nunciatus. in altero demonstratus. parte. 1. folio. 119. B. Interp.
Testamenta duo figurantur per Cherubim. parte. 1. folio. 177. A.
Testamenta duo per cherubin figurantur. & quare. parte. 2. folio. 216. B.
Testamenta duo significantur per Agar & Saram. parte. 1. folio. 66. F. Per noctem & diem. folio. 77. D. Item per duo labia. parte. 3. folio. 317. A. Per arcum & pleiades. folio. 72. E. F. Per mel & fauum. folio. 269. B. Per septenarium & octonarium. folio. 175. E. Item per noctem & diem. folio. 111. F. Item per duas rotas currus. parte. 4. folio. 42. D. Per duo maria. folio. 421. E. Per duas oliuas. folio. 410. B.
Testamentum nouum. Vide in Nouum testamentum.
Testimonium quid est. parte. 3. folio. 233. E.
Testimonium firmum habetur per demonstrationem in his que sub sunt facultati naturali intellectus. sed in his que sunt supra facultatem hæreticorum. testimonium firmū est per opera soli deo possibilia. qui non potest esse testis falsitatis. parte. 3. folio. 203. C.
Testimonium falsum in iudicio non tantum prohibet oñauo præcepto. sed etiam extra iudicium & omnis detractio. Aliter dicunt H. brei. parte. 1. folio. 165. E.
Testimonium veritatis licet de Apocryphis sumere. parte. 6. folio. 110. 38. F.
Testimonij que iam fuerant in Genibus diuulgata abutuntur apostoli aut apostolici viri. vbi cumq; loquuntur ad populos. parte. 1. folio. 113. E.
Testis falsus est qui non eodem sensu dicta proponit. parte. 5. folio. 31. H.
Testium falsorum & calūniantium voces quando responsonem non merentur. ibidem.
Testium conditiones quo modo & qualiter considerandæ. parte. 4. folio. 323. B.
Testes dei sunt. q per opa testant q̄ p̄mia sunt secutura. p. 32. 27. B.
Testes falsos quomodo Iudæi dicunt esse puniendos. & in hoc errare eos ostenditur. parte. 4. folio. 411. E.
Tetragrammaton. De hoc nomine quōd est conforme huic nomi mini Iesu. vt patet parte. 1. folio. 130. D. diuersa notanda scribuntur. & significantur in locis infra expressis. & folio. 129. E. F. G. H. & folio. 130. per totum. & folio. 131. per totum. & folio. 135. F. G. & folio. 136. E. & folio. 137. E. Item parte. 2. folio. 60. B. D. Item parte. 4. folio. 42. F. G. & folio. 137. G. H. Item parte. 6. folio. 275. H. & folio. 276. G. H.
Thabuta non est nomen commune. sed proprium nomen puellæ. parte. 5. folio. 99. F. Item parte. 6. folio. 182. E.
Thabor. terminus est Zabulon. mons in medio Galiliæ campo. parte. 4. folio. 67. E. & folio. 338. F. Item parte. 3. folio. 219. B.
Thalmodica doctrina vt Iudæi dicunt & firmiter credunt fuit data Moysi a deo in monte Sinai ore tenus. Per quem & quando fuit redacta in scriptis. parte. 4. folio. 63. G. H. & extelius. folio. 411. B. Item parte. 6. folio. 275. F.
Thalmodicam doctrinā Iudæi dicunt dei legem. parte. 4. folio. 64. B.
Thalmodica autoritas apud Hebræos tanta est in determinationibus & in eodem gradu. sicut autoritas vniuersalis ecclesiæ apud nos. parte. 4. folio. 38. F.
Thalmod duplex. Vnum Ierofolymitanum. & alterum Babylo-nicum. Et istud secundum est maioris autoritatis quā primum. parte. 4. folio. 411. B. H. Et illud opus fuit maxie diabolicū. fo. 32. B.
Thalmodicæ facultatis fabricatores habebant duos dæmones familiares sibi &c. parte. 4. folio. 64. D. E.
Thalmodica doctrina multa continet absurda de deo. & etiam iniqua. & naturalis dictaminis rationis omnino inconsona. parte. 4. folio. 64. B. C.
Thargum vocatur apud Hebræos translatio Chaldaica. & est tantæ autoritatis apud eos. quōd nullus ausus fuit ei contradicere. parte. 4. folio. 21. H. & folio. 74. B. & folio. 88. H. & folio. 150. H. Item parte. 3. folio. 251. G. Vbi habes quis translator fuit Item apud Hebræos quāsi tantæ autoritatis est sicut textus. parte. 1. folio. 47. D. & folio. 117. G.
Thaumud vel chaumum quis. vel quid. & qualis. vel quale idolum fuit. parte. 4. folio. 223. E. F. H.
Theatrum quid & vnde dicitur. parte. 6. folio. 198. A. B. Thebes alia est ciuitas in Aegypto. & alia in Iudæa nomine Theba. & alia in Græcia quæ dicitur Thebe. parte. 2. folio. 44. F. G.
Theodas fuit quidam magus &c. parte. 5. folio. 216. C. Item parte. 6. folio. 174. A.
Theodorus Pharanitanus episcopus scripsit. quod & hæretici putant. Christum nec veram carnem de virgine assumpsisse. nec corpus corporale secundum carnem habuisse. parte. 5. folio. 102. A.
Theologia dicitur fons & fluuius paradisi id est ecclesiæ militantis. & quare. parte. 1. folio. 36. D. & diuidit in quatuor flumina propter quadruplicem sensum contentum in ea. parte. 1. folio. 37. D.
Theologi moderni temporis curiositati operam dantes notantur. parte. 4. folio. 126. D. & folio. 343. H. Item parte. 2. folio. 252. D. H. Item parte. 5. folio. 137. D.
Theologia paucorum est. sublimium scilicet & domino appropinquantium. parte. 1. folio. 232. B.
Theofaurizatio quæ fit ex causis honestis non est interdicta à Salutate. tanq̄ illicita. parte. 5. folio. 26. D.
Theofaurizans propter presentem vitam & amorem sæculi. continuo vermes illi ebulliunt. hos generat auaricia. & diuitiarum caeca cupiditas. parte. 1. folio. 156. F. & folio. 158. A.
Theofaurus eius vbi est. ibi & cor tuum. vniuersaliter intelligitur & de pecunia & de omnibus voluptatibus. parte. 5. folio. 158. C.
Threni non sunt distinctus liber à libro Ieremæ. parte. 4. folio. 111. D.
Thurificatio quæ erat de ceremonialibus vt. T. remanet in no. le. & quare. parte. 1. folio. 167. C.
Tiberias & Capharnaum in eodem litore. parte. 5. folio. 203. E. G.
Tib. Item parte. 4. folio. 24. B.
Tigris etiā est fluuius Mesopotamiæ. parte. 3. folio. 413. A. Item parte. 2. folio. 288. A. Item parte. 1. folio. 37. A.
Timere oportune cautela est. & trepidare inepte. signaui. par. 3. folio. 104. A.
Timet aliter adultera virum suū. aliter casta. adultera ne veniat. casta ne deserat. parte. 3. folio. 265. B. & folio. 273. B.
Timere à cæli constellationibus quādo est licitum & honestum. & quando non. parte. 4. folio. 126. B.
Timere deum ne mittat in gehennam. & timere deum ne deserat. differenti modo fit. parte. 6. folio. 233. F. Item parte. 3. folio. 414. A. B.
Timere debemus in omnibus. Aliquando enim est gratia quam dicimus iram. & aliquando ira quam dicimus gratiam &c. parte. 3. folio. 13. A.
Timor est passio de malo futuro de difficili euitabili. non tamen impossibili. parte. 4. folio. 112. D.
Timorem magnum habentes in frigidantur & pallescunt. parte. 3. folio. 210. C.
Timor cordis causat tremorem in exterioribus membris. parte. 4. folio. 121. C.
Timor dissoluit vestem. & facit fluere vrinam. parte. 4. folio. 31. B. & folio. 221. H. & folio. 241. A.
Timor nimis reddit hominem aliquando stupidum. & quasi impotentem se mouere. parte. 4. folio. 321. C.
Timores sunt quatuor præter timorem naturalem qui omnibus inest. scilicet mundanus. seruilis. initialis. & castus. parte. 6. folio. 110. 18. F. Item parte. 3. folio. 282. A. B. & extenle. folio. 388. F.
Timor seruilis & initialis dicuntur esse initium sapientiæ. sed diuersis rationibus. parte. 3. folio. 254. B. & folio. 388. G. H.
Timor seruilis introducit sapientiam sicut seta filum & est principium extrinsecum &c. parte. 3. folio. 318. D.
Timor seruilis prius. deinde amicalis. quem Lia significat libera. inde sequitur amor purgati animi quem significat Rachel. parte. 1. folio. 97. B. Interp.
Timendus non est qui nihil potest. nisi permissus. parte. 1. folio. 94. E. Interp.
Tempus & non tempus pro parte facit ait Nico. de Lyra. dicens esse secundum antiquam grammaticam. parte. 2. folio. 36. F.
Tinea de veste oritur. & oriendo corrumpit. parte. 3. folio. 15. G. Tin & folio. 32. E. H.
Tinea domum sibi corrumpendo facit. parte. 3. folio. 52. A. C.

Tinea damnum facit sed non sonum. parte. 3. folio. 15. G.
Tyrannus proprie est qui in communi republica. non iure principatur. parte. 3. folio. 35. C.
Tyrannus qui membrum est diaboli inebriatur de sanguine innocentium. aliquos realiter occidendo. & aliquos interpretatiue. parte. 2. folio. 301. H.
Tyrus & Sydon prædicantibus apostolis crediderunt. adeo deo et. vt Paulum Tyro abeuntem omnes cum vxoribus & liberis vsq; ad naues prosequerentur. parte. 5. folio. 39. F. Item parte. 4. folio. 46. B. G.
Titulus diaboli est: Ipse est rex super vniuersos filios superbiæ. Titulus vero Christi. humilitatis. parte. 3. folio. 51. E.
Titus vel Vespasianus dicitur aper & singularis ferus. parte. 4. folio. 191. A. Item parte. 3. folio. 204. F. Item parte. 2. folio. 363. A. C.
Tobias historia contigit anno sexto Ezechij regis Iudæ. qui Tobias captiuus fuit per Salmanasar regem Assyriorum. parte. 2. folio. 283. G. H.
Tobias liber. Vide in Liber Tobias.
Tobias vilis fuit percuti cæcitate sine culpa. vt probaretur eius patientia. q̄ Elymæ mago. qui per perfidia percussus æternæ vitæ preparatur. parte. 6. folio. 221. A.
Tolerare aduersa huius vitæ patienter facit. q̄ consideremus eas ordinari ad finem vitæ beatæ in futuro. parte. 3. folio. 19. C.
Tondere cæsariorum confusio fuit apud veteres lugentium. in signum doloris & humilitationis. nunc econtra. comam demittere. luctus indicium est. parte. 4. folio. 35. D. & folio. 123. A. C. & folio. 170. A. C. & folio. 250. E. & folio. 368. B. Item parte. 3. folio. 8. B.
Tonitruū vox reuelatur. vt rotatus. & sinuosus sonus sentiatur. parte. 3. folio. 195. E.
Tonitruum aliquando videtur esse. quando auditur sonus rotarum curruum. ibidem. F.
Topazius lapis preciosus. & eiusdem moralitas. parte. 6. folio. 273. E. G. Item parte. 4. folio. 251. B. Item parte. 3. folio. 53. F. H.
Tophet. gehennæ poena vel poena gehennalis secundum Hebræos & Latinos. parte. 4. folio. 57. H. & folio. sequenti. C. & folio. 123. A. clarius. Item parte. 2. folio. 175. E. & folio. 184. A. & folio. 231. E. F.
Torcularibus tria sunt. l. pressura. & de ea oleum. & amurca. si militer & vinum & acinum. quorum vnum reconditur. aliud proficitur. parte. 3. folio. 205. E.
Tormenta aliorum. remedia sunt aliorum. parte. 4. folio. 115. E.
Torrentis (ni fallor ait Hieronymus) sine additamento nusq; reperitur in bono. parte. 3. folio. 314. E. Vide etiam folio. 19. E. & 56. H.
Tornatura cæteris est promptior artibus. parte. 4. folio. 363. E. Item parte. 6. folio. 136. E.
Torta quid & vnde dicitur. parte. 2. folio. 204. C.
Totila rex Gothorum inuadit imperium &c. parte. 6. folio. 256. G. H.
Toxicum cas. & toxicum. quid & vnde dicitur. parte. 4. folio. 128. G.
Tractatus tot & tam magnificos nunc condidisti. Athanasius Ambrosius. Hilarius. Augustinus & ceteri. si non contra fidem rectam fuisset multiformis hereticorum error obortus. parte. 2. folio. 262. E.
Tractio qua dicitur: Nisi pater traxerit eum. non est violentiæ. nec necessitatis. nec est inuiti. sed voluntatis & desiderij &c. parte. 5. folio. 206. A.
Tradidit pater filium. tradidit filius seipsum. Iudas quid fecit. parte. 6. folio. 20. B. & folio. 81. F. & folio. 95. E. & folio. 219. H. Item parte. 4. folio. 201. F. Item parte. 1. folio. 168. B.
Traditur peccator sathanæ dupliciter. parte. 2. folio. 34. A.
Trahimur hic tantum. sed alibi faciam eum. ait Christus videre quod credit manducare quod est fur. habere quod amauit. & desiderauit. ibidem.
Tranquillitatem castitatis semper inquietare molitur circumspens fartago libidinum. parte. 1. folio. 72. E. Interp.
Transfiguratio domini per tres viros Abrahamæ apparentes denunciat. parte. 1. folio. 69. F.
Transiit an. & quomodo filij Esau vel Edom concesserint filiis Israel per terram suam. parte. 1. folio. 332. H.
Translatio studij philosophiæ ad partes fidei. per quid significatur. & per quem. & quo facta est. parte. 2. folio. 91. D.
Translationis genus triplex. parte. 3. folio. 2. F.
Translata ad alia linguam. non ita bene sonant sicut in propria lingua. parte. 4. folio. 2. F.
Translatio nostra veteris Testamenti videtur facta post corruptionem in multis passibus bibliæ. factam per Iudæos. parte. 4. folio. 44. D.
Translatio nostra magis & frequentius deuia ab Hebræo in libro Iob. q̄ in alijs sacre scripturæ libris. parte. 3. folio. 13. E.

Translatio nostra posuit bdellium pro crytallus. parte. 1. folio. 37. D. & dicto Hebraica mellahel mulum æquiuoca in diuersis locis eodem modo interpretata est. fo. 75. H. & fo. 76. H. & cecidit pro tentorizauit vel tentorium fixit. fo. 83. G. & fraudulenter pro prouidentis. fo. 88. H. & fo. 89. D. & additio pro controuersia vel cōtentio. fo. 93. F. G. & subiecit seruituti pro & fecit trāstire. 114. G. & religio pro ceremonium vel legitimum. fo. 150. D. & icabarium pro icabarium. & fo. 299. G. Itē plura ponuntur in quibus discrepat. parte. 2. folio. 45. B. D. & lucernam posuit pro lucerna. fol. 67. B. & desperauit pro festinauit. folio. 89. G. H. & cellare pro desiderare. similiter persequi pro egredi. fo. 111. B. & leuculos aureos pro expiatoria aurea. fo. 213. C. & leones aureos pro expiatoria argentea. ibidem. Item singularim pro pariter. parte. 3. folio. 131. C. & raceas pro similibus. folio. 208. F. & turtur pro hitundo. folio. 210. H. & vidua pro eca. folio. 286. A. & die pleæ lunæ pro termino constituto. folio. 316. H. & stello pro aranea. folio. 338. G. & vbera pro amores. folio. 355. H. Item posuit refrenantem pro lasciuientem. parte. 4. folio. 40. A. & coluerunt pro timuerunt. folio. 345. D. & prægnantes pro montanas. folio. 360. D. & pauperem pro clausuris. folio. 361. E. & Achyopiæ pro Chusan. fol. 395. H. & redempta pro polluta. folio. 401. B.
Translatio vulgata quæ dicitur. parte. 2. folio. 304. G.
Transsubstantiatio an plura difficilia in se uideatur habere quā creatio. parte. 3. folio. 253. G. & fo. 254. B.
Transmigrationis & captiuitatis populi quomodo differenter nominatur & numeratur. parte. 2. folio. 186. B.
Tres dies quomodo computandos quidam dicunt. quibus dominus sepultus dicitur. parte. 4. folio. 375. A.
Tria sunt quæ proficiunt ad vsum salutis. parte. 5. folio. 136. A.
Tria facere debemus. seruari. querere. reuerti. parte. 4. folio. 195. B.
Tria hominum genera in ecclesia. rectores. continentes. coniugati. parte. 5. folio. 75. E.
Tria in claustris trium abscondita latent quæ solis clauibus iudicij & misericordie dei referantur. quando illuminantur abscondita tenebrarum & reuelantur consilia cordium. parte. 3. folio. 378. E.
Tria sunt infatigabilia. tria sunt quæ bene gradiuntur. tria sunt difficilia. parte. 3. folio. 338. A. B.
Tribulari in hoc mundo quomodo deus permittit vineam iustorum. cum fuerunt electi & dilecti ab æterno. parte. 4. folio. 51. H. & fo. 350. H.
Tribulatio tanq̄ emplastrum mordax vrit res. sed & sanat te. parte. 6. folio. 75. E.
Tribulatio iustis illuminatio. contumacibus correptio. obstinatis excecatio. parte. 6. folio. 244. A.
Tribulationes sunt magis dilectæ deo q̄ sacrificia. & quare. parte. 4. folio. 301. C.
Tribulatio iustos homines probat sicut fornax aurum. vt si forte de specie plumbi quicq; fuerit admixtum. ignis decoquat & resoluat. parte. 1. folio. 154. B.
Tribulatio secundum se considerata odibilis est. In comparatione tamen ad finem iucunda est. sed beatitudinem ordinata. parte. 6. folio. 62. C. D.
Tribulos & spinas post peccatum terra homini ad laborem perperit. non q̄ alibi antea nascerentur &c. parte. 1. folio. 25. F.
Tribunal quid est. & quomodo Christus in tribunali sedebit. parte. 6. folio. 29. E.
Tribus Iuda in scriptura præ cæteris clara & multiplex memoratur. parte. 3. folio. 69. A. Item parte. 4. folio. 276. D. & sequenti. G.
Tribus Iuda q̄ primo secuta sit Moysen per mare rubrum est incertum. & non habet fundamentum in textu. parte. 1. folio. 277. G.
Tribus sacerdotalis & regia potuerunt committeri per matrimonium dispensatiue. & quare. licet prohibitum fuit ne sibi tribus miserentur. parte. 1. folio. 328. B. C. D.
Tribus filiorum Israel per desertum ambulantiibus non erat infirmus. de quibus. & quomodo intelligendum sit. par. 1. folio. 155. H.
Tributum viciorum quotidie soluunt pessimo exactori diabolo qui dissoluti animo peccatis implicari non meruntur. parte. 3. folio. 321. B.
Tributum proprie quid dicitur &c. parte. 2. folio. 246. C.
Tributa quæ à subditis quasi iure solebantur exigere. vbi generalis fames ingruerit. dimittamus. vt dimittat nobis pater debita nostra. parte. 2. folio. 259. F.
Tricenarius integritatem fidei & perfectionem operis significat. sine quibus nemo accedere debet ad diuina mysteria. parte. 1. folio. 119.

fo. 272. E. & fo. 348. B.
Tracefima die sepulchre memoriam facere defunctorum vnde traxit ecclesia consuetudinem. parte. 1. fo. 258. F.
Tricesimo anno baptizatur Christus, facit miracula, docet, vt res primat remunerarios qui omnem etatem ad hanc officia idoneam putant. parte. 5. fo. 135. Item parte. 1. fo. 271. D. & fo. 72. E.
Trininitas in mysterio non integrè nec perfecte priores patres artigerunt, fortasse nec & apostoli ante missionem spiritus sancti. Echuius figura. parte. 2. fo. 5. A. B.
Trininitas in vtroq; testamento prædicatur. parte. 4. folio. 17. A.
Trininitas fides postq; per mundum cœpit prædicari patientia sanctorum, victi sunt aduersarij eorum. parte. 1. folio. 86. F. Interl.
Trininitas sola substantia est, quæ non extrinsecus, sed sui natura sancta. parte. 1. folio. 293. G.
Tristabile & dolorosum facilius sustinetur ab homine, quando videt aliquos secum comportantes, quasi partem doloris sui secum portant. parte. 3. fo. 10. C.
Tristabile & odiosum est aliquid secundum se acceptum, quod tamen acceptabile ad finem relatum. parte. 3. fo. 10. F.
Tristari peius est q̄ timere. parte. 4. fo. 112. D.
Tristicia quid sit & vnde causatur, & quomodo somnum causat. parte. 5. fo. 178. D. & fo. 219. F. Item parte. 4. fo. 112. D. Item parte. 3. fo. 323. D.
Tristicia duplex est. Vna quæ absorbet & deijcit rationem. Alia quæ aliquantulum turbat. parte. 3. fo. 63. E. Item parte. 4. fo. 74. C. D.
Tristicia omnis oritur ex amore, & hoc quo modo. parte. 6. fo. 110. D.
Tristiciam apostolorum de morte Christi recordatur ecclesia sin gulis annis ex paterna traditione. parte. 1. fo. 103. B. Interl.
Trituratur seu excutuntur difformiter terræ genitalia. parte. 4. fo. 53. F.
Triumphus Christi describitur. parte. 3. fo. 97. D.
Tro Tropologia libera est, & his tantum legibus circumscripta, vt pietatem sequatur intelligentiæ sermonisq; contextum. parte. 4. fo. 391. B.
Tru Trulla quid significet. parte. 3. fo. 354. E.
In trulla tria considerantur, quæ cementario conducunt. parte. 3. fo. 354. E.
Tub Tuba consuetudinaria apud rerum peritos hoc modo formatur vt tribus fistulis æreis in capite angusto inspiretur. parte. 2. fo. 110. 203. F.
Tuba ignum belli est: est etiam tuba quæ cant in verbo dei. parte. 1. folio. 323. E.
Tuba terribilis, vel in bello sumitur, vel in aduentibus regum apparatus. parte. 3. fo. 307. A.
Tubis vrebantur ludæi, sicut apud catholicos campanis vtimur. parte. 3. fo. 24. C. Item parte. 6. fo. 55. E. & fo. 60. C. Item parte. 4. fo. 221. E.
Tubarum vsus erat ad quatuor, scilicet ad populi congregationem, ad castrorum motionem, ad belli congressionem, & ad festi celebrationem. parte. 1. fo. 280. D. H.
Tuba congregandi aliter fit, & aliter fit conductionis, aliter victoriar, aliter persequendi inimicos, aliter conductionis ciuitatum. parte. 2. folio. 203. F. & fo. 303. G.
Tubg dupliciter accipiuntur in veteri lege, quædam pro tubis dulcibus, scilicet de metallo, quædam corneæ & c. quando & vbi vtræq; visitabantur. parte. 3. fo. 207. B.
Tubarum festum apud Hebræos quando incipiebat, & quomodo peragebatur. parte. 3. fo. 205. F. G. Dicitur & neomenia. fo. 206. A. Item parte. 1. folio. 78. C. & fo. 173. A. & fo. 225. H. & quotu plici causa fiebat. parte. 1. fo. 316. G.
Tubarum festum siue neomenia quare institutum sit. parte. 3. fo. 110. 206. A. B. C. D.
Tuba quæ iudicem Christum præueniat, quæ, & qualis sit. parte. 6. fo. 111. A.
Tumor quatuor sunt species. parte. 5. folio. 170. E. Item parte. 3. folio. 60. F.
Tun Tunicis pellicicis indutus est Adam & vxor eius, & quare. parte. 1. fo. 227. F.
Tunicis duabus quomodo p̄tiffex legis indutus est, & Iesus prohibet apostolos duabus tunicis indui, cum lex & euangelium conuenire debeant. Ibidem. E.
Tunica vna sufficit de communi cursu, in terra promissionis, quia est multum calida: & quod ibi esset sufficiens vel etiam superfluum, esset in regione frigida necessarium. parte. 5. fo. 36. F.
Tur Turba est hominum quorum sermo & sensus instabilis est & vagus. parte. 5. folio. 149. C.
Turbati ad iudicium dei recurrere debemus, & quare. parte. 3. fo.

lio. 8. E.
Turbauit se Iesus & fremuit, quem alius turbare non potuit. Sic omnia huiusmodi suscepit, quia voluit. parte. 5. folio. 219. A. & fo. 225. E.
Turbo quid sit. parte. 6. fo. 160. A.
Turma est multitudo triginta bellatorum, & est proprie pedum. parte. 1. folio. 167. H.
Turpe est hominem in fide ab infantia nutritum talium subire magisterium qui rep̄ntè magistri facti sunt. parte. 1. fo. 260. A.
Turpitudinem pleriq; non exercent in opere, sed adhuc continua cogitatione grauantur in mente, & per quem significatur. parte. 1. fo. 252. F.
Turpitudinis infirmitas prone in ruinam excipitur honestate nutriti, & quod sanis est officium, egrotis est remedium. parte. 1. folio. 38. B.
Turris Ophel in Zacharia dicitur turris nebulosa, & quare. parte. 2. fo. 231. E. & fo. 257. H. & fo. 258. A. Est etiam nomen villæ extra Ierusalem. fo. 266. A. Item turris gregis. parte. 1. fo. 99. G.
Turrim cum postri filiorū Noe edificaret in campo Sennaar, mutauit deus effigies, & non cognouit quisq; fratrem suum. parte. 2. folio. 190. E.
Turturis proprietates: Et quid mystice representant. parte. 5. fo. 110. 131. B.
Turtures maiores, sunt meliores & pinguiores. parte. 1. fo. 216. C.
Turtures sunt in magna abundantia in terra promissionis. parte. 1. folio. 216. C.

VACCAE LACTANTES VITV. **Vac**
 los naturaliter inclinantur ad eos nutriendum. parte. 2. fo. 69. D.
Vaccam comburens quomodo maculatur ex hoc, cum illa combustio fieret ad hoc quod ex cineribus vaccæ combustæ immūsi di purgarentur. parte. 1. folio. 296. D.
Vaccæ tantum sex fuerunt immolate, vt tradunt Hebræi per totam durationem vtriusq; templi. Quarum prima fuit facta in deserto tempore Moyfi & c. parte. 1. fo. 297. D.
Vacuum & plenum quomodo opponantur. parte. 5. fo. 192. C.
Vah vox exultationis. parte. 3. fo. 76. A. D. **Vah**
Valentius hæreticus vnde occasione erroris sui accepit, dicens q̄ filius dei corpus cæleste attulit. Et redarguitur. parte. 5. folio. 195. F. Item parte. 4. fo. 427. B.
Vallis plorationis factum est nobis verbum caro factum, bibens calicem passionis. parte. 3. folio. 275. F.
Valuæ in portis statuuntur, vt eis congruo tempore patefactis, ciues intrandi & exundi facultatem habeant. parte. 2. fo. 257. A.
Vangiones qui populi dicantur. parte. 4. fo. 428. B. **Van**
Vanum quid sit. parte. 3. fo. 299. E.
Vangeliorum sectatores cum se hominibus præferunt, alios de factis sensibus, alios de indignis meritis reprehendunt. parte. 3. fo. 110. 60. E. & sequenti. G.
Vanegloriosi signifi antur per volatilia. parte. 4. fo. 397. H. Item per Esau. fo. 423. H.
Vanitas mundana vt pulvis euanescit & ad inferni mœorem deducit. Et per quid significatur. parte. 4. fo. 475. H.
Vanius nihil eo qui putat plus valere numum q̄ deum. parte. 3. fo. 139. F. Interl.
Vapulans extra iam in secreto mentis agit vt nemo oblatret, & Vap deus adiuar: tibi manens de æternis agit quod tibi non licet extra in strepitu. parte. 3. folio. 195. E. Interl.
Vapulatos se minus multi existimant si nesciant quid operari debeant, & auertunt ne audiant veritatem. parte. 5. folio. 159. A.
Vas omne quod fusile est durum quidem est, sed cum labitur fragile esse solet. parte. 3. fo. 180. A.
Vas honoris, aut contumeliæ vnusquisq; efficitur non casu, neq; fortuitu: sumus enim rationabiles & liberi arbitrij. Sed quisq; talem præbeat vt electus esse mereatur, & vas honoris efficiatur. parte. 1. folio. 303. D.
Vasa dicuntur cuiuslibet artis instrumenta apud Hebræos, similitèr & arma militis & localia mulieris. parte. 1. fo. 82. C. & folio. 187. H. & fo. 355. E. H. Item. parte. 2. folio. 267. D. Item parte. 4. fo. 59. F. & fo. 139. H. & fo. 272. H. & fo. 418. F.
Vasa ecclesiæ vt calices & alia in primitiua ecclesia fuerunt de materia parum preciosa, vt de stanno, cupro, & ferro, & huiusmodi, quæ postea facta sunt de auro & argento & lapidibus preciosis. parte. 4. fo. 99. B. Vide in Exuperius.
Vase ficto, vel oleum, vel vinum facile corrumpitur. parte. 1. folio. 232. E. **Vasa**

Vasa Hebræorū debent requiescere etiam die sabbati, nec licitum est eis ea locare vel accommodare Gentilibus ad faciendū opera sua, vt secum ad scindendum ligna. parte. 1. fo. 172. F.
Vasa quæ sanctificata sunt & quibus ministrantur sancta sanctorum, non portantur ab animalibus mutis, sed qui ea portant in humeris suis, rationales debent esse homines. parte. 1. fo. 272. A.
Vasa domini sunt qui iam apti sunt ad capiendā munera diuina, & habiles sunt ad ministerium dei. parte. 2. fo. 172. E.
Vas auri excelsum, Elias & Iohannes & Ieremias. parte. 3. fo. 110. 53. F.
Vasa iræ & vasa misericordiæ sunt in ecclesia, quæ est thesaurus domini. parte. 4. fo. 173. E.
Per vasa iræ ministratur poculum vitæ vasis misericordiæ. parte. 1. fo. 106. E. Interl.
Vastator terrarum & tribus cuncta opprimens audiet, quo modo admirando dicitur: Quomodo cessauit exactor: Quomodo est contritus, & ad nihilum redactus. parte. 4. fo. 32. A.
Vbe Vbera castorum non franguntur, sed meretricum laxis pellibus irrugantur. parte. 3. fo. 357. A.
Vberitas securitatem, securitas negligentiam, negligentia contemp tum parit. parte. 4. folio. 156. B.
Vec Vecordia nulla maior q̄ diuinis præceptis fortiter insistere pro humana retributione. parte. 3. fo. 23. D.
Vecordia quippe magna est laboriosa agere, & auræ laudis inhære. parte. 3. fo. 23. D.
Vecigal quid dicitur. parte. 2. fo. 246. C.
Veh Vehemō quomodo interpretatur. Et ludæi dicunt esse nomen cuiusdam animalis incredibilis magnitudinis, in tantum q̄ in vno die depascit herbas mille montium & c. parte. 3. fo. 77. E. F. Vide in Leviathan & in Cetus.
Vel Velatur aliquid dupliciter. parte. 6. fo. 65. D.
Velle multiplex. Est enim velle naturæ, velle gratiæ, velle vicij. parte. 6. folio. 17. B.
Velle naturæ se ipse impotens est, nec palmam meretur, sed vincitur & trahitur ad velle vicij. Ibidem. B.
Velle dicitur deus & hoc secundum quinque modos. parte. 3. fo. 110. 253. H.
Vellentibus discipulis Iesu spicas, an peccauerunt transgrediendo sabbati obseruationem. parte. 6. fo. 283. F. G.
Velum duplex erat tabernaculi. Vnum ostij arii, & hoc erat sub cura & custodia Caathitarum. Aliud erat pendens in ostio arii sub cura Gersonitarum. parte. 1. fo. 270. D. & fo. 272. D.
Velum scissum tempore passionis quale fuit, an quod fuit in introitu, an quod intra sanctum sanctorum. parte. 5. folio. 86. B.
Velum templi scissum est, quid per hoc significet. parte. 6. folio. 65. B. Item parte. 1. fo. 180. A.
Velum quod est subiectionis signum, non habet vir in signum libertatis. parte. 6. fo. 49. A.
Ven Venæ corporis sicut sanguinem habent: sic venę terrarum aquas latent, quæ concussionem erumpunt. parte. 4. folio. 394. E.
Venatores mali, & etiam boni, & qui sint. parte. 4. fo. 251. E.
Venatores in sacra scriptura vix in bono inuenimus, contra p̄scatores raro in malo. parte. 3. fo. 223. A.
Vendere non sapientiam & doctrinam, & quare. parte. 3. fo. 331. D.
Venditionis & emptiois iura quomodo seruentur & ratificentur. parte. 4. fo. 155. F.
Venena serpentum depelli medicamentis ex serpentibus confectis perhibent qui medicinæ peritiam gerunt. parte. 1. fo. 306. H.
Venia aliter datur fratri petenti, aliter inimico persequenti. parte. 5. fo. 57. A.
Veniam petens à domino, quia peccauit, & homini peccanti in se ac poenitenti dimittere non vult, ille duplex pondus & statenam dolosam habet in corde suo. parte. 3. fo. 328. F.
Venimus in hunc mundum vt transcamus de virtute in virtutē, neq; permaneamus pro terrenis sicut ille qui dicebat: Anima habes multa & c. parte. 1. fo. 322. B.
Venter, deus vel idolum gulosorum est. Cuius templum est coquina, ministri coquinarij, immolate pecudes, coctæ carnes, sumus incensforij, odor saporum, par. 4. fo. 22. D. H. & sequenti. D.
Venter receptaculum ciborum, omnes labores & momentanea blandimenta gula, stercore sine condemnat. parte. 1. fo. 226. G. & fo. 350. F.
Venter dicitur exactor, & quare. parte. 3. fo. 74. E.
Venter mero estiuans, declinat cito ad libidinem. parte. 6. folio. 96. C. & fo. 119. F.
Ventrem sequitur partus. parte. 1. fo. 167. F.
Ventri loqui dicuntur phytones qui in ventre habent demonem verba exterius proferentem. parte. 1. folio. 351. A. C.

Ventilabrum quid est. parte. 5. folio. 14. G.
Ventura deus cognoscit, sed non ideo necesse est nos facere quod ille præciuit, sed quod nos propria voluntate fumus facturi, ille quasi deus futurum prænouit. parte. 4. fo. 214. B.
Ventus inuisibilis est propter suam subtilitatem, & ideo vocatur spiritus. parte. 4. fo. 309. B.
Ventus est motus aeris, cuius velocitas per pennas signatur. parte. 3. fo. 239. F.
Ventis pennę propter discursus celeritatem tribuuntur. parte. 4. folio. 175. E.
Venti aliqui sunt sereni, alij procellosi, alij egrotatiui, & alij fanatiui. parte. 3. fo. 374. D.
Ventum quis continuit in manibus suis: De hoc non possunt respondere philosophi perfecte, quia de ventis locuti sunt valde superficialiter & imperfecte. parte. 3. folio. 337. E.
Venus stella varia nomina sortitur, quare & vnde: & mirabile est in eius motu cum sole & c. parte. 3. fo. 72. G. H.
Veneri assuetus est aliquando euigilet percipiendū ad horā mala quæ incurrit, tamen cito reuertitur ad vomitum propter malum habitum vel carnis corruptionem. parte. 3. fo. 331. H.
Verax est solus deus, homo ex deo verax est, ex se mendax. parte. 6. folio. 229. A.
Verberatio in lege non habebat vltra quadagesimum ictum. parte. 1. fo. 356. H.
Verbum quid dicitur. parte. 5. fo. 185. E. F.
Verbum dicitur vox significatiua, & quo modo. parte. 5. fo. 185. C.
Verbum quod foris sonat, signum est verbi quod intus lucret. parte. 6. fo. 229. A.
Verba colloquentium quasi volando per aerem ab ore dicentium, ad cor perueniunt audientium. parte. 1. folio. 177. B.
Verbum nostrum medium est inter intentionem loquentis & eius effectum. parte. 3. fo. 230. D.
Verbum nostrum quod proferimus, temporale est, & transitorium, & se ostendit, & de quo loquimur: multo magis verbum diuinum ostendit patrem sicut est. parte. 3. fo. 374. E.
Verba erumpentia sunt pro signo interioris hominis. parte. 4. folio. 223. A.
Verba aliquando plus conturbant q̄ vulnera. parte. 3. fo. 4. G.
Verba sapientiæ in silentio & quiete discuntur. parte. 1. folio. 134. E. Et de hoc figura.
Verba in ventum proferre est ociosa dicere, est consuetudo de alijs loqui, & postea ad detractiones eorum proficere. parte. 3. fo. 110. 20. B.
Qui per noxia verba dilabuntur, ab omni statu rectitudinis perierunt. Ibidem.
Verba ventosa mali proferunt, nam dicta eorum est quandoq; sana sunt per sententiam, inflata tamen sunt per elationem. parte. 3. folio. 36. B.
Verba vacua dicuntur cadere in terram, quia sunt pro nihilo habenda, & omnium despectu calcanda. parte. 2. fo. 67. E.
Verba a vobis comparantur, quia per aera transvolant ab ore loquentis ad audientem & c. parte. 3. folio. 333. F.
Verbi variæ distinctiones pro capacitate auditorum, significantur per varia vasa ad offerenda libamina. parte. 1. fo. 178. C.
Verba indebita si aliqui proferimus ex mētis turbatione, non despere mus de venia. parte. 4. fo. 139. G.
Verba similia cōtingit habere iustos & iniustos, & in quibus dñs ab his offenditur, in eis verbis ab illis placatur. parte. 2. folio. 180. B.
Verbum locosum propter aliquam causam recreationis honesta dictum, non nocet. parte. 6. folio. 95. G.
Verbum aliquod sic profertur aliquando, vt est consonum fidei catholice, licet pronuncians illud verbum hoc non intelligat sed aliud, & præter intentionem loquatur diuina virtute hoc faciente. parte. 1. fo. 69. H.
Verbis immoderatis & ineptis deditus plerunq; se corrigat, & dum vult esse grauis, iracundus efficitur, in illo viciū ineptie leticię per immoderatam continentiam ad iracundię vicium transit. parte. 1. folio. 238. E.
Verbum malum scurrile & inhonestum, significatur per semen immundum. parte. 1. folio. 241. D.
Verba falsa, opera ficta & occulta ambitiosorum, per quæ quærunt obtinere in ecclesia gradum sibi indebitum, significantur per thuribulum. parte. 1. fo. 291. D.
Verbum nimis obscurum vel ambiguum vulgi more debet dici vt intelligatur etiā ab indoctis. Quid enim p̄dest locutionis in regitas, si audientē non edificat. parte. 1. folio. 280. B.
Vesba in ventum dispersa non euanescent, sed cuncta in au-

forem reuertuntur, & bene prolata iuuant loquentem, & male grauant. parte. 3. fo. 333. F.
 Verba dicuntur folia. parte. 6. fo. 274. F. Item par. 3. fo. 87. H.
 Verbum apud Hebraeos pro re frequenter accipitur. parte. 2. fo. 181. C.
 Verborum complexiones retia sunt. parte. 5. fo. 138. F.
 Verba plus valere q̄ corpora in quibusdam fatendum est. Nec dico sanctis verbis vel dei verbis, sed quibusdam verbis, quae inter homines habentur, quae quomodo nominem, nescio; sunt tamen in utili arte composita, cuius vocabulum sit quod cuiq̄ placuerit. parte. 1. fo. 302. A.
 Verbi nostri ad verbum diuinum differentia. parte. 5. fol. 183. F. G. & eorum ad inuicem comparatio. parte. 6. folio. 229. A.
 Verbum dei praedicatum, primum minus videtur & contemptibili eloquentiae & sapientiae philosophicae, licet ipsum praecedat altitudine, amplitudine & annositate. parte. 5. fo. 97. F.
 Verba nostra ad deum sunt opera, sed quae & qualia sunt apud deum. parte. 3. fo. 24. F.
 Verba domini audimus domo facimus, & sic recte proximis praedicamus. parte. 4. fo. 215. B.
 Verba sua loquitur, non dei, qui in expositione sacri eloquii, vt auditoribus placeat, aliquid fingit. parte. 4. fo. 215. A.
 Verbis dei qui stimulat & compungitur, & qui tanq̄ equus in libidinem ferebatur, si poenitet & conuertitur, gladio verbi dei videtur praedicans equos subneruasse. parte. 2. fo. 18. B.
 Verbum dei qui aure mentis audire desiderat, tria oportet transire, & totaliter auferri ab eo. parte. 2. folio. 157. D.
 Verbum dei quod in ecclesia praedicatur, si tota fide & deuotione suscipias, fiat tibi quod ducitq̄ desideras. Si tribularis, consolatur te. Si laetaris pro spe futura cumulat tibi gaudia. Si iracundus es, dicit, Define ab ira &c. parte. 1. fo. 157. A.
 Verbum dei neglectis non minoris placuli est, q̄ corpus domini, quod si decidat, reos vos creditis, & recte creditis, &c. parte. 1. fo. 208. F.
 Verbum dei pro eo q̄ auditoribus interest, nunc via, nunc veritas, nunc vita, nunc resurrectio nominatur, nunc etiam caro, nunc verus spiritus. parte. 1. fo. 207. A.
 Verbum dei quod in ecclesia docent sacerdotes, per carnem designatur, quae ex facilius sacerdotibus deputatur. parte. 1. folio. 215. F. & fo. 226. A.
 Verbi diuini variae sunt distinctiones pro varia capacitate auditorum, & significatur per varia vasa ad offerenda libamina facta. parte. 1. fo. 276. C.
 Verbum dei si mysterii regit, puteus dicitur: si ad populos effluit fons appellatur. parte. 1. fo. 30. A.
 Verbum dei subtrahitur duplici causa. parte. 6. fo. 192. H.
 Verba diuina dum vltra modum discutuntur, in carnalem intellectum cadunt. parte. 3. fo. 338. F.
 Verbis dei vel prophetae, si aliquid dicitur quod ad literam absurdum videtur, ob significationem dictum esse non est dubitandum. parte. 1. folio. 39. B.
 Verbum dei si quis infideliter suscipit, nec comedit, sed abscondit, vermes ex eo bulliunt. parte. 1. fo. 157. A. B.
 Verbis diuinis cum intendimus, daemonum insidias grauius toleramus, qui menti nostrae terrenarum cogitationum puluerem aspergunt, vt intentionis oculos a luce intimae visionis obscurent. parte. 1. folio. 86. E.
 Verbis vilitatis loquitur nobis scriptura, vt ex cognitis procedat ad incognita. parte. 1. fol. 50. E. Interl.
 Verbum dei per lucernam significatur, & quando occultatur, & quando super candelabrum ponitur. parte. 5. fo. 146. F.
 Verbum dei per macheram petrinam praesignatur. parte. 2. folio. 27. E. F.
 Verbum dei praedicatum, per rorem significatur. parte. 2. fo. 39. D. & sequenti. A.
 Verba caelestia quibus in amore bonorum operum proficimus & conferuamus, clauis dicuntur. parte. 2. fo. 216. A.
 Verbum dei hamo comparatur. parte. 5. fo. 139. C.
 Verba ecclesiae beatificat, qui ea quae audierat, opere consummat. parte. 3. fo. 55. B.
 Verba diuina dicuntur emunctoria, quia sunt quibus cessio cere moniarum praedicatur. parte. 1. fo. 179. F.
 Verba Christi dicuntur fragmenta colligenda, & hoc speciali ratione. parte. 2. fo. 189. F.
 Verbi diuini praedicationem qui impedire nituntur, & ad hoc quaerunt occasionem, per quos significantur. par. 2. fol. 247. D.
 Verba dei quandoq̄ immutabiliter eueniunt, & quandoq̄ non implentur, sed mutantur frequenter, & de hoc distinctio. parte.

1. folio. 305. G. H. & fo. 306. A.
 Verba impositionis manus sunt mystica, quibus confirmatur ad aliquod opus electus. parte. 6. fo. 120. E.
 Verba apostolorum sunt panes, lagana prophetarum, & quantum panes laganis ad nutriendum aptiores, tantum praecellunt verba apostolorum verbis prophetarum. vtriq̄ autem azymi sine fermento scientiae secularis. parte. 1. fo. 217. B.
 Verbum dei sicut per prophetas profertur ad homines velamine literae reatum, sic verbum dei in nouissimis diebus ex Mariae virginis carne vestitum processit in mundum. parte. 1. fo. 214. C.
 Verbum in diuinis ex quo suscepit hominem, id est carnem & animam, nunq̄ deposuit inuicem, sed caro posuit animam in morte. parte. 5. fo. 216. E. F.
 Verbum in diuinis lohannes euangelista alijs modis nominat, q̄ ceteri de eo loquentes. parte. 5. fo. 185. F.
 Verbum caro factum est, dicit euangelista, & non dicit: Verbum homo factum est, vel anima, & ratio, quare. parte. 5. fo. 188. A.
 Verbum purum, solidum cibum, angeli manducant, nos vero verbum, sed in lac verum. parte. 5. fo. 205. A.
 Verecundia humana praepediti, rectitudinem quam habemus in mente, non audemus voce exprimere. parte. 5. folio. 149. E.
 Verecundia in malo laudabilis, in bono e contra. par. 4. fo. 215. B.
 Verecundia preciosissimum ornamentum est in fronte mulieris & per oppositum dicitur: Frons mulieris meretricis facta est tibi. parte. 3. fo. 35. C.
 Verecundia duplici artantur protoparentes, quia nunc primum obscenum motum in membris sentiebant, & q̄ propter transgressionem hoc contigisse sentiebant. parte. 1. folio. 42. A. Interl.
 Verenda dicuntur membra deseruientia concubitu. parte. 1. fo. 245. G.
 Veritas siue veritatis certitudo, subiacens facultati naturali intellectus, sufficienter ostenditur, quando reductur ad prima principia per se nota, veritas autem excedens facultatem intellectus confirmatur per opera diuina. parte. 5. fol. 194. B. G. & fo. 121. B. & fo. 17. D. & fo. 30. B. & fo. 138. C. & fo. 203. C.
 Veritas intellectus nostri causatur a rebus, sed veritas intellectus diuini est causa rerum. parte. 3. fo. 218. G.
 Veritatis inueniendae difficultatem patitur quisq̄ in hac terra natus; spinae & punctiones tortuosarum quaestionum suffocant verbum, ne in homine faciat fructum. parte. 1. folio. 43. A.
 Veritas in scripturis philosophicis, & veritas in scripturis sacris a quo, & per quid accipitur. parte. 3. fol. 283. F.
 Veritas docenda est cum debitis circumstantijs. parte. 3. fo. 392. C.
 Veritatis via plana est, graue iter mendacij. parte. 3. folio. 35. E.
 Veritatem loqui est rationabiliter loqui; vanitatem loqui, streperet est. parte. 1. folio. 239. E.
 Veritas tuius auditur q̄ praedicatur. parte. 6. folio. 211. B.
 Veritas humiliter auditur, sed sine periculo non potest praedicari. parte. 5. fo. 225. A.
 Veritatem praedicantes, gratiam non habent apud homines. parte. 6. fo. 39. B.
 Veritatis verbum, bonum est maseute audire & suscipere, & modeste ac prudenter proferre. parte. 3. folio. 393. A.
 Veritas propter duas causas quarentibus est abscondenda. parte. 5. fo. 174. A. & fo. 11. A. C.
 Veritas duabus de causis occultatur. parte. 5. fo. 55. E.
 Veritatem qui per fraudem & maliciam subuertere querunt, adorant draconem, vt sunt detractores, adulatores, aduocati, cupidi di, & iudices iniqui &c. parte. 4. fo. 330. H.
 Veritatem dei qui in corde sentiunt, & exterius impugnant ne videri videantur, hi in abscondito faciem eius accipiunt. parte. 3. folio. 31. E.
 Veritatem dicere superiori requirenti per iuramentum quilibet tenetur, & quare. parte. 5. fo. 22. C.
 Veritas nominatur per quam homo talem in verbis & factis se ostendit, qualis est interior. parte. 3. fo. 105. B.
 Veritatis in dicitur scripte saporem cum subuliter degustamus contemplatione subita, quasi sibilum tenuis aurae percipimus. parte. 2. folio. 157. A.
 Veritate qua hoc intelligatur cum dicitur: In veritate comperi, quoniam est perso, acce, deus. parte. 6. folio. 185. D.
 Vermium natura est, momentis singulis moueri. par. 3. fol. 49. E.
 Vermes generat auaricia, & diuitiarum caeca cupiditas, ijs qui pecuniam habent; & videntes in necessitate fratres suos, claudunt viscera ab eis, & de hoc figura. parte. 1. folio. 156. F.
 Vermes in nobis non sunt nisi ex manna, i. verbo dei. Post susceptum enim verbum dei si quis peccat, efficitur ipsum verbum vermibus qui eius

qui eius conscientiam semper fodiat, & arcana peccatoris rodar. parte. 2. fo. 156. F.
 Vermis conscientiae, Vide in Conscientiae vermibus.
 Vernaculi qui dicuntur. parte. 3. fo. 344. A.
 Verus quid & vnde dicitur. parte. 3. fo. 3. B.
 Veretrum quid est. parte. 3. fo. 340. D.
 Vertigo quid sit. parte. 4. fol. 41. C.
 Verum dicitur aliquid tripliciter. Vno modo quia distinguitur contra fallum, secundo contra figurale, tertio contra participans. parte. 5. fo. 187. C.
 Verum amare in verbis, non verba boni ingenij indoles est in signis. Quid enim prodest claus aurea si non aperiat? Quid obest lignea, si aperiat? parte. 1. folio. 280. B.
 Verum tacere non est malum. parte. 3. fo. 93. B.
 Vera sunt suauia amatori veritatis, sed iudicia hominum de oculis non suauia. parte. 3. fo. 263. B.
 Vera sunt permixta in aliqua disputatione vel narratione cuiuslibet, tanq̄ in vnus corporis colore apparentia, significant lepra, tanq̄ veris falsiq̄ colorum locis humana corpora variatim. parte. 1. fo. 273. A.
 Vera & bona qui de se loquitur necessitate cogente, tanto magis humilitatis iungitur, quanto veritati foctur. parte. 5. fo. 225. A.
 Verget dicuntur res inq̄m conformantur primae veritati. parte. 5. fo. 212. H.
 Ad vesperam mundi verbum est caro factum. In illa carne tantum agnosceret dicimus deum, quam suscepit ex virgine. Has verbi dei carnes neq̄ mane neq̄ meridie quis manducauit, sed ad vesperam, & de hoc figura. parte. 1. fo. 157. B.
 Vestimenta sicut ad ministrandum congrua debent deponi, ita ad docendum honeste debent assumi. parte. 5. fo. 225. B. C.
 Vestimentum ad decorem vel ad delectationem feruus dei non debet habere, sed tantum ad tegendam nuditatem. parte. 5. fo. 110. 33. F.
 Vestimenta per se calere non possunt, sed adiuncta viuientium corpori, dum exhalantes membrorum poros contegunt, emanantem ab intimis calorem expriment. parte. 3. fo. 69. B.
 Vestimentum grossiora cum indura fuerint, quia induentis membrum bene applicata non inhaerent, stare referuntur. parte. 3. fo. 110. 71. C. E.
 Vestimenta viduarum certa & sua fuerunt in temporibus patriarcharum, nec qualia coniugatorum. parte. 1. fo. 104. C.
 Vestimentum tuum quo operibaris nequaquam veritate deficit &c. Hoc dictum de iudis per desertum peregrinantibus, quomodo & de quibus intelligendum. parte. 1. fo. 181. F. & fo. 264. A. & fo. 341. B.
 Vestimenta hummi pontificis quae & qualia sint, & quid per illa designentur. parte. 3. fo. 385. E. F. Item parte. 1. fol. 188. C. D. E. F. G. H. & fo. 192. B. D. E. & fo. 228. B. C. D.
 Vestimenta puerorum (vt dicit Ra. Sa.) crescebant cum eis secundum augmentum suae quantitates, dum peregrinabantur per desertum Hebraei. parte. 1. fo. 341. B.
 Vestimentum ecclesiae est quicq̄ fidelis. parte. 1. fo. 238. E.
 Vestimentorum, alia sunt bona, alia pessima. parte. 4. folio. 282. A.
 Vestis linea habilis & mollis est, & adhaerens corpori. parte. 1. folio. 223. B.
 Vestium in fluxu & studio nemo putet peccatum deesse. parte. 5. fo. 144. E. & fo. 167. B.
 Vestis quae ex lana lineoq̄ conficitur, linum interius celat, lanam in superficie demonstrat. parte. 1. fo. 336. B.
 Vestes communes atq̄ speciales sacerdotum atq̄ pontificum veteris legis, quae quot, & quales describuntur. parte. 1. fo. 227. F. G. H. & fo. 228. B.
 Vestibus quotidianis & quibuslibet pro vsu vitae communis politis, non debemus ingredi sancta sanctorum: sed munda conscientia & mundis vestibus tenere domini sacramenta. parte. 4. fo. 282. B.
 Vestem nuptialem charitatis facimus de lana immaculati agni, & lanam de colo infulum, de leua in dexteram traicimus, quia do de bonis nostri redemptoris, & de exemplis operum eius stolam gloriae caelestis nobis, ac vestem nuptialem charitatis facimus. parte. 3. folio. 340. B.
 Vestes Christi quare milites diuiserunt. parte. 5. fo. 340. D.
 Veteris Testamenti habere noticiam multum prodest. parte. 6. fo. 126. E. & fo. 148. B. Item parte. 1. fo. 184. A. & fo. 291. G. & folio. 315. F. & fo. 321. E.
 Veteris Testamenti & noui scientia comparantur ad soliditatem panis & teneritudinem lagani. Panes sparguntur oleo, lagana

unguntur. Maius enim est iumen & gratia noui Testamenti q̄ veteris. parte. 1. fo. 217. B. & fo. 225. F. & fo. 229. B.
 Vetus Testamentum quod per nouum euacuatum est, significatur per primas tabulas Moyfi fractas, & nouum per secundas. parte. 1. fol. 205. D.
 Veteri Testamento connectitur nouum fraterno foedere: & gratia legi, sicut Aaron Moyfi. parte. 1. fo. 188. B.
 Veteris Testamenti cultus per varias figuras mutabilis fuit, euangelium vero stabile & fixum, & de hoc figura. parte. 2. folio. 309. A.
 Vetus Testamentum & nouum dicuntur liberius & foris signatus, & quomodo. parte. 6. fo. 247. E. F.
 Veteris Testamenti auctoritatem cur tenemus, cuius ritum non seruamus. parte. 6. fo. 148. B.
 In veteri Testamento est nouum Testamentum, sicut rota. parte. 4. fo. 211. E.
 Vetus Testamentum: vide in Testamento vetus.
 Vetulae quae fortilegae dimittunt de nocte vasa in quibus est aqua, dilcooperata, vt numina nocturna (quae vocant bonas res) ad prosperandum illuc veniant ad bibendum: vnde & hic error prouenit. parte. 1. fo. 235. B.
 Vetus fatis consuetudo est tanta, vt etiam confessa pleriq̄ vitia placeant. parte. 3. fo. 2. A.
 Vetus humana & maledictio in duobus consistit, in culpa & poena. parte. 6. folio. 15. A.
 Vexillum cuiuslibet tribus (sicut dicitur aliqui Hebraei) erat simile in colore lapidi posito in rationali, in quo erat scriptum nomen sui patriarchae. parte. 1. fo. 268. D. & fo. 269. A.
 Via dei, pax, humilitas, patientia est, quae qui despiciunt, dicunt: Via Scientiam viarum tuarum nolumus. parte. 3. fo. 44. A.
 Viae vniuersae domini quibus mundum regit, & rationalem creaturam, sunt misericordia & iusticia. parte. 1. fol. 204. C. & folio. 288. G. & fo. 372. A.
 Viae non sunt assignatae deo, per quas ipse incedit secundum deitatem. parte. 1. folio. 208. D.
 Viae aliae non sunt quibus ad nos venit deus, nec sunt aliae quibus ad eum veniamus q̄ misericordia & veritas. parte. 3. folio. 291. A.
 Vias quatuor ambulauit Christus, & applicantur ad vias de quibus Salomon dicit: Tria sunt mihi difficulta, & quartum penitus ignoro. parte. 4. fo. 21. C.
 Vias duas animae offendit scriptura, Vnam, qua in carne posita per legem dei virtutibus exercetur. Aliam vero qua post resurrectionem ascensura ad caelos, per multas mansiones ad patrem luminum peruenit. parte. 1. fo. 321. B.
 Via bene agendi triplex est, quia vel opere, vel cogitatione, vel verbo aliquid boni agitur. parte. 1. fo. 154. A.
 Via peccandi hominibus est triplex, in facto, in dicto, & in cogitatione peccant. parte. 1. folio. 154. A.
 Via impiorum dicitur contritio, quia terit & teritur. Dicitur etiam infelicitas, quia ad infernum ducit. parte. 3. folio. 104. A.
 Vias duae sunt per quas diabolus nititur subuertere animam rationalem. Vna sub specie leuitatis. Alia est per oppositum. parte. 4. fo. 241. H.
 Viam trium dierum profecti sunt Israelitae &c. dupliciter intelligitur, scilicet prima die sui recessus ambulauerunt per tantum spacium quantum faciunt tres diebus, vel q̄ per tres dies continue ambulauerunt. parte. 1. folio. 281. B.
 Viator quis dicitur. parte. 3. fo. 44. B. & fo. 45. D. E. F. G.
 Viator in biuio vel in compro circumspectat quo gradiatur. parte. 1. fo. 104. C. E.
 Vicarius Iesu Christi debet esse valde mollis pietate erga bonos, & durus aequitate aduersus malos obliuatos. parte. 4. folio. 142. D.
 Vicarius Christi significatur per Samuellem. parte. 2. fol. 80. D. & per Ezechiam. fo. 234. H.
 Vicenarius vtriusq̄ Testamenti coniunctionem significat, legis scilicet in quinq̄ libris: & euangelij, quod in quatuor scriptum est. parte. 1. fo. 196. A.
 Vices ministrorum (vt tradunt Hebraei) Phinees nepos Aaron ordinauit. Sunt autem vices viginti quatuor, quas David ordinauit ad ministerium tabernaculi. parte. 2. fo. 199. A. C.
 A vicissimo anno numerantur qui ad bellum eliguntur, quia ab hac parte contra vnum quencq̄ viciorum bella nascuntur: id est ad pugnam eliguntur, vt pugnent contra libidinem, ne luxuria superentur. parte. 1. fo. 267. D.
 Vicium, Vide in Vitium.

Victima quid sit re & moralitate, parte, 4. fo. 54. B.
Victima animæ quando dicitur cæca, clauda, & languida, parte, 4. fo. 424. A. D.
Victimam huius deo esse acceptam difficile est, qui non prius reliquit culpam pro qua offert, parte, 2. fo. 254. B.
Victoria victoriam attribueri non debent propriæ virtuti, sed bonitati diuinæ, parte, 1. folio, 320. C.
Victoria duplex, vna vincitur mûdus, alia vincuntur regna, parte, 6. folio, 138. C. D. E. G. & fo. 235. G.
Victoria adepta de hoste, fornicis sibi erigebant antiquitus victores, in quibus virtutum suarum laudes describebantur, parte, 3. folio, 38. F. H.
Victum negare feminantibus spiritualia, quibus tenentur homines de iure naturali, diuino & humano, grauius est peccatum quæ manum non porrigere egeno simplici, spiritualia non seminandi, parte, 5. folio, 37. B.
Victum tunc sub vili rugurio fumere, melius est quæ splendidas epulas cum fatigatione incertis locis quaerere, parte, 3. folio, 414. A.
Victus tenuis tam animæ quæ corpori utilis est, superfluis verò eorum, parte, 3. fo. 419. E.
Vicus quid est, parte, 6. folio, 181. E.
Vidua verè sunt in duplici gradu, parte, 6. fo. 121. C.
Videre pro audire accipitur, vt ibi, Cunctus autem populus videbat voces, quomodo & quare, parte, 1. folio, 165. D.
Videre aliquando accipitur non solum pro visione corporali, sed etiam pro cognitione intellectuâ, parte, 5. fo. 188. B.
Videre deum negant, qui dicunt eum non curare humanas res, parte, 3. fo. 100. E.
Non videt vana quæ fixus est in illo qui est super omnia, cuius mens sursum est; qui vero hæc cogitat sub sole viuit, vbi vanitas, parte, 3. folio, 265. A.
Vigenarius numerus sicut dualis, propter duas decadas, in malo soler accipi, sicut vnderarius, qui vno indiget vt sacri expleat numerum, s. duodenarium, parte, 4. folio, 273. E. & fo. 432. B.
Vigilat qui oculos apertos in vero lumine tenet, parte, 5. folio, 158. E. Item parte, 6. fo. 227. E.
Vigilantes sunt, & possunt per eas intelligi tria tempora, si uenturis, senectutis, & ætatis mediæ & c. parte, 5. fo. 158. F. H.
Vigilia quatuor, Prima vigilia est custodia pueritiæ, secunda est custodia iuuentutis, tertia status virilis, quarta senectutis, parte, 5. fo. 158. G. Item parte, 1. fo. 269. B.
Vigiliae multæ in quibus laudandus est dominus, parte, 4. folio, 18. E.
Viginiduo numerus in scripturis diuinis, principalibus causis ascriptus sæpe reperitur, & enumerantur plura, parte, 1. fo. 270. F.
Viginti quinque numerus est quadratus, & quid per eum representatur, parte, 5. fo. 204. E. & vix aut nunquam in bono reperitur, parte, 4. fo. 225. F. & fo. 269. E.
Viginti septem Numerus iste ad ad bonum & ad malum potest referri, parte, 4. fo. 253. A.
Viginiocto complebis si ab vno vsque ad vij. omnes in ordine numeros numeraueris, parte, 1. fo. 180. F.
Villa (vt dicit Lyra) est, quæ non habet muros, & ciuitas villa est claustrum, parte, 1. fo. 333. D.
Villæ cuiuslibet notabili debet vnus præficiens præpositus assignari, qui faciat inter homines iusticiam obseruari, parte, 2. fo. 112. D.
Vim facere, est possidentem violenter expellere, & possessionem diripere, parte, 2. folio, 16. E.
Vin Vincere frustra nititur malignos spiritus, qui seipsum prius non vincit, parte, 3. fo. 76. B.
Vincula iniusta dirumpit iusticia, parte, 5. fo. 57. D.
Vincula corporea sunt fames, sitis, & huiusmodi, quæ hic nequeunt solui, parte, 3. fo. 12. E.
Vinculum plaustrum est grossius quæ funiculus, parte, 4. fo. 15. C.
Vindicta an sit per se peccata, vel appetibilis propter se, parte, 6. fo. 282. H. & fo. 283. A.
Vindictam appetere, quando est iustum, & quando iniustum, & quot modis hoc contingat iniuste appetere, parte, 5. folio, 20. H. Item parte, 3. folio, 416. G.
Vindicta quomodo, & qualiter, & quot modis est appetenda, & quando non est quaerenda, parte, 5. fo. 22. D.
Vindictam per se nullus debet sumere de propria iniuria, nisi incumbat sibi ex officio, & tunc melius est quæ per alium faceret, vt legitur de Placene, parte, 2. folio, 90. E.
Vindicta in quibusdã non prohibetur quæ sit ad correctionem,

quæ & ipsa pertinet ad misericordiam, nec impedit propositum mansuetudinis, parte, 5. fo. 22. E.
Vindicta pia dum rebellis subditur, parte, 3. fo. 110. A.
Vindictam quomodo sancti petunt a deo in terra de aduersariis, parte, 5. fo. 170. D. G.
Vindictam Christus duobus modis in his qui merentur, exercet, & c. parte, 4. folio, 44. E.
Vindicta iusta punitur creatura, quando se erigit contra creatorem, vt se inferiorem cognoscat, parte, 3. fo. 379. A.
Vindictæ diuinæ ordo, Prius deus peccatis irascitur, quando non compunguntur, inde maliciam hominis in sua indignatione, ira, & tribulatione delinquit, parte, 3. fo. 200. B.
Vindictas quas minatur est dominus Adæ dicens: In quacunque die comor, mo, confirmabit sic vt non ad horam, sed sint vsque in finem seculi, parte, 3. fo. 138. F.
Vineam florentem si immoderatum frigus vel æstus attingit, discusso flore botrus tabescit, parte, 3. fo. 35. G.
Vineæ fructus de nouo plantatæ, tribus annis primis secundum legem reputatur immundus, parte, 1. fo. 356. C.
Vineæ quicunque locatur, cum baptismi mysterium sibi datur, parte, 5. fo. 66. D.
Vinea etiam est instrumentum bellicum ad destruendum murum, parte, 4. folio, 248. G.
Vinum ex veritate laudem consequitur, mala verò ex nouitate, parte, 3. fo. 366. A.
Vinum non esse bibendum, asserit Titianus, sed quomodo hoc intelligendum, parte, 4. fo. 361. A.
Vinum probare vole nribus quis modus est, parte, 3. fo. 132. F.
Vini fortis portio multiplicat spiritus, & sic est remedium contra dolorem animi & corporis, parte, 3. folio, 339. D.
Vinum sanos iuuat, & cor hominis sani duntaxat lætificat; febricitibus verò paricem parit, parte, 2. fo. 36. E.
Vini portio excessiua inducit ad læticiam ineptam & ad luxuriam, parte, 4. fo. 468. D.
Vinum corda superborum inflammans, sic ad facinus impellit, si cut ignis ferri duriciam mollit, & candescere facit, parte, 3. folio, 419. F.
Vinum omnia per talenta loqui facit, & quomodo, parte, 2. folio, 271. E.
Vinum preciosum dicitur vinum prædonum, & quare, parte, 4. folio, 359. H.
Vini haustus immoderatus, & interioris & exterioris visus ingerit cæcitatem, parte, 3. fo. 331. E. Item parte, 2. folio, 25. E.
Vini deus dicitur Liber, & quare, & quomodo depingitur, habet etiam alia nomina, parte, 4. fo. 468. D.
Vinum pressum à Christianis prohibitum est modo Iudæis bibere ex traditiõibus paternis, licet in lege non sit eis prohibitum, parte, 4. folio, 295. C.
Vinum bibere gentiliis permissum fuit Neemiæ: quod tamen de communi cursu erat Iudæis illicitum, parte, 2. fo. 242. F. G.
Vinum deculerunt secum Israëlitæ de Aegypto, quod ex illo constat: Nam si omnino nihil tulissent, vnde diceretur, Sedit populus manducare & bibere, parte, 1. fo. 366. E.
Violentia fidei religio est, & signis criminosa, parte, 5. folio, 167. Vio B. Item parte, 4. fo. 236. G.
Violentia grandis est, in terra nasci, & cælum capere, & habere per virtutem quod non possumus, per naturam, parte, 5. fo. 39. B. & fo. 167. B.
Violentus, secundum nostrum modum loquendi, dicitur vsque ad cor confusus, parte, 4. folio, 427. B.
Vipera sic nascitur, vt violenter exeat, parte, 3. fo. 42. F.
Vir dicitur à virtute, & ideo quilibet vir efficitur quado in virtutibus moralibus conuenienter exercitatur, parte, 2. fo. 284. D.
Vir non debet exercere actus muliebres, vt filare & lauare pãnos & similia, parte, 1. fo. 155. H.
Virum mulieribus facere contra naturam, est comam crispare, torquere capillos, & c. parte, 1. fo. 355. E.
Virilitalis & pulchritudinis indicium sunt cæsaries & barba, parte, 4. fo. 218. F.
Vir dicitur imago dei & ad imaginem dei, Hoc multipliciter exponitur, parte, 6. fo. 49. E. F.
Vir vt portionem sui corporis amplecteretur in femina, salubri dei consilio factum est, ne à se putaret diuersum, quod de se cognosceret fabricatum, parte, 5. fo. 58. E.
Vir caput mulieris est quadruplici ratione, parte, 6. fo. 49. A. B.
Vir si loquitur, continuo contemplanur si viro digna sint quæ dicuntur: & si eruditus sit pro eruditionis intuitu etiam dicta pensamus, parte, 1. fo. 320. B.
Vir orans,

Vir orans,

Vir orans, dum suo iudici se offert & colloquitur, vbi conditio nem suam proficitur, non debet se velare, parte, 6. fo. 49. A. B.
Vir literatus vel super alios in aliqua gratia eleuatus, siue secularis fuerit siue religiosus, ex gratia sibi data aliquando erigitur in superbiam, & vult vsurpare sibi ecclesiã vel dignitatem: & significatur per Ruben, parte, 1. folio, 98. H.
Vir ad deum conuersus oliuæ fructiferæ comparatur, parte, 4. folio, 350. B.
Vir bonus qui deo permittente, & diabolo procurante cadit in aliquod peccatum, sed ex dei misericordia resurgit ad maius bonum, illius figuram gerit Ezechias, parte, 2. folio, 180. D.
Viri sancti tanto vigilantiori se circumspectione custodiunt, quanto se pulsati sinistris motibus vel transitorie dedignantur, parte, 2. folio, 108. A.
Viro iusto periculum est manere prope locum peccatorum, ne paratiatur in anima vel in corpore propter vicinitatem eorum, parte, 1. folio, 73. H.
Vir fortiter pugnans contra passionem inordinatam, triumphat de quatuor passionibus principalibus, quæ sunt ineptum gaudium in prosperis, & dolor nimius in aduersis, & spes de bono futuro incompetenti sibi, & timor inordinatus de incursum temporis mali, & significatur per David, parte, 2. folio, 106. D.
Viri excellentes in ecclesia Christi, odorem famæ per sanctam vitam & sanam doctrinam dantes in ecclesia dei, signantur per mandragoram, & sunt poma valde rara, parte, 3. folio, 366. F.
Viri sancti cum quicquid sapientiæ, eloquentiæ & actionis bonæ percipiunt, bene viuendo in adificationem fidelium conferunt, aurum & argentum in impensas templi offerunt, parte, 2. folio, 243. B.
Viri sancti lucernæ sunt, qui oleo spiritus sancti infusi, & ipsi igne dilectionis ardent in corde, & proximis lucem scientiæ præferunt in lingua, parte, 2. folio, 143. E.
Viri spirituales sic subditos suos vel monendo vel plangendo foueant & coaniment, sicut gallina fouet oua sua & coanimat, parte, 4. folio, 181. F.
Viri perfecti in scientia & vita, intelliguntur per stellas, parte, 3. folio, 50. D.
Viri perfecti ascendentes de virtute in virtutem, signantur per Rechabitas, parte, 4. folio, 159. D.
Viri sancti quicquid habent boni, deo attribuunt, non sibi; & per quid significentur, parte, 2. folio, 70. A.
Viri virtutibus clari, lignis cedrinis assimilantur, parte, 2. fo. 208. A.
Vir bonus realiter, & non apparenter tantum, significatur per Tobiam, parte, 2. folio, 283. H.
Vir bonus habens in se rationem dominantem carni, significatur per Abraham, parte, 1. folio, 66. H.
Vir sanctus dicitur lumbare dei, & quare, parte, 4. folio, 129. F.
Viri sancti vxor est sapientia, parte, 4. folio, 236. F.
Viris perfectis terrenorum sæpe contingit indigentia, cum semper alit virtutum copia, parte, 3. folio, 363. B.
Vir duplex animo quis dicitur, parte, 6. folio, 210. E.
Vir pessimus & vir bonus est animæ, qui & quales sint, parte, 6. folio, 16. G.
Virum non cognosco, quomodo exponendum, secundum quod pertinet ad virginitatem purgat animi, heroicam, parte, 5. fo. 128. F.
Viri tres qui apparuerunt Abraham, dicunt Hebræi, quæ fuerunt tres angeli, Michael, Gabriel & Raphael, parte, 1. folio, 70. C.
Viri in sacris Veneris portabant ornamenta mulierum & instrumenta earum, vt pote colum, fusum & similia, parte, 1. fo. 355. H.
Virago non signat mulierem de viro sumptam, vt fuit Eua, sed magis proprie diceretur vira, si sermo Latinus pateret, parte, 1. folio, 39. D.
Virga diuersimodè accipitur, proprie scilicet, & metaphoricè, parte, 5. folio, 36. F.
Virgam in manu portabat doctores Hebræorum, & quare, parte, 5. folio, 36. G. Item parte, 3. folio, 252. B. Item parte, 1. folio, 137. H. & folio, 292. D.
Virga multipliciter dicitur, parte, 4. folio, 190. A. & fo. 384. E. H.
Virgam habet omnis princeps, parte, 1. folio, 292. C.
Virga est signum dominij & correctionis, parte, 1. folio, 292. C.
Virgam ferre, & non ferre virgam apostolici iussu sunt, quomodo intelligendum, parte, 5. folio, 148. E.
Virgæ quot in tabernaculo foederis coram testimonio positæ fuerunt, parte, 1. folio, 292. H.
Virgæ magorum an veri dracones facti fuerant, an potius videbantur esse quod non erant ludificatione venefica, parte, 1. folio, 138. A.
Virga virilis apud Hebræos communiter nominatur sagitta, par

te, 3. folio, 415. D.
Virginitas supergreditur conditionem humanæ naturæ, per quæ homines angelis assimilantur, parte, 6. folio, 43. E.
Virginitas tenet supremum gradum in virtute castitatis, ideo significat vitam contemplatiuam, parte, 5. folio, 76. G.
Virginitas carnis, corpus est intactum, quæ virginitas paucorum est, parte, 6. folio, 74. A.
Virginitas cordis, fides est incorrupta, quæ est omnium fidelium, parte, 6. folio, 74. A.
Virginitas quæ & qualis & quomodo reparari potest, parte, 4. folio, 13. D.
Virginitem qui domino consecrant, mores oportet virginitate condignos, ostendant; abstineant ab ociosis verbis, ira, rixa, de tractione, habitu impudico, comelationibus, potationibus, & huiusmodi, vigilijs, sanctis orationibus, & c. tionibus, elemosynis, & huiusmodi vacent, vt qui futuræ vitæ statum in profusione tenent (in qua non nubent neque nubentur, sed sunt sicut angeli in cælo) huius quoque statum quantum mortalibus possibile est, in præsentia studeant imitari, parte, 2. folio, 134. A.
Virginitas altus mons est, ad quam qui non potest conscendere, maneat in legitimo coniugio, quia melius est mediocri bono vti, quæ in abrupta libidinis præcipitari, parte, 1. folio, 73. B.
Virginitas in paradiso, extra nuptiæ, parte, 1. folio, 44. F.
Virginitalis restitucio quomodo fiebat in lege veteri, parte, 1. folio, 356. F. G.
Virginitem vel viduitatē vouentibus, non solum nubere, sed & velle damnabile est, parte, 6. folio, 121. E.
Virginitem quomodo voluit Apostolus omnes seruare, sicut ipse fecit, cum vt sic non fuisset completus numerus electorum, parte, 6. folio, 42. G.
Virgo vera, & corpore & spiritu casta est, parte, 4. folio, 121. F.
Virgo vel mulier continere proponens, sed de sua securitate nimis confidens per Thamar significatur. Diabolus enim inter valde propinquos ignem concupiscentiæ carnalis accendit, parte, 2. folio, 110. D.
Virginibus quæ iactant pudicitiam, & impudenti vultu præferunt castitatem, cum aliud habeant in conscientia, potest conuenire dictum propheticum, Templum domini & c. parte, 4. folio, 121. F.
Virginem non esse, magis expedit quæ de virginitate insolescere, parte, 2. folio, 79. D.
Virgines dilcite non circuncursare per alienas aedes, non demonstrari in plateis, non aliquos in publico immiscere sermones, ecce Maria in domo, sed festinans in publico, parte, 5. folio, 125. H.
Virginum est trepidare, & ad omnes viros ingressus pauere, & omnes affatus vereri, parte, 5. folio, 124. E.
Virgines lilia dici possunt qui per augmentum in deo crescunt, & induuntur gratiæ vestibus in præsentia, & gloriæ in futuro, parte, 5. folio, 157. H.
Virgines in scriptura solent appellari mulieres, parte, 5. fo. 318. A.
Virginem suam, virginitem suam, sic nonnulli intellexerunt verbum Apostoli, nulla tamè hoc simili scripturarum locutione demonstrant, cum sit inuicibilissima, parte, 1. folio, 318. A.
Virtuosus homo & cõstans magis eligit mori pro Christiana veritate, quæ fiduciam transgressione fingere, parte, 4. folio, 468. H.
Virtuosum sicut decet lætari de obseruatione diuinæ legis, ita & tristari de eius transgressione, non solum in se sed etiam in alijs, parte, 3. folio, 273. C.
Virtuosus adulationibus deceptus merita sua manifestat ad sui gloriam, & sic amittit ea per diuinam sententiam, parte, 4. folio, 69. H.
Virtuosus homo comparatur terragono, quia sicut corpus terragonum optime sedet in quolibet latere, sic virtuosus bene se habet in omni euentu fortunæ, parte, 3. folio, 5. D.
Virtuosus homo verè ex laude nullo modo extollitur, sed melior efficitur, & apparet veritas virtutis. Si autem extollitur, apparet falsitas, parte, 3. folio, 335. C.
Virtuosus homo qui cõtra vitia fortiter præliatur disponit exercitum suum, s. congeriem actuum bonorum in tres partes, & significatur per David, parte, 2. folio, 116. D.
Virtuosi manentes cum vitiosis, significantur per filios Israel manentes cum Aegyptijs, quorum rex, diabolus exciuit populum, i. malorum collegium ad persecutionem iustorum, vt per impatientiam frangantur, parte, 1. folio, 123. D.
Virtuosam vitam allequi, valde promouet & coadiuuat, quæ quibus à pueritia sua sit consuetus operibus virtuosis, parte, 5. folio, 39. F.
Virtuosum opus requirit discretionem & operationem. Discre

no non valet sine operatione, nec aliquod opus bonum est sine discretione, parte. 1. fo. 233. G.

Virtus est bona qualitas mentis qua quis bene vitur, & nullus male vitur, quam deus in nobis sive nobis operatur, parte. 3. fo. 264. F.

Virtutes quaedam sunt communes seu humane, quaedam autem sunt excellentes seu heroicæ, parte. 5. fo. 18. C. & folio. 128. E. Itē parte. 1. fo. 50. H.

Virtutes dicuntur quatuor anguli domus mentis, & etiam quatuor flumina paradisi, parte. 3. fo. 7. F.

Virtutes quatuor principales dicuntur quatuor latera, vel etiam virtutes tres theologice & ipsa operatio, dicuntur latera, parte. 6. folio. 272. E. Item parte. 1. fo. 51. D.

Virtutes cardinales secundum doctores catholicos manent in patria, tamen secundum alios actus q̄ in via, parte. 6. folio. 272. F. Item parte. 1. fo. 54. D.

Virtutes septem, tres theologice, & quatuor cardinales, significantur per septem boues, quæ dicuntur pulchræ & crassæ, & quatuor re, parte. 1. fo. 106. H.

Virtutes quatuor cardinales, quia ceterarum virtutum genera, conuenienter nominantur cornua, parte. 1. fo. 219. F.

Virtutum septenarius, quibus quiescit homo de terra formatus, significatur per sabbatum terræ, & quo modo, parte. 1. fo. 10. 358. H.

Virtutes distinguuntur in politicas purgatorias, purgari animi, & exemplares, parte. 3. folio. 287. C.

Per virtutes morales efficitur homo bonus simpliciter, per virtutes autem intellectuales non efficitur bonus simpliciter, sed secundum quid, ut bonus artifex, bonus philosophus, & huiusmodi, parte. 3. fo. 375. D.

Virtutes morales vnde cum. f. fortitudo, temperantia, liberalitas, magnificencia & c. significantur per vnde cum stellas, parte. 1. fo. 102. D.

Virtus moralis dicitur quaedam sanitas animæ, & firmatur, & augetur per resistentiam contra fomitis inclinationem, parte. 3. folio. 352. G.

Virtutes morales infusæ & acquisitæ, differunt penes medium & finem, parte. 3. folio. 264. F.

Virtutes morales infusæ sunt mirabiles, & quare, parte. 3. fo. 10. 264. F.

Virtutis cuiuslibet moralis finis consistit in moderatione passionum & actionum humanarum, parte. 3. fo. 330. C.

Virtutum moralium finis non possunt esse diuinitæ temporales, & mundi honores, & quare, ibidem.

Virtutes quatuor principales per quatuor flumina paradisi designantur, & quare: Phison prudentiam, Geon temperantiam, Tigris fortitudinem, Euphrates iusticiam, parte. 1. fo. 37. B.

Virtutes politice possunt designari, per solem, prudentiam, per lunam iusticiam, per stellas verò ceteræ virtutes intelliguntur, parte. 1. fo. 26. D.

Virtutes politice ex actibus acquisitæ sicut connectuntur prudentiæ diuinæ vel infusæ, parte. 4. folio. 204. D.

Virtutes cardinales quibus spiritaliter viuunt, quatuor panibus signantur, & quis cuiusque effectus, parte. 5. folio. 50. F. & fo. 91. F. Item parte. 2. fo. 137. A.

Virtutes percuti & mori dicuntur, quæ & quomodo, parte. 3. fo. 10. 2. A.

Virtutes tres theologice quomodo mori dicuntur, ibidem.

Virtutum gradus octo, parte. 6. fo. 224. A.

Virtute in qualibet tres gradus assignari possunt, parte. 5. fo. 44. D. & fo. 45. D.

Virtutum omnium matres sunt fides, spes, charitas, ex quibus deo nascimur & ceteræ virtutes generantur, parte. 4. fol. 20. E.

Virtutes tres theologice per quid significantur, parte. 4. folio. 269. B. F.

Virtutes quæ dicuntur maiores, & quomodo virtutes connexæ proportionabiliter crescere dicuntur, parte. 5. folio. 35. H.

Virtutes licet sint connexæ, tamen aliquæ sunt magis proprie exemplatiuorum, aliquæ actiuorum, & aliquæ prælatorum, parte. 5. folio. 18. C.

Virtutes connexæ sunt, ut qui vnam habet, plures habere videatur, sed eius quæ fuerit vberior, & vberius præmium, parte. 5. folio. 141. F.

Virtutis alicuius actus secundum inferiorem statum, bene est impletus actus virtutis alterius altioris gradus, parte. 5. fo. 18. D. & folio. 31. F.

Virtutes iunctæ sunt nec possunt separari, parte. 2. fo. 137. B.

Virtutum excellentiæ, videntur virtuosam vitam humanam excellere, & ad vitam beatam quodammodo appropinquare, & tales dicuntur beati quodammodo, parte. 5. fol. 18. C.

Virtutes qui sine humilitate congregat, quasi puluerem in ventrum portat, parte. 1. fo. 356. A.

Virtutum gradus maxime in humilitate consistere pater Benedictus intelligit, cum in scala patriarchæ Iacob iter nostrum ad celestia designatum incrementis & profectibus bonorum operum comparat, parte. 2. fo. 257. E.

Virtutes sunt ordinatæ in modum scalarum, ut alius quoddam alius affequatur omnes, ut quisque subleuetur à terra, parte. 1. fo. 118. B.

Virtutes summæ designantur per holocaustum, virtutes minores & communia vota fidelium quibus pacatur deus, per hostias pacificorum, ibidem. C.

Virtus fidelium quælibet, vicinarum sibi virtutum societate velut confanguinitate crescit, parte. 1. folio. 187. D.

Virtuti vni non semper studendum est, sed de virtute in virtutem eundum, & de alia ad aliam transcendum, parte. 1. fo. 10. 299. E.

Virtutum quælibet alijs suffragatur, sine quo vnaquæque valde deficitur, parte. 3. fo. 5. F.

Virtutes sibi hærent & ita connexæ sunt, ut qui vna caruerit, omnibus caret, parte. 1. fo. 299. E.

Virtutes quædam sunt incipientium, aliæ proficientium, aliæ perfectiorum seu perfectorum, parte. 3. fo. 287. C.

Virtutum opera aggredi refugiunt aliqui ex pusillanimitate, curantes & querentes tantum terrena, parte. 5. folio. 77. C.

Virtutum perfectionem nullus ingreditur, nec in ea permanet, nisi dei gratia adiuuetur, parte. 1. folio. 43. H.

Virtutum iter inchoantibus adiuuando occurrit Christus, parte. 5. folio. 87. B.

Virtus magna hominis parare cor suum ad obsequium diuinæ voluntatis, & dicere posse: Paratum cor meum deus & c. parte. 2. folio. 449. H.

Virtutis aliquid, vel boni operis quicunque bene laborans acquirit, deo non sibi attribuat, parte. 2. folio. 211. A.

Virtutes dupliciter habentur ab hominibus, primo modo communi & humano, alio modo excellenter quasi diuino, parte. 3. folio. 287. C.

Virtutum perfectio est ad hunc statum animi conscendere, quo gratiam conditoris vel in modico timeamus offendere, parte. 3. folio. 330. A.

Virtutum perfectio in hac vita est, ut castè timeamus deum, parte. 3. folio. 330. B.

Virtutum finis in futuro est, ut diuinitis promissæ hereditatis, regni celestis gloriam & vitam recipiamus æternam, ibidem.

Virtutum præmia in hac vita dari non possunt, quia præmium virtutis excedit omnem illud quod temporaliter possit dari, parte. 3. folio. 4. D.

Virtutum opera ut exerceream (ait piger) timeo in publicum prodire, ne me antiqui hostis aduersitas tentet: vel quilibet peruersus derideat; conuictus confundat; iniurijs afficiat, aut sicut alios iustos consumat tormentis, parte. 3. folio. 330. B.

Virtutum in operibus alluere iuuenes non parum facit ad virtutem, immo multum, ibidem. D.

Virtutes qui deserit, in quibus proficiebat, immundis spiritibus villas prodit, Et facit sicut aus que oua vel pullos quos fouerat rapui exponit, parte. 3. folio. 334. F.

Virtus perfecta est morum possessio, parte. 5. folio. 18. B.

Virtutibus anima sustentatur, sicut corpus ossibus, parte. 4. folio. 107. E.

Virtutibus quicunque cum modestia continentia, auditioni sive iudicio sapientium, obseruantia mandatorum dei, & maxime simplicitati & humilitati studere videris, huius munda & recta opera intellige. Si autem his contrarium, corrige: aut si hoc non potes, deuote ne ab eo corrumparis, parte. 3. folio. 328. A. B.

Virtus laudata crescit, parte. 3. folio. 324. D.

Virtutum exempla sunt secularibus & regularibus prædicanda, parte. 4. folio. 159. F.

Virtutes aliquas ut habeas, & alias negligas, non vult scriptura sancta, sed ut omnibus adornatus, & in earum actibus positus deo seruias, parte. 2. folio. 33. A.

Virtutes sibi inuicem hærent philosophorum sententia est, parte. 4. folio. 37. A.

In virtutibus conferuandis non remissior sollicitudo debet esse, q̄ in acquirendis, parte. 2. fo. 7. E.

Virtus aliqua perfecta est in fuga, & fugiendo vincimus, parte. 2. folio. 13. A.

Virtutes

Virtutes discretiones querunt, quarum nimietas omnis in vitio est, parte. 3. folio. 37. A.

Virtus occasio fit sepe culpa fortium, & virtus infirmorum occasio peccati, parte. 3. folio. 430. F.

Virtus rara, & arcta & angusta est via quæ ducit ad vitam, parte. 4. folio. 256. B.

Virtutibus semper contradicitur, parte. 4. folio. 288. B.

Virtutum custodia est agnitio infirmitatis, parte. 3. folio. 76. B.

Virtus non est insensibilitas cordis, sicut & membra per suporem incisa non dolent, parte. 3. folio. 8. B.

Virtus non est, non posse peccare, sed nolle, parte. 5. folio. 171. A.

Virtus tua cum deficit, tunc erit virtus dei in te, parte. 3. folio. 184. F. Interf.

Virtute sua nullus saluatur, sed ecce vnde salus, Oculi domini super metuentes eum, parte. 3. folio. 131. B.

Virtutes vbi decet compositas esse nisi in sede dei: De celo nãq; ad nos descendunt, parte. 1. folio. 219. F.

Virtutes animi excolerunt aliqui, & philosophia in nonnullis alijs egit, sed Genetis si quid honestum habeat in moribus quia non deo, sed sibi ascribit, non sanctificatur, nec inter primicias recipitur, parte. 1. folio. 293. F.

Virtutibus si aliquis studeat sine in seipso sive alijs pium laborem impendat, non sibi sed diuinæ gratiæ imputet, ut ei consecratur omnis boni initiũ, à quo speratur perfectionis supplementum, parte. 1. folio. 289. C.

Virtus est animi quæ Græcorum philosophi docet, q̄ non pro deo, sed pro gloria exercet humana. Est & Assyriorum virtus vel Chalædaorum in astrologia studijs, sed non Israelitica, nec ad deum pertinens. Sola verò apud deum virtus Israelitica numeratur, quæ à deo docetur & c. parte. 1. folio. 266. A.

Virtus discenda est & imitanda & magistrorum terenda sunt limina, non consisti naturæ, parte. 4. folio. 5. F.

Virtus est quædam in anima nostra que parit sensus, velut mater qui procedit ex nobis. Hæc virtus in alnis generat fortes sensus, in alijs languidos & ineptos, parte. 2. folio. 24. E.

Virtus animi & sensus, mentis sibi sunt; filia verò opera corporis ministerio impleta, parte. 1. folio. 313. E.

Virtutis inchoata laudem qui accepit, quasi plantati ligni fructum ante tempus comedit, parte. 1. folio. 248. A. B.

Virtutum variarum species qui ostentant propter laudes hominum, significantur per pauonem, parte. 2. folio. 221. E.

Virtutis bonum vastatur per quatuor vitia, quæ sunt, ferocitas tyrannica, perfidia hæreticorum, fraudulencia simulatorum, malicia æmulatorum, parte. 4. folio. 309. D. H.

Virtutum opera quidam causa cupiditatis terrenæ seu ambitio- ne humane laudis foris agitant, sed sub velamine pietatis dolit nequitia intus celant, & per quos significantur, parte. 4. folio. 476. A.

Virtutes cum hominem deserunt quæ eum defendere deberent, in despectione carnalis sensus capiunt, ut sepe bona opera se amittunt, ipse qui captus est animus dolens cernat. Et de hoc figura, parte. 2. folio. 186. B.

Virtutum operibus à diabolo nudati, qui de ecclesia recesserunt, ad communionem illius maioribus virtutibus exercitati ple- rûq; redeunt, parte. 2. folio. 243. B.

Virtutum exercitio in ordine ad deum, tria occurrunt impedimenta, parte. 3. folio. 400. F. G.

Virtutes aduersarias dicitur deus permittere, imo incitare prope modum, ut veniat contra nos in prælium ut vincamus, & illæ pereant, parte. 2. folio. 18. F.

Virtutes contrariæ apud infideles audientes quædam nomina, assunt, etiam dans operam in hoc ad quod inuocari se sentiunt, multo magis celestes virtutes, si verba scripturæ ex ore promamus, est illa non intelligimus, illæ virtutes intelligunt & c. parte. 2. folio. 22. A.

Virtutibus decem ad atria domini peruenitur, in exemplum decalogi decem virtutes, decem virtutum effectus, parte. 3. folio. 105. A.

Virtutes cum non extollunt animum, sed quasi in puluerem resputatione agentis rediguntur, ad perfectionem perdunt. Et cui assimulantur, parte. 3. folio. 359. F.

Virtutum fabrica motus interiores, & actus exteriores asperitate & tortuositate remota ad rationis rectitudinem reducitur, parte. 1. folio. 50. H.

Virtutum doctrinam qui faciendo ostendunt, quia lingua non possunt, hi sunt qui in ecclesia humiliter & obedienter, quæ à magistris audiunt, deuote mète suscipiunt, parte. 2. folio. 211. A.

Virtutes quædam clarissimæ sunt sanctorum quæ non omnibus

in exempla operis possunt ostendi, sed tantum ad glorificandam dei gratiam recitari, parte. 2. folio. 250. B.

Virtutum multiplicitate cum redolemus, in altari boni operis thymiam ex aromatibus compositum facimus, parte. 1. folio. 197. A.

Virtutum quantum virtuti iungitur, tantum incensum boni odoris sincerius exhibetur, parte. 1. folio. 197. A.

Virtutes recogitando terere, & vsq; ad subtilitatem examinis oculi retractare, est aromata in puluerem redigere, parte. 1. folio. 197. A.

Virtutes per vestimenta intelliguntur, quæ per exercitium bonorum operum in religione non atteruntur, sed magis solidantur, parte. 1. folio. 366. H.

Virtutum vnaquæque propriam habet illuminationem, alium diem habet sapientia, alium intellectus, sic & ceteræ, parte. 3. folio. 5. E.

Virtutum perfectione qui magni sunt, possunt coronari, qui autem parui, licet fulgore maiorum latere videantur, à tenebris tamen maledictionum sunt alieni, parte. 4. folio. 159. B.

Virtutum viriditatem in regno animæ deuantant quatuor, & per quæ significantur, parte. 4. folio. 351. H.

Virtutes Christus vult esse sine vana gloria, parte. 1. folio. 238. B.

Virtutem conscientia quisque examinat, parte. 1. folio. 259. A.

Virtutum dona percipere non est satis fidelibus nisi studeant pro commissis poenitere, parte. 1. folio. 370. B.

Virtus prima est per poenitentiam perimere veterem hominem, & vitia odire, parte. 5. folio. 13. E.

Virtus virtutum est pro inimicis orare, & de salute eorum curare, parte. 6. folio. 273. F.

Virtus est genus signorum & prodigiorum, parte. 6. folio. 76. E.

Virtutes dicuntur arma lucis, & quare, parte. 6. folio. 28. H.

Virtutes, margaritæ sunt, parte. 5. folio. 46. D.

Virtutis in actu in quo tota lex implet, maior difficultas est, quæ in alio quocunque in quo non implentur nisi singularia præcepta legis, parte. 1. folio. 166. D.

Virtus perfecta non habet studium vitiorum, nec vlla est iracundia vbi est charitatis plenitudo, parte. 5. folio. 151. A.

Virtus lenta est & cunctatrix, ante iudicium quæ incipit, quid decorum, quid honestum, parte. 1. folio. 232. E.

Virtutis vir, significatur per Iacob, parte. 4. folio. 423. H.

Virtus creata ad actus aut habitus supernaturales se non extendit, parte. 2. folio. 81. D.

Virtus actiua que potest in maius, potest & in minus. Quomodo illa regula intelligatur, ibidem.

Vis humana sola sufficit in plerisque, nec res indiget, neq; decet spiritus virtutis adesse præsentiam, parte. 1. folio. 282. H.

Visio quid est, parte. 8. folio. 75. B.

Visionum tria genera sunt, que & qualia, parte. 6. folio. 76. A. B. & folio. 240. B. H. & folio. 241. C. Item, parte. 4. folio. 3. E. & folio. 294. C. D.

Visio & fruitio trium personarum eadē est & c. parte. 6. folio. 217. H.

Visio dei per essentiam soli Christo conuenit per naturam, hominibus autem per gratiam; per quam trahuntur quodammodo ad naturam diuinam, parte. 5. folio. 194. H.

Visio dara diuinæ essentia & quomodo excludat rationem prophetiæ, parte. 3. folio. 8. E. H. & folio. 85. G.

Visio non dicit nisi continet aliud mysticè quod deo reuelat scatur, Et iō triplex visio dicitur triplex cælum, parte. 6. folio. 240. C.

Visio & visionis intelligentia reuelat diuinitus sunt de intrinseca & formali ratione prophetiæ, parte. 3. folio. 85. G. & fo. 88. A.

Visio beati Stephani vtrum fuerit mentalis, aut imaginaria, vel corporalis, parte. 6. fo. 178. G. H. & folio. 180. H.

In visionibus solet esse tentatio; solet enim angelus iniquitatis trasfigurare se in angelum lucis, & ideo sollicitè agendum est ut discernas visiones, parte. 1. fo. 313. A.

Visitans (ut papa vel legatus) vnam prouinciam, potest accipere sumptus ab alia, parte. 6. fo. 74. F.

Visitare dicitur deus hominem, quando dat ei beneficia spiritalia & corporalia, parte. 3. folio. 27. B.

Visitare dicitur deus peccata patrum in filios vsq; in tertiam & quartam generationem, & quomodo hoc intelligendum sit, parte. 1. folio. 4. A. B. C. & folio. 205. E. & folio. 336. F. & folio. 359. G. Vide in Iniquitatibus.

Visitatio bona de genere, si sit alicui occasio ruinæ, debet eam relinquere. Norent visitatores, parte. 5. fo. 21. G.

Visitatio, & consolatio nem, & supplicium significat. Vel: Visitatio in bono, & visitatio in malo, parte. 4. fo. 35. F. & folio. 47. F. G. & folio. 155. B. & folio. 224. A.

Vifum maxime delectant virides fatones & confortant, & maxie quando sunt herbae aromaticae. parte. 3. folio. 363. E.

Vifus nomine videtur aliquando in his quae pertinent ad intellectum. parte. 5. folio. 188. B.

Vifus, quia primatum obtinet in sensibus, intermiscetur omnibus. Sic enim dicimus: Audi & vide, olfac, & vide, palpa, & vide, parte. 1. folio. 165. A. Interf.

Vifus exterioris & interioris ingerit cæcitatem immoderat' hauftus vini. parte. 3. folio. 331. E.

Vifus malorum nisi prius claudatur, non patebit intuitus bonorum. parte. 1. folio. 307. B.

Vit corporalis & vita spiritualis comparantur quo ad generationem & nutritionem. parte. 6. folio. 50. D. F.

Vita praesens ad sufficientiam duo requirit, scilicet nutrimentum, & vestimentum, & ideo circa ista solet magis sollicitari. parte. 5. folio. 26. H.

Vita animalis vt continetur, requiritur cibus per quem restauratur humidum deperditum per actionem calidi naturalis. parte. 1. folio. 36. H.

Vita frequenter accipitur pro operatione vitae in qua principaliter aliquis operatur, sicut potare dicitur vita ebriofa, & peccare vita peccatoris, & agere iuste, vita virtuosi hominis. parte. 6. folio. 14. H.

Vita humana continuata per vitales spiritus egredientes a corde qui in fenestrate debilitantur, & tandem deficiunt, & sic vita terminatur. parte. 3. folio. 38. B.

Vitae causa, vitalem spiritum conferendo deus sic est, sicut sol per suam praesentiam est causa luminis, in aere radios influendo. parte. 3. folio. 33. C.

Vita carnalis per aerem exprimitur, quia aeris spiramine humanum corpus viuificatur. parte. 1. folio. 364. E.

Vita tam longa quomodo homines primis temporibus vivebant? Ad hoc potest ratio assignari multiplex. parte. 1. folio. 49. B. F. G. & folio. 50. A.

Vitae siue viuicium gradus sunt quatuor. Vegetatiuum, sensitiuum, motiuum secundum locum, intellectiuum. parte. 5. folio. 185. D. Item parte. 1. folio. 36. D.

Vitae secularis circuitus & labor significatur per molam alinariam. parte. 5. folio. 54. A. & folio. 107. D.

Vita hominis multas infirmitates corporis & animae & angustias solet generare. parte. 3. folio. 33. D.

Vita praesens dicitur ipsa tentatio, sed non tentari, quia caro corrupta ex se contra se molestias gignit. parte. 3. folio. 20. F.

Vita praesens mari & fluuio comparatur, quia modo aduersitatis amaritudine afficimur, modo dulcedine prosperitatis replemur. parte. 3. folio. 33. E. Item parte. 1. folio. 375. H.

Vitae huius miseria & breuitas exprimitur per similitudinem araneae, quae texit inanes telas vt dolo capiat muscas, sic nos in rebus corruptibilibus laborabamus, inania texebamus. parte. 3. folio. 222. A. & folio. 223. C.

Vita hominis comparatur telae textentis, quia sicut textitur addendo fila liliis, sic humana vita deducitur addendo dies diebus, & perfecta tela succiditur a texente, sic humana vita a deo deyiata praesenti. parte. 3. folio. 21. D.

Vita diebus singulis proficit sicut tela liliis, sed quo magis tela crescit, ad incisionem tendit. parte. 3. folio. 21. B.

Vita praesens est hyems, in qua nos mortalitatis nostrae frigidus torpor attingit. parte. 3. folio. 68. F.

Vita praesens est ventus transiens, & quare. parte. 3. folio. 69. E.

Vita nostra in hac peregrinatione non potest esse sine peccato, nec proficere tentatiōe, quia profectus noster per tentationem nostram fit, nec sibi quicquam innotescit nisi tentatus, nec potest coronari nisi vice rit, nec potest vincere nisi certauerit, nec potest certare nisi inimicum & tentationes habuerit. parte. 3. folio. 81. H.

Vita humana prope omnis peccatis circunlatratur, omnisque conscientia suis cogitationibus accusatur. parte. 3. folio. 283. B.

Vita impiorum non vera sed falsa est, videntur viuere nec viuunt. parte. 3. folio. 166. B.

Vita miseris subiecta, an & quomodo sit simpliciter odibilis. parte. 3. folio. 27. G. H. & folio. 10. G. Item parte. 4. folio. 139. E.

Vitam hominis quare abbreviauit deus. parte. 3. folio. 222. A.

Vitae suae terminum attingere dicunt quidam non meretur quis male viuendo, & bene viuendo, ante tempus meretur rapi ad praemia vitae. parte. 4. folio. 68. E.

Vitam praesentem qui diligunt, longiora sibi eiusdem vitae spatia promittunt. parte. 3. folio. 46. F.

Vita spiritualis

Vita praesens per septenarium designatur, sicut per octonarium futura. parte. 4. folio. 423. B.

Vita praesens recte perditur, quando per ipsam ad aeternam vitam non peruenitur. parte. 5. folio. 38. F.

Vita cuius hic mortua fuit in culpa, illic ei mors viuunt in pena. parte. 3. folio. 43. A.

Vita simulata potest significari per statuam auream Nabuchodonosor, & quare. parte. 4. folio. 299. C.

Vita sine scientia de facili potest errare. parte. 4. folio. 263. D.

Vitas duas habet sancta ecclesia. Vnam qua laborat in terra. Alteram qua remuneratur in caelo. parte. 4. folio. 272. F.

Vitae duae ecclesiae. Vna per fidem, altera per spem. Hec agitur in corpore & peregrinatione, vbi beatitudo est tantum in spe, sed miseria praesto est de aduersis & de peccatis. Illa in immortalitate, vbi nihil mali, sed perfectio boni. parte. 5. folio. 243. F.

Vitam nostram cum deo dicamus, membra hostis frustram cõcisa super ignem ponimus. parte. 1. folio. 215. E. Interf.

Vitae duae sunt, Vna corporis, altera animae. Vita corporis anima, vita animae deus. parte. 6. folio. 94. E. & folio. 122. A.

Vita praesens sit fidelibus in vfu, futura in fructu. parte. 2. folio. 298. E.

Vitae duae nobis in corpore Iesu Christi praedicantur, Vna temporalis, & istam declarauit dominus in passione, altera aeterna, & istam in resurrectione. parte. 1. folio. 91. B. E.

Vita Christiana configuranda est Christo, vt mystice non tantum eius discipulis, sed & gestis configuratur. parte. 6. folio. 14. F.

Vita bene inchoantium tenera ac terrae proxima, signatur per herbas. parte. 3. folio. 56. E.

Vitae melioris vias aggredi metuentes ex ignauia arguuntur. parte. 5. folio. 77. E.

Vita prius esse debet quam doctrina. Vita ducit ad scientiam veritatis. parte. 5. folio. 19. E.

Vitae austerioris exemplum praebent apostoli, non praeparatas epulas, sed simplices quae sunt. parte. 5. folio. 94. F.

Vitae austeritas requiritur in euangelij predicatore. parte. 5. folio. 13. F.

Vita rigida & praedicatio debet declinare mollium palatia quae frequentant mollibus induti adulescentes. parte. 5. folio. 39. G.

Vitam foliarum ducere est melius quam ob vitae praesentis necessaria vitam aeternam perdere. parte. 5. folio. 56. B.

Vitam bonorum quid persequitur sicut vita iniquorum, quare, & quomodo. parte. 6. folio. 126. E.

Vitam veritatis & charitatis spernentes, Iudae proditori domini suum venditum comparantur. parte. 5. folio. 114. D.

Vitam eius describere non est necesse, cuius impia conuersatio finem celerem meruit accipere. parte. 2. folio. 199. E. & folio. 200. B.

Vitam perfectam quaerenti melius est in itinere mori, quam nec proficisci. parte. 1. folio. 152. E.

Vita iustorum, primò fidei firmitate praeconienda in corde, dein de virtutum latitudine ornanda est in opere, & hoc significatur per pavementum preciosissimum marmore stratum multo decoro. parte. 2. folio. 135. B.

Vitam praesentem necesse est nos ducere in dilectione dei & proximi per fidem & operationem: in futura vita eadem gemina dilectione sine labore in summa dulcedine perfruemur. parte. 2. folio. 137. B.

Vita praesens dicitur septima, quia in septimana dierum consummatus est. parte. 1. folio. 235. D.

Vita haec missi comparatur. parte. 3. folio. 318. B.

Vita naturalis designatur per manna, & quare. parte. 1. folio. 177. G.

Vita vitae mortalis, spes est vitae immortalis. parte. 3. folio. 241. E.

Ad vitam aeternam non plus sufficiunt mille anni laboris quam vnus dies. parte. 6. folio. 227. A.

Vita caelestis in sacrae scripturae studio inchoatur. parte. 6. folio. 274. D.

Vita iusti, dies est, nox verò vita peccatoris. parte. 1. folio. 229. F.

Vita beata quae consistit in seruire dilectionis, significatur per meridiem, vnde prouenit seruire caloris. parte. 1. folio. 375. H.

Vitam aeternam si ore petimus, nec corde desideramus, clamantes tacemus: si verò corde desideramus ore tacemus: tacentes clamamus. Et de hoc figura. parte. 1. folio. 152. E. F.

Vita spiritualis & corporalis, per caelum & terram designantur. parte. 1. folio. 22. G. H.

Vita futura duplex est apud Hebraeos. Prima in tempore Messie. Secunda in alio seculo. parte. 3. folio. 124. B. F. G. Item parte. 5. folio. 164. D. & folio. 235. H.

Vita hominis triplex, scilicet naturae, gratiae, peccati. Duae à deo, tertia est ab homine. parte. 3. folio. 164. A.

Vitae triplici, scilicet naturae, gratiae, & gloriae, contrariatur triplex, mors scilicet naturae, culpa, & gehennae. parte. 3. folio. 421. G.

Vita triplici, scilicet naturae, gratiae, & gloriae praemiantur eius fidentes leges diuinae. parte. 1. folio. 245. C. & folio. 246. E.

Vitam beatam an & quomodo primus homo habuerit. parte. 1. folio. 40. F. G.

Vitae actiuae & contemplatiuae officia. parte. 5. folio. 135. C. E. Vita de etiam in Actiua vita: Et in Contemplatiua vita.

Vita aeterna recte & ipsa gratia nominatur, & quare. parte. 6. folio. 15. F.

Vita aeterna in quo essentialiter consistit. parte. 5. folio. 234. F. Item parte. 6. folio. 234. H.

Vita aeterna per dexteram significatur. parte. 3. folio. 340. B.

In vitro quilibet liquor qualis continetur, talis exterius demonstratur. parte. 3. folio. 53. F.

Vita quatuor sunt principalia quatuor virtutibus principalibus contrariantur, quae quinq; sensus per quinq; reges significatos subiugantur. parte. 1. folio. 63. A.

Vita septem mortalia significantur per septem boues deformes quia pulchritudinem imaginis deformant. parte. 1. folio. 106. H.

Vitium vniquodque in corde nostro propriam mansionem habet, quam sibi vendicans in animae nostrae recessu, exterminat rerum summorum contemplationem. parte. 1. folio. 173. E.

Vitijs singulis expulsi, eorum loca virtutes contrariae possidebunt. parte. 1. folio. 173. E.

Vitia saepe minima referuntur, vt virtutes maxime in humilitate habeantur, & vitia maxime praemantur. parte. 2. folio. 23. F. Interf.

Vitia singula non habent singuli homines, sed plura: Esti eueniat aliquem esse quod in his omnibus malis vel pluribus agatur, omnes spiritus malitiae vel plures in se habere putandus est. parte. 2. folio. 18. F.

Vitijs supplantandis qui hic defudar, sibi serenissimo mentis intuitu gloriam Christi (qui propter nos terram vere carnis accepit) in desinenter contemplabitur. parte. 1. folio. 376. A.

Vitia animae cum purgantur manus Aaron operatur in nobis, & manus Moysi, cum ad haec intelligenda illuminamur, nec tamen duae sunt manus, sed vna. parte. 1. folio. 322. B.

Vitia capitalia septem sunt, & quae corundem filiae. Inter quae quinq; spiritualia, & duo carnalia: & quomodo vnum ex altero proferatur, & exhorrari sequentia eorum dicuntur. parte. 3. folio. 76. B. C. Item per quid figurentur. parte. 1. folio. 340. A. G.

Vitia tria principalia in prosperis, & tria in aduersis. parte. 3. folio. 92. F.

Vitia carnalia sunt maioris infamiae, licet frequenter sint minoris culpa. parte. 3. folio. 330. C.

Vitiorum omnium ianua, iracundia, qua clausa virtutibus intrinsecus dabitur quies: aperta, ad omne facinus armabitur animus. parte. 3. folio. 336. E.

Vitia quaedam habent speciem recti sed non virtutem, vt immoderata ira, iusticia, & dissoluta remissio misericordiae vultuideri, & timor humilias, & effrenata superbia, libertas. parte. 3. folio. 78. A. & folio. 76. B. & folio. 9. E.

Vitia restant inter optima, quae nobis seruiunt ad vsum humilitatis ne superbiat qui vincere non potest, licet parua. Et de hoc figura de Chananeis. parte. 3. folio. 11. B.

Vitiorum incensura, quidam afferunt dici patrem, Filium, si cogitauerit peccatum, Nepotem, si quod cogitauerit opere impluerit. Pronepotem id est quartam generationem &c. & quomodo, & quae deus punit. parte. 4. folio. 236. B. Item parte. 1. folio. 335. F.

Vitium quo charitas proximi stulticiae tenebris quasi nocturno frigore congelascit, pruinæ comparatur. parte. 3. folio. 200. A.

Sicut vicijs tentamur, ne intus extollamur, ita extra flagellis terimur, ne quod extra quaeremus mundo blandiente seducamur. parte. 3. folio. 62. E.

Vitia saepe in virtutum vsum mutantur. parte. 3. folio. 10. A.

Vitia quaedam contra nos inter se coniunguntur, vt superbia, & ira, remissio, & timor: quae est diuersa sine, tamen ad eundem finem tendunt, id est ad subuersionem spiritualis. parte. 3. folio. 9. G.

Vitiorum omnem equitatum subneruare debemus, & omnem clationis spiritum à nobis recicare. parte. 2. folio. 18. C.

Vitiorum aliorum particularis conditiones descendendo recogitans, inuenit vnde displiceant & se retrahat. Alter est in fornicatione. parte. 6. folio. 42. G.

Vitia quatuor sunt impedita salutem hominis. Et per quid significantur. parte. 6. folio. 250. H.

Vitium quodlibet idololatria potest dici & per quae modum. parte. 1. folio. 344. H.

Vitia aliqua cum toto corde, tota anima, & totis viribus diligimus, idola adoramus. parte. 2. folio. 33. E.

Vitium omne quod regnat in corpore, ex quinq; sensibus pendet. parte. 1. folio. 318. F.

Vitia spiritualia quidam quaerunt extirpare, & carnalia referuare, & per quos significantur. libidem. D.

Vitia nostra quae intra nos sunt, genes dicuntur diabolicæ, contra quas est nobis spiritualis colluctatio, quomodo & qualiter. parte. 2. folio. 3. F. & folio. 4. A.

Vitia septem principalia per septem gentes significantur, quae sunt maioris numeri, quia plura sunt vitia quam virtutes. parte. 1. folio. 340. A.

Vitijs extinctis quae sunt primogenita diaboli, vel operibus carnis quibus inquinatur natura, boni mores substituendi sunt. parte. 1. folio. 278. E.

Vitia nec simul nec vno tempore in sanctis extinguuntur, & quare. Et de hoc figura. parte. 1. folio. 173. G.

Vitiorum primordia quibus humana vita corrumpitur, significantur per primogenita Aegyptiorum. parte. 1. folio. 278. B.

Vitia quaedam minima ad hoc regnemus, dum saepe in magnis virtutibus terram promissionis ingredimur, vt se intentione nostra exerceat, ne de victoria superbiat. parte. 2. folio. 23. F.

Vitiorum exercitus (cuius princeps est superbia) debellatur per tres partes seu acies. Prima est interiorum meditationum respectu dei. Secunda consistit in actibus charitatis respectu proximi. Tertia pars exercitus virtuosus est gestuum & verborum modestia respectu sui. parte. 2. folio. 116. D.

Vitia plerique superant, sed sub ipsis superbiendo succumbunt. Et de hoc figura. parte. 1. folio. 37. E.

Vitiorum incendio perire eos qui debuerant bene viuendo & docendo introducere dignos in ecclesiam electorum, & arcere indignos, est portas Ierusalem flammis hostium esse perustas. parte. 2. folio. 255. A. & folio. 256. A.

Vitijs varijs dediti, vel erroribus impliciti, leprosi sunt, & foeditatem ex interna peste educentes ostendunt in cute. parte. 2. folio. 168. A.

Viuli mandandi in liberis pascuis relinquuntur, seruandus iugopremitur. parte. 3. folio. 58. A.

Viulus est animal gulosum, est etiam animal gesticulosum. parte. 1. folio. 219. H.

Vitulum fecerunt filij Israel in deserto cum adorare idolum vel idola. non aliam statuam, & quare. parte. 1. folio. 200. E.

Viulus quem adorant Iudaei vt dicit Rabi Salom. vidit spiritum vitae esse in Aaron &c. Sed fessio est, & serpiturae peruenio. parte. 1. folio. 198. C. Et an vifus sit exercere quaedam opera similia operibus vitae, sicut est comestio. parte. 1. folio. 200. F. & folio. 201. D. E.

Vitulum offerri à pontifice in holocaustum secundo inuenimus semel pro munere, & semel pro peccato. parte. 1. folio. 219. E.

Vitulum in atrio tabernaculi offerrebat. Vitula rufa extra castra: Ille pro peccato sacerdotis & domus suae tantum: Illa offerrebat pro toto populo. parte. 1. folio. 242. G.

Vitulam contentantem, Hebraei dicunt, vitulam baronissam, & hoc videtur verius, & quid per hoc intelligant. parte. 4. folio. 35. F.

Viuli oblatio semel per summum sacerdotem facta in anno, an in rememorationem peccati Aaron offerrebat, vel pro peccato proprio summi sacerdotis offerentis quicquid esset ille. parte. 1. folio. 242. D. & folio. 244. A. C.

Viulus cum esset res inanitata in qua non potest esse peccatum, vocatur tamen peccatum populi, & quare. parte. 1. folio. 342. B.

Viulus secundum Rab. Sal. fuit formatus filio per Aaron, & depinxit primò cum filio in tabula formam vituli, & tradidit artificibus, vt facerent ad similitudinem illius: quia Apis, quod re putabatur maximum numen Aegypti, apparuerat eis in Aegypro in specie tauri. parte. 1. folio. 198. C.

Viulus tener & faginatus Christi corpus est, quod pro salute mundi ad arborem crucis immolatum est. Hic est vitulus qui

prodigo fito occiditur. parte. 1. folio. 70. B.
 Vitulus superbus, caro nostra, hanc offerimus, dum castam custo-
 dimus. parte. 1. folio. 215. B.
 Vituperare & damnare volunt multi magis quam emendare se-
 uiora in fratre, sicut ipsi sint praeventi maioribus. p. 5. fol. 28. A.
 Vituperare dominum peius est quam non audire. parte. 4. folio. 120. G.
 Viuentes sicut ignorant quo loco animae mortuorum habeantur,
 ita mortui qui carnaliter vixerunt, vitam in carne posituram
 qualiter post eos disponatur nesciunt. parte. 3. folio. 34. B.
 Viuentes male qui cupit ab illicitis docendo compescere, necesse
 est ut totum se bene viuendo & à lictis etiam continendo crea-
 tori mancipet. parte. 2. folio. 244. B.
 Viuentes diu qui nec consilio sunt maturi, nec caritate bonae actio-
 nis venerandi, sed peccatorum onere incurui, hos deus praeterit
 nec corda eorum illustrat. parte. 2. folio. 292. E.
 Viuentes quosdam, & quosdam mortuos inueniet filius hominis
 quando secundu aduentus complebitur &c. Et de hoc figura:
 Vel mortuos, corpora intelligamus, viuentes autem animas.
 Ibidem. A.
 Viuere sic debes ut semper praesentes dies sint tibi meliores quam
 praeteriti. parte. 3. folio. 349. A.
 Viuere male, non naturae, sed voluntatis est peruersae. parte. 1. folio
 36. A.
 Viuere adhuc licet non valemus carnis corruptibilis pondere gra-
 uari, vt nulla nos possit culpae delectatio pulsare, sed aliud est
 nolentem tangi, & aliud consentientem. parte. 2. folio. 208. A.
 Viuere licet nolint homines vita iustorum, appetunt tamen mor-
 ti morte eorum. parte. 1. folio. 305. D.
 Viuere delectabile est per se, tam per accidens sit tristabile. Et hoc
 contingit dupliciter. Vno modo, quia multis & grauioribus malis
 est adiunctum. Alio modo, quia boni melioris est retardatiuum.
 parte. 3. folio. 26. D.
 Non viuit in te Christus si de auaricia cogitas, vel de superbo, si sus-
 rore agitaris, vel quibuslibet vitij. parte. 2. folio. 33. C.
 Viuunt omnia deo, & sui sentiunt creatorem, non est deus mors
 tuorum, sed viuentium. parte. 4. folio. 215. E.
 Viuit dominus: Modus est iurandi, acti dicatur, Per deum qui sem-
 per viuit. parte. 2. folio. 78. D.
 Viuo ego: in ve. T. est. hoc iuramentum est in nouo: Amen amen
 dico vobis. parte. 4. folio. 233. F.
 Viuit filius, in quantum deus, & in quantum homo propter pa-
 trem, sed alteri quia secundum quod deus viuit propter patrem
 in quantum procedit ab eo, accipit tamen eidem vitam quam
 habet pater. Secundum vero quod homo, viuit propter patrem
 in quantum vnitur supposito procedenti à patre. par. 5. fo. 206. H.
 Viuit an aliqui & ab aliis morte simul rapient cum mortuis obuiam
 Christo iudicauero? parte. 6. folio. 111. H. & folio. 112. H.
 Viuitarij sunt populi aliqui in partibus Aquilonaribus, & in ma-
 gna multitudine: Et illi viuunt quod eis primo occurrit qualibet
 die, venerantur vt deum suum pro illa die: vt fide digna relatio-
 ne à quibusdam narratum est: & sic idololatria adhuc apud eos
 dem vigeret. parte. 4. folio. 420. B. Vnde etiam in Idololatria.
 Viuum omne, formaliter viuunt (etiam si mufca) est essentialiter
 perfectior caelo. parte. 1. folio. 336. E.
 Viuere laetius & magis delicate diebus festiuis est licitum, non ta-
 men causa gulae. parte. 2. folio. 262. H.
 VI Viscitur deus in ma peccata, eua in amicis, & nulli electorum
 parit. parte. 1. folio. 377. A.
 Viscendi libidine ne raptaris dum arguis, vt laetari vel consolari
 velis de alieno malo, sed potius consolere illum quem arguis. par-
 te. 1. folio. 247. E.
 Vlcus carnis nostrae est voluptas, ebrietas, gastrimargia, & huius
 modi, quae luxuriante corpore & in semetipso pruriente prou-
 niunt. parte. 1. folio. 237. B.
 In vlcere dolosa puulentaque malicia arguitur. parte. 1. folio.
 142. B. E.
 Vltio crescit crescente vicio. parte. 1. folio. 46. F. Interl.
 Vltio diuina reddit vnicique secundum opera sua, aliquando per
 reges, aliquando per prophetas, aliquando mucrone, alios trans-
 uerberat gladio linguae. parte. 3. folio. 436. A.
 Vltio omnis, visitatio est, quasi aegroti medicum expectantis. par-
 te. 4. folio. 224. A.
 Vltionis die dixit dominus ad Moysen petentem pro Iudaeis: Vi-
 sitabo & hoc peccatum: & quomodo intelligitur. parte. 4. folio
 188. A. B.
 Vltionis modus lex instituit, oculum pro oculo. Et si dicit potest,
 iniustorum iusticia est, & quare. Sed iudex p dilectio: iusticiae iu-

stia pro iniusto reddit. parte. 5. folio. 22. B. Itē parte. 3. fol. 250. A.
 Vltra non semper importat antecessorem. parte. 4. folio. 9. B. &
 folio. 88. C. & folio. 100. H. & folio. 380. G.
 Vluulae magnitudinis sunt coruinae, sed maculis resperse, quae ro-
 stro in palude sito horrendum stridunt. parte. 4. folio. 32. A.
 Vluulatus est clamor confusus, & est indicium magni timoris pro-
 hibentis formare vocem distinctam. parte. 6. folio. 213. H. Item
 parte. 4. folio. 31. B. & folio. 105. D. & folio. 146. D. & folio. 168.
 C. & folio. 341. E.
 Vmbra & imago differit. Vmbra est longinqua similitudo rei. Vm
 Imago autem est propinqua & expressa rei similitudo. parte. 6.
 folio. 152. C.
 Vmbra mortis quae est in inferno, sunt peccata, quae nunquam sine
 morte. parte. 5. folio. 116. F.
 Vmbra mortis dicitur mundus. parte. 5. folio. 127. G.
 Vmbra mortis dicitur obliuio, quae agit vt non sit res in memo-
 ria, sicut mors agit vt non sit quod capit in vita. p. 3. fol. 11. A.
 Vmbra mortis dicitur duricia legis, quae mortem carnis inferbat
 quae vmbra mortis animae est. In lucem autem vmbra mortis
 producit, cum intellecta morte spiritus remota punitione
 carnali, mors carnis minime timeatur. parte. 3. folio. 31. A.
 In vmbra mortis sunt quidam, qui scilicet in peccatis adhuc vi-
 uunt, alij in regione vmbrae mortis, qui tam cum mortuis ope-
 ribus ad inferna descendunt. parte. 4. folio. 14. E.
 Vmbrae pluraliter sunt reprobi, vmbra singulariter est vnusquisque
 peccator. parte. 3. folio. 78. C.
 Vmbra dicitur mystice aduentus primus Christi in carne, quia
 plura intelligimus primo aduentu eius obumbrari, quoru con-
 plectio consummabitur in secundo aduentu. parte. 1. folio. 13. E.
 Vmbra culum custodis nullo fundamento solidatur, sed tempo-
 re transeunte mox destruitur. parte. 3. folio. 52. B.
 Vncti dicuntur proprie in veteri Testamento soli reges & ponti-
 fices. parte. 1. folio. 219. G.
 Vnctio facta tempore Moysi ad inungendum reges & pontifices Vn
 seruabatur reuerentia in tabernaculo in vase magno. Et vt dicit
 Rab. Sal. vnctio sibi in fronte regis inter palpebras per mo-
 dum coronae. parte. 2. folio. 126. F.
 Vnctio summi sacerdotis figura vel forma erat in figura caph-
 Graeci, vt dicit Rab. Salo. incipiens à capite, & descendens vs-
 que ad pedes, & sicut cum digito ipsius consecratis in vnctio-
 ne inuncto. parte. 1. folio. 133. B.
 Vnctio sacerdotum veteris Testamenti, quae & quarum rerum
 mixtarum, & quis modus vngendi, & qui vngentur, & qui
 non. parte. 2. folio. 193. B. & c.
 Vnctio regum & sacerdotum secundum Iudaeos cessauit à destru-
 ctione primi templi, ita quod in toto tempore templi secundi
 non fuerit aliqui reges vel sacerdotes sic instituti. p. 4. fo. 100. C.
 Vnctionem pontificalem vel regiam suscipere volens, & praes-
 parans se ad deum de suscipiendum eam, habet orationem dicere
 in qua petuntur tria, sine quibus nullum regimen potest bene
 procedere, & sunt, constantia contra malignos insultus, diligen-
 tia diuini cultus, & perseverantia in bonis actibus &c. parte. 3.
 folio. 121. D. H. & folio. 122. F.
 Vnctio Christi partim communis est suis: sunt enim & ipsi parti-
 cipes: vnde & nos participatioe Christi dicimur Christiani, sed
 inaeffabili dignitate excellit, vngitur ipse substantialiter, nos
 vero eius operatione & gratia. parte. 1. folio. 227. B.
 Vnctio spiritus & sanguis vnigeniti vnus sunt operationis. par-
 te. 1. folio. 229. B. Interl.
 Vnctio extrema quae est infirmorum, quando & quomodo à Chri-
 sto fuit instituta. parte. 1. folio. 100. G.
 Vndenarius immundus est, & ad carnis coniunctionem pertinet.
 parte. 4. folio. 46. E. & est numerus transgressionis. parte. 3. folio
 109. B. & folio. 283. A.
 Vndenarius qui decem transiit, & ad duodenarium non peruenit,
 significat eos qui decalogum transgrediuntur, nec ad duodena-
 rium perueniunt id est apostolicum numerum. parte. 1. folio.
 181. E. & folio. 329. F. & folio. 376. B.
 Vndecim dies significat vnici apostolos, p. 3. Iuda reprobatu,
 euangelium Christi praedicatū est in mundo. parte. 1. folio. 29. E.
 Vngere (vt communiter dicitur) qui bene scit, beneficit pungeri,
 sic & adulatores. parte. 5. folio. 111. H.
 Vngit omnis fidelis primò Christum in regem & sacerdotem, cum
 in perfectione baptismi verum regem & sacerdotem constituitur.
 Vngit & secundò, cum docendo, & operando idem alijs praedi-
 cat. parte. 2. folio. 213. E. F. & folio. 214. B.
 Vngit & vngitur Christus, vngit secundum diuinitatem vngens
 verbo

verbo diuinitatis, secundum cum patre & spiritu sancto habet
 omnia communia, vngitur secundum humanitatem à patre &
 à spiritu sancto. parte. 1. folio. 128. E.
 Vngebantur olim duae personae, rex & sacerdos. parte. 5. folio. 130.
 B. & folio. 190. G.
 Vngebatur solus summus sacerdos in capite, & non alij sacerdo-
 tes inferiores, ad denotandum quod potestas offerendi ab ipso des-
 cribebatur ad alios. parte. 1. folio. 193. B.
 Vngi energumini & alios aegrotos oleo à pontifice consecra-
 to, hic mos ab apostolis traditus est. parte. 5. folio. 100. E.
 Vnguentum cum bulliunt, fragrantiam suauitatis reddunt. parte.
 3. folio. 81. E.
 Vnguentum est multiplex. Est enim vnguentum quo reges inun-
 guntur, & hoc duobus modis. Est & vnguentum propheticum
 &c. Super omnia autem est vnguentum spirituale, quod dicitur
 tur oleum exultationis &c. parte. 3. folio. 86. E. F.
 Vngibus lacerabant carnem suam quidam gentiles & idololatrae
 in planctu mortuorum. parte. 1. folio. 346. C.
 Vngulae filio signum est in animalibus temperatae complexio-
 nis, quia vngula ostendit quod carnes eorum non sunt nimis
 humidae, & filio vngulae designat quod non sunt nimis terre-
 stres & sicce. parte. 1. folio. 233. F.
 Vngulae conuinitas, signum est nimiae siccitatis, ibidem.
 Vngula etiam est species aromatica, quae & onycha dicitur: & hu-
 manovngui assimilatur, & est vna de quatuor speciebus ex qui-
 bus conficiebatur thymiana boni odoris, ad cremandum coram
 domino in altari thymamatis. parte. 3. folio. 412. C. H.
 Vnicornis fertur esse animal secundum nomen suum formatum
 parte. 1. folio. 306. B.
 Vnicornis aliquando superbiam significat, aliquando exaltatio-
 nem vnitatis. parte. 3. folio. 226. E.
 Vnifarius, bifarius &c. vnde componantur, & de eorum ortho-
 graphia. parte. 6. folio. 240. A.
 Vnigenitus dei ad se defendit, cu fudit, & nos ad se trahit, quasi
 non sufficiat angelorum diligentia contra daemones, & eos
 qui ad peccandum trahunt in lidas. parte. 1. folio. 311. C.
 Vnigenitum filium ad salutem humani generis mittendum, pa-
 ter in littera legis Iudaeis nescientibus habuit absconditum, ex-
 plo David in agro ab eo conditi. parte. 2. folio. 87. A.
 Vnitur nos deo per eucharistiae sacramentum. Similiter & Chri-
 stus secundum quod homo vnitur supposito procedenti à pa-
 tre, sed differenter. parte. 5. folio. 206. H.
 Vnio quid & quomodo significet &c. parte. 4. folio. 396. F.
 Vnio Christi realis est in veritate suppositi, nostra autem vnio ad
 ipsum est per fidem & dilectionem. parte. 5. folio. 206. H.
 Vnio populi Israel per vnium lignum figurata, designauit popu-
 lum vnium sub vno pastore, scilicet Christo. parte. 4. folio. 263. C.
 Vnitas triplex, indiuisibilitatis, & conuinitatis, & perfectionis.
 parte. 6. folio. 52. H.
 Vnitas bonorum sicut vtilis est, sic malorum vnitas semper bo-
 nis est nocua. parte. 6. folio. 202. F. H.
 Vnitas si de bonis, perniciosum est, sed perniciosius si de ma-
 lis. parte. 3. folio. 80. E. F.
 Vnitas habet sacramentum vnus diei, & esse in hoc numero pri-
 ma beatitudo est, quia vnus & vnus deus est: secunda in secun-
 do est, in decade, tertia in tercio, in centenario &c. parte. 4.
 folio. 363. F.
 Vnitas vxoris in veteri lege fuit intermissa propter maius bonu,
 scilicet propter multiplicationem prolis ad cultum diuinu: quae
 tunc multiplicada erat per generationem carnalem. par. 1. fo. 359. B.
 Vnitas nos compaginat quam facit caritas, quae non est nisi à
 spiritu sancto. Ideo amemus vnitatem, & timeamus separatio-
 nem. parte. 6. folio. 19. A.
 Vnus est vel vna est, cum de duabus vel pluribus rebus dicitur,
 quae & qualis vnitas significet. Item cum dicitur, Vnum sunt
 quae & quorum vnitas significet. parte. 6. folio. 41. E.
 Vnus dicitur homo, & vnus dicitur deus, sed differenter, & quo-
 modo. parte. 2. folio. 62. A.
 Vnus, non mobilis, non vagabundus, sed firmus & inconfusus.
 parte. 2. folio. 62. A.
 Vnus dicitur competentem omnes vna sapientia habentes, qui
 vnus Iesum Christum confitentur, vno spiritu dei replentur. Ibidem.
 Vnus iustus secundum quod deo acceptus, pro pluribus habetur
 parte. 1. folio. 313. E.
 Vocare, est cognitionem de fide adiuuare, vel compungere eum
 quem sciat audire, & hoc est electorum tantum. par. 6. fo. 20. A.
 Vocare dei, est nos amando & eligendo respicere. Respondere no-
 strum, est amor illius bonis operibus parere. parte. 3. folio. 302. B.

Vocanti deo veraciter respondemus, quando ad summe incorru-
 ptionis iustum incorruptibiles resurgemus. parte. 3. folio. 33. F.
 Vocatio duplex, exterior scilicet, & fit per praedicatorum, & est co-
 munitatis bonorum & malorum. Interior vero tantum electoru.
 parte. 6. folio. 20. A.
 Volatilia sunt quae pennas habent, sed omnino volatu carent. par-
 te. 1. folio. 27. A. Interl.
 Volucres qui comedunt, ab imis ad superna cor leuare mouentur,
 vt licet in terrenis corporibus degant, animo semper caele-
 stia petant. parte. 1. folio. 283. A.
 Volucres in sacra scriptura aliquando in malo, aliquando in bo-
 no dantur intelligi. parte. 3. folio. 53. G.
 Voluminibus in diuinis puris scripta esse bonorum gesta & ma-
 lorum, & ex sinistris dextrisque actibus scripturas contextas, vt in-
 telligamus quia apud deum ociosa non sunt, nec malorum nec
 bonorum opera. parte. 1. folio. 303. F.
 Volendi modus est per conuersionem ad appetitum sensitium.
 parte. 6. folio. 36. C.
 Volens & voluntarius differunt. parte. 6. folio. 153. B. D.
 Volentis non est, neque currentis, sed dei misericordis: velle tamen &
 currere nostri est arbitrij. parte. 4. folio. 214. F.
 Voluntas hominis sola non sufficit, si non sit etiam misericordia
 dei, cur etiam non dicitur à contrario. Non misericordis est dei,
 sed volentis est hominis. parte. 6. folio. 21. E. F. & folio. 78. A.
 Voluntas hominum malas, in bonum non posse conuerrere
 deum, quando voluerit, vbi voluerit: quis tam impie despiciat
 vt haec dicat? parte. 1. folio. 364. E. & folio. 371. F.
 Voluntati bonae succedit boni operis fructus, maliciose menti ni-
 hil prosperitatis. parte. 3. folio. 393. A.
 Voluntas bonitate magis dicitur homo simpliciter bonus: quae
 per bonitatem aliarum potentiarum animae. parte. 5. folio. 130. D.
 Voluntas vnus cuiusque arbor bona vel mala. par. 5. fo. 29. B. C. D.
 Voluntas bonae inspirante domino operis fructus, maliciose menti ni-
 hil prosperitatis. parte. 3. folio. 393. A.
 Voluntas bonitate magis dicitur homo simpliciter bonus: quae
 per bonitatem aliarum potentiarum animae. parte. 5. folio. 130. D.
 Voluntas vnus cuiusque arbor bona vel mala. par. 5. fo. 29. B. C. D.
 Voluntas bonae inspirante domino operis fructus, maliciose menti ni-
 hil prosperitatis. parte. 3. folio. 393. A.
 Voluntas bonitate magis dicitur homo simpliciter bonus: quae
 per bonitatem aliarum potentiarum animae. parte. 5. folio. 130. D.
 Voluntas vnus cuiusque arbor bona vel mala. par. 5. fo. 29. B. C. D.
 Voluntas bonae inspirante domino operis fructus, maliciose menti ni-
 hil prosperitatis. parte. 3. folio. 393. A.
 Voluntas bonitate magis dicitur homo simpliciter bonus: quae
 per bonitatem aliarum potentiarum animae. parte. 5. folio. 130. D.
 Voluntas vnus cuiusque arbor bona vel mala. par. 5. fo. 29. B. C. D.
 Voluntas bonae inspirante domino operis fructus, maliciose menti ni-
 hil prosperitatis. parte. 3. folio. 393. A.
 Voluntas bonitate magis dicitur homo simpliciter bonus: quae
 per bonitatem aliarum potentiarum animae. parte. 5. folio. 130. D.
 Voluntas vnus cuiusque arbor bona vel mala. par. 5. fo. 29. B. C. D.
 Voluntas bonae inspirante domino operis fructus, maliciose menti ni-
 hil prosperitatis. parte. 3. folio. 393. A.
 Voluntas bonitate magis dicitur homo simpliciter bonus: quae
 per bonitatem aliarum potentiarum animae. parte. 5. folio. 130. D.
 Voluntas vnus cuiusque arbor bona vel mala. par. 5. fo. 29. B. C. D.
 Voluntas bonae inspirante domino operis fructus, maliciose menti ni-
 hil prosperitatis. parte. 3. folio. 393. A.
 Voluntas bonitate magis dicitur homo simpliciter bonus: quae
 per bonitatem aliarum potentiarum animae. parte. 5. folio. 130. D.
 Voluntas vnus cuiusque arbor bona vel mala. par. 5. fo. 29. B. C. D.
 Voluntas bonae inspirante domino operis fructus, maliciose menti ni-
 hil prosperitatis. parte. 3. folio. 393. A.
 Voluntas bonitate magis dicitur homo simpliciter bonus: quae
 per bonitatem aliarum potentiarum animae. parte. 5. folio. 130. D.
 Voluntas vnus cuiusque arbor bona vel mala. par. 5. fo. 29. B. C. D.
 Voluntas bonae inspirante domino operis fructus, maliciose menti ni-
 hil prosperitatis. parte. 3. folio. 393. A.
 Voluntas bonitate magis dicitur homo simpliciter bonus: quae
 per bonitatem aliarum potentiarum animae. parte. 5. folio. 130. D.
 Voluntas vnus cuiusque arbor bona vel mala. par. 5. fo. 29. B. C. D.
 Voluntas bonae inspirante domino operis fructus, maliciose menti ni-
 hil prosperitatis. parte. 3. folio. 393. A.
 Voluntas bonitate magis dicitur homo simpliciter bonus: quae
 per bonitatem aliarum potentiarum animae. parte. 5. folio. 130. D.
 Voluntas vnus cuiusque arbor bona vel mala. par. 5. fo. 29. B. C. D.
 Voluntas bonae inspirante domino operis fructus, maliciose menti ni-
 hil prosperitatis. parte. 3. folio. 393. A.
 Voluntas bonitate magis dicitur homo simpliciter bonus: quae
 per bonitatem aliarum potentiarum animae. parte. 5. folio. 130. D.
 Voluntas vnus cuiusque arbor bona vel mala. par. 5. fo. 29. B. C. D.
 Voluntas bonae inspirante domino operis fructus, maliciose menti ni-
 hil prosperitatis. parte. 3. folio. 393. A.
 Voluntas bonitate magis dicitur homo simpliciter bonus: quae
 per bonitatem aliarum potentiarum animae. parte. 5. folio. 130. D.
 Voluntas vnus cuiusque arbor bona vel mala. par. 5. fo. 29. B. C. D.
 Voluntas bonae inspirante domino operis fructus, maliciose menti ni-
 hil prosperitatis. parte. 3. folio. 393. A.
 Voluntas bonitate magis dicitur homo simpliciter bonus: quae
 per bonitatem aliarum potentiarum animae. parte. 5. folio. 130. D.
 Voluntas vnus cuiusque arbor bona vel mala. par. 5. fo. 29. B. C. D.
 Voluntas bonae inspirante domino operis fructus, maliciose menti ni-
 hil prosperitatis. parte. 3. folio. 393. A.
 Voluntas bonitate magis dicitur homo simpliciter bonus: quae
 per bonitatem aliarum potentiarum animae. parte. 5. folio. 130. D.
 Voluntas vnus cuiusque arbor bona vel mala. par. 5. fo. 29. B. C. D.
 Voluntas bonae inspirante domino operis fructus, maliciose menti ni-
 hil prosperitatis. parte. 3. folio. 393. A.
 Voluntas bonitate magis dicitur homo simpliciter bonus: quae
 per bonitatem aliarum potentiarum animae. parte. 5. folio. 130. D.
 Voluntas vnus cuiusque arbor bona vel mala. par. 5. fo. 29. B. C. D.
 Voluntas bonae inspirante domino operis fructus, maliciose menti ni-
 hil prosperitatis. parte. 3. folio. 393. A.
 Voluntas bonitate magis dicitur homo simpliciter bonus: quae
 per bonitatem aliarum potentiarum animae. parte. 5. folio. 130. D.
 Voluntas vnus cuiusque arbor bona vel mala. par. 5. fo. 29. B. C. D.
 Voluntas bonae inspirante domino operis fructus, maliciose menti ni-
 hil prosperitatis. parte. 3. folio. 393. A.
 Voluntas bonitate magis dicitur homo simpliciter bonus: quae
 per bonitatem aliarum potentiarum animae. parte. 5. folio. 130. D.
 Voluntas vnus cuiusque arbor bona vel mala. par. 5. fo. 29. B. C. D.
 Voluntas bonae inspirante domino operis fructus, maliciose menti ni-
 hil prosperitatis. parte. 3. folio. 393. A.
 Voluntas bonitate magis dicitur homo simpliciter bonus: quae
 per bonitatem aliarum potentiarum animae. parte. 5. folio. 130. D.
 Voluntas vnus cuiusque arbor bona vel mala. par. 5. fo. 29. B. C. D.
 Voluntas bonae inspirante domino operis fructus, maliciose menti ni-
 hil prosperitatis. parte. 3. folio. 393. A.
 Voluntas bonitate magis dicitur homo simpliciter bonus: quae
 per bonitatem aliarum potentiarum animae. parte. 5. folio. 130. D.
 Voluntas vnus cuiusque arbor bona vel mala. par. 5. fo. 29. B. C. D.
 Voluntas bonae inspirante domino operis fructus, maliciose menti ni-
 hil prosperitatis. parte. 3. folio. 393. A.
 Voluntas bonitate magis dicitur homo simpliciter bonus: quae
 per bonitatem aliarum potentiarum animae. parte. 5. folio. 130. D.
 Voluntas vnus cuiusque arbor bona vel mala. par. 5. fo. 29. B. C. D.
 Voluntas bonae inspirante domino operis fructus, maliciose menti ni-
 hil prosperitatis. parte. 3. folio. 393. A.
 Voluntas bonitate magis dicitur homo simpliciter bonus: quae
 per bonitatem aliarum potentiarum animae. parte. 5. folio. 130. D.
 Voluntas vnus cuiusque arbor bona vel mala. par. 5. fo. 29. B. C. D.
 Voluntas bonae inspirante domino operis fructus, maliciose menti ni-
 hil prosperitatis. parte. 3. folio. 393. A.
 Voluntas bonitate magis dicitur homo simpliciter bonus: quae
 per bonitatem aliarum potentiarum animae. parte. 5. folio. 130. D.
 Voluntas vnus cuiusque arbor bona vel mala. par. 5. fo. 29. B. C. D.
 Voluntas bonae inspirante domino operis fructus, maliciose menti ni-
 hil prosperitatis. parte. 3. folio. 393. A.
 Voluntas bonitate magis dicitur homo simpliciter bonus: quae
 per bonitatem aliarum potentiarum animae. parte. 5. folio. 130. D.
 Voluntas vnus cuiusque arbor bona vel mala. par. 5. fo. 29. B. C. D.
 Voluntas bonae inspirante domino operis fructus, maliciose menti ni-
 hil prosperitatis. parte. 3. folio. 393. A.
 Voluntas bonitate magis dicitur homo simpliciter bonus: quae
 per bonitatem aliarum potentiarum animae. parte. 5. folio. 130. D.
 Voluntas vnus cuiusque arbor bona vel mala. par. 5. fo. 29. B. C. D.
 Voluntas bonae inspirante domino operis fructus, maliciose menti ni-
 hil prosperitatis. parte. 3. folio. 393. A.
 Voluntas bonitate magis dicitur homo simpliciter bonus: quae
 per bonitatem aliarum potentiarum animae. parte. 5. folio. 130. D.
 Voluntas vnus cuiusque arbor bona vel mala. par. 5. fo. 29. B. C. D.
 Voluntas bonae inspirante domino operis fructus, maliciose menti ni-
 hil prosperitatis. parte. 3. folio. 393. A.
 Voluntas bonitate magis dicitur homo simpliciter bonus: quae
 per bonitatem aliarum potentiarum animae. parte. 5. folio. 130. D.
 Voluntas vnus cuiusque arbor bona vel mala. par. 5. fo. 29. B. C. D.
 Voluntas bonae inspirante domino operis fructus, maliciose menti ni-
 hil prosperitatis. parte. 3. folio. 393. A.
 Voluntas bonitate magis dicitur homo simpliciter bonus: quae
 per bonitatem aliarum potentiarum animae. parte. 5. folio. 130. D.
 Voluntas vnus cuiusque arbor bona vel mala. par. 5. fo. 29. B. C. D.
 Voluntas bonae inspirante domino operis fructus, maliciose menti ni-
 hil prosperitatis. parte. 3. folio. 393. A.
 Voluntas bonitate magis dicitur homo simpliciter bonus: quae
 per bonitatem aliarum potentiarum animae. parte. 5. folio. 130. D.
 Voluntas vnus cuiusque arbor bona vel mala. par. 5. fo. 29. B. C. D.
 Voluntas bonae inspirante domino operis fructus, maliciose menti ni-
 hil prosperitatis. parte. 3. folio. 393. A.
 Voluntas bonitate magis dicitur homo simpliciter bonus: quae
 per bonitatem aliarum potentiarum animae. parte. 5. folio. 130. D.
 Voluntas vnus cuiusque arbor bona vel mala. par. 5. fo. 29. B. C. D.
 Voluntas bonae inspirante domino operis fructus, maliciose menti ni-
 hil prosperitatis. parte. 3. folio. 393. A.
 Voluntas bonitate magis dicitur homo simpliciter bonus: quae
 per bonitatem aliarum potentiarum animae. parte. 5. folio. 130. D.
 Voluntas vnus cuiusque arbor bona vel mala. par. 5. fo. 29. B. C. D.
 Voluntas bonae inspirante domino operis fructus, maliciose menti ni-
 hil prosperitatis. parte. 3. folio. 393. A.
 Voluntas bonitate magis dicitur homo simpliciter bonus: quae
 per bonitatem aliarum potentiarum animae. parte. 5. folio. 130. D.
 Voluntas vnus cuiusque arbor bona vel mala. par. 5. fo. 29. B. C. D.
 Voluntas bonae inspirante domino operis fructus, maliciose menti ni-
 hil prosperitatis. parte. 3. folio. 393. A.
 Voluntas bonitate magis dicitur homo simpliciter bonus: quae
 per bonitatem aliarum potentiarum animae. parte. 5. folio. 130. D.
 Voluntas vnus cuiusque arbor bona vel mala. par. 5. fo. 29. B. C. D.
 Voluntas bonae inspirante domino operis fructus, maliciose menti ni-
 hil prosperitatis. parte. 3. folio. 393. A.
 Voluntas bonitate magis dicitur homo simpliciter bonus: quae
 per bonitatem aliarum potentiarum animae. parte. 5. folio. 130. D.
 Voluntas vnus cuiusque arbor bona vel mala. par. 5. fo. 29. B. C. D.
 Voluntas bonae inspirante domino operis fructus, maliciose menti ni-
 hil prosperitatis. parte. 3. folio. 393. A.
 Voluntas bonitate magis dicitur homo simpliciter bonus: quae
 per bonitatem aliarum potentiarum animae. parte. 5. folio. 130. D.
 Voluntas vnus cuiusque arbor bona vel mala. par. 5. fo. 29. B. C. D.
 Voluntas bonae inspirante domino operis fructus, maliciose menti ni-
 hil prosperitatis. parte. 3. folio. 393. A.
 Voluntas bonitate magis dicitur homo simpliciter bonus: quae
 per bonitatem aliarum potentiarum animae. parte. 5. folio. 130. D.
 Voluntas vnus cuiusque arbor bona vel mala. par. 5. fo. 29. B. C. D.
 Voluntas bonae inspirante domino operis fructus, maliciose menti ni-
 hil prosperitatis. parte. 3. folio. 393. A.
 Voluntas bonitate magis dicitur homo simpliciter bonus: quae
 per bonitatem aliarum potentiarum animae. parte. 5. folio. 130. D.
 Voluntas vnus cuiusque arbor bona vel mala. par. 5. fo. 29. B. C. D.
 Voluntas bonae inspirante domino operis fructus, maliciose menti ni-
 hil prosperitatis. parte. 3. folio. 393. A.
 Voluntas bonitate magis dicitur homo simpliciter bonus: quae
 per bonitatem aliarum potentiarum animae. parte. 5. folio. 130. D.
 Voluntas vnus cuiusque arbor bona vel mala. par. 5. fo. 29. B. C. D.
 Voluntas bonae inspirante domino operis fructus, maliciose menti ni-
 hil prosperitatis. parte. 3. folio. 393. A.
 Voluntas bonitate magis dicitur homo simpliciter bonus: quae
 per bonitatem aliarum potentiarum animae. parte. 5. folio. 130. D.
 Voluntas vnus cuiusque arbor bona vel mala. par. 5. fo. 29. B. C. D.
 Voluntas bonae inspirante domino operis fructus, maliciose menti ni-
 hil prosperitatis. parte. 3. folio. 393. A.
 Voluntas bonitate magis dicitur homo simpliciter bonus: quae
 per bonitatem aliarum potentiarum animae. parte. 5. folio. 130. D.
 Voluntas vnus cuiusque arbor bona vel mala. par. 5. fo. 29. B. C. D.
 Voluntas bonae inspirante domino operis fructus, maliciose menti ni-
 hil prosperitatis. parte. 3. folio. 393. A.
 Voluntas bonitate magis dicitur homo simpliciter bonus: quae
 per bonitatem aliarum potentiarum animae. parte. 5. folio. 130. D.
 Voluntas vnus cuiusque arbor bona vel mala. par. 5. fo. 29. B. C. D.
 Voluntas bonae inspirante domino operis fructus, maliciose menti ni-
 hil prosperitatis. parte. 3. folio. 393. A.
 Voluntas bonitate magis dicitur homo simpliciter bonus: quae
 per bonitatem aliarum potentiarum animae. parte. 5. folio. 130. D.
 Voluntas vnus cuiusque arbor bona vel mala. par. 5. fo. 29. B. C. D.

Voluptas semper habet famem sui, parte. 5. folio. 165. A.
Voluptas praeferita, praesentes quidem delectat, & exhausta non fatiat, parte. 3. fol. 343. E.
Voluptates proprias sequentes feroces sunt, nec mens eorum solum habet. Dum enim per exteriores concupiscentias vagatur quasi a iudicis sui fessione repellitur, parte. 4. fo. 81. A.
Voluptates seculi omnes, & mundi pompa & celeriter transiens luxuria, vocantur hortus Adonidis secundum sententiam sapientissimi apud Graecos, parte. 4. fo. 104. B.
Voluptas inlatibilis est, & habita famem, non satietatem parit, parte. 4. folio. 338. A.
Voluptas, ebrietas, gastrimargia, & huiusmodi, sunt vicus carnis nostrae, quae luxuriante corpore, & in semetipso pruriente proveniunt, parte. 1. fo. 237. B.
Voluptas fluxa quae ex corde gignitur superborum, comparatur ad herbam montium, & quare, parte. 3. fo. 78. B.
Voluptate carnali nemo abstinet, qui non patiat in exordio dolores, donec consuetudo vertatur in melius, parte. 1. folio. 42. F.
Voluptatem carnis minoris laboris est incognita caueri quae reijcere cognitam, parte. 2. fo. 259. B.
Voluptas cum tentat in prosperis, ipsa sunt opponenda tentationi, ut erubescamus prava committere qui nos a deo minimus gratuita bona percepisse, parte. 1. fo. 115. B.
Voluptas mundialis vitae quasi candida aestimatur & florens, & per lepra albam & florentem designatur, parte. 1. fo. 237. A.
Voluptuosi significatur per pecus, parte. 4. folio. 397. H.
Voluptuosi viventes vita bestialia, intelliguntur per bruta animalia, parte. 1. folio. 142. D. & fo. 159. D.
Voluptas carnalis per lambri significatur, qui dies amaricans interpretatur. Sic voluptas carnalis delectabilis est in principio, sed dicitur amaricans, eo quod tristabilis est in termino, parte. 4. folio. 447. D.
Voluptatibus corporis dediti sunt filij lambri, & capiunt iuvenes granolium, sicut perusionibus malis ad luxuriam pertrahunt, & sic spirituales occidunt, ibidem.
Voluptuosi conciliatores & fluxa cogitatio in lubrico carnalium desideriorum demergunt, & cum demersos viderint, a nobis recedunt, quia per diu nullum consilium dare possunt, parte. 4. folio. 162. A.
Voluptates dicuntur aquae maris, & quare, parte. 4. folio. 337. H.
Qui imper voluntur, nec prosperitate nec aduersitate tardantur, pherutis allimantur, parte. 1. fo. 179. A. Interl.
Vom vomitus (vt medicus auit) stomachum purgat, cholera minuit, parte. 3. folio. 419. E.
Vot votum est promissio deo facta de meliori bono, parte. 1. folio. 299. D.
Vorum est, cum aliquid de nostris offerimus deo, parte. 1. folio. 317. E.
Vorum quaedam sunt communia, quaedam propria, parte. 3. folio. 194. F.
Vorum quaedam sunt quae nec promittentes debemus solvere, alia sunt quae nisi vouemus, non cogimur implere, ibidem.
Vota non sufficit offerre solus homo exterior, & legem dei suscipere, quia non potest aliquid dignum deo habere, sed interior, qui habet in se quod offerat deo, parte. 1. fo. 317. E.
Vorum suum adimplens debet deo gratiam de hoc quod sibi dedit gratiam adimplendi, parte. 1. folio. 275. D.
Vota qui vouit, sed pro infirmitate solvere non valet, ei ex peccati poena hoc agitur, vt volenti bonum, posse subtrahatur, parte. 3. fo. 47. A.
Vorum deo facere nullus potest, nisi de hoc quod suum est, parte. 1. fo. 264. B.
Vorum dum est de relicta & bona, implendum est, aliter non est implendum, parte. 1. fo. 317. H.
Voti reus est, quicumque aliquid vouerit, & non impleuerit, parte. 4. fo. 82. A.
Vorum factum de persona humana, non erat soluendum per eius immolationem, sed per redemptionem, parte. 1. fo. 263. C.
Vota diuersa leguntur in scripturis, parte. 1. fo. 317. F.
Vorum & iuramentum verumque est obligatorium, sed votum ex sua ratione magis est obligatorium quam iuramentum, & quare, parte. 1. fo. 317. H.
Vota quae inter se vir & vxor de abstinentia concubendi placita habuerunt, quomodo valeant, vel an & quod emitte alter sine alterius consensu potestatem habeat, parte. 1. fo. 318. B.
Vota persolvere si adhuc in nuptiae iam concesserit pater, sed ante quam persoluerit, nupserit, & viro eius hoc cognitum non pla-

cuerit, non persoluat, & sit omnino sine peccato, parte. 1. fo. 318. A.
Vota quae abstinentiae causa formata vovit, non tenent, nisi vir fuerit auctor permitendo, parte. 1. fo. 318. A.
Vouere non potest aliquid vir vxori alligatus, per quod impediat reddere debitum vxori suae, sine eius consensu, parte. 1. fo. 317. H.
Vouere non potest aliquid vel implere seruus, per quod impediat opus sui domini, parte. 1. fo. 317. H.
Vota facere vel consecrare dona sua deo, quis modus sit apud Iudeos, parte. 5. folio. 51. A. b.
Votum secundum Hebraeos multipliciter oratenus exprimitur, parte. 5. fo. 51. A. B.
Votum Nazareorum in aliquibus erat perpetuum, ut in Sano ne & Samuele, & similibus. In aliquibus autem erat temporale, parte. 1. fo. 278. D.
Vouentium personarum quinque sunt modi, parte. 1. fo. 327. H.
Vouentibus viri virginatatem vel viduitatem, non solum nubes, sed & velle damnabile est, parte. 6. fo. 121. E.
Melius est non vouere, quam post votum non solvere spiritui sancto, parte. 6. folio. 172. E.
Si voueris te deo, imitandus est tibi vitulus, vt facias tantum quod pertinet ad diuinum cultum, parte. 1. fo. 317. F.
Vouens aliqua bona filius autem quam parentes sint in necessitate, non potest votum emittit, par. natus teneatur providere de illis bonis, par. natus necesse est vt genite indigentibus, par. 5. fo. 49. C.
Vox quid sit, parte. 6. fo. 55. E.
Vox viva magna vim habet de auroris sui ore resonans, quae vt pronuntiatione profertur & distinguitur, qua in hominis corde generata est, parte. 6. fo. 35. E.
Vox est interpres animi, parte. 5. fo. 189. A.
Voces quas profertur, signa sunt rerum quas cogitamus, parte. 6. fo. 229. A.
Vox illa auditorum cor libentius penetrat, quam dicentis vita commendat, quia quod loquendo imperat, ostendendo adiuvat vt fiat, parte. 4. fol. 70. E.
Vox hominum & animalium, sonus est ceterorum, par. 3. fo. 295. B.
Vox cordis exaltatur sublimitate & conceptu virtutum, sed non intentione sonorum, parte. 4. fo. 194. F.
Vox iustitiae & claritatis magna est similiter & apostolorum, ibidem.
Vocem apud aures dei non faciunt verba nostra, sed desideria, parte. 1. fo. 152. E.
Vox sanguinum fratris tui, sic dicitur Hebraei, in plurali, eo quod Cain interfecit fratrem suum fuit reus sanguinis, non solum ipsius Abel, sed etiam omnium quos genuisset si vixisset, parte. 1. fo. 45. G.
Vocem quomodo populus videbat, cum vox non ad visum, sed ad auditum pertinere videatur, parte. 1. fo. 165. A.
Vpupa auis lugubris & lucum amans, parte. 1. fo. 346. F.
Vrbes sex assignatae sunt in praesidium fugiuorum, qui nolentes sanguinem fuderunt, tres vltra Iordanem, & tres citra, parte. 1. fo. 326. H.
Vribus in magnis homines terrimae vitae, vltima opera, & las horiosa condumnanur operari, quae tamen necessaria sunt, aut fornacibus lauari, ad succedendos ignes descendunt, aut cuniculas purgant, aut huiusmodi faciunt, par. 1. fo. 303. E.
Vrere, vnus effectus est caloris & frigoris, parte. 1. folio. 95. A.
Vritur qui tenetur vituperio vel laude, parte. 3. fo. 183. F.
Vrina fluere solet versus pedes hominibus in timore & angustia positus, parte. 4. fo. 66. B.
Vrsus excoiatus & fima habent magnam similitudinem cum hominibus & puero excoiatis, parte. 1. fo. 123. H.
Vrsus paruo cibo contentus est, ita quod pro magna parte anni nihil sumit, parte. 4. fo. 309. D.
Vrsus fera fraudulenta, & brachijs & lumbis fortissima, parte. 4. fo. 191. A. tamen capite infirmus est, ibidem. B.
Vrca significat peccatorum pruriginis, par. 4. fo. 63. A. & fo. 92. E.
Vrque in hodiernum diem, moris est sanctae scripturae hoc dicere de his quae vltim ad finem vitae vel seculi permanent, parte. 2. fo. 11. A. & fo. 23. B. E.
Vsuram putat aliqui tantum esse in pecunia, sed scriptura diuina auferit omnem rei superabundantiam, vt plus non recipias quam de disti, parte. 4. fo. 237. A.
Vsuram accipi in legentium prohibetur a fratribus, in propheta ab omnibus, in euangelio augmentum est. Nota profectum, parte. 4. fo. 237. A.
Vsuras prohibet vicarius Christi summus pontifex in iure canonico, & multi principes Christiani & c., parte. 3. folio. 187. D.
Vsura per serpentis morsum intelligitur, & quare, par. 1. fo. 171. C.
Vsura

Vsura non est licita Iudaeis, parte. 1. fo. 171. C. & fo. 259. B.
Ad vsuram quaedam pecunia dari prohibetur. Altera est quam ad vsuram dare debemus, parte. 1. folio. 358. B.
Vsurarij argumentari solent & dicere: Dedi vnum modium, qui factus fecit decem modios, nonne iustum est vt medium modium de meo plus accipiam? parte. 4. folio. 237. A.
Vsurarij & raptores quando moriuntur, faciunt testamentum Antiochi, quibus & qualiter, parte. 4. folio. 442. D.
Vsurarius est diabolus, qui pro temporalibus rapit spiritualia bona, parte. 3. folio. 187. D.
Vt vno modo tenetur casualiter, alio modo consecutiu & c., parte. 4. folio. 14. G.
Vt erit beatae virginis panem vitae, i. dei verbum, & ignem spiritui sancti de caelo suscepti, & assimilatur cibano qui panem suscipit & ignem, parte. 1. folio. 217. B.
Vtilitates multae sunt manifestae vel occultae omnium quae terra radicitus alit, parte. 1. folio. 25. F.
Vtilitati exteriori qui seruiunt, vt sunt infirmi ecclesiae, signantur nomine cutis, parte. 3. folio. 58. A.
Vnam dominus meus Iesus concedat mihi calcare spiritum fornicationis, & ceruicem spiritus iracundiae, & furoris, & auariciae, & incontinentiae, & conterere pedibus meis superbie spiritum, & cum haec fecero, gestis operis summam non mihi, sed cruci eius appendere & c., parte. 2. folio. 16. E.
Vucupalla dicitur quae prius est murefecit, ad solem diu exiccaur, & sic feruatur, parte. 2. folio. 91. A.
Vuandali fuerunt homines bellicosi, & inter ceteros barbaros plus habere videbantur de fulgore naturalis industriae, parte. 6. folio. 254. B.
Vuandali Africam depopulant, paganos ibi habitantes occiderunt, non autem Christianos, sed multipliciter afflixerunt, parte. 6. folio. 253. G. H.
Vuandali Arianae sectae magnam tribulationem fecerunt, exertes de Hispania, in Africam, Italiam, & Galliam, ibidem. F. G.
Vulgus incredulum vltim hodie, & dura mortalium corda, quae prophetae comminantur & euangelium, in aliud tempus aestimant differendum, parte. 4. folio. 227. E.
Vulgi mos fuerat (vt creditur) coram arca saltare, & rex David quasi oblitus se prelatum, omnibus admixtus populis antecam saltat, & se in diuino obsequio per saltum rotat, parte. 2. folio. 104. A.
Vulgarium status iudicatur in foro secreto & publico, & hoc dupli. secclesiastico & seculari, parte. 2. folio. 26. D.
Vulnera dura plerumque per lenia fomenta mollescunt, parte. 2. folio. 80. D.
Vulnerat deus duobus modis quos ad salutem reducit, parte. 3. folio. 17. E.
Vulnus si corpori infligatur, aut os confringatur, sub vnus horum spacio solent haec corporibus accidere, & pluribus positum solum cruciatibus excusis, multo vix tempore sanari, parte. 1. folio. 288. B.
Vulpis natura describitur cum moralitate, parte. 5. folio. 151. B. & fo. 161. F. H. Item parte. 4. folio. 228. A.
Vulpium pinguedo medicinalis est contra contradictionem & stu-

pefactionem neruorum, parte. 2. folio. 50. H.
Vultus sicut diuersi sunt a vultibus, ita diuersa sunt corda hominum, parte. 1. folio. 268. B.
Vultus indicio, mentis mutatio reprehenditur, parte. 3. folio. 400. E.
Vultu & oculis dissimulari non potest conscientia, dum luxuriosa & lasciuia mens lucet in facie, parte. 4. folio. 223. A.
Vultus hominis ex vehementi cogitatione & abstractione a corporis sensibus multum immutatur, parte. 4. folio. 311. B.
Vultus humani cordis est similitudo dei, quam peruersus operit, vt cognoscat a districto iudice nequeat, cum vitam suam malis actibus confundit, parte. 3. folio. 49. A.
Vxor bona est speciale dei donum, parte. 3. fo. 414. H.
Vxor dicitur species domus, sic vulgariter dicitur inter Hebraeos, parte. 3. folio. 180. C.
Vxor si malis moribus, si luxuriosa seu quilibet huiusmodi sit vxor, vltimus, nolimus sustinenda est, parte. 5. folio. 58. E.
Vxor vt dimittatur, vna carnalis causa est fornicatio, vna spiritalis timor domini vt via ea alia ducatur, nulla causa in lege dei est, parte. 5. folio. 58. E.
Vxores secundas cum habeatis, & liberis gaudeatis, cur pulchritudinem vxoris quaeritis, quae meretricibus apta est, non vxoribus, parte. 4. folio. 425. E. F.

LITERA IN SPECIE CRVCIS formatur, & numerum denarium designat, parte. 1. folio. 205. A.
Xandicus mensis est apud Athenienses, ipse Xan est qui apud nos Aprilis nuncupatur, & apud Hebraeos Nisan, parte. 4. fo. 474. A.
Xerxes filius Darij secundum Latinos potentissimus tuit respectu praecedentium, & vi armorum subiugauit Graeciam regno Persarum & c., parte. 4. folio. 322. F.

ZACHARIAS BAPTISTAE IOhannis genitor, an fuit summus vel simplex sacerdos, parte. 5. folio. 123. B. C. D. & fo. 118. A. B. C. D. H. & fo. 200. A.
Zacharias occisus inter altare & c., fuit trinominus, parte. 3. folio. 230. A. H. & fo. 232. C. & fo. 262. E.
Zacharus an natione fuerit Iudaeus vel Gentilis, parte. 5. folio. 172. C. D.
Zachaeo quantum fuit dare dimidium patrimonij, tantum est dare calicem aquae frigidae, parte. 6. folio. 54. A.
Zareth non est nomen alicuius mansionis de xlij, sed torrentis, Zar parte. 1. folio. 331. A.
Zelus dicitur deus, quia non vult quod homo fornicetur cum dijs Zel alienis per idolatriam, parte. 1. folio. 164. C.
Zelus diuinae legis dupliciter accenditur, parte. 3. folio. 271. G.
Zona praecinguntur homines vt ad operandum sint aptiores, non impediti sinibus vestium, parte. 3. folio. 250. E.
Zorobabel creditur fuisse qui annumerauit vasa principi Iudae, Zor iusu Cyri regis Persarum, parte. 2. folio. 241. G.

Vpu Vrb

Vsura

LECTORI SALVTEM.

EST FINITA, QUANQUAM MAXIMIS laboribus tamen feliciter cum sex uoluminibus, hæc tabula seu repertorium alphabeticum. Quod tibi candide lector, atque que ideo honori tuo per amplissimos ciues impressores huius operis, collectum ac impressioni demandatum est. Itaque sicut in homine mortali nemo debet ex omni parte laudari, quousque mortalem uitam, multis fortunæ & fati casibus obnoxiam degit: atque ut Naso noster, eleganter uereque dixit: ita & ego cum eo pronuntiabo: dicitur beatus Ante obitum nemo supremamque funera debet: Tamen non possum non maximis laudibus, & titulis incredibilibus laudare, commendare, & attollere hanc tabulam sue repertorium alphabeticum. Cuius (fidenter dixerim) ad hanc diem nulla similis in orbe terrarum formis excussa est. Totiens igitur multiplicata auctaque per omnia sibi similis, nec occasum neque mortem timere potest. Neque enim, ut Ouidij uerbis utar, Iouis ira nec ignes: Nec poterit ferrum, nec edax abolere uetustas. Nomen quoque clarissimorum impressorum erit indelebile. Quaque patet domitis sanctissima litera terris: Ore legent populi perque omnia secula fama, Si quid habent ueri futuri præsentia, uiuent. Parte enim meliori uiuent, & uiuenturi sunt his uoluminibus. Preclarissimum autem hæc perfecta tabula: quam ipsi propria industria, labore, expensisque effectam, his denuo impressis uoluminibus adijcere apprunereque uoluerunt. Succinemus ergo unicuique impressorum pastorum illud carmen: Semper bonos nomenque tuum, laudeque manebunt. *Vne felix & fortunatus studiose lector.*

a Primum uacat A a a domine rus diuinarum tam, parte.	e Idumel. sunt affli Creatoris Culpæ	i qua resurrexit rationes Hebraei Hæretici	n sunt milites Ma dictio deo, quid,	r Præful promissiones prouidentia punitio
b generationem pulchro Annulo antur	f Deum Deus mouet Diabolum gendi.	k Tertium Homo Humilitas Idololatranti	o parte. 4. Miraculorum Moabitas Moyli qui	s mo imperatore faciebant ritum sanctum sapientiam
c Bariona Benedictio Bonum Canis	g ad habendum E. Et fo. Ecclesia Ecclesiastici	l Interficere gatus Ira tantum	p diuina Nubes Obseruanti parte. I.	t 2. folio. 25. A. illos qui Tempus
d Christus tale & Christus & Ciborum	h consilium Fabulæ lux minisse scere	m folio. 157. vim reprobis poris Leo	q sed non lunt, parte. di sunt Petrus	v Vir orans Virtutes Vita spiritualis

LVGDVNI,

Ex officina Gasparis Trechfel,

M. D. XLV.